

035 Cm 44, N 7620
GOR. 7
Rao, Nageshwar, Ed.
Bharati

7620

• • • • •

[illegible]

7111-6

సంపు. ౭

శుక్ల సం. పుష్యమాసము

సంఖ్య ౧

డాజ్ లో డైమండు (రిజిస్టర్డ్)

DAZLO
DIAMONDS
(REGD.)
For Economy
with Beauty
in Jewellery
RS. 3 to 8
Per ct.

P. GOPALASWAMY NAIDU & SON
Saint Thomas Mount P.O., Via Madras

తేజస్సు, గట్టి వర్ణము, మేలిమి ఇవి యన్నిటియుదురు; అసలు వజ్రమునకు ఒప్పై నవి. వేనవేలు ఖర్చుగుచున్నవి. కోరినవారికి క్యాటలాగు ఉచితము.

క్యారట్టు 1-కిళర రు 3—రూ 8. గ్లాసురాళ్లనుకొని మోసపోకుడు.

పి. గోపాలస్వామినాయుడు అండు సన్,
సెంటుతామన్ మాంటుపోస్టు (మదరాసు.)

భాదరి

న చిత్ర మా న పత్రిక

నంపాదకులు:

కా. నాగేశ్వరరావు,
గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య,
మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ,

సంపుటము ౭. భాగము ౧.

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయము - మద్రాసు.

035'cm44,N
GOR.7

Printed at the
ANDHRAPATRIKA PRESS,
G. T., Madras.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JANANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 7620

భారతి-సప్తమ సంపుటము-భా. ౧.

వ్యాసముల అకారాది సూచి

	సంచిక	పుట
అఖిలభారతమితవాదమహాసభ-ప్రతివాది భయంకరం, రంగాచార్యులు ...	౨	౩౧౭-౩౨౨
అతిథులకు బెట్టునది భాగ్య మవనిలోన-శ్రీరాజా వత్సవాయ వెంకట నీలాద్రిరాజు (ప)	౬	౯౦౫
అన్నంరాజుపిట్ట-పురిపండా అప్పలస్వామి (పిట్టకథ) ...	౬	౯౧౭-౯౧౮
అభినవ శ్రీకృష్ణుడు-పెద్దిభొట్ల వీరయ్య, ...	౨	౨౨౮-౨౩౧
అలసిపోయితిని-మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి (ప) ...	౪	౫౬౩
అవతారము-భోగరాజు నారాయణమూర్తి (ప) ...	౧	౩-౪
ఆంధ్రగ్రంథవిమర్శనప్రకార లేఖము-కీ॥ శే॥ మహాపాధ్యాయ వేదము వెంకటరాయశాస్త్రి		
'కళాప్రపూర్ణ' ...	౬	౮౬౨-౮౭౬
ఆంధ్రప్రదేశ్-కాళ్లమూరి గోపాలరావు (ప) ...	౧	౧౧౮
ఆంధ్రాభ్యుదయము ...	౧	౧౩౭-౧౪౧
" ...	౨	౩౫౦
" ...	౪	౬౯౯-౭౦౧
" ...	౫	౮౭౩
ఆగమములు-వేలాల సుబ్బారావు ...	౬	౯౨౭-౯౩౩
ఆధునికకృతులు-కె.డి.స్వామిభిప్రాయములు-ఇంద్రకంటి హనుమచ్ఛాస్త్రి ...	౫	౭౨౬-౭౩౪
ఆమెకొలక-పురిపండా అప్పలస్వామి (ప) ...	౨	౨౯౩
ఆశాస్యము-'సాహిత్యవర్ధనుడు' (ప) ...	౨	౨౬౬
ఆశీస్సు-కొమండూరు కృష్ణమాచార్యులు (ప) ...	౪	౬౨౯-౬౩౦
ఇంద్రకబ్జనిర్వచనము-మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి ...	౧	౧౨౫-౧౨౬
ఇద్దరుకోడళ్లు-ఒకదొంగాడు (పిట్టకథ) ...	౩	౪౨౮-౪౨౯
ఉగ్రుని-పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య (క) ...	౩	౪౨౧-౪౨౫
ఉత్తరరామచరిత్రసవిచారప్రశంస-దువ్వూరి జగన్నాథశర్మ (పునర్విమర్శ) ...	౨	౨౯౯-౩౦౨
ఉత్తరరామచరిత్ర నాటకము-భీషణుతిహృదయము-అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి ...	౪	౫౮౧-౫౮౨
ఉల్కలు-వింజమూరి హనుమంతరావు ...	౧	౧౦౫-౧౦౮
ఎడ్లబండి (కల) ...	౬	౯౯౩-౯౯౪
ఎఱ్ఱన 'నృసింహపురాణము'-గుఱ్ఱము వేంకట సుబ్బరామయ్య, ...	౫	౭౧౧-౭౧౯
ఏకవీర-విశ్వనాథ సత్యనారాయణ (నవ) ...	౧	౪౯-౬౬
" " " " ...	౨	౨౩౨-౨౪౮
" " " " ...	౩	౩౯౬-౪౦౭
" " " " ...	౪	౫౬౪-౫౭౦

ఏకవీర-విశ్వనాథ సత్యనారాయణ (నవ)	౫	౭౫౯-౭౭౫
" " " " " " " "	౬	౮౮౧-౮౯౮
ఏకాపాసన-వేలూరి శివరామకృష్ణి (ప)	౨	౧౮౫-౧౮౮
ఏకరూపు తెనుగు పెట్టు టిప్పణములు-నూలు పైసలు పరీక్ష-బులుసు పాపయ్యకృష్ణి	౩	౫౧౧-౫౧౪
ఏమిటి? - శతావధాని వేలూరి శివరామకృష్ణి (ప)	౪	౬౧౫-౬౧౬
ఓరుగల్లుదుర్గము-ఆ. వెం. రామచంద్రరావు	౩	౪౭౭-౪౮౦
ఔంగళజేబు-మొసలికంటి సంజీవరావు	౪	౬౧౭-౬౨౩
" " " " " " " "	౬	" "
ఔరంగజేబు లేఖలు-పురిపండా అప్పలస్వామి	౩	౫౦౦-౫౧౧
కప్పకథ (పిట్టకథ)	౩	౪౨౭-౪౨౮
కర్నూలులేఖ ౧-గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య	౧	౧౬౨-౧౮౦
కవి-వైదికసాహిత్యము, ఆనువాదము, పల్ల వెంకటకృష్ణి...	౧	౧౨౭-౧౨౮
కవిసార్వభౌముడు-కాదంబరి, విద్వాన్ కట్టి సాంబమూర్తికృష్ణి	౪	౫౪౯-౫౫౪
కావ్యనాయకుడు-మల్లంపల్లి సోమ శేఖరశర్మ	౬	౯౬౫-౯౮౨
కామాక్షీనందరకృష్ణి యస్. యమ్ (నాట్యకళ)	౩	౫౨౭-౫౩౯
కుంతినిచారము-శ్రీ వేంకటకాళిదాసకవులు (ప)	౨	౩౨౫-౩౨౬
కుంతిసందేశము-శ్రీ శేషాద్రిమణికవులు (ప)	౫	౮౦౪-౮౦౮
కులాసా-మల్లాది రామకృష్ణకృష్ణి (క)	౪	౫౮౩-౫౮౯
కృతిసమర్పణము-దివాకర్ల వెంకటాచార్యుని (ప)	౪	౬౬౧-౬౬౨
కోకిలగీతము-పోలూరు శ్రీమన్నారాయణయ్య, గండ్రకోట సీతారామయ్య (ప)	౧	౭౯-౮౦
ఖద్దర్-ఆచార్య రాయగారు	౧	౧౪౯-౧౫౦
గంగాలవారి-చెఱుకుపల్లి శివరామయ్య (ప)	౪	౬౧౨-౬౧౪
" " " " " " " "	౫	౭౪౪-౭౪౮
'గర్భా' నాట్యము-నీలంరాజు వెంకటశేషయ్య (నాట్యకళ)	౨	౩౧౨-౩౧౬
గారెలు (పిట్టకథ)	౪	౬౦౩-౬౦౫
గీతిక-కవికొండల వేంకటరావు (గీ)	౩	౩౭౮
గురుశిష్యసంవాదము-కూచి నరసింహము	౨	౨౬౧-౨౬౫
" " " " " " " "	౪	౬౦౭-౬౧౧
" " " " " " " "	౬	౯౨౧-౯౨౫
గోవిందరాయసురభి నాట్యమండలి (నాట్యకళ)	౧	౧౩౫-౧౩౬
గ్రామగ్రంథాలయము-యస్. ఆర్. రంగనాథన్	౨	౨౯౪-౨౯౭
చందనము-ఉభయభాషాప్రవీణ, మిన్నికంటి గురునాథశర్మ (ప)	౬	౮౬౦-౮౬౧
చమత్కారచంద్రిక-తాడూరి లక్ష్మీనరసింహరావు	౧	౧౬౧
" " " " " " " "	౨	౩౫౨
" " " " " " " "	౩	౪౨౯
" " " " " " " "	౪	౬౧౧
" " " " " " " "	౫	౮౧౯

చాటుపద్యములు-వడ్డాది సుబ్బారాయడు (ప)	౫	౮౧౫-౮౧౬
చిత్రకళ-భావోదయము-శ్రీరాజు వత్సనాయ వేంకటనీలాద్రిరాజు (ప)	3	౪౩౦
ఘండస్సు-కీ. శే. మహాపాధ్యాయ, వేదము వేంకటరాయశాస్త్రి 'కళాప్రపూర్ణ'	3	3౬౪-3౭౭
జన్మనిరోధము (కల)	౨	3౨౭-3౨౮
జనమారిలాల్ నైహూగారు-భాగవతదేశదర్శము	3	౪౯౭-౫౦౦
జార్జి బెర్నార్డు సాగారి అభిప్రాయములు-తననాటకములనుగూర్చి (కల)	౪	౬౭3-౬౭౪
జిజ్ఞాసాయుధీవెన-జి. జాషువకవి (ప)	౧	౧౬
తైత్తిర్యంశ్ర చిత్రములు (కల)	౪	౬౭౫-౬౭౬
డొమినియను ప్రభుత్వము-కెనడా-దీగవల్లి వేంకటరావు	3	౪౬౮-౪౭౧
తిక్కనకవితాసరణి-డాక్టరు చిలుమూరి నారాయణరావు	౬	౮౪౭-౮౬౦
తుమ్మెదపదము-కాశూరి వేంకటనరసింగరావు	౮	౬3౪-౬3౬
తులువతుమ్మెద-విద్యాకె. నరసింగరావు (ప)	౧	౧౦౦
తొలకరి, పెన్నరాజు లక్ష్మీపతి (ప)	౨	౧౯౭-౧౯౯
" "	3	౪౫౯-౪౬౧
దశరూపకోక్తమయిన అభిసారికాలక్షణవాక్యమున కర్థనిర్ణయము-మహాపాధ్యాయ,				
వేదము వేంకటరాయశాస్త్రి 'కళాప్రపూర్ణ'	౪	౫3౯-౫౪3
దివ్యవిధూతి-సోమంచి అన్నపూర్ణేశ్వరశాస్త్రి (క)	౫	౭౭౭-౭౮౧
ద్వీర్ఘనిశ్వాసము-జి. జాషువకవి (ప)	౨	౧౯౯
దుముకులాట	౪	౬౦౬
దుర్విమర్శన వివద్రుమ విచ్ఛేదక జ్ఞానవీర కుతూహలము (పునర్విమర్శ) దువూరి జగన్నాథశర్మ	౬	౯౮3-౯౮౪
దోమసానికథ-అయ్యగారి సత్యనారాయణమూర్తి	౨	౨౯౭
ద్రావిడభాషలు-వర్ణవినిమయము-కోరాడ రామకృష్ణయ్య	౫	౭3౫-౭౪3
ధర్మనిరతుడు, కార్లయిలు-తణిక్కల్ల వీరభద్రుడు	౨	౧౮౯-౧౯౬
ధర్మపత్ని-శ్రీమతిరాజేశ్వరి (ప)	౨	౨౯౭-౨౯౮
నలందా విశ్వవిద్యాలయము-క్షీణశత (కల)	౫	౮౨౧-౮౨౨
నలువది నాలుగవ అఖిలభారత జాతీయమహాసభ-లాహోరు, తీర్మానములు...	౨	3౨3-3౨౫
నా ఐరోపాఖండయాత్ర-శ్రీమతి వంగలవాణీబాయి	౪	౬౬3-౬౬౮
నాటిగీతి-సహదేవ నూర్యప్రకాశరావు (ప)	౧	౭౧
నాతోట-పెనుమర్తి వేంకటరత్నము (ప)	౪	౫౪౮
నారాజు-పింగళి నాగేంద్రరావు (నా)	౧	3౨-౪౮
" "	3	3౮౬-3౯3
" "	౪	౫౫౫-౫౬3
" "	౫	౭౪౯-౭౫౭
నిశాంగన-శ్రీవిక్రమ దేవవర్మ (ప)	3	౪౨౫
నీడగడియారము-కొ. నరసింహాచారి (వినోదశిల్పము)	౪	౬3౧-౬33
నీవెనండవో-తుమ్మపూడి వేంకటరత్నం (ప)	౬	౯33
నూతనగ్రహము (కల)	౬	౯౯౧-౯౯౨
నేను హిందూదేశమున కెందుకు వచ్చితిని?-మాగంటి బాపినీడు	౧	౫౪౯-౧౫౧

నారంగబాలకుడు—ఘెల్లకన్య (కల)	౧	౧౪౬
పతితపావనత—అల్లంరాజు రంగనాయకులు (ప)	౧	౯౬—౯౮
పద్మము నికతో—దినాకర్ల వెంకటావధాని	౩	౪౮౦
పశ్చాత్తాపము—శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయి (క)	౨	౨౪౯—౨౫౯
పాంచాలకేసరి—లజపతిరాయి కంచువిగ్రహము	౧	౧౪౯
పాపాయిలీలు—బసవరాజు, అప్పారావు (గే)	౪	౫౫౪
పాములవాడు—వేలూరి శివరామశాస్త్రి	౩	౪౦౮
పిశాచారాధన—మెచ్చటకుండి వచ్చెను—తేకుమళ్ల రామచంద్రరావు	౩	౪౬౨—౪౬౩
పురాణచరిత్రము—కవికొండల వెంకటసత్యనారాయణమూర్తి	౩	౪౭౨—౪౭౬
,,	,,	౪	౬౨౪—౬౨౯
ప్రణయభిక్ష—దినాకర్ల వెంకటావధాని (ప)	౫	౭౫౭—౭౫౮
ప్రణయశయము— కె. అన్నమరాజుశర్మ	౧	౯౮
ప్రతాపకుమారి—శ్రీ శివశంకరశాస్త్రి (ప)	౫	౭౩౯—౭౪౨
ప్రపంచమునకు నాశనముగలదా?—ఆంధ్ర శేషగిరిరావు (కల)	౧	౧౪౬—౧౪౮
ప్రబోధము—జి. జాషువకవి (ప)	౧	౬౪౦
ప్రాకృతుడు—దువ్వూరి జగన్నాథశర్మ (ప)	౩	౪౭౧
ప్రాశ—క్రాంత (కల)	౩	౪౯౫
ప్రేమమాత్రం—పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య	౫	౭౪౨—౭౪౮
బాలభావ—	౩	౪౪౦—౪౪౨
,,	౪	౬౫౧—౬౫౨
,,	౫	౮౧౭—౮౧౯
బాలవ్యాసరణకవిజనాశ్రమములు—విద్వాన్ దువ్వూరి వెంకటరమణశాస్త్రి	౪	౫౪౪—౫౪౭
బోల్తా—వెంపటి నాగభూషణం (క)	౪	౫౯౦—౫౯౪
భారతదేశము—నేడు	౫	౮౩౮
భారతభాగ్యన్నతి—సామవేదం జానకిరామశర్మ (కల)	౪	౬౭౨—౬౭౩
భారతవిజ్ఞానకళాశాల—క్రమధాటి వెంకటగిరి	౩	౪౮౧—౪౮౫
భారతీయమహిళామండలి	౧	౧౪౨—౧౪౫
,,	౨	౩౫౧—౩౫౨
,,	౪	౭౦౨
భ్రమరగీతము—రావు వేంకటశేషారావు (ప)	౨	౨౨౫—౨౨౭
మంత్రిప్రశంస—కాళ్ళకురి గోపాలరావు (ప)	౩	౩౬౩
మనచిత్రచన—తలికెట్టి రామారావు, (చిత్రకళ)	౫	౮౦౯—౮౧౫
మనయాహారము—గోటిటి జోగిరాజు	౩	౪౩౧—౪౩౯
,,	,,	౪	౬౩౭—౬౩౯
మహర్షి బులుసు సాంబమూర్తిగారి జీవితసంగ్రహము—మొసలిగంటి తిరుమలరావు	౪	౬౫౩—౬౬౦
మాటవరస—భమిడిపాటి కామేశ్వరరావు	౪	౫౯౫—౬౦౧
మాతృప్రేమ—జి. జాషువ (ప)	౫	౮౨౪

శరదాగమము-వేంకటకాళిదాసకవులు (ప)	3	3౮౬
కాస్తి-బొడ్డు బాపిరాజు (క)	౧	౬౭-౭౧
క్రికృష్ణకాస్తిగారి 'వెట్టిపాట'-క్రికర్ల పాలెం తుటుంబకాస్తి	౬	౮౭౯-౮౮౦
క్రికృష్ణనిపాత్ర-పారిజాతాపహరణము-విశ్వనాథ సరసింహము	౫	౭౨౩-౭౨౫
క్రికృష్ణపాదసంవత్సరాది-సెట్టి లక్ష్మీనరసింహము (ప)	౪	౫౩౭ పూ
క్రిసింగరాజు నాగభూషణరావు (నాట్యకళ)-లక్క-రాజు సరసింహారావు	౨	౩౧౯-౩౧౨
క్రి సీతారామకల్యాణమహోత్సవాహ్వనపత్రిక-సెట్టి లక్ష్మీనరసింహము (ప)	౪	౬౦౬
క్రి సుధీరరంజన శిష్యుని (చిత్రకళ)	౩	౪౮౬
వట్టుదా! పురాణం తుమరరాఘవకాస్తి (ప)	౬	౯౧౮
సంఘం అంటే ఏమిటి-గురుభాగవతుల ధర్మారావు	౧	౧౦౧-౧౦౩
సంఘం అంటే ఏమిటి-సరసింహాచారి (విశోదశిల్పము)	౨	౩౧౩-౩౧౭
సంస్కృతశాస్త్రసమామ్యయము-క్రి పరవస్తు వేంకటరామసుబ్బస్వామి యమ్. ఏ.	౧	౫౧౩
సత్యహరిశ్చంద్ర-శీవితాదర్శములు-ఏ. వి. రత్నము	౨	౭౧౬-౨౨౪
సప్తవర్షియ భారతి-వేలూరు సుబ్బారావు (ప)	౧	౧ పూ
సబ్రహ్మచారి-పెనుమర్తి వెంకటరత్నము (ప)	౫	౭౨౫
సామరస్యము-ఇటలీ సుందర్యము	౩	౩౯౪-౩౯౫
సామ్రాజ్యం-సామి నేని ముద్దకృష్ణ	౨	౨౭౯-౨౮౪
" "	౫	౭౯౩-౮౦౩
సీతువు-విద్యా, డి. రామమూర్తికాస్తి (ప)	౪	౫౯
సుపార్వతిహితోధ-క్రి వేంకట వీరరాజకవులు (ప)	౬	౯౨౫-౯౨౬
స్వయంవరణం-హనుమాన్ (పిట్టకథ)	౧	౯౯-౧౦౦
స్వరకల్పన-క్రిపాద గోపాలకృష్ణమూర్తి	౩	౪౪౯-౪౫౩
స్వరాజ్యసత్యాగ్రహము-అరెస్టులు-శిక్షలు	౫	౮౩౯-౮౪౧
స్వవివరము	౧	౧-౨
హంపిత్తేత్రము-కొడాలి వెంకటసుబ్బారావు, కామరాజుగడ్డ శివయోగానందరావు (ప)	౩	౩౬౧-౩౬౩
" "	"	"	౪	౫౩౭-౫౩౮
" "	"	"	" ౫	౭౦౭-౭౧౧
" "	"	"	" ౬	౮౪౩-౮౪౬
హిందువులు-రాజోపు జనాభా (కల)	౫	౮౨౨
హిందూ చిత్రకలాశిల్పదయము-కజిస్సుమహేశయ్యని ప్రపంచయాత్ర-(చిత్రకళ)	౨	౩౩౦-౩౩౨
హిందూదేశము-మద్యనిషేధము-సి. రాజగోపాలాచార్యులు	౩	౪౮౭-౪౯౩
హిందూదేశ ఆరికసీతి-చావలి వెంకటహనుమంతరావు	౧	౧౧౦-౧౧౮
" "	"	"	౨	౨౮౫-౨౯౩
" "	"	"	౩	౪౪౩-౪౪౮
హిందూదేశ 'బట్టల' పరిశ్రమకు రక్షణ-చావలి వెంకటహనుమంతరావు	౬	౯౬౧-౯౬౪
హిందూస్త్రీలు-నాట్యరంగప్రవేశము (నాట్యకళ)	౧	౧౩౧-౧౩౫
హృదిక-సుగిహూడి వేంకటేశ్వర (ప)	౪	౬౬౮-౬౬౯
హేమంతస్వాగతము-అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యకాస్తి (ప)	౧	౧౩-౧౪
హైదరాబాదుసాహిత్యము (కల)	౬	౯౮౫-౯౯౧
హైదరాబాదుసాహిత్యమునందలి పురాతన గ్రంథాలయములు	౨	౩౨౮-౩౨౯

భారతి - సప్తమ సంపుటము - భా. ౧.

వ్యాసకర్తల అకారాదినూచి.

	సంచిక	పుట
అన్నపూర్ణేశ్వరశాస్త్రి, సోమంచి-దివ్యనిభూతి (క)	౫	౭౭౭-౭౮౧
అన్నమరాజేశ్వర, కె-ప్రణయాశయము (ప)	౧	౯౮
అన్నాజీశర్మ, పి-జన్మనిరోధము (కల)	౨	౩౨౭-౩౨౮
అప్పలస్వామి, పురిపండా-ఆమెకొఱకె (ప)	౨	౨౯౩
,, ఔరంగజేబులేఖలు	౩	౫౦౦-౫౦౧
అప్పారావు, బసవరాజు-పాపాయి లీలు (నే)	౪	౫౫౪
అప్పారావు, రామచంద్ర-వసంతగానము (ప)	౬	౮౪౬
అంజనేయులు, నీరిపి-మైసూరియాత్ర	౧	౧౨౩-౧౨౪
కనకసుందరం, నిడుమోలు-నూర్మడు	౬	౯౪౧-౯౪౯
కామేశ్వరరావు, భమిడిపాటి-చుటవరస	౪	౫౯౫-౬౦౧
కుటుంబశాస్త్రి, కర్లపాలెం-శ్రీకృష్ణశాస్త్రిగారి 'వెట్టిపాబు'	౬	౮౭౯-౮౮౦
కుమారరాఘవశాస్త్రి, పురాణం-వట్టదా	౬	౯౧౫
కృష్ణమాచార్యులు, కొమండూరు-ఆశీస్సు (ప)	౪	౬౨౯-౬౩౧
కృష్ణయ్య, వా. గో.-ముద్రితలోకము (కల)	౨	౩౨౯
కోటిలింగం దేవర, కె. బి.-విద్యార్థ-దేవరహస్యము (ప)	౬	౯౫౦
గురునాథశర్మ, మిన్నికంటి, ఉభయభాషాప్రవీణ-చందనము (ప)	౬	౮౬౦-౮౬౧
గోపాలకృష్ణమూర్తి, శ్రీపాద-స్వరకల్పన	౩	౪౪౯-౪౫౮
,, వడ్లమూడి-వాక్యావళి (కల)	౩	౪౯౪
గోపాలరావు, కాళ్లమూరి-అంధ్రప్రశంస (ప)	౧	౧౧౫
,, మంత్రిప్రశంస (ప)	౩	౩౬౩
,, రాజనీతిరహస్యము (ప)	౪	౬౩౬
చిత్రగారు, వి. ఆర్.-శ్రీసుధీరరంజన ఖస్తగిగారు (చిత్రకళ)	౩	౪౮౬
జగన్నాథరావు, జల్లేపల్లి-వైటమిన్సు	౬	౯౫౭-౯౬౦
జగన్నాథశర్మ, దువ్వూరి-ఉత్తరరామచరిత్రసవిచారప్రశంస (పునర్విమర్శనము)	౨	౨౯౯-౩౦౨
,, ,, ప్రాకృతుడు	౩	౪౭౧
,, ,, దుర్విమర్శనవిషద్రుమవిచ్ఛేదకజ్ఞానవీరకుతారము (పునర్విమ)	౬	౯౮౩-౯౮౪
జానకిరామశర్మ, సామవేదం-భారతభాగ్యోన్నతి (కల)	౪	౬౭౨-౬౭౩
జాషువకవి, జి.-జిబాబాయి దీవెన (ప)	౧	౧౯
,, దీర్ఘనిశ్వాసము ,,	౨	౧౯౯
,, ప్రబోధము ,,	౪	౬౪౦
,, మాతృప్రేమ ,,	౫	౮౨౦
,, రాజరాజు ,,	౬	౯౧౪-౯౧౫

సం.చిక	పుట
౩	౪౩౧-౪౩౯
౪	౬౩౩-౬౩౯
౧	౨౦-౩౧
౨	౨౦౦-౨౧౪
౪	౬౫౩-౬౬౦
౨	౨౪౯-౨౫౯
౧	౧౨౬
౨	౩౦౨
౩	౬౦౨
౧	౧౦౧-౧౦౩
౧	౧౦౮
౨	౨౬౦-౨౬౫
౪	౬౧౭-౬౧౮
౬	౯౨౧-౯౨౫
౫	౭౨౩-౭౨౫
౨	౩౦౩-౩౦౭
౪	౬౩౧-౬౩౩
౪	౫౯౦-౫౯౪
౧	౩౨-౪౮
౩	౩౮౭-౩౯౩
౪	౫౫౫-౫౬౩
౫	౭౪౯-౭౫౭
౩	౪౦౯-౪౧౯
౧	౩-౪
౬	౮౪౭-౮౬౦
౬	౮౭౬-౮౭౮
౩	౫౦౧-౫౦౪
౪	౫౬౩
౧	౧౧౯-౧౨౧
౧	౬౭-౭౧
౨	౨౭౯-౨౮౪
౫	౭౯౩-౮౦౩
౧	౨౯౪-౨౯౭
౨	౯౬౯౮
౨	౩౧౭-౩౨౨

జోగిరాజు, గోపీటి-చున యాచారము
 ,, ,,
 తమ్మయ్య, బండారు-చనురాచాటుప్రబంధము
 ,, ,,
 గిరమలరావు, మొసటిగంటి-చుహర్షి బులుసు సాంబమూర్తిగారి జీవితసంగ్రహము
 దుర్గాబాయి, గుమ్మడిదల-పశ్చాత్తాపము (క)
 ధర్మారాయకవి, కొల్లూరు-రహస్సుధ (ప)
 ,, ,,
 ,, ,,
 ధర్మారావు, గురుభాగవతుల-సంఘం ఆంటే ఏమిటి ?
 నరసింగరావు, కె. విద్యార్థ-తులువ తుమ్మెద (ప)
 నరసింహుడు, మాచి-గురు శిష్య సంవాదము
 ,, ,, ,,
 ,, ,, ,,
 ,, విశ్వనాథ-శ్రీకృష్ణనిపాత్ర-పారిజాతాపహరణము
 నరసింహాచారి, కొ.-సంచల యల్లిక (వివోదశిల్పము)
 ,, ,, నీడగడియారము ,,
 నాగభూషణం, వెంపటి-బోల్తా (క)
 నాగేంద్రరావు, పింగళి-నారాజు (నా)
 ,, ,, ,, ,,
 ,, ,, ,, ,,
 ,, ,, ,, ,,
 నారాయణమూర్తి, కొప్పుర్తి-మోహినీవిలాసము (క)
 ,, భోగరాజు-అవతారము (ప)
 నారాయణరావు, చిలుమూరి, డాక్టరు-తిక్కన కవితాసరణి
 నారాయణశాస్త్రి, పిఠుపాటి-మానసికోద్బోధము
 పాపయ్య ,, బులుసు-వీరూపు తెనుగు పెట్టున-టిప్పణములు
 మూలు-వైసలు పరిక్ష (కల)
 పార్వతీశ్వరశాస్త్రి, మండపాక-అలసిపోయితిని (ప)
 బాపినీడు, మాగంటి-నేను హిందూదేశమున కెందుకు వచ్చితిని ?
 బాపిరాజు, బొడ్డు-కాస్తి (క)
 ముద్దుకృష్ణ, సామినేని-సాముదికం
 ,, ,, ,,
 రంగనాథ, యన్. ఆర్.-గ్రామగ్రంథాలయము
 రంగనాయకులు, అల్లంరాజు-పరితపావనత (ప)
 రంగాచార్యులు, ప్రతివాదిభయంకరము-అఖిలభారత మితవాద మహాపథ

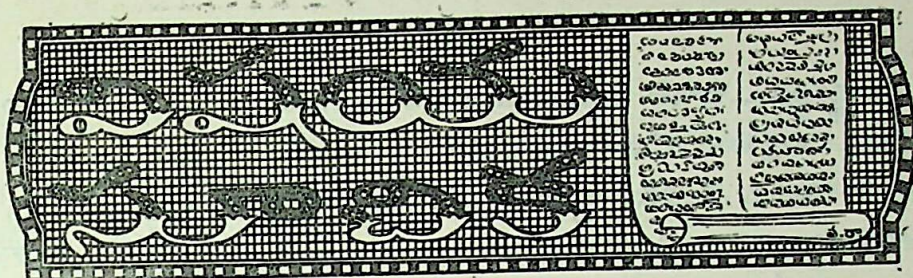
రంగారావు, బి. వి.-ఔపుయంత్రచిత్రములు (కల)	౪	౬౭౫-౬౭౬
రత్నము, ఏ. వి.-సత్యహరిశ్చంద్ర-జీవితాదర్శములు	౨	౨౧౬-౨౨౪
రాజగోపాలాచార్యులు, సి.-హిందూదేశము-చుద్యవిషేషము	౩	౪౮౭-౪౯౩
రాజేశ్వరి-ధర్మపత్ని	౨	౨౯౭-౨౯౮
రామకృష్ణయ్య, కోరాడ-ద్రావిడభాషలు-వర్ణ వినిమయము	౫	౭౩౫-౭౪౩
రామకృష్ణశాస్త్రి, మల్లాది-మలాసా (క)	౪	౫౮౩-౫౮౯
రామచంద్రరావు, తేనుమళ్ల-పితాచారాధన మెచ్చుటనుండివచ్చెను	౩	౪౬౨-౪౬౭
,, ఆ. వెం - ఓరుగల్లుదుర్గము	౩	౪౭౭-౪౮౦
రామమూర్తిశాస్త్రి, డి. విద్యార్థి.-నీతువు (ప)	౪	౫౯౪
రామలింగస్వామి, అనంతపంతుల-శక్రచాపము (ప)	౧	౧౦౮-౧౦౯
రామారావు, తలిశెట్టి-మన చిత్రరచన (చిత్రకళ)	౫	౮౦౯-౮౧౫
లక్ష్మీనరసింహము, శెట్టి-శ్రీప్రమోదసంవత్సరాది (ప)	౪	౫౩౭-పూ
,, సీతారామకల్యాణ మహాత్మనాహ్వనపత్రికా (ప)	౪	౬౦౬
లక్ష్మీనరసింహారావు, తాడూరి-చమత్కారచంద్రిక	౧	౧౬౧
,, ,, ,,	౨	౩౫౨
,, ,, ,,	౩	౪౨౯
,, ,, ,,	౪	౬౧౧
,, ,, ,,	౫	౫౧౯
లక్ష్మీనరసింహశర్మ, మున్నంగి-రణాంగణము (ప)	౧	౧౦౪
లక్ష్మీపతి, పెమ్మరాజు-తొలకరి (ప)	౨	౧౯౭-౧౯౯
,, ,, ,,	౩	౪౫౯-౪౬౧
నరలక్ష్మయ్యగారు, కనుపర్తి-నరదరాజేశ్వరి (క)	౧	౮౧-౯౫
నాణీబాయి, వంగల-నా విరోపాఖండయాత్ర	౪	౬౬౩-౬౬౮
విక్రమదేవనరమ, నికాంగన (ప)	౩	౪౨౫
వీరభద్రుడు, తణికెళ్ల-ధర్మనిరతుడు-కార్తయిలు	౨	౧౮౯-౧౯౬
వీరయ్య, పెద్దిభొట్ల-అభినవశ్రీకృష్ణుడు	౨	౨౭౮-౨౭౯
వెంకట అప్పారావు, గురజాడ కీ శే మిణుగురులు (గీత)	౨	౨౬౯
వెంకటకృష్ణారావు, జయన్తి-భారతనాట్యాచార్య, చట్టి చిన్నపూర్ణయ్యపంతులుగారు	౧	౧౩౪-౧౩౫
వెంకటగిరి, క్రమధాటి-భారతవిజ్ఞానకళాశాల	౩	౪౮౧-౪౮౫
వెంకటరత్నము, తుమ్మపూడి-నీవెపండవో?	౬	౯౩౪
,, పెనుమర్తి-నాతోట (ప)	౪	౫౪౮
,, ,, సబ్రహ్మచారి (ప)	౫	౭౨౫
వెంకటరమణయ్య, పూడిపెద్ది-ఉద్ధగిన్నె (క)	౩	౪౨౧-౪౨౫
,, ,, ప్రేమనూత్రం (క)	౫	౭౮౨-౭౮౮
వెంకటరమణశాస్త్రి, దువ్వూరి విద్యార్థి-బాలవ్యాకరణ కవిజనాశ్రయములు	౪	౫౪౪-౫౪౯

వెంకటరమణాచార్యులు, మేడేపల్లి-విద్యత్క-వి ముడుంబ నరసింహాచార్యస్వామివారి చరిత్రము	౪	౬౪౧-౬౫౦
వెంకటరావు, ని. -మండపాక పార్వతీశ్వరకాశ్రిగారు	౬	౯౫౧-౯౫౫
వెంకటకాశ్రి, పల్ల -కవి-నైదికసాహిత్యము (అనువాదము)	౧	౧౨౭-౧౨౮
వెంకటశివుడు, రాయసము-విశాలాక్షి (క)	౬	౮౯౯-౯౦౫
వెంకటశేషయ్య, నీలంరాజు-శ్రీ, సింగంరాజు నాగభూషణరావుగారు (నాట్యకళ)	౨	౩౧౯-౩. ౬
వెంకటసత్యనారాయణమూర్తి, కవికొండల-పురాణచరిత్రము	౩	౪౭౨-౪౭౬
” ” ” ”	౪	౬౨౪-౬౨౯
వెంకటసుబ్బారావు, కొదాలి-హంసీక్షేత్రము (ప)	౩	౩౬౧-౩౬౩
” ” ” ”	౪	౫౩౭-౫౩౮
” ” ” ”	౫	౭౦౭-౭౧౦
” ” ” ”	౬	౮౪౩-౮౪౬
వెంకటసుబ్బారావు చాదరి, కుర్రా-రాటపుపాటలు (గ)	౨	౩౦౭-౩౦౮
” ” ” ”	౬	౯౧౯-౯౨౦
వెంకటహనుమంతరావు, చావలి.-హిందూదేశ ఆరికసిరి	౧	౧౧౧-౧౧౮
” ” ” ”	౨	౨౫౫-౨౬౩
” ” ” ”	౩	౪౪౩-౪౪౮
” ” ” ” హిందూదేశ ‘బట్టల’ పరిశ్రమకు రక్షణ	౬	౯౬౧-౯౬౪
వెంకటాపధాని, దివాకర్ల-పద్మము నికతో (ప)	౩	౪౮౦
” ” ” ” ప్రణయభిక్ష (ప)	౫	౭౫౭-౭౫౮
వెంకటకాలిదాసకవులు-కుంతివిచారము (ప)	౨	౩౨౫-౩౨౬
” ” ” ” శరదాగమము (ప)	౩	౩౮౬
వెంకటకృష్ణరావు, భావరాజు-ఆంధ్రుడు	౨	౨౭౦-౨౭౮
వెంకటనరసింహరావు, కాళూరి-కుమ్మదపదము (ప)	౪	౬౩౪-౬౩౬
వెంకటనీలాద్రిరాజు, వత్సనాయ, రాజా, కవిభూషణ, కవిరాజు-మురళీధరస్మృతికరణము	౨	౨౮౪
” ” ” ” చిత్రకళ-భావోదయము	౩	౪౩౮
” ” ” ” అతిథులకు ఔట్టునది భాగ్య మననిలోన (ప)	౬	౦౯౭
వెంకటరామయ్య, తురగా-వేదన (గీత)	౬	౪౩౧
వెంకటరామానందస్వామి, పరవస్తు, -సంస్కృతవర్ణ సమామ్నాయము	౧	౫౯౩
వెంకటరాయకాశ్రి, వేదము-శ్రీ. శే. మహాపాధ్యాయ, కళాప్రపూర్ణ ఛందస్సు	౩	౩౬౩-౫౭౦
” ” ” ” దశరూపకోక్తమయిన	౪	౫౩౯-౫౪౩
అభిసారికా లక్షణవాక్యమున కర్తనిర్ణయము	౪	౫౩౯-౫౪౩
” ” ” ” ఆంధ్రగ్రంథవిమర్శన	౬	౮౬౨-౮౭౬
ప్రకారలేఖము	౩	౩౭౮
వెంకటరావు, కవికొండల-గీతిక (గ)	౩	౩౭౮
వెంకటపీఠరాఘవాచార్యులు, యాయుణ్ణి-విస్మృతసంస్కృతకావ్యావళి-౧ కాలిదాసుని కుంతలేశ్వర చరిత్రము	౧	౧౫-౧౮

వేంకటవీరరాఘవాచార్యులు, యాయుణ్ణి-విస్మృతసంస్మృతకావ్యావళి-భట్టబాణుడు-ముకుట

తాడితకము	3	32౯-3౫౫
వేంకటవీరరాజకవులు-సుపార్వని హితబోధ (ప)	౬	౯౨౫-౯౨౬
వేంకటశర్మ, మం.-చిటచపేటము (ప)	౨	౨౧౪-౨౧౫
,, మంగిపూడి-హృషిక (ప)	౪	౬౬౮-౬౬౯
వేంకటశివరావు, దిగవల్లి -దొమినియను ప్రభుత్వము-కనడా	3	౪౬౮-౪౭౧
వేంకటశివుడు, రాయసము -వకుళ (క)	౧	౭౨-౭౯
వేంకట శేషారావు, రావు-భ్రమరగీతము (ప)	౨	౨౨౫-౨౨౭
వేంకటసుబ్బరామయ్య, గుట్టం-పునర్విచరణము, మేఘసందేశము	౪	౬౭౦-౬౭౧
,, -ఎఱ్ఱన 'నృసింహపురాణము'	౫	౭౯౧-౭౯౯
వేంకటావధాని, దివాకర్ల-కృతినమరృణము (ప)	౪	౬౬౧-౬౬౨
వైశాఖి-అన్నంరాజుపిట్ట (పిట్టకథ)	౬	౯౧౭-౯౧౮
శివయోగానందరావు, కామరాజుగడ్డ-హంపీక్షేత్రము (ప)	3	3౬౧-3౬3
,,	౪	౭౦౭-౭౧౦
,,	౬	౮౪3-౮౪౬
శివరామయ్య, చెఱుకుపల్లి-గంగాలహరి (ప)	౪	౬౧౨-౬౧౪
,,	౫	౭౪౪-౭౪౮
శివరామశాస్త్రిగారు, వేలూరి-మోహము (ప)	౧	౧౫౦-౧౫౧
,, ఏకోపాసన (ప)	౨	౧౮౫-౧౮౮
,, పాములవాడు (ప)	3	౪౦౮
,, ఏమిటి ?	౪	౬౧౫-౬౧౬
శివశంకరశాస్త్రి-ప్రతాపకుమారి (ప)	౫	౭౨౧-౭౨౨
శేషగిరిరావు, ఆంధ్ర-ప్రపంచమునకు నాశనముగలదా ? (కల)	౧	౧౪౬-౧౪౮
శేషగిరిరావు, బుర్రా-హిందూస్త్రీలు-నాట్యరంగప్రవేశము (నాట్యకళ)	౧	౧3౧-౧3౪
శేషాద్రిమణికవులు-కుంతీసందేశము (ప)	౫	౮౦౪-౮౦౮
శ్రీపతిశాస్త్రి, శొంతి-మధు (ప)	౧	౧౨౯
శ్రీచున్నారాయణయ్య, పోలూరు-కోకిలగీతము (ప)	౧	౭౯-౮౦
సంజీవరావు, మొసలికంటి-ఔరంగజేబు	౪	౬౧౭-౬౨3
,,	౬	౯3౫-౯౪౦
సత్యనారాయణ, విశ్వనాథ-ఏకవీర (నవల)	౧	౪౯-౬౬
,,	౨	౨3౨-౨౪౮
,,	3	3౯౬-౪౦౭
,,	౪	౫౬౪-౫౮౦
,,	౫	౭౫౯-౭౭౫
,,	౬	౮౮౧-౮౯౮
సత్యనారాయణమూర్తి అయ్యగారి, -దోమసానికథ (పిట్టకథ)	౨	౨౬౭

సాంబమూర్తికాస్త్రీ, కట్టి-విద్యా-కవిసార్వభౌముడు-కాదంబరి	౫	౫౪౯-౫౫౫
సాహిత్యపర్థనుడు, ఆశాస్థము (ప)	౨	౨౬౬
సీతారామయ్య, గండ్రకోట-కోకిలగీతము (ప)	౧	౭౯-౮౦
సీతారామాంజనేయులు, చిట్టా-పెగడ-విశ్వచిత్రము (ప)	౬	౯౧౬
సుందయ్య, ఇవటూరి-సామరస్యము (ప)	౩	౩౯౪-౩౯౫
సుబ్బరామయ్య, గన్నవరపు-కర్నూలులేఖ ౧	౧	౧౬౨-౧౮౦
సుబ్బారాయడు, వడ్డాది-చాటుపద్యములు (ప)	౫	౮౧౫-౮౧౬
సుబ్బారావు, వేలూరి-సప్తవర్షీయభారతి (ప)	౧	౧ పూ
,, ,, ఆగమములు	౬	౯౨౭-౯౩౪
సుబ్రహ్మణ్యకాస్త్రీ, అవ్వారి-హేమంతస్వాగతము (ప)	౧	౧౩-౧౪
,, ,, ఉత్తరరామచరిత్ర నాటకము-భవభూతిహృదయము	౪	౫౮౧-౫౮౨
,, ,, శ్రీపాద-పండిత-బుల్ల చెట్టా కమ్మనిభివృద్ధి	౬	౯౦౭-౯౧౪
సూర్యనారాయణకాస్త్రీ, స్నోధానము-ముగ్ధసుంపరి (ప)	౧	౪౮
,, మల్లాది-ఇంద్రకబ్బినిర్వచనము	౧	౧౨౫-౧౨౬
సూర్యప్రకాశరావు సహదేవ-నాటిగీతి (ప)	౧	౭౧
సోమశేఖరశర్మ, వల్లంపల్లి-కావయనాయకుడు	౬	౯౬౫-౯౮౨
హనుమంతరావు, వింజమూరి-ఉల్క-లు	౧	౧౦౫-౧౦౮
హనుమచ్ఛాస్త్రీ, ఇంద్రకంటి-అధునికకృతులు-తద్భిన్నాభిప్రాయములు	౫	౭౨౬-౭౩౪
హనుమాన్, స్వయంవరణం-(పిట్టకథ)	౧	౯౯-౧౦౦

స్వవిషయము—	౧-౨
అవతారము—భోగరాజు నారాయణమూర్తిగారు	3-౪
సంస్కృత వర్ణనమామూయము—పరవస్తు వేంకటరామానుజస్వామి గారు	౫-౧౩
హేమంతస్వాగతము—అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు	౧౩-౧౪
‘విస్మృతసంస్కృతకావ్యావళి’—కాళిదాసుని ‘కుస్తలేశ్వరదౌత్యము’—	౧౫-౧౮
యీశున్నా వేంకటవీర రాఘవాచార్యులు గారు	౧౯
జిజ్ఞాసాయి దీవెన—జి. జాషువకవి గారు	౨౦-౩౧
ననురాయ చాటుప్రబంధము—బండారు తమ్మయ్య గారు	౩౨-౪౪
నారాజు—సింగళి నాగేంద్రరావు గారు	౪౫
ముగ్ధసుందరి—సన్నిధానము సూర్యనారాయణ శాస్త్రి గారు	౪౬-౬౬
ఏకవీర—విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గారు (నవల)	౬౭-౮౧
శాస్త్రి—బొడ్డు బాపిరాజుగారు	౮౨-౮౬
నాటిగీతి—సహదేవ సూర్యప్రకాశరావు గారు	౮౭-౮౯
వకుళ—రాయసము వేంకటశివుడు గారు	౯౦-౯౪
కోకిలగీతము—పోలూరు శ్రీమన్నారాయణయ్య, గండ్లకోట నీతా	౯౫-౯౮
రామయ్య గార్లు	౯౯-౧౦౦
వరదరాజేశ్వరి—కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మ గారు	౧౦౧-౧౦౩
పతితపావనత (జీసస్సు)—అల్లంరాజు రంగనాయకులు గారు	౧౦౪-౧౦౬
ప్రణయాశయము—కె. అన్నమరాజశర్మ గారు	౧౦౭-౧౦౮
పిట్టకథలు—స్వయంవరణం—హనుమాన్	౧౦౯-౧౧౦
తులువతుమ్మెద—కె. నరసింగరావు గారు	౧౧౧-౧౧౩
సంఘం అంటే ఏమిటి?—గురుభాగవతుల ధర్మారావు గారు	౧౧౪-౧౧౬
రణాంగణము(రంగరాయ ప్రబోధము)—మున్నంగి లక్ష్మీనరసింహశర్మ గారు	౧౧౭-౧౧౮
ఉల్కలు—వింజమూరి హనుమంతరావు గారు	౧౧౯-౧౨౦
శక్రచాపము—అనంతపంతుల రామలింగస్వామి గారు	౧౨౧-౧౨౨

‘రహస్య’ లక్ష్మీబాయి

చిత్రకారుడు: శ్రీ చం. రామరావుగారు, ఆంధ్రచిత్రకళాపరిషత్, ఏలూరు.

(శ్రీ) పండిత జవహర్‌లాల్ నెహ్రూగారు

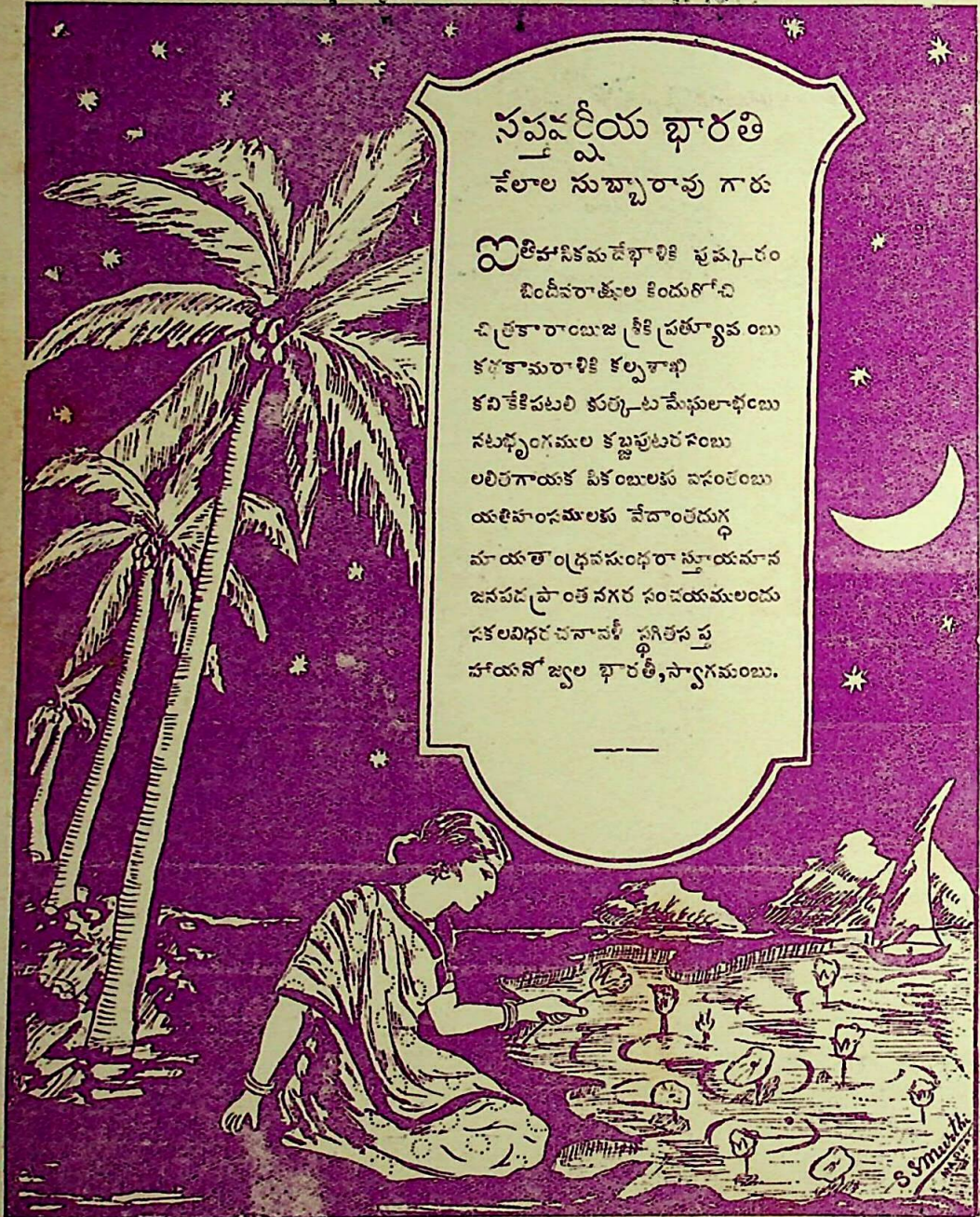
అధ్యక్షుడు

నలువదినాలు గన ఆంధ్రభారతి జాతీయమహాసభ, లాహూరు

నవవర్షీయ భారతి

వేలాల సుబ్బారావు గారు

దివిహానికమదేభాళికి పుష్కరం
 విందీవరాక్షుల కిందురోవి
 చిత్రకారాంబుజ శ్రీకి ప్రత్యూషంబు
 కళకామరాళికి కల్పశాఖి
 కవికేళిపటలి కుక్కుటమేఘులాభంబు
 నటన్యంగముల కబ్బపుటరసంబు
 లలితగాయక పికంబులకు వసంతంబు
 యలిసాంసములకు వేదాంతదుగ్ధ
 మాయతాంధ్రవసుంధరాస్తూయమాన
 జనపదప్రాంత నగర సంచయములందు
 సకలవిధరచనావళి స్థితసప్త
 హాసనోజ్వల భారతీ, స్వాగమంబు.

చెన్న పట్టణము, జనవరి ౧౯౩౦

సంపుటము ౭

శుక్ల సంవత్సరము పుష్యమాసము

సంఖ్య ౧

స్వవిషయము

భారతికి ఆరేండ్లు నిండినవి. ఏడవయే డారంభమైనది. క్రొత్త సంవత్సర మారంభమగునపుడు పంచాంగశ్రవణమును జేసి గతాగత ఫలములను నిర్ణయించుకొనుట పురో వృద్ధికి సాధనము. భారతజాతీయ జీవనమున కంగమైన ఆంధ్రజాతీయజీవనమునందు భారత జాతీయ జీవనమునందు వలెనే గతించిన యాతేండ్ల చరిత్రయును మహాఘట్టముగ నున్నది. ఆంధ్రజాతీయ హృదయమునందు నూతనవికాస ముదయించినది. స్త్రీలు పురుషులు, పండితులు పామరులు, బ్రాహ్మణులు పంచములు, షాల్వారు బాలికలు, వృద్ధులుయు నకులు దేశకల్యాణమునకును, మానవకల్యాణమునకును కానుకలను సమర్పించుచున్నారు. కవులు కృష్యములను, శిల్పులు శిల్పములను, గాయకులు గానమును, చిత్రకారులు చిత్ర

ములను, పండితులు విమర్శనలను ఉత్పత్తి చేయుచున్నారు. పామరులు జయఘోష లను ప్రకటించుచున్నారు. జాతీయహృదయమునందు ప్రబలుచున్న నూతనవికాసము ప్రజాప్రవృత్తియందు సర్వాంగము లందును ఉదయ మగుచున్నది. సాహిత్యకళాస్వరూపిణియైన భారతియును ప్రజాప్రవృత్తియందుదయించిన నూతన వికాసమును ప్రత్యక్షము చేయుచున్నది.

వర్తమానయుగము మహోదయ యుగమైనను మహాపరివర్తనయుగము. ప్రపంచము నం దంతటను ప్రాచీనసంస్థలు పరివర్తనమును బొందుచు నవయుగనిర్మాణమునకు సాధనంబు లగుచున్నవి. రాజ్యాంగములు మారుచున్నవి. సాంఘిక వ్యవస్థలు నూతనాకృతిని దాల్చుచున్నవి. మతప్రవృత్తి విశ్వస్వరూపమును

సాంధ్యముననున్న దేవతానికనుగ్రహములు విశాల
 రూపమును వహించుచున్నవి. ఆర్థిక నిర్ణయ
 ములు ప్రజాక్షేమ పరాయణము లగుచున్నవి.
 సకలసంస్థలను నవీనస్వరూప స్వభావమునను
 పడయుచున్న సమయమునందు పరివర్తనము
 నకు మూలాధారమైన ధర్మస్వరూప స్వభావ
 ములును నూతనార్థమును ప్రకటించుచున్నవి.
 సనాతనమైన భారతీయసంస్కారము నవయుగ
 పరిణామమును సహజముగ బడయుచున్నది.
 నవయుగపరిణామమునకై ప్రాచ్య పాశ్చాత్య
 సంస్కారములకును, ఆధ్యాత్మికాధిపాతిక
 సంస్కారములకును, సాంఖ్యికర్మయోగముల
 కును, ప్రాచీననవీనసంప్రదా యాచారముల
 కును సంరంభసాహచర్యములు గలుగుచు, నవ
 యుగనిర్మాణము సహజముగ గలుగుచున్నది.
 విశ్వవ్యాప్తములైన సాహిత్యములు, కళలు
 నవయుగనిర్మాణమునకు వినియోగపడగలవిధ
 మును ప్రతిభావంతుల రచనలు విశదము
 చేయుచున్నవి. గాంధీమహాత్ముని సహాయ
 నిరాకరణోద్యమమురవీంద్రనాథతాకూరుగారి
 కావ్యములు, జగదీశచంద్రబోసుగారి శాస్త్ర
 పరిశోధనలు, రాధాకృష్ణయ్యగారి వేదాంత
 సిద్ధాంతములు మొదలగునవి నవయుగపరిణామ
 విధానమును విశదముచేయుచున్నవి. కవులు,
 శిల్పిలు, కర్మకారులు, శాస్త్రజ్ఞులు, పరిశోధ
 కులు, రాజనీతిజ్ఞులు, సాంఘికవాదులు, ఆర్థిక
 పండితులు నూతనయుగధర్మమును సంక్షేపము
 చేయవలసిన యవసరము గలిగినది. ప్రతిభా
 వంతులు అనుకరణమును మాని నిర్మాణము
 నకు బూనుకొనవలసిన యవసరమును నవ
 యుగధర్మము విశదముచేయుచున్నది. కవులు,
 చిత్రకారులు, పరిశోధకులు, విమర్శకులు, పండి

తులు శాశ్వత పాటనే పాడుటయును, నవీన
 పరిస్థితులను విస్మరించుటయును సదాచారముగ
 నున్నది. వాఙ్మయము, శిల్పము, అలింకళలు,
 కర్మకళలు నవయుగ నిర్మాణము పభిలషించు
 చున్నను పూర్వానుకరణము ప్రముఖముగ
 నున్నది. సర్వశోముఖమైన భారతీయ విజ్ఞా
 నము స్తోభించినది. సాహిత్యము, కావ్య
 ములు, కళలు దేశానసరమునకును, ప్రజా
 వికాసమునకును నిరుపయోగము లగు
 చున్నవి. వర్తమానవిపాదస్థితియందు జాతీయ
 ప్రత్యభిజ్ఞానమును గలుగజేయుటకు గుణయుత
 మైన అనుకరణముకన్నను దోషయుతమైన
 నిర్మాణము ప్రయోజనకర మగుచున్నది.
 ప్రాణములేని యనుకరణము సుందరమైనను
 మానవకల్యాణమునకు నిరుపయోగ మగు
 చున్నది. భారతీయందు గతించిన ఆరేండ్లయం
 దును ప్రచురింపబడిన వివిధవ్యాసములు, చిత్ర
 పటములు, నీవిషయమును పరిస్ఫుటము చేయు
 చున్నవి. ప్రతిభావంతులు నూతన రచనలను
 జేయుచున్నను సామాన్యముగ రచయితలు
 ప్రాత వాసనలనే యారాధించు చున్నారు.
 రచనల కాధారము ప్రాచ్యసంస్కార మయి
 నను, పాశ్చాత్యసంస్కార మయినను నత్యా
 శ్రయమును, ధర్మాశ్రయమును లేక, స్వాభి
 మానాశ్రయపూరితమై పురుషార్థమునకు నిరుప
 యోగ మగుచున్నది. భారతి నారేండ్ల నుండి
 యు సకలవిధముల పోషించి పెంచిన యాధు
 మహాజనులకు కృతజ్ఞతాంజలులను సమర్పించు
 చు, భావికాలమునందును భారతి సర్వాంగ
 శోభితమై విశ్వకల్యాణమునకు మంగళహార
 తులను సమర్పించునలు లనుగ్రహించి ఆదరింప
 వేవలయును.

ఘనతగన్న యనేక కవికుమారక పికాసీకమ్మునకు మావిమూఁకవమ్మ !
 చిత్రచిత్రితనూత్న చిత్రకథారత్న రాజకిరత్నాకరమ్మవమ్మ !
 నవరసాలంకార కవితా మహాకావ్య కలహంసలకుఁ దటాకమ్మవమ్మ !
 నాట్యసంగీతాది నానాకళా మయూరములకుఁ మేచకాభమ్మవమ్మ !
 భారతీ! తావకీనావతారకలన-ద్రవిడ భాషాంగనామణుల్ తలలు వంప
 నాంధ్రభాషాపురంధ్ర నీరంధ్ర కీర్తి-నవనవోత్తేజ మొందుచున్నది కదమ్మ!

ఆచరించుచునుండు వతిభక్తి సంయుక్తి బహుశేష్ట దైవత ప్రార్థనముల
 భూషించుచుండువు పూర్వాధునిక మహాకవిపుంగవుల ప్రసంగంబులెల్ల
 ఖండించుచుండు వఖండ పాండిత్యాసిఁ గాకవిదుష్కావ్య కాననముల
 వర్ణించుచుండువు వారాళి కాసారభూభృదారామాది వైభవముల
 లలిత సత్కావ్యలక్షణ లక్ష్మీతవయి-యెన్ని పోకడ లెఱిగి తాతేండ్లలోనె?
 సాటి ప్రతికాపుత్రికా కోటి మెచ్చు-భారతీ, నీదు సాహితీప్రాధరీతి!

సకలాచేతనచేతనాకలిత విశ్వంబున్ ముఖింబందు నం
 దకుమారుం డొకమారె చూపె; నటు నిత్యంబుం బ్రదర్శింతు వీ
 వకలంకాధునికాఖిలాంధ్ర కవిలోకాశేషముం గూడఁ ద
 త్సుకవిత్వ ప్రతిభాకృతిప్రతితో శోభారతీ! భారతీ!

ఈ డొక యింత లేదుకద యెన్నఁడు నేర్చితి విన్నివిదై లా
 తేఁడుల ముద్దుబిడ్డ వయి; యేడవయేఁ డిపు డయ్యె నమ్మ! నూ
 తేఁడుల యవ్వవైన వఱ కిట్టులఁ బల్లెలఁ బట్టణాల మా
 తాడఁగ రాని కీర్తి గొనియాడఁబడంగదవమ్మ, భారతీ!

కడు లేనయసుప్రతికాపుత్రికాభావ ముంచి నిన్నాశీర్వదించవలె నొ
 యనమానశాస్త్రవిద్యాధిదేవతగా స్మరించి నీకు నమస్కరించవలెనొ
 జలిబిలిముద్దులల్కుల నొల్కు క్రొందేనె లాని నీమోము ముద్దాడవలెనొ
 సతత మృపారవిజ్ఞాన వారాళిగా నెంచి ని న్నేపుడుఁ బూజించవలెనొ
 మాకు నీయందుఁగల్గు ప్రేమం బదెల్ల-వత్సలత యశానొ నిర్మలభక్తి యశానొ?
 చెప్పి చేయించుకొనవమ్మ చేయఁదగిన-చేత లవి యేవో భారతీ, ప్రీతిమీఱ!

ఉహూర్ నుతు లొందుచుండువు తెనుం గున్నట్టి దేశాలలో
నాహూడోన్నతి; నాంధ్రరాష్ట్రముననేలా, వంగరాష్ట్రము, బ
ర్మారాష్ట్రమును, మధ్యరాష్ట్రము, మహారాష్ట్రమునంగూడ నీ
సౌరుం బేరును దీరు వేమరు గడుజ్ జ్ఞాఘింపవే భారతీ!

ఆయాయొడ్ల నెలంత లొక్కయెడఁ బోగై వ్యర్థసంభాషల
జేయఁ గల్గుచునుండె వైర; మిపు డాస్త్రీకోటికిఁ నిత్యము
నీయాన క్తియ! భారతీ భగవతీ, నీపుణ్య మూలంబునఁ,
మాయొడ్లఁ జగడంబు లుండవునుమా మధ్యాహ్న కాలంబులఁ.

కలకార్యంబుల వేగఁ దీర్చి శయనాగారంబులం జొచ్చి భ
ర్తలహస్తంబుల నున్న ని న్నడుగఁగాఁ దా మీయ మన్నంత భా
ర్యలు బల్మిం గొనఁ దత్కరద్వయ సముద్యత్కంకణ క్వాణముల్
నెలలో నప్తమరాత్రివేళ వినవే నీ వెప్పుడు భారతీ!

పంతం పట్టి నగల్ గొనంగఁ బతులఁ బాధింతు; లే విప్పు డా
పంతా, లల్క, లభోజనంబులు, నిను వాంఛింతు, ని న్నొన్నచో
సంతోషింతురు; నీవ లేనియెడలఁ సామాన్య సంసారులా
కాంతుల్ కాంతల మెప్పు లెట్లు వడయంగా నేర్తురో భారతీ!

మధురశ్రావ్య నవీనకావ్య కవితా మందాకినీ స్నాతవై
పృథువర్ణాంచిత చిత్రచేలవయి, నీవిజ్ఞాన సంపచ్చటా
గ్రథితంబౌ కలగూరగంప నొకచంకం దాల్చి మాయొంటికి
విధిగా మానుతు లందఁగా నెలనెల విచ్చేయుమా భారతీ!

కథలం జెప్పుచు నవ్యభవ్య రసవత్కావ్య ప్రబంధావళీ
సుధవర్షింపుచు సత్కళావిభవముల్ శోధించి వాక్రుచ్చుచు
బుధరోలంబచిదంబకాంబుజమవై పొల్పొంది మాయొంటికి
విధిగా మానుతు లందఁగా నెలనెల విచ్చేయుమా భారతీ!

ఓంకారంబునఁ బద్మబాంధవ సహస్రోద్యత్ప్రభా మూర్తివై
పంకేజాసనసీమవైఁ జిలునపుల్ భాసిల్లఁ గొల్వొండి, ని
శ్యంకఁ మా యకలంక కావ్యకవితాసాహిత్య సామ్రాజ్య మే
వంకం జూచిన నీవ యై యనిశము బాలింపుమా భారతీ!

సంస్కృతవర్ణసమామ్నాయము

(శ్రీ) పరవస్తు వేంకటరామానుజస్వామిగారు యమ్. ఏ.

౧. సంస్కృతభాషావర్ణసమామ్నాయ మిక్రింద జూపబడినది.

	ప్రాస్వము	దీర్ఘము
అచ్చులు:— సమానాక్షరములు:		
,, కంఠ్యములు:	అ	ఆ
,, తాలవ్యములు:	ఇ	ఈ
,, ఓష్ఠ్యములు:	ఉ	ఊ
,, మూర్ధన్యములు:	ఋ	ౠ
,, దంత్యము.	ౡ	
సంధ్యక్షరములు: కంఠ్యతాలవ్యములు:	ఏ	ఐ
,, కంఠ్యోష్ఠ్యములు:	ఓ	ఔ
అనుస్వారము: అనునాసికము:	ం	
విసర్గ కంఠ్యము	ః	
అఘోషము	ఘోషవంతములు	

హల్లులు:—స్వరములు:

,, కంఠ్యములు:	క	ఖ	గ	ఘ	ఙ
,, తాలవ్యములు:	చ	ఛ	జ	ఝ	ఞ
,, మూర్ధన్యములు:	ట	ఠ	డ	ఢ	ణ
,, దంత్యములు:	త	థ	ద	ధ	న
,, ఓష్ఠ్యములు:	ప	ఫ	బ	భ	మ
అంతఃస్థలు: తాలవ్యము:					య
,, మూర్ధన్యము:					ర
,, దంత్యము:					ల
,, దంత్యోష్ఠ్యము:					ని
ఊష్మలు: తాలవ్యము:					శ
,, మూర్ధన్యము					ష
,, దంత్యము					స
,, కంఠ్యము					హ

వేదమున ౪ యను మరియొక యక్షరము కలదు. ఇది అబ్రహ్యణ్య షకారస్థానమున గనబడుచుండును. ఇది మూర్ధన్యవర్ణము-ఇట్లు ఋగ్వేదమున ఈడే యనుపదము

ఈశే యని యుచ్చరింపబడుచుండును కాని ఈడ్య యను పదముమాత్ర ముట్టిమార్పును పొందుటలేదు. ఈరీతిగానే మీథుషేయను పదము మీథ్యుషే యని యుచ్చరింప బడునుగాని మీథ్యాన్ అను పదముమాత్ర ముట్టి విపరిణామమును పొందుటలేదు.

పైవర్ణములను పేర్కొనునప్పుడు వానికి కార శబ్దమును చేర్చి పేర్కొనుచుండుదు. ఇట్లు అ యను వర్ణమును అకారమనియు, క యనుదానిని కకారమని యు, హ యను దానిని హకారమనియు వ్యవహరించుట యాచారమై యున్నది. ర యను వర్ణముమాత్రము రవర్ణమనుటకు మారుగా రేఫ యనుపించుకొనుచున్నది.

౧. అచ్చులకు స్వరములని పేరు. కంతమునందు పుట్టిన నాదమే విసృతమగు ముఖిమార్గముయొక్క యాకార భేదములచే వివిధవర్ణములుగా నేర్పడుటచే వీనికి స్వరములను నామము సార్థకమగుచున్నది. ఉదాత్తాది స్వరభేదములను కలవగుటచేనైనను నివి స్వరములు కావచ్చును. సమానాక్షరములనియు సంధ్యక్షరములని యు నివి రెండు విధములుగా నున్నవి.

౨. అకారము — ముఖిమార్గమును స్వల్పముగా తెరచి జీహ్వద్వారమునములను వానివానిస్థానములయందే యుంచి నాదయుక్తమగు నిఃశ్వాసమును వదలునప్పు డీవర్ణ మేర్పడుచున్నది. అందుచే నీవర్ణమున కేస్థానము తోడను సంబంధమున్నట్లు తోపదు. అందుచేతనే ప్రాతిశ్ఛాఖ్యలలో నెచ్చటను నిది కంఠ్యమని చెప్పబడి యుండలేదు. పాణినీయవ్యాకరణమున మాత్రము కంత్యాచ్చు వేరుగ లేకపోవుటచే కాబోలును దీనికి కంతము స్థానమని చెప్పబడియున్నది. ప్రాస్వాకారము దీర్ఘమునలెకాక సంస్కృతమని అధర్వవేద వాజసనేయ ప్రాతిశ్ఛాఖ్యలయందును, పాణినీయవ్యాకరణమునందును చెప్పబడియున్నది. ఇది యుచ్చరించును నస్పష్టాచ్చును (౨) పోలియుండును.

అకారమునకు 'ఇండ్-యూరపియన్' మాతృభాషలోని a, e, o, m, n, అను వర్ణములు మూలమని భాషాశాస్త్రజ్ఞులు నిరూపించియున్నారు. ఉదాహరణములు: వీనిలో నీక్రింది సంజ్ఞలు వ్యవహరింపబడినవి.

ఇం.-యూ.—'ఇండ్-యూరపియన్' మాతృభాష.

సం.—సంస్కృతభాష

వై.—వైదికభాష

గ్రీ.—'గ్రీక్'భాష-

లా.—'లాటిన్'భాష

గా.—'గాథిక్'భాష

ప్రా. హై. జ.—ప్రాచీన 'హై-జర్మన్'భాష.

ఐస్.—'ఐస్లాండిక్'భాష-

ప్రా. స్లే.—ప్రాచీన 'స్లేవోనిక్' భాష

లి.—'లిథువీనియన్'భాష.

*—ఈగుర్తు కల్పితరూపమును సూచించును.

ఇం.—యూ. a: సం. అజామి (* అజా), 'తోలు చున్నాను,' గ్రీ. agō, లా. ago, ఐస్. aka (తుము స్పర్థకము).—వై. అజా, 'పోలము, మైదానము,' గ్రీ. agros, లా. ager, గా. akrs.—సం. అక్షా, 'ఇరుసు,' గ్రీ. axon, లా. axis, ప్రా. హై. జ. ahsa.—సం. కర్కాశ, కర్కాటా 'పేత,' గ్రీ. karkinos, లా. cancer.

ఇం.—యూ. e: సం. అస్తి 'ఉన్నది,' గ్రీ. esti లా. est, గా. ist.—సం. భరామి (* భరా), గ్రీ. phero, లా. fero, గా. baira.—వై. జనః 'వంశము, జాతి,' గ్రీ. genos, లా. genus.—సం. ప (సముచ్చయార్థకము), గ్రీ. te, లా. que.—సం. నభః 'మేఘము, ఆకాశము,' గ్రీ. nephos, లా. nebula, ప్రా. హై. జ. nebul.

ఇం.—యూ. o: వై. ఆష్టా. సం. ఆష్టా 'ఎనిమిది' గ్రీ. okto, లా. octo, గా. ahtau.—సం. ఆస్థి 'ఎముక,' గ్రీ. osteon, లా. os.—వై. చతుః 'ఇల్లు'

గ్రీ. domos, లా. domus.—వై. అపః 'పని,' లా. opus,—సం. దదర్శ, 'మాచేనట,' గ్రీ. dedoske—సం. భరన్తి 'మోయుచున్నారు,' గ్రీ.—pheronti

ఇం.—యూ. m: సం. గతః 'వెళ్లిన,' గ్రీ. batos, లా. -ventus.—సం. శ మ 'నురు,' గ్రీ. e-katon, లా. centum, గా. hund.—సం. చశ, 'పది,' గ్రీ. deka, లా. decem, గా. taihun.—వై. సమః 'ఒకరు,' గ్రీ. amo,—గా. sums.

ఇం.—యూ. n: సం. మతః 'తలంపు,' గ్రీ.—matos, లా. —mentus, గా. munds.—సం. నవ, 'తొమ్మిది,' గ్రీ. ennea, లా. novem, గా. niun.n సం. అమృత 'అమృత్య,' గ్రీ. ambrotos.—సం. తన్వీ 'సన్నని,' గ్రీ. tanu-, లా. tenuis, ప్రా. హై. జ. dunni.

'ఇండ్, యూరపియన్' మాతృభాషలో mn— అను పైనమాపబడిన రెండచ్చులును మకారనకారపరకములగు నచ్చులు లోపించుటచే నేర్పడుచున్నవి. తేల్చి పలుకుటచే నాయచ్చులు లోపించుచుండెను. అందుచే మాతృభాషలో నీరెండచ్చులును యెల్లప్పుడును తేల్చి పలుకబడుచుండినవి. పదాంతరసాహచర్యమునలన స్వల్ప సంఖ్యాకములగు పదములలో మాత్రమివి యొత్తి యుచ్చరింపబడ నారంభించినవి.

ఉదా — సం. సప్త 'ఏడు,' లా. septem [ఇం.—యూ. * septom; ప్రాచీనరూపము *[septem,]

జన్యభాషలలో పైనవర్ణముల విపరిణామములను గూర్చి భాషాశాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయభేదములను కలిసియున్నారు. సంస్కృతమునందును 'గ్రీక్' భాషయందును రెండు విధములగు విపరిణామములను పొందినవియు, తద్విన్న భాషలలో నేకరీతిగా మారినవియు కొందరి యభిప్రాయము. పదాంతమునందును, యకారవకారభిన్నముగు హల్లునకు పూర్వమునను నివి సంస్కృత 'గ్రీక్' భాషలలో అకారములోనికి మారినవియు, యకారవకారములకును, అచ్చులకును పూర్వము అమ్, ఆన్

అను వర్ణములలోనికి మారినవనియును వీరు చెప్పుచున్నారు. మిగిలిన భావలలో యేవర్ణముపరముగానున్నను నీక్రింది విధముగా మారినవని చెప్పుచున్నారు.

లాటిన్.	em, en.
జమ్మానిక్.	um, un.
లిఫువీనియన్	im, in.
ప్రా. స్లేవోనిక్	e (im, in).

మిగిలిన భాషాశాస్త్రజ్ఞులు పైవర్ణము లన్ని సందర్భములలోను సంస్కృతమున ఆకారములోనికి మారినవని చెప్పుచున్నారు. సంస్కృతమున అమ్, అన్ అను వర్ణములిరుములగు పదముల మాతృభాషా రూపములలో కేవలము లగు m, n . అను వర్ణములుకాక mm, nn అనువర్ణములుండినవని పీరియాశయము.

పైవర్ణములలో n అనువర్ణముచే కంఠ్య, తాలవ్య, దంత్యవర్ణములు మూడును గ్రహింపవలయును.

2. ఆకారము:—ఇది ప్రాస్తావకారమునలె కాక విచ్ఛేదముగా నుచ్చరింపబడుచున్నది. దీనికి 'ఇండ్'—యూరపియన్' మాతృభాషలలోని $\bar{a} \bar{e}$ అను వర్ణములు మూలమని భాషాశాస్త్రజ్ఞు లందరును చెప్పియున్నారు. మాతృభాషలో $m n$ అను దీర్ఘములు కలవనియు, నవికూడ సంస్కృతమున ఆకారముగా పరిణమించినవనియు కొందరు భాషాశాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయపడియున్నారు. ఉదాహరణములు:

ఇం.—యూ. \bar{a} : సం. బాహు: 'చేయ,' గ్రీ. pachus, ప్రా. హై. జ. buog.—సం. భ్రాతా 'సోదరుడు,' గ్రీ. phrater, లా. frater, గా. brothar—సం. మాతా 'తల్లి,' గ్రీ. mātēr, లా. mātēr. ప్రా. హై. జ. muoter.—సం. తిష్ఠామి 'నిలుచుచున్నాను,' గ్రీ. istami, లా. stare.

ఇం.—యూ. \bar{e} : సం. ఆద 'తినెను,' ఆదివాన్ 'తినెను,' గ్రీ. edēdos, లా. edimus, గా. etum—సం. దధామి 'ఉంచుచున్నాను,' గ్రీ. tithēmi.—

సం. ఆసమ్ 'ఉంటిని,' గ్రీ. ēa.—సం. రాజ్ 'రాజు,' లా. rex.—సం. స్వా: 'ఉండవచ్చును,' లా. sies. గ్రీ. eies సం. భ్రాతా, మాతా; పైనమాడుము.

ఇం.—యూ. \bar{o} : సం. ఆకు: 'శిస్తుమైన,' గ్రీ. okus, లా. ocior.—సం. ఆకు: 'పండని,' గ్రీ. omos—సం. దానం 'దానము,' లా. donum.—వై. భరతాత్ 'మోయుము,' గ్రీ. phereto, లా. ferto.—సం. భరామి (*భరా) 'మోయుచున్నాను,' గ్రీ. phero, లా. ferro, గా. baira.

ఇం.—యూ. \bar{m} : సం. అగార 'వెల్లిరి,' గ్రీ. ebate.—సం. అగార్, అగా: అగామ్, గ్రీ. ebe, ebes, eben.

ఇం.—యూ. \bar{n} : సం. జాత: 'పుట్టినవాడు,' కుమారుడు,' జాతి: 'పుట్టుక,' లా. gnatus, natus, natio.—సం. జానామి 'తెలిసికొనుచున్నాను,' లా. gnarus.—సం. సాత; వాత; ఘాత; ఘాతి; మొ.

'ఇండ్'—యూరపియన్' మాతృభాషలో m, n అను అచ్చులుండినవని యంగీకరింపని భాషాశాస్త్రజ్ఞులు పై యుదాహరణము లన్యధాస్థిధములని చెప్పుచున్నారు. అగార్, జాత, సాత మొదలగురూపములు ప్రసిద్ధములగు చుకారాంత నకారాంత ధాతువులనుండి యుత్పన్నములైనవి కావనియు, తిడరకములగు ఆకారాంత ధాతుజములనియు వీరి యభిప్రాయము.

3. ఇకారము—దీని యుచ్చారణమున నాలుక తాలువునకు సమీపముగానుండును. అందుచే నిది తాలవ్యమగుచున్నది. దీనికిని, యకారమునకును వినిమయము కలుగుచుండును. మాతృభాషలలోని ఇకారమును యస్పష్టాచ్చును (2) దీనికి మూలమును-ఉదాహరణములు:

ఇం.—యూ. i సం. ఇమ: 'వెల్లుచున్నాము,' గ్రీ. imen—సం. దివి 'ఆకాశమునందు,' గ్రీ. dii.—సం. ఇదమ్ 'ఇది,' లా. id—గా. ita.—సం. అవి:

‘నాట్టె,’ గ్రీ. ois, లా. avis, గా. awi.—సం. ఇహి (*ఇది) ‘వెళ్లుము,’ గ్రీ. ithi.

ఇం.—యూ. ఇ: సం. పితా ‘తండ్రి,’ గ్రీ. pater, లా. pater, గా. fadar.—సం. స్థితః ‘నిలిచియున్న,’ గ్రీ. statos, లా. status.

‘ఇండి-యూరపియన్’ మాతృభాషలోని శాస్త్రసాధారణము నాధారముగా చేసికొనిన స్వరము వ్యవహారములో నుండినట్లు భాషాశాస్త్రజ్ఞు లాహించి యున్నారు. అందుచే నాభాషయందు దేల్చి యున్న రింపబడిన యచ్చులు క్షీణించుచుండెను. ఇట్లు *జి. e. o.* అను అచ్చులను కొన్నియెడల వీని ప్రాప్త్యములు క్షీణించి యస్పష్టమై యున్నవిగా వినబడుచుండెను. దీనినే ఇ అను చిహ్నముచే భాషాశాస్త్రజ్ఞులు సూచించుచున్నారు. ఇది సంస్కృతమున ఇకారములోనికి మారినది.

౫. ఈకారము.—‘ఇండి-యూరపియన్’ మాతృభాషలోని ఈకారము దీనికి మూలము. ఉదాహరణములు. సం. జీవః, ‘జీవము’ లా. vivus, గ్రీ. bios, గా. qius.—సం. పీవా ‘బలిసిన’ గ్రీ. pīon.—సం. పీతః ‘త్రాగిన,’ గ్రీ. pīthi.—సం. సీమా ‘ఎల్ల,’ గ్రీ. imas.—సం. వీరః ‘శూరుడు,’ లా. vir, గా. wair, గ్రీ. is. హల్పరకములగు రేఫలకారములు పరమగునప్పుడు వైన వర్ణింపబడిన యస్పష్టమగుండ ఈకారములోనికి మారునని కొందరు భాషాశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. ఉదాహరణములు—సం. దీర్ఘః ‘పొడవైన,’ గ్రీ. dolichos.—సం. శిరః ‘శిరస్సు,’ గ్రీ. kara. ఇట్లే గీర్ణ, కీర్ణ, మొ. ఈ విషయమును మరికొందరు భాషాశాస్త్రజ్ఞు లంగీకరింపక పై సుదాహరింపబడిన పదముల మాతృభాషారూపములలో రేఫలకారపరకమగు నస్పష్టమగునగు బదులుగా ఋ (‘అ’) కార ముండినదని చెప్పుచున్నాడు. చూ. పేరా ౧౦.

౬. ఉకారము.—దీని యుచ్చారణమున పెదవులు సంక్రమణగా చేయబడి ముందుకు త్రోయబడి యుండును. అందుచే నిది ఓవ్యవర్ణమగుచున్నది. ఉకార

మునకును దీనికిని వినియము కలుగు చుండును. మాతృభాషలోని ఉకారము దీనికి మూలము—ఉదాహరణములు. సం. యుగమ్. ‘కాడి, పుట్టింపుట, యుగము,’ గ్రీ. zugon, లా. jugum, గా. juk.—సం. కునః ‘కుక్క’ (వప్తి), గ్రీ. kunos.—సం. క్రుతః ‘వివరించిన, ప్రసిద్ధమైన,’ గ్రీ. klutos.—లా. clutus.—సం. స్వాదుః ‘తియ్యని,’ గ్రీ. edus.—సం. ను ‘ఇప్పుడు,’ గ్రీ. nu, గా. nu. రేఫలకారపరకమగు నస్పష్టమై ఓవ్యవర్ణ సామీప్యమున ఉకారములోనికి వివరిణామమును సొందునని కొందరు భాషాశాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయపడియున్నారు. ఉదాహరణములు: సం. పురు ‘జాన్తయైన,’ గ్రీ. polus. (*palus), గా. filu.—వై. ఉరణః ‘నాట్టె,’ గ్రీ. arnos.—సం. గురుః ‘బరువైన, ముఖ్యమైన, గౌరవనీయమైన,’ గ్రీ. barus, గా. kaurus, లా. gravis.—సం. స్పరామి ‘వేగముగా చరించెదను,’ గ్రీ. spairo. ఈ యంశమును మిగిలిన భాషాశాస్త్రజ్ఞు లంగీకరింపక పై సుదాహరించిన పదముల మాతృభాషారూపములలో రేఫలకారపరకమగు నస్పష్టమై స్థానమున ఋ (‘అ’) కారముండినదని చెప్పుచున్నారు. చూ. పేరా ౧౦.

౭. ఉకారము.—మాతృభాషలోని ఉకారము దీనికి మూలము—ఉదాహరణములు. సం. ధూమః ‘సొగ, ఆవిరి,’ గ్రీ. thumos, లా. fumus.—వై. మూష ‘ఎలుక,’ గ్రీ. mus, లా. mus, ప్రా. వై. జ. mus.—సం. శూరః ‘బలవంతుడు, శూరుడు,’ గ్రీ. kuros.—సం. ధూతిః ‘విశ్వరథము,’ గ్రీ. phusis.—వై. నూ ‘ఇప్పుడు,’ గ్రీ. nun. హల్పరకములగు రేఫలకారములు పరమందుగల యస్పష్టమై ఓవ్యవర్ణ సామీప్యమున సంస్కృతమున ఉకారములోనికి మారుచుండునని కొందరు భాషాశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. ఉదాహరణములు—సం. పూర్వః ‘మొనటి,’ ప్రా. వై. pruvu, గా. fruma.—సం. పూః ‘పట్టాము,’ గ్రీ. polis.—సం. ఉర్ధ్వః ‘పైకి,’ గ్రీ. bortho, లా. arduus.—సం. ఉర్మి ‘కెరటము,’ ప్రా. వై. జ. walm.—సం. ఉర్ణా ‘ఉన్ని,’ గా. wulla.—పూర్వః ‘నింపిన,’

గా. fulls.—సం. ధూర్జః ‘ధూర్జము,’ ప్రా. హై. జ. pirihha. ఈ విషయమును మిగిలిన భాషాస్త్రజ్ఞులంగీకరింపక పై నుదాహరింపబడిన పదముల మాత్ర భాషారూపములలో రేఫలకారపరకాస్పష్టాచ్చుస్థానమున ఋ(‘ఱ’)కార ముండినదని చెప్పుచున్నారు. చూ. ౧౧.

8. ఋకారము.—ఇది మూర్ధన్యవర్ణమని పాణి నీయులు చెప్పుచున్నారు. ఇర్ణాంతరములకు మూర్ధన్యతా పాదకమగుటచే దీనిని మూర్ధన్యమనుట న్యాయము— ప్రాతిశాఖ్యలలో మాత్రమిది జిహ్వమాలీయమని చెప్ప బడియున్నది ఇది రేఫముతో వినియమును సొందు చుండును. ఇండో-యూరపియన్ మాతృభాషలలోని ఋకార లికారములు దీనికి మూలము.

ఇం. యూ. r: సం. ఋక్షః ‘ఎలుగుబంటు,’ గ్రీ. arktos, లా. ursus.— నై. ఋణోమి ‘లేచుచు న్నాను, వెళ్లుచున్నాను, సొందుచున్నాను,’ గ్రీ. ornumi, arnumai.—సం. ఋషభః ‘ఎద్దు,’ గ్రీ. arsen, arren.— నై. కృష్ – ‘స్వరూపము,’ లా. corpus.—సం. మృతః ‘చనిపోయిన,’ మృతిః ‘మరణము,’ లా. mors, ప్రా. హై. జ. mord.

ఇం.—యా. 1: సం. పృథుః ‘విశాలమైన,’ గ్రీ. platus, ని. platus.—సం, వృకః ‘తోడేలు,’ గా. wulfs. గ్రీ. lukos.

౯. లికారము.—ఇది తాలవ్యమని పాణినీయ వ్యాకరణమున చెప్పబడియున్నది. ప్రాతిశాఖ్యలలో నీది ఋషర్ణమునలె జిహ్వమాలీయమని చెప్పబడియున్నది. ఇది లికారముతో వినియమును సొందుచుండును. ‘ఇండో-యూరపియన్’ మాతృభాషలలోని లికారము సంస్కృతమున ఋకారములోనికి మారినదని పైన చెప్ప బడినది. (చూ. పేరా ౮.) సంస్కృతమున లికారముకష్ట-ధాతువు రూపములలో మాత్ర మగపడుచున్నది. ఇది ప్రాకృతభాషాసంస్కరములన నేర్పడిన కృష్ ధాతువు రూపాంతరమని భాషాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.

‘ఇండో-యూరపియన్’ మాతృభాషలలో r, l అను రెండచ్చులును రేఫలకారపరకములగు నచ్చులు లోపించుటచే నేర్పడినవి. తేల్చిపలుకుటచే నాయచ్చులు లోపించుచుండెను. అందుచే మాతృభాషలలో నీరెండచ్చులును ఎల్లప్పుడును తేల్చియుచ్చరింపబడుచుండినవి. పదాంతరసాహచర్యముచేలన స్వస్థసంఖ్యాకములగు పదములలో మాత్ర మివి యొత్తి యుచ్చరింపబడ నారంభించినవి.

ఉ||—సం. వృకః ‘తోడేలు,’ లా. lupus, గా. wulfs. [‘ఇం. యూ’ * ulqos, ప్రాచీనరూపము * wlqos’s.]

జన్యభాషలలో పైనర్ణములవిపరిణామమును గురించి భాషాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయభేదములను కలిగియున్నారు. హల్లుపరముగానున్న పుడు ఋషర్ణములోనికిని, అచ్చుపరముగా నున్న పుడు రేఫలకారపరకములగు ఇకార-ఉకారములలోనికిని సంస్కృతమున మారునని కొందరు భాషాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము-మిగిలిన భాషలలో వాని విపరిణామప్రకార మిక్రింద జూపబడినది.

హల్లుపరముగా నున్న పుడు:—గ్రీ. ar,ra, al,la. లా. or, ur; ol, ul, సెల్టిక్. ri, li, ప్రా. స్లే. ir il. అచ్చుపరముగా నున్న పుడు:—గ్రీ. ar, al, లా. ar, al. సెల్టిక్. ar,al. ప్రా. స్లే. ir,il.

మిగిలిన భాషాస్త్రజ్ఞులు పైనర్ణములన్ని సందర్భములలోను సంస్కృతమున ఋకారములోనికి మారినవని చెప్పుచున్నారు. సంస్కృతమున రేఫలకారపరకములగు, ఇకార-ఉకారఘటితములగు పదముల మాతృభాషారూపములలో r, l అను వర్ణములుకాక రేఫలకారపరకముగు నప్పష్టచ్చు ఉండినదని వీరి యభిప్రాయము.

౧౦. ఋకారము :— ఇది సంస్కృతభాష యం దతివీరళముగా ప్రయోగింపబడియున్నది. ఇది ఋకారాంతరబ్దముల కొన్ని బహువచనరూపములలో నగపడుచున్నది. పాణినీయ వ్యాకరణమున లికారము

నకు దీర్ఘములేదని చెప్పబడియున్నది. మరికొందరు నైయాకరణులు ఏకారమునకు దీర్ఘముకలదని చెప్పి యున్నారు.

మాతృభాషలో ఋ (౨) కారము కలదా లేదా యనువిషయమున భాషాకాస్త్రజ్ఞులు విభిన్నాభిప్రాయములను కలిగియున్నారు. కలదనువారు అది సంస్కృత భాషయందు లేక (లకార) పరకమున ఈకార-ఉకార-ఊకారములలోనికి మారునని చెప్పుచున్నారు. ఈకార-ఉకార-ఊకార భేదము పరమందుండు స్వర్ణములభేదమున బట్టికలుగును. లేదనువారు మాతృభాషలో వానిస్థానమున లేక (లకార) పరకమున నప్పప్రాప్త్యు నంగీకరించెదరు. చూ. పేరాలు (౧, ౨, ౩).

ఉదాహరణములు:—ఋ: సం. ఊర్ధ్వః 'పై నున్న,' గ్రీ. orthos, లా. arduos.—సం. ఈర్ఘ్యః 'భాషువు,' ధనుస్సు, లా. armus, గా. arms.—సం. స్త్రోతః 'పరచబడిన,' గ్రీ. strotos, లా. stratus.—సం. జీర్ణః 'అరిగిపోయిన' లా. granum.—సం. పూర్వః 'ముందరి' గ్రీ. protos.—సం. కీర్షమ్ 'శిరస్సు' గ్రీ. korse.—సం. గీర్ణః 'వింగబడిన,' గ్రీ. bilrosko, 'తినుచున్నాను,'—సం. శూర్తః 'నాశముచేయబడిన.' ౨: సం. పూర్ణః 'నిండిన,' గ్రీ. polloi, 'అనేకము'—సం. ఊర్ణా 'ఉన్ని,' లా. lana, గ్రీ. oulos 'రోమములుగల,'—సం. మూర్ధా 'శిరస్సు,' గ్రీ. blothros 'నిత్తుగా పెరిగిన,'—సం. దీర్ఘః 'పొడవైన' గ్రీ. dolichos.—సం. ఊర్ణిః 'కేశము,'—సం. స్థూణా 'కొయ్య ప్రభము'.

౧౧. ఏకారము:—దీనికి కంఠముతో మాడిన తాలువు స్థానముననున్నది. ఇది సంధ్యక్షరమని ప్రాతికాఖ్యలలోపడ చెప్పబడియున్నది. దీనియుచ్చారణము మాత్రము సమానాక్షరమువలె వర్ణింపబడి యున్నది. వికారాకారములవలె దీని యుచ్చారణమున రెండవచ్చులు వినబడునట్లు చెప్పబడి యుండలేదు. కాని అకార-ఇకారసంయోగమున నీవర్ణ మేర్పడుటచే నిది మొదట సంధ్యక్షరమువలె నుచ్చరింపబడియుండవచ్చును. అందుచే

నిది సంధ్యక్షరములలో పరిగణింపబడుచున్నది. ఇకారమునకిది గుణముని చెప్పబడుచున్నది. మాతృభాషలోని ai, ei, oi అనుమాడు సంధ్యక్షరములను దీనికి మాలమని చెప్పుచున్నారు. ఉదాహరణములు:

ఇం:—యూ. ai: సం. ఎగః 'వంటచెరకు,' గ్రీ. aitho, లా. aedes, ప్రా. హై. జ. eit.—సం. సేతుః 'నేతువు,' లా. saeta 'కఠినమైన వెండ్రుక,' ప్రా. హై. జ. seid 'నలదారము.'—సం. భరతే, భరతై, గ్రీ. pheretai, pherontai.

ఇం:—యూ. ei: సం. ఏమి, 'వెళ్లుచున్నాను,' గ్రీ. eimi. సం. ఏతి 'వెళ్లుచున్నాడు.' లి. eiti.—వై. హేమన్ 'శీతకాలము,' గ్రీ. cheima, cheimon.

ఇం.యూ. : సం. వేద 'తెలిసికొనుచున్నాను,' గ్రీ. oida, గా. wait.—సం. తే. 'వారు,' గ్రీ. toi, లి. te, గా. thai.—సం. రిరే, 'విడచితిని,' గ్రీ. lelqipa, గా. laihw.—సం. భరే 'మోయుగలవు,' గ్రీ. pherois, గా. bairais.—సం. ల్యుకేష 'తోడేళ్ల యందు,' గ్రీ. lukoi.

'ఇండో-యూరేషియన్' మాతృభాషలోని e, o అను వర్ణములు సంస్కృతమున అకారములోనికి మారినవని యిదివరలో చెప్పబడినది. (చూ. పేరా ౨). అందుచే మాతృభాషలోని ei, oi అను సంధ్యక్షరములు రెండును ప్రాచీనాకారభాషలో ai, అను సంధ్యక్షరములోనికి మారి తరువాత నిది సంస్కృతమున ఏకారములోనికి మారినదని చెప్పవచ్చును.

౧౨. ఓకారము:—దీనికికంఠోష్ఠములుస్థానము. ఇది సంధ్యక్షరమని ప్రాతికాఖ్యలలో గూడ చెప్పబడి యున్నది. కాని యుచ్చారణమున సమానాక్షరమువలె వర్ణింపబడియున్నది; వికారాకారములవలె దీనియందు రెండవచ్చులు వినబడునట్లు చెప్పబడియుండలేదు. అకార-ఉకారసంయోగమున నీవర్ణ మేర్పడుటచే నిది తొలుత సంధ్యక్షరమువలె నుచ్చరింపబడుచుండవచ్చును. అందుచే నిది సంధ్యక్షరములలో పరిగణింపబడుచున్నది. ఉకార

మున కిది గుణమనబడుచున్నది. మాతృభాషలోని au, eu ou అను మాడు సంధ్యక్షరములును దీనికి మూలమగు చున్నవి. ఉ దాహరణములు.

ఇం.—యూ. au: సం. ఓజః, వై. ఓజ్యత్ 'బలము,' లా. augusstus, augmentum, augeo, గా. aukān.

ఇం.—యూ. eu: సం. బోధామి 'తెలిసికొను చున్నాను,' గా. biuda, గ్రీ. peuthomai, pun thanomai.—వై. జోష్టర్ 'ప్రేమించుచున్న,' సం. జుషతే 'ప్రేమించు చున్నాడు,' గ్రీ. geno, లా. gustus, గా. kiusan.

ఇం.—యూ. ou: సం. బుబోధ 'తెలిసికొను చున్నాను,' గా. bauth.—సం. నూనోః 'కుమారుని యొక్క,' గా. sunaus.

'ఇండో-యూరపియన్' మాతృభాషలో ౯౦ అను వర్ణములు సంస్కృతములోని అకారమునకు మారుటచే మాతృభాషలోని eu, ou అను సంధ్యక్షరములు రెండును ప్రాచీనార్యభాషలో au అను వర్ణములోనికి మారి తరువాత నిది సంస్కృతమున ఓకారములోనికి మారిన దని యంగీకరింపవలసి యున్నది. (చూ. పేరా ౧౧)

౧౩. ఐకారాకారములు.—ఏకారాకారములనలె వీనికికూడ కంఠముతోకూడిన తాలువును, ఓవ్ణములును స్థానము లగుచున్నవి. వీనియుచ్చారణమున రెండేసి యక్షరములు వినబడునని ప్రాతిత్యాఖ్యలలో చెప్పబడియున్నది. కాలమున అకారము ఇకార-ఉకారములతో సమానమని కాని, తక్కువయనికాని చెప్పబడియున్నది. అకారమునకును, ఏకారాకారములకును సంయోగముకలిగినప్పుడు ఏకారాకారములు యేర్పడుచున్నవి. ఇట్లు సంహితలోనే కాక స్వతంత్రముగాకూడ తదిత్రప్రత్యయాంతాది పదములలో నీవర్ణములు పుట్టుచున్నవి. ఇవి ఇకార-ఉకారములకు వృద్ధియనుసించుకొను చున్నవి. ఉ. దైత్య, బౌద్ధ మొ॥ వీనిలో ఐకారమునకు మాతృభాషలోని ai, ei, oi అను దీప్యములగు సంధ్యక్షరములును, రెండవ

దానికి మాతృభాషలోని au, eu, ou అను దీర్ఘములగు సంధ్యక్షరములును మూలమని భాషాశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. ఉ దాహరణములు:

ఇం.—యూ. ai: చతుర్థ్యేకవచనప్రత్యయము. సం. నేనాయై 'నేనకారకు,' గ్రీ. chōra, లా. men sae, గా. gibai, లి. rankai.

ఇం.—యూ. ei: సం. అదైక్షమ్ 'చూపితిని,' గ్రీ. edeixa.

ఇం.—యూ. oi: సం. వృక్షైః 'వృకములచేత' గ్రీ. lukois, లా. lupis, లి. vilkais.

ఇం.—యూ. au: సం. నాః 'నాన,' గ్రీ. naus, ఐస్. naust.

ఇం.—యూ. eu: సం. ద్యౌః, 'ఆకాశము,' గ్రీ. zeus.

ఇం.—యూ. ou: సం. గౌః 'ఆవు,' గ్రీ. bous, లా. bos,

పైమాతృభాషావర్ణము. రెండవ యక్షరము తరచుగాజన్యభాషలలో లోపించుచుండెను. ఉదా—సం. (గాః) గామ్, గ్రీ. bon; సం. (అష్టా) అష్టా, గ్రీ. okto, లా. octo. ఏసందర్భములలోని ట్టీరెండవ యక్షరము లోపించునో తెలిసికొనుటకు భాషాశాస్త్రజ్ఞుల కాధారములు దొరకలేదు. పాశ్చాత్యభాషలలో నిట్లు రెండవవర్ణము లోపించక హల్పరకమైన యెడల మొదటివర్ణము హ్రస్వమగుచుండును. ఉదా—సం. ద్యౌః, గ్రీ. zeus; సం. వృక్షైః, గ్రీ. lukois, లి. vikais. పాశ్చాత్యభాషలలోని యాదీర్ఘములును, హ్రస్వసంధ్యక్షరములును ఆయాభాషలలో నట్టి స్వతంత్రవర్ణములకు కలుగు విపరీణామములను పొందినవి.

౧౪. స్వరము.—సంస్కృతభాషలోని స్వరము నాదముయొక్క ఉచ్చత్వనీచత్వములతో సంబంధించియున్నది. కాని దార్ఢ్యముతో సంబంధించియుండలేదు. పాణి నీయవ్యాకరణమున సంస్కృతస్వర భేదములీక్రిందివిధమున

వర్ణింపబడియున్నది. నూ-ఉచ్చైరుదాత్తః, నీచైరనుదాత్తః, సమాహారః స్వరితః. సామాన్యముగా నుదాత్తానుదాత్తములకు నచ్చులకు సంధి జరిగినప్పుడు స్వరితస్వరవర్ణ మేర్పడుచుండును. ఉదాత్తచ్చయనకు పరమందుండు వర్ణముహడ స్వరితస్వరముతో నుచ్చరింపబడుచుండును. కాని దీనికి యుదాత్త వర్ణముపరముగా నున్న యెడల నిది యనుదాత్తమేయగును.

ఉ॥ లేన, లేన కాని లేన లే, లే చ స్వర్.
సంధివశమున నేర్పడిన స్వరితము నాలుగు విధములని ప్రాతికాఖ్యలలో చెప్పబడియున్నది.

(౧) ఉదాత్తానుదాత్త స్వరములకు యణాదేశ సంధివలన నేర్పడిన వర్ణము ప్రకృతిప్రత్యయసంహితా సంబంధమైనయెడల జాత్యస్వరితమనియు, తదితరమైనయెడల తైప్రస్వరితమనియు వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఉదా-కృ, స్వర్, స్వక్, కన్యా, నద్యః, తన్వా (జాత్యము); వ్యప్త, అప్స్వన్త (తైప్రము). జాత్యమునకు నిత్యమని నామాంతరము కలదు. వేదమున సాధారణముగా పైసంధులు విడదీసి చదువవలసియుండును; కొన్ని గ్రంథములలో నట్లే వ్రాయబడినూడ నుండును.

(౨) ఉదాత్తానుదాత్తస్వరములకు సవర్ణదీర్ఘ సంధిచేగాని, గుణసంధిచేగాని సిద్ధించినవర్ణము ప్రతిష్ఠ స్వరితమని వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఉదా-దివీవ, నూద్ధాతా, నైవాశ్చియాత్.

(౩) ఉదాత్తములకు ఏకారోకారములకు పరమున అనుదాత్తమగు ఆకారము లోపించునపుడు పూర్వమందుండు ఏకారోకారములు అభినిహితస్వరితము లనబడుచున్నవి. ఉ॥ కే॒బ్రువన్, సో॒బ్రవీత్.

చతుర్వేదముల సంహితాభాగములలోను, తైత్తిరీయశతపథబ్రాహ్మణములలోను, తైత్తిరీయైతరేయారణ్యకములలోను, సుపర్ణాధ్యాయమున గ్రంథమునను మాత్రము స్వరము నూచింపబడియున్నది. పైగ్రంథములలో

స్వరభేదములను నూచించు రీతులకు కొంతభేదముకలదు. ఋగ్వేదమున వర్ణముపై నొక నిలువుగీతచే స్వరితమును, క్రిందనొక యడ్డుగీతచే ననుదాత్తమును నూచింపబడును. ఉదాత్తమును నూచించుటకు చిహ్నములేదు. పైఋగ్వేదరీతికిని, అథర్వణవాజసనేయి తైత్తిరీయ సంహితాతైత్తిరీయ బ్రాహ్మణారణ్యకములలోని రీతికిని విశేష భేదములేదు. మైత్రాయణీసంహితలో నుదాత్తవర్ణమునకు పైన నిలువుగీతగీతబడియుండును. సామవేదమున స్వరభేదములు వర్ణములకు పైన సంఖ్యలచేగాని వర్ణములచేగాని నూచింపబడును. శతపథబ్రాహ్మణమున నొక్క యుదాత్తము మాత్రము క్రింద నొక యడ్డుగీతచే నూచింపబడియుండును.

సంస్కృతభాషలో స్వరము నియతమైయుండలేదు. అనగా పదమునందలి యక్షరముల స్వరూపమును పట్టికాని సంఖ్యనుపట్టికాని అపదమునందలి యెందోయొక యక్షరమే యెల్లప్పుడు నుదాత్తముగా నుచ్చరింపబడుచుండుటలేదు. సమాసప్రత్యయకార్యముల ననుసరించి పదమునందలి స్వరము మార్పును పొందుచుండెను. “అనుదాత్తం పదమేకవర్ణమ్” అను రీతిగా పదములోని యొక యక్షరమే సాధారణముగా నుదాత్తమగుచుండును. తనైప్రత్యయాంతపదములును, కొన్ని ద్వంద్వసమాసములును మాత్రము వేదమున రెండుదాత్తస్వరములను కలవిగానున్నవి. ఉ॥ ఏతనై, అవభరతనై; మిత్రామరుణా, ద్యావాపృథివీ. అనంతోద్దాత్తమగు పదము పుత్రముగా నుచ్చరింపబడినప్పుడు తుదిపుత్రముహడ నుదాత్తమగుచుండును కనుక రెండుదాత్తవర్ణములుకల పద మగును. బ్రాహ్మణములలో వాచాయననవ్యయములలోని రెండు వర్ణములు నుదాత్తముగానే యుచ్చరింపవలసి యున్నది.

వాక్యమునందలి స్థానమునుబట్టి పదస్వరము మార్పునుపొందుట మనభాషయందు సామాన్యముగా కనబడుటలేదు. కాని వాక్యమధ్యస్థమగు సంబోధక పదమును, స్వతంత్రవాక్యములోని క్రియాపదమును ఎల్లప్పుడును అనుదాత్తముగానుండును. ఉదా-నకిరింద్రప్రద తుత్తరో, త్వమగ్నేవ్రతపాసి; అగ్నిందూతం వృణీమహి,

అన్యే ఇంద్రావరుణా శర్మ యచ్చతమ్-ఈక్రింద నుదాహరింపబడిన పదములు వాక్యమున నెల్లప్పుడును అనుదాత్తములుగానే యుండును. ఉదా. సర్వనామములు: మా, మే, నా, నః; త్వా, తే, వామ్, వః; త్వ; సమ. అవ్యయములు: చ, వా, ఉ, స్మ, ఇవ, చిద్, స్విన్, హ; కమ్, ఘ, భల, సచహ, ఈమ్, నీమ్.

సంస్కృతభాషాపదములలో (వేదములనుపట్టియు వైయాకరణుల యనుశాసనమునుపట్టియు) నేయే-ర్ణములుదాత్తము లగుచున్నవో, మాతృభాషా పదములలో కూడ నాయావర్ణములే యుదాత్తములుగా నుచ్చరింపబడుచుండిన వనుటకు నిదర్శనములు కలవు. సంస్కృతమునందును 'పాల్తోస్థేవోనిక్, జమ్మానిక్' భాషలయందును స్వరము నియతముగా నుండలేదు. అందువలన 'ఇండో-యూరసియన్' మాతృభాషలో కూడ నిట్లే

స్వర మనియతముగా నుండెనని యూహించుచున్నారు. 'ఇండో-యూరసియన్' మాతృభాషలో స్వరవియుక్తములగు వచ్చులు లోపించుచుండినవి. అందుచే నాభాష ప్రాథమికావస్థలో నిఃశ్వాసదార్థ్యము ననుసరించిన స్వరమును కలిగియుండినట్లు భాషాశాస్త్రజ్ఞు లూహించుచున్నారు. సంస్కృతమునందును 'గ్రీకుభాషయందును స్వరము కంతస్వని యుచ్చత్వముతో సంబంధించియుండుటచే మాతృభాషలో దాని యంత్యదశయందు తత్పూర్వమందుండు స్వరము మారి ఇట్టి స్వరము వ్యవహారములోనికి వచ్చినదని భాషాశాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయపడి యున్నారు. మరియు సంస్కృతమువలెనే మాతృభాషలో కూడ కొన్ని సర్వనామములును, అవ్యయములును, నాక్యచ్యుష్ఠసగు సంబోధకపదములును, ప్రధానవాక్యములోని క్రియాపదమును ఉదాత్తస్వరరహితముగానుండినట్లును వారూహించియున్నారు.

హేమంతస్వాగతము

అవ్వారి నుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు

శ్రీ లతోడ లనత్కలా శ్రీలతోడ-భరతఖండంబు తలయెత్తి తిరుగఁ గుతుక
పడుమహాత్ము హేమంత ప్రభాతలక్ష్మి-యడుగుచున్నది ప్రేమతో స్వాగతంబు.

అతులమహోన్నతి మఱచి యార్తి మునింగినదై యధః (?)
పతనము నందుచున్న మన భారతభూతల ముద్ధరింప సం
తతకృషి సల్పుచుండెడి స్వధర్మపరుఁ గనఁగలె నంచు స్వా
గత మడుగుఁ బ్రభాతములు గాంధీమహాత్ముని హైమనంబునఁ.

నేన యొనర్చుచుఁ జగమునేమమె నేమముగాఁ దలంచు నిఁ
బావనుఁ గన్నులారఁ గను భాగ్యము నేటికిఁ బండెనంచు మో
దావృత భావముఁ దెలుపు నట్లుగ హైమనవాసరాళి దీ
తొవిధి నెల్లచో మకర సంక్రమణోత్సవశాలి యయ్యుడిఁ.

వర్ణింపబడియున్నది. నూ-ఉచ్చైరదాత్తః, నీచైరను
దాత్తః, సమాహారః స్వరితః. సామాన్యముగా నుదాత్తాను
దాత్తములగు నచ్చులకు సంధి జరిగినప్పుడు స్వరితస్వర
వర్ణ మేర్పడుచుండును. ఉదాత్తవర్ణమునకు పరమందుం
డు వర్ణముహడ స్వరితస్వరముతో నుచ్చరింపబడుచుం
డును. కాని దీనికి యుదాత్త వర్ణముపరముగా నున్న
యెడల నిది యనుదాత్తమేయును.

ఉ॥ తేన, తేవ కాని తేన తే, తే చ స్వర్.
సంధివశముననేర్పడిన స్వరితము నాలుగు విధములని
ప్రాతికాఖ్యలలో చెప్పబడియున్నది.

(౧) ఉదాత్తానుదాత్త స్వరములకు యజాదేశ
సంధివలన నేర్పడిన వర్ణము ప్రకృతిప్రత్యయసంహితా
సంబంధమైనయెడల జాత్యస్వరితమనియు, తదితరమైన
యెడల తైప్రస్వరితమనియు వ్యవహరింపబడుచున్నది.
ఉదా-క్వ, స్వర్, న్యక్, కన్య, నద్య, రన్య (జా
త్యము); వ్యప్త, అప్వస్తర్ (తైప్రము). జాత్యము
నకు నిత్యమని నామాంతరము కలదు. వేదమున సాధా
రణముగా వైసంధులు విడదీసి చదువవలసియుండును;
కొన్ని గ్రంథములలో నట్లే వ్రాయబడినాడ నుండును.

(౨) ఉదాత్తా నుదాత్తస్వరములకు సచ్చ దీర్ఘ
సంధిచేగాని, గుణసంధిచేగాని సిద్ధించినవర్ణము ప్రళిప్త
స్వరితమని వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఉదా-దివీవ, నూద్ధా
తా, నైవాశ్చీయత్.

(౩) ఉదాత్తములగు ఏకారోకారములకు పర
మున అనుదాత్తమగు ఆకారము లోపించునపుడు పూర్వ
మందుండు ఏకారోకారములు అభినిహితస్వరితము లన
బడుచున్నవి. ఉ॥ తే॒బ్రువన్, సో॒బ్రవీత్.

చతుర్వేదముల సంహితాభాగములలోను, తైత్తిరీ
యశతపథబ్రాహ్మణములలోను, తైత్తిరీయైతరేయార
ణ్యకములలోను, సుపర్ణాధ్యాయమున గ్రంథమునను మా
త్రము స్వరము నూచింపబడియున్నది. పైగ్రంథములలో

స్వరభేదములను నూచించు రీతులకు కొంతభేదముకలదు.
ఋగ్వేదమున వర్ణముపై నొక నిలువుగీతచే స్వరితమును,
క్రిందనొక యడ్డుగీతచే ననుదాత్తమును నూచింపబడును.
ఉదాత్తమును నూచించుటకు చిహ్నములేదు. పైఋగ్వే
దరీతికిని, అశ్వర్యణవాజసనేయై తైత్తిరీయ సంహితా తైత్తి
రీయ బ్రాహ్మణారణ్యకములలోని రీతికిని విశేష భేదము
లేదు. మైత్రాయణీసంహితలో నుదాత్తవర్ణమునకు పైన
నిలువుగీతగీతయబడియుండును. సామవేదమున స్వరభేద
ములు వర్ణములకు పైన సంఖ్యలచేకాని వర్ణములచేగాని
నూచింపబడును. శతపథబ్రాహ్మణమున నొక్క యుదా
త్తము మాత్రము క్రింద నొక యడ్డుగీతచే నూచింపబడి
యుండును.

సంస్కృతభాషలో స్వరము నియతమైయుండ
లేదు. అనగా పదమునందలి యక్షరముల స్వరూపమును
పట్టికాని సంఖ్యనుపట్టికాని అపదమునందలి యేదోయొక
యక్షరమే యెల్లప్పుడు నుదాత్తముగా నుచ్చరింపబడు
చుండుటలేదు. సమాసప్రత్యయకార్యముల ననుసరించి
పదమునందలి స్వరము మార్పును పొందుచుండెను. “అను
దాత్తం పదమేకవర్ణమ్” అను రీతిగా పదములోని యొక
యక్షరమే సాధారణముగా నుదాత్తమగుచుండును.
తనైప్రత్యయాంతపదములును, కొన్ని ద్వంద్వసమాసము
లును మాత్రము వేదమున రెండుదాత్తస్వరములను కలవి
గానున్నవి. ఉ॥ ఏతవై, అపభరతవై; విత్రావరుణా,
ద్యావాపుణివీ. అనంతోదాత్తమగు పదము ప్లుతముగా
నుచ్చరింపబడినప్పుడు తుదిప్లుతముహడ నుదాత్తమగు
చుండును కనుక రెండుదాత్తవర్ణములుకల పద మగును.
బ్రాహ్మణములలో వాచాయనవ్యయములలోని రెండు
వర్ణములు నుదాత్తముగానే యుచ్చరింపవలసి యున్నది.

వాక్యమునందలి స్థానమునుబట్టి పదస్వరము
మార్పునుపొందుట మనభాషయందు సామాన్యముగా
కనబడుటలేదు. కాని వాక్యమధ్యస్థమగు సంబోధక
పదమును, స్వరంత్రవాక్యములలోని క్రియాపదమును ఎల్ల
ప్పుడును అనుదాత్తముగానుండును. ఉదా-నకిరింధ్రత్వ
దుత్తరో, త్వమగ్నేత్రపాసి; అగ్నిందూతం వృణీమహి,

అసే ఇంద్రావరుణా శర్మ యచ్చత్మ-ఈక్రింద నుదాహరింపబడిన పదములు వాక్యమున నెల్లప్పుడును అనుదాత్తములుగానే యుండును. ఉదా. సర్వనామములు: మా, మే, నా, నః; త్వా, తే, వామ్, వః; త్వ; సమ. అవ్యయములు: చ, వా, ఉ, స్మ, ఇన, చిద్, స్విద్, హ; కమ్, ఘ, భల, సచహ, ఈమ్, నీమ్.

సంస్కృతభాషాపదములలో (వేదములనుపట్టియు వైయాకరణుల యనుశాసనమునుపట్టియు) సేయేర్లములుదాత్తము లగుచున్నవో, మాతృభాషా పదములలో కూడ నాయావర్ణములే యుదాత్తములుగా నుచ్చరింపబడుచుండిన వనుటకు నిదర్శనములు కలవు. సంస్కృతమునందును 'బాల్కాన్లేవోనిక్, జమ్మానిక్' భాషలయందును స్వరము నియతముగా నుండలేదు. అందువలన 'ఇండో-యూరసియన్' మాతృభాషలో కూడ నిట్లే

స్వర మనియతముగా నుండెనని యూహించుచున్నారు. 'ఇండో-యూరసియన్' మాతృభాషలో స్వరవియుక్తములగు నచ్చులు లోపించుచుండినవి. అందుచే నాభాష ప్రాథమికావస్థలో నిశ్వాసదార్థ్యము ననుసరించిన స్వరమును కలిగియుండినట్లు భాషాశాస్త్రజ్ఞు లూహించుచున్నారు. సంస్కృతమునందును 'గ్రీకు'భాషయందును స్వరము కంతస్వని యుచ్చత్వముతో సంబంధించియుండుటచే మాతృభాషలో దాని యంత్యదశయందు తత్పూర్వమందుండు స్వరము మారి ఇట్టి స్వరము వ్యవహారములోనికి వచ్చినదని భాషాశాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయపడి యున్నారు. మరియు సంస్కృతమువలెనే మాతృభాషలో కూడ కొన్ని సర్వనామములును, అవ్యయములును, నాక్యచ్యుష్కస్థుగు సంబోధకపదములును, ప్రధానవాక్యములోని క్రియాపదమును ఉదాత్తస్వరరహితముగానుండినట్లును వారూహించియున్నారు.

హేమంతస్వాగతము

అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు

శ్రీ లతోడ లనత్కలా శ్రీలతోడ-భరతఖండంబు తలయెత్తి తిరుగఁ గుతుక
పడుమహాత్ము హేమంత ప్రభాతలక్ష్మి-యడుగుచున్నది ప్రేమతో స్వాగతంబు.

అతులమహోన్నతి మఱచి యార్తి మునింగినదై యధః (?)

పతనము నందుచున్న మన భారతభూతల ముద్ధరింప నం

తతకృపి. నల్పుచుండెడి స్వధర్మపరుఁ గనఁగలె నంచు స్వా

గత మడుగుఁ బ్రభాతములు గాంధిమహాత్ముని హైమనంబునఁ.

నేన యొనర్చుచుఁ జగమునేమమె సేమముగాఁ దలంచు నిఁ

బావనుఁ గన్నులారఁ గను భాగ్యము నేటికిఁ బండెనంచు మో

దావృత భావముఁ దెలుపు నట్లుగ హైమనవాసరాళి దీ

తొవిధి నెల్లచో మకర సంక్రమణోత్సవశాలి యయ్యుడిఁ.

కడగండ్ల కిక్కయా కారాగృహంబును స్వర్గంబుగా మార్చివైచినావు
 గోనెసంచులఁ బోలు రే నాటికోకలఁ జీనాంబరములుగాఁ జేసినావు
 ముదునలియవ్వల ముందటి రాటంబు మంచి సౌధముల కెక్కించి నావు
 పల్లెలలోని నూల్ వడకు పని గొప్ప నాగరికముగ నొనర్చినావు
 ధర్మపథ ముద్ధరించెడు తలఁపుతోడ-నవతరించిన యవతార మగుదు వీవు
 బభిర ! యంచు హేమంత ప్రభాతలక్ష్మీ-యడుగు గాంధిమహాత్ముని స్వాగతంబు.

(శ్రీ) మీఱు నకల ప్రకారముల వాసి మోసె నొక్కప్పు డీ
 భూమి భారతవర్ష మండ్రు; కలయై పోయె సమస్తంబు ని
 స్సీమ ప్రాభవవైభవోజ్వలములై చెల్వారు దేశాంతర
 తేమంబుల్ గని దేవిరించెడిని వాసిం బాసి నీజాతి యిం
 కేమాడ్కి దరిఁజేర్చువో కడవె గాంధీ, దివ్యతేజోనిధీ !

(శ్రీ)మద్భరతభూమి చేమూత యాసించు ఘనగుణపూర్ణ, స్వాగతమె నీకు !
 కావు మటం చార్తు లౌవార లర్థించు కరుణాలవాల, స్వాగతమె నీకు!
 గాఢతితిక్షాప్రకంఠిత్రైలోక్య గంభీరభావ, స్వాగతమె నీకు !
 సకలలోకతేమ సన్నన్యస్తనంసార కల్మషదూర, స్వాగతమె నీకు!
 ఐకమత్యప్రతిష్ఠాపనా ధ్వరవర-సంతతాచరణవ్రతానంత దీక్ష !
 సర్వ సమభావపూర్ణ విశాలవీక్ష !-స్వాగతమటయ్య, పూజ్య ప్రశాంతిపక్ష !

తొలిజన్మమునఁ బూర్వో బ్రతితో జన్మభూమి నోచిన గొప్పనోముపంట
 జ్ఞానవైరాగ్యముల్ నాట్యముల్ సలుపంగఁ గావించుకొనిన రంగస్థలంబు
 దీనరక్షణమహాదీక్షావ్రతంబు సంతతము పసించు రత్నాలమేడ
 ధైర్యసారము దేవతాలోకమందుండి దిగినచ్చి నిలిచిన దివ్యవాపి
 మానముద్రావిభూతికి మందిరంబు-కస్తముల కోర్పు పనికి నిక్కమగు నిక్క
 గాంధి యని యొక్కరీతి లోకంబులెల్ల-గణనసేయు మహాత్ము, స్వాగతమె నీకు !

జయతి మహాత్మా గాంధీ, జయతితరాం తంతువాయ జీవాతుః,
 జయతి కరుణాలవాలః, జయతి మహాభారతైక్య సంధాతా.

‘విస్తృతసంస్కృతకావ్యావళి-’

౧. కాలిదాసుని ‘కుంతలేశ్వర దాత్యము,’

యాయూణ్ణి వేంకటపీఠరాఘవాచార్యులు గారు

(అధ్యక్షుఁడు, ఆంధ్రగీర్వాణ సాహిత్య పరిషత్తు, విజయనగరము)

గీర్వాణాలంకార రత్నాకరమును ముద్రించినయెడల ననేకానర్థరత్నములు బయలుపెడలు చుండును. తనప్రసన్నకవితావైభవముచే ఖండారవాసులంగూడ నాశ్చర్యసాగరమున మంచి, యానందాబ్ధిలోలూడించిన కాలిదాసకవి సార్వభౌముఁడు ఋతుసంహారము, కుమారసంభవము, మేఘమత, రఘుసంకేతము నను కావ్యములను మాళవికాగ్నిమిత్ర, విక్రమోర్వశీయాభిజ్ఞాన శాకుంతలములను, నాటకములను రచించెనని ముక్తకంఠముగ సకల విద్వత్సంఘము నంగీకరించెను. ఈ పుంభౌవ భారతి కీర్తివాహకంబులగు నీ కావ్యనాటక రాజహంసములు ఖండారతరములంగూడ నైవరవిహార మొనరించి తవ్యశోలతల దశదిశల వ్యాపింపఁజేయుటచే నీ కవికులగు రూద్రస్తవయములగు సర్వంకమగవేషణాత్మక గ్రంథములు బహుభాషలలోఁ బ్రశస్తిముగ రచింపఁబడియున్నవి. జిజ్ఞాసూపయోగార్థమిహమఁ బ్రకటింపఁబడినయొందురెండు గ్రంథముల నూచించెద.

(i) ‘కాలిదాస జన్మస్థలవిచారము’ ‘The Birth place of Kalidasa’ by Prof: Pandita Lacchmi Dharkulla, Sastri, M.A, M.O. L., Professor of Sanskrit and Hindi, St. Stephen’s College, Delhi. ‘The Delhi University Publications. No. 1., 1926.

(ii) ‘కాలిదాసవిక్రమాదిత్యులు’ ‘[Kalidasa and Vikramaditya] (Historical & Literary) 575 p.p. By Prof: S. C. De., M.A., I.E.S., Rtd., 13, Ray Street, Elgin Rd. P. O. Calcutta]

కాలిదాసమహాకవి విక్రమాదిత్య యశోఘన సారసురభీకృతముగఁ ‘కుంతలేశ్వరదాత్యము’ను నొక కావ్యమును రచించెనని గ్రాంథికోదాహరణముల వలనఁ దెలియుచున్నది. కాని “కాలిదాసునివంటి మహాకవి విక్రమాదిత్యుని యట్టి రాజేంద్రుని కీర్తి వెలయింపఁ జేసిన ‘కుంతలేశ్వరదాత్యము’ను కావ్యము కేవల మనా దరముచే నదృశ్యమయ్యెఁ గదా!”

ప్రకృతోపయుక్తములగు బిల్వ ణమహాకవినూత్తుల నిటు నుల్లేఖింపకుండుట దోషమేమో!

శ్లో. కిం చారుచారిత్ర విలాసశూన్యః
కుర్వన్తిభూపాః; కవిసంగ్రహేణ;
కింజాతు గుఱ్ఱా ఫలభూషణానాం
సుసర్గ కారణ వనేపరాణామ్.

౨౫

శ్లో. పృథ్వీపతేః సత్తి న య స్యపార్శ్వే
కవీశ్వరాస్తస్య కుతోయశాంసి;
భూపాఃకియన్తో న బభూవు రుర్వాస్యం
జానాతి నామాపినకోఽపి జేషామ్ ౨౬.

శ్లో. లజ్జాఽపతేః సంకుచితం యశోయ
ద్యుతీర్గర్విపాత్రం రఘురాజపుత్రైః;
ససర్వవీవాదికవేః ప్రభావో,
న కోపసీయాః కవయః శ్రీతీశైః. ౨౭.

శ్లో. గిరాంప్రవృత్తి ర్మమ నీరసాపి
మాన్యా భవిత్రీ నృపతే శ్చురిత్రైః;
కేవా నశుషాం మృదమభ్రసిన్ధు
సమ్బుధినిం మూర్ధని ధారయన్తి. ౨౮.

—విక్రమాద్భుదేవచరిత్రమ్ ౧. సర్గ.

రాజబాహుననుని యెంచియో, లేక తమయశో
లతలకుఁ గావ్యకల్పభూజము లాలంబములనియో రాజులు
కవికోకిల నాదరించి స్వవిజయప్రశస్తి చరితాత్మకముగు
నాని గానామృతమును వీనులారఁ గ్రోలుచుండిరి.
కొన్నియెడలఁ బ్రభువులు భగవచ్చరితాత్మక కావ్యముల
రచియింపించి, తమ్మభూలంకారముగాఁ దమవంశాఃకు
లం జొప్పించి నూది లోదార మన్నటులు, తామజరా
మరకీర్తి కలాకలాపులై విలసిల్లుచుండిరి. ఇహపరసాధ
కముగాని కేవల రాజగాథాకావ్యముల నెఁడు పఠిం
చును. కొందఱు ప్రపన్నకవీర్షిలు తుద్రవసుధాధిప
వర్ణనా పంకదూషితముగు తమరసమును శౌరికథా సుధా
రసముచే శోధింపఁజొచ్చిరి.

‘అసత్కీర్తనకావ్యార పరివర్తనపాంశులామ్,
వాచంశౌరికథాలాప గంగయైవపునీనుపే.’

ప్రాచ్యవిద్యాప్రాధ సరస్వతులగు శ్రీ మానవల్లి
రామకృష్ణకవిగా రిట్టులు వ్రాసియున్నారు:—సకల
ధర్మాగర్థ విచారక్షమంబగు భారతంబును, జన్మతారక
ముగు భగవద్భరిత నిబంధనంబగు భాగవత రామాయణాది
ప్రాధగ్రంథజాలంబును నొక్కపురుషాయువునకుఁ జాలి
నంతయుండ నున్నత్రైవేదితపరంపరాప్రతిమాన మగు
రాజగాథావళిఁ దత్కాలమునందక్కఁ జదువువారు సాధా
రణముగా నుండరు. మఱియు వైరిరాజన్యలు ప్రబలి
ననఁ దమచేవిజితులైనవారి కథలువిని వాని స్థిరీకరింప
నొల్లరు. * * * రాజులు విద్యత్సభల నడపిపో
పించుచున్నందున విద్యాసంచయమతో వారి ప్రశస్తి
లును గాలసముద్రమున భగ్నునాకాంగములవలె నచ్చట
చ్చటఁ గొట్టుకొని తీరాంతరముఁ జేరుచున్నవి. ఇట్టి
రాజగాథాకావ్యములు ప్రాధకవితామనోజ్ఞములు
గాఁకుండెనేని యొక్క పురుషాయుః పరిమితకాలమైన
నిలువవు. ప్రాధకావ్యములు నిలిచినను కేవలకావ్యవి
దులే చదివి కరుణాద్భుత శమాదిమనోధర్మముల తుల
కాల ముద్రిస్తులై యానందింతురు. కల్పనాకథారమణీ
యముగు ‘కాదంబరి’ నైనఁ జదువుదురుగాని, హర్ష వర్ధ
నుని కీర్తివిస్తారకముగు హర్ష చరితమును గవిరారసము

నకైనఁ జదువరు. బిల్వహుణానికీర్తి హారశృంగార
గాథారూపమున వెలయుచున్నదే కాని యతని ‘విక్ర
మాంకదేవ చరిత’ మించుక రసభరితమైనను జదువనో
ల్లరు. పరిమళకాలిదాస విరుదాంకికుని ‘నవసాహసాంక
చరితము’ ప్రపన్నకవితా వల్లభమయ్యుఁ బఠించువారు
లేరు. ఇక ‘శూద్రకచరిత్ర’, ‘కాతకర్ణహరణము’,
‘అశ్మకవంశము’, ‘దిలీపవంశము’ మొదలగు కావ్యరత్న
ములు సహితము నష్టములగుట కేవలరాజగాథాప్రలాప
ములగుటచే నాత్మసంస్కారకములు, విశ్రాంతిచింతా
వినోదనములు, దత్తవిచారకములుఁ గాకపోవుటచేతనే
యని యూహింపఁదగును. అట్టి రాజగాథాశల్యములు
లభించునేని దేశచరిత్ర నిర్మాణిల్లుల కత్యంతపరితో
షకరములు గావచ్చును.”

—‘పుష్పాంజలి’—‘కాళకళభకవి’

(భారతి. ౫ సంపు. ౨ సంచి. ౧౯౩ పు.
ఫిబ్రవరి ౧౯౨౫; ప్రభవ-మాఖమాసము.)

మఱియుఁ గవిప్రభువుల వైభవమనోన్యన్యైత
మనియు నొకకవి నుజివియున్నాడు:

శ్లో. మణినావలయం వలయేన మణి
ర్మణి నా వలయేన విభాతి కరః;
కవినాచ విభు ర్విభునా చకవిః
కవినావిభునాచ విభాతిసభా.

ఇకఁ బ్రాసంగికమును వదలి ప్రకృత ‘కుస్తలే
శ్వరదౌత్య’ విచారమునకుఁ గడంగుదము. వ్యాసదాస
విరుదలాంధనుఁడును బహుగ్రంథ నిర్మాతయు నగు
తేమేంద్ర కవీంద్రుఁడు “దౌచిత్య విచారచర్చ” (‘కావ్య
మాల’ ౧ గుచ్ఛము. ౧౩౩ పు) లోఁ గాళిదాసుని
‘కుస్తేశ్వరదౌత్యము’ నుండి యొకశ్లోకము నుల్లేఖించి
యున్నాఁడు.

“అధికరణౌచిత్యం యథా కుస్తేశ్వరదౌత్యే —
కాలిదాసస్య:—

శ్లో. ఇహనివసతిమేరుః కేళిరః త్కృష్ణరాజా
మహావినిహితభారాః సాగరా న్నస్తచాన్యే.

ఇహమహిపతి భోగస్తన్ను విభ్రాజ్యమానం
ధరణితలమిహైవ స్థాన మస్మద్విధానామ్.

పిమ్మట తే మేష్టః డీశ్లోకమునందలి ‘యధిక
రణౌచిత్యము’ నిట్టులు వివరించెను.

“అత్రమహారాజ దూరోఽసి సామంతా స్థానే
స్వప్రభు సముచిత గౌరవ పూజార్హ మాసన మనాసాద్య
కార్యమశేన భూమా వేవోపవిష్టః ప్రాగల్భ్య గామీభ్యశ్చ
జైవంబ్రూతేః యథాఽస్మద్విధానం వసుధాతల ఏవభుజ
గపతి భోగస్తన్ను ప్రాగ్భరనిష్కమే ధరాసనే
స్థానం యుక్తః; యస్మాదిహైవ మేరు రశలక్రవక్రి
సముపనిష్టః; సప్త సహృద్భయశ్చే; తత్తు ల్యతైవాస్మాకమి
త్యౌచిత్య సుధికరణపద సంబద్ధమేవ.”

ఇట్లు “కుస్తలేశ్వర దౌత్యము” నుటకు ‘కుస్తే
శ్వర దౌత్యము’ను లకారలోప పాతము ప్రామాదికము.

కాళిదాస మహాకవి మహారాజమాత్రయే నప్పటికి
సామంత ప్రభువగు కుస్తలేశ్వరుడు స్వప్రభు సముచిత
గౌరవ పూజార్హాసనము నొసఁగకపోగా గార్యధి
యగు కాళిదాసుడు ప్రాగల్భ్య గాంభీర్యముగా “అచల
చక్రవర్తియగు మేరువునకు, సప్త సహృదములకు
వసుధాతలమే స్థానము. అచలత్వ గాంభీర్యములఁ దత్తు
ల్యుడునగు నాకును భుజగపతి భోగస్తన్ను ప్రాగ్భర
నిష్కమధరాసనమే సముచితస్థాన” మని నుడివి ఎను
ధాతలముననే యుపనిష్టుడాయెను.

మఱియు దృఢవృత్త్యంతి సంపాదన తుమములగు
సాహిత్యాలంకారగ్రంథముల రచించిన రాజకవీశ్వరు
డగు భోజదేవుని ‘శృంగారప్రకాశము’లో, ‘కుస్త
లేశ్వర దౌత్యము’లోని విక్రమాదిత్య కాళిదాస సంభా
షణాత్మకమగు నొక శ్లోకము గాన వచ్చుచున్నది:—

“కాళిదాసః క్లింకుస్తలేశ్వరః కరోతి ఇతి
విక్రమాదిత్యేన స్పష్ట ఉక్తవాన్:—

శ్లో. అసకలహాసితత్వత్కౌలితా నీవ కాన్త్యా
ముకుళితనయనత్వా ద్వ్యక్త కర్ణోత్పలాని;

పిబతిసుధుసుగన్ధీ న్యాన నాని ప్రియాణాం
త్వయి వినిహితభారః కుస్తలానా మధీశః.

ఇదమే వోహయిత్యా విక్రమాదిత్యః ప్రశస్యవాచః—

పిబతు మధుసుగన్ధీ న్యాన నాని ప్రియాణాం
మయి వినిహితభారః కుస్తలానా మధీశః.”

—శృంగార ప్రకాశము (viii సాపేక్ష శబ్దశబ్దశ్లోకే
ప్రకాశము)

[ఈయాకరము శ్రీ యదుగిరియతిరాజ సంపత్కు
మార రామానుజ మునిప్రకాశిత (1926 సంవత్సరమున)
యగు శ్రీభోజదేవుని ‘శృంగార ప్రకాశము’లోని, 22,
23, 24 ప్రకాశాత్మకమగు ప్రథమభాగ శీతికనుండి స్వీక
రింపబడినది.]

(చన్ద్రగుప్త) విక్రమాదిత్యుడు కుంతలేశ్వరుని సం
స్థానమునుండి యరుదెంచిన కాళిదాసుని కుంతలేశ్వరుని
యొగతేమములం గూర్చి ప్రశ్నించెను. అందులకు గాళి
దాసుడు:—

“భువనభారము నీయందునునిచి కుస్తలేశ్వరుడు
ప్రియామధురాధరసుధాధారల ననవరతముఁ గ్రోలు
చున్నాడ”ని నుడిచెను. పై శ్లోకమునునిచి విక్రమాది
త్యుడనుచున్నాడనుచు తుందిల హృదయారవిందుడై (కాళి
దాస శ్లోకములోని తృతీయ తురీయ పాదముల మీదటి
పదముల ‘పిబతు’, ‘మయి’ అనిమార్చి, ‘నాయందు భువ
నభారమునునిచి కుస్తలేశ్వరుని సంతతము ప్రియామధు
రాధరోదిత సుధారసధారలఁ జొక్కని’మృని కాళిదాసు
నకుఁ బ్రత్యుత్తర మొసంగెను.

బాలకవి కవిరాజ బిరుదభాజయగు రాజశేఖరుని
‘కావ్యమీమాంస’లో (xi అధ్యాయమున, 60-61 పు.)
శబ్దమరణసమాలోచనావసరమున నీశ్లోక మొసఁగఁబడినది

“పాదైక చేతగ్రహణ మపిపాదైక దేశోపలక్షణ
పరమ్ యథా:—‘అసకలే త్యాది.

యథాచోత్తరాశ్లో ‘పిబతి’ త్యాది

రాజ శేఖరుడు (880—920 A. D.) భోజుని
కంటెఁ బ్రాక్తనుడు. పై యనుసన్ధానావసరమున రాజ

శేఖరుని గ్రంథములోఁ గాళిదాస విక్రమాదిత్యుల నామము లాసంగఁబడలేదు. పరంపరాగతమున నైతిహ్యమునే రాజశేఖర భోజదేవులు గ్రంథముం జేసియుండిరి.

‘కుస్తలేశ్వర చౌత్యము’ కవి సృష్టాన్తస్ఫూరకముగాఁ గాననయ్యెడిది. ‘నేతుబంధ’ ప్రబంధప్రణేతకుఁ గుస్తలేశ్వరుఁడను నామాంతరము గలదు. నేతుబంధ నిర్మాణమునఁ బ్రచర నేనుఁకుఁ గాళిదాసుఁడు సాహాయ్యము చేసెనని కింవనవి గలదు. పాశ్చాత్యచిహ్నములనుఁడగు ఎ. డి. డి. కీట్ (D. C. L.; D. Litt) మహాశయుఁడు తన “సంస్కృత సారస్వత చరితము”లో నిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు:—

“Kalidasa prefers to hint at the greatness of the Guptas in the ‘Raghuvamsa’ rather than describe their deeds as sober history, and it may be true, as the legend insists, that the ‘Setubandha’ was written indirectly to celebrate the building of a bridge of boats across the Vitasta by king Pravarasena of Kashmir.” [This may be thought to favour the view that the poem—Setubandha—was Kalidasa’s, written for Pravarasena”]

Dr. A. B. Keith’s ‘Classical Sanskrit Literature’. P. 61.

ఈక్రింది వాక్యములు గూడఁ బ్రకృతోపయుక్తములు.

Prof. S. V. Venkateswara of the Mysore University, opines in his scholarly work “Indian Culture Through the Ages” (Vol. I. ‘Education of the Propagation of Culture’—1928.)

“In the SETUBANDHA MAHAKAVYA of Pravarasena we have it stated that the poem was composed by Kalidasa, under the direction of Pravarasena. * * This Pravarasena was apparently the Vakata prince who was related to Chandragupta II Vikramaditya by marriage”—P. 216.

“State patronage of learning did not yet degrade the scholars as a class, though it made the Court, rather than the forest, the resort of men of culture. Individual instances of royal plagiarism are not proved in Sanskrit Literature. It is wrong to regard Kalidasa as fathering his work on Pravarasena, as the SETUBANDHA MAHAKAVYA clearly states at the end of every chapter that it was planned by the king and perfected by the poet”—P. 219—20.

ఈ విషయములన్నియుఁ గాళిదాస ప్రవరనేనుల కాలనిర్ణయమునకు విశేషోపకారకములు కాఁగలవు. ‘కుస్తలేశ్వర చౌత్యము’ సూర్యలోకముం బడసి కవి లోకము నెప్పు డానందార్ణవమున దీలాయుమానము గావించునో!

బిజాపాయి దీవెన

బి. జామవకవి గారు

అన్నా! శాస్త్రవగర్భభేదనము సేయ న్నిన్ను వెన్నాడి. వ
 చ్చు న్నాతల్లి భవాని నీకాకు విచ్చుంగ త్తివై నుండు ధా
 త్రి న్నాదివ్యవృత్తివతాత్వమున వ్యర్థీభూత మాఁగాక నీ
 యన్నం జంపిన వాని దోర్బాము పుత్రా! గెల్పు నీదే సుమీ!
 వైరినెత్తురుబాట్టు వదనాబ్జమునఁ గ్రాల ముదమారఁ దిరిగి వచ్చెదవు గాక
 తినిపించెదవు గాక యినుకకత్తుల కీపు ముదురుకందనగాయ భోజనంబు
 త్రావించెదవు గాక దండిబల్లెములకుఁ బరులక్రొవ్వేడినెత్తురుల తేనె
 కీలించెదవు గాక గెలుపుశెండాపూలు కంచుకోటలమ స్తకములమీఁద
 స్వర్గముననుండి యన్నశంభాజి నీకుఁ-గుసుమకింజల్క-వర్షంబుఁ గురియుఁగాక
 భరతమాతృక మోదభాషములు విడిచి-ప్రేమ నిను దెచ్చి నాకు నర్పించుఁగాక!
 నీయది సింహవాహనము, నీకరవాలము శంభురాణి, దీ
 ధ్వాయువు నీకు నాసలిపి నట్టినిరంతర పూజనంబు; నీ
 దాయల గర్భపిండములు ధారుణిఁగూల్చి నటించుమన్న గాం
 గేయుడవై, కిరీటివము గీప్పుతికన్నులు కోరగింపఁగన్.

(శివాజీ ప్రబంధమునుండి)

వసురాయ చాటుప్రబంధము

బండారు తమ్మయ్య గారు

ఉ. భావచతుర్మశుల్ ప్రకృతి
 భవ్యవిలాస చాన్జ్ వర్ణనమ్
 ధీవరసత్ప్రశంసలు సు
 ధీమతమానితగోత్తమాంశముల్
 వావిరిగూర్చి చాటువుల
 వారితసంఖ్య రచించి సవ్యతః
 శ్రీ విలసిల్లు ప్రాథకవి
 శేఖరు నెంచు వసుప్రభాంకితుక్.

చుం జనియించిన శంకర్
 మంజూషను దీనిజేసి నాడం జండీ.

(ఆంధ్రీకరణము)

అం రింపగా నిలిచిన పూర్వాంధ్ర కపిశ్వరుల
 చాటువులను బాలనటు సంతరించి, చాటుపద్య మణి
 మంజరి, చాటుపద్యరత్నాకరము ననుగ్రంథముల నెల
 యించి, బ్రహ్మశ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారును,
 దీపాల పిచ్చయ్య శాస్త్రిగారును నీవిషయమున భాషా
 సేవయొనర్చి యాంధ్రుల కృతజ్ఞతా ప్రశంసలకుఁ బాత్ర
 ములైరి కాని యీపద్యములలోఁ గొన్ని వారు ప్రక
 టించిన ట్లయాకవులవే యని రూఢిపఱుపఁదగిన య
 కాశములు లేవు

దేశభావలందు రెస్సయని పేరుమోసి తీరుతీయ
 ములు గలిసి వాసికెక్కిన మన తెలుంగుభాస తీయంద
 నము, తెలుగుఁ గపిశ్వరుల ప్రబంధరచనముననే కాక
 చాటుపద్యరూపమునఁ గూడ మేలుగఁ జాలువాఱిన
 సంగతి పలువురఱింగిన విఖ్యాతవిషయము. కాని యాచా
 టువులు గ్రంథరూపమును దాల్చుమి లోకులవాకులయందు
 మాత్రమే శరణమునొంది యందుచే నానాఁటికిఁ బూర్తి
 గా భిలపయి యంతరించుటయో, పలువికృతులఁ గాం
 చుటయో జరగుచున్నది. మఱియు వాని యధార్థకర్తల
 నామములు సరిగాఁ దెలియు నాధారములు లేకుండు
 నొకరిచాటువులు మఱొకరి కారోపితములయి వాని
 వలనఁ గలుగు కీర్త్యపకీర్తు లాయితరలఁ జేరుటపఁగూడ
 నవకాశము కలుగుచున్నది. ఇట్టి వ్యవస్థలు గలుగఁకుండ
 నెవరి చాటువులనువారే వారి జీవితకాలములో గ్రంథ
 రూపమున సంధానించుకలంపు పూర్వకవుల కేరికిఁ గలిగి
 నట్లు కానరాదు. గీర్వాణకవులలో జగన్నాథ పండిత
 రాయలు మాత్రము వేరేట్లు సమయములఁ గూర్చఁబడిన
 తన చాటువులను భామినీవిలాసనామక మంజూషయం
 దు సంతరించి తన యభిప్రాయము నాగ్రంథమం దిట్లు
 వ్యక్తీకరించి యున్నాఁడు.

క. లంజల కొడుకులు హరియిం
 పంజాతురు మామకీనపద్యములు లటం

వర్తమానాంధ్రకపిశ్వరులలో వసురాయఁడొక
 పేరెన్నికగన్నకవి. ఆయన యాంధ్రీకరించిన వేణీసం
 హారాది నాటకములు, మేఘసందేశ భామినీవిలాసాది
 కావ్యములు, స్వతంత్రముగ రచించిన శ్రీనూక్తి వసు
 ప్రకాశకావీక నీతిగ్రంథములు, భక్తచింతామణ్యాది
 భగవద్భక్తి ప్రబోధక శతకములు నాంధ్రలోకము నను
 దెసల వ్యాప్తినిగాంచి, సహృదయ హృదయారవింఛముల
 వికసింపఁజేసి, కీర్తిగాంచుచున్నవి. ఈయన కవిత్వయం
 దలి గొప్ప గుణవిశేషము పదములసూర్పునం దాయన
 కలసడిన జిగిబిగిపెం పని చెప్పవచ్చును. సామాన్యకవులు
 పెద్దపెద్ద పద్యములలో నిమగ్నులైనచో భావములను జిన్న
 పద్యములందే రసోచితములగు పదములను బిగించి బిగించి
 కూర్చి వెలయుపనేర్పు విన్నాణమునం దీయన మిగుల
 జాణ.

క. లలిత పదహృద్య పద్యం
 బులన కథారంబు ఘటిత పూర్వాపరమై
 యలఁతి యలఁతి తునియలఁగా
 హలసంధించిన విధంబు నమరఁగ నలయుక్.

అనుకవి బ్రహ్మసరసకవితానిర్మాణ విధాన లక్షణమున కాధునిక కృతులలో నీయన గ్రంథములు చాలవఱకుఁ జక్కని లక్ష్యములు కాఁగలవని నాయభిప్రాయము. మఱియు నీతఁడు ప్రకృతిని బ్రేమించి యారాధించి తనస్మయముండగు కవిసత్త్వముఁడు. కేవలము ప్రకృతినుండియే దృష్టాంతములఁ గైకొని రచించిన బహువిషయిక నీతివృత్తముల వెలయు శ్రీనూక్తి వసుప్రకాశక మనితర సాధారణముగు నీయన యప్రమేయ ప్రతిభకుఁ బ్రకృతి తత్వపరికిలన పటిమకు నాదర్శకముగుచున్నది. ఈ దృశ్యంబగు నీకవివరని ప్రతిభాశక్తులను బరిగణించి యాంధ్ర భారతీ తీర్థము “కవిశేఖర” విరుదమున నీయనను బహూకరించి చరితార్థమగుట సంస్థననీయము.

కాని వసురాయని ప్రతిభ కేవలమాంధ్రీకరణము; లంగును స్వవిరచిత గ్రంథములందును మాత్రమే నిబద్ధమై సంపదితము కాలేదు. ప్రకృతి ప్రేమస్వరూపిణియగు నీయన వాణి బహురూపకములగు ప్రకృతి విలాస రామణీయకములను గాంచినపుడు కలుగు తాత్కాలికానుభవములనో, యావేశములనో చాటురూపమున జాలు వార్చక యెట్లుండఁ గలదు? ఈయనఁగించిన చాటువు లసంఖ్యాకములు; పలువిషయములకు బ్రసక్తములు. ఆ చాటుధారల నప్పుడప్పుడు గ్రోలి యానందించువారిలో కేనొకఁడను. సమీపవర్తలగు పరిచితుల దెసఁగాని ప్రసరింపనేరని వసురాయ చాటుపద్య ప్రసవామోద మిప్పు డాంధ్రదేశము నలుదెసలఁ బ్రసరించు భాగ్యము వసురాయ ప్రాణసఖుండగు విశ్వసుందర ప్రభుని సదాక్షిణ్యసమీరణమునఁ గలిగినందుల కెంతయు సంతసించుచున్నాను వసురాయకృతములగు చాటువులు రమారమి పదిరెండువందలు 1925 సంవత్సరమున వసురాయ చాటు ప్రబంధమునుపేరఁ బ్రకటింపఁ, ప్రకృతి, ప్రాస్తావిక, ప్రకీర్ణక, స్వవిషయములను పంచప్రకరణములుగఁ బ్రకటింపఁబడియున్నవి. లోకమున కాగ్రంథపరిచయమును గలిగించుటయే యీ వ్యాసోద్దేశము. ఆధునిక కవుల చాటువులు గ్రంథరూపమును దాల్చుట కిదియే మొదలని తలంపును. శ్రీపాద కృష్ణమూర్తికవి రాజుగ యహుడఁ దమ చాటు

వుల నిప్పుడు తమ వజ్రాయుధపత్రికలో శ్రీ కృష్ణకవి రాజీయ మనుపేరఁ బ్రకటించుచున్నారు.

చాటుశబ్దమునకు మనోజ్ఞమని యర్థము. అట్లని కథా సంవిధానమునఁ గూర్చుబడు గ్రంథసపద్యములలో మనోజ్ఞమయిన వానికిఁ జాటువు లనువ్యవహారములేదు. ఏదేని కథనుగైకొని కవి గ్రంథరూపమున రచించు పద్యములలోని కన్నననుభవ పూర్వకముగనో, యావేశముల కముగనో, తాత్కాలిక ప్రసక్త విషయములనుగూర్చి వెలార్చు ప్రాస్తావికపద్యములలో సాధారణముగా మనోజ్ఞత హెచ్చుగానుండును. కావున నట్టివానికే చాటువులను వ్యవహారము గలిగినది. ఈవిషయమున వసురాయఁడుగూడ

ఉ. నన్నయ తిక్కనాదిరసవత్

గురియించిన చాటుధార లీ

మన్నున నింకఁ బోలునఱు

మాత్రము తద్రసమబ్బడెందు హా!

జున్నులూనఁ జిన్నిపువు

జున్నియయట్టులు పద్దియంబులక

మిన్నలు చాటువుల రసన

మృద్ధి ననిర్వచనీయ మాధురిక.

అని లిఖించి చాటువులకుఁ గల యనిర్వచనీయ మాధురి మను బ్రకటింపినాఁడు.

భావసమత్కృతియో, కల్పనాశీల్పమో, యర్థగౌరవమో మతే గుణవిశేషమో లేనిదేసాధారణముగా వసురాయఁడు పద్యమును వ్రాయువాఁడుకాఁడు. ఆశు కవితావ్యాఘ్రుదంష్ట్రీకీకీయన కవితా లతాంగి నెరనేయఁ జాలఁడు.

తా. కబ్బం బల్లుడు నైన నాశుకవితో

గ్రవ్యాప్తే దంష్ట్రాళికే

నబ్బబ్బా! కవితా లతాంగి నెరనే

యంజాల నానాటికిక

జుబ్బంజూటగ గోరసాదులిడుకొం

చుంబెంచి యబ్బాలచే

నుబ్బింతు రసికాంశరంగముల వి
ట్టారింతు విద్వాంసులక.

అని యాయన ప్రతిన రచించు నదొక్కటయినను బద్ధ
ముః బుద్ధజనాప్లాదమునుగాంచి తీరివలయును. అందుచే
నాలస్యమయినను నతియత్నముననేని గుణవిశేష భూషి
తములగు రసన తర పద్ధ్యరత్నములనేగాని సామాన్యపద్ధ
ముల నాయన రచింపనొల్లడు.

గీ. చిన్నవోవుఁ గవిత చెడి ముఖవర్ణంబు
బుధులు మెచ్చుకోక పోయిరేని
కాన నాత్రపడక ఘనయత్నమునసల్ప
నగును గృతులు సరసు లౌననంగ.

అను పద్ధ్యమీయన యాశయమును వ్యక్తమొనర్చును.
కావున నీగ్రంథమందలి పద్ధ్యములను గొన్నిటిని మాత్రమే
యేర్పించుట మిగిలిన నానియందలి రసమును గ్రహింప
నేరక నాని నగౌరవపఱచినట్లును నేమోయని తలంపుచు
న్నాను. అందుచే గ్రంథపరిచయమునకయి నేనుదా
హరించు కొలదిపద్ధ్యములు స్థాలీపులకన్యాయ గృహీ
తములని పాతకమహాశయి లెఱుంగఁ బ్రార్థించెదను.

ఎసురాయఁడు బాల్యాధికము నెచ్చటఁ గడపి
నను దన యిరువదవయేట ౧౭౭౪ సంవత్సరములో రాజ
మహేంద్రవరమున స్వల్పవేతనమున నాంధ్రోపధ్యాయుఁ
డుగాఁ బ్రవేశించి యప్పటినుండి యచ్చటనే క్రమక్రమా
భివృద్ధిగాంచి స్థిరనివాస మేర్పఱచికొని యున్నవాఁడు.
కావున నాంధ్ర మహాభారతమునకు బన్నస్థానమై, యాం
ధ్రమహాజను లెల్లరకుఁ బూజ్యపదనయిన యీపురీప
తల్లికిఁ బ్రసక్తములయిన విషయములెన్నియో మన వసు
రాయని చాటువుల కాశ్రయములయినవి. అందుచే నీ
పట్టణమందలి గౌరవాలీశయములనుబట్టి హడ నాంధ్ర
మహాశయుల కీగ్రంథరాజ మెక్కువగ నాదరింపదని
యున్నది. వీరికయందలి గ్రంథకర్తృ వాక్యములఁగూడ
నీసందర్భమున నుదాహరించుట యనవసరము కానేరదు.

“ఈ చాటుప్రబంధమునం దితరవిషయవివోద
ముల కంటెఁ బూర్వమును, బుద్ధ్యులకుఁ జేత్రమును లక్ష్య

సరస్వతీ లాస్యరంగమునయిన యీ గౌరవాలీశరాజును
హేంద్రవర నగర రాజునునకు సంబంధించిన విశేషము
లెక్కువగా నెక్కునియున్నవి. ఏనాఁడో యొకటి
రెండుపద్ధ్యములు శ్రీనాథాదు భీషణమును గుఱించి
వాసినవి యిప్పుడు చదువుకొనుచు సంప్రసించెడు నాం
ధ్రుల కీకాలమునను, భావికాలముననుగూడఁ దక్కురీ
విశేషము లనేకములు దెలుపు నీచాటుప్రబంధ పద్ధ
ములు దెండములకమందానంద సంధాయకములు కాక
పోవని నాయాశయము.”

ఇకఁ బ్రకృత మనుసరించి యిందలి ప్రకరణము
లను గ్రమముగఁ బఠ్యుంకించెదను.

(1) ప్రశంసా ప్రకరణము

రచిలేని జగ మెల్ల నంగకార మయము. కవిలేని
జగత్తుహడ నట్టిదే. అంతియేకాదు. మనపూర్వులు “రచి
గాననిచోఁ గవిగాన నేర్పు”నని రచికంటెఁగూడఁ గవికి
గౌరవస్థానము నొసంగియున్నారు. రచి కవులకుఁ గల
సామ్యమునుగూర్చిన వసురాయని చాటువర్ణంత మనో
హరము:

చ. నచరస సృష్టిజేసి నచ
నంబుల వాడునుదీర్చు గూఢమా
వివిధములైన భావములు
వెల్లడినేయుఁ బ్రబోధమిచ్చి కళ
గవఁడెఱుపుక, బసంబులిడఁ
గానగు సందియముం దొలించు, స
త్కవి రచిభాతి; నాతఁడెల్లఁ
గల్గఁడు చీకటికాదె యాకడక.

మఱియు జీతముబత్తెములకగూఢలేని జగదీశ్వరా స్థానసం
దితుఁడు కవి. సృష్టిరహస్యములఁ దెలివఁ గవి హృద
యముకన్న నేలుతాళిపుఁ జెలిలేదు. ఆ ప్రయత్నముగ
నవ్యక్తబుద్ధురముగ దేవుని సృష్టి విలాసములఁగాన మొ
నర్చు కోకిలరాజము కవిమానసము. కవి కోకిలములకుఁ
గల సాధర్యము ప్రకృతి సిద్ధిమయినది. కావుననే
ప్రథమకవీయగు ప్రాచీనసుని “నందేవాలీకి కోకిలమై”
అని కీర్తించినారు.

క. దేవుని సృష్టివిలాసము
కోవిదుడగు కవి గ్రహించి కొనియాడుఁ గృతి
మావుల చైత్రవికాసము
కోవల కని చెవులు సాగియఁ గోయనిహాయుక్.

అని మనకవిగూడ నీభావమును బ్రకటించినాఁడు.
లోక సురుండార్థమహిమ ప్రపంచమునకుఁ దెలి
యఁ బ్రదర్శించు నల్ల బల్ల (Black-board) యలు
యాకాశమండలము.

గీ. నల్ల బల్ల మీఁదఁ బిల్లులు నేర్చుకొ
నయ్యవార్లి భింతు రక్కరంబు;
లాత్మమహిమ దెలియ నాకాశమండలం
బందు నింతు చుక్క లన్యయుండ!

జీవితమెల్ల సద్భావకన్యత్రిలోఁ గడపిన కవిని త్తమున
కాక సమిట్లు గోచరించుటలో నబ్బుర మేమి?

ఆంధ్రకవులలోఁ గథావస్తువును గనులకుఁ గట్టి
నట్లు చిత్రించు సరసకవితా నిర్మాణ శక్తియందుఁ దిక్క
నయు, భక్తిపారవశ్యమును గూర్చు రసవత్కవిత్వయందుఁ
బోతనయు నాంధ్రుల మన్ననలకుఁ బాత్రములగుచు
న్నారు. ఈ కవిద్వయమునుగూర్చి వసురాయఁ డొన
ర్చిన ప్రశంసాపూర్వక చాటువు లాంధ్రుల కవశ్యపత
నీయములు. అవి యిదివఱకాంధ్రప్రతికా సరివత్సరాది
సంచికలలోఁ బ్రకటితము లవుటచే నిం దుదాహరింప
మానుచున్నాను.

ఆంధ్రకవితాపరమనందు ప్రత్యేక ప్రతిభా
స్వాతంత్ర్యములఁ బ్రకటించిన కవీవర్యుఁడు పింగళి నూర
నార్యుఁడు. ఉపలబ్ధములయిన యీతని కృతులు మూ
డును భాషాప్రపంచములో వినుత్పన్న ఘక్కిని వేర్వేలు
మాగ్గములఁ ద్రొక్కిన యప్రతిమ రత్నములు. ఈతనిని
గూర్చిన ప్రశంసలు:

క. పింగళి నూరనఁ దలఁచి తె
లుంగు గవిఁ లాఁతివానిలో నెంచుట, యిం
చుం గొటికిన నోరను పెం
డుం గొటుకుటకాదో నేయినుడు లేమిటికిఁ.

గీ. ఇభవ్యవభవాహు లిర్వర నేకచిత్ర
ముగలిఖించిన మెచ్చరే ముచ్చినేర్పు?
రాఘవార్థంబుఁ బాండవార్థంబు, నొక్క
కబ్బమునఁ గూర్చు కవిప్రజ్ఞ గాదె శ్లాఘ్య.

ఆంధ్రభాషా పోషకుడయి యాంధ్రభోజుడని వినుతి
కెక్కిన శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలందు “గయలు” శబ్దము
స్వర్థమయినదను చాటు పత్యంత శ్లాఘ్యతరము.

ఉ. శ్రీయుత కాళిదాసుఁడు వ
చించెను శంభు “యథార్థవర్ణనా
నేయన యందనన్య వివ
యేశ్వర శబ్దమ” టంచునాంది; నిం
ద్రాయిత కృష్ణదేవ వసు
ధావరు నందగునట్టి శబ్దమే
“రాయ” లటంచుఁ బల్కు వసు
రాయఁడు హంపిని సాహితీసభక.

మదరాసు ప్రాంతములందలి విద్యాన్యాస్తికి Rev.
William Miller దొరగారివలె గోదావరి మండలము
లోని హూణ విద్యాన్యాస్తికి గారణభూతులయి పలు
వురు బి. యే. లను దయారుచేసి యఖండవిద్యా ప్రదా
తలై వన్నెకెక్కిన Edward Parr Metcalfe దొర
గారి కీర్తి చిరస్మరణీయము. వారినిగూర్చిన ప్రశంసలు
కొన్ని:

పిన్న తలమీఁదిదయ్యగు బెద్దతలప
నదియె రబ్బరు కుళ్లాయి యమరినట్లు
పాతశాలకు మును, శాస్త్రపాతశాల
కిపుడు, మెట్కూఁఫె, ముఖ్యుడై యెసగునార.

నీ. జన్మసుధ్యమునందుఁ జదువు రాదనుకొన్న
జడులు శాస్త్ర బ్రహ్మచార్యులైరి
హీనులై బిచ్చంబు నెత్తంగవలయు వా
రురువేతనంపు టుద్యోగులైరి
నూనూగు మీసాలురాని కుట్టలు మహా
జనసభా పూజ భాజనములయిరి

మాట నేర్పలుగని మోటుమొద్దులు యుక్తి
యుక్తప్రసంగసం శబ్దలైరి.

ప్రారంభ సాధుజనులను గోడుపఱచు
మంకువారలు బహుబుద్ధి చంకులయిరి
యార! మెట్కాపు కరుణాళు డరుగుడెంచి
నేర్పిచిద్యను గారేజి నిలుపఁబట్టి.

క. దానముల, విద్యయు త్రమ
దానమునూ, భుక్తి ముక్తిదాయకముగుటం
దానిని దనియ నొసంగెడి
దానిని మెట్కాపుఁబోలు దాతలుగలరే.

రాజమహేంద్రవరములోని Government Arts Col-
lege లోనే Principals గాఁ బనిచేసి కీర్తికెక్కిన
Middle Mast దొరగారిని Couldrey దొర గారిని
గూర్చినచాటువులొందు రెండు :

గీ. జాజిపూవుతావి సహకారమాధురి
చందమామ వెలుగుఁ జందనంపుఁ
జర్మ సరసకవిత చక్కని మామిడిఁ
మాడ్డు మంచితనము మఱపురావు.

చ. తపసుడు భూపుఁ దాతని ప్ర
తాపముఁ దాలిచి కొంప అర్క-కాం
తపుకిలంబరై వెలిగె
దర్ ప్రకృతిం గఠినాధికారులై
యుపకృతియే స్వభావముగ
నొప్పెడి కూర్మియి యు త్తమండు ప్రి
న్సిపలు రాణ్య హేంద్రపురి
శీతకరుం దలపించు సౌమ్యతఁ.

గుణగ్రహణ పారీణత పమరాయని గుణవిశేషము
లలో నొకటి. శ్రీవాడ్రేవు విశ్వసుందరప్రభుని పరిణయ
సందర్శమున మన కవినరుఁ డొనర్చిన గాయకప్రశంసలం
దులకు నిదర్శనములు:

1. ఔనుకూరు నాగరత్నముగారు 2. గరికిపర్తి కోటయ్యదేవరగారు 3. పీఠికాపురం సంస్థాన వైణికులు
కుమరాడ సంగమేశ్వరకావ్యీగారు.

గీ. నెదురుఁ గ్రోవరేదె? మృగులాంగుశుల రేనె?
మాకు రేదె వదనమారుతంబు.
జనుల కర్ణములను సంజీవరాయని
వెట్టు లిడవుగాని యపృతరసము.

గీ. మూర్ఖపుచ్చుఁ బ్రాణములఁ దేర్చునహహ! యీ
1 నాగరత్న; మింతి నామమునకు
సూరిజనులు! విశ్వసుందర పరిణయా
హూతు! లరసి యర్థయుగముఁ జెప్పుడ.

క. మూయించును గనుతెప్పల
హాయియనంజేయు నోళ్ల నట్టిట్టు లూఁచుకొ
మాయాదలల .. మేనుల
గాయక కోటయ్య2 ఫిడేలు కాశలి నహహ.

క. పదభూషణ సహితము కా
రద నీసభ విశ్వసుందరా! నటియించుం
గదరా! సంగవతి తుంబురు
మృదువీణాకలననాద మివఁ జెని సోగియన్.

శ్రీ రాజామంత్రి పెగ్గడ భుజంగరావు బహద్దరు
జమిందారుగా రాంగ్లదేశమందలి విద్యత్ప్రభువులలో
నొకరు. ఆయన యొనర్చిన పుత్రికా వివాహములు వైభ
వసమృద్ధియం దన్యోన్యాధికములయి వన్నె కెక్కినవి.
పండిత కవియగు నీ ప్రభువర్గం దీపరియ సమయముల
వెలయించిన విశేషములలోఁ బ్రత్యేక ప్రశంసార్థముయి
నది కవీశ్వర సమ్మానముని తెలియవచ్చెడిని. ఈమహా
త్మనములకు సంబంధించిన మన కవీశ్వరుని చాటువులు
కొన్ని చిత్తగింపుఁడు:

కా.మంత్రి పెగ్గడ పంశేడుగజలధిక
మాణిక్య మార్వేల స
త్తంత్రావాప సమర్థగోత్ర శత్రుప
త్రక్తేణి మిత్రుండు గో
సంత్రాణుండు భుజంగరాయకృతి వే
శ్లోక మాని తా వాణి నా

మంత్రించెన్ సుతపెండ్లిఁ దన్నుతి సుదాం
పత్యాప్తికా జోటికిన్.

గీ. ముడుకవేని, రూపాయకు మాడునేర్ల
ప్రాలు దొరకని సిద్ధార్థి పచ్చికఱవు
నందు రాజున్న సంతృప్తు లైరి నేల
కొలదిగ భుజంగ రాట్కని మాతుపెండ్లి.

గీ. మాటికిటఁ బుష్పములు వ్రాయ మానసమునఁ
గవుల పుపమాపదార్థము లవునొ కఱవు;
ఒండొకటి మీటు మాతుల పెండ్లిశుల భు
జంగ విభుబానసమున నక్షయము లవిష్ట.

క. తలెయలఁ బూజలకై కై
వులు గూరుచు తుమ్మిపూల ప్రోవులు తలఁపా
మిలమిలని డిల్లిభోగపుఁ
గలమాన్మముఁ గన భుజంగ ఘనుఁ డిడుబంతిన్.

గీ. పలుఁగనులు నోళ్లఁ జేతులుఁ గలకుమాతు
నట్టిఁడు భుజంగరావు పిల్పంది పెండ్లి
కేఁగుదెంచిన నన్నింటి కెక్కు డలరి
కడుపు తన కొక్కడని కుందుఁ గుడుపు ముందు.

“కవి కనసూయకంధికిని తొరత లేమి యటన్న పండిత
ప్రపంచ మొండుపట్ల నెటునంటిది యైనను గేవలంబవా
స్తవమది తిక్కయజ్ఞకడ.....”

అని తిక్కన ప్రశంస సందర్భమున వసురాయఁడు
నుడివి యున్నాఁడు అది యాయన దెసఁగూడ నట్టిదే
యని వచించుట సత్యమారము కాదని చెప్పవచ్చును.
౨ వాడ్రేవు విశ్వసుందర ప్రభుని సత్వరరాజ్య రమా
భివృద్ధిని ప్రశంసించు సందర్భములో సమయోచితముగఁ
గంసాలిభద్రకవికృతినుండి యాయనగ్రహించిన నుడికార
మిందులకుఁ దార్కాణము:

ఉ. “ఎన్నఁడు నేరిచెం బెళుకు
లీచెలికన్ను” లటన్న పద్ధయం
పున్నడికార మొందుఁ దలఁ
పున్ గుణబంధురు విశ్వసుందరున్

మొన్నె వరించి ముద్దిడిన
ముగ్ధను రాజ్యరమన్ గనుంగొనన్
వన్నెలుఁ జిన్నె లయ్యుచిత్
భావ ముదారత వింత గొల్పెడున్.

మఱియు నాశుకవిత్వ మనాదరించు నాడయ్యుఁ గొప్ప
రపు సోదరకవుల యత్నద్బుతాశు కవితాశక్తిని బ్రశం
సించుచు నీయనపల్కిన పద్యముమాడ నిందులకు నిదర్శ
నము కాఁగలదు:

ఉ. వక్కర మెక్కి చేఁ దను ర
సజ్జలు కల్లుదురయ్య యెందుఁ? బే
రక్కజముం ఘటించె భవ
దాశు కవిత్వపటుత్వ మీశుఁ డొ
క్కొక్కరికిచ్చు మెచ్చఁదగు
నొక్కొక విద్విదుఁ ద్రోసిలోపముల్
ప్రక్కకు మిమ్ము నెన్ను వసు
రాయఁడు కుంఠినపుంగవీశులన్.

రాజమహేంద్ర వరములో శ్రీములుకుట్ల అచ్యుత
రామయ్యగారు భిక్షువుల యుపయోగార్థమయి కట్టించిన
ధర్మశాలకు మూలబంధ శిలాస్థాపన మొనర్చు సందర్భమున
వసురాయఁడు మార్చిన పద్యములలోఁ గరుణారసపుత్రము
లగు నీక్రింది చాటువులు బిచ్చగాండ్ర దుస్థితిని గను
లకుఁ గట్టుచుఁ జదువరులకు జాలిని గలిగించుచున్నవి:

ఉ. గం పాకచంకఁ బెట్టుకొని
కట్టనురెండవచేతఁ బూని, వి
ల్వంపున మేను దోఁప, నడు
వంగను సత్తువ లేక, తూలుచుం
జంపిరినెత్తితో మొలను
జంపిని గట్టి నగర్బుకొంచు, ము
ష్టింపచురాలు బిచ్చ మనఁ
“జీ! పాద”మన్ కలవార లుండరే ?

ఉ. కొమ్మకు వేలగట్టి యొక
గుడ్డను, బుట్టిన బిడ్డ నందులో
నిమ్ముగఁ బెట్టి, వేసవుల
నీచెవిగాడుపు రాఁగ నాచెవిన్

సామ్రాజ్యవోయి, రథ్యలను

జూడంగనయ్యెడు బిచ్చగాండ్రదే

నయ్యము గనుంగొనం గడుపు

లక్కట! చుట్టుచుట్టువేరికొ?

ఉ. వేలుచు మీదండోచు తల

క్రిందులులుంగులువోలె గింద లే

జూలులు దాము, నాండు వడ

సోకి నిదాపునాళ్ల భూమి రు

గ్మూలముల నటించుచెడ

మోములభిక్షుకులం గనుంగొనం

జూలిగరంగదే హృది, వి

సాదము పుట్టి కసాయి కేనియు.

అమెరికాలాధరను మిమలవారు రాజమండ్రలో
స్థాపించిన స్త్రీవైద్యశాల యీ ప్రాంతమందలి కాంతా
జనంబులపాలి కల్పవృక్షమయి వారి కత్యంతోపకారక
మగుచున్నది. ఆ వైద్యశాలకు బ్రసక్తించిన చాటుపు
లాకటి రెండు:

చ. నులిసిననుల్క-మం పమును,

నూనియ, కుంపటి, పాతచెప్ప, భూ

తులసియు, నుల్లిసాట్టు, సాగ

దూపము, నెన్నెమసుద్ది, చీకటిర, జల

వెలిమిడిదివ్వ లేక, ప్రస

వించి యిటం జెలు లాపు నమ్రుల

క్కలు కని తల్లిపిల్లలను

గ్రక్కున ముక్కున నుండు రంగుకుల్.

చ. సతులకు మానరక్ష, శిశు

సంతతిపాలికి బాణభిక్ష, రు

గ్గత కురిఘోరశిక్ష, మలి

సంబులకుం జూరరానికక్ష, యా

యతివలక్షిరకంతులయు

నామధశాల నిరీక్ష, వారువా

రతులితదీక్ష సల్పు సుకృత

తాళి ఫలించినద్రాక్ష యాక్షితి.

కడచిన కీలకసంవత్సరమున ఘట్టిలిన గౌతమీ
పుష్కర సందర్శమున విశేషధనవ్యయ మొనర్చి ప్రభు
త్వమువారు తైర్థికుల యుపయోగార్థమయి రాజమహేం
ద్రవరమునం దొనర్చిన యేర్పాటులును, నప్పుడప్పుట
సబుకలెక్టరుగా నుండిన శ్రీ H. H. Burkitt దొర
గారి యత్యద్భుత నిరంతరకార్యదీక్షయు, బ్రజల ప్రశం
సల కత్యంతము పాత్రములయినవి. ఈసందర్భమందలి మన
కవి శేఖరుని చాటుపులునాడ బ్రశంసనీయము. నాని
లో గొన్నిమాత్ర ముదాహరించెద :

మ. మడిగా నుండినతల్లి కన్న కొడుకు

మైమైగా నంట నీ

కడగల్గం జనుచుంచు గోపవసు; నీ

కీ మర్త్యులం దెంత ప్రే

ముడి; ని న్నెట్టియకుడుడైన గదియం

బూతాత్ము గావించు నీ

కడకంజేకుల నంటి, పావనధునీ!

కళ్యాణి! గోదావరీ!

సీ. అసలు రూపటి, కాలి కిసుక మెత్తగ సోచు

చదనుదేరిన రథ్య పక్కందనము

వడియంగట్టిన హాస సారి, వీధిని నుంత

బిరడ ద్రిప్ప దొరంగు మరసహారంగు

నిసి పట్టపగలుగా నెఱపునబ్బురపుటా

దుబారా విరిదివ్వ వింలాండరులయొఱపు

దొడ్డిజెరుగు బెజ్జముల చిచ్చిలి నీరు వెలిచాచు

రముసారు గేరు కాగంజతీరు

గీ. ఎలసినపదార్థములుచేరుచనె లభించు

మంచియంగళ్ల పస గాంచి యెంచుకోదె

ప్రాతపుర మిచ్చి పుష్కర ప్రజలబసకు

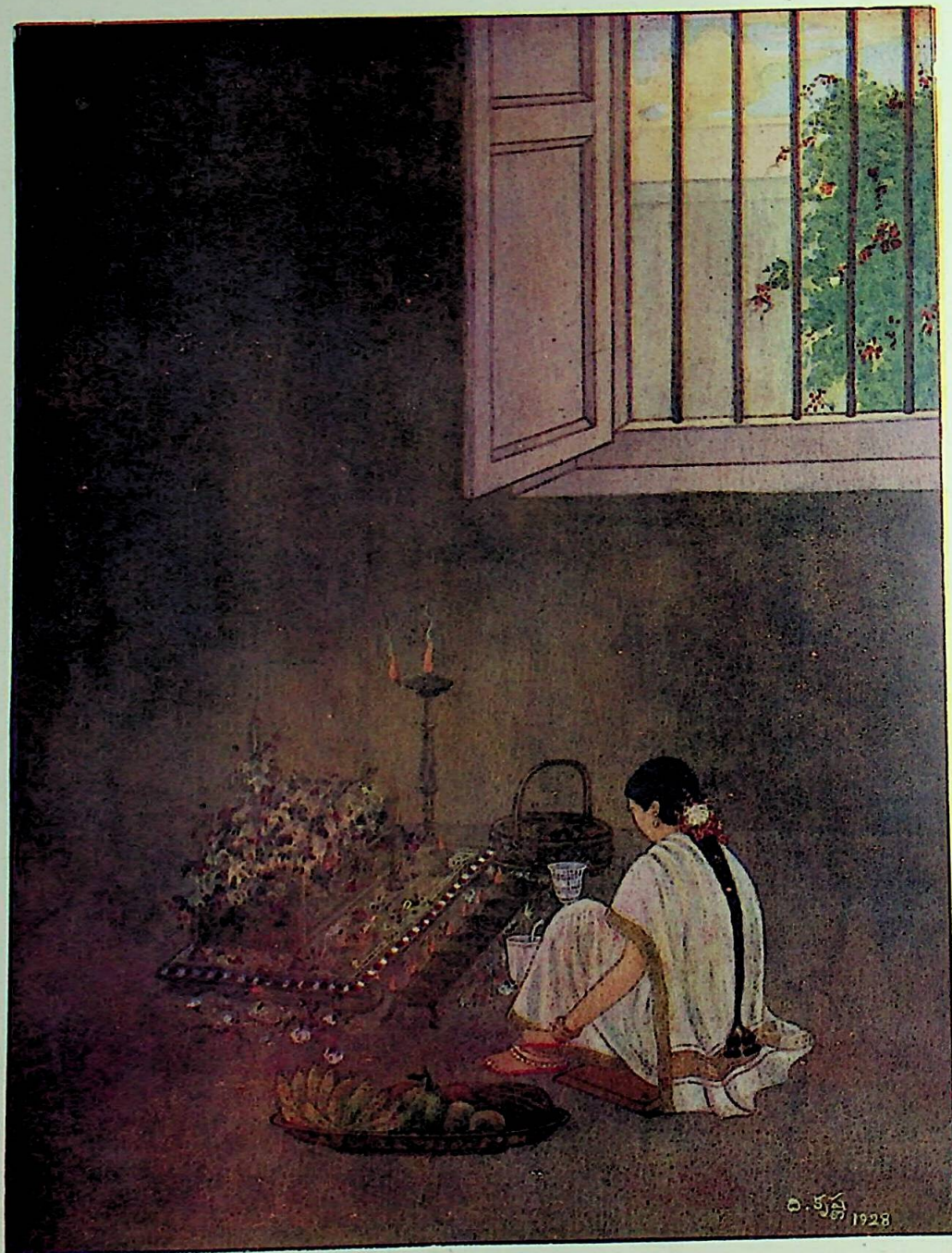
గాపురము నేయ నిట బొర గణము తటిని.

ఉ. పుట్టకపాపు పత్రములు

“పుష్కరపర్వదినంబుల మొదల

ముట్ట ఋణంబు దీర్చు”మని

ప్రచ్చులచే నవి యెట్లు తీయునో;

ది. కృష్ణ 1928

తద్ది పూజ
చిత్రకారిణి: శ్రీమతి డి. బుచ్చికృష్ణమ్మగారు, రాజమండ్రి.

చెట్టులక్రిందటం బసలు

చేటెడు సామ్యులతోడఁ జేసియుం

జిట్టియుఁ జూఱవోయెనని

చింతిలువారలఁ గాన మెచ్చటన్.

ఉ. అర్కుడు గానరాక పగ

లంతయు బోరున మొత్తువానలం

దిర్గులలో నిజప్రభు వ

దేవనిగా జన సౌఖ్యకాంక్షియై

హర్మ్య భుజింపఁ దీఱనియ

మంతితదీక్షఁ బరిం జరించుటం

బర్కెటు ఘోటి నాటి యల

వాటున గొందులు దూఱు నిష్ఠుడున్.

చ. ప్రవితత రాణ్యపాండ్ర నగ

రంబునఁ గంటిని బుష్కరత్రయం

పెనరికి లేదు బర్కెటున

కిపదవిం గలపే; రితండు రే

పవలును, దీక్షఁ బుష్కరపుఁ

బర్వమునం బ్రజ కంటి రెప్పయై

కవికిని శిల్పి కిచ్చ పని

కల్పనచే సెను; మేలు మే ల్గనున్.

నిరంతర మాండ్రదేశాభ్యుదయమున కయి పాటుపడుచు
యశస్సాండ్రయై వర్ణిల్లు నాండ్రపత్రికా మతల్లినిగూర్చిన
ప్రశంస:

గీ. ఆండ్రమునఁ బుట్టె గిట్టె ననంత పత్రు

లంబ కష్ట సుఖంబుల కైన దేది?

పాఠ బాధలఁ దల్లికిఁ బాపుతార్జ్య

నట్లు నెగడుమీ చక్రితో నాండ్రపత్రి.

(2) ప్రకృతి ప్రకరణము

ఈగ్రంథమునకెల్ల మకుటాయమానమైనదియీ ప్రక
రణమే యని యొత్తి వక్కాణింపఁదగును. ప్రకృతి తత్వ
రిశీలనమం దీ కవికిగల యప్రతిమ ప్రతిభనుగూర్చి వెను
కనే యుగ్గడించితిని. వేయేల, ప్రకృతిని వెలయించు
టలో వసురాయఁడు వసురాయఁడే యని చెప్పనొప్పు
ను. ఈ ప్రకరణమందలి ప్రతిపద్యము నవశ్యము ఎరిం

పడగినది. ప్రకృతి ప్రబంధకర్తయగు పరమేశ్వరుని
యద్భుత ప్రతిభ కచ్చెరువందుచు నీతఁడు ప్రకరణాదిని
వ్రాసిన పద్యమే ప్రకృతియందతనికిఁ గలగాఢానురక్తిని
వ్యక్తమొనర్చుచున్నది:

మ. అరుదొ నైకవసీనకల్పనము లే

కాంశంబునం గూర్చి తా

విరచింపన్ శతకాదికంబుఁ గవి ప్రా

వీణ్యంబు వేసోకులన్

సరసుల్ మెత్తురు; వృక్షపక్షి ముఖనా

నాజాతి భేదంబులన్

బరంగున్ గోటులు తాదృశంబు లభవా!

తృప్తినిచ్చి నెట్లెంతుగో.

ప్రభాతము:

వేకువయందలి కోడిహఁతలోని త్రిభంగీభుగ్గు
కంతధ్వని నుత్పేక్షించుచు మను వసు చరిత్రకారులు
రచించిన పద్యములు భాషాప్రపంచమున సుప్రసిద్ధములు.
తద్విషయకములయిన వసురాయని చాటుపులుగూడఁ
బ్రశంసనీయములు.

ఉ. సృష్టిని బుష్టి నష్టి నొన

రించు ద్రిమూర్తుల యిక్కయో మహా

త్కృష్టపు వేలు పీతఁడు, గ

లించెఁ ద్రియామ యటన్న భావముల్

సృష్టముగాఁ ద్రిభంగిఁ గృక

వాకులు గాముల తేనినోపుదా

ర్లష్టదిశాముఖముల న

హర్మ్యఖమం దెలుంగెత్తి మానెడున్.

ఉ. ప్రాణము లేని కొయ్యగడి

యారము రేయిట మూఁడు గొట్టఁగా

మానవనిర్మితం బదిప్ర

మాణమె యంచుఁ ద్రిశుద్ధి మెచ్చున

ట్లానిమిషంబునందె చతు

రానన కల్పితకాలయంత్రముల్

పూనెను గొక్కురోయనఁగ

భుగ్గుగళములఁదామ్రచూడముల్.

తెల్లనాటు నప్పటి శశికాంతిని, దీపకాంతిని
నల్లించు నీక్రిందిపద్యములు రసికజనహృదయంగమములు:

చ. ఉడవులనుండినుట్టినను

దాల్చిని దాఁకొనియున్న ప్రేమ మ
ప్పుడు మలకాఁకచే గరగి

పోంగి తనం దలియంబు వాపి నె

వ్యధిఁ బ్రియు నిక్కఁ జేర్చఁగనె

బల్లన వేగినఁ దెల్లపోవున

పుడఁకుకమోముచాయశశి

భాసిరెఁ బున్నమనాటి వేకువక.

చ. నెలరెనుగూడ నెంచయును

నిద్దరమంపునఁ గన్ను మూసి, తాఁ

బలపల వేగ మేలుకొని

బాళిని దత్తెఱ మొందుత్రోఁలియుం

దలఁపఁగఁజేయుచున్నయని

ధామమునకొమలయానిలాంకురం

బులకుఁ జలించుచుకొరజని

పోకకు వెల్వెలవోపు దీపమల్.

పతివ్రతలకు భర్తలతోడి సహగమనము ప్రాచీ
నార్థ్యసమృత్తము. ఆధర్మము నుద్దేశించి కైరవీణీముకుళత్వ
ము నుత్తేషించుచు వ్రాసిన పద్యము చాల మనోహర
ముగ నున్నది:

గీ. చందురునితోడ వేడుకఁ జనెను దార

లంఛరితఁ ధూసభ్య మనర్హమకట!

నాథుతో నేగు భాగ్యంబు నాకు లేద

యనుచు నలువార మూర్ఖును మునిఁగఁగలువ.

పిల్లలెమ్మెరలఁ గూర్చిన జలిబిలిపలుకులతోడి
యీక్రింది పద్యమందలి మనోజ్ఞ వర్ణనము మనఃపిశ్వరుని
నంటి సత్కృతుల కవితనుగూడఁ దలఁపునకుఁ దెచ్చునను
కొందును.

క. తెగిపోక కొనలు సాఁగుచు

మిగులనుసుకుమారమగుచు మేఘులు సాగియక

సాగనుగ రవగాలులు చ

ల్లగ వేకువ విసరె విరులు లతికల నురలక.

ప్రకృతిరామణీయకమునఁ గవికిఁగల యవ్యాజ
ప్రేమమున కొక నిదర్శనము.

గీ. ప్రాతరుదితార్కరశ్రీ సమర్కమునను

మణిరులుల మించుమంచుతుంపరల నలు

చిప్పపులువెన్నుఁ బువ్వులఁ జెప్పుఁగాలఁ

దొక్కఁగ బయల్ల మనసు చివుక్కుచునును.

ప్రదోషము :

సాయంసమయమున రాజమహేంద్రవరమునందలి
గౌతమీ నదీతీరము సకల జనమనోహరకరందై, సం
తాపహరందై తనగారుచుండును. అప్పటి ప్రకృతిసౌం
దర్య మనిర్వాచ్యమై యుండును. తద్విషయములగు
చాటువులొందు రెండు చిత్రింపుఁడు:

సీ. మిను వ్రాలుచో నుదీచిని దళుక్కని క్రాలు
మెఱుంగులతో నీలమేఘమాల

యద్దానిక్రింద దావానలజ్వాల రే

ఖిలతోడి నల్లని గట్లచాలు

దానిముందట దట్టమైన కావీరి క్రమ్మి

యెడములు కబళించు వృక్షరాజి

దాని కివ్వల దృఢ స్తంభపాళీశిరో

భాగనిర్మితమైన వారధియును.

దానిపై దారి, దిగువ లోఁతైనవారి

నాయుగతిఁ బాటునావీరి బండ్లుఁ బడవ

లేటిదరికి వేసలిసంజ నేగువారి

కెల్లఁ గనువిందు రాజమహేంద్రమందు.

సీ. అగచంచురునకు నుందరరూప సాహస్ర

ములు ఘటిల్లఁ జలించు నలలనలుపు

నలలమీఁదను దళ తళలు తేరఁగ వెండి

జలపోత సలుపు వెన్నెలలచెలుపు

వెన్నెలలకు నుంత వింత జాదోనఁగూడఁ

జదలఁ బరివ్రంజితసంజసంచు

నెఱసంజ మెలమెల్ల నిను వంకఁ దిగఁజాఱ

నిజనాథు నలరించు నిసిబెడంగ

నిసి ధరించిన గువ్వకన్నీలిచీర

కరణి రాణించు నంతరిక్షంబుడంబుఁ

గాంచుచును, జల్లగాలి నేవించు జనులు
రేయిమొగమున నది యోరఁ బాయఁగలరె?

ప్రేమవెల్లియగు గౌతమితల్లి మాతృప్రేమ నుగ్గడించు
పద్యమొకటి కీలకపుష్కర ప్రశంసా సందర్భమున నిది
నట కుదాహరించియుంటిని. ఉద్విషయకములు మఱి
మూడు చూడఁదగినవి:

కా. తల్లీ! బిడ్డల మేము సంజతతీ సంత

తాపంబునం జేర ని

న్నల్లాతృకరంబులం బొదివి మ

మ్ముయ్యాల లూఁగించుచుం

గొల్లల్లఁగల నీపయస్సుఁ దనియం

గ్రోలించు చాడించెదీ

పుల్లసంబునఁ దేలఁ బావనచరి

త్రోదార! గోదావరీ!

నీ. నుండని పెనుగాజుఁగుప్పె దీపమువోలె

బబ్బిమాంబుధిఁ దేలు భానుఁజూపి

పలురంగు లదిన వలువచెన్నున వన్నె

వన్నెమబ్బులఁ గాలు మిన్ను చూపి

దాఁగిన చీఁకటుల్ తలలేత్తు చందాన

మసకారుతోఁపుల దెసలఁ జూచి

నీలాలవలెఁ దేటి నిర్మలంబగు నీట

విడిసంజఁ గ్రాంజాలు బెడఁగుఁజూపి

చండ కరుధాటి మార్చిల్లు జగతిమీఁదఁ

జిటుతకరువలి చలిమిరుల్ చిలుకుమండ

నావలను తూఁగు వేత్రాసనములఁ బాలుచు

గౌతమితల్లి యలరించుఁ గన్నప్రజల.

గీ. కొండ గబ్బిలములు కుతుకొండి పయి తొక్క

లార్చుకొనుచు డాయ నలల చేతు

లెత్తి వానినోరికిడు నందికగ నీరు

ప్రేమవెల్లి గౌతమీమతల్లి.

సంజకెంజాయల వివిధవర్ణ సంకీర్ణత్వమును మాయలమారి
వేసముతోఁ బోల్చిన పద్యము:

ఉ. మాయలమారివాని కుప

మానము నూసరవెల్లి చెప్పుచుం

డ్రాయది యప్రసిద్ధ విష

యం బుడయా స్తమయంబు లందుమిక

లాయపు వజ్రవాహనము

లక నిముసంబున కన్నోవేసముల్

వేయుచు నుండఁ జూతురవి

శేర్మొన కేటికి వాని సాటికిక.

చంద్ర తారకలు:

చంద్రునకు రేపడంతి మాటమిచ్చే గలిగిన శోభా
విశేషమునుగూర్చిన వర్ణన సరసభావ సంయుతమై కవికి
గల లోకానుభవమును జాటుచున్నది:

క. పేదకు నీరి యెత్తుకొనుం

బైదలి యొక్కొకతె చెట్ట వట్టిన దానం

దూదివలెఁ దోచు శీతల

పాదుఁడు వెలుఁగొండఁజే న్నపాయోగమునక.

స్త్రీలకు నీ గ్ధక పెట్టినగయని పెద్ద లుగ్గడింతురు.
కావుననే లజ్జావతీశబ్దము స్త్రీ పర్యాయములలోఁ జేరి
నది. చంద్రోదయ మయినంతనే తారకలు నిజకాంతిని
మాయ ప్రకృతిసిద్ధివిషయమును బైధర్మమును బురస్కరించుకొని కవి యిట్లు త్రేప్తేయమచున్నాఁడు:

ఉ. తారకలార! తండ్రి మిము

దక్షుఁడు చంద్రున కేయుగంబునక

ధారనుబోసెనో, విభుని

దగ్గఱ నింకను సిగ్గె మీకు; మేల్

తూరుపుఁగొండపై నలఁడు

తోచుచు దిగ్గన లేచి, లోనగర్

దూఁతి రట్టె; పుట్టునగ

తొయ్యలికిం బతిపజ్జ లజ్జగా.

చంద్రోదయాది వర్ణనములలోఁ గల్పనాశిల్పమును
మొఱుయించుట యాంధ్రగీర్వాణ కవులకుఁ జాలఁ బరి
పాటి. వసురాయని చాటువులలోఁగూడ నీశిల్ప మనల్ప
ముగా నున్నది. మచ్చున కొక కొన్ని చిత్రగింపుఁడు:

గీ. కాఁడు చందరుండు గట్టిగా రుబ్బిన

మినుపపిండిముద్ద; మిన్ను గాదు

పలుచునీలీచీర; స్వర్ణారు లిడు వడి
యములు కాని తారకములు కావు.

క. లోనం బలు మీనంబులు
లీనంబగు గగనధునివలెఁగ్రాలెం, గో
టానంగోటులు చుక్కలు
కానంబడకుండఁ గాయు కాముదిరాకౌ.

గీ. విన్ను పెరుగుగడప వెన్నెల తక్రంబు
వెలుగుచలివెలుంగు వెన్నముద్ద
చిన్నిచుక్కలన్ని చిందులు; రే, యీ వి
గోవుపాడి ద్రచ్చు గొల్లభామ.

గీ. అవనిప్రానీలిమేలికట్టంబరంబు
చిమ్మటలుగొట్ట నేర్పడ్డ చిల్లి లవ్వి
యవలివెల్తురు దోచుతదంతరముల
రిక్కిలం ద్రాఢయక విపరీతమతులు.

గీ. జింకపిల్ల గాదు చెవులపిల్లి యుఁ గాను
పాలవెల్లి నంటు బాడె గాదు
చందమామలోని కందు నే ననుకొందుఁ
బ్రతిఫలించినట్టి క్షీతియటంచు.

ఋతువులు:

నార్దేసి నెల లొకకారుచొప్పున మన పెద్దలు
సంవత్సరమును మూడు కారులుగ నేర్పఱచియున్నారు.

గీ. మాఘమాదిగ నార్దేసి మాసములను
బలుకవలయును ననకారు వానకారు
నీతుకారని; నన, వానఁ జేరియుండు
నెండకా రిట్లు ముక్కారు నెఱుంగనగును.

ఈయాకారులందుఁ గలుగు ప్రకృతి విశేషములఁగూర్చి
మనకవి హర్షిని నిసర్గమనోహరములయిన చాటువులు
తప్పక చదువఁదగినవి. వానిలోఁ గొన్నిటి సుదాహరిం
చెదను. మార్కసిని యుత్తరాయణ దక్షిణాయన ప్రయా
ణములకుఁ గారణము నుత్ప్రేక్షించు పద్యములు:

క. “చలువలు కడు వెదఁ జల్లెడు
నెలపులకును జనక జనులు నిలఁబాలరు రాఁ

గలనెల” ననుచుఁ దెలుపునొ
నలి నా పుండ్రు తిరిగె శిశిరసగమువలనికిఁ.

క. జనులకు యచుసదనమె యీ
దినముల శరణంబటంచుఁ దెలుప ననంగా
దినకరుఁడు తిరిగె దక్షిణ
మునకుం బ్రభ దటిగె దివసములు పుటుచలుగాఁ.

మామిడిచెట్టులం దేకకాలమునఁ జివురులు, పూలులేకుంట
కర్ణశేష నూతగాఁ గొని చూపు కారణము:

క. సుమనః పల్లవతశులకు
సమహారదు మైత్రి, యరుదు; సహకారములకొ
సుమనః పల్లవతశులకు
సమహారమి మైత్రి యరుదె సహకారములకొ.

“అలస్యాదమృతం విష” మృదుసూక్తికి నిదర్శనము:

క. రాలిచె ముదురా కంతయుఁ
దాలిచె లేజివురు చింత తటి యిదె గోయకొ
జాల మొనరిచిన రుచి చెడు
నాలస్యము విషము సేయు నమృతము ననరే.

వసంతగ్రీష్మర్తు వర్షన విశేషములు:

ఉ. కో యను కోయిలల్ చెవుల
కుం జలదాతపఖండశీతల
చ్చాయలు మేనికిఁ, విరులు
చల్లుసువాసన నానకుకొ, ఫల
శ్రీయుత నమ్రశాఖికలు
దృష్టికి, స్వాదురసంబు జిహ్వ, కా
కాప్యాయమొనర్చు నామ్రతరు
లానునీతీనినిదాఘసత్రముల్.

గీ. మరునివిల్లు తీపి మలయానిలము తీపి
మల్లెపువ్వు తీపి మధువు తీపి
మావిపండు తీపి మదకోకిలము తీపి
మధుర తామయంబు మాధవంబు.

గీ. రసము గడ్డకట్టి రసనపైఁ బడునంతఁ
గరగె చల్లఁగాను గళము దిగును

మదిను, పసిమి, తావి మాధురి గల వింత
మందుగరడు మంచి మావిపండు.

చ. అఱచుచు బీటకంతమున

నార్చుచు జక్కనిరంగు తెక్కలం
దఱుముచు గాకి గ్రద్దల, ని
దాఘదినంబు నిప్పుటెండలో
నెఱకలు మ్రగ్గనో యనక
యేదెడుగ్రడ్డలఁ బాల, మ్రోడుఁగొ
బ్బెరతల నిల్చుచుం; గడుపు
బ్రేమ సహింపని కష్ట మున్నదే.

గీ. కొట్లనిండఁ గోట్లకొలఁది రొక్కం బున్న
నేమిఁగలము బీగ మెడపకున్న
జగతి నెందు గాలి సంపూర్ణముగ నున్నఁ
గదలదేని దానఁ గలదె సుఖము.

చ. తళతళ నెండిరేకుల వి

ధంబున వెన్నెలలోన మట్టి లా
కులు మలయానిలంబునను
గొంచెముగాఁ జలియింప, సందుసం
దులను దళుక్కుమంచు నెల
తోఁపఁగ, నేలను నీడలాడఁగా
నెలమి జనించురాతిరి శ
యింపఁగఁ గొబ్బెరచెట్లు కింగటక.

గీ. పృథ్వీశాఖలఁ దలక్రిందు వ్రేలు కొండ
గబ్బిలమ్ములు గఱులార్చు క్రమము తోఁచు
వేసఁగిపగళ్లఁ బున్నండి విడక జనులు
విసనకట్టలఁ గదలించు విధముఁజూడ.

గీ. తాతిగోలెంబులను దోఁడు నూతినీళ్లు
స్నానమునకును, మంటిపూజాలఁ బోయు
నేటినీళ్లు పానమునకు నెంతో చల్లఁ
దన మొసఁగు మండువేసఁగి దినములందు.

గీ. అగ్నిచెరుగు గాలి యావాలుఁ గారాలు
గుండ గొట్టు గాటు గొంప లేర్చు
చిచ్చుచుంట, తోళ్లు చీలుచు బీటెండ
దానపావకము నిదాఘసఖము.

చ. కలయర్థంబును ధారవోసి తమ కా
కాశంబునకొవట్టివో
జలదాలకొ బురుడింప, నైకవిధ
సస్యంబుతోఁగలంబుతో జలం
బులు సర్వం బిడి భూతత్వప్రికిఁ బొలం
బుతో మావులుకొ బావులుకొ
దలఁచింపెకొ గృతవిశ్వజిన్మముఁగొ
ద్రాఘివృత్తుబ్రాద్దులకొ.

[సశేషము.]

నారాజు

ద్వితీయాంకము

రంగము ౧

సానము:—రాయలనుండిరము.

సమయము:—మధ్యాహ్నము.

(విశ్వపతి ఆలోచనానిమగ్నుడై యటు నిటు ప్రచారము చేయుచుండును. చిత్రావతి వచ్చి వానివెను వెంటనే అల్లరిగా తిరుగుచుండును. విశ్వపతి చూచి)

విశ్వపతి:—నీమిటి ఈ అల్లరి చిత్రా!

చిత్రావతి:—చిత్రా! అల్ల రేమిటి విశ్వ!

విశ్వ:—పో; పిచ్చిపిల్లా!

చిత్రా:—ఎవరైనా పిచ్చినాడున్నాడా 'పెల్లా డాలి' అని తిరుగుతూంటే ఇంతలో నీవు కనిపించావు.

(ముఖము వంక చూచి) నీక శ్లీల మెఱుస్తునా యేం? ఎంత అందంగా ఉన్నాయో! రాత్రి చూచా; మాగండు పిల్లక శ్లీలగానే మెటికాయి.

విశ్వ:—ఇదుగో అల్లరి చేయక పో.

చిత్రా:—మానాయనా నీవు వెళ్లమంటే వెళ్లడానికి నీ వేం రాజువా?

విశ్వ:—(నవ్వుచు) వెళ్లకపోవటానికి నీవు రాణివా?

చిత్రా:—అయి, రాణినే. (పకపక నవ్వుచు) మానా న్నగారు నన్ను చూచి నిన్ను 'పిచ్చిరాణి' అన్నారు. ఇదుగో 'రాణి' అంటే జ్ఞాపకంవచ్చించి, ఇందాకటి కథను పూర్తిచెయ్యివా? ఆకుసుమాన్ని యువరాజేం చేశాడు?

విశ్వ:—ఇప్పుడు కాదు. అంతవఱకు పోయి మా ఆక్కయ్యతో ఆడుకో.

చిత్రా:—మీ ఆక్కయ్యేం? నాకుమాత్రం కామా ఆక్కయ్య?

విశ్వ:—పోని మట్టినే; నీ విష్ణుడు వెళుదూ.

చిత్రా:—ఇప్పుడు చెప్పితే వెలిపోతా. ఆకుసు మా స్నేహచేతాడు?

విశ్వ:—మాళిని పిరించినాడు.

చిత్రా:—మొగచాడు ముతైదుకి మల్లే పువ్వులు పెట్టుకుని కూర్చున్నాడు!

విశ్వ:—ఎట్లును సాగనీయవు గాని కథను, పొమ్మి చ్చటినుండి, పని యున్నది.

చిత్రా:—ఇందాక చేస్తున్న పనేనా? క శ్లిల్లా పెట్టడం; ముఖ మిట్లా ముడుచుకోడం; మఱీ, వేలితో గాల్లో ఇట్లా అట్లా గీతలు గియ్యడం? ఊ—

విశ్వ:—(చేయి పట్టుకొని) నీవు మర్యాదగా పోవు.

చిత్రా:—బుద్ధి వచ్చిందిగా, ఇక అల్లరి చేయను. కథ వినేసి చక్కాపోతా. సాంతంగా వినకపోతే కం చెల్లో ముళ్ళుంటాయి.

విశ్వ:—అబ్బా! ఆ రామకృష్ణ కవి అల్లరి అంతా నీవు పట్టుపడ్డది.

చిత్రా:—మా నాన్నగారి కంత పేరుదో నీ కేం తెలుసు?

విశ్వ:—అ. వికట కవులకు గొప్ప పేరే వచ్చును.

చిత్రా:—ఆ పేరు కాదు.

విశ్వ:—మఱీ?

చిత్రా:—అ బుడతగీచాయన రాలే, నన్నీజో నిన్నీజో, ఆయన అన్నారకదా—అదొక పాతంలా ఉం దమ్మా, ఏమిటా, ఊ— "అగ్రామ్య పరిహాస కుశలః యుగ కపింద్రనాయకమణీ రామకృష్ణ కవిః" ఎంత సంస్కృతపాతమో!

విశ్వ:—నీ కొక నమస్కారము, దయ యించి వెళుదూ.

చిత్రా:—నాకు నమస్కారం వద్దు గాని కథ చెప్పు, వెలిపోతాను.

విశ్వ:—మాట్లాడకుండా వింటావు?

చిత్ర:—మాట్లాడకుగా.

విశ్వ:—నోరెత్తకూడదు.

చిత్ర:—(అంగీకార సూచకముగా తలనూపును.)

విశ్వ:—ఆఁ. ఎంతవఱకు చెప్పితిని?

చిత్ర:—కవులను తలలో పెట్టుకున్నట్లు. నీకు జ్ఞాపకశక్తి చక్కగా ఉంటే నాకు మానభంగం అయ్యేది కాదుకదా? నే నెలిపాతాను.

విశ్వ:—కథ కొంచెములోనే ఉన్నది విని పో.

చిత్ర:—నీవైత్యం ఇది. కథ ఇట్లా ఉంటుందిమేటి! అయినా నాకు తీరిక లేదు. చిన్నా రాణితో ఒక మాట చెప్పాలని వచ్చాను, వెళ్లాతి.

విశ్వ:—రని పోదూ బ్రతిమాలుకుంటాను.

చిత్ర:—“కథ చెప్పవయ్యా! బాబూ!” అంటే నోరెత్తకుండా వినాలన్నావే ఇందాక, ఇప్పుడు నేనంటాను, నోరెత్తకుండా చెప్పితే వింటాను.

విశ్వ:—అట్లాగైతే, ఆఁ—కొంత కాలమునకు వారివివాహవిషయము—

చిత్ర:—అదుగో నోరెత్తుతున్నావు. నే నెలిపాతాను.

విశ్వ:—నీఅల్లరి కిదియే విరుగుడు. (రెండుచేతులు గట్టిగా పట్టుకుని గబగబ) మంత్రి గ్రహించి విధి లేక ఆ అమ్మాయిని దేవేరిని జేసి ఆయువరాజునకు పట్టాభిషేకము జేసెను. ఆ బ్రాహ్మణ కుమారుడు రాజుగారి భావముజేసియై ‘మంత్రిని త్రోసి రాజును’ చేయుచు నెమ్మదిగా రాజసూత్రములను చేతిలోనికి లాగుకొనుచు—

చిత్ర:—అవి తెగి వెనక్కి పడ్డట్లు. ఏం చిత్రంగా అల్లావయ్యా! కథకు కాళ్లు దేనికో చెవులూ ఉండవంటారు. బ్రాహ్మణబ్బాయి! కులం, గోత్రం విడిచి పెట్టుకుని రాజుగారి భావముజేసి అయ్యాట్లు! నేనుకూడా రాణినైతే అంతా ఒప్పుకుంటారేమో! పగ్గాలు—కాదు—

సూత్రాలు లాగిపట్టనా? తెగి వెనక్కి పడతానేమో. (విడిపించుకొని పకపక నవ్వుచూ పారిపోవును.)

విశ్వపతి:—ఏమిరా! చెడుగరపు టురుమునవ్వు లజ్జిగా వికటాబ్జహాస భైరవనాదం బుగ్గులునారించి పోయినది! ఈ గుప్తప్రతాపము స్తుతిగీతముల గనక సం తృప్తి నెట్లు గాంచును; లాక్కరింపబడియైన, లోకము మెచ్చక తప్ప దీరుర్విధికుదిన. ఒకటి సంకల్పించుట, బుద్ధి కుశలతచే దానిని సాధించుట—యిది నా జీవితమాలము. ఇప్పుడు నేనాడవోవు నాటకమునకు ప్రస్తావము కూడ రక్తిగనే నడిచినది. నాత్రోవ కడ్డమురాకుండ, మంత్రి, రాజ్యాధికారమునండి బహిష్కరింపబడగలడు. అనగా, “ఈ విశ్వపతి పౌరుషచ్ఛాయలో జనుకన్య తపస్తంత్రయోగి” యన్నమాట. రాయలనుండి తిమ్మరుసు గుంజివైచితిని, మా ముద్దులనుజీది మస్త్రీక మెప్పుడును హన్యమే; అప్పుడందు నాఅలోచనయే మెఱయగలదు. “ఇదుగో, భావా! రాజ్యమును నాచరణనీను సమర్పించి పని విను” మనుటయే శేషించును. అది జరిగియు దీరవలెను. లేకున్న ఈరాజత్వము, నీప్రత్యేకాదృష్టము వీని నొసటనే ప్రార్థనాడిచెనేమి! ఏమిటి యీప్రత్యేకత? నీ. సకలమానవులు నేకకులాయమును వీడి

వచ్చినవారె ప్రపంచమునకు

దైవసామగ్రి ప్రదత్తాధిభాగ్యుల

గడిమిమై గొనుట కొక్కడై కలండె

భోగ సామ్రాజ్యంపు బూలగద్దె వసించు

పట్టాభిషేక వైభవము యెన్న

ఒకని సాత్తా యది? ఉక్కడై డెవడో వా

నిది కాదె సర్వసంపద గతంబు

నాకు బ్రతిరోధి యెవ్వ డెన్నిటికినైన

బట్ట భద్రుల నిల బడకొట్టగలను

ధారణీశ్వర గండ పెండేరముచకు

త్రాచు ‘బుస్సలతోడ గాల్చాచినాడ.

(వికటాబ్జహాసము జేసి) “కటకరాజు దివాగమున విప్ర రాకుల గుట్టుకొనుచు బరపిండాడుడవై మనియుండు మని నుదుటవ్రాసి, విధి యీప్రపంచమున పారవైచిన

పేరికాస్త్రీ ఆ విధివ్రాలును 'భక్త'న తుడిచివైచు
కుని రాజశ్యామక విశ్వపతియై నే డాంధ్ర చక్రవర్తి
కాబోవుచున్నాడు. (హారమున దృష్టి నిగుడ్డి) అదుగో,
నాయుడ్యుమనునకు బ్రసాధనముగ నవతరించిన నాసోదరి
వచ్చుచున్నది. ఈ రాజమంత్రిలకు విరోధమును గల్పిం
చుటకు చాలనుపకరించు నీమె యభిమాన ప్రవృత్తి కింక
గొంచెము సానబెట్టవలెను. (విశ్వపతి ప్రక్కగా తొల
గను. వానికి ముందుగా చిన్నాదేవి ప్రవేశించును.)
సోదరి! మఱచితిని మహారాణీ!

చిన్నాదేవి:—వ్యంగ్యమా?

విశ్వ:—కార్యార్థిని కనుక 'మహారాణీ' అంటిని.

చిన్నా:—ఏమిటి ఆ మహాకార్యము?

విశ్వ:—మంజీరను శిక్షింపవలదని నాప్రార్థన.
మఱి కత్తి లేనప్పుడు—

చిన్నా:—అవును. నేను చేతగాని దాననే.
బుద్ధి తక్కువై రాజుదగ్గర నాఅధికారము చెల్లు నను
కొంటిని. ఇప్పుడు తోచినది అది 'తప్పే' యని.

విశ్వ:—ఆహా, మఱి యేల త్నమాపణ గోర
లేదు?

చిన్నా:—వారు వచ్చినతోడనే తప్పక కోరు
కొందును. కాని నేనైనను మంజీర నిచ్చటికి రప్పించి
కొంచెము బెదిరించి త్నమించి పంపవలెననే యను
కొంటిని.

విశ్వ:—అది గౌరవముగనే యుండెడిది. ఇప్పుడు
నీ కగౌరవము కల్గినది. ఈమాత్రము రాజసమును చెల్లిం
చుకొనలేని అబలవు నీ విచ్చట నిరపాయముగ గావు
రము జేయగలవా యని నా కనుమానము. ఆముహూర్త
బలమేమియో, నిన్ను 'సోదరి' యని పిల్చిన నాటనుం
డియు నిన్ను నాసోదరివనియే ప్రేమించుచుంటిని.
ఆప్రేమ నీహితముకొఱకు నన్ను బలినిచ్చుకొనుటకును
బురిగొల్పుచున్నది. ఈ అగౌరవమును నా అగౌరవముగ
జింజింపుచున్నాను.

చిన్నా:—పోనీ, ఒకమారు మంజీర నిచ్చటికి
తెప్పించరావా ఇప్పుడు?

విశ్వ:—పట్టి తెప్పించవచ్చును.

(రాయలు ప్రక్కగా ప్రవేశించును. చిన్నాదేవి
మాడదు. విశ్వపతి చూచిమాడనట్లు నటించుచు)

కాని భావగారికి వారియెడగల మొగమోటుము.

చిన్నా:—నీవే స్వయముగ వెల్లినచో వారు మా
త్రము ని నేమనగలరు?

విశ్వ:—కాని యొకమారు చక్రవర్తిచే దండన
తప్పింపబడిన పిమ్మట దానినే చేయబూనుట యోగ్య
మైనసంగతి కాదు. మహారాజా వారిగౌరవమున కది—

చిన్నా:—అది కాదు. వా రెన్నడు నాయాజ్ఞను
త్రిప్పువారు కాదు. మంత్రిభీతిచే దండనాఘడే పరిసీతు
లరయజాలక తిరిగివచ్చియుండును. అంతేకాని—

రాయలు:—(సమీపించి) దేవీ! నీవు త్నమించవ
లెను. నేనే నీయాజ్ఞను త్రిప్పివైచితిని. నాకొఱకు నీవు
మంజీరను త్నమింపవలెను. అచాయికయగు నొకదుర్బల
బాలికపై నీ కింత కోప మెందులకు?

చిన్నా:—తమయనుగ్రహము పూర్తిగ నున్న నది
దుర్బల యేమి?

విశ్వ:—సోదరి! శాంతింపుము. భావగారు తెలి
వితక్కువవారు కాదు మంత్రిదేవు నిప్పు డెదిరించుట
మంచిదికాదు. నేనాధిపతులు, కో శాధిపతులు,
మంత్రులు, దుర్గ నాథులు, పురరక్షకులు నెల్లరు వాని
బంధువులో, మిత్రులో, ఆశ్రతులో, హితవులో యై
యుండిరి. చండశాసనమై యత డీరాజ్యము నేలుచు
న్నాడు. అతని నెదిరించిన యెటు పోయి యెటు వ
చ్చునో. శాంతించి యిప్పటి కీపట్టు మానుము.

చిన్నా:—ఎందుకు నన్నిట్లు బెవరించుట?
ఇచ్చట నా కొక గౌరవమున్న మంజీర నిప్పుడు రప్పిం
పుడు. నేనే త్నమించి విడిచిపెట్టెనను. నా కాయాశ
కానప్పు డెందుకు వచ్చినమాట లివి? (పోబోవును.)

విశ్వ:—సోదరి! ఎచ్చటి కాపాక? తుదకు నావ
లన చూచరాజు వివదబడి ననిపించునా?

చిన్నా:—(నమకకు వచ్చి) ఏమిటి!

విశ్వ:—ఊహించుకొనుము. ఆమంత్రి చెప్పుచే
తలలో నణగిచుకొన్నట్లు నిరుపద్రముగ జీవితము గడు
పుకొనుచున్న యీతనికి నిన్ను దీసుకువచ్చి కట్టినది
నేను. నీమూలమున నెట్టి యుపద్ర మాతనికి సంభవించి
నను దోషిని నే నగుచును.

రాయలు:—విశ్వపతి! నీ పూరుకొనుము. దేవీ!
ఈ నీయావేశము పట్ట మహిషి కుచితమైనది కాదు.

చిన్నా:—(కోపమున) నాథా! నేను పట్టమహి
షిని కాగోరుటలేదు. ఎవనివీరత్వమును, భూరప్రజ్ఞను,
ఉత్తమపురుష తేజమును వరించి అతనికొఱకు పితృగృహ
మును, బంధుజనమును, స్వసంబంధిమోహసర్వస్వమును
త్యజించి, యీపరభూమలకు వచ్చితివో, ఆ నా ప్రాణ
పతివగు నీయర్థాంగినైన చాలును. ఒకసామాన్యబాలిక
నాపతిని నాముందు నిందయొనర్చినది; సహింసజాలక
నేను వైరకుదికి బూనుకొన, అందులకు నాపతిబలమే
నా కడ్డమువచ్చుట! ఆహా! ఇంతటి పరాభవమా!

(ప్రస్థానము)

విశ్వ:—పిచ్చిదానా! ఈపరాభవాగ్రహము నీ
కందులకు సోదరి! (వెంటనే పోవును)

రాయలు:—ఔను, నాకు పరాభవము జరిగినది,
నిజమే. సహించియూరకుండుట నాకు విధాయకము
కావచ్చును. కాని అభిమానవతియగు నాయర్థాంగి నను
ద తగా నుండు మనుటకు నాకేమి యధికారము కలదు?
ఆహా! దుర్భరదృశ్యముల సహస్రములైన నోర్యగల
నాకు గోవిందరాయల యప్పటి యాక్రోధ సంఘటి
తాంగభంగియైతేజస్యుడు దృష్టించ రాకపోయినది!
దీని కేమి. ఇది యేమిటి విశ్వపతి యొక కంకాభల్లమును
మెదడులో గ్రుచ్చిపోయినాడు! నాజీవితము, భవిత
వ్యము మంత్రి దయాధర్మములమీద నాధారపడియు
న్నవా! ఈకృష్ణ దేవరాయ లిప్పటినుఱకు నానియ్యిచ్చము

మీదనే యీసింహాసనముపై గూర్చిన గల్లుచుండెనా?
స్వయంప్రకాశమునకు నా కీగడ్డపై నవకాశ మున్నదో
లేదో యెప్పుడు నింతవఱకు విచారించుకొనలేదు. నన్ను
గురించి నే నీక నాలోచించుకొనవలసి వచ్చెనా!

(విశ్వపతి పునఃప్రవేశము)

విశ్వపతి:—భావగారూ!

రాయలు:—ఆ! బహుపర్యాయములు మౌన్య
రించియున్నాడవు; నన్నుగూర్చి నీవే యెక్కుడు సంక
టపడుచున్నటు లున్నది: ఈవిషయము జెప్పుము.

విశ్వ:—నీవిషయము?

రాయలు:—మంత్రివిషయము.

విశ్వ:—నాకేమి తెలియును?

రాయలు:—తెలియదు? తుణముక్రింద నీసోదరి
కుపన్యసించినది.

విశ్వ:—ఓహో! ఆవిషయమా? ఇప్పు డెందులకు?
అయినను మాకు వాగ్దేయమునకుగాక నీచెవి కెక్కునా?

రాయలు:—ఇప్పుడు చెప్పుము. వినుటకు సంసి
ద్ధుడనై యున్నాను. ఇన్నిదినములనుండియు ప్రజల
రహస్య సంభాషణలయందును, సంతకపురస్త్రిల చాటు
మాటలవలనను నేవిషయమును విని నవ్వి యూరుకొనెడి
వాడనో, ఆవిషయమునే ఆపుడవగు నీ నుండి మరియు
దగ్గరగా వినుచున్నాను. నీయుపదేశములు నాహృదయ
మును ముట్టడించినవి. నేను వినగోరుచున్నాను.
చెప్పుము.

విశ్వ:—ఇట్టి స్థిరభావముతోడనే నేనును నిర్భం
ధించియైన నేడు చెప్పగోరియే యుంటిని.

రాయలు:—విన నొకవిషయమును విని తరు
వాత చెప్పుము. అప్పాజీమీద నీవ్యాజ్యపుని యెఱుగు
దును. నీహృదయమున నతడు బింబకబళన పిపాసియగు
రాహువువలె దిద్దబడియున్నాడు. సరి. నేను ముగించు
నంతవఱ కభ్యంతరము పెప్పక వినుము. నాతండ్రి “చం
పిపారవేము” మని నన్నీ మంత్రిచేతులలోనే పడనై
చెను. కాని, యత డేమి చేసెనో యెఱుగుదువా? “వత్సా”

యని తనయొక్క న చేర్చుకొని యుక్తనయొక్కడ వగు దాక జెంచి, సమ స్తవిద్యలయందున, కలమలంగును నన్ను దిద్దినాడు. తనలిద్దరికన్న నన్నే యెక్కుడు గారాబమున జెంచెను. నీసోదరియుదంతము నీకు తెలియను; ఎట్టిపరిస్థితులలో మావివాహమున కాత్ర డొప్పుకొనినదియు! తుదకు బలసంపన్నమగు నీచాలసామ్రాజ్యమును నాకు వప్పగించినాడు. “రాయలు నారాజు” అని యుద్వేగమున నానందమును వెలిపుచ్చుట నాని స్వార్థమని కవుల నిందాస్తుతి. ఇట్టివానికి నేను జూపవలయు కృతజ్ఞతలకు బరిధి యున్నదో లేదో విచార్యము. నా హృదయము ప్రబోధము లేకయే కొన్నియుగముల క్రిందనే యతని ‘నప్పాజీ’ యని పిలిచినట్లు స్మృతి. నా హృదయమును చించి చూడుము! అప్పాజీయొక్క నిష్కామధర్మతేజస్వీయమూర్తి నీకు సాక్షాత్కరింపగలదు. చాలు నిప్పుడు చెప్పుము. ఆ ప్రకాశకర్మమున నేనుచున్న నీ చర్యనేత్రములు చూడ గల్గినవో; శ్రద్ధధానుడనై యున్నాను.

విశ్వ:—అబ్బో! ప్రకాశకర్మమున మచ్చను జూపవలెనా? ఇంతటి స్థిరవిశ్వాసికి నచ్చ జెప్పుట బ్రహ్మకును దరము కాదు, కాని ఒకటిమాత్రము చూచుచున్నాను. ఆ ప్రకాశకర్మమున నీవు నిద్రను జపించుచు తిరుగుచున్నావు.

రాయలు:—తప్పించుకొనకుము. మంత్రి నేర మేమిటో చెప్పుము.

విశ్వ:—మంత్రినేర మేమియు నుండదు, నీవు లేకమైన వ్యక్తిత్వమును స్థాపించుకొనగల్గినవో. ఏకైక హారమునగాని కృష్ణరాయలత్వము పూడ్చిపెట్టబడి ఆ స్థానే తిమ్మరుసత్వ మెలనుండియో పొటకరించుకొని వచ్చును, మాకిది దుస్సహము.

రాయలు:—ఇదియూ తుదకు నీ వ్యాజ్యము, వట్టి అమాయకుడవు.

విశ్వ:—నాయమాంకత్వమునకు జింతింపవలదు. నీ నిష్ప్రయోజకత్వమునకు పచారించుకొనుము. భరత

ఖండార్థభాగమున కధిరాజు వైనందుల కుబ్బుకుము. అట్టి యర్హతయే యనున స్వప్రతాపకృతియైన లోకమున స్థాపించుటచేత గల్గినదా? తిమ్మరుసయొక్క దయామూర్తి దత్తరిభమున కెందుల కీయారాట్టుము!

రాయలు:—అగు మెఱవో మచ్చుచున్నట్లున్నది.

(గోవిందరాజు ప్రవేశించును)

గోవిందరాజు:—జయము మహారాజా! మన రాజనగరునందు వ్యాపారకేంద్రముల నిర్మించుకొనుట కనుజ్ఞ వేడుచు గొండలు పోర్చిగీసు వర్తకులు విజృంభింపుకొనియున్నారు. అజ్ఞ నీయవచ్చునా యని మహా మంత్రివారు—

రాయలు:—అలాచించి వారి నే చేయు మనచూ.

గోవిందరాజు:—భాగ్యము. (ప్రసాదము.)

విశ్వపతి:—ఇది నేను నిందించుట యనుకొనకుము. నీ యాశ్రితులచాటు వదరులలోని యొక పొడుపు మాట యిది. బాగుగ నాలోచించుకొనుము. నీ వొకపంజరములో నుంటివి. కృతక జగత్తుని యుదయ మేమో గోలపడితివే, యది యిదియే. నీయెదుట చుసలు ప్రతిదియు నాతిమ్మరుస యొక్క తీక్షణపరీక్షయందు కెఱుగుదని కెందినదే. ఆ సానమున కవులు, దండనాయకులు, సామంతరాజులు, సంతకపురమున దాసదాసీజనమును భరతర్షి చే శిక్షింపబడి రంగము నలంకరించునటులాలె వర్తనముగ నెల్ల సాయిలయందును ‘తు’ ‘వ’ తప్పక నటించురు. వాని మతియు పుచ్చుకొనినగాని యెవరు నీరాజ్యచక్రమున బ్రవేశింపజాలరు, వారు నొసట దాల్చు విభూతి వానిపాదధూరి. వానిమాట జపయోగ్యమగు మంత్రిము. ఒకమహామత ప్రవర్తకుడై యత డిట వెల్లుచున్నాడు. అహో! విస్మయ మూర్ఛనమున ముగ్ధుడనగు నాహస్తము లప్రయత్నముగ నుద్ధతిములై గౌరవాంజలి గూర్చుచున్నవి. మంత్రిదేవుని మహాప్రజ్ఞకు జోహార్!

రాయలు:—ఓయీ! వికట వ్యాఖ్యాతృ చక్ర వర్తి! అట్టి యతని ప్రజ్ఞాజయకన్య సుత్వాదసీతి నర్పింపబడినదేమి?

(గోవిందరాజు పునఃప్రవేశము)

గోవిందరాజు:—జయము మహారాజా! ఆపోర్వు గీసు వర్తకులు లేమ కోశరత్నజాగ్రమై కొంత సైన్యము నుంచుకొనుట కవకాశము నర్పించుచున్నారు.

విశ్వ:—అట్టి సందర్భములో—

రాయలు:— మే మిప్పుడే కార్యాలయమునకు వచ్చుచున్నాము. విచారించెదము.

గోవిందరాజు:—భాగ్యము (ప్రస్థానము.)

రాయలు:—విశ్వపతి! తొందరపడక ఆలోచించి చెప్పుము. చూచుచుంటివి కదా ప్రతివిషయము నేల-మటి నాయనుమతిమీద—

విశ్వ:—కర్తవ్యమును పెట్టి వ్యవహరించుటయందేదా? అదియే వాని నీతిలోని సూక్ష్మము. సామాన్యముగ నెత్తిపొడుపు మాటలుగూడ పిల్లిమీదనో, యెలక మీదనో పెట్టినప్పుడుగాని యింక మియవు.

రాయలు:—రాజనీతిని నీ వింత చులకన జేయుట తగదు.

విశ్వ:—ఆ, రాజనీతి. పరిణామచరమనీచు నతి క్రమించి నప్పుడు దానినే స్వార్థనీతి యనవలెనని కాస్త్రము.

రాయలు:—ఆహా! నిన్ను వినుటకు సహనము నభ్యసించవలెను. ఇంతకు నీరాధాంత్ర మిప్పుడు నన్నేమి చెయ్యవని?

విశ్వ:—రాధాంత్రము కాదు. నీ వ్యక్తిత్వమును స్థాపించుకొనుట కిప్పు డెన్ని మార్గములు లేవు? ధనము, సైన్యము, బలము—ఎందులో నీకు తక్కువ? యావ దుత్తర భారత సార్యభౌమముమీదను నీవు కన్నెర జేయవచ్చునే. మంత్ర జోక్య మేమియు లేకుండనప్పు డెట్టి మహత్ప్రతిపాద గౌరవము నీచరణముల బడి జోహారులు చేయును!

రాయలు:—నీవు చెప్పునట్లు మాత్రము నే నేల చేయవలయు? అదిమాత్రము పరాధీనత కాదా? నాయుత్తము వచ్చినట్లు చేయుదు నూరుకొనుము. (ప్రస్థానము).

విశ్వ:—సాము. తిరస్కరించుచునే తెలివిలేక నాయధికారమును శిరమున మోసుకొనిపోవుచున్నావు. ఆ, ఇది వశీకరణవైఖరి యన్న. ఈవిశ్వపతి ‘సవాల్’ బ్రహ్మకపాల మంటవలెను.

రంగము ౨

స్థానము: విహారవనకాసోరోపాంతకరుషీధి.

సమయము: సాయంత్రము.

(తిమ్మర్లు, రామకృష్ణకవియు ప్రవేశము)

రామకృష్ణకవి:—ఉత్తర దేశ దండయాత్ర యొకటియే కాదు రాయలవారు సంకల్పించినది, కుమారునికి పట్టాభిషేకము గూడ జేయునున్నారట. ఆపిల్ల వాని కింక నేడాదియైన నిండలేదు.

తిమ్మర్లు:—గమనించితిరా! ఎట్టి విషమస్థితులు ముట్టడించుకొని వచ్చుచున్నవియో! కుశాగ్రయబుద్ధులీస మస్థ్యము పరిష్కరింపుడు. సుడిగాలి, తుపాను విచ్చల విడిగ జెలరేగినవి. ధూళి స్తంభములు లేచినవి. వానిపై భారభవనము లేర్పడుచున్నవి. అట్టివేళ ఫలాశచే పట్ట చెట్టు కొమ్మపై గూర్చిన వచ్చునా?

రామకృష్ణ:—చెట్టుదిగి మ్రానితొట్టలో దూక వలెను. ఓపిక యున్నచో మెడ నిక్క-బెట్టి బయలుజూడ వలయును.

తిమ్మర్లు:—బాగుగ నెలవిచ్చినారు. “నేను వృద్ధుడనైపోతిని; అందుచే నుద్యోగభారమును నిర్వహింప జాల”నని రాయలకు వార్త నంపితిని.

రామకృష్ణ:—శ్రీవా రంగీకరించిరా యేమి?

తిమ్మర్లు:—అంగీకరించెను. నాస్థానే నాతో సంప్రతించుచు వ్యవహారముల నడుపునట్లు పెద్దనామా త్యులు నియమింపబడిరి.

రామకృష్ణ:—ఔను. మనవిశ్వాసమునకు పెద్ద నామాత్యులే యర్హులును, సమర్థులును. కాని,—

తిమ్మర్లు:—నీమియిట్లు తప్పుకొనుటలో పొరపాటేమియు లేదుగదా!

రామకృష్ణ:—పారిపోవుటలో గూడ తెలివి
జేటు లుండవలెనని యిప్పు డెఱిగితిని.

తిమ్మర్న:—అటు కాదు.

రామకృష్ణ:—కాకున్న నేల విడిచి సామా?

తిమ్మర్న:—కార్యవాదము నందలి నూత్ను
మదియే. జనులబి కొకప్పుడు విడుపుకూడ యవసరమే.
అట్టివిడుపు శతగుణాధికమున పట్టు నీయగలదు. మాడుదు!
ఆవచ్చునది యెవరు? విశ్వపతిరాయలువలె నున్నది. సరి;
చిత్రావతి చెప్పెనంటితే, యేమిటి, ఆకథ యెవరు చెప్పి
నట్లు?

రామకృష్ణ:—విశ్వపతి చెప్పినట్లు చెప్పినది.

తిమ్మర్న:—మూలము దొరికెనా? అది వానియ
మాము. మనశ్శాస్త్రకారుల మతము, కలువహృదయము
లెప్పుడో యొకప్పు డెట్లనో యహంకారం గ్రక్కకమాన
వని. వానిపై గన్నంపవలె నిది నిజమేని నేడు నా కొక
ప్రతియోగియు బ్రతిరోధకుడును భవి నుద్భవించినట్లే.
ఏమరిలకూడదు. తమరుమాత్రము రాయలను, పెద్దిరా
జును జాగరూకులై నడిపించవలెను. పొందు. ఆశాలువ
నిట్టిచ్చి పొందు. అవధానిని కావలె. ఒకచిత్రపరీక్ష జేసి
యింతలో వచ్చెదను.

రామకృష్ణ:—(శాలువ నిచ్చి) తమరు వచ్చువఱకు
గాసారముకడ వేచియుండును. (ప్రస్థానము)

తిమ్మర్న:—విశ్వపతి యితే వచ్చుచున్నాడు.
చిత్రావతికి చెప్పిన యాకథనుబట్టి యాలోచించినచో
నితడే యాయద్యుత పురుషుడని యనుమానము కలుచు
న్నది. ఇది మాధియయ్యోనా, యొకప్రబల దుస్సంకల్ప
ధారియై యతడిట జేరియుండుట తక్యము. నారాజులో
నేకు కల్గిన యీహికారసృష్టికి ఏడే దుష్టబ్రహ్మ కావ
లెను. ఓహో!

గీ. అతడు నారాజు వాని నాయాసపరచు
భూతమా! దిగి రమ్మ బావలాతీత్ర
దాహమంత్ర విభూతి త్వద్దర్శభుజగ
జహ్నికల వట్టి చిరిమి భస్మీకరించు.

అతడీ దారిని పోవునపుడు నర్మగర్భముగ నెత్తిపాడిచె
దను. దానితో గట్టు బట్టుబయలగును. కను చీకటి
నీమాత్రము మార్పు చాలును. గుర్తు పట్టజాలదు.

(విశ్వపతి ప్రక్కగా పోవును.)

తిమ్మర్న:—(మారుగొంతుతో) ఎవరు నాయనా,
దృష్టి ఆనటమలేదు. ఆపురోహితుని కుమారులు గారూ!
మాచినట్లు జ్ఞాపకము—

విశ్వపతి:—(కొన్నియడుగులు నడిచి దిశలు పరి
కించి నెనుకకు దిగి) ఎక్కడి దీక్షమనవమ్మీ! ఈ పితా
చము న న్నెట్లు గుర్తించెను? ఏకాంతమును లక్షింపని
సాహస మార్హ్య మాహా దీని మన నీయరారు. (కత్తి
దూసి మీదికి లంఘించి) చావుము. శుద్ధద్రవరక్తిటమా!
(కత్తి విసరును.)

తిమ్మర్న:—(ఆవేటు తప్పించుకొని) చచ్చు
టకు నాకు శక్తి లేదురా నిర్భాగ్యుడా! (ప్రస్థానము.)

విశ్వపతి:—ఇంతటి దుర్బలత్వము నా కెన్నడును
గలుగలేదు. ఇంతటి నీచమర్వాదము సొందను లేదు.
ఆహా! నా దైవసామగ్రి నిట్లు తెక్కలతో నూడ్చుకొ
నుచు వికట భైరవస్వరమున పరాజయజ్వరము నూది
యొక్కడి దీపాదు ధూక మిట్లు పోయినది! ఆ! దుర
దృష్టభాగిని మరల నిట్లు తల నెత్తుచున్నదా! అగుచో,
ప్రతివిధి! ఇదియే నాప్రతిజ్ఞ. అదిరకాలమున నీసిం
హాసముపై నన్ను జూడగలవు. నేటికి నాకు ప్రతిమాల
పితాచములు కొన్ని లేచిన వన్నమాట. పనిని త్వరగ
జక్కచెట్టుకొనవలెను. ఆ! నాకా ప్రతిరోధము!

మ. అపరబ్రహ్మను నాకొకండు ప్రతియో
గా రూఢుడౌనేని మ
తల్పటోపాయ భుజంగ పూత్యైకుల కా
కల్ చుట్టునర్రాడి త
ద్యపువున్ భస్మమునేయు నేటికి ప్రగ
ల్భ ప్రోధతుల్ జాలు వి
శ్వపతిన్ గెల్చు దురాగ్రహాల్బుణపు రో
హల్ సాగిరా వేరికిన్.

(ప్రస్థానము.)

(యవనిక పడును.)

రంగము 3.

సానము: రాజమందిరాంతరికాన భవనము.

సమయము: ఉదయము.

(చిన్నాదేవి ప్రచారము చేయుచుండును.)

చిన్నాదేవి:—

గీ. ఉదయభారత నవచరణోత్పలములు

వెలుగు చక్రాల దినపీఠి విచ్చుకొనియె

చులై లేలయందాల జల్లుకొనుచు

మలయపవనంబు హాయించి యలరు నహహా!

ఈ యుదయసంధ్య యంత హాయిగ నున్నది. కాని యీ సుఖము నెందుకో యనుభవంప లేకుంటిని? నా ప్రేమ యెంత తీవ్రముగ నాకర్షింపబడినదో యీ పౌనయ మిట్లు రెక్కలు కట్టుకొని వచ్చి యిచ్చట వ్రాలి నది. ఔను. అతని దాన నగుటకుగాక యీ యనాది ప్రేమ కీ సౌందర్యముతో యిలా మంటిపై జన్మహేతు నెంచును! ఆ పౌరుషసముద్రములో ముక్తి నొందుటకు చంగలించి పోవు ధన్యతరంగిణికదా నా జీవితము. కాని యిది యంతర్వాహినియై యిట్లు శోభ లేకయే పోవ లేనా? అక్కటా! రెండుసంవత్సరములు కావచ్చినదే, యంతవఱకును నాధునికి నిజమును తెల్పుకొన లేకు న్నాను. శత్రురాజు కుమార్తెనని తెలిసిన వారు నన్ని చ్చట నుండనిత్తురో లేదో. వారు నన్ను ప్రాణపదముగ ప్రేమించుచున్నారుకదా, నా కెందుకో యీ భయము! ఔను మంత్ర లాప్సకొనరని విశ్వపతి చెప్పినాడు: అదే నా భయము. విశ్వపతి యిచ్చట యిట్లుండుట బాగుండదు. మంచిగా చెప్పినపోడు, గట్టిగా చెప్పది మన్న, పాపము, చాలమంచిగానే యున్నా డింతవఱకు. కాని అప్పుడప్పు డీ సత్యమును నాధునికి తెలియజేతునని బెదిరింపుతో నాపై నధికారము జూపుచుండునే, నా దౌర్బల్యము ననకాశముగ గొని నా చుట్టు నిట్లాకయురి నల్లి నా డన్నమాట యీ విశ్వపతి. (మండు వచ్చి యొక చీటి పడును.) ఈ చీటి ఏమిటి? ఎవరును లేర! ఏమిటో! “తమ పుట్టు పూర్వోత్తర మెరుకపడినది. మీరు పట్టు మిష్టిగా ఉండవచ్చును. కాని ఆ పురోహితుని కొడుకు

విశ్వపతి యొక నిక్కడ నుండరాదు. త్వరలో సాగ నంపుడు” ఎవరు వ్రాసిరో? ఆహా! మే మిద్వారమే యనుకొంటిని, మా రహస్యము నింకొకరుగూడ యెఱుగు దురా! ఏ రెవరో సామాన్యులై యుండరు. సరే. ఇచ్చటి నుండి నాకు తోడ్పాటు రాకపోదు.

(విశ్వపతి నవ్వుచు, తీవ్రంగా నొయారముగా నడుచుచు ప్రవేశము. చిన్నాదేవి చీటిని దాచును.)

విశ్వపతి:—ఏమిటో సోదరిమణివారు దీర్ఘలోచించుచున్నారు!

చిన్నా:—ఏమున్నది—

(సిద్ధాంతిప్రవేశము.)

ఆహా! సిద్ధాంతిగారా? వందనములు. (నమస్కరించును.)

సిద్ధాంతి:—శ్రీమేవ పుత్రపట్టాభిషేకసిద్ధి రస్తు.

చిన్నా:—తథాస్తు. అయితే అబ్బాయి జాతకమును చూచి వచ్చినారా?

సిద్ధాంతి:—ఆ! (విశ్వపతిని చూచి) పత్రమో పుష్పమో అన్నారు. ఈదీసుని కానుకను స్వీకరించి మహా ప్రభువులవా రనుగ్రహించవలెను. (ఒక కులము నొసంగును.)

విశ్వపతి:—ఓహో! విచ్చిన అరవిందము! (ఒక్కొక్కడళమునే చించివేయుచుండును.)

చిన్నా:—శుభముహూర్తము నెప్పు డేర్పరచి వారు? దగ్గరలోనేనా?

సిద్ధాంతి:—అట్లా తొందరపడితే దేవేరివారికి నే నేమి మనవిచేయగలను? జాతకమును చూచి ముహూర్త మేర్పరచవలెను గాని—

చిన్నా:—జాతకమును చూచే; కాని కొంచెము దగ్గరలో ఉండేట్లు చూడండి!

సిద్ధాంతి:—ఋషి, అనుకూలగ్రహము లుంటవి, ప్రతికూలగ్రహము లుంటవి. ఏగ్రహమున కేకాంతి అన సరమో!

చిన్నా:--ఎన్ని శాంతులు చేయవలసివస్తే నేమి మన మేమి ధనహాపము చేతుమా!

సిద్ధాంతి:--ఆఁ, ఆఁ, ఎంతమాట! జాతకము నూటకే శాస్త్రముతో సంప్రదించుటయే కాని మహూర్తమునకేమి, యెప్పుడుపడితే యప్పుడే యేర్పరచవచ్చును. శ్రీనారి నిప్పుడు దర్శించి రమ్మందురా! (లేవబోవును.)

చిన్నా:--హూం! సిద్ధాంతిగారూ! అబ్బాయి జాతకమును చూచితిమంటిరి, మఱి, యేమియు జెప్పకపోతిరి.

సిద్ధాంతి:--ఏం చెప్ప మంటారు!

చిన్నా:--భవిష్యమంతాను. ఎంత ప్రతాపవంతుడౌతాడో--

సిద్ధాంతి:--దాని కేమి, మహాప్రతాపవంతులే ఔతారు.

చిన్నా:--అది కాదు: ఏవీరాజ్యం లేలతాడో, ఎందటిరాజుల్ని గెలుస్తాడో--

సిద్ధాంతి:--అప్పుడేం చేస్తారో ఆశాస్త్రరహస్య విషయము లిప్పుడు చెప్పుటకు సాధ్యమా!

చిన్నా:--పో నీండి కాని, ఆ చంద్రార్కంగా రాజ్యపరిపాలన చేస్తాడా? ఆమాత్రం చెప్పండి చాలు.

సిద్ధాంతి:--ఆ, పరిపాలిస్తారు. సర్వరాజభోగాలు ఆ బాల్యంగా అనుభవిస్తారు.

విశ్వ:--సిద్ధాంతిగారూ! ఈచెయ్యిరి చూచి సాముడికము జెప్పగలరా?

చిన్నా:--పాపం, సిద్ధాంతిగారు భక్తితో కానుకగా యిస్తే ఆపద్దాన్ని అట్లా లేకుల నన్నిటిని రాల్చి వేస్తున్నా మేమిటి!

విశ్వ:--దీని జాతకమున నాచేతిలో దీనికి దళ దారిద్ర్యము వ్రాసియున్న దన్నమాట. సిద్ధాంతు లయ్యును నివ్వెర బోవుచున్నారు! ఇది యొక వేషరహస్యము. ఈ ప్రపంచమున మానవుని దృష్టి దేనియొక్క సంపూర్ణ శోభను చూడలేదు. చూచి భరించనూ లేదు. ఎడబాటు

టులూ, తడబాటులూ, ఈ ఏకోనారాయణత్వములకూడ యీశ్వర సృజ్యములే. ఆందుచేతనే యామానవులు ఖండసుఖోపాసనలోనే కనుమూతలతో దేలిపోవుట చూడుదు! ఈ యరవిందమున నిప్పటి కీరేకునలెనే శీర్ణవంతులగు నెందఁ టేకాకు లీప్రపంచమున శోభించుట లేదు? పోనిందు? పుష్కల కుటుంబీకులు తమ కెందుకీ ఏకాంతబోధ. ఏదీ కొంచెము జాగ్రత్తగా నా భవిష్యమును చెప్పుడు!

సిద్ధాంతి:--(విశ్వపతి చేతిని చూచి) ఏమి దివ్య హస్తము! ఇట్టి సంపుల్లరేఖా చిహ్నాల హస్తము నింత వఱకు కని విని యెఱుంగను. ఓహో! మహా గొప్ప ప్రభువులు. ఒక్కటొక్కటే విశదముగా మనవి చేసుకొనుటకు నెలవా? ఆఁ. క్షీరసీరన్యాయ మనవచ్చును, చాలా అహమలదాం పత్యం.

విశ్వ:--అనుమలదాంపత్యమా?

సిద్ధాంతి:--ఆహా! కాకపోతే సకృత్తుగా మనః క్లేశములు ఆహారప్రణయకలహముల మోస్తరువి సంఘటిల్లుచు ఉండవచ్చును. అవి సరసులు కాంక్షించెడివేకదా!

విశ్వ:--ఇంతకూ నాభార్య గయ్యా? అంటారు!

సిద్ధాంతి:--రామ! రామ! మహాగొప్ప యిల్లాల, పరమ పతివ్రత--

చిన్నా:--సిద్ధాంతిగారూ! మా అన్నగారికి ఇంకను వివాహము కాలేదు.

సిద్ధాంతి:--నాకు తెలియదూ? వివాహ మైతే మాటే మనవి చేస్తున్నా.

విశ్వ:--పోనీయండి. ఆచంద్రార్కంగా నేను రాజ్యపరిపాలన చేస్తానా? అది ఒక్కటి చెప్పండి.

సిద్ధాంతి:--ఆ, చేస్తారు.

చిన్నా:--(నవ్వుతూ) అయితే ఆచంద్రార్కంగా అంటూ యెవ్వరైనా ఏమిటండీ, రాజ్యం

సిద్ధాంతి:—అబ్బే, ఆఁదాని కేమి, ఎవరిరాజ్యం నారు చెయ్యవచ్చును.

విశ్వ:—ఏదీ, నా చేతిలో ఆ రాజయోగ రేఖ ఎచ్చట నున్నదో నాకు చూపండి.

సిద్ధాంతి:—(చూచి) ఇదిగో చిత్రగిరిచారూ! ఈ రేఖ రాజ్యరేఖయే. ఇది ఇట్లా కొంచెము విస్తరించి యే యున్నచో తప్పక చక్రవర్తిత్వమే లభించును. ప్రభువు నారొక చక్రవర్తులయ్యెడివారు.

విశ్వ:—అదిలేకున్న కామాడదా?

సిద్ధాంతి:—ఎట్లా! కాస్త్ర మంగీకరించదు.

(నేనును ప్రవేశము.)

నేనును:— శ్రీ వారియాజ్ఞ; సిద్ధాంతి గారిని సత్వరము వేంచేయు మనుచున్నాను.

సిద్ధాంతి:—మహాప్రసాదము. ఆజ్ఞ. (చిన్నాదేవికి; విశ్వపతికి నమస్కరించి ప్రసాదము.)

చిన్నా:—సిద్ధాంతిగారూ! ఒక మనవి, ఉండండి.

విశ్వ:—సోదరీ!

చిన్నా:—సిద్ధాంతిగారితో ఒకమాట చెప్పి ఇప్పుడే వస్తా.

(ప్రసాదము.)

విశ్వ:—ఏమి, నే నేల చక్రవర్తిని కామాడను? పచ్చలారని యొకపిల్లవాడు, కేనుము జన్మచంకివిశేష మాత్రమున, రేపు చక్రవర్తి యగుచున్నాడే! అమోఘ ప్రతాపుడనగు నే నేల కామ! స్వప్రతాపమునకన్న హస్త రేఖకు గల ఆధిక్య మేమిటి? పొనిమ్మ, కాస్త్ర సమ్మతి యంత యనికదమైన యీరేఖ నల్లనే దీర్చింపజాలనా? (కత్తితో అట్లానర్చి) అబ్బా! రక్తము జిమ్మినదే! ఓ! ఖడ్గముచే నెత్తురోడ్చిన గాని యీ యదృష్ట బలా త్కారమున నాకు జయసిద్ధి లేదని యిది సూచన. ఆఁ! దానికిమాత్రము నే నేల సంశయింపవలెను? బాల్యముననే నిర్దోషి నగునానుండి జననీజనకులను తస్కరించుకొని పోయిన దుష్టదైవముగాని, వంశైకశోభయై, బంధు సర్వస్వమై నా ప్రాణపదమై, యొసంగు కనుగందు నా

చిన్నిచెల్లెలిని పొత్తికలతో గూడ నోట గఱచుకొని పోయిన క్రూరవ్యాఘ్రముగాని తమనీచస్వార్థమును దక్కించుకొనుట కేమైన గట్టకట పడెనా! అకటా! బంధు దారిద్ర్యముఖమును నా శిరమున మొట్టి, ని స్సహాయదైవ్య జీవితముద్రను నా ఫలమున రుద్ది, విధాతయే న నీ యుగ్రకళోరాటనమున విడిచినాడు, మిత్రవిరోధము, దంపతుల కెడబాటు, బాలవధ, యేత్యుద్రమునకు నే నేల సంశయింపవలెను?

ఉ. అంచిత సద్గుప్తుమ్మల జ

లాశయమై నిలసిల్లు వంశమున్

జించి విధాత వేరుపఱచెన్

నను కానుమశోభనుండి యా

వంశన ఘోరనిష్ఠురము

పాలనరించెను లోక మింక వీ

క్షించెడు నేకదాహవశ

మీ యరవిందమై విచ్చు నూదరల్.

(చిన్నాదేవి ప్రవేశము)

విశ్వ:—సోదరీ! రమ్మ. నేడు నీముఖారవింద మున నూత్నవర్చస్సు వికసించినది. సరి. ఒకమాట: ఏమి, గోవిందరాజు వచ్చినాడా? కుమారుని పట్టాభిషేకము నకు ప్రియురాలవు గనుక మహాగాజు నెట్లా యొప్పించు కొన గల్గితివి. ఏది, మంత్రి సమ్మతి వచ్చెనా? ఉదయము నకే తెలియు నంటినే!

చిన్నా:—ఆ సంగతి సరియే; ఈశ్వర సంకల్ప మెట్లున్ననట్లు జరుగును. కాని, విశ్వపతీ! నేడు నీ కొక విషయమును తెలుపవలె ననుకొన్నాను. సావకాశముగ వినవలెనని ప్రార్థన. ఒకప్పుడు వ్యర్థమయిపోవు నను కొన్న నాజీవితమున కొక స్థిరత్వమును కల్పించినది నీవే. నీపుణ్యముననే నా కీసాఖ్యశీవనము కల్గినది. దానికి బ్రదికియున్నంతవఱకు నీకు కృతజ్ఞురాలనే, కాని నీ వేమియు ననుకొననిచో నిన్నొక్కటి ప్రార్థించు చున్నాను. ఎందుకోగాని నీ విచ్చట నుండుట—

విశ్వ:—కష్టముగ నుండుటచే పొమ్మని వీనికి నీ యాదేశమా?

చిన్నా:—ఆదేశము కాదు.

విశ్వ:—ఏదేశము మఱి? (నవ్వును) ఎప్పటినుంచి నీబుద్ధి కింతటి మంచిచురుకుదనము కల్గినది! అయితే నన్ను శంకించి యన్నమాట నీవు నీపనిని ఒక్క-బెట్టు కొనుచున్నది.

చిన్నా:—ఒక్క-బెట్టుకొనుట ఏమిటి!

విశ్వ:—కాకున్న యిప్పుడు నీకుమారుని కీపట్టా భిషేక మేమిటి? రాజు దండయాత్ర కేగుచున్నాడు, ఎటు పోయి యెటు వచ్చునో యని. బౌనా?

చిన్నా:—నన్ను నిందింపకుము నీకు తెలియదా? మా వివాహమునకు ముందు మన మెచ్చటనో యుండుట, మహారాజు రహస్యముగ వచ్చి పోవుమండుట; అందుచే నా యాభిజాత్యమును శంకించి నన్ను నీచముగ మాట్లాడుచు నాకుమారుని రాజ్యార్హత లేదని కొందఱు రాజబంధువులే ఏమేమో అనుకొనుచున్నట్లు నీచేకదా చెప్పితివి?

విశ్వ:—అందుచే “మీ కంఠములో ప్రాణముండ గనే అబ్బాయికి పట్టాభిషేకము చేయరా” అని ఒయ్యారమును కురికించినావు కాబోలు. ఐనను నా కెందుకు, నేనిచ్చట నుండుట యిద్దములేనిదో చెప్పము.

చిన్నా:—అది కాదు. నా కేమో—

విశ్వ:—ఈ “నా కేమో” లతో ప్రయోజనము లేదు. కారణము చెప్పము. బలవంతముగ నన్నిటనుండి తరిమివేయజాలవు. ఆరహస్యము నీవు నెఱుగుదువు—

చిన్నా:—నేనేకాదు, ఇంకొకరుకూడ నెరుగుదురు.

విశ్వ:—ఇంకొకరు!

చిన్నా:—ఈ చీటిని చూడుము.

విశ్వ:—(చీటిని చదివి) దీనిని నీకు తెచ్చియిచ్చిన దెము?

చిన్నా:—ఇప్పుడే నాకాశ్యముందు వచ్చి పడినది. ఎవరును కనబడలేదు.

విశ్వ:—పోనిమ్ము. నా కెందుకు? నీయిష్టప్రకార మటులనే వెడలిపోయెదను. నేను నాటిన మొక్క-ఫలించినదా? ఆఫలముకూడ లోకమున కెట్లక్క-ఱకు వచ్చునో యదియు జూచి సంతృప్తితో నేగెదను. ఎల్ల కాలము నీట్లే యుండుట నాకుమాత్ర మేమంతజేయమా! కాని ఒక్క-ప్రార్థనమాత్ర మున్నది. నన్ను చూచి నీవు భయపడ నక్కఱలేదు. నే నెప్పుడు నొకచోటనే గిరిగి సుకొని పడియుండెడివాడను కాను. నాకు నిత్యమాత్రన నవీయాద్భుత జీవితము కావలెను. ప్రతి ముహూర్తసమీప నవనాభినయనాయకనటావకాశము, అదియే నాజీవితోశయము. ఇప్పటికే నా కీ రాజ్ఞిసోదర-రాజన్యాలక నాట్యసుఖానుభూతి మొగము మొత్తినది. అందుకొఱకైన ఇప్పటినుండి ప్రస్తానుడ నయ్యెదను. కాని మంత్రినిమాత్ర మొకంబ గని పెట్టియుండుము. ఇప్పుడు నీకుమారుని పట్టాభిషేకముకదా, ఈలోపుగా ఏ ప్రళయమును రాకుండ జూచుకొనుము. నీయశుజ్ఞ నా కక్కఱలేదు. అంతవఱకు వానిని నేను కనిపెట్టియుండును. కుమారరాయలను పట్టాభిషిక్తునిజేసి యేగెదను.

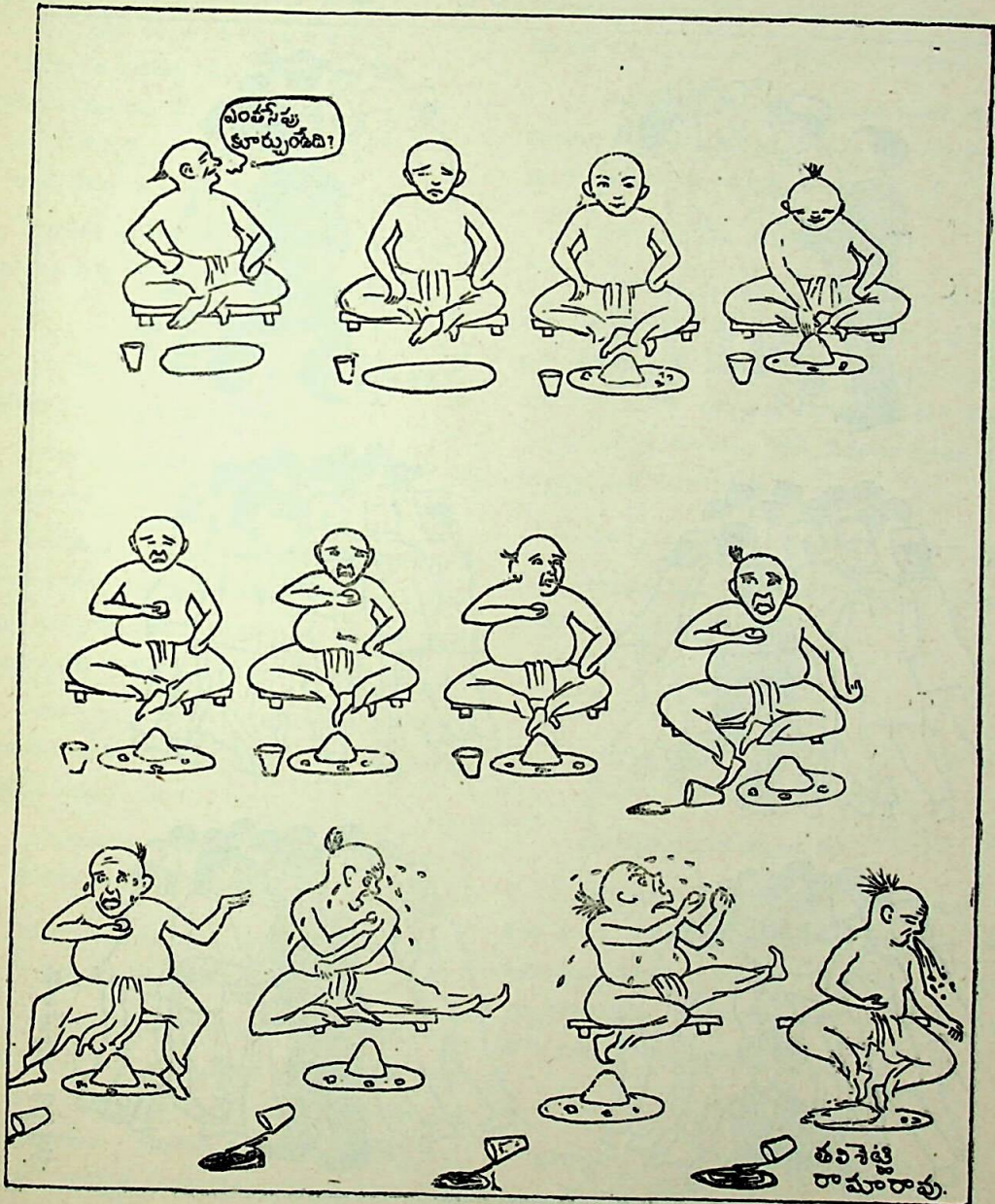
చిన్నా:—అంతటి యవ్యాజ కరుణ నీ కున్న కృతజ్ఞురాలనే.

విశ్వ:—నీకృతజ్ఞతను గోరునంతటి దుర్బలుడు కా డీ విశ్వపతి. వీనిది నిష్కామకర్మలిప్స. (ప్రస్థానము.)

చిన్నా:—వీనినే నమ్ములదని హృదయము పెనగులాడుచున్నది. ఎంచుచేతనో. వీని సామర్థ్యము భయావహము. ఇతడు నా కన్నయట! మంత్రిని కనిపెట్టి యుండుట యెందుకు? అతను నాకేసుప్రకారము చేయును? ఏమో! ఈభయములతోనే నే నీయవస్థను తెచ్చుకొనుచుంటినా! అక్కటా నాస్థితి యెంతకు వచ్చినది!

సీ. సరస శుద్ధాంతవాసము జేయనగు రాజకన్యనై మనుగడ గాంచి కలుక
రాజేంద్రు వంశమర్యాదకు భంగమే
యనియైన గనక సాహసము జేసి

హలో టేబు మెదుకులు

నే నొక నైలుట్కిట్టు కొన్నాను

ఎవరివెంటనో మనోధవు జేర నాగాక
లేటి వచ్చుట నీచలీల కాదె
జననీజనసు లింక త్నమియింతురే యభా
గినిని నాప్రాప్తి కే మనెనుదాన
నేబలిత్రత నయ్యు నేపాపముననో
ఇందు మోసము లేక వర్తింపనైతి
ఒకట దుర్వ్యక్తివై యియ్యె బ్రదుకు
ఇంక నీగతి నెట్లు తరింపగలనో!

ఆహా! ఈ విశ్వపతి యిచ్చుటియునికితో నామా
పిరాడుట లేదే. ఈ గ్రహబాధ యెట్లు తప్పనో.

(రాయలు ప్రవేశము)

రాయలు:—చిన్నా! అప్పాశీ కుమారునిపట్టా
భిషేకమునకు సమ్మతి యిచ్చినారు.

చిన్నా:—ఆహా! అయిన నెప్పుడు చేయ నిశ్చయించినారు?

రాయలు:—ఇంక రెండుదినములకు, బుధవార మే
కుమార రాయల పట్టాభిషేకముని చాట బంపినాము.
సర్వప్రయత్నములును జరుగుచున్నవి. మాయ తైరదేశ
దండయాత్రకూడ నొక్కమాసముదినములలో నున్నది.

చిన్నా:—నాథా! పసివానికి పట్టాభిషేక
మేమిటని ముంతల మీ రన్నప్పుడు నా కెంతకోపము
వచ్చినది! అప్పుడు మీరు—

రాయలు:—ఆ విషయ మింక తలపెట్టకుము. నీ
సంతోషముకొఱ కేమి చేయుచున్నను—

చిన్నా:—పోనిండు—నాసంతోషమున మోహి
ని దేవతల కమ్మతమును పంచి పెట్టినట్లు—

రాయలు:—నీ ప్రేమసూధను నాకు పంచిపెట్టు
దునా? దేవీ! నీ ప్రేమ యమ్మతమే. నీసౌందర్యము సుధా
లోకమే. ఆ యమ్మతమును గ్రోలి యలోకముననానంద
విహారముజేయునా కేమితిక్కువ? కాని, నీవెప్పుడైన,
హఠాత్తుగ, తటిల్లిత నీలాకాశమున మెఱసి మరల నందు
లీనమై పోయినట్లే, సంసారమున మాయమై పోయినచో
నిన్నెట్లు వెదుకుకొనగలనో!

చిన్నా:—నాథా, ఇంతప్రేమకదా మీకు నామీద,
పూర్వోదంత మింతవఱ కెరుగరుకదా మీరు, ఇప్పుడు—
ఏసామాన్యవంశమునకో, విరోధిగుటుంబమునకో చెంది
నది మీ చిన్నాదేవి అని తెలిసిన సహించగలరా!

రాయలు:—ఎందుకు సహింపజాలను? అది తెలి
సినంతమాత్రమున ఈ సత్యప్రేమ, శాంతసౌఖ్యము,
మోహనసౌందర్యము నేమైన మార్పుగనునా?

చిన్నా:—ఐన తెలుపమందురా?

రాయలు:—వలదు. నా ప్రణయయాత్రలో
మార్గమధ్యమున నీ సహవాసము దొరికినది. ఆ సుఖము
నట్లై అనుభవింపక ఎందుకువచ్చిన ప్రశ్నలివి మనోహరీ!
సౌందర్యనందనము వజ్రము చాతుష్క్రతువొనర్చుచు
నిచ్చట నిల్చిన జాలును. ఈ ప్రేమోపాసకుడు సౌంద
ర్యార్చనమున దరింపగలడు.

చిన్నా:—ప్రియా! (భుజమున శిరమునాన్మును)

రాయలు:—ప్రేయసీ! (తనభుజముపైనానిన
శిరమును కన్నుల కద్దుకొనును.)

(యవనిక)

రంగము ర.

స్థానము:—రామకృష్ణకవిగృహము.

సమయము:—మధ్యాహ్నము.

(ద్వారమున కిరుపార్వముల విశాలములగు వేది
కలు గలవు. ఒకవేదికకు సమీపమున ద్వారమున కొక
మందసమువ్రేలాడ గట్టబడి యున్నది. చిత్రావతి
ద్వారమునుండు నిల్చునియుండును. చేతిలో రెండు
తోటహార కాడలున్నవి.)

చిత్రావతి:—

“మధ్యాహ్న బాలుడూ మల్లెపువ్వువాయ
మల్లెపువ్వుమీద మంకెనపాడిచాయ
శ్రీ సూర్యనారాయణా
మేలకో హరిసూర్యనారాయణా.”

ఏం మేలకుంటాడు, నల్లగా ఇట్లా మబ్బులు ముట్టడించి ఉంటే. పాటమార్చినా గోవిందరాజుని దుస్తున్నాడు.

వస్తున్న బాలమూ బంతిపువ్వువాయ
బంతిపువ్వుమీద బంగారు పొడిచాయ
గోవిందరాయగ్రణీ!
నవశూర తేజోమణీ!

(నేడిక ప్రక్క దాక్కొనును.)

(గోవిందరాజు ప్రవేశము)

గోవిందరాజు:—చిత్రావతిపరుగు ఎంతవాయిగా ఉందో. కదలికచే జారిపోయిననుంచాల మిలమిల లా సౌందర్యవల్లని తిరిగి కలుసుకొనబోవునట్లు ఆ అడుగులలో ఎగిరిమెరిసిపడుచున్నవి. ఆహా! లతలు కదలు నప్పుడో, అలస వీచికలపై కమలమూగునప్పుడో, తేటనీటి తెఱమాటున పద్మనాళములాడుకొనునప్పుడో, కాని ఆ సౌందర్యము దర్శనముకాదు.

చిత్రావతి:—(గోవిందరాజు వెనుక గా వచ్చి)

వచ్చిన బాలమూ బంతిపువ్వువాయ
బంతిపువ్వుమీద బంగారు పొడిచాయ

గోవింద:—రేడిపిల్లకు తెక్కలుండి కోకిలకంఠముతో పాడుతూ రాగలిగితే అప్పుడు దానిని నీకు పోల్చవచ్చు.

చిత్రా:—కొండకు వాయువేగం ఉండి, ఉటు మునకు మల్లె మాట్లాడగలిగి ఇట్లా వస్తే దానికి పోల్చవచ్చుట నిన్ను. కోపంవస్తోంది లేక ఉంది. పోనీలే నీకొక సంగతి చెప్పవలె ననుకొంటున్నాను.

గోవింద:—(ఒక అరుగు మీద కూర్చుని) ఏమిటి ఆ సంగతి?

చిత్రా:—(అతని ప్రక్కనే కూర్చుని) చెప్పకపోతే నిలువనిస్తారా! అంతా దెప్పి పాడవడం ప్రారంభిస్తారు.

గోవింద:—చెబుమా.

చిత్రా:—ఒక అబ్బాయిని నేను పెళ్లిచేసుకుంటానట.

గోవింద:—అమ్మాయిని చేసుకుంటావని ఎవరూ అనుకోరులే. కాని, ఆ అబ్బాయి యెవరు?

చిత్రా:—నన్నంటావే ఎప్పుడూ “ఉప్పెన, ఉప్పెన, వస్తోంది” అని ఉడికిలిందడానికి, ఉప్పెనకితనిన పరుడెవరు?

గోవింద:—ఎవరు?

చిత్రా:—ఎవరా ఎవరా పిశుగు

గోవింద:—చిత్రా: నిజముగా నేను వినాహమే చేసుకుంటున్నానని నిన్నే—

చిత్రా:—చూ నాయనీ, పాపం, ఆశ! పోనీ ఉంగరాలు మార్చుకుందాం. అయ్యో నాకుంగరం లేదే.

గోవింద:—చిత్రా! నీకు నిజముగా ఇదిపిచ్చియూ లేక అభినయమా.

చిత్రా:—నిజం చెప్పకుంటావు, అర్జునునికి “శ్రీకృష్ణఉవాన” అన్నట్లుగా? లోకానికి సిచ్చిదాన్నిగా ఉంటాను అదిగీసిన సున్నాల్లోనే ఒదిగిఉండక పోవడంచేత. కాని కర్మనూతమట్టుకు దాసురాల్ని; విజ్ఞాన సరిస్థితిని.

గోవింద:—కృష్ణుని గీతలకు భాష్యమునుచేసిన వారు కలరు గాని నీ—

చిత్రా:—అబ్బా! ఏమిటోయ్! నేనొకపాట పాడాలని ఉందిగాని వింటావు!

గోవింద:—కానీ తప్పుతుందీ?

చిత్రా:—సాంతంగా పాడేదాకా నీవు కదలకూడదు. అట్లా ఆయితేనే పాడతా.

గోవింద:—అట్లాగే.

చిత్రా:—పాట—

దేశాలలో గొప్పదేశ మేదన్న
దేశాలనేలేటి తెలుగు దేశంబె
రాజులలో గొప్పరాజు ఎవ్వండు
తెలుగుభోజుండైన తెలుగురాయండు
మంత్రులలో గొప్పమంత్రియెవ్వండు

మంత్రులందఱిమంత్ర మంత్ర తిమ్మరుసు
కవులసిగపూవైన కవిమండ్రుడెవరు
రంగనిభక్తుండు రామకృష్ణుండు

(ఫణితిమార్చి)

అల్లరిచేష్టల అమ్మాయి యెవరు?
చిత్రవేషాల శ్రీ చిత్రావలేను
ఈ మహారాణిని యెవరేలుతారు
పిడుగుమోస్తరు వాడు వీరుడు ఘనుడు
అబ్బాయి పేరేమి? అందఱికి తెలుసు
చెప్పనా? హారతిపట్టుకొచ్చారా?
తెలుపుదగ్గర పేరు చెప్పచుంటారా?
వచ్చారు చిత్రతో-

(గోవిందరాజుని ఒకచెంపకాయవేసి పారిపోబోవును)

గోవింద:- (చిత్రావతిని పట్టుకొని) ఆహా! ఎన
కోకిలకు పాతము చెప్పుచున్నది నీవాణి! ఈ నిర్మలఫల
ముపై, బ్రహ్మ, ఎట్లు సౌందర్యమును విలసించినాడో!
ఈ నిర్మలజ్యోతిని ముద్దులతోనే పూజింపవలెను (ముద్దు
పెట్టుకొనుచుండును. ఇంతలో రామకృష్ణకవివచ్చును.
ఇద్దరు దూరముగా నిల్చుందురు)

రామకృష్ణ:- ప్రధానదండనాయకులా!

చిత్ర:- అట్లాగే కనబడుచున్నారు. ఇంత అల
స్యముగా వచ్చినారేమండీ నాన్నగారూ! ఇంట్లో
ఏమీలేదు. ఉన్న సోలెడుబియ్యం రంగమ్మగారికి కావా
లంటే ఇచ్చేశాను. మళ్ళీ కొనుక్కుందామంటే మనశనం
అంతా ఇంసులోనే గాదాపరం అందులో ఏమీలేదు.

రామకృష్ణ:- ఒక ఇంటిదానివి కావచ్చు. గేస్తు
రాండ్ర ఉపాధ్యాయుల పప్పుడే యేమి టమ్మా నీకు?

చిత్ర:- ఏమిటా? శ్రీ చిత్రావతీ జనకులైన
శ్రీ శ్రీ శ్రీ రామకృష్ణకవి-బ్రహ్మ-నక్రంద్రి-ఈ శ్రీ శ్రీ
నారికి పస్తుండవలసి వస్తుందేమో-

రామకృష్ణ:- చిత్రా! 'శాకభుక్కులు, పర్ణ
భుక్కులు' నన్నారు. అవి తరిగినీళ్లలో ఉడక వేయుము.

సరసాన్నభోజన సౌఖ్యములభించునో లేదో అప్పుడు
చూడుము.

చిత్ర:- నాన్నగారు మంచిబ్రహ్మలు; నేను
సరేవంటకు సరస్వతిని సిద్ధంగానే ఉంచానా? కాని
పోయిలోకి పుల్లలుకూడా లేవు. ఉన్న కాశినీ పాలేరు
కావాలంటే ఇచ్చేశా. సరేలెండి ఏనోఉపాయంచూ
స్తాను. వెళ్లివస్తాను. (గోవిందరాజుని చూచి చెక్కిరి
నివురుకొనుచు) జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి.

(ప్రస్థానము)

గోవింద:- విచందమా! తమజీవితము కడుచి
త్రమైనది. ఇంతవఱకును నిశ్చేష్టుడనై చూచుచున్నాను.
(మందసమున కొన్ని రూకలవైచి) కర్తవ్య మిప్పటికి
స్ఫురించినది.

రామకృష్ణ:- దానికేమి, నాన్నగారు సుఖము
గనుండిరా?

గోవింద:- అది తెలుసుకొనగోరియే తమయొద్ద
కువచ్చితిని. నాన్నగారు రుద్యోగము నేలవిడిచిపెట్టిరి.

రామకృష్ణ:- వృద్ధాప్యముచేత.

గోవింద:- కాదు. తమరు దాచుచున్నారు.
మదాంధుడై చక్రంద్రి నాతండ్రి నవమానించెను. దానికి
విశ్వపతి కారణము.

(ఒక నేవకుడువచ్చి రామకృష్ణకవికికా లేఖ నిచ్చియేగును.)

రామకృష్ణ:- (లేఖను చూచుకొని స్థిరదృష్టితో
గోవిందరాజును చూచుచు) గోవిందరాయా! నీవు కుర్ర
వాడవు. యౌవన బలోన్రేకముచే యుక్తాయుక్తము
లెఱుగకున్నావు. కొంతకాలము వఱకును నీవిట్టివిషయ
ముల నాలోచింపరాదు. ఇదివఱకే నీప్రవర్తనము నీతం
డ్రిగారిని చిక్కులపాలు చేసినది. దానిని వృద్ధిచేయ
కుము. మండీరనుకూడ పలుమారులు రాజమండీరమునకు
పోవలదని నామాటగ చెప్పుము. నీవు ఆవేశపడకుము.
మేము కర్తవ్యమెఱుగక పోలేదు. (ప్రస్థానము)

గోవింద:- ఇతఁ డొకవిచిత్రపురుషుడు. యౌవ
నాడుయువ వివాహము చేసికొనలేదు. కాని యేమిటో

ఆపుత్రికా మోహము చక్రవర్తులకును లభించని బాలికా
మణిని పెంచుకొనుచున్నాడు. రాజకోశము నందలి
ద్రవ్యసర్వస్వము ననుభవించు నధికారమును చక్రవర్తి
యొసంగినను తనభాగ్యమును దీనులకొనగి తాను దారి
ద్ర్యము ననుభవించును. గొప్ప ప్రతిభావంతుడు. పూజ్య
భావముచే నీతడును, ప్రేమచే చిత్రావతియు నన్నాక
ర్షించుచున్నారు. ఇతడు నిరర్థకముగ నెవరికి నెట్టి
యొపదేశమును చేయువాడు కాదు. వీరియాజ్ఞానితో
ధార్యులగునాక! (ప్రస్థానము)

(కొందఱు యువకులు ప్రవేశము)

యువకులు:— గీతిక

తెలుగు దేశము మాది

తెలుగువారము పేము

తెలుగురాయల దేశ

దేశాలనేలాలి

తెలుగు తల్లి నీకు జోహార్!

తెలుగుజెండా సర్వ

రాజ్యాల నెగురాలి

తెలుగుతల్లి నీకు జోహార్!

(ఇంతలో తిమ్మర్ననబ్బి మందసమున ధనమును
వైచి నిల్చును.)

తెలుగువారంఁటేను

దేవతలె మెచ్చాలి

తెలుగుతల్లి నీకుజోహార్!

౧. డు:—శ్రీకృష్ణ దేవ మహారాయలకు జయ!

౨. డు:—అన్ని చరణాలూ పాడకుండానే జయ!

౩. డు:—అన్ని చరణాలూ ఎందుకోయ్! దేశదే
శాల్ని ఏలాలి, జెండాపాతాలి, అందరు మెచ్చాలి. అంతే.

౧. డు:—ఆంధ్రప్రజల 'సర్వహక్కు ధనాగ
రము' నొద్దేశవచ్చితిమి. చక్రవర్తి యుత్తరదేశ దండ
యాత్రసలుపనున్నారు కదా, మనముకూడ విజ్ఞానదండ
యాత్ర సలుపవలెను.

౨. డు:—ఔను. పెళ్లామతో సమముగా నా
కుకవిత్వము చెప్పలేవని మందలించినారని తాతగారి

మీద కోపమువచ్చి ఎవరితోడను చెప్పకుండా పింగళి
నూరన్నగారు కాశీకిపోయి కళాపూర్ణోదయం వ్రాసుకు
వచ్చారట!

౧. డు:—కాశీకిపోయి విద్యాగోష్ఠి చేయుటకు
సంసిద్ధులైన వారెవరో ముందసకువచ్చి యా మందసము
లోని ధనమును తీసుకొనుడు.

౨. ౩. లు:—మేము సిద్ధముగనున్నాము. (అని
తీసుకొందురు.)

౪. డు:—(తీసుకొనబోవును.)

౧. డు:—నీవేమి చేసెదవు?

౪. డు:—ఇంటిపట్టుననేఉండి యేకో కృషి
జేసెదము.

౧. డు:—నీవు తీసుకొనుటకు వీలు లేదు.

౪. డు:—నేను విద్యావంతుడను కాను, నిర్ధను
డను; భార్య కాపురమునకు వచ్చినది. సంసారము
నడుచుదు—

౧. డు:—నీవు నడు ఇక్కడినుంచి. సోమరిపోతు
లకు భోగులకు రామకృష్ణకవిగారి ధనమును ముట్టుకొను
టకు హక్కు లేదు.

౪. డు:—ఎవరు చెప్పినారు?

౧. డు:—నన్నీ జాగారు చెప్పినారు.

౪. డు:—నన్నీ జాలేదు నిన్నీ జాలేదు. నేను
తీసుకొనెదను. (మందసముపై పు పోవును. ఇంతలో
తిమ్మర్న అచ్చటనే నిల్చునియుండుటను చూచి తెల్ల
బోయి) జయమహార్య శేఖరునకు, క్షమించుడు నేను
కూడ చదువుకొందును.

అంబలు:—అమాత్య శేఖరునకు జయ! ఆంధ్ర
యువకునిని బహుపరాక్! (౪ వ వాని నెత్తుకొనిని
మగ్గిమింతురు)

(రామకృష్ణకవి వచ్చి యిటు నిటు చూచి)

రామకృష్ణ:—ఓహో!

తిమ్మర్న:—పరామర్శకాను. జూబువచ్చినదా?

రామకృష్ణ:— వచ్చినది. కటకరాజపుత్రిక యంత్రానమై రెండుసంవత్సరములు కావచ్చినదట! కాని యానార్త. గోప్యముగ రక్షింపబడుచున్నదట! కుమార్తె లేచిపోయిన దనిన పంశమునకు కళంకమని, గజపతి, కుమార్తెకు జబ్బుగానున్నదని మిషపెట్టి, యెవరు జూడరాదని యొకగదికి స్వదాఫారాయించి తానును రాణియుమాత్ర మప్పుడప్పు డౌషధములగోని నిత్యము ఆగదిలో కొంతసేపు కూర్చుని వచ్చుచుందురట.

తిమ్మరుసు:—రామకృష్ణకవి గారూ! నాకు ఒక కాంక్షయుండెడిది. రాయలు దాసీపుత్రుడని యొకనిం దయున్నది. అది గజపతియే ప్రచారము జేసెను.

అందుచే నతని పుత్రిక నెట్లయిన రాయలకు వివాహ మొనర్పవలె ననుకొంటిని. గజపతికి సందేశమునంపితిని. కాని యుగ్రుడై యతడు మాదుత నవమానించి పంపెను. ప్రతి క్రియచేయవలెనని యనుకొనుచుండగ నే, యతనికుమార్తె “రాయలను మిక్కిలి నలచితి”ననియు “నెట్లయిన తనతండ్రి నంగీకరింపజేసి రాయలకు తననుచేసుకొనవలసివ”దనియు నాకు వ్రాసినది. ఆమెతండ్రికిని నాకును జరిగిన వ్యవహార మాజిల్లకు తెలియదు. నేను రహస్యముగ నాజిల్ల కభయమునుదల్పుచు నొక వేగులవాని బంపితిని. అతడు వచ్చి నాకేనార్త నప్పుడే యెఱిగించెను. ఒకవేళ నామె యే యీమెయ!

రామకృష్ణ:—నీమో సంకల్పసిద్ధులు తగురు—

తిమ్మరుసు:—ఇప్పు డనుమానము కల్గుచున్నది. ఆ ఆజ్ఞాపత్రమునందలి యక్షరములపోలిక. ఆపత్రమిప్పుడు దొరకదే.

రామకృష్ణ:—ఆవేళ నన్నీజాగారికి చూపింతు నని చెప్పుచు మాచిత్రావతి తీసుకొనివచ్చినది. చిత్ర!

(చిత్రావతి ప్రవేశించును)

చిత్ర:—నందయిప్పుడే ఆయినది. స్నానము చేయండి.

రామకృష్ణ:— మామగారినికూడనా? మీ ఆస్థాయీ మా అమ్మాయీ మనకు వియ్యమును కూర్చేట

ట్లున్నారు. చిత్ర! చిన్నరాణి ఆజ్ఞాపత్రమును నన్నీ జాగారికి చూపించినావా?

చిత్ర:—ఆ. తనదేశించెల్లినప్పు డందటికి చూపిస్తానన్నాడు.

రామకృష్ణ:—ఒక్కమా రడిగి తీసుకొనిరా.

చిత్ర:—ఇంట్లోకి కుక్కవెళ్లకుండా చూస్తూ ఉండండి. (ప్రసానము)

రామకృష్ణ:—వీడియెట్లున్నను విశ్వపతి నిచ్చట నుండి సాగనంపవలెను. చీటిని పంపియుంటిని. మహారాణి యేప్రయత్నమున నున్నారో.

తిమ్మరుసు:—మహారాణి యందులకు సమర్థురాలని నాకు తోచుటలేదు. వీనిచే నామె యెట్టియురిలో చిక్కుపడియున్నదో?

రామకృష్ణ:—మనమే యామెకేల ప్రత్యక్షముగ తోడ్పడరాదు?

తిమ్మరుసు:—అదికూడదు. విశ్వపతి యుద్ధాసను కాదు మాకుముఖ్యముగ కావలయునది. నారాజు యధాపూర్వముగ నాకు జిక్కినలెను. ప్రళయమెట్లును పొంగినది. దానిముమ్మర మెంతవఱకు అదియు చూచెదము. ఈవిశ్వపతి సామాన్యుడు కాదు. వీనిసంబంబంధమున నెట్టియగ్నిరగులనో నారాజులో కొరవడియున్న యేశితన సంతూర్తి కాగలదో అది మనకు ముఖ్యము.

(చిత్రావతి ప్రవేశించును.)

చిత్ర:—ఇదుగో ఆయనకు మల్లీజాగ్రత్తగా ఒప్పజెప్పాలి! నాన్నగారండీ! ఈసంగతి విన్నారా? చిన్నరాణి, అబ్బాయిని ఒక్కో కూర్చోపెట్టుకుని మద్దులాడుతుంటే, విశ్వపతిగారేమో అక్కడికివెళ్లి, “మేనల్లుడా! నీవు రాజువౌతున్నావు; ఈ బొమ్మను తీసుకొని నీకిరీటమిస్తావా” అని అబ్బాయిగారి బుగ్గిగిల్లరట. రాణిగారు విడిలించుకుందట. పిల్లవాడేడుస్తూంటేనైనా డోరుకోవచ్చునా, ఈకోతిబావగారు, పైగానవ్వుతూ “సరే! రాత్రి నిద్రపోతుంటే దాచేస్తారే” అని

వెల్లిపోయారట. చిన్నారాణిముఖం ఇంతచేసుకుని కంటకటి పెట్టారట.

రామకృష్ణ:—ఒక్కపని చేసుకురమ్మంటే ఊరంతా చక్కచెట్టుకుని వస్తావు. ఎవరుచెప్పినారు.

చిత్రా:—దారిలో దానీ కనబడి చెప్పింది.

రామకృష్ణ:—సరే. పో, (చిత్రావతి ప్రస్థానము.)

తిమ్మరుసు:—కవిగారూ! విశ్వపతి హాష్యము గూడ నర్మగర్భముగనే చేయును. పాపము సాధ్యమై

నంతవఱకు సత్యమును చెప్పవలెననియే వాని సదుద్దేశము. ఆ, హీ..

రామకృష్ణ:—ఈయండంతము నుండి యేమియో విషయోగమును సిద్ధాంతీకరించుచున్నారు!

తిమ్మరుసు:—ఔను. ఆక్షరమని మేలములో కుమారునిహత్య ధ్వనించుచున్నది. సాయంత్రము చిత్రావతి నొకమారుపంపును. తరువాత చెప్పెదను.

(ప్రస్థానము.)

(యనిక)

ముగ్ధసుందరి

సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు

క్రొట్టుదునె? తిట్టుదునె? నిన్నుఁగోమలాంగి!

కూర్మిమైఁ జెక్కిలిని ముద్దుఁగొంకుఁగాని

కటికరానేలఁ గూర్పుందు కందిపోవ

గాత్రలత్య నాదు నంకభాగంబు లేదె?

నను సమీపింపవలదు పొమ్మనుచుఁ గసరి

నానె? యొదుఁగుచు దా దాలకరిగెదేల?

శిరసుపై కెక్క కని శిక్షనేసినానె?

మొగమువాంచి చరింతువు ముద్దులూడి!

నీదు ముఖచంద్రమునిఁగాంచి నిశ్చయముగ

సంతసించునుగాని యసహ్యపడను

నీదుమ్మదుభాషలకు మెచ్చి నిన్ను గౌర

వింతుఁగాని చీకొట్టను బెట్టిదముగ.

భవ్యముగ నన్నుఁ గనవచ్చు త్వత్కటాక్ష

ములకు స్వాగత మర్పించి పూజనేతు;

అల్లకుల దేవతలఁబోలె నాదరింతు

గాని న్యక్కారమును జూపఁబోను దరుణి!

లేమ! సౌందర్యతాభ్యమా? లేక మాగ్ధ్య

మా! భవిష్యత్కణాయకోపమధురనాట్య

మా! తిరస్కారమా! యేదో మదికిఁ దెలియ

నకిట! నాదు చేతిలకు దోహదము లేదు.

[ఒకమాట-ఇందు, మధురనాయకులు, కుట్టా, డిసోబిలి వీరు చరిత్రలోని పురుషులు. ఊళ్ల పేరులు సంఘస్థితి ఆనాటిది. 'Nayak Kings of Madura' and 'Aravidu Dynastty' ఈ రెండు పుస్తకములు దీనిలోని చరిత్రాంశములకు నా కాధారభూతములు. ప్రేమసంబంధమైన తక్కిన కథయంతయు కల్పితము. ఏకవీరాదేవి త్వగిం ద్రియము యొక్క స్వర్ణగుణములోని మహా కోమలత్వము, స్వచ్ఛత్వము, ఒకానొక విశిష్టమైన గుణము నీ చిన్నిగ్రంథములోని యుద్ధిష్టార్థములు. ఇందు చరిత్రాంశములు, చరిత్రేత రాంశములు నతుకుట పనిగా పెట్టుకోబడినది. ఈ రెండు విడిగా చూచిన జరిత్రాంశములు విడిగా గనబడును.]

౧

అది వేసగి. వైఁగై నది కృశించి ప్రోషిత భర్తృకవలె నన్నగిల్లినది. ఈనది పుట్టుకకు కారణముగా మధురానగరమున నేవించి యున్న శ్రీ మీనాక్షీ సుందరేశ్వరుల వివాహమునకు సంబంధించిన యొక్క కథయున్నది. మీనాక్షీ దేవి పాండ్యరాజు కొమరిత; పార్వతీదేవి యవతారము. ఆమె పుట్టిననాటినుండి లోకనాయకుడును, నాదిభిక్షువు నగు శ్రీ సుందరేశ్వరునే వరించియున్నది. ఆమె బుద్ధి మర

లించుటకు శక్యముకాక రాజుకూడ నామెను సుందరేశ్వరున కిచ్చుటకు సమ్మతించెను, ఆమె యన్నగారి కిష్టమే లేదు వివాహమునకు శ్రీ సుందరేశ్వరులు తరలి వచ్చినారు. పరివారము లేద; బంధుగూలు లేరు. ఆదిభిక్షువు తా నొక్కడే వచ్చినాడు. తనకు తగినట్లుగా నెంత యో పెద్దగా వివాహప్రయత్నము చేసిన పాండ్యరాజు నిస్సారపడిపోయినాడు. చేసిన ప్రయత్నములు చూపి, తెచ్చినపదార్థములు చూపి యివన్నియు నేమికావలెనని యల్లుని నిందించినాడు. పరమేశ్వరుడు నవ్వి తన వెంట గొనివచ్చిన యొక కుట్టవానిని చూపి యా పదార్థము లన్నియు నాకుట్టడు భుజించునన్నాడు. అతడొక రాక్షసుడు. అతని పేరు కుండోదరుడు. అతనిలో భగవంతుడు ఊధాగ్నిసహస్ర ముఖింబులుగ ప్రజ్వలింపజేసినాడు. కుండోదరుడు నకలపదార్థములు నారగించి దాహమని యరచినాడు. మధురలోని బావులు చెరువులు చాల లేదు. కుండోదరుని చేయి పట్టుమని పరమేశ్వరుడు తన శిరోభాగమున భాగీరథీ మహాప్రవాహము నడ్డగించు జటా సమూహములో నొక జట నడలించినాడు. ఆరీతిగా పరమేశ్వర జటావివరాగ్రవినిస్సృతయగు గంగానది మధురాసమీపమున వైఁగై నదియై

ప్రవహించినది. పర్వతాగ్రముల నుండి ప్రవహించు సెలయేటివలె వైచిత్ర్య మిగులు తొందరకత్తె. వైచిత్ర్య యనగా ద్రావిడభాషలో 'చేయిపట్టము' అని యర్థము.

ఆనాడు కుండోదరుని దాహము కొన్ని బిందువులతో మాత్రము తీర్చిన యాపుణ్య నది నేడు వేసగి కాకలకు సగమైపోయినది. వైచిత్ర్య మధురాపురి కొకదిక్కున కందకము వలె నైనదే. తక్కిన మూడువైపుల కోట గోడయు, గందకము నున్నవి. నది నిడుగా ప్రవహించు నపుడు చిన్నయోడలు నదిలో తిరుగుచునే యుండును. కొంతవర కానది పైన వర్తకముకూడ జరుగుచుండును. ఇపుడు నది క్షీణించి యుండుటచేత చిన్నిచిన్ని షడవలు నది యిసుకతిన్నెలమీద నందందు వదలిపెట్టబడి యున్నవి.

వైచిత్ర్య చిన్న సాయగా కొబ్బరి నీళ్లవలె తళతళలాడుచు ప్రవహించుచున్నది. నదికి దిగువ భాగమున నొకపెద్దగుండ మున్నది. అది వేసగిలోగూడ మిక్కిలి లోతుగానే యుండును. ఆగుండములోననే యేనుగులను కడుగుదురు. ఈ గుండమునకు పైగా నొక చోట నదిలోననే యొక చిన్న చెఱువువలె నొక గుంట యేర్పడియున్నది. రాజాంతఃపురములకు నిత్యమును మంచినీర మీగుంటనుండి మహిషరాజములమీద తోలుతిత్తులతో తీసికొని పోవుచుండురు. ఇంకను నెగువ వర్షర్తువులో షడవలు నిలుచుచోటు. అంతకుపైనపట్ట

ణమునకు చివరిభాగమున నిసుకతిన్నెలు మొగలి పుష్పాద్రి చల్లి సిద్ధముచేసిన విశ్రాంతిస్థలమువలె నుండును. అచ్చటికి సాయంకాలముల యందు పట్టణమునుండి విద్యార్థులు, రాజకుమారులు, పండితులు వచ్చి విశ్రమింతురు. సాంధ్య కాలములయందు విద్యార్థులు సంధ్యావందనములు చేసి శాస్త్ర ప్రసంగములు చేయుచుండురు. రాచకొడుకులు, వయసుపోకిళ్ల బిరుదు మగలు తమయశ్వారోహణ విద్యావైశద్యము చూపుచుండురు. కొంచెము ప్రొద్దుపోయినంతటనేయందఱును పురప్రవేశము చేయవలయును. నిశాభాగ మెల్లను నాచోట రక్షక భటులు కృపాణపాణులై తిరుగుచుండురు జాము ప్రొద్దుపోయినమెటనే కోటతలుపులు మూసెదరు. తను వాత నొక ప్రాణి లోనుంచి బయటకుగాని, బయటనుంచి లోనికిగాని పోవుటకు వీలులేదు.

ఆనాడు కృష్ణచతుర్థి. సందె చీకటి. కొంచెము చీకటి షడువరకు వైచిత్ర్య నదీసికతాతలములన్నియు నిశ్శబ్దములు, నిర్మానుష్యములు నయ్యెను. కాని దూరమున విశ్రాంతిస్థలములైన యిసుకతిన్నెలమీద నిద్దరు మాత్రము కూర్చుండి మాటలాడుచుండిరి.

‘వీరా! నాకేమియు సుఖము లేదు. ఆ కార్యము మూన్నాళ్లు నాపిల్ల తలుపుదగ్గర నిలుచుండి నిలుచుండి చివరకు కొంగుపరచుకొని యందే పండుకున్నది. నే నామెవంక నైనను చూడలేదు. ఆమెవంక చూచుటకు నాకు బుద్ధిపుట్టలేదు. ఆమెకై చూడవలెనని

హా ర తి

చిత్రకారుడు : శ్రీ వి. ఆర్. ఖాన్‌ఖేవ్, కలకత్తా.

యెప్పుడేని సంకల్పించినా నాయెదుట నేను ప్రేమించిన యాదివ్యసుందరి సాక్షాత్కరించెడిది. ఇప్పుడు కూడ నదిగో నాయెదుట నా ప్రణయమూర్తి. ఆహాహా? అని కుట్టాన్ కనులవెంట నీరు పెట్టుకుని యేదో మనోమూర్తిని చూచుచున్నట్లుగా శూన్య దృక్కులను చాచెను. వీరభూషతి హృదయము మిక్కిలి చలించినట్లుగా నతనిదేహ మొక వింతకదలిక వెలిగిక్కించెను.

కొంతసేపైన తరువాత మరల కుట్టాన్ 'వీరా! ఆమె యెంత యందకత్తై. అంత సౌందర్యము భూలోక దుర్లభము. ఆమె దేహించలరేఖ లెంత విస్పష్టముగా నున్నవి. దినదిన మేదో పనివెట్టకొని వారియింటికి వెళ్లుచుంటిని. ఆ నెలనాళ్లు నెంతతొందరగా గడచిపోయినవి. ఇంతలో మాతండ్రి నన్ను రమ్మని కబురంపినాడు. నేను వెళ్లక తప్పదు. నేనే సామాన్య సంసారములోనో పుట్టినచో నాకామె యింతదూర మయ్యెడిది కాదు.' అని మరల కన్నీరు కార్చ జొచ్చినాడు.

'ఇప్పుడు నీవు మరల నచ్చటికి పోరాదా?' అని ప్రశ్నించినాడు వీరభూషతి, తన యెడమ చేయి యెడమచెక్కిలి కాన్చి, మోచేయి తొడమీద నుంచుకొని.

కుట్టాన్ — 'నే నెందున్నానో యెచ్చట నున్నానో, యేరోజున నేమిచేయుచున్నానో నిత్యము నాతండ్రికి తెలియజేయు చుండవలెను గదా. ఈ రాజధానిలో నేను లేకున్న

చో నది నిమేషములో రామనాదుకు తెలియును' అని యొక్క నిట్టూర్పుపుచ్చి 'వారియిల్లు మా మేనమామల యింటికి మిక్కిలి సమీపములో నున్నది.' అను నర్థోక్తిలో వీరభూషతి 'అది యేయూరు' అని ప్రశ్నించెను. కుట్టాన్ ఆమాట వినిపించుకొనకుండ, 'నేను మొదట వారి యింటికి వెళ్లుచుండుట వారు నామంచితన మనుకొనిరి. క్రమక్రమముగా తెలిసినకొలది వారికి భయమైనది. నా మేనమామ, యాయనభార్య యీ విషయము తెలిసికొన్నారు. మాతండ్రి కబురువచ్చినది.' అని, 'ఛీ! ఛీ! ఈ జన్మ యెందులకు. నాకోర్కి యింత యలభ్యమైనదని తెలిసి కూడ నేను బ్రతికియున్నాను చూడు.' అని కుట్టాన్ పొంగివచ్చుచున్న దుఃఖమును గొంతులో స్తంభింపజేసెను. ఆపొం గణగనిచ్చి వీరభూషతి 'ఆమె నిన్ను ప్రేమించుచున్నట్లు నీకేమైన తెలిసినదా.' అని ప్రశ్నించినాడు. కుట్టాన్ — 'అయ్యో!' అని కొంచె ముగి మరల నిట్లు చెప్ప 'మొదలుపెట్టెను. 'తంబిచ్చి నాయకు డెదురు తిరిగినపుడు మొదట కృష్ణ ప్పనాయకుల వారి సహాయము చేసిన చిన్న కేశవనాయకునకు మాతాత కుడిభుజము వంటివాడు. అప్పు డాయన చాల పెద్దయాత్రి సంపాదించినాడు. మా మేనమామకు చాల దొడ్లు తోటలు నున్నవి. వారి యింటికి ముందుగానే మామామ పెద్దదేవాలయము కట్టించినాడు. కాశినుండి మాతాత విశ్వేశ్వరాచ్చలింగము తెచ్చి ప్రతిష్ఠ చేయించుకుండగనే చని

పోయినాడు, మామామ యాలింగమునే ప్రతి
ష్ఠించినాడు ప్రక్కనే స్వామికి 'పుష్పతోట'
యున్నది. అపిల్ల నదివరకు నేను రెండు
మూడు సార్లు చూచితినిగాని యామె నన్ను
చూడలేదు, వారు పెద్దధనవంతులు కాకపోయి
నను గౌరవకుటుంబము. ఆమె యొకనాడు
'పుష్పతోట'లో పూలుకోసుకుని దండగాచుట్టి
వచ్చుచున్నది. నేనామెతో 'నెట్లామాట్లాడు
నది' యని యెదురుచూచుచుంటిని గాన తొం
దరగా నామె కెదురుపోయి 'శివద్రవ్యము తీసి
కొని పోరాదంటిని. ఆమె నన్ను పూర్వము
నిదానించి చూడలేదు గాని నే నెవరో యెఱు
గును. నే నీ మాటయనినంతనే నావంక నిదా
నించి చూచి భయపడినట్లు కనబడినది. నేను
చిఱునవ్వు నవ్వితిని. ఆమె మరల నొకయర్థ
నిమేషములో పెదవులపైకి చిఱునవ్వు తెచ్చు
కుని యా పూలదండ నాకాళ్లపై వినరి యచ్చ
టనుండి పరుగెత్తుకుని పోయినది. నేను నీ కీ
మాటలు చెప్పుచున్నానే గాని యీ ప్రతివా
క్యము నాహృదయమున శూలమువలె దిగబడు
చున్నది. వీరా! ఎంతనిర్భాగ్యుడను. 'ఆపూల
దండ—'కుట్టాన్ మాటాడలేక పోయినాడు.
వెక్కి వెక్కి యెడ్వ మొదలిడినాడు. వీరభూ
పతి యతనిని కాగిటిలోనికి తీసికొని, 'నేతూ!
దైర్యము పురుషలక్షణము. మనభాగధేయ
ములకు మనమా యధికారులము? అయ్యో!
ఏడువకుము.' అని యోదార్చెను.

కుట్టాన్—'ఆపూలదండ తీసికొని పోద
మని నాకు బుద్ధి పొడమెను. కాని పంగితీసికొన

బోగా శివద్రవ్యమనిపించినది. ఊరకే యిటికి
పోయితిని. నాప్రియురాలి హస్తస్పర్శ పొందిన
యాదండయే కృతార్థము. ఇంట్రికి పోతిని గాని
మరల నాపాదములు నన్నచటికే లాగినవి.
ఎంతనేపు; అరగడియకూడ గాలేదు. ఆపూల
దండ యచ్చట లేదు. నాహృదయము వినిర్భి
న్నమైనది. వీరా! ఆదండబదు లచ్చట నొక
త్రాచైన పండుకొని యున్నదికాదు. అత్రా
చును మెడలో వేసికొని యేమై యుండును?'

కుట్టాన్ కుడిచేయి వీరభూపతి కుడిచేతిని
పట్టుకొని యున్నది. కుట్టాన్ వీరభూపతిచేయి
నొక్కినాడు. కుట్టాన్ దేహమంతయు పణికి
పోయినది. అచీకటిలో వీరభూపతి కుట్టాన్
దురవస్థను కనులార చూచుచునే యున్నాడు.

వీర—'నేతూ! నీ విష్వ డిట్లు దిగులు
పొందరాదు. నీవు మరల వివాహముచేసి
కొంటివి. ఆమె నీప్రాణము కుస్సురనును.
నీ విష్వడు నీభార్యను ప్రేమించవలసియున్నది!
ఈ ప్రేమయంతయు నీభార్యపై మరల్పరాదా!'

వీరభూపతి యీమాటలు మనసా అన
లేదు. కుట్టాన్ స్థితి యతనికి దుర్భరమనిపించి
నది. అతని హృదయోద్వేగమున కేవల
యొక యడ్డు చెప్పినగాని కుట్టాన్ మంగిష్ఠితికి
రాడని యతనికి తోచి యిట్లన్నాడు.

కుట్టాన్ వీరభూపతియన్న యీమాట
విననతోడనే, 'వీరా! వీరా! ఏ మన్నావు? ఆ
ప్రేమ యీమెమీద కెట్లు మరల్పవచ్చును?
ఈవైగైనది మా రాఘనాథ తటాకములో'

పుష్పమాసము]

పోయిపడుచున్నది. ఏదీ యీనదీవేణి నిట్లు త్రిప్పి యింకొక ముఖముగా ప్రవర్తింపజేయుము. నాప్రేమ నీ కంత సులభసాధ్యమైనదిగా కనబడుచున్నదా! కాదు కాదు. 'అని వంగియున్న తన దేహమును నిలుపుగాచేసిదీర్ఘ నిశ్వాసమును విడిచెను. అతనిముఖము గంభీరమునది. వీరభూషతి కుట్టా నంత వీరుడు కాక పోలేదు. కాని యిప్పటి కుట్టాన్ మొగము జూచి వీరభూషతి చలించిపోయెను. వీరభూషతి యతనిని చూచి 'ఇతడు దేనికి సమర్థుడు కాదు? ఇతడు తలచుకొనినచో పడిపోయిన విజయనగర సామ్రాజ్యము మరల సాధించి మధుర నాయకులచే నేలించు నేమో' యనుకున్నాడు.

అప్పుడు వైఁగైయిసుక తిన్నెమీద దూరమున నొక సుడిగాలి రేగి, వారిదగ్గరగా నీలవేయుచు పడవలు నిలుచువోటునకు దాటి పోయినది.

కొంతసేపటిలో కుట్టాన్ వదనము మరల విషాదపూరిత మయ్యెను. వీరభూషతి యింక నుండగూడదని 'పోదమా' అన్నాడు.

కుట్టాన్ 'వీరా! ఈదుఃఖము నాహృదయ శోణితమును త్రాగుచున్నది. ఈప్రేమనన్ను లోపలలోపలనే తినివేయుచున్నది. నే నింక చాలనాళ్లు బ్రదుకను.'

వీరభూషతి—'అట్లేలములు పలుకకుము' అని 'నేతూ! ఇది యేమి, నేడింత మనసుపేద వైనావు? నీశౌర్యము, నీపౌరుషము నేమైనవి'

అన్నాడు. దూరమునుండి 'ఎవరక్కడ' యని కేక వినబడినది.

వీరభూషతి 'కుట్టాన్ నేతుషతి మహారాజు' అని యాచించాడు. దూరమున రక్షకభటుడు మరల మాటాడలేదు. వీరభూషతియు కుట్టానును లేచి పురములోనికి పోవుచున్నారు. కుట్టాన్ వీరభూషతిమీద వ్రాలి నడచుచున్నాడు. వీరభూషతి నెమ్మదిగా చెవిలో, 'నేతూ! ఇంతదైర్యము పడలేదరా? ఎవరికి తగిన కష్టము వారికి నున్నది. నాహృదయములో నెంత మహాగ్ని రవులు కొనుచున్నది! అది నీకు తరువాత చెప్పెదను' అన్నాడు.

కొంతదూరము పోయిన తరువాత నిరువురును విశిఖిగా నడచినారు. పట్టణము కోటతలుపువద్ద నశ్వశకటము వేచియున్నది. ఇరువురు నాశకటములో నెక్కి పట్టణములోనికి పోయిరి. రాజసాధములకు సమీపమున నొక పెద్దతోట ముందు కుట్టాన్ దిగి వీరభూషతిని వారి యింటివద్ద దింపి రమ్మని బండివానితోఁ జెప్పి తా నింటిలోనికి పోయెను.

౨

కుట్టాన్ ఇరువంకల వివిధములైన పుష్ప ఫలవృక్షములున్న బాటపెంట తన సాధము లోనికి బోయెను. ఆసాధము తనతండ్రిది. రాజ్యములోనున్న పెద్దపెద్ద సరదారులందరకు మధురలో ప్రత్యేకముగ నంతఃపురములున్నవి. కుట్టాన్ తండ్రిశత్రైకదేవ ఉదయన్ నేతుషతి; ముత్తుకృష్ణప్పనాయక మహారాజులుం గారి

ప్రధానమంత్రులలో నొక్కడు. ఉదయన్ సేతుపతి యీసాధము మధురలోనున్న గొప్ప కట్టడములో నొకటి. మినాక్షీదేవాలయములో నెంత శిల్పమున్నదో యీసాధమునను నెంత శిల్పమున్నది. చీకటిలో శిల్పపరీక్ష సాగదు.

కుట్టాన్ లోనికి పోయినంతనే సేవకు డరు దెంచి, 'ప్రభూ, స్నానమునకు నీరు సిద్ధముగా నున్నది' అనెను. కుట్టాన్ తనగదిలోనికి పోయెను. అందు దాను బ్రవేశించుటతోడనే యెదురుగా నున్న నిలుపు టద్దములో దన మూర్తి తనకు గోచరించెను. మొగమంతయు బాష్పకలుషితమై యుండెను. గదియంతయు దీపముల వెలుతురుచేత ధగధగయమానముగ నుండెను. కుట్టాన్ వైయుత్తరీయము తీసి తన కెడమ వైపుననున్న గోడపై చిలుక కొయ్యకు తగిలించెను. ఆచిలుకకొయ్య యొక గొప్ప మరకతోపలముతో చేయబడినది. దాని చిలుకతనముకన్నులుగాను, ముక్కుగాను నేర్పరుపబడిన మూడు మాణిక్యములతో సంపూర్ణమయ్యెను. ఇట్టి చిలుకకొయ్యలు గదిగోడలకు నాల్గువైపులను కలసి యెనిమి దేర్పరుపబడి యున్నవి. గోడలయందు ద్రావిడశిల్పమునకు ప్రధానచిహ్నము లయిన గోష్ఠపంజరము లున్నవి. ఒక గోష్ఠపంజరములో ద్రావిడభాషలో శ్రీరామచంద్రుని చరితామృతము వ్రాసిన హింస జేసిన కంబన్న విగ్రహము రాతితో చెక్కిన దమర్పబడి యున్నది. దాని కెదురుగా బళ్ళిమదిక్కుడ్యమునం దమర్పబడిన

మరొక గోష్ఠపంజరములో శ్రీకృష్ణ దేవరాయల వారు శ్రీవిశ్వనాథనాయకుల వారికి మధుర నిచ్చుచున్నట్లుగా చెక్కబడిన రెండు శిల్పపు విగ్రహము లమర్పబడి యున్నవి. దక్షిణపువైపున నొక చిన్నయరుగు రాతితో జెక్కబడి యున్నది. దానిపైన మెత్తని రత్న కంబళము లమర్పబడి యున్నవి. ఆ యరుగున కెదురుగా నొకచిన్నచిత్తరువు గోడకానించబడి యున్నది. ఆచిత్రము పెద్దన్న గారిది. వీరభూషణి యీచిత్రమును వ్రాసి కుట్టాన్ కు బహుమతి గానిచ్చెను. కుట్టాన్ అంగీకరించినది యింకొక చిలుకకొయ్యకు తగిలించి యీచిత్రపై గూర్చుండి పెద్దనగారి చిత్రమువైపు చూచుచుండెను. కొంచెము సేపుండి లేచి తనపుస్తకము లున్నచోటికి పోయెను. కంబ మహాకవి విగ్రహమున కిరుక్కల నొకవైపున తమిళ భాషా గ్రంథములును, నొకవైపున నాంధ్ర సంస్కృత గ్రంథములును మెఱుగెక్కించి నగిషీ చేయబడిన సన్నని యెత్తయిన బల్లలపై నమర్పబడి యుండెను. అన్నియు తాటాకుల మీద వ్రాసిన గ్రంథములే.

కుట్టాన్ తా నెందుల కాపుస్తకము లున్నచోటికి వచ్చెనో తెలిసికొనలేక పోయెను.

ద్వారమునుండి 'ప్రభూ! స్నానము చేయుడి' యనిధ్వని వచ్చెను. కుట్టాన్ గది వదలిపెట్టి స్నానమునకు పోయెను.

ఆ మహాసాధమునకు పశ్చాద్భాగమున నాల్గుపోక బోదెల నడుమ కొంచెమెత్తయిన

చంద్రకాంతపు రాతిపై కుట్టా నానీనుడాయెను. ఇరువురు సేవకులు రెండు పెద్దబిందెలలో నొకదానినిండ్ వేడినీరును, మరొకదాని నిండ్ చన్నీళ్లును తెచ్చి యతనికి నీరువోసిరి. స్నానముచేసి కుట్టాన్ దేహము తుడుచుకొనుచుండెను. (అతడు తుడుచుకొనుట లేదు. సేవకులే తుడుచుచుండిరి. ఇది రాజాచారము.) అప్పుడే చంద్రు డుదయించుచున్నాడు. మంచి గండపుపొడిచే సమ్మిశ్రితమైన సున్నిపిండిచేత రుద్దిన యతని దేహము కమ్మనివాసన లతనికే చాల ఆనందము కలిగించెను. ఇంకొక సేవకుడు కస్తూరి కలిపిన యొక కమ్మని నూనె చేతులకు రాచుకొని యతని తలపెండుకలకు రాచెను. ఈ కమ్మని వాసనలచేతను, ఉదిత చంద్రకిరణ శైతల్యము చేతను కుట్టాన్ మనస్సు కలక దేరిన ట్లయ్యెను.

భోజనముచేసి కుట్టాన్ సాధపురోభాగమున నున్న మంటపములో గూర్చుండెను. దాక్షిణాత్యశిల్పము పల్లవులనాటి కన్న చోళులనాటికి, చోళులనాటికన్న విజయనగర రాజులనాటికి సంతకంత కభివృద్ధి పొందుచు వచ్చినది. తంజావూరు మధురాపురముల శిల్పమును దాక్షిణాత్య శిల్ప చరిత్రలో విజయనగర శిల్పమునుండి విడదీయరు. తంజావూరు మధురల శిల్పము విజయనగర శిల్పముకన్న నెక్కువ వృద్ధిపొందినదని చెప్పవచ్చును. మన కథాకాలమునాటికి, ననగా ముద్దుకృష్ణప్ప నాయకుని కాలమునాటికి, నది యాధునిక శిల్పముగా మారబోవు పరివర్తనమునం దున్నదని చెప్ప

వచ్చును. పల్లవులనాడు రథములును, చోళులనాడు గోపురములును, విజయనగర రాజులనాడు మంటపములును దాక్షిణాత్య శిల్పమునందు ముఖ్యములు. ఆయా రోజులలో నవి వృద్ధిపొందినవి. ఉదయక సేతుపతి తన యీ దివ్యసాధము ముందు గొప్ప మంటపమును కట్టించి తనకు శిల్పవిద్యయందున్న యభిమానమును వెల్లడించు కొనెను.

ఆ మంటపములో పరచియున్న రత్నకంబళముపై కుట్టాన్ ఆసీను డయ్యెను.

ఆ పలుచపడుచున్న వెన్నెల పొరలలో నామంటపమునం దానీనుడైయున్న యారాచకొడుకును చూచిన సమరావతిలో జయంతుడు మన్మథమంటపమునం దున్నట్లు చూపట్ల కమానదు.

దూరమునుండి వీరభద్రభట్టరు కుట్టాన్ ను చూచి యతడు సంతోషుడై యున్నాడనుకొని వినయముతో సమీపించి, 'ప్రభూ! పండుకొనుటకు వేళ యైనది' యన్నాడు. కుట్టాన్ కొంచెము కోపదృష్టితో నాతనివంక చూచెను గాని పోకచెట్ల మొవ్వల వెనుకనున్న వెన్నెలనీడలో వీరభద్రభట్ట రది చూడలేదు.

వీరభద్రభట్టరు కుట్టాన్ సత్ప్రవర్తన కలిగియుండునట్లు చూచుట కేర్పడిన యధికారి. కుట్టాన్ ఇతనికి తెలియకుండ నేపనిచేయరాదు.

కుట్టాన్ లేచి లోనికి పోయెను.

రాజ దివాణములో జాము గంటలు కొట్టిరి. అందఱకు నిద్రావేశ యయినది.

కుట్టాన్ పడకగదిలోనికిబోయెను. పడక గది విశాలమయినది; ముందున్న మంటప మంత యున్నది. పైకప్పు మిక్కిలి యెత్తుగా నున్నది. ఇది సౌధములో రెండవ యంతస్తునందున్నది. గోడలనిండ గచ్చుపని చేసియున్నది. చిత్రచిత్రవర్ణములతో లతలు, చిలుకలు, చెల్లు గీయబడి యున్నవి. గోడలనిండ నొకవరుసగా ననేకచిత్రములు వ్రేలాడుచున్నవి. ఆచిత్రము లన్నింటిలో మొగలులచిత్ర విద్యాచిహ్నములు స్పష్టపడుచున్నవి. పురాణకథ లనే విధములుగా కుడ్యములనిండ చెక్కబడి యున్నవి. తూర్పుగోడయందు నొకచిన్న గూడుగా నేర్పరుపబడి యందొకరత్న ముంచబడినది. ఆ రత్నకాంతులు గది నంతయు తెల్లని వెలుగులో ముంచియెత్తినవి. గోడలవెంట చంద్ర కాంత శిలావిత్పకలు, గొప్పపనికలిగినబల్లలు నుంచబడి, వానిపైన సువాసనాద్రవ్యములు, దంపతుల కానందమిచ్చు కొన్ని చిత్రములు, అద్దములు, చిలుకలు సమర్పబడియున్నవి. ఆగదికి వెనుకవైపున పెద్ద గవాక్షమున్నది. ఆ గవాక్షమునుండి దొడ్డిలో నెత్తుగావేయబడిన మల్లె జాజి పందిరుల మీది సువాసనా భరితమైన చల్లనిగాలి యుండియుండి లోనికివచ్చుచున్నది. ఆ గవాక్షమువద్దనే పెద్దమంచమున్నది. ఆ మంచము పందిరి స్తంభములు మహాశిల్పమును సూచించుచున్నవి. ఉపాసము, పద్మము, కుముదము, వేదిక, నాగబంధము, కలశము, పుష్ప

బోదిగ' యన్నియు కొద్దిలో నా నాల్గు కంబములు సర్వసుందరముగా నున్నవి. పందిరి నుండి యనేక రత్నములు వ్రేలాడుచున్నవి. మంచము మిక్కిలి యెత్తుగా నుండి పైన వేయబడిన యైదుపరువులవలన మానిసియెత్తున్నది. మంచముపైకి పోవుటకు మెట్లున్నవి. మంచము తలవైపున, కాళ్లవైపున ప్రక్కగా రెండు స్తంభము లున్నవి. ఆ రెండు స్తంభములు మంచ మెత్తుననే యున్నవి. తలవద్ద కంబముపైన యొకబంగారు పల్లెరమున తాఁబూల ద్రవ్యములు, సువాసనా ద్రవ్యములు నుంచబడినవి. పందిరికంబమున నున్న నాగబంధమునందు రెండుసుదీర్ఘములు, మందాఁకుసుమగుంఢితములు, సంగతలవలీకిసాలములునగు మల్లె పూవుల డండలు వ్రేలాడుచున్నవి. సెజ్జ నిండుగ మల్లెలు జాజులు దట్టముగ జల్లబడి యున్నవి. ఆమంచము ప్రక్కగా నింకొక మంచ మంతయెత్తు లేకున్నను సమానమైన సౌందర్యము కలది యున్నది. అందు మల్లెకా సుమంబులు వెదజల్లి లేవు.

కుట్టాన్ పాముకుబుసములవంటి పంచె లొకటి కట్టుకొని యొకటి పైన వేసుకున్నాడు. యథాప్రకారముగా దన పెద్దమంచముపై పండుకొనుటకు పోయి మెట్లెక్కినాడు. ఒత్తుగా పరచిన మల్లెపూవులలో నేకివీర గోధుమ వన్నెత్రాచువలె ముడుచుకుని పండుకున్నది. కట్టాన్ నిర్ఘాంతపోయినాడు. ఏకవీర యెప్పుడును తనమంచముమీద శరణుకుని యెటుగిడు. ఆమె కాపురిమనకు వచ్చి మూడునెల

లై నది. ఆమెను పతి పలుకరించలేదు. పతి నామె పలుకరించలేదు. పెద్ద మంచముమీద కుట్టాన్, చిన్న మంచముమీద నేకవీర; ఇట్లు మూడునెలలు గడచినవి. నే డిది యేమి? ఏక వీర కుట్టాన్ శయనించు మంచముమీద పండు కొని నిదురపోవుట కెట్లు సాహసించినది? ఏక వీర నిత్యమును నాకుపచ్చవారణాసిచీర ధరించును. పైన బంగారుటంచు కాశ్మీరపునేలువ పై ముసుగిడుకొనును. ఒకలినిండ వెలలేనినగలు ధరించును. నే డిదేమి? తెల్లని పట్టుకోక కట్టి పరిమితభూషణములు ధరించినది. మేనగంచు కము లేదు. అభ్యంగము చేసినది కావలయును. శిరోజములు పొడిపొడిగా నుండి చల్లగాలి కల్లలనాడుచుండెను. తలంటి పోసుకున్నది, యెడలు తెలియక నిద్రపోయినది. కుట్టాన్ మిక్కిలి కోపము పొందెను. 'ఈదౌర్భాగ్యురాలు నాశయ్య నలంకరించగలదా? ఇన్నాళ్ల నుండి లేనియాశ దీనికి నేడేల పుట్టవలయును?' ఏమహాసౌందర్యరాశి నా శయ్య విభాగించుకొనవలయునో యామెకు నాకు నీడన్మమున కలయికయేలేదు. న స్నీపిశాచ మావేశించినది. అయ్యో! ఈదయ్యము నన్నెట్లు వదలును? కుట్టాన్ కుకొంచెముకోపము తగ్గినది. 'అయ్యో! నాకీమె సహధర్మచారిణి కదా! ఈమె నన్ను వదలి యెచ్చటికి పోవును? ఇన్నాళ్లుగా నేను మాట్లాడకుండ నుండిన నెంత శోషిల్లినదో. నాతో నొక్కనాడు పలుకలేదే! స్త్రీ యెట్లు పలుకరించును? పురుషుడు తన యందు విముఖుడుగా నున్నపుడు స్త్రీకి తూష్ణింభావమే

ప్రధానము.' ఇంతలో కుట్టాన్ సేత్రములు మూతలుపడినవి. ఎట్టయెదుట నాతనిహృదయ మాకర్షించిన లతాంగిరూపము సాక్షాత్కరించినది. కుట్టాన్ ఆ జగన్మోహన విగ్రహమును చూడలేక పోయినాడు. తటాలున కనులు తెరచినాడు. కనులలో నిండుపగింజలంత బాష్పములు నిలిచినవి.

ఏకవీర కదలినది. మూతపడిన యామె రెప్పలమీద గుడ్లుపోసినట్లు చిన్నిచిన్ని స్వేద బిందువులు నిలిచినవి. ఆహా! ఏ మావదన సౌందర్యము! కొండపైనుండి దూకు సెలయేటు ప్రాతఃసూర్యకిరణములలో ధగధగితమయినట్లున్నది. కుట్టాన్ సమ్మోహితుడైనాడు.

ఇదివరకు కుట్టాన్ ఏకవీరను పరిశీలించి చూడలేదు. ఆమె సౌందర్యవతి యనియే యనుకొనలేదు. అప్పుడప్పుడు 'ఆమె సౌందర్యవతియే యనుకొందము. అయిన మాత్రము నా కేమి? నాహృదయ మామెది కానేరదు.' అనుకొనుచుండును.

ఏకవీర పయ్యెద తొలగినది. కుట్టాన్ కనులు మూసికొన్నాడు. తన ప్రణయిని యెదురైనది. శోకముతో కోపము తరుముకొని వచ్చినది కుట్టాన్ మహారాజునకు. అన్యాయముగ తనశయ్య నాక్రమించుకొన్న ఏకవీరను క్రిందకు లాగివేయుద మనుకొన్నాడు. ఏక వీర దొంగనిద్రపోవుచున్నదని భావించినాడు. కోపముతో నత డామెచెక్కిలిపై శత్రుమారణసమర్థమయిన హస్తమును తీవ్రముగా వినర

బోయినాడు. అతనికి తెలియకుండగనే మహాబుద్ధిమంతుడగు కుట్టాన్ కరపద్మము పువ్వులదండవలె నేకవీర చెక్కిలి కంటినది.

ఏకవీర యులికిపడి లేచినది. ఇద్దరు నిస్తబ్ధులై యున్నారు. ఏకవీర మనసులో ననుకున్నది: 'నాతండ్రి నాకీసంబంధము చేసి నాల్గునెలలైనది. ఈయన యితవరకు నామొగము చూడలేదు. కార్యమునాడు కొంగుపరుచుకుని తలుపుదగ్గరనే పండుకుంటిని. నా గారామంతయు నిట్లయినది. ఈ క్రొత్తప్రదేశమునకు నేను లాగుకొని రాబడితిని. నాకు దిక్కు లేదు. మాటాడువారు లేరు. దానీలతో నారహస్యము నేమని చెప్పను? దినదినము మాగదిలోని యనుసంక్తపదార్థములను చూచి దానీలు నవ్వుకొనుచున్నారు; నన్నడుగుచున్నారు. ఏమియు జెప్పలేకుంటిని. ఈ వివాహమునకు బూర్వము నాహృదయ మింకొకనియందు లగ్నమయినది. అతడెవ్వరో యేయూరివాడో తెలియదు. మానిసి సాధారణ కుటుంబములోనివాడుగా నున్నాడు. అతనిని వెదకి లాభము లేదు. నాపుణ్యమువలననే నాకీ కుట్టాన్ సేతుపతి లభించినాడు. అతనికిన్న ముందయితనిని చూచిన నెంత బాగుండెడిది? ఇప్పుడైన నేమి? ఇతనినైన నకల్మషహృదయముతో నేవించగలను. ఇతనికి నాయందు ప్రేమ లేదు. ఇతనిప్రేమ కోసము కృశించి కృశించి యీనాడు సాహసించి యీశయ్యపైన పండుకున్నాను; నిదురపట్టినది. నాయీ సాహసమున కిత డేమకున్నాడో?' ఈ భావము

లన్నియు నేకవీర మనస్సులో నొక్కసారి మెఱుపువలె మెఱసినవి. కుట్టాన్ అనుకొన్నాడు: 'ఈమె యెంత యందత్తే! నన్ను చూచి యెంత లజ్జపడుచున్నది. ఇప్పుడేమి చేయను? ఇన్నాళ్ల నుండి నాతస్వ మన్నించుమందునా? ఛీ! ఛీ! ఆనాప్రియురాలియెడ నేనంతతప్పగా ప్రవర్తించునా! ఈహృదయ మామె కిదివరకే యర్పితమైనది. ఇంక నొరుల కిది యీయజాలను!'

ఏకవీర నెమ్మదిగా మోకాళ్లమీద లేచి పందిరికంబమున నాగబంధమునకు తగిలించబడిన మల్లెపూదండ యొకటి తీసి యొక యర్ధని మేషములో లజ్జావనతవదనయై కుట్టాన్ మేకలో వేసినది. ఆ పూమాల మెడలో వడినదో లేదో, కుట్టాన్ రుద్రమూర్తియైనాడు. తాటకనుచంపుటకు రామచంద్రుడు ధనుస్సునంతనడిగా లాగెనో లేదో, ఆ పూలదండను కుట్టాన్ అంతవడిగా రెండుగా త్రెంచి నేలమీద విసరినాడు. ఏకవీర మంచముపైన విరుచుకుని పడిపోయినది. ఇంక కొంచెమైనచో క్రిందబడెడిది, నిలువెత్తునంచి తల పగిలిపోయి యుండును. కుట్టాన్ కన్నులనీళ్లు గ్రున తిరిగినవి. కుట్టాన్ మెట్లుదిగి చిన్నమంచముపైన పోయి పండుకున్నాడు. వెక్కివెక్కి యేడ్చుచున్నాడు.

ఏకవీరకు నిమేషములో నొడలు తెలిసినది. పతి పజ్జలేడు. తన చిన్నమంచముపై బండుకున్నాడు. తాను మంచము తొందరగా దిగి, కంచకము ధరించి, సాధారణముగా దాను ధరించుచీర తాల్చి యొడల నన్ని భూషణము

ప్రస్తుతకాలముందు ప్రపంచము దంతటను విస్తరించియున్న అనేక కళలకు పరిశ్రమములకుభారతదేశమే ప్రపథమ ఉత్పత్తిస్థానమునని తెలుపబడుచున్నది. మరియు 49 సం॥ ములనుండి జగత్ప్రసిద్ధమైన

ఆతంకనిగ్రహమాత్రలను

గురించి మాడ ఆమె యుష్పాంగుచున్నది. ఇది మొదట చీకాకుగానుండుట, మలబద్ధకము, ఇంద్రియ, మాత్రసంబంధమైన వ్యాధులన్నిటిని పదుర్చుచున్నది.

32 మాత్రలుగల డబ్బా 1-కి రు 1 మాత్రమే

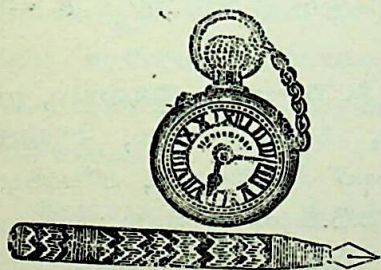
ఇరవ వివరములకు మా మద్రాసు కార్యాలయమునకు వ్రాయవలెను.

ఆతంకనిగ్రహ ఫార్మసి, మద్రాసు ఆఫీసు.

26, బ్రాడ్వే.

బంగారుతరుణం! బిరబిర రండు!

ఇనాంగా గడియారమును పొందుడు

కలం ధర

రు 2-8-0 లు

వి. పి. చార్జీ రు 0-6-0.

యెం. ఎన్. సరస్వతీ అండుకో,

సాహుకార్ పేట, మద్రాసు.

ఆ మృ త ప్ర భ

అనేకరోగములను చూపుమాసి ఆరోగ్యము నిచ్చుచున్నది.

ప్రతిగృహమున నుండుటలైన సంతతి యుక్తులు భావింపవగును. ఏవ్యాధియైనను, బాధయైనను, ఏకాలమునందయినను సంభవించినరోగము ఘటానిదని తెలియకున్నను ఆమృతప్రభను నెంటునే నేవించిన రోగమును పెరుగనివ్వదు. సర్వకాలసర్వాస్థిల యందు ప్రతిపటుం బములోను తప్పక యుండుట అవసరము.

రోగముచెప్పరాదు.

ఏవ్యాధియైనను సంభవించినప్పుడు తక్షణమే ఔషధసాహాయ్యము పొందనియెడల ధవన్యము, రోగికి ప్రాణాపాయము కలుగుచున్నది.

యీక్రిందిరోగములకు ఆమృతప్రభ రోగబాము:—

చెవి నొప్పి	నమనములు
పంటి నొప్పి	ఇన్ ఫ్లూ ఎన్ టా
తల నొప్పి	ఆతిసారము
వాయువు	అశీర్ణము
తేలుకాటు	దగ్ధ
కాట్లు	ఉబ్బసము
కలరా	కడుపునొప్పి
విరేచనములు	జ్వరము
	రక్షక్షీణత

నేడే ఒకబుడ్డి తెప్పించి పరీక్షింపుము.

నేషనల్ కెమికల్ డ్రగ్స్ కంపెనీ,

21, బజారుగేటు వీధి, ఏ.

Post Box 268

బొంబాయి.

రోగములను దరికి రానియ్యదు. వచ్చిననో చూపుచున్నది.

కొక్కోకము !

కళాశాస్త్రము !!

రతి రహస్యము !!!

అని యుద్దేశపూరితాన్నిహతుడో కలవరించువారు, ప్రణయరస మహిమ తెలియచేయు పుస్తకములు లేనివి పలకరించువారు, తృప్తిపొందునటులు - ఆనందము ననుభవించునటులు నెలువడిన యత్యద్భుత గ్రంథము. భోగానందము పొందుట కెదురుచూచుచుండు పురుషులకు ప్రత్యక్ష ఫలస్వరూప హి గ్రంథరాజము. ఈ కమునగల స్త్రీయును పురుషులును నొక్కరినిగమైన ననురాగము కలవారై ఒకరిపై నొకరు నిజమరాగము కలిసి, యొకరినొకరు చేపట్టి, కూడి యానందించి, సత్సంతానమునుపొంది, గృహస్థగర్భములను సక్రమముగ నిర్వహించుచుండ యిందే నిజమైన యానందము కలదు; ఇట్టి సంతోషమయశీవితమును పొందుట కనువైనటులు మన ప్రాచీనులు కొక్కోకము, వాత్సయన కామసూత్రములు, కామకళాశాస్త్రము, మరియు పలుగ్రంథములను సంస్కృతమునను దేశభాషలందును రచించియున్నారు. వై యన్నిగ్రంథములలోని సారాంశముల నెత్తి గృహస్థులు తప్పక చదువుటకై కూర్చబడిన శాస్త్ర మిది.

ముద్దుల మర్తము శ్రీమతి ప్రభావతీ కుమారి.

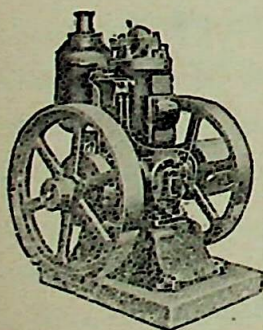
సంసారమును ఆనందమయముగ చేయుటకై యపేక్షించు భార్యాధర్తలు తక్షణమే యీ యమూల్యగ్రంథరాజమును కొని చదువుడు.

వెల రూ. 1-0-0

తపాలుచార్జి 0-4-0 అణాలు.

ఎం.ఎస్. రాములు అందుకంపెని, పుస్తకవ్యాపారులు, రాయపురం, మదరాసు.

వేనవేలు వాడుకలో నున్నవి

పెట్టర్ ఆయిల్ ఎంజినులు, పంపింగు, లైటింగు ప్లాంటులు. అన్ని పనులకు ఆదర్శనీలమైన పవర్ యూనిట్లు చిక్కులేనిది, నమ్మకమైనది, మితవ్యతమైనది.

క్రాంప్ టన్ ఏ. సి. & డి. సి. మోటారుల డైనమాలు, ఫాస్టు, రైసుహల్లర్లు, విడి భాగములు, పిండియంత్రములు, చెరుకునుండి రసము తీయు యంత్రములు ఆయిల్ ఎక్స్ పెల్లరులు, రోటరీఆయిల్ యంత్రములు లేతీలు, డ్రిల్లింగ్ మెషినులు, వ్యవసాయ పరికరములు,

సెంటిఫ్యూల్ పంపులు, ఫుల్లీలు, బెల్టింగులు, షాఫ్టింగులు, పెడెస్టలులు లూబ్రికేటింగు చమురులు, సిసీమా ప్లాంటులు, ఎలెక్ట్రిక్ లైటింగు & జనరేటింగు సెట్లు, వగైరాలు మావద్ద గలవు. ధరలకు, ఇతరవివరములకు ఈ దిగువ విలాసమునకు వ్రాయుడు.

మద్రాసు మెషినరీ మార్పు పంపకదారులు,

1/22, బ్రాడ్వే, మద్రాసు.

లను పెట్టుకొని, కాశ్మీర సేలువ మునుగిడి, కన్నుల నీరు గ్రమ్మగా తన చిన్నమంచమువద్దకు పోయి, రుద్దమైన కంఠమునుండి మాట పెగుల్చుకుని, 'ప్రభూ! మీరు తమ మంచముపైననే పండుకొనుడు. నే నిందు పండుకొనెదను' అన్నది.

ఆమెవంక తిరిగి కుట్టాన్ చూచునరికి యతనికన్నులు గిరున తిరిగిపోయినవి. హృదయము సహస్రధా విశీర్ణమైనది. కుట్టాన్ తాను చేసినపనికి చాల నొచ్చుకున్నాడు. ఏక వీరను కౌగిలించుకొని యామె శిరస్సున బాష్పాభిషేకము చేయవలె ననుకున్నాడు. ధైర్యము చాలలేదు. కుట్టాన్ నెమ్మదిగా లేచి పోయి తనమంచముపై నిదురించినాడు. ఏక వీర కన్నీళ్లతో చిన్న మంచముపై నున్న నాలుగుపరుపులు నడుగుదాక చివికిపోయినవి. ఏరాత్రివేళనో యామెకు నిద్రవచ్చినది. తెల్లవారుకడ కుట్టాన్ నకు మెలకువ వచ్చినది. ఏకవీర యున్నదో లేదో యని యామె మంచమువంక జూచినాడు. ఆమె యందే వాడి పోయిన మందారమువలె మంచమున కంటుకొనిపోయియున్నది.

మఱునాడు దాసీలు నేలమీది పూల దండలు చూచి సభయనేత్ర లైరి.

3

మఱునాడు కుట్టాన్ నిదురలేచి కాల్య కృత్యముల దీర్చికొని, రితనాల జీను వేసి సిద్ధముగా నుంచబడిన యశ్వముపై నెక్కి కోట

వెలుపలిభాగమునకు పోయెను. అచ్చట నది పరకే సమావేశమై నానామండలాధిపుల కుమారులు బారులు దీర్చి నిలుచుండిరి. మొదట తిరుచునాపల్లి మండలాధిపుని కుమారుడు. అతడు తెల్లనిగుట్టునూపై నధిరోహించి యుండెను. నయసిరువదియేండ్లుండవచ్చును. తెల్లనియంగీ. తలపైన పచ్చలసరము చుట్టున నున్న యుష్ణీషము. అతనిపజ్జ తిన్నె లేవలి మండలాధిపుని కుమారుడు. అతనిపజ్జ సశ్య మంగలమండలాధిపుని తనయుడు. వీరిరువురు సమానవయస్కులు; చూచుట కన్నదమ్ముల వలెకూడ నుండిరి. అనంతరము మానామధుర మండలాధిపతియొక్కయు, శేందమంగళ మండలాధిపునియొక్కయు కుమారులు జోడుకోడెల వలె నిలుచుండిరి. వారిరువురు మేనత్త మేనమామబిడ్డలు. పోలికలు రేఖలు నొకటిగా నున్నవి. ఇరువురకును పదునెనిమిదేండ్లు దాట లేదు. వారిగుట్టుములు భూమిమీద నిలుచుట లేదు. వారు బాలకులయ్య నెంతయో పరిశ్రమ గలవారివోలే తా మెక్కిన యుత్తమజాత్యశ్వములను, తమ దేహములను కదలించుచు, పాదములను చాచుచు నడుపు పెట్టుచుండిరి. ధారాపుర, మారమంగళ, శేల, కణ్ణివీడు, పాలెగాండ్ల కుమారులు తరువాత వరుసగా నిలువబడియుండిరి. ఇంక ననేకమంది రాజకుమారులుండిరి. అంద రెక్కినవియు నుత్తమజాతిగుట్టుములు. అందరి దేహములయందును వెలలేని భూషణములు. ప్రతివాని మొగమునందును శౌర్యలక్ష్మి. కుట్టాన్ పోయి వీరందరకును

మొట్టమొదట తనగుట్టమును నిలువబెట్టెను. తరువాత ప్రధాని కుమారుడును, రాయసం కుమారుడును వరుసగా వచ్చి వారియచిత స్థానములయందు నిలువబడిరి. రాజసైన్యము బారులుతీర్చి వీరికి దూరము గా నిలువబడి యుండెను.

ఈరాజకుమారులుతీర్చిన బారున కెదురు గా నొకముసలి యుద్ధపీఠము తెల్లనిగడ్డమును, మీసములును భీష్మచార్యభ్రాంతి గల్పించి, మహాన్నతమైన శ్వేతాశ్వముపై నెక్కి నిలువబడియుండెను. ఆయన వీరందరికి శిక్షాగురువు. మధురనాయకుల రాజ్యములలో దళవాయి ప్రధాన సేనాపతి. ఉదయన్ సేతుపతి కుట్టాన్ తండ్రి దళవాయి. మొదటి మువ్వరంనాయకుల కాలములలో మహామేధాశాలియగు నార్యనాథుడీ పదవియందుండెను. ఈపాండ్యపార్థివ ముద్దు కృష్ణ నృపతికి ఉదయన్ సేతుపతి దళవాయి యైనాడు. ఉదయన్ సేతుపతి మహాసమర్థుడు. గొప్పసేనాని. రాజకార్య నిపుణుడు. సేతుపతులు నాయకులతరమువారు గాదు. పాండ్య రాజులనాటినుండియు మధుర రాజులకు మండలాధిపులుగ నున్నారు. రామనాథప్రాంతమున నున్న దేశమంతయు వీరి వశమున నున్నది. రామేశ్వరమునకు పోవుమార్గములో చోర భయ మెక్కువై తైర్థికులకు మిగుల కష్టములుగానుండుటచేత నుదయన్ సేతుపతి యెక్కువ కాల మాప్రాంతముననే యుండవలసివచ్చినది. ఆయన లేని కాలములో సైన్యమంతయు నీ వృద్ధసింహముచేతిలో నుండును. ఈయన పేరు

కస్తూరి రంగప్పనాయకుడు. విశ్వనాథ నాయకుని మనుమడైన వీరప్పనాయకునకు మువ్వరు కుమారులు. రెండవ కృష్ణప్పనాయకుడు, విశ్వప్ప, కస్తూరి రంగప్ప. ప్రస్తుతము రాజైన ముద్దుకృష్ణప్పనాయకుడు. విశ్వప్ప కుమారుడు. కస్తూరి రంగప్ప ముద్దుకృష్ణప్ప రాజ్యమునకు రాకపూర్వము రాజ్యావహరణము చేసినందున నతనిని ప్రజలు సంధ్యామంటపములో మడియించిరి. ఈవృద్ధసింహ మా కస్తూరి రంగప్ప నాయకునకు బావమరంది. ఈయన పేరు కస్తూరి రంగప్పయే. ఈయన ప్రస్తుత రాజు నెడల నభిమాని.

ఆవృద్ధుని కంటిచాయనుండి రాజకుమారు లొకరొక్కరే ముందరికి వచ్చి బెకువేయుటలో తీయుటలో, కత్తి యుల్లిపించుటలో వినదుటలో, గుట్టమును దుమికించుటలో నురికించుటలో తమ ప్రావీణ్యమును చూపిరి. తరువాత నీరాజకుమారులందరను సైన్యమునద్దకు తీసికొనిపోబడిరి. కస్తూరి రంగప్ప నాయకులు కుట్టాను పిలిచి సైన్యముచేత సర్వతోభద్ర పూహము పన్నించుమన్నాడు. కామందకుడు సర్వతోభద్రపూహము శత్రుహృదయ నిర్భేదక మన్నాడు. కుట్టా తత్క్షణమే పూహమున కురమును, కక్షలును, కోటియు, జఘనమును సంపాదించి యచలాకృతి నిలువ జేసినాడు. పొదలవలె పెరిగిన ముసలి కస్తూరి రంగప్పనాయకుని తెల్లని కనుబొమలలో సంతోషపు కదలిక గలిగినది. వృద్ధపీఠము కుట్టాతో 'నాయనా, సైన్యముయొక్కజ

జఘన మాపత్తులో నున్నయెడ నే వ్యూహము పన్నెద'వని యడిగెను. కుట్టా సమాధానము చెప్పకుండనే సర్వతోభద్ర వ్యూహమును మకరవ్యూహముగా మార్చి వృద్ధుడొంటిను సంతోషింప జేసెను. అనంతరము తక్కిన రాజకుమారులందరును క్రమముగా శ్వేనసూచీ శకట వజ్రపుష్పహోదాలను పన్నియు రంగప్ప నాయకున కానందము కలిగించిరి. కుట్టా కక్షలు లేకుండ నొకవ్యూహము పన్ని రంగప్ప నాయకునివంక చూచెను. రంగప్ప 'వహ్వారే' యని మెచ్చుకొనెను. అనంతరము జాముప్రోద్దెక్కిగా రాజకుమారు లెవరితావునకు వారు పోయిరి. పైన్యము కస్తూరిరంగప్ప యధీనమున కొంత నేపు మెల్లని నియమితస్థలములకు పోయినది. కుట్టా గృహమునకు బోయి మరల స్నానమాడి భోజనాదికములు నిర్వర్తించుటకు సాధాంతర్భాగమునకు బోయెను. ఎట్టిని కాశ్మీరశాలువ మునుగులో ప్రక్కగా బోవుచున్న ఏకవీరిను చూచెను. కుట్టా వచ్చుచున్నాడని తెలిసి యామె తొందరగా పోదొడగెను. కాని మంజీరము కాలికి నొక్కుకొనగా కొంచెము నిలుచుండి వంగి నద్దకొనక తప్పినది కాదు. కుట్టా ఆమె లే తిమలపాకుల వంటి చేతులు కాళ్లు పరిక్షగా చూచెను. అవి యంత సుకుమారములా! కుట్టా ననుకొననే లేదు. భోజనానంతరము కుట్టా తాను చదువుకొను గదిలోనికి బోయెను. కుట్టా చేయి యప్రయత్నముగా కౌటిల్యుని యర్థశాస్త్రము విూదికి పోయెను. తియగనే యురతఃపుర రక్ష

ణము గురించిన వాక్యములు వచ్చెను. కామందకుడును, కౌటిల్యుడును నీవిషయములో నొక్కటే యభిప్రాయులై యున్నారు. కౌటిల్యుడంతఃపురరక్షణమును గురించియు, నంతఃపురమునుండి రాజునకు వచ్చు నాపదల గురించియు తెలియజేయుట కెట్టి యుదాహరణల నిచ్చెనో కామందకుడుగూడ నవియే యిచ్చెను. తన భార్య గదిలో దాగియుండి యతని తమ్ముడు భద్రసేనుని చంపెను. తల్లిశయ్యకింద నడగియుండి కారూశనృపతి నతనికొడుకు సంహరించెను. కాశీరాజును, వైరాంతుని, సౌవీరుని వారిభార్యలే చంపిరి. — ఇది చదువు వరకనవసరముగా కుట్టానునకు భయము కలిగెను. కుట్టా మరల ధైర్యము తెచ్చుకొనెను. కుట్టా హృదయములో గలిగిన కొంచె మావేదన తగ్గించుకొనుటకు కంబరామాయణము తీసి యొక పద్యము చదువుకొనెను. కుట్టానునకు సంగీత మెక్కువగా రాదు గాని రాగచ్ఛాయగా పద్యము చదువుకొనగలడు.

ఇంతలో వీరభద్రభట్టరు ద్వారముకడకు చనుడెంచి యశ్వశకటము సిద్ధముగా నున్నదని చెప్పెను. కుట్టా నే దుస్తులు వేసుకొని వీరభద్రభట్టరుతో గలసిపోయెను. శకటము రాజసౌధము లున్నయెడకు బోయెను. అందొక మహా సౌధము ప్రత్యేకముగా రాజపురుషులకు రాజసీతి నేర్పుట కేర్పరుపబడినది. కుట్టానును, వీరభద్రభట్టరును లోనికి ప్రవేశించిరి. తోపలిభాగ ములివిశాలముగా నున్నది. నేలనుంలయువలె

వగల తివాసీలు పరుపబడి యున్నవి. వానిపైన పండితులూసీనులై యుండిరి. రాజకుమారులనేకులు వచ్చిరి. ఒక్కచోట భోజనియుక్తి కల్పతరువు, మరొకచోట జీమూత వాహనుని దాయభాగము, ఇంకొకచోట చండీశ్వరుని వివాదరత్నాకరము పాఠములు చెప్పబడుచుండెను. ఇంకొకచోట నొక ద్రావిడభాషా పండితుడు తమిళభాషలో వ్రాయబడియున్న విజ్ఞానేశ్వరవ్యాఖ్య బోధించుచుండెను. మరొకచోట వేరొక పండితుడు సంస్కృత భారతమును, రామాయణమును, నానాటి రాజనీతిని కొందరు విద్యార్థుల కుపన్యసించుచుండెను. కుట్టాన్ భారత రామాయణము లుపన్యసించబడుచోట గూరుచుండి శ్రద్ధగా వినెను. కొంచెము ప్రొద్దుగ్రుంకువేళకు రాజు మొగసాలలో గంటకొట్టబడెను. అది విని విద్యార్థు లెవరిదారిని వారుపోయిరి. వీరభూపతి యీపాఠశాలకు వచ్చెను. ఇంటికి పోవునపుడు కుట్టానును కలుసుకొనెను. ఇరువురును సంతోషపడుచు సేతుపతిగృహమునకు పోయిరి. వీరభద్రభట్టరు పనియుండి రాజసాధము వద్దనే దిగబడెను. మార్గములో వీరభూపతి కుట్టాన్ తో నిట్లు మాటాడెను: 'సేతు, నీతో నొకపని యున్నది.' కుట్టాన్ 'ఏమి' టని యడిగెను.

వీర—'తిరుమలనాయకుడు నీకు స్నేహితుడుగదా! నా కేదైనయద్యోగ మిప్పించవలెను. నేను నీతిశాస్త్రమంతయు జదివితిని. విజ్ఞానేశ్వరము, వైశంపాయనుని నీతిప్రకాశిక పూర్తి

చేసితిని. కొటిల్లుని యర్థశాస్త్రము, కామందకుని నీతిసారములలో చాల బాగుగ పఠింపిచ్చితిని. నే నుద్యోగము చేయవలసిన యవసర మంతకంత కెక్కువగుచున్నది.'

కుట్టాన్—'తిరుమల నాయకుడు నేడు విద్యాసాధమునకు రాలేదే! ఈ సారి నే నాయనను కలుసుకొన్నప్పుడు చెప్పెదను. వారు నిన్ను గూడ బాగుగా నెరుగుదురుకదా?'

వీర—'ఎరుగ కేమి?'

తరువాత నేదియో మాటలాడుచు వారి యింటికి చేరిరి. వారిరువురు కుట్టాన్ గదిలోనికి బోవునప్పటి కందు ఫలహారములు సిద్ధముగా నుంచబడెను. ఇరువురును ఫలహారముచేసి తాంబూలము సేవించి కూర్చుండగా కుట్టాన్ వీరభూపతిని కొంచెము సంగీతము పాడుమని యడిగెను. వీరభూపతి మధుర మీనాక్షిమీద నొక యరవకీర్తన గొంతెత్తి పాడెను. ఆధ్వనితో సాధమంతయు నిండి పోయినది. పారిజాతపు పూవులు కొరుకుచున్న లేడిపిల్ల మెడ యాడించుకొనుచు లోనికి వచ్చి వీరభూపతి వంక తొంగిచూచి పోయినది.

౪

ప్రొద్దు గ్రుంకినది. చల్లబడినది. రాజసాధముల ముందు మొగసాలలో మ్రోగింపబడుచున్న భేరీరావములు మేఘధాన్వనములని భ్రాంతిశెందిన పెంపుడు నెమళ్లు నృత్యము చేయుచున్నవి. సాయంకాల వాహ్యశక్తి కుట్టాన్ వీరభూపతి లక్ష్మణకటారోహము

చేసి వైద్యుడైనది సకతాతలములకు బోయి నారు. కుట్టాన్ నేతుపతి కొంచెము పొట్టి వాడు. నల్లనివాడు. విశాలమైన నేత్రములు. దైనందినవ్యాయామముచేత నతని యొడలు గట్టిబారినది. సంస్కృత ద్రావిడములలో నున్న రాజసీతిగ్రంథము లన్నియు నతడు చది వెను. అతని వయస్సు సుమారు రిగువదియైదుం డవచ్చును. మీనములు నల్లగా తుమ్మెద తెక్కలవలె నంత గుబురుకాకుండ, నంతపలు చన కాకుండ వచ్చియుండెను. అతని మొగ ముచూచుటతోడనే ప్రధానముగా గనబడు నది యతని నాసిక. నది మిక్కిలి యెత్తు. ఆ ము క్కు, నావిశాలపద్మపలాశనేత్రములు నతని మొగమున కమితమైన యందము తెచ్చినవి. ఆవిశాలమైన నేత్రములే యతని నత్కులీనతను చెప్పుచుండును. కుట్టాన్ మిగు లగంభీరమైనవాడు. అనవసరముగ నెవ్వరితో డను మాటాడడు. అతని కిష్టములేని పని నెవరైనను చేసేరేని వారివంక తీక్షణమైన దృష్టి పరపుటయే యతడు తనయిష్టము లేమిచూ పించుట. ఆదృష్టిపాతము చాల కొలదిమంది యొర్చుకొనగలరు. అతడు ప్రసన్నుడైనప్పు డతనినవ్వు మివుల నానందము గలిగించును. అతని సర్వము ఉదయన్ నేతుపతితరువారే నతనియంతవా డనిపించుచుండును.

ఇంక వీరభూపతి యెఱుఱివాడు. పొడు గరి. శరీరవ్యాయామము మిక్కిలిగా చేయని వాడగుటచేత నితని యెదురుతొమ్ము కుట్టాన్ తొమ్మువలె తిర్యక్స)సారిత మైన గండశిలవలె

నుండదు. అతని నేత్రములు కుట్టాన్ నేత్ర ములంత విశాలమైనవి కావు. కాని మఱియు చిన్నవి కావు. నాసిక సామాన్యమైనది. అతని మొగము చూచినంతనే ప్రతివారు నతడు నుదరు డనుకొనక మానరు. కుట్టాన్ మొగ ములో నానుపూర్వికముగా యుద్ధముచేసి రాజ్యము నేలుచువచ్చిన పితరుల చిన్నెలు ద్యోతకమగుచుండును. వీరభూపతి వదనము శాంతమై చాలతరములనుండి వ్యవసాయము, చదువు వీనియం దలవాటు వడిన పితరుల చిన్నెలు కనబరచుచుండును. వీరభూపతి మీన ములు చివరలు మెలికలు తిరిగి తామరపూవు మీదవ్రాలినభృంగముల ననుకరించుచుండెను. మొత్తముమీద కుట్టాన్ వదనము పురుషు లెక్కువ మెచ్చుకుందురు. వీరభూపతి వద నము స్త్రీ లెక్కువ మెచ్చుకొందురు. వీరభూ పతి మొగము క్రోధముచే నెఱ్ఱబడినను నవ్వు చున్నట్లే యుండును. అతడు నవ్వుచున్నపుడు కన్నులు చిన్నవై చూచువారిని సూదులవలె గ్రుచ్చుచుండును. కుట్టాన్ నడచు నపుడు మిక్కిలి తొందరగా నడచును. వీరభూపతి నెమ్మదిగా నడచును. కుట్టాన్ ఉదయన్ నేతు పతి కొక్కడే కుమారుడు. ఉదయన్ నేతుపతి 'తేవై'పురాధిపతి. నేతువులను రక్షించుట కేర్ప డిన యధికారి. రాజ్యములో ప్రవహించు నదులకు నేతువులను కట్టి వానిక్రింద భూము లను సాగుచేయుచుండిరి. ఈ నేతువుల కన్నిం టికిపైన నత డధికారి. అతడు చాల శివభక్తుడు అరియధాయని సైన్యములను నిర్మూలించి

నాడు. ముద్దుకృష్ణస్వ నాయకునికి ప్రధాన ముత్రి. అతని కుమారుడైన కుట్టాన్ నకు ఏలోపమును లేదు. కుట్టాన్ తనతండ్రి తరువాత నతనిస్థాన మాక్రమించుకొనుటకు తగిన శిక్ష మధురలోఁ బొందుచున్నాడు.

వీరభూపతి జన్మస్థానము రాజవల్లిపురము. అతని తల్లితండ్రులు కొంచెము బీదవారు. విశ్వనాథనాయకునకు శ్రీకృష్ణ దేవరాయలుం గారు పాండ్యరాజ్య మిచ్చినపుడు తెలుగుదేశమునుండి విశ్వనాథనాయకులవారితో ననేకమంది సరదారులు మధుర ప్రాంతములకు పోయిరి. వీరభూపతి పూర్వులటలు తెలుగుదేశమునుండి మధురకు పోయిరి. కాని యచటికి పోయినతరువాత విశ్వనాథనాయకుడిచ్చిన భూమి నాధారముచేసికొని వ్యవసాయము చేసికొని జీవించుట మొదలుపెట్టిరి. వీరభూపతి రాజోద్యోగవాంఛచేత రాజవల్లిపురమునుండి మధురకువచ్చి రాజనీతిచదివెను.

మధురలో నాకాలమునందు విద్యావ్యాప్తి చక్కగా నుండెను. మధురలో నారోజులలో నెప్పుడును పదివేలమంది విద్యార్థులకు తక్కువలేకుండ నుండెరి. ఈ విద్యార్థుల కన్ని వసతు లేర్పరుపబడి యుండెను. విద్యార్థుల భోజనాదికములకు, నుపాధ్యాయులకు జీతములకు విజయనగర రాజులును, మధురనాయకులు నిచ్చిన భూము లనేకములున్నవి. ఆ భూములమీద వచ్చు నాదాయము మిగిలి పోవుచుండెను. సంస్కృతము, అరవము, తెలుగు

నీ మూడుభాషలు సభ్యసింపబడుచుండెను. దేవాలయములు పాఠశాలలుగా నుపయోగింపబడుచుండెను. సమర్థులైన పండితులు షట్చాస్త్రములును, వేదములును విద్యార్థుల చేత పఠింపించుచుండిరి. వేఱుపాఠశాలలలో సరవము తెలుగును చెప్పబడుచుండెను. మధుర నాయకుల కాలములో తెలుగుభాష మిక్కిలి పోషింపబడెను. రాజకుమారులకు రాజనీతి చెప్పటకు వేరు పాఠశాలలుండెడివి. అందు ప్రధానమైనది రాజసౌధములోనే యున్నది. సంవత్సరమునకు రెండుసారులు నకల కళాశాలలలోనను విద్యార్థులు పరీక్షింపబడుదురు. పరీక్షయందు తీర్ణులైన వారికి రాజు బిరుదములు, బహుమానములు నిచ్చుచుండును.

రాజనీతితరగతి యనేకభాగములుగా విభజింపబడి యుండెను : గ్రామపాలనము, దాయవిభాగము, శిక్షావిధానము, సైన్యవిభాగము. రాజకుమారులు సైన్యవిభాగ శిక్ష పొందుచుండురు. తక్కినవారు తక్కిన తరగతులలో జదివి తగిన యుద్యోగములు పొందుచుండురు.

మధురనాయకులు వేదరక్షకులు, వణ్ణాశ్రమధర్మములను పరిరక్షించినవారు. బ్రాహ్మణులయందు భక్తి దేశమున సంపూర్ణముగా నుండెను. అయినను మధురరాజులు తక్కిన మతములయందు వైషమ్యము కలవారు కాదు. దక్షిణ హిందూస్థానమున ప్రథమమున కైస్తవమత మడుగుపెట్టినది మధురాజుల రాజ్య సీమలోనే.

మధురనాయకులు రాజ్యమును పాశ్వ
ముపద్ధతిగా విభజించిరి. రాజ్య మనేకమండల
ములుగా విభజించి ప్రతిమండలము నొక్కొక
యధికారికింద నుంచిరి. ఆయధికారి తన మం
డలమునకు రాజువంటివాడు. అతడు మధుర
నాయకునకు కప్పముకట్టుచు తనమండలముమీ
ద తానునర్వాధికారము చేసికొనవచ్చును.
అతడు కొంతసైన్యమును పోషించుచు మధుర
నాయకున కవసరము వచ్చినపుడు సహాయము
చేయుచుండవలెను. మధురలో మాత్రము
రాజు తాను కొందరు మంత్రుల సహాయ
ముతో రాజ్యము చేయుచుండెను.

రాజ్యములో ప్రధానోద్యోగి దళవాయి.
అతడే రాజ్యపాలనాధికారియు, సైన్యాధికా
రియు. పూర్వభారత దేశ పాలకులయందు వలె
సీమరాజధికారములు నొకటి మంత్రికిందను,
నొకటి సేనాపతికిందనునుంచక మధుర రాజులు
దళవాయియొక్కనికిందనే యుంచిరి. రాజ్య
ముయొక్క శాంతి, సాంఘికవ్యవస్థ, ఇతర
రాజ్యములతో సంబంధము—నివి దళవాయి
చూచెడిపనులు. తక్కిన యంద ఆధికారుల
మీద నితడు పై యధికారి. దళవాయి తరు
వాతి యధికారి ప్రధాని. ఇతడు రాజ్యాదాయ
ముమీది యధికారి. పన్నులు, తక్కిన రాబ
డులు, రాజ్యములో నగుచున్న ఖర్చు—నివి
యన్నియు నితనిపనులు. దళవాయి యుద్ధకాల
ములో రాజధానినుండి వెళ్లిపోయినచో నితడు
దళవాయి పనులన్నియు చేయుచుండును.

మంత్రులలో మూడవవాడు రాయ
సము. ఇతడు పరిపాలనలో ప్రధానపురుషుడు.
రాజ్యముయొక్క సుస్థితి యీమువ్వరిమీద
నాధారపడియున్నది. వీరి మువ్వరి తరువాత
ప్రధానాధికారులు కణక్కము (గణికుడు)ను,
స్థానాపతియును. కణక్కము లెక్కలన్నియు
సరిచూచు నధికారి. స్థానాపతి యితర రాజుల
కానుకలు, కప్పములు, వానికి సంబంధించిన
యన్ని కార్యములు చూచునధికారి.

కొన్ని గ్రామములుకలసి మాగాణమనియు
నట్టి కొన్ని మాగాణములు గలసి యొకనాడని
యు వ్యవహరింపబడుచుండెను. ఈ నాడునకే
దేశము, రాష్ట్రము, రాజ్యము, మండలము
నని పేరులు. ప్రతిగ్రామమునకు నధికారు
లుండెరి. గ్రామములలో న్యాయము గ్రామాధి
కారులచేతనే తీర్చబడుచుండెడిది. రాజ్యమంత
లో నన్నివిధములైన న్యాయములయొక్కయు
తీర్పరి ప్రధాని. గ్రామములలో తీర్పు గాబడని
యన్ని వ్యాజ్యములును మధురలో తీర్పు చెప్ప
బడుచుండెను. మధుర యతిసుందరముగా విని
ర్మింపబడియుండెను. పట్టణమునకు సరిగామధ్య
ప్రదేశమందు మీనాక్షి సుందరేశ్వరుల దేవ
ళము కట్టబడియుండెను. ఆ దేవాలయము
నాలుగువైపుల నాలుగు పెద్ద గోపురములు
నిర్మింపబడి యుండెను. ప్రతి దిశయందును
సీగోపురమువద్దనుండి యూరి చివరవరకును
నొక్కటియేపిది. శ్రీ మీనాక్షిసుందరేశ్వ
రుల దేవాలయమునకు చుట్టును చతురస్సుగా

గృహములు కట్టబడి యున్నవి. పట్టణము దెచ్చటచూచినను దేవాలయములే. అన్ని దేవాలయములకు నాయకులిచ్చిన మాన్యము లున్నవి. ఏస్వామికిని భోగము లోపములేదు. అన్ని దేవాలయములలోను విద్యార్థులకు పేద శాస్త్రము లుపదేశింపబడు చుండెను. పట్టణము సర్వసమృద్ధమై యే విషయమునందు కొఱతబడకుండ నుండెను.

కుట్టాన్ వీరభూపతులు ప్రొద్దు గుంకిక ముందేవైదైవదికిపోయి నిన్న కూర్చున్నచోట నే కూర్చుండిరి. కొంచెముచీకటిపడుచుండెను. అస్తమితసూర్యుని యెఱ్ఱకాంతులింకను ధాత్రిని పూర్తిగా వదలిపోలేదు. వైదైవదీపింపజల తరంగములపైవ కొంచెముగా శైత్యమును నేకరించుకున్న వాయువు మందముగా వీచు చుండెను. పలుచగా పొరవోలే నిసుకతిన్నెపై

ప్రవహించుచున్న వైదైవనదినీటిపాయలో చిన్నచేప కదలికకనిపెట్టి వైనుండి తీతువుపిట్ట కూయుచు హఠాత్తుగ గాలిలోనుండి దిగి దానిని కాలపొడుచుకొనిపోయెను. దూరమున నడమటిదిక్కునందు సూర్యభగవానుడు తన రక్తాంశువు లుపసంహరించుకొని కరడుగట్టిన నెత్తురు మన్నునలె తొలగిపోయెనుపో, యెడరు వేచి యొడలినిండ మసిపూసుకొన్న దొంగ వలె సంజచీకటివంగి తొంగిచూచెను. చీకటి లో తళుక్కున మెరిసిన గగనభాగమందలి నక్షత్రములు వైదైవ పలుచని నీటిపొరలో ప్రతి ఫలించి లోని వెండిమేను మీనుల యండముల కామ్రేడితములు గల్పించెను. నన్నని నీటిపాయలలోని చిఱుకెరటములు త్రాచుపాము పిల్లలవలె నొడ్డునకు కొట్టికొనుచు వచ్చు చుండెను..... (సశేషము)

—o—

మా వ్యాస కర్తలకు

వ్యాసములు చిన్ననాడే కాగితములపై ఒకవైపున మాత్రమే విడిఅక్షరములతో బంతులు దూరదూరముగా, దిద్దుబాట్లు లేకుండ, తిన్నగా వ్రాసి వర్ణక్రమమునను తప్పులు లేకుండ చూచుకొని పంప వేడికోలు. లేకున్న ముద్రాకార్యములయందు మిగుల కష్టము కలుగుటయే కాక తప్పులుపూడ నిలిచిపోవునని మనవి.

సంపాదకుడు : 'భా. ర. తి'

బొడ్డు బాపిరాజుగారు

ఎండ్లంటే ప్రేమలేనివాళ్ళుమాడా వుంటారా అని
సలచేసాం. ఆప్పుడు పుట్టిన శిశువు లగాయతూ
ఆరవైయేళ్ల ముసలాడివరమా పెళ్లిమాట వింటేనే కులా
సాగా వుంటారు ఆకతాయికురాడొకడు “తాతా పెళ్లి
చేసుకుంటావా?” అని మూడుకాళ్ల ముసలాయ న్నడగ్గా,
“నా కింకా పిల్ల నిచ్చేవా ర్లున్నారా?” అన్నాడట.

○

“నీ కేలాంటి పెళ్లాం కానారీరా బాబూ!” అని
లోకం యింకా తెలియని పసిపిల్లవా ణ్ణడిగినప్పటికీ
“నాకందమైన పెళ్లాం కాన” లన్న జవాబు వెంటనే చెపు
తాడు. లోకం అంతా ‘పెళ్లి, పెళ్లాం’ అనే అమోఘ
మైన మోహనాస్త్రాల్లో ముగ్ధం అయిపోయింది. పూర్వ
కాలంలో పెళ్లిళ్లకీ యిప్పటికాలపు పెళ్లిళ్లకీ వ్యత్యాసం
సం వుంది. పూర్వం తల్లిదండ్రులు సాంప్రదాయం,
మర్యాద చూచి, మాపిల్లని మీపిల్లవాడి కిస్తామంటే
సరే మహామంచి దనేవారు. ఆ తల్లిదండ్రుల యిష్టంమీ
దయే ఎప్పటిపెళ్లిళ్లు. మాపిల్లని మీపిల్లవాడి కిస్తా
మంటే, అబ్బాయి వచ్చి చూచుకుంటాడు, తరువాత
లాంఛనాలవిషయం మాట్లాడుకుందాంలేండి అని జవా
బులు చెప్పేటోబి లివి.

“అబ్బాయి! నీకు సుబ్రహ్మణ్యంగారు పిల్ల నివ్వా
లని చాలా పట్టుదలతో వున్నాడు. ఆయన సంపన్నగృ
హస్థు. పాడీపంటా ఆన్నీ సలక్షణంగా వున్నాయి.
అన్నివిధాలా మనకు తగినసంబంధం. ఇదివర కాయన
యెప్పుడూ పెళ్లిళ్లు చేయలేదు గమక చాల ఘనంగా
పోతాడనే వుంది. మనవాళ్లందరికీ నచ్చింది. పిల్ల నలు
పంటావా! నలుపూ యెటుపూ కొరుక్కు-తినరుగదా
యెవరూ? యేమంటావు? నీయిష్టం” అంటే, “నా
కాపిల్లమీద యిష్టం లేదు. భార్యాభర్తలంటే ఆ
జన్మాంతం సంసారరథాన్ని లాగవలసిన యిరువురు
భాగస్వాము లన్నమాట. అట్టివిషయంలో పరస్పరం
భాగస్థులకు పడకపోతే సంసారంలో సుఖమనేది
లేక ధ్రువులు కావలసివస్తుంది. నావివాహం నాసమ్మతి
మీద జరుగవలసిందే కాని మీయిష్ట మేమిటి! నా బా
గోసులు నానే కాని మీవి కావుగదా!” అని తండ్రితో
జవాబుచెప్పాడట వకకుర్రాడు.

తా నెట్లా వున్నా తాను పెళ్లాడేకన్యమాత్రం
రంభాద్యపనసలనుమాడా తలదన్నేట ట్టుండాలి. కారణం
మేమిటంటే, తనసంతతిలో సొందర్యదేవత తాండవ
మాడాలిమా? యిప్పటి యువకుల మతము లివి.

ఇటునుండి శ్రేణికి చెందినవాడే మనసుందరం కూడాను.

సుందరం పేరుకు తగ్గరూపసి కాదు అంగవిద్యా పరిచయం కలవాడు. అన్నిటికంటే లక్షాధికారి కొడుకు. ఇంకా యేం తక్కువ? అతనికి చక్కనిమక్కను పెండ్లి చేసుకోవాలని బుద్ధి. అతడు భవకు కాబోయే భార్య

యిట్లా వుండాలని భావించుకొంటూవుండేవాడు. లేత గులాబీపూవులవంటి యేరుపురంగు, సుంద్రముఖం, నవ్విశే చొట్టలుపడేబుగ్గలు, విశాలమైన నేతలు, పట్టుకుచ్చలా నిగనిగలాడే తలకట్టు, వుంగరాలుతిగిన ముంగురులు, తీరైనముక్కు, నవ్వులకుమృరించే పెదవులు, ఆట్టే పొట్టి పాడుగూ కాకుండావుండేకన్య అతనికిష్టము. ధనవంతుని కొడుకవటంచేత మనువులు చాలా వచ్చాయి గాని వక్క సంబంధం కుదరలేదు. కారణం సుందరానికి ఎల్లనచ్చక పోవటమే. ఇట్లా బోలుడు సంబంధాలు చిట్టిపోయినై.

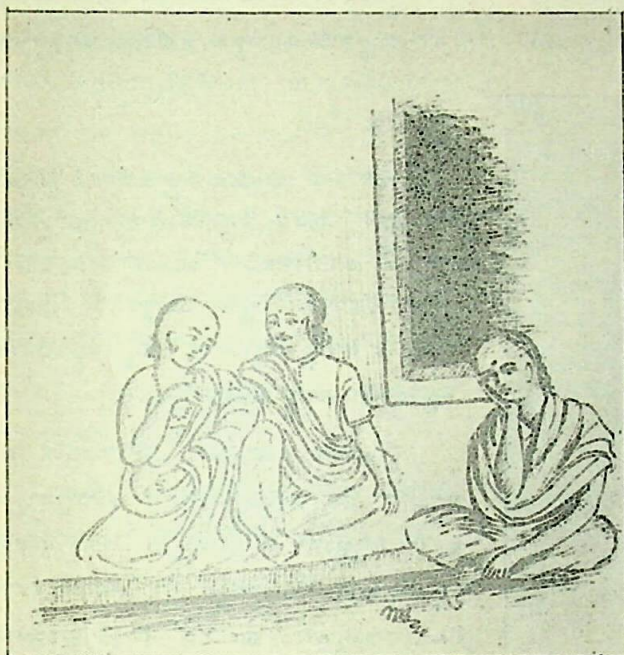
౨

సుబ్రహ్మణ్యం గావూరిలోవుండే కమ్మవారందరి లోనూ యెన్నికగన్నవాడు. ఘమరు నలభైయకరాల మాగాణి, పెద్దమామిడితోట, యనభైగాళ్లపశువులు,

పెద్ద పెంకుటిభవంతి, మూడేకరాల పుగతోట, పాడీ పంట అంతా సలక్షణంగావున్న కుటుంబీకుడు. గావూరిలో యేతగాయదా వచ్చినా సుబ్రహ్మణ్యంగారిచాడే ధర్మనిర్ణయశాల. సుబ్రహ్మణ్యంగాక ధర్మనిర్ణయాధికారి. వారివాక్యము రామవాక్యము. ఆవూరివారు కోర్టుముఖం యెన్నడూ చూడనే చూడలేదని చెప్పవచ్చును. గావూరిలో కేరుప్రతిష్ఠలు సంపాదించినవాడు సుబ్రహ్మణ్యం. అంజియ్యం, గుర్మాగం చేతికక్కరికొచ్చారు. హాయిగా కృష్ణా! రామా! అంటూ కాలం గడుపుతున్నాడాయన. సుబ్రహ్మణ్యంగారికి శ్యామ లొక్కరి తియ్యే అడపిల్ల. శ్యామల కడసారిపిల్లవటంచేత తల్లిదండ్రుల పంచప్రాణాలు ఆమెమీదనే వుండేవి. శ్యామల మంచి చదువుకైనట్టి. గారాబంచేత తల్లిదండ్రులు బడికి పంపక పోయినప్పటికీ తోటిచెలికత్తెలు చదువుకూ వుంటే నాలుగైదుపద్యాలు, పాటలు నేర్చుకున్నది.

ఎట్లాగైనా శ్యామలను చలసాని నర్సయ్యగారి కోడల్ని చేయాలని సుబ్రహ్మణ్యంగారి గట్టిపట్టు. సాం ప్రదాయం అదీ చూచి అడవాళ్లకూడా యివ్వాలని వుద్దేశం కలిగింది. శుభముచూర్తంచూచి పురోహితుడు రామశాస్త్రిని పిలిపించి, చెప్పవలసినమాటలన్నీ చెప్పి అంజయ్యను తోడిచిప్పి సంబంధం కుదుర్చుకురావాలీ, అదీ శక్తి అని పంపించారు పోలారం. వెళ్లేటప్పుడు కుమా రుణ్ణి బిలిచి రెండుమాడువే లెక్కవై నాసరే అనమని చెప్పారు.

పురోహితుడు, అంజయ్య కలసి, గావూరినుంచి మంగళగిరిప్రేక్షావద్దకు బండి కట్టించుకొనివచ్చి, అక్కడ నుంచి రైలుమీద రాజమహేంద్రవరం స్టీమరుమీద పోలారం ప్రవేశించారు. దరియాత్రమీద నర్సయ్యగారిల్లు తెలుసుకొని వెళ్లి, తాము వచ్చినకార్యము, మర్యాదలు, కుశలవార్తలు సర్వమూ అయినతర్వాత, నర్సయ్యగారిమనస్సు కెక్కేటట్టు నచ్చచెప్పారు — పదివేలుకట్టుము. అయిదువేలు లాంఛనాలు. చెయ్యన్నూటపదహార్లు ఆడబడుకు కట్టుం. వచ్చే మాఘమాసంగో వివాహంచేయటం—నర్సయ్యగారి కన్నీవిషయాల్లో సంప్రదిస్తే

గింది కాని సుందరం వప్పుకుంటాడో నప్పుకోడో అని సందేహిస్తూ వున్నాడు. అయినా అంజయ్యను, పురోహితుణ్ణి మర్యాదచేసి అబ్బాయి పిల్లను చూచుకుంటానికి వస్తాడని చెప్పి పంపించాడు.

సుందరం యిదివరలో, “తనకు నచ్చితేనే కాని పెండ్లి చేసుకో” నని కచ్చితంగా చెప్పాడు తండ్రికి. ఆ కారణంచేత నర్సయ్యగారు సుందరాన్ని పిలిచి జరిగిన సంగతులూ నర్సయ్య చెప్పి, “పిల్ల నీవు నచ్చితే నేను యన్ అంటాను. చూసిర” మ్మని పంపించారు నర్సయ్యగారు.

సుందరం వక్కడే బయల్దేరాడుగావూరు. రైల్వో కూర్చున్నంతసేపూ చూడబోయే పిల్ల రూపాన్ని తనకళ్లలో చిత్రించుకుంటున్నాడు. తా నేం మాట్లాడాలో, వాళ్లేం అడుగుతారో ఆలోచించుకుంటున్నాడు. వకవేళ తనకు పిల్ల నచ్చకపోతే యేం చెప్పాలి? పిల్లగనుక తనకు నచ్చకపోతే మానాన్న గారునచ్చి మాట్లాడుతారని చెప్పి తప్పించుకోవటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు సుందరం.

సుందరం వస్తాడని కబురు తెలిసి తనకుమార్లిద్దర్ని బండిచేసి పంపించాడు నేమనకు. సుందరం బండి దిగగానే మర్యాద చేసి యింట్లోకి తీసుకవెళ్లి, యిదివరలోనే పంచహాళీలో సిదంగా కేసివున్న కుర్చీమీద కూర్చుండబెట్టి, కుళప్రశ్నాదికము లైనవివ ప వెండి కంచంలో ఫలహారం పెట్టుకొని, వెండి గ్లాసుతో మంచినీళ్లు పట్టుకొని వచ్చింది మస్తాతైన శ్యామల. శ్యామలను చూడగానే సుందరం మనసులో యేదో అనుకున్నాడు.

సుందరం పిల్లను చూసుకొని వెళ్లిన మూడోనాడే సుబ్రహ్మణ్యం గారు నర్సయ్యగారికి శుభమహూర్తం వ్రాసి రామతామ్రిగారిద్వారా పంపించారు. ప్రతిరోజూ ప్రతిశుభవార్తకోసం యెదురుతెప్పులు చూస్తూవుండేవారు సుబ్రహ్మణ్యంగారి కుటుంబం యావన్నెది.

పాపం! మానవులు చేసే ప్రయత్నాలన్నీ వృథా అయిపోత వొక్కొక్కప్పుడు. మానవుడు రాజ్యాధిపతిగా గోగుమండిన దైవము భిక్షాపాత్రము చేతి కిచ్చునట్లు చేయును. దీనినే సృష్టి నైజ మందురు.

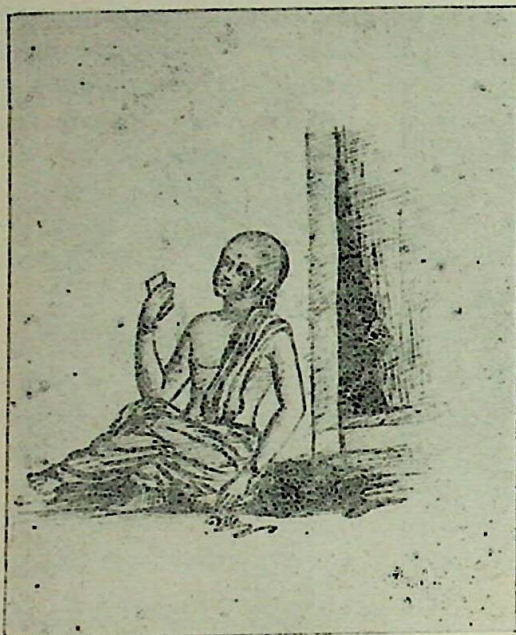
నర్సయ్యగారివద్దనుంచి యిలా వుత్తరం వచ్చి దొకరోజున:

“మహారాజశ్రీ కొల్లిపర సుబ్రహ్మణ్యంగారికి, చలసాని నర్సయ్య నమస్కారములు చేసివ్రాయునది”—

“తరువాత: యిలా వుత్తరం వ్రాయవలసి వస్తుందని నేను కలలోనైనను అనుకోలేదు. చిరంజీవి సుందరం యిప్పుడు పెళ్లి వద్దని బ్రహ్మపట్టుపట్టి కూర్చున్నాడు. యావిషయం మీకు తెలుపవలసి వచ్చినందుకు చాలా విచారిస్తున్నాను. యెల్లగయనా చిరంజీవికి నచ్చచెప్పి మీ సంబంధ పెప్పునునేటట్టు చేస్తున్నాము. నిరాశపడవద్దు. చిత్తగించవలెను.

“చలసాని నర్సయ్య వాగ్గులు”.

యా వృత్తం మాచేటప్పటికి మొదలునరికిన
మహావృక్షంలా, తొడిమసడలిన పరిపక్వఫలంలా, ప్రియా

గమనమును నిరీక్షిస్తున్న శకంతము
బోయవాని వాడియలుగుచే నేల
గూలిన విధంగా సుబ్రహ్మణ్యం
నేలగులబడ్డాడు.

3

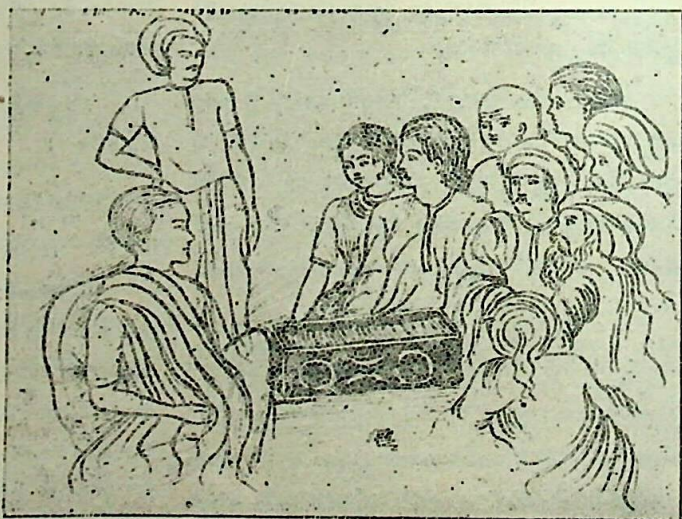
సుబ్రహ్మణ్యంగారికి కిత్త
య్య ప్రాణమిచ్చిన స్నేహితుడు.
కిత్తయ్యగారికి మిత్రుని వృత్తాంత
మంతా తెలిసింది. ఆతని మనస్సు
చివుక్కుమన్నది

ఆతని హృదయం పరా
భవంచేత భగ్గుచున్నది. యేతరుల
నైనా తనమిత్రుని పగ కీర్తు
కోవాలని వుద్దేశంకలిగింది. “కుక్క
కాటుకి చెప్పేదెబ్బ”లా చేయా
లనుకున్నాడు. తా నొక గుణపాతం నేర్పాలనుకున్నాడు
యిప్పటికాలపు యువకులందరికీనీ.

కిత్తయ్యగారి కుమార్తె చాలా అందకత్తె. చల
సాని నర్తయ్యగారికి తనపిల్లను వారికోమారుని కిస్తామని
కబురు పంపించారు. మంగళగిరి ప్రయాణం తెగిలింది
మళ్ళీ సుందరానికి.

ఆరోజున సుందరం వస్తాడని తెలిసి కిత్తయ్య
గారు వూళ్ళో వుండే పెద్దమనుషు ల్నలుగుర్నీ పిలిచి
వచ్చారు. కచేరీచావడిలో జంబుకా నాలు పరిపించి
సిద్ధంగా వుంచారు. పిల్లను ముస్తాబుచేసి సుందరం
రావలమే ఆలస్యమన్నటుగా అన్నీ సిద్ధంచేసారు.
పెద్దలందరూ వచ్చి కూర్చున్నారు.

సుందరం వచ్చాడు. పెద్దలందరికీ నమ
స్కారం చేసి నిర్దిష్టప్రదేశంలో కూర్చున్నాడు.
అంతా నిశ్చబ్దంగా కూర్చున్నారు రెండునీమిషాలు.
కిత్తయ్యగారు “సాందర్యం...” అని కేకవేశారు.
తలపుచాటుంచి సుందరం తలపు లూరేలాగా
తట్టితలా వచ్చి కూర్చుంది తండ్రి ప్రక్కన.
చాకలిలక్ష్మి మహాకృషియం తెచ్చి దగ్గర పె

ట్టాడు. సాందర్యం సిగ్గుతో సుందరాన్ని ఓరచూపు
చూచింది. సుందరంకీరం మొగ్గుతోడిగిన కడిమిచెట్టులా

పులకరించింది. నేడు నాకోరిక యీడేరే సుదిన మట్టిం దిగదా అని సంతోషించాడు తనలో తాను.

సౌందర్యం హోర్మోనియంలో శ్రుతిగలిపి జగన్మోహనంగా మోహనరాగ మాలాపించింది. సుందరం రాగ తరంగాలతో కలిసి యాడుచున్నట్లుగా తలంచాడు. యీ కన్యతో ప్రణయదోలికలలో పూగుచున్నాను అనుకొనే రోజులు ముందున్నవిగదా యని సంతోషించాడు. వెన్నెల్లో చెట్టాపట్టాలువేసుకొని పుద్యారవనంలో విహరిస్తున్నట్లునుచున్నాడు. నిలువునా ఆనందమైపోయాడు.

పిల్ల పాటాపివేసింది. చూడునిమేమిట నిశ్చయంగా వున్నారంతా.

ఇంతలో గ్రామమునకు రంగనాథంగారు సుందరాన్ని చగ్గరకు పిలిచి, “నాయనా, పిల్లనచ్చిందా! నీకు?”

నాన్నగారియిట్టం కానాలా?” అని ప్రశ్నించాడు నెమ్మదిగా.

“తాతగారూ! నాకు పిల్లనచ్చింది; సందేహం యేమీ లేదు. మహారాం పెట్టించేస్తే నేను వెళ్లి అన్నీ సిద్ధంచేసుకొని మాబంధువుల్ని తీసుకొనివస్తాను. నావి నాహవిషయంలో మానాన్న సర్వస్వసంత్రం నాకిచ్చిన కారణంచేత నాయుష్టమైతే చా” అన్నాడు సుందరం. కిత్సయ్యగారు సెమ్మదిగా సౌందర్యంవద్దకు జరిగి “అమ్మా! నీకీయన నచ్చారా?” అన్నారు “నాకీయనవద్దు” అని లేచి వెళ్లి పోయింది సౌందర్యం.

సుందరంచునస్సు నిరాశాఘాతించేత శతచ్ఛివ్రములైన ట్లూహించాడు. సక్కసారి అతనిభాషిణిలో యిదివరకు తాను వద్దన్న కన్యలందరూ జేరి తన్ను వేళాకోళము చేయుచున్నట్లు తోచి నిర్భాంత పోయాడు.

నాటిగీతి

సహదేవ సూర్యప్రకాశరావు గారు

దినదినాలు యుగాల వేదనల తీయ
తేనియల నాని జీవగీతికల రాసి
రాసివోయగా, స్వప్నాల మోసికొనుచు
నవ్వుపాతస్తుపారకణాల పూలు.

పూయు కుసుమాల కోసమై రేయినీలి
చలువకడుపులో కలత నిద్రల మునిగి
కలలమబ్బుత్రుల్లింతల కలగిపోతి
ఘలితహాసాల ఎగయూర్చుకలకలాల.

ఇదియె మొదలేమొ, ఇసుమంత యివురువిరియ
లేనిదివనమ్ము, శుభ శారదానిలమ్ము
చిలుకరింపని నీరవజీవితమ్ము
కలపికోలేని కుంతిత గళరవమ్ము.

ఇంత మధురించి అంత జీవించి ఇట్టై
పాడు వల్లకాడైనది బ్రదుకు బ్రదుకు

చూపుకొననేని కలగనిస్తున్న నేని
కురియబోదేమి సాహర్దసురభిరేఖ.

మండువేసవి కార్చిచ్చు నిండు జీవి
తంపుకొన మ్రోసిపోయిన తారకావి
పంచికా చకిత మిహికాపదము వీడి
సోలినది మేన మలినాశ్రుకోకగీతి.

నాటి కడగంటి వలపు కన్నీటిపాట
మొరసి పోవక, హృదయాన మూగవారి
జీరువారిన పచ్చ కర్పూరవిరహ
వేదనాకపోల పదాల నేదపెరు.

వృద్ధహేమంతు బిగిక్కొలింతలందు
మంచు జల్లుల వలపులు మాసిపోవ
నేల జీరాడి మృత్యుపదాల బడితి
నవనసంత కల్యాణ మెన్నటికి లేక.

అవి శీతకాలపు సెలవులు. నామిత్రుడు ఆదిశేషు ఆహ్వానము చేయఁగా కలకత్తా వెళ్ళితిని. అక్కడక్కడ వైద్యచరీతుకుఁ జదువు చుండెను. హాగా రెయిలు స్టేషనుయొద్ద నాకై కనిపెట్టుకొనియుండి, నాపేరుపెట్టి పిలుచుచుండినను, వాని నేనానవాలు పట్టలేక పోయితిని! క్రాపుజుట్టుపెట్టి, పింజెకట్టుగట్టి, కాళ్లకు బూట్టుతోడిగియున్న వానిని జూచి బంగాళావాఁ డేమో యనుకొంటిని! వాని యుచ్చారణయు బంగాళీయులదే! అదివఱ కెన్నఁడు నాదేశము చూడకపోవుట చేత, నాకన్నియు నచటఁ గ్రొత్తవే. ఆదిశేషు నా కచటి తన యాధ్రన్నేహితులను, బంగాళీ మిత్రులను జూపించెను. అతనితోఁ బోయి నే ననేక ప్రదేశములు చూచితిని. మూలికా రామము, కాళికాదేవాలయము, వస్తుప్రదర్శనశాల, జైనుల బంగరుగుడి, సార్వభౌమిక గ్రంథాలయము—ఇవి యన్నియు నాకతఁడు చూపించి, వీనిని గుఱించిన వినోదాంశములు విశదపఱచెను. ఏ నూతనలోకసందర్శనము చేయునట్లుగనో నాకుఁ దోఁచెను!

ఒకనాఁడు నామిత్రుఁ డేదో పనియం దుండుటచేత, నే నొంటరిగ నగరసంచారార్థ మేగితిని. ఆ రోజున హుగ్లీనది కవతలయొడ్డు నందలి బేలూరునం దేదో మహాసమావేశము అయ్యెను. పాటలు, పద్యములు, ప్రసంగములు,

హరికథలును నాకుఁ దెలియని బంగళీభాషలో జరిగెను. వీనిని బురస్కరించుకొని యనేక మేళములు గానవచ్చెను. అనేక యువాహారములు, పానీయములును విక్రయింపబడెను. అచట వేసినపందిట్లు, గుడారములును ప్రేక్షకులతో నిండిపోయెను. అనేకభాషలు మాటాడెడి స్త్రీపురుషు లందు విహరించుచుండిరి. ఇంతలో సాయంసమయ మయ్యెను. ఆవలి యెడ్డునకు మరలఁ గొనిపోవుటకు చిన్నపొగ నావల గుమి యపుడు నది దాటివచ్చెను. వెంటనే ప్రజలలో నొక్కమాటుగ సంచలనము గలిగెను. పడవలలో ముందు గూర్చుండుటకై ప్రజలు వేవేగముగఁ బరువులెత్తిరి. అంత తొందరగఁ బరుగులిడ నా కుద్దేశము లేకున్నను, నదీప్రవాహవేగమునఁ గొట్టుకొని పోవు కొయ్యకంబమువలె నేనును కాలికి బుద్ధి చెప్పితిని. కొందఱితోఁ గలసి నే నెట్టకేల కొక పొగపడవలో గూర్చుంటిని.

పడవపాయఁ ద్రోయునపుడు, టిక్కెట్లు ఇచ్చువాఁడు వచ్చెను. టిక్కెట్లు కొనవలెనని చొక్కాజేబులోఁ జేయిపెట్టితిని. వేళ్లకుడబ్బు సంచి గానరాదు! ఒకవేళ ప్రక్కజేబులో సంచి యుండవచ్చునని యక్కడ వెదకితిని. అచటను సంచిలేదు! “అయ్యో, ఇంకేమి గతి!” అని యొక కేకపెట్టి, నాయలజడికి నేనే సిగ్గుపడితిని. దగ్గఱనుండు నొకస్థూలకాయుఁడు

పుష్యమాసము]

“కీ! కీ!” యని బంగాళీలో నన్నుఁ బ్రశ్నించెను. నాకాభాష తెలియదని యింగ్లీషునఁ జెప్పఁగా నాంగ్లమున నాతో నతఁడు మాటాడఁజొచ్చెను.

“నీవు మంద్రాజీవా?” యని బంగాళీ యుఁడు.

“అంగ్రుఁడను” అని నేను.

“సామ్మ పోగొట్టుకొంటివా?”

“ఔను నాడబ్బసంచి పోయినది. ఫూహారము చేయునపుడు సంచితీసి, తిరిగి జేబులో నుండితిని. ఎట్లో మాయమై పోయినది!”

“ఇంత జనసమృద్ధముగ నుండుచోట సామ్మ పోవుట కేమి యాశ్చర్యము! నీకీ యూరు క్రొత్తదా?”

“వారము క్రిందటనే యిడటఁ జదువునొక స్నేహితునిఁ జూచుటకు వచ్చితిని.”

“నీ కెంత లెక్క కావలయును?”

“అర్థరూపాయి చాలును. ఐన నేను క్రొత్తవాఁడనే, నన్ను మీరెట్లు నమ్మి బదులీయఁగలరు?”

“దానికేమి లెండి. ఆపదలందు అందఱు మును బందుగులమె! ఈమాత్రము సాయము దొరకని యీ దేశమును గుఱించి క్రొత్తవాఁడవు నీవేమను కొందువు?”

అని యాపురుషుఁడు మందహాసము చేయుచు, అర్థరూపాయి నాచేతనుంచెను. ఆయనకు వందనము లిఱుచు నేను టిక్కెట్టు

కొనుకొని, ఆతని విలాసమడిగి, మఱునాఁడె యాయన సామ్మిచ్చివేసెదనని చెప్పితిని.

“ఈభాగ్యము నాకు ముట్టజెప్పటకై మఱియింత సామ్మ కర్చుపెట్టకొని, నాయొద్దకు నీవు శ్రమపడి రావలయునా?” అని యాయన పలికెను.

“నమ రుమునకు సాయముచేసిన సత్పురుషుల ఋణముదీర్చి, వారియెడల కృతజ్ఞుఁడనై యుండుట నావిధి గదా!” అని నేనంటిని.

అంతట మేము లోకసమాచారములు చెప్పుకొను చుండఁగా నే నాన యొడ్డుచేరెను. ఆయన యనజ్ఞుఁడైకొని, నేను బసచేరితిని.

౨

బంగాళీభాషగాని, కనీసము హిందీ హిందుస్తానీలలో నేదైనఁగాని, రానివారు కలకత్తా నగరసంచారము చేయుట కష్టము. అంగ్లేయ విద్యాపరిచితులును జనసమూహము వలెనే దేశభాషలోనే ప్రాయశముగ సంభాషితురు. సతతము తెలుఁగునే స్తకాండు పరివేష్టించఁగా తమిళవాసన బొత్తిగ దరికిరాకుండ జేసికొనుటయె ముక్తి యనుకొని, ఏండ్లకొలది తిరువళిక్కేణీవీధులలో తిరుగులాడుచుండు నాకు, ఈకొద్ది దినములలో దూరదేశపు బంగాళీ భాష పట్టుపడునా? కావున బంగాళీ బాగుగఁ దెలిసిన యాదిశేషును వెంటఁదీసికొని, మఱునాఁటి మధ్యాహ్నము అప్పుతీర్పుటకై ప్రభుల్ల చంద్ర నియోగిగారియింటికిఁ బ్రసన్నమైతిని. మేమున్న బౌబజారునకు మిక్కిలి దూరమున

నున్న చిత్తురుకోడ్డు పరిసరములనుండెడివారి గృహ మెట్టకేలకుఁ జేరితిమి. ఆ గృహమున తెనుఁగుజాడలు కొన్ని గానవచ్చెను. మమ్మును జూచి ప్రభు బాబు, తాను బీల్చుచుండిన హుక్కా-గొట్టము నోటినుండితీసి, మా కది యందియ్యఁబోయెను. అభ్యాసము లేదని మే మది స్వీకరింపమైతిమి. అంతట మువ్వరము ప్రసంగమనకుఁ జొచ్చితిమి

ప్రభు బాబునకు మద్రాసువా రనిన యభిమానము మొడు. తమ యింటిపేరు “నియోగి” యగుటకుఁ గారణమేమని నేనా యన నొకటిరెండుసారు లడిగితిని. ఆదిశేషు అపుడందుకొని, “బాబుజీ, నా మిత్రుఁడు నియోగిశాఖియుఁడు. మీతోఁ జుట్టజీకము గలపవచ్చుననెడి యానచేతనే తరిచి తరిచి మిమ్మాప్రశ్నలు వేయుచుండుటలేదు గదా!” అని చిఱునవ్వు నవ్వుచు ననెను.

మందహాసము చేయుచు ప్రభు బాబు, తెలుఁగుదేశమునందలి నియోగుల వృత్తాంత మంత మమ్మడిగెను. నేనుకొంతసమాధానము చెప్పితిని.

“నియోగులలో నేవైన ప్రసిద్ధగుణము లున్నవా? వా రెద్దానియం దాతీతేటి యుండుదు?” అని బాబు మరల నన్నడిగెను.

నేను ప్రత్యుత్తర మీయఁబోగా, తా నందుకొని యాదిశేషు, “ఈకాలపు నియోగులు పలువురు ఉన్నది యాడ్చివేసికొని, సుష్టుగ సువారము లారగించుటయందు సుప్ర

సిద్ధులు. గోదావరి విశాఖపట్టణ మండలముల వారు మీసములు పెనవేసి చుట్టలు తగులఁ బెట్టుటయందును, కృష్ణా, గుంటూరు వారలు తిరిపమెత్తి పూటకూళ్లు పెట్టుటయందును, ఆతీ తేజీయున్నారు!” అనివలికెను. మేము మువ్వ రము పక్కన నవ్వితిమి. ఆదిశేషున కిట్టి కటు నగుమాటలు స్వతస్సిద్ధమే! వైదికజన్మమెత్తిన యాతఁడు నియోగులమీఁదికిఁ దాడివెడలి, హాస్యరౌద్రరసములు వారిమీఁదికిఁ గురిపించి, తన చమత్కారమునకు మురియు చుండును! ఐనను అంతర్యమున నియోగులను గుఱించి యతనికి వైరబుద్ధిలేదని నే నెఱుఁగుదును.

అంతట నియోగిబాబు, “దానికేమి దేశ మున మనమందఱము నిపుడు చేయు ఘనకార్యములే యివి! కాని నాకుఁ గావలసినది నియోగుల కేప్రత్యేక విద్యలందైన ప్రవీణత గలదాయని—వాని కేకళలందైన నైపుణ్యమున్నదా? ఉన్నట్టు నా కెవరో చెప్పిరి” అనెను.

అంత మరల ఆదిశేషు అందుకొని, “వారిలో నిపుడు మహాసంస్కర్తలు బయలు దేరి, మంచిప్రయోజకులై నారు! తమ వారు, ఊర్ధ్వపుండ్రములు చిదుపఁగూడ దనియు, శ్రాద్ధపిండములు మెదపవచ్చుననియుశాసించుచున్నారు! ఇవియే వీరి విద్యాప్రవీణతలు!” అని పలికి, నియోగుల యధికతకు తిరిగి తిలోదక సమర్పణము చేయసమకట్టెను!

ఇది లెక్కనేయక నేనందుకొని, కొంత కాలమునుండి వైదిక కార్యభారము తమమీఁద లేక, లౌకిక న్యాపారములకే నియోగింపబడిన నియోగులు, ఎక్కువ తీటిక గలిగి, లలితకళ లందును, ముఖ్యముగ కవిత్వమందును నిపు ణతఁగాంచి యున్నారనిచెప్పి, ఆంధ్రకవులలోఁ బలువురు నియోగులుండుట దీనికి దృష్టాంత ముగఁ బేర్కొంటిని.

అంతట బాబు, “బోను. నేనిదే వింటిని. అయ్యో, మన ప్రసంగములలో ఘలాహారము సంగతి మఱచితి నే! బాకులీ! బాకులీ! ఒల్లో హాహ్.....” అని క్రిందకి కేకవేసెను.

3

ఇదునాల్గు వత్సరముల లేత్రబ్రాహ్మణమున నుండు నొకసుందరి, చేత తళతళమను పల్లెర ముంచుకొని, మేడమెట్లెక్కి వచ్చెను. వెంట నొకపిల్లవాడు తేసేళ్ల జారియు, మిల్లిగరిటెలు గిన్నెలును గొనివచ్చెను.

చిన్నబల్లలమీఁద మా కొఱకుఁ బెట్టఁ బడిన యల్పాహారములు భుజింపుడని గృహాధి పతి మమ్మంతట కోరెను. జిహ్వరుచులందును నామిత్రుడు శుద్ధబంగాళీయుఁడె. కాని నేనే సందిగ్ధావస్థలో నుంటిని! చిన్ననాట నుండియు నాకుఁ గారపువస్తువులందేయిష్టము. తీసి నాకు బాత్రిగ సరిపడదు. “మీయమ్మ నీకు బాల్వ మున కారపుపా లిచ్చెనా!” యేమి యని చెలి కాండు నన్ను గేలినేయుచుందురు! కాని స్వతస్సిద్ధమై యభ్యాసమున స్థిరపడిన మన

రుచుల నెట్లు నిరోధింపఁగలము? కలకత్తానచ్చి నప్పటినుండి, కారపువస్తువులకు నేను మొకము వాచి, హశారా మొదలు కాళీఘాటు వఱకును గల యంగడులు గాలించితిని. కాఫీ త్రాగుట కలవాటుపడిన నానోటికి తేసేరు మట్టిబెడ్డ వలె నుండును! నేనిపు డేమి చేతును?

ఈఘలాహారములు తనముద్దులకూతురు గల్పించినవని ప్రభుల్ల బాబు నొక్కి - చెప్పట చేతను, భుజింపుడని యాబాల స్వయముగ వడ్డించుటచేతను, నేనొక రసికుల్ల వితిచితిని. గదిలోఁ బ్రవేశించునపుడు నే నాపాలతి సం తగఁ బరిశీలింపలేదు. ఇపుడు ప్రసంగించు నపు డాలలన వినయ లావణ్య సంపదలు విదిత మయ్యెను. అంత గుణవతిని, సౌందర్యవతిని నే నెన్నఁడును జూచియుండలేదు. నవశిరీష కుసు మమును బోలిన శరీర సౌకుమార్యమునఁ జెన్నొందెడి యాచేడియ చిటునగవులు లేత వెన్నెలలు వెడఁజల్లు చుండెను. నే నిపుడు గ్రోలెడియానందము, జిహ్వ కీసూతన భక్త్య విశేషము సనుకూర్పుటవలనఁ గలిగినదా, లేక యీసుగుణసౌందర్య రాశి చక్షుర్యగ్మునకుఁ బ్రసన్నమగుట వలననా? సుచర్లకంకణ శోభి తములగు నీమెలత మృదుకరస్పర్శ మహిమ ముననే సర్వసామాన్యములగు నీ యాహార పానీయము లింత రుచిరములైనట్టు గానఁ బడెను!

“మోమోటము వదలి భుజింపు బాబుజీ! మేము నీవారమె గాని ఇరులము గాములే!” యని ప్రభుల్ల బాబు నన్ను ప్రోత్సహించుచు, తన

పూర్వకులు ఆంధ్రదేశమునుండి వచ్చినయు, పూర్వపువేళ్లు గృహనామములును సశింపగా నిపు డొకశాఖానామము మిగిలి మనుచుంటి మనియుఁ జెప్పెను.

“సరే! నియోగిబాబు లొకరికిద్దరైనారు! నీగొట్టె నేతిలోఁ బడ్డది యింక పెట్టికొడకా! ఈవిడు అత్తవారింటి మనుగుడుపు అనుకొని కడుపునిండా మెక్కుము!” అని సమయము దొరికెనని యాధూర్తుఁడు, ఆదిశేషు, నన్ను పరిహాసము చేసెను. ఆ పలుకులు ములుకు లగుట నాకొకనికేకాదు. నునుసిగ్గుతో నకుళ పసిమిబుగ్గిలోకింత తడవు అరుణకాంతులతోఁ దళుకొత్తెను.

ఫలాహారానంతరము ప్రభుల్లబాబు, తన కుమార్తె బెతూనుకళాశాలలో విద్యనేర్చి తరగతిలో మిన్నగనున్నదనియు, ఒక మంద్రాజి యాచార్యగురువు నొద్ద సంగీతము నేర్చుకొను చున్నదనియుఁ జెప్పి, పుత్రిక దెసఁ దిరిగి, “వకుళా! ఏదీ క్రొత్తచుట్టములకు నీసంగీత రసాయనముకూడ నొకింత చవి చూపవా?” యని కోరఁగా, మరల నరుణోదయచ్ఛాయ లాపడఁజేసిఁడి చెక్కులకుఁ బూతపెట్టెను!

మావంశీకులలో నొకరికి లేత వెన్నెల సోఁకిన శీతలము గ్రమ్ముచుండెడిదట! నాచెవులకు సంగీతము చప్పగఁ దోచుచుండును! నైజగుణమున కెవరేమి చేయఁగలరు? కాని, యా సాయంకాలము వకుళ వీణమీఁదఁ బాడిన త్యాగరాయకృతులు, సంగీతముపట్ల నాహృద

యము నావహించిన మాంద్యమును బారఁద్రోలెను! ఆపొలఁతి పలుకుపలుకునకు తేనియ లొలుకుచుండుట, త్యాగరాజుని యపారభక్తి మహిమముననా, ఈమధురవాణి వాక్కుధారసప్రభావముననా యని నేనచ్చెరువొందితిని. సంగీతానంతరము, “వకుళా! నీగీత రసాస్వాద నము చేసిన క్రొత్తబంధుగుల నుండి నీ కేమి కానుక కావలయును?” అని మేలమాడు జనకుని పంజరపుక్రంతలనుండి యజమానుని ప్రేళ్లు కొఱకఁజూచెడి చిలుకవలె, చుటచుటఁ జూచి, లజ్జా కోపములచే జేపుటించిన ముఖకమలమున వకుళయట్టే గది విడిచిపోయెను!

౪

సౌఖ్యదినములు చయ్యనజరిగిపోవును. శీత కాలపు సెలవులు వేగమె ముగియఁగ నే, నేను మరల చెన్ననగరప్రయాణము గట్టితిని. రెయిలులో స్వదేశమునకు వచ్చుచుంటిని నా కేల నో యిపుడిసుమంతయు సంతోషము లేదు. మరల కూవమహానది, అటవ స్నేహితులు, చెన్ననగరనివాసము—నాకు సిద్ధ మయ్యెను! నాకలకత్తాప్రవాసము, బంగళీయుల వదన బింబములు, ఆదిశేషుని సహవాసము, ఇప్పుడు నేను పయనముఁజేసిన రెయిలుబండి నడకల వలెనే యతివేగముగఁ గాలగర్భమునఁ గలిసి పోయెను. శీత కాలపుటదయమున దట్టమగుపొగమంచుమైదానమునుగప్పరితిని, సమయదేవత నానూతనానుభవములనెల్ల నంధకార బంధుర మగు తన వదనగహ్వరమున వైచికొనెను.

కాని, యీ పెనుజీకటి మధ్య తక్కుతక్కు మను దృశ్యమొకటి నామనోనేత్రము నెదుట నదా మెఱయుచుండును. అది నాకమితోతాన హానందములఁ బ్రసాదించుచుండును. నాకుఁ గల పెక్కు మనఃకేశములను, కన్తశోధనలను మఱపించెడి భావోద్రేకమును నాకుఁగలిగించు చుండును. అదియేదన, వకుళ కమనీయనురూపమును, కోకిలకూజిత సదృశమగు నామానిని మధురగానమును.

ఒకనాఁడు నేను కళాశాలనుండి బసకు వచ్చిచూడఁగా, నాకొఱకు రెండుఉత్తరములు గనిపెట్టుకొని యుండెను. అందొకటి నాప్రియ పిత్రము ఆదిశేషువ్రాతతో నొప్పించుటకు రెండవ లేఖ యెవరిదో దస్తూరినిబట్టిగ్రహింప నలవిగాకుండెను. ఇదెవరువ్రాసిరాయని సంచి చింకకయే నేనాలోచించితిని. నాపేరు ముందు “రాజశ్రీ”కిమాటుగ “బాబు” అనియుండెను. హరిననురోడ్డుముద్రయుండుటవలనఁగూడ, నా క్రొత్త కలకత్తా నేస్తకాం ద్రవ్యవో వ్రాసి యుండురనుకొంటిని. ఎవరువ్రాసిరి, విషయము లెవ్వి యని తెలిసికొనగోరి నే సంతకము మున కాకితపుసంచి విప్పితిని. క్రింది సంతకము గుర్తుఁబట్టలేకపోతిని. విడియక్షరములతో బాబు లిఖింపఁబడియున్నను లోని విషయములు నా తలకెక్కినవిగావు. అవి నన్నుఁగూర్చిన సంగతులేయైనట్టన్నను, వ్రాయువారికి నా వలనఁ గావలసిన ప్రయోజన మేమియో గ్రహింప లేకుంటిని! ఆదిశేషు ఉత్తరముకవేళ దీనికి వ్యాఖ్య యొసరింపఁ గలదేమో చూతమని

యది విప్పిచూచితిని. అది చదువునపుడు నా కనులు నేనమ్మజాలకుంటిని. నే నింకను కల కత్తాలో మిత్రుని యెదుట నుండునట్లును, అతఁడు తన సహజచమత్కారవచనముల నా ప్రేయసి వకుళనుగూర్చి నాతో ముచ్చటించుచున్నట్లును, నేను కలగనుచుండుటలేదుగదా? లేదులేదు—నేను నిక్కువముగ మద్రాసుననే యుండి, నాకలకత్తామిత్రునిలేఖ చదివుచు టిని. బాబులోని విషయము లేమిటి? ప్రభుల్ల చంద్రని యోగి, తనపుత్రిక వివాహమును గూర్చి యాలోచించుచు, కూతుని కోరిక గనుగొమ్మని సతి నడుగఁగా నాఁడు తమ యతిథియైన, యాంధ్రనియోగి యవకునిపై నాయువతి మనసునిలిపెనని తెలిసెననియు, తన యవలెనే తండ్రియు నాజవ్వచునిగూర్చి యభిప్రాయపడుచుండెననియు తేలెను. ఈ వృత్తాంతము నాకును, మాజనకునకును వ్రాసి, మాయభిప్రాయములుగనుగొనికాని, తనకుమాత్రై పరిణయపుఁ బ్రయత్నములు సాగింప వలనుపడదని ప్రభుల్ల బాబు చెప్పటచేత, ఆనాడే మా తండ్రికిఁగూడ సవిస్తరముగఁ దాను లేఖవ్రాసితినియు, ఆసంగతి నాకును దామిరువురును తెలియఁబఱచుచున్నా మనియు నాదిశేషు వ్రాసెను. ఇపుడు ప్రభుల్ల బాబు ఉత్తరము చదువఁగా, దాని యర్థము నాకు విస్తృతమయ్యెను. ఇంకఁక ర్థవ్యమేమి?

౫

సాతకమిత్రుఁడా! నీవెప్పుడైన నమూల్య మగు కలగని, అంధలి విషయములు మెలకువ

వచ్చినతోడనే మటుమాయమగు ననుభయమున మంచమునంటిపట్టుకొనియుండుట జ్ఞప్తి నున్నదా? నేనపు డిట్టియవస్థ నున్నాడను. వకుళ నేను గలలోగనిన పెన్నిధియె. నాజాగ్ర దవస్థగమనమె యద్దాని యనుభవమునకు ప్రబలశత్రువు ఎందువలన ననెదరా! నేను లోక మెఱుంగని కళాశాలావిద్యార్థిని. వకుళ నా భాగ్యదేవతయనుట నిక్కమే. కాని, యేళ్లును పూట్లునుగల వేలకొలదిమైళ్ల విశాలదేశము మాప్రేమసాఫల్యమునకు ముఖ్యప్రతిబంధకము. పేరునకు నియోగియేకాని, అన్యజాతి మతాచార ధర్మములనుసరించిన బంగళీకుటుంబపు బడుచు వధువు. ఆంధ్రదేశమున పూర్వాచార పరాయణులగు వైదికశాఖవారిని తమ నిష్ఠచే ధిక్కరించెడిపద్ధతి నియోగిశాఖకుఁజేరినవాఁడు వరుఁడు. ఎంతటి పరస్పరాను రాగములతో నొప్పువారలయ్యును, ఇట్టి యువతీ యువకులకు దాంపత్యసంఘటనభాగ్యము దుర్లభము గదా!

౬

నాకు లేఖలు రెండును మాతృద్రుతిఁ బంపి వేసితిని. నాయుద్దేశమును వెలిపుచ్చెడియావంత మాటయైన నేను తెలుపలేదు. ఏమని తెలుపు వాఁడను? నా కట్టపఱిశ్చకుఁ బూర్వమే తలిదండ్రులు మంచి సంబంధ మొకటి కుదిర్చిరి. ఐన నేను పెండ్లికి పెడమొగము పెట్టుటచేత, నా కోరికను మన్నించి, వారు కార్యాచరణమునకు దిగకుండిరి. ఇంకఁ గొంతకాలమునకుఁ గాని నావిద్యాపరిపూర్తి కానేరదు. నా భక్తి

గౌరవముల కాస్పదుఁడగు జనకుని యభిమతము పడయక యేమొగము పెట్టుకొని యీ విదేశాంగనను బరిణయ మయ్యెదను? మాయోగిసంఘమునం దిటీవల విశాలభావములు కొంతవఱకు వ్యాపించియుండుట వాస్తవమే. ఐనను మొత్తముమీద సంకుచిత సాంఘికాదర్శములుగల తలిదండ్రుల యభిప్రాయములను ప్రతిఘటించి, యెటు లీనూతనపద్ధతి వివాహమునకు సిద్ధపడఁగలను? కావున నీసందిగ్ధ సమయమందు మానమే యొప్పుగుమార్గమని యెంచి, పొసఁగని నాప్రేమచరిత్రకథనమునకుఁ బూనక మా జనకునికి పైలేఖ లంపి యూరకుంటిని. ఒక్కొక్కసమయమున మానమే పదియుపన్యాసములపెట్టు! నాహృదయగత మగు కోరికలు గ్రహింప మా జనకుని సరసతకే వదలివైచి యూరకుంటిని.

ఒకవారము గడచెను. రెండువారములు జరిగెను. ఇప్పటికి మూడువారము లయ్యెను. ఎప్పుడు తపాలజవానువచ్చి, ఆకసమంటెడి నా ప్రేమ సౌధమును గూలఁద్రోచి నా వలపును మూన్నాళ్ల ముచ్చటగ నొనరించెడి లేఖను నా చేత నుంచునోయని నా గుండీయలు జల్లుమనుచుండును. రెండుమాటలతో పరిసమాప్తి నొందింపవలసినకథ కింతటిబాగేల? “పుత్రకా, నీబాల్యచేష్ట లింకను వదలలేదేమి?” అను జనకుని సంక్షిప్తలేఖనముతో నాయాన లోక్కుమ్మడి యడుగంటునుగదా! ఈ కాలహరణమేల? ఇట్లు నేననుకొనుచుండఁగ నొక్కనాడు

మాతండ్రియు త్తరమువచ్చెను. నాప్రేమ కథను వమ్ముజేసెడి యీలేఖ విప్పటకు నా చేతులు వచ్చినవి కావు. సంచిచించునపుడు వినవచ్చిన సన్ననిచప్పడు నాగుండీయ లవిన ధ్వనివలె దోచెను! నిరాశతో మనసు రాయిచేసికొని, నే నంత యుత్తరము చదువ సాహసించితిని. ఇదియేమిచిత్రము! లేఖ చదువునంత నేపును, నామనస్సు మర్త్యలోకముననే లేదు. ఏమి చదువుచుంటినో నాకుఁ దెలియదు. అరేబి యను రాత్రులకథలలోని యలాయుష్ణీను నేల సారంగమునఁ జొచ్చి నేత్రపర్యముగఁ గాంచిన విచిత్రదృశ్యములు నేఁ బొడఁగంటిని. కొండగు హలో ఆలిబాబాకంటఁబడిన కాంచన రత్న రాసులు నాకు దృగ్గోచరమయ్యెను. భాను బింబము పచ్చిమదిత నుదయించునట్టును, చృక్ష

జాలము వియత్నధమునుండి పృథ్వికి వ్రేలాడు నట్టును నాకుఁ దోచెను. సనాతన వైదిక ధర్మనిష్ఠాపరుడగు మాజనకుఁడే నా కీజాబు వ్రాసెను! ప్రభుల్లచంద్రనియోగి, ప్రస్తుత దేశకాలఃకర్షితులను బట్టి బంగాళీయుఁ డని వ్యాప్తికొందియున్నను, సత్యమునకు స్వచ్ఛ మగునియోగివంశ సంజాతుఁడు, సజ్జన గర్వితుఁ డుననియు, ఆయనకుమార్తె తనకొడ లగుట కన్నివిధముల నొప్పియున్న దనియు, తాను బోయి స్వయముగ నీసంగతుఁ డనియుఁ గను గొంటిననియు, నాకీసంబంధమునమృతమైనచో నావివాహమునకుఁ దామందఱు నెదురుచూచు చుంటియనియు, ఇదియే మాజనకుని లేఖావిష యములు. పిమ్మటి వృత్తాంతమంతయు రసజ్ఞు లగు పతిలే యూహించుకొనఁగలరు.

కోకిలగీతము

పోలూరు శ్రీమన్నారాయణయ్య, గండ్రకోట సీతారామయ్యగార్లు

గున్నమామిడి చిగురుటాకులను మెక్కి,
కువలయానందముగఁ బాడుకొనెడి వేళ,
గానవిద్యా ప్రపిణులౌ కవినరేణ్యు
లరయుచున్నారు; కోకిల! హాయిఁజెంది.

ఎరిగిలాకులజీవించు హీనమైన
యాత్యఘోషము నీగీతమహిత మనిన;
గానవిద్యాప్రపిణులౌ కవినరేణ్యు
లనుభవించుదు; నీదు గీతామృతంబు.

కంతమందలి తంతులఁ గదియఁజేర్చి,
విశ్వమోహనముగ నాలపించువేళ;
వినెడిభాగ్యంబ దే మానవునకుఁ గలదౌ
వానిజన్మము ధన్య మోవరపికంబు!

విరహిణులకు కొంద టొక్కొక వేళ నిన్నుఁ
బలువిధంబులఁ దిట్టినఁ బాటలోని
నీటు గోరంత తగ్గునే? యేటిమాట
లెవ్వరేమన్న నేమి? నీకేమిలోటు?

వర్ణభేదముఁ బాటించువారు నిన్నుఁ
దులువతనమున నలుపని పలికినంత,
సదమలంబగు నీకీర్తి కొదవవడునె?
కాదువర్ణంబు ప్రఖ్యాతి కారణంబు.

పాలకడలియె, జననియై బరఁగుగాదె!
వెలయు నమృతమునకు, హలాహలమునకును;
పుట్టినిల్లాకటియె, బలిపుష్టమునకు,
బాలపల్లవఖాదివై వటలునీకు;
రాళ్లగుట్టలలో నుండు రత్న మెట్లా
యల్లె, పులుగులరత్నంబు వగుదు వీవు
కాదు వంశంబు, చిరకీర్తికారణంబు.

కన్న బిడ్డలఁ గాకులు గష్టపెట్ట
నుల్లమున నించుకేని చింతిల్లఁబోవు,
నీదుడెందము పాపాణ నిర్మితంబా!

హా! తెలిసె! సుకభిపురుషునందు నీకుఁ
గలుగు ప్రేమభరంబును బలుక వశమె?
సతికిఁబతి, “యేడుగడ”యన జగతి వినమె?

వరుసఁ దారలు హిమభాను వదలుఁగాక!
ద్యుతియువతి ద్వాదశాత్ముని దొలఁగు గాక!
నీవు సురభిని బొయక, నిక్కమైన
ప్రేమ తత్త్వంబుఁజూప దీప్యభివీయందు.

హాయిఁగూర్చు వసంతుని రాయబారి
వీవులేక, వత్సరములులేవు, కల్ప
ములును లేవు, లేవు నిఖిల భువనములును!
ప్రణయశరధి భంగాహత పాంథజనులఁ
గరుణఁ గనుఁగొని దరిఁజేర్చు తరణి వీన!
నీవు లేకున్న జగమెల్ల నిదురఁ జెందు.

మెనవెదపు నీవు ఫలములఁ గిసలయముల
నునికె బలుమటు మార్చెదు యోగి రీతి,
పుష్పసమయమునకుఁ గూర్చు భోక్త వగుచు,
జ్ఞానమార్గంబుఁ దెల్పెదు గాన సరణి.

పూలమకరందమునఁ బొట్టఁజోసికొనెనీ,
యశుల ధృంకృతులకుఁ గల యర్థమేమొ?
సుఖము మీఱ డోలికయందు సుప్తిఁజెందు
నర్భకుని నవ్వులకుఁ గల యర్థమేమొ?

హరిని బంధించి, మనమున హరిఁదలంచి,
శ్వాసకుంభించి, మించు తత్త్వము గ్రహించి,
యన్ని తాననియెంచి, లోనాలకించు
నపుడు ప్రభవించు, వివిధ నాదార్థమేమొ?

పలు పలుకులేల? గాములు, బవలునేయు
వేల్పు, రిక్కలు, నుష్పరవీది నేఁగు
నపుడు గలిగెడి యలిపుల యర్థమేమొ?
అరయ నీ గీతమున కర్థమదియె పితమ!!

౧

బహుమానముల క్రిందట సమరయాత్ర వెడలి దుర్భేద్యము లగు దుగ్గముల బెక్కింటిని జయించి, దోర్భలురగు ప్రభువుల బెక్కి-ర నోడించి ప్రాభవోపేత మగు దనదీగ్విజయసూచకముగా జయస్తంభముల బెక్కింటి నందందు నెలకొల్పి, తుట్టుతుదికు దుర్నిరీత్యప్రతాపు డగు ప్రతాపరుద్రగజపతిని జాతుర్యమునజయించి, యక్కటకపల్లభుని తనయయైన రుచీదేవిని బహిర్యమాడి చతురంగబలములతోడను, అగణితధనరాసుల తోడను, శచీసహితుండగు పురందరునివలె రుచీసహితుండై కృష్ణ దేవరాయ లకుండై వైభవముతో బురప్రవేశము సేసి ముచ్చటగు మాడునాల్లయినగాలేదు. ఆ రాజేంద్రుని స్వాగతోత్సాహమునకై వేసినపందిళ్లు, కట్టినతోరణంబులు, తీర్చినరంగవల్లులు, యెత్తినధ్వజపతాకలు, పెట్టిన యంగళ్లు యి కను అట్లేయున్నవి. స్త్రీలును, బాలబాలికలును, ఉత్సవనందరర్థమున పెట్టుకొనినయలంకారములు, ధరించినవస్త్రములు, పూసికొనిన లేపనములు, రాసి కొనిన యత్తెరువులు, వేసికొనిన తాంబూలరాగములు, యింకను తొలగలేదు. ఏవీధి తిరిగించిన, ఏయంగడిని జూచిన, నేగృహంబునుగాంచిన యుక్తినిచిహ్నము లింకను కనుమాయక కనుపించుచునే యున్నవి. కృష్ణరాయ ప్రభుని దోర్భలమును, తిమ్మరుసుచుంత్రి బుద్ధి బలమును సమరయాత్రపవెడలినచ్చిన యోధు లింకను జారుకు నమ్మతెంబు గొలుప వినరించుచునే యున్నారు; ఆనందాశ్చర్యములతో జనులు వినుచునే యున్నారు. ఇంతలో యెల్లరిమనములు కలకజెంద నంతపురములో కలిగిన దొక్క విశేషము.

౨

అప్పుడే తెలతెలవాటు చున్నది. మహారాజును మేల్కొల్పుటకు మ్రోగెడి మంగళతూర్యరవంబులింకను మ్రోగుచునేయున్నవి. ఆ సగారా మ్రోగెటకు నిద్రనుండి

మేల్కొని దాసదాసీజన మప్పుడే నిత్యకృత్యములకు గడంగినారు; కాని యున్నట్టుండి పనిపాటలాగిపోయినవి. ఎవరిపనులు వారుచేసికొనక యొక్కడివా రొక్కడే గుంపులుమాడి గుసగుస లాడుచున్నారు; ఒకరిచేవి యొకరు కొఱికికొనుచున్నారు; అమృతకృయని ముక్కుపైజేలు వేసికొనుచున్నారు; 'ఎంతసాహసి' యను చున్నారు. "శిరశ్చేదము చేసిననుపాపములే"దనుచున్నారు. "మగనినే చింతలుకు సాహసించిన మగున యెంతకు చాల"దనుచున్నారు. "నిజముగా నట్టిదాని సంతాపపురమున నుంచు కొనుట రాజునకును, రాజ్యమునకును జేటే" యనుచున్నారు. "ఇది ఆమెతప్పుగాదు, మహారాజుతప్పే. ఓడి పోయినవానిబిడ్డను మోహపడితెచ్చుకొనిన అది చెటువు చేయక చెలిమిచేయునా? ఇది రాజుకు తోచుకున్న మంత్రికైన యేల తోచకపోవలె"ననుచున్నారు. ఈ విధముగా యెవరికితోచిన విధమున వారనుచున్నారు. కాని యిది మహారాజునకును విశేషించి యంతాపురమున కును సంబంధించిన విషయముగాన యీపలుకులన్నియు గుసగుసలలోనే అణగచున్నవి, సంజ్ఞలలోనే చల్లారుచున్నవి.

స్త్రీలు స్త్రీలతో, పురుషులు పురుషులతో, పురుషులు స్త్రీలతో, స్త్రీలు పురుషులతో, దాసీలు దేవేరులతో, దేవేరులు బంధుజనముతో, ఒకటే మంతనము, ఒకటే యబ్బురపాటు, ఒకటేదర్ప. అట్టుడికి నట్టు లుడికి పోవుచున్నది.

మహారాజగు కృష్ణ దేవరాయలు నిత్యము లేచు సమయమైన కాలేదు; కాని యానా డప్పటికే నిద్రనుండి లేచి తిమ్మరుసుతో రహస్యాగారమున యోచించుచున్నాడు. పూర్ణేందునిభమైన యామహారాజువధనమున కత్తివాటువేసిన నెత్తురులేదు. లజ్జ, భీతి, చింత, నిరాశ మున్నగు భావములేన్నియో యాయవనిపతి ముఖమున ప్రతిబింబించుచున్నవి. ప్రభుహితైషియగు నానృద్ధపచి

వుడు గూడ నిర్విణ్ణుడై యట్టై మహారాజు ముఖావ
లోనము నేయుచు కూర్చున్నాడు. కొన్నినిముసములు
గడచిపోయినవి. నృద్ధామాత్యునిపెదవులు చలించినవి.
“ప్రభూ!” అనినాడు. “ఏమి అప్పాతీ” అనినాడురాజు.
“మొదటితప్పిదము తుమార్త ముగదా! మఱియొక యవ
కాశిమిచ్చుటవసరమగునేమో” అనినాడు శంకింపుచు
మంత్రి.

“అప్పాతీ! మొదటితప్పిదము తుమింపదగినదగుట
వాస్తవమే కాని యావిషయమనమాత్ర పట్టులు కాదు.
భర్తృవధుతూహలముమై నుండెడిస్త్రీయేడే? పరస్ప
రాను రాగదాయకంబగు దాంపత్యధర్మమేడే? బలవం
తపురినామా మనస్థదాయకము. ఆమె చిత్తవృత్తి నెఱుం
గక యనురక్తున నగుటబట్టియేగదా నాకిట్టి ప్రమాదము
వాటిలైన. మఱియు నామె పగతునితనయ; తనతం
డ్రిని ఓడించినక్రోధ మామె మనంబున నగ్గలమై ప్రజ్వ
రిల్లుచుండనోవు. కావుననే ఆమె యట్టిసాహసకృత్య
మునక సాహసించినది. కాన యిక నామెతోడి సోత్తు
తగదు.”

“అయిన నీక నామె నేమిచేయుదురు?”

“పుట్టినంటికి బంపివేయుదును. ఆమె ఆభిప్రాయ
మెట్లున్నదా? ఆమె ఆభిప్రాయముతో మనకు పని
లేదు. బలవంతముగనైన బంపివేయుటయే కర్తవ్యము.
కాన అప్పాతీ! అందులకు తగినసన్నాహము గానింపును.”

ప్రభుఆజ్ఞకు సమ్మతించి నృద్ధామాత్యుడు వెడలి
పోయెను. తాబడిన భంగపాటులన నాందోళితమౌవ
య్యడై రాయ లేకాంతగృహంబున కరిగెను.

ప్రభుని యుత్తరువుప్రకార మాదినమే కలకరా
జకుమారి పంపివేయబడినది.

3

గజపతి రాజకుమారిని శివికాలోహనుజేసి సాయు
ధులగు నాశ్వికులును, పదాతులును గొనినచ్చుచుండిరి.
మార్గము. కొండగుట్టచేతను ధూరితదులతగుల్మంబులచే
తను భయంకరవనసత్యములచేతను నగమ్యముగా నుం
డెను. మఱియు నాటవికులగు దారిదోషిడికాండ బాధ
యుగలకు. కాన అస్తంగతభాస్కరుని యరుణకాం

తులు చూచినకొలది రాజోవురాత్రిని దలచి అడలుచు
యోధులు “ఇక ప్రయాణము నేయుట ప్రమాదము యీ
రాత్రి యేచిన్న పల్లెయందైన నిలుచుటమంచి” దని దశ
పతితోఁబ్బించుండిరి. దశపతియునదియే వనంబున నిశ్చి
యించుచుండెను. ఇంతలో నొకచిన్న పల్లె గన్పడెను.
దీనిని దాటిన నింతలో మరల పల్లెగన్నడుట కష్టమని
య, తాము సాంద్రారణ్యములో చిక్కుపడకులసి
వచ్చుననియు యోధులు నేనాపతికి విన్నవించిరి.

“అవును నిజమే. దేవియభిష్టముమాడ కన్గొని
యనుజయించు యీరాత్రి యిక్కడ విడిసి తీరకడ
పయనింతి” నని దశపతి యనుచులకు బల్లిగ
శివకను సమీపించెను. ‘లక్ష్మీ’, ‘లక్ష్మీ’ అని దేవి
దానినిఁగిలెను. దశపతి మాటనిలలక్ష్మీ శివకలకు పోక
గాదీసి “ఏమి పని అయ్యా” అనెను.

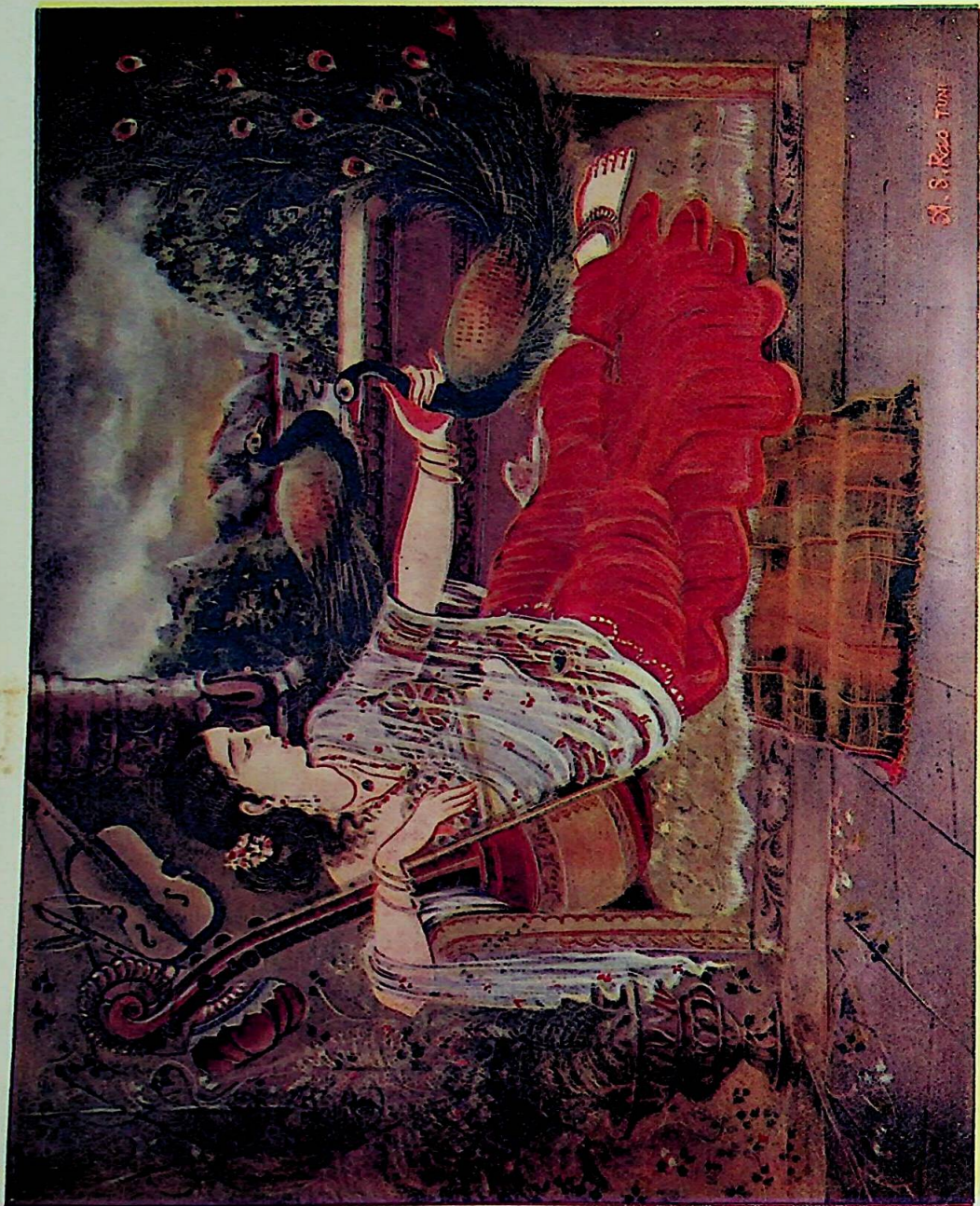
“పొద్దుసుంకినది. ఇక ప్రయాణము నేయుట
అపాయకరము. ఈ రాత్రి యిక్కడ నిలిచిన బాగుండు
నని యనుకొనుచున్నాము. దేవిగారి ఆభిప్రాయ మెట్లు
న్నదో కనుగొనుము. ‘దేవిగారి అనుమతి ప్రకారము
పయనము నేయునది’ అని మహారాజు గారు నెలవిచ్చిరి
యనెను

నేనాపతి పల్కలను విని లక్ష్మీదేవివంక నాచి
నిట్టార్చునిదేచెను. అప్రయత్నముగా నామె కన్నులు
చెమ్మిరి. నేనాపతికి జగ్గా బీయకలక పోయెను.
“ఏమిలక్ష్మీ! అమ్మగారి నడిగినదా?” అని ప్రత్యుత్తరము
నకు వేచియున్న నేనాపతి మరల యడిగెను.

నేనాపతి మరల ప్రశ్నించుటచే లక్ష్మీకి పట్టరాని
దుఃఖమువచ్చెను. కాన “అయ్యా, దేవిస్మృతి హీనయైపడి
యున్నది. విజయనగరమునుండి బయలుదేరినది మొద
లామెస్థితి యటులనేయున్న” దని శోకగన్ధవస్వరము
తోనే లక్ష్మీ బదులుపలికి. “అయినను నొకమాటు పీలించి
చూచెద” నుండదని “అమ్మా! అమ్మా! అమ్మా!” అనెను.

మాడవ పిలుపునకు హీనస్వరముతో “ఏమీ!”
అనెను దేవి.

“అమ్మా నేనాపతి ఆడుగుచున్నాడు.”

మొదలైనది : శ్రీ ఆనంద్ దేవీ సోమేశ్వరపురా, తెలంగాణ.

“ఏమని?”

“ప్రాద్దుగ్రంకినది, ఇక ప్రయాణముచేయుటకష్టము. కాన, యారాత్రి యిక్కడ నిలుచుట కనుమతింతురా?” అని.

“ఎక్కడ?”

“ఇక్కడనేడన్న పల్లెయందు”

“మహారాజాంతఃపురమును పల్లెయందు వేమి?”

మఠిహీనమైన దేవిపల్కల లక్ష్మిని మరల దుఃఖములో ముంచెను. “అయ్యో! ఎంతటిబుద్ధిశాలిని! ఎంత వెట్టిదైపోయిన” దని లక్ష్మి యించుక బిగ్గరగనే విలపించెను. కాని నేనాపతికి జబాబాసంగ పని యొకటిగలదు గదా; కాన “అమ్మా! మహారాజాంతఃపురమునకును మనకును ఋణముతీతినదికదా,” అనెను లక్ష్మి.

“తీటి,” అన్నది దేవి.

“కటకమున కేగుచున్నాము.”

“కటకమునకా? ఆక్కటకటా! ఆక్కటికము లేకనల్లుడని యైన శంకింపక, మహారాజునియైన జంకక, నిజకుమారి కపటైధ్యము వచ్చుననియైన చింతింపక, శయ్యామందిరమున భర్తను వధింపుమని దుర్బోధలుజేసి నాకును, నా పతికిని ఎడబాటుగావించిన యామాతృగృహమునకా? అయ్యో! పోబాలను. పోబాలను. ఆహా! ఆమహారాజాంతఃపురముదారుడు! ఎంతటి కరుణార్ద్రహృదయుడు. ఎంతటి సజ్జన శేఖరుడు! ప్రభువు సమావేశతత్పరత మహోత్సాహుడై వచ్చిన దమ్మసముచిత సల్లాపసత్కారములచే సంభావింపక నాడికత్తిచే బొడువనున్న నాయకృత్యమును గన్నులారగాంచియు, చెఱనుబంధింపక, శిరచ్ఛేదము నేయక, చిత్రవధ గావింపక సగౌరవముగ సాయుధాశ్విక పదాతులను సాయమిచ్చి పుట్టినింట కంపుచుండెనే. ఆహా! ఏమి యా మహామహుని యాదార్యము! అయ్యో! ఇట్టి పాపనచితునేగదా నేజంప నుద్దోగించితిని. ఆక్కటా! నాకృత్య మెంతదారుణము! ఎంతకూరము! ఎవరు చూచెదరో యనుభీతిని నాతురతతో నేను మొలయందు దోపిగొనిన పదనుకత్తి దైవికముగా నేలబడినది. లేకున్న.....లేకున్న.....మృత్యువునని యెలు

గక ముగ్ధననితలంచి యా మహారాజు నన్ను చేరవచ్చి యుండును. మహాహంతకి నగు నేను నిశితకృపాణధార నా మధ్యమలోకమందారుని, ఆ దీనజనచింతామణిని, ఆకవిజనకల్పకమును, ఆ యాశ్రితావన దీక్షితుని వ్రచ్చి యుండును. ఆవయాసాంద్రుని క్రొన్నెత్తురుచే భూతల మపవిత్రమైయుండును. కాని ఆ మహాత్ముని గర్వశీలమే యాతని రక్షించినది. ప్రజలకు దుఃఖము, నాకపక్షి రెండును తప్పినవి.....ఆ పారపాటు లేదు. లేదు. నాకపక్షి తప్పినదా? లేదు. ప్రజలదుఃఖము తప్పినది. మహారాజు ప్రాణోపద్రవము తప్పినది. కాని నాయపక్షి తప్పలేదు. అయ్యో! నా దుష్ప్రియశాస్త్ర తమై పోయినది. దీనికి నిష్క్రూతిలేదు. అయ్యో! నేడాంధ్ర కర్ణాటరాజ్యములందలి యాబాలగోపాలమునా బుచ్చేప్టనే వర్ణించుచు నన్ను దూషించుచుండురుగదా? ఇక నా యపక్షి తొలగిన దెక్కడ? లేదు. పతికి దొలగితిని; ప్రభుతకు దొలగితిని; కాని ఆపక్షికి మాత్రము తొలగలేదు. అయ్యో! నా పాపకృత్యమును తలంచిన కొలది నా హృదయమున నెంతవేదన, యెంత దుఃఖము! ఆకటా! భరింపరాకున్నది గదా. అయ్యో! అప్పుడే యానాడికత్తితో నా కుత్తుక నుత్తరించుకొని యుండిన నా కీయావేదనాదుఃఖములు లేక యుండెడి వేమో? నా పాపముకొంతకు గొంత నశించియుండెడి దేమో? చేయనైతిని. ఏదీ? చేయుట కవకాశమేదీ? గల్లున నేలబడగనే నేను సంభ్రమముచెందుచుండ నాకత్తిని అమహారాజు రివ్వనవచ్చి తీసికొనిపోయెను గదా. అయ్యో! ఎంతపాపిని! ఎంతచుండభాగ్యను? ఆపివ్యసుందరవిగ్రహుని, ఆకమనీయకమ్రుగుజాలంకారుని, ఆ శాత్రవరాజన్యానేకపసింహమును, ఒకమాటు కన్నులార చూడనైతి; నోరార బలుకరింపనైతి; చేతులార నను స్మరింపనైతి. ఛీ! ఎందులకీపాడుజన్మము ఎంతశీఘ్రముగా ననువులువాసిన సంతమేలుగదా! ఆ! ఆ! ఎంత పారచబడుచుంటిని? అనువులువాసిన నపయశ మెట్లు పాయును? ఆమహారాజునకును, ప్రజలకును, నాశిలమును రుజువుచేయకుండ, నా విశుద్ధహృదయమును చెల్లడింపకుండ, నాగాఢానురాగమును వికేదీకరింపకుండ,

ప్రాణములు వీడనా? వీడను. ఏమైనదియే అపకీర్తిమా
పుకొనకుండ ననువులవీడను నాప్రాణపతియొడగల నావి
నిర్మలభక్తిని, విశుద్ధానురాగమును, నెన్నిదినములకైన
వెల్లడించియే విగతబీది నగుదును. లేకున్న నాయపయ
శము స్థిరమైపోవునుగదా! కాని నాయపకీర్తి యెటులు
తొలగను. మరల వెల్లి నాజీవిలేళ్ళరుని పాదములపై
బడి ప్రార్థించునా? ఎట్లు? ఈభటులు తమప్రభుని
యాజ్ఞ సల్లంఘించి మరల దోడ్కొనిపోవురా?
ఒకవేళ నేవిషయముగనైన వెల్లెననే యనుకొనిన, భర్తృ
ఘాతకినని విశ్వసించుచున్న యాప్రభును నాకుదర్యన
మొసగునా? నట్టిది! నట్టిది! అటులజరుగదు. పోనిమ్ము;
కటకమున కేగి మాతండ్రిని దోడ్కొనివచ్చి మహారాజు
దర్శనము చేయుదునా? పిల్లను దాసీపుత్రున కిచ్చి వివా
హముచేసి వంశచుర్యాదను గంగను కలిపితినిని మాయము
చేశను, అన్నలచేతను మునుపే నూడిపోట్లు తినుచున్న
మాతండ్రి, నేనువెల్లి నేనుచిదిక్కిడనే యుండు! మిని
యూరకొనునుగాని నన్ను విజయనగరమునకు దోడ్కొ
ని వచ్చునా? ఒకవేళ మాతండ్రి యంగీకరించినను, కుల
ముతక్కువవారితోడి సంబంధమయ్యెనని మహాదురభిమా
నముతో నింజులాడెడి మాతల్లియు, తోడబుట్టిననారా
అయిననుగాని నన్నుగాని, మరలవిజయనగరముమాటదల చె
ట్టనిత్తురా? లేదు. కాన అక్కడ కేగినచో మాతండ్రి
మాట యటులుండ నేనైన నరల విజయనగరమునకు
వచ్చుటగాని, నాభర్తను దర్శించుటగాని తటస్థపడదు.
కాన కటకమున కేగినచో నాగతియేమి? దిగం తవి
శ్రాంతకీర్తి శోభితుం డగు కృష్ణదేవరాయలంతటిమహా
ప్రభుని జేపట్టియు నామహాపములు లేక గజపతుల
యింటిదాసిని జీవితశేషము గడపవలెను. పతినిడిచిన
సతికి పుట్టినంటమాత్ర మేమాత్రపుత్రాజ్యకాయండును.
రాచపుట్టుకబుట్టి వీరపుత్రిని, వీరపత్నిని అట్టినికృష్ణపు
త్రునుకు బ్రదుకుటెంత నీచము! నీచపు బ్రదుకుకన్న
చావు మేలు. ప్రాణత్యాగమునేసిన యీ మహోవ్యభ
లన్నియు దీటును. కాని మఱియొకకర్తవ్యము నన్ను
మరణోన్ముఖును గావించకన్నదే? ఆకటా! ఏమిసేయు
దును? ఎందుజొత్తును? పుట్టినంటి కేగ మనసులేదు.

మహారాజునుదర్శించి నిర్దోషిత్వము లేటపఱచి తుమాపణ
వేషక ప్రాణత్యాగము సేయుటయు, సమృతముగాదు.
ఏమి కర్తవ్యము! ఇచ్చటనే యుండునా? అవునవు నిడయే
మంచియుపాయము. ఇచ్చటనే నిలిచి భర్తృచరణక
మలధ్యానముసేయుచు జీవితశేషము గడపెదను. నాతం
డ్రీయొసగిన వెలలేనిసంపత్తి నే నెన్ని ధర్మకార్య
ములు సేయుటకైన చాలును. నాప్రచ్ఛన్నస్వత్తి కీడు
నాగరకపుష్పలయే తగును. కాని యీప్రదేశ మే ప్రభు
సీమలోనిదో కనుగొందును. లక్ష్మీ! లక్ష్మీ! ఈప్రదేశ
మే ప్రభురాజ్యములోనిది?"

"అమ్మా" నాయకు నడిగి కనుగొందును.

"ఆయా! ఈస్థల మే ప్రభురాజ్యములోనిది."

"మాప్రభురాజ్యమునిదే."

"అమ్మా! రాయలవారిరాజ్యములోనిదే యీ
ప్రదేశమని నేనాపతి చెప్పుచున్నాడు."

"ఆహా! ఎంతపుణ్యము. కీడులో మేలు. నాపర
దైవముదేనా యీపల్లె! లక్ష్మీ! మహాభాగ్యముగదే!
నాప్రాణేశ్వరపాతికదేశమునందే నా కిరపు దొరకనది."

"లక్ష్మీ."

"అమ్మా!"

"పరివారము నిచ్చట యాపవలసినదని నేనాప
తితో జెప్పుచు. మఱియు నిచ్చటగల పల్లెపే రెద్దియో
గూడ కనుగొనుము?"

"చిత్తము. అయ్యా! అమ్మగారిచ్చట నాగుటకు
సమ్మతించిరి."

"చిత్తము."

"అయ్యా! ఈపల్లె పేరేమి?"

"చిన్న గొల్లపల్లె."

"అమ్మా, నేనాపతి యిక్కెళ్ల వచ్చునా?"

"వెళ్లవచ్చును. తమరాజధానికే వెళ్లవచ్చును.
నారిచాయము మనకక్కఱలేదు. కాన తీపకడలేచి పరి
వారసమేతుడై నేనానిని తమరాజధానికి వెళ్లుచుని
చెప్పుము."

“అమ్మా! వారిసాయ మిప్పుడేవిడనాడుకొని నచో నీదుగ్గమరణ్యములను గడచి మనము సుఖముగా కలకమున కేగగలమా?”

“కలకమున కెవ్వ రేగదలరి?”

“వెళ్లకున్న మనకీసాంద్రారణ్యములోదిక్కెనరు?”

“ఈశ్వరుడు.”

‘దేవీ! సాహసమువలన, దైవదుర్విపాకమువలన మహారాజా మిమ్ములను బంపివేసిరి. ఇక నాతడు మిమ్ము రావింపడు. అట్టిచో తలినండుల ప్రాపుననే గదా స్త్రీ యుండుట ధర్మము. అటుపలికడనుగాక, యిటు తెలిదండ్రుకడను గాక రాజపుత్రులగు తామిటు లొంటరిగ వసించుట భాష్యమగునా? నీమిముప్పు వాటిల్లునో!”

“ఇప్పుడువచ్చిన ముప్పుకంటె మిన్నయైనదిరాదు.”

“అమ్మా! అటులనరాదు. తిరుగానయ్యన్నపు, రాజకుమారిని; అంతఃపురము పీఠరాని సమయమిది.”

“లక్ష్మీ, ఎందులకీభీతి! రాచకన్నెల ధైర్యసాహసము నెఱుగగా? వారు మానముకొఱకు ప్రాణము బలిపెట్టుదురు. శిలమువారికి ప్రాణపదము. కాదు కాదు. అంతకంటె అధికతమము.”

“అవును తల్లీ!”

“అయినచో నిక భయమేమి? శిలవతియగు మానవతికి ప్రాణము త్యూము. కాని ఆమెపవిత్రతను, మృత్యువుకొనిపోలేదు. అగ్నికాల్చలేదు. కత్తియుత్తరింపలేదు. ఇకపరుడా స్పృశించునది? శిలవతియగు త్రియస్త్రీ అగ్నికన్న పవిత్రురాలు; ఖడ్గముకన్న నిశితరాలుకదా.”

“అమ్మా! నేను మీ శిలమును శంకించుటలేను. ఇచ్చట వసించుట కష్టతరమని శంకించు చున్నాను.”

“నీత దుష్టరాక్షసుల హఠ్యనే వశించెను. నేను మానవులైన యీ పల్లెజనులకడ నుండజాలనా?”

“అమ్మా! నీధైర్యసాహసములంతముగా నున్నవి.”

“అగును. లక్ష్మీ! నేను నాప్రాణేశ్వరుని దర్శించి నాయపరాధమును త్రిమింప వేడుకొనువఱకు నేనిందే

వసంప నిశ్చయించితిని. కాన నేనాపతిని రేపు పరివారముతో తనునగరమున కేగవలసినదని చెప్పుము. మీలో నెవ్వ రెవ్వరుకలకమునకేగదలంచితిరోవారెల్లరు రే వేవెడలుదు. నేచేసిన పాపమునకు నా కీదుగ్గమరణ్యవాసమే యుచితమైనది. నాగరికులసాత్తునకు నేనుదగను. కాన లక్ష్మీ, చెప్పుము; నేనాపతితో గట్టిగాజెప్పుము. మీసాయము మాకక్కఱలేదనియు, మేమెంటరిగా నేగగలమనియు చెప్పుము. ఈయుత్తమాశ్వములను, నీభద్రగజములను వెంటగొని మీరెల్లరు కలకపురికేగుదు. నే నీజానపదులతో గలిసి యీపల్లెయందు వసించెదను. మఱియు లక్ష్మీ! కలకపురిపరివారముతో నీవుగూడ మనదేశమున కేగుటకు సిద్ధమగుము. తెలిసెనా? తేపుడయ్యును సరికి విజయనగర కలకనగర పరివారజనులలో నెవరును నాచెంత నుండరాదు. ఇది నిశ్చయము.”

“అమ్మా! నీవంతదృఢనిశ్చయముతో నుండ నేనేమి నేతును? కాని దేవీ, నిన్నీయుగ్రారణ్యమున, నీయ నాగరికులనడుము, విడిచిపెట్టి కలకమున కేగుదునా? ఎంతమాటంటివి? ఈ చెలి నిన్నెన్నడయిన యెడబాసి యుండ కంటివా? నిన్నెడబాయలేకనే గదా యీ ప్రబంధువర్గమునెల్ల విడనాడుకొని యీ దూరదేశమున కే తెంచితిని. ఇట్టి నిన్ను అటు పెనిమిటి, కడనైనడింపక ఇటు పుట్టినింటికైన దోడ్కొనిపోవక యీయరణ్యమధ్యమున విడిచిపోమనా?

“లక్ష్మీ! పోయిన తప్పేమి? నీవిచ్చటనున్న మిగుల కష్టపడుదువు.”

“మహారాజపుత్రివగు నీకులేనికష్టము నాకా?”

“రాజోచిత భోగములనెల్ల బుద్ధిపూర్వకముగా వర్జించితిని గాన నాకు కష్టములేదు.”

“నీవువిడచిననాడే నేనుగూడ విడిచితిని.”

“ఇనుమునగూర్చి ఆగ్నికి సమ్మెటపెట్టా? లక్ష్మీ నిర్హేతుకముగా నీకిట్టిశ్రమను గల్గించుటకు నామనసాపృకున్నది. కాన యీపరివారముతోపాటు నీవు కలకరాజ్యమునకు వెళ్లి సామ్యు. నావిషయమై విచారింపకుము. దిక్కులేనివారికి దేవుడేదిక్కు; కాన నాకేమియుప్రమా

దమురాదు; వచ్చినను మోసములేదు. నిందమోసిన యీ బొంది యెంతోఘ్రముగ యిహమునుబాసిన నంతమేలు కాన లక్ష్మీ, తప్పక నీవు కటకమునకు పోవలెను.”

“దేవీ! ఇట్టి దుర్భరకార్యమును నాపైఁ బెట్టుటయు, చిన్నతనమునుండి మన మొకరినొకర మెడబాసియున్నవారముకాము. మేనులుచెందుఁబ్రాణమొకటిగ వర్తించినవారము. అక్కడ చేయరాని యకార్యముచేసి మహారాజుచే నవమానకరముగ పంపివేయబడి, యిచ్చట దుర్గమారణ్యములో నిన్ను విడిచి, యీపరివారమును వెంటబెట్టుకొని తగుదునని నేనేమని కటకపురి కేగుదును? ఏమొగము పెట్టుకొని మీతల్లిదండ్రుల జూతును? మాపుత్రిక సుభియా యని యడిగిన మీ తల్లిదండ్రులకేమని సమాధానమిత్తును? అమ్మా! నావల్లగా చీపని. నీవున్నచోటనే నేనుందును. మన యాబాల్యస్నేహము తలచి యైన దేవీ! నేను నీసన్నిధి నే యందుట కనుగ్రహింపుము. పరివారము పోవుట కనుజ్ఞనిమ్ము. కాని నేను మాత్రము పోను. నిన్నువదలిపోను” అని లక్ష్మీదేవి పాదములబట్టుకొని గగ్గోలుగా విలపించెను. దేవికిఁక కాదనుటకు సాధ్యము కాలేదు.

౪

నాగరికు లెక్కడ నివసించిన నదియే నగరమై పోవును. దేవి బసచేసిననాడు చిన్నపల్లెగా నున్న గొల్లపల్లెయత్యల్పకాలములో గొప్ప మహానగరమైపోయినది. దేవియాజ్ఞచే రాయలపరివార మామలునాడే వారిని విడిచి చనెను. కాని దేవియందలి గాఢభక్తిచే నామె పుట్టినింటి పరివారజనులలో నొక్కరైన నామెనువీడి కటకమునకేగుట కంగీకరింపలేదు. కాన నాపరివారజనుల కా గజాశ్వముల కర్గములగు భవనములు, శాలలు, నిర్మించుట తప్పని సరియైనది. అమాయకులగు నాపల్లెజనులు చతురంగనేలలతో వచ్చి విడిసిన యాదేవిని తమపొలిటి దేవతగా దలంచి భవనములు కట్టుటకు, శాలలు నిర్మించుటకు, బావులుత్రవ్వటకు దోడ్పడిరి. కోమటులు కొందఱు పసిపట్టినచ్చి దుకాణములు పెట్టిరి. శిల్పులు కొందఱు వచ్చి భవనములు నిర్మించిరి. వృద్ధులు కొందఱువచ్చి దారుకృత్యములు నిర్వర్తించినది.

చిరి. ఒకరేమి, రాళ్లుమోయువారు, సున్నముకొల్పవారు, బండ్లుతోలువారు. ఇటుకచేయువారు, వీరు వారనసేల సకలవృత్తులవారు వచ్చి యచట నివాసములేర్పఱచుకొనిరి. ఇవిధముగా చిన్న గొల్లపల్లె మహానగరమై పోయినది. ఆమందిరములలో కెల్ల తొలుదొలుత నిర్మింపబడినదే గొప్పగర్వశాల. ఆ ధర్మసత్రమునం దహర్నిశలేసమయంబున జనినను భోజనమునకు లోపములేదు. ఒక భోజనమేగాదు పాలువలయువారికి పాలు, నీరువలయువారికి నీరు, స్నానము వలయువారికి స్నానము, శయ్యలువలయువారికి శయ్యలు, యిరియు నవియుననసేల; నిష్ఠురపథశ్రమకాలితిచిత్తులైయున్న బాటసారులకేయేసాకార్యములు వలయు నవియొల్ల శ్రద్ధామతిసమ కూర్చు నేర్పాటు లక్కడ విరివిగా జేయబడినవి. దేవియే దాని కధిపురాలు. లక్ష్మీయేదానికి నిర్వాహకురాలు. పూర్వపశ్చిమములకు ప్రయాణముసల్పెడు సథికుల కా ధర్మశాల కల్పవృక్షమైనది. ఆ మార్గమున ప్రయాణము సల్పెడు బాటసారులలో నొక్కరైన యాధర్మసత్రమున నిలిచి సత్కారమందకపోయెడివారులేరు. అంతయేకాక భిన్నమార్గముల బోవలసినవారు గూడ ఆసత్రపు సౌకర్యముల దలచి యామార్గమునే పోవసాగిరి. ఇక జనులు శ్రీకైలయత్రతేయు శివరాత్రి మున్నగు పర్వముల యందాధర్మశాల కేవల మన్నపూర్ణనిలయమే! రేయుం బసల్లు జరిగెడి యాయన్నదానమునకు మేరయేలేదు. ఈ విధముగా ప్రజలకమూల్యోపకారము నేయుచున్న యాదేవి యెవరో యాపల్లెజనులకు గాని, యాత్రికజనులకుగాని తెలియదు. దేవియాజ్ఞచే నామె పరివార జనులలో నొక్కరైన యామె వృత్తాంతమునుగాని నామ ధేయమునుగాని యెరులకు దెలపలేదు. కాన నిరంతర మన్నదానమునేయుటచే నన్నపూర్ణమృత్యునియు, కరివరదునివలె తమయభీష్టముల దీర్చుటకేసి వరదరాజమ్మయనియు, ప్రజలే యామెకు నామధేయములిడిరి. ప్రతి ఫలరహితమైన యా యపూర్వ సత్కారములును, ఆనిరతాన్నదానమును, ప్రజల కామెయందఱు మాతృభావమును, గలుగజేసినది. పల్లెల పట్టణముల నామె నామము వ్యాపించినది. స్వర్గమునుండి దిగినదేవతయని కొందఱు, పర్వత

కందరములనుండి యేతెంచిన యోగిని యని కొందఱు, యెవరికి దోచిన తెఱగున వా రామరాకకు కారణములు కల్పించియు, మహాత్ముజ్జీవించియు చెప్పకొనసాగిరి. కాని నిరాడంబరయు, స్తుతిగముఖయు, పూతచరితయు, దానశీలయు, నిరంతరపతిపాదారవింద సందర్శన కుతూహలమతియై శ్రీ విష్ణుచరణకమలముల ధ్యానింపు చున్న రుచీదేవికి ప్రపంచవార్తలే పట్టవు. ఎవరే శేరున విలిచినను సరియే.

రుచీదేవియటనివాస మేర్పఱచుకొని కొలది సంవత్సరములు గడచినవి. ఆమె యసామాన్యవిశరణమును, విశుద్ధజీవితమును, ధర్మానురక్తిని పాటలు పద్యములుగా నల్లిప్రజ లాబాలగోపాలము గానము చేయుచున్నారు. ఇంటింట యామెశేరుతో బాలికలు వెలసినారు, కాని యామెకీర్తిని వినినవారేగాని యామెను గనినవారులేరు. ఆమెయన్నము తినినవారేగాని యామెపలుకులు వినిన వారు లేరు. ఆపరివారగృహములకు నడుచు, యాధర్మికాల కడగా యామెనివాసమున కేర్పడిన దొక్కతొణ కుటీరము. అందు భక్తగాభలేగాని ప్రపంచగాభలు వినరావు, విష్ణుకీర్తనమేగాని లోకకీర్తనము వినబడదు. భగవద్ధ్యానమేగాని భోగధ్యానము కనుపించదు. ఆకుటీరముచుట్టు శ్రీ విష్ణుపూజార్హములగు తులసిమొక్కలేగాని యన్యములగు మొక్కలు కానరావు. మందారములేగాని మావినన్నలగుపింపు. పారిజాతసుమంబులే కాని యన్యసుమంబులులేవు. ఆ దేవియొడలిపై నొక్క భూషణములేదు. తెల్లనిమేలుకమ్మచీరయే యామెకు వెలలేని పట్టుచీర. మాంగల్యమే యామెకు మణిహారములు. మట్టిగాజులే యామెకు రత్నకంకణములు. కుంకుమబొట్టే యామెకు కస్తూరితిలకము. ఆ దేవిత్పొణ కుటీరమున కెదురుగా నున్న దొక్కచుందిరము. ఆ చుందిరము సౌందర్యమునకుతావు; భోగములకు నెలవు; పరిమళంబు కిక్క; ఆ రమణీయచుందిరమున కనుదినము దేవి ప్రాతః సాయాహ్నములందు వేశితప్రక దేవాలయమున కేగినట్టులేగివచ్చును. కల్యాణచుందిరమని దేవి దానికి కేసిన నామకరణము. ఆ కల్యాణచుందిరమున నేమి

కలదో దేవికిని యామెప్రేమంపు చెలియైన లక్ష్మీకిని దక్క యన్యులకు దెలియదు.

౫

సమస్తజీవకోటిని దురంతతాపంబున నలయించెడు నిదాఘసమయమేతెంచినది. వరదరాజేశ్వరి యశమువలెనే విస్తరించిన యామెనగరమున జలాభావమేర్పడినది. ఏయొకటి రెండోతప్ప తక్కిన వాసీహుప తటాకాదు లెల్ల ఖట్టిపోయినవి. సకలసంపత్సమృద్ధంబైన యానగరమున తగిన జలవనతిలేమి స్నానపానములకు జనులల్లాడుచుండిరి. జనులనీటియొద్దడినిజూచి వరదరాజేశ్వరి హృదయము సంతాపించిపోయెను. ఈ పురికి కాశ్వతముగు జలసమృద్ధి కల్గించుటెటులని దీర్ఘముగా యోనింప దొడగెను.

ఘనకార్యములు చేయదలచు వారికి వెఱపులు దొరకకుండునా? యోచింప యోచింప తన నగరమునకు మువ్వైపుల నాక్రమించియున్న కొండలపై ఎర్పించెడి జలము వ్యర్థముగా వాగులంబడి పోవుచుండెననియు, ఆజలమట్లు పోకుండ దట్టమైన కట్టవేయించినచో కొన్నిమైళ్ల వైకాల్యముగల గొప్పతటాకమేర్పడుననియు, దాన ప్రజలస్నానపానములకు నీటి కళవుదీరుటయే గాక వేలయొకరముల భూమిని నేద్యముచేయుట కనువైన భూరిజలాశయ మేర్పడుననియు దేవికి తోచెను. తత్తత్కృణమే వేనవేలజనుల రావించి కొండకుదీటగు నత్యున్నతమయిన కట్టను నాల్గనవైపున వేయించెను.

ప్రజలమానసముల నానందము తొలకరింపనాయెడు తొలకరి పూర్ణముగా చిందించినది. జనులమనమున సంతోషము ప్రపూర్ణముగా నూతనతటాకము జలప్రపూర్ణమై దేవిని, జనులనుగూడ సంతోషమున నోలలాడించినది. కాని పాప మా యానందమెంతనేపో నిలవలేదు. ఉత్తరక్షణమున నేయొకమహావిపత్తువారి సెదుర్కొనినది. ఆకట్ట క్రొత్తదియగుటనో, కట్టుబడి యందు దార్ధ్యము తక్కువగుటనో మహాకారణముననో, ఒక మూల గండిపడినది. తోడనే యాజలమెల్ల యాగండిని పడి వెలుపలకు ప్రవహింప సాగినది. నీరు వెడలినకొలది గండి

పెద్దది కాసాగను. క్షణములో నీవార్త పురమెల్ల సాక్షి. జనులు తండ్రిపతండ్రిములుగా గండిచుట్టు మూగిరి. ఆగండి నెట్టులైన పూర్వపులెనని గొప్పగొప్ప గండశిలల దొరలించిరి. ఇంక నేమేమోచేసిరి. గంగా దేవికన్నయో మొక్కులు మొక్కుకొనిరి. కాని గండిపూడలేదు. ప్రవాహవేగమున వారు వేసిన యడ్డులెల్ల కొట్టుకొని పోసాగినవి. ఆరుస్థి నారసి “అకటా! మనమెంత దురదృష్టవంతులము! మనతటాకము పోడిమియెల్ల ఇదిగో పసుపు అదుగో ముసుగన్నటులాయెనే! అయ్యో, ఏమిచేయుదము! నిలిచిననీరెల్ల వాగులబడి పోవుచున్నది. అయ్యో! గంగమ్మకట్ల! మాయాసలెల్ల యడియాసలుచేసి నెల్ల పోవుచున్నావా కట్ల! మామీద నీకేల దయలేదు? మేముచేసిన యపరాధమేమి? నీటిక జువుచేత నల్లాడు నీడీసుల నేలకటాక్షింప”ని ప్రజలువా పోన దొడంగిరి. తానుచేసినపని వ్యర్థమగుటయు, జను లల్లాడుటయుగని దేవియు నేమియుదోచక కాలుగాలిన పిల్లిచందమున వేనపడుచు బహుభంగుల దేవునిబ్రార్థింపుచుండెను. ఎవ రెన్నియత్నములు చేసినను కట్ల నిలువ లేదు. ప్రజలుదుఃఖమును, దేవసంతాపమును నగ్గలమైపోయినది. ఎవ్వడువున నీకట్ల నిలుచునని ప్రజలెల్లర కొకేయోచనయైనది. ఇంతలో నెరరుపుట్టించిలో కాని “గంగాభవానికి నరబలియిచ్చిన గాని కట్లపూడ”దను వాడుపుట్టినది. దుఃఖార్తులగు జనుల కావాక్యము చక్కగా మనస్సున నాటివని. “నరబలి, నరబలి,” యనుమాట జనసమూహములో నొక్కమాటలు మ్రోగెను. అంతియేకాదు. ఒకముసలిదానికి శివముపూని యావాక్యమును కాయపఱచెను. వెంటనే యావృద్ధస్త్రి వింతగా నాట్యముచేయుచు దేవీసదనమున కేగెను. ప్రజలందఱియుల కల్లోల పడుచుండ దేవిమాత్రము శాంతముగానుండెనా? ఆమె దేవతామందిరమున నిశ్చలస్థానపరమైయుండి “స్వామీ! ఆర్తరక్షామణీ! దీనజనచింతామణీ! ఈసేవకురాలిపై దయజూపనా? దప్పితీర్చుకొనుటకు పుడిసెడు నీళ్లులేక యల్లాడెడు నీయార్తులపై గరుణింపనా? ఓఆర్తరక్షాదయా! నీపాదకమలముల నుండి యుద్భవించిన గంగమ్మ కట్ల యిప్పిల నొక్కింత నిలుచునటు లనుగ్రహింపుము.

ననుగావుము. ప్రజలభ్రోవుము” అని దేవదేవుడైన వారాయణుని ప్రార్థింపుచుండెను. ఇంతలో శివముపెరిగిన స్పృహలరుడెంచి “అమ్మా! నరబలి యిచ్చినగాని గంగమ్మ మనపురమున నిలువ ననుచున్నది కాన పెదకంబకు, చినకంబకు అని, నాకిరువురు కొడుకులు గలరు. వారిరువురు గంగకు బలియై కీర్తివంతులగుదురు. ఎన్నిదినములు జీవించినను మరణముతప్పనా? తమవు కాశ్వతము కాదు. తమవువలన ఆర్జించిన కీర్తిమాత్రము కాశ్వతమై యుండును. కాన నరదరాక్షేవ్రీ, యనుజ్ఞయి”మ్మని వాకిటజేరి మొఱవెట్టెను. దేవి కింకను ఆవార్త చక్కగా వినిపింపనేలేదు. ఆమె సమాధాన మీయనేలేదు. ఇంతలో అశ్వధూరాలు మరల గంతులవైచుచు గండిపడ్డజేరి “గంగమ్మకట్ల, ఇదుగో నాపుత్రులు; వీరిరువురిని బలిగొని మాపురమున నిలుపు”మని మ్రోక్షెను. వెంటనే పెదకంబకు చినకంబకు గండిలోనికి దూకిరి. ధణధానుని తప్పెటలు మ్రోగెను; భంభంమని బాకాలూపిరి. ‘జయో గంగమ్మ! జయో జయో’ యని యాబాలవృద్ధ మొక్క మొగినఱుచు వారిపయి పుట్టిగప్పిరి. చిత్రముగ గండికట్టవడెను. ప్రజలయానందము మిన్నుముట్టెను. ప్రజలీ విధముగా పరవశచిత్తులై తాండవింపుచుండ పూజావిధానము ముగించినదే బలివృత్తాంతము విని కరుణార్ద్రచిత్తయై గండిపూడకపోయిన మానె ప్రాణార్పణమునకు మాత్రము పాల్పడవలసినది వర్తమానముం పెను. అప్పటికే బలివిధానము జరిగిపోవుటచే దేవసందేశమునిరర్థకమై పోయినది.

౬

నిఃస్వార్థముగ త్యాగమువలె మఱియెట్టి వితరణమును కాశ్వతకీర్తి నొసంగజాలదు. కంబకుసోదరుల యాత్మార్పణచే నిర్మితమైన యా తటాకమునకు కంబము చెఱువనియు, నా నగరమునకు కంబమనియు నామము సిరపడిపోయినది. ఇప్పటికిని నా చెఱువునకును గ్రామమునకును నవియేపేరులు ఆంధ్రదేశమునందలి జలశయములలో కెల్ల కంబముచెఱు విప్పటికిని మిన్నయే. నరదరాక్షేవ్రీకి గండిపూడిన వర్తమానమును ప్రజలెఱుకపఱ

చిరి. బలివిగ్నమునకు కించగానున్నను, వారియాత్మ
ర్పణమువలన కార్యము సానుకూలమైనందులకు మాత్రము
దేవి మిగుల సంతోషించెను. వెంటనే తన యన్నపూర్ణ
నామము సార్థకంబునటు లిష్టావశ్యకములకు భూరిసమా
రాధనలు గావించెను. గంగపుత్నమును కంబమసోదరు
లకు వీరపూజలు గావించెను. మఱియు, “సతతము కృష్ణ
దేవరాయప్రభుని చరణారవింద నేవాతత్పరయగు నొక
సాధ్వీరత్న మీ తటాకమును నిర్మించి యాప్రభూత్వమున
కాయురారాగై శ్రీశైవ్య కీర్త్యధికారములు పెంపొందు
నటుల భగవదర్పితంబు గావించె”నని యొకశిలాశాసనంబు
వ్రాయించి యా తటాకంబు దరిని స్థాపింప జేసెను.

నిన్ను మొన్నటివఱకు చిట్టెడునీరులేక పచ్చని
పూరికేక అవై యూసర త్రేత్రముగా నున్న యాప్రదేశము
పూర్ణమైన జలవసతి యేర్పడుటచే నత్యల్పకాలములో
సస్యశ్యామలమై పోయెను. ఒకవంక ధలవృక్షముల
తోటలు, కేటాకదిశ చక్కని పుష్పరాములు, మఱి
యొక చక్క పచ్చని పైరులునై కంబపురి పరిసరమెల్ల
నయనోత్సవకరమై క్రొత్తగ జూచువారికి నందనోద్యా
నమువలె మురుపు గొల్పసాగెను. చక్కని జలవసతి నగర
మున కపూర్వశోభయేగదా. ఆ సౌభాగ్యము నారసి
వరదరాజేశ్వరి సొందిన యానంద మింతంతగాను.

జలాశయము నిర్మింపబడి కొలది వత్సరము
లైనది. ఒక్కనాటి మధ్యాహ్నము రాయలు త్రయశ్వ
మునధిరోహించి తటాకము పొంతవచ్చి నిలిచెను.
ఆతడుగరించిన దుస్తులును, తాల్చినయస్త్రికస్త్రాది సాధ
నములును, చూడనాతడుమృగయాక్రీడకరుడనెననితోచు
చుండెను. మఱియు నాతని నలిగిన దుస్తులవైఖరియు,
వాసిన మొగమును, పొడవైన చెవులబిందువులును నాత
డు వేటయందు మిక్కిలి శ్రమచెందిన చందమును వివ
రింపుచుండెను. ఆ రాజ వీరు డెవ్వడో యాగ్రామ
వాసులకు తెలియదు; కాని డేజస్వంతు డగు నాతని
ముఖారవింద మారసి యాతడెవడో లోకోత్తర పురుషు
డని మాత్ర మూహించి ఖతూహలముతో జూడ
దొడంగిరి.

ప్రజలెల్ల రిటులు ఖతూహలముతో గన నామహీ
పతి యా తటాకముచేంత గుట్టముదిగి యా చెలువులోని
శీతలజలముచే శ్రమదీర ముఖప్రయోగము గావించుకొని
కరచరణంబులు కడిగికొని యా జలాశయమువంక తేటిపాట
మాచి అశ్చర్యముచెంది. “అహా! ఏమి జలాశయము!
మహాగ్లవముబోలె నున్నదే. ఇంత గొప్ప తటాకమును
ద్రవ్యించి యూసర త్రేత్రమును బోలిన యీ ప్రదేశమును
సస్యాభ్యుప గావించిన మహాత్ములెవ్వరో పూజనీయులు
గదా.” అని యాశూరశిఖాపతి యచ్చట నున్న వారిని
గని “ఈ తటాకము నిర్మించిన దెవ”రని యడిగెను.
“అయ్యా! ఎవరున్నారు? మా అమ్మ, మాకన్నతల్లి, ఆతి
థి యభ్యాగతులును నిరతాన్న ప్రదానముచే పూజించు
అన్నపూర్ణాదేవి, మా వరదరాజేశ్వరియే యీ తటాక
మును నిర్మింపజేసిన యా మహాత్ము యని వారు విక
కంఠముగా జవాబిచ్చిరి. ఆమాట బాలించుటతోడనే
యా భూపతి యాననమున నాశ్చర్యమేకాక లజ్జయు
ద్యోతకమయ్యెను. తోడనే యాత డాయపూర్వజలా
శయమును నిర్మించిన యా పుణ్యాత్మ యెవ్వరో, నిరతా
న్నదానము గావించుచున్న యాదానశీల యెంతటి
సప్రతిభయో, ఆమె నిజ నామ మెద్దియో తెలిసి
కొనక నిజ పురిమున కరుగరాదని నిశ్చయించి “అయ్యా
నాకీపూట యీవీట వసియించుట కెక్కడైన వసతి
లభించునా? భోజనము దొరకునా?” అని యా
పాదల ప్రశ్నించెను. “అయ్యా! వేరు వసతియేల?
మాయన్నపూర్ణ సత్రమే యన్నిటికిని గలదు. మీవంటి
మహానీయు లెందఱో యట నిత్యమును విడిసి సత్కృతులై
చుచుండరు. మీరును నటకరుడెందుడు. మేము త్రోవ
చూపుదు”మనిరి. ఆనిన “వల్లెాయని రాయలు వారివెంట
వరదరాజేశ్వరి సత్రమున కేగ నెంచి తటాకమునుండి వెలు
వడి గట్టునెక్క నటల దేవిచే ప్రతిష్ఠితమైన శిలాశాస
నము గానవచ్చెను. అప్పుడాతనికి గల్గిన ఆశ్చర్యమునకు
మేరలేదు. “నాచరణదాసిచే నీతటాకము నిర్మింపబడిన
టు లిందు వ్రాయబడినది! నాకు చెలియకయే నాచరణ
దాస్యము నేయుచు, నిరతాన్నదానాది ధర్మకార్య
ములు నేయుచు, సజ్జన స్తవనీయ చరితయు, యశోవిశా

లమునై దీనజనకల్పముగా నున్న యీసతీరత్నమె
వ్వరు? ఇట్టియామె నెప్పుడును చూచినజ్ఞాపకమైనలేదు.
నాకు చరణసేవ చేయునంతటి మహాభక్తి యీమెకు
నాయం దేలయుదయించెనో, నారాజ్యమున వసించుచు,
నన్ను నేవింపుచు, నాదేశము సుభీక్షముగనుండెడి యిట్టి
మహాత్కార్యముల గావించుచు నుండెడి యీసాధ్వీర
త్నమును తెలిసికొనక తప్పినర్హితిగదా" యని యో
చించి రాయలు వరదరాజేశ్వరీ సత్రమున కొకబాటసారి
వోరె వెడలెను.

2

ఎప్పుడును మానవులు ఆకామాతులు కాగూడదు.
నునసారకొరకు సంకల్పము లెప్పుడును సఫలములు
కాకమానవు. అందున పవిత్రహృదయులగు వారి తప
ములెప్పుడును వట్టిపోవు. మహాసాధ్వీయగు వరదరాజే
శ్వరీ యేవిభువర జావించుచు దర్శించి తుమాపణవేడెడి
భాగ్యమును ప్రసాదింపుచుని నిరంతరము శ్రీమన్నారా
యణుని ప్రార్థింపుచుండెనో ఆదిరంతనాకాంక్షితమును
సాఫల్యపఱుప శ్రీమహావిష్ణువు సంకల్పించెను. లేకున్న
యొక్కడో విజయనగరమున వసించెడిరాయలు వేటమా
ర్గమున వచ్చుటేమి! కంబపురి చేరుటేమి! వరదరాజే
శ్వరీ కీర్తివినుటేమి! ఆమె ధర్మశాల కతిథి యగుటేమి!
ఆశ్చర్యముగదా! మహారాజును గుర్తించినవారు పెక్కు
మంది యచట నుండుటచే యాతడు కృష్ణదేవరాయలని
తెలిసికొనుట కచ్చటివారి కెక్కువకాలము పట్టలేదు.
కాన వెంటనే కొందఱు స్త్రీ లతిథి పూజార్హ వస్తుసమి
తితో నాతని నెదుర్కొనిస్వాగతంబిచ్చిరి. తత్క్షణమే
యొకస్త్రీ మహారాజు మజ్జనమునకు పరిమళధరిత సీర
మును సిద్ధముచేసెను. వేటొక స్త్రీ రమ్యకాశేయముల
గట్టించెను. మఱియొకతె వడ్రవాపేతములగు వంటక
ముల నాయుత్తపఱచెను. ఇంకొకతె వడ్డించెను. మహా
రాజు భుజింపుచుండ నింకొకవెలది వీవనచే శ్రమదీక్ష విస
రెను. అకాలములో ఆనాడు కల్యాణమందిరపు తలు
పులు దీయబడినవి. అచ్చటనే మహారాజు నేవించుటకు
విడెమును, శయనించుటకు శయ్యయు సిద్ధముచేయబడెను.
“స్వామి! ఇటిటని” స్త్రీలు మందిరమునకు త్రోవజూప

భోజనానంతరము మహారాజుండు ప్రవేశించెను. “అహా!
ఏమి యామందిర రామణీయకము! ఎక్కడ జూచిన
శిల్పల యనల్పు శిల్పకళానైద్యమే! ఎక్కడ చూచిన
నిలుపుటద్దములే! ఎందు గనిన చిత్తరువులే! వెండికంబ
ములు! పైడిపూతలు! రత్నములపూర్వులు! అహో, ఆమం
దిరవైభవ మసంతోషముగదా! మహారాజామందిరముణీ
యతను గనినంతనే యాశ్చర్యముగ్ధుడై నిలువబడెను.
విడెమునేయవలెనని వేష్యులుగలలేదు. శయనింపవలె
నను నిచ్చు పాడనులేదు. ఆమందిర రమణీయతను,
ఆచిత్రరువుల సౌంధ్యము సమిమృతముగ వీక్షింపవలయు
ననెడి కుతుకమే యాతని కెక్కువయ్యెను. మహారాజు
చిత్తరువుల చూడసాగెను. ఏమిచిత్రము! అవియన్నియు
నాతనివే! “అహో! ఇదియేమి! మాయమా! ఇంద్రజా
లమా! పరమాద్భుతముగా నున్నదే! ఏపటము చూచిన
నాయాకృతి నే ప్రతిబింబింప జేయుచున్నదే! ఇవి అద్ద
ములు కావుగదా! కావు కావు. నేను నిలువబడి చూ
చుచుంటిని. ఇంచుకూర్చుండినవి, పండుకొనినవి, అశ్వా
రోహణము చేసినవి ఆదిగాగలవి పెక్కు లున్నవి.
ఇవి ప్రతిబింబము లెటు లగును? కాని నాచిత్రములెవరో
నిపుణులగు చిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. ఆహా! ఈ
చిత్తరువు లెంత యథాతథముగ చిత్రింప బడినవి? నిజ
ముగా నీచిత్రకారులనైపుణ్య మసంతోషము. నేలకువేయ
బహుమానము లొసగి ఎందరో చిత్రకారులచే నాచిత్ర
రువులు వ్రాయించియుంటిని గాని యవేవియు నింతరమ
ణీయముగ లేవు. కాని యీధర్మశాలయందు నాయీది
త్తరువు లుండుటకు గారణమేమో! వీనిని రచించినవా
రెవ్వరో యూహింప నశక్యముగా నున్నది. మఱియు నీచి
త్తరువు లమచ్చిన చట్రములుగూడ కొలదివిలువ కలవి
కావు. ఈవెలలేని దంతము! ఈజిలుగునేత! ఈబం
గారుపాడుగు, ఈరత్నముల పూర్వు! ఒక్కొక్కదాని
కెంతధనము వ్యయమైయుండును! కాని నారూపపట
ముల కింత సన్నాన మెందులకు? ఈదేశపు ప్రభువునని
యేనా? కాదు కాదు. రాజగౌరవము దెలుపుట కిన్ని
చిత్తరువు లెందులకు? ఒకటి చాలును; రెండుచాలును;
కాని యిన్నియా? లేదు. ఇందు రాజభక్తికన్న నధిక

ముగా ప్రసన్నుట మగుచున్నది ప్రణయరక్తి. కాని యిచ్చట నాయుందిట్టి యపూర్వానురాగమును భక్తిని జల్లడించుచున్నవా రెవరు? ధర్మశిలయును వరదరాజేశ్వరియే యిటుల గానించియుండునా? ఛీ, ఛీ! ఏమి నామతిహీనత! ఆమె యెవ్వరు? నేనెవ్వరు? పరపురుషుడనగు నాచిత్తగువుల నేల యామె తనమందిరమున బ్రతిష్ఠించుకొని యుండును? లేకున్న నా కియెడ నపూర్వసన్యాసపూజ్యత లెందులకు? ఈ వరదరాజేశ్వరి యెవరో విన్న పేరు గాదు. కన్నులుమీస గాదు. ఆమె పూర్వపుత్రమునుగాని, యామె నిజనామధేయమును గాని తెలిసికొనవలయునన్న నిచ్చట నొకరైన తెలుపువారు కానరాకున్నారు. కొందఱు అన్నపూర్ణమ్మయని, కొందఱు వరదరాజమ్మ యని, యిరు తెరగులుగా తెప్పుచున్నారు. ఇందులో నేది యామె నిజనామము? లేక యీరెండును గాక వేటొకడే రెండైన నామెకు గలదేమో! ఏమియు తెలియకున్నది. పాపలవలనగాని, పరిజనులవలనగాని యీమెపుత్రాంత మెటుగుటకు సాధ్యముకాదు. కాన ఈచిత్తగువుల వలననే యామెపుత్రాంత మేమైన గ్రహింపవలెను." అని మహారాజు మరల సవిమర్శముగ తనచిత్తగువుల నొకటియు బీరుపోకుండ చూడసాగెను. ఇటుల చూడం జూడ నొకచో నొకస్త్రీ దీనయై తన చెంత నిలిచి ప్రార్థించుచుండినటులు, వేటొకచో తాను కృపాధారియై తీవ్రదృక్కుల బఱపుచు నిలువబడియుండ నొకస్త్రీ నేలబడి మహానేదనతో దురపిల్లుచున్నటులు, మఱియొకచో దా నొక లేఖను దీసి చదువుచున్నటులును, ఆలేఖయం దీస్టోకములును వ్రాయబడియుండెను:

శ్లో. వరస్వనాంతే నవమంజరీపు
న వల్కునో గంధఫలీమజిఘ్రతే,
సా కిన్న రమ్య సచ కిన్న రంత
బలియనీ కేవల మీశ్వరాజ్ఞా.

శ్లో. మా కింశుక! ప్రకట యాత్మ నిమేషమాత్రం
మన్మథస్తకే విహరతీతి మధుక్రతోయమ్,
కిం మాలతీ విరహానేద నయా త్వదీయం
దృష్ట్య ప్రసూన మచిరా దవలభ మేణ.

శ్లో. భ్రమర భ్రమతా దిగంతరాశీ
క్వచిదాస్వాదిత మీక్షితం శ్రుతంవా,
వద సత్య మహాస్య పత్రపాతం
యది జాతీకుసుమానుకారి పుష్పమ్.

శ్లో. కుసుమాని లిఖంతు నామ చిత్రే
కలిచిత్రాగురు విశేషయాధ శిష్యైః,
సురభి త్వ మమాని కిం లభం తే
కిము చై లేషు రసం పిబంతి భృంగాః.

శ్లో. కిం మాలతి మ్లా యసి మాంవిహాయ
చుచంబ తుంబీమసుమం వడంఘ్రిః,
లోకే చతుర్భిః శ్చరజైః పశుః స్యా
త్స వడ్డిరత్నధృపశు ర్న కిం స్యాత్.

“ఆహ! ఏమి కవిత! ఈ శ్లోకము లైదును నైదవర్ణ రత్నము లేగదా ఆహ! ఎంతభావగర్భితముగ నున్నవి! ఎంత మనోజ్ఞముగ నున్నవి. ఒకానొక స్త్రీ భర్తృతి రస్మృతియై పరిత్యజింపబడి యా నాథుని యనుగ్రహ ప్రాప్తికై పరితపించుచుండుట యీ శ్లోకముల భావముగా నున్నది. ఆ భర్తను నే నగుట గాబోలు నాచిత్త కువునం దీ శ్లోకములు సాంధుపఱుపబడియున్నవి. ఆహ! ఏమి యీ స్త్రీబుద్ధికాళము! చిత్రచనమునందుకు కవిత్వమునందును నసమానముగ విన్నాణ మున్నటులున్నదే! అయినను నీమె యెవ్వరు? ఓహో! తెలిసినది తెలిసినది. చిత్రములగాఢయు, శ్లోకముల భావయును, నా సంబంధమును జూడ గజపతి రాజపుత్రిగాఢ యొకింత జ్ఞాపకమునకు వచ్చుచున్నది. ఆమె యీమె కాదుగదా. ఎటులగును? ఈమె పేరు అన్నపూర్ణయట, వరదరాజేశ్వరియట. ఆమెకు తుక్కాడేవియనియు, రుచిదేవియనియు రెండునామము లున్నటులు వింటిని. అయినను ఆమెను పుట్టినింటికి బంపితినిగదా. ఆమె యిచ్చట కెట్లు వచ్చును? ఏమియు దోచకున్నది. అప్పాజీ కెఱిగించినగాని దీని నిజపుత్రము తెలియబడదు.”

మహారా జిట్లు యోచింపుచుండ నూర్వృద్ధు పశ్చిమమునకు మరలెను. ఎండవేడిమి తగ్గెను. డోలాంధోళిత చిత్తముతో నున్న రాయలు దివ్యులనున్న పరివారమును గలిసికొన నశ్వారూఢుడై వెడలిపోయెను.

2

“ప్రభూ! ఆమె నిశ్చయముగా గజపతిరాజు పుత్రికే. నా దామెతో వెడలిన నేనాపతిని నేనువిచారించితిని. నా రామ నిష్ఠకు నిలిచియున్న తావుననే విడిచినట్లు చెప్పుచున్నారు.”

“అట్లులైన అప్పాతీ! ఆమె నెట్లులైన మన నగరికి దోడ్కొనిరావలెను. నాకై యవ్వని నల్లాడెడు సాధ్య నింకను నుపేక్షించుట న్యాయముకాదు. కాని అప్పాతీ! ఇట్టి సాధ్యరత్న మనాడు కేయనాగారమున సంగుప్త కృపాణయై యుండు తెలియొ, అది యామె స్వయంకృతపరాధమో, పరశ్రేణమో తెలియదు.”

“చిత్తము; దేవర కా విషయమునగూడ సందేహము నిశ్చయమునట్లు చేసెను. ఆ విషయమున తమకేంకా నివారణచేసికొనిన వెనుకనే యామెను పరిగ్రహింప వచ్చును; కాని దేవరవారు నాతోగూడ ప్రచ్ఛన్న వేషముతో నటకరుడెంచుట కనుమతింపవలెను.”

“అప్పాతీ! అట్లే. తేపు వేసజాముననే కంబ పురి కేగునము. గమనవేగముగల యుత్తమాశ్వముల పయనమున కాయత్తమునేయ నేర్పాటు చేయుడు.”

“చిత్తము.”

ఏర్పాటుప్రకారము మఱునాడు వేకువ రాయలును, తిమ్మరుసుమంత్రియు నక్వారాధులై ప్రచ్ఛన్న వేషముతో పరదరాశేశ్వరి నగరమున కేగిరి.

౮

కంబపురిలో పరదరాశేశ్వరి యుదయము రెండు గడియలప్రాద్దువేళ తనకుటిరాంతరాగమున నేదియో కార్యనిమగ్నయై యుండ, నొక పరిచారిక అరుదెంచి “అమ్మా, కటకపురినుండి యొకయోధుడొకజాబును గొని వచ్చి తమతల్లి గారు వ్రాసిన యా జాబును తమ కంద జేయుమని కోరుచున్నాడు. ‘మా యమ్మగారు తీసుకొని రమ్మనిన తీసుకొనికెళ్ళును నుండు’మని యాతని నంద నిలిపి తమసన్నిధి కరుదెంచితిని, ఏమని యాజ్ఞ” యనెను.

“మాతల్లి గారి తావునుండి వచ్చినది గావున నవశ్యము దాని జూడవలెను. ఆ యుత్తరమును వెంటనే తీసికొని ర”మ్మని దేవి యాతరతతో బల్కెను. తత్క్షణమే యాదాని వెలుపలి కేగి యా కమ్మ నందుకొని తెచ్చి దేవి కర్పించెను. దేవి యాజాబును విచ్చి యిట్లు చదువుకొనెను:

“చిరంజీవి సౌభాగ్యవతియగు నస్మత్తనయామణి యగు రుచీదేవికి మీ యమ్మ దీనించి వ్రాయునది యేమనగా,—

“కుమారి! నీవు భర్తను సంతరించు కార్యములలో విఫలనైనను, కులహీనుడగు నాదానీపుత్రుని పొత్తుచేయక మనరాచమర్యాదను వంశగౌరవమును, నిల్పి ఆత్మగౌరవముగల వీరత్వత్రయ కన్యకకు నుచితముగు తెఱంగున ప్రసరించినందులకు నేనేగాక మన నిశ్చలబంధువులును కడుంగడు సంతసించుచున్నారు. కాని కుమారి! ఆతడు పంపివేసిన వెంటనే సగౌరవముగా మననగరమునకు రాక యాతని రాజ్యములో ఎవనిచుటనూ త్రము యుక్తముగ లేదు. నిను కడుగారాబమున ప్రోవగల తల్లిదండ్రులము జీవితముమై యుండ, నీవాయరణ్యములయందు సిలుగుల బడనేల? నీయునికి వినినదాది నాకు చాల దుఃఖముగా నున్నది. కాన ఈ జాబు చూచిన తత్క్షణమే సపరివారముగ నిలుకు తరలిరాగోరెదను. ఏమాత్ర మాలస్యము చేయవలదు.

ఇట్లు నీ మాగునము కోరుకల్లి,

“గజపతి మహారాజ్ఞి.”

ఆ యుత్తరము చదివినతోడనే దేవికి కోపము విపాదముకూడ గల్గెను. కన్నీరుపైటచెఱుగున నద్దుకొనుచు, “లక్ష్మీ! కలము కాగితము నిలుకుదెమ్మ; మా యమ్మ పేర నిష్ఠుడే యొక కమ్మ లిఖించెన”ననెను. లక్ష్మీ వెంటనే కలము కాగిత మందీయ ప్రత్యుత్తర విట్లు లిఖించెను:

“మహాలక్ష్మీ సమానురాలగు శ్రీ శ్రీ శ్రీ తల్లి గారి పాదపద్మములకు తమకొమరిత రుచి యనేక సాష్టాంగ దండప్రణామముల చేసి చేయగల యన్నపములు”

“అమ్మా, నీవు ప్రేమతో వ్రాసి పుత్తెంచిన లేఖను వందనములతో నందుకొని చదువుకొంటిని. కాని

నీవు కోరినట్లు కటకపురికి రాజుల నందులకు తుమింప
కోరెదను. తల్లీ, దైవజ్ఞులు చెప్పినట్లు నేను మహారాజునకు
పత్ని నైతిని. కాని నాయభాగ్యమునజేసి నీవు చేసిన
దుర్బోధలు నాజీవితమును నీచాతినీచముగ జేసి వైచినవి.
నా సౌఖ్యయృతమున చే జేత నేనే మట్టికొట్టికొంటిని.
నీచెడుబోధలచే నానిర్మలమానసమును కలుషితము గావించి
పసున్నచో దాసికై బాధను నా మెలయందు దోపుట
కంగీకరించియుండను; భర్తృవన కాంతైత్తనై యుండను.
మఱియు నా జీవితముగూడ నిట్లు దుఃఖభాజనమై యుం
డక మహాసుఖభోగవిరాజితమై యుండును. నీయొక్కచే
డుసలహాచే నాచేసినను శ్చేష్టిత మా మహారాజు సన్నిధిని
తనంతబయల్పడెను. ఉదారగుణాకరుడగు నాప్రాణేశ్వరు
డాహారకర్మమును కనులార గాంచియు నా కెట్టికిడును
నేయుక సగౌరవముగ వీడ్కొల్పెను. ఆహా! ఏమి యా
మహాప్రభునిసౌఖ్యము! మఱియు నాభర్తృ కులహీనుడని
వ్రాసితిని. ఉత్తమత్వత్రియులగు సాగివారిసంశయన
నుచ్చవించిన నాగమాంబతనయుడు కులహీను డెట్లుగును?
పూర్వము మాయత్త తనసవతితో నోడినవారు గలిచిన
వారి కాటు సెలలు దాసీత్వముచేయునట్లు పంచెమిడుకొని,
యాడినచదరంగపాటలో యోడుటచే మాయత్తగారికి
దాసియనువాదు పరిహాసముగావచ్చెను. కాని తుళువాన్య
యాంబుధికాశాంకుడగు కృష్ణదేవరాయ భూపతి
దాసీపుత్రుడుగాడు. అమ్మా! మనయెఱుకలేమి నా కిట్టి
పాట్లకు గారణమయ్యెను. నాపాపఫలము నే ననుభవింపు
చున్నాను. ఎట్టివారికైన ప్రారబ్ధ మనుభవింపకతీతుడు
గదా. తల్లీ! కటకమునకు రమ్మంటివి. నేనును నొకరా
జపుత్రినై యుండి యిట్టి నీచస్థితియందు కటకపురి కెట్లు
రానేర్తును? కాన సాళువాన్యయ ష్ఠీరపారావారరాకా
సుధాకరుండును, వినయవివేకాద్యనేక కమ్రగుణాలం
కార శోభితుండును, పరిపంథిరాజన్యానేకప సింహుం
డును, సురుచిర సుందరాకారుండును, కవిజనకల్పక
మును, నరిజనచితామణియు, దయాసముద్రుడును నగు
నాప్రాణేశ్వరు పాదపద్మముల ధ్యానింపుచు నే నిందే

నాజీవితము గడపెదను. నాపాపకృత్యమున కిదియే
తగులిత. తల్లీ! యీకుమార్తె నింక మఱచిపొమ్ము.

ఇట్లు తమవిధేయ పుత్రిక,
రుచి."

ఈరీతిగా బాబు వ్రాసి యాయోధున కొసంగి,
యిష్ట మృష్టాన్నములచేతను, నమూల్య బహుమానముల
చేతను నాతని సంతుష్టిపఱచి పంపివేసెను.

౯

కటకపురి భటవేషము దాల్చిన యావిజయనగర
యోధుడు వేవేగ వెడలి ప్రచ్ఛనవేషులై పురబా
హ్యమున నిలిచియున్న రాయలకును, నాతని మంత్రివ
ర్గుడైన తిమ్మరుసుమంత్రికిని నా లేఖ నందించెను.

ఆయుత్తరము చూచుటతోడనే రాజమంత్రుల
కిరువురకును విషాదాశ్చర్యము లొక్కమాటుగ నొదవి
యొక్కింతసేపు చిత్రప్రతిమలైరి. అంత వృద్ధామా
త్యుడు ప్రభుని గని "ప్రభూ! చూచితిరా ఆమెసౌశీ
ల్యము! యథార్థమున కామె నిరపరాధ. తల్లిదుర్బోధలు,
దాసీ దుష్టంత్రములు నామెను చెఱచినవి. లోకములో
సత్యానన్యాయముల నిరూపణ మిట్లుండును. అపరాధులు
విడువబడుదురు. నిరపరాధులు దండింప బడుదురు.
రాజేంద్రా! తమచే పరిత్యజింపబడియు, ననవరతము
మిమ్మే ధ్యానింపుచు, పూజింపుచు, ఆ మహాసాధ్వీ
యెట్లు దుగపిల్లుగో కనుడు. పాప మిక్కనైన నాసతీ
రత్నమును తపరాజ్ఞిగ గైకొని యామెయార్తి బావుట
ధర్మము."

"ఆప్రాణీ! నాకును నల్లై కాతూహలము కలదు.
కాని యింతకాలమునుండి యామె నుపేక్షించిన నా కా
మెతోడి సమాగమమున బిడియముగ నున్నది. కాన నీవు
ముం దామెతో ప్రసంగించి యామెకు మనరాజధానికి
రా మనసు గలదో లేదో కనుగొనుము. ఆమెహృదయ
మెఱుగక ముందుగా నేనే వెడలుట లాఘవముగదా."

"మహారాజా! చక్కగా సెలవిచ్చితిరి. మీరు ముం
దుగా నేగుట మంచికికాదు. కాన నే నమెతోచితముగ

తీవ్రతో నామెనన్నిధి కేగదను. మీరు నామిత్రులట్లు నావెంట గావలెను."

వృద్ధసచివు డిట్లు హితము గఱప మహారాజు సమ్మతించెను. అంత రాజసంక్రమ లిగువురు యరద రాజేశ్వరి యాలయమున కేగి ద్వారాంతికమునగల పరిచారికలతో 'కర్ణాటాంధ్రాననీ పతియగు శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణ దేవరాయరాజేంద్రులవారి ప్రధానామాత్యులు శ్రీ తిమ్మరుసుమంత్రిలు వాగు దేవిగారి నర్యనముచేయ నేతెంచిరిని తమభృత్యునిచే చెప్పించిరి. పరిచారిక దేవి కావర్తమాన మెఱింగించెను. దేవి యపరిమితానంద భరితురాలై సగౌరవముగ వారిని దోడితెమ్మని నాక్రమ చెప్పెను.

దేవిగారి యాజ్ఞచే తిమ్మరుసుమంత్రి సగౌరవముగ దేవిగారి కుటీరాభ్యంతరమునకు ప్రవేశపెట్టవడెను. లోన దేవి, ఈవల తిమ్మరుసుమంత్రి; వారిరువురికి నడుమ నొకదబ్బమున తెఱ. మంత్రివర్యుడు త్రమాసనాసీనుం గా వించి పరిచారికలు శ్రమదీక్ష వీసనతో విసరుచు, కాండపటమునకావల నమ్మగారు గలరనియు, మీరు మాటాడవచ్చుననియు విన్నవించిరి. అంత తిమ్మరుసుమంత్రి యా తెఱవంగ గాంచి, "అమ్మా! నీవు మాతల్లివి, మేము మీతనయులము. తనయులన్నీ ధిని తల్లికి మఱుగా," అనెను.

"మీరు నాకు పితృసదృశులు. నేను మీకు పుత్రికాతుల్యము. కాని రాజమర్యాద నవలంబింపవలసివచ్చె" నని దేవి నెమ్మదిగాను బల్కె.

"శిల్లీ! ఆటలై నమన కీమరమరలెందులకని తిమ్మరుసు తటాలున తెఱ తొలగద్రోసికొని దేవినన్నిధి కేగి, "అమ్మా, మీరు విజయనగరమున కరుదేరవలయును" అనెను. అమ్మలలు విననతోడనే గతాగతములు మదికి దోచి విషాదానందము లొక్కుమ్మడి కలుగజేయ, నక్రమూర్ణ లోచనయు, గద్గదస్వరయునై దేవి "ఈదీనురాలిట్టి సన్మానమునకు తగునే! తండ్రీ!" అనెను.

విరాగనూచకమైన దేవి నిరలంకారాకృతియు, దయనీయుములగు నామెవచనములును కనుటతోడనే మంత్రివర్యునకు మితిలేని గుఱు మొదలెను. కాని ధీరుడగుట

నాత డాదుఃఖమును నెట్లెట్లో సంబాలించుకొని, తల్లీ! కష్టసుఖములు దైవదత్తములు. సంచితార్థ మనుభవింపక యెట్టివారికిని దీక్షిదు. మా సార్వభౌముడు మీ సౌఖ్యమును గాంచి, మీ భర్తృసేవాతత్పరతనుగ్రహించి, మీనిరపరాధివ్య మెఱిగి, తాను మీయొడ మున్ను చేసిన తిరస్కృతికి పశ్చాత్తాపతీవుడై యువుడు మిమ్ము దనయంతఃపురమునకు దోడ్కొనిపోవ నువ్విఘటనయన్న నాడు. తొలుదొలుత కటకపురమున మీరూపవటమును గాంచి నది మొదలు మారాజేంద్రునకు మీయందుగల కూరిమి చెప్ప శక్యముగాదు. కాని పరస్పరప్రేమప్రకటనములతో నభివృత్త సౌఖ్యమరీచికల నుయ్యలు లూగవలసిన శయనాగారమున కతిర కృపాణధారిణివై యుండుటయు, శత్రుపుత్రిక వనటయు గని మామహారాజు శేంకించి మిమ్ము వీడ్కొనువలసె. మీ శధోద్యోగమునకు కారణముపరమేరణుని యరయు లేక, మహాసాధ్యునగు మిమ్ము మర సౌఖ్యమును గూర్చు నమృతమని యెఱుంగక హాలాహలముగా భావించి యెడమకాల దొలగద్రోచె. ఆ యవిచారకృత్యమునకు మా మహారాజు జిహ్వను వొందుచున్న సంతాపమును తల్లీ, వివరింపనేరను. మీ ధర్మశాల కతిధియై వచ్చి మీరు రచియించిన చిత్రతవులు, శ్లోకములు గనినదాది మాప్రభునకు లేలు సుఖనిద్రలేదు; పగలు భోజనము నఱగొఱయే. కాన మహారాజ్ఞ, నావెంట విజయనగరమున కరుదెంచి పరితప్తమానమండని నీ ప్రాణేశ్వరుని చిత్రము సంతోషయత్తము గావింపవేడెద."

తిమ్మరుసు ఇట్లు సలుక గత వృత్తాంతము స్మృతికి వచ్చిరుచిదేనికి పట్టరాని దుఃఖ మొదలెను. కాన నవ్వారిగా వెడలెడి కన్నీటిధారల పైబడెఱుగున నద్దుకొనుచు, "అయ్యా! నేను నేటికి ధన్యును, నాచిరతపఃఫలము ఫలించినది. నాప్రాణనాధుడు నా నిరపరాధిత్వ మెఱిగి నానేరము తుమియించె నంటిరి. నా కదియే చాలును. నేను భర్తృదోహము చేసిన పాపాత్మను. ఆ జన్మమిటనే యుండి నాపాపఫలమును నే ననుభవించును. ఏకాంత భర్తృచరణధ్యానైకస్మృతిచే దక్క వేటొకట నాపాప ముపశమింపదు. పతిరాజ్యమున వసించుటయే

నాకు భర్తృసాన్నిధ్యమున నుండి నంతటి సంతోష కరము. నాయపరాధమును నాపెనిమిటి తుమించె ననెడి చల్లనిపలుకే నాకు సమస్తసౌఖ్యములు; నా కదియే పదివేలు. భోగభాగ్యములు నా కేనాడో దూరమైవి. ఆ నా డట్లు సకలజనులచే భర్తృ హంతకని దూషింపబడి నేడు నే నేనుని విజయనగర మున కేతెంతును? చితికినముత్య మకుకునే? చేసినయకృత్యము మాయనే? కాన నావంటి పాపాత్మ కేకాంత వాసమే యోగ్యమైనది. కాని నాప్రాణేశ్వరునకు నాపై నిండాదు దయ గలదేని యొక్కమాటు దర్శనమొసంగు డని కేలు మోక్షి విన్నవించితినిని యారాజేంద్రునకు నావేడికో లండజేయుదు. తండ్రీ! నా కదియే పది లక్షలు" అని కన్నీళ్లు చెక్కిళ్లపై జాటుచుండ తలవంచెను. అంతవఱకు యవనిక మటుకున నుండి యామె సంభాషణమును వినుచున్న రాయబాసచుయమున స్వస్వరూపముతో నటకరమొనెను. రాయలవారి రాక గని తిమ్మరు సటునుండి తొలగిపోయెను. దుఃఖనిమగ్న యై తల వాల్చియున్న దేవి యారాకపోకలే గమనింపలేదు. కాన తిమ్మరునే యట నుండెననుకొని, అయ్యా! నా కిక నేకోర్కాయు లేదు. నాప్రాణేశ్వరుని దివ్యమంగళ విగ్రహము నొకమాటు కనులార గాంచి యామహాపురుషుని పాదాబ్జముల కొకమాటు చునసార నమస్కరించి యాసదయహృదయుని పాదకమలములను నాయనుతాపాశ్రువులచే కడిగి నాచేసిన యకృత్యమునకు తుమాపణ వేడికొనుటకు మాత్ర మొకమా టనుగ్రహింపుడని మాత్రము విన్నవించును. ఆమహారాజుండుల కంగీకరించెనేని నా కదియే జన్మసాఫల్యము; అదియే నాపరమావధి;

అదియే నాచిరంతనవాంఛ. ఆమహనీయున కివే నాసాష్టాంగనమస్కృతులు" అని చేతులు జోడించి దుఃఖవిపశయై సాష్టాంగముగ నేలపడెను. ఆమె దుఃఖస్థితి కెనలేని కనికరము గలవాడై రాయలు తటాలన నామెను దనరెండుచేతులబట్టి లేవదీసి సాదరంబున నమ్రున జేర్చుకొని "నతీరత్నమా! నేను రాయలను, నీ ప్రాణేశ్వరును" నని పలుకుచు, యోడకనెడలెడి యామె కన్నీటిధారల దన కొనగోర్లజిమ్ముచు, దేవీ! "నీయం దెట్టి యపచార మొనర్చితిని! నీకడ నానాడు కత్తియుండుటకు గారణము పరిశ్రేణిమని తెలియకపోవుటయు, చూచినపుడైన నిన్నడుగక పోవుటయు, నిన్న పురినుండి వెడలగొట్టిన దాది నీవే మైతిని నీవృత్తాంతమే యారయక పోవుటయు నాదిగాగల నేరములన్నియు నాయందే గలవు. నీవు నిరపరాధపు; నేను సాపరాధుడను. నీవు నన్ను గాదు, నేను నిన్ను వేడికొందును. న న్నేలుకొనుము. నారాజ్యమున కేతెంచుచు" అనెను. అమృతరసాయనంబుల బోలు నానాకుల వినినంతనే దేవి యానందకందశిత హృదయారవిందమై కను విచ్చి ప్రాణేశ్వరునిగని యాశని పాదములపై వాలి "నాథా! నాతప్పులు తుమించితిరా! తుమించితిరా! ఆహా! ఎంతధన్యను! ఎంతధన్యను!" అని పల్కి యాతని చరణంబులు కనులకద్దుకొనుచుండ రాజేంద్రుడామె నమరాంగంబున గనుచు "దేవీ! వైరాగ్యవ్రతం బుజ్జగించి నీవు నాయంతఃపురరాజ్ఞి నయ్యెదవా? రాజ్యం బుజ్జగించి నేను నీయాశ్రమవాసుడను గానా?" యనెను. అనురాగ భరితంబులగు నవ్వాశ్యంబులకు ప్రేమైక భాసురంబగు చిటునవ్వు దేవమోవిపై తొలకెను. ఆహా! ఎంతనిస్సర్గచునోహర మా యెలనవ్వు!

ప తి త పా వ న త (జీ స స్సు)

అల్లంరాజు రంగనాయకులు గారు

ఒక యువస్సున మలయానిలోర్ని వితతి
నధివసించి సర్వేశ్వరుం డమృతశీత
హస్తములతోడ నిమిరి, చరాచరాత్మ
సంచయమ్మును మేల్కొల్పు సమయమందు

నిదుర మేల్కొంచి జీసస్సు నిజగృహాన,
స్నానమొనరించి శుభ్రవస్త్రములు దాల్చి
జీవితేశ్వరుహృదయానఁ జేర్చి కొలిచి
శిష్యులకు సత్యబోధలఁ జేయుచుండ.

పక్షీసంతతి మేతకై పరువులెత్తి,
తమ్మిపువ్వులు విరిసి నెత్తావిగురియ,
నళికుమారులు పుష్పాడియాటలాడ,
పూర్వదిక్కొంత కుంకుమబాట్టు పొలిచె!

అస్స డొక పరిచారకుం డరుగుదెంచి
క్రీస్తునకు వందనం బాచరించి—“ప్రభువ!
నేడు మీరలు మాస్వామి నిలయమునకు
విందుగుడువఁగ నేతేర వేడుచుంటి.”

అని మనవిచేసి “మెస్సయా” యభిమతంబు
వడసి యభివాదనముఁ జేసి వెడలినాడు.

* * * *

వ్యాధిబాధితజీవుల కమృతమూర్తి
కరుణ దీవించి స్వస్థత కలుగఁజేసి
మతము దూషించువారల మానసముల
కిహపరార్థమ్ము లవలీల నెఱుకపఱిచి,

శాంతసుస్థిరచిత్తుడై సత్యమూర్తి
ఆశ్రితావళిఁగూడి గృహమ్మువెడలి
దీనమానవాద్ధరణకై దీక్షఁబూని
పాపజీవుల రక్షించు వ్రతముపట్టి
జ్ఞానబీజమ్ము లెల్లెడఁ జల్లుకొనుచు—
“నీవు స్వప్నియించునంత నే నిఖిల కలుష
హారహాను మాబిడ్డల” కనుచుఁ గొంద
రంబుబాక్షులు జీసస్సునందు మిగులఁ
బ్రేమభక్తులు కలవారు ప్రియసుతాశి
నెత్తుకొని పర్వపరువున నేఁగుదెంచి,
ఆతఁ డరుదెంచు తెరువున కడ్డుపడగ,
వారిశిశువుల ననురాగ పూరితాత్ముఁ
డగుచు నాశీర్వదించి ముద్దాడి యనిసి
“సిమను” మందరరాజముఁ జేరఁబోయె.

* * * *

స్నాతకుఁడు “జూను” వోలె జీసస్సుగూడ
“యూదు”లకు నీతిగరపుచు యూదగురువు
లందు గలుగులోపంబు లందందుఁజాటి
ప్రజలలో భేదభావముల్ ప్రాఁకజేసి
స్వమత సంవృద్ధికై కృషి నలుపుచుండ—
ప్రభువు జీసస్సువై భక్తి శూన్యంబయ్యు
నతని కెవ్వధి నేని నాహ్వనమంపించి
నిజనివాసముఁ జేర్చి నీతిబోధలు నల్పి
నవ్యమార్గమునుండి నయముతోనె మరల్చి
మదిలోనఁ దలచి “సిమన్” యేసుఁ బిలిపించె.

ఆకతంబునఁ బ్రభువున కతిథికొనఁగు
సర్వపాద్యాది సత్కృతులందు నొక్క
తేని జరుపక నిర్లక్ష్య మూనియుండె;

నైన నీయవమానమ్ము నాత్మ నెంచ
కాతఁ డపుడు తదంగణమందఁగలుగు
నాననమ్మున నుపవిష్టుఁ డయ్యె, నంత-
ప్రభుసఖోధల వినుటకై భక్తి పరులు
కొంద టాతని డాయ, నానంద మొంది
విమలమతితోడ సుజ్ఞానవృత్తిఁ గురిసి
తన్మయులఁజేసె వారలధర్మమూర్తి.

ఆసుఖామృత వారాశి నంద అట్లు
మునిఁగియుండ, దుశ్చరితయా ముగుడయోర్తు
పరమగురుని దర్శింప లోఁపలికి జొచ్చి
ప్రభుపదాంభోరుహమ్ముల పజ్జ నిలిచె.

* * * *

ప్రాద్దుపాడుపునఁ జేసిన బోధలందు
“ఎట్టి కిల్బిపకర్ములకేని గాని
రక్షణముగల”దని పాపరక్షకుండు”
పలుకఁగా విని, తాఁజేయు పాపరాజి
నుండి వెలువడుమార్గమ్ము నూహఁజేసి,
అతని దరిఁజేర నిదె మంచియదనటంచు
ఆ“కులట” విందు భుజియింప నరుగవారిఁ
గలిసి ధైర్యమ్ముతోడ లోఁపలికి నేఁగె.

* * * *

అట్లు ప్రభునన్నిధిని నిల్చు నంచయాన
సాధు శీతలహృదయు శ్రీ చరణయుగము
చెంత శిరసుంచి కోమల కుంతలములు

ధరణిపైఁబడిపార్ల, సంతస్తమాన
సోద్యవోష్టాశ్రుధారల నొలికి యేసు
పాదకంజములు కడిగి, భక్తితోడ
గంధసారాళిఁ బూజించి, కరవుదీర
తత్పదాంభోజ సురభి నెత్తావిద్రావి
ముద్దులంగొని నయనాల కద్దుకొనుచు
“స్వకృతదోషమ్ములన్నియుఁ బాసిపోవ
సవ్యయ మతీతహా పథ మందికొనఁగ
సర్వసముఁ డీశ్వరుండె నాపూర్వజన్మ
పుణ్యనశమునఁ బ్రభువయి పుట్టెనేమొ?”

అనెడి విశ్వాసమున సర్వమామె మఱిచె!
ఆవిచిత్రదృశ్యముఁగాంచి యచటివారు
పిన్నయముఁజెంది కోధాగ్ని పెచ్చుపెరుగ
నంద టొకమాత్ర లేచి మాయబలఁ జుట్టి.

“ఈదోషకర్మురా లింతేని భయమూన
కీఁవివ్రస్తాన మెటుచెరెనో? దీని
వెడలఁద్రోయద మిపుడె వెలికి”నంచాయనా
ధనుబట్టిగెంటఁ దొందరపాటు నొందఁగా.

భీతిలజ్జలు మనమునఁ బెనఁగొనంగ
భీతహరిణేక్షణాంచల, ప్రేమమయుని
శరణువేడెడు దృక్కుల నరసి, యతని
పదసరోరుహములకడ నొదిగిపోయె!

సకలజీవదయాళండు శాంతమూర్తి
ప్రభువు, దుర్భాగితచిత్తులై పడతినేహ్య
భావమునఁ గనుఁగొను యూదభక్తవరుల
యవిరతంబగు కోపానలార్చు లపుడు
శీతలోక్తులఁ జల్లార్చి, చెలియవైపు
అభయహస్తముఁజూచి “ఓ యబ్జవదన!

ఇప్పుడు నీకలుషము తీమింపఁబడియె!
 ధన్యశ్రమమయ్యె నీజీవితమ్ము నేడు!!
 ఈవొనరించు దుష్కృతులకు నీవు
 తగిన విషాదవేదనలను బొంది
 భక్తి ప్రపూర్ణమౌ స్వాంతమ్ముతోడ
 సేవఁజేసి ముదంబుఁ జేకొంటివమ్మ!
 విమలహృదయమ్ముతో నన్ని వేళలందు

పరమపూరుషధ్యానతత్పరత గలిగి
 ప్రేమరాజ్యమ్ములో విహరింతువేని
 నిత్యశుభములు చేకూరు నీ కింకర!!
 అనుచు దీవింప నంత, నవ్వనజగంధి
 తనకు రానున్న నరకబాధలు తొలంగి
 విబుధలోకసౌఖ్యములు ప్రాప్తించు ననెడి
 మోదపూర్ణామృతమ్ములో మునిగిపోయె!!!

ప్రణయాశయము

కె. ఆన్నమరాజశర్మ గారు

ఎన్నటిప్రేమ భూతి యొల
 యింక దివ్యమనోహరాకృతిన్
 భిన్న మొనర్చుచుండె, కను
 పించెదవే కను దోయిమూసినన్
 స్విన్నముఖిబుతోడ కమ
 నీయమ్మదూక్తుల నిన్ను గూర్చివి
 ద్యన్నవవల్లికోపమవ
 యోరుచిరాంగిఁ జపించు చుండెదన్.

విరహవిషాదవృత్తినిడ
 పించెడినా కింక శాంతిలేదె, సుం
 దరమగ్నప్రేమ బంధము మ
 నంబుఁ గలంచు తెఱఁగెఱిగినన్,
 నిరవధి కా_ర్తి బాష్పతటి
 నీతటమందఁగ దానమాడినన్,
 బరునఁ దనంబు వోవిడి కృ
 పామతిఁ బూనక పోవుకోమలీ!
 సరసాలోల దృగంచలేఘతతులన్
 స్వాంతంబు ఖండించి,దు

స్తరదావాసలవీరముం దునిచి చిం
 తామాత్రమోహంపుఁజి
 తరువై తాపమునించెదే ప్రణయగం
 ధంబుల్పిసా శింప న
 స్మరవిందాయతనేత్ర! నీమృదుల బా
 హ్యగ్రంథి బంధింపుమా.
 అర్ధగర్భిత నీలలో లాంబకముల
 మగువ దాచితె మధురంపుమర్మగుతుల
 ప్రేమతత్వంబు నీలోనఁ బిచ్చలింప
 సిగ్గుతెర జీల్చికోని రాఁగఁ జింత నేతు.
 హృదయ చషకంబు నందలి ప్రేమసుధను
 బంచి పెట్టఁగ వచ్చెదే స్వప్నవీధి
 స్వర్గమందైన మనవాఁఁ యెఱవ మొందు
 ననెడి యడియాస నెచ్చెలీ! యధిగమించె.
 బహుళపరిణామ కర్మ ప్రవాహమందు
 కొట్టుకొనిపోయి యెన్నటికో త్వక్తియ
 పాణిపల్లవముం గేలఁ బట్టి కొనక
 పోను నాకాంత విఫలమై పోవు లెట్లు?

స్వయం వరణం

హనూమాన్ (కవితాసమితి)

అనగనగా కాశీర దేశంలో కనకశర్మని ఒహపండితుడు ఉండేవాడు. ఆయన చతుర్యేదాలు, షట్ శాస్త్రాలు చదివి లోకంలో యింతవాడు మరొకడు లేడనే చిరకీర్తి గడించి కాలం గడుపుతూండేవాడు. ఈ పండితునికి ఒహచక్కని అమ్మాయి ఉంది. ఈమెకు చక్కదనాన్ని సాయం తెలివితేటలు మిక్కుటంగా ఉండేవి. ఈమె క్రమక్రమంగా తండ్రిగారివద్ద సర్వకళ లభ్యపించడమేకాకుండా, తండ్రిగారు చేస్తూన్న శాస్త్రార్థాలు, ఆయన యుక్తి ప్రత్యుక్తికలు శ్రద్ధగా వింటూ పెద్దపండితురాలైపోయింది. ఎన్నో శ్లాఘ్యపిల్లయింట్లో ఉంటుంది. గులాబిచిక్కిళ్ల మీద సిగ్గుదొంతరలు కనిపింపజూచేయి. పండితుడు భార్యతో ఆలోచించేడు అమ్మాయి వివాహవిషయం.

కొనకు వారిద్దరు మరునాడు “శుభస్య శీఘ్రం” అని వరుణ్ణి వెదకడానికి ముహూర్తం నిర్ణయించేరు.

శర్మగారు మరునాడు బయలుదేరి ఒహ పల్లెటూరి ప్రాంతం చేరేరు. అప్పుడు సమంగా సూర్యోదయం అయింది. ఈయన తిన్నగా ఆహారప్రక్క పారుతూన్న తాబేరు గట్టు మీదికి వెళ్లి ఒహ పెద్దమనిషిని ఆడారి సమాచారం కనుక్కుంటూ నదిలో నిష్ఠాగరిష్ఠులై సంధ్యవారుస్తూ ఉన్న యువకులను చూచేసరికాయన కొహ అభిప్రాయం తట్టింది. మళ్ళీ వారిని చూసేడు. నచ్చింది. నూనూగుమీసం, బంగారపుశరీరం, నల్లని పెన్నెరులు, శబాసనుకుని ఒకక్షణం ప్రతీక్షించేసరికి ఆ యువకులు సమీపించేరు. అందులో నొకనిని శర్మగారు “నీపేరేమి” అన్నారు. యువకుడు నవ్వు మొగంతో “కింశుకశాస్త్రి” అన్నాడు. పండితుడు సరే అని కింశుకశాస్త్రితో వారి ఇంటికి వెళ్లి ఆరోజు కక్కడుండి కింశుకశాస్త్రిని వెంట పెట్టుకుని మర్నాటికి తమ యిల్లు చేరేడు. తగిన పెళ్లి కొడుకు వచ్చేడని శర్మగారి భార్యకు

సంతోషం కలిగింది. పెళ్లికొడుక్కి పిండివంట
లతో భోజనంపెట్టగా నాతడు భోంచేసి చావ
డిలో పచారు చేయుచుండగా అమ్మాయి
పెండ్లికొడుకుని చూడడానికి వచ్చింది.
చూచింది వాళకం; పెదవి విరిచింది. పెండ్లి
కొడుకుకూడ గమనించే డమ్మాయిని. అప్పు
డామె “అయ్యా! తామేమి చదువుచున్నా”
రంది. పెళ్లికొడుకు “భారవి” అన్నాడు.
అమ్మాయి “సరేగాని అయ్యా! విహస్య
అన్నది దేవిభక్తి” అంది. పెళ్లికొడుకు పెం
టనే “పష్టి” అన్నాడు. అమ్మాయి మళ్ళీ
“విహాయ” అన్నదో? అంది. పెళ్లికొడుకుజంకకుం
డా “చతుర్థి” అన్నాడు. అమ్మాయి: “అహం?”
అబ్బాయి: “ద్వితీయ”. అమ్మాయి: “కథం?”

అబ్బాయి: “ద్వితీయ”. ఇంకేముంది, తెలిసి
పోయింది అమ్మాయి కబ్బాయి పన. తండ్రి
గారు అమ్మాయిని పిలిచి, “అమ్మా, చూ నేనూ
పెండ్లికుమారుని? నీకుతగినవాడేనా?” అన్నారు
అందుకే అమ్మాయి నైస్పృహ్య సూచకంగా
ఒహానవ్వు నవ్వి—“కింశుకశాస్త్రీ”.

శ్లో. “యస్య షష్ఠీ చతుర్థీ స్వాత్

విహస్యచ విహాయచ;

అహం, కథం, ద్వితీయా స్వాత్

ద్వితీయా స్వా మహం కథం.”

అందిట:—చూచితేరా విద్యాధికయగు నతీ
మణి విమర్శకతా నైపుణి. ఇట్టియవతి తగిన
నరుని బిణయమాడి యెంతచక్కగా గావు
రముసేసి నన్నె కెక్కునో గదా!

తులున తుమ్మెద

విద్వాన్ కె. నరసింగ రావుగారు, బి.ఏ., యల్.టి.

తులునతుమ్మెద యొక్కటి చలము బూని
కొలము కొమరును దొంగిలదలచి మదిని

చెలిమినాకున కలువల కొలను జేరి
పలుక మొదలిడె మెల్లని యెలుగుతోడ.

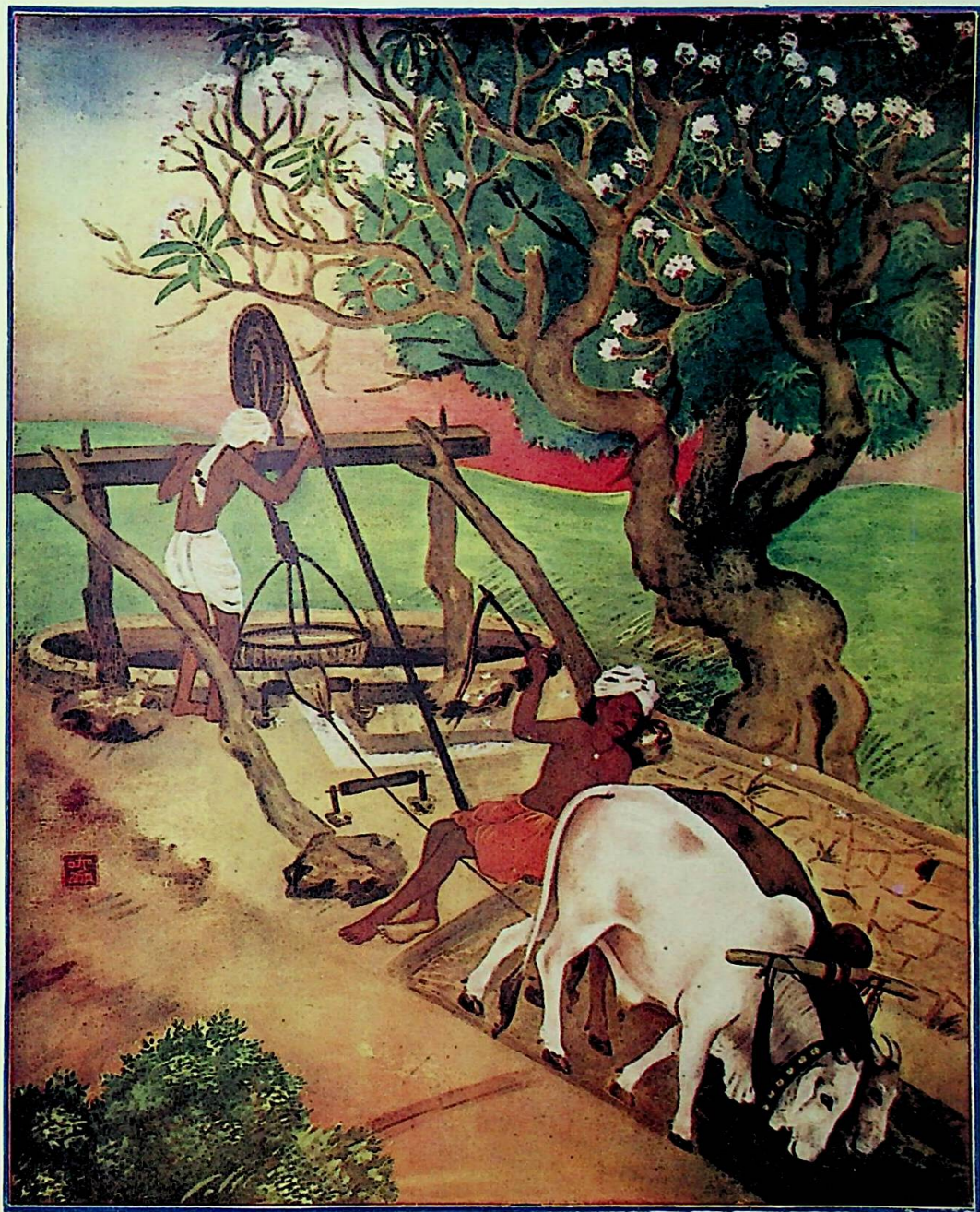
కూర్చిగంటికి సొంపును గూర్చు మీరు
కొలనిలో బడియుండంగ నోరదగునె
వదలి రం డిక గండుతుమ్మెదలకెల్ల
తేటి చవిదేనె పంచుడు తెలివిపాగ.

ఉన్నచోటనె పడియుండ పన్నుగాదు
నన్ను మేటిగ నెంచుడు చెన్నుమీర

అన్ని సుఖముల దేలింతు నలతలేక
దయ్య మిచ్చెను దేహంబు దనివితీర్చ.

అన్నమాటల వలపుల కలరి యవియు
వెలువలికి వచ్చి పట్టితో కులుకుచుండి
వన్నె తేనెల పోనాడి చిన్నవోయి
తెలివిమాలిన నడతకై తిట్టికొనియె.

తుమ్మెద చెఱచి జుమ్మని తొలగిపోయె
సంత ముగిసినపిదప నీవంత యేల?
తనర వెన్నుండు పెట్టినతావులందె
మీరు వారును చెడకుండ మెలగగాదె?

మోటా బావి

చిత్రకారుడు: శ్రీ సోట్లూరి హనుమంతరావు గారు, ఆంధ్రజాతీయకళాశాల, బందరు.

సంఘం అంటే ఏమిటి ?

గురుభాగవతుల ధర్మారావుగారు, యం. ఎ.

ఎక్కడెక్కడ జీవిఉందో అక్కడల్లా సంఘం ఉందని చెప్పవచ్చును. ఎంచేతంటే ఒక ప్రాణి తనవంటి ప్రాణుల సంఘంలో కాని పుట్ట లేదు; పెరగలేదు. సంఘజీవనం జీవవృత్తం యొక్క పై శాఖలని చెప్పతగిన ఉన్నత ప్రాణుల్లో స్పష్టంగా కనుపిస్తుంది. అలాంటి ప్రాణి ప్రాణి న్ని సంఘంలో పుట్టి, సంఘంలో పెరిగి, సంఘంమూలాన్నే తనస్వభావాన్ని, లోపాలని తెలుసుకుంటుంది. సంఘం మనచుట్టూ ఉండడమే కాకుండా మనతో కూడా ఉంది. ఏరిస్టాటిల్ ఈ సత్యమే ఇలా గుచ్చేప్పేడు. “మనుష్యుడు సంఘజీవన బద్ధుడైన ఒక మృగం.” (Man is a social animal)

సంఘం అంటే శారీరకంగాను, మానసికంగాను సమానధర్మాలు కల వ్యక్తుల సముదాయం అని చెప్పవచ్చు. సమానధర్మాలు లేక పోతే వ్యక్తులు కలిసి ఉండలేవు; కలిసి తమ ఉద్దేశాలు నెరవేర్చుకోలేవు; స్నేహం, అన్యోన్యత, సంఘీభావం, ఇవి ఉండాలంటే వ్యక్తులు వాటివాటికి ఉన్న ఏకత్వం గ్రహించాలి. ఒక వ్యక్తిని పోలి యింకో వ్యక్తి ఉండవచ్చు కాని అవ్యక్తులన్నీ ఒక సంఘం అని అనిపించుకోలేవు. ముఖ్యమైన హంశాల్లో పోలిక ఉన్నప్పటికీ, వ్యక్తికీ, వ్యక్తికీ, భిన్నత్వం కూడా ఉండాలి. కారణమేమంటే ఈ భిన్నత్వమే వ్యక్తులన్నింటినీ

కలిపి పరస్పర సహాయం వల్ల ఒకేలక్ష్యం సాధించడానికి కారణభూతం అవుతుంది.

సంఘం అనే శబ్దంలో ఇంకో అభిప్రాయం ఉంది. అది యేదంటే “సంఘంలో ఉండే వ్యక్తులు ఒకదానిమీద మరొకటి ఆధారపడి ఉంటాయని.” సంఘం ప్రథమంలో కుటుంబం గా ఉంటూ ఉండేది. కుటుంబంలో స్త్రీలు పురుషులపైనినీ, పురుషులు స్త్రీలపైనినీ ఆధారపడి ఉంటారు. స్త్రీలు పురుష సహాయం వల్లనూ, పురుషులు స్త్రీల సహాయం వల్లనూ పరిపూర్ణత్వం పొందుతారు. కుటుంబంలో వర్తిస్తూ ఉన్న యీ సూత్రమే బాహుళ్యంగా సంఘంలో కూడా వర్తిస్తూ ఉంది. కాని సంఘంలో ఒకరిమీద యింకొకరు ఆధారపడియున్న విధాలు హెచ్చుగా ఉంటాయి. ఆ ప్రదేశం కూడా చాలా వివిధంగా ఉంటుంది. అతిపురాతన కాలంలో కులాలు, జాతులు, గ్రామంలో నివసించే సంఘాలు మిక్కిలి సంకుచితంగా ఉండేవి. వాటికిన్నీ చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచకానికిన్నీ, ఏవిషయంలోనైనా, ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం ఉండేది కాదు. కులానికి, జాతికీ, గ్రామానికి, వెలుపల ఉన్న వాళ్లంతా శత్రువులనే అప్పటి వాళ్ల నమ్మకం. అయితే యీయుగంలో దేశ దేశాలకీ, ఖండ ఖండాలకీ, సంబంధం హెచ్చయి పోతూ ఉంది. దేశానికి దేశానికి యుద్ధం పుట్టి

రాకపోకలకు అడ్డంవచ్చేటపుడు ప్రజలు ఎంత బాధపడతారో మనకు తెలుసు. రానురాను ఈపరస్పర సంబంధం అధిక సంఖ్యాకులలో ఏర్పడడమే కాకుండా అది అశిథిలంగా తెంచడానికి వీలులేకుండా పరిణా మిస్తూఉంది.

సంఘం అంటే సహకార మన్నమాట. సంఘాన్ని కూడ చేసే శక్తులకూ, యుద్ధాలకూ, పరస్పరవిరోధం కనిపిస్తుంది. యుద్ధంవైషమ్యా లనుమెంచి, నాశన కారణ మవుతుంది. సంఘం దానిలో ఉండేవ్యక్తులకు సమానాశయాలు కల్పించి ఆవ్యక్తుల్ని ఒకదగ్గరకు పోగుచేస్తుంది.

సంఘం గురించి మనం నేర్చుకొన్న సంగతులివి: సంఘంలో ఉండే వ్యక్తులకు సమాన ధర్మాలు ఉంటాయి. ఒకరిమీద మరొకరు ఆధారపడి ఉంటారు. సంఘంలో ఒకరికోసం అందరూ, అందరికోసం ఒక్కొక్కరూ సహాయం చేస్తారు. అయితే సంఘం అంటే ఇంతేనా? కాదు. సంఘం ఒకవలలాంటిది. అందరమూ ఒకటే అన్న సంగతి గ్రహించినవ్యక్తుల ఇచ్చా శక్తి, ఉద్దేశములూ, వీటివల్ల ఏర్పడిన పరస్పర బంధాలే సంఘజీవనానికి ప్రాణంపోస్తాయి. సంఘతత్వం గురించి ఆలోచించేటప్పుడు సంఘం అంటే ఒక ఆంతరికమానసికావస్థ అని భావించిరి. కాని ప్రత్యేకవ్యక్తుల సదుపాయానికి గాని వాటిసాఖ్యంకోసంగాని ఏర్పడిన సంస్థ కాదు. సంఘంలో తల్లికీ, పిల్లకీ, ఉండే సంబంధం దేనితో కనిపిస్తుంది?

తల్లికి పిల్లమీద ఉండే ప్రేమతోనూ, విడ్డకు తల్లిపై ఉన్న ప్రేమతోనూ ఈ ప్రేమ మూలముగా ఇద్దరి ఆంతరంగిక స్వభావం కూడా వ్యక్తమవుతుంది.

సంఘములయొక్క యధార్థ స్వభావవిచారణ ఈ దృష్టితో చెయ్యాలి. సంఘంలో వ్యక్తిత్వాలూగ ఉండకుండా వ్యాకోచం అవుతుంది. వ్యక్తిస్వార్థపరత్వం అనేగొల్లును తెంచేసి ఇతరవ్యక్తులతో సంబంధాలు కల్పించుకుంటుంది. ప్రతిమనుష్యుడికీ నేను ప్రత్యేక వ్యక్తిననే జ్ఞానం కలిగి, తరతరాలకూ వ్యక్తియొక్క ప్రత్యేకత్వం నశించకుండా వంశక్రమాగతంగా వస్తుంది. యావనం పోషింపబడుతుంది. స్త్రీపురుషుల అన్యోన్యసంబంధాలవల్ల వాళ్లగుణపుష్పాలు పికసిస్తాయి. ప్రకృతి రహస్యాల కనుగొని దాన్ని తనవశానికి తెచ్చేటందుకు మనుష్యుడు చేసే ప్రయత్నాలన్నీ ఏకలక్ష్యబద్ధం అవుతాయి. తరతరాలనుంచీ వంశక్రమాగతంగా వచ్చే మనుష్యుల ఆచారాలు, వ్యవహారాలు, అభిప్రాయాలు, నడుస్తూ ఉంటాయి. కాలక్రమేణ మనుష్యులు సంపాదించే జ్ఞానం అంతా సంఘానిదే. సంఘంయొక్క మహదుద్దేశంలో, అందులో నివసించే మనుష్యులవైరాలూ, వాళ్ల స్నేహాలూ ఇమిడి ఉంటాయి.

విధులు, ధర్మాలు, వాటివిభాగం

సంఘానికి అవసరమైన పనివదైన కావలసి ఉంటే ఆపనిచెయ్యవలసినవిధి అందరిదీ

అయింటుంది. ఆకారణంచేత ఆపనిఅందరూ కలిసి చెయ్యాలి. అనగా ఏదయిన పనిచెయ్యడానికి పడవలసిన కష్టం అందరూ పంచుకోవలసి ఉంటుంది.

సంఘం సహకారమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇంతేకాక సంఘం మొత్తంమీద కావలసినపనిలో ఎవరివంతువారు చెయ్యాలి. ఎవరుఎంతపనిచెయ్యాలి అది ఒకప్పుడు ప్రకృతే నిర్ణయిస్తుంది. ఉదాహరణం క్రింద కుటుంబ జీవనంతీసుకుందాం: శిశుపోషణ విషయంలో తల్లితండ్రులిద్దరిలో ఎవరివిధి వారు నెరవేర్చడం చూస్తున్నాం. తొమ్మిదిమాసాలు మోసి, తల్లి తన జీవంతో ఇంకో జీవాన్ని పోషిస్తుంది. శిశువు పుట్టిన తరువాతకూడా కొన్ని సంవత్సరాల వరకూ పిల్ల తల్లిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. తండ్రికూడా తనజీవన కుసుమమని చెప్పడానికి తగిన శిశువుమీదనుండే సహజ ప్రేమవల్ల శిశువుకి కావలసిన సదుపాయాలన్ని చేస్తాడు. శిశుపోషణభారాన్ని, ప్రకృతే భార్యా భర్తలమీద వాళ్ల స్వభావానుగుణ్యంగా పంచుతుంది. ఈవిధుల్ని ఇంకో అపుడు సంఘంలో నుండే వ్యక్తులే బుద్ధిపూర్వకంగా కొన్ని సామాన్యలాభాల కోసంగాని సామాన్యసదుపాయాల కోసంగాని నిర్ణయిస్తాయి. వైదిక కాలంలో ఆర్యులసంఘం ఈఉద్దేశ్యాన్ని అనుసరించే, బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, వైశ్యులు, శూద్రులు అనేనాలుగు భాగాలయింది. ఏభాగం (వర్ణం) తాలూకునైనా ఆభా

గమే చెయ్యాలనే యీ ప్రత్యేకత్వ నిర్ణయం, (Specialisation) వల్ల రెండు లాభాలు ఉన్నాయి. మొదటిది: మనుష్యులకి వాళ్ల వాళ్ల పనులు నేర్పుతోను, సామర్థ్యంతోనూ చెయ్యడానికి అవకాశం కలగడం. రెండవది: ఎవరి స్వభావానికి అనుకూలమైనపని వాళ్లు చెయ్యడానికి వీలుండడం. "Caste is based on the law of spiritual economics", అని కొందరు చెప్తారు.

ఈవిధులవిభాగంవల్ల సంఘంలో ఉండే ఒకజాతి లేక తెగ ఇతర జాతులపైని, ఇతర తెగలపైని, ఆధారపడి ఉండడమే కాకుండా ఒకజాతియొక్కగాని, తెగయొక్కగాని, అవసరం ఇతర జాతులకూ, తెగలకూ ఉండడమే కాకుండా, జాతిజాతికీ తెగతెగకీ సమానత్వం ఏర్పడి హేచ్ఛుతక్కువలులేకుండా సంఘంలో ఉండే అందరికీ ఒకవిధమైన అన్యోన్యమైత్రి ఉంటుంది.

పూర్వం ఒకప్పుడు బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులు ఒకరినొకరు సమాన గౌరవంతో చూస్తూ ఉండేవారని అనుకోడానికి ఆధారాలున్నాయి. జ్ఞానం అధికమవుతూఉన్న కొలదీ, ప్రకృతి శక్తులను మనుష్యుడు తన సాఖ్యం కోసం వినియోగించినకొలదీ, సంఘంలో వ్యక్తులధర్మాలు, విధులు, వీటివిభాగం జరుగుతూ ఉంటుంది. అదే సభ్యత అని చెప్పవచ్చు. ఈవిధుల విభాగంవల్ల మనజాతియొక్క బుద్ధి వికసించి జ్ఞానాభివృద్ధి కలుగుతుంది.

ర త్నాంగణము
(రంగరాయ ప్రబోధము)

మున్నంగి లక్ష్మీనరసింహ శర్మ గారు

రత్నరత్నములనుండి మాతరము దనుక
పారుషము బాలనమ్ము గాపాడినారు;
దురమునకుఁ బెండ్లికింబలెఁ దరలినారు;
ఆలమునఁ గేలిసల్పి సింగాలిల
పరబలద్విపయూధకుంభములు వ్రచ్చి
సహజకరవాలజీవి వంశప్రతిష్ఠ
లిహపరమ్ముల డవిణ్మ్రమొయించినారు;
గణ్యతకు మించె మీ పరాక్రమము క్రమము.
శాస్త్రహృదలఁ, గేలశస్త్రము దనర్చి
కర్మయోగమునెఱపిన తొత్త్రీధర్మ
రతులు మన వంశకర్త లాంధ్రనృపవరులు;
వారికడుపునఁ బుట్టినవార మంచు
మఱతుమే? వంశములకెల్ల మాసివోని
మచ్చఁగూర్తుమే? యాహవత్మై తలమున
వీరవిహృతియొనర్చి బాబ్బిలిప్రతాప
డిండిమధ్యని జగతి నిండింపవలయు;
దిగ్విజయకేతనముల నెత్తింపవలయు;
భరతవీరప్రతాపప్రభావమల్ల
దివిజలోకంబుదాఁక నందింపవలయు;
చావుబ్రదుకుల చర్చలు సమయ వలయు;

అరులబలములఁ జించి చెండాడవలయు;
'కోటవిడుఁ'డంచు, 'నౌబతుకూడ'దంచుఁ
గూయు పగవానినాలుకఁ గోయవలయు;
లాతిపాలనమునకు సలామొనర్చు
సిగ్గుమాలినబ్రదుకు నశింపవలయు;
నేటితోఁ బరాధీనత మీటవలయు;
జన్మభూమికి దాన్యమోక్షమ్ములేక—
లేదు భౌతికవిభవంబు; లేదు శాంతి;
లేదు స్వర్గము, మనుటకు లేదధిక్యతి;
సిరులు మెఱుపులు, రాజ్యమస్థిరము- తనువు
బుద్బుదము-క్షణికమ్ములు బూటకములు.
వచ్చుసుకృతదుష్కృతములేపఱచి నెంటు;
ప్రాణము లశాశ్వతము; లభిమాన మొకఁడె
పరఁగు గలకాల మాచంద్ర భాస్కరముగ.
త్రెంచుకొనుఁ డిహబుధముల్ దెరలిరండు!
ప్రకృతి "జాతన్యమరణమే ధ్రువ"మ్ము శౌర్య
ధనులు మీ; రసిధారావ్రతమ్ముఁ గొనుడు!!
సంహృతద్విష, శ్రీకృష్ణజయజయజయ!
శాంభవీ, కాళి, చండికా జయజయ జయ!!
లయమహాకాలరుద్ర, జే జయజయజయ !!!

రాత్రిభాగమందు నక్షత్రములవంటి కొన్ని జ్యోతిస్సులు వియత్తలమునుండి శరవేగముతో భూలోకమున కవతరించుచు మాగ్నెట్యుమున సమసిపోవుట మన మందరము తరుచుగా చూచుచుందుము. ప్రాయముగా నిట్టిజ్యోతిగ్రణములు ఘంటసపాదులై వంతుననంబర వీణని బొడకట్టి యొకక్రూటికాలములో మాయమగుచుండును. మందగాములగు కొన్ని ఒకటి రెండు నిమిషములవరకు దృక్పథమున నుండును. ఒక్కొక్క రేటి యీ జ్యోతిస్సులదృశ్యత లేజి; పుంజములై గగనభాగమంతయు వెలుతురుచే నింపును. వానియాగమనమున సంధికారము పటాపంచలగును. ఇట్టి మూర్తములను (Bodies) ఉల్కలందురు. ఉల్కలేవిధమున ప్రత్యక్షమైనను వాని జీవనమల్పకాలమే.

అనుదినము రాత్రిభాగమున కనబడునుల్కలతి సూక్ష్మములై మనదృష్టి నాకర్షింపవు. వెన్నెలరాత్రులయందలి దివిమైనాడు విహంగములవలె దోచును. వీనినేరసజ్జలగు కవులు తమ కావ్యములలో చకోరకములనియు, వెన్నెలపురుగులనియు వర్ణించెదరు. మనమిట్టి మూర్తములనుజూచియు సరకు చేయును. కొన్ని సమయములం దివి యసంఖ్యాకములయి భయోత్పాదకములగును. సంపదచరిత్రయం దిట్టితరుణము లనేకములువర్ణింపబడియున్నవి. అరేబియాలో ౫౯౯ సంవత్సరం మొహరం పండుగ కడపటి రాత్రియంతయు, నుల్కలు మిడుతలదండువలె నిటునటు బారబోచివనవట. జనులు భయభ్రాంతులై భగవంతునిగూర్చి ప్రార్థించిరట. దేవమతయగు మహమ్మదుగారి యవతరణమందు తప్ప మఱియొన్న దునిట్టివిం తనుజూడలేదని యనుకొనిరట. క్రీ. శ. ౧౭౯౯ లోను, క్రీ. శ. ౧౮౩౩లోను నిట్టిభయంకరవృత్తి సంభవించెనని చరిత్రలయందు వర్ణింపబడియున్నది.

ఉల్కలు సూక్ష్మవాతావరణము (Regions of rarer atmosphere) గల యున్నత ప్రదేశములయందు

మేఘచుండలమునకు చాలపైనుండగనే కనుపించును. వానిస్వభావము నూహించుటకుదగిన ధ్వన్యాదిపాతువు లేవియు. వానియాగమనమును పురస్కరింపవు; కాని యపూర్వ సమయములయందు నఖండతేజోవంతములగు నుల్కల యవతరణము సంపదభూరజీమూర ఘమఘమా రావమును ధిక్కరించు భయంకరనినదముతో గూడియుండును. అట్టిరేటి లోహపాషాణాదులు భూమిపైపడుట యుగలదు. చాలకాల విపాషాణపదార్థముల స్వత్వము (constitution) ఖనిజశాస్త్రజ్ఞుల కభేద్యమైదుర్గాహ్యముగనుండెను.

రానురాను పదార్థతత్వమెఱుంగుటయందు నిపుణులగు శాస్త్రజ్ఞులు ఈ పదార్థముల బాగుగ పరీక్షించి వీనిలో మూలద్రవ్యములు (Elements) ఖనిజేతరములు కాకపోయినను వీని సమ్మేళనవిధానము భూమియందు దొరకు మిశ్రపదార్థసమ్మేళన విధానములలో దేనిని బోలీయుండలేదనియు ఆకారణమున నివి భూమ్యుతిరిక్తములనియు నిరూపించిరి. ఇట్టి యుత్పాదమును కన్నులారజూడకపోయినను, సామాన్యపరిశోధనచే నేపదార్థమైనను ఉల్కాశకలమని ఖనిజశాస్త్రజ్ఞుడు సులభముగా పోల్చదగిన కొన్ని విచిత్రలక్షణము లీపతితపదార్థసమ్మేళనమునకు సహజమైయున్నవి.

అంతరిక్షమున నుల్కలసంఖ్యాకములు. ఇవి సూర్యునిచుట్టు ననేకవిధములగు కక్ష్యల (orbits)లో ద్రిమ్యురుచుండును, భూమి తన కక్ష్యలోనీమూర్తములను సర్వదా డీకొనుచున్నది. ఈతాకుడుచే సూక్ష్మములగు మూర్తములు దగ్గమగుచున్నవి. దగ్గమగుతేటి ఉల్కెన్నమగు జ్వాలను మనము ఉల్కాయనుచున్నాము.

సంఘట్టనమాత్రమున మూర్తమేల దగ్గముకావలెను? వందలకొలది మైళ్లదూరమువరకు కనబడునంతటి దీప్తకాంతిక్రూటికాలములో నెట్లుకలుగును అను సందియములు సాడమవచ్చును. ఈ యంశముల సరయుటకు ప్రకృతిశాస్త్ర పరిచయమవసరము. ఘర్షణవలన వేడిమి

గల్గుననుట జగద్విదితము. పూర్వము యజ్ఞయాగాదిక్రమ పులయందు దారుమగ్గముచే నిష్కరాజేయమందిరిగదా. అది ఎట్లుగలిగె? త్రిష్టమన్న క్ర్రలోని యణువులకు గతిబలము (kinetic energy) వృద్ధియగుటచే అడుగున నున్న దుక్కపై ఆయణువులు రమబలము నొసగును. అడుగుక్రకదలకుండుటచే తిరుగుడు క్రయొక్కగతిని నిరోధించును. అనిరోధము (Resistance) చే గతి బలమువేడిమిగా మారును. కావున ఉష్ణత గతియొక్క వికృతి, ఉష్ణవాయువునకు శీతవాయువునకు గల భేద మేమి? ఉష్ణవాయువులోని యణువులు శీతవాయువు లోని యణువులకంటె ద్రుతస్పందనము (Rapid vibration) గలిగియుండును. అట్టి వాయువు ఇతర వస్తువులపై సోకినపుడు వాని యణువులకు సహా గతిబలము హెచ్చి స్పందనముగలుగును. ఆయణుస్పందనమే వస్తువును ఉష్ణతయముగజేయును. కావున ఒక మూర్తము అతివేగముగ గాలిలో పోవునపుడు చుట్టుప్రక్కలనున్న గాలి చల్లగానున్నను, మూర్త మేవేగముతో పరుగిడుచుండునో అదేవేగముతో దానిని మార్కొనుచుండును. ఈసంస్కర్షణచే నామూర్తముయొక్క గతి బలముష్ణతగా మారి యది ఉష్ణస్థావకమగును. వేగము హెచ్చిన కొలది మూర్తముయొక్క ఉష్ణత హెచ్చుచుండును. గాలిలో తుణమునకు ౧౨౫ అడుగులవేగముతో వెళ్లునట్టి యొక వస్తువునకు దగ్గరగా నుష్ణతమాపకము (Thermometer) నుంచిన యెడల ఉష్ణము ౧° హెచ్చునట్లు కనబడును అని తామును అను ప్రకృతిశాస్త్రవేత్తగనుగొనెను. ౨౫౧౦ అడుగులవేగముగల వస్తువు ౧° ఉష్ణతనిచ్చును. ఈస్థిధాం రమును ఉల్కలయంతాతమనకు ప్రయోగించిచూతము.

భూమి తన కక్ష్యలో తుణమునకు ౯౦౦౦౦ అడుగులవంతున వెళ్లుచున్నది. స్థిరమగు నొకమూర్తమును ఈవేగముతో భూమి డీకొనినయెడల పైనున్నప్రకారము మూర్తముయొక్క ఉష్ణత $\frac{౯౦౦౦౦^2}{౧౨౫^2} = (౭౨౪)^2 = ౫౫౫౨౫౬^{\circ}$ ఎక్కువయగును. ఇంత యుష్ణము మనము కని విని యెఱుగము. ఇందులో $\frac{౧}{౧౦౦}$ వంతు ఉష్ణత నుద్ధ

వింపజేయుట యసాధ్యము. ఇందుకు దోడుపై వియ్ మా ర్తము స్థిరముగాక గమనవేగము గల్గినయెడల భూమి యొక్కయు మూర్తముయొక్కయు వేగయోగము విప రీతమై పాని సంఘటనచే నుష్ణత మజింత హెచ్చును.

నవంబరునెలలో కనబడు నుల్కలు భూమి కభి ముఖములై తుణమునకు ౨౬ మైళ్లవంతున ప్రయాణము చేయుచున్నవి. భూమి తుణమునకు ౧౨ మైళ్లవంతున నరుగుచున్నది. ఈరెండు మూర్తములు తుణమునకు ౪౪ మైళ్లవంతున సమీపించుచున్నవి. పై సూత్రము ననుసరించి ఈవేగము ౩౫౦౦౧౧౦° ఉష్ణమునకు సమాన మగుచున్నది. ఆ యుష్ణతయంతయు ఉల్కలకు చెందు నది యని యూహింపమాడదు. సంఘటనచే నంతయుష్ణత బయలుదేరును. గురుతమగునల్కాము సహితము ౨౧౧౦ వేడిని సాందునకి కరిగి నీరై విప భస్మ మగును. భస్మమగువేళ మిరుమిట్లు గొలుపు కాంతులు వెడలుట సహజము. ఒక తుణమున ౩౫౦౦౧౧౦° ఉష్ణ ముద్భవించినయెడల నావేడిమిలో చాలవరకు గ్రహించిన మూర్తము ఎంతవేగిరము తుయచునో, అట్లు గునపు డెంత వెలుగునిచ్చునో చదువరులే యూహింప వలెను.

ఈ యుల్కలలో చాల పెద్దవి మనవాతావరణములోనికి వచ్చునపుడు గల్గువేడిమి వానిని నిశ్శేషముగా హరింపకమునుపే భూపతనమగుట రటస్థించును. భూమిని సమీపించు కొలది సాంద్రతర (more dense) వాతావరణము నవి మార్కొను చున్నవి. పుటియు భూమిని సమీపించుకొలది వాతావరణము శీతల తరమగుటచే మూర్తముయొక్క యుష్ణమును తగ్గించుచుండును. వాతావరణ సాంద్రత యధికతరమగుటచే నీవతన పదార్థమును తుత్తునియలుగా జేయును. చితికిపోవు సమయమున ఘోరమగుశబ్దముగలుగును. ఉల్కలు ప్రాయశముగా నల్పపరిమాణము గలవగుటచే మార్గమధ్యముననే దగ్ధమై పోవుచుండును. తఱుచు కనబడు నుల్కలు ౭౫ మైళ్ల ఎత్తుననుండుగా దృక్పథమునబడి ౫౫ మైళ్ల ఎత్తునకు దిగులోపల తుయచునని కనిపెట్టుట డెను.

ఆకాశమున ఉల్కలు అన్నివైపుల కనబడును అందుచే వీని కక్ష్యలు అన్నిదిశల నన్నిస్థానముల యందుండునని యూహింపవలసి యున్నది. కాని ఉల్కాసమాహమయొక్క గమనము ప్రత్యేకోల్కయొక్క గతికి భిన్నమై సర్వదా యొకనియమము ననుసరించి నటులు కనబడుచున్నది.

ఒక యుల్కాసమాహమము మన దృక్పథమున బడినపుడు అందలి యుల్కల కక్ష్యలనన్నిటిని భగోళము (Celestial sphere) పై మనము గుర్తించినయెడల నవి యన్నియు రమారమి సమానాంతరములై యొకబిందు సంపాతములై యుండును. దీనినిబట్టి పైమార్తముల కక్ష్యలన్నియు సమానాంతరము లనియు, అన్నిటి గమ్య స్థానముకటియే యనియు తేలును. ఈ గమ్యస్థానమునే 'యుజ్జ్వలస్థానము' (Radiant Point) అందురు.

మృగశిరస్సు గణితకాస్త్రవేత్త ఉల్కల చరిత్ర నరయుటకై క్రీస్తు శకారంభమునుండి అతని నాటివరకు గల దేశచరిత్రలనెల్ల శోధించెను. అనాదినుండి 33 సంవత్సరముల కొకమారు ఉల్కావృష్టి వ్రాయబడి యుండెను. అంతేకాక ప్రతిమారున నవంబరు ౧౨, ౧౩ తేదీలలోనే ఈవృష్టి సంభవించి నటుల తెలుపబడియుండెను. దీనిని బట్టిచూడగా భూమి తనకక్ష్యలో నొక నిర్దిష్టస్థానమును జేరునపుడెల్ల ను లోక్తౌతముగల్గునట్లుగపడుచున్నది.

పై యంశములనుబట్టి నవంబరు వృష్టికి కారణ భూతములగు నుల్కాసమాహములు ఒక నిశ్చయితకక్ష్య లో నూర్చునిచుట్టు భ్రమించినట్లు మన మూహింపవలసి యున్నది. ఈ కక్ష్యయొక్కయు, భూకక్ష్యయొక్కయు సంపాత స్థానముక శతాబ్దమునకు ౧౧ చొప్పున తూర్పు నకు జరుగుచున్నది. ఉల్కాసమితి తనకక్ష్య యందం తయు వెదవల్లినట్లుండక కొంతమేర దట్టుముగా క్రిక్కిరిసి యుండును. భూమి యీసమాహమును 33 సంవత్సరముల కొకమార్తెదుర్కొనుచుండును. రక్తిగన కాలములో భూమియు నుల్కలగుమియు సంపాత స్థానముందు ఏకకాలముం దుండకపోవుటచే వృష్టి సంభవింపదు.

మృగశిరస్సు మహాశయము చరిత్రాంశముల ననుసరించి ౧౮౬౬ సంవత్సరము నవంబరు ౧౩ దిని ఉల్కావృష్టి సంభవించునని ముందుగా తెలియజేసెను. అట్లేఉల్కావృష్టి సంభవించుటచే నతనిజోష్యము రూఢియయ్యెను. అనంతరము ఇటాలియన్ దైవజ్ఞుడు కడుకడు తీవ్రకృషి సలిపి ధూమకేతువుల కక్ష్యలకును, ఉల్కాసమాహముల కక్ష్యలకును సన్నిహిత సంబంధముకలదని సిద్ధాంతీకరించెను. ఇతడేకాక మరికొందరు జ్యోతిశ్శాస్త్ర వేత్తలు కూడ స్వతంత్రముగా గుణించి యతని సిద్ధాంతమును నిర్ధారణచేసిరి. ఉల్కాసమాహమయొక్క యావర్తపరమావధి (maximum period of recurrence) 33 సంవత్సరము లనుకొని అందుపై గణితముచేసి ఇటాలియన్ దైవజ్ఞుడు వాని కక్ష్యను నిర్ణయించెను. కొంతకాలమున కొక భూమకేతువు అదే కక్ష్యలో ప్రయాణముచేయు నట్లు కనుగొనబడెను. ఆ సంవత్సరము నవంబరులో నుల్కావృష్టి సంభవించెను. ఈభూమకేతువు తనదారిని పోవునపుడు దీనివెంబడించునటుసమాహముల భూమిమార్కొనుటచే నా ఉల్కావృష్టి సంభవించెనని యిందు వలన తేలెను.

చాల కాలమునుండి ప్రతి యాగష్టు నెలలోను పరాశర (Perseus) నక్షత్రమునుండి ఉల్కలవర్షము కురియుట లోకానుభవము. అట్లునుటచే పరాశరనక్షత్రము చితికిపోవుచున్నదని యనుకొనజనదు. పరాశర నక్షత్రమెటుండునో ఆవైపునుండి సూర్యచండలమునకు ఉల్కలనేకములు వచ్చుచున్నవి. ఆగష్టునెల ౯, ౧౧, ౧౨ దిలలో నీయుల్కలు ఒకటి వెనుక నొకటి విరామము లేక కనబడుచుండును. వీనియందలి విశేషమేమన, వానిజూడ కొంతవడి కాంతిమయమై వెలుగుచుండును. గణితజ్ఞుడొకడు వీని కక్ష్యసమస్యను భేదించి ౧౮౬౨ సంవత్సరములో రెండవమారు కనబడిన ధూమకేతువు యొక్క కక్ష్యయు, నీయుల్కలకక్ష్యయు నొకటియే యని నిర్ధారణచేసెను. కావున నీయుల్కలు ఆధూమకేతువుచే విసర్జింపబడిన యణుసమాహములని తేలెను. వీనియుజ్జ్వలస్థానము పరాశరనక్షత్రము.

౧౮౭౨లో నవంబరు ౨౭న ఉల్కావృష్టి సంభవించునని నూచింపబడెను. 'బైలా' ధూమకేతువు ౧౮౭౬లో చితికి రెండుభాగములయ్యెను. అంతొకటి మొదట నూత్నముగానుండి క్రమక్రమముగా నృద్ధియగుటచే కొంతకాలమునకు రెండుభాగములు రెండు ధూమకేతువులవలె స్పష్టముగా కన్పించెను. ఇట్లు కనబడిన మరియొకమాసములో రెండుభాగములు క్షీణించి యంత రానమైయెను.

ఈధూమకేతుకక్ష్య ధూకక్ష్యకు సమీపమందుండుట వల్ల ప్రతిసంవత్సరము నవంబరు ౨౭ తేది ధూమి యాకక్ష్య ను దాటిపోవుచుండును గణితముననుసరించి ఈకక్ష్యలో విహరించు ధూమకేతువు ౧౮౭౨ సంవత్సరము నెప్టంబరు లో ధూకక్ష్య నతిక్రమించినవలసియుండెను. సామ్యము

ననుసరించి ధూమి సంపాతస్థానమును జేరినపుడు ధూమకేతుచ్చిష్టోల్కా ప్రవాహము నెదుర్కొనుటకు దగినకారణము లుండెను. ఇంతేకాక యీ ప్రవాహము ఉత్తరాభాద్ర (Andromeda) నక్షత్రమండల మేనంక కన్పించునో ఆటుండిబయలుపెడలునట్లు కనబడుననియు అందుచేత ఉత్తరాభాద్ర నక్షత్రమే దీనియుజ్జ్వల స్థానమనియు నిర్ధారణచేయబడెను. తదుపరి ప్రత్యక్షమభినము వలన నీస్థాంతము ప్రత్యంశము నిజమయ్యెను.

పై యంశములను బట్టి ఉల్కలు వేరనియు ఉల్కాసమాహములు (Meteorite) వేరనియు, ఉల్కాసమాహములు ఆదిని ధూమకేతువులకు చెరచినట్లును తెలియుచున్నది. ధూమకేతువుల స్వత్వముగురించి మరియొక వ్యాసమున జర్చింపబడును.

శక్రచాపము

అనంతవంతుల రామలింగస్వామిగారు

ఓయవేద్యవిచిత్రమా! యొసఁగుహాయి

తావకీనైకనూత్మ సందర్శనంబు;

గాయక కవీంద్ర చిత్రలేఖకుల సఫల

జీవిత స్నిగ్ధసుస్వప్న భావమివా?

శక్రచాపము నీవనజాల నేను.

భువనమోహన కల్యాణ మూర్తియైన

తత్పరాత్పరు సౌందర్య తత్వసార

మను విచిత్రచిహ్నంబ వీవగుదువేమొ?

శక్రచాపము నీవనజాల నేను.

అప్పుడప్పుడు పర్వదినాళు లందు

నమరసామ్రాజ్యమందు నత్యంత మెగురు

నట్టి జాతీయ కేతన మగుదు వేమొ?

శక్రచాపము నీవనజాల నేను.

అవ్యయానందకందమా నట్టి నాక

తలము జనుధన్యజీవుల దారిలోన

చిత్రచేలాత్తపథ మీవా చెప్పలేను

శక్రచాపము నీవనజాల నేను.

వర్షరూపకమునను మున్వచ్చి మధుర

మోహనానూనరూపసంబోధితమగు

నట్టి ప్రస్తావనదేసియరుగు నటివా?

శక్రచాపము నీ వనజాల నేను.

అలనిలింపదీజల మాడువేళఁ
 దీరమందున రతిదేవి యారవైచు
 నేడు రంగులచీర వీ వేమొకాని
 శక్రచాపము నీవనజాల నేను.
 జాళువా తమ్మిపూవుల చాలునేలు
 మేలిచదలేటి చెంగట మెఱయు చిత్ర
 వర్ణసైకత నీమవై వజలు దేమొ?
 శక్రచాపము నీవనజాల నేను.

నందనవనాంతికన్థలమందు నెగడు
 వివిధవర్ణ కుసుమచయ విరచితమగు
 స్వాగతద్వార మీ వన వచ్చునెమొ?
 శక్రచాపము నీవనజాల నేను.

అల్లమిన్నేటిసీటఁ బ్రయాణమునకు
 నందనవనానఁ ద్రిమ్మరు నాకబాల
 లేడు రంగుల పూవుల నేరి తెచ్చి
 తివిరిరచియించినట్టిపూఁ దెప్పవేమొ?
 శక్రచాపము నీ వనఁజాల నేను.

భూమిజను లొనరుచు పాపపుణ్య చరిత
 రచితమగు చిత్రగుప్తుని గ్రంథరాజ
 పత్రమొండగు చీపు గన్పట్టుచుందొ?
 శక్రచాపము నీవనఁజాల నేను.

అరయసప్తవ్యసన సమాయత్తమైన
 భౌమజీవన చాంచల్య భావమనెడు
 నేడు రంగులచిత్ర మీవేమొకాని
 శక్రచాపము నీ వనఁజాల నేను.

ఆదితేశంబ వైనను నాదితేశ
 భిన్నమటు దోచినను భ్రమవెట్టుచుండు

నీవు జీవాత్మ పరమాత్మ భావబోధ
 కప్రథితచిత్రరూపటిక వగుదేమొ?
 శక్రచాపము నీ వనఁజాల నేను.

జీవహింస యొనర్చు నిశితవధోప
 కరణములు గన నాకు దుఃఖింబుగలుగుఁ
 గాని తత్సాధనాభిఖ్యవైనను నిను
 గనినయంతనె కలుగు నఖండ ముదము.

ఆకతంబున నిన్ను వజ్రాయుధముగ
 నననహింపను—శాంతి చిహ్నంబ వందు
 చల్లనౌ వానకును నీకు జరుగుచెలిమి
 నెట్టులింక సమర్థింతు; నిదినిజంబు.

ఎన్నక నీదు తత్వమది
 యేమని పిన్నతనంబునందునే,

గన్నుల విందుగాగ నినుఁ
 గాంచితి; నేఁడు తదీయమోదభా
 వోన్నతి వోయె మామకవ

యోగత తార్కిక బుద్ధిచేత; నా
 పన్నుఁడనైతి; గాని గత
 బాల్య దశాస్మృతియయ్యె; ధన్యుఁడన్.

చాలును తార్కిక ప్రకృతి,
 సచ్చి దనంతునిలీల తెన్నఁగాఁ
 జాలవు, వానిస్పృష్టినిని
 జంబుగ సీఁజువంట యొప్పు, నిం

కేల వృధాశ్రమంబు? సక
 లేంద్రియ గోచర సర్వమాతఁ డం
 చోలిభజింపు, మద్దియె మ.

హోపకృతి న్సొనరించు మానవా!

3

కేంద్రరాష్ట్రప్రభుత్వముల ఆర్థికసంబంధములు

బ్రిటిషరకు ప్రచురింపబడిన రెండవ వ్యాసములో భారత కేంద్ర ప్రభుత్వమువారి ఆదాయమార్గములనుగూర్చి విచారించి యుంటిమి. ఇప్పుడు వారేవిషయముకై తమఆదాయమును ఉపయోగించుచున్నారో, ఆఉపయోగించుపద్ధతిలో ఏమేమి మార్పులు కావలెనో చూచెదము. ఇదివరలో చెప్పబడినట్లుగా ఇండియాగవర్నమెంటువారు చేయవలసిన పనులలో ముఖ్యమైనది దేశరక్షణ. ఇదికాక పరదేశ వ్యవహారములు (Foreign affairs) ఇతరదేశములతో రాయబారములు మొదలైనవి జరుపుట, నాణెములను తయారుచేయుట, వాటిని సరియైన పద్ధతులపై నడుపుట (Currency Management) తమ అధికారముక్రింద నున్న ఇతర ప్రభుత్వశాఖలను సరియైన త్రోవలో నడచునట్లుచూచుచు వాటికి కావలసిన ఖర్చును పెట్టుట, ఇవికూడ కేంద్ర ప్రభుత్వమువారు చేయవలసిన పనులే. వీటిలో మొదటిది రెండవది ఆపనులవలన ఏవిధమైనరాబడియు లేకుండగనే చేయవలసిన ఖర్చులు. అనగా వాటి నుండి ప్రభుత్వమువారికి వచ్చు ఆదాయము లేదు. మూడవది ప్రస్తుతకాలములో ప్రభుత్వమువారి యాజమాన్యమున నున్నప్పటికిని

కొలదికాలములో ఏర్పాటు చేయబడనున్న సెంట్రల్ బ్యాంకు (Central Bank) లేక రిజర్వ్ బ్యాంకు (Reserve Bank) వారు చేయవలసిన పనియగును. నాల్గవది: తప్పనిసరియగు ఖర్చు ప్రభుత్వశాఖలు సామర్థ్యముతో నడపబడవలెననిన వాటి నట్లునడుపుమనుష్యులుండవలెను. కాన ఆఖర్చుపద్ధు సంపూర్ణముగ ఎత్తివేయుట అసాధ్యము; వీలున్నయెడల అవకాశమున్నప్పడెల్లను అక్కడక్కడ తగ్గింపును చేయవచ్చును.

మొట్టమొదట దేశసంరక్షణను గూర్చి ఆలోచింతము. దేశసంరక్షణకు కావలసిన ముఖ్యపరికరము సైన్యము, దానికి సంబంధించిన ఉపకరములు. హిందూదేశమందు సైన్యముపై ఖర్చుఇప్పుడు గిగి, ౬౦ కోట్ల రూపాయలమగ్య నున్నది. ప్రభుత్వమువారి ఖర్చు పద్ధులలో ఇదియే ప్రధానస్థాన మాక్రమించుచున్నది. మనదేశ ఆర్థికపరిస్థితినిబట్టి సైన్యముపై ఇంతఖర్చు అనవసరమనియు, ఈ సైన్యము మనదేశపు లాభముకొరకు కాక ఇంగ్లండుదేశపు లాభము కొరకే ఏర్పాటు చేయబడినదనియు, ఈఖర్చులో 3 వంతులు బ్రిటిష్ సైన్యముమీదనే పెట్టబడుచున్నదనియు దానిని చాలవరకు తగ్గించుటకు ఆవశ్యకతకలదనియు మన దేశనాయకులు అనేక సంవత్సరములనుండి ప్రభుత్వమువారిని హెచ్చరించు

చున్నారు. ఇండియా ప్రభుత్వమువారి ఖర్చుల విషయమై ఆలోచించి ఏయే శాఖలలో తగ్గింపులు చేయవలెనో సలహానిచ్చుటకై ఏర్పాటు చేయబడిన ఇంచ్ కేప్ కమిటీ (Inchcape Committee) వారు సైన్యముపై వ్యయమును గీంకోట్ల రూపాయలకు తగ్గించవలెననియు, అంత కన్న ఎక్కువ ఖర్చు అవసరము లేదనియు సూచించియుండిరి. సైన్యములో ఎక్కువగా హిందూదేశస్థులను పెద్ద ఉద్యోగములకు ఏర్పాటుచేయుటవలనను, హిందూదేశపు మిలిటరీఖర్చులో కొంతభాగము ఇంగ్లండు దేశమును భరించునట్లుచేయుటవలనను, ఇంగ్లండు దేశపుయుద్ధములలో పోరాడుటకు హిందూదేశ సైన్యములను పంపకుండుటవలనను, ఇంకను ఇతరములగు అవసరములగు మార్పులను చేయుటవలనను, మన దేశపు మిలిటరీవ్యయము (Military Expenditure) గీంకోట్ల రూపాయల పరకేకాకుండు అంతకంటె తక్కువకు కూడ తగ్గించుట కవకాశము లున్నవి. ఈ విషయమై ఇచ్చట విస్తరించివ్రాయుట కవసరము లేదు. ప్రభుత్వమువారు సైన్యపుఖర్చును ఇంచ్ కేప్ కమిటీవారు సూచించినప్రకారము గీంకోట్ల రూపాయలలోనికి తగ్గించుటకు పూనుకొనవలెను. అట్లు చేయుటవలన సంవత్సరమునకు గీంకోట్ల రూపాయలు ఆదాచేయవచ్చును.

ఇక ప్రభుత్వోద్యోగస్థుల జీతములను గురించి యోచించిన మనకు కన్పించున దేమనగా ప్రభుత్వమువారు పెద్దఉద్యోగస్థుల జీత

ములను వీలయినపుడెల్ల హెచ్చించుచునే యున్నారు. ౧౯౨౫ సంవత్సరములో ప్రభుత్వమువారిచే ఏర్పాటుచేయబడిన లీకమిషన్ (Lee-Commission) వారి సలహాపై అఖిల భారత ప్రభుత్వ శాఖల (All India Services) గు ఐ. సి. యస్., ఐ. డి. యస్. మొదలగు శాఖలలో ఉద్యోగీయుల జీతములన్నియు హెచ్చుచేయబడెను. ఈ హెచ్చు చేయుటవలన సంవత్సరమునకు ౬౦ లేక ౭౦ లక్షల రూపాయల ఎక్కువఖర్చును దేశీయులు భరించవలసివచ్చుచున్నది. ప్రభుత్వశాఖలపై ఖర్చు తగ్గించవలెనని ఎప్పుడు సూచించబడినను ప్రభుత్వమువారు చిన్న ఉద్యోగస్థులను తీసివేయుట, వారిజీతములను తగ్గించుటయే జరిగించుచున్నారు కాని నిజముగా దేశమును క్రుంగదీయుచున్న పెద్ద ఉద్యోగస్థుల జీతములను తగ్గించుటకు ప్రయత్నించరు. ప్రపంచములో ఏ ఇతర దేశమందు కూడ మన దేశములో ప్రభుత్వోద్యోగస్థుల కిచ్చునంత హెచ్చుజీతములిచ్చుచుండుటలేదను నంగతి ఎల్లరకును విదితమే. హైందవులను గొప్పఉద్యోగస్థులుగా విరివిగ తీసుకొనుటవలన ఖర్చుతగ్గిపోవుననుటకు సందేహములేదు; కాని ప్రభుత్వమువారి ఇండియన్ ఇండియన్ (Indianization) పద్ధతికి ఇంతవరకు సుముఖులుగా నుండుట లేదు.

ఇండియా ప్రభుత్వమువారి ఖర్చుపద్ధతులలో ముఖ్యమైనవేరొకటి జాతీయఋణమును పరిపాలించుట. మన దేశపుఋణము (National debt)

రెండువిధములుగ నున్నది; కొంతభాగముమన దేశమందు చేయబడినది; కొంతభాగము ఇంగ్లండునందు చేయబడినది.* ౧-౨౪-౨గి సంవత్సరపు లెఖిలప్రకారము ప్రభుత్వమువారు మన దేశస్థులవద్ద ౫ కోట్ల రూపాయలును, ఇంగ్లండు దేశస్థులవద్ద ౪గి ౬ కోట్ల రూపాయలును అప్పతీసుకొనియున్నారు. దీనిలో చాలభాగము దేశలాభమును చేకూర్చునులకు (Productive works) ఖర్చుపెట్టబడుట ఒక్కటియే సుగుణ సూచకము. ఇంగ్లండు దేశమునందు చేయబడిన అప్పుపై ప్రతి సంవత్సరమును సుమారు ౧౯ కోట్ల రూపాయలు వడ్డీ మనము చెల్లించవలసియున్నది. ఈ అప్పును తీర్చు విషయములో ప్రభుత్వమువారికి చాలకాలమువరకు ఒకపద్ధతియే యుండెడిది కాదు. మన దేశమునందు చేసిన అప్పుపై వడ్డీ ప్రతిసంవత్సరమును ఈయనవసరములేదు కాని ఇంగ్లండు దేశమందుచేసిన అప్పుపై మాత్రము ఏసంవత్సరపువడ్డీ ఆ సంవత్సరమే చెల్లించవలసి యున్నది. కొద్దికాలములో తిరిగిఇచ్చివేయు పత్రములపై (Short term securities) ఆ అప్పు చాలభాగము చేయబడినదగుటచే అట్లు సంవత్సరము సంవత్సరమును వడ్డీ ఈయక తప్పదు. ఈ అప్పులో సుమారు అంతయు మన దేశపురైల్వేలను అభివృద్ధిచేయునిమిత్తముచేయబడినది. ఈరైల్వేల అభివృద్ధి ఎక్కువ ముఖ్యమూ లేక వ్యవసాయమునకు పనికివచ్చు కాలువలు మొదలగు నీటి

దాగు లేర్పాటుచేయుట ఎక్కువ ముఖ్యమాయను విషయములు చర్చినియాంశములై యున్నవి. కాని ఆచర్య ఇచ్చట అనవసరము. ఏదిఎట్లున్నను మన దేశమునకు లాభములేని పరతులపై ఇంత అప్పును ఇంగ్లండు దేశములో చేయుపద్ధతినిమాత్రముఖండించవలసియున్నది. దీనికి జవాబుగ ప్రభుత్వమువారు మన దేశములో అప్పిచ్చువారు చాల అరుదుగ నున్నారనియు, ఇంగ్లండు దేశములో పుట్టినంత సులభముగ మన దేశములో అప్పుపుట్టదనియు చెప్పుచున్నారు. కాని వ్యవసాయపు కట్టడములు (Irrigation Works) మొదలగు వాటికి కావలసిన అప్పంతయు మన దేశములో వచ్చినదనియు, యుద్ధసమయములో 3 సంవత్సరములలో మన దేశస్థులు ౪గి ౬ కోట్ల రూపాయలు అప్పిచ్చినసంగతియు, ఇతర సమయములలో మన దేశములో ప్రభుత్వమువారు సంపాదించిన అప్పుసంగతియు మనము జ్ఞాపకముంచుకొనిన, ప్రభుత్వమువారి విషయములో దేశమునకు ఎంత అరిష్టదాయకమగు విధానము నవలంబించుచున్నారో గ్రహించనగును. ఈనష్టదాయకమగు పద్ధతికి తోడుగా ప్రభుత్వమువారు ప్రజాప్రతినిధుల ప్రాతికూల్యమునుత్రోసిపుచ్చి రూపాయచూరకమును (Exchange) పిల్లింగు నాలుగుపెన్నులనుండి పిల్లింగు ఆరుపెన్నుల కెక్కువచేయుట వలన ప్రతి సంవత్సరమును సుమారు ౨౦ కోట్లరూపాయలకు పైగా మన

* ఆసంవత్సరములో జాతీయమునుగూర్చియు దానిని తీర్చునిధమునుగూర్చియు ప్రభుత్వమువారుకొత్త విధానము సేర్పాటుచేయుటచే ఆసంవత్సరపు లెక్కలు తీసుకొనబడినవి.

దేశపుసాము వడ్డీ రూపకముగ పరదేశస్థుల పాలగుచుండుట జరుగుచున్నది. యుద్ధానంతరమున ఈపద్ధతిలో కొంతవరకు మార్పుచేయబడినది. ౧౯౨౬ సం.లో ఏర్పాటు చేయబడిన External Capital Committee (పరదేశములనుండి అప్పునుతీసుకొను విధానమును గూర్చి విచారణచేయుట కేర్పరుపబడిన సంఘము) వారుచేసినసూచనప్రకారముప్రభుత్వమువారు జాతీయఋణమును వీలైనంతవరకు మన దేశస్థులవద్దనుండియే తీసికొనుటకేర్పాటుచేసికొనినట్లు మన మూహింపవచ్చును. ఇది కాక ౧౯౨౪ సంవత్సరపు ఆదాయవ్యయపట్టికపై చర్చనందర్భమన అప్పటి ఆర్థికమంత్రియగు సర్ బాసిల్ బ్లాకెట్ (Sir Basil Blackett) గారు అప్పును తీర్చువిషయములోకూడ నొకక్రొత్త సూత్రమును ప్రతిపాదించియున్నారు. దానిప్రకారము ఉన్న ఋణము నుండి విముక్తి పొందుటకును, క్రొత్తఋణమును చేయుట కవసరములేకుండునట్లును ప్రతిసంవత్సరమును ఆదాయము నుండి ౪ కోట్ల రూపాయలు ప్రత్యేకించుటకును, అది కాక ౧౯౨౩ సంవత్సరపుమార్చి నెలాఖరునాటి కున్న అప్పుకుపైగా అయిన అప్పులో ౧/౨౦ భాగముకూడ అప్పతీర్చుటకై ప్రత్యేకించుటకును తీర్మానించబడినది. ఈ తీర్మానములో కొన్ని లోట్లున్నమాట నిజమే; దానిని అప్పట్లో లెజిస్లేటివ్ అసెంబ్లీలో అనధికార సభ్యులు ఖండించినమాట కూడ నిజమే కాని, సర్ బాసిల్ గారు చేసిన మార్పునందు కొన్నిలాభములున్నవనిమాత్రము ఒప్పుకొనకతీరదు. ఇక

ముందు జాతీయఋణమును మనదేశమందే చేయుపద్ధతితో ప్రతి సంవత్సరమును మనము ఇంగ్లండు దేశమునకు చెల్లించవలసిన వడ్డీ మొత్తము కొంతవరకైనను తగ్గునను విషయమునకు సంతోషించవలసియున్నది.

క్రొత్తసంస్కరణములు బ్రవేశపెట్టబడిన తరువాత కేంద్రరాష్ట్రీయప్రభుత్వముల ఆదాయమార్గము లెల్లు వేరుచేయవలెనో అట్లే ఖర్చు పద్దులు (Items of Expenditure) కూడ వేరుచేయవలసి యుండును. ఇట్లుసంపూర్ణముగ అధికారవిభజన కష్టమనియు, కొన్ని విషయములలో కేంద్రప్రభుత్వమువారికి చివర యాజమాన్యము (Final Authority) నిచ్చుట అవసరమనియు పన్నుల విచారణ సంఘము వారు తమ రిపోర్టునందు సూచించి యుండిరి. కాని అట్టి విభజనవిధానము నేర్పాటుచేయుట విషయమై ఆలోచనచేయుట ప్రాముఖ్యమని కూడ ఆకమిటీవారే వ్రాసియున్నారు. ఈ న్యాయములలో చేయబడిన సూచన లీవిషయములో తోడ్పడునని తలంపవచ్చును.

రాష్ట్రీయప్రభుత్వ ఆదాయవ్యయములు

ఇంతవరకు భారతకేంద్రప్రభుత్వమువారి ఆదాయవ్యయ విషయములను గూర్చి ఆలోచించియుంటిమి. ఇకమీదట రాష్ట్రీయప్రభుత్వముల విషయములనుగూర్చి ఆలోచించెదము. ఇకముందు మనదేశమందు రాష్ట్రములన్నియు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము కలిగియుండునను ప్రధానసూత్రమును మనస్సునం దుంచుకొని

మన మీవిషయమై విచారణ ప్రారంభించవలెను. రాజకీయ పరిపాలనా విషయములలో రాష్ట్రములు స్వాతంత్ర్య మెప్పుడుకలియుండునో అప్పుడే ఆర్థికవిషయములను కూడ స్వాతంత్ర్యము కలియుండుననుట నిర్వివాదాంశము. ఆర్థిక విషయములలో స్వాతంత్ర్యము లేనిదే, అనగా పన్నులను విధించుటకును తగ్గించుటకును తీసివేయుటకును వాటిద్వారా వచ్చుసొమ్మును ఇట్టచు వచ్చినట్లు ఖర్చుపెట్టుటకును అధికారములేనిదే, రాష్ట్రీయ స్వాతంత్ర్యము వట్టిబూటకమే యగును.

రాష్ట్రప్రభుత్వము లికముందు ప్రజోపయుక్తములగు అనేక కార్యములు చేయవలసియుండుననియు, ఆపనులను లాభము ఎక్కువ వచ్చునట్లు చేయుటకు కావలసినంత సొమ్ము ఆ ప్రభుత్వములవారి చేతులలోనుండుట అవసరమనియు ఇదివరలో చెప్పియుంటిమి. ఈ విషయమునుగూర్చి ఆలోచించునప్పుడు మన మొకసంగతి జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను. హిందూదేశములో అన్ని రాష్ట్రములును ఒకేవిధముగ నుండక, వేర్వేరురాష్ట్రములు వాటివాటి ప్రజాభావశ్యము, పరిమితి, వృత్తులు వ్యాపారములు ఇతరవిషయములనుబట్టి వేర్వేరు పరిమితిగల ఆదాయవ్యయములు కలిగియున్నవి. ఈ విషయము ఒక ఉదాహరణము వలన తేటతెల్లమగును. మనమద్రాసురాష్ట్రముచాలభాగము వ్యవసాయము ముఖ్యవృత్తిగా గలవారున్న రాష్ట్రమై యున్నది. ప్రజలలో నూటికిముప్పాతికమంది వ్యవసాయము వలననే తమ జీవ

యాత్రను గడుపుచున్నారు. రాష్ట్రాదాయములో సగమువంతునకు పైగా భూమిపన్ను (Land Tax) నుండి వచ్చుచున్నది. ఈవిషయము లన్నిటినిబట్టి మద్రాసురాష్ట్ర ప్రభుత్వము వారు వ్యవసాయమునకును వ్యవసాయదారులకును ఎక్కువ సహాయకరములుగా నుండు పనులను చేయవలసియుండును. ఇంక బొంబాయి రాష్ట్రముసంగతి చూతము: ఆ రాష్ట్రములో పరిశ్రమలు ఇతరరాష్ట్రములలో కన్న అభివృద్ధి గాంచినవి; ముఖ్యముగబట్టలపరిశ్రమ (Textile Industry) అచ్చట వేళ్లుపాతుకొని యున్నది. బొంబాయి రాష్ట్రమువారి ఆదాయము చాలవరకు ఆదాయపుపన్ను (Income-tax) మూలముగ వచ్చుచున్నది. పరిశ్రమలకును వాటియందు పనిచేయు కూలివాండ్రకును సంబంధించిన విషయములందు ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వమువారు ఎక్కువ శ్రద్ధతీసుకొనవలసియుండును. ఇట్లే ఇతర రాష్ట్రములందు కూడ ఆ రాష్ట్రపరిస్థితులనుబట్టి ఆదాయ వ్యయములు నిర్ణయించబడును.

రాష్ట్రప్రభుత్వముల ఆదాయ మార్గములలో ప్రధానమైనవి భూమిపన్ను, ఆబ్కారీ పన్ను, కోర్టుస్తాంపులపై పన్ను, నీటి సప్లయ రుసుములు నై యున్నవి మన దేశములో చరిత్ర మొదలుపెట్టినకాలమునుండియుకూడ భూమి పన్ను చాల ప్రాముఖ్యము వహించి యున్నది. ఇప్పటికికూడ భూమిపన్ను చాల ఆదాయమునకు మార్గముగ నున్నది. ఈపన్నును విధించుటలో మొట్టమొదట ఆలోచించవలసిన విష

యము, ఆపన్నును చెల్లించువారికి దానివలన ఎక్కువ బాధగా నుండకుండునట్లును, దానివలన వ్యవసాయము సాగించుటకు వారి కభ్యంతరముగా నుండకుండునట్లు నుండవలయు ననునది. భూమిపన్నును విధించుటలో వేర్వేరు రాష్ట్రములు వేర్వేరుపద్ధతుల నవలంబించు చున్నవి. బెంగాలునందును, బీహారుబరిస్సాని, సంయుక్త రాష్ట్రములయందును శాశ్వత పుసెటిల్ మెంటు (Permanent Settlement) అమలునం దున్నది. మద్రాసు, బొంబాయి, పంజాబు మొదలగు రాష్ట్రములలో అశాశ్వత పు సెటిల్ మెంటు (Temporary Settlement) పద్ధతి అమలునం దున్నది. శాశ్వత పు సెటిల్ మెంటు ప్రకారము రైతు ప్రభుత్వము వారి కీయవలసిన పంటపాలు (Share of the produce from land) ఒక్కసారిగానే ఎల్లకాలమునకు ఏర్పాటు చేయబడినది. ఆపద్ధతి అమలునం దున్న రాష్ట్రములలో ప్రభుత్వము వారు భూమిని, జమీందారులకును తాలూకా దారులకును శాశ్వత పు హక్కులతో నిచ్చివేసి వారిభాగమును వారా జమీందారుల వద్ద నుండియే వసూలు చేసికొందురు. నిజముగా భూమిని సాగుచేయు వ్యవసాయదారులతో ప్రభుత్వమువారి కేవిధమైన సంబంధము లేదు. ఇంక అశాశ్వత పు సెటిల్ మెంటు పద్ధతిలో ప్రభుత్వమువారు సూటిగ రైతులతోడనే వ్యవహరించుచు వారివద్దనుండియే భూమినిస్తున వసూలు చేసికొనుచున్నారు. అదియే కాక కొన్ని సంవత్సరముల కొకసారి (సాధారణ

ముగ 30 సంవత్సరములకు) క్రొత్త భూమి పన్ను ఏర్పాటుచేయుటకు, అనగా భూమిపన్నును హెచ్చించుటకు, తగ్గించుటకు కూడ, ప్రభుత్వమువారి కధికారము కలదు. కాని ప్రతి క్రొత్త సెటిల్ మెంటు సమయమునందును భూమి పంటలో ప్రభుత్వభాగమును హెచ్చు చేయుటకే ప్రభుత్వము వారును, వారి ఉద్యోగస్థులును ప్రయత్నింతును కాని దానిని తగ్గింతు రనుమాట అసంభవము. ఈపద్ధతి ఏర్పాటైయున్న ప్రాంతములలో భూమిపన్నులు, వాటికి సంబంధించిన ఇతరవిషయములు ఆలోచించుటకును తగిన విధానము నమలు నందుంచుటకు ప్రభుత్వోద్యోగస్థులకే (Executive Officials) అధికారము కలదు కాని ప్రజా ప్రతినిధులుగల శాసనసభవారి కేవిధమైన హక్కును లేదు. మాంటేగ్యు సంస్కరణములను విచారించుట కేర్పాటు చేయబడిన జాయింటు పార్లమెంటరీ కమిటీ (Joint Parliamentary Committee) వారు లాండు రివిన్యూ విషయములను నిర్ధారణచేయు అధికారము ఆయా రాష్ట్రముల శాసనసభల, (Legislative Councils) కిచ్చుట సమంజసమనియు, వీలైనంత త్వరలో ప్రతిరాష్ట్ర ప్రభుత్వమువారును వాటిని చట్టరూపకముగ ఏర్పాటుచేయుటకు పూనుకొనవలెననియు సూచించియుండిరి. ఇప్పటికి పది సంవత్సరములయి సంస్కరణములు అమలునం దుండినప్పటికిని ఒక రాష్ట్ర ప్రభుత్వము కూడ అట్టి చట్టమును తయారు చేయుటకు ప్రయత్నము చేసియుండలేదు. ఈమధ్య బార్డోలీలో

జరిగిన సత్యాగ్రహ సంరంభానంతరము ఈ విషయమై తీవ్రమైన ఆలోచనలు సాగుచున్న వనుటకు నిదర్శనములు కన్పించుచున్నవి. ఇండియా దొరతనమువారు కొన్ని మాసముల క్రిందట రాష్ట్రీయ ఆర్థిక-రెవెన్యూ శాఖల ప్రభుత్వసభ్యుల సమావేశము నొకదానిని పిలిచి దానియందు ల్యాండు రెవెన్యూ విషయమై చర్చ చేసియుండిరి. దానిఫలితము ఇంతవరకు ఏమియు తేలకపోయినప్పటికిని క్రొత్త సంస్కరణములు వచ్చినతరువాత నైనను ల్యాండు రెవెన్యూ శాఖ చట్టసమ్మతముగ జరుగునట్లు ఏర్పాట్లు చేయ బడునని ఊహింప వచ్చును. కేవలము ప్రభుత్వాధికారుల చేతులలోనే ఈ అధికార ముండు నంతకాలము రైతులు చెల్లించవలసినపన్నులు ఎక్కువ యగుట, న్యాయము జరుగకుండుట మొదలగు బాధలు తప్పవు. ఒక ముఖ్యవిషయము నీ సందర్భములో గమనించవలసి యున్నది: ఏర్పాట్ల ప్రభుత్వము కాని ఇక ముందు భూమిపన్ను మూలముగ ప్రస్తుతము కన్న ఎక్కువ ఆదాయమును సంపాదించ దలంచుట నిరర్థకము. అట్లు భూమిపన్ను నెక్కువ చేయుట పైన చెప్పబడిన మూలసూత్రమునకు విరుద్ధము. ఎందువల్లనన, భూమి ప్రతిచోటను ఇప్పటికే ఎక్కువపన్నుల భారమును వహించుచున్నది. రైతులు దేశమందంతటను ఎక్కువ ఋణబాధితులై తమవృత్తి నుండి ఏ మాత్రమును లాభమును పొందలేకున్నారు.

భూమిపన్ను విషయమై ఆలోచించు నప్పుడు దాని సాధక బాధకములను గుర్తించు

టపనరము. భూమిపన్ను శిస్తా, లేక పన్నా (Rent or Tax) యను విషయమై మన దేశ మందు చాలకాలమునుండి ప్రబలుచున్న వాద ప్రతివాదముల నిష్పాడు మన మెక్కువగ గణించవలసిన పనిలేదు. ఆవిషయమై ఇప్పటి కైనను ఒక తెగింపునకు మన దేశస్థులు వచ్చిరని చెప్పట కష్టము. ప్రభుత్వమువారవలంబించిన పరిపాలనాకార్యక్రమమువలన భూమి ఎక్కువ సారవంతమై వ్యవసాయదారుల కెక్కువ లాభము కలిగిన, లాభములో ప్రభుత్వమువారు కూడ కొంతపాలును పుచ్చుకొనగోరుట సమంజసమని మన మంగీకరింపక తీరదు. కాని పాలు వ్యవసాయదారులు ఇచ్చుకోకలిగిన దానికన్న ఇప్పుడే ఎక్కువగా నున్నదనియు, దాని నెక్కువ చేయదలంచుట అన్యాయ మనియు, వీలైన తగ్గించుటకు గాని, ఇతర మార్గములనుండి దానిలోటును పూర్తిచేయుటకు గాని అవకాశముల నరయుట అవసరమనియు గ్రహింపవలయును. ఈ సందర్భములో మన దేశమందు ఆర్థికశాస్త్రజ్ఞులు చేయు ఒక ముఖ్యసూచనను మరచకూడదు. ప్రస్తుతము భూమిపై వేయబడుచున్న పన్నును తీసివేసి పంటపై వచ్చు ఆదాయముపైన ఇతరరకము ఆదాయములపై వలెనే ఆదాయపుపన్నును వేయవలెనని ఆ సూచనయొక్క సారాంశము. ఈ సూచన సమంజసముగా నున్నట్లే కనుపించినప్పటికిని, దానిని దేశమున కంతకును సమన్వయింప జూచుట నష్టదాయకమును, అన్యాయమును అని ఒప్పుకొనక తీరదు. ఎందువల్లనన, మన

గాంధర్వి : (గీతము)

చిత్రకారుడు : శ్రీ ఆర్. నారాయణరావుగారు, రాజమండ్రి.

దేశమందు నూటికి ౭౦ మంది (బెంగాలులో తప్ప) చిన్న వ్యవసాయదారులు; వారికి భూమిపై వచ్చు సంవత్సరాదాయము చాల తక్కువయై యున్నది. ఆదాయముపై ఆదాయపుష్కమును విధించుటకు ప్రస్తుతమున్న నిబంధనల ప్రకారమువీలులేదు. (౨,౦౦౦ రూపాయలకు పైబడిన ఆదాయముల పైననే ఆదాయపుష్కము విధింపబడుచున్నది.) మరియును, ఆపన్న విధింపబడక పూర్వము కొన్ని ముఖ్యమైన సంగతులు గమనించవలసి యున్నది. ఒకటి: మొత్తం ఆదాయములో కొంతభాగము పన్ను వేయకుండా వదలివేయవలయును. రెండు: ఎవరికి ఎంతపన్ను విధించవలెనో నిర్ణయించుటకు సాధారణముగ రెండుమూడు సంవత్సరముల ఆదాయమును లెక్కలోనికి తీసికొనవలెను. మూడు: ఒక ఆదాయముపైననే రెండు చోట్ల పన్ను విధింపబడకుండా చూడవలెను. నాలుగు: పన్ను రేటును నిర్ణయించక పూర్వము ఆపన్నును భరించువారి జీవితస్థితి (Standard of living) సంపూర్ణముగ ఆలోచించవలెను. ఇప్పుడు భూమిపంట ఆదాయముపై యీపన్నును విధించవలెనని, ౨,౦౦౦ రూపాయలకు తక్కువకాని ఆదాయములపై పన్నును వేయకూడదను నిబంధన ననుసరించి నూటికి ౭౦ మంది వ్యవసాయదారులు ఏవిధమైన పన్నును చెల్లించ నవసరము లేని పరిస్థితు లేర్పడును ఇట్లు ఇంత ఎక్కువ ప్రజాభాగమును వారు ప్రభుత్వమువారి వలన పొందుచున్న లాభములకు పన్నురూపకముగ ఏవిధమైన సహాయమును

చేయవలసిన బాధ్యత లేకుండా చేయుట చాల అన్యాయము. దాని సారాంశము పన్నులన్నియు ౧౦౦ కి ౩౦ మంది మాత్రమే చెల్లించవలసియుండునని.

ఇంతవరకును చేయబడిన చర్యవలన తేలికది, భూమిపన్నును తీసివేసి ఆదాయపుష్కమును వేయుట అశాశ్వతపు భూమిపన్ను ఏర్పాటున్న ప్రాంతములకు సరిపడదని. ఇంక ఎవరివిషయములో ఈసూచన అనువదించునో చూతము. బెంగాలునందును, బీహారు ఒరిస్సా రాష్ట్రమునందును, సంయుక్తపరగణాల యందును శాశ్వతపు భూమిపన్ను ఏర్పాటు ౧౯౩౩ సం. లో చేయబడినదని చెప్పియుంటిమి. ఆ ఏర్పాటులో భూములు ఎక్కువ ఫలవంతము లైనవి. ఆదాయము ఎక్కువ వచ్చుచున్నది. జమీందారులు భాగ్యవంతు లగుచున్నారు, కాని రాష్ట్రాదాయములకు మాత్రము ఆభాగ్యములో రావలసిన పాలు వచ్చుట లేదు. బెంగాలు జమీందారులు ౧౯౩౩ సం.లో ఎంత పన్నును చెల్లించియుండిరో అంతపన్నే ఇప్పుడు కూడా చెల్లించుచున్నారు. ఇది చాల అన్యాయము; దానివలన ఇతర రాష్ట్రవాసులకు ఒత్తిడి ఎక్కువయై వారు ఎక్కువ పన్నులను చెల్లించవలసిన అవసర మేర్పడుచున్నది. ఈ అన్యాయమును సరిచేయుటకు రెండేమార్గము లున్నవి. ఒకటి: అచ్చటకూడా మద్రాసు, బాంబాయి రాష్ట్రములలో నున్నట్లు అశాశ్వతపు భూమిపన్ను ఏర్పాటుచేయుట; రెండు: జమీందారులకు భూమిపై వచ్చుచున్న ఆదాయముపై ఆదా

యపుషన్నును విధించుట. మొదటి సూచనను ఆచరణలోనికి తెచ్చుటకు చాల అసందర్భము లున్నవి: పరిపాలనా దృష్టినుండి చాలకష్టము; రాజకీయముగ నష్టము కలదు. కాన ఇష్ట దున్నస్థితినే జరుగుబాటునం దుంచి దాని అన్యాయమును తగ్గించుటయే సమంజసము. దానికి రెండవసూచనయే. విచారణీయము. జమిందారుల ఆదాయములపై ఆదాయపుషన్ను, ఆ ఆదాయముగి, ౧౦౦౦ రూపాయలకు ఎక్కువయైనచోట అదనపుషన్నులనుకూడ విధించుట లాభకరముగ నుండును. ఈపద్ధతికి జమిందారులుకూడ ఏవిధమైన అడ్డును చెప్పటకు వీలు

లేదు. దానివలన బెంగాలురాష్ట్రములో ఆదాయము ఎక్కువయగుటయే కాక, బీదప్రజలకు కష్టముగనున్న అనేకచిన్న పన్నులను, రుసుములను తగ్గించుటకు వీలగును. సుమారు 150 సంవత్సరముల క్రిందట సరియైన విచారణ, దూరాలోచన లేక ఏర్పాటుచేయబడిన ఒక గొప్పన్యాయవిరుద్ధమైన పనిని సరిజేయుట కవకాశము లేర్పడును.

ముందుభాగములో రాష్ట్ర ప్రభుత్వములకున్న ఇతర ఆదాయ మార్గములను గూర్చి చర్చించెదము.

ఆంధ్ర ప్రశంస

కాళ్ల కూరి నోపాలరావు గారు

అభినవ బ్రహ్మవిఖ్యాత విశ్వామిత్ర కులవార్ధిచంద్రు లాంధ్రులు దలంప;
మగధసామ్రాజ్య నిర్మాణదీక్షాదక్ష దోర్బలోపేంద్రు లాంధ్రులు దలంప;
సింహళాదిదీప్తిపదిరపాలనాధ్య సాధ్యునిస్త్రాదు లాంధ్రులు దలంప;
బర్మాముఖాఖిల ప్రాద్దేశ సౌభాగ్య ధుర్యామరేంద్రు లాంధ్రులు దలంప;
ధైర్యసాహసశౌర్య గాంభీర్యవీర్య-కలితచాతుర్యసాంద్రు లాంధ్రులు దలంప;
ఆంధ్రు లే విధంబునఁ గన్న నగ్రగణ్యు;-లాంధ్రుల కసాధ్య మనున దీ యవనిఁ గలదె?
పరశురామక్షేత్ర భవ్య భాగ్యోదయోద్ధరులు సంబూద్రు లాంధ్రులు దలంప;
పుదుకోటసంస్థాన సదమల పాలనోజ్జ్వలకీర్తిమూర్తు లాంధ్రులు దలంప;
అద్వైతశైవ సిద్ధాంత ప్రతిష్ఠాపకులు పూజ్యపాదు లాంధ్రులు దలంప;
అఖిలశరణ్యవిద్యారణ్య ముఖ్యగురుప్రతిమాను లాంధ్రులు దలంప;
పాండురంగ తిక్కనముఖ ప్రాజ్ఞమలత్రి-కులవరేణ్యు లగణ్యు లాంధ్రులు దలంప;
ఆంధ్రు లేకీభవించి ప్రయత్న పడిన-నెల్ల దేశంబు లొకటిగ నేలఁగలరు!

[‘తిమ్మరుసు’ నాటకమునుండి]

“నేను హిందూదేశమున కెందుకు వచ్చితిని?”

(సోదరి మీరాబాయి అద్భుత జీవితకథ)

మాగంటి బాపినీడుగారు, బి. యన్-సి. (కార్నెలు), యం. యన్-సి.
(కాలిఫోర్నియా), ఆంధ్ర సెనెటుసభ సభ్యుడు.

ప్రేమింద్రుని శాంతినికేతనము భారతదేశములోని యాత్రాస్థలములలో నొకటి. వివిధజాతుల నాగరికత, వాఙ్మయము, కళలు చూచుటకు, చదువుటకు, పాండిత్యము సంపాదించుటకు, పరిశోధనచేయుటకు అవకాశము గల మహాసంస్థ విశ్వభారతి. ఇచ్చటకు వివిధదేశములనుండి, వివిధ రాష్ట్రములనుండి యెల్లప్పుడు పండితులు విజ్ఞానమును దెచ్చుచుండురు. ఇట్టి మహాసంస్థను సందర్శించు మహాభాగ్యము యెంతకాలమునుండియో కలుచున్నది. కలకత్తా కాంగ్రెసుకువెళ్లి శాంతినికేతనమున కొంత కాలము గడిపితిని. అప్పుడు సోదరి మీరాబాయిగారి ద్వితీయదర్శనభాగ్యము కలిగినది. మహాత్ముడు తమిళ నాడుయాత్రముగించి బరంపురమునకు వెళ్లుచున్నపుడు మరునాడు మెయిలులో మీరాబాయి బరంపురము వచ్చుననియు, ఆమెను యేలూరు స్టేషనువద్ద కలుసుకొని పాలు, పండ్ల సందజేయుచుని చెప్పెను. అట్లే మరునాడు రైలులో వెదుకగా నామె మూడవతరగతి స్త్రీల పెట్టెలో నుండెను. ఆమెదుస్తులు చూచిన నామె ఆంగ్లేయస్త్రీయని అనుకొనుటకు వీలు లేకుండెను. మూటలో నుంచి యొకచెంబుతీసి మేము యిచ్చినపాలు జాగ్రత్త పెట్టుకొని యుండెను. ఈచెంబునే శాంతినికేతనమునకు ఇచ్చినపుడు ఆమె స్వహస్తముతో తోడుకొనుచుండెను. సాధనచే జీవితము వెల్లు లోబరచుకొనవచ్చునో యీ ఆంగ్లేయ వనిశజీవితమే దృష్టాంతము. ఒకనాడు తనజీవితమునందలి పూర్వచిత్ర, ప్రస్తుతపుమార్పు యెట్లుకలిగినో చెప్పియుండెను. జీవితము రెండుభాగములుగా వర్ణించెను. ౧. యూరపుదేశమునందు ఒకకల. ౨. ప్రస్తుతము గాంధీతో గడపుచున్న నూతనజీవితము.

ఈమె పూర్వాచారపరాయణులైన ఒక సామాన్యంగ్ల పంటుంబయినకు జెందినపిల్ల. ఈమెకు చిన్నప్పుడు గుఱ్ఱపుస్వారియనిన మిక్కిలి యిష్టము. జీవితాదర్శమును గురించి మన సైన్యమును స్థిరములేకుండెడిది; పారమార్థిక

సోదరి మీరాబాయి

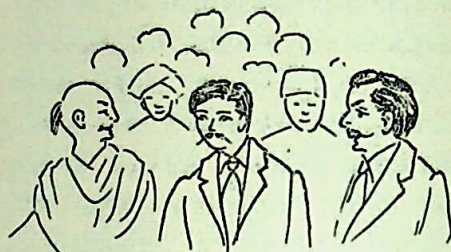
చింతలో మునిగి యేమియుతోచక యుండెడిది. శాంతి లేక కొట్టుకొనుచుండెడిది. ౧౫ వ యేట బెట్టిన్ యొక్క ఆప్టేలియాదేశపు సంగీతము విని కొంచెము మనస్సున ఉత్సాహము కలిగెను. తండ్రి నాకాదళ

ములో గొప్ప యుద్ధోగి. అడ్మిరల్. తండ్రితోపాటు అనేక దేశములలో రేవుపట్టణములకు వెళ్లుచుండెను. ౧౫ వ యేట లండను వెళ్లి నప్పుడు ఆకాలపు నాగరికతయొక్క దుష్ఫలితములు మొదటిసారి చూడగలిగెను. ఎచటచూచినను అశాంతియే. ఆడువారి పోకలకు, వారి ఆలవాట్లకు అంతులేకుండెను. పేదవారికి సౌఖ్యములేదు. పేదరి కము హెచ్చుచుండెను. ధనికులకు అనవసరములను నలవాట్లచే న్యాయ మెక్కువ యగుచుండెను. వారికి ఆదాయముకంకచ్చెక్కువ యగుచుండెను. అందుచే వారికిని సౌఖ్యము లేకుండెను. తన మనశ్శాంతికి సంగీతముతో కాలమును పుచ్చుచుండెను. ఇంతలో యుద్ధమువచ్చెను. మనస్సు మరింత కలవరపడెను. నాగరికతయందు విశ్వాసము పూర్తిగా కోల్పోయెను. ప్రతి అవినీతికార్యమునకు గూడ నేసుక్రీస్తు పేరుపయోగించుచుండెడివారు. యుద్ధము మరింత నిరాశను హెచ్చించెను. మనశ్శాంతికి సంగీతము నేర్చుకొనుచుండెను. ఫ్రెంచిభాషను నేర్చుకొన మొదలుపెట్టెను. ప్యారిస్ వెళ్లి ఫ్రెంచిభాష నభివృద్ధిచేసికొనెను. రోమెయిక్ రోలెండు స్విడ్జర్లాండులో ఉండునప్పుడు ఆయనను చూడవలెనని యొక బాబు వ్రాసెను. ఆయన స్వహస్తముతో బాబు వ్రాసిరమ్మనియాహ్వయించెను. ౧౫ మైని యాహ్వయించిన పిమ్మట ఆయనను కలసికొనెను; అప్పటికి హిందూదేశమును గురించి యేమియు తెలియదు. ౧౭వ యేట హిందూదేశమునకు వచ్చెను. అప్పుడు పెద్దపెద్ద ఉద్యోగస్తులను, మహారాజులను, రాణీలనే చూచెనుగాని, అసలు హిందూదేశమును చూచియుండలేదు. రోమెయిక్ రోలెండు వలననే హిందూదేశమునుగూర్చి మొదట తెలుసుకొనెను. ఆమెజీవితమొక్కమార్గము రోమెయిక్ రోలెండు వలననే వచ్చుననియు, లేనిచో ఆత్మనాశనమేయని గాఢముగా నమ్మియుండెను. ఆయన అత్యధరముతో నాహ్వయించి యుండెను. కాని స్నేహకన్య హృదయమును విప్పలేక నిరాశకెంది స్వగృహమున కేగెను. ఇట్టి నిరుత్సాహముతో ఉన్నపుడు రోమెయిక్ రోలెండునుంచి మనసు విప్పిమాట్లాడుటకు రమ్మని, మరియొక ఆహ్వానము వచ్చినది. ఈసారి వెళ్లి నప్పుడు- మనస్సు విప్పిమాట్లాడగలిగెను.

నప్పుడు-కొంచెము మనశ్శాంతిగలిగెను. అప్పుడు గాంధీ నిగూర్చి తాను వ్రాసిన పుస్తకమునుగూర్చి చెప్పెను. గాంధీ పేరు కొత్తగా ఉండెను. రోమెయిక్ రోలెండు గాంధీమహాత్ముడు ఈకాలపు ఏసుక్రీస్తుని చెప్పినపుడు గాంధీ తనకు ముక్తిదాత యగునని యామె యనుకొని యుండలేదు. ఇంటికి వచ్చినపిమ్మట తృప్తి, మనశ్శాంతి కలిగెను. తండ్రితోపాటు యాజ్ఞపుత్రుల వెళ్లెను. అచట గాడిదలమీద ప్రయాణము చేసెను. రెండు మాడునెలల పిమ్మట ప్యారిస్ పట్టణమునకు మరల వచ్చెను. అప్పుడు రోమెయిక్ రోలెండు వ్రాసిన గాంధీ జీవితము కొని పెక్కుసార్లు పఠించెను. గాంధీజీవితము అశాంతి, అసంతృప్తి కలవరముతో నిండియున్న తనజీవితమునకు నూతనజ్యోతి యయ్యెను. తుపానులో కొట్టుకొనుచున్న ఓడకు ఒక లైటుహౌసు అయ్యెను. గాంధీ మహాత్ముని దర్శించి ఆయనకు సేవచేయుటకు నిశ్చయించి అట్టి అర్హతకు ప్రయత్నముల కారంభించెను. ఆయన గ్రంథము లన్నియు మరలమరల పఠించెను. జీవితము, భోజనము, క్రమముగా మార్చిచేసెను. ఇట్లు సిద్ధముగానుండుట కొకసంవత్సరము సాధన చేసెను. ఇంతలో మహాత్ముని తీర్మానమును వచ్చెను. అప్పటి ప్రజలు గాంధీ చచ్చిపోయిన చూరముని మరియుచుండెడివారట. ఈభక్తురాలిదిసహించలేక పోవుచుండె. గాంధీ చనిపోవునని నమ్మలేకపోయెను. గాంధీమీద భక్తి హెచ్చెను. రోమెయిక్ రోలెండుగారిని కలుసుకొని ఆశ్రమమునకు వెళ్లుటకు నిశ్చయించుకొనినట్లు చెప్పి గాంధీగారికి వ్రాసెను. ౧౯౨౧ ఆగష్టులో రమ్మని గాంధీగారు వ్రాసెను. ౨౧ అక్టోబరున ఓడకు ప్రయాణమాయెను. అప్పుడు రోలెండు యిట్లు చెప్పెను. “నీ వెంట అదృష్టవంతురాలవు! ఆధునికుడగు ఏసుక్రీస్తు నొద్దకు వెళ్లుచున్నావు! నీ వెంట అదృష్టవంతురాలవు! నీ వెంట అదృష్టవంతురాలవు!” లండను వెళ్లి తనవద్దనున్న వస్తుసామగ్రిసంతయు తల్లిదండ్రుల కిచ్చి సెలవుతీసుకొనెను. ఆంగ్లేయ స్త్రీకుండవలసిన వస్తుసామగ్రి ఏమియులేక పుస్తకములతో మాత్రము బయలుదేరి నవంబరు 2-న తేదిన తనజీవితాదర్శమును సమర్పతీ చేతెను. సర్దార్

పటేలు ప్రేమనునకు వచ్చి కలుసుకొనెను. గాంధీ 'ప్రియ మైన బిడ్డా! రోమ్ను విడిచి వచ్చితిని' అన్నది నుంచియు గాంధీయహాత్ముని "నీవేరల్లివి; తండ్రివి; గురుడవు; ముక్తిదాయకుడ" వని నమ్మియుండెను. అప్పటినుండియు గాంధీ తల్లియై తండ్రియై గురువై ముక్తిదాయకుడై యుండెను. మిస్సున్నేడు మీరాబాయి సోదరిగా మారెను. ఆ తేదీనుండి ఆమెకు నూతనజన్మ. ఆకారము మారెను; ఆచారములు మారెను; ఆత్మమారెను; గౌను టోపీ ఘోషా బూట్సులు ధరించు గొప్ప ఎడ్మిరల్ హాతురు, ఆంగ్లేయనారి, సాధారణజీవియై, లోకోత్తరపురుషుని పెంపుడుమాతురై, శిష్యురాలై, హైందవనారీయజీయై గొప్ప సాధకురాలయి మనసోదరి మీరాబాయియైనది. పునర్జన్మ ఎదుటనో యుండు ననుకొందుముగాని, కండ్ల ఎదుట నీదృష్టాంతము కన్పడుచున్నది. మిస్సు "We can make hell of heaven, heaven of hell" "నరకముస్వర్గముగాను, స్వర్గము నరకముగాను చేసుకొనునట్టి మనలో నున్న"దనెను. అది ఈమెకు వర్తించుచున్నది. యూరపు దేశములో తాను జన్మించినందుకు ఏవో పాపము చేసి యుంటిననెను. భాగ్యభోగ్యములు తండ్రి ఉన్నతో దోగి అగుటచల్ల అధికారబలము, తెల్లజాతికి చెందుట వల్ల జాత్యహంకారము, ఆధిక్యము అన్నియు ఉన్నను శాంతిలేక పోయెను. ముక్తిమార్గము కానరాదాయెను; కాని సబరత్రి ఆశ్రమము, తండ్రిగాంధీ, మాతృదేశము హిందుస్థానము, స్వర్గమువలెనుండె. జీవనము ధన్యమగుచుండె. ఆశ్రమమునందు తనకు నొకర్లులేరు. తెల్లవారు, మనలో కొందరు "Live to eat" తినుటకొరకే బ్రతుకు-అట్టి అలవాటులోనున్నను - "Eat to live" - ఆహారమెంత అవసరమో అంత తిన ప్రారంభించెను. పూర్వాచార బ్రాహ్మణ విధానపునలె కేళిండునము గావించెను. రాత్నము చేతబట్టెను. గాంధీయహాత్ముని పాదపూజ

చేయుచు, గీతాపఠనము చేయుచుండెను. ఆశ్రమమున మొదటి సంవత్సరము, ఆత్మోన్నతికివలయు ఉపదేశములు, పఠనము పొందుచుండెను. రెండవ సంవత్సరము హిందీ పాండిత్యమును సంపాదించెను. మాడవసంవత్సరము ఏకులు చేయుటలో నూలువడకుటలో ఆరి తేరెను. ఇట్లు మాడు సంవత్సరములు ఆశ్రమమునందు సుఖీతురాలైన పిమ్మటనే సేవచేయుటకు అర్హురాలై బయలుదేరెను. దేశ సేవచేయువారు ఈమెవద్దనుండి ఎంతగుణపాతము నేర్చుకొనవలసియున్నది! మాడు సంవత్సరములు తాను శిక్ష పొంది అప్పుడు బయలుదేరెను. హిందూదేశమునకు వచ్చిన పిమ్మట ఎదుటను ఉపన్యాసములు యిచ్చియుండలేదు. ఇదియే ప్రథమము కార్యదీక్ష మెండు. రాజపుటానాయందు స్త్రీలలో ఖద్దరు ప్రచారమునకై గాంధీగారు పంపియుండిరి. అచట ఒంటెలమీద నెక్కి గ్రామములు తిరుగుచూ రాత్తుములు పెట్టుచూ సేవ చేయుచుండెను. మాతృదేశమునకు కావలసినది ఇట్టి నిజసేవకులు. స్వామి వివేకానంద ఒక ఆంగ్లవనితను ఆకర్షించగల్గి ఆమె జీవితము మాతృదేశమునకు సమర్పించు నట్లు చేయగల్గెను. ఆమెకు హిందూదేశము ముక్తినిచ్చెను. ఆమెజీవితము హిందూదేశమున కిచ్చెను. ఆమె చిరపరిచితయగు సోదరి నివేదిత. మరల గాంధీ సోదరి మీరాబాయిని ఆకర్షించెను. ఆమెకు హిందూస్థానమే స్వర్గ మనుకొనెను; గాంధీయే మోక్ష మనుకొనెను. అందులకు ఆమె పవిత్రభారత ధూమికి ఆత్మార్పణము చేయుచున్నది. ఆంధ్రాసునుహాశేయుడు ఇట్లే తనవిజ్ఞానము, శక్తి, సర్వస్వము మన మాతృదేశమునకు ధారపోయుచున్నాడు? ఓహో, మాతృదేశముక్తికి కేవలము భారతీయులుగాక విదేశీయులు గూడ ఎట్లు ప్రాణములు అర్పించుచున్నారు! ఇంకెంత మంది ఎంతకాలము ఇట్లు ఆత్మార్పణము చేయవలెనో!! ఎంతకాలమైనను ఎంత అయినను తప్పనా!!!

తపోజ్ఞ
రామారావు.

నాటకానికి వెల్లివచ్చాను

అనంతపురమున రాయలసీమ కళాశాలాభవనము
(ప్రవేశము: యస్. సావిత్రమ్మ—కే. నారాయణమ్మ)
నారాయణమ్మ—

అక్కా! మైసూరి యాత్రానందరభమున
మనముచూచి వచ్చినస్థలములు మఱవవలయు
ననుకొనినను మఱపునకు రాకయున్నవి. స్వప్న
ములయందు సయితమచ్చటివిశేషములేపాడఁ
గట్టుచున్నవి:

సీ. తిలకించితిమి గదా తులలేని మందిరా
ప్రియ గడుఁబాలుపారు బెంగుళూరు
కాంచినారముగదా కమనీయసారభా
న్వితమగు 'నైట్ లేడి'నతులచేడి
నరసినారముగదా యభ్రచుంబిత తరు
ప్రతతికిధామ మారామసీమ
వీక్షించితిమిగదా వివిధార్థగణ సమా
శ్రయము వస్తుప్రదర్శన గృహమ్ము
సుందరోద్యాన వీధుల సొబగునెంచి
దివ్యహర్మ్యవాటికల పొందిక గణించి
ఐవిధవస్తు విక్రేతల విభవ మరసి
తనిసితిమి మయిసూరి యాత్రను దలిర్చి.

సావిత్రమ్మ—

బేను—చెల్లెలా! నీవు వర్ణించిన వన్ని
యును బెంగుళూరునఁ జూచిన విశేషములే.
అంతియకాదు. ఇటువీనుము:

సీ. చూచియుంటిమి గదా సుభటరక్త నిమిత్త
రంగవేష్టితము శ్రీరంగపురము
చొచ్చియుంటిమిగదా సురపదమ్మునకు మే
ల్లాడ యాటిప్పసుల్తాను మేడ
పరికించియుంటిమి పాతాళమున యంత్ర
జాలాత్మకము విద్యుదాలయమ్ము
ప్రాకియుంటిమిగదా నాకలోకమునకు
వెలిమిట్లుగట్టు కావేరిగట్టు
కోట గవఁకుల నెక్కి, శృంగేటకముల
నరసి, కన్నమబాడి పెద్దరిఁ జరించి,
కమలగంధాక్తవిమలపూరములఁ గ్రుంకి
సన్నియుంటిమి శ్రీరంగశాయి నేవ.

(ప్రవేశము: ఎ. కమలాబాయి)

కమలాబాయి—

మీ సంభాషణ మధ్యమున నడ్డువచ్చు
చున్నందులకు నన్ను క్షమింపుఁడు. నేను మీ
వాక్యములను శ్రద్ధాభక్తులతోడ వినుచుంటిని.
మీరు వచించిన క్రమము సరిగనే యున్నది
గాని, శివసముద్ర జలపాతమునుండి మరలిన
వెనుక, మైసూరు వెళ్లినసమీపముగదా కన్నమ
బాడి యీనకట్ట చూచినది? మీరీయానకట్టను
గూర్చి నుడువుటకు ముందఁ, మైసూరి నగర
మును వర్ణింపవలసి యుండెను. మీరు మీ
వాక్యధోరణిలో ముఖ్యమైన దగు మైసూరిని
గూర్చియే చెప్పమానితిరే!

* ఇది శ్రీరాజకీయాన్నత బోధనాభ్యసనమహిళాపాఠశాల వార్షిక పారితోషిక ప్రధానోత్సవ (16-వ
నవంబరు 1929) సమయమునఁ దత్పాఠశాలాయనతులు గావించిన సంభాషణము. —సీ. ఆం.

నారాయణమ్—

నీకనియే వదలినారము. దానిని నీవు పూర్తిచేయవచ్చును.

కమలాబాయి—

నాకట్టి యవకాశ మిచ్చినందుకు నేను మీయెడఁ గడుఁ గృతజ్ఞును; కాని యానగరా వతంసమునుగూర్చి వర్ణింప నా కెట్లు సాధ్య మగును? అందు—

నీ. రమకు నక్షత్రహారము సమర్పించు బి
త్తరియనఁ జాముండి గిరి రహించు
దైత్యారికైన రత్నాలకీరీటం బ.
నంగ మహారాజు నగరు పొనరు
శతశిల్పి మయున కంచితధామ మోయన
నల జగన్మోహినీనిలయ మలరు
దివిజేంద్రుకొఱకునై భువీబాల్చుకామ్యనం
దనమనఁ బ్రమదావనమ్ము తనరు
ఇది యది యటంచు వేర్వేఱనెంచినుడువఁ
గలమె? నగరము సర్వశృంగార యుతము;
విజయదశమిని మైసూరివిభవ గరిమఁ
గాంచవలెఁగాని వర్ణింపఁగన్ దరంబె;

నారాయణమ్—

ఈసందర్భముననే నొకవాక్యము మనవి చేయకుండఁజాలను.

సావిత్రమ్—

నిశ్చంకఁగఁ దెల్పుము. సభ్యులును వినఁ గుతూహలులయి యున్నవారు.

నారాయణమ్—

గీ. చెలులు కూపస్థ మండుకముల విధానఁ
గడపదాటకయుంట యుక్తమ్ముగాదు;

తమకుమిగులుకాలముస్పృష్టిత త్వమరయఁ
గడపి, లోకవిజ్ఞానమ్ము వడయు టొప్ప.

సావిత్రమ్మ, కమలబాయి—

సత్యము-సత్యము.

(ప్రవేశము: ఎ. సావిత్రమ్మ)

సావిత్రమ్మ—

(సభవంకఁ జూచి) మా యియువతులు మైసూరియూత్ర సల్పినచ్చినపిమ్మటఁ, దామం దందుఁ గాంచిన సుప్రసిద్ధప్రదేశముల నన్నింటి నొక్కొకటిగ నభివర్ణించుచు, నాంగ్లమునను నాంధ్రమునను మన కీవఱకే వినియుండిరి. నేటి యీసంభాషణమువలన నావిషయము లను వీరు మరల స్మృతిపథమునకుఁ దెచ్చి, మనలఁ బ్రమోదమగ్న మౌనసులఁ గావించి యున్నారు. వీరి యిట్టి యాదరంపుఁగల్గితే వీరలయెడ మనము మన కృతజ్ఞతను దెల్పుట యావశ్యకము. (రంగమువంకఁ జూచి)

నీ. భారతమాతకుఁ బైఁట చెఱంగుగాఁ

బరగెడు మైసూరి పురవరమున

విజయదశమిఁబాల్చు విభవోన్నతులనుసం
దర్శించి వచ్చిన ధన్యవార!

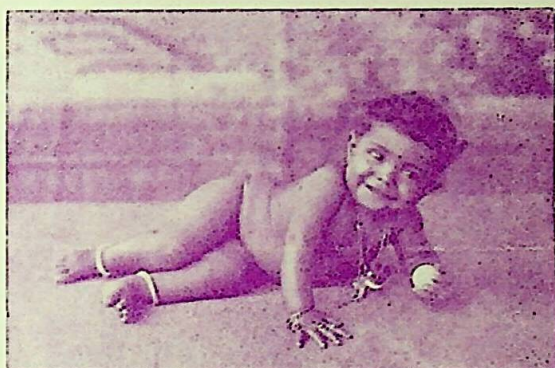
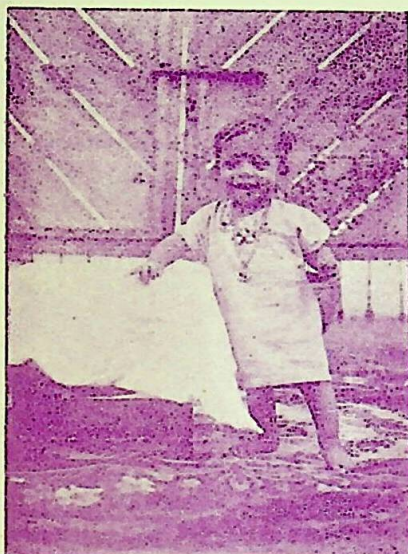
మీవాక్యఫణితిచే మేమెఱుంగఁగనయ్యె
బెంగుభూరైఱఁగు, శ్రీరంగనగరి

చెలుపుఁ, గన్నమబాడి కలరూపు, శివసము
ద్రంపు ఝరీప్రవాహంపు సొంపుఁ

గీ. గాన, మీవిహారశ్రమకారణమునఁ
గల్గె మాకు సద్విషయక జ్ఞాన, మిట్టి
కతన, మేముచూపెడుగృతజ్ఞతఁగొనుండు;
చందురున కగు నూల్పోగు చందమునను.
(అందఱు నిష్క్రమింతురు.)

ఆ క స్మి క ఛా యా చి త్ర ము లు

(SNAP SHOTS)

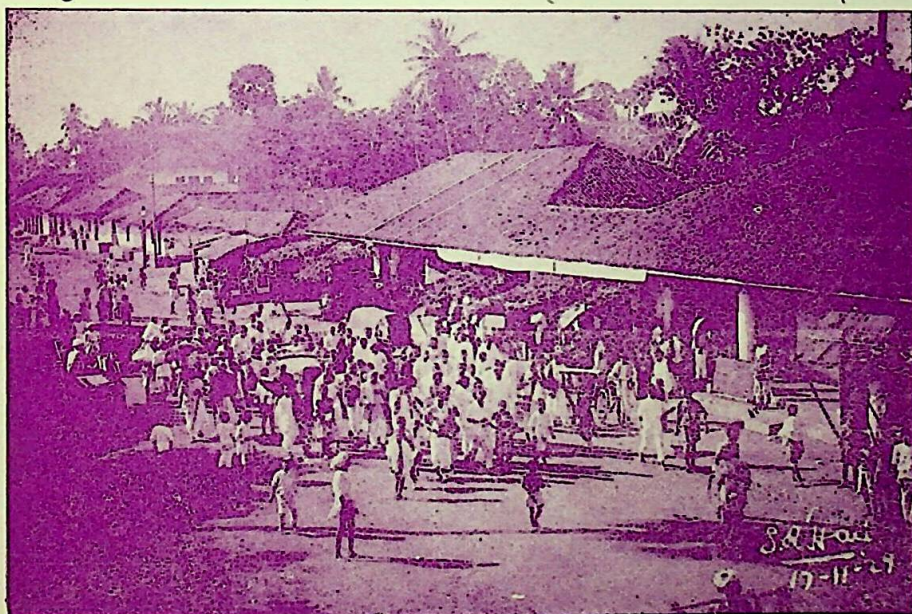

‘అమృత్యు! లేచాను’ (మొదటి బహుమానము)

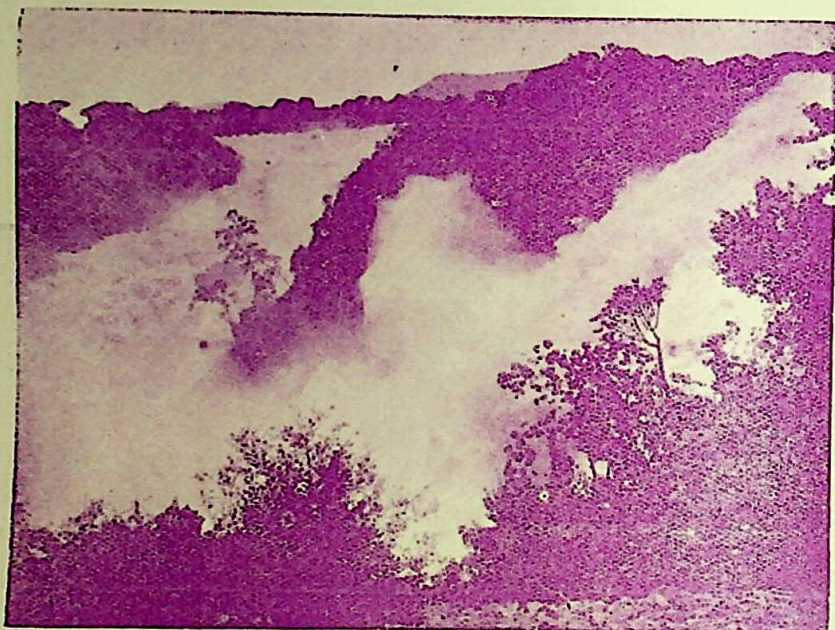
శ్రీ పి. వి. సుబ్బరావుగారి చిత్రము

‘బూచి’ (మూడవ బహుమానము)

శ్రీ పి. భూపతి నాయుడుగారి చిత్రము

‘ఊరేగింపు’ (రెండవ బహుమానము) శ్రీహరి శేషగిరిరావుగారి చిత్రము

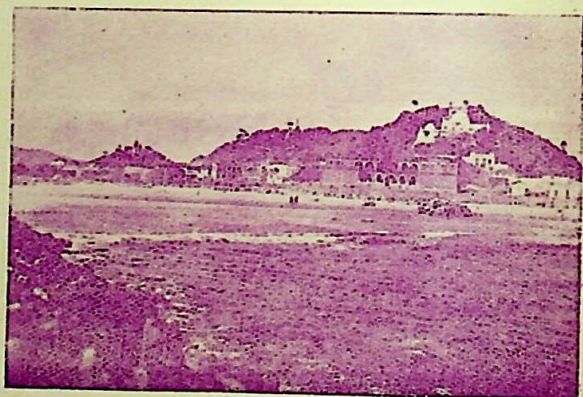

౧. శివసమద్ర జలపాతము (వానకాలమున)

శ్రీ బి. 'స' బ్రహ్మయ్యగారొసగిన చిత్రములు.

౨. శివసమద్ర జలపాతము (ఎండకాలమున)

త్రిమతకూటము

శ్రీయుత ప. హనుద్దేవ చిత్రము

ఇంద్రశబ్దనిర్వచనము

మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు

ఇంద్ర శబ్దము అనేక విశేషార్థములు కలది. ఋగ్వేదమునలి యాశ్లేబ్దమునను యాస్మిన్ము మొదలగు పూజ్యులు నిరూపించుచు చూపిన యనేకనిర్వచనములను సాయజాచార్యులవారు ఋగ్వేదభాష్యమునఁ దెలిసి యున్నారు. భారతీపాకర్త లానిర్వచనముల విశేషములను గాక.

(౧) ఇరాం=అన్నమును, దధాతి=సృష్టినిష్పాదనముచే నిచ్చువాఁడు ఇంద్రుఁడు. (౨) ఇరాం=తృప్తికారకమైన సస్యమును, దధాతి=జలప్రదానముచే జోషించువాఁడు ఇంద్రుఁడు. (౩) ఇరాం=అన్నము నిమిత్తము, విదారయతి=కర్షకముఖమున భూమిని దున్నువాఁడు. (౪) ఇరాం=అన్నమును, ధారయతి=నాశనరహితముగా నిలుపువాఁడు. (౫) ఇరాం=సోమవర్ణరసమును గూర్చి, ద్రవతి=యజ్ఞభూమికి బరుగెత్తువాఁడు. (౬) ఇందా=సోమరసమందు, రమతే=క్రీడించువాఁడు. (౭) ఇంద్రఇతిండ్రః, అనగా, ప్రాణిదేహములందు చైతన్యరూపమున జొచ్చి వానిని బ్రకాశింపఁ జేయువాఁడు.

పై వానిలోఁ గడపటి నిర్వచనమును వాజసనేయులు గూడఁ జెప్పుచు, సర్వేంద్రియాధిష్ఠాన పురుష రూపుడై జంతుదేహములను బ్రకాశింపఁ జేయువాఁడగుటచే నితఁడు, ఇంద్రుఁడయ్యెననియు, ఇతనినే ఇంద్రుఁడనుచున్నారనియు వివరించిరి

మఱికొన్ని బ్రాహ్మజాంతరములలో నిట్లున్నది: పరమాత్మరూపుడైన యీ దేవుని బ్రాణములతోను, వాగాదీంద్రియములతోను. గూడిన వానినిగా నుపాసకులు ధ్యానించుచు బ్రకాశింపఁ జేయుచున్నారని కావున

నితని కింద్రనామము సంపన్నమైనది—ఈపక్షమున (8) ఇంద్రశబ్దము, అని కర్మార్థకవ్యుత్పత్తి చెప్పవలెను.

ఆగ్రయానామక మనీంద్రుఁడు (9) ఇంద్రకరణాదిండ్రః—అని చెప్పెను. అనగా, పరమాత్మరూపుఁడయిన యింద్రుఁడీజగత్తును జేయుటచే నింద్రుఁడయ్యెననుట. జౌపమన్యవముని, (10) ఇంద్రదర్శనాదిండ్రః—అని నిర్వచించెను. అనగా, వివేకముచే, ఈయపరోక్షమైన పరబ్రహ్మమును జూచుచున్నవాఁడనుట. దీనిని గూర్చి, ఆరణ్యకమున నిట్లున్నది. (11) ఇంద్రదర్శమ్. సమస్తజగద్రూపమున వ్యాపించిన యీ పరమాత్మను నేను జూచితిని. అందుచే నితఁడేంద్రుఁడను శేరుగలవాడయ్యెను. ఇతనినే ఇంద్రుఁడను చున్నారు—

మఱికొందఱు (12) ఇది పరమైశ్వర్యే—ఇది ధాతువునుబట్టి, స్వమాయచే జగద్రూపమైన పరమైశ్వర్యముగలవాఁడు ఇంద్రుఁడనిరి. ఇతఁ గొందఱు, ఈశ్వరవాచకమైన (13) 'ఇన' శబ్దములోని అకారమును లోపింపఁ జేసి, దానికి దృఢాతువును—ద్రుఢాతువునుగూడఁ జేర్చి, ఇంద్రశబ్దనిష్పత్తి గావించిరి. అపుడు శక్తువులను భయపెట్టువాఁడనియు, శక్తువులను బరుగెత్తించువాఁడనియు గ్రమముగా నర్థములగును. ఇట్లే ఇంద్రశబ్దమున కింకను అనేక నిర్వచనములు కనబడుచున్నవి.

పైవానిలో 12-13-సంఖ్యలుగల వ్యుత్పత్తులు మాత్రము లౌకికములు. తక్కినవన్నియు వైదికములు. అందును, మొదటి నాల్గును, ఇంద్రుఁడావరోపపదార్థముల కారణభూతుడైన వర్షాధిష్ఠాన దేవతయనియు, కృష్ణ

ధీమాన దేవతయనియు చెలువుచున్నవి. 5-6-పుష్కత్తు వేఱనియు, ఆపరబ్రహ్మమును దొలుతఁ జూచినవాఁ
లతనిని యాగమునకుఁ బ్రధానదేవతగా నిరూపించు డింద్రుడనియుఁ జెప్పుచున్నవి.
చున్నవి. 7-8-9-పుష్కత్తులు సకలజంతు సంరక్షియం కాలక్రమమున మాటుచువచ్చిన వైపుష్కత్తుల
గును వైతన్యరూపమునఁ బ్రవేశించిన పరమాత్మయే యర్థములను బరిశీలింపఁగా, సత్యాశ్వేషణ తత్పరులును!
యింద్రుడను భావమును నూచించుచున్నవి. 10-11- ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానపారంగతులు నగు నార్యుల విజ్ఞానము
నిర్వచనములు, సకలజగత్కారణమైన పరబ్రహ్మము క్రమక్రమముగా నెట్లు వెల్లి విరిసినదో చెలియఁగలదు.

రహస్యధ

కొల్లూరు ధర్మరాయకవి గారు, బి. యే.

స్తోత్రాడపై శిర స్సునిచి నే నిదురింతును గాఢ తామసీ
శీతలఫాల సీమఁబయి చెమ్మటగ్రమ్మ పయంట కొంగుతో
నీతలిరాకుఁగేల మృదు నిస్వనితం బగు గాలి వీవ నా
యీ తను వెల్ల కన్నులుగ నీక్షణఁ జేతును నిన్ను ప్రేయసీ.

మెల్లగ రమ్ము గాఢపు తమిసముఁ జీచిచి కొంచు నాయెదన్
తల్లడిలంగఁజేయుము సుధా మధురాంగి! యొకళ్లో కళ్ల కొఁ
గిళ్లఁ బెనంగి యీజగతికిన్ తుడిపల్కు వచింత మింత శో
పిల్లిన యీ రహస్యప్రణయ జీవుల మొక్క మధుక్షణంబునన్.

నీ దృక్పాతము నీలి మబ్బు వలెనా నిర్జీద్ర చేతంబు నా
చ్ఛాదింకా పులకింతు నిల్వన; మృదుస్పర్శా సుఖాకాంక్షహా
నా దేహంబును నీదు బాహుయుగ బంధంబందు బంధింప, ఛా
యాదేవీ! నశియింతు స్వప్నగత మాయామూర్తివై నీ యెదక.

ఒక నిసివేళ నా తనువునుండి బయల్పడి పోయినాడ ప్రే
మకొరకు చేయి చాచుకొని స్వప్నపు చీకటులందు నంధభి
క్షుకుని విధాన, నోప్రణయసోదరి! యాఁకొనియున్న నీ హృదం
తికపు కవాటముఁ దెఱచితిక కనుఁగొంటి సుధాతి ధేయమున్.

ఈ మధుమాసశరవరి యిదేగతి వేకువ లేక కాలవి
శ్రామముదాఁక నా పరిసరంబున నుడును నీలి రేకయై,
ప్రేమసుధాక్షుధార్తిని తపించిన యీ హృదయద్వయిన్, నిశా
కామిని! జంటగట్టుదము కన్నులకాటుక దిద్దు చీకటిన్.

కవి-వైదిక సాహిత్యము అనువాదకుడు, పల్ల వెంకటశాస్త్రి, (రామకృష్ణనమితి)

(వేదతీర్థ, సరదేవశాస్త్రి, సుధాబిందు.)

కవి శబ్దము అత్యంత ప్రాచీనమైనది. ఇయ్యదివైదిక సాహిత్యమందు అనేకపర్యాయములు వచ్చుచున్నది. ఋగ్వేదములో యేడువిభక్తులయందును యీపదము వాడబడినట్లు అనేక ప్రయోగములు కానవచ్చుచున్నవి. అందీపదము తరచు దేవతలకు విశేషణపదముగా వాడబడినది. వైదికసాహిత్యమందు కవిశబ్దము విద్వాంసుడను అర్థమందును విశేషముగా క్రాంతిదర్శియను అర్థమందును అనునర్థించుచున్నది. కవయోగస్మాత్ దూరదర్శినోభవంతి, (నిరుక్త) కవియని ఎందుకు చెప్పుచున్నారు? క్రాంతిదర్శి యగుటచేతనే. అనగా దూరదర్శి యగుటచేతనే. ఈ కవిశబ్దము ఉపనిషత్తుల యందుకూడ అనేకమారులు వచ్చియున్నది. అం దీపదము ఈశ్వరుని కొరకే ప్రయుక్తమగుచున్నది. రామరాను యీ కవిశబ్దము లాకి సాహిత్యములోనికి రాగానే ఋగ్వేదమందును, ఉపనిషత్తుల యందును యే అర్థమున వాడబడుచున్నదో అట్టి అర్థము శూన్యమైనది. కవిశబ్దము ఋగ్వేదమందు,

కవయః	౫౦ మార్లు
కవయే	౮ ,,
కవినః	౧ మార్లు
కవిః	౮౦ మార్లు
కవిక్రతుః	౭ ,,
కవిక్రతుం	౪ ,,
కవిక్రతో	౧ మార్లు
కవిశుద	౧ ,,
కవితమః	౨ మార్లు
కవితమం	౪ ,,
కవితమస్య	౨ ,,

కవినా	౨ మార్లు
కవిప్రశస్థః	౧ మార్లు
కవిభిః	౬౭ మార్లు
కవిం	౩౦ ,,
కవిఇవ	౧౦ ,,
కవియన్	౧ మార్లు
కవియమానః	౧ ,,
కవివృధః	౧ ,,
కవిశస్త్రః	౩ మార్లు
కవిఇతి	౮ ,,
కవీన్	౨ మార్లు

కవిత్వనా	౧ మార్లు	కవినాం	౧౫ ,,
కవితరః	౧ ,,	కవే	౫౦ ,,
కవిత్యా	౧ ,,	కవేః	౪ ,,
		కవ్యతా	౧ మార్లు

వచ్చియున్నది. లాకికసాహిత్యమందు నకవిశబ్దముయొక్క ఆ వ్యాపకము అర్థములేకుండా పోయినది. ప్రస్తుతము కవిశబ్దముమాత్రమే మిగిలినది అయినప్పటికీ క్రాంతిదర్శిత్వమునగా ప్రతిభాశీలత్వము కవియందు కూడ స్వీకరింపబడినది. దీనియందు ఈ వ్యాఖ్యత్రయము సందేహములేదు. కవి గావలెనన్నచో కాబాలడు అతడు ప్రతిభాయుక్తుడై జన్మించుచున్నాడు. వైదికఋషుల యొక్క స్ఫూర్తినిచూడుడు. వారి ప్రతిభచే వీరితిగా నూక్తము వెంటనూక్తముపరిశ్రమరహితముగ తరలినచ్చుచుండెడిది. రామాయణము, మహాభారతము మొదలగు పురాణములను చూడుడు. వీటి కర్తలు వైదిక ఋషికోటియందు చేరకపోయినను వీరియొక్క ప్రతిభ ఎటువంటి వేగముతో పరుగెత్తుచున్నదో. రామాయణ మహాభారతాది పురాణములకు ఆధారమైన రచనాసాహిత్యమున గోచరము కాగలదు. ఈవిషయముల యొక్క ప్రతిభపూర్వ వర్తలయిన ప్రాచీన కవుల ప్రతిభవలె లేకపోయినను, వీరి కవిత్వమందు ఏకొలదిపాటి ముగ్ధతనైనను చేహార్చు శక్తి లేక పోలేదు. ఇక ప్రస్తుతకవిబృందమును తిలకింతుమా యిందొకానొకడును విద్వాంసుడు లేడు. దూరదర్శి అంతకుముందే కానరాడు. హతా దాకృష్టానాం కలిపయపదానాం రచయితా అతిక్ష్వముమీద ఇందులోని, అందులోని పదములను స్వీకరించి రచియించెడి యీ మూడవ తరగతి కవులపల్ల భారతదేశము యొక్క ఉద్ధారకముగాని, భారతీయ వాతావరణముం దక్షేపించెడి ఉత్కృష్టత్వముగాని ఎట్లుకా గలుగుచున్నది. ఈతర

గతి కవి గోస్వామి కులనీదాను పాదపద్మముల సన్నిధిని కూర్చొనుటకు కూడ యోగ్యుడు కాదు. అయినప్పటికి వీరు తమరచనలను దివ్యకృతులుగా తలచుచున్నారు. సృష్టిప్రారంభము మొదలుకొని నేటివరకు ఏసమయమందుకూడ కవిశేష్ మింతటి దురుపయోగముయొండలేదు. అనగా నేడంతటి దురుపయోగముగా వాడబడుచున్నదో అంతటి దురుపయోగముగా, పైగా ఏప్రకారముగాని యంత్రణశక్తి లేకపోవుటవల్ల. “సర్వాన్ పుష్పాన్ తోహయాత్” అనగా తోకగల సమస్తజంతువులను గుట్టములుగా తలపబడుచున్నవి. ఇది దౌర్భాగ్యవిషయమే యున్నది. ఋగ్వేదము. 1-11-4. యందు కవిశేష్టులతో ఆమితోజాః అని శబ్దముకూడ నచ్చియున్నది. ఆపరమిత ఓజః కవియగువాడు లేజపుమేతుడై ఉండవలెను. విద్వాంసుడై యుండవలెను. మారదర్శయయి యుండవలెను. ఆతడే నిజమైన కవి కాగలుగుచున్నాడు. ఈ కాలమున మనహిందీ సంస్కృత కవులలో నెవరైన అట్టి సర్వశక్తిసమన్వితులగు కవులు కలిగియున్నారా! లేరు, లేరు. ఆధునికమున విద్వాంసులే చాల తక్కువ. అందునను మారదర్శి లేనేలేడు. ఒకవేళ విద్వాంసుడైన మారదర్శి ఎవరైన ఉన్నట్లుయితే ఆతడు శక్తియుక్తుడై యుండుట దుర్లభము. ఈ ప్రకారము ఆంధ్రసంస్కృత హిందీకవులలో శక్తియుక్తులగు చతుర్థాకారమే లేకుండెను. మనకవులలో నాట్యకారుల ప్రత్యేకకృతులు నీరసములు, శక్తి విహీనములుగా నుండియున్నవి. నానుకముచే పరాధీన దేశముందు శక్తియుక్తులైన కవులుండుట గూడ అసంభవమనియే భావించుచున్నాడను. ఎందుకేరనంటే మారదర్శి లేజస్సమన్వితుడు. స్వతంత్రుడు అగు కవి మనదేశమునంటి. దాస్యవాయుచుండలమున ఎందుకు జన్మించును! ఒకవేళ జన్మించినను నాని నీతియుతప్రతిభ దేశమున వ్యాపించు అవకాశ మెట్లు లభించును? స్వేచ్ఛాభ్యుదయోన్ముఖదేశమున నే అట్టికవి జన్మింపగలుగుచున్నాడు. ఆదేశమున కభ్యుదయోన్నతులు, కలిగించుట కతడే ప్రబలకారణమగుచున్నాడు ప్రస్తుతము అట్టి నిజమైన కవులు లేనేలేరు. అడవియందలి మండ్ర

చెట్లవలె కుకవిబృందము పెచ్చుపెరిగి పోవుచున్నది. దీనికి ప్రధానకారణము పరాధీనతయే! ప్రజలు వైదిక సాహిత్యమును క్లిష్టముగా తలచి దానిని పీడి మారముగా కూర్చొనుచుండిరి. శ్రద్ధాయంతముగు పరిశ్రమ చేసినచో వేదములయందు కూడ వారికి నానావిధరసానందము. విశేషముగా లభించగలదు. వేదములు స్వతఃభంగిమయములు. అవి ఋషులయొక్క మారదర్శితాప్రతిభలవలన ఉద్భవించినవి. భండారచనా ప్రారంభము అన్నిటికంటె ముందు వేదములనుండియే కలిగినది. స్వాభావికశర్లనయు నానావిధ రసములు వేదములయందు కొరవడి యుండలేదు. వేదవాఙ్మయమున గల ఉపమలు, దలంకారములు, మరయే భాషయందును, ఎన్నిటికిని ఏరికి దొరకాలవు. సారాంశ మేమనగా కవులకొరకు వైదికసాహిత్యమందంతటి అధికసామగ్రి కలదు.

అయితే కవులు దానియందు పరిశ్రమచేసి దానియొక్క యధార్థోపయోగములన లోకోపకార మాచరించి ధన్యులయ్యెదరు గాక, లోకము, పరమార్థము యారెంటికిని సహజముగానే కలయిక కలదు. వైదిక సాహిత్య జ్ఞానవిహీనతచేతనే తాకిక కవిపరిపూర్ణుడు కాలేక పోవుచున్నాడు. తాకిక కవులకు నాప్రార్థనయేమనగా, వారు సంస్కృతజ్ఞానము కలపారననో ముఖ్యముగా వైదికసాహిత్యమందు ధ్యానముంచెదరు గాక! ధర్మమును, ఆదిశ్రోత వేదములనుండియే శేర్పుకొనెను. ఆర్యసభ్యులను ఆదిశ్రోత వేదోపాసనచేతనే పొందగల్గెను. గనుక వేదమతము ఉపాసించి క్రాంతి దర్శిత్వము. మితశస్త్రులను సంపాదించగలిగిన తాకిక కవి ఏమి చేయజాలడు? అట్టి కవి తాను సంకల్పించిన రీతిగా తనకృతీచే ప్రపంచమును ఏతీరుగనైన త్రిప్పగలడు. కవులయొక్క శక్తికి పారములేదు. వైదికశబ్దములయందు కవి అగ్నితో ప్రార్థనముచేసి యీ చిన్నివ్యాపమును ముగించుచున్నాను. “అగ్నే తవ శ్రవోనదయా, మహిభ్రాజంతే. అర్చయో విమవసో, బృహద్భానో శ్రవసో వాజిముఖ్యుండనోసి, రాకుషేకనే”

మ మహారాష్ట్రభూతమైన
లలిత కోమల చిత్తఫలకంబునందు

మోవి యచ్చాడి, కపోలవ్రతమునఁ
దవిలియొత్తెడు చిలుకడిముద్ర ముద్దు.

అననుభూతమహత్తరానంద భావి
భవ్యానుభోగసంభవ నిశ్చయతకు,
మనసులు నింజార మాటలులేని
లీలావిశేషమౌ లేయొట్టు ముద్దు.

పండు వెన్నెల గల నిండునెలనలే
నెజజవ్వనపుటింపు చిలుక పాయంపుఁ
జెలికలిమికిఁ, జిక్కులు లేనిదయ్యు,
నడలింపనీని ప్రేముడి ముడి ముద్దు.

ఆయుర్వనంబులో యౌవనాంకురము
మోహదోహదముచేఁ బూచుపుష్పమునఁ,
గామపరాగ సంకలిత మాధురిని
గరగ, నధరశీతకరబింబ మురలి
చిందు ప్రణయహిమబిందువు ముద్దు.

అలసి సాలసియున్న, నెలసిగ్గుగొన్న,
వలపుఁ దలఁపులెడ గిలిగింత లిడఁగఁ,
గులుకుఁ బలుకు లాడుకోఁ జాలనపుడు,
జలిబిలిమూగి మాటలమూట ముద్దు.

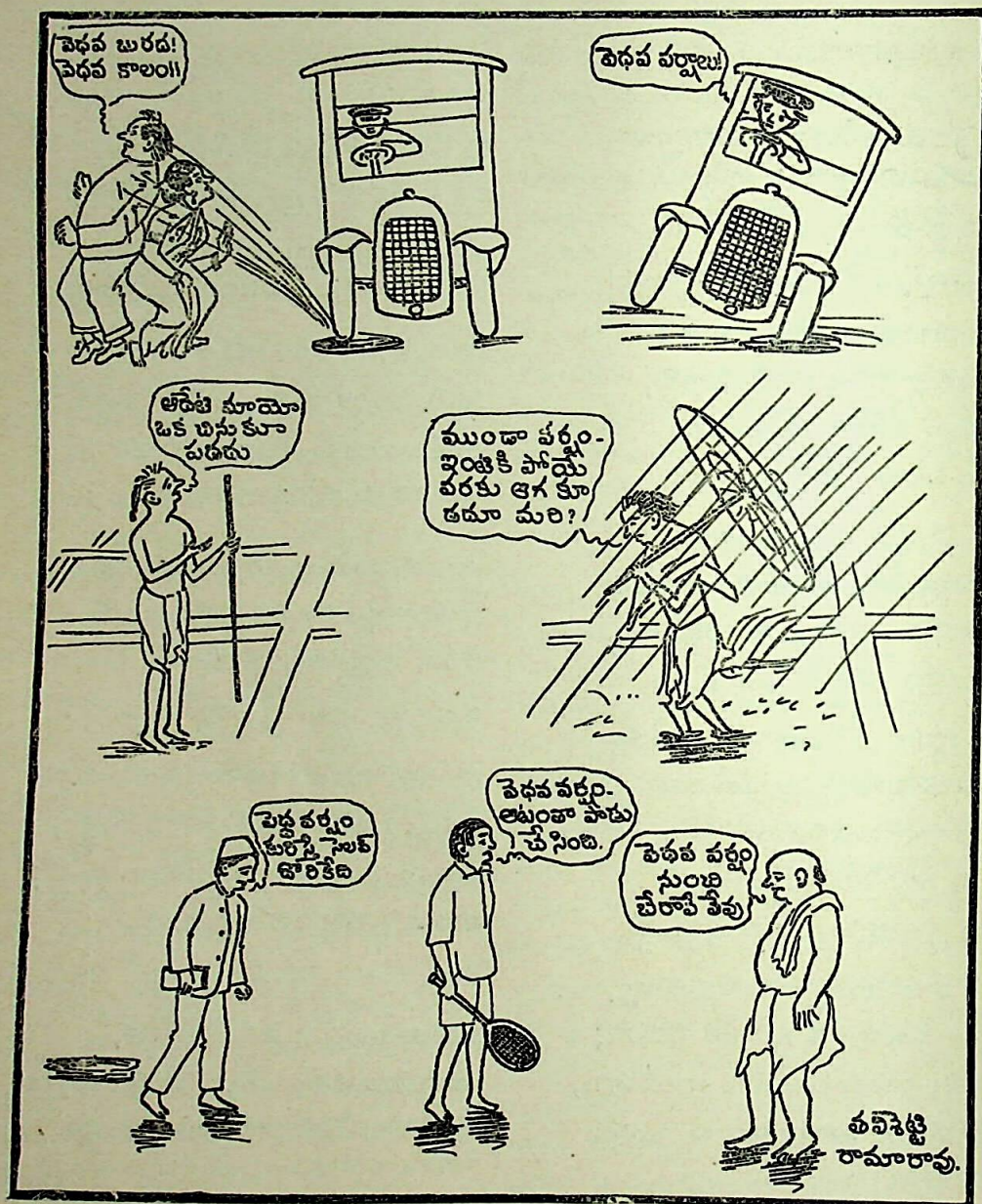
స్నిగ్ధసందిగ్ధవిస్తృత నిశీథమున
రాగారుణోదయక్రమసూచ్యమగుచు,
నిర్నిరీక్షణ పద్మనిర్నిద్రమగుచు,
తవణిండు రిక్కు, వేకువచుక్కు ముద్దు.

మనగోల గనిచాలుఁ దనలోనఁ దానె
కెరలి నవ్వుకొనుచు, భారలి కెవ్వనుచు,
నుబుసులూడుచు నెద్దియో బాసలోన;
జెలువొందు కనుగందు చెలగాట ముద్దు.

ప్రణయప్రబంధంబు రచియించు నెడల
నాశ్వాసములకు నాద్యంతంబులందు
నొసర నుపక్రమణోప సంహార
ములఁజెల్లు లక్షణ ముఖ్యంబు ముద్దు.

దూరపు తెడఁబాటు తుదిచేత ముద్దు;
వగపుఁ గడలిఁదేల్చుఁదగువోనె ముద్దు;
వయసు భేదములేని చెయిదంబు ముద్దు;
సుమనోజ్ఞ తార్థవచోనిధి ముద్దు.

తలఁపులో నెలకొన్న వలపులఁ దెలుపు
నతులార్థవంతమ పగు దీవుగాక,
యోటిమాటలఁ బల్కి యేటిలాభంబు?
ఇకమాటలేల? నీకొకముద్దు ముద్దు!

హిందూ స్త్రీలు-నాట్యరంగ ప్రవేశము

హిందూ నారీమణులు పాశ్చాత్య సోదరీమణుల వలెనే నాట్యరంగములలో భూమికాధారణముచేయ నగు నాయను ప్రశ్న మనఆంధ్రదేశములో చాలామంది విద్యార్థికుల మనస్సులను కలతపెట్టుచున్నది. గతసంవత్సరము జూన్ నెలలో తెనాలిలో ఆంధ్ర నాటక కళాపరిషత్తు జరిగినతరువాత కొన్ని నాటకసమాజములలో స్త్రీలను భూమికాధారణమునకై నియోగించుటయు, స్త్రీ పురుషులతో కలిసిన సమాజములను నాటకాభినయమునకై శ్రోతగా నేర్పరుచుటయు జరుగుచున్నది. ఆంధ్ర పత్రికయు, సమవర్ధనీయు తమసూతన సంస్కారాభిమానమును పూర్తిగా వెల్లడించినవి.

కాని, పాశ్చాత్యసోదరీమణుల లీభూమికాధారణమునకు విలాసార్థమే, వృత్తిగానో, కళాభిమానముననో దగియుండిరిగదా యని మనహిందూస్త్రీలును అట్లేల చేయరాదని యీయర్థమును సమర్థింపజూచినవో నిది యట్లు సుశుభ్రుగా పరిష్కరింప బడనేరదనియే నాయూహ. నాట్యరంగములలో భూమికాధారణము చేయు పాశ్చాత్యస్త్రీలు సాధారణముగా నవివాహితలే. అదియట్లుండ, పాశ్చాత్యస్త్రీలు చేయగల యద్భుతచర్య లెన్నో గలవు. వారికి పురుషులతో సమానమైన తిరీయత్తుగలదు. వారు గుర్రములపై స్వారీచేయగలరు; మోటార్లు నడపగలరు; షిప్తాట్లు పేల్చగలరు; నీళ్లలో

ఈదగలరు; పరసహాయములేకనే ఖండ ఖండాంతరములు చెక్కుచెదరకుండా తిరిగిరాగలరు; మానరక్షణ చేసుకోగలరు; ఏపురుషుడైనా పెంకెతనపు మాటలాడితే తలయెత్తలేకుండా జవాబుచెప్పగలరు; మితిమీరితే అడాపెడా రెంపలు వాయింపకలరు. ఇట్టిపనులు మనహిందూనారీమణులు చేయగలరా? లేనప్పుడు పులిని చూచిన నక్కసామెతగా తగుదుమని మననారీమణులు పాశ్చాత్య సోదరీమణులతో నాట్యరంగప్రవేశ విషయములో మాత్రము సాపట్యము కలిగించుకొనుట న్యాయమైనపనిగాదు. వారభినయించు నాట్యాభినయము ననుకరించుటయును తగదు.

అయిదే ఈప్రశ్న మనహిందూసంప్రదాయమునకు కేవలము విరుద్ధమా అన్నవిచాగణ కలుగకమానదు. ఈసంప్రదాయ విషయమును మాభారతీతీర్థ నాట్యవిభాగవిమర్శకులలో తేలిసవిధానము ననుసరించి యీవ్యాఖ్యానములో విశదపరచుచున్నాను.

ఆంధ్రదేశములో బొమ్మలాటవా శ్లనునొకజాతి ప్రజలు కలరు. వీళ్లకు సంగీతసాహిత్యములలో మంచి ప్రవేశము కలదు. భారత రామాయణాదిపురాణగాథలు సంగీతసాహిత్య సమ్మిళితముగా రంగులబొమ్మల సహాయముతో జనసామాన్యమునకు విశదపరచుట వీరికి తరతరములనాటి కులవృత్తియై యున్నది. దీనిని చక్కని

పాండితీనైభనముతోను, మేలైన నాట్యకళా వైదుష్యముతోను నిర్వహింపగలిగిన బొమ్మలాటవాండ్ల జట్టులు నాచిన్నతనములో కొన్ని చూచియుంటిని. నాటకప్రదర్శనములు మనదేశములో ప్రబలి బొమ్మలాటలు నెను కబడ్డెతరువాత వీరును దేశకాలానుసారముగా బొమ్మల సహాయమును విడలి, తామేస్వయముగా నేషములు వేసుకొని తొల్లింటి పురాణగాథలనే ఆటకలాపములుగా గాక నాటకములుగా వర్ణించి నూతన నాట్యరంగముల యందు ప్రవర్ధింప నారంభించిరి. వీరు కుటుంబములకు కుటుంబములుగా నీప్యత్నిసంస్కారము నవలంబించిరి. ఇందులో వారి కులసంప్రదాయమునకు విరుద్ధమైనపని యేమియును లేదు. దీనినిబట్టి మానగా పూర్వము హిందూనాటక రాజములు సంస్కృత ప్రాకృతములలో ప్రవర్ధింపబడిన కాలములలో కూడా నాట్యవృత్తిని కులవృత్తిగా పరిగణించిన జాతులీదేశములో నుండి నట్లే తోచును. అట్టిపరిస్థితులలో నాట్యప్రయోగమందు స్త్రీలెట్లు సాయపడచుండిరో తెలిసికొనుటలెల్ల మనప్రశ్న కొంతవరకు సమర్థింపబడగలదు. ఇట్టివిమర్శకు భరతనాట్యశాస్త్రమే ముఖ్యమైన యాధారము గనుక ఆగ్రంథము ననుసరించియే కొన్ని యంశము లుదాహరించుచున్నాను.

నాట్యశాస్త్రములో (కావ్యమాలా సీరీసుప్రతి) మండపవిధానము నుపన్యసించు ద్వితీయాధ్యాయములో “శాలాస్త్రీభిరంకృతాః” అని ప్రేమగా రాది నాట్యశాలాస్తంభములు స్త్రీలచే నలంకరింపబడవలసినవని శాస్త్రకారుడు చెప్పుచున్నాడు. గృహాలంకరణపద్ధతి స్త్రీలకే యొరుకగదా! నాచిన్నతనములో చూచినబొమ్మలాటకంపెనీలవారు స్త్రీపురుషులు తామునుచ్చిన గ్రామములో నాట్యశాలా నిర్మాణమును తదలంకరణములును స్వయముగా చేసికొనియుండుట నేను చూచి యొరుగుదును. ఇదియే ప్రాచీన సంప్రదాయము.

నాట్యప్రయోగ ప్రాశస్త్యము నుపన్యసించుచో భరతనాట్య శాస్త్రమునందు—

శ్లో. ప్రాయోగతుస్వభావాత్

స్త్రీణాం గానం నృణాంచ పాత్యవిధిః;

స్త్రీణాం స్వభావమధురః

కంఠోన్మణాం సులలితత్వంచ.

అని స్వభావగుణజాతిశయము లుగ్గడింపబడినవి.

పురుషులకు స్వభావసిద్ధముగా కంఠములలితముగాను, స్త్రీలకు మధురముగాను ఉండును గనుక పురుషులకుపాత్యమును, స్త్రీలకు గానమును విధింపబడుచున్నది. దీనినిబట్టి నాటకప్రయోగమందు స్త్రీలకు ప్రత్యేకస్థానము; అననియే నిర్ణయింపవలసి యున్నది. మరియు

శ్లో. యేస్త్రీణాం పాత్యగుణాభవతి

నరాంజాంచ గానమధురత్వమ్;

జ్ఞేయోఽలంకారోఽస్మా

నహిస్వభావోహ్యమం తేనామ్.

అనియు కలదు. స్త్రీలలో పాత్యగుణములును, పురుషులలో గానమాధుర్యమును గలచోట నవి వారికలంకారములనియు స్వభావగుణములు గావనియు నీ నిర్వచనము. కనుక పూర్వపు హిందూనాటకములలో స్త్రీలు గానవిశేషములు గల భాగములును, పురుషులు పాత్యవిశేషములుగల భాగములును ప్రవర్ధించుట యాచారమై యుండినట్లు తోచకమానను. తొల్లింటి యార్యనాటక సంఘములలో నాద్యకులు పాతకులు, మొదలగువారిలో పాటు “గాయిక”లు కూడా ఉండినట్లు “గాయిక”లను గూర్చిన నిర్వచనమునుబట్టి యూహింపవచ్చును. అది యిట్లున్నది.

గాయికా నిర్వచనము

శ్లో. రూపగుణకాంతియుక్తా మా

ధుర్యోపేత సత్వసంపన్నాః;

పేళలమధురస్మిద్ధాను నాద

సమరక్త శుభకంఠాః.

సువిహిత సమకవిధాయి

న్యాజ్ఞోభ్యగీతతాలయకుళిలాః;

ఆత్మోద్వార్జితకరణా

విజ్ఞేయా గాయికా శ్యామాః.

ఇంతేకాదు:

ప్రకృతి వికల్పనమను అధ్యాయములో భూమి కాధారణ విధానమును బట్టి నాట్యప్రయోగములు (1) అనురూప, (2) విరూప, (3) రూపానురూపము లని మూడు తెరగులుగా విభాగింపబడినవి. పురుషులు పురుషప్రకృతులను, స్త్రీలు స్త్రీప్రకృతులను అభినయించు నాటకములు అనురూపములు.

శ్లో. స్త్రీయస్తు స్త్రీకృతో భావః
పారువః పురుషస్యచ;
యథావయస్తథా తస్మిన్
అనురూపాశు సా భవేత్.

బాలకులు వృద్ధభూమికలను వృద్ధులు బాలభూమికలను భావప్రకటనమువల్ల నభినయించినచోట నది విరూపనాట్యమగును. పురుషులు స్త్రీగతభావముల నభినయించినచో నది రూపానురూపనాట్యమగును.

శ్లో. పురుషః స్త్రీగతం భావం యత్ర ప్రకరుతే పునః;
రూపానురూపా సాక్షేయప్రయోగే ప్రకృతిస్తథా.
ఈనిర్వచనములను బట్టియు స్త్రీతే స్త్రీభూమికల నభినయించుట నాట్యప్రయోగ ప్రాశస్త్యముగా ఆర్యనాట్యాచార్యు లంగీకరించినట్లు స్పష్టము.

మరియొకవిశేషము: కొన్ని నాటకములు స్త్రీల చేతనే ఆడింపవలెననియు, కొన్ని విధములైన నాటకములలో స్త్రీలు భూమికలు ధరింపతగనియు కూడా నియామకము కలదు. ఎట్లనగా:—

శ్లో. శృంగారరస మాసాద్య స్త్రీణాం
భాణం ప్రయోజయేత్

శృంగారరస సమన్వితమగు భాణమును స్త్రీలచే తనాడింపవలెను.

శ్లో. ఈహమృగేఽపి తస్యోత్
కేవలమత్ర స్త్రీయాయోగః.

ఈహమృగమును రూపకమును కేవలము స్త్రీలచే తనే ఆడింపవలెను,

శ్లో. యుద్ధోద్ధ తావేగ కృతాః
సంరంభ బహులాశ్చయే;

న తే స్త్రీభిః ప్రయోక్తవ్యా
ప్రయోజ్యాః పురుషైస్తు తే.

యుద్ధము, ఔద్ధత్యము, వేగము, సంరంభబాహుళ్యమును గల నాటకములు పురుషులే ప్రయోగించవలెను. స్త్రీలచేత నాడింపకూడదు.

నాట్యప్రయోగమందు మిషగా గాని, విలాసార్థముగాని, వంచనకుగాని వస్తువిన్యాసాను సారముగా స్త్రీలు పురుషవేషమును పురుషులు స్త్రీవేషమును ధరించవచ్చును. తదనురూపముగా స్త్రీలు ధీరత్వముగాను, పురుషులు లలితముగాను వేషభావలచేత కావ్యరసాభి నయము చేయవలసియుండును. ఇందు విషయమైన నిబంధనశ్లోకము లిట్లున్నవి:—

శ్లో. వ్యాజేన క్షీడయావాపి
తథాభూయశ్చ వంచనాత్;
స్త్రీపుంసః ప్రకృతింకుర్యాత్
స్త్రీభావం పురుషోఽపివా.

దైర్యదార్ద్యం సక్షేప
బుద్ధ్యా తద్వచ్చ కర్మణా;
స్త్రీపుమాంసం త్వభినయే
ద్వేషవాక్య విచేష్టితైః.

స్త్రీవేషభాషితై ర్యుక్తః
క్షేపితా క్షేపితైస్తథా;
మృదుసన్నగతి శ్చైవ పుమాన్
స్త్రీభావ మాచరేత్.

ఈ నిబంధములనుబట్టి సహజముగా నాటకప్రయోగములో స్త్రీలు స్త్రీభూమికలను, పురుషులు పురుషభూమికలను ధరించుటయే సంప్రదాయమని స్పష్టపడుచున్నది.

ఇట్లు భారతీయనాట్యకాస్త్రప్రకారము స్త్రీలే స్త్రీభూమికలు ధరించుట సంప్రదాయమైనయెడల శృంగారాభినయమందు స్త్రీపురుషులు నాయక నాయికావేషధారులు రంగస్థలమందు కావ్యరసాభినయము చేయునప్పుడు చిక్కులు కలుగవాయని ప్రశ్నకలుగును. దీనికి

సమాధానము నాట్యశాస్త్రమందే గలదు. నాట్యరంగ మందు ప్రయోగింప మాడనివని కొన్ని శృంగార భావా భినయములు నిషేధింపబడినవి. ఎట్లనగా

శ్లో. నకార్యం శయనం రంగే నాట్యధర్మం విజానతా,
కేనచిద్వచనార్థేన ఛేద మత్ర ప్రయోజయేత్.

యదాస్య పే దర్థ వశాదే కా కీసహిఽతోపి వా,
చుంబనా లింగ నాదీని రంగమధ్యేన కారయేత్.

దంతం నఖక్షతం ఛేద్యం నీపీస్రంసన మేవచ,
స్తనాధరవిమదకం చ రంగమధ్యేన కారయేత్.

భోజనం సలిలక్రీడాం తథా లజ్జాకరంతు యత్
ఏవంవిధం భవే ద్యద్య తైత్ర డ్రంగే నకారయేత్.

ఇట్టి రంగవర్జ్యములను పరిగణించుచు నాట్యప్రయోగ మును సాగించినయెడల స్త్రీపురుషులు కలిసి నాట్య భూమికలు ధరించు రంగప్రయోగములందు ప్రీడాజుగు పాస్కరములగు నభినయము లుండనేరవు. స్త్రీలుస్త్రీ భూమికలను ధారాళముగా ప్రయోగించవచ్చును.

ఇదియంతయు యుక్తమే యైనను నేపథ్యగృహ మందు (green room) స్త్రీపురుషులు వేషములు వేసు కొనుచోట స్త్రీలమునకు భంగము కలుగకలచేమో యను సంకోచ ముండవచ్చును. ఈమంశమునుగూర్చియు నాట్యశాస్త్ర నిరూపకము గలదు. ఎట్లనగా:—

శ్లో. న స్వయంభూమి కాన్యాసం

బుధః స్త్రీణాంప్రయోజ యేత్.

తెలివిగలవా డెవడును స్త్రీలకు స్వయముగా భూమికాధారణము చేయించరాడదు. స్త్రీలు తమవేష ధారణమును తామే చేసుకొనవలెను. ఇట్లు నేపథ్యమందు, ఆహార్యనిధియందును స్త్రీపురుషులు ప్రత్యేక ముగా నుండినయెడల స్త్రీలు నాట్యరంగము లందును తమనిశ్చయనివాసములందులెనే తమశిలమానములు కాపా డుకొనవచ్చు ననుటకు సందేహము లేదు.

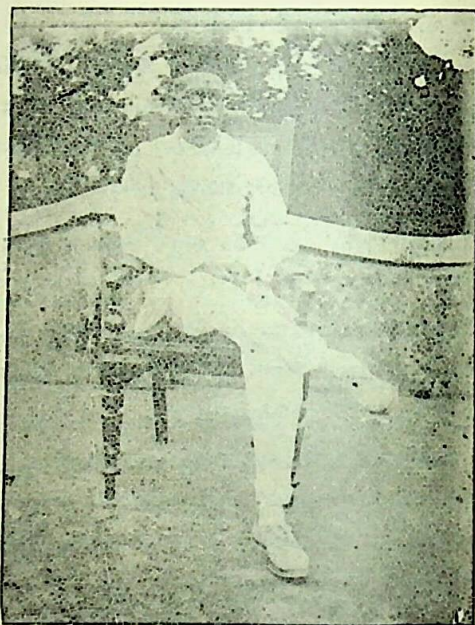
బుర్రా శేషగిరిరావు,

ఆంధ్రభారతీ తీర్థ ప్రధాని.

భారత నాట్యచార్య

చట్టి చిన్నపూర్ణయ్య పంతులుగారు

సుప్రసిద్ధనటులను ఆచార్య విరుదాంకితులను, ఆంధ్రభారతీతీర్థకారవసభ్యులను, విశేషించి క్రొత్తగ నిర్మించబడిన ఆంధ్రనాట్య కళాపరిషత్తున కధ్యక్షులు నగు చట్టి చిన్నపూర్ణయ్యపంతులుగారు విఖ్యాతులయ్యు ఆంధ్రలోకమున కంతగ ముఖపరిచయ మొసంగిన యశః కాములు కారు. వీ రాంధ్రగీర్వాణాంగ్లకన్నడభాష

శ్రీ చట్టి చిన్నపూర్ణయ్య పంతులు గారు

లలో పండితులు. భరతశాస్త్రము నామాలాగ్రముగ నెరిగినవారు. ఆంగ్లరంగస్థల నియమముల బాగుగ గుర్తించువారు. నేటి కిరువదైదేండ్ల నుండి నాట్యరంగమున పేరొందిన పాత్రధారులు. ఆది నాంగ్ల నాటకములలోన నాడి యటుపై నాంధ్రరంగస్థలిని ప్రఖ్యాతి గడించిరి. ఒకనాయకపాత్రలందే కాక సామాన్యవేషములందును వీరు తమ పాత్రపోషణ నైపుణిని వెల్లడించి యశము గాంచిరి. గద్యపద్యసమ్మిళితములగు నవీనాంధ్రనాటక

శివాజీ పాత్రము

“శివాజీ:—ఈ సింహగడము మరల శత్రువులకు చిక్కినేని మన మాతృభూమికి రాజధానియగు రాజగటము వారికి సులభసాధ్యమును. రాజగడమే పడిన మహారాష్ట్రమే పడినట్లు. కావున నోవీరులారా! రణరంగంబున పరాజయ మెరుంగని యో శూరులారా! వీరభారతజననీ గర్భసంభాతుల రగు నో ధీరులారా! మహారాష్ట్ర రాజ్యమును మీ రీధరపై సుస్థిరముగ నెల కొల్పదలంతురేని, వెనుకటి మీవీరపితృ పూతరక్తంబు మీరక్తనాడుల నేటికిని ప్రవహించునేని, సాటివీర హైందవకోటిలో మీరు తలలెత్తి తిరుగదలంతురేని, మీకాంతలను శత్రులబారి బడకుండ మీరు గావ దలంతురేని, నేటి సూర్యుడప్రమింపక మునుపే విజయలక్ష్మిని కైకొనుడు.”

(రోషవార)

ములలో పద్య మొకరీతి రసభంగ మొనరించుట గుర్తించి, గద్య ముచితరీతి నుచ్చరింపమి దానికున్న పటిమ వెల్లడి గాకున్నదనియు, పద్యము సంగీతములోన గావలసినంతగ భావప్రకటన కవకాశ మొసగకున్నదనియు, గడచిన పదేండ్లనుండి వీరు తామభినయించు పాత్రలందు పద్యములగూడ గద్యముగ మార్చి పాత్రపోషణము చెడకుండ రంగస్థలమును వన్నె కెక్కించుచున్నారు. కంప దుర్యోధనాది పౌరాణిక పాత్రలందును, తానీమ శివాజీ మొదలగు చారిత్రిక పాత్రలందును, దుష్టుబద్ధి రఘునాథరావు మొదలగు సాంఘికనాటక పాత్రలలోనుగూడ వీరు పద్యముల వీడి మరయు ఖ్యాతి నొందగలిగిరి. అంతేకాదు, గానవికార దులగు ప్రఖ్యాతనటులతోగూడ నదే రంగస్థలమున దమ యభిమానపాత్ర లభినయించుచు పద్య మొక్కటియు చనువక మెప్పులందిరి. వీరి నిపుణత కింకొక్క విషయ మేమన రంగస్థలమున దనతోడ నుండు నటుల లోపము లెవ్వియు గానరానీయరు. సరిగదా వీరి యాజమన్యమున జరుగు నాటకములందు ప్రేక్షకులకు లోటు గనబడకుండు లాగున జేయగల సమర్థులు. కాబట్టియే మారుమూల గంగా మండలమున నె యంతకాల ముండియు ప్రఖ్యాత నటులచే నాట్యకళాపరిషదధ్యక్షులుగ నెన్నుకొనబడుటే గాక, తమ నాట్యకళలము నెరిగిన వారి నలన ప్రాస్పదేశమునుండి నాట్యాచార్యపట్టమును గూడ బడసి సన్మానింపబడిరి.

కీరి ప్రఖ్యాత భావచిత్రము ఛాయాగ్రహణమునకైన తగిన సదుపాయములు లేనిలోపమున పంతులు గారి మూర్తి తప్ప తక్కుంగల దృశ్యమెల్ల లోపభూయిష్టమై యుంటున్నద్రవ్యము తమింతురుగాక.

జయంతి వెంకట కృష్ణారావు

శ్రీ.గోవిందరాయ సురభినాట్యమండలి

డిసెంబరు మొదటినాళ్లలో ఈనాట్యమండలివారు చెన్నపురమున కొన్ని నాటకముల నాడిరి. ఈ మండలియందు స్త్రీలు పురుషులు గలరు. వీరందరు చాలవరకు ఒకకుటుం

బమునకు చెందినవారే. స్త్రీలుకూడ పురుష పాత్రములను ధరింతురు. వీరికి నాట్యకళ యందు పరిపాటి చాలినంత గానరా దనవలసి

రించి చక్కదిద్దుకొనుట సమంజసము. వీరి ప్రదర్శనములలో నారదపాత్రము (నరసమ్మ) కొంత మెచ్చదగియున్నది. — భారతి.

నారదుడు-మన్మథుడు

స్త్రీపతి నరసమ్మ-స్త్రీపతి సుభద్రమ్మ

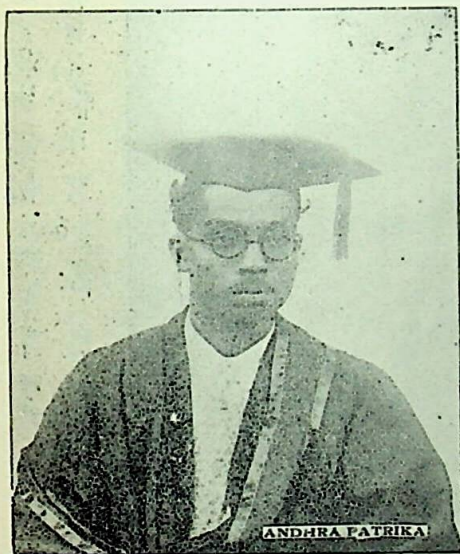
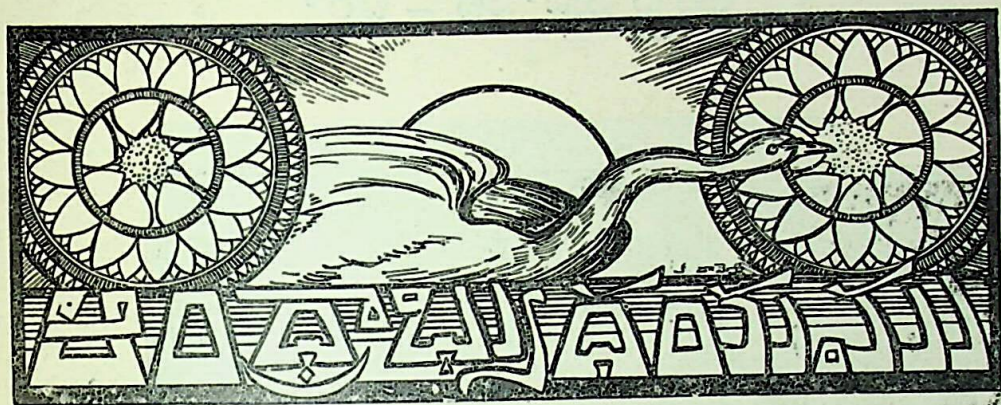
యున్నది. ఇందువలన సామాజికరంజనము సమకూరుట దుర్లభము. నాట్యకళాభివృద్ధికి యి పెక్కు తెలుగుల పలువురు పాటుపడుచున్న యీ కాలమున ఈ మండలివారును తమ నట కులను దేశకాలముల కనుగుణముగ సంస్క

ఆంధ్రనాటక రంగోద్ధారక
నెల్లూరు నాగరాజారావు గారు

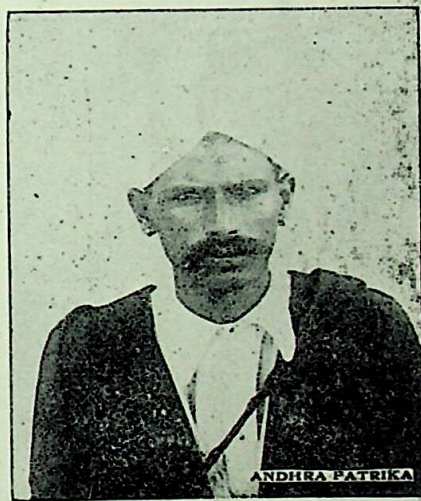
పాపారాయడు - భావప్రదర్శనము

“ఆహా ఇన్నాళ్లకు నా చేతికి ఆటిన యడవి నటకుడు దొరకినది. రండోయి మొనగాండారా! రండి! తాండ్రపాపయ్య నయ్యా!”

శ్రీ భక్తవత్సలదాసు పట్నాయకుగారు

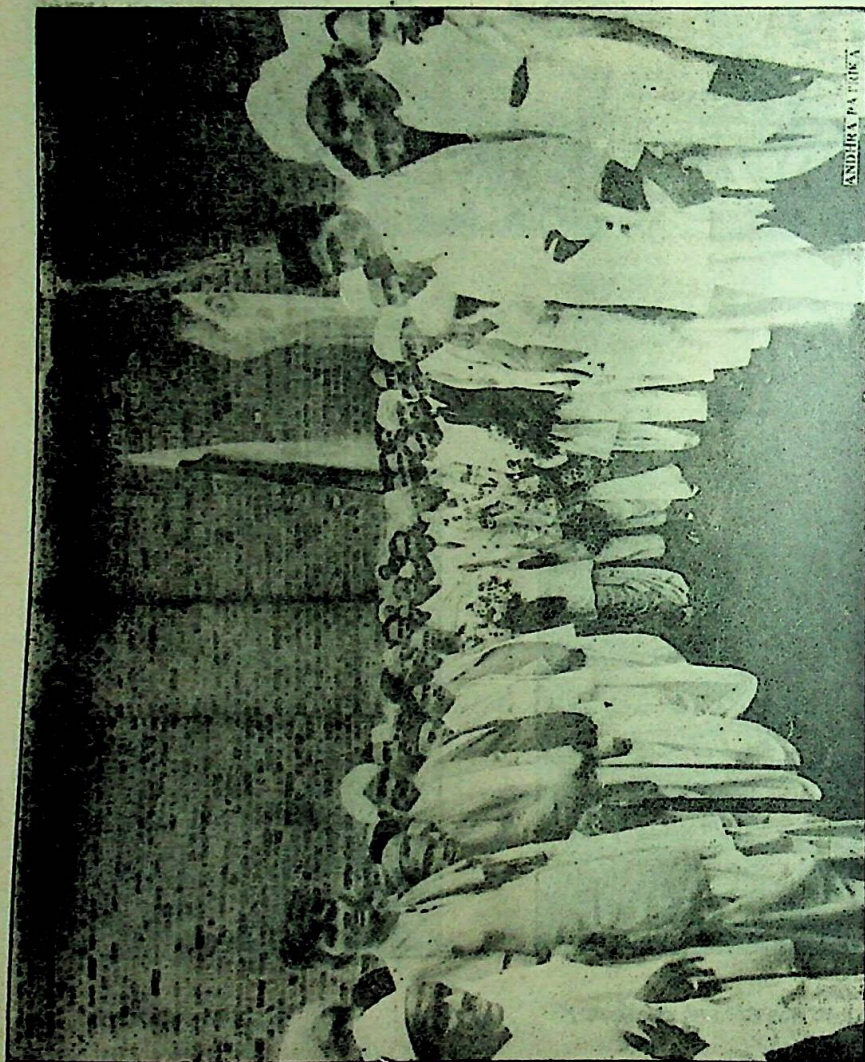
విజయనగర కాలేజి విద్యార్థి. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము పట్టప్రగానోత్సవమునందు మాడుపతకములను బడసిరి. గణితశాస్త్రమునందు ప్రప్రథములుగ ను తీర్ణులైరి.

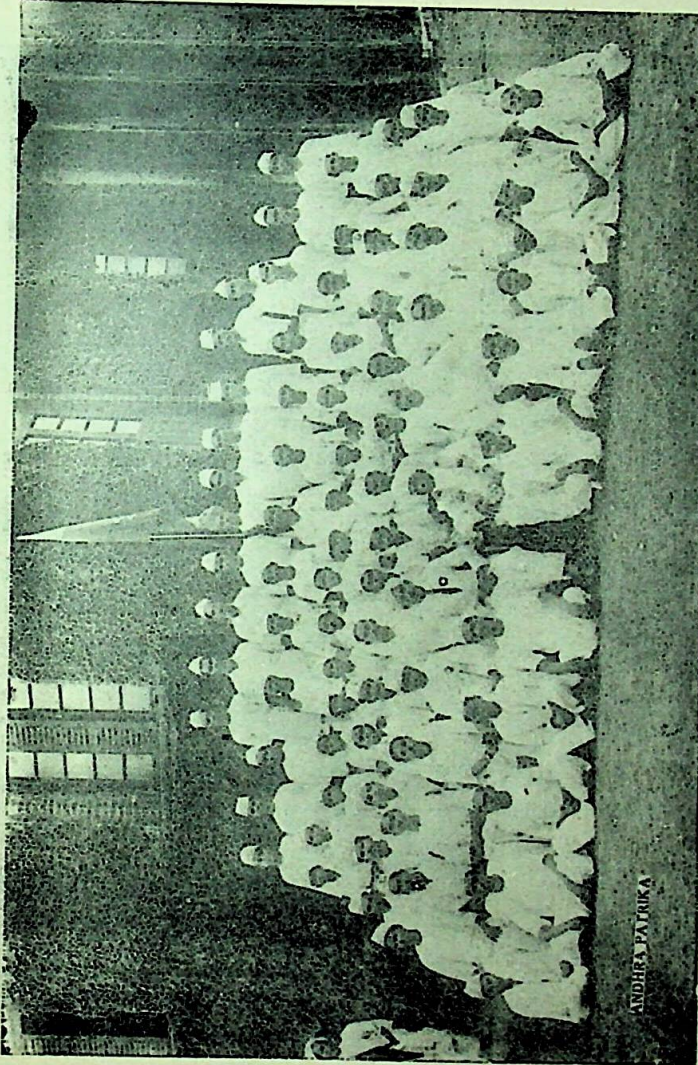
కె. శేషగిరిరావుగారు

కాకినాడకాలేజి విద్యార్థులు. గణితశాస్త్రము నందు సర్ ఆర్. కింకటరత్నంగారి పతకమును బడసిరి.

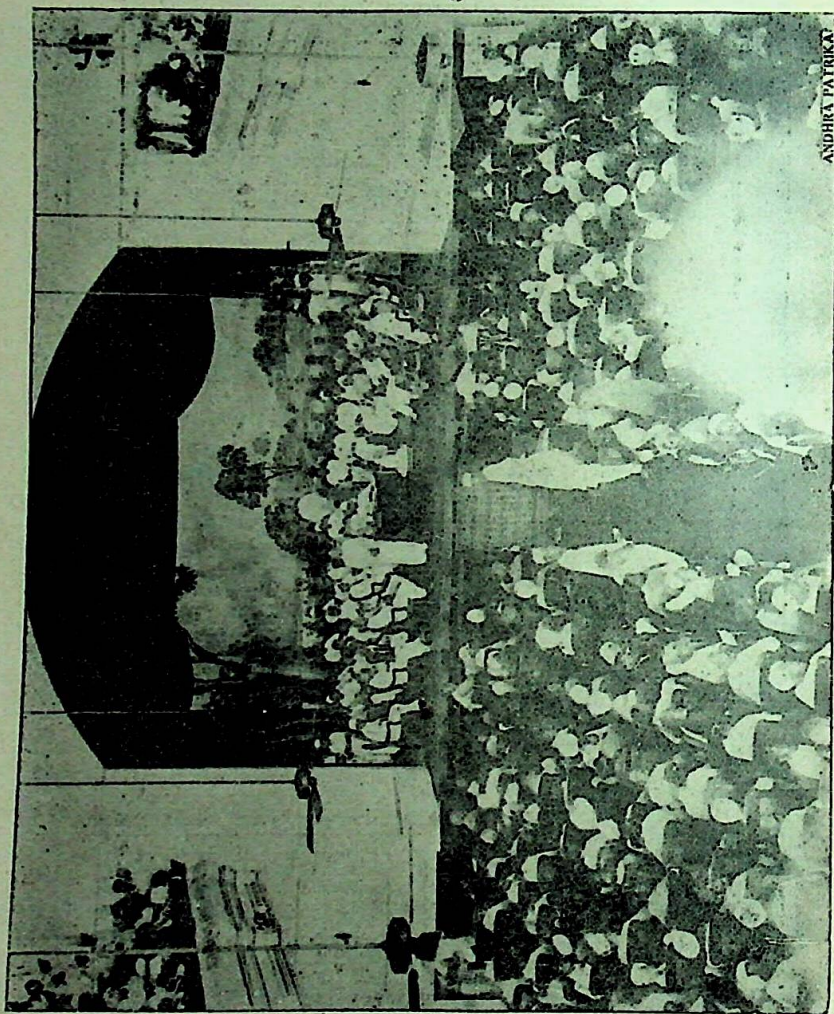
ఆంధ్రమహాసభ - బర్మా

అధ్యక్షులును దేశోద్ధారక నాగేశ్వరరావు పతులుగరిని
 ఓడ దిగినతోడనే స్థానికనాయకులు సన్మానించుట

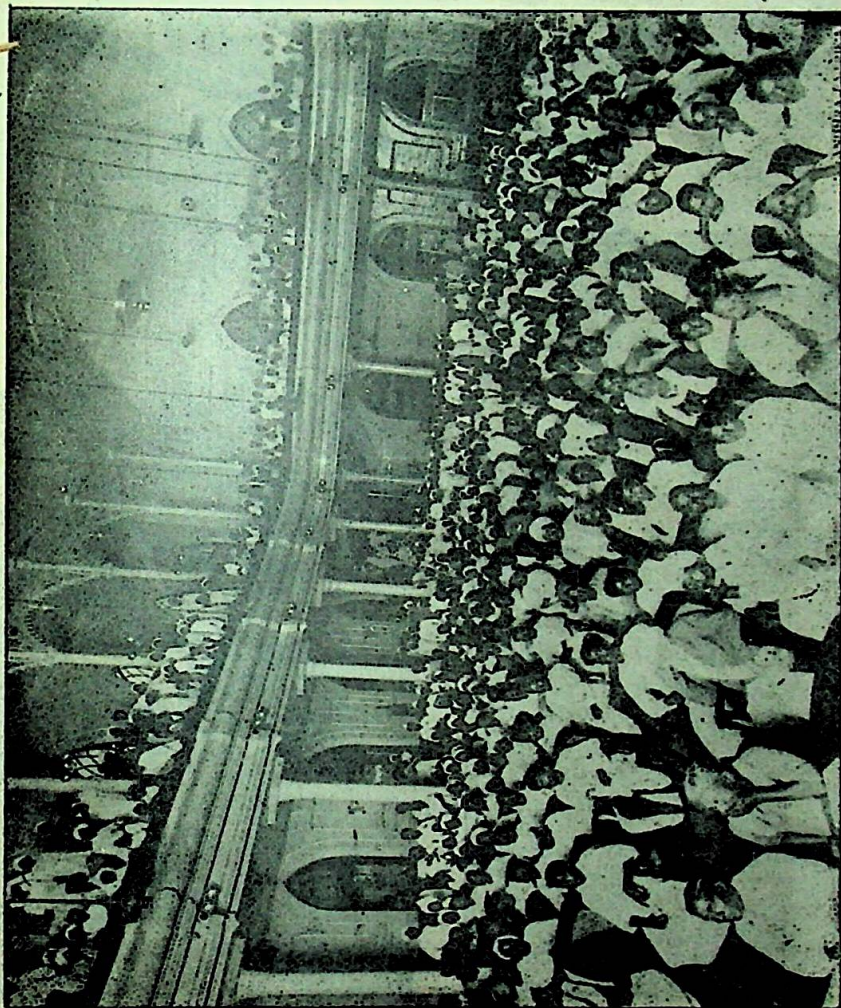

అధ్యక్షులు నాగేశ్వరరావుగారు, ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులు నేవాడభమును.

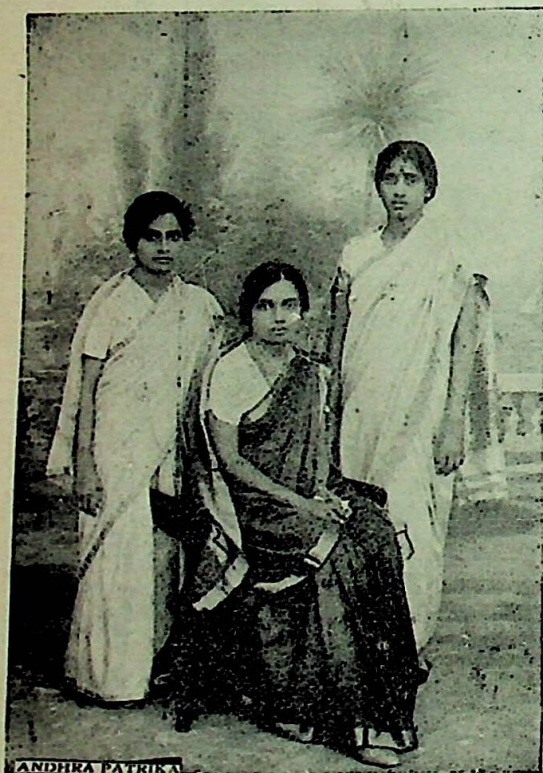
అగ్రాధ్యక్షుల రంగునులలో జూబిలీ పోలినందు నమావేశమగుట

ఆంధ్రనఖలు—బర్హా

రంగూనులో ఆంధ్రనఖ జరుగుచున్న పుడు జూబిలీహాలులోని వేడుకభాగము.

ఆంధ్రపత్రిక మహిళామండలి

సెకండ్రాబాదు బాలికాపాఠశాలయందు ఉపాధ్యాయులుగ నున్న వీరిలో కుశినైపు నిలిచియున్న వారు మిస్. మేరీ బాక్, బి. ఏ; ఎడమవైపు మిస్ మేరీ జేవిడ్, బి. ఏ. యల్. టి.; ప్రధానోపాధ్యాయి. శ్రీ. పి. కామేశ్వరమ్మగారు, బి. ఏ. వీరు ఈ సంవత్సరముననే ప్రవేశించినారు.

శ్రీమతి దామెల్ల కమలరత్నంగారు రాజమండ్రిలో స్పెషలు మేజిస్ట్రేటుగ నియమింపబడినది. ఈమె అర్హుకాలేజి లెక్చరరు. శ్రీదామెల్ల వెంకటరావుగారి సతీమణి.

(౧) శ్రీమతి బత్తల కామేశ్వమ్మగారు. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయ విద్యానుసరీతయం దుత్తీర్ణులయిరి. (౨) శ్రీమతి యస్. కమలాదేవిగారు. బి. ఏ., పరీతయం దుత్తీర్ణులయిరి. (౩) శ్రీమతి లక్ష్మీనరసమ్మగారు, బి. ఏ. పరీతయం దుత్తీర్ణులయిరి.

శ్రీమతి చావూరి
రుక్మిణి అమ్మాళ్లు
గారు, బి. ఏ.,

శ్రీమతి హిల్డా లాజరసు కన్యగారు.
వీరువురును ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయమునకు సెనెటరులుగా ఎన్నికైనవారిది.

స్త్రీ సనాతన విద్యాలయము, రాజమండ్రి

ఈ విద్యాలయమును స్త్రీలకు దేశబాంధవి దువ్వూరి సుబ్బమ్మగారు ౧౯౨౮ సం॥ మేనెల ౧౦ వ తేదినాడు రాజమహేంద్రవరమున స్థాపించినారు. ఇందు స్త్రీలకు యైదు మందికి మించియున్నారు. వీరి భోజనా

దులకు, ఉపాధ్యాయులకు, ఇంటి అద్దెకు వ్యయము నెలకు రు ౫౦౦ అగుచున్నది. ఇది ఆంధ్రదేశమునందలి యుదారాశాయుల ద్రవ్యసహాయముచే నడుచుచున్నది. స్థిరవసతు లేమియు దీని కింతదనుక లభించకున్నవి. ఇందు ఇపుడు అయిదవతరగతివఱకు గలదు. అన్ని తరగతులయందును గలిసి ౭౨ బాలికలు సనాతనపద్ధతుల ననుసరించి గృహిణీజీవితమున కుపయోగించు విద్య నేర్చుబడు

స్త్రీ సనాతన విద్యాలయము నందలి బాలికలు

చున్నది. పైనుండి వచ్చి యిచ్చట విద్య నభ్యసించుచున్న బాలికలు గాక ఇచ్చటనే భోజనాది సౌకర్యములను పొందుచు చదువుకొనుచున్న బాలికలు అన్ని కులములవారు ఇరువది చదువుచున్నారు. సంస్కృతము, హిందీ, ఆంధ్రము, సంగీతము, కుట్టుపని, నూలువడకుట, ఊలుపని మొదలయినవి నేర్చుబడుచున్నవి. ఇట్టి సంస్థ మన ఆంధ్రదేశమున నిది కాక గుంటూరున శారదానికేతన మొకటి గలదు. దీనిని శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ దంపతులు నడుపు

చున్నారు. ఇట్టి సంస్థలు ఆంధ్ర దేశమునకు కొన్ని యేని ఆవశ్యకములు. ఇట్టి స్థితిలో నిపు డున్న రెండే చక్కగా నడచుటకు వలసిన ధనము

దును ఆంధ్రులు మిక్కిలిగ ధనమును స్వయముగ నిచ్చియు, ఇతరులచే నిప్పించియు తమ దేశమున కలంకారములుగ నున్న యీచిన్నిస్త్రీ

గురుకుల బాలికలు

సమకూడకుండుటచేత సంస్థానములు ఎన్నియో కష్టములకు లోనగుచున్నారు. ఉదాహరణయు లగు స్త్రీ విద్యాభిమాను లందఱు ఈసంస్థలకు తగిన ధనసహాయమును చేయదగుదురు. అం

విద్యాలయములు దినదిరాభివృద్ధిని గాంచజూచుట పరమావశ్యకము. ఈసంస్థకు మొనమొన్న (శ్రీ) దేశోద్ధారక కాశీనాథు నాగేశ్వరరావు సంతతులుగారు ౫౦౦ సహాయముచేసిరి.

(శ్రీ)కార్తిక తిరునాళ్
రాజకుమారి

తిరువాంకూరుమహారాజుగారి చిట్టిచెల్లెలు. తిరువాంకూరు సంస్థానమున బాలికాభటులకు నాయకురాలుగా నియమింపబడెను.

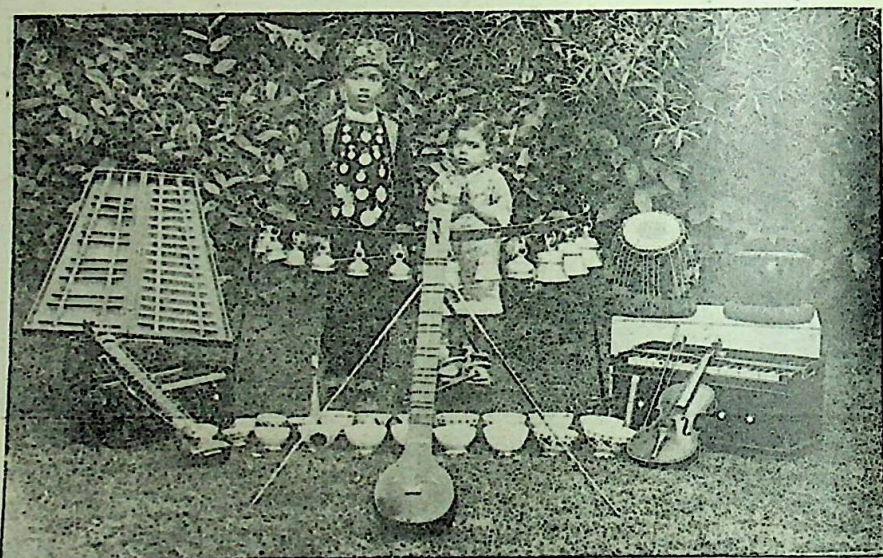

—భారతి
(శ్రీ)యన్.
కన్నియమ్మాళ్ గారు

ఉత్తర ఆంధ్రా-జిల్లా సంఘమునకు మెంబరుగా నియమింపబడెను.

(శ్రీ) నారంగ బాలకుడు, (శ్రీ) ముప్పెల్లకన్య

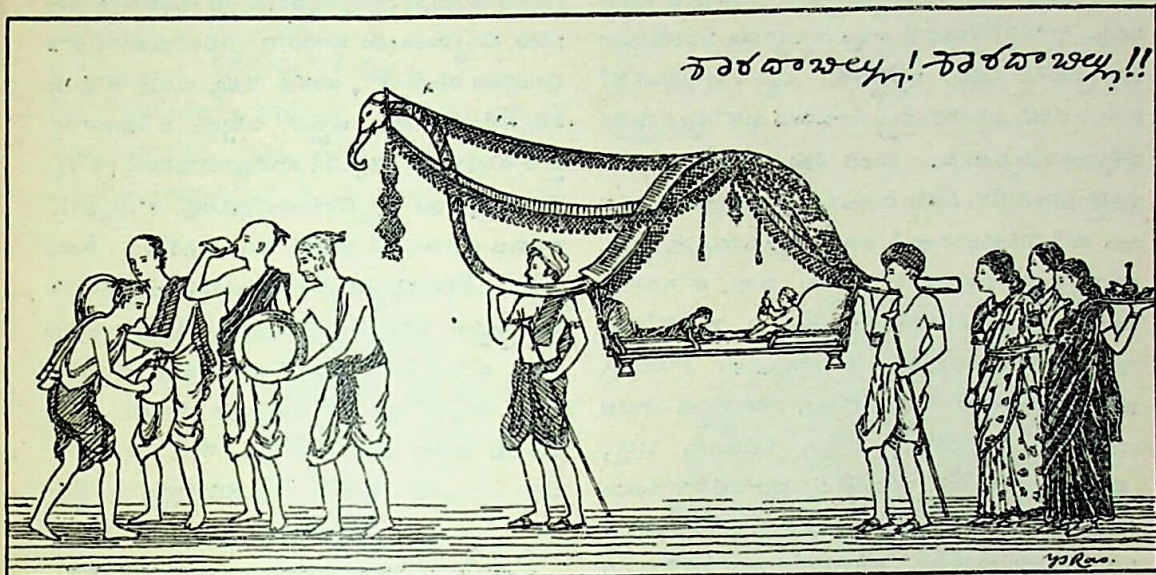

కీరివి సింధుదేశమునందలి హైదరాబాదు. ఇాలు
నికి వయస్సు రెండు. చిత్రమునగల అన్ని వాద్యము
లను వాయింపగలడు. మధురముగ పెక్కు-రాగముల
పాడగలడు. హార్మోనియమును, పిల్లనగ్రోవిని, జలత
రంగమును ఒకేమారుగ వాయింపగలడు. బాలికకు
వయస్సు రెండు. శ్రావ్యముగ బహురాగములలో
పాడగలడు.

మ్యూసు ఇల్లప్రేమిడు ఏదెన్నివారి ఛాయాచిత్రము.

ప్రపంచమునకు నాశనము గలదా?
ప్రొఫెసరు లియోనార్డు హిల్ అనువారు
'నన్ డే డిస్పాచ్' పత్రికలో నిట్లు వ్రాయుచు
న్నారు:

కొద్దికాలమునకు క్రితము కొన్ని జ్యోతిర్లింగ
ముల పతనమువలన సైబీరియా దేశమునందు ముప్పది
చతురపుమైళ్ల వైశాల్యముగల అరణ్యము దగ్గపటలమైనది.
అదృష్టవశమున ప్రపంచ చరిత్రలో ఇట్టివి తఱచుగా
సంభవించుచుండవు. రూపసిద్ధి నొందుచున్న ఒకాళిక

గ్రహముయొక్క కేకలములనడగిన జ్యోతిర్లింగములు ఎంచువలననో పతనమునొందుచు భూగోళమును చేరి మండుచుండును. ఇంతమాత్రమున ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఒక్కసారిగ మానవలోకమంతయు వీనివలన తుడిచిపెట్టుకొని పోవుననుట నమ్మరాని విషయము. ఈభూమి యుగయుగాంతరములుగ నున్నదని భూగర్భశాస్త్రము దృష్టాంతీకరించుచున్నది. భూమియందు గర్భీకృతమైయున్న శేషియో తీవ్రశక్తులు శాంతిని బొందు పద్ధతియు నీవిషయమునే చెప్పుచున్నది. సూర్యునివేడి ఇంతట అంతట చల్లారునది కాదనియు, మానవపరిణామము పూర్తియగుటకు ఇంకను ఎన్నియో కొట్లయగములు జరుగవలసియున్నదనియు భూగోళశాస్త్రజ్ఞులు నొక్కి వక్కాణింపుచున్నారు. అయినను భూగోళమున నేడే నొకప్రదేశమునకు నొక్కొక్కప్పుడు స్వరూపనాశనము సంభవించుటయు గలదు. క్రాకటోయా అను సస్యశ్యామలమగు ద్వీపము ఆగ్నిపర్వతములు బ్రద్దలగుటచే ఛిన్నాభిన్నమైనది. ఆసమయమున బయలుదేరిన ఉప్పైన సముద్రతీరపట్టణముల నెన్నిటినిో సర్వనాశనము చేసినది. క్రాకటోయా ద్వీపముయొక్క సారవంతమైనభూమి అంతయు ధూళియై ఎగసిపోయినది. అందుతో ఆద్వీపము

ఎట్టిప్రాణియులేక పచ్చము పాడైనది. కాని ఆద్వీపము ధైర్యము మున్నది? సముద్రమున కొట్టుకొనివచ్చు తుక్కుతోడను, పక్షిపాదములకు అంటుకొనియుండు మట్టితోడను కూడివచ్చి విత్తనములు ఆద్వీపముయొక్క మిగిలిన రాతిశేలలపై నెలకొని మొలకెత్తినవి. ఆద్వీపము నేడు తిరిగి పచ్చనిచెట్లతో, ఇతరమగు ప్రాణిజాలముతో పరగుచున్నది. అగ్నిపర్వతములు, భూకంపములు, వరదలు, తుపానులు అనేకపర్యాయములు కలిగినవి. ఇంచుతో మానవలోకమునకు తుది చీటి వచ్చినదాయనిపించినవి. ప్రకృతి చేయు ఈనాశనకరకార్యములు చాలనట్లు, మానవుడు తనబుద్ధిబలమునంతయు నుపయోగించి యుద్ధములందు గనులప్రేల్చి, బాంబుల నైచి, విషవాయుల విడిచి మానవలోక మారణమునకు తోడ్పడుచున్నాడు. మానవుడు తా నార్జించిన విజ్ఞానమును ప్రాణిహింసకు గాక ప్రాణిని హింసించు ప్రబలలోగములను పాఠద్రోలుటకు వినియోగించుట ముఖ్యావసరమని రోగనిర్మూలన విషయమున తీరనిపరిశోధన చేయుచున్న మానవజాతి వారు నమ్ముచున్నారు. విరోధా మహాసంగ్రామానంతరము ప్రపంచమునంతను ఇన్ ఫ్లూయెంజా జ్వరరాక్షసి చుట్టుముట్టి ఆయుధమున మడిసినవారికంటె

పాద్యులందరినీ తనసొంతబిడ్డలవలె యానన ది కదా! ఒక్క భారతదేశముననే అప్పుడాజ్ఞము పదిలమయింది మింగివైచినది. ఇట్టిస్థితిలో ఇట్టిదే మఱియొకరోగము ప్రబలి నిరంతర పట్టణవాసమున ఆరోగ్యభ్రష్టులైన పశ్చిమఖండప్రజలను, మంచి ఎక్కువగుటచే తినుటకు సరియైనదిలేక నీరసించియున్న తూర్పుఖండపు ప్రజలను తుడిచివేయబాలదా? అని ప్రశ్నింపవచ్చును. వైద్య శాస్త్రవేత్తల వికాలపరిశోధనముల వలన రోగనిరోధమునకు మార్గములు కనుగొనబడుచున్నవి. గాలితోడను వెలుతురులను కలిసి తిరుగుచు రోగములను కొనివచ్చు నూత్నశీవులను నాశనముచేయుట; పరిశుద్ధమైన పానజలమును సరఫరాచేయుట; పాలు, ఫలములు, వెన్న, గ్రుడ్లు మొదలగు పుష్టికరములైన ఆహారపదార్థములను అందుబాటున నుండునట్లు చేయుట—మొదలగుపద్ధతుల నవలంబించుటవలన అంటురోగములు నిరోధింపబడుచునే యున్నవి. ఇట్టి ఆరోగ్యకరమైన పద్ధతులు సమగ్రముగ నవలంబింపబడుచో అవిరకాలముననే అంటురోగములు దుంప కుదిగ నాశనమైంది తీరుననుట నిశ్చయము. ఈకేరీరమార్గమును రోగమునశత్రువుల దాడి నుండిబాగ్రత్తగాపాడుకొందము. సరే. అయినను ప్రపంచము నాశనముగ నన్నభయము కలుగుటకు మఱియొక కారణము గలదు. అది ప్రస్తుత మానవజాతిమున విపుల ప్రచారముననున్న జన్మనిరోధవాంఛ. మానవునిప్రాకృత నాగరికతా చరిత్రమున కొన్ని దేశము లొకప్పుడు శిఖరమునకు పోయినవి. నిరంతర నగరవాసమున పాడటిన అట్టి నాగరికజాతుల జాతీయారోగ్యమునకు నూతనోత్తేజమును కల్పించుటకు అరణ్యములనుండి మోటుజాతివారు దాడివెడలి వచ్చి వారితో కలియుచుండిరి. ఆపరిస్థితు లిప్పుడు మాటిపోవుచున్నవి. వారైపత్రికలు, సినిమా, రేడియో మొదలగునవి ప్రపంచముయొక్క మూలమూలల కూడ నాగరికతాబీజములను విత్తుచున్నవి. నాగరికత జన్మనిరోధమును ప్రేరేచుచున్నది. దీనికి వ్యతిరేకప్రచారము జరుగవలసియున్నది. ప్రపంచము బహుజనాకీర్ణమై యున్న దనువాక్యమున సత్యమిసుమంతయు లేదని నేను నిరాఘాటముగ చెప్పగలను. బ్రిటిషుదీపముల

ప్రాంతముననున్న చిన్నిదీపమును వైటునందు సరస్సు నందు పద్మములుండు మాదిరిగా ప్రపంచమునందలి మానవులందఱు నిలిచినచో, ఇంకను పెక్కుమందికి తావుండునని గణింపబడినది. అట్టిచో విశ్వము విశేషజనాకీర్ణమైన దనుటకు వీరక్కడలే మానవునిపాదములు త్రొక్కి చూడని భూము లెన్నియో ఇంకనుగలవు. శాస్త్రపరిశోధనమున భూమినుండి ఇంకను మంచిఫలితమును తీయవచ్చును. లేలిన పర్యవసాన మేమనగా, జన్మనిరోధమునకు ప్రస్తుత పరిస్థితులలో అవసర మెంతమాత్రమును లేదని. మానవు లీసత్యమును కొలదికాలములోనే గ్రహించుట; జన్మనిరోధమునెడ విముఖులు కాగలరు. ప్రపంచమునకు ఇంతట అంతట నాశనము లేదు.

ఆంధ్ర శేషగిరిరావు, బి. ఏ.

౧౮౮ పాంచాలకేశరి శ్రీ లజపతిరాయగారి విగ్రహము

పాంచాలకేసరి శ్రీబ్రజవతిరాయిగారి

కంచున్మిగ్రహము

బహుశాలోని గొప్పశిల్పి శ్రీ కే. కొల్హాట్ గారు దీనిని చేసిరి. ఈవిగ్రహమును మొన్న ౨౪ వ తేదినాడు లాహూరులో శ్రీపతేలుగారు సంస్థాపించిరి.

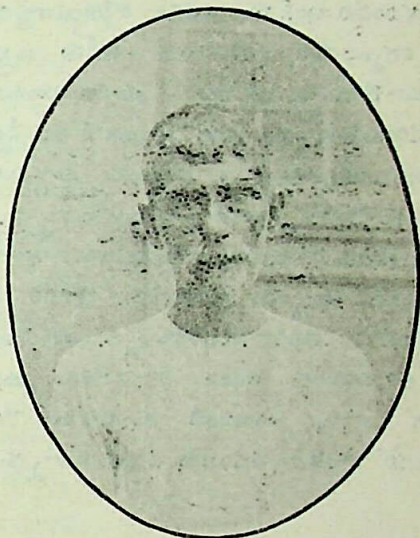
ఖద్దరు—ఆచార్య రాయిగారు

లాహూరులో కాంగ్రెసువా రేర్పాటు చేసిన స్వదేశీ ప్రదర్శనమును తెరచు సందర్భమున శ్రీయుత ప్రభుల్ల చంద్ర రాయ్గారు ఖద్దరు ఉద్యమమును గూర్చి చక్కని యుపన్యాస మొసంగినారు. అందు ౧౯౦౭ సం. నాటి స్వదేశీ ఉద్యమమునకును నేటి ఖద్దరు ఉద్యమమునకును గల భేదమును గూర్చియు, ఖద్దరు ఉద్యమముయొక్క ఆశయములను గూర్చియు దెలుపుభాగము లీక్రింద నుదాహరింపబడుచున్నవి.

స్వదేశీ ఖద్దరు ఉద్యమములభేదము

“ఖద్దరు ఉద్యమము ౧౯౦౭ సంవత్సరము నాటి స్వదేశీ ఉద్యమమునుండి పుట్టినదే యన్నట్లు మైకే కాన్సింగ్ చినను నిజమది కాదు. ఆనాడు నిజమగు స్వదేశీ ఇది యని నిర్ణయింపదగినదిగ నుండలేదు. రాటమును మరల చేబూ నెదమనియు, విదేశీవిస్త్రము గొనుటకంటె గోనసంచులతోనే సంతృప్తి జెందెదమనియు మన మానాడు బెవరించితిమి. తుదకు బొంబాయి ఆహ్వానముచేబాదు మిల్లులపై నాధారపడితిమి. అంతటితో మన స్వదేశీతత్వము తృప్తి నొందినది. కాని అసహాయోద్యమము ప్రబలుచుండిన దినములలో మరల చర్చాప్రసంగము వచ్చినప్పుడు ఇది వెనుకటిస్వదేశీ ఉద్యమపు తరంగమే యొకటి మరల వచ్చుచున్నదని మనము కలచితిమి. ఈస్వదేశీ ఎల్లరకు గాకపోయినను, పంగదేశీయులమగు మాకు సుపరిచితమే.

రాట మొక శిథిలమైపోయిన పనిముట్టుగ మేము తలచితిమి. దానినిగాని, దానిపేరునుగాని, ఇంతకు ముందు మేముకొని ఉపయోగించియుంటిమి. దానినిబట్టి భిన్నములగు నిపుటి రాజకీయ పరిస్థితులలో రాటపు బెవరింపు దుర్బలమగుటచే ప్రయోజనకారిగ నుండదని మేము తెలిసికొంటిమి. ఐనను దానిప్రచారమును సాగించుచునే యుంటిమి.

ఆచార్య రాయి గారు

“కాని గాంధీ-తత్వము క్రమక్రమముగ నభివృద్ధి నొందుచున్న కొలదిని ఆమన చర్చాఉద్యమమునకును ‘స్వదేశీ’కిని ప్రధానముగనే భేదము కలదని స్పష్టమైనది. స్వదేశీఉద్యమము కేవలము రాజకీయాధికారములను సంపాదించుట కొక యాయుధముగ దలంపబడెను. గాంధీశీ ఖద్దరుఉద్యమము నట్లు కాదు. తన్ను ప్రయోగించు వారియెడలను, తన ప్రయోగమునకు లక్ష్యముగవారి యెడలను గూడ, ఉభయత్ర, ప్రేమమీదనే యాధారపడియున్నది రాటము.”

అటుపై ఖద్దరు ఉద్యమముయొక్క ఆర్థిక ప్రయోజనమును వివరించిన తరువాత దాని యాశయములనుగూర్చి వారిట్లు నుడివిరి.

ఆశయము

“ఇంతయయ్యను గాంధీజీ ఉద్యమము కేవలము నత్యుదాత్తమగు నాదార్యముమీదనే యాధారపడియున్నది. ఇంగ్లీషువారినిగాని, మరి యెవ్వరినిగాని, తుదకొక యాగనుగూడ, గాంధీ బాధింపదలపడు. తన పరిశ్రమలనన్నిటిని గోల్పోయి ఇంగ్లండు పశ్చిమండునైనని ఆయన కోరడు. భారతదేశమును దాని యిచ్చనచ్చినట్లు బ్రతుకనిండని ఇంగ్లీషువారి నతడు కోరుచున్నాడు. రాజకీయ నిర్బంధముల సహాయమున బ్రిటీషు వస్త్రమును హిందూదేశముపై ద్రోయుట మానవలయునని వారి నతడడుగుచున్నాడు. దీనితోపాటుగనే తన స్వీయపరిస్థితులను చక్కబెట్టుకొని బాగుపడు మాగ్గమునుగూడ ఇంగ్లండుదేశమున కాయన నూచించుచున్నాడు. లక్షల కొలది ఆసియాదేశీయులను దారుణములగు బాధలలో పడద్రోయకయే ఇంగ్లండు జీవింపగలదు. ఆజీవిత మెట్టిదో ఆదేశమింకను తెలిసికొనవలసియున్నది. తన ఊహాని, తన ఆశయములకు జేందిన భారతదేశము నుదాహరణముగ జూపి, యందుండి గుణపాతము నేర్చుకొనవలసినదని గాంధీజీ ప్రపంచము నడుగుచున్నాడు. జీవి

చుట యేమో, జీవింపనిచ్చుట యేమో నేర్చుకొమ్మనిసింసాత్మకమగు ప్రపంచము నాయన అడుగుచున్నాడు. ఇదియే ఖాదీ స్వదేశీ ఉద్యమములకుగల ప్రధానభేదము.

“మూరాలోచన లేనివారి కది కేవలము ఆరికమగు పన్నుగడయని తోచవచ్చును. కాని రాజనీతికి, జాతార్యమునకు, మతమునకు, దయాగుణమునకు సంబంధించిన యత్యున్నతములగు నాశయములు ఖాదీయుద్యమమున గర్భితములై యున్నవి.

“రాటమును స్వీకరించుటయన్న యంత్రసాధనముల నధఃకరించుటయని తలపరాదు. అది కేవలము విరుద్ధము. రాట్టమే ఒకయంత్రము. తాను యంత్రముగనే భావింపబడవగునని యది కోరుచున్నది. గాంధీజీకూడ యంత్రముల ప్రచారము సాగవలయుననియే కోరుచున్నాడు. కాని షరతిది: ధనశింతులనురాకకు సాయపడి దరిద్రుల నణచివేయుట కవి సాధనములు కాగూడదు. ఇదియే గాంధీ-తత్త్వము; ఇదియే చర్చా ఆశయము. జాతీయపతాకపై ముద్రితమగు రాటమున కర్థమిదియే. నిఖిల మానవసోపితత్వమే భారతీయాదర్శము. జాతీయపతాకపైని చర్చా యిదియే చెప్పను.”

మోహము

వేలూరి శివరామశాస్త్రి గారు

(గీతి)

౧

రాత్రికిని రాత్రికిని మధ్య రాయి వోలె
బగలు నృజయించు బ్రహ్మ దుర్భాజనుండు.
లోకముల కెల్ల మోహమే యేకదైవ
మాదిదైవము కాకున్నయట్లు లయిన
నిమ్మోహ విశ్వ మేరీతి నేగుదెంచు?
కాముఁ డొక్కఁడే ప్రేమ కేకాంతగురువు,
విషయసుఖములు గ్రోలెడు విశ్వమూర్తి.
ధరణి నెల్లడ మన్మథ తాండవంబె.

౧౧౦

ఉల్లము ల వెల్ల మన్నఘ నుపనంబు
లే. వసంతము, తొలకరు లిక్షుశరు వి
భూతులే. యల్ల హేమంతములు ప్రసూన-
బాణు బిగ్గికొగిలింత లీవాఁకదిన్నె
లందు నతఁ డొంటరిగఁ బోవు నప్పడపుడు.

౨

మదనుఁడా! యిందు రాదురా మాకు నిద్ర;
గాలిచేఁ గ్రాలు వైల శృంగములయందు,
వికసి తాళోక వృక్ష వాటికలయందు,
ప్రణయ కలహ కటాక్షోదరములయందు,
అదయ విరహానమాలోల హృదయమందు,
చలిత ధూర్త విషక్ష వక్షముల యందు,
తోడఁ జైత్ర వసంత చంద్రులను గొంచు,
మెత్తగాఁ బాన్పు వేయరా యత్తమిల్ల.

౩

అల్ల ధనదుని నవనిధుల్ కొల్లగొందు;
శుక మునీంద్రుని గుంభదాసుని బానర్తు;
ప్రేమ నలకూబరునకు నెమ్మోముఁ జూపి
రంభ గుండియలందున రాయి వైతు.
ఇంద్రునకు మోముఁ జూపక యేడిపింతు;
గాఢ వైరాగ్యమునకు శృంగార కావ్య
తతుల దైనందినంబును గృతుల నిత్తుఁ
బ్రవరుచేత వరూధినీ భాగ్యవతిని
వేడఁగాఁ జేసి నిచ్చలు విఫలపఱుతు.

౪

సిగ్గుల్ తగ్గులు వారి వీరి భయముల్ చేదస్తముల్ చాటుగా
నగ్గంబైన విలాసముల్ మఱియు నేమండీ యటం చెన్నికల్
పగ్గాలున్ మఱి కక్కుకల్లెములునుం బంచాస్త్ర గుర్రాని కీ
దృగ్గాఢ వ్యతిరేక సౌఖ్యములు మీ కెల్లప్పు లాభించుతన్.

—

గంగ

నైదిక నిలయము

లోకమాన్య తిలకు మహారాజు రచించిన 'The Arctic Home in the Vedas' ఆనుగ్రంథమునకు స్వేచ్ఛానువాదము. ఆనువాదము: మానికోండ సత్యనారాయణ శాస్త్రి గారు. ప్రకాశకులు: విజ్ఞానాంధికా మండలి, చైరవాడ. క్రొను ౧౬ పైజ; ౫౪౮ పుటలు. వెల ర. ౨-౮-౦.

ఆర్యుల ఆదిమనివాసము ఉత్తరగ్రువప్రాంతమని సిద్ధాంతీకరించుట ఈ గ్రంథము తత్పర్యము.

ఈ విషయమై పెక్కు సిద్ధాంతములు ప్రబలియున్నవి. ఆర్యులు తొలుత మగ్ధ ఆసియాలో నుండియుండి రని యొక వాదము. భరతవర్ష మే వారితోలుతటి యావాస భూమియని యొకటి. స్పిన్ దోరవారు నార్వే ప్రాంతమని సిద్ధాంతము చేసిరి. భారతీయులలో భరతవర్ష వాదము చాలగ ప్రబలియున్నది. భరతవర్ష మే కాబోలునని యెంచుచుండిన తిలక గారికి వేదవాఙ్మయములలో ఉత్తరగ్రువప్రాంతముపై అనుమానము ప్రాకించుపట్లు తగులగా పరిశోధన బలపడిది యీ గ్రంథము వెలువడినది. ఆర్యజాతుల పూర్వవాఙ్మయము పీఠ తిరిచిరి. వేదభాష్యములో భరతవర్ష మే ఆర్యుల ఆద్యావాసమను దృష్టితో న్యాఖ్యాతలు గొలిపించిన సమన్వయములలో ఆశుమంజస తలు గ్రంథకర్తకు గోచరించినవి. జ్యోతిషాదిశాస్త్రముల సంగతిని గ్రువప్రాంత వాదమునకు సమన్వయము కుదురుట పొడగట్టినది. పార్సీ, గ్రీకు, నార్వే, ఇండో-ఇరేనియన్, ఇండో-ఇర్మన్ మున్నగు ఆర్యవాఙ్మయములలో ఈ సిద్ధాంతమునకు ఉపవృత్తాంతము లగు విషయములు

దొరకినవి, భారతవాఙ్మయములోని విషయములతో సరిపోయినవి.

మంచుతో నిండి వానయోగ్యము గాని ఉత్తరగ్రువప్రాంతము అంతసభ్యతతో వెలిగిన ఆర్యజాతికి ఆద్యావాసమగు భాగ్యమున కెట్లు నోచుకొనగలె ననుకోకు పురాతత్వశాస్త్రము, భూగర్భశాస్త్రము సమాధానమొసగినవి. పూర్వము రెండుకాని, యెక్కువకాని హిమప్రళయములు వచ్చియుండెననియు, రెండు హిమప్రళయముల నడుమ గ్రువప్రాంతముల శీతోష్ణస్థితి విక్లిరి అనుకూలమై నిత్యవసంతముగ నుండెడిదనియు, కడచిన హిమప్రళయములో ఆస్థితి చెడి ఆ ప్రాంతములు వానయోగ్యములు కాకపోయెననియు, మఱి ఆ నిత్యవసంత భూమిని గొప్పసభ్యమానవసంఘము వసించుచుండెననియు, వారిసభ్యత ఏనాడు మొదలయ్యెనో చెప్పజాలమనియు, ప్రళయనంతరము వారా భూమిని విడిచి అనుకూల గృహ స్వేచ్ఛమున దక్షిణదిశకు వెలిరిననియు, పిదప తమ ప్రాచీనసభ్యతను వాగ్రూపమున భద్రపఱుచుకొన్నారనియు భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. వేదములు అనాదులనియు, అపారంపేయములనియు, ప్రళయమున వేదములు నశింపగా, పిదప ఋషులు తమ తపశ్శక్తిచే తాము జ్ఞప్తియందుంచుకొన్న వేదములను 'కేవల మనే మూలలతో క్లాకపోయినను, అనే అర్థములతో తిరిగి నిర్మించిరి' అనియు చెప్పు మనవైదికుల అభిప్రాయము. లి శాస్త్రవాదముతో సరిపోవుచున్నది. ఈ శాస్త్రములు గ్రువప్రాంత సిద్ధాంతమునకు చాల తోడ్పడినవి. నేటి గ్రువప్రాంతస్థితి ఈ సిద్ధాంతమునకు అడ్డు తగులనేరదు.

ధ్రువబిందువు కడ ఆటుమాసములు పగలును, ఆటుమాసములు రాత్రియు, సంవత్సరమంతయు నొక్క పనులు, నొక్కరాత్రిగ నుండును. భూమధ్యరేఖ వంకకు వచ్చుకొలది, క్రమముగ విడుమాసములు దీర్ఘ దివసమును, విడుమాసములు దీర్ఘ రాత్రమును, నడుమ ఎనిమిది జాముల అహోరాత్రములును (అవియు విషమ ప్రమాణములు); నాల్గమాసముల దీర్ఘ దివస దీర్ఘ రాత్రములు; ఒకమాసము ప్రమాణము గలవి; రానురాను ఇరువది నాల్గంటల సమానములగు అహోరాత్రములు పరిణమించును: దీర్ఘ దివస దీర్ఘ రాత్రము లుండుచోట సంధ్య పెద్దదిగ—కొన్ని దినములు, ధ్రువముకడ సుమా రొక్క మాసము మాడ—ఉండును. ఈలక్షణముల వర్ణించు భాగములును, నూచించు వైదిక గాథలను పెక్కులు ఈ గ్రంథమున వివరించిరి. అవి ఆర్యుల అనుభవగతము లైనటులును సమంజసముగ నిర్ధరించిరి. మన సంవత్సర మే దేవతలకు ఒక దినమనియు, మేషసంక్రాంతితో వారికి సూర్యోదయమనియు, తుల్యసంక్రాంతితో తదస్తమయమనియు ప్రాచీన వాఙ్మయమందు విరివిగ గలదు. ఇటీవల మకర సంక్రాంతితో సూర్యుని ఉత్తరగతి ప్రారంభ మగుటచే అది ఉత్తరాయణ ప్రారంభమనియు, కర్కాటక సంక్రాంతితో దక్షిణగతి ఆరంభమగుటచే నది దక్షిణాయన ప్రారంభమనియు వాడుకవచ్చినది గాని, పూర్వము భూమధ్యరేఖకు ఉత్తరమున సూర్యుడున్నంతకాలము, అనగా మేషసంక్రమణము మొదలు తుల్యసంక్రమణము వఱకును ఉత్తరాయణము, తక్కిన వత్సరార్థము దక్షిణాయనమును, తరువాతి వాడుకనుబట్టి ఉత్తరాయణము దేవతలకు పగ లెల్లగునని శంకించిన భాస్కరాచార్యుల వారికింకను ఇది నిస్సృతియు. ఖగోళశాస్త్రప్రకారము అప్పటి వారు లెక్కవేసి చూచి యీవిషయమును (తమకండ్లార చూడకయే, వినకయే) కేవలము మేధాశక్తివలన కనుగొనిరిని కొందఱు హింపవచ్చును. కాని..... ఖగోళ శాస్త్రమును, తత్సంబంధముగు గణితమును సంహితా బ్రాహ్మణకాలముల కిటీవలనే వృద్ధి నొందినవి. బ్రాహ్మణ కాలమున వారి కి గణితము తెలియునని నమ్ముటకు వీలు లేదు. కాన నీవిషయమును వారు కండ్లార చూచియైన

నుండవలెను; లేదా, తమతాత ముత్తాతలు చెప్పుకొను చుండగ వినియైన నుండవలెను. అని గ్రంథకర్త వాదము.

ఇట ఉదాహరించిన పార్శ్వగ్రంథము 'వెండిడాడ్', లోని గాథ దీనికి చాల ఋజువుగ వచ్చును. ఋగ్వేదమున నొకచో సప్తర్షి మండలము చాల ఎత్తుగ నున్నదని వర్ణన గలదు. అది ఉదయించునని కాని, అస్తమించునని కాని వర్ణింపక, పగలు కన్పింపదనియు, రాత్రి కన్పించుననియు మాత్రము చెప్పియున్నది. ఇది కేవలము ధ్రువ ప్రాంతలక్షణము.

ఇట తిలకుగారు తడవని ఇంకొక సమన్వయము పొడగట్టెడిది. సంధ్యావందనములో అర్ఘ్యప్రక్షేపణ మైనవెనుక, 'అనావాదిత్యో బ్రహ్మ' యని ఆత్మ ప్రదక్షిణము చేయుట కలదు: దీనికి, ఎదురుగ నుండు సూర్యుని జూపి 'ఈ ఆదిత్యుడు బ్రహ్మ' యని చెప్పక, చుట్టు చూపుటచే ఇంకొక ఆదిత్యుడు ఆ పలయగతితో నున్నాడనియు, అతడు బ్రహ్మయనియు కొందఱు పండితుల వ్యాఖ్య వివరముచున్నది. కాని ఇది శాస్త్రసिద్ధి ముగ గాన్పింపదు. ధ్రువప్రాంతములందు సూర్యుని వర్తమన చుట్టు అడ్డముగ నుండుటచే మనపూర్వ లాప్రాంతముల వసించినప్పటి ఆచారమే యిది యని చెప్పుకొనవచ్చును.

ఇక వేదమందు వర్ణితమైన ఉషస్సు ధ్రువప్రాంతలక్షణములకు సరిపోవుట చర్చింపబడినది. పిదప దీర్ఘ దివసము, దీర్ఘ రాత్రము ఇత్యాది. దీర్ఘ రాత్రమును తొలగించి సూర్యుని విడిపించుటయే వృత్తివస యని వీరు సమన్వయించిరి. దీర్ఘ సత్రములు (ఏడుమాసములవి, తొమ్మిదిపదిమాసములవి మున్నగునవి) రాబోవుదీర్ఘ రాత్రమున ఇంద్రునికి 'వల్మీతో' జరుగుచున్నదమున జయము చేకూరుట నిమిత్తముట. ఇట్లు పెక్కువిషయములు సప్రమాణముగ, సయ్యక్తికముగ సమన్వయింప బడినవి.

పిదప ఇతరార్యవాఙ్మయములలోని పోలికలు కూర్చబడినవి. పౌరాణిక గాథలలోనే కాక, ఆనువంగిక భాషాతత్వశాస్త్రము (Comparative Philology)

ననుసరించి భావయందును పోలికలు చూపి ఈ ఆర్య జాతుల పూర్వజులు ధ్రువప్రాంతవాసులని చూపబడినది.

ర్హిన్ దొరవారు సుజివినట్లు, నార్యేప్రాంతముని నిర్ణయించుటకు ఆధారములు లేకపోయినను, ధ్రువప్రాంత మగుట మాత్రము సత్యముని ఈ గ్రంథకర్త సిద్ధాంతము.

వాదము మిక్కిలి సమంజసముగ గావించబడినది. రచనానూత్రము కడుసాంఘికా హర్షబలియున్నది. విషయము అతినిష్ఠుటముగా విడబడి విందుగా నున్నది.

అనువాదము యథామూలముగా నున్న ఇంకను ప్రాముఖ్యము వహించియుండెడిది. అయినను తెలుగులో తెలియునట్లు చెప్పటకు వీలుపడని పారిభాషిక సాంకేతిక విషయములతో గ్రంథభాగములు దుర్భేధ మొనరించుట కంటే తెలుగుగల్గునవే పొందించిన బాగుండునని యెంచి యుండురు అనువాదకులు. ఇది చక్కని సంగ్రహము వాదము. ఇట్టిగ్రంథమును కడు భారతమున కైతిలో నింత రుచిగా వ్రాయుట మిక్కిలి ప్రశంసనీయము. కొం. జ.

Hindu Marriage Vs. Polygamy

‘హిందూ వివాహములు—బహు భార్యాత్వము’

అను విషయమునుగూర్చి రాజమహేంద్రవర నివాసులును, న్యాయవాదులును నగు కె. వి. యస్. ఆచార్యగారు ఆంగ్లభాషలో వ్రాసిన 90 పుటల క్రాసుపైజు గ్రంథమిది. సంస్కృతము తిన్నగ అగమచేసికొననేరక న్యాయాధికారులు చేసిన తీర్పులనుబట్టి హిందువులలో మధ్యమ తరగతివారిలో బహుభార్యలను గ్రహించు నాచారము ఏర్పడ్డదను నిజమును ఆచార్యుల వారు బహుగ్రంథముల పరిశోధించి ఇందు నిరూపించి యున్నారు. వివాహ మంత్రములుగాని, హిందువుల ఆచార వ్యవహారములుగాని బహుభార్యాత్వమును ప్రేరేచుట లేదను సంగతి వీరు బహుప్రమాణములతో నిర్ధారణ చేసినారు. అయితే ప్రస్తుతము హిందూసంఘములో బహుభార్యల పరిగ్రహించు ఆచారము నెలకొనుటకు కారణ మేమి? అని ప్రశ్నించుకొని గ్రంథకారులు వాని తగిన ప్రత్యుత్తరముల నిచ్చియున్నారు. బహుభార్యా

త్వమునకు భారతీయులను మొదట ప్రేరేచినది కోర్టు తీర్పులు. ఈ కోర్టుతీర్పుల నుపలక్షించి యువకులు ఆడువారియెడల అలసభావము వహించుటయు, తాము ఎన్నిసార్లులేన వివాహమాడుటకు మాక్కు గలదను ధీమా నొందుటయు సంభవించినది. ఇందుకు తోడు దేశమున ప్రబలిన విరళులములు యువకుల జాత్యహంకారమును మఱిత పెంచినవి. ఇవి అన్నియు కూడి స్త్రీలజీవితమును దుర్భరము చేసినవి. ఈపట్టున ఆచార్యులుగారు—తాము స్త్రీడర్శన అయియుండుట—ఉన్న సంగతుల నన్నిటిని చక్కగ ఎట్టి గజిబిజియు లేక వివరించిరి. అంతతో బాదురు కొనక స్త్రీల జీవితమును దుర్భరముచేయుచున్న బహుభార్యా పరిగ్రహాచారమును రూపుమాపుటకు ప్రభుత్వము శాసనము గావించవలయునని హెచ్చరించుచు శాసనము ఉండవలసిన పద్ధతికూడ ఒక్కొక్క నూచించి యున్నారు. పారవిభాస శారదావంటి దేశహితైషులెవరో ఇట్టిపనికి పూనుకొని అది జయప్రదముగ నిర్వహించి దేశకళ్యాణమునకు తోడుపడవలసిన అవసర మొంటేనిగలదని ఈ గ్రంథపాఠకులు విశ్వసించి తీరదరు. స్త్రీస్థితిని చక్కచేయ పలువురు పలుముఖములుగా పనిచేయుచున్నారు. వారి స్థితిని చక్కచేయుటకు మాగ్గుల లవ్వేపించి వానికి తగు ప్రచార మిచ్చుటకును, లోకాభిప్రాయమును సంస్కరించి రాగల ప్రభుత్వమువారి శాసనమునకు స్వాగతోపచారము చేయుటకును నిట్టి గ్రంథమును రచించిన ఆచార్యులుగారిని అభినందించుచు విరమించుచున్నాను.

ఆంధ్ర శేషగిరిరావు, బి. ఏ.

అభినవకృష్ణుడు

దివ్యజ్ఞాన సమాజమునబడు Theosophical Society వారు ఇరువదియేండ్లుగ, రాబోవు జగద్గురువు జిడ్డు కృష్ణమూర్తిగారి నావేశించి వారిపరముగ లోకమునకు మతబోధ గావించునని ప్రచురించుచుండుట మన మెఱుంగుదుము. నేడు కృష్ణమూర్తిగారు తాను లోకగురువును కాననియు, తన్నాశ్రయించి ఎవరు నుండకు

డదనియు, మనుష్యులయొక్కయు, గ్రంథములయొక్కయు అభ్రాంతత (అపారమ్యేయత్వము)ను నమ్మియుండ రాదనియు, తాను ధియోసాఫీప్రచారము చేయుచుండుట లేదనియు, ఏయొక్క-మతముగాని ఆచారముగాని పరిపూర్ణమును, పరిశుద్ధమును కాదనియు, సకలమానవులును పరాశ్రయమును, మాధవిశ్వాసమును, ఛాందసమును, పలకరకములగు విగ్రహారాధానను, అన్నివిధములగు పరిమితులను విడిచివుచ్చి అనాది-అనంతతత్వము ననుభవమునకు తెచ్చుకొనవలయుననియు బోధించిరి. తన్ను లోకగురువుగ, పరమాదర్శముగ పెట్టుకొని ధియోసాఫీకల్ సంఘముతరపున సభ్యులుగ చేరి పరాశ్రయ్యులై, క్రొత్తరకపు ఛాందస మలవరచుకొనుచుండిన 'తాంక సంఘము'ను తీసివేసి, సత్యమును, ధైర్యమును, పరిమితులు గలిగిన ఒక షేరున ముద్రవేయబడునవి కావని చెప్పిరి. తా నేమతమునకు, ఏసంఘమునకు చెందనివాడ ననిరి. సకలప్రాణులయందలి జీవముయొక్క విశ్వమును గుర్తింపునునిరి. తనకు తానే వెలుంగుగా నుండవలెననిరి. స్వాత్మ నిర్బంధమునుండి విముక్తిని పొందవలెననిరి. ఎవరిలక్ష్యమును వారే స్థాపించుకొని తత్పాప్తికొఱును త్రికరణబుద్ధితో నిరంతరము ప్రయత్నింపవలె ననిరి. పరిమళాంతియు, సుఖమునే పరమాశ్రయములనిరి. సత్యమే దేవుడనిరి. స్వానుభవములనుండి వివేకజ్ఞానముల సంపాదించ వలెననిరి. ఎవరికిని, దేనికిని దాసులము కా గూడదనిరి. ఆత్మీయస్వేచ్ఛ నలవరచుకొనవలె ననిరి. స్వయంతరణమును పరమావధిగ స్థాపించుకొని ఇక్కడనే, ఇప్పుడే దానిని సాధింపవలెను; అదియే మానవజన్మప్రయోజనమనిరి. తన్ను గ్రుడ్డిగా అనుసరింపవలదనిరి. ఎవరి ఆత్మలను వారు కోల్పోవవలదనిరి. కృష్ణమూర్తిగారిసందేశముల అర్థమును మానవులు సరిగ తేలిసికొందురుగాక! వ్యక్తులకు, సంఘములకును మనుష్యుల ముక్కుపొందురుగాక!

ఈపుస్తకమునందు కృష్ణమూర్తిగారి జీవితచరిత్ర సంగ్రహమును, బోధనలును కలవు. ఇప్పుటికాలపు వీరిని గూడ పాచీనుడగు శ్రీకృష్ణమూర్తితో సమన్వయము చేయవలసిన ఛాందసమే మనకు పోవలెను. జ. బ్ర.

పతితనళిని

(గంభీర: పోడూరిరామచంద్రరావుగారు, బి.ఎ., బి.ఎల్. సరస్వతీగ్రంథమాల, కాకరపర్రు: ౨౨వ పుష్పము.

డెమ్మిసైజు, ౧౭౬ పుటలు. వెల ౧-౧౨-౦.

ఈ నవల "అత్యద్భుత అపరాధపరిశోధక నవల" గా చెప్పకొన బడ్డది. కొన్ని పుటల ప్రకటనలు మొదలై నవి త్రిప్పగా అసలు కథ మొదలై నది. చదువగా చదువగా, విమర్శదృష్టిని తాకినది కథాక్రమము లేమి. ఏనవల కైనా-అత్యద్భుత, అపరాధపరిశోధక నవలకైనా-కథాక్రమము ప్రాణము. నవలకు మరికొన్ని ప్రాణాలు ఉన్నా, 'ప్లాటు' ఆయువుపట్టు. ఇదే మన నవలలో దొరకక పోవుట దురదృష్టకరము. ఇంతమా ఇది ప్రథమభాగము. ఇకపై ఎన్నిభాగాలు ప్రకటించబడునో పరమేశ్వరుని కైరుక. కాని ఒకటి. దీనిని చదివిన మిమ్ముట వచ్చే భాగముకొరకు ఎవరైనా ఆత్మకృపించుతారా అన్నది సందేహాస్పదము. మామట్టుకు మాత్రము అట్టి ఆత్మకలేదు.

ఈ నవలలో అద్భుతములు లేవు (ఇదే ఒక అద్భుతము కాకపోతే). అపరాధ మున్నా పరిశోధక చాక చక్రము లేదు. ఐనా ఇది "అత్యద్భుత అపరాధపరిశోధక నవల" అనుకొనుటవల్ల ఆందుకొరకే ఆవురావు రను పాతకులున్నారు. శ్రీ. శ్రీ.

విక్టోరియాక్రాసు

(గంభీర): కవితిలక పులవర్తి కమలావతిదేవి గారు, సీతావిలాస్, రాజుండ్రీ. పుటలు ౧౧౫ వెల రు. ౧.

ఎట్టి రచనలోనైనా 'స్వతంత్రత' అనే గుణము వాంఛనీయము, ప్రవనీయము. 'విక్టోరియాక్రాసు' అన్న నవలలో ఈ గుణము ఎంతవరకు ఉన్నదంటే, ఐరోపా సంగ్రామాన్ని కథావస్తువుగా తీసుకున్నంతవరకు-అంతే! ఆపై సంగ్రామనందర్బాలను పేరుకొనడములోను, వాటిని మూలకథతో మేళవించడములోను (కొన్నిటినే చెప్పవలెనంటే)-శిల్పలోపము కానవస్తుంది. యుద్ధవిశే

మారు పత్రికావార్తలవలె చెప్పబడినవి కాని నవలాచైతన్యముతో, కూడుకున్నవిగా లేవు. పత్రికాకథనములో కథారమ్యత దొరకకుంటే దోషము కాదు కాని నవలారచనలో అట్టిలోటు గట్టిలోటు కాకపోదు. ఇట్టిలోటే కథ అల్లికలోను కానవస్తుంది. జటిలత లేనందువల్ల “అల్లిక” అన్నపదము ఉపయోగించ నక్కరలేదేమో. ఒక చిన్నమూలకథకు విరోపాయుధాన్ని అంటించగా ఈనవల ఏర్పడింది. గ్రంథకర్తగారు (ఉపోద్ఘాతము ప్రకారము) ‘బహుయోగ్యుడోడ నెన్నియోవిషయముల సేకూర్చి’ రనుట నిర్వివాదాంశము. అయితే నాటి నన్నిటినీ వ్రాసినేయు ఉత్సాహము కళానిబంధనలను నిరసించింది.

ఈనవలను “విరోపాయుధ ఆసమగ్రచరిత్ర”గా చెప్పవచ్చును. ఇందు అందము సమకూర్చుని అచ్చుమాట అటుండగా, “పుడమిపతి” (పుట 89), “తాత్కాలిక వంతెనలు” (79), “సామ్రాజ్యహిచ్చి” (82) మొదలైన “సమాసతప్పులు” కొన్ని దొర్లినవి. పైని ఉపోద్ఘాతము నుండి ఉద్భవించిన “బహుయోగ్యు” ఈ తెగకే చెందుతుంది.

ఈ పుస్తకమందలి భాష సరాసరిగా గ్రాంథికమే. శైలి ఎగుడుదిగుడుగా ఉన్నది. మచ్చుకి రెండు చోట్ల శైలి చూపించుతున్నాము:

“సర్వయాదేశవిస్తీర్ణము 34,000 చదరపుమైళ్లు. జనసంఖ్య 5,000,000. ఆదాయము 4,808,262 సవరసులు. వ్యయము 5,280,588 సవరసులు.....”(పు.54-55).

“ఈ దీప మొక పుటాకార దర్పణము యొక్క ప్రధానకేంద్రమున నుంచబడును. ఈదీప కిరణములు దర్పణముపై బడునపుడు వాని నన్ని వైపుల చెదరనీయక, యొక్కవైపునకే పరావర్తింపజేయును. ఇది గాక యీ పరావర్తకిరణము లన్నియు సమతరములుగా బోవును. ఈ సర్పిలయిట్లు నుపయోగించు పలయాంతర్మధ్యరేఖ సాధారణముగ నొకగజ ముండును.....”(పుట. 72).

ఇట్టివి కమ్ముగూర్చి తామే చెప్పుకోగలవు. కాని కథకు వీటిప్రయోజనము స్వల్పము. సంబంధము దూరము.

నవలాపాఠకుడికి వీటివల్ల కలుగునది ఉత్సుకత అని చెప్పజాలము.

ఇప్పటివలలలో అసంఖ్యాకములవలె ఇదికూడా ఒకసాధారణనవల. కాని స్వయంవరానికి తయారయిన నాయికను చర్చిలో పెళ్లి చేయించడ మొకటి అసాధారణమే అనిపించకపోదు. దీనిసమంజసత ఎట్లున్నా, ఇట్లు చదివినపిమ్మట మాకు సంతోషము జనించలేదు. శ్రీ. శ్రీ.

కలువ రేకులు

గ్రంథకర్త:—బి. టి. కె. ఆచార్య (కవికుమార సమితి). చిన్నపైజు ౨౯ పుటలు; కాగితపుపైండు.

ఇది యొకచిన్న విషాదగీతగ్రంథము. దీనిలో ౨౨౫ చరణములు మాత్రమే కలవు. ఇందు కేవలము వైరాగ్యవిషయకమగు విషాదము, నిశ్చేదము గానబడుచున్నవి. కవికి భగవంతుడు “మెచ్చి కృపతోడ దర్శనమిచ్చినా”డట. కవియొక్క విషాదమున కీ క్రిందికృష్టములు కారణములు:

హృదయమును బట్టిపించిన చెదరికురియు
రుధిరకణములు నావ్యర్థరతము, లోయి-
నిర్మలంబైన-శూన్యమనీష మిచ్చి,
యనుభవంపుము వానిభావామృతంబు.

.....బాడబాగ్ని

.....పంటిరోగాల.....

సాంతమే లేని దారిద్ర్యసాగరంబు

మోయలేనికష్టాల, విమోచనంబు

లేనిభగ్నప్రణయ భవరిక్తదుఃఖ

మాదిగాగల...

కావున కవి

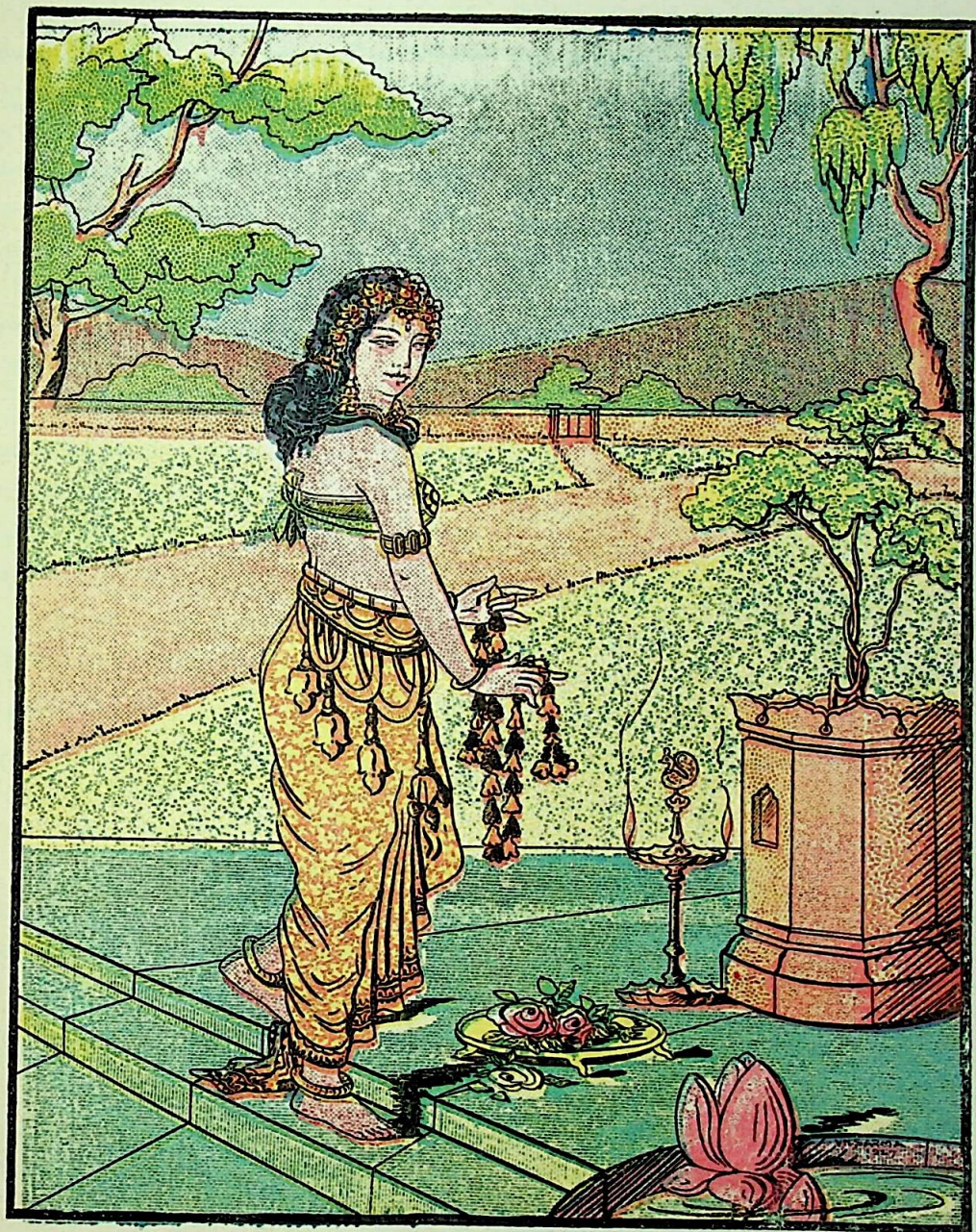
నాదుకవితాంబు నాహిసీస్వాదుసలిల

బిందువుల నీదు పాదారవిందములను

మనసు దీరంగ కడుగుదు దినము లెట్లా

గడిపెదను జీవయాత్రను కాలమూర్తి.

అని యనుచున్నాడు.

తు ల సి పూ జ

శ్రీ వైష్ణవాధర్మగారి రేఖాచిత్రమునది.

కష్టములు భగవత్కృతము లగునా కావా అను విషయములను గూర్చి గాంధీమహాత్ము డిట్లు చెప్పుచు న్నాడు: “మనుష్యుడు ఎంత ప్రయత్నించినను వికారము చెందుట మనకు తెలియును. అటులే భగవంతు డడ్డుపడి ఎదుకొడ్డి రక్షించుటయు మనకు తెలియును. ఇదియంతయు ఎటుల సంభవించును? మనుజుడు ఎంతవట్టు స్వతంత్రుడు? ఎంతవట్టు పరతంత్రుడు? ఎంతవట్టు పురుషప్రయత్నము పనిచేయును? ఎప్పుడు ఈశ్వరేచ్ఛ రంగమున ప్రవేశించును? ఇదియంతయు గహనము; ఎన్నటికి గహనమే.” (ఆత్మకథ 3 వ పుట.)

ఇట్టికష్టములను పురుషకారముచేతను, జీవనేచ్ఛచేతను జయింపవచ్చును. విషాదగీతముల రచనకొఱకు విషాదపుటానాల పెంపొందించుకొనుట కష్టములు తరగజేసికొనుమార్గము కాదు. ఈవిధమైన ప్రయత్న మిగ్రంథమునందు కానరాదు.

కవికి తనకవిత్వపు విషయమైన ఆహంభావ మిచ్చిగ్రంథములో పెచ్చుగా కనబడుచున్నది.

కవిగ బుట్టింప నేల...

నాదుగీత'ల వినువారు నాస్తి తండ్రి

విన్నను గ్రహింపజాలరు...

.....నాకు నిర్మలముగు

సాధుకవితా స్రవంతి నోసంగినావు.

మొదలగు వాక్యములందు తనకవిత్వమున కెక్కువ ఘనత నాలోపించుకొనుచున్నాడు.

తైలి ధారాశముగనే యున్నది. అచ్చటచ్చట దుష్టప్రయోగములున్నను, ‘విన్నను గ్రహింపజాలని’ రీతిగా లేదు.

వలయువారు గ్రంథకర్తపేర భవానీముద్రాక్షరశాల, బెజవాడ అని వ్రాయవలయును. టి. కా.

అనాథ బాలిక

గ్రంథకర్త:—పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు. క్రాను ౧౩౬ పుటలు. కాగితపు

వైండు. వెల ౦-౧౦-౦. రాజమహేంద్రవరము, కలాభి వర్ధనీ పరిషత్తుచే ప్రకటింపబడినది.

ఇది యొక సాంసారిక నవల. మనలో సాంఘిక నవలలు బహుశక్కున. ఆయున్నవైనను చాలవట్టున కనువాదములే గాని స్వంతరచనలు గావు. ఇది మన చేతగానినమే! ఇటీవల యీకారత కొందరిచే దీర్చబడుచున్నది. శాస్త్రిగారు రట్టివారిలో నొకరు.

గ్రంథవిషయము:—వెంకటరావు పరమబ్రహ్మ సామాజికుడు. అతడొకవిలేంతువును వదిలి సాంఘికదుర్మార్గములవలన నామెనుఇహలోకమునుండియేగోల్పోయెను. పిమ్మట దైవికముగా అండకేరిన ఒక అనాథబాలికకు తాను నాథుడై తనయుడారస్వభావమును, విశాలహృదయమును గనబరచెను. కాని తా జేసికొన్న వివాహము తుదకు బాల్బోనినాహమేగాని ప్రాథమికనాహమైన నాడు. వివాహపుతంతు యథాప్రకారముగా నాలుగువేలేండ్ల క్రిందట శాస్త్రములలో వాఙ్మచ్చిన రీతియే—కొన్ని కొన్నిపట్ల మంత్రములకు అర్థమును పురోహితుడు తెలియజెప్పెనట.

ఈగ్రంథమందు సరసారగోష్ఠి, సంభాషణలు బహుచాతుర్యముతో రచింపబడినవి. స్త్రీలకు అక్షరజ్ఞానము లేమిచే వారి సంభాషణలం దెంతసేపూ ‘పిచ్చాపాటి’ కబుర్లుతప్ప చదువుకొన్నవారికి రుచించు విషయముండదు. శాస్త్రిగారి అసామాన్య పరిశీలన, అద్భుత భావన, కళానిర్వాహకత్వ మిందు ద్యోతక మగుచున్నవి.

తైలివిషయము:—గ్రంథకర్త చెప్పినట్లు వారి భావపరిణామము తైలిలో గన్పడుచున్నది. సాంఘిక రచనలకు గ్రాంథికము గాక వ్యావహారికము సరియైనదని కొంత స్పష్టమగుచున్నది. కాని శాస్త్రిగారు వ్యావహారికము ఒక్క-సంభాషణలందు మాత్రమే ప్రయోగించి తమవెఱపు జూపినారు. తైలియొక్క రసవిషయము వేరుగా చెప్పనవసరము లేదు: అమృతప్రవాహము-ఎంత త్రాగినను తనివి తీరదు.

వలయువారు—పండిత శ్రీ పాద సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు, కలాభివర్ధనీపరిషత్తు, రాజమండ్రి-ఆని వ్రాయవలెను. టే. కా.

తండ్రినుండి కుమార్తెకు జాబులు (ఆంగ్లము)

(Letters from a Father to his Daughter)

గ్రంథకర్త:—జవహర్‌లాల్ నెహ్రూగారు. ౧౨౨ పుటలు. దశసరి మెజుగుకాగితములు. అట్టబైండు. వెల తెలియదు.

ఇది యొక లోకజ్ఞాని ప్రదాయకముగు పుస్తకము. నెహ్రూగారు తమ పదేండ్ల బాలిక యగు ఇంజనీరు జాబుల మూలకముగా ప్రకృతిశాస్త్రములు, దేశచరిత్ర ఇత్యాది విషయములకు సంబంధించిన జ్ఞానమును తెలియ జేసిరి. బాలబాలికల కీర్తిగా శాస్త్రములందును, చరిత్రలందును కాతూహల మలనడకేయుట కిట్టి గ్రంథము లత్యవసరము. ఆంగ్లమునం దిట్టివికలపు గాని మనదేశభాషలందు బొత్తుగా లేవు. సమస్త విషయములలోను అగాధమైన జ్ఞానమును సేకరించిన యీ కాలమునగూడ బాలబాలికలకు పూర్వకాలమునందు వలెనే తర్కము నకుగాని తత్త్వమునకుగాని నిలువలేని పురాణకథల పఠింపజేసి నీతిని, తత్త్వమును బోధింప జూచినచో, వాటి అర్థము గ్రహింపలేక వారి లేతమనస్సులు కాతూహలమును, జ్ఞానేచ్ఛను గోల్పోయి, జడము లగుచున్నవి. జ్ఞాన మెరుగని పసిబిడ్డలకు నీతి, వేదాంతములయొక్క ప్రయోజనముకంటె ప్రాపంచికజ్ఞానము లెన్నగా కావలెను.

నెహ్రూగారి గ్రంథమందు ఖగోళభూగోళ చరిత్రలు, జీవోత్పత్తి, జలచర, భూచర, నరాదిజీవుల విషయము, జీవుల అనుకూల్య (Adaptation) విధానము, భీకృప్రయోజనము, రామాయణ భారత కాలములు ఇత్యాది సమస్తవిషయములను ఇందు సూక్ష్మముగా చెలిపియున్నారు. బాల బాలికల కత్యుపయోగముగు గ్రంథము.

ఈ గ్రంథమందు పెక్కు-ముచ్చలైన చిత్రపటములు గలవు.

ఈ గ్రంథమునకు హిందీఅనువాదము తయారగుచున్నదట. తెలుగులోనికి గూడ ననువాదించిన లెస్సయగును.

వలయువారు—జవహర్‌లాల్ నెహ్రూగారు, అలహాబాద్-ఆని వ్రాయవలెను. టే. కా.

రత్నాబంధనము

గ్రంథకర్త:—పండిత శ్రీ పాద సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు. ౩62 పుటలు. సాదాకాగితములు, అట్టబైండు. వెల 1-8-0. కలాభివర్ధనీ పరిషత్తునుండి ప్రకటింపబడినది.

ఇదియొక పారిశోధకనవల. పారిశోధకనవలలు ప్రస్తుతకాలమున సాంఘికనవలలతో సమానపు తాపతనము బడయుచున్నవి. ఇట్టి నవలారచనలు నాగరికలక్షణము గాకున్నను ప్రస్తుతపరిస్థితులలో ప్రకృతిని మార్చుట కష్టము.

ఈ గ్రంథమందు మనకు స్పష్టముగా రెండు వేర్వేరు కథలు కనబడుచున్నవి. ఈ రెండిటికిని విశ్యమధికముగా లేదు. మొదటిది సాంసారికము, రెండవది పారిశోధకము. మొదటిభాగములోని పాత్రలు చాల మట్టుకు రెండవభాగములోనికి రారు. మొదటిభాగము యొక్క విషయము కేవలము సాంసారికము, రెండవ భాగము పారిశోధకము. పూర్వభాగముందలి పాత్రలు త్రమములు, ఉత్తరభాగమునందు నీచపాత్ర లధికము. వ్యభిచారకుల మింకను మనదేశముం దడుగంటలేను. అయ్యది యే మన నాగరికస్థితిని విస్మయము జేయుచున్నది. రెండవభాగమునందలి శ్రీ పాత్రలు పడెపుకత్తెలు. ప్రకృతిని చింబించుట కళలో నొకయంతము గనుక సాంఘికస్థితులు మారువరకును మనము చేయజాలిన దేదియు లేదు. ఇందలి అల్లలము హద్దులోనే యున్నది.

పురుషపాత్రలలో నరసింహము యొక్కయు, రెడ్డియొక్కయు ప్రజ్ఞావిశేషములు వర్ణనాతీతములు. జగ్గారాయని విశాలహృదయమే కథయొక్క అనివార్య గమనమునకు కారణము. గ్రంథకర్తయొక్క ప్రజ్ఞ అగాధము గాకున్న నిట్టి సాంద్రకథాకల్పన, పరిపూర్ణ పాత్ర పోషణ సాధ్యముకావు. శ్రీరాములు కేవలము నవలూపాత్రగాక సజీవవ్యక్తియే యనిపించును. వాని సంభాషణలు మరపునకు రావు. మొత్తముమీద మనము పాత్రల మధ్య గాక నిక్కమగు శ్రీ పురుషుల మధ్యనే తిరుగుచున్నామనిపించును. కాశ్రీగారి మూలికత్వము (originality) అద్వితీయము.

ఇందలి పూర్వభాగమంతటి శ్రీ పాత్రల విషయమేమన, గ్రంథవాసన లేదు వారల సంభాషణలు మంటిల్లుదాటవు. కాని వీరు ప్రకృతియందలి మనశ్చైతన్యవలె గాక, చతుర్తాగ్రము, ఘోషి, సంభాషణ నైపుణ్యమును గలిగి కొంత మెచ్చదగి యున్నారు.

శైలి విషయము:—ఉపోద్ఘాతముందు గ్రంథకర్త శైలినిషయమై తన యుద్దేశమును పూర్తిగా వ్యక్తపఱచి యున్నారు. అందు శిల్పకళకు, కావ్యకళకు గల పోలిక గొంత చర్చించియున్నారు. అందు ఒకచిన్న లోపము గలదు. శిల్పచిత్రకళలకును కావ్యకళలకును పోలిక సమగ్రముగాదు. అదేలయన, శిల్పచిత్రకళలు కావ్యకళకంటె ప్రకృతికి చేరువగా నున్నవి. ఉదా:—‘ఓడ’ అనుమాట తీసికొందము. ఓడ చిత్రమును వ్రాసిమాపిన యేజాతి వాడైనను, పసిబాలుడైనను, ‘ఘలానావస్తువు యొక్క చిత్ర’మని పోల్చుకొనును. కాని ఓడ అనుమాటను వ్రాసినచో మనభాషరాని విజాతీయుడు గాని స్వజాతీయుడు గాని తెలిసికొనలేడు. అనగా భాషకంటె చిత్రము ప్రకృతికి సమీపములో నున్నది. చిత్రకళకంటె శిల్పకళ పదార్థసమన్వితమగుట ప్రకృతికి గరింతచేరువగా నున్నది. ఇప్పట్లు గ్రాంథిక వ్యావహారికముల విషయము చూతము: వ్యావహారికము సజీవము, గ్రాంథికము సజీవేతరము. గ్రాంథికమునకు మనుష్యుల భావనలో స్థానము గలదు. వ్యావహారికమునకు మనుష్యుల వ్యవహారములో స్థానము

గలదు. అనగా గ్రాంథికము వ్యావహారికముకంటె ప్రకృతికి కొంచెము దూరములో నున్నదనుట, సాంఘికరచనలు వ్యవహారికవిషయములు గనుక వ్యావహారిక భాషాప్రయోగమే ఎంతయు ఉచితము. గ్రాంథికము యొక్క విభాగము (roll) నిర్వచించుట కష్టము. కాని దానియొక్క తత్వము మాత్రము తేటపరచియున్నాము. మరియొక విశేషము: గ్రాంథికములో కృత్రిమ గ్రాంథికము, సహజ గ్రాంథికము అను విభజన చేయవచ్చును. సహజగ్రాంథికమునందు దీర్ఘ సంస్కృత సమాసములు, మరుమూల పదములు, విపరీతాలంకారములు, అనవసర వ్యాకరణ బంధనలు దొర్లవు.

గ్రంథ శైలినిగూర్చి వేరుగా చెప్ప నవసరము లేదు. ఆచ్యుత ప్రవాహము. ఎంత త్రావిన ఇంకను త్రాగవలె ననిపించును— బాతీయములకు, స్పష్టతకు, సౌలభ్యమునకు. టి. కా.

స్వీకారము

దాంపత్యము

(ఆంధ్రప్రదేశ్ కా గ్రంథమాల. ౧) రాయల్ నైజు. పుటలు ౧౦౫. చందాదారులకు అంచెమాలితో వెల రు ౧-౦-౦. సంపాదకులు: దొంగం శెట్టి నాగేశ్వరరావు గారు ప్రకాశకులు: విశ్వభారతీ అండు కో. వారు, ౪౫, బంధరుపేథి, మద్రాసు.

Thoughts on Diet

(ఆంగ్లము.) క్రాసు నైజు. ౪౮ పుటలు. వెల రు ౦-౮-౦. గ్రంథకర్త: గౌరవనీయులగు న్యాయమూర్తి సర్ వేపా రామేశంగారు.

ప్రకాశకులు: The Indian Naturopathic Association, Bezwada.

South Indian Music Series Book 2 (Stage 3)

క్రాసునైజు. ౮౫ పుటలు. వెల రు ౧-౮-౦

గ్రంథకర్త: పి. సాంబమూర్తిగారు, బి. ఎ., బి. ఎల్.
ప్రకాశకులు: The Indian Music Publishing
House, G. T. Madras.

శబరి (చిన్న నాటిక)

గ్రంథకర్త: వావిలాల గోపాల కృష్ణయ్యగారు,
ఆంధ్రపత్రిక, చెన్నపురి.

ఇది 'గృహలక్ష్మి' మాసపత్రికయందు ప్రకటిత
మయినదానికి విడిచిపెట్టి.

సంగీత పాఠ్యతీర్థిణయము

(అయిదంకముల నాటకము)

డిమ్మిసైజు. పుటలు ౬౧. వెల రు ౧-౮-౦.

గ్రంథకర్త: సత్యవోలు రాధామాధవరావుగారు.
సకలానంద గ్రంథమాలిక, క్రొత్తపల్లి, పితాపురము,
గోదావరిజిల్లా.

అహల్యాసహస్రాక్షము (ఏడంకముల నాటకము)

డిమ్మిసైజు. పుటలు ౩౪. వెల రు ౦-౧౨-౦.

గ్రంథకర్త: కల్లూరి యజమాన వెంకటనారాయణరావుగారు, బి. ఎ., ఆర్మూరు. ఈ గ్రంథము రాజమహేంద్రవరమున సరస్వతీ పవరు ప్రెస్సున ముద్రితము.

గ్రహతంత్రము

(జ్యోతిషసారస్వత రంగగ్రంథమాల-౨)

డిమ్మిసైజు. పుటలు ౨౬. వెల రు ౦-౬-౧.

సంపాదకుడు: రామూరి వెంకట గోపాలరావు
గారు, విజయనగరం.

నత్యవ్రతి శతకము

క్రాసునైజు. పుటలు ౫౮. వెల రు ౧-౪-౧.

గ్రంథకర్త: భాగవతుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి
గారు. ప్రకాశకులు: భాగవతుల లింగమూర్తి పంతులు
గారు, భద్రపురము, గంజాంజిల్లా.

My Mother's Picture

క్రాసునైజు. పుటలు ౨౨౬. వెల రు ౪-౦-౦.

గ్రంథకర్త: పండిత శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారు.
ప్రకాశకులు: కైలాసచంద్ర ఆచార్య, ౨౩, హరీషన్
రోడ్డు, కలకత్తా.

శ్రీమదాంజనేయ జననము

క్రాసునైజు. ౩౫ పుటలు. వెల రు ౧-౫-౦.

గ్రంథకర్త: అమ్మనబ్రోలు వెంకట సుబ్బా
రాయ శర్మగారు, రేలంగి, రణుకుపోడు, పడమటిగో
దావరి జిల్లా.

దేవకీనందన శతకము

క్రాసునైజు. ౨౦ పుటలు. వెల తెలియదు.

ప్రకాశకులు: విక్రాల వెంకటాచార్యులు గారు,
సంస్కృత పండితులు, క్రీ. చెన్న కేశవ కళాశాల గద్వాల
సంస్థానము.

ప్రణయసౌరభము

రాయనైజు. పుటలు ౬౨. వెల రు ౧-౧౨-౧.

గ్రంథకర్తలు: కొండపల్లి గోపాలరావుగారు, హరి
రామలింగ శాస్త్రిగారు- కల్వపాముల, కాటూరుపోడు,
కృష్ణాజిల్లా.

వాదిరాజతీర్థగురుచరిత్ర

పూలుసే. పుస్తకము. పుటలు ౧౬. వెల రు ౧-౨-౧.

గ్రంథకర్త: ప్రొద్దుటూరి నరసింగరావుగారు, బి. ఎ.,
నరుప్రసాద(లచ్చిరాజువీధి) సూర్యరావు సేటి, కాకినాడ.

శ్రీమదాంధ్ర మాతృశతకము

రాయనైజు. పుటలు ౩౩. వెల రు ౦-౪-౧.

గ్రంథకర్త: తిరురాన సత్యనందరావుగారు,
ఉపాధ్యాయుడు, రెడ్డియారు బ్రాంచిస్కూలు, No. ౪౪,
డభరెండు ప్లేటు, బోగటాంగ్, రంగూన్.

విజ్ఞానకందశతకము

డిమ్మిసైజు. పుటలు ౩౧. వెల రు ౦-౩-౧

గ్రంథకర్త: మదరాసు రాజారావుగారు, చీనా
బబారు, బర్హంపురము, గంజాం.

ఆత్మదర్శనము

(క్రీ.వివేకానంద స్వామి ప్రణీతము) శ్రీ సనాతన గ్రంథముల ప్రసూనము. క్రాసు సైజు. పుటలు ౪౭. వెల ౦-౩-౦.

మానేజరు, సనాతన గ్రంథముల, సనాతనాశ్రమం, క్రాపపోస్టు, (via) కొల్లూరు, గుంటూరుజిల్లా.

శ్రీమదాంధ్రోపనిషద్ జ్ఞానదీపము - భా. ౧.

డిమ్మిసైజు. పుటలు ౨౩౮. వెల రు ౧-౮-౧.

గ్రంథకర్త: అచ్యుతబ్రోలు వెంకటసుబ్బారాయ శర్మ గారు, రేలంగి, తణుకుపోస్టు, పడమటి గోదావరిజిల్లా.

శ్రీరామ పట్టాభిషేక నాటకము

రాయల్ సైజు. పుటలు ౧౧౦. వెల రు ౧-౦-౦.

గ్రంథకర్త: పాతాళభేది సుబ్రహ్మణ్యకవిగారు, క్రొత్త పిడి, తిరుపతి.

శ్రీమదాంధ్ర లింగపురాణము

డిమ్మిసైజు. పుటలు ౨౯౧. వెల తెలియలేదు.

గ్రంథకర్త: విద్వాన్ ములుగు చంద్రమాలిశాస్త్రిగారు, ఆంధ్రోపాధ్యాయుడు, తాలుకాహైస్కూలు, తెనాలి.

చమత్కారచంద్రిక

మూలము

తుంగం తురంగ మధిరోహతి రంగనాథే
గోత్రారి రాత్త కుతుకః కులిశం బిభర్తి;
భేదంచ మోద ముపయాతి సగేంద్రకన్యా
నాగాజినేన పరిముహ్యతి హాళి మీశః.

తెనుగు

రంగనాథుండు గుట్టుమెక్కంగఁ గాంచి
దాల్చె నగవైరి వజ్రాయుధంబు వేడ్కఁ
బార్వతికి మోదభేదముల్ వచ్చెఁ దనదు
శిరిము మీఁదను గరిత్రోలు శివుండు కప్పె.

వివరణము

శ్రీరంగమ్ములో రంగనాథస్వామి స్వామి
వెడలుటకై యశ్వారూఢుండు కాఁగా జన
సమూహముయొక్క త్రొక్కుడుచేత నేల
ధూళి రేగి సూర్యమండలము కప్పివేసి సము

తాడూరి లక్ష్మీనరసింహ రావుగారు

ద్రము పూడ్చివేసినది. అంతట దేవేంద్రుండు
తొల్లి తనదాఁడికి వెఱచి సముద్రములో
డఁగిన మైనాకుఁ డిష్పడు సముద్రములో
నీరు లేమిచే నందు నిలువఁ దనకవకాశము
లేక వెడలివచ్చుననియును, వాని టెక్కలు
నఱక వచ్చుననియు నెంచి వజ్రాయుధముఁ
జేతఁ బట్టినాఁడు. చిరకాలగతుండైన తనసోద
రుండు మైనాకుండు వచ్చునను నాశచే సంతో
షమును వాండు వచ్చినయెడ వాని టెక్కలు
దేవేంద్రుండు తొంటిపగచే నఱకునను దిగు
లుచే దుఃఖమును బార్వతిదేవి పొందినది.
సూర్యమండలము ఛన్నమగుటచే సాయం
కాల మైనదని బ్రమసి సంధ్యాతాండవ మా
డుటకై శివుండు తననెత్తిమీఁదను గజచర్మము
గప్పికొన్నాఁడు.

కర్నూలు మండలము దక్షిణాంశాదేశమున చరిత్ర కెక్కిన ప్రసిద్ధమండలములలో నొకటి. ప్రాచీన కాలమునుండియు నీమండలము నలువైపుల వ్యాపించియుండిన రాజ్యములకు కూడలిపట్టు యుండినందున నాయా రాజ్యముల రాజులు దీనిపయి కన్నుపైచి యొడ్డారుల తీరక పోరాడుచువచ్చిరి. ఈకారణమున నిది పెక్కు సారులు, పెక్కుతెలుగుల, చీలికలయి, పెక్కురాజులపాలనమునకు లోనయి, శాంతిమార్మయి యుండి డిది. ఇందుకు నిదర్శనముగ ఈమండలమున ప్రతిగ్రామమునను నేటికిని కోటల శిథిలములు గాన్పించుచున్నవి. ఈ మండలముయొక్క ప్రాచీనచరిత్రను ఆంధ్రవాఙ్మయము, శాసనములు, స్థానికచరిత్రలు మొదలయినవాని నాధారముగా గొని పలువురు చరిత్రకారులు వివరించియున్నారు. ఇకకర్నూలుపట్టణమునగూర్చి చెప్ప మొదలిడుటకు పూర్వము తనమండలముయొక్క ప్రకృత స్థితినిగూర్చి యొక్కంత యిచ్చట ముచ్చటించుట ఆప్రస్తుతము కాజాలదు.

నేటి కర్నూలు మండలము

ప్రకృత మిమండలము ౭౫౯౦ చదరపుమైళ్లు విస్తీర్ణము గలిగియున్నది. చెన్నరాజధానియందలి మండలములలో విస్తీర్ణమున నిది రెండవదగుచున్నది. ఈ మండలమున ౭౭౯ గ్రామములును, రెండుపట్టణములును(కర్నూలు, నంద్యాల) గలవు. ఇందలి జనసంఖ్య ౯,౧౨,౮౯౦. ఈసంఖ్యనుబట్టిఒకచదురపుమైలుమేరను

౧౨౧ జనులున్నట్లు తేలుచున్నది. గ్రామములయొక్క జనులయొక్క సంఖ్యవిషయమున రాజధానియందలి మండలము లన్నిటికి నిది వెనుకబడుచున్నది. మండలమునకు తూర్పు అంచున వెలిగొండలు ౧౦౨ చ. మైళ్లును, మండలము తూర్పునగమున నల్లమలలు ౫౩౨ చ. మైళ్లును, పడుమర సగమున ఎత్తమలలు ౩౦౦ చ. మైళ్లును వ్యాపించియున్నవి. ఈకొండలపైనను, వీనికి చేరిక ప్రదేశములు ౧,౬౩౩ చ.మైళ్లమేరను ఆరణ్యములుగలవు. మొత్త మియరణ్యముల విస్తీర్ణము ౨,౫౬౩ చదురపుమైళ్లు. అడవులు, కొండలుగల ఈ ప్రదేశమంతయు జననివాసయోగ్యము కాకుండుటయే యీ మండలమున జనసంఖ్య తక్కువ అగుట కొకకారణము కావచ్చును.

కర్నూలు, డోను, పత్తికొండ, నంద్యాల, నందికొట్లకూరు, కోయిల్ కుంట్ల, సిరివేల్, మార్కాపురము, కంభము, ఆను తొమ్మిది తాలూకాలుగల యీ వండలము అయిదు తాలూకాబోర్డులుగా విభజింపబడినది. యూనియను బోర్డులు ఇంచు ౧౫ గలవు. మునిసిపాలిటీలు రెండు—కర్నూలు, నంద్యాల—గలవు. ౭,౫౯౦ చ. మైళ్లు విస్తీర్ణముగల మండలమున, ౮౧౧ మైళ్లు ౭ ఫర్లాంగులు పొడవుగల రోడ్లున్నవి. అనగా నూరు చ. మైళ్లకు ఇంచుమించు ౧౧ మైళ్లు వంతున నున్నదనుట. ఇందు (1) చిత్తూరునుండి కర్నూలుమీదుగా హైదరాబాదునకు పోవురోడ్డు (పొడవు మై. ౮౬ ఫ. ౩), (2) కర్నూలునుండి బెంగుళూరునకు పోవురోడ్డు (పొడ

1. ఈరేఖారచయిత కర్నూలున నున్నంతకాలము తమ సొంత వ్యయముతో నెల్ల సౌకర్యములను పరమాధరమున సమకూర్చి ఈరేఖ యుత్పత్తికి తగిన అవకాశమును గల్గించిన శ్రీదంపూరి బాలసుబ్రహ్మణ్యము పంతులు (జిల్లా హెల్పర్స్) గారికిని, అచ్చటగల ప్రాచీనశిథిలములను, ఇతరస్థలములను ఆదరాశక్తులతో స్వయముగ గొనిపోయిచూచిన శ్రీ యస్. వైద్యనాథఅయ్యరు (మునిసిపల్ హైస్కూలు చార్చిత్రకాధ్యాయకులు) గారికిని, ఈరేఖతో పాటు ముద్రితములైన వివిధరచయితల చాయాచిత్రములను స్వయముగదీసి సాదరమున నొసగి యీరేఖ విలువను పెంపొందించిన శ్రీయుత యం. యస్. కుప్పుస్వామిఅయ్యరు (సబ్ ఆసిస్టెంటు సర్జను, మునిసిపల్ వైద్యాలయము) గారికిని ఈ రేఖారచయిత సవినయముగ వందనప్రసముల నర్పించుకొనుచున్నాడు.

పు మై. ౫౧, ఫ. ౪), (8) కర్నూలునుండి గుంటూరు నకు పోవుకోడ్డు (పాడవు మై. ౫౯ ఫ. 2). ప్రధానము లైనవి. ఇక మండలముననే శాఖలుగా ౧. కర్నూలునుండి బళ్లారికి, ౨. కర్నూలునుండి ఆత్మకూరికి, 3. నంద్యాల నుండి ఆత్మకూరికి, ౪. నంద్యాలనుండి కోయిల్ కుంట్లకు, ౫. పాణ్యంనుండి గోనవరమునకు, ౬. కోయిల్ కుంట్ల నుండి ఆల్లగడ్డకు, ౭. కంభమునుండి బేస్తవారపుపేటకు, ౮. మార్కాపురమునుండి ఎట్టగొండ్లపాలెమునకు, ౯. కంభమునుండి మార్కాపురమునకును, ౧౦. కడపపరిపార్డు నకు రోడ్డుకలవు. రాజధానిలోని ఇతర మండలముల కంటె రోడ్ల సౌకర్య మీమండలమున చాల తక్కువగా నున్నది. ఈయన్ని రోడ్లపై ను మోటారుబస్సులు నడచుచుండును.

గుంటకల్లు-గుంటూరు ఇనుపదారి మండలమునపడు మరనుండి తూర్పునకు పోవుచున్నది. మఱియు డోను నుండి కర్నూలు మీదుగా తుంగభద్రనుదాటి హైదరా బాదుకు పోవు ఇనుపదారియు గలదు.

దత్తమండలములు నాల్గింటిలో ఈ మండలమున హిందువులు తక్కువగను, ముసల్మానులు, క్రైస్తవులు అధికముగను ఉన్నారు. అల్లె హిందూస్థాని మాటలాడు వారును అధికముగ నున్నారు. చెన్నరాజధానిలో గుంటూరు మండలమునకు తర్వాత నీమండలముననే హిందూస్థాని మాటలాడువారధికముగ నున్నారు. వైబా ము రాష్ట్రము సన్నిహితముగనుండుట యందుకు కారణము కాదగును.

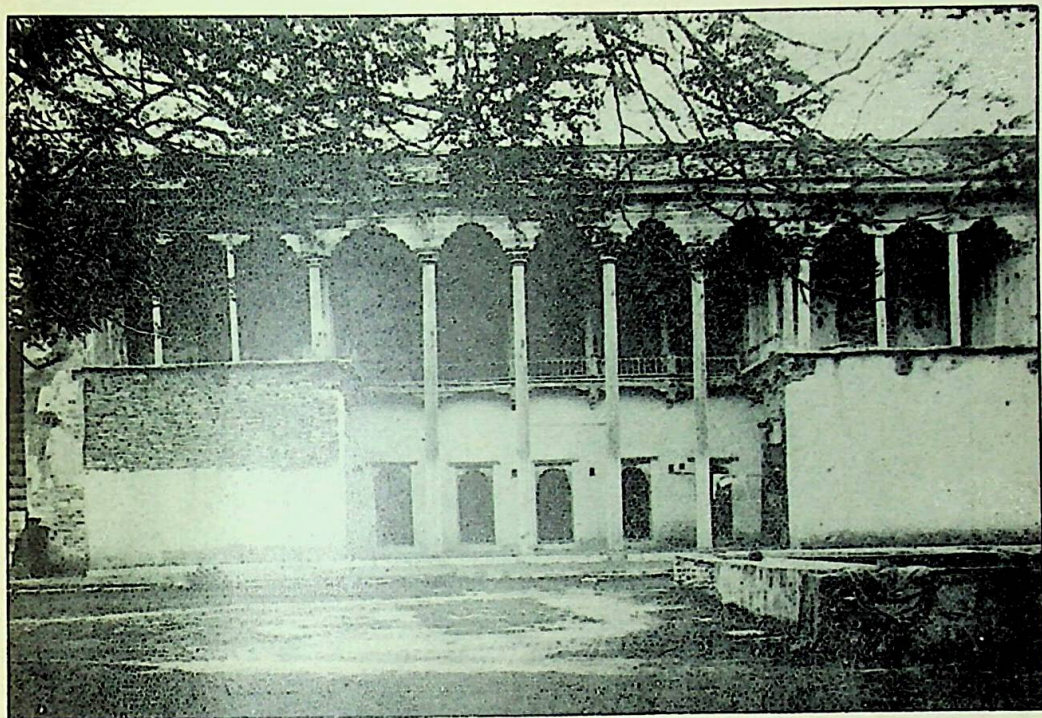
కర్నూలు మండలమున, జనసంఖ్య ౧౮౯౧ సంవత్సరమున ౮౧౭, ౮౧౧ గనుండి క్రమముగ ౧౯౦౧ వ సంవత్సరమున ౮౭౨,౦౭౦ గను, ౧౯౧౧ వ సంవత్సరమున ౯:౫, ౨౫౯ గను పెరిగి, ౧౯౨౧ వ సంవత్సరము నాటికి ౯౧౮౮౬౦ కి తిరిగినను ౧౮౯౧ సంవత్సరమున కంటె ౯౮౦౭౯ అధికమయినది. ఈసంఖ్య నేటికి కిక్కును పెరిగియుండుట సహజము. ౧౯౨౧ సంవత్సరపు జనసంఖ్య ౯౧౮, ౮౯౦ లో (పురుషులు ౪౬౩, ౨౫౫, స్త్రీలు ౪౫౫, ౬౩౫) చదువన, వ్రాయన వచ్చిన వారు ౫౫, ౭౭౮ (పురుషులు ౫౧, ౦౯౧, స్త్రీలు

౪, ౬౮౭) మంది యుండిరి. ఇందు ఇంగ్లీషు వచ్చినవారు ౪౧౭౧ (పురుషులు ౩౯౯౧, స్త్రీలు ౧౨౧ ఉండిరి ౧౯౨౭-౨౮ సంవత్సరమున బడులలో చదువుచున్నవారు మత్రము ౬౧, ౫౪౫ మంది గలరనిన వీరిసంఖ్య యు పెరిగినదని నేఱుగ చెప్పబులేదు. ఈసంఖ్యలో బాలురు ౪౯, ౩౪౪, బాలికలు ౧౧, ౮౦౧ గలరు. వీరి కొరకు మండలమున నన్నిరకముల పాఠశాలలు ౨౦౧౩ గలవు. వీనిలో సెకండరీ పాఠశాలలు ౧౫, ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలు ౧౯౮౩, ప్రైయినింగు పాఠశాలలు ౩, పారిశ్రామిక పాఠశాల ౧, ప్రాచ్యువిద్యా కళాశాల ౧ ఉన్నవి. ఈపాఠశాలల వివరములకును, బాలబాలికల సంఖ్యలు మొదలయినవానికిని ౧-౪ పట్టికలను గాంచదగును. ఈమండలమున ప్రత్యేకించి స్త్రీలకు ప్రైయినింగు పాఠశాలకాని పారిశ్రామిక పాఠశాలకాని లేదు. ఇట్లుండుట అసంగతముగ కాన్పించుచున్నది. ౧౯౨౬-౨౭ సంవత్సరమునకంటె తరువాతి సంవత్సరమున పాఠశాలలు ౬౩ పెరిగినవి. ౧౮౭౫ మంది విద్యార్థులను పెరిగిరి. ౧౯౨౧ సంవత్సరపు జనసంఖ్యనుబట్టి ౧౯౨౭-౨౮ సంవత్సరమున చదువుకొనువారు నూటికి ౬.౭ వంతు నున్నారు. ప్రత్యేకించి బాలురు నూటికి ౧౦.౭ వంతు నను, బాలికలు ౨.౬ వంతుననుగలరు. దత్తమండలములు నాల్గింటిలో విద్యావిషయమున నీమండలము మిన్నగ నున్నది. స్త్రీవిద్యయుండు వంటిత మించినది. కడపమండలమున నీమండలమునకన్న పాఠశాల లధికముగనున్నను విద్యార్థులమాత్రముచాలతక్కువగనున్నారు. ప్రభుత్వము వారు రాష్ట్రాధికారులమునుండి రాజధాని మండలములన్నిటికి విద్యకొరకు నిచ్చునదనున నూటిలో ౨. ౫ వ వంతు నీమండలనందలి విద్యకొర కిచ్చినారు. దత్తమండలము లలో నీమండలమున కిచ్చినదన మొకింత అధికమేయైనను ఆంధ్రమండలములతో బోల్చిచూచిన దత్తమండలముల కిచ్చునది తక్కువయిని లేలుచున్నది. సెకండరీ పాఠశాలలలో చదువుచున్న బాలురలో రమామి మాడవ వంతు బాలురు మండలమున సెకండరీ పాఠశాలలు లేని స్థలములనుండి వచ్చి చదువుకొనుచున్నారు. బాలుర ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలలో నున్న ౨౩౭౫ మంది ఉపా

పట్టిక ౧— కర్నూలుమండలము - తెలుగు సంవత్సరము నెకండరి పాఠశాలలు,
వానియందు చదువువారు.

	పాఠశాలల సంఖ్య	చిరస్థాయి	అయిదవస్థాయి	నాలుగవస్థాయి	మూడవస్థాయి	రెండవస్థాయి	ఒకవవస్థాయి	అయిదవస్థాయి	నాలుగవస్థాయి	మూడవస్థాయి	రెండవస్థాయి	ఒకవవస్థాయి	మొత్తము విద్యార్థులు	బాలబాలికల సంఖ్య
(బాలురవి)														
ప్రభుత్వమువారిది (సుహృద్దీ మునిసిపాలిటీవారిది) [యులది]	౧	౩౪	౨౯	౨౮	౨౯	౨౭	౩౭	౩౦	౨౭	౨౪౨	
కర్నూలు స్కూలు	౧	౪౯	౬౦	౭౩	౬	౭౩	౧౧౫	౮౩	౫౨౦	
సంస్థాన స్కూలు	౧	౩౨	౩౩	౪౫	౩౨	౩౨	౩౫	౨౪	౨౮	౨౬౦	
సంస్థాన మహమ్మదీయుల స్కూలు	౧	౧౪	౬	౯	౨౦	౨౩	౭౨	
మొత్తము	౩	౮౧	౯౨	౧౦౬	౧౧౩	౧౧౦	౧౫౯	౧౨౭	౫౧	౮౫౨	౧
లోకలుబోధవి														
కోయిల్ కంప్లెక్స్ స్కూలు	౧	౨౧	౧౬	౧౬	౨౫	౧౯	౩౭	౪౧	౧౯	౧౯౩	౪
ఆత్మహర స్కూలు	౧	౨౧	౧౧	౧౫	౬	౧౮	౨౫	౧౫	౨౬	౧౩౭	౨
మార్కాపురము స్కూలు	౧	౩౨	౨౭	౩౦	౨౪	౨౫	౩౨	౨౬	౩౧	౨౨౬	౩
కంభము స్కూలు	౧	౩౧	౨౪	౩౧	౨౩	౨౭	౧౯	౧౫౫	
సందికొట్టుహరు స్కూలు	౧	౮	౬	౧౧	౧౦	౧౦	౪౫	
పత్తికొండ స్కూలు	౧	౯	౧౯	౧౯	౩౬	౪౧	౧౨౪	౬
గిద్దలూరు స్కూలు	౧	౬	౧౪	౧౭	౧౮	౨౭	౮౨	౧
మొత్తము	౭	౭౪	౫౪	౯౨	౧౦౨	౧౩౨	౧౬౪	౧౭౨	౧౭౨	౯౬౨	౧౬
[లవి]														
మిశ్రము (ప్రభుత్వసహాయముగ)														
కర్నూలు కోల్పోమిమెంటరీలు స్కూలు	౧	౩౭	౨౬	౩౭	౧౯	౨౨	౩౬	౩౭	౨౧౪	౬
సంస్థాన S. P. G. స్కూలు	౧	౪౮	౩౩	౩౧	౩౩	౪౫	౪౭	౩౯	౮	౨౮౪	౧
బేస్తవారపు పేట A. B. M. స్కూలు	౧	౩౧	౨౨	౩౮	౨౭	౨౯	౧౩౬	౩౭
మొత్తము	౩	౮౫	౫౯	౯౯	౮౩	౮౯	౧౧౯	౧౦౩	౩౭	౬౩౪	౪౪
(బాలికలవి)														
ప్రభుత్వమువారిది														
కర్నూలు స్కూలు	౧	౩	౨	౪	౬	౧౦	౧౨	౧౩	౪౯	౯౯	౧
మొత్తము-బాలబాలికలవి	౧	౨౭౪	౨౩౪	౩౦౬	౩౨౯	౩౬౧	౪౭౫	౪౩౮	౨౯౮	౧౨	౧౩	౪౯	౨౭౮౯	౧

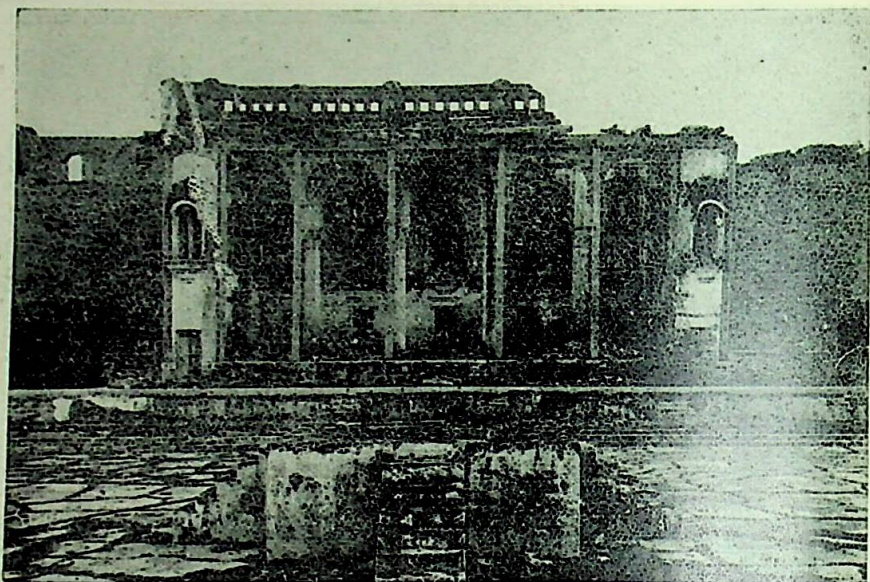
కర్నూలు చిత్రములు

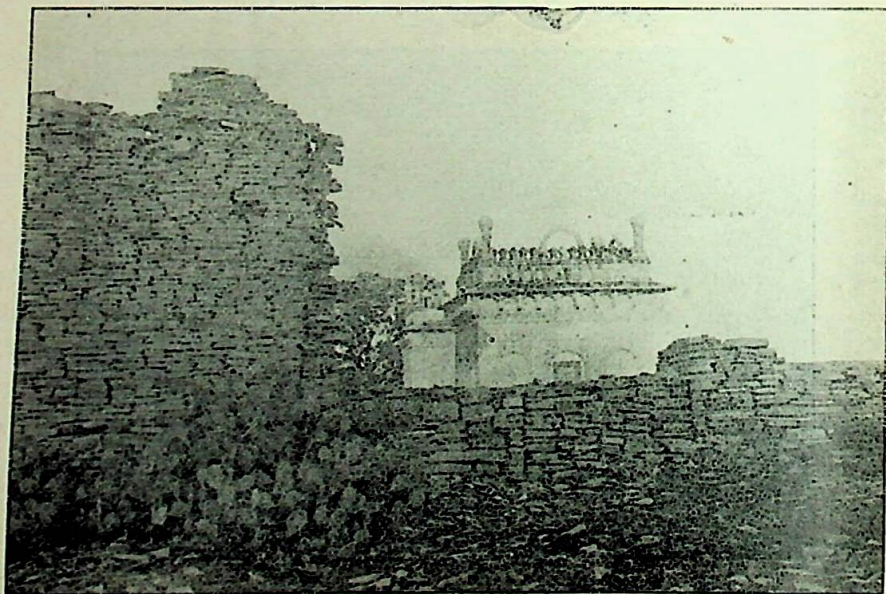
౧ కర్నూలు న బాబులకోటలోని శిథిలభవనము

౨. 'వాహబు' సమాధి

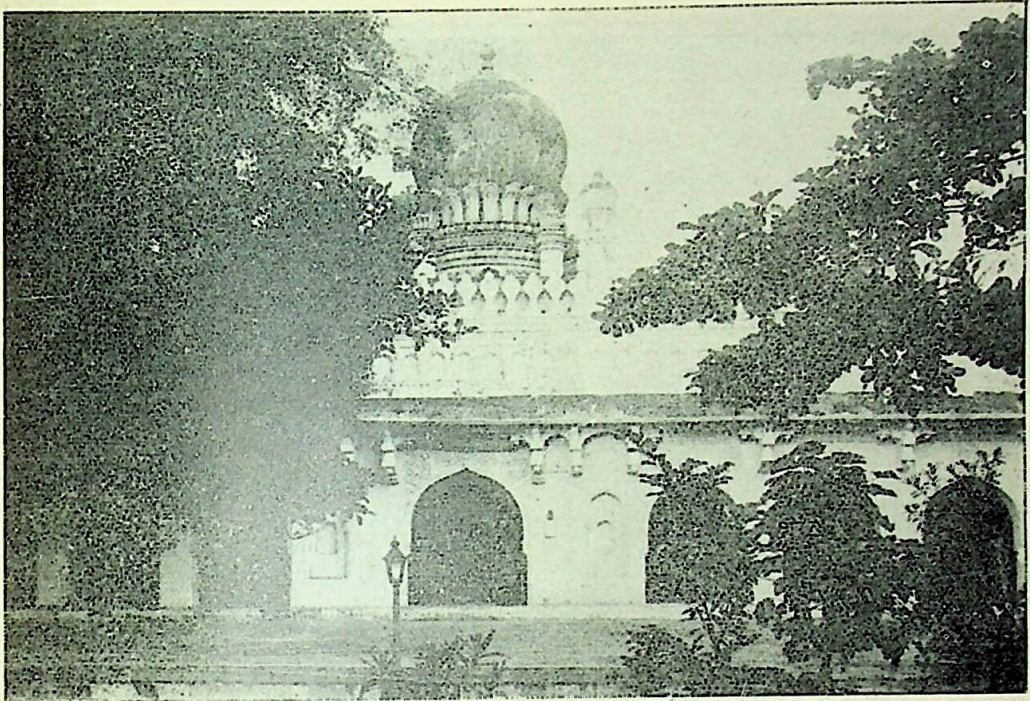

3. కర్నూలు న బాబులకోటలోని ప్రధానద్వారమునకు లోవైపు
 దీని ఎదుట కడపరాళ్లతో గచ్చుతో కట్టిన శిథిలజలాశయము, దానిలోనికి దిగుటకు మెట్లు కాననగును.
 ఈ జలాశయము సుమారు నలువదిగజముల పడమరము గలిగియుండును

౪. వేటాక శిథిలభవనము, లోన చిన్న మసీదు

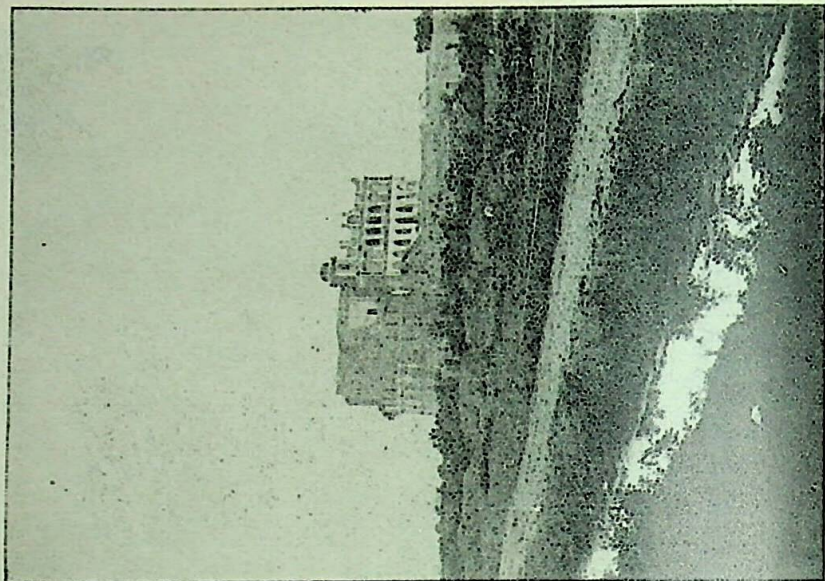
కర్నూలు చిత్రములు

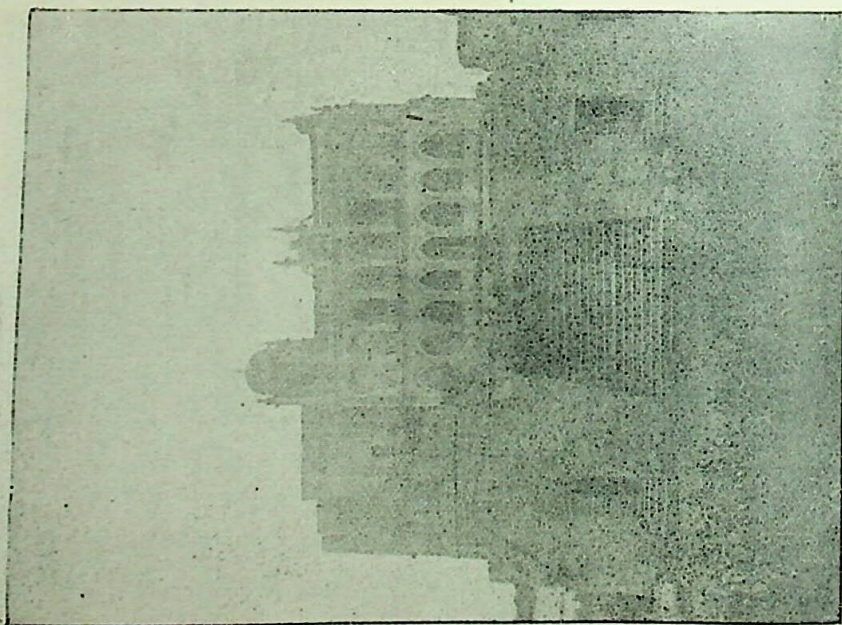
జమ్మామసీదు - ఇది వెనుక హిందూ దేవాలయముగ నున్నది.

౬. జిల్లాకలెక్టరు కార్యాలయము

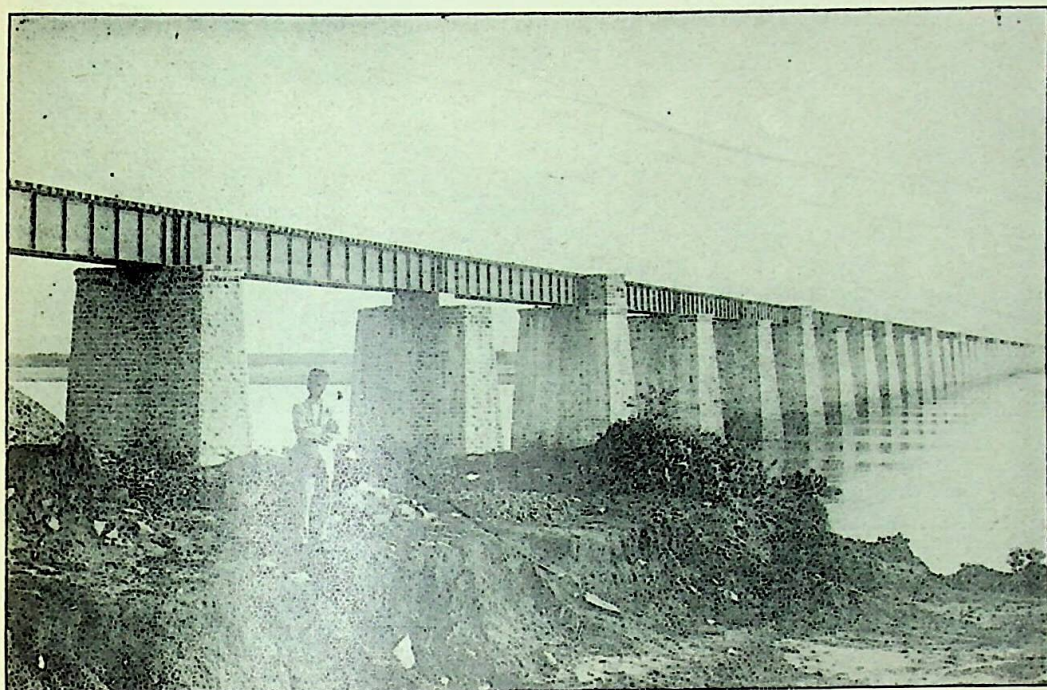

ర. 2-న చిత్రమునందలి మేడయొక్క దూరదృశ్యము
ఒకవైపున శిథిలమగుచున్న కోటగోడ కాన్పించును.

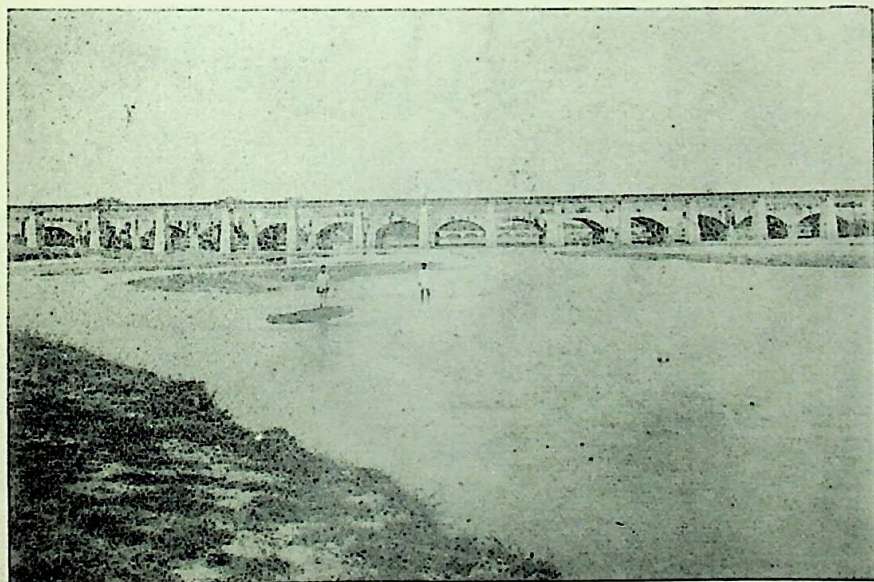

2. ప్రాత్ర కోటగురుజ్ఞులై కట్టిన మేడ
ఇది 'బంగారు కడేయాల సుబ్బరావుగారి' మేడ.

కర్నూలు చిత్రములు

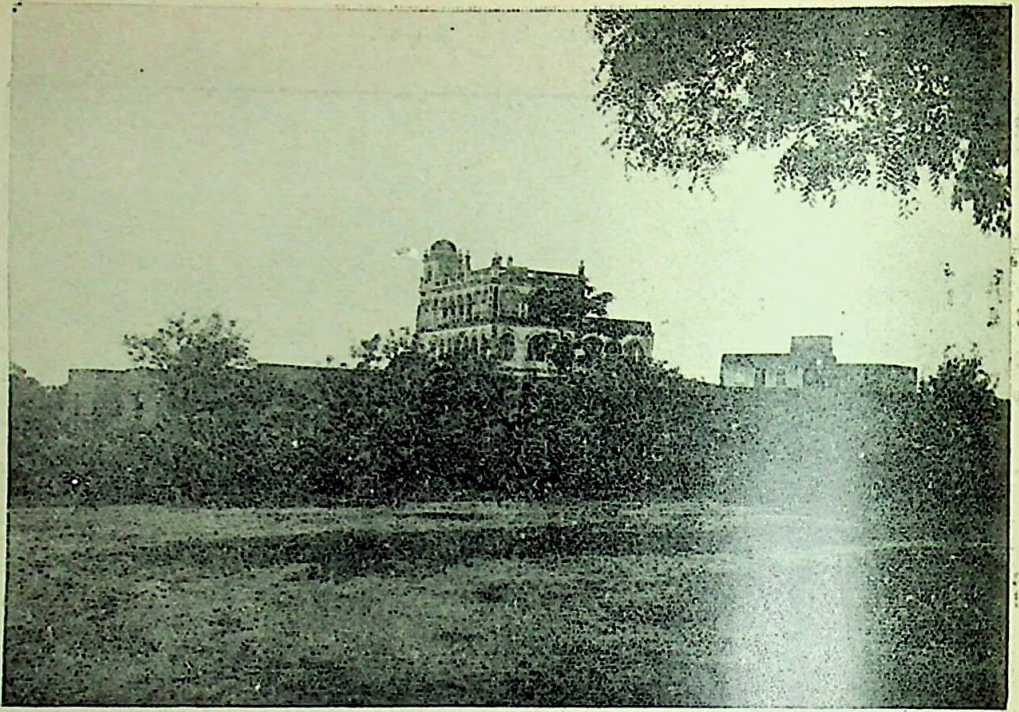

౧౩. తుంగభద్ర వంతెన

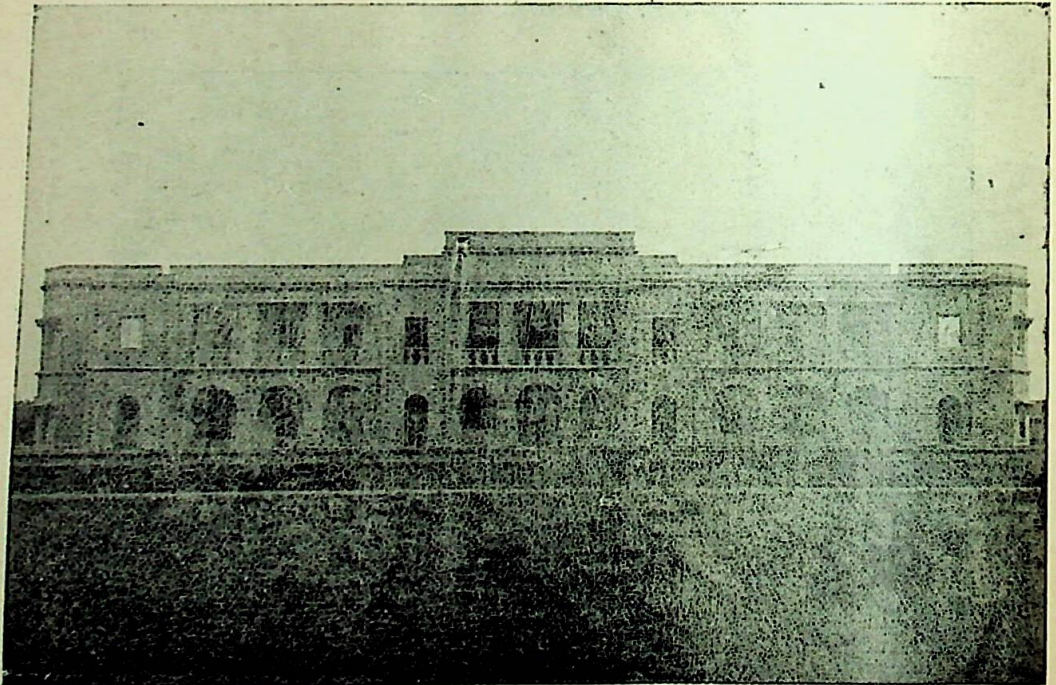

౧౪. హంద్రీనదిపై మూడు వంతెనలు

౧.మందు రైలువంతెన. ౨.నడుమ కడప-కర్నూలు కాలువవంతెన.(aqueduct) ౩. చివర 'సివిల్ రోడ్డు'వంతెన.

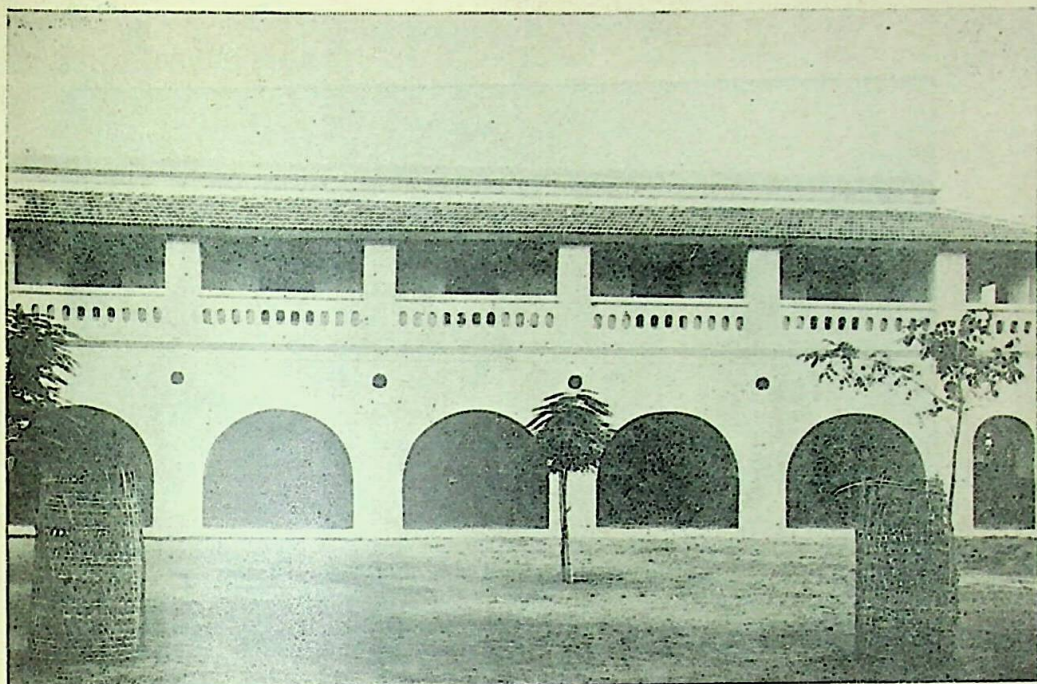

౧౫. కోటమరుజు, దానిపై బుగళా, రెండువైపుల కోటగోడలు

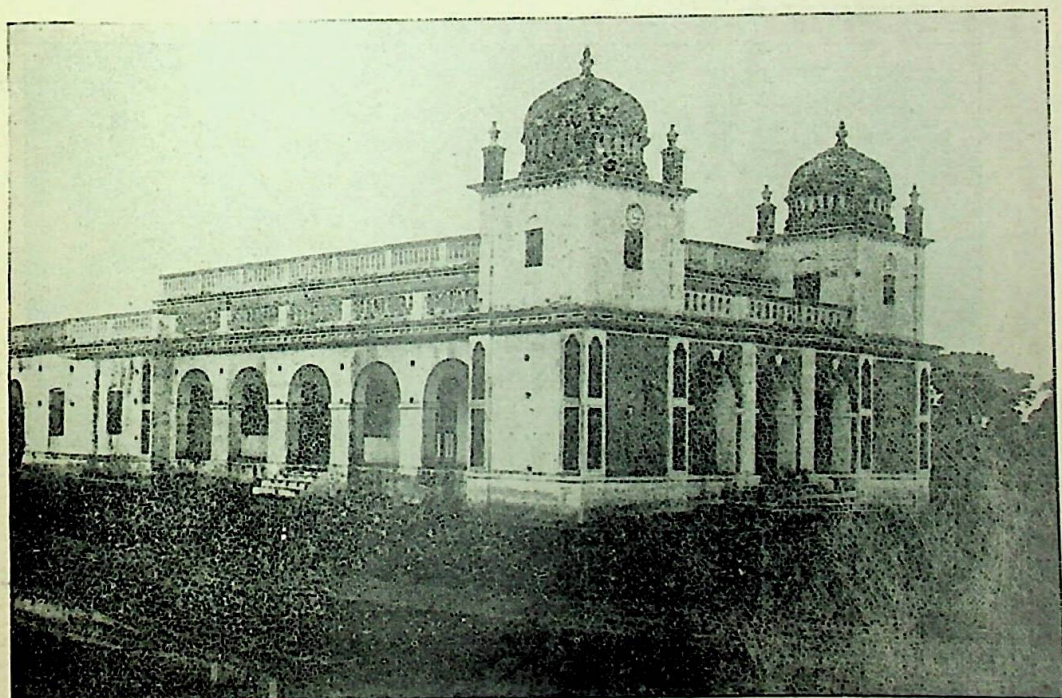

౧౬. జిల్లా న్యాయస్థానము. క్రొత్తగా అందముగా కట్టబడుచున్నది.

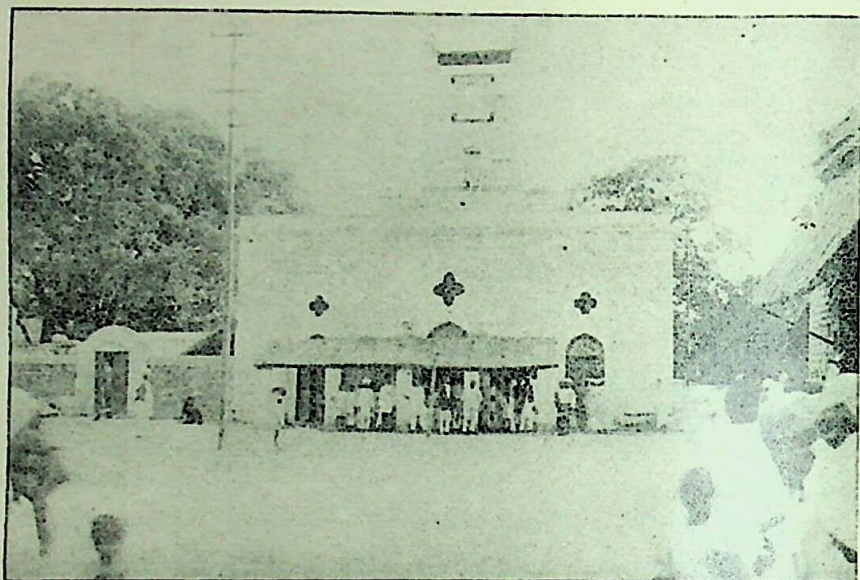
కర్నూలు చిత్రములు

౯. కాన్వెంట్ స్కూలు

౧౦. యునైటెడ్ క్లబ్బు
'బంగారుకడియాల సుబ్బారావుగారి' మేడ

౧౧. మునిసిపల్ వైద్యాలయము

ఇది పూర్వము కర్నూలును పాలించిన హిందూరాజుల కోటవాకిలి

౧౨. మునిసిపల్ వైద్యాలయము ఎదుటనున్న వీధి

పడివైపున నవాబుల ప్రాతకట్టడములు. ఇపుడు దీనియందు దుకాణములు మొదలయినవి కలవు.

పట్టిక ౨— కర్నూలు మండలము సంవత్సరము తెలుగు- ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలు,
వానియందు చదువువారు

	పాఠశాలల సంఖ్య	ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలు	సాధారణ పాఠశాలలు	అధికారిక పాఠశాలలు	అనియత పాఠశాలలు	నాల్గవ తరగతి	మూడవ తరగతి	రెండవ తరగతి	ఒకటవ తరగతి	మొత్తము విద్యార్థులు	బాలుర బడలులో పాఠశాలలు
బాల్కలవి (Recognised)											
ప్రభుత్వమువారివి	౨౧	౧౧	౨౫	౪౧	౪౨	౪౫	౫౬	౫౬౫	౧౬౧
మునిసిపాలిటీవారివి	౨౩	౨౩	౧౧౬	౨౫౩	౩౦౪	౪౨౪	౧౫౨౧	౫౮	౫౮
లోకల్ బోర్డువారివి	౬౧౧	...	౨౮	౭౫	౭౫౪	౩౨౪౪	౪౧౭౨	౧౩౭౭౧	౨౪౬౬౧	౨౩౮౨	౨౩౮౨
ప్రభుత్వసహాయమును బడయునవి	౧౧౫౨	...	౨౮	౪౬	౪౨౭	౩౦౭౫	౪౮౦౪	౪౨౯౨	౨౩౮౨౫	౩౭౫౩	౩౭౫౩
ప్రభుత్వసహాయమును బడయనివి	౧౧౪	౩౦	౧౪౩	౩౭౫	౧౫౪౨	౨౧౯౧	౨౪౦	౨౪౦
	౧౫౬౯	౧౯౫౨	౧౨౧౦	౪౭౧	౪౨౨౮	౬౭౫౬	౯౭౧౧	౩౧౮౮౪	౫౬౬౩౧	౬౫౯౩	౬౫౯౩
ప్రెజేటువి (Unrecognised)	౪౩	౭౮౧	౧౧౨
మొత్తము	౧౫౮౨	౫౭౪౧౯	౬౭౦౫
బాలికలవి (Recognised)											
ప్రభుత్వమువారివి	౧	౨౫	౩౧	...
మునిసిపాలిటీవారివి	౧౦	౧౩	౩౩	౬౭	౧౧౨	౫౧౧	౭౨౧	౭౨౧	బాలికలవి
లోకల్ బోర్డువారివి	౪౨	౫	౧౨౫	౨౫౧౧	౪౭౬	౨౧౭౫	౩౧౩౨	౩౧౩౨	బాలికలవి
ప్రభుత్వసహాయమును బడయునవి	౨౮	౧౫	౩౧	౪౭	౭౩	౬౭	౭౪	౧౦౯	౬౬౧	౧౧౮౧	...
	౧౨౧	౧౫	౩౧	౫౩	౯౧	౨౨౫	౩౯౨	౬౯౩	౩౩౬౧	౪౮౬౪	౪౭
ప్రెజేటువి (Unrecognised)	౧౦	౧౮౦	౧౩
మొత్తము	౧౩౧	౫౦౪౪	౧౦౦
మొత్తము బాలబాలికలవి—	౧౯౮౩	౫౮౪౫౬	...
సెకండరీ పాఠశాలలు	౧౫	౨౭౮౯	...
మొత్తము	౧౯౯౮	౬౧౨౪౫	...
తెలుగునంగు పాఠశాలలు	పాఠశాల సంఖ్య	విద్యార్థులు	...
ప్రభుత్వమువారిది	౧	౯౭	...
మిషనువారిది (ప్రభుత్వసహాయమును బడయునవి)	౨	౧౨౧	...
	౩	౨౧౭	...
పాశ్చాత్యమిశ్ర పాఠశాలలు											
మిషనువారిది (ప్రభుత్వసహాయమును బడయునవి)	౧	౫౬	బాలిక
ప్రాచ్యవిద్యాశాలలు											
మద్రాసా-ఇ-ఇస్లామియా (అరాబిక్ కళాశాల)	౧	౨౭	...
మండలమునగల పాఠశాలల మొత్తము	౨౦౧౩	౬౧౫౪౫	...

పట్టిక 3—ఏలిమెంటరీపాఠశాలలలో చదువు బాలబాలికల సంఖ్యను తెలుపును (౧౯౨౭-౨౮)

	బాలుర పాఠశాలలు			బాలికల పాఠశాలలు			మొత్తము		
	బాలురు	బాలికలు	మొత్తము	బాలురు	బాలికలు	మొత్తము	బాలురు	బాలికలు	మొత్తము
ప్రభుత్వమువారివి	౪౧౫	౧౬౧	౫౭౬	...	౩౧	౩౧	౪౧౫	౧౯౧	౬౦౬
మునిసిపాలిటీవారివి	౧౪౬౨	౫౮	౧౫౨౦	...	౭౨౧	౭౨౧	౧౪౬౨	౭౭౯	౨౨౪౧
లోకలుబోర్డువారివి	౨౨౨౩౯	౨౩౮౨	౨౪౬౨౧	...	౩౦౩౨	౩౧౩౨	౨౨౨౩౯	౫౪౧౪౨	౪౭౬౫౩
ప్రభుత్వముసహాయముగలవి	౨౧౧౭౨	౩౭౫౩	౨౪౯౨౫	౮౭	౯౯౩	౧౦౮౦	౨౧౧౭౯	౪౭౪౬	౨౪౯౨౫
,, ,, లేనివి	౧౫౫౦	౨౪౦	౨౦౯౦	౧౫౫౦	౨౪౦	౨౦౯౦
ప్రైవేటువి	౬౬౯	౧౧౨	౭౮౧	౧౩	౧౬౭	౧౮౦	౬౮౨	౨౭౯	౯౬౧
	౪౬౭౦౭	౬౭౦౫	౫౩౪౦౨	౧౧౧	౪౯౪౪	౫౧౫౫	౪౬౮౦౭	౧౧౬౪౯	౫౮౪౫౬
సెకండరీపాఠశాలలో	౨౬౨౯	౬౧	౨౬౯౦	౮	౯౧	౯౯	౨౬౩౭	౧౫౨	౨౭౮౯
ట్రైయినింగుపాఠశాలలో	౨౧౭	...	౨౧౭
పారిశ్రామికపాఠశాలలో	౫౫	౧	౫౬
ప్రాచ్యవిద్యాశాలలో	౨౭	...	౨౭
మొత్తము	౪౯౩౩౬	౬౭౬౬	౫౬౧౦౨	౧౧౮	౫౧౩౫	౫౧౫౩	౪౯౭౪౩	౧౧౮౧౧	౬౧౫౫౪

పట్టిక ౪—సెకండరీ పాఠశాలలలో చదువు బాలబాలికల సంఖ్యను తెలుపును. (౧౯౨౭-౨౮)

	బడులు	బాలురు	బాలికలు	మొత్తము
బాలురవి				
ప్రభుత్వమువారివి	౧	౨౪౨	...	౨౪౨
మునిసిపాలిటీవారివి	౩	౮౫౧	౧	౮౫౫
లోకలుబోర్డువారివి	౭	౯౪౬	౧౬	౯౬౨
మిశ్రమవారివి	౩	౫౯౦	౪౪	౬౩౪
	౧౪	౨౬౨౯	౬౧	౨౬౯౦
బాలికలవి				
ప్రభుత్వమువారివి	౧	౮	౯౧	౯౯
మొత్తము	౧౫	౨౬౩౭	౧౫౨	౨౭౮౯

ధ్యాయులలో ట్రైయినింగు అయినవారు ౧౮౧౨ మంది కలరు. ఆంధ్రసుండలము లన్నింటిలో నిక్కడ వీరు అధిక సంఖ్యాకులున్నారు. బాలరకు రాత్రి పాతకాలలు ౩౪౩ ఉన్నవి. బాలికలకు లేవు. బాలికల ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలలోనున్న రెండువందల ఉపాధ్యాయులలో నూటవీబండ్లు ట్రైయినింగు అయినవారు. బాల బాలికల ఎలిమెంటరీ బడులలో ఒకటి మొదలు అయిదు నలుగుల తరగతులలో విద్యార్థుల సంఖ్య ఒకదానికింటే నింకొకటి క్రమముగ చాల నీరసించిపోవుట రెండవ పట్టికవలన నీకేదమగును. నిర్బంధ ప్రారంభవిద్యావిధాన ములులోనికి రాకుండుట యందుకు గారణమగును ఆవిధానము అమలులోనికి వచ్చినచో బాలబాలికలు విద్యాభ్యాసము నధికముగ పొందుట వశకరింప గలరు. ౧౯౨౨-౨౯ సంవత్సరమున మండలమునందలి లోకలు బోర్డు పరిపాలనముక్రింద ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలు ౬౮౪ ఉండినవి. వానియందు చదువువారు ౨౭, ౨౯౩— బాలరు ౨౧,౯౩౭, బాలికలు ౫,౩౫౬— గలరు. పాఠశాలల సంఖ్య పెరిగినను, చదువువారిసంఖ్య మాత్రము తగినది. ఈపాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుల వేతనములు చాలతక్కువ. దానిని పొడిగించుటకు లోకల్ బోర్డు వారికి ధనములేదు. అట్లు కావించుకున్న ప్రారంభవిద్య పెంపొందజాలరు, అందుకు ప్రభుత్వమువారు ఎక్కువ ధనసహాయము చేయవలసియున్నారు.

లోకల్ బోర్డుపరిపాలనముక్రిందనున్న ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలసంఖ్య, వానియందు చదువువారిసంఖ్యవత్తమండలములు నార్మింటిలో నీమండలమున నధికముగ నున్నది. ఈసంవత్సరము సెకండరీపాఠశాలలు ఏడింటిలో చదువుచున్నవారిసంఖ్య ౪౮౧. వారిలో సెకండరీతరగతులజదువు వారు ౬౦౯ మందియున్నారు. కడచినసంవత్సరముకంటె నీసంఖ్యయు కొంత తగినది. ఈపాఠశాలల యందును ఉపాధ్యాయులకు తగినవేతనములు ఏర్పాటుచేయు టావశ్యము. డిస్ట్రిక్టుబోర్డువారి నూచనల ననుసరించి ఎలిమెంటరీ సెకండరీ పాఠశాలలలోని ఉపాధ్యాయులకు వేతనములు హెచ్చయి తగిన ప్రోత్సాహము కలుగకున్న విద్యార్థినిచ్చిది చక్కని అవకాశము లభింపదు. ఉపా

ధ్యాయులేకదా విద్యార్థుల విద్యాభివృద్ధికి ఆధార భూతులు.

మద్రాసు—ఇ-ఇస్లామియా అను అరాబిక్ ప్రాచ్యవిద్యాకళాశాల కర్నూలుపట్టణమున నున్నది. ఇందు మహమ్మదీయులు ప్రాచ్యవిద్య నభ్యసించి పట్టపరీక్షలయందు కృతార్థులగుచున్నారు. దీని నొకమహమ్మదీయమహాశయుడు స్థాపించి ధనమును ప్రోగుచేసి జరుపుచున్నాడు. ఇందలివిద్యార్థుల కిత జొక సుందరముయిన 'హాస్టల్' కట్టించుచున్నాడు. దీని కేబడివేలరూపాయలు పట్టును. ఇప్పటికి సగముపని యైనది. ఇంకను ఇరువదియైదువేలు కావలసియుండును. ప్రాచ్యవిద్యాభిమాను లీయదారుని ప్రయత్నములకు చేయూత యొసగవగుదును.

ఈమండలమున వివిధవిగమలగు విద్యాసంస్థలకు ౧౯౨౭-౨౮ సంవత్సరమున వ్యయముయిన ధనము.

ప్రాచ్యవిద్యకు	రు. ౬,౦౫౯
సెకండరీవిద్యకు	,, ౬౧,౮౭౪
ఎలిమెంటరీవిద్యకు	,, ౪౬౮,౮౫౭
ట్రైయినింగువిద్యకు	,, ౩౮,౪౭౪
పారిశ్రామికవిద్యకు	,, ౬౧,౮౭౪
మొత్తము	రు. ౬,౩౭,౧౩౮.

అగుచున్నది.

ఇందు ప్రభుత్వమువారు లోకలు బోర్డువారు మునిసిపాలిటీవారు ఒకగుఱనమును, ఇతిరవిగమల లభించినధనమును గలిసియున్నది.

ఈమండలమున ౬౯౫ రైతువారి గ్రామములున్నవి. దిట్టము ననుసరించి (౧౩౩౭ ఫస్ట్-౧౯౨౭-౨౮ సం.) రైతుల స్వాధీనమున ౧,౫౦,౨౭౨ ఎకరముల మొట్టయను, ౩౯, ౭౯౯ ఎకరముల మాగాణియును కలదు. ఇందు మొట్టపాలమునకు రు. ౧౩,౧౩,౨౮౮, మాగాణి పాలమునకు రు. ౨,౭౦,౪౦౪ కిస్తు అగుచున్నది. నిమ్మజాతులకు పాలములను సాగుబడికి ఇచ్చినందున కడచినఫలికంటె ఈఫలిలో మొట్ట ఎ. ౮,౬౧౪, మాగాణి ఎ. ౪౪౮ దిట్టమునకెక్కినవి. రైతుల స్వాధీనమున నున్న

ఈ పాలములలో ఎ. ౧౩, ౧౧, ౩౯౬ మొట్టయూ, ఎ. ౩౬, ౯౬౯ మాగాణియు సాగుబడి అయినది. కాలము న వానలు కురియుటచే వెనుకటి ఘనీకంఠే ఈ ఘనీ లో ఎ ౩౦, ౦౨౭ మొట్ట అధికముగ సాగుబడి అయినది. రాజధానిమండలము లన్నిటిలోను, ఈ మండలమున మాగాణిసాగుబడి తక్కువగా నున్నది. ఈమండలమున పాలము సారవంతమైనను చాలినంత నీటివసతి లేకపోవుటచే నీమండలమున కీదుస్థితి సంభవించినది.

ఈమండలమున జలాధారములలో శేర్లూరినదగినవి: కర్నూలు-కడప కాలువ, కంభముచెరువు. మఱికొన్ని చిన్నిచిన్ని ఊటకాలువలు, నీటికాలువలుకలవు నల్ల చుల లకు తూర్పునకున్న కంబముచెరువునుండి యామట్టుపట్టుల చాల పాలమునకు నీరుపారును. దీనిని శ్రీకృష్ణ దేవరాయల భార్య, 'నరదరాజమ్మ' యనునామెత్రివ్వించినదని చరిత్ర తెలుపుచున్నది. కర్నూలుపట్టణమునకు ఎగువ ౧౯ మైళ్ల మారమున సుంకేపలనద్ద తుంగభద్రకు అనకట్ట కట్టి అచ్చటనుండి కర్నూలు-కడపకాలువను ప్రభుత్వము వారు క్రయించిరి. ఇందు ౧౮౭౧ వ సంవత్సరము మొదలు కొని నీరుపారుచున్నది. ఈకాలువ పొడవు ౧౮౯ మైళ్లు. ఇది కడపమండలమున కృష్ణాపురము రైలుస్టేషన్ ప్రాంత మునకు నుచ్చుచున్నది. ఈ కాలువ ౧౮౨ మైళ్లు కర్నూలు మండలముననే ప్రవహించును; విస్తీర్ణము అధికముగల యీ మండలమునకు ఈ జలాధారములు చాలవు. పెట్టారువద్దసాగుచున్న, 'కావేరి-ప్రాజెక్టు'వలె 'తుంగభద్రప్రాజెక్టు'ను ప్రభుత్వమువారుత్వరలో నుత్పన్నముచేసి, నీటివసతిని సమృద్ధిగ గల్పించినయెడలసారవంతమైన భూమిగల యీమండలమును, దీనికిచేరువ మండలములును మిక్కిలముగ పంటలు పండి తదితరమండలముల కన్న ధనధాన్య సంపదలతో వెలయగలవు.

ఈ మండలము పంటలలో ముఖ్యమైనవి (పచ్చ) జొన్న, ప్రత్తి. ఇటీవల కొన్ని యేండ్లనుండి నేరు సెనగ పంట యభివృద్ధి యగుచున్నది. వరిపంట చాలతక్కువ. ౧౯౨౮-౧౯౨౯ సం.న నీమండలమున ౪,౨౩,౬౬౪

ఎకరముల విస్తీర్ణముగల పాలమునవేరు సెనగ పంట పండినది. రాజధానిలో నీ పంట అధికముగ పండించిన మండలములలో నిది మూడవది.

ఈమండలమున మార్కాపురమున 'స్టేటు' పరి కలను1 తయారుచేయువారికిని, కర్నూలు, నంద్యాల, కోయిల్ కుంట్లలలో అద్దము పని చేయువారికిని, నోసమున లక్కపని చేయువారికిని ఆయాపరిశ్రమలను సులభముగ, శ్రేష్టముగ, లాభకరముగను చేసికొనుటకు వసతులుసమకూర్చుటనుగూర్చి ఇటీవల ప్రభుత్వమువారు పర్యాయించుచున్నారు. ఈ ప్రయత్నము కొనసాగినచో లెస్సయినను. ఈమండలములో పారిశ్రామిక పాతకాల (కోల్స్ నో కేవల మిడిల్ స్కూలు) కర్నూలుపట్టణమున నొక్కటిమాత్రమే కలదు. ఇందు బట్టలనేల, ఆయులు ఇంజనులను నడుపుటమాత్రమే కొలది మందికి నేర్పబడుచున్నది. ఇదికాక, కర్నూలు రైలు నింగ్ పాతకాల యందును, మునిసిపలు హైస్కూలులందును, నంద్యాల యునిసిపలు హైస్కూలులందును, ఆత్మ కూరు, కోయిల్ కుంట్లలో కల బోర్డు హైస్కూల్ల యందును ఆత్మకూరు ఆసి-ఆంధ్ర ఎలిమెంటరీ పాతకాలయందును, పరిశ్రమలతరగతులు గలవు. ఈతరగతులయందు ౯౦౩ గురు బాలురు వడంగము, నూలువడపట్ట, నేతమడలయిన పరిశ్రమల నభ్యసించుచున్నారు.

ఇవట నింకను ఎక్కువ పారిశ్రామికవిద్యా కాలయండు టావశ్యకము. ప్రభుత్వముకాని, సంఘములను నీమండలవాసులుగాని పారిశ్రామిక విద్యాకాలలను కొన్నిటిని స్థాపించి వాటియందు వివిధములయిన పరిశ్రమలను ప్రజలు నేర్చుకొనుటకు సౌకర్యములను సమకూర్పవలెను. స్త్రీలకుగూడ గృహపరిశ్రమలను నేర్పుటకు తగినసౌకర్యములను సమకూర్పవలెను. ముఖ్యముగ దీనికి ప్రభుత్వమువారే పూనుకొనవలగుదురు.

౧౯౨౭-౨౮ సంవత్సరమున నీమండలమున మద్యములవలన రు ౨౨,౪౧,౨౪౯ను, నల్ల మందు, గంజాయి మొదలయిన వానివలన రు ౧,౪౧,౯౬౮ (మొత్తము

1. దీనికి చట్టమువేయుటకు మెత్తరికలప నల్ల చులకడపులలో లభించును.

రు ౨౩,౨౩,౨౫) ఆదాయము వచ్చెను. దేశమునకు, దేశీయులకు దారిద్ర్యమును, అనారోగ్యమును గలిగించు నీశాఖవలన దత్తమండలములు నాశ్రింపిలో నీమండల ముననే ప్రభుత్వమువా రెక్కు-వయాదాయమును పొందు చున్నారు. దీనినిబట్టి త్రాగు డీమండలమున సధికమని నేజుగ చెప్పబరిలేదు. ఇట్లుగుట విచారకరము.

ఆరోగ్యశాఖవారిచే మద్యపానమును మానుప ప్రచారము చేయుటకయి యిటీవల నియమింపబడిన సం ఘమునా రీతివయమున నెక్కువశ్రద్ధను పూని మండల ప్రజల నీ త్రాగుడు, మింగుడు పీతాదములవారి నుండి లోగజేయుట శ్రేయము.

కర్నూలు మండలమున వైద్యాలయములు ౩౪ ఉన్నవి. వానిలో ప్రభుత్వముధరించునవి నాలుగు. స్త్రీలకు ప్రత్యేకముగ వైద్యాలయము మిమకవారిది ఒకటిమాత్ర మున్నది. లోకలుబోర్డు, మనిసిపల వైద్యాలయములు ౩౦ లో నొకటి ఆయుర్వేదవైద్యాలయము. ఈ ౩౪ వైద్యాలయములను ౩౨ కేంద్రముల యందున్నవి. ఇవి ౨౩౭ చ. మైళ్లకొక కేంద్రమువలెన అగుచున్నవి. ఒక్కొక్కకేంద్రమునను ౨౭,౧౧౧ మందికిపైగా చికిత్సచే యవసరి యుండును. ఇవికాక మరిరెండు ఆయుర్వేద వైద్యాలయములునుగలవు. ఈ మండలమున ౧,౧౬,౫౧౩ మందికి మలేరియాజ్వరము తగిలినది. రాబధానిలో నిక ఏమండలమునను ఈజ్వర బాధ యంతయుధికము లేదు. ఈ బాధ్యమండలము నంపలి ప్రజల ఆరోగ్యమును పాడు చేయును. కడచిన రెండేండ్లనుండియు జిల్లాఆరోగ్యశాఖా ధికారులు గట్టిగా పూనికతో గ్రామగ్రామములకు క్వయి నాను పంచిపెట్టుచున్న ను దీనిబాధ తగ్గకున్నది. ఇంకను ఎక్కువగ ప్రయత్నించి త్వరలో దీనిని రూపుమాప జూచుట శ్రేయము.

౧౯౨౭-౨౮సంవత్సరమున ఈమండలమున జనన ములసంఖ్య ౩౭,౦౧౫. ఇది మండలజనసంఖ్యలో వేయిం టికి ౪౦% వంతున నగుచున్నది. మరణముల సంఖ్య

౩౯,౪౦౭. ఇది వేయింటికి ౪౩.౧ వంతున నగుచు న్నుది. ఒక చెన్నపురమునందు తప్ప నిక నేమండలము నను మరణము లింత యధికముగ లేవు. కడచిన సంవత్సరమున నీమండలమున వేయింటికి ౩౧.౦ మా త్రమే యుండెను. ఈయేడు రాబధాని సరాసరి వేయింటికి ౨౬.౪. కడచిన సంవత్సరమునకంటె నీసంవత్సరము మరణములు అధికమయినవి. మొత్తము మరణముల సంఖ్యలో కలరావలన ౩,౭౯౨, జ్వరములవలన(ఎక్కువ మలేరియా వలన) ౧౯,౫౨౭ జనులు మరణించిరి.

౧౯౨౮ సంవత్సరము లెక్కల ననుసరించి, ౨,౫౬౭ చ. మైళ్లు విస్తీర్ణముగల అడవు లీమండలమున గలవని యిదిరకే తెలుపబడినది.²

ఇందు రైతుల స్వాధీనమున ౧౯౧ చ. మైళ్లును, ప్రభుత్వమువారి స్వాధీనమున ౨,౩౭౬ చ. మైళ్లును గలవు. ఈయడవులు వెలిగొండలను, నల్లమలలను, ఎఱ్ఱమలలను, వాని నంటిన ప్రదేశములను వ్యాపించియున్నవి. ఈ యడవులలో రక్షించనము, కరక, టేకు, వేము, నల్ల మద్ది, ఏపి, జిట్టెగి, నారేపి, ఎఱ్ఱమద్ది, బాల, నూకుర చూను మొదలయిన చూసుల కలప విశేషముగ దొర కును. చెరుళ్లును బాగుగా లభించును. శ్రీ గంధము శ్రీశైలముప్రాంతమున స్వల్పముగ లభించును. ఇది కాక వంటచెఱుకున కుపయోగించు చెట్లు చాల గలవు. ఈ యడవులు రమారమి అంతమేరయు మంచిగడ్డి పెరుగు టచే కంచెక్రింద నుపయోగించును కావున దగ్గరవారే కాక దూరపువారును పుల్లరి చెల్లించి తనపశువులను, సన్న జీవములను ఈ కంచెలలో మేపుకొందురు. ఇచ్చటి మేత పశువులకు మంచిబుమున, పుష్టిని గలిగించును. ఈపుల్లరివలన మంచిలాభముకలదు. ఇంతేకాక, చింతపం డు, కుంకుడుకాయలు, సారపప్పు, వెనురుప్పు, బంకలు, టే నె, తింగెడుచెక్క, ముష్టిచెక్క, రేలచెక్క, ఇండ్లు కప్పు

1 ౧౯౨౮-౨౯లో జననములసంఖ్య ౩౬,౮౪౨, మరణములసంఖ్య ౪౧,౮౫౯ తేలినది. మరణములసంఖ్య పెరుగుటకు ముఖ్యముగ కలరా, తరువాత జ్వరములు కారణములు.—Administration Report of the District Board, Kurnool, for 1928-29.

2. తరువాతి రిక్లాసిఫికేషన్ ప్రకారము ఈ విస్తీర్ణము సుమారు ౨,౩౪౦ చ. మైళ్లు అని తేలినది.—G.O. No. 762, Dated 26-4-1929.

కొనుటకు విడవలి, హిందూసాలములకు పచ్చి అకుమొదలయిన వానివలనను సామ్యు లభించుచున్నది. ఈ యడవులవలన ప్రభుత్వమువారి కీసాలన 3, ౬౭, ౨౨౬ రూపాయలు ఆదాయము వచ్చినది.

అడవులలోని కలపను నరకుటకును, చిల్లర వస్తువులను నేకరించుటకును ముఖ్యముగ ఇచటనే గూడెములయందు నివసించుచున్న చెంచువాండ్రు సుపయోగించుకొనవలెను. వీరి సంఖ్య రమారమి ౨, ౫౦౦ గలదు. ఇందు ౭౦౦ మందికి ప్రభుత్వమువారు చిన్న చిన్న నాకరీలను కల్పించియున్నారు. వీరి గూడెములు ఇరువదిదొదిటికి మించి కలవు. అందు ఇరువది నల్ల మలయందు ఉన్నవి. వీరిలో యోగ్యులు కొండలు ఆరూడెములకు 'హెడ్' మెనులుగను, 'డిప్యూటీ హెడ్' మెనులుగను ౧౨, ౮ రూపాయల జీతముపై నియమింప బడియున్నారు. ఉద్యోగములయందున్నవారు గాక తక్కినవారు ఈ యడవులలోనే కూలికి పనిచేయుచున్నారు. చుట్టయూ, వీరి కాచుట్టుపట్టుల గ్రామములవారు తమ పంటను కాపాడుటకై ఏటా కొంతమిరాసి యిచ్చుచుండురు. ఇంకను శ్రీకైలయాత్ర పోవువారు తమ త్రోవ దాపున నుండు గూడెములవారి కొకొక్క ఆణా యిచ్చి పోవుచుండురు. ఈ చెంచువాండ్రు మంచి నెబ్బలను విచారించుకొనుచు, వీరిని సరిదిద్ది కట్టుడిట్టుములలో నుంచుటకయి ఒక పెద్దయుద్యోగిని ప్రభుత్వమువారు నియమించియున్నారు. వీరిపై సర్వాధికార మాయనకు గలదు. ఈ చెంచువారి కుటుంబాండ్రుకొఱకు ౧౯ ఎలి మెంటరీ పాఠశాల లున్నవి. వానియందు ౨౮౨ బాలురును, ౧౫౬ బాలికలును చదువుకొనుచున్నారు. వీరి కొక ఆణా విలువచేయు భోజనము మధ్యాహ్నపువేళ పెట్టబడును. వీరిలో కొందఱికి వడ్రంగము, నేత మొదలయిన చేతిపనులను నేర్పబడుచున్నవి. ఒకానొకబడిలో బాలికలకు కుట్టుపనియు నేర్పబడుచున్నది. వడ్రంగమున తేరినవారికి బహు మతులుగాడ నొసగబడెను. ఈ బాలబాలికలను, ఉపాధ్యాయులను మలేరియాజ్వరము తరచు పీడించుటచే నీ బడులు సరిగా సాగకపోవుచుండును. వీరి కందరకును

ఉచితముగ అన్నవస్త్రములను, ఆరోగ్యమును పెంపొందించు సౌకర్యములను ప్రభుత్వమువారు సమకూర్చినవో వీరు త్వరలో మంచిస్థితికి రాగలరు. చెంచువారికి వ్యవసాయము వంటబట్టునది కాదు. వ్యవసాయమునందు వీరికి అభిరుచిని గలిగించుటకు వ్యవసాయ శాఖవారు ఎక్కువ పనిత్రానవలెను.

వీరి కొఱకు ఏటా సుమారు ౨౯, ౦౦౦ రూపాయలను ప్రభుత్వమువారు వెచ్చించుచునేయున్నారు. ఇన్ని విధముల సౌకర్యములున్నను వీరు నైతికమార్గమారులై అప్పుడప్పుడు నేరములను చేయుచు దండనమున బొందుచునేయున్నారు.

౧౯౨౭ సంవత్సరమున హత్యలు ౩౫, బంది పోట్లు ౮, దోపిడులు ౨౩, కన్నపునోపిడులు ౨౭౮, ఇతరములగు దొంగతనములు ౨౧౭ పశువుల దోపిడులు ౬౫ (మొత్తము ౬౩౧) ఈ మండలమున జరిగినవి. కడవిన రెండేండ్లకంటె నీయే డివి అన్నియును తగ్గినవి. దోపుడు వోయిన వస్తువుల విలువ రు ౫౫, ౧౨౮ లలో పోలీసు వారు కనిపట్టి రాబట్టినది రు ౧౧, ౬౮౧ మాత్రమే యయినను ఈ మండలమున గల పోలీసు సిబ్బంది ఏమండలమునను గానరాదు. జిల్లా నూపరింపెం డెంటు మొదలు కాక్టాన్ డివిజనులవఱకు ౧, ౦౬౦ మంది కలరు. పోలీసు స్టేషనులు ౮౬ ను, డెంటు పోస్టులు ౬ ను గలవు.

సివిలు వ్యాజ్యములు దత్తమండలములయందున్న మండలములకంటె తక్కువగా నున్నవి. ౧౯౨౭ వ సంవత్సరమున ఈ మండలమున అసలు వ్యాజ్యములు గ్రామమునసబుకొద్దులలో ౩౫౨, పంచాయతి కొద్దులలో ౧౮, ౩౦, సివిల్ కొద్దులలో ౮, ౬౩౧ దాఖలయినవి, మండలమునందలి ప్రజలలో ౧౩౫ మంది కొకటి వంతున వ్యాజ్యములు పుట్టుచున్నట్లు తేలుచున్నది. అఫీస్ జిల్లాకొద్దులలో ౧౭౧, హైకొద్దులలో ౧౫, మొత్తము ౧౮౬ దాఖలయినవి. వీనియందును క్రమముగ విటికేటికి తగ్గుల కనిపించుచున్నది.

ఈ ౧౯౨౭ వ సంవత్సరముననే క్రిమినలు కేసులు గ్రామమేజిస్ట్రేటు కొద్దులలో ౧౮, పంచాయతి కొద్దు

లలో ౬౩౬, ఇతరములగు మేజస్ట్రిటుకోర్టులలో ౬, ౨౧౬ దాఖలయినవి. అసీళ్లు సెషన్స్ కోర్టులలో ౨౭౪, హైకోర్టున ౨౧ జరిగినవి. దత్తమండలములు నాల్గింటిలో ఈ మండలమున క్రిమినలుకేసులు అధికముగా పుట్టినవి. ఇక్కడ గ్రామమునసబుకోర్టులు ౧౭౧, పంచాయతీ కోర్టులు ౨౬ ఉన్నవి.

౧౯౨౨ సంవత్సరమున కర్నూలు మండలములో వేరుసెనగకాయల పొట్టును ఊడదీయు కార్ఖానాలు ౧౯, చమరుతీయునది ౧, ప్రత్తిని గింజ లూడదీసి చేళ్లు కట్టునవి ౪౬-మొత్తము ౬౬-గలవు. అన్నిటి యందును వేరుసెనగ పొట్టుఊడదీయుట కేర్పాటు గలదు. ఈ కార్ఖానాలయందు మగవారు ౧,౪౧౨, ఆడువారు ౧,౯౨౨-మొత్తము ౨,౪౪౪-మంది పనిచేయుదురు. ఇంగుబాలబాలికలు లేకుండుట యొక మేలు.

చూచి ఆనందింపదగిన ప్రకృతి విచిత్రము లీమండలమున చాల గలవు. ఒకమారు నల్లమలల ప్రాంతములకు బోయిన జాలును. అదట ప్రకృతి కన్నుల పండువుగ నుండును. ఎటు చూచినను ఆకాశము నంటు చూసులు, కొండలనుండి పుట్టు ఊటకాటవలు, నీటి బుగ్గలు మనస్సునకు హాయిని గూర్చుచుండును. చరిత్ర ప్రసిద్ధియైన శ్రీశైలమహాక్షేత్రము ఈకొండలపైనను, మహానందిక్షేత్రము కొండల నానుకొనియు నున్నవి. శ్రీశైలమును, తద్వ్యాత్రాపరిశ్రమమును, అందు నెల కొనియున్న మల్లికార్జునుని మహిమమును, పాల్కురికి సోమనాథుడు పండితారాధ్యచరిత్రమున కన్నులకు గట్టి నట్లు వర్ణించియున్నాడు. మహాశివరాత్రి సమయమున

నచ్చట మహాత్మనము మహద్వైభవముతో నేటా జరుగుచుండును. వేలకొలది యాత్రికులు దూరదేశముల నుండి కూడ వచ్చుచుందురు.

మహానందిక్షేత్రమునను అపుడే ఉత్సవము జరుగును. త్రిపురాంతకము, అహోబిలము మొదలయిన క్షేత్రములు దర్శనీయములు కొన్ని గలవు. 'ఏటా' ఆ యా క్షేత్రములయందు నెలకొనియున్న దైవములకు గొప్ప ఉత్సవము జరుగుచుండును. మండలమునందలి భిన్నభిన్నశాఖల అధికారులు, ఉత్సవసమయము లందు తెలియలకు కొంత సౌకర్యమును సమకూర్చు చుందురు. వీరు ఇంకను ఎక్కువసౌకర్యములను గలిగింప జూడవలెను.

ఇక నీమండలమును గూర్చిన వివరముల గట్టిపెట్టి కర్నూలుపట్టణమును గూర్చి తెలిసికొందము.

కర్నూలుపట్టణము - ప్రాచీనచరిత్ర లేశము

మండలమునకు ముఖ్యపట్టణమయిన కర్నూలును చరిత్రప్రసిద్ధమయినది. ఆంధ్రవాఙ్మయము, శాసనములు, స్థానికచరిత్రలు దీనిని కందనవో¹ లని పేర్కొనుచున్నవి. ఈ కందనవోలు తొలుత, క్రమముగ చాళుక్య చోళ యాదవాంగ్ర రాజుల పరిపాలనమున నుండి, క్రీస్తు పదునూడవ శతాబ్దమున గుల్బర్గా బహమనీ రాజులవశమయ్యెను. మరల కొన్ని యేండ్లకు విజయనగర రాజులస్వాధీనమయి తలెత్తెను యుద్ధమునాటినాటకు వారియేలుబడియందే యుండెను. ఆంధ్రభోజులరుదాంచి తుడు, విజయనగరసామ్రాజ్యాధీశుడు నగు శ్రీ కృష్ణదేవ రాయలకు సనతితమ్ముడు అచ్యుతదేవరాయ లీకందన

1. కర్నూలున కీపేరు గట్టుట నీక్రిందికథ తెలుపుచున్నది: కర్నూలున కీశాన్యమున తుంగభద్ర కావలి యొడ్డున సెనిమిది మైళ్లదూరమున 'అలంపూరు' అను గ్రామమున్నది. అచ్చట క్రీ. ౧౧ వ శతాబ్దమున చాళుక్యులు కట్టించినదేవాలయ మొకటి కలదు. ఆ దేవాలయమును గట్టుటకై రాళ్లను బండలపై గొనిపోవు ఒడ్డెవాండ్రు తుంగభద్రను దాటుటకుబూర్య మిపుడు కర్నూలున్నచోటను బండలనువిప్పి ఇరుసులకుగంచెన పెట్టువారట. వీరికి గంచెనకు జమరు నచ్చటనున్న యొక తెలుకులవా డిచ్చుచుండెడివాడట. ఇట్లుకమముగ నక్కడ నొకచిన్నపల్లె ఏర్పడెనట. అదియే అప్పటప్పటిపెరిగి మార్పులను మార్పులనుగాంచి చరిత్రకెక్కి నేటి స్వరూపమును దాల్చినది. కందెన కారణముగా దొలుత కందెనవోలు-పిదప కందనవోలు-క్రమముగ 'కర్నూలు' గా మారి తుదకు మండల నామముగకూడ రూఢికెక్కినది.

వోలున కోటను కట్టించెనట. విజయనగరసామ్రాజ్యము సంత్రమునొందించిన తరికోటయధ్యక్షునకు తరువాత నిది వీజపురపుసుల్తానులవశమున నుండినను, వారికిలోబడి దీని పరిపాలనము విజయనగర సామ్రాజ్యాధీశుల సంతకవారే కావించుచుండిరి. తరువాత క్రీస్తు పదునేడవశతాబ్దారంభకాలమున వీజపురపుసుల్తాను ఈ కందనవోలును వీరి పరిపాలనమునుండి తొలగించుటకయి తనగవర్నరు అబ్దుల్ వాహబుఖానును పంపెను. అతడు నేనలతో నచ్చి యాకోటను ముట్టించెను. అపుడు కందన వోలును అలియరామరాజు మనుమడు గోపాల రాజు పరిపాలించుచుండెను. అతడు వాహబుఖాను దాడి నెదుర్కొనజాలక కోటను విడిచి ఉత్తరద్వారమునుండి పారిపోయెను. ఆ ద్వారము శిథిలమై 'గోపాలదరవాజా' అనుపేరున నేటికిని కర్నూలున గలదు. ఈగోపాలరాజు నగళ్ల శిథిలములును గొన్నికలవు.

ఇట్లు గోపాలరాజు పారిపోవగా కోటను వాహబు ఖాను స్వాధీనపఱచుకొని పదునాఠేండ్లు పరిపాలించెను. ఇతడు ఇచటి హిందూదేవాలయముల నన్నిటిని పడగొట్టి మసీదులను జేసెను. ఇదియే ఈత జానరిం

చిన ఘనకార్యము. పట్టణమునుమాడ కొంత పెంపొందించెను. ఇతడు క్రీ. శ. ౧౭౧౮ వ సంవత్సరమున చనిపోయెను. కర్నూలున హొంద్రినదియొడ్డున ఇతడు తనకొరకు కట్టించియుంచిన గోరీయందే యితని మృతకేరీరము సమాధిచేయబడెను. ఇది వాహబుసమాధి (చిత్రము ౨) అను పేర నేటికిని చెప్పుచెనరక యున్నది. ఇది రాతికట్ట డము. దీనికి దూలములు లేవు. చిన్నచిన్న నల్లరాతికుండ్లను జోడించి దూలములుగ గట్టి దానిపై కట్టడము కట్టబడియున్నది. శిల్పగుంథికాలేకున్నను దీనినిర్మాణకాలమెన్నదగినది. కర్నూలున చూడదగినవానిలో నిది ముఖ్యమయినది.

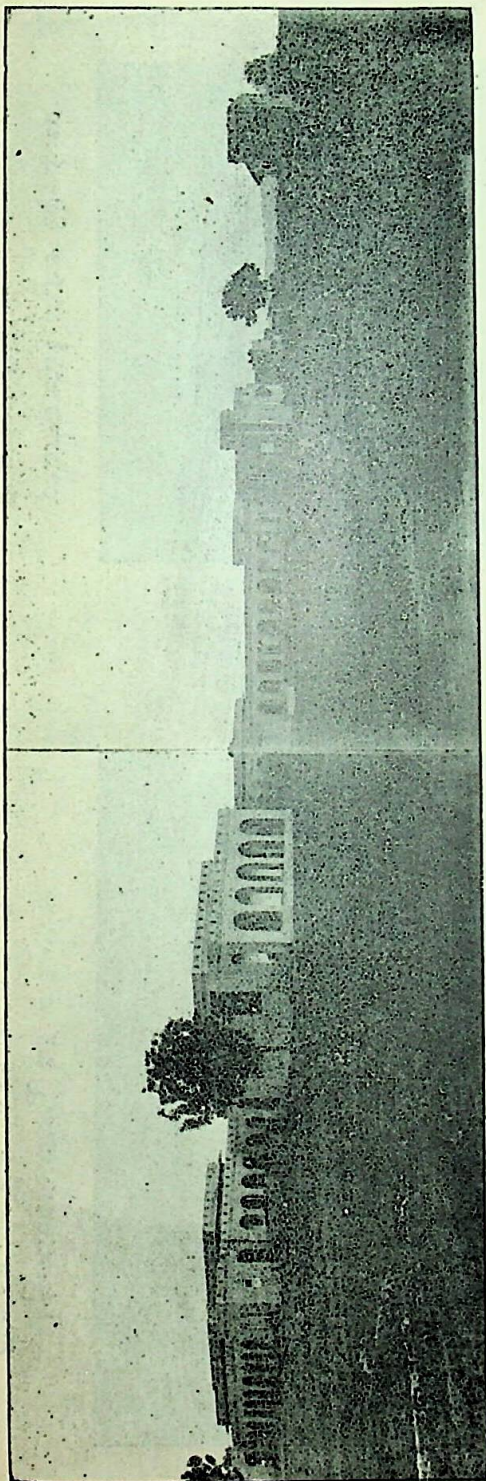
వాహబునకు తర్వాత నితనికమ్మ దీకందనవోలున కధికారి అయ్యెను. ఇట్లే యిది వీజపురము సుల్తానుల పరిపాలనమున నుండి క్రీ. శ. ౧౭౮౬ లో డిల్లీన క్రవర్తుల వశమయినది. తరువాత క్రీ. శ. ౧౭౯౦ వ సంవత్సరమున వారివలన 'దావూదుఖాను' అనుపటను దీనిని జాగీరుగాబడెను. అది మొదలు క్రీ. శ. ౧౮౩౮వ సంవత్సరమున బ్రిటిషువారు దాడిసికొనునాటి వరకు నీదావూదుఖాను సంతతివారే జాగీరును అనుభవించు

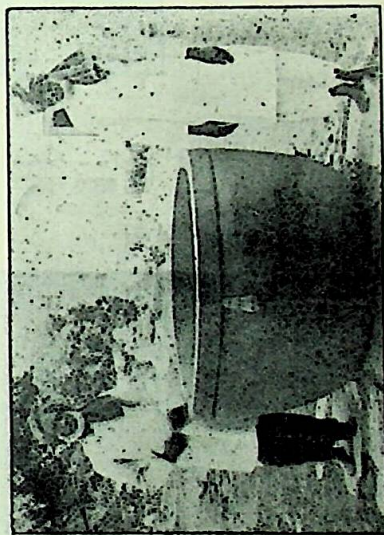
కా ర ట్ బా గు

ఇచ్చట క్రీ.శ. ౧౭౫౦ ప్రాంతముల కర్నూలున బాగున వినుమయ్య ఖాను స్థాపరచాడు నవాబు నాసరుజంగ యొక్క నేనాపతి హిమవతిదయారుఖానును అతని మూడువందల నేనక్తో మడియించినాడు.

క ర్నాటక చి త్ర ము లు

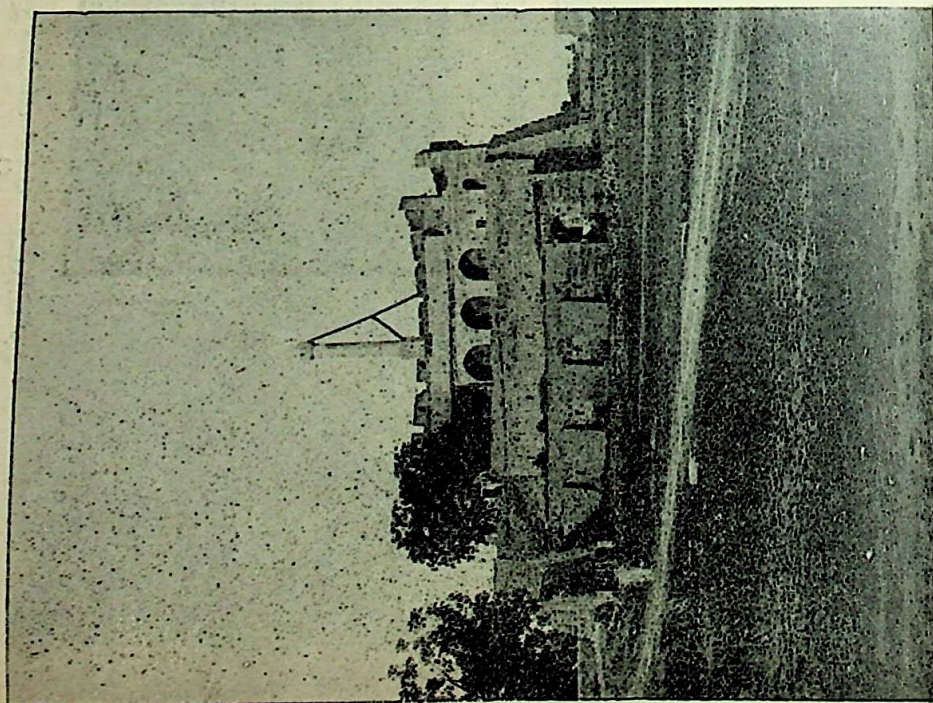

ప్రభుత్వ వైద్యాలయము (పట్టణమునకు వెలుపల నున్నది.)

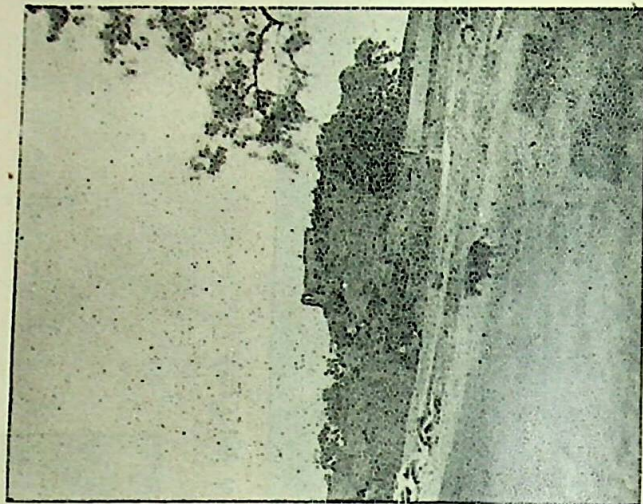

‘వా విష్ణు-దర్గా’ యందున్న సుందరమయిన నల్లరాతి తొట్టి

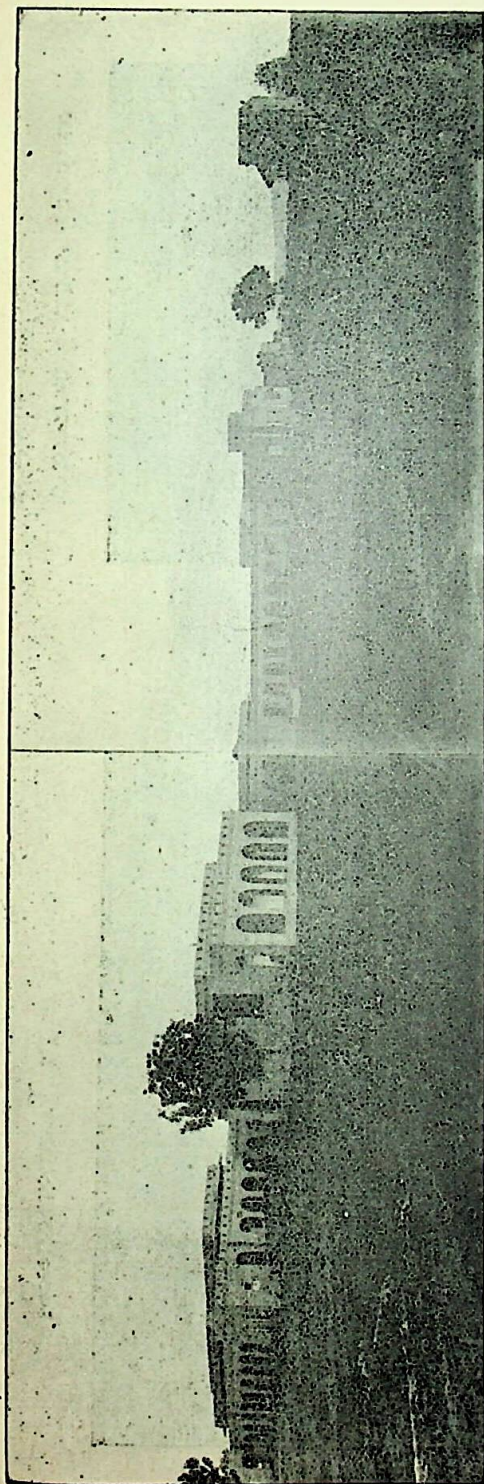
ఒకరాతియందు మలచినది, అతిసుందరముగ నున్నది. పొడవు సుమారు ౬ అడుగులు, వెడల్పు ౪ అడుగులు. ఇట్ల ౩ అడుగులు, ఇట్ల ౩ అడుగులు, ఇట్ల ౩ అడుగులు నొక్కింపబడినది.

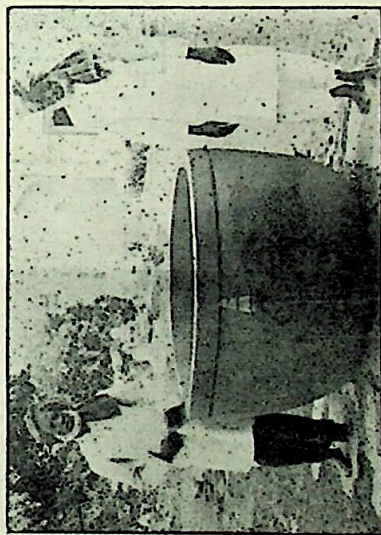
జట్టణమునగడునున్న ఒక పాతేబురుజు
దీనియందు ప్రభుత్వమువారు నల్లమందును నిలువచేయుంచి
కీనిని పోలీసుకాపులతో నుంచినారు.

రామనాయుడి బురుజు శిథిలములు
ఈ రామనాయుడు

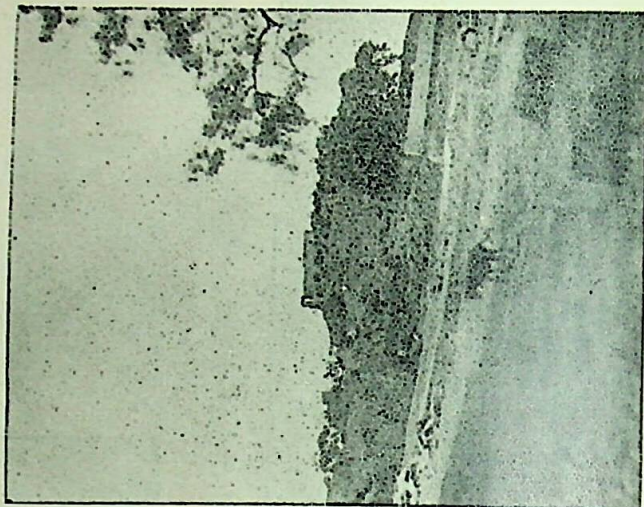

ప్రభుత్వ వైద్యాలయము (పట్టణమునకు వెలుపల నున్నది.)

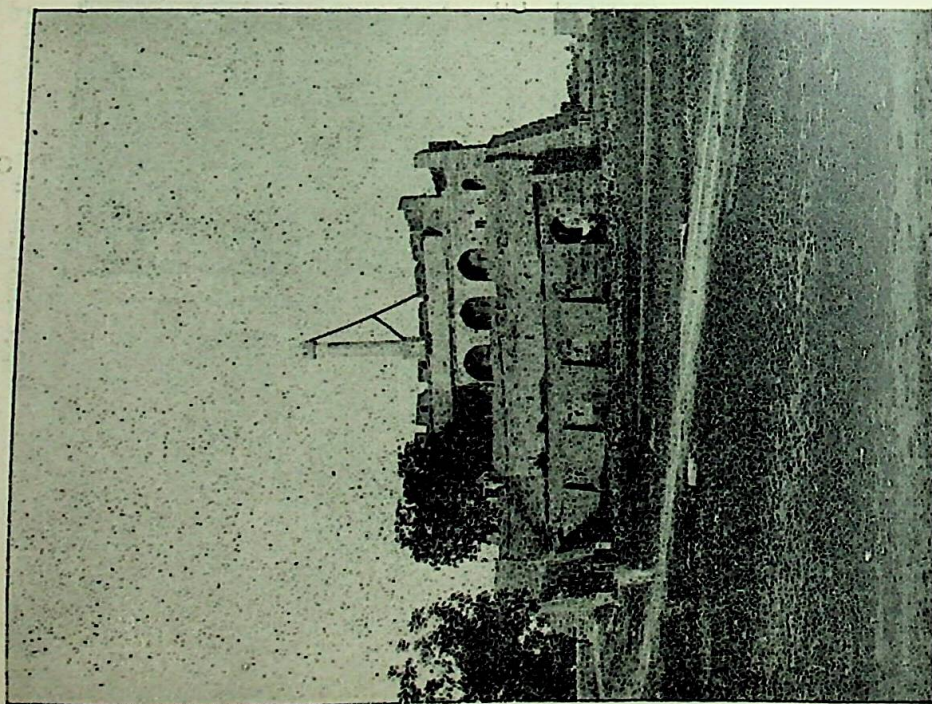

‘షా మిష్కిన్’ దర్గా’ యందున్న సుందరమయిన నల్ల రాతి తొట్టి

బకరాళియందుఁచినది, అతిసుందరముగనున్నది. పొడవు సుమారు ౬ అడుగులు. వెడల్పు ౪ అడుగులు. ఎక్కువ అడుగులు. ఇద్రహుమనాగలేమిచే నొకింత నీటువారినది.

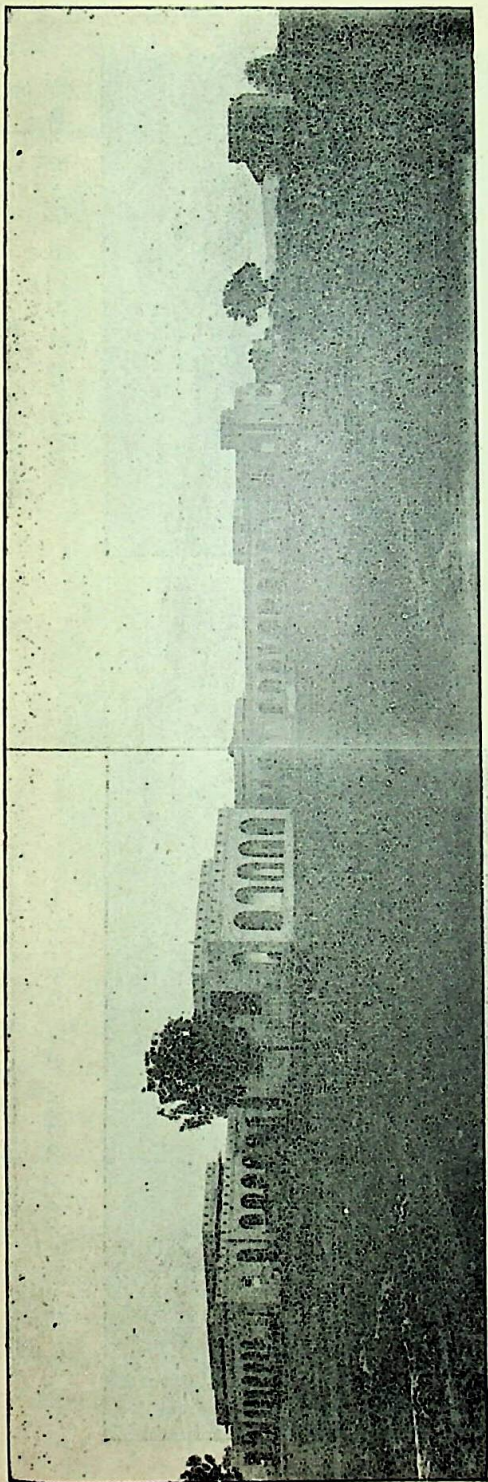

రామానాయడి బురుజు శిథిలములు
ఈ రామానాయడు

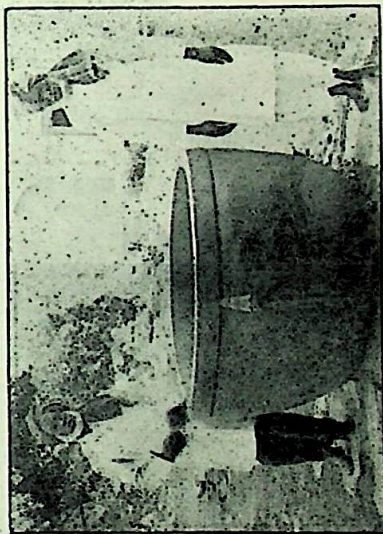

పట్టణమునడుమనున్న ఒక పాత బురుజు
దీనియందు ప్రభుత్వమువారు సర్వ ముందును నిలవఁజేయుంచి
దీనిని పోర్చుగీసుకాపలాల్లో నుంచినారు.

కర్నూలు చిత్రములు

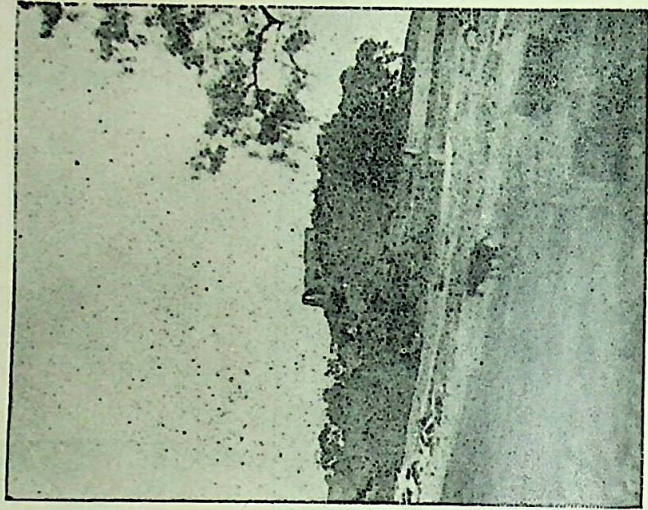

ప్రభుత్వ వైద్యాలయము (ప్రభుమనకు వెలుపల నున్నది.)

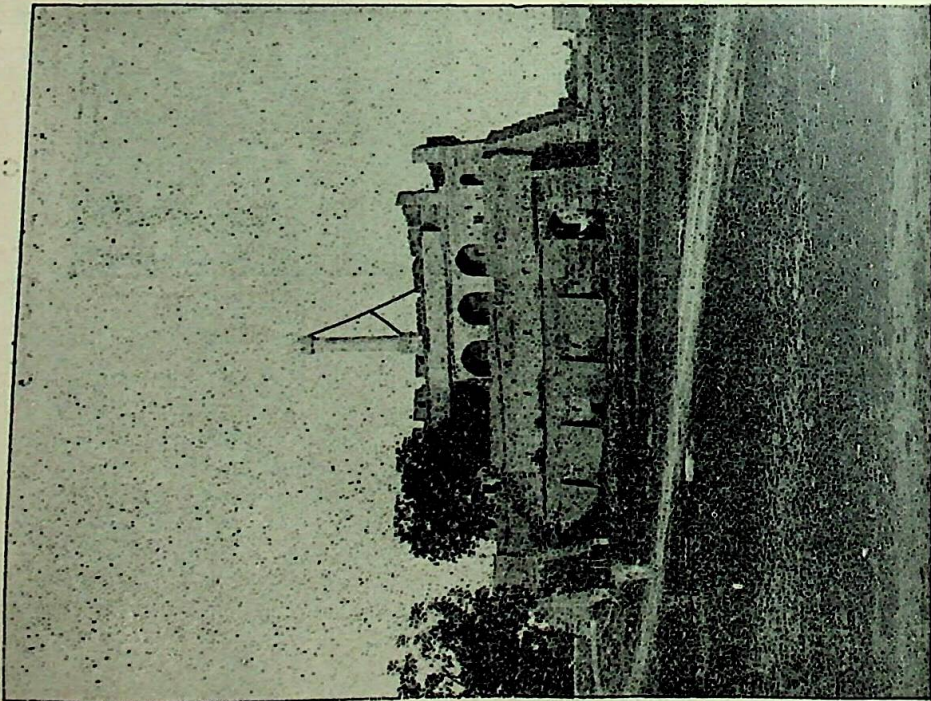

‘షా మిష్కిన్’ దర్గా’ యందున్న సుందరమయిన నల్లరాతి తొట్టి

ఒక రాతియందు నులచినది. అతి సుందరముగ నున్నది. పొడవు సుమారు ౬ అడుగులు, వెడల్పు ౪ అడుగులు. ఎత్తు ౩ అడుగులు. ఇది ప్రపంచవాగదేమిచే నొకింత చీటవారి నది.

రామనాయడి బురుజు శిథిలములు
ఈ రామనాయడు

జట్టణమునడుమనున్న ఒక పాలేబురుజు
దీనియందు ప్రభుత్వమువారు నల్ల మందును నిలువచుకొని
దీనిని పాలేబురుకావలెనని నుంచినారు.

చుండిరి. వీరిపరిపాలనమున నుండిన నూటపాతికవీండ్ల కాలమున నీమండలముపై పెక్కురురాజులు కన్నువైచి యుండొరులతో పోరాటము సాగించుచుండిరి. ఈకాల మునకు సంబంధించిన చరిత్రము చాల గలదు. దానిని

వివరింపదగును. ఇతడు తమపై తిరుగుబాటు కావించు మందుగుండు సామానులను నేకరించుకొనుచున్నాడను నేరమును ఆతనిపై మోపి బ్రిటీషువా రతనికి, అతని కుటుంబమునకు జీవనాంశముగా ఏటా కొంతసొమ్ము

కాదర్ బాగ్-ఇపు డిచట వ్యవసాయము సాగుచున్నది

వివరించుట కిచట నవకాశము లేదు. కాని కర్నూలు నిచ్చుట కేర్పాటుకావించి యాతనినుండి జాగీరు నూడ లునకు కట్టకడపటి జాగీరుదా రయిన గులాము రసూల్ బెరికికొనిరి. ఇతనికాలమున జాగీరు పరిపాలనము ససి ఖాను* పరిపాలనమును గూర్చి మాత్రము యించుక గాలేకుండెను. రైతు లొసగవలసిన సిస్తు సొమ్మునకు

* కర్నూలు జాగీరుదారుల చరిత్రను దెలుపగల రికార్డు చాల నశించినదట. ఈ చివరజాగీరుదారుని తండ్రి 'మునావరుఖానుకు' పట్టము గట్టునపుడు వచ్చియుండిన బ్రిటీషు సిపాయీలు కోటలోనున్న 'రికార్డు డిస్ట్రములను' జూచి వింతగొని వానిని తలక్రిందులు చేసివైచిరట. జాగీరుదారుడు వానిని సరిచేసుకొనజాలనివాడయి యేమిచేయు టకును పాలుపోక నీకాకుపడెను. చివరకు ఆరస్ట్రములను తనయేనుగుల పైనను, ఒం బెలపైనను ఎక్కించుకొనిపోయి నిండుగ బ్రవహించుచున్న హంద్రీనదియందు కడద్రోయించెనట. ఇట్లు వానిని ఏటగలుపుటకు కొన్ని దినములు పట్టెనట. ఎన్నిదస్ట్రములో! ఎంతరికార్డు! పెక్కు దురంతములకును, దుఃఖకరమయినచరిత్రకును ప్రమాణము కాదగిన యా రికార్డు నంతనుఇట్లు నదీప్రవాహము కొనిపోయి కాశ్యపముగ మరుగుపరిచి వైచినది, ఇక పట్టణముయొక్క ప్రకృత స్థితిని చర్చింతము.

సరియైన లెక్కలుంచక యితడు తన ముష్టముచొప్పున వారినిలన సొమ్మును పుచ్చుకొనుచుండెడివాడు. ఇంకను అత్యాశపరుడై పండినపంటలను రైతులకు దక్కనియక తనసిబ్బందిచే కొల్లగొట్టించి తెచ్చుకొనుచుండెడివాడు. ఇట్టి దురంతములను సహింపజాలక యూళ్లను పొడు వైచి రైతులు పారిపోయెడువారు. ఇంతయే కాదు. ఈజాగీరుదారుని గుట్టమొకటి 'నన్నూరు' అనుగ్రామమున మృతిసొందెనట. దానిక్రియము ౫ వేలరూపాయలు ఆయూరిశిస్తున కంటగట్టి రైతులందఱు రాబట్టుకొనెను. మఱియు నితడు భోగలాలసుడట. ఇతడు కొటకు చెంత తుంగభద్రదానదిలో నొకసాధమును గట్టించుకొని అందు భోగపరాయణుడై పైరముగ విహరించుచుండెడివాడని చెప్పుకొందురు. తుంగభద్రప్రవాహము నడుమ నేటికిని ఈసాధముయొక్క శిథిలములు కాన్పించుచున్నవి. ఇతడు కొంత పిచ్చికళ్లలు గలవాడనియు ప్రతీతి.

ఇతనిమనుమ డొకడుమాత్ర మిపుడు మిగిలియున్నాడు. శిథిలము కాగా మిగిలియున్న కొలలోని యొక భవనమున నితడు నివసించుచున్నాడు. అదియును శిథిలము కాదగిన స్థితియందున్నది.

కర్నూలు పట్టణము-నేడు

కర్నూలునకు బోవువారు చెన్నపురము నుండి గుంటకల్లునకు, అటనుండి బెజవాడకు పోవు రైళ్లపై ప్రయాణించినద్రోణాచలమునకు చేరుదురు. ఆంధ్రదేశము వారు బెజవాడనుండి బయలుదేరిన అచ్చటకు జేరుదురు. పిదప ద్రోణాచలము నుండి రైలుపై కర్నూలునకు బోవలెను. మఱియు చెన్నపురినుండి గుత్తికి పోయి యక్కడనుండి బస్సులో ప్రయాణముచేసినవారు కర్నూలు చేరవచ్చును. ఈ ప్రయాణము ౬౦ మైళ్లు బెగుళూరి నుండి కర్నూలుకు బోవు 'సివిల్ రోడ్డు'పై చేయవలెను. ఈరోడ్డు చదునయి అందముగ నుండును. గుత్తిలో ఉదయమున తొమ్మిదిగంటల ప్రాంతమున బయలుదేరు బస్సు ఈరోడ్డున నిరంతరాయముగా సాగిపోయినయెడల పండ్రెండుఘంటలకు కర్నూలు చేరును. గుట్టలపయినను, గుట్టలనడుమను ఎక్కుచు, దిగుచు, గుట్టలయందున నిటునటు పామువలె మెలికలు దిరుగుచు నుండు

రోడ్డుపై చేయు ప్రయాణము ఒకంత భయసంభయములకు తావొసగునదయినను ఇరుప్రక్కల ప్రసన్నముగ వెలయుచున్న ప్రకృతి నేత్రపర్యమై హృదయానందమును గలిగించుచుండును. ద్రోణాచలమునుండి యీరోడ్డు ఇనుపదారి ననుసరించియే యున్నది. ఊరికి వెలుపల నున్న కర్నూలు జిల్లా నైద్యాలయము, జిల్లాకలెక్టరుగ చేరిల ప్రక్కనుండి పోయి హంద్రీనదిని దాటి యీరోడ్డు కర్నూలులో ప్రవేశించును. కర్నూలున కిట్లునైపు హంద్రీనది, అట్లు నైపు తుంగభద్రదానదియు గలవు. హంద్రీనదిపై ఇచ్చట మూడు వంతెనలు ఎగువనైపున ఇనుపదారి వంతెన, నడుమ కడప-కర్నూలు కాలువ-పారుటకు వంతెన, దిగువ సివిల్ రోడ్డు వంతెన-ఉన్నవి. సివిల్ రోడ్డు ఇక్కడనుండి చీలి ఒకటి రైలుస్టేషన్ వైపునకును, ఇంక నొకటి రెండు పట్టణములోనికిని బోవును. సరిగా పట్టణములోనికి బోవునట్లు నీ రోడ్డు విశాలముగ నేయుండును. వీని కిరువైపుల బంగళాలు, చిన్న తోటలు, మార్కెట్లు, మిషనువారి బంగళాలు నుండును. రోడ్డు ఇక్కడ చదునుగ నేయుండును. స్టేషనుకు పోవు రోడ్డు మరల కడప-కర్నూలు కాలువను దాటవలెను. కాలువచర్లగనుండి రైలుస్టేషన్ వఱకు రెండుఫర్లాంగుల మేర రోడ్డు సరిగా లేక ఎగుడుదిగుడుగ నుండి బండ్లను, మనుష్యులను-ముఖ్యముగ వానకాలమున-చాల ఇబ్బందిని కలిగించును. పట్టణమున నాలుగైదురోడ్లుమాత్రము ఒకంత విశాలముగ నుండును. తక్కినరోడ్లన్నియు గొండులుగను, ఎగుడుదిగుడుగను ఉండును, వర్షము కురిసినచో నెక్కడ నీరక్కడనే నిలువయుండవలయును గాని ఆవలకు పోవుటకు వీలుండదు. పట్టణమునకు ఉత్తరము, తూర్పు దిక్కుల ప్రవహించుచున్న తుంగభద్రదానదీటకు సివిల్ రోడ్డుకు వంతెన లేదు. ఇది యొక గొప్పలోపము. ఇచ్చట చక్కగా వ్యాపారము సాగకపోవుట కీలోపము చాలవఱకు కారణమునచున్నది. తుంగభద్రబ్రిటిషు నైజామురాజ్యములు రెంటికిని సరిహద్దుల నుండుటచేత ఉభయప్రభుత్వములవారును దీనిపయి వంతెన కట్టు విషయమును తలపెట్టకున్నారు కాబోలును. ఇనుపదారివంతెనమాత్రము కలదు కావున సుమారు రెండేండ్ల నుండి రైలుసరాసరి నైజాము

రాజ్యములోనికి బోవుచున్నది. ఈవంటెన కట్టి ద్రోణాచలమునుండి కర్నూలువరకు గల ఇనుపదారిని నైజాము వారు తమ ఇనుపదారిలో కలుపుకొన్నారు. ఈప్రాంతముల తుంగభద్రను కాలినడకను దాటుట కెప్పుడును వీలుండదు. 'అరిగలు' అను పేరులు మొదలయిన వానితో అల్లిన గుండ్రముగ నుండు బుట్టలపయి దాటవచ్చును. వీనిపై ౧౦, ౧౨ మంది ఎక్కవచ్చును. వీని పయినే తుంగభద్రను ఆరియొడ్డున గల గ్రామములవారు కూరగాయలు మొదలయిన వానిని కర్నూలున నమ్మకొన ననుదినము గొనివచ్చుచుందురు. అరిగలపయి నడిచి దాటుట కొంతభయవహముగ నే యుండును.

తుంగభద్ర ఒడ్డున నర మైలు దిరుగముగ కర్నూలు నబాబులకోట శిథిలములు గలవు. పట్టణమున నడుమ నకుమ శిథిలములైన బురుజులు, పూడిన కందకములుగలవు. కందకములపట్టుల వానకారన నీరు నిలువయుండును. కావున పట్టణమునకును నిండ్లులేక కొంతబహు లేర్పడినది. కందకమున నిలిచియున్న యొకబురుజున ప్రభుత్వము వారు నల్లమందును నిలువచేసికొని యున్నారు. తుంగభద్రవైపున కోటగోడ కొంతదూరము వెనుక కొన్నియేండ్లమునుపు నదీప్రవాహమున గొట్టుకొని పోయినది. ఇక కొంతదూరము బురుజులతోగూడ శిథిలమునకు క్రమముగ నేలమట్టుమగుచున్నది. శిథిలములయిన రెండు బురుజును స్వాధీనము చేసికొని దానిపయి కడప-కర్నూలు కెనాలు డిప్టీ కలెక్టరుగ నుండిన బంగారు కడియాల సుబ్బారావుగారు గొప్పచేడలు కట్టించిరి. కోటలోని బాగీరుదారులనగళ్లు చాలగుండరముగ నుండినట్లు తచ్చిశిలములయందు కొన్నినిదిర్చనము లున్నవి. గోడలన్నియు కడపరాళ్ల తునుకలు చేర్చి కట్టినవి. వానిపయి ౨ అంగుళములు మొదలు ౧౨ అంగుళముల వఱకు మందము గల గచ్చుపూతయుండును. ఆపూతపయి శిల్పచిత్రములు, వర్ణచిత్రములు చిత్రింపబడినవి. అచ్చట క్రీడాసరస్సొకటి పద్మాకారమున మిగుల రమణీయముగ నున్నది. ఇంకను కొన్ని సరస్సులు, నీటికుండులు నగళ్లలో

నున్నవి. వీనిని నింపుట కును, స్నాన పానాది కార్యములకు నిలువచేసి యుంచుకొనుటకును నీటిని తుంగభద్రనుండి ఏదియో దేశీయంత్రము సహాయముగ రతిగొట్టముల గుండను, హాఫు గొట్టములగుండను పారిచికొనెడివారు. ఈ గొట్టములకునుకలు అక్కడ క్కడ కనుపడుచున్నవి. మఱియు నిచట ఎన్నియో విధములయిన కట్టడములు, మసీదులు నున్నవి. ఇనియన్నియు నిపుడు రాళ్లప్రావులు. నగళ్లంతయు చెట్లు చేమలు, పొదలు మొదలయినవానితో నిండి జంతుని వాసయోగ్యముగ నున్నవి. ఈనగళ్లలో నొక్కచో నున్న యొక యసంపూర్ణమగు మసీదుతప్ప నల్లరాతిగట్టి కట్టడ మిక్కనొక్కటియైన నుండినబాడ కానరాదు. నగళ్లసింహద్వారము నంటి ఒకటిరెండు కట్టడములభాగములు శిథిలావశేషములుగ నిలిచియున్నవి. వానియందు నేడున్న బాగీరుదారు (పేరునకు) నివసించుచున్నాడు. ఆభాగములను క్రింద గూలస్థితియందే యున్నవి. పాడు వడివున్న నీశిథిలములనుయీచూచువారికింకకప్పాదయము విచారమును చెందకపోదు. ఇచటనే కాక పట్టణమంతటను ప్రాచీననిర్మాణములు, హిందూరాజులవో, మహమ్మదీయరాజులవో, శిథిలములయి యున్నవి. ఇట్టివానిలో కొల్లపేటయందున్న 'మమిష్కీ' దర్గా* అను నది ప్రసిద్ధిమయినది. ఈనిర్మాణములయందు గచ్చుపని సాగుగ నున్నది. మఱికొన్ని మసీదులీపురమున వాహబు కాలమున హిందూ దేవాలయములు మార్చి కట్టబడినవి. ఇట్టివానిలో నిదే జుమ్మామసీదు ఒకటి. హిందీనది యొడ్డున నొక శివాలయము బంగారాగా మారినది. ఇపుడందు జిల్లాబోర్డు కార్యాలయ మున్నది. నదివైపునతప్ప ఈ నగళ్లకు తక్కినవైపుల నిపుడు ఇండ్లుబలకొనుచున్నవి.

ఈ పురమున—చండల మంతకునుగూడ—ఇండ్లు పయికప్పు కాలిపోగా నిలిచిన మొండిగోడలవలె ఘోరస్వరూపమున నుండును. అవి మట్టిమిడ్డలట! నలు ప్రక్కలగోడలు పైకప్పుకంటె నెత్తుగ నుండును. కప్పు పయిబడిన వాననీరు పోవుటకు గోడలలో గొట్టములతో

* వెనుకటి బాగీరుదారుని గురుజున 'మమిష్కీ' అనునాత డిచట సమాధి చేయబడెను. ఇచట కర్నూలు బాగీరుదారులు కొందఱు సమాధి చేయబడిరి.

తూముల నంతురు. లోనికి గాలి, వెలుగు చొచ్చుట కవకాశము చాలయిండ్లకున్నట్లు కానరాదు. ఉన్నయిండ్లకు కప్పుపయినది. ౨ నిడివి, ౩. ౧ చెడలుపుగల రంధ్రములుండును. వాన వచ్చునపుడంతయు నారంధ్రములను నేనితో నైననుమూయుచుండవలెను. గోడలు కడపరాతిచెక్కల పేర్చుదులు. వారివారి ఆయతి ననుసరించి వానికి మట్టితో గాని, గచ్చతోగాని పూత పూయుదురు. పైపూత యూడినచో గోడలు క్రింద గూలుటకు సిద్ధమగును. అట్టి గోడలపయి కట్టమాలముల నుంచి, వానిమీద కొంచెము పాటి చదునయిన మోకాటిలావు అడవికట్టలను మూరకు, అడుగునకు ఒకటిగ నుంచి, వానిమీద చెమరు లేక ఈత పేర్చచాపలను పరచి, అటుపయి మన్ను పోయుదురు. సంపన్నులయినవారు ఆమట్టిపై గచ్చ పూయుదురు; పయిన గదులు మొదలయినవానిని క్రిందిభాగముల విధముననే కట్టుకొందురు. ఇనుట ఇటుక కనుపించుట అగుదు. పట్టణములోపలనే కడపరాతి గనులు అపరిమితముగ నున్నవి. పైమట్టి నింతెక్కుగిరించిన అంతయు రాలిమయము. దానినుండి పలుచగను, మండముగను రాళ్ల నూడదీసికొనవచ్చును. మందముగ నుండు నీరాతికుండలను సిమెంటుతో అతికి కట్టినకట్టకములు చూడ సొంపుగ నుండును. మిగుల శ్రీమంతులు ఇప్పుడేపు డిట్టియిండ్లను కట్టుకొనుచున్నారు.

పట్టణమున నేవో కొన్ని మూత్రము తప్ప తక్కిన పీఠులన్నియు మిగుల ఇరుకుగ నుండును. చాలనజకు మూడుగజముల చెడలుపయినను లేక మిట్టపల్లములగ నుండును. ఇండ్లలోనుండి వచ్చుమురికినీరు, వాననీరు ఈ గొండులలో నిలువతాకి మురుగుచుండును. సహజముగనే దోమలకు పుట్టిండ్లయి తత్ఫలముగ నచటి జలముల తరుచు మలేరియా జ్వరమువారె బెట్టుచున్న యా గొండుల ఇట్టిస్థితి వారి యనారోగ్యమును నలుమడుంగుల పెరుగజేయుట నిశ్చయము. పట్టణమునందు ముప్పాతికవంతుకు మించి ప్రజలు ఈ గొండులలోనే నివసించుచు బాధ నొందుచున్నారు. ఈ యిరుకుమురికి గొండులు; గాలి వెలుగులు కరణయిన మట్టిమిడ్లలు, నిరంతరరోగబాధచే చిక్కి శల్యములవలె నున్న ప్రజలు-ఇది యంతయు ఒకభయానకదృశ్యము. ఈ గొండులలో నిండ్ల

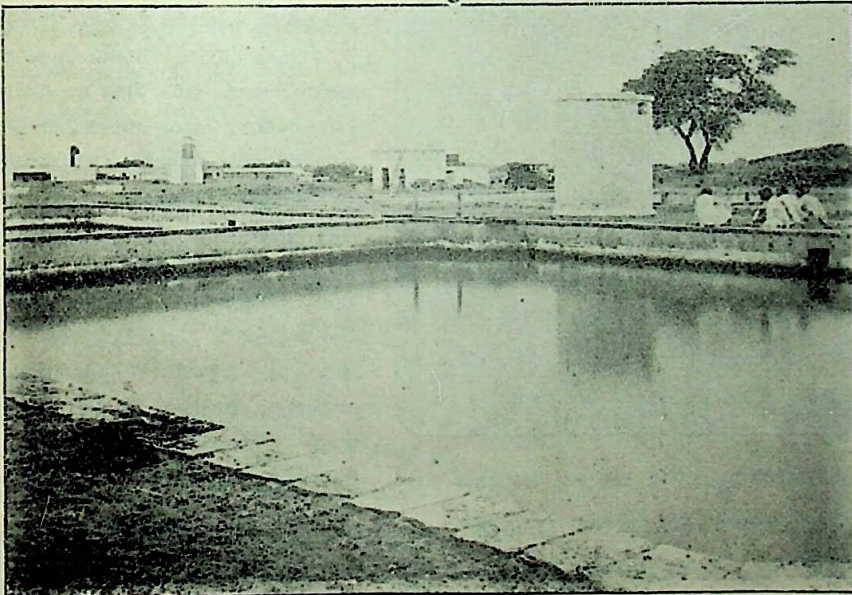
డుమపెక్కుమసీములు, గోరీలు, పాడువడిన ప్రాతయిండ్లు లేక్కముమిక్కిలిగలవు. నేడును ఇండ్లనడుచునే మహమ్మదీయులు శవములను పాతి పెట్టుచుండురని వినుకలి. ఒకింత విరివిగను, వంపుబిరిగినను మిగుల పాడవుగను ఉన్న బజారుబీథీయు చదునయినది కాదు. అందును నీరు వడిసి పోవుటకు మార్గము లేదు; చూడ నసహ్యముగను ఉండును. అన్ని పీఠులలోను పెంటకూడసరిగాతీసివేయునేర్పాటును కానరాదు. ఇట్టిపట్టుల పురపాలకసంఘమువారు తొలత పట్టణముయొక్క దుస్థితిని తొలగించి పౌరుల కారోగ్య భాగ్యమును సమకూర్చుచునయిండ్ల, కడచిన సంవత్సరము ౨౬౫,౦౦౦ రూపాయలు ప్రభుత్వమువారి నలన ఋణము గొని విద్యుచ్ఛక్తిత్వత్వౌచక యంత్రములను స్థాపించి పట్టణమును (అధికముగ సంపన్నులున్న భాగములకే యగును) విద్యుద్దీపములచే నలంకరింప బూనినారు. దీనికి కా వలసినపను లన్నియు జరుగుచున్నవి. త్వరలో ముగిసి యుపయోగమునకు రాగలను. ఈ విద్యుచ్ఛక్తి కొర్రాయిలకు నీరు తోడు యంత్రమునకును ఉపయోగించును. మఱియు నిండ్లలో దీపములు మొదలయిన వానికి, మరలలో యంత్ర సంచాలనాదులకు నుపయోగించును. కాన క్రమముగ లాభకారియే కావచ్చును. కాని, అది ఏ నాటికి కాగలమాట! అంతవఱకు పౌరులు-సామాన్యస్థితియందున్నవారు, బీదలు-ఇట్లే యుండవలయునా? భారతీయులకు బ్రిటిషువారికి గల తారతమ్య విలు తెలియును. విద్యుచ్ఛక్తిత్వౌచనమునకై ఋణమిచ్చినచో ఆధనమంతయు బ్రిటిషువారు తయారుచేసిన యంత్ర సాధనములను కొనుటకేవల్యయింపబడును. అందువలన-అల్పమాత్రమే యగునుగాక-చారినిరుద్యోగ బాధ యందుక కొరతవడును. వారు మొదటినుండియు వ్యాపారము నందు కుశలు లేకదా! మనము-భారతీయులము-ఇంటి వారు చచ్చుచున్నను కన్నెత్తి చూడము కాని బయటి వారి అడుగులకు మడుగు లొత్త మనసర్వస్వమును ధారపోయుదుము. ఈ మనిసిపాలిటీవారు పట్టణాభివృద్ధికియి గూడ ప్రభుత్వమువారికడ ఋణమును గైకొనరాదా వారు ఇకకున్న నీ ఋణమును గూడ మానివేయరాదా! ఆరోగ్యము చక్కగానున్న చీకటిలోనయిన

పోవచ్చునుగా! ఇది అనాలోచితమయిన పనిగా కాన్పించుచున్నది.

ఈ పట్టణమున ౧౯౨౧ సంవత్సరము జనాభా లెక్కల ననుసరించి జనసంఖ్య ౨౭,౯౦౮ (పురుషులు ౧౩,౮౪౪, స్త్రీలు ౧౪,౦౬౪). ఇందులో హిందువులు ౧౪,౪౧౨ (పురుషులు ౭,౧౦౬, స్త్రీలు ౭,౩౦౬), మహమ్మదీయులు ౧౩,౯౨౦ (పురుషులు ౬,౪౨౭, స్త్రీలు ౭,౪౯౩), తక్కినసంఖ్య క్రైస్తవులు మొదలయినవారు. ఈ పట్టణమునందలి జనసంఖ్య ౧౮౮౧ సంవత్సరమున ౨౧,౩౨౯; ౧౮౯౧ సంవత్సరమున ౨౪,౩౭౬; ౧౯౦౧ సంవత్సరమున ౨౫,౩౭౬; ౧౯౧౧ సంవత్సరమున ౨౬,౦౪౧; ౧౯౨౧ సంవత్సరమున ౨౭,౯౦౮. ఇట్లు క్రమముగ నభివృద్ధికొందుచున్న జనసంఖ్య నేటి కింకను అభివృద్ధిని గాంచుచుండును.

౧౯౨౭-౨౮ సం.న ఈ పట్టణమున ౫ సెకండ్రీ పాఠశాలలును(బాలురు ౧౦౦౫, బాలికలు ౯౭, మొత్తము ౧౧౦౨), ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలు ౪౮ (బాలురు ౧౯౫౧,

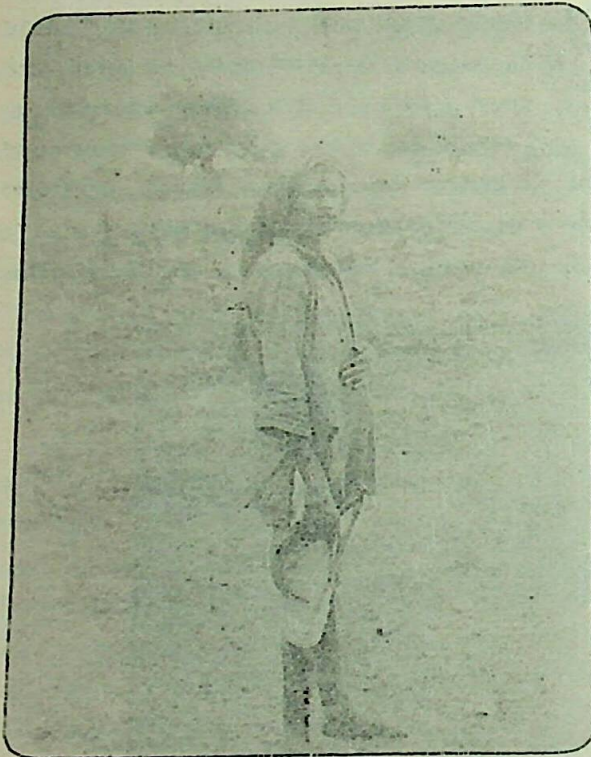
బాలికలు ౯౪౨, మొత్తము ౨,౮౯౩), ప్రైవేటు పాఠశాలలు ౩ (బాలురు ౧౬౬, బాలికలు ౨౪, మొత్తము ౧౯౦), కలిసి ౫౬ పాఠశాలలలోను చదువు బాల బాలికలు (బాలురు ౩,౧౨౨, బాలికలు ౧,౦౬౩) మొత్తము ౪,౧౮౫ గలరు. ౧౯౨౮-౨౯లో మునిసిపాలిటీవారి యాజమాన్యమున ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలు బాలురకు ౧౨, బాలికలకు ౫.౫, సెకండ్రీ పాఠశాల ఒకటియు నుండినవి. అందు ఎలిమెంటరీ పాఠశాలలలో బాలురు ౧,౦౬౧ మంది, బాలికలు ౩౭౯ మంది చదివెరి. కడచిన సంవత్సరమున ౧౯ బడులుండెను. వానిలో బాలురు ౯౯౨, బాలికలు ౪౫౨ చదువుచుండిరి. ఈ పాఠశాలలలో నొకటి ఆది ఆంగ్లబల కొఱకు ప్రత్యేకింపబడినది. చదువుకొనవలసిన వయసుననుండు బాలురలో నూటికి ౧౯ మందికి, బాలికలలో ౫౪ మందికి చదువ వసతులు సమకూరకున్నవి. ప్రారంభవిద్యకు మునిసిపాలిటీవారు తమ పాఠశాలలలో ఉచితముగ నేర్పుచున్నారు. సెకండ్రీ పాఠశాలలో సెకండ్రీ తరగతులలో విద్యార్థుల సంఖ్య ౪౬౧. కడచిన సంవత్సర మిసంఖ్య ౪౩౭ మాత్రమే యుండెను.

కొళాయిలకు పారు నీటిని నిలువచేయు రెండు పెద్ద జలూశయములు

ఈ పాతకాలను పెద్దదిచేయుటకుగాను సుమారు 34,000 రూపాయలు వెచ్చించి కట్టడమును పెంపొందించుచున్నారు. ఇక్కడి సెకండ్రీ పాతకాలలకు హాస్టల్స్ను ఉన్నవి. (తక్కిన పాతకాలలలో చదువు బాలబాలికల సంఖ్యను గూర్చి ౧-౨ పట్టికలను చూచునది.)

ఈ సంవత్సరమున పట్టణమునందు జననములు వేయింటికి ౪౪; మరణములు 3౪. ఇనట కడచిన రెండు మూడేండ్లనుండి అంటువ్యాధు లేవియు సంతగా లేవు. పట్టణవాసులకు స్నానపానాదుల కొరతను వలసిన నీటికి కొరతయి లున్నది.

కర్నూలు కర్న కుడు

౧౯౨౭ సం.న నీకొళాయిలపద్ధతి ఏర్పాటు అయినది. రైలుస్టేషనునకు ఎగువ రెండు ఫ్లాంగుల దూరమున ఎత్తయినచోట కొళాయిలకు పారిం చు నీటిని నిలువ చేయుటకుగాను రెండు పెద్దజలాశయము లున్నవి. స్టేషన్

నుకు దిగువ కడప కర్నూలు కాలువనుండి యంత్రసహాయమున తోడిన నీరు గొట్టములగుండు పైరెండు జలాశయములలోనికి పారును. వానియందు కొంత తేరి నీరు మరల గొట్టముల ద్వారమున వాని కొక ఫ్లాంగుమేర ఇవతలనున్న నాలుగు గచ్చుకుండ్లలోనికి వచ్చును. వానియందొకదాని నుండి యింకొకదానిలోనికి నీరు నిర్మలముగ వడిసి ఆచేరు వనే భూమిలోనున్న తటాకములలో నిలువయుండును. అచటనుండికొళాయిలలోనికి పారును. ఇచట నీటిని నిర్మలముగ చేయుపద్ధతి యు త్తమమయినదట. ఇట్టిపద్ధతి చెన్నరాష్ట్రమున మతెచ్చటను లేదని ప్రతీతి. కాని పట్టణము

నకు వలసినంత నిర్మలముగు నీరు సమమాడుచేత గాబోలు మురికినీటినిగూడ నపుడపుడు కలిపి కొళాయిలకు విడుచుచుండురని వాడుక కలను. పురవాసుల ఆశోగ్యమును పాడుచేయుట కిదియు తోడుపడును గావున దీనిని మాన్పుటకు మునిసి పాలిటివారు ప్రయత్నింపవలెను.

ఇచ్చటి పురుషులకు కరసు గడ్డములు, కొరమీసములు నుండును. స్త్రీలు, పురుషులగూడ బిరుసుచర్మము, ఒడ్డు, పొడవు, బిగువు గరిగి యుండురు. వారిలో నెచ్చటనైన సౌందర్యము కాననగును కాని, సామూహ్యము కానవచ్చుట అరుదు. వారు పరులయెడ మంచిమర్యాద గరిగి ప్రవర్తింతురు. అమాయకులు, సాధుస్వభావము గలవారు నయి యుండురు. సామాన్యముగా నీ మండలమునందలి ప్రజలు గులభికోపులుగాను, వీరికి కోపమువచ్చునేని హత్యలతో కాని దానికి నివృత్తి లేదు. హిందువులును, మహమ్మదీయులును, బౌద్ధమత్యము గలిగి మెలగుదురు. ఇచ్చట హిందువులలో కృషి కులు ఎక్కువగా నున్నారు. వీరిలో కొందఱు కన్నడముమాటలాడుదురు. కొందఱు తెలుగే మాటలాడుదురు. ఇచ్చటి తెలుగుమాటలలో కన్నడ పదములు, హిందుస్థానిపదములు కలిసియున్నను తెలుగు

మాత్రము అచ్చముగ పట్టుకొల్పించినట్టులుండును గోపలేని హిందూస్త్రీలకంటె గోపాల మహమ్మదీయస్త్రీలస్థితి, వారి నివాసస్థానములబట్టి పరికింతుమేని, దుస్సహముగ నుండవలెనని యూహింపవలసి యున్నది.

ఈమండలమున నిండుగ వానలుకురియట ఆరుదు; పంటలును నిండుగ పండుట అరుదు. ఈ కారణమున దేశము దారిద్ర్యపీడితమై యుండును. పురవాసులలో నూటికి ఎనుబదిటికి పయిగా దరిద్రులుగ నుండురు. వీరు కష్టించి కూలిచేసిన గాని జీవితము గడచుట కష్టము. హరియువోరకుటయు కష్టము. వర్ష లోపము చేత న్యసాయ పనులు తక్కువ. పరిశ్రమలు నీమండలమున సంతగా సాగుటలేదు. నిజామురాష్ట్రము లోనికి రైలు తిన్నగా పోవుట యిటీవలనే కనక వ్యాపారమును సంతగా సాగుచున్నదని చెప్ప వీలులేదు.

వీడిల కార్ఖానాలు ఈపురమున కొన్ని గలవు. వానిలో ౮ మొదలు ౧౬ వీండ్లూను పయను గల బాలురు చాలమంది (నేయిటికి మించియుండురు) అర కడుపునకయిన చాలని కూలికి పనిచేయుచున్నారు. వీరికి చదువునున్న; శరీరపరిశ్రమ బండినున్న. ఇట్టి నికృష్టస్థితియందున్న వీరి నీ కార్ఖానాలు వదలినచో జీవనోపాయ మెట్లు? 'శిథిలభ్రష్టత ఉపరిసన్నాస్య సము' అన్నట్లు ఏయనుచితమార్గమునో ఆవలంబింప వలసి వచ్చును. ఇప్పటి కుట్టవాండ్రేకదా భావిభారతదేశము నకుఁబట్టుగంబములు. అట్టివారు ఇట్టిదుస్థితి నుండగాంచుట సహింప నశక్యము. ఈ బా, రలో కొందఱికి నాటగయిదుమూగుల బరువుగల మ్రానితుండ్రను ఇనుప గొలుసుతో కాలికిబంధించియున్నారు. వీరు పనిచేయక పరువైత్తిపోవుచురట! అందులకని వీరికిశిక్ష. పశువులకే యిట్టికూరశిక్ష నన్నటచ్చటకనుచుండుము. ఇక్కడమును ఘృణకుగూడవ్యాపించినది. 'నాగరికత-నాగరికత' అను మాట దిక్కులు మారుమ్రోగుచున్న యీకాలమున నిట్టి కూరచెట్టలు దుస్సహములు. పురపాలకసంఘమువారు, ప్రభుత్వమువారు నీవిషయమును గమనించి దీనిని నశింప జేయు లక్ష్యంతావశ్యకము. ఒకకార్ఖానా యజమాని ప్రజల యోగ్యమును పీల్చిపిప్పిచేయు వీడిలను సృష్టి చేయుటకై వీరి నందఱిని పనికిమాలిన వారిని చేయుచున్నను, తాను దేశసేవ చేయుచుంటి నని సగర్వముగ చెప్పినాడు. ఇది ఎట్టి దేశసేవయో?

ఇంకను ఎండలో బాలురు చదువులేక, పని పాటులులేక సోమరులయి, తిండిలేక శుష్కశరీరులయి పీనులవెంట తిరుగుచుండురు. నిర్బంధ ప్రారంభవిద్యా విధాన ములులోనికి దెచ్చినచోవీరి కొకింత చదువయిన లభించి తత్పురోభివృద్ధికి తోడుపడగలదు.

ఈ పట్టణమున ఏడు మార్కెటులున్నవి. నైజామురాష్ట్రములోనికి రైళ్లు సరాసరిని పోవుచుండుటచేత నొకటిరెండేండ్లనుండి వ్యాపార మిచ్చట కొంచెము తలయెత్తుచున్నదని చెప్పవచ్చును.

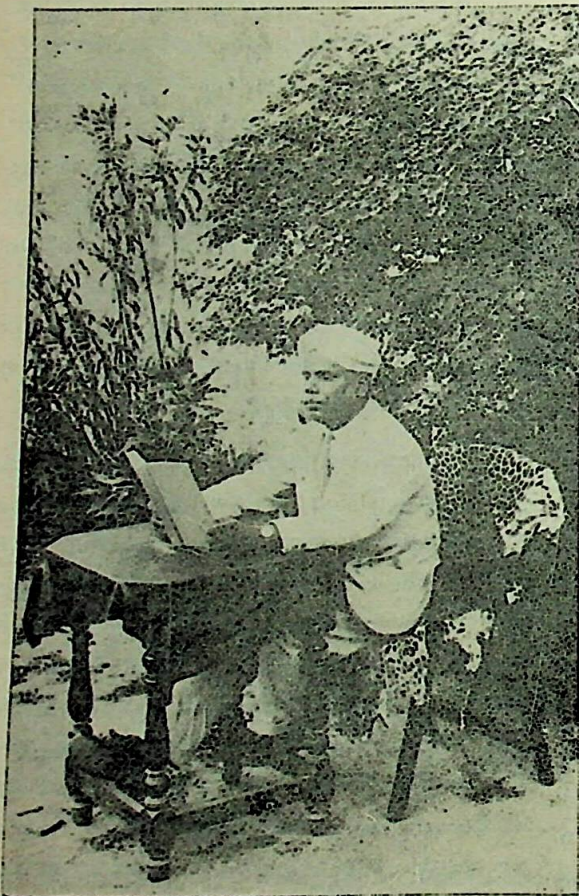
ఈమండలమువారికి ముఖ్యాహారములు జొన్నలు, సజ్జలు మొదలయిన మెట్టధాన్యములే. వీనిపిండిని రొట్టెలుగను, సంతకెగను జేసితి నెదరు. 'సజ్జరొట్టె, పుండుకూర!' అనునానాడి యిక్కడ వాడుకలో నున్నది. 'పుండుకూర' అనగా గోగాకు. ఇది యీమండలమువారి ముఖ్యాహారవస్తువులు. తక్కిన ఆహారపదార్థములను ఇతర వస్తువులును ఇవట మిగుల ప్రియముగనుండును. మఱియు వస్తువులు మంచివి లభింపవు. ఇచ్చట సామాన్యస్థితిని జీవనము జరుపుకొనుట కొకమనుజునకు నెలకు కనీస మిరువదియైదు రూపాయలయినను ఆవశ్యకమని అనుభవమువలన నిర్ధరింపదగియున్నది.

ఈమండలమున విరివిగా నేయబడుచున్న జము కాణములు, అచ్చటచ్చట కొలదిగా నేయబడుచున్న కంబడులు నీపురమున విక్రయింపబడుచుండును. ప్రత్తి మిల్లులలో గింజబూడదీసిన ప్రత్తియు, వేరు సెనగమిల్లులలో పొట్టూడదీసిన గింజబూను ఇటునుండి ఎగుమతి యగుచుండును. వేరు సెనగపప్పునుండి తీసిననూనెయు ఎగుమతియగును. వారమునకొకమారీయూర సంత జరుగును. ఇట్టిసంత లీమండలమున నింకను పెక్కుచోటుల గూడ జరుగుచుండును. ఆనాడుధాన్యములు, నివిధములయిన ఇతర వస్తువులు బజారున రాసులుపోసివిక్రయింపబడును. ఆనాడెన్నివస్తువులు నొకింత నయముగ లభించునని భావము.

ఇచ్చట కాఫీహోటలులు లెక్కకు మిక్కిలిగనే యున్నవి. నాటకశాలలు, సినిమాలుగూడ లేకపోలేదు. ఇవి ఎవ్వయు ససిగానుండవు.

మోటారు బస్సులు నలుబది ఏబది ఈపురము నుండి అన్ని నైపులము ననుదినము, ఉదయము సాయం కాలము పోవుచు వచ్చుచు నుండును. కానివీని రాకపోకల కును, చార్జిలకును సీయమును లేకపోవుటచే తమను ప్రయాణికులకు మిగుల నసౌకర్యము గలుగుటయే కాక వారికార్యములను భగ్గుములగుచుండును. వీనిసవయ మున మంచి ఏర్పాటు జరుగుట ముఖ్యము.

ఇక నొకంతయీపురమున ఖద్దరు వ్యాపకమును గూర్చిముచ్చటించియీ లేఖకు స్వస్తి చెప్పవలెను. ఈపుర

యం. యస్. కుప్పుస్వామి అయ్యరు గారు, కర్నూలు.

మునిసిపల్ వైద్యాలయ వైద్యులు, సరసులు,

ప్రజాసేవాపరాయణులు.

౧.౮౦

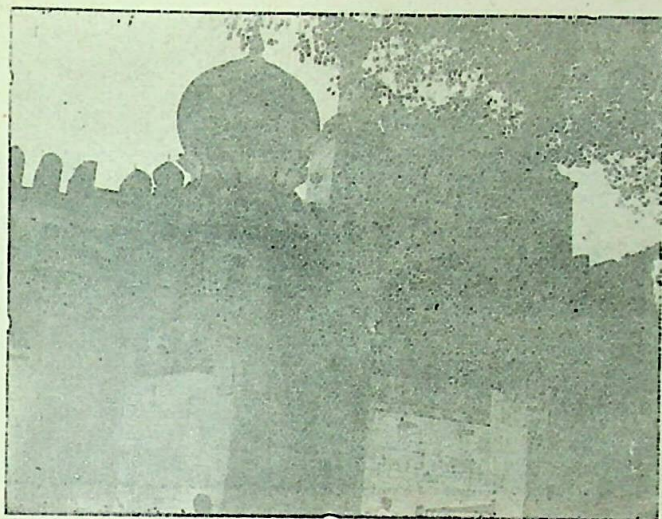
ముననొక ఖద్దరుడిపో కలదు. ఈమండలమున ఖద్దరు ఉత్పత్తిచాలతక్కువ. అయినను ఖద్దరు డిపో అధికారి భిన్నభిన్న రాష్ట్రములనుండి భిన్న భిన్న విధములగు ఖద్దరును తెప్పించి ప్రజలకు ఖద్దరుపై నమర క్రిని గలిగించుట కెంతయు పాటుపడుచుండుట మిక్కిలి సంతోషాని హము. ఇచ్చట దినమునకు సరాసరి ౫౦, ౬౦ రూపాయలు విలువగు ఖద్దరు అమ్మబడుచుండును. డిపో లిమిటెడ్ కంపెనీ పద్ధతులపై నడుపబడుచున్నది. పేరువిలనరు ౧౦ మాత్రమే. మండలమునందలి తాలూకా లన్నిటిలోను ఈ డిపోకు కాఫీ లున్నవి. అన్నిటి యందును విక్రయము బాగుగ సాగుచుండును. ఖద్దరుఉత్పత్తిని గురించియు నీ డిపో వారు చాల ప్రయాసపడుచున్నారు. వీరి ప్రయాస ఫలప్రసమై ఈ జాతీయపరిశ్రమ దినదినాభివృద్ధిని గాంచునుగాక!

పురపాలక సంఘమువారును పట్టణమును బాగుపజిచి, పురవాసుల ఆరోగ్య క్రోధ్యములను పెంపొందించు మార్గముల త్వరలో నరయుదురు గాక!

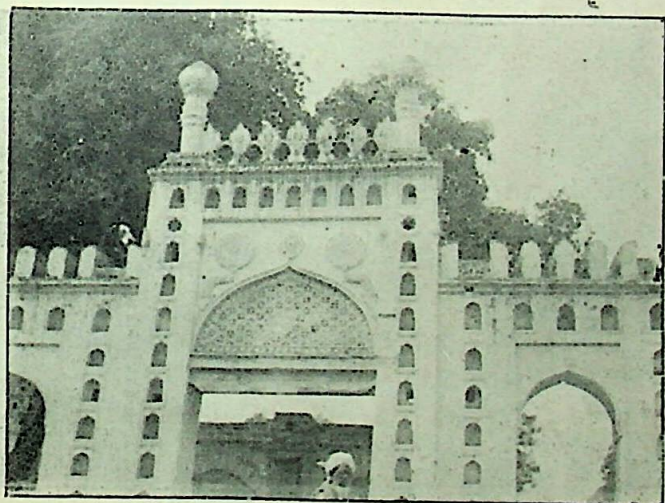
మఱియు ప్రభుత్వము వారును మండల వాసుల ఆభివృద్ధికి తగినసౌకర్యములను సమకూర్చ జూడవగుదురు.

ఈ లేఖ కాధారములు

1. Current Reports on the Administration of Various Departments, Government of Madras.
2. Administration Report of Dt. Board, Kurnool.
3. Kurnool District Manual.
4. Aravidu Dynasty by Father Heras.
5. స్వానుభవము.

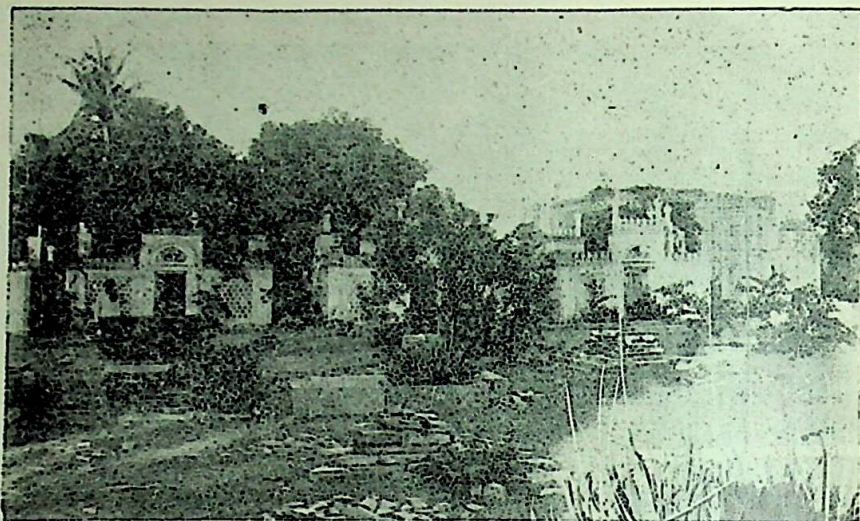

గోపాలరాజు నగళ్ల శిథిలములు

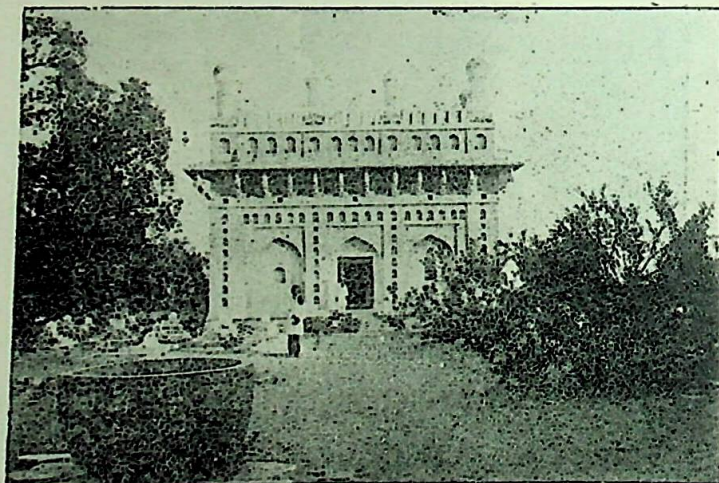
గోపాలరాజు నగళ్ల శిథిలములు
మహమ్మదీయులు ఇటీవల పురస్కృతుచేసిన భాగము.

కర్నూలు చిత్రములు

షా మిస్కిన్ దర్గా, అచట కర్నూలు నవాబుల సమాధులు

ఆచార్యులను స్మరించుకొన్ని శిథిలములగు కట్టడములు.

షా మిస్కిన్ దర్గా

షామిస్కిన్ ఇచట సమాధిచేయబడెను.

సాంఘిక ప్రాయ విశేషములు

(౨౪-౧౨-౧౯౨౯ నాడు వ్రాసినది)

శ్లో. మత్కూర్మకృ నృత్వరమో మద్భక్త స్సజ్జనితః,
నిర్దైవర స్సర్వధూతేషు య స్స మా మేతి పాణ్డవ.

—ଶି.ଭ.ଧି. ନ.:

భారతరాజ్యాంగ చరిత్రయందు లాహోరు
కాంగ్రెసు ఒకమహాఘట్టముగను పరిగ
ణింపబడగలదు. కాంగ్రెసునాయకులును, అను
చరులును, ప్రజలును సంశయోత్ములై కింకర్త
వ్యతామూఢత్వమునుబూనుచున్నారు. ఇర్విను
ప్రభువు చేసిన ప్రసంగ మాశాజనకమై భార
తీయనాయకులహృదయమును ద్రవించజేసినది.
బ్రాక్వే గారు భారతరాజ్యాంగ విషయమై
బ్రిటీషుపార్లమెంటునందు వివాదములు లేని
తీర్మానమును ప్రతిపాదించిరి:

“ భారతస్వపరిపాలన సమస్యను పరిష్కరించు విషయమున భారతీయులు మనకు తోడ్పడ నంగీకరించు చున్నారనుటకు నిదర్శనములగు మానవతవ ఈశభవారు స్వాగత మొసగుచు, పరిపాలనలోను, కార్యనిర్వహణము నందును, ముఖ్యముగా రాజకీయాభిప్రాయములను నెల్ల డించుటలోను భారతీయులలో సద్దాశనము కలుగునట్లు ఇండియాదొరతనమువారు ప్రోత్సహించురని విశ్వసించు చున్నారు.”

తీర్మానమునందు పన లేకపోయినను, పార్లమెంటు తీర్మానము నేకగ్రీవముగ నామోదించుట బ్రిటీషురాజ్యతంత్రజ్ఞుల ప్రతిభను విశదము చేయుచున్నది. అన్ని పక్షములవారును తియ్యనిమాటలతో భారతీయులను సంత్వప్తులను చేయగల నేర్పును బ్రిటీషురాజ్యతంత్రజ్ఞుల

ప్రసంగములు విశదము చేసినవి. వెడ్జివుడు
బెన్ను గారు పార్లమెంటులో చేసిన ప్రసంగమును
హృదయద్రవము నభివృద్ధి చేసినది. వెడ్జివుడు
బెన్ను గారు వారి ప్రసంగమునందు పరోక్షముగ
కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గము నిర్ణయించిన
పరతుల సంగీకరించుచున్నటులు తెలియ
చేసెను. ఇర్విను ప్రభువు చేసిన ప్రకటనము
బెన్ను గారి యామోదమునే కాక పార్ల
మెంటు సమ్మతమును సయితము బడసినది.
రాజకీయ నిర్బంధితులను విడుదల జేయుట
కేర్పాటులు జరుగుచున్నవి. పైమనుకమిటి
రిపోర్టును నితర రిపోర్టులతోపాటు సమా
లోచనసభయందు విచారింపబడగలదు. అధి
నివేశపరిపాలన మాదర్శముగ గ్రహింపబడు
నటు లంగీకరింపబడినది. బెన్ను గారు వారి
సంభాషణమునందు శీసిన సమర్థనము కన్నను
వారి ప్రతిపక్షుల కిచ్చిన ప్రత్యుత్తర మాశాజనక
మైనను, ప్రయోజనకరము గాదు. కాంగ్రెసు
కార్యనిర్వాహకవర్గమును, అఖిలపక్ష సమావే
శమును సమాలోచనసభ భారత రాజ్యాంగ
విధానమును నిర్ణయించుటకు మూలాధార
ముగ నుండవలయునని నిర్ణయించినవి. బెన్ను
గారి సమరసమైన దీర్ఘోపన్యాసమునందు డోమి

నియనుష్టేటను ప్రశంస కనుపడదు. వారు భరత వర్షము డొమినియను స్టేటను మార్గమునందు నడుచుచున్నదని చెప్పిన వాదము కేవలము మాయావాద మని బాలిశులు సముతము గ్రహింపగలరు. నానాజాతి సమితియందును, ఆయుధవిసర్జన సభయందును, నితరసభల యందును భరతవర్షమునకు గల ప్రాతినిధ్యము మాయాప్రాతినిధ్యము గాని నిజమైన ప్రాతినిధ్యము గాదు. ఆమాయా ప్రాతినిధ్యమువలన వై నను బ్రిటీషు సామ్రాజ్యము నకే లాభము గలుగుచున్నది. భరతవర్షమున కేవిధమైన లాభమును గలుగుటలేదు. ఆసమితులందు ప్రతినిధి తెల్లవాడైనను నల్లవాడైనను, నిరంకుశాధికారవర్గముచే నియమింపబడుచున్నాడు. వ్యయ భారము భరతవర్షమునకును, లాభము బ్రిటీషు సామ్రాజ్యమునకును సంక్రమించుచున్నది. ఆయుధభారణమే నిషేధింపబడిన భారతీయులాయుధవిసర్జనమును నిర్ణయించుట కధికారులు గాజాలరు. సైనిక వ్యయనిర్మాణములందును, నౌకాదళనిర్ణయములందును, ఆర్థికనిర్ణయములయందును సాధికారము లేని భరతవర్షము డొమినియనుష్టేటను మార్గమునను నడుచుచున్నదని చెప్పట యతిసాహసము. బ్రిటీషుమంత్రుల మాటలందును, ప్రతిజ్ఞలందును విలువలేదని చిరకాలానుభవము విశదముచేసినది. ఆ యనుభవమునే బెన్నుగారి ప్రసంగమును సమర్థించుచున్నది. బ్రిటీషుసామ్రాజ్యాభిమానులు బహిరంగముగను నిరాకరించెడివిషయమునే బెన్నుగారి ప్రసంగము గోఢ్యముగ తెలుపుచున్నది.

కాని పార్లమెంటు బ్రాక్వెగారి తీర్మానము నేకగ్రీవముగ సంగీకరించుట మాత్ర మాశాజనకముగ నున్నది.

* * * *

పార్లమెంటు నిర్ణయము

బ్రాక్వెగారి తీర్మానమును పార్లమెంటు భేదాభిప్రాయము లేకుండా నిర్ణయించుట చోద్యముగ గనుపడుచున్నది. ఉక్కుపంజర సిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించిన లాయడుబార్డిగా రెప్పటివలెనే వ్యతిరేకముగ సభిప్రాయమును తెలియజేసి భారతీయులపరాధీనస్థితిని సమర్థించుట లిబరలుషట్టుము భారతరాజ్యాంగ సంస్కరణముపట్ల నవలంబింపగల రాజ్యానీతిని విశదము చేసెను. లాయడుబార్డి గారు వ్యతిరేకముగ మాటలాడియును వ్యతిరేకముగ సమ్మతి నొసంగకపోవుట గమనార్హమైన విషయము. కన్సర్వేటివుషట్టునాయకుడు సర్ సెమ్యుయలు హోరుగారును వ్యతిరేకముగ మాటలాడియు వ్యతిరేకముగ వోటు నివ్వలేదు. కన్సర్వేటివు షట్టునాయకుడు బాల్టువినుగారును తటస్థభావమును వహించెను. పర్యవసాస మేటులు జరిగినను పార్లమెంటు బ్రాక్వెగారి తీర్మానము నేకగ్రీవముగ సంగీకరించుటవలన భారతీయుల కాంక్షలకు ధర్మవిజయము గలిగినదని యంగీకరింపవలసియున్నది. భారతీయుల కాంక్షలను సాదరభావముతో విచారింపవలయు నను సిద్ధాంతమును పార్లమెంటు అంగీకరించినది. పార్లమెంటు నిర్ణయించిన తీర్మాన మేరూపమును దాల్చునదియును కాలము నిర్ణయింప

గలదు. పార్లమెంటునందు హిందూ దేశమునకు ప్రస్తుత మొకగండుము తప్పినది. లిబరలు కన్సర్వేటివుషకుములవారు వారి నిస్సహాయస్థితి వలన బ్రాక్వెగారి తీర్మానమును బ్రతిఘటించుటకు బూనుకొనలేదని పర్యవసానము తెలుపుచున్నది. పార్లమెంటు చేసిన తీర్మానమును ఆచరణమునందు పెట్టించవలసిన భారము భారతీయులమీదను గలదు.

* * * *

భారతీయుల కర్తవ్యము

బ్రిటీషు రాజ్యాంగ వేత్తలయందు గలిగిన భావపరివర్తనమును వారి ప్రసంగములు విశదముచేయుచున్నవి. బెన్సుగారి ప్రసంగము మాయమాటలతో నిండియున్నను సానుభూతిని విశదము చేయుచున్నది. కారణ మేదియైనను బ్రిటీషు రాజ్యాంగ తంత్రజ్ఞులు భరతవర్షము పట్లను నవీన రాజ్యాంగస్థితి నవలంబించవలసిన యవసరమును గ్రహించుచున్నారని తేటపడుచున్నది. ఈ మార్పుదలకు హిందూ దేశము నందు ఇర్వినుప్రభువును, గ్రేటుబ్రిటనునందు లేబరుషకుసభ్యులును గారకులని వారి ప్రసంగములు, న్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి. ఇర్వినుప్రభువు భరతఖండమునందు వ్యాపించుచున్న యశాంతిని గ్రహించినవిధమును వారి ప్రసంగములు విశదము చేయుచున్నవి. భరతవర్షము బ్రిటీషు సామ్రాజ్యమునుండి జారిపోవుచున్న విధమును బెన్సు గారును, ఇతరులును గ్రహించుచున్నటులు వారి ప్రసంగములు విశదము చేయుచున్నవి. గ్రేటుబ్రిటను నందు

ప్రజలస్థితిగతులు దుర్భరముగ నున్నవి. పనివాండ్లు పనిపాటులు లేకను కష్టముల ననుభవింపచున్నారు. గ్రేటుబ్రిటను పోషణమునకు మూలాధారములైన వ్యాపారపరిశ్రమలు క్రమక్రమముగ క్షీణించుచున్నవి. సామ్రాజ్యమునుండి హిందూ దేశము జారిపోయినపుడు బ్రిటీషు భాగ్యదేవత యస్తమించినదని యంగీకరింపవలసియున్నది. భారతీయుల మిత్రత్వము వలన బ్రిటీషు స్వీపముల కపారమైన లాభము గలుగగలదు. ప్రపంచమునందంతటను ధర్మబలము వృద్ధిని బొందుచున్న సమయమునందు బ్రిటీషు రాజ్యాధికారులకును ధర్మబలము నారాధించవలసిన యవసరము గలుగుచున్నది.

బ్రిటీషు రాజనీతిజ్ఞులకు శాంతికాముడైన గాంధీమహాత్ముని ధర్మబలమును గ్రహింపవలసిన యవసర మేర్పడుచున్నది. 1929 సంవత్సరము ముగియుచున్నది. 1930 సంవత్సరారంభమునందు గాంధీమహాత్ముడు నాయకత్వమును బూని కలకత్తా కాంగ్రెసు తీర్మానమును నాచరణమునందుబెట్టుటకు బూనుకొనునపుడు భావిపరిణామమును నిర్ణయించుట దుస్సరము. గాంధీమహాత్ముడు స్వరాజ్యభావమును ఆ బాలగోపాలమునకును స్మరణీయము చేసినటులు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యభావమును సయితము దేశమునందంతటను వ్యాపింపజేయుటకు దీక్షను బూనుకొనునపుడు, ఫల మెటు లున్నను, బ్రిటీషు రాజ్యాధికార మస్తంగతమైనటు లూహింపదగియుండును. స్వాతంత్ర్యభావ వ్యాపనమును చతుర్విధోపాయములను సరికట్టుట

బ్రిటీషుసామ్రాజ్యమునకు ప్రయోజనకరము. దూరదృష్టి గల బ్రిటీషురాజ్యాధికారులు లాహోరునందు గాంధీమహాత్ముడు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యవాదమును బూనకుండుటకై నాటకప్రదర్శనమును నేర్పాటు చేసియుందురు. ఈనాటక ప్రదర్శనమునకు ఇర్వినుప్రభువు సూత్రధారుడుగ గనుపడినను గాంధీమహాత్ముడు నిజమైన సూత్రధారుడు. భారతీయ నాయకులును, ఇర్విను ప్రభువును, బ్రిటీషురాజ్యతంత్రజ్ఞులును సత్యాగ్రహ దీక్షా పరాయణుడైన గాంధీమహాత్ముని మార్గము నవలంబింపగోరుచున్నారు.

డీల్లీయందు గాంధీ, నెహ్రూ, జిన్నా, సత్రు, పటేలుగార్లతో జరిగిన ఇర్వినుప్రభువు సంక్రంతిపులు విఫలమయినవి. పారతంత్ర్యముక్రింద క్రొంగిపోవుచున్న మాత్ర

భూమి నుద్ధరించుటకై యువజన హృదయము పరితపించుచున్నది. దేశమోక్షమునకై సర్వసంగ పరిత్యాగమును జేసి అహర్నిశమును పాటుపడుచున్న గాంధీమహాత్ముడును దేశా రాధనమునం దితరులకు తీసిపోడు. సంకల్పము సఫలమగుటకు సంకల్పమున కనురూపమైన సాధన గావలసియున్నది. బ్రిటీషుప్రభుత్వము భారతీయుల సంకల్పమును సఫలముచేయుటకు భారతీయుల సంయోగబల మవసరం బగుచున్నది. అన్ని పక్షములవారి విశ్వాసమునకును గాంధీమహాత్ముడు పాత్రుడై నాయకత్వమును బూనుటకు సకలవిధములను దగియున్నాడు. అన్ని పక్షములవారును స్వాభిమానమును, స్వప్రయోజనములను విసర్జించి గాంధీమహాత్ముని వలెనే మాత్రమే దేశా రాధనమును జేసి లోకము నందు ధర్మబలవిజయమును స్థాపింతురుగాల!

వినోదశిల్పము-సంచలయల్లిక ౧—కొ. నరసింహాచారిగారు	...	3౦3-3౦౭
రాటపుపాటలు—కుర్రా వెంకటసుబ్బారావుచౌదరిగారు నేకరించినవి...	...	3౦౭-3౦౮
నాట్యకళ—సింగరాజు నాగభూషణరావుగారు—లక్కరాజు నరసింహారావుగారు; 'గర్భా' నాట్యము—నీలంరాజు వెంకటశేషయ్యగారు	3౦౮-3౧౬
అఖిలభారత మితవాదమహాసభ—ప్రతివాది భయంకర రంగాచార్యులు గారు	3౧౭-3౨౨
నలువదినాలుగవ అఖిలభారత జాతీయమహాసభ, లాహోరు : తీర్మాన ములు	3౨3-3౨౫
కుంతివిచారము—శ్రీ వేంకటకాళిదాసకవులు	3౨౫-3౨౬
కలగూరగంప—జన్మనిరోధము; హైదరాబాదుసంస్థానమునందలి పురాతనగ్రంథాలయములు; ఇండియన్ పిక్చోరియల్ ఎడ్యుకేషన్ లోని చిత్రముల వివరము; ముద్రితలోకము	3౨౭-3౨౯
చిత్రకళ—హిందూ చిత్రకళాభ్యుదయము—కజిస్సుచుహాశయిని ప్రపంచయాత్ర	33౦-33౨
విమర్శనము—	333-3౪౯
ఆంధ్రభ్యుదయము—	3౫౦
భారతీయ మహిళామండలి—	3౫౧-3౫౨
చమత్కారచంద్రిక—తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు...	3౫౨
సాభిప్రాయ విశేషములు—	3౫3-3౬౦

చిత్రములు

త్రివర్ణ చిత్రములు—(శ్రీ) పండిత జవహర్ లాలు నెహ్రూగారు; మురళీవాలా;

సాధారణ చిత్రములు—రచ-వ భారత జాతీయ మహాసభా చిత్రములు ౧౪; ఇండియన్ పిక్చోరియల్ ఎడ్యుకేషన్ లోని చిత్రములు ౫; హాతీసింగ్ సమాధి; వాలు చూపులు; భావోన్మాదము; వ్యంగ్య చిత్రములు ౨; ఆకస్మిక ఛాయాచిత్రములు ౧౦; క్షత్ర చిత్రములును.

శ్రీ పండిత జవహర్‌లాల్ నెహ్రూగారు

చిత్రకారుడు: శ్రీ చాపలి నాగేశ్వరరావుగారు

చెన్న పట్టణము, పిబ్రవరి ౧౯౩౦

సంపుటము 2

శుక్ల సంవత్సరము మాఘమాసము

సంఖ్య ౨

ఏకో పాసన

వేలూరి శివరామ శాస్త్రిగారు

౧

దేవుఁ డొక్కఁడె యెందు కీ దేవులాట - మతము లొక్కటె యెందు కీమదము మనకు
ఉన్న మతముల నన్నియు నొకటిఁ జేసి - ఒక్కదేవునె కొలుత మం చూహఁ జేసి.

ఉపనిషత్తులను దా నొక్క యార్యుఁడు తెల్లపాల రాళ్లుగఁ జేసి పట్టి తెచ్చె
జెందవెస్తాఁ బరసీకుఁ డొక్కఁడు కాంతిమద్రత్న సమితిగా మార్చి తెచ్చె
అు ఖురానును దురుష్కాచార్యుఁ డమల మాణిక్యంబులుగను బొందించి తెచ్చె
బైబిలు నొక క్రైస్తవప్రముఖుండు తాఁ బచ్చరాలుగఁ బొందుపఱచి తెచ్చె
తక్కుఁగల దేశములవారు తమదుతమదు - గ్రంథములనెల్లఁ గెంపులు గాఁగ నద్ద
ములుగ రవ్వలు గాఁగను మోచి తెచ్చి - గుట్టఁ బోయంగ నవి యొక్క కొండ యాయె.

నానారూపసమేతుఁడు మఱియు నానానామధాముండు తా
నైనన్ నామము లేక రూపమును లే కాయేకదైవం బొగిన్

7.

2.

1

౧౮౫

నానా రత్న శిలాకలాపముగ నానవ్యాచలంబందు నా
సీనుం డాయెను సర్వమానవ మన స్పిద్ధాంతయోగ్యంబుగఁ.

ధారుణియందుఁ గల్గిన మతంబులలోపలి సార మైన యా
చారము లెల్ల నేకమగు చాలునఁ బోతను బోసి యమృహా
దార ధరాధరేంద్రవలయం బయి యుండెడు భాతి రాతిరి
స్తా రచియించి కొండకుఁ బ్రదక్షిణముం బొనరించి రెల్లరుక.

ఈశ్వరారాధనముగూడ నేకరీతి-వలయు నంచును నెల్లరు వాంఛఁ బొంది
'ఎగురు చీశ్వరు ధ్యానించు టింతనుండి-భస్వ' నంచును యోచించి రప్ప డెదల.

లందఱుగూడ నప్పగిది ధ్యానము నొప్పిరి కాని యింక నా
చందము నొప్పకున్న జనసంతతి యున్నెడ వారిగంతులుం
జిందులుఁ జూచి క్రోతులని చెప్పనొ యొప్పని దిప్పకాయలం
చుం దలపోయునో మఱియుఁ జోద్యపు దయ్యములంచు నెంచునో.

తేవటినండియు మొదలుగ-నాపరమేశ్వరుని నేకమగు గతిఁ గొలువం
బ్రాహ్మచు నెల్ల ప్రజ యీ-లోపుగ లేకుండ నొక్కలోపం బేసిన్.

ఒక్కరూపముతోడ నుండఁగా నెడఁ గోరి సిగలు లేకుండఁగాఁ జేసికొనిరి
పలుకు లాడఁగ నొక్క బాస లేకుంటచే మాట లాడుటె ముందు మానుకొనిరి
ఒక్కవేనముతోడ నొప్పారి యడఁగా పలువలు దాల్చుట వదలుకొనిరి
మతవిరోధము దెల్పు మచ్చ లటంచును దిలకంబు దిద్దట తీసివైచి
రిట్టి రూపంబు వ్యవహార మిట్టి వేస-మిట్టి మోములతోడుత నెల్లవారు
గంతులను వైచుచును భగవంతుఁ గొలువఁ-జెల్లరే కొండచుట్టు నంసిద్ధు లైరి.

౨

అలవారల తొందర పా-టులు గమనింపంగఁ బో కెటులు వచ్చునో య
ట్టులె యారేపును వచ్చెను;-జెలఁగునె కాలంబు జనులు చెప్పిన త్రోవక.

అల్ల గట్టు చుట్టు నత్యంతమును వింత-వింతలైన జనులు విడిసినారు
అందు నోరు కల్గినట్టివాఁ డొక్కండు-బిట్టు లేచి నిల్చి యిట్టు లనియె.

మన మీనాట నిజముగ-జనులారా! మతము లెల్ల సమములె యంచున్
గనినాము కాన నీ కొండను నూరేగింత మట్టి నడత ధ్రువపడన్.

తమదు తమదైన బాసలఁ దమదు తమదు-ప్రజల కెల్లరికును బోధపడెడునటులు
అనువదించిరి కొంద టీయర్థములను-విశ్వమంతయు నీ మాట వినియె నంత.

అందుగి యొక్క ముదుసలి-ముందరి కేతెంచి—అయ్య! మొదటికె మోసం
బిందాయె 'బలుకవల'దను-చుం దమరే పలుకు వారె? చోద్యము కాదే?

అది యటు లుండుత మీగ-ట్టదిరా యీప్రజలచేత నటు లేచిననుం
జదికిలఁబడదా? పడుచో-బదములు తలలెల్ల నూలు పటియలు గావా?

ఆతఁ డిట్లు వల్కు నందఱు ప్రజలును-అగునునగు నటంచు నాడి యాడి
చదువు వాని కన్నఁ జాకలియే యెక్కుడన్నమాట వితగఁ జన్నె? యనిరి.

అంతం గ్రీస్తు మతావలంబి యగు నొక్కచార్యుఁ డల్లంతఁ దత్
ప్రాంతంబందున లేచి నిల్చి కనుడీ బల్ పచ్చరాకూటిమే
యెంతో గొప్పది దీనిఁ దేలికగ నూరేగింపఁగా వచ్చు నం
చంతర్వాణులకేసి చూచుచు నుపన్యాసంబు చేసెన్ వడిన్.

అంత మహమ్మదీయుఁ డొకఁ డాతురుడౌచును లేచి—ఓరి నీ
వంతట నోరు మూసికొను మంచు ఛాటెలున చెంపకాయ గ
ల్లింతయుఁ గొట్టె; నాతఁడును లీలగ రెండవ చెంపఁ జూపె; రెం
డింతల కిన్కతో మలక—యేమిర నీ కిది చాలకున్నదే?

మా మహమ్మదుగా రన్యమార్దులైన-కాఫరులఁ గత్తితోడను గలుపు మనిరి
సరవి నింకను రాలే రువ్వ చంపు మనిరి-అని శిలావర్షమును గురియంగఁ దొడఁక.

మతమన నేమియో యెఱుకమాలిన మానిసి యొక్కఁ డేపుమై
సతని సమీప మేగి యగురా మతమన్నను బ్రాణ మార్పుటా?
గతమగు ప్రాణ మిచ్చు నదిగా కది గాకయ మీఖురాను నే
కతముగ నట్లు చెప్ప మను కాంతము దాని నిజానిజంబుల్.

అని యతఁ డన్నయంత జనమంతయు నౌ నవు నౌ నటంచు వా
కొనిరి మహ్మదీయుఁడును గొంకి సలా మొనరించి యో ఖురా
న ! నిజము వల్కుమం చనియె నావుడు నల్ల ఖురాను వాయి పో
యినగతి మాటలాడ దెటు నెందును బొత్తము మాటలాడనే ?

అందఱును నవ్వి రంత నత్యంతముగను-మలక యలుకను జెందుచు మా ఖురాను
వేఱు; మేమును వేఱు అంచు విశ్వ మద్రువ-అటచె నందఱు నట్టులె యటచి రంత.

పరిశిష్టములఁ ద్రోసి పాలరాలను దీసి యూనిక మోసికొని చొక్కరు చనిరి
తమ రత్నములఁ బ్రయత్నముతోడఁ బై కూడఁ దీసికొని చొక్కరు పాసి చనిరి
మాటలాడని తమ మాణిక్యముల నేకముగఁ జేసి యొకరు నేర్పుగను జనిరి
కొట్టినంగూడను గోపగింపని పచ్చరా లెత్తుకొని యొక్క రోలిఁ జనిరి
మిగులు వారలు మందన్న మిత్తి యగునె? -మత మనంగను మద మానె? మన కిదేల?
మనకు నాదేవదేవుఁడే మతము గాక-పిచ్చి మతము లి వేల యఁ చెచ్చి చనిరి.

ఆయుత్తర నిమిషంబున-నాయెడ నాకొండ లేద యాప్రజయును లే
దేయెడ నుండెడు వారలీ-నాయెడకే పోయి రొక్క యావేశముతో.

బసవపురాణము వెలరు. ౨-౩-౦

గ్రంథకర్త:—పాల్కురికి సోమనాథకవి పరిష్కర్త:—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి గారు

పండ్రెండవశతాబ్దమున వెలసిన శైవమత ప్రతిపాదకమగు ద్విపదకావ్యము. ఇందు శైలి
మతోద్ధారకు డగు బసవేశ్వరునియు; తత్పూర్వులు, తత్సమకాలీనులు నగు శివభక్తులయు
చరిత్రములను సరసముగను, పాఠకులు మనసుకరగి తన్మయులగునట్లుగను కవి వర్ణించినాడు.
గ్రంథమున మృదుమధురము లగు జానుదెనుగు పలుకుల జాలువార్చి రచనమున ముద్దులు
గురిపించినాడు. గ్రంథము భిన్నభిన్నరాష్ట్రములకుజెందిన పెక్కు తాళపత్రమాతృకలతో
సరిచూచి పరిష్కరింపబడినది. పాఠాంతరములు సూచింపబడినవి. పరిష్కర్త రచియించిన
అమూల్యమగు పీఠిక (129 పు.) యిందుగలదు. ఆకాలపు టపూర్వసారస్వతచారిత్రకవిశేష
ముల లెక్కకు మిక్కిలిగ నందు పరిష్కర్త యేర్చికూర్చినారు. ఆధునిక కవికుమారుల కిది
యత్యంతోపకారకము. విలాసము:— ఆంధ్రగ్రంథమాల, 7, తంబుశెట్టిపీఠి, మద్రాసు.

ధర్మనిరతుడు కార్లయిలు ప్రా. తణికెళ్ల వీరభద్రుడుగారు, యం.ప., యల్. టి.

కార్లయిలు క్రీ. శ. ౧౯ వ శతాబ్దమున నాంగ్లదేశమున జన్మించిన మహాపురుషుడు. ఇంగ్లాండులో విక్టోరియా మహారాణి రాజ్యపాలన మొనరించుచుండిన కాలమున తన బుద్ధిచేతను, యథార్థపరత్వముచేతను పండితులను, తత్త్వజ్ఞానులను కార్లయిలు పరిపాలించెనని చెప్పవచ్చును. ఇతడు రాజకీయ రంగమున వేషము ధరింపకపోయినను దేశ భక్తులలో నుత్తముడని చెప్పటకు లేశమయినను సందియము లేదు. కావ్యములు వ్రాయక పోయినను కవివరుడను బిరుదమున కర్హుడని చెప్పటకు సంశయ ముండకూడదు. ఈతనిచే వ్రాయబడినవి వచనగ్రంథములే కాని, యవి సామాన్య వచనవ్యాసములు కాక యుత్సాహ పూరితము లగుటచే గద్య కావ్యములలో వన్నె కెక్కినవి. శైలి గ్రంథ కారుని స్వభావమును సూచించునను విద్వద్వాక్యమున కితని పుస్తకములు తార్కాణములు. పెక్కులగు నీతని గ్రంథములలో మహాపురుషుల జీవితములును, దేశచరిత్రలును, కవీశ్వరుల యున్నతాభిప్రాయములును జర్పింపబడినవి. వీర శిఖామణుల జీవితములు వర్ణించినను, కవిపుంగవుని కావ్యరసము వర్ణించినను, కార్లయిలు గొప్పవిమర్శకుడని చదువరికి దోచకతప్పదు. ఏ గ్రంథమందయినను సత్యప్రియత్వమును, పరతత్త్వాభిలాష

యును వెల్లడింపబడుచుండును. ఈత డెన్ని గ్రంథములు వ్రాసినను, ఉపన్యాసము లిచ్చినను, వాని సారాంశ మొక్కటియే యని మనము చెప్పగలము. ఏపురుషుని జీవితమం దున్నతా శయము కలదో యాతనిజీవితము ధన్యమైనది. వేషధారణమే ముఖ్యముగా నెంచికొనిన జీవితములు వ్యర్థములు. ప్రతిపురుషుడును లోక తత్త్వమును బోధపఱచుకొనుటకు యత్నింపవలెను. దానినిగూర్చి నిరంతరమును ధ్యానింపవలెను. జీవితసారమును గ్రోలి తనమిత్రులకు యథార్థ ప్రతిబింబమును జూపి వారి నుత్తీర్ణులను జేయవలెను. అట్టి సత్ప్రయత్నమం దందఱకును ఫలము లభింపక పోవచ్చును. ఒకనికి జయము వచ్చినను, మఱియొకనికి జయము లోపించినను, సదుద్దేశముతో రణభూమియందు వీరిద్దఱును బ్రాణములను ద్యజించుటచే ఘనులే. వీరే వీరశిఖామణులు. ఇట్టి శూరాగ్రసరులు లోకమందు వేరేవరు వేషములతో సంచరించుచుండురు. ఒకడు సాహిత్య నీమయందు నిరంకుశ ప్రభుత్వము కలిగియుండును. ఒకడు మతసంస్కర్త యయి మతస్థాపనమునకయి ప్రాణమును గోల్పోవును. ఒకడు నాట్యరంగమున పాత్రను ధరించి, సృష్టిలోని రహస్యములను గని, వాని చిత్రవిచిత్రములను మనకు జూపి, బ్రహ్మానందము నిచ్చును. కాని లోక

ములో గణ్యత నొందినవారు వీరలే. లోకసారము వీరిలోనే యిమిడియున్నది. వీరిసందేశమును గ్రహించుటయే మన పరమావధి. ఈమహాత్మ్యమును గ్రంథ గ్రంథమందును, మాట మాటయందును అభినివేశముతో, గంభీరధ్వనితో బోధించినవాడు కార్లయిలు మహాశయుడు. ఏగ్రంథము చదివినను విషయము సూతనము కావచ్చును, కాని సార మిదియే. ఏయుపన్యాస మందైనను చరిత్ర క్రొత్తది కావచ్చును, కాని రహస్య మిదియే. ఇతడు మహాపురుషుల జీవితార్థమును వెల్లడింప సమకట్టిన రహస్యవేది. వారిసందేశమును దెలుపగల దూత. ఇతడు మహారాష్ట్రీ విక్టోరియా కాలమునాటి మహాపురుషులలో సగ్రగణ్యుడని చెప్పట యతిశయోక్తి కానేరదు. అయితే వ్యావహారికము తెలియని పిచ్చివాడని కార్లయిలును గూర్చి వాడింప సాహసించువారు లేకపోలేదు. ధనమును, దాని లాభములను గ్రహింపజాలక దేశకాల పరిస్థితులను గమనింపలేని మూర్ఖుడని యితనిని నిరసించువారు కలరు. కాని విక్టోరియారాణి కాలమున విద్యుచ్ఛక్తిమూలమున నేమి, ధనమదాంధతచేత నేమి, యాంగ్లదేశము గర్వించియున్నప్పుడు ప్రవాహమున కెదురేగి నవీనభౌతిక శాస్త్రములను, వాని యపార్థములను బటాపంచలు చేసి, లోకములను సూచించి, భయోత్పాలము కలిగించిన ధైర్యశాలి కార్లయిలు. ఈశతాబ్దమున పాశ్చాత్య వ్యామోహములో బడియున్న ప్రాణికోటిని నవనాగరకతవలన

కలుగు బాధలనుండి తొలగించి, ప్రాచీననిరాడంబర జీవనము నెలకొల్పి, వారికి సత్యాభిలాషను కలుగజేయ సమకట్టిన మహాత్ముని వలె కార్లయిలు కొంతవఱకు తనకాలమున లోకోద్ధరణమునకు బాటుపడెనని చెప్ప సాహసించుము.

కార్లయిలు జర్మనీదేశమునందు మిక్కుటమగు నభిమానము కలవాడు. జర్మనీలోని కవీశ్వరులును, శాస్త్రవేత్తలును తనకు గురువులని గర్వముతో బలికియున్నాడు. జర్మనీ శాస్త్రజ్ఞుల యాదర్శములను తన దేశీయులకు దెలియజేసి తన 'గురుభూమి'లో నిరంతరమును బ్రవహించుచున్న జ్ఞానరసమును తన యాంగ్లమిత్రులకు నించుక చవిచూపుటయే తన ముఖ్యకర్తవ్యమని పెక్కుసార్లు చెప్పియున్నాడు. గేతీ మొదలగు జర్మను మహాశయుల సాహసము కలుగుటచేతనే తన మనఃక్షేత్రములు ఖండింపబడెననియును, లోకరహస్యము తెలియక, యడవిలో దారి గానక, మతిలేక తిరుగుచున్న తనకు సరియైన బాట చూపబడెననియును పదేపదే చెప్పియున్నాడు. ఒకానొకప్పుడు లోకాతీతమగు పదార్థమేది కలదో దానియందు తాను నమ్మకము లేనివాడయి యుండెనట.

అరాజకత్వమున తీవ్రజ్వరము వాహ్యదయమును బీడించుచుండ, నేను జీవితములో సమాధానపడక పుంటిని.

ఈశ్వరుడు కలడా లేడా యనుసంశయము, లేడను నిర్ధారణలోనికి దింప, ఇంత కఠింతమగు

లోకమున్న దనువార్త లేమిచే, పని తెలియని వెట్టివానివలె నిటునటు దేశమంతటను దాను తిరుగుచుండెనట. భగవంతుని యందలి యప నమ్మకము ప్రతివస్తువునందును నపనమ్మక ముగా మాటుటచే, నాతనికి మనశ్శాంతి యెట్లు కలుగగలదు? అతని బాధ నెవ్వరు తొల గింపగలరు? ధన మేమయినను సాహాయ్య మొన రింపగలదా యని ప్రశ్నించిన, యాత డీ ప్రత్యు త్తరము నిచ్చును:—

కాదు కాదు. నీకు కలిగినకొలది నసంతృప్తి పొచ్చును. బైరనుప్రభు వాగర్హ స్త్రీమంతుడు. కాని యొక్కనాడయినను సుఖపడెనా? నర డెన్నడును సం తృప్తి పొందజాలడు. నీవు కొంచె మరనికి పెట్టితివా, ఇంకను కావలెనని మఱిమఱి నిన్ను బాధించును. కావు ననే మనకాలపు నాటి యుత్తమ పురుషు డిట్లు నూచిం చెను: మనుష్యుడు తనయాశలను దృఢించినపుడే జీవితము ప్రారంభమయినదని చెప్పవలెను. నాయనా, సుఖపడ చలచితివా, నీబైరను మూయుము. గేతని చదువ మొద లిడుము!

ఈవిధమున జ్ఞానరాహిత్యమను సంధికారము లో బడి, విసిగి, వేసరి, తుదకు గేతీమహా శయుని యండ దొరకి, భక్తి ప్రేరేపింప జేసికొని కార్లయిలు గురుదక్షిణను గృతజ్ఞతాపూర్వ కముగా సమర్పించెను. తిరిగితిరిగి, చదివించదివి, కార్లయిలు కనుగొనిన పరమరహస్య మిది:

నమ్ముము! నమ్ముము! నమ్మితివా, అన్ని 'న' కారములును దొలగిపోవును.

ఇటులనే జర్మనీ విజ్ఞాన ప్రతిబింబమును ఆంగ్లే యులకు కార్లయిలు చూపగలిగెను. కార్ల యిలునకు తనహృదయ ప్రతిబింబము తనకు

జూపబడుట జర్మనీవలననే యనికూడ మఱవ కూడదు.

కార్లయిలు తనకాలపునాటి సంఘసం స్కర్తలలో ముఖ్యుడని చెప్పగలము. ఆంగ్ల చరిత్రలో విక్టోరియా శకము ఘనత కెక్కిన మాట వాస్తవమే కాని కార్లయిలునకు మాత్ర మట్లు తోచలేదు. ఈశతాబ్దమందు మూడు ముఖ్యవిషయములు కలవు. ౧. శాంతి కశాస్త్రము లభివృద్ధిజెంది, విద్యుచ్ఛక్తి వల నను, యంత్రబలము వలనను దేశమున కనేక సౌకర్యములు కలిగినవి. ౨. యంత్రబలము పొచ్చుటచేతను వర్తకవాణిజ్యములు పొచ్చి ప్రజలు ధనికులగుటయు, దూరదేశములందు నయిత మాంగ్లరాజ్యము స్థాపితమగుటయు సంభవించినవి. 3. దేశముతటను సుఖము పొచ్చినతోడనే సామాన్యప్రజలకు గౌరవము వృద్ధియై స్త్రీపురుషాదులందు విద్యాభిమా నము కలుగుటయు, రాజకీయమందు ప్రజాప రిపాలనా పద్ధతు లమలులోనికి వచ్చుటయు తటస్థించినవి. అనగా ప్రకృతి శాస్త్రము, ధనము, ప్రజాస్వాతంత్ర్యము, ఈమూడును పరిమితలేని యాన్నత్యమును బొందినవని చెప్ప వచ్చును. కాని కార్లయిలు మహాశయునకు మాత్ర మివియన్నియు దేశారిష్టమునకే సమ కూడినవని యభిప్రాయము. ధనము కూడిన తోడనే స్వలాభ పరాయణత్వము పెరిగి విత రణము తగ్గినది. బీద సాదలయందు దయ యంతరించినది. దైవభక్తియు, మతాభిమాన

మును గగనకుసుమము లయినవి. దేశము మొత్తముమీద ధనము కూడియుండవచ్చును గాని, ధనికులకు ధన మెక్కువ కాగా, పేదల లో దరిద్రత హెచ్చినది. జనులు తమ సొమ్ములు వృద్ధికాగల మార్గములను వెదకుట యే కాని, యిహలోకము వదలినవెనుక నెక్కడకు బోవలెనో, యేమి కావలెనో, ఉత్తరలోకమున తమగతి యేమగునో, యిండుకయినను యోచన చేయరయిరి. ఇట్టి ధనాపేక్షయందు మునిగి తేలుచున్న తనదేశీయులను సంస్కరింపదలచి, వారిదూషణలను భరించి వారితో తీవ్రవాదము నల్పి, గొప్ప ప్రచారమును గావించి, దేశమును సంరక్షింప బూనిన మహాోపకారి కార్లయి లని చెప్పగలము. వరదకాలమున ప్రవాహమున కడ్డుపడి యెదురీత నీదగలిగిన సాహసవంతుడనియు మనము చెప్పవచ్చును.

కార్లయిలునకు గోపము కలిగించు విషయములలో నవీనార్థశాస్త్రము మొదటిది. అతనికాలము నాడు ఆర్థికశాస్త్రప్రజ్ఞ దేశమందు వ్యాపింప మొదలుపెట్టెను గాని, యార్థిక శాస్త్రవాదులన కార్లయిలునకు తలనొప్పి. దేశమందు మొత్తముధనము వృద్ధిచేయవలె ననునంకల్పము రాజ్యతంత్ర ప్రవీణులలో హెచ్చెను. కాని దేశధనము పెరిగినకొలదిని ప్రజలసౌఖ్యము క్షీణించుటకు ప్రారంభమయినది. ధనము పాపభూయిష్ట మగుటచే నెవ్వరును ముట్టుటకు గాని, యనుభవించుటకు గాని నోచరయిరి. పూర్వమందు మైదాను

అనురా జొక డుండెనట. మిక్కుటమగు ధన తృప్తి కలవాడయి యాతడు పరమేశ్వరుని వరమడిగెనట. తాను చేతితో నే పదార్థమును దాకినను అది సువర్ణముగా మారువలెనట. అటులనే తుదకు వరమియబడెను. కాని రాజునకు మాత్రము సుఖము లేకపోయెనట. భోజనసమయమున నాహారపదార్థములు చేతికి సోకినంత మాత్రముననే యవి బంగారమయినపు డాత డేమి తిని బ్రతుకగలడు? ఇంగ్లండు దేశములోని ధన మీ స్థితియందే యున్నదనియు, సామాన్యప్రజల కించుకయినను సుఖము కలుగుట లేదనియు కార్లయిలు గంభీరముగా వాదించెను. ఆర్థికశాస్త్రము ముఖ్యమయినదని మేధావులందఱును బరిశ్రమచేయమొదలిడిన కాలమున దానిని 'దక్షిణశాస్త్ర'మని కార్లయిలు నిరసన చేయుచుండెను. రాజ్యాంగ తంత్రజ్ఞులు శాసనసభలలోను, ఇతరచోట్లలోను తీర్మానము లనేకములను గావించవచ్చును; నూతన రాజ్యాంగపద్ధతులను బ్రతిష్ఠ చేయవచ్చును; కాని యీశాసనములును, తీర్మానములును చప్పుడు చేయగలిగినను ప్రజాసౌఖ్యమునకు నిరుపయోగములు. ఈ మార్గములన్నియు ప్రజలవలన హెచ్చుపన్నులు వసూలు చేయుటకు సాధనములు. సామాన్యప్రజలు నోరెఱుగని గొఱ్ఱలమంద వంటివారు. రాజ్యాధికారు లందఱును, వీని ఉన్ని కత్తిరించి వీనిని నిస్సహాయులనుగా జేయుటకు పూనుకొనినారని చెప్పటకు సందేహము లేదు. కార్లయిలు చెప్పిన దేమన,

నిత్యమును కూలివని చేసికొని దారపుత్రులను సంరక్షించుకొను బీదవానికి రాజ్యాంగ పద్ధతులతో నిమిత్తము లేదు. ఏరా జేభూమి నేలినను గమనింపనివా డతడు. అతనికి కావలసినది, శాసనసభా తీర్మానములు కావు; ఆర్థిక శాస్త్రవాదములు కావు; ఆకలివేయు నప్పుడు బాధ నివారణ చేయుటకు దగినయాహారమును, చలికాలమున శరీరమును గాపాడుటకు దగినబట్టయును, ఈరెంటికిని కొదువ కలిగినప్పుడు గ్రంథ ప్రకారము దేశధనము హెచ్చినను, తక్కువయినను లాభము లేదు. ఈ యభిప్రాయమునే మహాత్ము డొకసందర్భమున రవీంద్రునితో వాదము నల్పినపుడు చెప్పియుండెను: “ఆకలిచేతను, దప్పిచేతను పరితపించుచున్న కూలివానికి కబీరుకీర్తన లయినను ఆనందము నీయజాలవు. ప్రాణమును నిలుపు భోజనముతప్ప మఱి యేవియు నాతని బాధ నివారింపజాలవు సుమా!” చూడగా కార్లయలునకు దోచిన విషయ మిది: యథార్థముగా బీదలసౌఖ్యముకొరకు పాటుపడుమంత్ర యొక్కడును కానరాడు:

ఈ యధికారులందఱును చతురంగ మాడువా రిటో బోల్షదగుదురు. రెక్కలులేని ద్విపాదజంతువులనేకములు భూమిమీద బోర్ల పడియుండిన కాలమున నిర్భయముగా నీమహనీయులు చతురంగమందు బంట్లను ముందు వెనుకలకు ద్రోసినట్లుగా ప్రజల సుఖదుఃఖములను ముందువెనుకకు ద్రోసి యాడుచున్నారని చెప్పవచ్చును. దేశమంతయు నిట్టి దుస్థితియందుండ క్రి. శ. 1789 సం. న కలిగిన విప్లవమువంటి సంక్షోభము లొక ఘంటసపు గలుగవచ్చు ననుటలో నాశ్చర్య మేమి కలదు?

పరిపాలకులు సోమరులయి సాపాటురాములను బిరుదుల కర్హులయియుండ, దేశమంతటను దారిద్ర్య పితాచ మేల తిరుగుచుండును? ఆకలి భరింపజాలమిచే “అన్నము అన్నము” అని యడుచుచు, కట్ట గుడ్డ లేక, నోట నిష్ఠలు గ్రక్కుచు, లెక్కలేని శిరస్సులు కలిగి, తన నాలుకల నుండి జ్వాలలను వదలుచు, పిళ్లలలో పరుగిడుచు, పిన్న పెద్దలకు బీభత్సరసము వెదజల్లుచు, నోరు తెఱచినంతనే రాజ్యమంతను మ్రింగివేయజాలిన దారిద్ర్య పితాచ మేల బయల్పెడలదు?

“లాభనష్టము”లను వాదములతో గూడిన యార్థిక శాస్త్రమును నమ్మిన తర్వాత నిట్టి ఫలము కాక మఱి యేమి చేకూరకలదు?

కుప్పిలతో నలంకరింపబడిన గదియే మనకు శివాలయమయి కుప్పిలను రత్న కంబళ్లును, గలభనకుడు మతాధికారి యునపుడు దేశము నశింపక యెట్లు జీవించును? కాబట్టి వట్టి యంత్రబలము చాలదు. యంత్రబలము పశుబలమువంటిది. దీనికంటె నతీతముగు మహాశక్తిని నమ్ముము. దానిని చూడవలెనన్న, నవీన తర్క-శాస్త్రముతో జేయబడిన ముక్కుద్దములు పనికిరావు; పరమేశ్వరునిచే బ్రసాదింపబడిన మానవహృదయముతో జూడుము: నీ కది గోచరము కాగలదు!

కార్లయలు తన దేశీయులకు బోధించిన సందేశములోని ముఖ్యాంశ మిది. మనుష్యుడు తన జీవితకాలమును సద్వినియోగము చేయవలెను. జీవితకాల మనగా క్రీడాసమయమని తలచువారు మూర్ఖులు. పరమేశ్వరునిచే నీయబడిన కొలది గడువులో విషయ సుఖములను బూర్తిగా ననుభవించుటయే ముఖ్యమని యెంచువా రంధులు. అట్టి జీవితము లనత్య జీవితములు. జీవిత మనునది భావగర్భితమగు ప్రశ్నము. సామాన్యుల కలవిగాని విచిత్ర

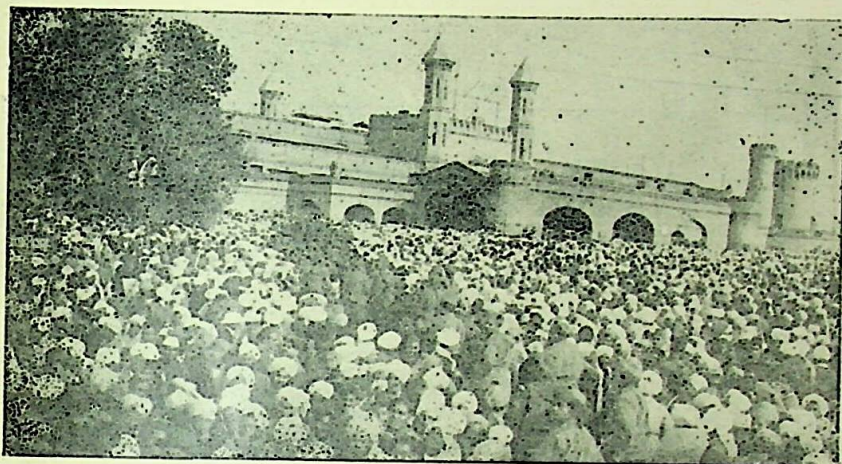
విషయము. లోతు తెలిసికొనుటకు సాధ్యము కాని జలరాశి. అది యొక యద్వితీయమగు “బహిరంగ రహస్యము”. మనుష్యజీవిత మను నది యెల్ల ప్రాణులకు దృశ్యమగుటచే బహిరంగమని చెప్పవచ్చును. దానిసారము కొలది మంది కయినను లభింపకపోవుటచే నది యెప్పుడును రహస్యమే యనవచ్చును. జీవయాత్ర సలుపుట త్రాచుపాముతో జెలగాటము చేయుట. క్రూరమృగముతో సంచరించువాడు జాగ్రతగా నుండవలెను. దానికంటె నధిక బలాధ్యుడని దానికి తెలిసినా, దానిపని వాడు చెప్పును. మెత్తనివాడని దానికి తోచినా, వాని పని యది చెప్పును. ధీబుద్ధిదేశమున నొకచిత్రమగు జంతు వుండెనట. అది రెక్కలుగల మృగమట. దానికి శరీరము వైభాగము స్త్రీరూపమును, క్రిందిభాగము సింహరూపమును నుండెనట. ఆబాట నెవ్వరయినను నడచుచుండిన యెడల వారి నది యొకవీరిత ప్రశ్న వేయునట. ఈ కష్టతమమగు సమస్యకు తగిన జవా బియ్యలేనివారి నెల్లను నిమిషములో నామృగము మ్రింగి వేయుచుండెనట. తుద కొక బుద్ధిమంతుడు ఒకనా డీ విషమ సమస్యను బూర్తిచేయగా, ఓడిపోతి ననుసిగ్గుచేత నీవీరితమృగము గుట్టమీదనుంచి సముద్రములోనికి దుమికి యాత్మహత్య గావించికొనెనట. జీవయాత్ర కూడ నిట్టి వింతజంతువని కార్లయిలు పలుమాట వర్ణించియున్నాడు. ఒక పురుషుడు కాని, సంఘముకాని వృద్ధికావలె నన్నచో, నున్నతాదర్శము కావలెను. భగవంతునియం

దును, భగవదాకారమగు ప్రకృతియందును, దైవస్వరూపులగు మానవులయందును భక్తి యుండి తీరవలెను. సృష్టికర్తయందలి భక్తి యే మతము; భక్తిరాహిత్యమే దుర్మతము, సామాన్యముగా మనము బుద్ధిమంతులమని తలచి మతవిషయిక సంస్థలను దృఢీకరించుచుందుము. కాని కార్లయిలునకు నిట్టి, సృష్టియంతయు నేమహాశక్తి వ్యాపించియున్నదో, దానికి బాహ్యచిహ్నములు. ఇవి సంస్థాపకుల కొకానొకనాడు వట్టిచిహ్నములు కాక యథార్థములే యయియుండెను. దేవళ మనగా ప్రాచీనులకును, పూర్వాచారపరాయణులకును భక్తి యుండెను. మన కన్ననో, దేవాలయమునకు వెళ్లువారు హాస్యాస్పదులుగా నున్నారు. కార్లయిలునకు దేవళ మనగా నుత్సాహము:

దేవాలయమా! ఆహా! ఎట్టిపదము! గోలకొండ లోనియు, సమస్తదేశములలోనియు ధనమంతయు కలిపినను దాని విలువకు సరి కాదుకదా!

ఇట్టి భక్తిని నూతన ప్రకృతి శాస్త్రములు ప్రబలి యంతరింపజేసినవి. ప్రతి విషయమును గూర్చియు నిది నిజమా కాదా యను కువాదమునకు ప్రోత్సాహము నిచ్చినవి. ఆశ్చర్యమును, భక్తియును తటచుగా మిళితమయియుండును. లోకాధీశుని కృత్యములం దాశ్చర్యము కలుగకపోయినచో నాతని మాహాత్మ్యమందు భక్తి యెట్లు జనించును? ఈసందర్భమున హిందూదేశస్థుల ప్రవర్తనము శ్లాఘనీయమని కార్లయిలు సూచించెను. వారి

౪౪-వ భారత జాతీయమహాసభా చిత్ర ములు-లాహోరు*

చిత్రము ౧

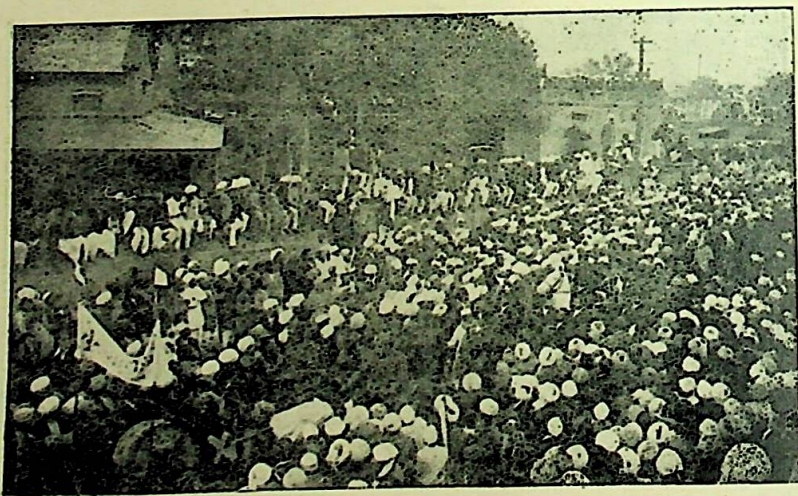

చిత్రము ౨

* ౧౨౫ చిత్రములు జాతీయమహాసభాధ్యక్షుని ఊరేగింపునకు సంబంధించినవి.

చిత్రము 3

చిత్రము ౪

చరిత్రలో నిదియే ముఖ్యాంశమని యాతని యభిప్రాయము. హిందూమత ప్రకారము, సృష్టియందలి ప్రతివదార్థమును బరమేశ్వరుని ప్రతిబింబమనియు, కావున పూజనీయమనియు జనుల నమ్మకము. భగవంతునియంశ కలది యగుటచే బ్రతివస్తువుకూడ పవిత్రమయినదిగా భావింపబడును. ప్రాణికోటి కెల్లను నరుడే ముఖ్యమయినట్టియు, చిత్రమయినట్టియు విషయమగుటచే నట్టిమానవజీవితము పావనమైనదని కార్లయలువాదించెను. అతని యభిప్రాయమీ గంభీరవాక్యములలో సూచింపబడినది:

భక్తితో గూడనిబుద్ధి యచిరకాలములోనే యంతరించును. జగదీశ్వరుని కృతుల జూచి యేమానవు డాశ్చర్యమును జొందుట కలవాటుపడడో (ఆశ్చర్యపడి భగవంతుని భక్తితో బూజింపడో), అట్టివాడు నవీనయుగమందలి భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులలో బ్రథముడయినను, నేత్రములు లేని యంధుడు ధరించిన సులోచనముల వంటివాడు. మనుష్యునికి భగవంతునిచే బ్రసాదింపబడిన నేత్రము లుండెనా; సులోచనము లుపయోగించును, లేదా, యవి నిరర్థకములు!

బీదసాదలయందు కార్లయలు న కత్యంత ప్రేమ. ప్రతివరుడును భగవదంశ సంభూతుడగుటచే పూజ్యుడు. నిరుపేదలను నీచులుగా భావించి వారిని జూచి యసహ్యపడువారు పశుసమానులు. నూలువడకిగాని, నేత నేసిగాని, బాటను సరిచేసి కాని జీవనోపాధి జూచికొను కూలివాడు పరమపూజ్యుడు. వాని జీవితము పవిత్రమైనది. పేదలనుజూచి హేయపడు వారియందు కార్లయలునకు గల యాగ్రహము దిలకింపుడు:

ఆ చినిగిన యంగీని తొడిగికొనిన పౌరుషవంతుడగు నరుని జూచి యెన్నడువరకు నీవు గౌరవము జూపితివా? అతను ప్రాతవౌక్కాయితో నుండినంతకాలమును అతడు పౌరుషము కలవాడని యించుకయినను గ్రహింపగలిగితివా?

ఎన్ని దేశములు వెదకినను ఒక్కటియే నిజమగు దేవళము కనుపించునట. అది మానవసోదరుని శరీరమేయట! ఒక్క శక్తిచేతనే యన్ని ప్రాణులును సృజింపబడినపుడు మన ప్రేమకు నన్వర్థమగు వస్తువేమి కలదు? పెద్దవయినను చిన్నవయినను, ప్రాణులన్నిటి యందును నొక్కశక్తియే ప్రవహించుచున్నదను గాథ మగు నమ్మకముతో నీమహాశయు డిట్లు తీవ్రతతో బ్రశ్నించుచున్నాడు:

నల్లనిమసితో నిండి యినుపదిమ్మ మీదికి వంగిన కమ్మరివాని కొలిమిలోని వెలుగు (దానితోనే నీగుట్టపు లాడమును మరమ్మతు చేయదలచితివి) ప్రత్యేకమగు చిన్నమంట యనియు, భూమ్యాకాశములతో నేమియు సంబంధము లేనిదనియు దలచితివా? లేక తైంపజాలని త్రాటితో గట్టబడి, బ్రహ్మాండముతో నేకమయియున్నదని తలచితివా? ఓరి! మార్పుదా! అది కాదు. ఆకమ్మరి కొలిమి ప్రప్రథమమున సూర్యమండలమున వెలిగింపబడినది. సృష్టికాలము నుండియు (నోవాకాలమునాటి నుండియు) వీచుచున్న గాలిచే మంటగా చేయబడుచున్నది.వేరా? వేరు కాదు. అట్టి ప్రత్యేకత యెన్నటికిని లేదని నేను చెప్పగలను..... సరిగా నాలోచించితిమా, ఎట్టి చిన్నపదార్థమయినను తుచ్చమని చెప్పరాదు. దానిద్వారా తత్త్వజ్ఞుని మానసికనేత్రము అనంతశక్తిని చూడగలిగిన గవాక్షమే సృష్టిలోని వస్తుజాలమని గ్రహింపుమా!

కావున కార్లయలు బోధించిన సంచేశములో ముఖ్యమయినది కూలివని చేసి శాంత

ముతో బ్రవర్తించువాని యాస్పత్త్యము. పని చేయువాడు తత్తముడు. కష్టపడి పనిచేయుటయే భగవంతుని పూజించుట. మట్టిమోయుట యయినను, రాళ్లు పగులగొట్టుట యయినను, మురికిగుంటలోని నీరుబయట బారబోయుట యయినను, ఏదయినను శరీరకష్టముతో బని చేయుట యనగా భగవదారాధనము నేయుట. పని సంకల్పించుకొనిచేయ మొదలుపెట్టితిమా, సందేహములన్నియు చెల్లాచెదరయి పోవును. 'న' కారములన్నియు నదృశ్యములగును మనలను బీడించు సంశయములను దొలగించుటకు పని పూనుటకంటె వేరుమార్గము లేదు. దీనినే కార్లయిలు పలువిధముల బోధించెను:

నీ కందుబాటులో నున్న పనిని, నీవు నిర్ణయించి కొని విధియని నమ్మినపనిని చేయుము. ఇది చేసితివా, నీవిధియగు రెండవపని యేదియో నీకే స్పష్టము కాగలదు.....చేయుము! చేయుము! ఎంత స్వల్పమయినను, అణుమాత్రమే యయినను, చేయుము! భగవంతుని స్మరించి చేయుము. నీలోనున్న యావచ్ఛక్తియు నీస్వల్పమే యనుము. అయినను దానిని వెలిదీయుము! లేమ్ము! లేమ్ము! నీచేతి కేపని దొరకునో, దానిని పూర్ణమగు నుత్సాహముతో జేయుము. 'నేడు' అని చెప్పుట కఃకాశము చిక్కినప్పుడే కృషిజేయుము.

నీలయన, రాత్రి పమిపించి, చీకటి ప్రవేశించెనా, మనుషు డేమియు పనిచేయజాలడు సుమా!

కావుననే నూలు వడకుట యను నల్పవృత్తి కూడ పవిత్రమైనదని కార్లయిలు చెప్పుచుండెను. నూలు వడకి జీవించు పురుషుడు మహాత్ముడనదగును. లోకములో నిద్దఱుపురుషులు ఘనులని కార్లయిలు తలచుచున్నాడు: శరీరమున కత్యావశ్యకమైన తిండికై పాటుపడు వాడొకడు; పొట్టకై కృషి చేయుచు, మనస్సున కత్యావశ్యకమగు జ్ఞానమునుగూడ నియ్యగలిగినవాడు మఱియొకడు.

వ్యవసాయదారుడగు యోగీశ్వరు డెవ్వడయినను దొరకెనా, అతనికింటె మహనీయుడు లోకమంతయు వెదకినను లేడని చాటించగలను. అట్టి పురుషుడు లభించుట దుర్లభము. నీ వాతనిని చూడవలెనన్న, 19 శతాబ్దములు దాటి నాజరెతు వెళ్లవలెను.

కాని యిన్ని శతాబ్దములు వెదకివెదకి నాజరెతు వడంగిసోదరుని నబర్మతీ నేతగాని యందు లోకులు గాంచగల్గుట హిందూదేశ మహాభాగ్య మని చెప్పట యతిశయోక్తి కానేరదు.

(స శేషము)

లక్కత స్తంభా మహాబ్ధి మధ్యమునుండి యాకాశపీధి కంతంతలేచి,
 యటు వ్రాకి యిటు వ్రాకి యాశాంతముల దాకి యంబరంబంతయు నావరించి,
 పారలలో భారలు దొంతరల దొంతరలునై నీలనీలంబులై నిలిచి నిలిచి,
 పశ్చిమ యామ్య దిగ్భాగద్వయంబుమధ్యంబు పెదెరువుగా దరలి తరలి,
 లోనితేజంబు తళుకు తళుక్కుమనుచు-మెరిసి వైబడ దిద్దిగంతరము లెల్ల
 దద్దరిల్లంగ నురిమి, యుత్సాహజ్యంభ-ణమును, నున్నత గగన యానంబు దనర.

అడ్డమై నిల్చు సహ్యాద్రిపక్షుల కల్లి యురుముపై నురుముగా హుంకరించి,
 పెరిలు పెరిల్లను బిడుగుల నయ్యది మూర్ధంబు పిండిగా మొత్తిమొత్తి,
 ఎలగోలు వర్షించి యేకోదకంబుగా మలయాళమును జలమయము జేసి,
 పెనుగాలిజత గూడి వినువీధి సడయాడి యాపర్వతాగ్రంబు లంత దాటి,
 నీలగిరి శృంగముల మ్రోల నిగిడి పఱచి-ద్రవిడ కణ్ణాటకంబులు దాటిపోయి
 భరతభూమికి భూషణప్రాయమైన-యాధ్రరాష్ట్ర మధ్యంబున కరుగుదెంచి,-

తొలకరి మేఘముల్ చదల దోచె, నభస్తరుణీ వినీలకుం
 తలములు జీరుకాడెడు విధంబున, భాస్థలికిన్ డిగున్ మహా
 జ్వలమగు స్వర్గజీవనము; జాల మిక్కేటికి లెమ్ము లెమ్ము నీ
 హలము ధరించి రమ్ము సమయం బరుదెంచె నిదే కృషీవలా!

ఆహిమాచలము లక్ష్మ్యంబుగా నవె కొన్ని యరుగుచునుండె నీలాంబుదములు;
 పూర్వాభిముఖములై పోవుచున్నవి కొన్ని బ్రహ్మదేశమునకు వార్ధి దాటి;
 పాయలు పాయలై పరుగెత్తు నొకకొన్ని ఖీరుగా నుత్తరదిశకు సాగి;
 మెలికలు తిరిగి చుట్టలుజుట్టుకొని కొన్ని దొరలుచున్నవి వసుంధరకు డిగుచు;
 తరళసౌందర్య లీలావిధాన మొనర-నవ్యమోహనమగు గగనాంగణమున
 సహజ చాంచల్య లలిత స్వేచ్ఛావిహార-సంభృతంబైన వాయుసంచాలనమున;
 కనుచూపుమేర దిగంతమం దవె కొన్ని పర్వతశ్రేణి నా బరిధివిల్లు;
 ఆకనంబున నీదు లాడు నోడలభంగి యవె తేలు నొకకొన్ని యంబుదములు;
 మీదిమీదికి బోయి మిహిరమండలము నాచ్ఛాదించు నవెకొన్ని జలధరములు;

ఆసూర్యకాంతు లంశండు నంచుల వెల్ల నింగి మధ్యంబున నిలుచు కొన్ని;
గగనముననుండి భూమికి దిగుచు కాళ్ళు-సాచె నవె కొన్ని యపరదిశాంచలమున
నచట వర్ధిల్లు ధగణీరుహ వ్రజంబు-వానతెలిముసుగునందు కప్పంగబడియె.

ఇవె వ్రాలుచున్న పీ యింద్రకీలాఖ్యధరాధరాగ్రమున ధారాధరములు;
అవె కొండపీటిపై నవె మంగళాద్రిపై నల్లని పొగమబ్బు లల్లుకొనియె;
అటు పాపికొండలం దిటు కోరు కొండపై నల్లాడె కొన్ని నీలాంబుదములు;
భద్రశైలము సింహపర్వతంబును దాకి వర్షించె నొకకొన్ని వారిదములు;
గ్రీష్మ మది యంతరించెను మృగశిరా ప్ర-వేశమై యొప్పె నాంధ్ర పృథ్వీతలమున
తస్తమగు భూమి వహ్లాన దడిసి యునికి-కమ్మనగు మట్టివాసనల్ కలయ బర్వె.

అరుణ భారజము నొయ్యన దాల్చి శోణవాహిని యయ్యె నల్లదే కృష్ణవేణి;
నిడుజీవనమును, నెలజవ్వనము దాల్చె వృద్ధకౌతమియు విజృంభణమున;
కృష్ణరాజ్యము సంస్మరించెడునోజ యుహ్సంగు చున్నది యదే తుంగభద్ర:
తిప్పలన్నియు ముంచి తెప్పల దేలించి యలలతో పెన్న తూగాడుచుండె;
నాటవికజృంభణంబున నడ్డమైన-కొండల బగిల్చి, యడవుల గూల్చివైచి;
యడవి కోయదొరలయింటి యాడుబిడ్డ-యెరకాలున యత్తింటి కేగసాగె.

అనుకొన్నారొకొ యెవ్వరైన మునుపి జ్ఞానంచు? నా చండ శా
సను రాజ్యంబును వోలె మాడ్చినది గ్రీష్మం బింతకాలంబు; నూ
తన చైతన్యము నవ్యధర్మవిజయోత్సాహంబు శోభిల్లుచ
ల్లని వహ్లాగమముం గనుంగొనుము కాలం బెంతలో మారునో!

కడలి గర్భమునందు కరడుకట్టినకారుకటికచీకటి గొంతకాల మలసి,
యటునిటు ద్రొక్కి తూ గాడెడు కెరటాల నడకలలో గొన్నినాళ్లు నలిగి,
తీర్చి కాసెడు నెండదెబ్బకు గొన్నాళ్లు యెసరుపొంగును వోలె మసిలి మసిలి,
యెలయించి వినువీధి కెగురవైచెడు గాలి దేలి తూలుచు కొంతకాల ముండి,
ఆకసము నంటియున్న నైల్యంబునందు-కొన్ని దినములు పైకి రాకుండ కరగి,
యిన్ని చిక్కులు కడదాకి యిపుడు చూడు-మంబుదంబులు మిన్నంటి యాడ దొడగె.

పాయల్ పాయలుగాగ నల్లవె నభోభాగంబునం దేలి బల్
తోయంబుల్ గురిపించుచున్, బ్రబల సంతోషంబు నిండార స్వే

చ్చాయానంబున నత్యుదాత్తగతి సంచారంబుఁ గావించు తా
మీ యానందము నెందు దాచుకొనెనో యిందాక నీ మేఘముల్!

అల్లిబిల్లిగ జడలల్లిన మొయిళుల కురుల సందులను చిక్కులు వదల్చి,
తరులజౌంపము వోలె దళమైన మబ్బుల వలుద చీకటుల లోపలకు బోయి,
తళుకు తళుక్కున బెళుకారు మెరుపుల సొలపు చూపులలోని వలపు లెఱిగి
తేలిమబ్బుగుబురుల తెరలలో నురుములు పలికించు పలుకులు తెలుగు జేసి,
శిశువు గని యంత క్రొంబాలచేపుదాల్చి-యుబ్బి తోలుకాడు మాతృపయోధరముల
కరణి పొలుపారు నీవానకారు సారు-విప్పిచెప్పరె భావముల్ విష్ణుకవులు!

(నశేషము)

దీర్ఘ నిశ్వాసము

జి. జామువకవి గారు

తెలుఁగుంబాసకు వన్నెదెచ్చిన జగ దీవ్యుండు, మాకృష్ణరా
యలు కట్టించిన వ్రజదుర్గముల శుద్ధాంత ప్రదేశంబులక
దలక్రిందై తప మాచరించెడిని సంతానార్థమై, గబ్బిగ
బిల్లపుం గుబ్బెతలక్కటా మొయిలు గప్పెం బూర్వ మర్యాదకుఁ.

పన్నీటం దలసూపి కాఁపుగొను రంభామల్లికా వాటికల్
చిన్నాదేవి గులూబితోటలు నశించెఁ గ్రచ్చలుమ్మెత్తలుఁ
గన్నేరుం బాద లాపులించినవి రంగత్తుంగభద్రానదిక
బన్నుండె న్మనమోహనాంగికవితాప్రాగల్భ్యసౌరభ్యముల్.

నాయకురాలి మాయకదనంబున మా పలనాటి పౌరుష
(శ్రీ) యడుగంటె, గడ్డి మొలిచెం బులిచారలగద్దెమీఁదఁ, నెం
బాయ మొగానఁ గ్రమ్మ జలజప్రమదామణి, నాగులేటిపై
వ్రాయుచునున్న దిప్పటికి, బాలునిశౌర్యకథా ప్రబంధముల్.

వాసినిఁ గన్న రెడ్లపరిపాలన, కొండలదండల న్నిలా
శాసనసంగతి న్నిలిచి చచ్చియుఁ జావదు, రెడ్డిరాణి, మైఁ
బూసిన కుంకుమంబు పసుపుంబన లంటిన కన్నెతొండ నేఁ
ఝానరవెల్లియై నవయుచున్నది, పండువెదుళ్లసందులక.

వసురాయ చాటుప్ర బంధము

(వసుకటి సంచిక తరువాయి)

బండారు తమ్మయ్యగారు

వానకూరు

సహజశక్తి సమేతుండగు నరవరుండు నిజపరా
క్రమమును బూర్తిగఁ గన్పఱచు నక్కఱ లేకయి శత్రు
రాజులను కాసింపఁజేర్చుట లోకప్రసిద్ధము. ఇందులకు
దృష్టాంతము:

గీ. సన్నచినుకు రాల్చి చల్లాచై రోహిణి
మిన్న ముట్టు మంట మృగశిరస్సు
కన్నుబొమ్మ సన్న గడగడ లాడించు
శక్తియున్న యన్న శత్రువులను.

వానకూరున నేలపైఁ జలిచీమల బాటులు చెల
రేగుట ప్రకృతినీధము. భూవరాళంకరణమున సపత్ను
లనోన్మనస్కరణ మొనర్చ నెంచుట గూడ స్వాభావి
కము. దివిభువులకు సాపత్న్య మారోపించి పయిని జెప్పిన
ప్రకృతి సిద్ధవిషయము నుత్పేక్షించుచాటువు:

ఉ. కోనలు నల్ల పూసలను గ్రుచ్చిన సోగవి దాల్చెనో నిజ
గ్రీవను భూమిదేవి బహురీతుల నీల పయోదమాలికతో
శ్రీ విలసిల్ల నింగి నలు గ్రేవను వ్రేలుట గాంచి యంచన
ద్రోవదొలంగకుండనడరాజశ్రీచీమల బార్లు తొల్గిరిన్.

జలద మయూరములకు బాంధవము భగవన్నిర్మి
తము. పరమమిత్ర బంధుదర్శనమున నుస్పాంగు సత్పురు
షునివలె మేఘోదయమును గాంచినంతనే మయూరము
లత్యంత హర్షమున నృత్యమొనర్చి కేకారవంబులతోఁ
గేరుచుండు స్వాభావికవిషయమునకు మనకవి యుత్పే
క్షించు కారణములు:

క. మారుత శిక్షను వారిద
ధారలు నాట్యంబునేయఁ దదనూయఁబలెక
బ్రారంభించె నటింప మ
యూరతతుల్ వాని మించినో యన మించుల్.

క. "ఎప్పుడుఁ గనఁబడు కన్నుల
నొప్పెడు మావిష్కపింధ మొక్కొక్కయెడక"

గప్పడు సీతారకబలను

నుప్పరమును నిక్కుమెడ మయూరము గేకన్.

దానము సత్పాత్ర వినియుక్త మయినప్పుడే
యుభయతారకముయి పరస్పరౌత్సాహ్యమును గూర్చున.
అందులకుఁ బ్రకృతినుండి మనకవి చూపు దృష్టాంతము
చాల సరసముగ నున్నది:

గీ. తామరాకులం దుదకబిందువులు కంధ
రుండు రాల్చ మణుల యాపుఁ దాల్చె
నవ్వెంబు, దివులఁ డనుదాత మహిమంబో
పావనాత్మపాత్ర నరమహిమమొ.

బుతువు లన్నిటిలో వన్మర్తవును, హేమంత
ర్తువును విరహాల కత్యంత దుర్వహములు. ఈవిషయ
మును బురస్కరించికొని చెప్పిన యీ క్రిందిపద్య మను
భవ రసికులకు హృదయంగమముగ నుండఁ గలదు:

సీ. శ్రావ్యమర్గశృంగుస్వనమనోహరములై
యుప్పరంబున మొయి శ్మశుముదుండఁ
జిమ్మచీకటిలోనఁ గ్రొమ్మించు లెడనెడఁ
దో తెంచి, కిటికీలఁ దొంగిమాడ
మర్మరధ్వనులతో మబ్బుపైగాలిక
మ్మనివానతావి నుస్సనుచు వీవ
ముత్యాల జాలరుల్ ముసుగు వేసినదారి
నుదకధారలఁ జూరు లొప్పుచుండఁ

గీ. బట్టెఁబుంచును, బాసువుఁ బందిరియును
జాలరును, దోమతెర, పూలు, మేలుకట్టుఁ
బన్నడము, నడపముఁ గల్లు పడుకట్టిల్లు
ముదిత దవుల నుండిన ముల్లు గాదె!

సీతుకూరు

శారదవేశము మేఘములు నిర్మలములయి ప్రకా
శించుట ప్రకృతి సిద్ధము. అప్పుడు జలములు, షెల్లులు
విమలము లగుటగూడ స్వాభావికము. సహజములగు నీ

సంఘటనలకుఁ గార్యకారణ సంబంధము నాలోపించు చాటువు:

క. శరదములఁ బెరుఁగు మన కా

శరదములనె యనుకరింపఁ జనుననుచు, నదీ

శరములుఁ దత్పరిసరమున

శరములు విచులంబులయ్యె శారదవేళక.

మంచుఁదుంపురులతోడి గడిచే నాచ్చాదితహను
ధూసరిని జరతాంతగా నుత్పేక్షించు పద్మయ:

ఉ. శారదరాత్రి పైని సర

సంబుగఁ జందురు మామ చిల్కుప

స్మీరనఁ బొల్పు పల్పనియ

ణీయపు మంచున మించు దూర్వలం

ధారిణి వేకువం దగె, న

నాతన కావున సంభజ్జరా

భారవంబునక బలిత

పాండురకేశ కలాపయ్యె నాక.

పతికి సతి యర్ధాంగియను నాలోక్తిని యాధి
పఱుచు చతుత్కృతి:

క. "ఒడ లొకడె సతికిఁ బతి"కను

నుడికిం దొలకరియు నీతును బ్రమాణంబుతో

నడివేసఁగి వేర్వేరి

యెడునెడ నది యేకసాత్య మెటు గ్రాహ్యమగుక.

పైయాలోక్తికిఁ గారణధూతులయి జగజ్జనకు
లయిన పార్వతీపరమేశ్వరు లగ్ధ నారీశ్వరు లగుటకుఁ గార
ణము నిత్యహిమాలయ వాసులవుటఁ జలిబాధ నోర్వలేక
గాఢాశ్లేషము నభిలషించుటయే యను చతుత్కారము
కూడఁ జూడఁదగినది:

ఉ. జంపతులార! మినదామ

సం దిసుమంతయుఁ దోఁపనీకుఁ డీ;

కంపిలఁ జేయు మిమ్ము నవ

కాశము లేశము చిక్కనేని యుం;

గొంపలఁ దూటితూటి వెద

కుం బొలయల్కల వారి నీతు; చిం

తింపుఁడి పార్వతీ భవుల

నిత్య హిమాలయ శృంగధాములక.

సాధారణముగా నృక్షములన్నియు వసంతాగమ
ముననే యాకులు రాల్చుచుండ వేపచెట్టు నీతుకారు
నందే యట్లానర్చుటకుఁ గారణ మారయఁ దగినది:

గీ. పుష్ప మాఘ ఘోషనములు మూఁడునెలలు

వ్యవధి యుండఁగనే వసంతాగమమున

కేమిపుడె యాకు రాల్చు నీవేము? తెలిసెఁ

బూవుగాదికి సిదంబు గావలెఁ గద!

శిశువు; వృద్ధు

మానవునకుఁ గలుగు నాలుగవస్థలలోను బ్రథమ
చరమావస్థలు రెంటినిగూర్చి మనకవిగూర్చిన చాటువులు
చాల నునోహరములుగా నున్నవి. మచ్చునకుఁ గొన్ని:
పొత్తుల బిడ్డఁడు గాల్చేతులు కదల్చు శైశవచేష్టను, దా
నిఁకముందు సంసార సాగరము నీడుట కభ్యాస మొన
ర్చురీతిగా వర్ణించిన పద్మయ:

క. తలిమంబునఁ బొత్తుల వెలి

కిలి వెనుకకు ముందరకును గేరుచుఁ గాల్చే

తులు గదలుచు నిసు వీధవ

జలధిని నీదంగ నబ్బెసము సల్పుననక.

మఱియు శిశువులు వ్రేలిని మాటిమాటికి నోటియం
దుంచుకొని చప్పలించుచు నానందించు చందమును
నిస్సారమగు సంసారమునకయి సంతసించు పామరప్రక్రి
యతోఁ బోల్చిన పద్మయ:

గీ. సారహీనయయ్యి సంసారము ప్రియం బ

దేము కాని మిగులఁ బామరులకుఁ

బాలు గీలు లేని వ్రేలుంచుకొని నోరఁ

జాల నుల్ల నీల్లఁ జంటి నిసుఁగు.

జలిబిలి పలుకులతోఁ గూర్చిన యాక్రిందిపద్య
ములు నిసర్గమనోహరములయి కివిస్వభావోక్తి రమణీయ
తను బ్రకటించు చున్నవి:

చ. జలిబిలి తేనెపల్కులను

జిల్కెడు కమ్మని ముద్దునోరుఁ గం

పులకులకింపు సన్నపెర

పుత్ జగివంతపుర బాలబుగ్గలు
గలువల నేలు కజ్జలపుర

గన్నులు నల్లని చుక్క-బొట్టును
గల విరివమ్మి పంటి పసి

కందు మొగం బరింపదే మనిక.

గీ. పాలకల్లికన్ను బటికణ్డెల్లము కన్ను
బక్వఫలము కన్ను బప్పుకన్ను
బాదరత్న యన్ను బసిపాపలకుఁ డీపి
పట్టినాఁడ్రబుద్ధి పుక్కబుద్ధి.

క్రొత్త వింత, ప్రాత రోత యను సామెతకు
జక్కని దృష్టాంతము:

గీ. శిల్పములును సృష్టి శిశువుల నలరించు
శిశువుచేష్ట లలరఁజేయు మనల
నేవి వీనిలోన హృదయంగమంబులు
క్రొత్త వింత ప్రాత రోత యింతె.

బాలర ముగ్ధ వాక్యములు కొన్ని యెడల నత్యంత
భావగర్భితములయి యవ్యక్తము, ననిర్వాచ్యమునగు కవి
తాసంపదతో నింజారు చుండును. అందుకుఁ గొన్ని
దృష్టాంతములు:

గీ. దేవు నలమారు తలుపులు దెఱచియుండ
నర్భకుడు మాయచొరఁ దండ్రి యాగ నాడు
“మాయకున్న దేవుడు పాటి పోవు” ననియె
ముగ్ధ తావ్యక్త మధురముత్ బుడుత నుడులు.

గీ. మఱక పసరుటాకుఁ గొలుకుటఁ గని మేక
తమ్ములమ్ము నేయనమ్ము! యనును
గాగితమున గీతఁ గని దార మను బాల
కందు నుడులు భావగర్భితములు.

చ. కనుగొని బాలుఁ డాడుఁ బసి
కందును “వీనికి నూడకుండ గోఁ
చి నెవరు పట్టిరో” యనియె
స్త్రీపురుషాకృతి గుర్తెలుంగమిక;

మును, వని ఋశ్యశృంగుఁడు “త
పోగనులార! యొకఁడె నాకు మో
మున, మఱిరెండు కొమ్ములెడ
మొల్చెను మీ” కనలేదె వేళ్ళలక.

వష్టిపూర్తి మహోత్సవము లిప్పుడు శ్రీమంతులలో
నాచార మయినవి. ఈ యుత్సవమునకుఁ గారణముఁ
దెలుపు చాటువు:

గీ. బలిమి చెలువములకుఁ బదునాటు, నటునది
తద్విరుదములకుఁ దనువు మార్పు;
మంత్రశక్తిఁ గలుగు మరలఁ దొల్లిటి నని
వష్టిపూర్తి మహాము జరుపుకొందు.

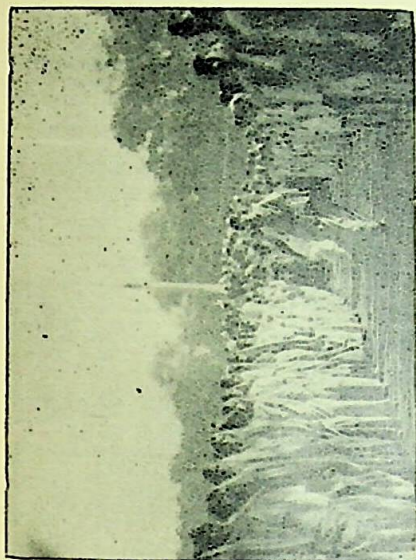
వార్ధక్యమునఁ బల్లాడిపోవుటయు, బాల్యమునఁ
బోలె నవి మరల రాకుండుటయు నను స్వాభావిక
విషయములకుఁ గారణముల నాపాదించు పద్యములు:

గీ. అటువదేండ్ల ప్రాయ మప్పుడు, మానవుత్
మృగుపదార్థములను మెసఁగ నలయుఁ;
గతి నమఱుగఁ జేయఁ గడు పోషదని, యట్లు
ప్రాయికముగ న్రవ్వు పండ్లు దుల్బు.

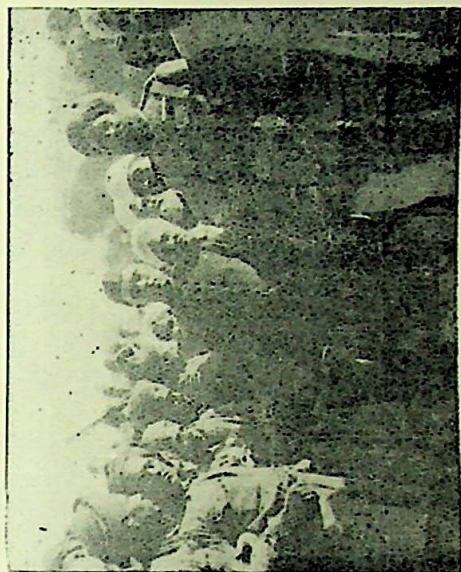
గీ. పాలపండు లూడి, పడుచు పండులు నచ్చు;
ముదుక పండ్లు రాల మొలపు నెండి
కోడెకాని జతర కోశంబు కడు బలి
వంబు; దుర్బలంబు జరకు కుక్షి.

నిద్రా వరణములకు సాధరమ్యమును గుచ్చిన
పద్యము:

చ. మరణము నిద్ర రెండును న
మంబులు; నిద్రకు చేయివంటిదే
జర మృతి; కందు వష్టికడ
సంజ; శతం బురు నిద్రనేళ; యీ
శ్వరుఁ డది జీవిత శ్రమము
సర్వము దీఱఁగ నేర్పరించె; న
త్తటణమునందుఁ గోరుదురు
తప్పక తొందర దాని నందఱుక.

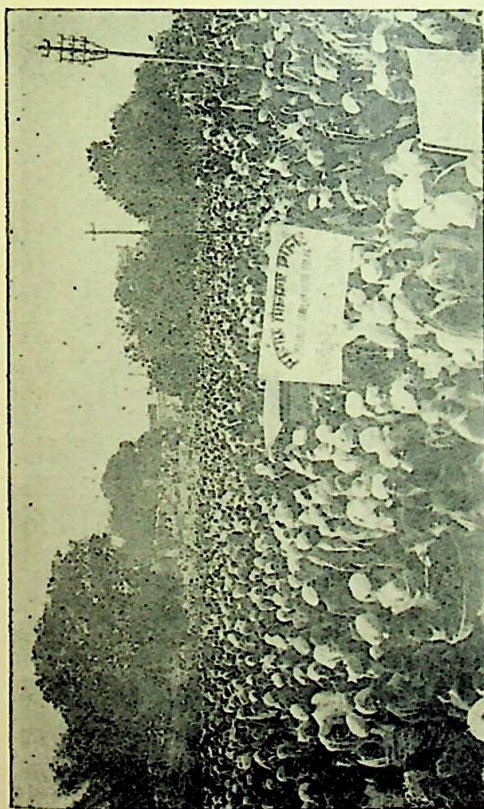

చిత్రము ౬ ప్రీతనాథము

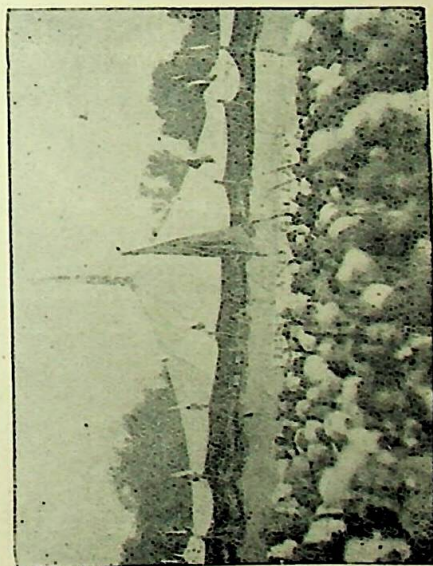

చిత్రము ౮

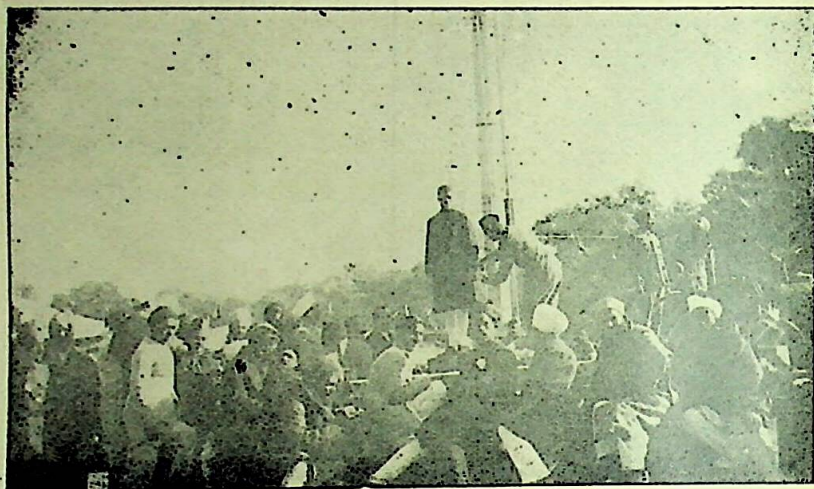
సభాధ్యక్షుడు, సర్దార్ మంగళసింగ్
మొదలగు నాయకులు

చిత్రము ౯

చిత్రము ౭ మహాసభా మంటపము

చిత్రము ౯

చిత్రము ౧౦

వార్ధకమున బలము తగ్గుట సర్వజీవులకు స్వాభావికము; కాని యీగర్హము నృత్యములలోఁ దాళము నందును, మానవులలో భారతవీర శ్రేష్ఠుఁడగు భీష్ము నందును విపరీతమయినది. భీష్ముఁడు తాళధ్వజులతోఁ బయ్యసాధారణ ధర్మసామ్యమును బట్టియేయటఁ:

చ. చాల ముసళ్ల కంగును
సత్తువ సన్న మగుంగదా, మచకో
తైలపుఁ దాళమందుఁ బరె;
దద్విపరీతత దోచు భీష్మునం
దాలములోన వాని కడి
యాలము తత్పటుసాల మోటకుఁ
మూలము, చేసె బట్టి యగు
పోలికయే యనుచుం దలంచెదన్.

పొలములు, పిట్టలు మున్నగుచవి

వివిధ సస్యవిసిత మగు లంకపాలమును గూర్చి యొచ్చిన యీ క్రిందివర్ణనము స్వాభావిక రామణీయ కమనకుఁ జక్కని దృష్టాంతము కాఁగలదు:

సీ. పూవుపిండెల, వ్రేలు పొడవుఁ గాయలఁ గొమ్మ
లొరగి పచ్చగ నున్న మిరపచేలఁ
దెల్లపూగలలలేఁ దీగె లొంఱొంటితో
నెనసి వాసనగొట్టు ననుపచేల
గవ్వగుత్తువంటి పువ్వగుత్తులు పూచి
గమగమ పలచుకొ త్తిమిరిచేల
మొక్కలై రెక్కొని ముదిరి లేఁ బాకాన
మిగుల గమాయించు మెంతిచేల

గీ. నలరు జడగట్టికాచిన యాపచేల
వట్రనును గింజవెన్నీను వరగచేల
వలుఁచ దుబ్బులు పెనగొన్న యలవచేల
లక్ష్మీ! నా నోయనుచు నుండె లంకపాలము.

పన్నీరుబుడ్డితోఁ బోల్చిన యుల్లికొడు కర్ణనము:

గీ. తలను సన్న బెజ్జములరవపూఁబెక్కి
నట్టు మరకతంపు గొట్ట మున్న
చిన్నితమృతంపుఁ బన్నీరుఁ గొప్పె, నా
నొప్పె దుంపతోడి యుల్లికొడు.

మశకమత్కుఁములవలన మానవునకుఁ గల బాధ ఎల్లనాతీతమయినది. మత్కుఁగ బాధగూర్చి గీర్వాణకవి యొకఁ డిట్లు చమత్కరించినాఁడు:

శ్లో. రవి రంబరమధ్యస్థః శేషే శేలే హరిస్తథా,
గిరౌచ గిరిశ శ్యేతే మన్యే మత్కుఁగ శంకయా."

దీనినే యాంధ్రకవి యొకఁడు

క. "శివుఁ డద్రదిని శయనించుట
రవిచంద్రులు మింట నుంట రాజీవాత్మం
డవిరళముగ నభి(శేష)పయిని
బంధించుట నల్లి బాధ పడలేక సుమీ!"

యని యనునదిచినాఁడు. వీనిని దొంగలతోఁ బోల్చిన వసురాయని చాటువులుగూడఁ జూడఁదగినవి:

ఉ. పాములు దేళ్లు జెట్టు లిటు
వంటివి దాఁగి చరించుఁ జీకటిక
నా మొరుజోలికిం జనవు
తె మృలింపక యున్న నక్కటా!
దోమలు బందిపోటు గజ
దొంగలు; చొచ్చి వెలుంగులో నెయి
లేమితలంక కార్చుచుఁ బ
యిం బడి దొమ్మి హరించు రక్తమున్.

చ. మెలపున నింటివా ర్నిదుర
మేల్కొనఁపండఁగ గొచ్చి గోడలం
గలుముల దోచి పారుదురు
కన్నపు దొంగలు రాత్రులందు; న
ల్లులు శేమనాననాదుల క
లుంగుల లోనె నె డాఁగి నిద్రమే
ల్కొలిపియె వింతతెప్పరతఁ
గ్రోలు నొడవున నల్లరేవగల్.

ఎంతపదిలముగ దాచినను రుద్రపదార్థములను జీవుల బారినండి కాపాడుటయందుఁ గల కష్టములు గృహస్థుల కెల్ల ననుభవ వేద్యములు. అమృతము భూలోక గతము కాకుండుట కీచీమల భయమే కారణము పద్యము చాల హృద్యముగ నున్నది:

క. చీమలకడలి, పయోనిధి

లో మొదలం దాగి, దైత్యులును మరలెత్త

భూమి గనకభయ మమృతం

జామరలోకమున కరిగె హాయిగ బ్రదుకన్.

వృత్తాదికములు

సృష్టిలో కల్ల మానవజన్మ మత్సర్య మని పెద్దలు వాక్రుతురు. కాని స్వార్థపరుడయి, స్నాయువసాది పంకిల శరీరుండగు నరునికంటె నిలువెల్ల నాజన్మముపరో పకారములగు తరురాజుల జన్మమే యుత్తమమని నేను బుమాటు తలంచుకొను చుందును. “పరోప కారార్థ మివం శరీర”మృత్యు పవిత్రధర్మము సృష్టిజాల ములో వృక్షమాలయెడఁ జెల్లినట్లు మఱి వేనిదెసను నెఱ వేఱినట్లు గానరాదు. కావున సత్కర్మల దృష్టికి భూమి జములు దయాసముద్రుండగు పరమేశ్వరుని ధర్మపురుష రక కాలలుగా గోచరించు టొక వింత గాదు. ఇందుఁ గూర్చిన వసురాయని చాటువు:

ఉ. వేడుక దూఁగుటాయెల

వేకువ నూఁగుచు గాలిపాటలం

బాడు శకుంత దంపతుల

పచ్చని మెచ్చుల దొంతి సాధముల్

నీడ నొసంగి, యధ్వగవ

నీపకతిర్మగ నీక మెల్లఁ గా

పాడు విధాతృ ధర్మపురు

షార్దకశాలలు, వృద్ధసాలముల్.

మఱియు నేఁ జెప్పిన పయివిషయమున కీక్రింది వృత్తాంతము దృష్టాంతము గాకమానదు. త్రేయినింగు కాలేజీలోఁ బనిచేయు కాలమున నారోగ్యము చెడి మన కవి యొకపుడు నెలపు కోరఁగా నప్పటి వైస్ ప్రెసిసిపల్ నిరాకరించెనట. అప్పు డతికష్టమునఁ గాలేజీకిఁ బోయి పనిచేయుచు నొక నాటి మధ్యాహ్న మధికారినిర్ణయకుఁ జింతించుచు శ్రమమునఁ గిటికీవద్ద నిలువఁబడి యుండ సమావేశమందలి యెట్టదిరిసెనచెట్టు మందముల యానిలాదికము చేగన్తులకుఁ జల్లఁ దనమిచ్చి యాయనకుఁ దాపోపశమనమును గలిగించెనట. అప్పు డావృక్షమునై

చెప్పిన చంపకమాలిక ప్రకృతికి నీకవికిఁగల యన్యోన్య ప్రేమమున కాదర్శకమై స్వార్థపరులగు మానవులకు నీతి జోధక మగుచున్నది.

అందలి కొన్ని పాదములు చిత్రింపుడు.

.....

నరులకు నున్న తస్థితి మ

న స్వపలం బగుఁ బ్రాయకంబుగం

ఓరువర ! యెల్లు నీదుకును

స సృతిపేళల; మీ వసంతపుక

సిరులను నిట్లు వర్ణిలుచు,

నేదను దర్శనమాఁత్రఁదీర్తు కన్

దిరిగెడు నాకు; నీజనకు

దీనదయాళుత నిష్కంఠ జెందెనో;

“నరులకు భావ వేటుపడి

నం గనుపట్టదు సానుభూతి” యం

దురు; తరు వీవు నే నరుడ;

దుస్సహ బాధమదీయ మేగతిం

గరఁచెనో నీయెచం.....

.....

దిరిసెను! నీదు సచ్చరిత

దిద్దునుగా కుపకారశూన్యులన్.

ఆంగ్ల గ్రంథములలో సంస్కృతమునకుఁ బరివర్తింపఁబడు భాగ్యము పాల్కురికి సోముని బసవపురాణ, పండితారాధ్య చరిత్రములకు, రామరాజభూషణుని వసుచరిత్రమునకు మాత్రము గలిగినది. అట్టి గౌరవము ఎఱురాయని యీక్రింది చాటువునకుఁగూడ నబ్బుట ముదానము. దీనికి స్వయముగ మన కవియు, సమకాలీనులగు శ్రీ ఆకుండి వ్యాసమూర్తిశాస్త్రిలుగారు, వావిలాల వాసుదేవశాస్త్రిగారు, కస్తూరి శివశంకరశాస్త్రిలుగారు రచించిన శ్లోకములు గ్రంథమునఁ గాననగున:

మ. అకటా! నేరెడులార! మీదెసకు నే

నత్యంతముం గుండెదన్

నికటం బందలి యీముసిండి గమిక్

మీపాటు లే; చొంగదా,

యశ్యశ్శాల్ ఫలదానశీలరను మి
మృస్మాదులం గొట్టిరే?

సుకృతుల్ కష్టము పాలు కావుటక యీ
జ్ఞోజీసలిం బుట్టుటల్.

ప్రకృతికిని నీకవికిని గల పరస్పరానురాగ మీప్రకర
ణమున మాటిమాటికి న్యక్తమగుచుండును. కాలేజీలోఁ
బనిచేయు వసారగదియందు పంకా లేక తపించునపు
డచ్చటి సీమచింత లవ్యాజ ప్రేమముతో నాలోపమును
దీర్చి శ్రమ మడం చెడినట:

గీ. శ్రమికిఁ గాలేజి వెనుక వసారగదిని
లేదు పంకా యటన్నచే త్తీని దొలంచి
నాకు నవవీసలు వీచు మీకు నేని
తాంతముఁ గృతజ్ఞుడను సీమ చింతిలార!

సృష్టివైచిత్ర్యమునకు గోరింట యొకదృష్టాంతము.
దానిని గూర్చిన చాటువు:

గీ. పచ్చనామ నూటి పాంఞి వెట్టిన
గెంపు జాయ పట్టి యింపుఁ గూర్చు
బస్సలోనఁ గెంపుఁ బ్రకృతి యేగతి వాఁచె
సృష్టి నెఱిగి యెవఁడు చెప్పఁగలఁడు?

క్షీరనీరవిభాగ నిపుణులగు మరాళంబును గవులు
మెచ్చుట స్వనామపక్షపాతిముచేనటగాని యంతకంటె
నరంటియే శ్లాఘ్యతరమట!

ఉ. పాలును నీళ్లు మిశ్రమగు
పాత్రను నీరముఁ ద్రోసి క్షీరముం
గ్రోలు మరాళముం గనిన
రుల్ కడు మెత్తురు; కశ్మలంపుఁగి
లాలమునం గ్రహించి విమ
లంబును రుద్ర్యఫలమ్మ వైశ మీఁ
జాలు నరంటి కంటె నది
శ్లాఘ్యమే? యార! స్వనామ పక్షతత్.

ప్రకృతియొడ నరుండు చూపు దౌష్ట్యమున
కొండు రెండుదాహరణములు:

క. నామధ్దుఁ గాన్పుఁ బూసె
మౌముం దుమ్మెదలు నెమ్మి ముద్దానుగదా!

తా మెఱిగి నరులు ధర్మము
హా! మెడఁ దునిమెద రిదేమి? యనుకొనునో లకత్.

క. “గోముఖ శార్దూలంబులు
నూ మానవు లస్పదీయ నూనుల నకటా!
మామందె చీల్చి తిం” డ్రని
భూమిజలత లేడ్చుఁ జిన్నవోయి సాసమిషణ్.

తింత్రిజీ వృక్షమన్న మనకవి కభిమానము
మొందు. అందులకుఁ గారణములు చాలఁ గలవు. (ఒక
ప్పుడది యాయనకుఁ బ్రాణదాతకూడ నయ్యెనట.)
స్వవిషయ ప్రకరణమందలి క్రింది సీసములో నవి సూచిం
పఁబడినవి. ఇందుకు సంబంధించిన గాఢావిశేషములు
గ్రంథమునఁ గాననగును. బహుభంగులఁ జింతానదంబగు
దీనికి భాషావికృతిచేఁ గలిగిన “చింత” యను నామ
మియనకుఁ జింతాకర మగుచున్నది.

సీ. బడికిఁ గొంపోవచ్చు బంఁట్రాతుఁ గనుఁబ్రామి
పిననాఁడు ననుఁ జంకఁ బెట్టుకొంటి
కంఘాణశకటవేగంబు నాగి యనోక
హాఖ్య సార్థముగఁ బ్రాయమున మనిచి
తడుగు కాదల కారదా తప మేర్వ నా
తిశ్య మిచ్చితి నేద దేర ముదిమి
ననుదిన మపు డిప్పు డనక జిహ్వాకఁ జారు
భావంబునను దుష్టి పఱుచుచుంటి

గీ. నన్యకోరంగి; రామచంద్రపుర దక్ష
వాటికారధ్య; గోపూరి బాహ్యసీమ;
నచట నిచటన కల్లెడ నామృతభూజ
నీగు వసురాయఁ డేదారి నీయుణంబు.

కా. గొం తెండణ్ శరదాతపంబునను న
ద్దుల్ వొక్కఁగా, వంతెనణ్
శ్రాంతి గాల్పడదాటి గౌతమిని జే
రణ్ రాగఁ గోపూరు, త
త్ప్రాంతంబందు వసించి సర్పితివి తా
సం బాట నాతిధ్యముం;
జింతాహంత్రికి నీమఁ పెట్టఁ దగునే
చింతాభిదం? దింతి!

క. యాతాయాత జనుల కి

తాతపవర్తార్థి బాపు సద్భాగము! యీ

యాతిభ్యులము నీదో?

భూతదయ న్నిన్నుఁ జెంచు పుణ్యాత్మునిదో?

జగన్నాథ పండిత రాయలు వృక్షములన్నిటిలో రసా
లమున కాధిక్య మొసంగియున్నాఁడు. కాని మన కవి
తన యభిమానముకలిమి నీ తింతరిణి! దానికంటె
గూడ సధికత నొసంగుచున్నాఁడు:

క. పూవునకుం జివురున కెం

తోవైరము మావి; నుండ వొకచో రెండూ;

గోవెల తేటలు కిడెదవు

నీవే సహపంక్తిఁ దింతరిణి, వేసంగి.

బంధుమిత్రుల యింద్ల కేఁగునపుడు వారొనర్చు విందుల
కంటె మన కవి కచ్చటి ప్రకృతి రామణీయకమే
మఱింత విందొనర్చుచుండుట గూడ నీయన ప్రకృత్యభి
మానమునకుఁ బ్రబలవృష్టాంతము కాఁ గలదు. చూడుఁడు:

ఉ. పాలను బంచదార యిడి

పాయసముంబొనరించి క్రోలుచో

నాలుక వొందు సంతసము

నాసికకుం ఘటియిల్లై రేయిన

ట్టాలును, మాలతీకుసుమ

సౌరభమిశ్రపుహోన్నహోన(నైటుక్వీను)పూ

బాగులకమ్మతావులను

1 బాలెపు సక్కకవి తోటలోఁగిట.

(ప్రశం. ప్ర. ౨౩౯.)

చ. కువకువఁ గూయుకొయిల

కూతలచేతను వీనువిందుఁ గ

మ్మవలపుఁ గ్రుమ్మరించు కుసు

మమ్ములజృంభలనాస విందు; వే

కువనై ఘటిల్లు వింధు లిటు

కొల్లలు వేంకటరామయా²! భవ

1. శ్రీ పాలెపు వేంకట సూర్యగోపాలముగారు, అమలాపురము.

2. శ్రీ చెఱుకువాడ వేంకటరామయ్యగారు, చెఱుకువాడ.

ద్భవనమునకొ నసంతమునఁ

బాంధులకుఁ వసురాయహృత్ప్రియా.

(స్వ వి. ప్ర. ౩౬.)

గోదావరి యడుగున బురద యాండుటకు సరస

మైన కారణము:

గీ. జనులదేహోత్పన్నానివ్య మనుదినంబు

నీవు లోఁగొనుదానవు గావె? జనని!

గౌతమీ! దాని కతమునఁ గాఁ దలంతు

నడుగునను దావనీనతోయముల కసలు.

ప్రకృతియందుఁ గలుగు వపూర్వ సంఘటనలను,
చింతమార్పులను దాత్క-లికముగ నబ్బురముగ విల్లోకించి
నను జనసామాన్యము వాని నంతాలోనే మఱివిపావుచుం
డును. ఇట్టి విచయముల మనకవీశ్వరుని హృదయ మొక
దిన చర్యార్థపుస్తకమని (diary) చెప్పవచ్చును. లోకము
కాశ్వతముగ గుర్రెఱుంగుట కీయన యెప్పటికప్పుడే వానిని
బాటు పద్య నిబద్ధములుగఁ జేయుచుండును. ఇందుల
కొండు రెండు దృష్టాంతములు:—

క. ఖరదుర్మతి నామక న

త్సరముల నై దాఘతీనతమతాపంబుఁ

భరియించి, బ్రతుకుమర్త్యులు

సరకుగొనరు ద్వాదశాకృ- సప్తరసనలక.

గీ. సభము చిట్లులు ఇడినట్లు నాలుగేను

నాళు లఱుమని మెఱుమని గాలినాన

కార్తికంబునను రుగ్ధిరోద్ధారిఁ బట్టెఁ

బంటు లవి నోటియొరవి చుంటఁ గలియ.

క. వహవా! విరోధికార్తిక

బహుశేతరపక్షదశేషం బంగుదినమునకొ (2-11-1889)

బహుశేతరపక్షదశేషంబులు

విహాయసముఁ గప్పె జనులు వింతగఁ జూడక.

పయిని జెప్పిన ఖర సంవత్సరమున (౧౮౯౧)

ఖరకరతైత్త్యముతో గ్రీష్మర్తు వతిభీష్మముగ వర్తినిన

పిమ్మట వర్షప్రారంభమునఁ దగినంతవాన లేకయే గౌత
మీనదిప్రవాహమును నిండు వెల్లువతోఁ బొంగిపారలి
వచ్చి దేశమును నాశమొనర్చినదట, అప్పు డా మహాప్ర
వాహముపయి వసురాయఁడు కూర్చిన “గౌతమీ మహా
జల మహిమానువర్ణనము” అను 30౪ పాదములు
గల చంపకమాలిక భాషాభిమాను లవశ్యము పఠింపఁ
దగినది. మనోహరభావసంపదకుఁదోడు, వఱఁడకుఁ
గొట్టుకొనివచ్చిన వివిధవన్యమృగ వస్తుగృహోపకరణా
దుల వివరణముతోఁ గూడిన వర్ణనము కవికీఁగల విశేష
లోకానుభవమును బ్రదర్శించి హంసవింశతికారునిఁ దలఁ
పించుచుండును. విస్తరభయమున నచ్చటచ్చట కొన్ని
పాదములమాత్ర మందుండి యుదాహరించి యీ ప్రకరణ
ప్రశంసను ముగించుచున్నాను.

.....

అలమటఁ జెంది యట్టుడికి

నట్టుడికెక్ వెడగొట్టు సర్వభూ

వలయము; శాలీపాలికల

వారుఁ గనుంగవనుండి తక్కు నే

పాలమున మింటనుండి యొక

బొట్టు పొటుక్కు న రాలదయ్యె;.....

.....

పాలుపున నైంద్ర చాపమును

బూని శిఖండి యఖిండతాండవం

బలర నవీననీలజల

దార్జునుఁ డొక్క మొగిక్ మహాశరా

వలి గురియింపఁ బావకయ

వ్రాలు వివృద్ధతపర్వ భీష్ముమై

నొలికెడుర క్తబిందువులొ

కో యన, నెఱ్ఱగ క్రగ్రగోపముల్

నలుఁగడవోఁచె.....

కలిగిన యంతలో నెమిలి

కన్నులు మారెడు బండుఁ లేదుముం

డును బుల్లిగోళ్లుఁ గన్పూరి పు

నుం గగలం గొఱకొమ్ము లభ్రక

మ్ములు గురువెందపూసలును

బువ్వల గుత్తులఁ దాండ్రబెత్తులక్

వెల పొడుగైన తా లవురు

వేళ్లును జిల్లలు జీడిగింజలుక్.....

...మఱియు

మట్లరు లుగ్గిళ్లు లట్లు బంధముల్

పలుపులు మోకు సిక్కిములుఁ

బగము లాదిగఁద్రాళ్లు తోళ్లు రోఁ

కళులును గుందులుం బిడులుఁ

గాములు బండలు దుడ్లుఁ దెడ్లు నాఁ

గళులును మేఁడఁలేడులును

గాఁడులు గొల్లలు దబ్బి చిప్పలున్

ములుగరగొట్టుకట్టులును

బుట్టలు మాటలుఁ గారెముల్ తలం

బులు సిడిమాకు లాకులును

బోలెరు సడ్డలు బండ్లుగండ్లు గా

.....

ప్రాస్తావిక ప్రకరణము

ప్రస్తావనకేమునఁ బ్రసక్తములయిన విషయములఁ
గూర్చిన చాటువులును, గొన్ని యన్యూపదేశములును
నిందుఁ గూర్చబడినవి.

ఎల్ల రాడుమాట కల్లయైనను నిజముగనే పరిగణిం
పఁబడుటకుఁ దార్కాణము:

గీ. ఏఱు దాఁటి తెప్ప నెవ్వరుఁ గాల్పరే
సామెతయ్యె నద్ది యేమికతము?
చింత్రు సత్తు వ్రాసి చి తెత్త రా మాట
యెల్ల రాడుమాట కల్ల నిజము.

మర్త్యలోకమును భగవంతుఁడు దుఃఖిభూయిష్ట
ముగా నొనర్చుటకుఁ గారణము:

ఉ. తప్పులు సల్పువారి కను

తాపము గల్గి క్రమ క్రమంబుగా

“నొప్పుగ సంచరింపవల

యుక్ మన మిం” కను మేల్తలంపు లో

సుప్సతిలంగఁ జేయుటకు

నుండవలెం జెఱసాల; యందుకై
యప్పరమేశ్వరుండు బహు
కార్తరినిధాన మొనర్చె మర్త్యమున్.

మానవశరీరము నూటకలముతోఁ (fountain
pen) బోల్చిన పద్యము

గీ. ఊటకలముతోడ నుపమింపఁ దగుఁ దను;
వోడుమషిగ నూపి రాడి యాడి
యంతమొందు నంత నక్షర వ్యాపార
మడఁగుఁ గట్టె మిగులు నాశ యుడుగు.

అతిపరిచయ మనమతికారణ మగుట కొక
తార్కాణము:

గీ. బుట్ట బొమ్మలోన నట్లు వొక్కఁడు చూటి
వేయు గంతు లెంతో వింతఁ గండ్లు
బొంది జొచ్చి సలుపు పురుషుచ్చేష్టలు మెచ్చ
రవమతికి నిమిత్తమతిపరిచితి.

ఆంధ్రదేశే చౌర్యాగ్యమునకు నేడు కారణమగు
చున్న బ్రాహ్మణాబ్రాహ్మణ వైరస్యములకు వగచి
యిరు బాతులకు సౌభ్రాత్రమును బ్రబోధించుపద్యము:

గీ. కాయగసరులు మెసపు చిల్కలును గీట
కక్రిములఁ దినుగోరువంకలును నైక
మత్యమున మాట పొందిక మాన బ్రదుకు
బ్రాహ్మణబ్రాహ్మణేశ్వరుల్ వానిఁ గనరె.

నోరుగలవానిదే రాజ్య మనుటకు సరసమయిన
నిదర్శనము:

ఉ. జీవులలోనఁ జేరుపని
చెట్టుల గట్టులఁ జెప్ప నేల? స
ర్యావయవంబులుం గల మ
హాబలశాలుల సింహముఖ్యునా
నావనజంతులం బకుగ
ణంబులమానిసి పట్టియేలెడుం;
భావ మిదేమొ “నోరు గల
వానిది రాజ్య” మటన్నమాటకున్

అట్లులే నోరు గలట్టిదే ప్రాణి యనుటకు:

ఉ. క్రన్నవ ముక్కునం గఱచి
కాకము పిచ్చుకఁ గొంచుబోవ నా
పన్నతదార్తనాదమున
బగ్గుమనుక మన; సట్టి పిచ్చుకే
యెన్నియొ పురువులం గమిచి
యిట్లుఁ ద్రోటి విదుర్బుచ్చుండ ను
త్పన్నము గాదు జాలి యటు
నాయి గలట్టిదే ప్రాణి సృష్టిలో.

ఇట్లని, చైతన్యరహితములుగఁ దోచు స్థావర
ములకుఁ గూడఁ బ్రాణ మున్నదను ప్రకృతితత్వపరిశో
ధకుల నూత్న సిద్ధాంతమును మనకవి యంగీకరింపక
పోడు:

గీ. పర్యతంబునకును బ్రాణంబు లేకున్న
నెట్లు దానిపైని జెట్లు పెరుగు?
బ్రతికియున్న వాని పైఁ గాక వెండ్రుకల్
కులాపమం దెదుగునె గొలగి చూడ?

ప్రజలకు బాధకరమయినది రాజయొక్క
పరిపాలనము గాక యందుఁ గుదిరిన దుష్ట నేషకు లనుటకు
సాదృశ్యము:

గీ. గాలివలన జనుల కనులు మండునె? దానఁ
గలియు కొన్ని రేణు వులనె కాని;
పాలనంబు కాదు బాధకం; బద్ధాన
నమరు కుజనులు విబుధార్తికరులు.

బ్రహ్మవాసిన వ్రాత తిప్ప దనుట కొకమనోహర
దాహరణము:

ఉ. అంబుధి బాడబానలకి
భావలితాపము దప్పు నంచు ము
తైంబు పయోజగంధి జగ
తీసుతనాసిక నాశ్రయించె; హా
యంబుజ సూతివ్రాత విత
యోనె? దప్పప్రతిమాన విప్రయో
గంబున మాఁడ్చె నామె నిధు
గాటపుటూరుపు ట్లిగి వేడుముల్

భార్య యనుకూలవతి యైననే యర్థాంగి గాని లేని
చో బ్రక్కలోని మృత్యువేయట:

క. కానిదని తెలిసినపు డర

మే ననుకో కాలిఁ బక్క మిత్తిగఁ గనుగొ;

మృతంగు నంటి మానిసి

నీనుం గగుటయు ఘటిల్లు విటబద్ధహతికె.

అన్యపదేశములకుఁ గొన్ని యుదాహరణములు.

గీ. నీలకంఠ ద్యుతికిఁ దోడు నిటల మందు

భూతి చెలువంబుఁ దాల్చితి పోతుఁబిచ్చిక !

చిత్రమున శివసాదృశ్య చింత యున్న

వేసముల కేమిలే కామ విజయ వసుము.

క. విడిచిన తామరపూవా !

తడ వేటికి సలిపె దీవు? తృప్త్యన్నిధి కి

పుడు వచ్చిన యీతు మృదఁ

గడుపు తనియఁ గ్రోలనిమ్మ కమ్మరితేనెకె.

గీ. ఎంతదొడ్డవాఁడె యిందిరావల్లభు

బొడ్డుఁదమ్మికన్న ముద్దుబిడ్డ ;

కనుల నీరు గాఱుఁ గటకటా ! పడనై చె

ముల్లు కంపమీఁద మల్లెపూవు.

ఉ. అంటినఁ గందిపోయెద వ

టంచును నుల్లము తల్లడిల్లు ; ని

న్నంటనినో నవజ్ఞ యగు

నంచును జంకు జనించు ; గాన నీ

రెంటికిఁ దప్పుకొంటును ని

రీక్షణభృంగకమలంబుచేత ని

న్నంటియు నంటకుంటి ; మది

నల్లకుమీ నవకుండమాలికా !

గీ. పున్నమై పుట్టి జనులు నిక బ్రువ్వఁదిట్ట

బ్రగుకుచున్నా వి నీ ! రోత బ్రదుకిదేల ?

చెంతఁ గరవీరమును జూచి సిగ్గుపడవు ;

నీమర్యాదను ! దుగ్గంధ ధామ మైతి.

ప్రకీర్ణకప్రకరణము

వివిధవిషయ ప్రసక్తములయి పయిప్రకరణముల
క్రిందఁ జేరిని చాటువు లిందుఁ గూర్చబడినవి. మఱియుఁ

గొన్ని సంస్కృతచాటువులు, ఉత్తరరామచరిత్రనాట
కతుందలి కొన్ని యంకములలోని శ్లోకములు, శంకరా
చార్య కృత భజగోవిందాది శ్లోకములు మున్నగువాని
కీయన యొనర్చిన యాంధ్రీకరణములును, బంధుమిత్రుల
యొక్కయు, పితృశీలకవి, వేంకటరత్నకవి, మొదలగు
సోదర కవులయొక్కయు, విష్ణోరియారాజ్ఞి, ఎడ్వర్డు
చక్రవర్తి మున్నగు వారియొక్కయు నిర్యాణములను
గూర్చి వ్రాసిన పద్యములును నిందుఁ జేరినవి. మొదటి
తరగతి చాటువులను మాత్రమే గొన్నిటి నుదాహరించు
చున్నాను.

కవిత్వమును మన పెద్దలు చిత్రకళలలోఁ బరిగణిం
చిరి. కేవల చిత్రకళ, కవిత్వము నను రెంటిలో నేది
యధికతర మను సంగతి చాలఁగాలమునుండి లేలని విష
యము. ఏకభాషిమాను లాకళకే ప్రాశస్త్యము నాపా
దింతురు. ఈ విషయకమయిన వసురాయని చాటువు
భావగర్భితమయి యాయన యభిమానవివ్యయగు కవిత
యొడనే పక్షపాతిమును నూచించుచున్నది.

మ. కవితాచిత్రకలా విలాసవతు ల

క్కానెల్లియండ్రైన జా

హ్నవితో బార్యతితోడ బోల్పఁదగు గ

న్యత్ ; చక్కనైనట్టియ

క్కవయం దెక్కువ తక్కువ దెలిసికోఁ

గవ్వంబయా ; నైన, మ

క్కువయాండ్రం బయిఁ బ్రక్కఁ

దాల్చి నిటలాంతుండొనో దతుండటకె.

కవికిని, గర్భిణీస్త్రీకిని సాధర్మ్యము చూపు
పద్యము.

క. మాలాలితనముఁ బిదపను

బాలెంతతనంబుఁ దెచ్చి ప్రసవక్రమముం

దూలించి, కందు, తల్లిం

దేలిండు సుఖాబుధిం; గృతియు గవినట్లే.

శృంగారమునీర్వికక్రింద నీప్రకరణముననున్న

పద్యములన్నియు శృంగారరసప్రియులు తప్పక చదివి
యానందింపఁ దగినది.

వాల్గంటుల క్రింగంటిమాడ్కుల వాడితనము
గూర్చిన చాటువు.

నీ, వాడిగోళ్లనొసంగి వ్యాఘ్రసింహములకు
గొమ్ముచీటియ లేనుగల కమర్చి

దృఢవిషాణంబులు వృషభంబులకునిచ్చి
ఖరఖురంబులు ఘోటములకునిచ్చి

కుంభీనసములకు గోలులు దయచేసి

వృశ్చికములకిడి విసపుగొండి

నీడోడ్చినములకు నిశితచంచులు లుంచి

తొండచుల్ ఘటియించి తుమ్మెదలకు

గీ. బక్కతిప్రజలకు దనపగ్గ బయలుపలుప

నట్టి వుడిగిప్రసాదించె నబలలకును

గరికిహా; పదియామె క్రింగంటుబలపు

మాత్ర, మూర్ఖ మనుంగని మగలుగలరె?

“నానానూన వితాననాసనల...” అను నమన
రిత్రకారుని పద్య మాండ్రవాద్యమున సుప్రసిద్ధము.
దానికంటె గుణాతిశయముగల నమరాచారిని చాటువు
చిత్తగించుడు:

చ. కనకము తన్నులోకులు సు

గంధములేనిది యంట కంతయుం

గనలుచు జంపకాకృతిని గైకొన

నప్పుడు కూడ, దేటియం

టని దిది యేటిపూవనఁ, బ

డంతుక మేనయిపుట్టి, సర్వభూ

జన నయనాళు లెంతయును

సంతసలం గొఱలేక భాసిలున్.

చెన్నపురిని దర్శించి నపుడచ్చటి విశేషములఁ
గూర్చి యీకవి వ్రాసిన పద్యములుకూడ నాసక్తితోఁ
జదువఁదగియున్నవి. అందొకటి:

చ. టకటకధావ దశ్వఖుర టంక

పుటించల ఘట్టనార్హటిక

జెకుముక్తి బోలె రాకటికి

నేలను చెల్లడొక విడుంగులున్

నికట ధరాతలం బదర నేమి

పరిభ్రమణంబులం బృహ

చ్చకట ఘటావిహారములు

సాగును సాగరజల సంజలన్.

పోస్తుకాద్ధులిబ యరణా యేసంవత్సరమున
నైనదని ప్రశ్నించినచో మనబోంట్లు వెంటనే చెప్పబాల
మనుకొందును. అందుల కీ క్రిందిపద్యము నల్లియట మం
చిది.

క. ఏబది యేడలరాజ్య

జాబిలి పద్యములనంటిఁ జొక్కుచు “ఎచ్చుం

జాబాక్క నేబుతో” నని

దూఁబరదుంధుభిని “రెంటితో” ననవలసెన్.

రైలుబండిని గూర్చిన చాటువులకూడ మెచ్చు
గొల్పుచున్నవి. ఉదాహరణయిన తరువాతఁగూడఁ గలుగ
పూలు పూర్తిగా ముఖశింపకుండుట సాజము. అందు
లకుఁ గారణము రైలురొదయాయని కవిప్రశ్నించు
చున్నాడు.

గీ. కలువతీఁగెలార! కాంతునితో రేయి

సలుపు జాగరంబు చాలదొక్క

కన్ను మోడ్చరేమికత? మింత ప్రాద్దేశిక

రైలురొదను నిదుర రాదో మీకు?

రేవుస్తీమరును గర్భిణీస్త్రీతో బోల్చినపద్యము:

గీ. రేవుదాటెడు ప్రజలు లోఁ గిక్కిరియఁగ

వడికి నేడురక్కనేరక వలన యేట

మందగతి నేగుచున్న స్తీమరును జూడఁ

బూర్ణగర్భాలసాంగనా స్ఫురణమయ్యె.

కాకినాడ రాజమహేంద్రవరములఁ గూర్చిన
చాటువు:

గీ. ఈడునకు జిన్నదై కాకినాడనగరి

యెమ్మెలను మీటు రాజమహేంద్రపురిని

బడుచు బోగవుల జానకు బసలుమెండు

ముసలి ముత్తెడువకు నింత పనువుల బొందు.

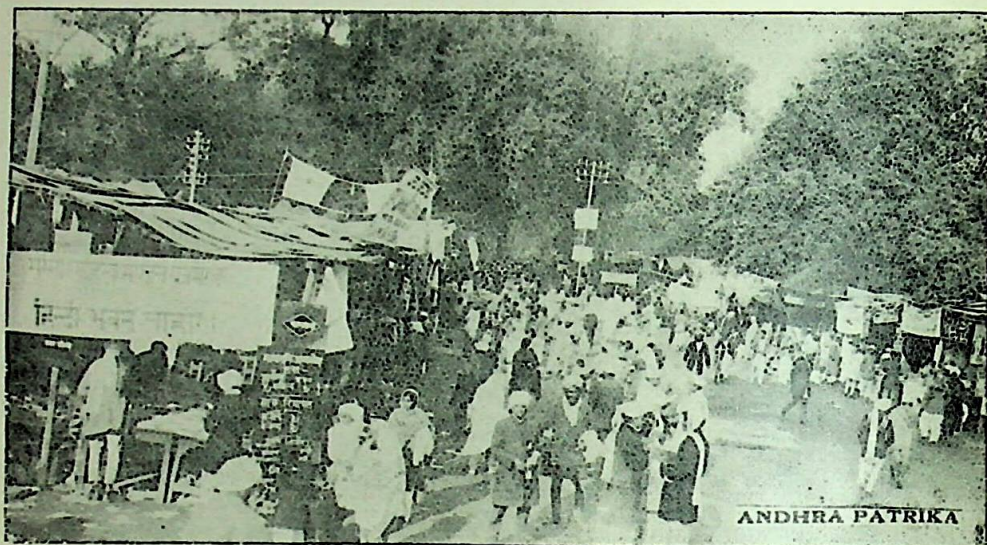
ఆంగ్లపరిపాలమునఁ గలిగిన నాగరకతా విశేష

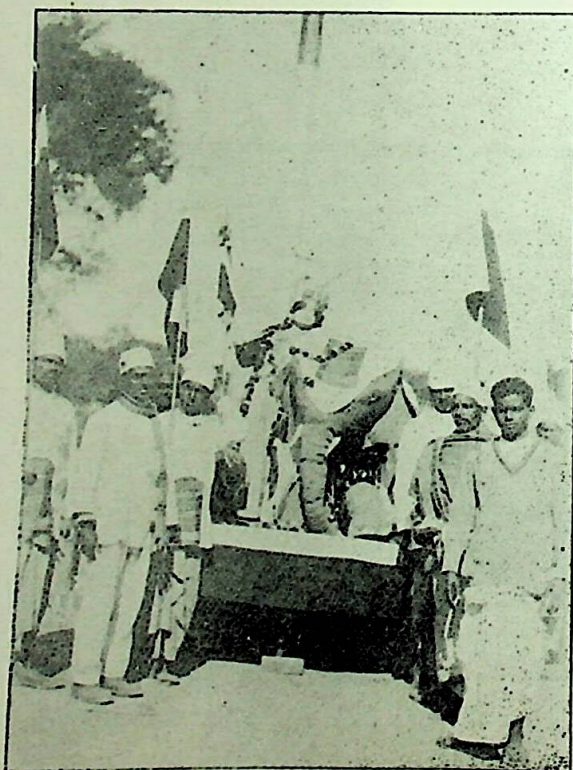
అజపతిరాయి నగర ద్వారము

అజపతిరాయి నగరములోని దృశ్యము

లజపతిరాయి నగరమునందలి దృశ్యాంతరము

జాతీయపతాకము-జాతీయాంజనము

మం బట్టి బ్రతుకు నారిని సృష్టికి బ్రతిస్మృతి యొనర్చిన
విశ్వామిత్రునితోఁ బోల్చిన పద్యము.

నీ. రైలుఘోషము జంకి మూలమూలదాఁగె
బంగరడ్డల గూఁటి పల్లకీలు;
బ్యాండుమేళము కంటఁ బడసిగ్గు పడఁ చెండ్లి
తోరణా లదరించు వీరణాలు;
మాయమై పోయెముద్రాయంత్రముల దాడిఁ
దాశప్రతాలు గంటాలు నోటలు;
నగ్గిపుల్లపెట్టి యలయూర్పిటికి విచ్చు
మొగ్గలయ్యెను జెనుముకులు తాలు;
గీ. నూటకలముల పాశీల పోటికోడి
బాతునెదిలీక లంగళ్లు పాసిపోయెఁ
జల్పఁ బ్రతి శిల్పమును బూర్వ శిల్పమునకు
నబ్బురంపు విశ్వామిత్రు లాంగ్ల జనులు.

నడ్లుదఁపెడు స్త్రీలను గూర్చినపద్యము స్వభా
వోక్తి రామణీయకమున కొక నిదర్శనము.

ఉ. గోకటి తోడ దోర్లతలు
గోజములాడ నతోన్నతంబులౌ
మాఁకనడల్పు పోటులకు
హంకృతులూఁతగఁ గాళ్లు ముందుకుం
రూఁకెను వీకఁ జూచి యువ
తుల్ సలయంబుగఁ బాడుచుం బదా
లూఁకున నడ్లుదంత్రు చెను
టోడికలక జలకట్లు నానగఁగ.

కాల్యనీటిలోఁ బ్రతిఫలించు తాడిచెట్లను
బాములతోఁ బోల్చెడి పద్యము:

క. అలలముడుంగుచు సాగుచుఁ
దలక్రిందుగఁ గాల్యనీటఁ దాళంబుల నీ
డలు, పాతాళమానకుఁ జను
పలుపలబిలేకేయముల పగిదిఁ దనర్చుక.

ధీమణీప్రతికాధిపతుల బ్రహ్మశ్రీ పుల్లెల
శ్రీరామశాస్త్రిగారి సాధ్వీయణి శ్రీచుతి వెంకట
సుబ్బమ్మ గారి మరణ మత్యంతవిషాదకరమును వీర
రసపుత్రము నయి లోకమునకుఁ జిరస్మరణీయ మగుచు

న్నది. సహజభీరురాలగు నీశతీతిలకము రాక్షస సంవత్సర
భాద్రపద శు 9 గురువారము నాఁటి నడురేయిఁ బుత్ర
ప్రేమము మెయిఁ బురుషులకుఁగూడ నసాధారణంబగు
నప్రతిమ సాహసమును దెచ్చికొని యొక ఘోరకాళో
దరమతోఁ బోరాడి వీరవివేరమొనర్చి పుత్రులకొఱకుఁ
బ్రాణదాన మొసంగి వీర స్వర్గములంకరించినది. తల్లియా
తృప్త్యమునలనఁ బ్రాణములు దక్కిన యాబాలు రిరు
వురు నిప్పుడున్న తవిద్యావంతులయి వర్ధిలుచున్నారు.
ఇట్టి వీరమణులచరిత్రములు కవులకు గేయమగుటలో నా
శ్చర్యము లేదు. ఈ వృత్తాంతము జరగిన వెనువెంటనే
కొందఱు కవికుమారు లీయమ యనిర్వాచ్యపవిత్రపుత్ర
ప్రేమోజ్జనితములగు నద్భుతదైర్య సాహసములను గాన
మొనరించిరి. శ్రీవేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి గారు భార
తిలోఁ బ్రకటించిన “కడుపుతీపు” అను రసవత్తండ
కావ్యమున కీవారీతము చరిత్రయే యితివృత్తమయి
యందునని తలంచెదను. ఈ వీరాంగన మరణమునుగూర్చి
మన వసురాయని చాటువు:

ఉ. వెల్లిన తొల్కరికఁ జూచ
వెల్లునఁ గొట్టుకవచ్చి, యేటి ప్ర
కిల్లెగఁ బ్రాణి, దాఁగి పగ
లెల్లను గప్పన, మా పు క్రిందికిం
జల్లగబాటి, ప్రక్కల చె
సంజమ త్రాచును బట్టెఁ జేతితోఁ
బిల్లలతల్లి; హా! కడుపుఁ
ప్రేమకుఁ బ్రాణము గడ్డిపోచగా.

జరగిన సంగతు లిందు సరిగా వెర్ణితమయినట్లు
తోచదు. పాముపయముండి పడుటలోనే ప్రక్కలదెసఁ
గాకసరిగాశ్రీవేంకటసుబ్బమ్మగారిమీఁదనేపడెననియు,
నామె యందుపై నిద్రనండి దద్దటిల్లి లేచి చూచునంత
లో నది పిల్లలున్న వైపునకుఁ బ్రాణిపోవుచుండుట
గాంచి యామె మహాసాహసమతో లంఘించి దానిని
బట్టుకొని యెన్నికాట్లు వేసినను బట్టు విడువక చెనఁగు
లాడెననియు శ్రీశాస్త్రిగారు నాతోఁ జెప్పియుండిరి.
ప్రకృతిప్రకరణములో వృత్తిదిక ప్రశంసాసందర్భమున

స్వార్థపరుడగు నరుని జన్మముకంటెఁ బరోపకారపర
ములగు తిరురాజముల జన్మమే యుత్తమమని నేను
వ్రాసియుంటిని. ఇటుకావముల కయి నఱకువడుఫల
భూజములనుగాంచి మనసు కరఁగి మనకవినలికిన చాటు
వులు నా యియభిప్రాయమునకు సాయమగుచున్నవి.

మ. ఫలభూజాతములార! యుక్తజను మీ

పాలింటికి నచ్చె నీ

వలచెఁదాటలు నిట్టుకావము లయో!

వజ్రప్రహరంబుల

గులభూధంబులు వోలెఁ గూలెదరిటుల్

గొడ్డొడ్డఘాతంబుల

నిలుచున్ మీబహుళోపకార సుకృతుల్

నిచ్చుల్ రసజ్ఞాత్ములన్.

మ. జననంబున్నను మీదె జన్మము

మహీ జాతంబులారా! జగం

బున; శివంబుననున్న యప్పుడది త

ముద్రించుచి చన్నువు మీ

తనువుల్ లోకహిత క్రియార్థవినియు

క్తంబుల్; మిమం గన్న దే

జనయిత్రిమణి; మాతృయోవన

వన స్వాహాధవుల్ దుర్భవుల్.

స్వవిషయ ప్రకరణము

కవి తనజీవితమంతరి స్వవిషయములకు సంబం
ధించిన చాటువుల నిందుఁ జేర్చుటచే దీని కీ చేరు గలిగి
నది. వసురాయని సాంసారికజీవితము చాలవఱకు దుఃఖ
భూయిష్టమే యన నొప్పును. ఈయనకుఁ గలిగిన కళత్ర
వియోగము లనేకములు. అందులకు సానుభూతిఁ దెలు
పుచు నొకరిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

చ. వరకవి తాలతాంగినన

వద్యమతిన్ గవ గూడి రేవగల్

చిరతరసాఖ్య కీర్తనను

జెందుచుఁ దమ్మొకరిఁ జూడ నీ

నురుచిర గాత్రలంద ఱిది

మాచి సహింపఁగలేక గాదె దు

ర్భరతర చింతతోడ నెడఁ

బాసిరి మిమ్ముల నిట్లు మిత్రమా!

తనకు వాటిల్లిన జాయా వియోగములఁగూ
ర్చియుఁ దృతీయ కళత్రమునలనఁ గలిగిన ప్రహ్వోభమా
రుని మరణముఁగూర్చియు నీయనవ్రాసిన కరుణరసపూరి
తిములగు చాటువులు “సతీస్మృతి, సుతస్మృతి” యను
జేర నిదిఁటకే ప్రత్యేకపుస్తకరూపమునఁ బ్రకటింపఁ
బడినవి. అవి యిప్పుడిందుఁ జేర్పఁబడలేదు.

రాజమహేంద్రవంశము చేరిన తరువాతఁ జాలఁ
గాల వద్దయిండ్లలోఁ గాఁపురమునేయుచు మనకవిపద
కష్టము లనేకములు. తరువాత స్వగృహము కట్టినప్పు
డీయన వ్రాసినచాటువు లీదృశానుభవము గలవారి కింపు
నింపఁగలవు. అందొకటి రెండః

సీ. స్వాతంత్ర్యభూతల సర్వసాఖ్యానా

మిలుఁతఁడులకు సొంత గృహమునూనె

పరగేహవాసోగ్ర నిరయదుఃఖానా

మిలుఁతఁడులకు సొంత గృహమునూనె

పృథుగృహచ్చిద్ర గుప్తిస్తేహ భూర్వహ

మిలుఁతఁడులకు సొంత గృహమునూనె

కాయ యాత్రాకష్ట కంటకోపాననా

మిలుఁతఁడులకు సొంత గృహమునూనె

గీ. మధుర సంపత్ప్రయోరుహ మధులిహమ్మ

నిల్లుఁతఁడులకును సొంతగృహమునూనె

నైకదివ్యఫలమరా నొకహమ్మ

నిల్లుఁతఁడులకును సొంత గృహమునూనె.

సీ. “గ్రాసమన్యూలైన వాసంబు తనది గా

వలె” నన్నలోకోక్తిఁ దలఁచితలఁచి

“యిల్లులేనమ్మతా హీనతపడు” నన్న

యాఁడుసామెత సారె కరసియరసి

“పరగృహవాసంబు నిరయ కల్పం” బను

పండిత వాక్యంబుఁ బట్టిపట్టి

పిల్లిపిల్లల బోలెఁ జెల్లు సంసారంబుఁ

దరలించి యిల్లులఁ దిరిగి తిరిగి

గీ. యాసడంబులు పడిపడి యిటికి యిటికి

విసిగి వేసారి యీశ్వరు వేడివేడి

యరునదేండ్లుండి రాజును హేంద్రనగరి

నిపుడు మన్మథ వసురాయఁ డిల్లుఁ గట్టె.

చెలిమిన భక్త్య భోజ్యరుచి

జిహ్వ కలంతె నీవుదంతమా!

నఖదంతముల స్థానభ్రంశము గూడఁ గొన్ని

యెడల గారవమునే గాంచు ననుటకు దృష్టాంతము.

* శ్రీనాథుఁడు తనచేతి గోరొకటి విటిగినప్పుడు చెప్పిన చాటువని యీమధ్య శృంగార గ్రంథమాలా సంపాదకులు ప్రకటించిన క్రీడాభిరామము (ద్వితీయ ముద్రణము)లోఁ బత్పీఠికా కర్తలొక పద్యము నుదాహరించిరి. అందలి నిజము పరమేశ్వరన కెఱుక. పది రూపాయల రొక్కముతోఁ బ్రమాణపత్రమర్పించు పండితులకుఁ గాని మొగము నూపనేరని యాకృతిలలా ముందుల పద్యమును జనులకెల్ల నుభయముగ నందు బాటగు నీపత్రికలోఁ బ్రకటించి గ్రంథ ప్రకాశకులకు నష్టము గలిగించు నిష్టములేక దాని నిందుదాహరింప జాలకున్నాను. తనదంత మొకటి యూడినపుడు మనకవి వర్ణించిన చాటువులుగూడఁ జదువరులకు వినోదముఁ గూర్చుగలవు గాన వానిలోఁ రెంటి నుదాహరించెద.

చ. ఎడలఁగ బాలపండ్లు మొల

కెత్తి నెన్నఁడో పిన్న నాఁడు, నేఁ

గడిచెన నిష్టమా బిటునుఁ గూడును

గూరలు పర్వ లప్పడాల

నడములు వేఁగభక్త్యములు

వాచవిగింజలు నీవిగిం; గటా!

యూడిగము నేఁబడె శృలిపి

యూడితివే వసురాయ దంతమా!

క. స్థానభ్రంశము నొందిన

చో, నఖములు దంతములను శోభిల; వైనం

గానమె గారవ మెనయం

గానవి వ్యాఘ్రములవైన గజములవైనక.

శ్రీనూక్తి సమప్రకాశ మందలి యొక పద్యము యొక్క పూర్వార్థమునకు లోక దృష్టాంత సమన్విత మగు నుత్తరార్థము కుదురకలోక మంతయు గాలించి యాలోచించుచుఁ గంటికిఁ గూర్చులేక యొకరే యెల్ల గడపినప్పుడు చెప్పిన పద్యము కవితామృతములకుఁ గల సాధగమ్యమును సరసముగా నెలకొల్పుచున్నది.

క. అమృత కవనంబులకు సా

మృతము కేవల మొక్కమధురి మనెకాదు సుమీ

సుమనో జీవనములునై

యమరత్వము ననిమిషత్వ మని యొదవించుక.

వసురాయఁడు తనతండ్రి కంకితముగా రచించిన విశ్వరూప స్తవమును తారావలియు, మంగళాద్రి నృసింహస్వామిని దర్శించినపుడు భక్త్యావేశముతో నుడివిన పంచాశికయు నిదివఱకుఁ బ్రత్యేకముగా ముద్రింపఁ బడినను నిందుఁగూడఁ గూర్చుఁబడినవి. వానిలో నొండు రెండుమాత్ర ముదాహరించెద.

చ. ఇముడుచు శక్తి నీది పర

మేశ్వర, యద్భుత గోచరంబు; వి

శ్వము భవదీయ దేహమున,

స్వల్పపు బీజమునకా ఎటావనీ

జము బలె సంతరించి; తెది

సాగదు నీవెదనెంచు నాదునే

చ. తెల్లి ప్రకాశమానమగు

రేఖాబలంబునఁ జేసి; దేహపుం

బలము ప్రసర్థమానమగు

మర్త్యున కిష్ట పదార్థ భుక్తిచే

లయు పదార్థముల్ దిహుట

త్వత్ప్రతిఁగంగు; యింతయేల? నీ

* వ్యాసమాన కింతయైన సంబంధింపని యిట్టి విషయములను అనావశ్యకముగ నవకాశము గలిగించుకొని యిరికించుట సమంజసము కాజాలదని తలచుము;—సంపాదకుడు, భారతి.

త్రమున నబాండమెల్ల జొర దా?
వరదా! మరదాని నీరదా!

క. కానిక నీకుంబెల్ల పుం
బానకమే యనగనేల? భక్తులుకలదే
దేనొకడర్పించురు; కొను
మా, నాకవనంబు; మంగళాద్రి నృసింహా.

క. నీనామము కలకండము
గా, నాకవనంబు విమల కమలముగాదా?
పానకమే తిన్నేరన;
మానుము చెవులార; మంగళాద్రి నృసింహా.

మహాశయలారా! మంగళాద్రి నృసింహ స్తవ
ముతో మంగళముపాడి యీవ్యాసము నింతటితో ముగిం
చుచున్నాను. మొదటఁ జెప్పినట్లు నేనిందుఁ జేర్చొనిన
పద్యములు సాలీపులా కన్యాయగృహీతములే గాని యిం
దలి రసవత్తరపద్యము లింతమాత్రములే కావు. ప్రతిప
ద్యము నేదో యొకతీరునఁ జవులూరుచునే యుండను.
కావున నాంధ్రమహాజనులెల్ల నీప్రబంధము నాదరించి
యందలి కవితామృతమును గ్రోలి యానందింతురు గాక
యని ప్రార్థించు చున్నాను.

విటచ వేటము

మం. వేంకటశర్మ గారు

పువులే వేశ్యల మేనుదీవె లనుచు బూదేనెలే మోవిలో
చవు లంచున్ నరసంబె స్వర్గమనుచున్ శ్లాఘించెదే సారె కౌ
నవులే పైఁఁబయి వన్నెలన్ గనియె మోహం బందగా వచ్చునే
ఁపులే వారల చిత్తముల్ వినుము నా పల్కుల్ భుజంగ్రాణీ!

వెలకాంతల్ పచరించు వింతవగలున్ విన్నాణముల్ వేడుకల్
కులకాంతల్ రచియింప నేర రని వాకోబోకు మాచిత్రముల్
కులుకుల్ కూర్ములు కాసుకోనమె నుమీ! కొన్నాళ్లబుల్చే నుమీ!
కలకాలంబని నమ్మబోకుమి భుజంగ్రామణీ ధీమణీ!

జిలుగుల్ వల్వలు జూచి మోముమెరుగున్ సింగారము జూచి బల్
.....జూచి సోగకనుదళ్కున్ బెళ్కులుం జూచితె
క్కలిపల్కున్ పన జూచి వేశ్య వల జిక్కన్ బోకుమీ గూటిలో
జిలుకన్ జేసి హరించివేయుజుమి నీవ్వేచ్చన్ భుజంగ్రాణీ!

సాగసున్ దావుల జిల్లుదువ్వలువలున్ సొంపొ నలంకారముల్
వగలున్ పైగలు మందహాసములు మవ్వంపున్ విలాసాలు మ
చ్చిగలున్ రాగములున్ సరాగములు బల్శృంగారపుం జావళుల్
సాగియన్ జేయును గాక వేశ్యలకడన్ జోద్యంబు వే రున్నదే
నగుబా టీతగులాటముల్ విడుపు మన్నా వల్లవగ్రామణీ!

అరుణపల్లవ కోమలాధరంబును గన్న, మదిలోన రాగ సంపద జనించు
నవసీలకుంతల వైగనిగ్ర్యము గన్న గాఢాంధకారంబు కనుల ముంచు
మదమరాళమనోజ్ఞమందయానము గన్న దళముగా మతికి మాంద్యము ఘటించు
లోలంబులగు వాలుగ్రాలుగన్నులు గన్న తలపు సంతత చలత్వము వహించు
ప్రసవసుకుమారతనుసారభమును గన్న-మరులువేదురు తల కెక్కి మగత బెంచు
గాలి సోకియు బ్రతికిన ఘనులు లేరు-చనకు మా వేశ్యచాయ భజంగరాయ!

నలుగురు నిన్ను జూచి మది నవ్వు తెరుంగవు నీదుమిత్రులే
చులుకదనంబు సీయెడల జూపు తెరుంగవు నీదు భృత్యులే
యలుసుదనంబు జేయు టది యైన నెరుంగవు నీకులంబులో
పలుచదనం బెరుంగ వహ సాప మిదేమి ? భజంగపుంగవా!

పదరా చెప్పెడు బుద్ధులన్ వినవు నీబాగోగు లూహించుకో
గదరా! నీ కిది పెద్ద యంగదర; నీకర్మంబుచే నీకు నా
పద రా నున్న దెరుంగ వే మనెదరా బాగాయె చా లింటికి
పదరా! రోమదిరాక్షియి ల్విడిచి యిప్పటన్ భజంగగ్రాణీ!

సత్యహరిశ్చంద్ర కథను విచరించుటకు పూర్వము, అనతారికా పూర్వకముగ భారతీయ పూర్వ నాగ రకతను గురించి యిందుక ప్రసంగింప నవసరమయ్యెడిది.

మహాభారత మహిమతిశయమును గూర్చి యర్థ వంతముగ నొక చిన్నకథ గలదు. మున్నొకపుడు వైది కారణ్యమున గూడిన మునిబృందము మహాభారతము నొక వైపునను, తక్కుంగల సకలవేదవేదాంతేతిహాసాది సార స్వత సభారము నొకవైపునను తులనిడి తూచగ, మహా భారతమువైపునకే ములునుసినరట. అందుచే, నది యంత మహత్తరంబయిన భారము కలదనటచే, దానికి మహాభారతమును పేరు సుప్రసిద్ధమయ్యెనని.

అట్టి వరప్రశస్తం వైనట్టి, మహానర్లు భారసహం బగు మహాభారతమును, "అనేకవిధ పదార్థప్రపంచ సంఘటనలును, నుపపర్వ మహాపర్వ శోభితంబును, నుప ద్విప మహాద్విపసంభృతంబయిన భువనంబు నజుండు నిర్మించినట్లు, కృష్ణద్వైపాయనుండు నిఖిలలోకహితార్థంబు నిర్మించెను." ఇట్లు నిర్మింపబడిన మహాభారతము, కృష్ణద్వైపాయనో ద్యానజాత పారిజాతము," వేద వేదాంతార్థ ప్రతిబోధకమగు నొక గొప్పగర్వసంహిత, ఒక ఆముయము మాత్రమే కాదు; కొండొకకాలము నాటి మిగుల ప్రాచీనమయిన ఆర్యుల నాగరకతను, సభ్యతను, వైభవమును, ప్రతిపాదించు చరిత్రము, ఇతి హాసముకూడదు. అది అతిప్రదీప్త ప్రజ్ఞాప్రభావములచే ప్రకాశించిన పీఠయుగము యొక్క చారిత్రము, ఆ నాగ రకతా విశేషములు, ఆసభ్యతా సమీచీనములు, ఆ పీఠ

యుగము మహాభారత యుగముతో భరతవర్ష మున నంతరించెను. అంతనుండియు సిద్ధిత్వమును నిశ్చలత్వమును నొంది, యనుపసాతముగ నేటివరకు నొకేతీరున, భారత వర్ష మునం దంతటను వ్యాప్తమయి ఘనీభవించియున్న యొక విశిష్టనాగరకతా సభ్యతలు, సాధనారాధనములు, సంకల్పములు, జీవితగర్వములు, పెంపొంది యుండుట గాననగును. * ఈ సాంఘిక జీవితము నాదర్శప్రాయ ముగ, ఒక రాజదర్శిత్రమును గైకొని యథాతథముగ, ఉదాత్తకాన్యగణంబున నభివర్ణించునట్టి యితిహాసము రామాయణము. హిందూసమాజమున నేటివరకు నన్య యముగ నిలిచియున్న ఆ నాగరకతను, ఆ వర్ణాశ్రమ గర్వములను నేర్పవ ప్రతిబింబితముచేయు విమలమణి దర్పణము రామాయణము రామాయణము నాటికే ఒక ప్రామాణిక జాతీయ జీవితగర్వసంఘము, నీతినిబంధనము భరతవర్ష మున నాటుకొనెను. రామాయణమున నేగృహ స్థగర్వములు, ఏసంకల్పములు, ఏసామాజిక జీవితగర్వములు చిత్రితములయ్యెనో, అవియే నేను మహాభారతజా తీయ జీవితమునందు న్యక్తమగుచుండును. కావుననే ఒక పాశ్చాత్య పండితమర్యుడు, "రామాయణము నెటి గినవాడు హిందూదేశము నెఱుగు" నని యథార్థము వచించెను. అనగా, హిందువుల సాంఘిక నిర్మాణమును, జీవిత యోగములను తెలిసికొనగోరువారు హిందూదేశమునకు ప్రయాణమై పోనక్కరలేదు, రామాయణము చదివిన గ్రహింపనగునని.

భారత రామాయణములిట్లు కాన్యరూపమును గొన్న భారతీయుల యితిహాసములు, సాంఘికచరిత్ర

* ఆర్యనాగరకత భారతదేశమున పుట్టినదాదిగ నేటివరకు నవిచ్ఛిన్న సంతతధారావాహినిగ వచ్చుచున్నదిని పైడి వారి నుడివిని కొన్ని విశేషములతోడను, నిపాతములతోడను గ్రహింపవలసి యుంటుంది. ఆ నాటి కర్మ కాండ, ఆవైదిక ధర్మములే నేటికిని హిందూసమాజపు కట్టుబాటుల ననుశాసించుచున్నవి. కాని, జీవితసరణియందు, సాంఘికవృత్తమునందు చాలవ్యత్యాసముగలదు. అప్పటికి నిప్పటికి మహాభాగతములనందోత్తమగు నీవ్యత్యాసమును గాంచదగియున్నది. నూత్నముగ ఒకమాటలో చెప్పచో, ఒకటి తేజోవంతము; ఒకటి తేజోహీనము.

ములు, ధర్మకావ్యములు. అందు రామాయణముయొక్క సత్త్వములేలు. అది యొకయపూర్వకావ్య వస్తుసంపత్తితో నలరారు సమగ్రమహాకావ్యము, ఆదికావ్యము. రామాయణము బాహ్యములతో గూడిన కావ్యానందమును నొనగూర్చు నొకదేశకాల పాత్రముల చరిత్రమే కాదు; భారతీయుల జాతీయ జీవితచరిత్రమే కాదు. అది ఒకదేశమునకే చెంద నక్కఱలేదు. అది జీవితము మీద నొక మహాద్భుత విమర్శనమువలె కూడ నుండును.

రామాయణము బోధించునది, వినిపించునది, “విధి విలసితములు మానవుల కనుల్లంఘ్యములు, అప్రతిపాదితములయి, మానవు డెంతటి మహిమాన్వితుడైనను, నిధియుందర నిశ్చక్రుడయి పోవుననియా, లేదా తన జీవిత రేఖానిర్మాణమునకు తానే కర్తయనియా, మానవుల మహాకంఠముల నిష్ఫలత్వమునా, ఆపర్య జీవితము గుర్తభవనియా, ధర్మానుష్ఠానమును జీవితముతోనే ఘల్లింప నలసియుండుననియా, న్యాయప్రదానదేవత (Nemesis) యొక్కదండమునా, జీవితము దుఃఖమయమనియా, జీవితనిస్సారతనా, — అద్వియో యపూర్వము, అశ్రుతపూర్వము, అగాఢము, హృదయ సంవేద్యమునగు ప్రతి బోధమును వెనుకనుండి వినిపించు చుండుడు. రామాయణఫలశ్రుతి, విహికమో, ఆముష్మికమో, అపవర్గపదసౌఖ్య ప్రాప్తియో, బ్రహ్మానంద సంధానమో, ధర్మాన్వేషణమో, ఆఘమర్షణమో, ఆపదుదర్శణమో, పరమపురుషుని తెలిసికొనుటయో, లేక రామభక్తియో, అదియేమోగాని మానవుని నిర్విణ్ణునిచేసి చేతులు మోడ్చి, “సమో వారాయణాయ” యనునట్లుచేయును. ఈశ్వరుడే తాపజించిన సృష్టిశృంఖలములకు కట్టువడి, గాలమునకు పడిన చేపవలె, ఆస్మరిముక్తికై గజగిజ కొట్టుకొనుచున్నాడో యుహనట్లుండును. ఇది రామాయణగానము యొక్క భారమువలె గన్పట్టును.

వాల్మీకి రామాయణమున శ్రీరాముడు వేదవేద్యుడగు పరమపురుషుని యనతరమూర్తిగ నుండలేదు. శ్రీరాముడు కేవల మొక మహాసత్త్వసంపన్నుడును, ధీరోదాతుడునగు మానవునివలె కన్పట్టును గాని, దేవతా

మహిమగల వానికలెను, తానొక యీశ్వరావతారమనెడి దివ్యజ్ఞానముతో ప్రవర్తించునట్లును లేదు. శ్రీకృష్ణ లీలవంటి మహిమాద్భుతములు శ్రీరాముని చరిత్రమునందు లేవురాముడు పరిపూర్ణుడును కాదు; స్థితప్రజ్ఞుడునుగాదు. రాము డర్కముల శీలనిధి; మహిత గుణాభిరాముడు; కర్త వ్యపరాయణుడు; రాజధర్మానుష్ఠితుడు; యుగధర్మపరిపాలకుడు; జగద్విరుడ. ఇట్టి మహితగుణములచే తేజరిల్లురాముడు, ధీరోదాతుడు, రామాయణ మహాకావ్యమునకు కథానాయకుడు.

వాల్మీకి ఆకస్మికా విరూపక శబ్దబ్రహ్మ ప్రకాశము గలవాడై, తన కుదయించిన మహాకవిత్వ రేజముతో సర్వలక్షణ సమన్వితుడగు నొక్క మహాపురుషుని జీవితము ప్రకాశింపజేయ సంకల్పించియుండ, విధాత ప్రత్యక్షమై, “సానివరా, వాగ్దేవిచే ప్రబుద్ధుండవైతివి. నీవు కవిచంద్రుడవు. రాముడు నరచంద్రుడు. నీవాక్యరత్నములచే ఇనకులాన్వయరత్నము లోకమునందు దీపించునట్లు రామచరిత్రమును కీర్తింపు” మని చెప్పి యంతర్ధానము నొందెనట. బ్రహ్మకు రామచరిత్రమే కాని మరేదియు గన్పట్టలేదు! హానీ! దాని నావేశపూరితుడగు వాల్మీకి కవిచంద్రుని చెవిచే పడవేయవలెనా! మఱి క్కడను తనకవిత్వధారకు తగిన కథ లేదన్నట్లుగ, వాల్మీకి రామాయణము నెత్తికొనెను. నరచంద్రుడగు రామచంద్రుని చరిత్రమును కీర్తింపవలెనన్న, రామునికడ నెన్నదగిన ప్రథితగుణంబు లేన్చిలేవు? ఒక్కవాని కీర్తనముతో రామచరిత్రమును ముగించిన నెంత బాగుండెడిది! కాదు. అట్లుకాదు. అట్లయినచో రామాయణ మొక ఉత్తమోత్తమ కావ్యము కాజాలదు. రామాయణమున నీగుణగాన మొకయొత్తుగను, రాముని యంతరంగమును బహిరంగము చేయుట యొకయొత్తుగను నున్నది. ఇందే వాల్మీకి మహర్షి తన ఆర్షదృష్టిని, నిరతిశయ కవితా మహిమంబును ప్రకాశింపజేసెను. ఇందే వాల్మీకి దివ్యవాణి అమృతైశ్వర్యము నందెను.

రాముడా, ఇనకులతిలకము. వంశమా, ఇత్యైశ్వరల నాటనుండి జగద్విఖ్యాతి గాంచిన అర్కవంశము.

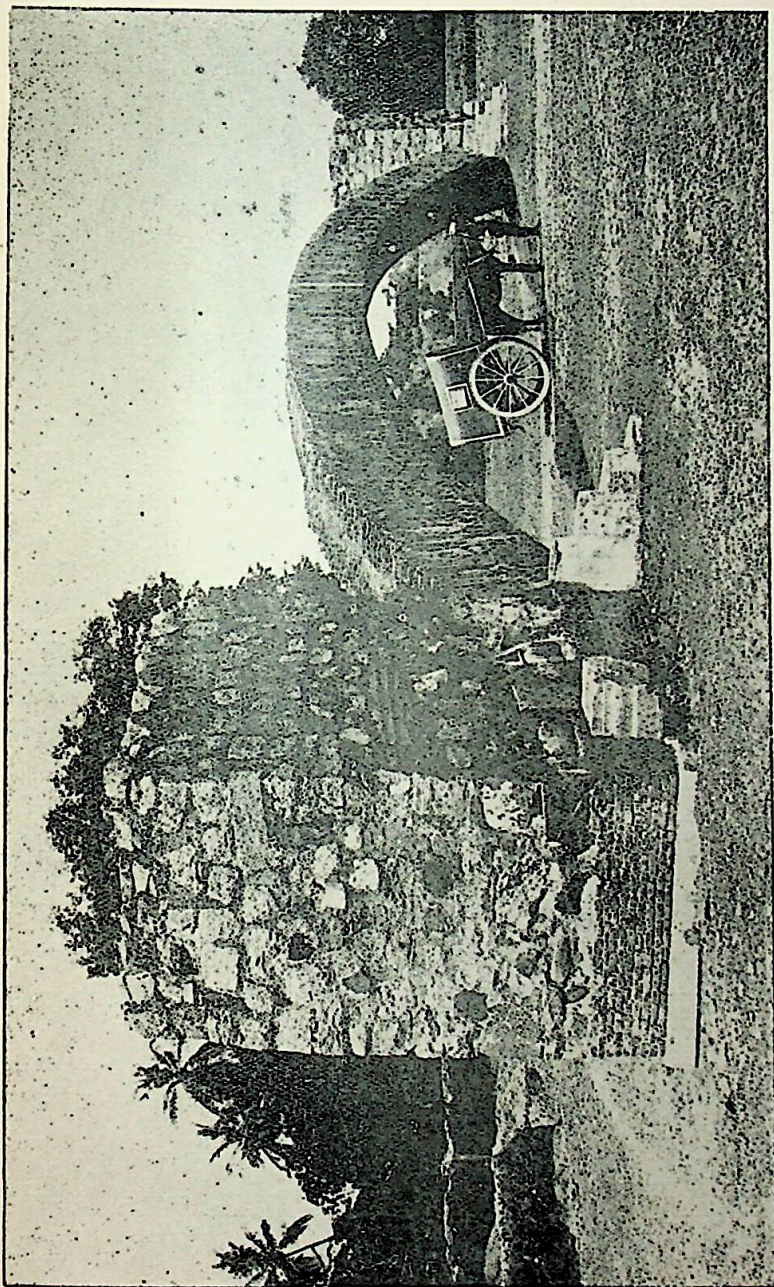
కోసలరాజ్యమా, సకలరాజ్య రమాసంపదలతో కుల తూగు మహామహారాజ్యము. అయోధ్యానగరమా, అతులనాగరిక భోగవిలాసములకు నిలయము. ఈ యభ్యుదయ పరంపరా శుభోదయము దశరథునిపాలన నాటికి, సుస్థాపితమైనది. గగనమగ్ధ్యస్థమై, అర్కకులప్రతిష్ఠపరాకాష్ఠ నందినది. అట్టి మహోన్నత స్థితిలో అర్కకుల క్షీరాబింద్రుడగు శ్రీరామచంద్రుని యదయముతోడనే హాలాహలము, బడబాసలముకూడా ఉద్భవించినవి. ఇది యొక మహాద్భుతవిషయము. లోక వృత్తమునం దట్లునటు సహజమేమో! ఇట్లే పునఃకలంబున చిరకాలాగతమున శుభాశుభకర్మఫలభారము రాముని నెత్తిమీద మోపబడినదో యన్నట్లయినది. ఆ మహా భారము క్రింద రామునిది దుఃఖముయేదీవితమై, అగ్ని తప్తంబగు సువర్ణమునలె సంతరింపబడినది. రాముడు రత్నకరునివలె ఆ బడబాసలమును తన హృదయాగ్రాధమున ధరించును. కైలాసేశునివలె ఆ హాలాహలమును కంఠస్థముచేయును. మేరువులె నిలబడును. వాల్మీకి మహాకవి రామునిహృదయాగ్రాధమునుజూచి యాబడబాసలమును బయటపెట్టును. ఆ మేరువర్వతమునందలి రత్న కందరములను విసరించును.

మానవుల యాశలను భగ్గుముచేయుచు, క్రూర విధి వెనుకనుండి మానవుల ప్రయత్నములను వెక్కిరించుచు, విషమహాస్వయము చేయుచుండునో యనునట్లయినది రాముని కథ. ఎం దనించ్యసౌఖ్యముయొక్క పర సీమను, స్వర్గధామమును కనుగొన జూతుమో, యదియే దుర్విధిచేతికందిచ్చి గోల్పోవునట్లు చేయునో యనునట్లుండును రామచరిత్రావృత్తము. రాముడు సింహాసనాసీనుడు కాబోవుచు, అదుగులలోనే పడిపోవును. దశరథునిపాలుడు భూమినిపడి దొర్లును. అంతఃపురములే అల్లకల్లోల మగును. రాచగరులే వెలవెలబోవును. అయోధ్యానగరము మీదనే ముసురుపట్టును. ఎక్కడ జూచినను నశ్రుబిందువులే. రాముడిందులకేమీ తోణకడు, బెణకడు.

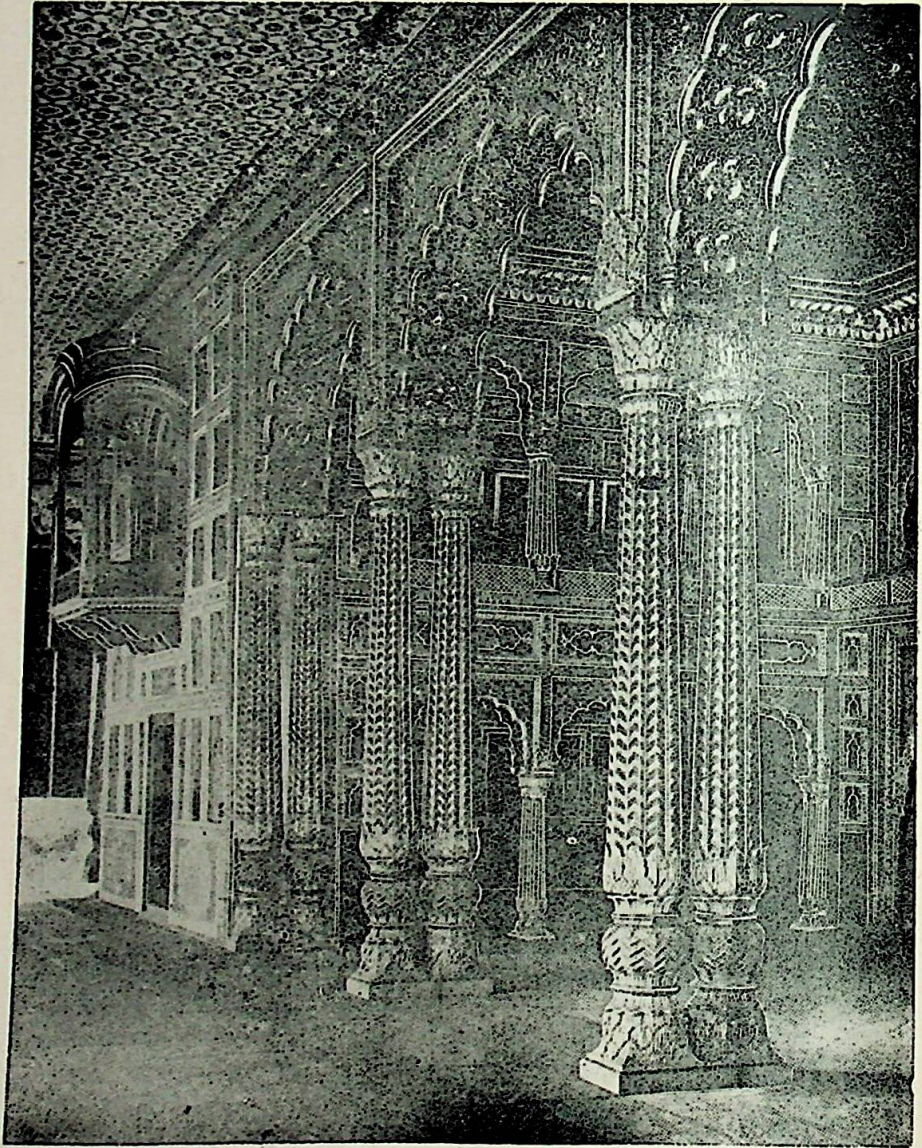
కంటితడి పెట్టలేదు. మహామహారాజ్యము నొక్క గ్రుటి పటాంతర్గుత్తుకాకమునలె పరిత్యజించును. నాగరిక సౌఖ్యములే విడిచివుచ్చి, జనావాసములే విడిచిపోయి, భీకరావస్థ వాసములే చేసికొనును. ఈ దుర్విధి కిందు కయ్య చలింపడు; వికారము నొందడు; విచారపడడు. అగ్నిపర్వతము బద్దలయినచేగాని, భూగర్భము విచ్చినచేగాని, “క్షుద్రనిర్భాతపాతాభి భూతమునకు పనుంధర చలింప” యట్లు మహావీరుడగు రాముడు వీటికివీటికి కంపింపడు. అట్టివీరుడు సీతాకాంత వియోగమున ఆకసము విరిగి మీదపడినట్లు నిర్విరునివలె విలపించును. పక్షులే ఆలకించును. మృగములే చేష్టలుదెక్కును. వాయువులే స్తంభించును. ప్రకృతియే దుఃఖాశ్రవులను నిశ్శబ్దముగ విడుచును. పాషాణములే కంగును. సజ్రహృదయములే ప్రక్కలగును. ఈ ఆగర్భక్రిమింతుడు, ఈ మహారాజు, ఇద్దోరురగ్రుడు, ఆరణ్యముల పాలు, దిక్కులేని పక్షివలె, అట్లునవృత్తముగ విలపించునపుడు బద్దలవనిదేదీ? కరగనిదేదీ? కన్నీరుకార్చనిదేదీ? ఆలకింపనిదేదీ?..... అయింది, యింతటితోనని, ఆయినకులేజేజే ప్రసారప్రాభవములు. ఆ అయోధ్య రాచనగరునందలి వైభవ విస్ఫురణములు, కళాకాంతు లింతటితో నిరస్తమయ్యెను. అయోధ్యరాజ్యరము, కాంఠి హీనమయి రామరాజ్యముతో కోసలదేశమునుండి నిగ్గమించును. అటుపైని కోసలరాజ్యము నామ మాత్రం శిష్టము.

రామునిచరిత్రము రామాయణముతో ముగిసేట్లయితే రాముడు గమ్యుడే. లేదు, రామాయణము ఉత్తరకాండయందు పర్యవసన్నము కావలెను. రామునిచిత్త వృత్తి, హృదయము, పరిస్థితులు లెస్సగపరికించిన మహాకవి రామాయణముతో రామునిచరిత్రమును ముగింపడు. * రామాయణాగ్రంథం బీజము ఫలవృక్షమై శలించినదే ఉత్తరరామాయణము. రాముడిప్పుడు రాజ్య పరిపాలనముచేయు మహారాజుయి యున్నాడు. రాము

* ఉత్తరరామాయణమునందలి యసందర్భములను, ప్రక్షిప్తములను గాంచినచో, నియ్యది వాల్మీకిమహాకవి రచించియుండునా యని కేంకించుట కవకాశమొదవును గాని, అవి విడిచి కథాసరణిని గమనింపవలెను. బహుశా దీని ననుకరించియే ఉత్తరార్థములుగల ఉత్తరహరివంశము మున్నగు కృతులు పుట్టియుండునేమో యని తోచెడిది.

చిత్రము ౧. డి హావిల్ న్ కమాను
 గాఢ చిత్రములు ' ఇండియన్ డిప్లొమెట్ ' అను పత్రికనుండి కౌనినవి.

చిత్రము ౨. టిప్పసుల్తాన్ గోరీలోని శిల్పము

ని కి క రాజ్యభోగముల కేమికోదవ? ప్రాసాదములూ, రమ్యహార్యములూ, కాసారోపవనంబులూ, తత్తహంస తూలికా తల్పములూ, దివ్యాంబర భూషణలూ, దాసదాసీ జనంబులూ, కవిగాయక ప్రసంగములూ.....నిన్ని? ఈ అన్నింటి మధ్యను దగ్ధహృదయుడై రాముడు దురంత విషాద వేదనానలమున మ్రగ్ధిపోవుచున్నాడు. ఇవన్నియు రామునియంద దణగియున్న బడబాసలమును మరెంత ప్రజ్వలింపజేయుటకే సహకార మగుచున్నవి గాని, చల్లార్చుటకు గాదు. ఈమహాభాగుడు యావజ్జీవము దుఃఖభాగు డగుటయే రామదరిత్రముయొక్క విచిత్రము. రావణుడు మహాపృథ్వి, మహాపుణ్యుడో—ఆసృష్టి కర్తకే యెరుక. నిద్రావారములు లేక ఒకసంవత్సరమో, అర్ధసంవత్సరమో, మహా మనస్సంతోభము ననుభవించినాడు. అంతటితో సర్వము శాంతినిొందినది. పౌలస్త్యుడిప్పుడు నిర్వాణగుఱుము, బ్రహ్మైక్యము నొందియున్నాడు. రావణుడే ధన్యుడు. కాని, శత్రుసంహారము గావించి జీవించియున్న రామునిమాట యేమి? ఇష్టాదా ఆయుధములనే తనమీదకు ప్రయోగము చేసికొనుచున్నాడు రాముడు. తనఆయుధములను తీసికొని తానే ఘమ్యుకొనుచున్నాడు. రామునిదుఃఖము నిరవధికము, అశరణము, అప్రతివిధేయము, అహర్నిశముదహించున దయిపోయినది. రాముడు లోకమునకు మహాభాగ్యునందుడే. కాని, రాము డరణ్యమున, “నాకంటె నిర్భాగ్యుడు లోకంబున లేడు,” “నాయభాగ్యమైటువంటిదో, చూచితే, లక్ష్మణు, కాల్యాణి, గృతాను నేనియు” అని విలపించుటలుగనే రాముడు, జగదీశ్వరుడు, నిఖిలలోక శరణ్యుడు, దుఃఖభాజనుడయి పోయెను.

రామాయణమును ముగించి యందలి సారమును గ్రహించి, రామాయణాధారమున, “ఏకోరసః కరుణ ఏవ” అని శ్రుతి గావించిన భవభూతి ఉత్తరరామ చరిత్రమునందు రాముని శోకమూర్తిని ప్రత్యక్షము చేయుచున్నాడు: రాముని యీ యంతర్దూఢునవ్యథ, అనిర్భిన్నగభీరత్వముచే, పుటపాక ప్రతికాశమయినది. దుఃఖసంవేదనము కొఱక రామునియందు చైతన్యము

పోపండ గట్టిగ, హృదయమర్మములను భేదించునట్టి ప్రాణములచే, “వజ్రతాపటము” చేయబడినది..... రామునియందు చైతన్యము నశింపకుండా అన్నది.... రాముడు చచ్చిపోయినా డనేదిలేదు.....అని యీ ప్రకారము శ్రీరాముడు శోకించుచున్నాడు. ఇట్లు శోకాగ్ని సంతప్తహృదయరక్తధారలగు తనహృదయము నుడికించుకొని తినునట్టి లోకోత్తరుడైన రాముని విధి విపాకమునుగూర్చి యేమనుకోవలెను? అయ్యో! రాముడు తాపడినపాటెల్ల వ్యర్థమయిపోయింది. “యత్రకపీంద్ర సఖ్యమపి మేవ్యర్థం.....” అనిరాము డీలాగున తన హృదయమును త్రవ్వకొనుచున్నాడు. ఆర్తశరణ్యుడగు రామునకు దుఃఖమే శరణమయినది. రామోదంతము దిగంత విశ్రాంతమయినదికాని, రామునకు దిక్కులే శూన్యమయ్యెను. ఇట్టి నిరవధిక మహాదుఃఖము, ఇట్టి లోకోత్తర చరిత్రము ఒక్కచో సమావేశమగుట విశ్వవాజ్మ్యమునందు మృగ్యము.

జీవితసత్యములే దొర్లిపోవునపుడు, నిరస్తమగునపుడు, సమసిపోవునపుడు మహాకవులు మేల్కొని విశ్రోశింతురు. రామాయణావతరణ మూలకందమగు ఛందస్సునందే వాల్మీకిమహర్షి ఛందము నిమిడియున్నది. “అన్యాహతజ్యోతి రాగ్నంతే చక్షుః ప్రతిభాతు” అని బ్రహ్మ వచించినట్ల, ఆర్షదృష్టితో గవించిన యీ మహాకావ్యము, శాశ్వతబ్రహ్మకల్పము, హృదయచైతన్యము గల మానవలోక మున్నంతకాలము మహాజ్యోతివలె వెలుగును. కవి బ్రహ్మలు, సృష్టికర్తలగు కవులు గలరుగాని, ఆర్షదృష్టిగల కవిద్రష్ట లేకడనో,—కనబడుటరుదు. సంస్కృత కవితా సామ్రాజ్యమేలి వారిలో ద్రష్టలని పేర్కొనదగిన వారు, ఒక్క-వ్యాస వాల్మీకి మహర్షులే. వీరికి సత్యదృష్టియొక్క మహాప్రభయే కాని, యితర కవితలకులవలె జీవితసత్యముల యెడ భ్రమవిభ్రమములకు భాషిత్యము లేదు.

రామునివంటి వీరులు, దృఢవ్రతులు, పుణ్యచరిత్రులు మహాభారతమునందును గలరు గాని, రాముని వంటి దుఃఖితరచరిత్రులు మాత్రము లేరు. రామాయణ

మహాభారత కథలకు గల అంతరములో నిదియొక యొన్న దగిన ముఖ్యవిశేషము. ఈయంతరము రామాయణ భాగ తములందు ప్రతీయమానములకు జీవితవ్యాపారమునందును, సామాజిక సభ్యతయందును గాననగును. ఇండియన్ గల విశేష తారతమ్య మేనున, రామాయణ స్త్రీపురుషుల చరిత్రములు, అందు ముఖ్యముగ స్త్రీలవి, మహాభారత స్త్రీపురుషుల చరిత్రములకు వ్యతిరేకముగ నడచును. మహాభారతసభ్యతకేసి, ముఖ్యముగ నందలి స్త్రీలొకము కేసి ఒకమారు దృష్టిని ప్రసరింపజేసిన నంతయు విశేష మగును. ఈ మధ్య నేమియాపతితమయినదో తెలియ నగును. మహాభారతపు స్త్రీలు పురుషులకు ప్రజ్ఞాపక్షులు నర్థాంగులు. రామాయణ రామాయణకాలము నాటికి అర్థాంగుల లంఘనప్రాయలగు వ్యర్థాంగులగుట గాన నగును. మహాభారత స్త్రీలు ధీరమతులు, వివేకవతులు, దూరదృష్టులు, చతురోపాయులు. వారి యెడగల ప్రజ్ఞా ప్రభావము, నైదువ్యూహము, ఇంగితజ్ఞానము, సవనద్వి వేకము అమృతము గొలుపును. జగన్నాటకరంగమున పురుషులు వారికి వెనుకపడియుందురు; అందు ప్రధాన వ్యాపారము, పాత్రము స్త్రీల దనేచెప్పవచ్చును. అటు వంటి ప్రజ్ఞాప్రదీప్తమగు వీరవనితాలోకము మరల భరత ధాత్రిని తలయెత్త లేదు. ఇది మహాభారతప్రతిపాదిత నాగరకలియందు గుర్తింప దగిన ముఖ్యవిషయము.

మహాభారత కాంతారత్నములు విక్రమసుఖాంబున కదలిపోవునపుడు నేదములే లేచి నృత్యముచేయును. సరస్వతియే నచ్చి వారిముఖాంభోజమున నాసీనయగును. దివ్యవాణియే పలుకును. గంధర్వలే పాడుదురు. కిన్నరులే ఆలకింతురు. ప్రకృతియే పరవశమగును. పంచభూత మహా పదార్థములే సాయపడును. దేవతలే దిగివత్తురు. దిక్పాలులే ఆశీర్వాదింతురు. ననదేవతలే పాలింతురు. దైవమే పరా భూతమగును. మృత్యువే జయింపబడును. శ్రీయే వారి నాశ్రయించును. లోకములే విస్మయమునందును. ఇట్లు:

* ఇట్టి యపూర్వస్త్రీలొకమును వీక్షించినమీద, పురుషునకు స్త్రీ తప్పనిసరియైన అనర్థమని, చపలతయేస్త్రీ యని, కల్లలకుపుట్టినిని, స్త్రీలు పశుప్రాయలని, పరభృతములవంటివారని, “నరక ద్వారము...దు సరమాయాశితపెట ...దంభనిధి, ...పూరుష. గళోద్ధృంధక్రియాపాశ”మని, యివిగ్రంథుగ లోకమునగల కవులు, మనీషులు, తత్త్వజ్ఞులు స్త్రీభావనిగురించి చేసినపరిభాషణములతో నేకీభవించుటయెట్లు? ఏకీభావమెట్లు? వ్యాసభగవానునిముందర మూకీభావ ము వహింపవలసి వచ్చుచున్నది. వాస్తవస్త్రీలొకమువై పునకు తిరిగివిచారపడవలసి వచ్చుచున్నది. అంతే యథార్థము.

ధర్మనిరతని, స్వకార్యతత్పరమతిని, సురాసురలోక వంద్యుడగు ధర్మప్రతిష్ఠాతనలన స్వధర్మాను మోదమును బడయు గురుపుత్రుక యొకతే. ధర్మాధర్మ వివేకశూన్య డై శాపంబీనున్న మునిభేటపని నాటకపు శకుంతలవలె విహ్వలగాక, ప్రతిఘటించి ధర్మవ్యాధుని యెద్దకు పంపునవితాలాలాచు మొకతే. తనకొరకై ఋషికుమారుడు జీవితమునే యర్పించునట్లు ప్రేమయొక్క విఘ్న సత్త్వస్వరూపమును ఛరీక్షించు కన్యారత్న మొకతే. మహారాజాస్థానమునకు వచ్చి, నేదములే మూర్తిభవించి మ్రోయుచున్నవో యననట్లు, విశ్వక్సేయస్కరమయిన తనగంభీరసత్త్వవాణిని ప్రకాశింప జేయురామామణి యొకతే. లోకపాలక చేతనే భర్తకు నరములిప్పించి, కలిపురుషుని ప్రయత్నములను భగ్నముచేసి, దిక్కులేక పరిభ్రమించు వానిని లోకము విస్మయ మొందునట్లు తిరిగి తెచ్చుకొను ప్రత్యుత్పన్న ఉజ్జ్వలమతి యొకతే. లోకోత్తరప్రేమ మహిమంబున, ప్రియునియృత్య ముఖమునుండి విడిపించి తెచ్చుకొను ధీరమతియొకతే. అత్యుదార బుద్ధిసంపన్నతచే “మహామభావురా”లని సన్నుతిగన్న వీరమాత యొకతే. దిగ్దంతులవంటి బుఢులు, మహావృద్ధులు, ధర్మవేత్తలుగల విపులసభాంతరాళమున ప్రవేశించి, వారు తలఁచుకొనునట్లు మాట్లాడు“పండిత” బిరుదమునుగొన్న మహాప్రాజ్ఞురా లొకతే. ఇట్లెందరో యనన్యసాధారణప్రజ్ఞా నైభవంబున నలరారు వరన్లు నులు మహాభారతలోకము నలంకరించుట గాన నగును. నిఘోషిర, ఎండుండి వచ్చిరో,—ఈ మహామభావు రాండ్రు, ఊర్జిత, ఉజ్జ్వల, మనోహరచరిత్రలు. మర్త్య భామినులే వీరు, కాక దివ్యలోకమునుండి మర్త్యలోకము నుద్ధరింపవచ్చిన దివ్యాంగనలూ యన్నట్లుండను. వీరి చరిత్రములు, * —కృష్ణ ద్వైపాయనోద్వానజాత పారి జాత ప్రసూనములు.

ఇట్టి స్త్రీలోకదృశ్య మికమిద నదృశ్యమగును. ఇక వచ్చేది దీనికంతయు విపరీతము. అదంతా ఒకటే మాదిరి. ఒకే అచ్చున పోయబడినపోత. ఒకే ప్రతి మానము. ఒకేకూర్పు కొంచె మెచ్చుతక్కువగ నది భారతజాతీయఃజీవితమునందేమి,వాచ్చయమునందేమి స్థిరీ భూతత్వము నొందినది. ఇట్టి స్త్రీత్వమునకు కేంద్రస్వరూపి యీగ,మహాయమానముగ, నిదర్శనముగ-TypeX ఉన్నది రామాయణసీత. పాపము! వట్టిముగ్ధ సీత; అమాయకు రాలు. ముందువచ్చేది, వెనకవచ్చేది యేమీ తెలియదు. రమ్మంటేనస్తుంది, పామ్మంటేపోతుంది. మగవ్యయగ్య కొంత తక్కిందే సామ్మలున్నా, అవి యెరువుసా మ్మలు, సొంతసామ్మలు గావు. సీతాకాంతారత్నము భారత కాంతారత్నములలో నొక్కరిని పోలియుండెనా, రామాయణకథ వేటుగా నడచేది. యావజ్జీవ దురంతదుఃఖవేదన కనకాశిముండెడిది కాదు. సీత రామునితో కాననములకు వెళ్లకపోయినను బాగుగ నుండిపోయేదే అనిపించును. ఇంట్లో ఉండమంటే రామునినెందుల కనుసరించినట్లు? ఏమీలేదు, అంతఃపురాలలో

ఉగ్ధపాలనుంచి సీతకు నూరిపోసినారు పతివ్రతాధర్మము. చంద్రిక చంద్రునివలె, భార్య భర్తనుఛాయవోలె ననుసరింపవలెనని, రాముడు లేనవెంట రావలదన్నప్పుడు, ఆ నేర్పినవిద్యయే చిలుకపలుకులవలె అప్పుచెప్పుతుంది. అట్లుచేయుట పతివ్రతాధర్మము, ఐహికాముష్మికసౌఖ్యప్రసము. అది తనకర్తవ్యము, (Duty). అంతే సీతభావము. అంతకంటె మరొక విశిష్టభావము, దృష్టి లేదామెకు. (అంటే సీతకు మంచిప్రేమ లేదనికాదు; ఆమె రామమయ జీవితయే.) సీతయేమి, సత్యవ్రతా, దమయంతా?—వారివలె నుడువుటకు, నడచు కొనుటకు? * మహాభారత కాంతలకు నీతులు నేర్పేవారెవరు లేరు. వారొకరియొద్ద నీతినేర్చుకో నక్కరలేదు. తామేనీతనిధులు. తమకుతామే ధర్మపురుషు. సమస్తలోకము వారియొద్దనే నేర్చుకోవలెను. సీత కట్లాకాదు. తనవద్ద నెలవు పుచ్చుకొనుటకు వచ్చినప్పుడు, సీత పుట్టినంట నేర్చుకొన్నది మఱివిపోవు నేమోయని చెప్పి, అత్తగారుహడా నీతులు, పతివ్రతాధర్మము బోధిస్తుంది. గృహభిస్థితిలో నున్న రాముని బాగాచూడమని ఆ—బాగుగనే కనిపెట్టింది రాముని! దించ ఎత్తరాని

*“సావిత్రి సత్యవంతున, కేవిధ మావిధముటంచు నీమది నన్ను నూహించు” మని సీత రామునితో నంటుంది, తన్ను వెంట రావలదన్నపుడు. (మా. ఆం. వా. రా.) సీత తానొక స్వతంత్రబుద్ధిమంతురాలయితే, ఒకరిపాటి తనకేటికి? ఒకరి నాచర్యముగ తనయెటుట నెందుకు పెట్టుకోవలె? ఎవరిదారి వారిది; ఎవరిచిత్తవృత్తివారిది. ఒకరివిధముగ ఒక రెండు కయ్యెదరు? సావిత్రివిధముగ తాను రామునకు కాగలిగినదా? అదిగాక, ఒకరినిమాచి మనము నేర్చుకోవలెనా? మనలకు మాచి యెరులు నేర్చుకొనేటట్లుండవలెనా? మహాభారతకాంతారత్నములలో నెవరయినను తమకాచర్యముగ నేకాంతారత్నముపేరైన నెత్తెదరేమా చూడండి! సావిత్రి సత్యవంతునివరించినట్లే వరించినదా! తానురాముని అట్లా సావిత్రి చేయగలిగినదా! సావిత్రి మృత్యువునే జయించింది. తానో? తనకేమిజయములేదు, అంతాపరాజయమే, పాపము!

గీ సీతకు స్త్రీస్వభావము వర్ణించుచు కాసల్య యిట్లుంటుంది:—

“బొంకుల పుట్టినొడ్లయి స్వపూరుషు గేలిగ వెక్కిరించుచున్
గొంకక దుష్టచింతనలకున్ నిధులై భృశగూఢ చిత్తై
మంతుతనంబునన్ వయసుమంపున రోయగఁజేయుచుందు రే
జాంకముఖుల్ నిమేషమునఁ బ్రాణమువోలెను జూచువారిన్కే.” (మా. ఆం. వా. రా.)

అప్పుడు సీత, “అత్తా, మీమాట కడ్డవచ్చానుగాని, మీ రెప్పుడయినా మీప్రాయంపు వయస్సులో అట్లా పున్నారా యేమిటి?” అంటే, అత్త యింకాయేమి ధర్మోపన్యాసము సాగించునో! పాపము, అమాయకపుసీత! కోడలిధర్మము వహించి ఊకట్టుతుంది. స్త్రీలు, అందులో నుత్తమశ్రేణిలోను తమజాతినిగురించి తామే యిట్టింత

గంపెడు దుఃఖభారము రాముని నెత్తిమీద తెచ్చి పెట్టింది. బతికి నన్నాళ్లు అనుభవించింది; అనుభవంపడేసింది. * సీతమ్మ శోకములో విశేషము, వింత యేమీ లేదు; ఒకటే సన్ననిమంట—రాముడు లేడని. అది కూడా వాల్మీకాశ్రమము చేరిన తర్వాత రాముని జీవిత ప్రతిబింబములను చూచుకొంటూ వుంటే, ఆమంట చల్లారిచల్లారక కొంతసేపు సుఖము, కొంతసేపు దుఃఖము అనుభవిస్తూ కాలక్షేపము చేస్తుంది. ఇక రాముడో! రాముని దంతా కార్చిచ్చే. ఆసుధ్య కర్కోటకు డోకడు లేచి ఒకకాటు వేస్తూవుంటాడు. అవిషానల కీలంతో వేసిన మరింత యెక్కువవుతుంటుంది. అరణ్యావాసమున, కాకాసురునితోనే వెంటపడ్డాడు కర్కోటకుడును. అదివరకు స్ఫటికమువలె స్వచ్ఛమయిన రాముని యంతరాత్మకు రంగు, సంపర్కము కలుగుతుంది యిక్కడనుండి. రాముని మానససహోదయము కలతనొందుతుంది. రామునకు సీతవుంటే ఒకదుఃఖము, లేకపోతే ఒకదుఃఖము. దేనిని రాముడు తనజీవిత మహాపవిత్రపదార్థముగా జూచుకొని, యందు లీనమై తన ఆత్మను సమర్పింపదలచుకొనెనో, అట్టి దానినే పరులు స్పృశించుట కలిగినది. ఇంకేమిటి! ఎవడో ఒకడు వచ్చి యెత్తుకు పోతూవుంటా డీమహాపవిత్ర పదార్థమును, ఈజాతపూతను. సీత కాత్మరక్షణము చేసికొనే సంస్కారము గలదాయంటే, అదేమిలేదు. ముద్దరాలకు సీత యేమి గ్రహింపగలదు రామునియొక్క యాహ్వాదయ విషాదమును?

చులకనగావించుకొంటే, యింకా సభ్యతనుగూర్చి యేమనుకోవలెను? సీత అననూయతో తన వివాహాన్వితాంతమును చెప్పునపు డిట్లును:—

“హేతులగను నాతఁడు కా-రూ-తలు విను వియ్యమాడి కొలఁదలచేనో

లాఁతులచేనో-తన తలవ్రాతకొలది...”

(ఆం. వా. రా.

చూడుడు: దీనినిబట్టి సీత యెటువంటి సభ్యత కలవాటుపడినదో! ఎట్లు తలలోని కెక్కించినారో! హేతులనుగన్న తండ్రుల తలవ్రాతి అట్లువ్రాతిపోవుటకు, హేతులము మేమేమి పాపము చేసినామని చెప్పి సీత ఒకనీట్టార్చయినను విడువదు! ఈవిషయమునను మహాభారతశ్రీలను విచారించుడు, ఎవరయిన నట్లు బద్ధి దలంతురేమో!

* “ప్రత్యాసన్న విపత్తిమాఢ మనసాం ప్రాయో మతిః క్షీయతే” అని బుద్ధితలంచువారికి గాని, రామాయణమున కంతరాధ్యములు, అర్థాంతరములు చెప్పజూచేవారికిగాని నాయీవ్యాసముకాదని మనవిచేయుచున్నాను. రామాయణ సరళార్థమును యథామతి గ్రహించి వ్రాయుచున్నానని మనవి.

ఫలితము. సౌకర్యములకు, స్వార్థములకు బాగా ఉప
యోగించేట్లు కాసనములమీద నిర్మింపబడిన సభ్యతా
సాధముయొక్క పాటిదంతయు! ఆయంతఃపుర నాగరిక
సంస్కారమునకే అర్పించిది జాతపూతయగు సీత తన
జీవితమును! దానికే బలియయ్యెను నిత్యపనువంటి
రాముడు. రామరాజ్యమున రామునకే వచ్చింది గత్యం
తరములేని దుఃఖిన్ధితి, యీ యంతఃపుర నాగరికతము
లమున. ఎక్కడ స్త్రీలు పూజింపబడుచుకో అక్కడ
సంపదల రమించునని మనుధర్మశాస్త్రము. ఓ! బాగు
గనే పూజింపబడినారు, హిందూ స్త్రీలు, గుడిలో విగ్ర
హములలాగున! అందుచే, హిందూదేశచరిత్రమున శత్రు
వులవల్ల గుల్లోవిగ్రహాలకు భంగపాటుపూజ, స్త్రీలకు
చితిపూజయో, లేక సా హేబుల యంతఃపురాలపూ
జయో మాత్రము తప్పిందికాదు. భారతపీఠల పాదధూ
రిచే, పవిత్రముకాబడిన పూజ్యధూమి, కర్మధూమియును
ఆర్యావర్తమునకు గలిగిన పాటుసాంపిది.

ఇంకా రంగుదిగుతుంది సత్యహరిశ్చంద్ర కడకు
వచ్చేటప్పటికి. బానిసలతో జీవిత భాగస్వామిత్వము
చేసుకొనేవారు కూడా బానిసలవుతారనే సత్యమునకు
నిదర్శనము సత్యహరిశ్చంద్ర చరిత్రము. సత్యవాక్పరి
పాలనమున నీకభయందుగల యనుపపత్తి నటుండనిండు.
భారత రమణీయలు జీవితముహాసత్యముల నిమిత్తమై
దైవముతోనే ప్రతిఘటించురు. వాటికి కలిగే ఆపత్తు
లనే ఉపహాసించురు. ఇక చంద్రమతి సత్యము పేరు
చెప్పి, అసత్పరిపాలనమునకు, భర్తనే త్వరపెట్టుతుంది.
విపత్తులనే అనుకోనిస్తుంది; అందుకు దైవమునే పిలు
స్తుంది; ఊర్జితసత్యమునే పరుండెట్టుతుంది; జీవిత
ముహాపవిత్ర సత్యపదార్థమునే విక్రయించి యొకమిథ్యా
సత్యమును పోషింపమంటుంది. “భార్యనైన విక్రయించి
భర్తకు సుపద్రవమును బెడబాయగాదగు” నంటుంది చం
ద్రమతి. భర్తకు సుపద్రవమంటేయేమిటో తనకు తెలి

యదు! వేదములు భర్తకు భార్య ఆత్మయటించుమోయు
మంటే, ఆ ఆత్మనే విక్రయము చేయమంటుంది! ఇది
చంద్రమతి బుద్ధి. కాకుంటే, దాసీలుగా చేయబడి,
పురుషుల వినోదార్థము, పంజరములో చిరుక పిట్టలలా
గున పోషింపబడేవారికి, మరొక ఉదారబుద్ధి యెట్లుకలు
తుంది? సూత్రములచే నడిపింపబడేవారికి సాంతవ్యాధ
యము, సాంతబుద్ధి యెటుంటున్నది? దాసిగా విక్ర
యింపబడినపుడు, ఊర్జిత జీవితసత్యమునే పోగొట్టుకొ
న్నపుడు, తనకు పాతిన్రత్యముమాత్ర మెట్లు నిలుస్తుం
దని యనుకొంటుంది? ముదుసలి కొనుక్కొన్నాడనా?
లేక, విశ్వామిత్ర సృష్టియని ముందుగానే తెలిసికొని
యీకపట నాటకము నాడుచున్నారా చంద్రమతి
హరిశ్చంద్రులు? స్వాభిమానధన యగు సీతకడగల ఆమా
త్రపు ఆత్మగౌరవమయినా లేదేమి, అక్కసులమువారి
కోడలనని చెప్పుకొను చంద్రమతియందు! జీవితముహా
సత్యములనే పోగొట్టు న్రతనివైదులు, సత్యవ్రతములు,
ఆదర్శములు, ధర్మములు సత్యములుగావు, అవి భ్రాంతి
సత్యములు.

జీవితముహా పవిత్రసత్యములనే పోకడబెట్టి యం
త్రము లాగున తూచా తప్పకుండ, ధర్మపదవిని నడిచే
సత్యహరిశ్చంద్రుని పాత్రము విచారింప నక్కఱలేదు.
ఇట్టివారికడ ధర్మాభిజ్ఞతయే (sense of duty) కాని,
ధర్మజిజ్ఞాస (conception of duty) కన్నట్లుదు. ధర్మ
ముయొక్క అక్షరత్వమేగాని, ధర్మముయొక్క సత్త
త్వము వీరిబుద్ధియందు మృగ్యము. ఇందుకు నిదర్శనముగ,
సంస్కృత మార్గంఢేయ పురాణమున చంద్రమతిని
వధించు సందర్భమున వారిశ్చంద్రుడు, “అహో! స్వాధీ
నవృత్తు లెంతగన్యలోకదా, అస్వాధీన వృత్తుల కాత్మ
హత్యకైనను పిలులేదు.” *అనికార్యమునకు గడం
గుచు తనధర్మాభిజ్ఞతను వ్యక్తపరచును. ధర్మముతో
సహకారము చేయుట అంటే యిట్టిదియే కాబోలు.

*ఇట్టిప్రశస్యాంశ మయిన దొక్కటి మారనమార్గంఢేయపురాణమునగాని, శింకరకవి హరిశ్చంద్రోపాఖ్యాన
మునగాని కానరాదు, వట్టి పదాల ప్రాశస్త్యమేగాని. తెలుగు కవుల భాషాంతరీకరణోరణి కిదియొక యుదాహర
ణము. -రసపట్టులు జారిపోతాయి.

స్వామి కార్యతత్పరమతిని, నిరపరాధిని భార్యను వధించు సత్యవతరతు లొకరు! నిష్కారణ పితృభక్తి పరాయణత్యమున, “మాతృదేవోభవ” యను శ్రుతివాక్యమునకు విరుద్ధముగ మాతనునధించు సితప్రజ్ఞులొకరు! నీతిబోధ పేరున ఇహపరములకు దూరముచేయు నిట్టి కట్టుకథల కేమి విలువ యివ్వవలెనో తెలియదు.

శ్రీరాముడు తన జీవితప్రకాశము, సత్యము, సౌందర్యము పోగానే అంధకారబంధుడై “నైపగ రాని యార్తిచే నదీతలమ్మవలె గూలిపోవును.” సత్య హరిశ్చంద్రుడు తన జీవిత మహాపవిత్ర సత్యమునే చేతులార విక్రయించి, సత్యధురంగుడై ధర్మప్రకాశముచేయును. ఇది దీనికి దానికి జీవితాదర్శములలో గల తేడా; ధర్మ తత్త్వములో గల యంతరము. సత్యహరిశ్చంద్రుని కథ యందు ప్రీతివిశ్వాసములు గలవా రింకొక సంగతిని గమనింపవలసి యుండుంది. రామాయణమున ఋషిభూషణుడైన సత్యమును గురించి బోధించుపట్ల యెన్ని సార్లుదా హరణముగా నెత్తినను, ‘the devil quotes the scripture’ అన్నట్లు, ఉచారణరీతులగు శిబిషక్రవర్తి, అలర్చుని పేర్లే యెత్తుతుందిగాని, తనభర్త వంశములోని వాడగు త్రిశంకు పట్టిచేరే యెత్తడు. ఇది చారిత్రకముగ, నైతికముగ పాఠకులు గమనింపవలసిన యంశము. ఎస్తిమీదు శ్రీరామునకు పూర్వరాజ వృత్తాంతమును చెప్పునందర్భమున త్రిశంకుని పేరు వినబ

డుతుంది గాని, యీ ప్రసిద్ధపురుషుడగు త్రిశంకుపట్టి హరిశ్చంద్రునిపేరు వినబడుదు. అంధ్రనాటక రంగధాముడు, అంధుల కత్యంత ప్రీతిపాత్రుడగు నీసత్యహరిశ్చంద్రు డెవ్వరో విచారించ దగియున్నది.

“కవితాయద్యస్తి రాజ్యేనకిం?” అని అంటారు కొందరుకవులు. అదికాదు సత్యము. మహాకవులదృష్టి వేటు. అదియెంతో భావగర్భిత మయినది. “కాంతాయద్యస్తి రాజ్యేనకిం, కింవా త్రైలోక్యాధిపత్యేన?” అనేది సత్యం. రాముడీసత్యమును చూచుకొనే, అందుకొంతో పడరానిపాట్లుపడి బ్రతకచూస్తే, హతవిధిమరొకలాగున చూసింది. రాముని బ్రతు కాలా అయిపోయింది. కిరుడగురాముడు రాజ్యము కావలెనన్నాడా ఎన్నడయినను? ఈ కిరీటాధిపత్యము లేకపోయిననే బాగుండిపోయేదే యని విచారించువాడు.

మహాభారతకవి విశ్వక్సేయములగు జీవితమహా సత్యములను ప్రతిష్ఠించును. రామాయణకవి ఆపవిత్ర జీవితసత్యములు తొలగిపోవు నపు డాక్రోశించును.

“అసతో మా గమయ సతమ్” అనే శ్రుతికి వ్యతిరేక మయినది సత్యహరిశ్చంద్ర. ఈకథ యిట్లు రసమలేక నీరసముగా నుండుటచేతనే కాబోలు, అనేకు హిమాచలము చాలాకాలము నుంచి వ్యాప్తమయియున్నను, ఏసత్కవియు దీనిని కావ్యరూపమునగాని, రూపకము గాని వ్రాసియుండలేదు.

మా వ్యాస కర్తలకు

వ్యాసములు చిన్ననైజా కాగితములపై ఒకనైపున మాత్రమే విడిఅక్షరములతో బంతులు దూరదూరముగా దిద్దుబాట్లు లేకుండ, తిన్నగా వ్రాసి వర్ణక్రమమునను తప్పులు లేకుండ చూచుకొని పంప వేడికోలు. లేకున్న ముద్రాకార్యములయందు మిగుల కష్టము కలుగుటయే కాక తప్పులుకూడ నిలిచిపోవునని మనవి.

సంపాదకుడు, ‘భారతి’

ఎండఁ బడి వచ్చుటను నొకయింత సేపు
 బడలికలు వాయ విశ్రాంతిఁ బడయఁగోరి
 “పేలసు లయిబ్రీ”* యందు పెద్దమేడ
 మీద పేముకుర్చీలోన మేను వచ్చి,
 పుస్తకము విప్పి యిటునటుఁ బుటలఁ దిప్పి
 కొనుచు సేమేమొ యోచించుకొనుచు నుండ;
 స్రుతికి నింపొనఁగూర్చు ఝాంకృతులతోడ,
 మిసమిసలఁ గ్రక్కు నెమ్మేని పసిమితోడ,
 సధిక లావణ్య మొప్పఁగ నతిముదమ్ముఁ
 గూర్చు చిఱుఱెక్క లట్టె యల్లాఁచికొనుచు,
 బాలకట్టల సందుల జాడనుండి
 వచ్చె లోనికి నొక మదబంభరంబు.

* * *

భ్రమరమా! యేమి పని గొని వచ్చినావు?
 వచ్చినావు సరే! నీకు స్వాగతంబు.

మించిపోయెడి కార్యంబు కొంచెమేని
 ననల లేకున్నచో తుణ మాఁగిపోమ్ము,
 మంచిచెడ్డల మాటాడ నెంచెదేని,
 ముచ్చటల నాడికొన నీకు ముచ్చటేని.

* * *

నిగనిగల నీను తెక్కల నిగ్గుతోడి
 త్వన్మనోహర రూప సౌందర్యగరిమ
 తనివి తీఱఁగ నద్దాల తలుపులందుఁ
 జూచికొన నెంచి యిమేడఁ జొచ్చినావో!
 శ్రమను బడియున్న ననుఁ గాంచి జాలి నొంది
 త్వన్మనోహర మధుర గీతమ్ము లనెడు

జోలపాటలచే నిద్రఁ జొనిసి నన్ను
 నేద దేర్చగ నిటు దయచేసినావో!
 తరులతాగుల్యపుష్పసంతతులచేతఁ
 జిత్త మురించు నారామనీమలందు
 సంతతానంద సంచార సరణి విడని
 యతుల సౌభాగ్యశాలివి యైన నీవు;
 బహుళ బహువిధ పుస్తకప్రతిచేతఁ
 జారుతరమైన పుస్తకాగారమందుఁ
 బ్రవిమలామోదయుతుండ “శ్రీరాజపుస్త
 కాలయపరిరక్షకుండ”† నే నగుదుఁజుమ్ము.

పుష్పనవమందు నుండఁగ బుద్ధి నీకుఁ,
 బుస్తకాలయమం దుండ బుద్ధి నాకు;
 నన్నిగుణములఁ గాకున్నఁ గొన్నిగతుల
 నీకు నాకును బోలికల్ లేకపోవు.

పలురకంబుల పుష్పముల్ గలుగు నీకు,
 పలురకంబుల గ్రంథముల్ గలుగు నాకు;
 పుష్పములఁ గాంచి యుప్పొంగిపోదు వీవు,
 పొత్తములఁ గాంచి యుప్పొంగిపోదు నేను.

పూలలోపలఁ దిరుగుచుఁ బూలవైన
 వ్రాలుచును లేచుచుండెడి పట్టులందుఁ
 బుప్పొడుల నీవు మునిఁగెడు చొప్పుగానె,
 గ్రంథభాండారమున నేను గ్రంథములను
 బైకిఁ దీయుచు నుండెడి పట్టులందు,
 బీరువాలందు నుంచెడి వేళలందు,
 దుమ్మురేఁగఁగ మునుఁగుదు దూళులందు.

* Palace Library.

† Palace Librarian.

పుష్పచయమున మకరందపుష్టి గలుగు,
గ్రంథవితతిని రసపుష్టి గలుగుఁ జమ్ము;
పుష్పపుటములలోఁ దూఱి పూవుఁదేనె
తనివి తీఱఁగ మఱిమఱి త్రాగు దీవు;

గ్రంథపుటములపై దృష్టి కడఁక వ్రాల్చి
కవితలోఁ గల్గు రసమును గలుపు దీఱ
నిత్య మాస్వాదమొనరింతు నేను గాన
నీకు నాకును బోలికల్ లేకపోవు.

ఎన్ని పూలను వెదకిన, నెంత శ్రమము
పడిన మధురస మొక్కటే పడయు దీవు;
గ్రంథములలోన నాహ్లాదకరములైన
నవరసంబులు లభ్యముల్ నాకు, వినుము.

పుష్పములలోని తేనియ బొట్టులట్లు
లుండి యుండని యట్లుండకుండుఁ జమ్ము;
పట్టి యాకర్షణము నేయునట్టి శక్తిఁ
గలిగి యోలల నాడింపఁగలుగుఁ జమ్ము,
నవనిధుల మించఁజాలెడు నవరసములు.

తీయనై నట్టి విరితేనెతేటలందు
మరులుకొని నీవు సర్వంబు మఱచునట్లు,
చదువ మొదలిడి యట్టటే చదువుకొనుచుఁ
బోవఁగా రసస్ఫూర్తిని బొంది, నేను
తన్మయత చెందుచుందును దఱచుగాను.

అతిమనోజ్ఞంబులై లోక మాదరింప
నలరు వస్తువుల్ రెం డిలఁ గలవు సుమ్ము;
గంధస్థలియును, విను మఱి కామినియును;
పటుతరంబైన వలపులఁ బర్వజేసి
వనరమకు వన్నె గూర్చు సంపంగి పూవు
మాటనైనను దలఁప వదేటిబుద్ధి?

దవ్వదవ్వలనే నిర్వుఁ దలఁతు కాని
దరియ వెప్పుడు, వాహ్యళి మఱచియైనః

భయమొ, ద్వేషమొ, క్రోధంబొ, పలుకరాదె?
శాశ్వతవిరోధ మిది యేల సంఘటిల్లె?

భ్రమరమా! విను నైస్థికబ్రహ్మచారి
పటుతరంబైన వలపుల బ్రమయఁ జేసి
చిత్తము హరించు కామినిఁ జేరఁజేమొ,
దవ్వదవ్వలనే నిర్వుఁ దలఁచునేమొ;
దరికిఁ జేరుట యనఁ గడు వెఱచునేమొ;
దైర్యముగఁ జూడఁగానైనఁ దలఁపఁజేమొ;
భయమొ, ద్వేషమొ, క్రోధంబొ, పలుకఁజేమొ:
యిందు మీ కిర్వురకు సామ్య మేమి కలదో!

తమ్మిపూఁ దేనెసోనల తమినిఁ దగిలి
కాలగతి నీవు తెలిసికొఁజాల వకట!

ప్రాద్దుపోవఁగ గమలంబు తద్ద ముడుఁగఁ
దమ్మిపువుగర్భమున నీవు తగులుఁ జెంది
యెంతగాఁ దల్లడిల్లుదో యెవరి కెఱుక!
కోరి కష్టంబు పైవేసికొనఁగ నేల?

సంపెఁగకుఁ దోడు నీ వంబుజమును గూడ
విడిచి తేనియు దినములు గడవవొక్కొ?
ఆఁకలిని దీర్చుకొనఁగ నాహార మొదవి,
దప్పి దొలఁగింప మంచితీర్థంబు దొరకి,
చదువుకొనుటకు గ్రంథముల్ చాలఁ గలుగ,
నింతకంటెను భాగ్య మింకేమి వలయు?
కాని హృదయంబు సంతుష్టిఁ గాంచబోడు,
కోరికల కోరి మిగిలిచికొనును గాని.

భ్రమరమా! యింక నొకమాట పలుకఁదలఁతు:
నిన్ని సదుపాయములు నాకు నున్న, నిట్లు
సౌఖ్యయుతముగ దినములు జరుగుచున్న,
భ్రమరమై నేను సతతంబు వనములందుఁ
దరు లతొ గుల్మ పుష్పసంతతుల నడుమఁ
దనివి తీఱఁగ విహరించు తలఁపు గలదు;

కోరకంబులఁ బరికింపఁ గోర్కె గలదు;
వియు పూవుల దర్శింప వేడ్క గలదు;
పూవుపూవున వ్రాలఁగా బుద్ధి గలదు;
ఉద్ధతిని పుష్పాదుల మున్గ నూహ గలదు;
మధుర మధురస మానఁగా మనసు గలదు;
వాసనలఁ దృప్తి నొందఁగా నాన గలదు:
కోర్కె లున్నవి, నెరవేర్చికొనుట యెట్లు!
భ్రమర మగు టెట్లు!! వీనిని బడయు టెట్లు!!
నీవే దీని కుపాయంబు నిర్ణయింపు.

* * *

వసరుపురుగును నెచటనో పట్టి తెచ్చి
జమ్మనుచు రేచు ధ్వనులచే సొమ్మసిలఁగఁ
జేసి, చుట్టును నృత్యంబుఁ జేసికొనుచు
మధురగీతంబులనో, లేక మంత్రములనో
గ్రుక్కఁజెప్పక జపించి యొక్క మొగిని
భ్రమరముగ మార్పఁజాలు సీఁజ్జ యంట;
ఏది చూతము, సీఁజ్జ యెట్టియదయ్యె,
భ్రమరముగ నెన్ను మార్పఁగా రమ్మ! నీకు
నేను గూడను సాయంబు నెఱపుకొఱకుఁ
గన్నులను మూసికొందు నాకరయుగమునఁ,
జిక్కుబట్టదఁ జిత్తంబు చెదరనిక,
నిన్నె ధ్యానించుచుండును నియతి కడ.

నీవు దీనిని సాధింప నేర్తువేని—
అగును మన కెంతో యానంద మపుడు తేటి!
మిత్రభావంబు మనకు సమృద్ధి గాఁగ
యొక్కరొకరికి సాయమై యుండవచ్చు;
బాలపవనుండు పూలవీణనల విసరఁ
దీగయుయ్యెలలం గూడి యూగవచ్చు;
దట్టమైనట్టి పొదరిండ్ల నిట్టె నూటి
కూడి దాగుడుమూఁతల నాడవచ్చు;
కంతముల నెత్తి శ్రుతులను గలియఁజేసి

మృదుల గీతాళి వన మలరింపవచ్చు;
కమ్రతరమైన పుష్పాడి గంధములను
కొల్లులుగ మేనులకుఁ బూసికొనఁగవచ్చు;
నవనవోత్సాహభరిత మానసుల మగుచు.
నీవు దీనిని సాధింప నేర్తువేని—
భ్రమరకీటకన్యాయంబు ప్రబలినట్లై
భ్రమరమానవన్యాయంబు బ్రబలఁ గలదు;
నీకు యశ మబ్బు, గోరిక నాకుఁ దీటు.
అళిరో! క్షణమని చాలనే పాపినాడఁ,
దప్పు క్షమియింపఁగాఁ దగు చొప్పు గనుచు.
నిన్ను వీడిన వనలక్ష్మి చిన్నవోవుఁ
గాన నీ విక మరలుటే కర్ణమేము;
ఏరొ పేర్వెట్టి పిలుచుచున్నాను నన్ను
దిగువనుండి, యదెట్టిదో తెలిసికొనఁగఁ
బోయి నత్తును, నీవును బామ్ము; కాని
యళిరో! మఱువకు, దయయుంచు; గంతెచాలు.
చిన్నవిషయము నొక్కటి చిత్తగింపు
మిట్లు గా నుంటి మిక్కిలి మింతిపఱకు;
నన్నిప్రాణులయందును నెన్నోగతులఁ
బ్రకృతిలో మార్చె నతము గన్పట్టుచుండ,
నెపుడు నిట్లుందుమని చెప్పు టెటులు తేటి!
ప్రకృతిశాస్త్రానుగుణ్యమై భావియందు
మార్పు లేవేని రావచ్చు మనలఁ గూడ,
భావములయందో! జీవితకథమునందో!!
తనివి దీఱఁగ నుద్యానవనములందు
వేడుకలతోడ దినములు వెళ్లఁబుచ్చి,
కొంతకాలంబు చన్న యనంతరంబు
మఱచిపోవక దయ యుంచి మఱల రమ్మ;
మార్పు గలుగుటయే సంభవంబు గాన,
మంచిచెడ్డల మాటాడ వచ్చు గాన,
ముచ్చటలఁ జాల నాడికోవచ్చు గాన.

అభినవ శ్రీకృష్ణుడు

విమర్శనము

పెద్దిభాట్ల వీరయ్యగారు, బి. ఏ., బి. యల్.

హిందూమతమునకు వేరుపురుగు లగు ఆర్యసమాజ బ్రహ్మసమాజపు దివ్యజ్ఞానసమాజ మతములు కొంతకాలముగ మనదేశమున ప్రబలుచున్నవి. అందు దివ్యజ్ఞానసమాజము ఆంగ్లేయ రాజకీయసంబంధముతో ప్రారంభింపబడి మనలో ఆంగ్ల విద్యాధిపతులు దేశము కొరకు పాటుబడుటలో వెనుకంజవేయుటకు సుద్దేశింప బడిన పెడప్రోవయని కొందరు తలంచుచున్నారు. ఇంతకు దివ్యజ్ఞానసమాజము మతము యనునదియను గలను. నామిక్రమము శ్రీవక్త్రం భోగపృథ్వీకాస్త్రీగారు వంశ పారంపర్యము గల పూర్వచారసాంప్రదాయమునకు జెందియుండి బంధువులలో గొందరు దివ్యజ్ఞానసామాజికు లుండుటచేత కాబోలు వారి సాంగత్యమువల్ల వీరికి దివ్యజ్ఞానావేశము గలిగి యిహేల 'అభినవ శ్రీకృష్ణుడు' అను చిన్న పుస్తకమును బ్రచురించియున్నారు. అందు కాస్త్రీగారు మనసుకము నాచారములను చాలవరకు ఖండించుచు కృష్ణాజీగారి యందు తమకుగల అభిమానమును పూర్తిగ వ్యక్తపరిచియున్నారు. ఇప్పుడు కాస్త్రీగారి పుస్తకమును విమర్శించి అందలి సంగతులను గొన్నిటిని చదువరుల కెరుకపరచుచున్నాను.

దివ్యజ్ఞానసామాజికుల దృష్టిలో జడ్డు కృష్ణమూర్తిగారు లోక గురువుగ నున్నారు. అంతమాత్రముగాక భోగపృథ్వీకాస్త్రీగారు లోకదృష్టి నానాటికి కృష్ణాజీగారిదెస దిరుగుచున్నదనియు, వారి ఉపదేశరత్నములను సాక్షాత్తుగ విస సర్వమానపు లభింపింపుచున్నారనియు, ప్రార్థనీయులు మత్స్యేంద్రాంతములన్నింటికిని జన్మస్థానముగ దేశమే తమ జన్మభూమియని పిర్రపీనుచున్నారనియు, వారికిని కృష్ణాజీగారిని వినివలెననెడి కుతూహలము వృద్ధి నొందుచున్నదనియు వ్రాయుచున్నారు. లెడుబీటరు గారికి 'యోగీ' ఓరుదమును తగిలించినారు, కృష్ణాజీ

గారిని బాల్యమున బిసెంటమ్మగారు లెడ్జీటరుగారి శిష్యునిములో నుంచిననియు, ఆ తన హూణవిద్యాశిక్షణ మేగాక ఆహారవిహారప్రవర్తనమునందుగూడ శిక్ష నిచ్చుచుండెననియు, మహర్షి దేవాపిగారికడకు కొన్ని దినములు ప్రతిరాత్రియు కృష్ణమూర్తిగారి మూలదేహము నిద్రించువేళ నూత్నశరీరముతో యోగీలెడ్జీటరుగారు తీసికొనిపోవుచుండెడివారనియు, అతని పదిపదిహేను నిమిషములు శ్రీమహర్షులవారు కృష్ణమూర్తిగారికి సాధన చక్షుప్తయమును బోధించుచుండిరనియు, ఏ రెండుమాడు వాక్యములో తప్ప వారిమాటలతోనే "పరమగురు చరణాన్నిధి" అను వేరుతో నాంగ్లమున నొక గ్రంథ రాజమును శ్రీ కృష్ణాజీగారు రచించి దానిని లోక హితార్థమై ప్రకటించిననియు శ్రీకాస్త్రీగారు తమపుస్తకములో వ్రాసియున్నారు. దివ్యజ్ఞానములేనివారి కి పైకన విశ్వాసానర్హ మని వేరుగ వ్రాయనక్కరలేదుగాదా.

బిసెంటమ్మగారు శ్రీ జగద్గురువులగు శ్రీ మైత్రేయమహర్షులు కృష్ణమూర్తిగారి శరీరము ద్వారా ఆవేశించి ధర్మస్థాపన జేయుదురనేసంగతి జగద్గురువుల వారింట్లనే వింటిమనియు, కృష్ణమూర్తిగారికి తగు విద్యాబుద్ధుల నిచ్చు బాధ్యత తమయందను, లెడ్జీటరుగారియందును ఉంచిన ప్రపంచమునందు వెల్లడిజేసిననియు శ్రీకాస్త్రీగారు వ్రాయుచున్నారు. ఇది రెండవకథ. పరకాయ ప్రవేశబోధ కిది యాధారము కావచ్చును. కృష్ణాజీగారి యొక్కశరీరము శ్రీ జగద్గురువుల యవతరణమునకు తెగిన యుపాధియే యని అనేకమందిసభ్యులు నమ్ముచుంకిరట. అనగా నమ్మనివారును కొందరు గలరుకాబోలు! కృష్ణాజీగారి తండ్రి నారాయణయ్యగారికి తారకసంస్కార దేశములందును, వానిప్రచారమునందును నమ్మకముబోయి పిల్లలసౌధనమునకై హైకోర్టులో దావా తేగావ్యాజ్య

పర్యవసానమును ముందుగానే గ్రహించి సదరు కోర్టువారి తీర్పు అమలుజరుప వీలులేకుండునట్లు ఇండియాదేశము నుండి కృష్ణమూర్తిగారిని తెనెంటువ్యూగారు మున్ను శ్రీ కృష్ణుని కంసుని బానిసనుండి తప్పింప గోకులబృందావనమున కుంపినట్లు ఇంగ్లాండుదేశమునకు బంపిన శ్రీ శాస్త్రి గారు వ్రాయుచున్నారు. ఆహా! ఏమిసాహసము! అమా యభవన నారాయణమ్యూగారిని కంసునితో పోల్చుట యా! పాశ్చాత్యదేశములందు నిరుపమానచుగు అనుభవ జ్ఞానమును సంపాదించి సహచరులతో గలిసి మెలంకచు తమయభిప్రాయములగు జర్పించుచుండిన కృష్ణాజీగారు గళాకాలందు సామాన్యముగ నేయుండి, పట్టపరీక్షలలో కృతార్థతొంద ప్రయత్నించినట్లు గానరాదని శ్రీ భోగప్పయ్యశాస్త్రిగారు వ్రాయుచున్నారు. వీరి సహచ రులెవరోగదా! వీరికి గలిగిన అనుభవజ్ఞానవివరములు తెలి పిన బాగుగనుండెడిది.

ఇక మూడవకథయొక్కటి గలదు. హాలండుదేశము లో ఆమెను పట్టమున జరిగిన వార్షిక తారకసంఘ సమావేశ సందర్భమున శ్రీ జగద్గురువులు త్వరలో నవత రించుదురనియు, వారికి పన్నిద్దరు శిష్యు లందురనియు, అందులో నేడురిని పేర్కొనిరనియు బిసెంటుమ్యూగారు ప్రకటించెరు! వీరికి నే మనవలెనో తెలియుటలేదు. ౧౯౨౨ లో అడయారుసభలో కృష్ణమూర్తిగారి ఉపన్యాసము విని శ్రీ జగద్గురువులు కృష్ణమూర్తిగారి నావేళించి మాట్లాడినట్లునుకొనిరని శాస్త్రిగారు వ్రాయు చున్నారు. దయ్యము లావేళించుట కని వినియుంటిమి గాని గురువు లావేళించుట ఒక పిల్లకథగా నున్నది. పూర్వోత్తర సందర్భములు పెక్కులు తెలిసియున్న పురుష అతిపరిచయదోషముకలిగి సత్యగ్రహణమున కాటం కమగునని శ్రీ శాస్త్రిగారు వ్రాయ సాహసించుచు న్నారు. మానసికారణ్యులలో నూతనోపదేశబీజములు వృద్ధిరావని శాస్త్రిగారే విపులముగ విచ్చించుచున్నారు. చెల్లనీడనుపడు బీజములు చావక ఏమికాగలవు? అచట ఉపదేశము లరణ్యరోదనములు కాగలవు. “పూర్వపు శాస్త్రజ్ఞానములతోను, అభిమానములతోను, పూజల తోను, ఆచారములతోను, నమృక్తములతోను నూతనోప

దేశములను సంకీర్ణముచేసినయెడల తత్త్వము పొడగట్టను” అని శాస్త్రిగారు వ్రాయుచున్నారు. ఇది బ్రహ్మాంగారి తత్త్వము మించినట్లు లున్నది. పూర్వాచారములు నూత నోపదేశములనల్ల సంకీర్ణ మగుగుటకు మారుగా నూతనోప దేశములే పూర్వాచారములనల్ల సంకీర్ణ మగుననుట కడుం గడు సాహసము.

పూర్వాభిప్రాయములే నిత్యసత్యము లని నిశ్చ యించుకొని వానితో నూతన సందేశములు ఎంతవరకు సరిపోవునాయని విమర్శచేయదొడగిన యథార్థము చిక్క డట. అటు నొకకాలును, ఇటు నొకకాలును నుంచు వారికి నుభయపదభ్రష్టత్వము మాడ తటస్థించు నని శ్రీ భోగప్పయ్య శాస్త్రిగారు వ్రాయుచున్నారు. ఒక భ్రష్టత్వము ను వా రంగీకరించి నందులకు వారికి మనము కృతజ్ఞులమై యుండవలెను. అభినవ శ్రీ కృష్ణసందేశ యథార్థమును గ్రహింపవలె నన్న నట్టి గ్రహణమునకై దృఢ సంకల్పము చేయవలె నట ఇష్టానిష్టములను కొంతతడవైనను కట్టిపెట్టవలె నట. — “మన విద్యావిశేషము చాలనట్టుకు ఎరువు సామ్మ. అది మనదికాదు. మనయర్థములు, తాత్ప ర్యములు మనవి కావు. ఇతరులవి” అని దివ్యజ్ఞానసమాజి కులగు శాస్త్రిగారు వ్రాయుటలో వింతలేదు. వారి యనుభవ మట్టిది. అంగ్లేయుసారమును గ్రహించువారికి గీతాశాస్త్రార్థము లందు విపరీతము దోచుట సహజము. కృష్ణాజీగారి సందేశగ్రహణసామర్థ్యమును సంపాదించుకొ నక వృథాసందేహములతో తంటాలుపడుచున్నారమట— అంతట శాస్త్రిగారు మనలకు నాల్గవ కథను బోధించు చున్నారు. “జన్మముసాధ్యమైనవనియు, కృతకృత్యుల మనియు, అప్రకామలమనియు, తమ ప్రియతిముని తమ లోనే కనుగొని ప్రియతిమునితో నైకమైతిమనియు, సర్వలలోని ప్రియతిములు తామేమనియు, జీవన్ముక్తుల మనియు, పరిపూర్ణులమనియు, అపరిచ్ఛిన్నులమనియు అద్వితీయులమనియు, నఖండైకరసానంద స్వరూపుల మనియు శ్రీకృష్ణాజీగారే విష్ణుప్రముగ నుడువుచుండ— ఇతరుల వాక్యములు ప్రమాణమై మన సందేహములను

బోగొట్టగలవా!" అని శాస్త్రీగారు తెలియజేయు కథను చదువరు లెంతవరకు విశ్వసింపగలరోకదా. ఏలేడ్వీటరుగారి సహాయములేనిదే దీనిని గ్రహించుటెట్లు? సంసారమునుండి తప్పించుకొన నిశ్చయించితిమేని అభినవ శ్రీ కృష్ణ సందేశ మురళీగానమాధుర్యపానము జేయవలెనని శాస్త్రీగారు బోధించుచున్నారు. ఊరజలమిశ్రితకూపాదకపానముచేయుట కలవడిన శాస్త్రీగారివంటివారి కికనట్టిపానీయము లనవలసినవి శాస్త్రీగారియొక్క యభిప్రాయము.

శ్రీ కృష్ణాజీగారి సందేశము గూడ ప్రాచీనోపదేశములకంటె భిన్నమనియే చెప్పవలసియున్నదని శ్రీభోగప్ప శ్యాశాస్త్రీగారు వ్రాయుచున్నారు. నూతనోపదేశము అగ్రాప్యములనుట విశేషాన్వయము అని శాస్త్రీగారు చాటుచున్నారు. శ్రీ కృష్ణాజీగారు పిన్నయసుఖానే దేవాపి మహర్షులయొక్క యుపదేశ పాత్రులయినను మనము నమ్ములేదా యని శాస్త్రీగారడుగుచున్నారు. మిగిలినవారాత్రులు కాబోలు! ఎరు కృష్ణాజీగారి సందేశమున కర్హులారే వారే నిర్ధారణ చేసికొనవలెనట! శాస్త్రలోకజ్ఞానాధిక్యము లిందుకు పనికిరావట! కృష్ణాజీగారి వైతరపురుషులైనను పూర్వపు ఆవతారపురుషులైనను హిమల సేమియుజాపుటలేదట! ఏమచుహిమలను కన్నులారజూచినశిష్యులే వారిని త్యజించిరనియు, మప్పదింప త్యరములను ముందటికథయగు దివ్యజ్ఞానసమాజసాపకులలో నొకరగు మేడంబ్ల వ్యాట్సే అమృతగారు కొన్ని యద్భుతములజూప అప్పుడు సమ్మిలవా రందరు తరువాత ఆపన్నయు అబద్ధములని త్రోసివేయలేదా యనియు శాస్త్రీగారడుగుచున్నారు. అప్పుడే ఆవికల్పనలని పత్రికలలో బ్రచురింపబడినది-అప్పటి హుటుహూమి లిప్పుడు లేరు కాబోలు! జర్మనీదేశపు పసిబాలకుడొకడు తన తల్లి ప్రక్కను కూర్చుని శ్రీ కృష్ణాజీగారు ఆంగ్లముననిచ్చిన యుపన్యాసమును విని ఆంగ్ల భాష బొత్తిగా తెలియకున్నను ఆ యుపన్యాససారమును తన భాషలో నుడివెనట! చేపలు చెట్లెక్కు కథవలె నున్నది. ఇట్టిమహిమలు కొన్ని కృష్ణాజీగారియం దున్నటుల శాస్త్రీగారు వ్రాసిరి.

అభినవ శ్రీ కృష్ణుడు సార్థక నామధేయుడట. "మనకిదివర కవరను 'నేనుమున్నడను' అని ముఖతః చెప్పినవారు లేరుకదా. ఇది మనకు నూతనభాగ్యముకదా" అని శాస్త్రీగారు వ్రాసియున్నారు. అభినవకృష్ణులల నన్నిటిని దెలుపక సార్థక నామధేయుడనుచున్నారు. ఆ వివరములు శాస్త్రీగారికే తెలిసియుండవలెను. మనము పూర్వాచార్యులయభిప్రాయములను స్వానుభవజన్యవివేకజ్ఞానముతో బరిశోధింపజాలకున్నామట! అభిమత్యునిభంగమన శాస్త్ర సిద్ధాంత సంప్రదాయాచారములలో మిగిలినానిబంధములనుండి బయటపడజాలకున్నామట! శాస్త్రీగారి యభిప్రాయములో సన్యాసులు బైం గులు హరిదాసులెల్ల బూటకులని ధ్వనించు వాక్యములు వ్రాయుచుచిన్న సెలయేళ్లలో స్నానముచేయుచు రాళ్లను బూరించుచు యాత్రలుసలు పునట్టి అభ్యాసముగలరానకు నిరంజనమగు కృష్ణాజీగారి సందేశమునే రాజబాట విసుగుపుట్టింపకమానదుగదా యని యనుచున్నారు. మోక్షమార్గములను గురించి క్రైస్తవులు మొదలగు మర్కటలందరు తమదే రాజబాటయనుట విషమపాతకాలలో జదివిన శాస్త్రీగారికి దెలిసినవిషయమైయున్నది. కర్మలుగాని, బాహ్య ప్రమాణములుగాని మోక్షమునకు సహకారి కానేరవను శాస్త్రీగారు ఎవరికి వారే ప్రమాణము కావలెననుచున్నారు. ఒక ప్రమాణమునందు విశ్వాసము కిగ్గగా మరొక ప్రమాణము నన్వేషించుచు కప్పవలె గంటలు వేయుచున్నామట! బాహ్యప్రమాణము లనేకములు గలవు. వీరిని అంగీకరింతుమని భోగపూర్వశాస్త్రీగారు శంకించుచున్నారు. కృష్ణాజీగారి వాక్యములందైనను గుడ్డినమ్మకము గూడ దనుచున్నారు. అది స్వబుద్ధియుక్తమని తోచవలెనట. పరమార్థవస్తువు కర్మలెల్ల లభ్యమగునట్టిదికదానియు, విద్యాగంధముగలవారు సహితము పూర్వాచారములను వదలలేకున్నారనియు, ఈశ్వరుడు మక్క-మాంసము తినుదారిలో నున్నాడని తెలిసి మానవులలో విషమత్యమును జూపును ప్రవర్తించు మనకు ఈశ్వరపూజ లెట్లు ప్రయోజనము లగునని ప్రశ్నించుచున్నారు. దేవాలయములయొక్క ప్రయోజనము కొంతకాలము క్రిందయుండినను ఇప్పు

డది జీర్ణించినట్లు. సంధ్యాచందనములు వదలి మరొకజపమున దాసప్తు లగుచుంటిమని శాస్త్రీగారు వ్రాయుచు మోక్షార్థికి కర్మలాటంకములని, పరాశ్రయబుద్ధిని వదిలి స్వాశ్రయపరులు కావలెనని బోధించుచున్నారు. ఇట్టిదే మెట్టవేదాంతము. దివ్యజ్ఞాన సమాజము నాశ్రయించుటలో వీరికి పరాశ్రయబుద్ధిలేదు కాబోలు! పేరు సర్వసంగ పరిత్యాగమును బోధించుచున్నారు. త్యజింపవలెనన్న పాగవేయమని కాదని నిర్వచనముచేయుచున్నారు. కోరికలనుండి, అనుభవములనుండి తప్పించుకొన నెవరికి సాధ్య నని శాస్త్రీగారు రడుగుచున్నారు. పరానుభవములను అనుసంధానముచేయవలెననియు అట్లుచేయుట సామాన్యులకు సాధ్యముకాదని శాస్త్రీగారునుచున్నారు. సరళత్వములేని మనస్సు దేహశాస్త్రమున కుపాధిమానములలోను, కుతర్కములలోను, గరువులలోను, కర్మకలాపములలోను తగులుకొని చిక్కునడి లక్ష్యము నంటదట! కృష్ణాజీగారికి లెట్టిటరుగారు గరువుగ నేల కావలసిరోగదా! వాసుదేవ పరబ్రహ్మమే తానని సాక్షాత్కారముగలిగిన ముక్తుడగునని శాస్త్రీగారు బోధించుచున్నారు. ఇందుకు దివ్యజ్ఞానసమాజ మవసరము లేదుగదా!

చిత్తశుద్ధి, సత్వశుద్ధి, అహంకారశుద్ధి కలిగిన సాక్షాత్కారము కలుగుననియు, అట్లు ముక్తిబొందిన మానవుడే ఈశ్వరుడనియు, స్వయంతీర్థ్యమగాని మనుజుండు నితరులకు మార్గజ్యోతిగ నుండజాలడనియు, సంఘము మన్నగు బాహ్యములు జీవితమును ఆధ్యాత్మికముగ మార్పజాలననియు “అందుకనియే శ్రీ కృష్ణాజీగారు సుమారు ౨౦ సంవత్సరములనుండియు తమఅధ్యక్షతక్రింద పనిచేయుచుండిన తారకసంఘమును తీసివేసి”రట్లభిర-ఈస్వల్పవిషయము తెలిసికొనుట కవతారపురుషుడనేవారి కే ౨౦సంవత్సరములుపట్టిన సామాన్యులసంగతి ఎట్లుండునో చదువరులే తెలిసికొనగలరు. లోకభయము, శాస్త్రభయమును వీడి కృష్ణాజీగారి ఉపదేశముల అనుష్ఠింపవలెనట! మాగ్జాలికోరన్యాయకాలము గలించిన దని మర్కట కిశోరన్యాయకాల ము స్తమించుచున్న దనియు సింహకిశో

రన్యాయకాల ముదయించినదని భోగప్రయ్య శాస్త్రీగారు బోధించుచు ఎవరికి వారే గురువుగా నుండవలెననుచున్నారు.

ఇంతవరకు శ్రీ శాస్త్రీగారు కృష్ణాజీగారి ఉపదేశముల సారమును తమవాక్యములలో దెలియజేసియున్నారు. సాధ్యమైనంతవరకు శాస్త్రీగారి మాటలనే యనువదించియున్నాను—ప్రతిమతము బోధించుసంగతులకంటె శ్రీకృష్ణాజీగారు నూతనముగ విశేషముగ బోధించిన సంగతులు లేకపోగా పూర్వాచారములు మొదలగువానిని, గురువులను త్యజించి ఎవరికి వారే లక్ష్యమని, అనుభవమే ప్రధానమని చేయుబోధ కలికాలములో నెంతవరకు కార్యకారికాగలదోగదా. దివ్యజ్ఞానసమాజమునకు జెందిన కట్టుకథలను వివరించి వానియందు శాస్త్రీగారికి గల నమ్మకమును దెలుపుటచూడ కామిర్లు గలవానికండ్లకన్నీయు పచ్చగానుండునటు లున్నది. శాస్త్రీగారికి గల దివ్యజ్ఞానదృష్టివల్ల కొన్నిదృశ్యములు వారి మనఃఫలకమున జేరియుండవచ్చును. ఆది ‘సంగదోష’ ఫలితము కావచ్చును—అందుకు కొంత శుద్ధిసంస్కార మవసరము. శ్రీభోగప్రయ్యశాస్త్రీగారు విక్రియ శ్రమనొంది తాము త్రికరణశుద్ధిగ నమ్మిన సంగతులను లోకభయము, శాస్త్రభయములేకుండ దెలియపరచినందులకు నాకు సంతోషముగ నున్నది. లోకములో అభిప్రాయభేదము లెన్నోయుండగలవు. నామిత్రునితో, వారి దివ్యజ్ఞానసమాజకృతాంతముతోగాని, కథామంజరితోగాని, ఉపదేశభాగములతోగాని యేకీభవించకుండినను, శ్రీ శాస్త్రీగారి యెడ నాకు బాల్యమునుండి గల గౌరవమును, విశ్వాసమును వెల్లడించుచు వారిపుస్తకమును గురించి వారి యభినవ శ్రీకృష్ణునిగురించి నాకు దోచినవిధగబున విమర్శించియున్నాను. ఇంతకన్న విపులముగ వ్రాయునెడల వ్యాసబాహుశ్యమగునని, సంతేపముగ నాయభిప్రాయములను, సందేహములను వివరించి శాస్త్రీగారి గ్రంథమునందలి ముఖ్యవిషయములను వారిమాటలలోనే సాధ్యమైనవరకు విశదపరిచియున్నాను.

(వెనుకటి సంచిక తరువాయి)

౫

కుట్టాన్ వీరభూపతి భజముపై చేయి వైచి, 'ఏరా! సరే! నా హృదయము మండు చున్నది నిన్న సాయంతనమున నీవుగూడ నీ కే దో మహాభార మున్నట్లు చెప్పితిని. అది నా తో చెప్పవా?' అని యడిగెను. వీరభూపతి కొంచె మాగి, 'మరల నాకథ నా కేల స్మృతికి దెచ్చెదవు? ఈ జన్మ కింతియే. అవివాహితు డనుగా నీజీవితాంత ముండవలసినస్థితియున్నను నాశరీరము మీద నాకే యధికారము లేకు న్నది. వివాహ మేమో చేసికొనక తప్పనట్లు లేదు.' అని సాలోచనాత్ముడై చీకటులుమియు చున్న పడమటి చిక్కువంక నదే విధముగ చూడ మొదలిడెను. కుట్టాన్ లేచి నీటిపాయ వద్దకు బోయి పాదతొళిన మాచరించి, బొడ్డు లోనున్న కత్తి తీసి పడును సరిగా చూచి మరల నొరలో నమర్చి, నీరు పుక్కిలించి యుమిసి వీరభూపతి యొద్ద కూర్చుండెను. వీరభూపతి 'నేతూ! నీవు మహారాజుల బిడ్డవు. నేను మిక్కిలి బీదవాడను. మనమిరువుర మొక్క తరగతి చదువుకొనుచుండుట మాత్రముచేత మన కిట్టి స్నేహ మెట్లాడగూడినది? ప్రాణపద ములైన రహస్యములు నీ వేమో నాకు చెప్పి తివి. నేను నీ కెట్లు చెప్పకుండగలను?' అని తన చేతితో నిగుపాయలుగా తీయబడియున్న

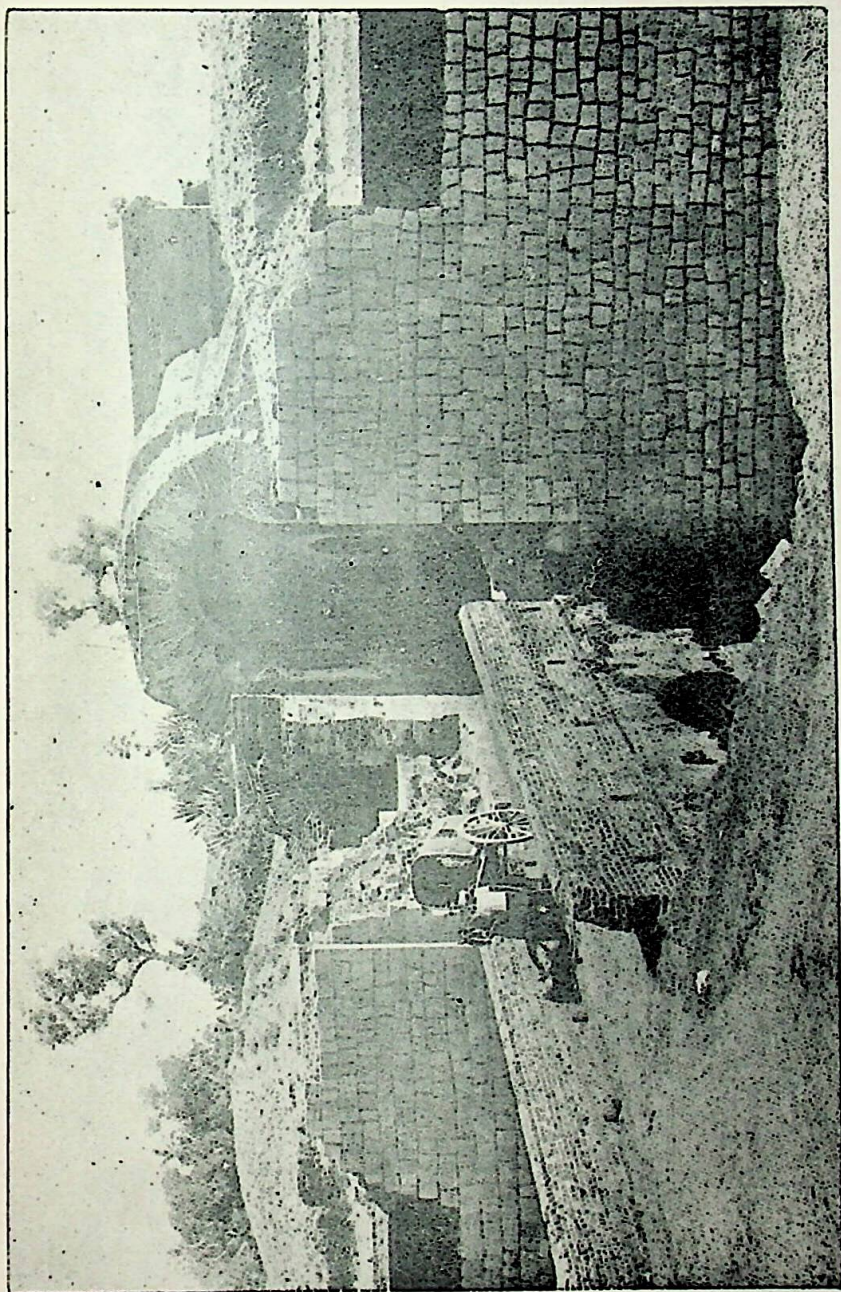
నేతుపతి తలవెండ్రుకల నిమిరుచు, స్నిగ్ధము లైన తనచూపు లతని మొగమున నిలిపి, 'నేతూ! నీవు నీభార్యతో నివసించుచుంటివి. మీయిరువురికి సుఖము లేదని నాతో చెప్పితివి. పాప మాపిల్లను చక్కగా ప్రేమించుము. మహారాజుల యింటిబిడ్డ పేదగుడిసెలో నివ సించు పిల్లకన్న నందకత్తె కాకపోదు. కాదుపో! అంత సౌకుమార్యము పేదవారి కెక్కడనుండి వచ్చును? నా మనఃపూర్తిగా నిన్ను నీభా ర్యను ప్రేమించుమని యడుగుచున్నాను. నీ భార్యను నీవు ప్రేమించెదవని గట్టిగా నాతో చెప్పిన గాని నా కానందము లేదు. రేపు నేను వివాహము చేసికొన బోవుచున్నాను. నేను ప్రేమించిన స్త్రీ యేమో నాకు దుర్లభ. వివా హము చేసికొనకా తప్పదు. ఏమి చేయు ము దువు? ప్రాణము పోయినను వివాహము చేసి కో నని పట్టుపట్టనా? ఇట్లని నాపైననే యాశ లన్నియు పెంచుకొన్న తల్లిదండ్రుల యాత్మ లకు ముసలితనములో నెంత యావేదన తీసి కొని రమ్మందువు? వివాహము చేసికొందును. అనంతరము వచ్చినభార్యతో విముఖుడనై యుండి యేమిసంపాదించుకొందును? ఇహమా! పరమా! ఈజన్మ లెత్తినది సుఖము లనుభవి చుటకు గాదు. కావున నేతూ! నీభార్యను నీవు ప్రేమింతువని వాగ్దానమిమ్ము! అట్లాస

గినచో నాకథ నేను చెప్పెదను.' వీరభూపతి యిట్లు చెప్పుచుండగా కుట్టాన్ కనులవెంట నీరు కార్చుచుండెను. వీరభూపతి కొంచె మూగి, 'తమ్ముడా! నిన్ను నే నిటుల సంబోధించుటకు నీవే యింత చన విచ్చితివి. కన్నులవెంట నీరు దేకుము. నేను నీకన్న నేవిషయములోనను పెద్దవాడను గాకపోయినను వయసులోనైన పెద్దవాడను. అయ్యో! ఇట్లేజ్ఞేపరా!' అని వీరభూపతి తన యుత్తరీయపు కొంగుతో కుట్టాన్ కన్నీళ్లు తుడిచెను. వీరభూపతి మరల, 'ఏమి! వాగ్దానము చేసెదవా! అది నీమేలుకో నమే చెప్పుచున్నాను. నీయందు నాకు గల నేనీ హము నీవలన నీవాగ్దానము తప్పక పుచ్చుకొమ్మని నన్ను వేధించుచున్నది. ఇకముందు నీభార్యతో నీదు సరిగా నుండువని నాచేతిలో చేయి వేయుము!' అని కుట్టానును బలవంత పెట్టెను. కుట్టాన్ మాటలాడలేదు. వీరభూపతి మరల 'నీభార్య యందకత్తెయేనా' యని యడిగెను. కుట్టాన్ మారు పలుకలేదు. వీరభూపతి 'నేతూ! ఈప్రశ్న వేయగూడదని నేనెఱుగుదును. నీయంతఃపురమును గురించిన నాయీప్రశ్న నాయందు నీ కింత నెయ్యము లేనిమొక నాశిరస్సును మొండెమునుండి విడిగా చూచియుండును. నీ వామె సౌందర్యవతియని యనుకొంటి వేని యామెకుగూడ నీ ప్రేమలో కొంత పంచిపెట్టుము.' కుట్టాన్ మాటలాడ లేదు. వీరభూపతి—'సౌందర్యవతి కాద యేని కాదని చెప్పుము.' కుట్టాన్ పెదవులు కదలి నవి. వీరభూపతి—'నేతూ! బిగ్గరగా చెప్పుము.

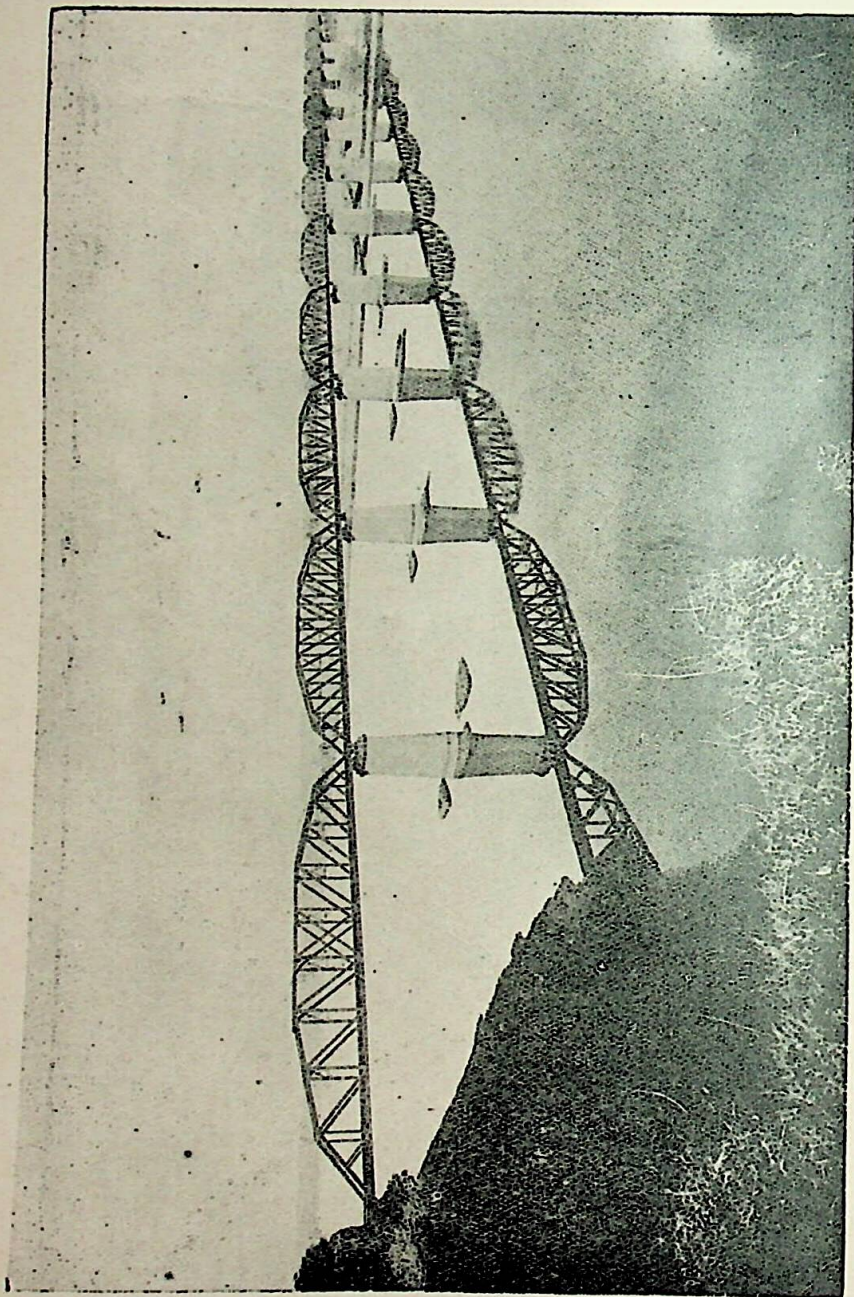
నాగొంతులో ప్రాణ మాన్నంతవఱకు నీరహస్యమును బయటకు పోనిచ్చువాడను కాను. నీకు నాయం దంత నమ్మకములేదా?' కుట్టాన్ నెమ్మదిగా, 'ఇదివరకు నే నామెను పరిశీలించి చూడలేదు' గాని గడచినరాత్రి చూచితిని. ఆమె యందకత్తెయే యగును' అన్నాడు. వీరభూపతి 'అయిన నిక' నేమి? నీ వసుందరమైన వస్తువును ప్రేమించుట లేదుకద, ఇది గృహస్థధర్మము. ప్రతివాడును చేయతగినవిధి. నేను నిన్ను ప్రార్థించు చున్నాను.' వీరభూపతి కన్నుల నీళ్లు గ్రమ్మినవి. మరల వీరభూపతి యిట్లన్నాడు: 'నాకు వచ్చుచున్న దఃఖమును ప్రయత్నముచే నాపుకొనుచుంటిని. నాయనా! నా కీవాగ్దాన మిమ్ము! కలకంఠకంట కన్నీ రొలు కరాదట. శ్రీయంట నుండ నొల్లదట. నా కీ వాగ్దాన మిచ్చినగాని నేనిందండి లేవను.' అని వీరభూపతి కుట్టాన్ పాదములపై బడుటకు సంసిద్ధుడైనాడు. కుట్టాన్ తొట్రుపాటు నంది, 'వీరా! ఎంతమంచివాడవు. ఇన్నాళ్ల నుండి యేమో వట్టిన్నేహితుడ ననుకొంటిని గాని నేను నీవుగా నూహించుకొను సంతతి ప్రేమ నాయందు నీ కున్నదని తెలిసికొనలేక పోతిని. నిజముగా నింతప్రేమకు నే ననర్హుడను. నే నాస్త్రీని ప్రేమించలే కున్నాను. నీకోసమని ప్రేమించుమందువా! ప్రేమించెదను. ప్రేమించెదను. వీరా! ప్రయత్నము చేసెదను. కాలము పట్టున ట్లున్నది. ఊమింపు' మని కుట్టాన్ వెక్కివెక్కి యేడ్వ మొదలుపెట్టినాడు. వీరభూపతి యతనిని గాఢముగా కౌగిలించుకొని

యతనిశిరిస్సును మూర్ఖుని, 'కాలము పట్టి నంత మాత్రముచేత నేమియు తొందర లేదు. సుష్టుగా విచారించి చేయుము! పదిసారులు నేను చెప్పవలసిన దేమున్నది? వాద్దాన మిచ్చి తివి జ్ఞాపక ముంచుకొమ్ము.' 'ఆ. ఇచ్చితి'నను నర్థకంతస్వరములో కుట్టాన్ శిరస్సు అంగీకారార్థ చలనము గనపరచినది. తరువాత నర్థఘటికనే పెవ్వరును మాటాడలేదు. కుట్టాన్ తల యెత్తి వీరభూషణివంక చూచెను. ఆచూపు వీరభూషణి నతనిగాథ చెప్పమని యడుగు నట్లున్నది వీరభూషణి కన్నులలో మెఱుపు మెఱుపినట్లున్నది. అతడుతలవంచి, కుడిచేతితో వై, గై యిసుక గుప్పిల్లుగాఁ దీసికొనుచు వదలిపెట్టుచు, 'నేతూ, ఈరహస్యము నే నెవ్వరికిని చెప్ప దలంచుకొనలేదు. ఎవ్వరికిని చెప్ప నని యొట్టు పెట్టుకొంటిని. ఆయొట్టునుకూడ నిర్లక్ష్యముచేసి నీకు చెప్పించుచున్న యీశక్తి యెందున్నదో నాకు తెలియుటలేదు. నీవు నీ రహస్యములు నా కంతగా చెప్పటచేత నాహృదయము నీమెడల కరగి నీరైనది. నీవంటివాడు నాతో నంత చసపు, సంక్రమేమ చూపించుటచేత నాహృదయమునకు లేనిమార్దవము వచ్చినది. ఉన్నపట్టుదల నడలినది. కాని, నేతూ! నాకథ చెప్పెద ననుకొనుము. చెప్పి ఫలితము లేదు. నాజన్మలో నాకోరిక నఫలము కాదు. అగుటకు వీలు లేదు. అది నాకు తెలియును. అయినను దానివలన నాహృదయము బాధపడుచునే యున్నది. ఆవిషయము నామనస్సు మఱువలేకున్నది. నిజముగా నీసంగతి

చెప్పదగినవా రెవరైన నున్నారా యనినచో, నీవుతక్క నింకెవ్వరును లేరు. కాని నాదొక ప్రార్థన. నే నాకథ చెప్పుచుండగా నీవు నన్నే మియు నడుగవద్దు. ఎంత చెప్పవలయునో యంతయు చెప్పెదను. ముఖ్యముగా నూరిపేరులు మాత్రము దాచెదను. అవి చెప్పట నా కిష్టము లేదు. అవి తెలిసినంతమాత్రమున నాకు లాభమును లేదు. అయినను చెప్పెదను. మాది రాజవల్లిపురము; తెలుగు దేశము. మా తాత తండ్రి విశ్వరాథ నాయకులవారి వెంట నీదేశమునకు వచ్చినాడు. యుద్ధసమయములయందు మాపూర్వులు కత్తులుగూడ పూనిరి గాని, వారెక్కువభాగము వ్యవసాయదారులు. మా తాతలు ముగ్గురన్నదమ్ములు. మాతండ్రులు నల్లరు. మాతండ్రికి మేము ముగ్గురము. విశ్వనాథ నాయకులుగా రిచ్చిన భూమియంతయు మావంశముక్రింద సంపుల్లయిపోయినది. నేటికి నే నుద్యోగము చేయవలసినవచ్చినది. నా కిష్పడిరువది యెన్నిదేండ్లు. మా యన్నదమ్ములు నేము సంతుకొని సంవత్సర మైనది. మావారు పూర్తిగా వ్యవసాయము చేసికొనుచున్నను యుద్ధవాంఛ మాయింట పూర్తిగా చావ లేదు. అవసరము వచ్చెనేని యిష్పడైనను దేశక్షేమమునకై రక్త మోడ్చుటకు మాయింట పసిపిల్లకూడ వెనుతీయదు. నాయరువది నాల్గవయేట, నేటికి నాలుగేండ్ల క్రింద, నేనొక కారణాంతరముచేత నొక యూరు పోతిని, ఆ యూరిపేరుగాని, యూపనిగాని నన్నడిగి నామనస్సు కలత పెట్టకుము. ఒకనాడు నేను స్నానము

చిత్రము ౪. మైసూరు సంస్థానమునందలి శ్రీరంగపట్టణమున గల కోట

చిత్రము 3. యమునానదిపై రైలు వంతెన

చేసి తెల్లని మడుపులు ధరించి యాచూరి
 వెంట వాహ్యళిపోయితిని. ఆత్మస్తుతి యను
 కొనుము. అప్పుడు నేను చాలలందముగా
 నుండెడివాడను. గృహసంబంధ మైనవియు,
 నా మనోజనిత మయినవియు ననేక కష్టములు
 చేత నాయందమంతయు పోయినది. ఇప్పుడు
 నాకనులలో దూరాలోచన యేర్పడినది.
 అప్పుడు నానేత్రములు దుఃఖ మెఱుగని జీవి
 నేర్పములవలె, సాయం వికసిత నీలకైర
 వమ్మువలె నుండెడివి. నా కాయూరు క్రొత్త.
 పోవుచుండగా నూరిబయట నొక పీఠియందు
 పెద్ద సౌధ మున్నది. ఆ సౌధగవాక్షమునుండి
 యొక జగన్మోహనాకృతి నావంక చూచుచుం
 డెను. నే నామెవంక చూచితిని. ఆహా! ఆ యం
 ద మేమని చెప్పదను! అది సాయంకాలము.
 శిశిరర్తువు వెనుకబట్టుచున్నది. వసంతమే తెంచు
 చున్నది. వసంతము తన వెంట తెచ్చిన యన్ని
 కుసుమములలో గూడ నంతసౌందర్యము లేదు.
 నేను చూచితినిో లేదో, యామె తల వెనుకకు
 తీసికొన్నది. ఏమి చేయుదును? కదలిపోవుటకు
 కాలాడలేదు. కెల్లిపోవుద మనుకొంటిని. కన్నీ
 ట్లు వచ్చినవి. చూచినచో నాసౌధ మెవ్వరిదో
 గొప్పవారిదివలె నున్నది. నే నెక్కడ? ఆ
 సౌధ శ్రీ యెక్కడ? నాహృదయమున నాశా
 తంతువులు ఇది తలచుకొన్న కొలది భిన్న
 భిన్నము లయ్యెను. ఇంతలో గవాక్షముమీద
 నొక పట్టుతెర దిగిపోయినది. ఆ తెర నాప్రేమ
 జ్యోతి నార్చివేసిన ట్లున్నది. వదలలేక వదల
 లేక, కాలు పెగుల్చుకొని బసకు పోతిని. ప్రాద్దు

గుంకలేదు. తెల్లవార లేదు తెల్లవారులు
 నిదురలేదు. తెల్లవారక ముంద కాళ్యక్పత్య
 ములు నెఱవేర్చుకుని, మరల స్వచ్ఛకుకూల
 ములు ధరించి, తల దువ్వుకుని, బసలో నిలువు
 టద్దమున్నది—దానివద్దకు పోయి చూచు
 కుంటిని. తెల్లవారులు నిదుర లేక కన్నులు
 జోతులవలె నెఱ్ఱగా నున్నవి. చెక్కిళ్లు తోసుకు
 పోయినవి. కనులు మూతలు పడుచున్నవి.
 కాని యెంత యందముగా నుంటి ననుకొం
 టివి! నన్ను చూచి నేనే మోహపడి పోయి
 తిని. అది యంతయు మనసులో నున్న దేమో
 తెలియదు. సుఖదుఃఖములు గాని, సౌంద ర్యా
 సౌందర్యములు గాని మనస్సు ననుసరించినవే
 కదా. సరి; మరల నాపీఠి నే పోయితిని. పోయి
 యేదో పని యున్నటు లందు తిరుగుచుంటిని.
 కొంత సేపటికి గవాక్షముపైని తెర చిలుక
 తెక్కవలె ముడుచుకున్నది. లోనుండి యా
 జగన్మోహనవదనము నా కనులయెదుట కనం
 బడినది. సేతూ! అది కనంబడినదో లేదో
 నేనే నమ్మలేకుండ నున్నాను. అది యేదో
 బహుపుణ్యరాశియగు నక్షత్రము, ఏ పాపలేశ
 ముచేతనో భూమిమీద వచ్చి పడినది. ఒక్క
 నిమేషము మేమిర్వరము పరస్పర దృక్రసార
 ప్రవాహములో మునిగిపోతిమి. మరల నెమ్మ
 దిగా తెర దిగినది. ప్రాద్దేశికైన కొలది నాకు
 ధైర్యము నడలినది. నే నం దున్నంత నేవు
 మాటిమాటికి తెరనుండి యామె నావంక
 చూచుచునే యున్నది. అది మొదలు నేను
 నా యాయూరు పోయినపని మరచి, యుద్ధ

యము సాయంత్రము నా వీధికి పోవుట, యామెను చూచుటతోడనే గడపితిని. ఆమెయు నాయందు సాభిప్రాయవలెనే మెలంగినది. ఇట్లొకవారమురోజులు గడచినవి. ఆమె యినుకొంటలో నున్నది. బయటకు వచ్చుటకు వీలు లేదు; నేను లోనికి పోవుటకు వీలు లేదు. ఏమి చేయుదును? ఈవారము రోజులలో నామె యప్పుడప్పుడు గవాక్షమువద్ద కనుపించుటకు వీలు లేకుండెడిది. ఒకనాడు సాయం కాలమున నామె నావంక కనుతెప్ప వాల్చుక చూచి, కనులు గట్టిగా మూసికొని, కొంచెము నేపుండి తెరచి లోనికి పోయినది. మరల రాలేదు. అది యేదో సంకేతమని యనుకొంటిని గాని నాబుద్ధి దాని నిజమ్ము గ్రహింప గలిగినంతగా పోలేదు. బసకు పోయి భోజనము చేసి, రూరాత్రి చీకటిరాత్రి—రెండుజాముల వేళ నా సాధగవాక్షముకడకు పోయితిని. గవాక్షమునుండి వెలుతురు కనంబడుచుండెను. నేను గవాక్షమునకు కొంచెము దూరముగా నిలుచుండి దగ్గితిని. ఆమె యది గ్రహించి లోనుండి యొకవస్తువు విసరివైచి లోనికి పోయెను. గవాక్షము చీకటియై పోయినది. నేను చీకటిలో వెదకికొంటిని. వీధియంతయు గుమ్మున బరిమళించుచుండెను. వెదకుచున్న వస్తువు దొరకినది. అది పెద్దజాజులు, మల్లెలు కూర్చి కట్టినచెండు. ఆసువాసన నేను ఓట్టలేక పోయినాను. బసకు పోయి యీ పూలచెండు నెడుతొమ్ముపై నుంచుకొని కనులు మూసుకొని పండుకుంటిని. మనసు నిలువలేదు. నిద్ర

యొక్కడనుండి వచ్చును? అది పూలచెండు మాత్రమే కాదనుకొంటిని. మనసులో దేవతలుకూడ వాంఛించని కోరికలు నిర్మించుకొంటిని. అందరు నిద్రపోవుచుండిరి గాన దీపము దగ్గరకు పోయి చెండును ముద్దుపెట్టుకొంటిని. ఎదుతొమ్మున నాన్పుకొని యాప్రియరాలి హస్తము తాకినట్లు సంతసించుచుంటిని. నాయెడలు గగర్పొడిచినది. నవ్వుకొనియెదవా? ఏమి చేయను? అన్నియు సీతో జెప్పుచుంటిని. ఏదో బుద్ధి పుట్టి పూలచెండు చిదిమివేసితిని. ఆశ్చర్యమైపోయినది. లోన నొక యుత్తరమున్నది. భూర్జపత్రమునిండన తీరములు విస్పష్టముగా గనంబడుటకు కిస్తూరియు, పునుగున నలంద బడియున్నవి. ఆవాసన లిల్లంతయు గ్రమ్మివేసినవి. ఆవాసనలచేత దీపము పోవునేమో యనుకొంటిని; ఇంటిలోనివారందఱు మేల్కొందురేమో యనుకొంటిని. ఉత్తరము చదువుకొనకముందే దాచుకొనవలయు ననుపించినది. ఎచ్చట దాతును? హృదయము చించిలోన దాతునా? హృదయము చించుకొనుటకు శక్తి లేకపోయినది. ఆవారము దినములనుండి నాబాకు బాడ్డులో లేకుండగనే నేను తిరుగుచుంటిని. మరల నావేళ మాపుకుని యుత్తరమును చదువ మొదలుపెట్టితిని. ప్రత్యక్షరము నందును నూత్నస్వర్గములు నిర్మింప బడియున్న యాయుత్తరము పూర్తిగా చదువుట నాచేత కాలేదు. తక్కినది రేపు చదువవచ్చునులే యని పోయి పండుకుందును. ఎట్లు పండుకొనగలను? మరల దీపమువద్దకు పోదును; కొం

చెము చదువుదును. ఎవ్వరైన లేచడ రేమో
యని భయము. ఆరాత్రి నాజీవితములో షర
మమైన కాలము. అంత యానంద మారాత్రి
యనుభవించితిని గాన తరువాత నీనాటివరకు
దుఃఖము వారడి యనుభవించవలెనని వ్రాసి
నాడు కాబోలు విధాత. నేను నిద్రపోవు
వరకు కోడి కూసినది. నిద్రపోవువరకు కాదు,
మఱల శయ్యపై బండుకొనబోవు వఱకు.
తెల్లవారు సరికి నేను వచ్చిన కార్యమాలస్య
మయినదని నాతండ్రిగారు వచ్చిరి. నేను వెళ్లి
కార్యము చాల తొందరయైనది. నే నాపని
చేయక పోవుటలో నా ఔతయేనియు తప్పే.
కాని నే నేమి చేయగలను? మరునాడు పని యై
నది. ఇంటికి పోవలెను. నే నాయూరు వదలి
పెట్టలేను. మా తండ్రితో వెళ్లితీరవలెను.
దారిలో బండి నెక్కి మాయూరు పోవుచున్నా
ము. మాతండ్రి నాకట్టెను మాయూరికి జేర
వేయుచున్నాడు. నన్ను సహస్రనాగములు
తోకలతో మెలివేసి వెనుకకు లాగుచున్నవి.
ఆయుత్తమమైన కస్తూరి తావులు మానా
యనను సమాకర్షించినవి; న న్నడిగినాడు.
నేను చెప్పలేదు. ఇంటికి పోవువరకు రహస్య
మంతయు మాతండ్రికి తెలిసినది. మాయమ్మ
గారికి నాయనగారు చెప్పినారు. ఉత్తరములో
నామె యెవరో, నే నెట్లామెను కలసికొన వల
యునో, సర్వము వ్రాయబడియున్నది. ఇంక
నెన్నివిషయము లున్నవి? అవి చేనుదక్క
నిక నెవ్వరు చూడరాదు; వినరాదు. అవి
మాతల్లియు, తండ్రియు నెఱింగినపుడు నామ

నోవ్యథ యెట్లున్నది? త్రాచును వైనుండి
పక్షులు పడగమీద తన్నుచు బాడుచుచు
నుండిన దాని కెంతవ్యథయో యంతసరక బాధ
యనుభవించితిని. కాని వారు నాతల్లితండ్రిలే
కదా! ఆరహస్యము నాల్గిననోట బడలేదు.
తక్కిన నాసహోదరులు నెరుగరు. నాజననీ
జనకులు నన్ను గడ్డము పుచ్చుకుని బ్రతిమా
లిరి; ప్రార్థించిరి; మహాపద నెత్తిపైకి తెచ్చుకో
వద్దనిరి. జొన్న చేనులో మంచయే కాని సౌధ
ము కూడ దనిరి; అనేక వారములు కన్నీరు
పెట్టుకొనిరి. సేతూ! ఇటు మనస్సులోని
కోరిక చంపుకొననా? ఫలోన్ముఖ మైనది.
ఎదుట స్వర్గములు స్పష్టముగా కాన్పించు
చున్న వే! కనులు మాసికొన్న నామె తక్క
నిక నే యాకృతియు లేదు. అటుల తల్లిదం
డ్రుల మనస్సున కానందము గలిగించనా!
ఆరోజులలో నాకు భోజనము లేదు. నిద్ర లేదు.
పిచ్చివానివలె చూచుచుంటిని. నా తల్లియు
తండ్రియు నొక్కనిమేషముకూడ నన్ను వదలి
యుండలేదు. రెండు నెల లైనతరువాత నాతల
తిరిగినది. ప్రపంచకములో పడినాను. ఆరోజు
లలో నా స్వప్నములు, కన్ను మూసిన కనం
బడు ఘోరధర్మనములు నేమని చెప్పుదును.
చివరకు తల్లితండ్రిలమీది ప్రేమయే జయిం
చినది. తరువాత సంవత్సరము వరకు కనులు
మూసినచో నాప్రేమయే కనంబడు చుండెడిది.
ఇప్పు డామె నాకలలోనికికూడ వచ్చుట మాని
వేసినది. నే నది మొదలాయూరు పోవుటకు
వీలు లేకుండ చేసినారు నాతలిదండ్రులు. నే

నాయూరు వెళ్లినచో నాతలిదండ్రులు చని పోవుదురని నాకు భయము. వారట్లన్నారు. నే నా గ్రామమువంక చూడనని నాతల్లికి, దండ్రుకి వాగ్దానము చేసితిని. ఈరీతిగా నాప్రేమ యెడారిలో తనంత దా నదృశ్యమైన నదివోలె మాయమైనది.'

తరువాత నిశ్శబ్దత; అంధకారము.

౬

దినములు యథాస్థితిగ చనుచున్నవి. కుట్టాన్ మనస్సు కల్లోలము వీరభద్ర భట్టరు నకు గొంచెము తెలిసినది. కారణము తెలియలేదు. రామనాథమునకు తత్తరము పోయెను. ఒకరోజున కుట్టాన్ వీరభద్రభట్టరులు రాజనీతి పాఠశాలకు పోయిరి. మధ్యాహ్నమున సూర్యుడు తీక్షణంశువులను చిమ్ముచుండెను.

ఏకవీర భోజనము క్రమక్రమముగా తగ్గి పోవుచుండెను, ఆమె శారీరకముగా రోజురోజు కు ఊణించిపోవుచుండెను. మాంసలములైన యామెనేత్రములు గుంఠిలుపడినవి. కపోలములయందు రక్తమాంసములు ఊణించి, పాపురాయిపిట్ట పొట్టవలె మృదువై తళితళలాడు నామెవదనము తేనెపట్టాడిపోయిన వృక్ష శాఖవలె శోభాహీనమైనది; చిక్కిపోయినది. దినదినము సంస్కారము లేక యామె కేశములు సంస్కృతములైనపుడు స్నిగ్ధములయ్యి, తక్కిన వేళల సరమ్యముగా నుండెను. వచ్చినక్రాంతిలో తలమాయనీయక, వలువమాయనీయని ఆయెలనాగ శ్రద్ధ క్రమముగా వాని

పైనుండి తొలంగి పోవుచుండెను. ఈరహస్యములు దానీజనములనుండి యెట్లు తప్పించుకొనగలవు? ఏకవీర మిగుల ధైర్యము కలది. దిట్టమైన గుండె కలది. పరమములైన రహస్యములు జీవితాంతము తనమనస్సులోననే దాచి యుంచగల మనోదార్థ్యము గలది. ఆమెరహస్యము బ్రహ్మదేవునికిగూడ తెలియదు.

తిరుచునాపల్లి మండలములో 'అల్వారు కురుచ్చి' యను నొక గ్రామమున్నది. ఆ గ్రామమునే యంబాసముద్ర మనియు న్యనహరింతురు. అంబాసముద్రము తిరుచునాపల్లి మండలములో పెద్దమూరు. తిరుచునాపల్లి యంత కాకపోయినను కొంచెము తక్కువగా నైన నుండును. తిరుచునాపల్లి మండలాధిపుని క్రింద పదిమంది పాలేగాండ్లనుండిరి. మధురనాయకులకు మండలాధిపు లెట్టివారో మండలాధిపులకు వీరట్టివారు. అంబాసముద్రముపాలేగాండ్ల క్రింద నారువందల గ్రామములున్నవి. ఈ రూరువందల గ్రామముల మీద సతేజేయధికారి. అతనిక్రింద నైదువేల సైన్యమున్నది. తిరుచునాపల్లి మండలాధిపుని పాలేగాండ్ల యందరిలోనను నంబాసముద్రాధిపతి మిక్కిలి ధనవంతుడు; బలశాలి. అంబాసముద్రములో నతనికోట యున్నది. చిన్నపాలేగాండ్లు కోటలు కట్టరాదు. అయినను నితడు కోట కట్టినపుడు మండలాధిపు డేమియు ననలేక యూరికుండెను.

ఏకవీర యతని కూతురు. ఏకవీరు తమ్ము లిద్దరున్నారు. ఆమె తండ్రి కామె

యొక్కతెయే స్త్రీసంతానము. చిన్నప్పటి నుండియు నేకవీర గొప్పయింట బుట్టినది గాన తక్కిన రాజభోగముల ననుభవించినది గాని తండ్రి వాత్సల్య మెఱుగదు. తండ్రి యొక రాక్షసుడు; మిక్కిలి క్రూరుడు. అతడు తనపాలెములో షన్నులు పోగుచేసినపుడు కాని, తక్కిన యేరాచకార్యమందుగాని మిగుల కఠినుడు. భార్యయందు గాని, బిడ్డలయందుగాని ప్రేమయన నేమో యతనికి తెలియదు. అతని వదనము విలోకించిన రాక్షసుని చూడనక్కఱలేదు. కాని యేకవీర తల్లి సుగుణాలవాల. సామాన్యముగ బ్రహ్మచర్యమున దుర్జనునికి సుగుణవతిని సుజనునకు దుష్టయగు భార్యను, కురూపికి నందకత్తెను నందగానికి కురూపయైన యువతిని సంతరింపజేయు భగవంతునియద్దేశ మేమో యెవరికి తెలియును? ఏకవీర తండ్రి యెంత దుర్మార్గుడో తల్లి యంత సన్మార్గ. తండ్రి యెంత రాక్షసుడో తల్లి యంత భూదేవత. తండ్రి యెంత వికృతస్వరూపుడో తల్లి యంత సౌందర్యవతి. ఏకవీర సౌందర్యమునందు మూడుమూర్తుల తల్లినిభోలి పుట్టినది.

ఉదయన్ నేతుఁడతి తన కుమారునకు నేకవీరను చేసికొన్నందువలన నతనికి పది గ్రామములు వచ్చినవి. ఏనుగులు, గుఱ్ఱములు, ధనము తగినంత ముట్టినవి. వివాహము ఆల్వారుకురుచ్చిలోనే జరిగినది. వివాహము మూడురోజులు పెండ్లి కూతురునకు జబ్బే. పెండ్లికుమారునకు జబ్బే. ఆ మూడురోజులు

పెండ్లికుమార్తె యేడ్చుచున్నది. అందరు షసి పిల్ల భయపడిన దనుకున్నారు. కొంతవరకు మాగ్ధ్య మనుకున్నారు. పెండ్లిలో కుట్టాన్ స్థితి చిత్రముగా నున్నది. అతడు తండ్రికి భయపడి యేమియు మాటాడలేదు. తండ్రి లేనపుడు అందరిమీద విసుగుకొనుచుండెడివాడు. పెండ్లిలో నొకరు కొరికిన తములపాకు లొకరు కొరుకలేదు; ఒకరి పేరొకరు చెప్పలేదు. చివర దినమున నేకవీర చెప్పినది. కుట్టాన్ నోట మాట రాలేదు. అందరికి భయ మైనది.

ఏకవీర కిపుడు పదునెనిమి దేండ్లు. ఆమె సౌందర్యమునకు పోలిక నిండుగా ప్రవహించునది; కంకె విడిచి మరువులొలుకు పంటచేను. ఆమె ద్రావిడభాషలోని చక్కని గ్రంథములన్నియు జదివినది. తనతండ్రియింట నొక పుస్తకమైన లేదు. తల్లితో చెప్పి పురోహితుని వద్ద నుండి తెప్పించుకుని చదివినది. ఆమె మనస్సు చక్కని గ్రంథములు చదువులచేత చిగిచ్చి, ఫలములు గాడి, పరిష్కృతమైనది ఆమె సుకుమార భావములకు పుట్టినిల్లు.

ఆ మధ్యాహ్నమున సూర్యుడు తీక్ష్ణాం శువుల చిమ్ముచుండెను. ఏకవీర గదిలోనికి పోయి పండుకున్నది. తన పెట్టె తీసి అందులో నుంచి 'అవ్వయ్యార్' వ్రాసిన 'కొండ్రై' వెందన్, 'ఆతిచ్చాడి' అను రెండు చిన్న పుస్తకములను తీసి చదువుచుండెను. అవ్వయ్యార్ అరువదియేండ్ల వృద్ధస్త్రీ. సరస్వతీదేవి యపరావతారము. ఆయమ వ్రాసిన గ్రంథములు

మిక్కిలి సులభములై, యర్థవంతములై, యాంధ్రభాషలోని భీమకవి సుమతీశతకమువలె పిల్లలకు పాఠయోగ్యములుగా నుండును. ఏకవీర 'ఆలిచ్చాడి' గ్రంథము తీసి మొట్టమొదటనే 'ఆరంజేవిరుంబు' (ధర్మము చేయుము), 'అరవదుశినం' (కోపపడకుము) అని చదువుకుని పుస్తకము మూసెను. పుస్తకములు రెండును మరల పెట్టలో పెట్టెను. ఆమెమనస్సులో మాటిమాటికి 'ఆరంజేవిరుంబు', 'అరవదుశినం' అను ధర్మమూరకే మ్రోగుచున్నది. ఆమె కనులు మూసికొని తనసెజ్జపై పండుకున్నది. పండుకున్నది హఠాత్తుగా లేచి తలుపు దగ్గరకు పోయి యెవరో వచ్చి రనుకొని చూచి, పొరపాటుపడితి ననుకుని పోయి మరల పండుకున్నది. వేసగి. ఒడలంతయు దుకతుకలాడిపోయినది.

సాధ సశ్చాద్భాగమున కుష్యమున వసారాలో నొక చిన్నగోడ చదరముగా కట్టబడియున్నది. దానినిండ నెల్లపుడు నీరము నిండియుండును. గచ్చతో గట్టబడియుండుటచేత నందులోని నీర మెల్లవేళల చల్లగా నుండును. ఏకవీరనగ లన్నియు దీసి, నేలువ దూరముగా నుంచి, బంగారపు పనిగల తనచీర విప్పకుండనే యానీటి దగ్గరకు పోయి నీటిలో మునిగెను. ఆనీర మామెకు నెడతొమ్మువరకు వచ్చెను. శిరస్సు పూర్తిగా నీటిలో ముంచెను. అంతకు ముంద నేవకురాలు మల్లికార్జునులభరితమైన తలనూనె రాచి సంస్కరించిన యామె కేశములు జడముడి యామె యూడతీసి వదలి

పెట్టుటచేత నాచిన్ని నీటిగుంటలో నాచునలె మెఱసెను. ఆమెతలనూనె వాసనచేత నీరమంతయు గుమ్ము మని పోయినది.

ఒకపనికత్తె యిది చూచి, 'అమ్మా! ఇది యేమి? ఒడలు తోముచునా?' అన్నది. ఆజ్ఞబద్ధమైన యేకవీరబామముడికి బెదరి యిది మాటాడకుండ పోయి ద్వారము వెనుకనుండి యామెవంక తొంగిచూచుచుండెను. ఏకవీర కొంచెము నేపైన తరువాత లేచి తనగదిలోనికి బోయినది. పోయిన దారి యందు నీరు ప్రవాహము కట్టినది. గదిలోనికి పోయి తలుపు వేసికొని, తడిబట్ట విప్పకుండనే నేలమీద చదికిలబడి, యెడమ పిడికిలి యెడమ చెక్కిలి కాన్చి కూర్చుండెను. ఎదురుగా గోడమీద మీనాక్షీ దేవి వస్త్రము శ్రీసుందరేశ్వరుడపహరించు చున్నట్లుగా చెక్కబడిన విగ్రహము లున్నవి. అవి గోడలోననే గచ్చతో చేయబడినవి. వానివంక చూచుచుండెను. 'ప్రభూ! సుందరేశ్వరా! యోగీశ్వరేశ్వరుడవగు నీకుగూడ నీమోహపాశములు వదలలేదా? తన మనస్సంతోషమునకై మనుష్యుడే నిన్నిట్లు వ్రాసిరాడు!!!' ఏకవీర నిలుచుండి చీరకొంగులు చేతిలో పిండినది. నీళ్లు నేలమీద కాలువకట్టినవి. ఏకవీర యాచీర విప్పి తలయు, నొడలు శుభ్రముగాఁ దుడుచుకుని పెట్టె తీసెను. పెట్టెలోనున్న అన్ని వస్తువులు తీసి క్రింద పారచెను. పెండ్లి నాడు తనమేనమామ తన కొక చీర పెట్టెను. ఆ చీరమీద నేకవీరకు మిక్కిలి ఇష్టము. అది తీసి కట్టు

కున్నది. భూషణము లన్నియు నమర్చికొన్నది. నిలుపుటద్దమునద్ద నిలుచున్నది. తన సౌందర్యమునకు తానే వగచినది. ఏదో భావమంతలో నేకవీర మనస్సులో మెఱుపువలె మెఱుసినది. ఏకవీర ప్రక్కనున్న సెజ్జపై పడిపోయినది; ఏడ్చి యేడ్చి నిదురపోయినది.

2

రుద్రమూర్తియై కుట్టాన్ పూలదండ వీరి తెంచిననాటనుండియు నతడు జేల నేక వీరతో నిదురించుటకు పోవుటలేదు. దేహ మస్వస్థతగా నున్నదని చెప్పి తనగదిలోననే నిద్రించుచున్నాడు. సరిగ వారశాలకే పోవుట లేదు. వీరభద్రభట్టరునకు కారణము తెలియ లేదు.

వెనుకటి ప్రకరణములోఁ జెప్పినవిషయములు జరిగినమఱురోజున కుట్టాన్ పగలెల్ల నేమియుతోచక తిరుగులాడి సాయంకాలమున స్నానముచేసి శుభ్రవస్త్రధారియై సాయంవా హ్యోళి పోయి యింటికి పెందలకడ తిరిగివచ్చెను. ప్రొద్దు క్రుంకబోవుచున్నది.

చదువుకొను గదిలో కుట్టాన్ తనసెజ్జపై పడుకొనెను. అతనికిన్ను లెఱ్ఱగా నుండెను. కుట్టాన్ కన్నులు మూతవడెను. మూతవడిన వెంటనే యతనిప్రేయసి మొగము కనబడి మరల కానరాకుండెను. కుట్టాన్ కనులుతెరిచి మరల మూసికొనెను. వీరభూషణ దీనములైన కనులతో తన్ను తనభార్యను ప్రేమించుమని బ్రతిమాలుచున్నట్లు కనబ

డెను. కుట్టాన్ లేచికూర్చుండెను. అతడిట్లా లోదించెను: 'వీరభూషణ! నన్నే నాభార్యను ప్రేమించుమని యడుగవలెను? అతనికి నాభార్యకు నేమి సంబంధ మన్నది? నేను నాభార్యను ప్రేమించిన నతనికేమి? ప్రేమించకున్న నతనికేమి? నేను నాగృహవిషయము లతనికేల చెప్పితిని? అయ్యో! అంతఃపురవిషయము లతనితో చెప్పనంతటి బుద్ధిహీనుడ నైతినే.' కొంచెమునేపు నిశ్చలమైన చూపుతో గవాక్షమునుండి బయటనున్న పోకచెట్లవంక కుట్టానొకటేరితిగా చూచెను. అంతలో మరల శయ్యపై బండుకొనెను. మరల నతని మనస్సాలోచనచేయ మొదలుపెట్టెను: 'వీరభూషణ! నాకు మిక్కిలి నెచ్చెలికాడు. చెలికానితో జెప్పగూడని రహస్యము లేముండును? వీరభూషణ! కీరహస్యములు చెప్పినందున తప్పేమియులేదు. అతడు మాత్ర మతనిరహస్యములు నాతో చెప్పలేదా? అయ్యో! ఎంత దుఃస్థితిలో నుంటిని. నానీడను చూచుకొని నేనే బెదరుచుంటిని. నేను మిత్రుడను గనుక నాక్షేమము కోరి నాకు హితముచెప్పెను. ఇంతమాత్రము నకు నాభార్యకు నాతనికి సంబంధ మేల యుండవలెను? మనస్సుమిక్కిలిచెడ్డది. దీనికీభావము రావచ్చును, ఈభావము రారాదు అని లేదు. ఆస్త్రీమొగము చూడలేకున్నాను. ఆమెతో మాటలాడుటెట్లు? ప్రేమించుటెట్లు?' కుట్టాన్ లేచి వ్రాతబల్లవద్దకు పోయెను. బల్లసారుగులోనుండి యొకభూర్జపత్రము దీసి కలము, సిరాబుడ్డియు దగ్గర నుంచుకొనెను. ఎవరికో

యుత్తరము వ్రాయవలెనని సంకల్పించినాడు. ఉత్తరము వ్రాయుట మరల సంతలో సంతేపించి శయ్యవైపోయి పండుకున్నాడు. కనులు మూసికొన్నాడు. అసందర్భములైన భావములు లక్షలు వచ్చెను. 'ఈపాటున నేను చనిపోయినచో నేమగును? ప్రాద్దుపోవువరకు నెవరికి తెలియదు. భోజనమువేళకు వీరభద్రభట్టరు వచ్చును; నన్ను చూచును; కేకలు వేయును. అందగు వత్తును. రాజకూడ నన్ను చూచుటకు వచ్చును. రాజుగారి రెండవ కుమారుడు తిరుమలనాయకుడు నాకు పరమమిత్రుడు. నేనుచనిపోతినని విన్నచో సత డేమగునో? ఈ వార్త విని మాతంగియు, తల్లియు వత్తురు. మాతల్లి బ్రసకద. అయ్యో! నేను చనిపోవుటకు గారిణమిది యని యెవరికి తెలియగలదు. నా ప్రేయసి నేను చనిపోతి ననువార్త వినినచో నేమనుకొనును? ఇప్పటి నా భార్య యేమి చేయును. ఏడ్చునా? ఏడ్వదు. నాకు నామెకు నేమి సంబంధము? అయిన నేమి? జీవితాంతము విధవాత్వ మనుభవించనలదా? కొంత ప్రేమ యుండకపోదు. లేకున్న నారాత్రి పూదండ నామెడలో నేల వేయును?' కుట్టా భావవాహిని యాగలేదు. ఆప్రవాహము ప్రవహించి ప్రవహించి కొంతదూరము పోయి యాగినది. కుట్టాన్ లేచికూర్చుండెను. కుట్టా ప్రాణము నెమ్మదివడినట్లుండెను. వ్రాతబల్లవద్దకు పోయెను. ఇట్లు వ్రాయ మొదలిడెను: 'ప్రాణేశ్వరీ!' యని సంబోధించెను. అతని మన స్సభ్యంతర పెట్టెను. అది కొట్టివేసి, 'కులకామినీ!' అని

సంబోధించినాడు. ఆప్రతము చింపివేసి కేటాక క్రొత్తప్రతమునీసి దానిపై 'కులకామినీ' సంబోధనము వ్రాసినాడు. తరువాత తన పూర్వ ప్రేమవిషయము వ్రాసినాడు. ఇది యంతయు నెందుకనుకొని ప్రతము మరల చించివేసెను. ఇంటిలో నున్నదానికి లేఖవ్రాయుట యెందులకు అని తోచినది. వెళ్లి యేకవీరతో మాట్లాడుదమనుకొన్నాడు. మరల 'యేమని?' అని ప్రశ్న వచ్చినది. ఆలోచన తెగలేదు. ఇంతలో తలుపుచప్పు డయినది. అటు చూచినాడు. వీరభద్రభట్టరు తలుపు తెరుచుకొని లోనికి వచ్చి యొక లేఖ యందిచ్చినాడు.

కుట్టాన్ — 'ఏమి టిది?'

భట్టర్ — 'తమ నాయనగారివద్దనుండి వచ్చినది లేఖ.'

కుట్టాన్ — 'ఏమని?'

భట్టర్ — 'చిత్తగించుడు.'

కుట్టాన్ — 'మీరు చెప్పుడు.'

భట్టర్ — 'తమరికి మనస్సాస్థ్యము లేకున్నదని వ్రాసితిని.'

కుట్టాన్ — 'ఏల లేదు?'

భట్టర్ — 'కొంచెము జబ్బుగా నున్నదనుచుంటిరిగా నాల్గునాళ్ల నుండి.'

కుట్టాన్ — 'అవును. లేనిది దేహస్యాస్థ్యము.'

భట్టర్ — 'వైద్యులు నాడిలో నేనోషము లేదన్నారు గదా?'

కుట్టాన్ — 'తరువాత?'

భట్టర్ — ‘అమ్మగారు “పరమేశ్వర సముద్రములో” తమమేనమామగారి యూరిలో నున్నారట. మిమ్మచటి కేగి నాల్గురోజులుండి విశ్రాంతిపొందుకుని రమ్మన్నారు.’

కుట్టాన్ — (ఆలోచించినట్లు నటించి) ‘మఱి వెళ్లవలసినచో నెప్పుడు-’

భట్టర్ — ‘ఇప్పుడే భోజనము చేసి బండి కట్టించుకుని బయలుదేరినచో నెల్లండితెల్ల వారు పరకు చేరవచ్చును.’

కుట్టాన్ — ‘మీరు ప్రయాణమునకు సిద్ధముచేయుడు.’

౮

ఆరోజులలో నెద్దుబండ్లకు నాల్గుచక్రములుండెడివి. రాజశకటములయినచో వానిపైన కొప్పెలుకూడ నుండును. శకటమని కాని రథమనికాని దానిని వ్యవహరింతురు. రాజశకటములుకూడ ముచ్చటగా రంగులతోడను, గంటలతోడను నెనంగుచుండును మార్గము చక్కగా నేర్పడియుండెను. ప్రధానములైన పెద్దపట్టణములకు మార్గములు శిలానిర్మితములుండెను. తక్కినచోట్లకు రథచక్రముల యరవడులచేత గల్గినవే మార్గములు. మార్గముల యందు దొంగల భయ మెక్కువగా నుండెను. తిరువత్తూరు మధుర కీశాస్యముగా నున్నది. పరమేశ్వరసముద్రము తిరువత్తూరు మధురలకు పుణ్య నున్నది. ఆరోజులలో నూరుపేరులకు చివర “నాడు” “సముద్రము” “మంగళము” మొదలగునవి యుండెడివి. మధురకు పరమేశ్వర

సముద్రమునకు పదునేనామడ యున్నది. పదియామడలు దాటిన తరువాత దొంగలభయమున్నది. మధుర సమీపములో దొంగలభయము లేదు.

మధురలోనుండి యొకప్రాణి బయటకు పోవుచున్నను, క్రొత్తవారు పట్టణములోనికి వచ్చినను నధికారులకు తెలియజేయవలెను. దానికి వేరేయధికారి యేర్పడి యుండెను. ఆ సాయంతనముననే వీరభద్రభట్టరు తదధికారి సమీపమున కుట్టాన్ సేతుపతిమహారాజు పరమేశ్వర సముద్రమునకు వెళ్లుచున్నాడని తెలియజేసెను.

ఏకవీర వచ్చినతరువాత కుట్టా నెచ్చటికైన పోవుట కిదియే మొదటిసారి. ఆమెను కూడ వెంట దీసికొనిపోవుటా, పోకుండుటా యనుప్రశ్న వచ్చినది. భట్టరు వినయముతో ‘ప్రభూ! తీసికొనిపోవుటయే మంచిది’ అనిచెప్పినాడు. కుట్టాన్ ‘దారిలో దొంగలు. రెండు రోజులు ప్రయాణము. ఆమెనుకూడ తీసికొని వెళ్లినచో పరివారము దాసీలు చాలమంది బయలుదేరవలసి వచ్చును. నాల్గురోజుల పని కింత యెందుకు’ అన్నాడు. అందరు తలలూచినారు.

రాత్రి జామున్నర ప్రొద్దుపోయిన తరువాత ప్రయాణమైనారు. అయిదు శకటములు. మధ్యశకటములో మెత్తనివిలువగల పరుపులు పరచినారు. అందులో కుట్టాన్ కడు విశ్రమించినాడు. ఈబండికి వెనుక రెండుబండ్లు. ముందు

రెండుబండ్లు. ఈనాలుగు బండ్లలోను బండికి నలుగురు చొప్పున బంటులు కూర్చున్నారు. ఈమీదనారుగురు కాక యిందుగురు సార భులు. అందరును సాయుధ హస్తలే. అందరికి తల కుట్టా. కుట్టా కుట్టవాడయ్య నతని బాహుబలము, వివేకము మధురరాజ్యములో విస్తృతి పొందినవే. బండ్లు బయలుదేరినవి. వీరభద్రభట్టరు తక్కిన సేవకులతో సంతఃపుర రక్షణకై మధురలోనే యున్నాడు. బండ్లు కోటతలుపులవద్దకు పోయినవి. కోటతలుపులు మూయబడినవి. తలుపులు తెరువలేదు. దళ వాయి యూర లేడుగాన ప్రధాని యాతనిపని చూచుచుండెను. ప్రధానియూజ్ఞ లేనిదే కోట తలుపులు బ్రహ్మవచ్చినను తెరువరు. రాజ కుమారులైనను తీయుట కాజ్ఞ లేదు. ఒకసేవ కుని వీరభద్రభట్టరువద్ద కురికించిరి. భట్టరా రాత్రిపోయి ప్రధానినుండి యాజ్ఞ తెచ్చినాడు. కోటతలుపులవద్ద రిక్షకసైన్యము మిగుల జాగ రూకతతో నిలచియున్నారు. తలుపులు తెర చిరి. అయిదుబండ్లును నొకనిమేళములో బయటకు బోయెను. వీరభద్రభట్టరుని 'అయ్యా! సెలవు' అన్నమాటలు గభాలున మూయబడిన కోటతలుపులధ్వనిలో మునిగి పోయెను.

చీకటిలో బండ్లు పోజొచ్చెను.

మెత్తని దూది పరుపులమీద కుట్టా పండుకున్నాడు. చారి మెత్తగా నున్నది. కుట్టాకు నిదురపట్టుట లేదు. కుట్టా భావనాశక్తి విజృంభించెను; 'నేను ప్రేమించిన

యువతి యున్నచోటికి మాత్రండ్రి నేను వెళ్లుట కెట్లనుమతించినాడు? ఆమె యిప్పుడచ్చట లేదా? లేక యేమగును? భార్యతో సంసారము చేయుచున్నవాడు మరల నట్టి భావము లేల తలవెట్టుననుకున్నాడా? ఏకవీర యీ మూడు నెలలనుండి యింట నొంటరిగా లేడుకదా? నేను వచ్చివేసిన తరువాత నెట్లు డునో? నేను లేనని యామె యేడ్చునా? నేను పరమేశ్వర సముద్రమునకు పోయిన తరువాత నాప్రేయసి నాకు కన్పించునా? నాకు కన్పించ నీయరేమో? ఆమెకు వివాహమై యామె భర్తయింటికి పోయేనేమో? ఆమె నన్ను వదిలివెట్టి యింకొకని పెండ్లిచేసుకొనునా? ఏలచేసికొనదు? నేను చేసికొనలేదా? నేనస్వ తంత్రుడను కదా? ఆమె స్వతంత్రయా? మొదలుతుదలేని యీ యాలోచన తెగలేదు.

కుట్టాన్:—'ఎంతదూరము వచ్చితిమి?'

సారథి:—'ఒక క్రోశము వచ్చితిమి.'

కుట్టాన్:—'క్రోశము వచ్చితిమా? నిద్దుర పట్టుటలేదు. ఆళ్వారును పిలుపుము కథ యేమైన చెప్పనేమో.'

వెనుక బండిలో నున్న యాళ్వారు వచ్చెను. బండివెంటనే నడచుచు చిన్నతనములో తనకు తన నాయనమ్మ చెప్పిన కథలన్నియు చెప్పెను. కొంతదూరము పోయిన తరువాత నాళ్వారునకు తెలియకుండగనే కుట్టాన్ నిదురపోయెను. కొంత సేపయిన పిదప నాళ్వారు తన బండిలోనికి పోయి

పండుకొనెను. వంతులుగా నేవకులుమేల్కొని యుడిరి. తెల్ల వారువరకు శోభాపురముచేరిరి. శోభాపురము చెరువు కలువలచేతను, తామరలచేతను శోభాయమానముగ నున్నది. అందరును బండ్లుదిగి కాల్యకృత్యములు తీర్పుకొని మరల పయనమైరి. బండ్లు జాముప్రాద్దెక్కువరకు తిరువెంగడనల్లారుచేరినవి. ఆ యూరిలో పాండ్యరాజులు కట్టించిన పెద్ద సత్రమున్నది. మధురనాయకులు పాండ్యరాజులు చేసిన ధర్మసంస్థలన్నియు జరుపుచుడిరి. బండ్లు సత్రము ముం దాపిరి. సత్రములో నొకగదిలో కుట్టాన్ సామానంతయు జేర్చి యా గదిలో పరువులువేసి సిద్ధముచేసిరి. తక్కినవారు భోజనాదికములు సమకూర్చు పనులమీద నున్నారు.

కుట్టాన్ గదిలో తలుపు వేసుకొని కూర్చుండి తనపెట్టె తీసి యందులోనుంచి యొక మంచిగండపు కొయ్యతోచేసిన చిన్న చంచుకాయపెట్టెను తీసెను. ఆపెట్టెలో నాలుగరలున్నవి. ఒకయరలో వాడివత్తలైపోయిన మల్లెపూవు లున్నవి. రెండవయరలో మన్నున్నది. తక్కినరెండరలలోను కస్తూరియున్నది. వెనుక కుట్టాన్ తన ప్రేయసిని కలుసుకొన్నపు డొకరోజున నుదయమున నామెచు వెంబడించి వారి యింటివరకు వెళ్లెను. దారిలో దొందరగా వెళ్లుచుడుటచేత నామె తలలోని మల్లెపూవులచెండు జారి పడిపోయినది. ఆచెండు కుట్టాన్ బహుభద్రముగా దాచుకొన్నాడు. అవే ఆ మొదటి యరలోని వాడి

వత్తలైన మల్లెపూలు. మఱొకనాడు సాయం కాలము కుట్టాన్ ప్రేయసి దేవాలయములో ముందు పూలతోటలో కూర్చున్నది. ఆమె లేచిపోయిన తరువాత కుట్టాన్ అచ్చోటి దుమ్ము కొంచెము తెచ్చుకుని దాచుకున్నాడు. అందులో మరికొంచెము మంచిగండపు పొడి కలిపి యది రెండవయరలోనుంచినాడు. (ఇట్టి రహస్యములు బయలుపెట్టినందులకు, మమ్ము కుట్టాన్ ను, పాఠకులుకూడ ఊహింతురు గాక.) మూడవది కస్తూరి. కుట్టాన్ తనప్రేయసికొక నాడు కొంతకస్తూరి పంపించెను. ఆమెయందు లో సగముంచుకొని సగము మరల నతనికి పంపించెను. అది యిది.

కుట్టాన్ పెట్టె కన్నుల కద్దుకొని దుమ్ము కొంచెము నొసటనుంచుకుని కస్తూరి పెదవుల కంటించుకున్నాడు. అతని కనులవెంట నీరు కారి యందులో పడెను.

కుట్టాన్ నకు భోజనము సయించలేదు. కొంచెము ప్రొద్దువాటారిసతోడనేబండ్లుకట్టిరి. ఎండలో పోయిపోయి బండ్లు ప్రొద్దు గ్రుంకువరకు తిరుత్తణి జేరినవి. అచట మరల భోజనములు చేసిరి. ఇంతవరకు బండ్లు పదియామడ వచ్చినవి. ఇకముందుదొంగలభయము. రాత్రి వెండలకడనే బండ్లు కట్టిరి. అందఱును జాగరూకతతో నుండిరి.

ఆంధ్రభృత్యవంశమురోజులలోను, చోళ చాళుక్యుల కాలములలోను దక్షిణదేశపు రాజులు సముద్రపురేవులు, వర్తకము, ఇతర

ద్వీపములతోడను, దేశములతోడను సంబంధము వదలుకొనలేదు. చాళుక్యుల నాడును, తత్సార్వమును తెలుగులు సముద్రముమీద పోయి యితరద్వీపములను జయించుచు కూడ వచ్చిరి. తరువాత కాకతీయుల నాడు వారి రాజధాని సముద్రమునకుగాని నదికిగాని సంబంధములేనిచోట కట్టబడి తత్సార్వనాకాజీవనము బాగుగా కుంటుపడినది. కొండవీటిరెడ్లకాలమున మరల వర్తకము విజృంభించినది. శ్రీకృష్ణదేవరాయలు వారుకూడ నాకాజీవనము గురించి యెక్కువశ్రద్ధ తీసికొనలేదు. మనశాస్త్రములైన చతురంగబలములో నొకలు కలుపలేదు. అందుచేత భారతరాజులు సముద్ర విషయము లెక్క చేయలేదు. వచ్చినయాపదయు నచటినండియే వచ్చినది.

మధురరాజులును సముద్రవర్తకమును గురించి యాలోచించలేదు. రేవులన్నియు పోర్చుగీసువారికిని, యితర దేశీయులకును వదలిపెట్టిరి. అందుకని యితరదేశీయులుకూడ మన వారిని తక్కువగా చూచుచుండిరి. దయావంతులగు మనరాజు లితరదేశీయులు వచ్చినతోడనే వారి నతిథిధర్మప్రకారము గౌరవముచేసి వారికి కావలసిన పనులు చేసిపెట్టుట, వారు తిన్న ఇంటివాసముల లెక్కపెట్టుట తటస్థించినది.

ఇతర దేశముల నుండి నానాజాతివారును వచ్చి దేశములోనన్ని విధములనశాంతినెలకొల్పుచుండిరి. రేవుపట్టణములన్నియు మధురరాజుల

చేతిలోలేవు. దొంగలు దేశముమీద దోచుకొని రేవుపట్టణములలో తల దాచుకొందురు. దొంగ లెక్కువభాగము విదేశీయులే. యూరపులో బ్రదుకలేనిజనమంతయు వచ్చి యితర దేశములమీద పడుచుండెడిది. అది సరియే. సాహసించి భారతదేశమున తనమతవ్యాప్తి మొదలుపెట్టినది. ఇన్ని సంవత్సరములైన తరువాతనైనను తమమతములెట్టివో, భారతదేశమతములెట్టివో తెలిసికొనలేని యితరదేశీయుల యజ్ఞత విచార్యము.

రాత్రి రెండుజాముల ప్రాద్దు పోవువరకు బండ్లు పెద్దయడవిగుండ పోవుచుండెను. అందఱును శ్రద్ధగా నుండిరి. ఒక పెద్ద తటాకము. దానిచుట్టు దట్టముగాచెట్లు. అచటి కేగువరకు దొంగలగుంపొకటి బండ్లపైబడెను. అందఱును కత్తులుదూసి నిలంబడిరి. కుట్టాక బండిలో నుండి సింగపుకొదమ వలె దూకి దొంగలను సరికెను. దొంగలందఱును పారిపోయిరి. కత్తి చెబ్బతగిలియొకడు మాత్రము నేలనుండి లేవలేకయుండెను. కరదివ్వె వెలిగించి యాతని జూచిరి. నేవకులందఱు 'పరంగి, పరంగి' యని కేకలువేసిరి. అతని కాలుచేతులుకట్టి వెనుక బండిలో నెక్కించిరి. ఈ యాలస్యముల వలన మఱునాడు పరమేశ్వరసముద్రము చేరువరకు బండ్లకు ప్రాదెక్కినది.

౯

తెల్లమనిసి కనబడుటతోడనే పరమేశ్వర ప్రజ లొరిగిపోయిరి. పరమేశ్వర సముద్రము

పల్లెటూరు. తిరువత్తూరుకు పోవుమార్గములో
లేకపోయిన నీయూరునకు శిలానిర్మితమార్గము
నుండెడిది కాదు. తిరువత్తూరునుండి మధురకో
మధురనుండి తిరువత్తూరునకో పోవు గుట్టముల
నేనుగూ, నే గూపులుగుంపులై వచ్చి చూచు
పరమేశ్వరసముద్ర జనులు తెల్ల మనిసిని
మితగా జూతురనుటలో నచ్చెరువు లేదు.
మూడువందల సంవత్సరము లైన తరువాత
ముప్పతిప్పలుపడ్డ తరువాత ఇప్పటికే తెల్ల
మనిసి మొగము క్రొత్తవదలలేదే దేశమునకు,
అప్పటికెట్లు వదలును? అందఱు భోజనమున
కేగిరి. పిల్లలు మాత్రము బండి చుట్టును
మూగియే యుండిరి.

కుట్టా మేనమామ కుమారుడు అతి
వీరవర్మ. అతనికి పాతిక యేండ్లుండును. మొగ
మున రాజకళ తరుముకొని వచ్చుచున్నది.
అతడు తాహాపురుషుడు. తనయింట చావ
డిలో గూర్చుండి, 'ప్రాద్దువాటారినది, ఫరంగిని
తీసుకుని ర'మ్మన్నాడు. తెచ్చిరి. ఫరంగి వినయ
ముతో లోనికివచ్చెను. అతివీరవర్మ 'యతనికి
భోజనము పెట్టించినారా' యని యడిగెను.
పెట్టించితిమనిరి. 'గాయమునకు కట్టుకట్టించిరా'
యనెను. నేవకులుకట్టించితి మనిరి. ఊరమంగ
లిని పిలిపించి కుట్టామామ యతనిగాయము
కట్టించెను.

అతివీరవర్మ అతనిని 'ద్రావిడభాష వచ్చు
నా'యని యడిగెను. అతడు వచ్చునని చెప్పెను.

వీరవర్మ—'బాధ తగ్గినదా?'

ఫరంగి—'తగ్గినది.'

వీరవర్మ—'మీ దేశములో నిట్టి వైద్యు
లున్నారా?'

ఫరంగి—'లేరు.'

వీరవర్మ—'మీ దేశము?'

ఫరంగి—'ఇటలీ.'

వీరవర్మ—'నీకీదొంగవృత్తి యెందుకు?'

ఫరంగి—'మేము క్రైస్తవులము. మా
ఫాదిరీ "దక్షిణ హిందూ దేశములో దోచుకొన
వచ్చును. హిందువులు చాల ధనవంతులు.
దోచుకొన్నచో తప్పలే"దన్నాడు.'

వీరవర్మ—'అబద్ధములు చెప్పకుము. మీ
క్రైస్తవమతము చాల మంచిదట కదా. మీ
మతమునుగురించి నీ కేమైన తెలియునా?'

ఫరంగి—'ఏనుక్రీస్తు రక్షకుడు.'

వీరవర్మ—'మీ మతమును గురించి నీ
కెక్కువ తెలియదు.'

ఫరంగి—'తెలియదు.'

వీరవర్మ—'ప్రతిమాటకు తల యూపెద
వేమి?'

ఫరంగి—'తెలియకేమి, తెలియును. ఏను
క్రీస్తును నమ్ముకొన్నచో మోక్షము వచ్చును.
ఇంక నేమి తెలియవలెను?'

వీరవర్మ—'మీ దేశములో మీమతమును
గురించి నీకువలెనే తెలిసినవా రెందరుగదురు.'

ఫరంగి—'చాలమంది యున్నారు.'

వీరవర్మ—‘ఈ దేశములకుబోధచేయుదు
మని వచ్చువారందఱు మీ యందఱకు చెప్ప
రాదా? ఇక్కడి కేల వచ్చెదరు?’

ఫరంగి—‘తిండికోసము.’

అందఱును పకాలున నవ్విరి. నేవకులు
ప్రజను వెనుకకు త్రోయలేక చచ్చిపోవు
చుండిరి. వారికి ఫరంగిచేయు నభినయములూ,
మాటలు నన్నియు చాల చిత్రములుగా నుం
డెను.

అతివీరవర్మ యాశ్వాసును పిలచెను.
ఆశ్వాసు వచ్చెను.

వీరవర్మ—‘ఇతని నేమి చేసెదరు?’

ఆశ్వాసు—‘మధురకు తీసికొనిపోయి
రాజపురుషుల కప్పగించెదము.’

వీరవర్మ—‘పాపము వదిలిపెట్టరాదా?’

ఆశ్వాసు మాటాడ లేదు. మఱునాడు

ప్రొద్దుటికి ఫరంగినివదలిపెట్టిరి. అతని కాయా
శ్లన్నియు పరిచితములే. ఊరిబయిటకు పోయి
తనవెంట వచ్చినజనముతో ‘మా దేశము
పోయి సైన్యమును తెచ్చి మీదేశము కొల్ల
గొట్టెదను చూడు’ అన్నాడు.

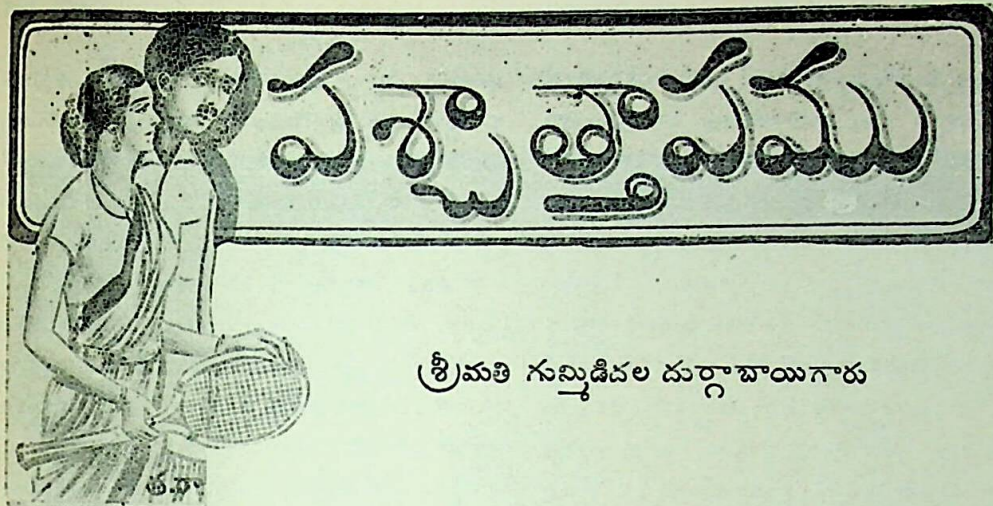
పిల్లలు నవ్విరి. ఒక పెద్దవాడు ‘అవును,
దుర్జాతిలక్షణము’ అనెను.....

(నశేషము)

మా చందాదారులకొకమనవి

మా కార్యాలయమునకు వ్రాయు ఉత్తరములు మొదలయినవానియందు తమ ‘చందా
దారు’ సంఖ్య వ్రాయవలెను. లేకున్న ప్రత్యుత్తరములు మొదలయిన పనులను జరుపజాలము.
చందాదారుల సంఖ్య భారతి కవరుకాగితముపై తమ విలాసమునకు ముందున్నది. చందా
దారులకు భారతి ౧౦-వ తేది లోపల అందకపోయిన యెడల వెంటనే తపాలువారికిని, మా
కార్యాలయమునకును తెలుప గోరెదము.

మేనేజరు, ‘భారతి.’

శ్రీమతి గుమ్మడిదల దుర్గాబాయిగారు

నెను మిక్కిలి చిట్టతప్రాయముననే యత్తవారింట నడుగిడితిని. అజ్ఞానమింకను నన్ను పూర్తిగ పీడలేదు. ఇతరులతో మాటలాడు పెట్టులోగూడ నాకు తెలిసేది కాదు. తలయెత్తి యెరులను చూడబాలకుండేడిదాన నిక భాషించు పెట్టు! స్త్రీలయొద్దకు వెళ్లనపుడు కూడ సిగ్గుపడేదిదానను. నేను కొలదిగ తెలుగుమాత్రము చదివితని. ఉపన్యాసములు, నవలలు మొదలగువాని యందలుమాత్రము నిష్టముండేది కాదు. తీతీక యున్నపుడెల్ల రామాయణము చదివేడిదానను. రామాయణ పతనమన్న నాకు మిక్కిలి ప్రేమ. రామాయణము మనుజుకృతమని యెంచెడిదాన కాదు. ఏదేవతయో దాని రచించి యుండెనోపు నని నానమ్మకము. పవలంతయు నేనింటియందేదేని యొకపని చేయుచునే యుండుదానను. పనిలేనప్పుడు రాట్టుముమీద నూలువడకడిదాన. అత్తమామలయెడ మిక్కిలి భయభక్తి విశ్వాసములతో మెలగెడుదాన. ఒకనాడు మామగారు కూరలో నుప్పు కొంచెము తక్కువగా నుండవలె ననిరి. ఆమాట వినుటతోడనే నాహృదయము కంపించె. మిమ్మవిరిగి మీదబడి నట్లయె. ఇంతకన్న నెక్కుగ వేదన నికనే భరింప బాలనని భావించితిని.

ఈ నాయజ్ఞానము నాభర్త కిష్టముండేది కాదు. వారు న్యాయవాదివృత్తికి గడంగి యెన్నొది

ములు కాలేదు. వారు గొప్పగొప్ప చదువులుచదివి యెన్నియో బిరుదులు లందివారు. నన్ను వారు మిక్కిలి ప్రేమించెడివారు కాని వారిప్రేమయందు విశేషభాగము బాలి. స్త్రీవిద్యాభ్యుదయమన్న వారికి మిక్కిలి మక్కువ. వారి మనోమకూలముగ నే మెలగబాలకుండుట చూచి వారు విచారమానసులై యుండువారు. అది నా యపరాధము కాదనియు, హైందవజాతి యాచారవ్యవహార ప్రభావమే యనియు నెంచువారు. వారికి నాతో ప్రేమలాపములు సల్పుటలో నిసుమంలేని యానందముండేది కాదు. రాత్రినిద్రింపబోవునపుడే ఇంగ్లీషునవలనో వెంటగొనివచ్చి నిదురింపు నంతవరకు దాని జదువుచుండు వారు. ఎప్పుడేని నేను “ఏమిచదువుచున్నారు?” అని ప్రశ్నింప కఠినిసమెల్ల నన్ను దిలకించి “యిది ‘ఆస్కర్ వయల్డ్’ అను నాంగ్లగ్రంథకారుని సర్వోత్కృష్టమగు నవల” యనిమాత్రము చెప్పెడివారు. ఆమాటలు వినినంత నేను నా యయోగ్యతను నిందించుకొనుచు, “విద్యాప్రవీణుడగు నిట్టి పురుషవతంసునకు దగుయోగ్యత నాకడ లేదాయెనే” యని విచారించెడిదానను. “ఏమూర్ఖునకో పత్నిగ నుండవలసినదాన” నని తలపోయుచుండు దాన. నాభర్త నన్ను దయార్ద్రదృష్టి గనుచుండువారు. అయ్యదియే నాసాభాగ్యము.

అది సంధ్యాసమయము. ఇంటిముంగలిసారా యందు కూర్చుని నేను రామాయణము చదువుచుంటిని. రాముని రాజ్యమునకు మరలి రమ్మని కోరుటకు భరతుడు వెడలెనని యా కథాసందర్భమున జదివితిని. భరతుని కరుణాలాపములు, దీనభావణములు భ్రాతృవాత్సల్యము నా మనసును కరగించి వైచిసవి. నేత్రముల నుండి యశ్రుధారలు ప్రవించుచుండెను. ఇంతలో నాభర్త గదిలో నడుగిడెను. వెంటనే నేను పుస్తకము మూసి వైచితిని. వారి ముంగతి నా యాయజ్ఞానము ప్రకటము కాకుండు నట్లు ప్రయత్నింప సాగితిని. నారు నాచేత నున్న పుస్తకమును గాంచి “రామాయణమా?” యని ప్రశ్నించిరి.

ఆపరాధినివలె జూచును,

నేను—“అ! అవును, ఏదో కాలక్షేపము” అంటిని.

నాభర్త—పుస్తకము మంచిది; అందులో సందేహము లేదు. సద్భావములు కొల్లలుగ నుండును. అయిన నేమి? ఇంగ్లీషుభాషయందు నిర్దిష్టపడి యున్నంత బాగుగ మనపుస్తకములలో పాత్రలు నిర్దిష్టపడవు. నీకు నేను చెప్పిన ఆశ్చర్యముగ నుండును. అంగకవులు మనోభావాధిక్యము నెంతో చక్కగ చిత్రించెదరు. మన కవులలో పదపదమునకు పూర్వపర్యవసరియు, నీతియనియు తెప్పి యేమేమో చొప్పించుచుండురు. అందుచే మన వారి భావము లస్వాభావికములై కన్పట్టును.

నేను—ఇంగ్లీషుపుస్తకముల జదివి వాటిభావముల గ్రహించుటెట్లు?

నాభర్త—అంత దుష్కరము గాదు. అనుదిన మొకగంటచొప్పున చదివినచో కొలది దినములలోననే అంగ భాషయందు మంచి జ్ఞాన మలవణచు కొనగలవు. అట్లు! నీవు నామాట వినకుండుటకు నిశ్చయించుకొంటివిగా? నాయొద్ద సిగ్గే లని యెన్నియో మార్లు చెప్పితిని. నీవు చెరియొగ్గనైన లేదు. శుభ్రముగ నుండుమనియు, పరమాత్ముడొసగిన సౌందర్యము వమ్ముజేసికొనకు మనియు నెన్నియోసార్లు బోధించితిని. నా

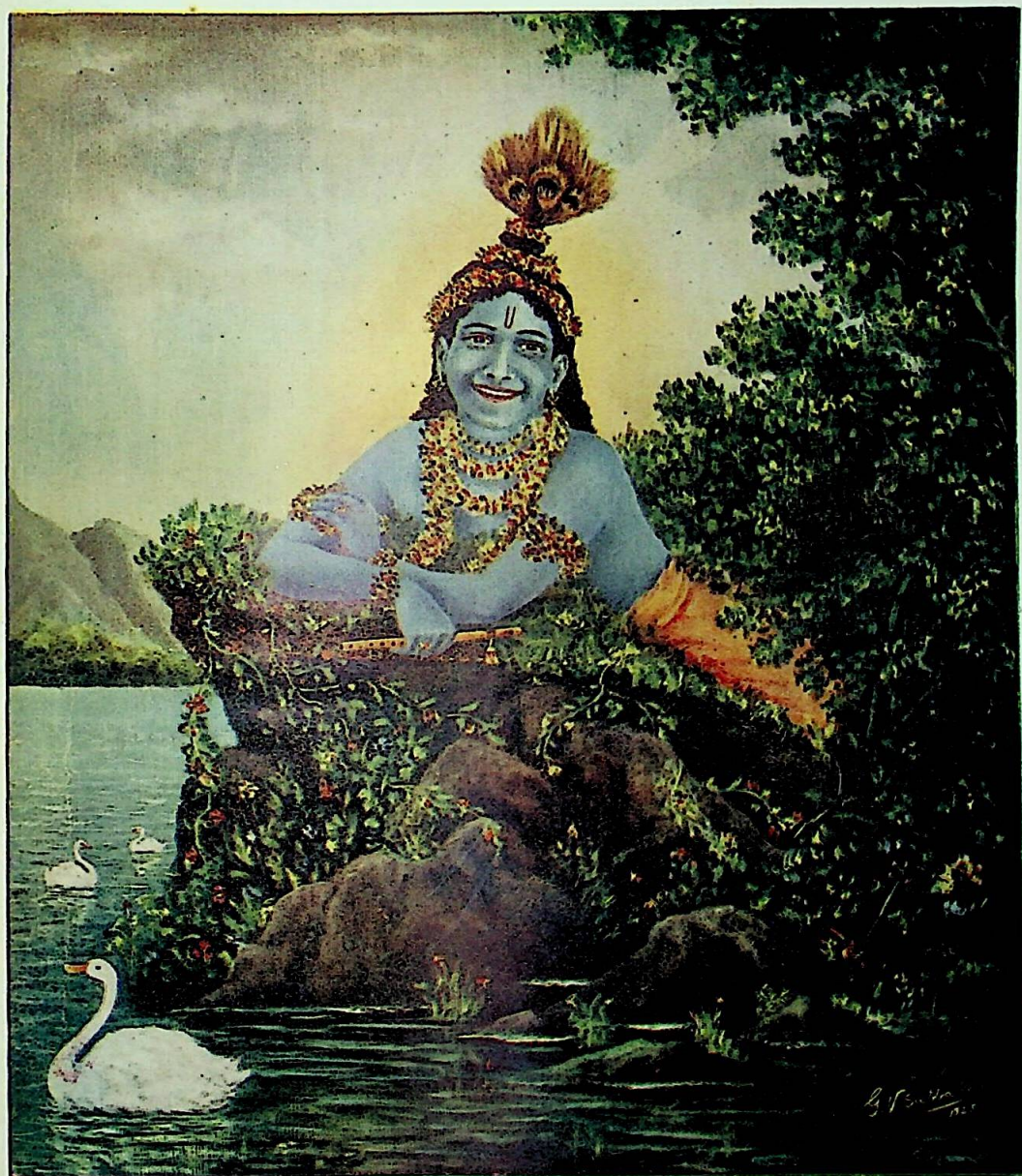
మాటలు నీకు లెక్కలేదు. నాబోటి కురూపి భార్యగా నున్న పు డెట్లుండిన నేమి యని యాలోచించుచుంటివా? దివారాత్రములు పరిశ్రమజేసి యింటికి వచ్చునరికి నీ క్రేగంటిచూపుల, నీ మృదులహాసమున, నీ ప్రేమాలాపముల నాశ్రమ వాయునని యెఱుఁగును. కాని నీ మానము నాయాశల నడియాసల నొనర్చుచున్నది. స్త్రీలు జన్మించుట వెంటవెంటుటకు, బిడ్డలగని పోషించుటకు, భర్తృసేవనేయుటకు, ఏకాదశి మొదలగు పర్వదినముల నుపవసించుటకునే కాదు. వారి పుట్టుకకు మహత్కారణము కలదు. అనుది భర్త సాంఘిక, మానసిక విషయముల నన్నిట పాల్గొనుట కధికారిణి. పురుషునివలె ఆమెను సావిత్రత్రయమన కధికార మున్నది. నీయస్వతంత్రత గాంచ నాకు బారి వొడచు చుండును. స్త్రీ పురుషున కర్ధాంగి యని మన పెద్దలగుది. కాని నీవు నా మానసిక సామాజిక విషయములలో పాల్గొన జాలవు. నాధర్మములుజేరు, నీయలోననలుజేరు. సుఖసంతోషములా నేరు. నీవలన నాకే విగమగు సహాయము, సానుభూతియు లేదు. ఇట్టి పరిస్థితి లలో నానందాబ్ధి నోలలాడదగు నాజీవితము నెట్టి నిరానందముగా గడపుచున్నానో నీవే యోచింపుము.

నాభర్త చెప్పినది యథార్థము. నేను వారి స్వేచ్ఛాజీవితమునం దొక కంటకము వలె నుంటిని. “ఇక నేటినుండి మావారు చెప్పినటుల నడచుకొందు” నని దృఢ ప్రతిజ్ఞ గావించు కొంటిని. నాభర్త నప్రసన్నచిత్తుని చేయగల్గును!

౨

నగలన్నను, బట్టలన్నను మొదట నాకు మిగల నిష్ట ముండెడిదికాదు. నాఫట్టినింట ఆశాల్యాధి ము స్వయముగ నూలు వడకి బట్టల నేయించి ధరియించెడి యాచారము. విశేషస్త్రముల వాడెడి వారముకాము. నే నెన్నడేని గ్లాసుగోమల్లు అడ్డములకు ముప్పుటపడిన మాయమృ వారిండు చుండెడిది. సింగారిండు కొనుటకు మనసుపడిన మనకిట్టి పల్క కళ్యాణములు తగవమ్మా యని బోధించెడిది. అంతవర కెందుకు?

౨౧౦

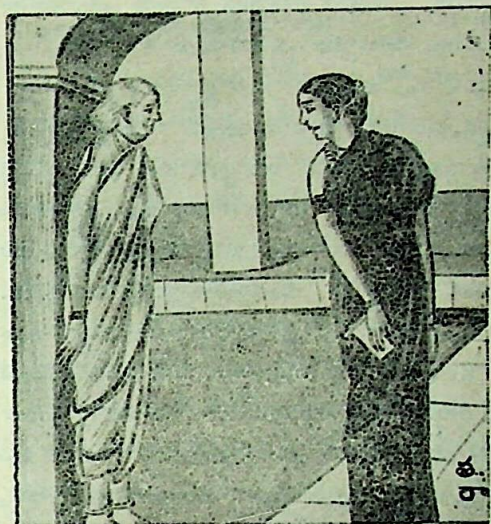

“ మురళీవాహ ”

చిత్రకారుడు: శ్రీ సుంశిమేధ వెంకటసుబ్బరావుగారు, ఛత్రపురము.

ముకురమున కెదుటనిల్చి ముంగురులు సవరించుకొనబో
 వినుపుకొనెడిది. ఇప్పుడు భర్తను సంతోష పెట్టుటయే
 నావిధి యనుకొంటిని. నాహానభావవిలాసములు మాత్ర
 లైదుబిడ్డలకు కష్టముగ నున్నవి. వారియందు నాకొక
 యలత్కృభావ మేర్పడజొచ్చెను. మెల్లమెల్లగ భార్య
 భర్తల మనోభావములు కలియుచున్నవి. మావారి
 యందు పూర్వవిచారములేదు. మిగుల సంతోషముతో
 గనబడుచు వారు నాకు వినువగుచీరెలు, అందువగు
 “బాకెట్లు”, నున్నితములై “స్నేపర్సు” కొనితెచ్చు
 చున్నారు. కాని వానినే గరించి నల్లరిలోనకు
 వెళ్లుట కింకను జంకెడిదానను. వానిని కేవలము నాభర్త
 యొద్దకు బోవునపుడే గరించు కొనుటకు నిశ్చయించు
 కొంటిని. నాశృంగారము జూచి నాభర్త యెంతయో
 సంతరించెడివారు. తన భర్త సుఖమునకు స్త్రీ యెట్టి
 శృంగారముల నొనర్చుకొనను! ఇక నింటికార్యములందు
 నాదిత్యుడు చొచ్చుటలేదు. నానయనమంతయు నన్ను
 నే, సింగారిండుకొనుటలోను పుస్తకావలోకనమునందును
 వెచ్చింప దొడగితిని ననులయందు రుచి మిక్కుట
 మాయె.

ఇంతవరకు నా అత్తమామ! నేను మిగుల గాగ
 వించెడిదానను. వారికెరుగక ‘బాకెట్లు’ ‘స్నేపర్సు’ తో
 చెల్లులకు భయము సంకోచము నుండేది. “ఇక నాభర్త
 నంబుకొని రూప్యము సంపాదించుచుండ నింట
 చాసినై గుంతకాల మిట్లు నేనుచుట!” అను అభి
 మానము హెచ్చు జొచ్చెను. “ఇంటి యజమానురాలైన
 నేనుండ అత్తమామలెవరు న న్నాజ్ఞాపింప” అను అహం
 భావము వృద్ధికానొడిగె. అత్తగా రేదేని పనిచేయుమని
 చెప్పిన అమాట చెవి జొరనిచ్చెడుదానకాను. “ఫలహా
 రము నేడేమేని చేయు” మని యొక నాడు అత్తగారు
 చెప్ప అమాట విని వినన ట్లూరకుంటిని. కొంతవరకామె
 నారాక కెదురుచూచి గుడకు ప్రాణము విసిగి గట్టిగ
 కేలువేయ నారంభించెను. ఆమె చాల కోపిష్టిది.
 చిట్టిగొట్టు స్వభావము కలది. మరికొంతనేపటి కామె
 నాగదిలోనికి వెచ్చి, “నేను ఫలహారమున కేమైన చేయుమని
 చెప్పితినే, చేసితివా” యని గద్దించెను.

క్రోధారుశితనేత్రునై నేను—“తీటిక లేనందునచేళ్ళ
 లేదు.” అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చితిని. అప్పు డామె
 “—ఏమి? దిన మంతయు కూర్చుండియుండుట
 తప్ప నీవుచేరువని యేయున్నది? ఇంత గర్వమా! ‘నా
 భర్త సంపాదించుచుండ నేనేలపనిచేయువలయు’ నని
 విజ్ఞులగుచుంటివేము! అట్టి పొరపాటు పడకుము. నీభర్త
 లక్షలు సంపాదించుచున్నాడు. ఈ యింట నా యధికారమే
 నున్నాయును. నేను నాల్గువార్షికులు గడించు నంతనే
 యానాల్గవార్షికులకు నే యజమానురాల నైతిని. కుల్ల
 చున్నావేము! విద్యాబుద్ధులు గఱపి పెంచి పెద్దవాని
 జేసిన మేము మన్నుకొట్టుకొని పోవలసిందేనా! ఎంత
 గర్వించుచున్నావే! ఆహా! కాలవైపరీత్యము! నిన్న
 మొన్నటి పిల్లల కెట్టి స్వతంత్రాలోచనలు!—” అని
 నన్ను తూల నాడెను.

నే నేడ్వసాగితిని. నానోట మాట రాలేదు. నా
 పెనిమిటి వారి కచ్చేరిగదిలో కూర్చుని వార్తాపత్రిక
 చదువుచుండిరి. ఈ మాటలు వారి చెవినిబడె కాబోలు.
 రాత్రి నిదురింప వెచ్చినపుడు నన్ను చేరబిలిచి, “చూచితివా
 మా అమ్మగారి క్రోధపూరిత వాగ్భాణ పరంపరలు! స్త్రీ
 జన్మ యిట్టి కఠోరవాగ్భాణముల సహించుటకేనా!
 ఇట్టి మాటల నాలకించినపుడు నే బొందు మనోవేదన

దుస్సహము. జీవితము భారముగ దోచును. హృదయము కంపించును. జలబాయు ప్రకాశములు లేక శుష్కించు మొక్కచోలే మనుజుని విద్యాభ్యాసము లడుగంటు చున్నవి. ఇంలేలే! నే నామె ముందు నోరెత్త నేరనైతి. తలినండ్రులు నాయెడ సర్వాధికారులై యుండుటచే నానోట మాటేని రాలేదు. నానలన నీకు నట్టిగతియే కల్గుచున్నందులకు విచారముగ నున్నది. నీవు వారిమాటల వినబాలక ప్రత్యుత్తర మొసగుచేసి నాకు మిగుల కష్టముగ నుండును. ఏమపాన మొనర్చి ప్రాణత్యాగ మొనర్చుకొనవలె నను బుద్ధి వొడచును. సరే. ఇప్పుడు మనకు రెండే మార్గములున్నవి. ఒకటి వారి నూదిపోటుమాటల సన్నిధి విని సహించి యూరకుండుట, రెండవది మన మార్గము మనము స్వతంత్రముగా జూచుకొనుట. చెప్పుము, ఇందేది నీకెట్లమో. అమ్మగారి, స్వభావ మిక నెన్నటికేని మాటునని యూటకొనుట మాత్ర మిక అసంభవము. నీ యిష్ట మేమి?”

నేను భయపడుచు భయపడుచు “మీ కేది సమ్యక్తమో నాకు నదియే సమ్యక్త మగు. ఆమె నన్ను చదువు వలదనిన మానివైచును. నే నెటుల ప్రవర్తించిన నామె ప్రసన్న చిత్తముగనో యటులనే ప్రవర్తింతును. నేను చదివి యేమిచేయవలయు” నని ప్రత్యుత్తర మిచ్చితిని.

నాభర్త—“నీవు చెప్పునది నాకంతమాత్రమును నచ్చలేదు. అవిద్యాంధకారమున బడి యెంతకాల మిట్టిమూడుట? అమ్మ నేడు దూషించుట ప్రారంభించినది. అనుదినము దూషణము హెచ్చునే కాని యిక తగ్గదు. నేను నిష్పంత విద్యావతిగ చేయదలచిన నన్నామె యంత యడ్డును. చిన్ననాటి పరిస్థితులా మారినవనియు, నేడు భారతమాతకు సత్పుత్రికారత్నముల యవసరము ముఖ్యమనియు, స్త్రీలు చేతగాని పిరికిపం దలవలె నింట గూర్చుండి దేశముందలి యాందోళన మెటుంగక, దేశస్థితి దెలియనేరక వృథాలాపముల కాలమువుచ్చు సమయ మిది కాదనియు నామె యెన్నటికి నెటుగ నేరదు. కాన నామాట బాగుగ నాలో

నింపుము. మన మే పట్టణమునకైన బోయి యొకరి యొత్తికి లేక స్వతంత్రముగ జీవితము. ‘ఇక్కడ ప్రాక్షీను బాగుండలే’ దను మిష మీద ఇంటవంటి మెల్లగ చాటిపోవచ్చును.

నాపెనిమిటి పలుకులన్నియు విని నేను వాణికి విరుద్ధముగ నేమియు జవాబు నీయలేకపోతిని. ఒంటరిగ నుండవలయునే యనుజరకు కట్టెను కాని అచ్చట నే పోరులేక ముఖముగ కాలయాపన మొనర్చుచున్నను సుదృశ్యము మదీయమానసమును వికసింపజేసెను.

3

నాజీవంతయు నాయత్తగారు నాతో మాటలాడుట మానివేసినది. ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కల పంపి సములకు నే గుఱియైతిని. ఇదంతయు నాకు మిగులకష్టముగ నుండెడిది కాని వారందఱిమాటల సహించి యూహకుండుట కంటె నాయత్తగారి తిట్ల మేలివోచెను. ప్రపంచమునకు నాభర్తగారియెడ గూడ గౌరవ మర్యాదలు తగ్గ నారంభమయ్యెను. నేను నాభర్తను మందుమాకుల వశీకరణ మొనర్చుకొంటిని నవంతి ప్రబలెను.

శ్రావణమాసము, కృష్ణాష్టమి, లోకరక్షకుడగు కృష్ణభగవానుని పుట్టుకదినము. నాడు మాయంట నండును ఉపవాస ముండెరి. నేను నుపవసించితిని. పరార్పరుడగు మాధవుడు రాత్రి పండ్లెండుగంటలను జనించెను. మేనుండఱ మొక్కచో గుమికూడి యాసర్వేశ్వరుని మీద పాటల పాడుచుంటిమి; ప్రార్థన నేయుచుంటిమి. నాభర్త యిట్టి మూఢాచారములన్న మండిపడువారు. ఇట్టిదినముల వారు స్నానముకూడ మానెడువారు. ఆనాటిరాత్రి యుత్సవమంతయు ముగిసినప్పుట నిదురించుటకు నేను గదిలో కాలిడితిని. అప్పుడు వారు—“ఎందుల కిట్లు శరీరము శోషింపజేసికొనెదవు? కృష్ణుడు కష్టమహానుభావుడే. అతని పూజించుటయు మనకర్తవ్యమే కాని యిట్లు పస్తుండుటవలన కల్లు లాభమేమియో నాకు తెలియకున్నది. ఇదియొక నటన. భక్తియన పదిత్రత, విశ్వాసము, సత్వము.” అని బోధింప దొడగిరి.

నాభర్త భగవద్గీతల విశేషముగ కొనియాడుచుండువారు. పఠించుటెప్పుడు నే గనలేదు. ఉపనిషత్తుల ప్రశంసించునపుడు నోట పుష్పవృష్టి కురిసెడిది. వారు పనిషత్తుల సుచ్చరించుట నాచెవుల నెన్నడు బడలేదు. నేదంతమే భారతదేశ దౌర్భాగ్యమునకు మూలకారణమని వారి ప్రబలవిశ్వాసము—“భారతదేశ పునరుద్ధరణమునకు నేకు శౌర్యనిధులగు పుత్రపుత్రులికా రత్నముల యావశ్యకత యొక్కపగా కలదు. ఇని ముక్కుమూసుకొని కూర్చుంటు కదను గాదు.”

నాభర్త వాక్యములకు ప్రత్యుత్తర మొసంగు సామర్థ్యము నాకెక్కడ? వీరు కేవలపాశ్చాత్యనూర్ధాను సరణులై యుండితే యని తలపోసితిని.

౪

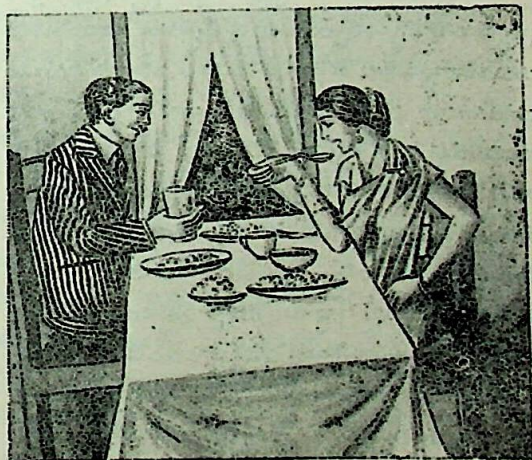
మేము చెన్నపురి జేరితిమి. రెండంతస్తుల మేడ నొకదాని బాడుగకుతీసి యందు నిసింప నారంభించితిమి. ఆభవన మెంతయో శృంగారముగ నుండెను. విద్యుద్దీప ప్రకాశమున తద్భవన శృంగారము ద్విగుణీకృత మగుచుండెను, ఇరుపార్శ్వముల నున్న తరులతాగుల్మాదులు పథికులకు తమ నీడచే విశ్రాంతి గలుగజేయుచు సృష్టివైచిత్ర్యమును విశేషముగ బాటుచున్నవి. మాయొద్ద అయిదుగురు నొకరు లుండిరి. స్త్రీబ్రద్ధ, ముగ్గురు పురుషులు. ఎల్లప్పు డొకనవల చేతగొని పడక కుగ్గిలొ పరుండి చదువుచుండుట దప్ప యింట పనియేమియు నాకు లేదు. కంచు, ఇత్తడి మొదలగు పాత్ర లింట మచ్చుకేని గానవచ్చుట లేదు. గాజుజేట్లు, సాసర్లు, కప్పులు మొదలగు విదేశీవస్తు సామగ్రి వాటిస్థాన మాక్రమించెను. భోజనము నేయరీతియు పాశ్చాత్య దేశజులనే యనుసరించితిమి. అట్లు తినుటయందు మావారి కెంతేని యానందము. కొలదిదినములవరకు నా కట్లు తినుట సిగ్గుగ నుండెడిది. క్రమేణ నేనును ఆ పద్ధతికే యలవిడితిని.

మాయొద్ద నొకమోటారు, బోడు గుఱ్ఱముల బగ్గియు కలవు. కాతినడక బొత్తుగ మఱచితిమి. ఎవరి నేని చూచుటకు పదియడుగుల మేరపోవలయు నన్న

బండి సిద్ధముగ నుండవలె. నాభర్త “అప్ టూ డేజ్ ఫోర్ షేవ్ అన నిదే” యనెడి వారు.

మెల్లగ మాకు రాబడిదినములు తగ్గ. ఇంటి భిక్షు గూడ సరియగు మార్గము త్రొక్కలేదు. మధ్యమధ్య వారి ముఖమండలము విషాద మేఘాచ్ఛన్న మగుట గనెడిదాన. రాబడి తక్కువగ నున్నపు డీవ్యయమేల తగ్గింపరాదు? ఇంత పెద్ద భవనము మనకే? ఏచిన్న యిల్లా తీసికొన్న మనకు చాలదా? అయిదుగురు నేకు లవసరము మనకేమి? ఇద్దఱున్న కాలక్షేపమగునే! యని యెన్నియోసార్లు వారికి చెప్పచుండుదాన. నా మాటలు విని పరిహసించుచు, “మనము దరిద్రులమని డెప్పువాయించి చాటుకొందుమా? దారిద్ర్యప్రకటనము దారిద్ర్యానుభవముకన్నను దుఃఖకరము. మనము నిర్ధమల మనుమాట మఱచిపొమ్ము. లక్ష్మీయనతికాలముననే మనయెడ మరల ప్రసన్నయగు. న్యాయము వృద్ధియగుట, అవసరములు పెంపొందుట ద్రవ్యోపార్జనమునకు ప్రథమ సోపానము లని నమ్ముము. కష్టములకు కించపెడుచు నొక్కచో గూర్చున్న నడుగు ముందుకు పడునే! సుఖానుభవము నకు యోగ్యుల మగుచుమే!”

ఏది యెటులైనను మాన్యయము దైనది నాభి వృద్ధి నందుచునే యుండె గాని తగ్గదల నూపలేదు.

“క్రమేణ నేనును ఆపద్ధతికే యలవిడితిని.”

మేము వారమునకు నాలుగైదు మారులు “సినిమాలకు”, నాటకప్రదర్శనములకు వెళ్ళిడివారము. వారమునకు రెండు మూడు పర్యాయములైన మా యింట మిత్రులకు విందు జరుగుచుండెడిది. జీవిత ముఖ్యాదర్శము సుఖభోగాను భవమే యనుభావము నాకుగూడ పొడకటైనను. మన మనుభవింపనే భగవంతుడు ఉత్తమ ఎస్తుజాలముల ప్రసాదించినాడు. ఆనుభవించుటే మనవంతు.”

ఒకక్రిస్టాస్ట్రీ నాకు నాంగ్ల భాషను నేర్పను, సంగీతము చెప్పను వచ్చుచుండెడిది. “పియానో” నొకటి కొంటిమి. ఈక్రమము మహదానంద సాగరమున ముగ్ధి నేను రామాయణ భారత భాగవత పఠనమునకు స్వస్తి తెప్పితిని. ఇప్పుడు నా కాపుస్తకములన్న మిగుల నేవగింపు జనించె. దేశతలయందు నాకుండెడి భక్తివిశ్వాసములు తొలగ దొడగె.

నానాట ఇక్కడి పెద్దగునుఘ్యులతో స్నేహము కుదిరె. మాత్రముగ స్త్రీసంఘముకటి మేముండు ట్రిప్లి కేసులో స్థాపింపబడె. ఈసంఘసభ్యురాలండ నడకలు, పోకడలు నాకు మొదటిలో ఆశ్చర్యము గొల్పెడివి. ఈసంఘమున నేను చాలదినములవరకు కేకి మూక మధ్య కాకివలె నుంటిని. ఈసంఘస్త్రీలు గుఱ్ఱపు స్వారి, టెన్నిసు ఆటలు, ఈతలు నేర్చి నేర్చుచు కేరిం తలు గొట్టుచుండువారు. స్త్రీవిద్యాభ్యాస, స్త్రీస్వాతంత్ర్యములగూర్చి చర్చలు, వార్తాపత్రికలు ముందిడుకొని యుండలివ్యాసముల దోషా దోషముల చర్చించి నిరూపించుకటే వారు చూపు బుద్ధికుశలత, చాకచక్యము, వాగ్వివాదపటిమ నాకచ్చెరువు గొల్పెడివి. వీరపరసరస్యతులవలె నాకుదోచెడివారు. సంగీతసంభ్రమములవీడి బీది యొడ్డున పురుషులతో చేతుల గల్పి యటునిటు నడయాడుచుండుట గాంచి మొదటిలో వారి సాహసమున కాశ్చర్యపడుదాన. వారు నన్ను తమవెంట రమ్మనెడివారు. నేను లజ్జావశమున వెళ్లజాలకుండెడి దానను. ఆస్త్రీలమోము లెప్పుడు సంతోషవికసితములై యుండెడివి. వ్యాకులచిత్తలై వారెన్నడు నాకు కానరాలేదు. మిస్టర్ కృష్ణారావ్ జబ్బుగా నున్నప్పటికి మిసెస్ రావ్ మోమున చింతారేఖ కానరాదు. మిస్టర్ రావ్

హృద్రోగమునకు లండను నగరమున చికిత్సనందుచున్నను మిసెస్ రావ్, మిస్ పూర్ణ నిత్యము టెన్నిసు ఆటలకు వచ్చుచునే యుండిరి. ఇట్టి నాగరికతామూర్తుల మధ్య నాయవస్థ యొట్లుండెనో నాకే యెఱుక.

ఈస్త్రీ సంభాషణముల నెట్టి యాకర్షణకేతి కలదో కాని, మెల్లమెల్లగ నాకుగూడ వారి ఆహ్వాన ప్రమాదములలో పాల్గొనవలయునను కోర్కె జనింప మొదలిడెను. వారిబోలె స్వాతంత్ర్యము గోరియుండవలయునను నిచ్చు ప్రబలమగుచుండె. ఇంగ్లీషు వారు భాషించుకొనుచుండ నెన్నడు నాకట్టిభాగ్య వజ్జునా యని తలచుచు సుఖస్వప్నముల గాంచుచుండుదాన.

ఇట్లుండ నాస్థి భేదజనకమగుచుచ్చె. నాభర్త నన్ను “మైల్స్”, “మైకినర్” “మైడల్లింగ్” అని సంబోధించువారు. ఆమాటలు హృదయమునుండి వచ్చి నవికానియు, నందు కృత్రిమత యున్నదనియు తలపోయుదాన. వారికి నాయెడ నున్న స్నేహములో హాస్య భావములకు మాటు అలంకారము లెక్కువగా నున్నటుల కన్పట్టుచు వచ్చినది. అన్నిటికంటె నెక్కుడు నాకు గూడ నాభర్తయెడ నుండు శ్రద్ధాభక్తులు తొలగిపోవారంభించె. వారికి శిరోవేదన కల్గిన తొల్లిటి యట్ల నాకిప్పుడు హృదయవేదన కల్గుటలేదు. నాయందు ఆత్మాభిమానము, స్వాధ్యక్షపత మెచ్చె. ఇప్పట్లున నేను సింగారిండుకొనుట మాడ నాకర్తవ్యమునకే గాని నాభర్త నానందింప జేయుటకు గాదు. నాసౌందర్యమందు నాకు గర్వము. నేను జీవించుట యెరులకొఱకు గాదనియు, నాకొఱకే యనియు భావింప దొడగితిని. త్యాగము, నేన హృదయము నుండి దూరము లయ్యె.

నల్లరిలో మాత్రము తిరుగుటకు నా కింకను సంకోచముగ నే యున్నది. పలువురనోట నాసౌందర్యాధిక్యము వినవలయునని కుతూహలము. ఒకనాడు మిస్టర్ రావ్ ప్రభృతులతో మా వారు కూర్చుండిరి. నాకును వారికిని మధ్య కేవలమొకతెఱ యడ్డు. నేను వారియెదుట స్వేచ్ఛగా కూర్చుండలేదని నాభర్తకు కష్టముగా నుండెను. నేనిట్లుండుట వారి గొప్పతనమునకేము లోపమని నాభర్త భావించువారు. “నాభార్య

వస్త్రధారణ సౌందర్యలో పమాలమున గాదు ఈవలకు రాకుండుట, లజ్జావశమున" అని వారలకు జెప్పువారు. నానగలు, నాబట్టలు, నాఅందము వారికి కనబడుటకు మాటిమాటికి నన్ను తెఱయొద్దకు బిల్చువారు. ఎట్టకేలకు నాభర్త యిష్టమే నెరవేరెను. రెండుసంవత్సరము లగు సరికి నేను సంభ్రమసంకోచముల వీడి నాభర్తతో కలసి "షేర్" చేయు మొదలిడితిని ఆ "షేర్" వెనుక "టెన్నిసు" వంతు నచ్చెను. "క్లబ్బులో మెంబరు" నైతిని మొదట నాకీ "టెన్నిసు" "క్లబ్బు"లన తల నొప్పిగా నుండునవి.

క్లబ్బునందు ఇంతకన్నను చిత్రము. జనులు ఇంగ్లీషుమాటల తగుభాషలో దొర్లించుచు వెకిలిన వ్యుల నవ్వించు, సారహీనసంభాషణముల కాలము బుచ్చు వారు. స్త్రీల యీనిర్లజ్జ, పురుషులభావభ్రాంత్య మొదటిలో నాకాశ్చర్యము గొల్పెడివి. నలుదెసల నీపాశ్చాత్యపదార్థులు హాస్యజనకములుగ నుండెను. ఏమైన నేమి? నేనును వారి ననుసరించితిని. నాకిప్పుడు నిశ్చయము క్రొత్త క్రొత్త దుస్తులు, సింగారములు. క్లబ్బునందు టెన్నిసు ఆకునపుడు అందఱిదృష్టులు నామీద ప్రసరింపవలయు నను ఉత్సాహము. నాభర్తకుజేయు నేవాసత్కారము లందుకు శ్రద్ధకన్న నాయలంకారములందు నాకెక్కువ శ్రద్ధ కలుగజొచ్చెను. అంతేకాదు. పరులనోటినుండి నాసౌందర్య ప్రశంస వివలెనను కుతూహలము. ఏసౌందర్యమున్న, నెట్టి శృంగారములన్న నాశరీరమున రోమ రోమము హేయభావమున కంపించుచుండెడినో, యెట్టి హాస్యకటాక్ష వీక్షణములు విమతుల్యములై నన్ను మృత్యుముఖమున జొర ప్రేరేపించెడివో యట్టి యిహ లోకసౌఖ్యములందు నాకిపు డొక యున్మాదపూర్ణమా హర్షము కలుగుచుండెను. కాని యెన్నడేని నాపూర్వ సితి దలచుకొన్న మనమున మాత్ర మొకవిధమగు భీతి జనించు చుండును. ఈ నావ యేయొడ్డున జేరునో యను తలంపు. కొన్ని సమయముల క్లబ్బునకు పోగూడదనియు, స్వేచ్ఛాపరలగు నీయువకులతో స్నేహము వలదనియు ననుకొనుదాన. అయిన నేమి, సమయ మగుటతోడనే క్లబ్బునకు సిద్ధపడుచుంటిని. నేను నావశమున లేను.

మనమందలి సత్కల్పనలన్నియు మంట గలియుచుండు. సద్భావములన్నియు నశించు.

నాభర్త స్వభావమున మార్పు కల్గుచుండెను. వారు విచారమానసులై కనబడుచున్నారు. ఏదో కఠిన మగు చింతచే కృశించుచున్నట్లు కనబడుచు వచ్చిరి. ముఖము పాలిపోయె. తఱచునే కుటతో పొట్లాడ నారంభించిరి. బయటకు వెళ్లుచుకూడ తిగ్గించిరి.

ఇంత కొకమాసము క్రితము నా రెన్నిసను లున్నను క్లబ్బునకుమాత్ర మువశ్యము వెళ్లువారు. క్లబ్బునకు వెళ్లని దినమున వారికి మతిపోయినట్లుండెడిది. కాని వారిప్పు డధికముగ వారి గదియం దేపడకకుట్టి మీదనో పరుండి వార్తాపత్రికనో, పుస్తకమునో చదువు కొనుచుండు వారు. ఇట్లుండుటకు కారణ మెద్దియో మాత్రము నే నూహింపజాల కుండుదాన.

౫

ఒక దినమున వారు జ్వరపీడితులై యెట్లున్న వారట్లనే స్మృతిలేక మంచముమీద పడియుండిరి. వారి యొద్దకు బోవలెనను బుద్ధియే నాకు కలుగలేదు. సభలు, ఉపన్యాసములు వీనియందు నామనస్సు తగిలియుండెను. వారియొద్దకు వెళ్లుచుందును; తక్షణములో మరలి వచ్చి, "టెన్నిసునకు టైమ్ అయ్యెను. వెళ్ల నా, నద్దా" యను సంకేయములో మునుగుచుంటిని. తుదకు "ఎక్కడనున్న నేమి లాభము? నే నిచ్చటనున్న మాత్రాన వారిజ్వరము తగ్గనా? ఆగుటవలని ప్రయోజనమేమి? వెళ్లిననే చాగుండు"నని నిశ్చయించుకొంటిని. నేను దుస్తుల తొడిగికొని "రేకట్" తీసుకొని క్లబ్బునకు వెళ్లితిని. అక్కడి చెలికత్తెలు మిసెస్ రంగనాథలయ్యర్, మిసెస్ రాన్, మిస్ పూర్ణలతో నాభర్తయవధ్ద జెప్పి సజల నయనములతో కూర్చుంటిని. టెన్నిసుకోర్డనుకు మిస్ పూర్ణ నన్ను కేకవేయ నొక దీర్ఘనిశ్వాసము మాత్రము వదలి వారివెంట వెళ్లి యాడితిని.

నేటికి మూడుసంవత్సరములకు పూర్వము! నా భర్త యిట్టి విషజ్వరముచే పీడితులై యున్నపుడు.

రాత్రియంతయు నిద్రలేక వారికడ కూర్చుని విసరుచునే యుంటిని. వ్యాకులహృదయమైతిని. “వారి కేల రావలె ఆజ్వరము, నా కేలరాదు” అని తలపోసితిని. ఆహా! కాలమై పరీత్యము. ఇప్పు డాహృదయము నేహహృదయమయ్యెను; పాపాణప్రాయమయ్యెను. నే నెప్పటివలె రాత్రి తొమ్మిది గంటలకే యిట్లు జేరితిని. నాభర్త మంచినీటిలో నన్ను పోకి కాన్పించిరి. వారు కేవల మొక్కపరి దీన దృక్కులు నాపై బఱపి యటు ఒత్తిగలి పరుండిరి. నేను భోజన మొనర్చి పరుండునెడ నాయంతరాత్మ నాస్వాధ్యపరత్వమునకు, ఈ లీలావిరోధములకు నన్ను నిందించె.

“నేను దుస్తులతోడిగిరిని..... క్లబ్బునకు వెళ్లితిని.”

ఇప్పుడు నేను ఆంగ్లోపన్యాసములను, నవలలను అనలీలగ గ్రహించుచున్నాను. మాసంభావణ తలచు ఇంగ్లీషుననే. మాకన్న తక్కువ వారితో మాటాడుట పోయముగ భావించుచుంటిమి. హైందవస్త్రీలు నాగరికతాహున్యలని తలపజొచ్చితిమి.

మరుచటి దినమున గూడ నా భర్త జ్వరము తగ్గలేదు. నేను క్లబ్బునకు వెళ్లలేదు. కాని మూడు దినములవరకు జ్వరము తగ్గకుండుట చూచి మిసెస్ కే. ఎస్. రావ్ ‘డాక్టర్ తిరుమల’కు కబురు పంపరాదా?

యని సలహానిచ్చెను. నే నట్లుచేయ నంగీకరించితిని. మరునాటి నుండియు డాక్టర్ వచ్చుచు పోవుచుండెను. నాభర్త నేనాకు శ్రూషలకు “నర్సు” ఒకతె నియమింప బడెను. నాకు గూడ భర్తకు నేనచేయు అవసరము తప్పగదాయను సంభుష్టికలెను. రెండుదినములు నేను క్లబ్బునకు వెళ్లుట పడకపోయినప్పటికి మనస్సు అక్కడనే యుండెను.

ఒకనాటి మట్టి మధ్యాహ్నమున నేను పడక కుర్చీలో కూర్చుని యింగ్లీషునవల నొకదాని చేతగొని చదువుచుంటిని. ఆకస్మికముగ నామనమున ‘నాభర్తగారి గము తిరుగుట దుస్సాధ్యమయిన నెట్లు?’ అనుభావము జరిగెను. ఈశోకమయ కల్పవలన నాకు దుఃఖముకలుటకు మాటు ఆనందము కలెను. ‘మిసెస్ రావ్, మిసెస్ రావ్, మిస్ పూర్ణారామెడ సానుభూతి ప్రకటింతురు. వారిని చూచుటతోడనే నే నశ్రుప్రారితనేత్రమై నిలిచి, ‘పోదీరుణులారా! నా జీవన మిప్పుడు భయానకశృకాన దీపమునలె క్రుంగి యంధకార భూయిష్టమై పోయినది. నమ్మజూచి జాలి నందినీల?...’ అని మనమందొక శోక పూరితముగ నుపన్యాసరచన గావించుకొంటిని పాపము శమించుగాత! శమముచెంతు పోవునపు డెట్టిబట్టు కట్టు కొనవలయునో యననిర్ణయము కూడ మనమున చేసి కొంటిని. వీరి మృత్యువార్త పట్టణమెల్లెడ వ్యాపించును. ప్రతిసంఘము నుండియు, పరిచయముగల ప్రత్యేకీకడ నుండియు నాకు సానుభూతిలేఖలు కొల్లులుగవచ్చును. వానికి నేను ప్రతియుత్తరమునకు ప్రత్యుత్తరమునీయ నసమర్థును. శోకసంతప్త హృదయము నాకు సమయ మెక్కడ? “అందఱకు కృతజ్ఞురాల. మృతాత్మికాంకి! సశ్వేశ్వరుని బ్రార్థింప మిమ్మువేడెద” నని ప్రతికాయమున ప్రకటింతును.” ఇట్టి యాలోచనలలో మునిగి లేలుచుండ నర్చు వచ్చి—“అమ్మా! అయ్యగారు పిల్చు చున్నారు —” అనెను.

అది నాకు క్లబ్బుమైదు. వారప్పుడు నన్ను పిలుచుట నా కాటంకము. ఏమిచేయును? ఎటులనో వెళ్లితిని. నాభర్తమందము నెక్కి నేటికి రమారమి మాసము దినములు కావచ్చినది. వారు నావైపు దీననేత్రముల

చూచుచుండిరి. ఆకసుల నీరు నిండియుండె. వారినిచూడ నాకు బాలిపాడమె. కూర్చుని ధైర్యము జెప్పుచు, “ఏమి చేయుదు? మరియొక డాక్టరును బిలుచునా?”

“నే నిచ్చటనున్న నాకోరోగము మరలదు. నన్ను మాయమృత్యుద్దకు గొంపొమ్మ.”

“ఏమీ! ఇక్కడకన్న నెక్కువ చికిత్స జరుగునాయక్కడ?”

“జరుగనిమ్ము, జరుగకుండనిమ్ము. నామరమేలనో మాతృవర్జనముగోరి వేరేరపడుచున్నది. జౌషధసేవవలన గాఢమును మాయమృత్యుదర్శనముననే జీవింపగలను అను ధైర్యము నాకు కల్గుచున్నది.”

“ఇది వట్టి భ్రమనుమండీ.”

“భ్రమే కానిమ్ము—నా ప్రార్థన నాలకింపుము. ఈ రోగములన గాదు. మనప్రస్తుత జీవితమార్గమునుండి యే నాకు దుఃఖము కల్గుచున్నది.”

ఆశ్చర్య చకితనై నేననాభర్తను తిలకించితిని.

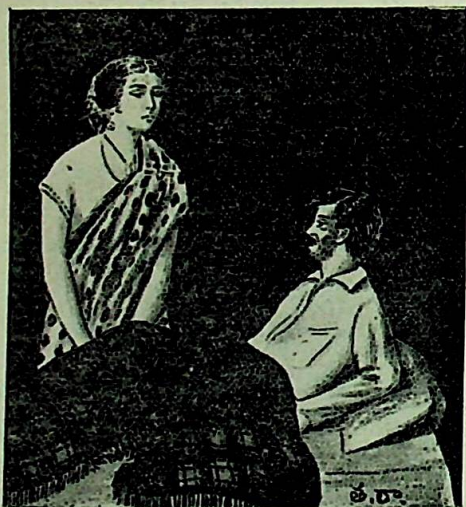
వారంత—“ఈ జీవనమునుండి నేను మిగుల విసిగి తిని. నిర్మలజలప్రసంతులచే పవిత్రముగు భూమి మన మాతృభూమియేయని నే నీనాడు గుర్తింప కల్గితిని. నే నింతకుపూర్వము ఈ హేయజీవనమును మిగుల ప్రేమించితిని. ఇప్పుడు నాకు దాని యంతరంగికాపస్తలు బాగు బోధపడినవి. ఆద్యంతము కంటకావృతమైన జీవిత మందు నేటివరకు తిరుగాడుచుంటిని. ఈ జీవనమున హృదయావందముగాని, యాత్మకు శాంతిగాని లేదు. ఇది యొక యున్నత, అశాంతియు, స్వార్థపూరిత, విలాస యుతమా జీవితము. దీనియందు నీతి, ధర్మము, సహన భూతి, సహృదయత భూతములు. పరమాత్మ ప్రీతికొఱ కైన నీవు న న్నియ్యినుండి రక్షింపుమా! ఉపాయాంతరమేమియు లేనిచో మాయమృత్యుకాక లేఖనై నబంపుము. ఆమెతప్పక వచ్చును. ఆమె మమతాపూర్ణదృష్టి, ఆప్రేమ యతకుశ్రామ నా కమృతోపములగు. నే జీవించును. ఆమెవచ్చును. ఆమె తప్పక వచ్చును. వచ్చి యినిర్భా

గ్యుని యవస్థ గాంచును. ఈనీచాతి నీవమగు నవ నాగరికతాసంఘముల గాలి ఆమె కింకను సోకలేదు. ఆమెవచ్చును; వచ్చును; తప్పక వచ్చును. నాకన్నులు ఏప్రకారమాన పవిత్ర దివ్యజ్యోతికినై తపాతహ లాడుచున్నచో ఆజ్యోతి యింకను ఆమె మొగనుండే తాండవమాడుచుండును. ఆమె హృదయమున స్నేహము, సత్యము, విశ్వాసము పాదుకొనియున్నవి. ఆపవిత్ర మాతృమూర్తి యంకముననే చనిపోయినను నాయాత్మకు శాంతికల్గును. మోక్షము కరతలాపలకమగు. స్వర్గలోక సంతోష మంద గల్గుచును.”

జ్వరతీవ్రతచే వాగ్ధోరణిమోచ్చినేమో, ‘ఔంప రేచరు’తీసి డాక్టరుయొద్దకు బోదునని ‘సర్వు’ ‘ధర్మా మీటరు’ తీసికొనివారియొద్దకు వెళ్లెను. నాభర్త యామె చేతిలోనుండి యీజ్వరమానయంత్రమునుదీసి నేలగొట్టిరి. అది ముక్కుముక్కులయొగ్గను. వారు వన్నెంత హాస్యయు దృష్టి నవలొకించి “నుస్తుల దాల్చితిని. క్లబ్బునకుపోదువు గాబోలు. అదారిని పోవునపుడు డాక్టరుగారిని కలసి కొని—మావారి ఔంపరేచరు తుదిడిగ్రీకి యెక్కైనని మాత్రముచెప్పుము” అనిరి.

నేనంత భయభీత నైతి. హృదయమున కరుణా విచారములు ముప్పిరిగొనె.కంతము దుద్ధమయ్యె. నాభర్త తమనేత్రముల మూసిగి, వారి యుచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు తీనిములయ్యె. డాక్టరును పిలుచు తలంపుతో నేను ద్వారముకడ కేరనంతలో వారు లేచి కూర్చుని నా వైపు దీనముగ జూచుచు, “కమలా! నేను నీతో కొంచెమునేపుమాటాడవలెనని చాలాకాలమునుండి యోచించుచుంటిని. కాని సాహసము కలుగదు. నేను తప్పక నాహృద్గతములగు సుద్దేశముల చెప్పివేయవలసింది.—పూర్వజీవనమునందే సుఖమునందవలయునని యాశించుచున్నాను. ఈజీవితమున్న నా కసహ్యము కల్గుచున్నది. ఇదే నాదుగృతకు ముఖ్యకారణము. శరీరకష్టమున కాదు—మానసికకష్టమున గృహించిపోవుచున్నాను. నిన్ను తిరుగ ఆజ్ఞాపరిచి, భగవదారాధనా తత్పరవుగ, రామాయణ పఠనాసక్తవుగా గాంచవలెనని యాహు. గృహకార్య

నిర్వహణమున శ్రద్ధాభక్తులకన్న, రాట్నపరిశ్రమ మొనరుచు సర్వేశ్వరసంసేవను కాలముగడపు నీయానాటి మూర్తి మరల గాంచాలెనను నాయాశ వృథ కాజనదు. నన్ను నీవానిగా గైకొమ్ము; నీవు నాదానవు కమ్ము. నందనారహితమును నాపరిశుద్ధజీవితమందే వాస్తవిక సుఖముకలదని నే నీవాడు గ్రహింపగల్గితిని. చెప్పుము. నీకేది యంగీకారమా? నీ వెన్నడు నామాట జవదాటలేదు. నామగ్ను చెల్లింపవన్న ఈనికృష్టజీవన మెట్లు పరిణమించునో! ఏమి? కమలా! నామగ్ను చెల్లింపవా? చెప్పుము—చెప్పనా? —”యని బ్రతిమాల దొడంగిరి.

“నిన్ను తిరుగ ఆజ్ఞాపరచిగ.....రామాయణ పతనాన కృతగా గాంచాలెనని యూహ.”

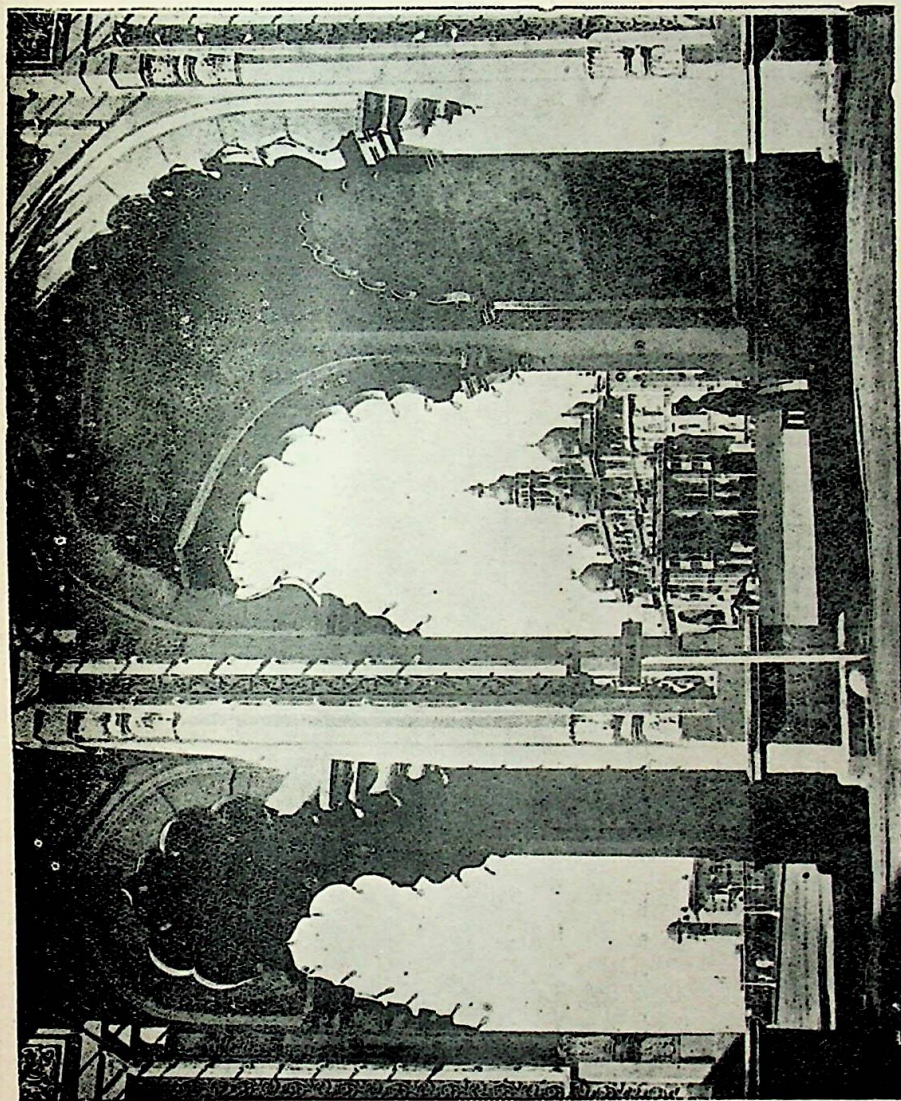
వెంటనే నేనేమియు ప్రత్యుత్తర మొసగ జాలనైతిని. ఈ స్వాతంత్ర్యజీవితమందున్న సుఖమునుగూర్చి యాలోచింప దొడగితిని. ఈయానందమక్కడ నెక్కడ! ఇన్నిదినములు స్వతంత్రరాజ్యమునందు స్వేచ్ఛాభ్రమణ మొనర్చిన పిదప మగల నస్వతంత్రతా జాలముల చిక్కువడుటెట్లు! నేవకురాలిని యచ్చట కాలముగడపుటెట్లు? నాభర్తయేగా నా కీస్వాతంత్ర్య పాకముల నేర్పినది. పవిత్రపురాణపతనమం దనిష్ఠత గలుగజేసినది వారే గదా! నేను వారి యిచ్చానుసారము మెలగితినే.

ఏమి యపరాధ మొనర్చి యుంటిని?—అని ఆలోచింప దొడగితిని. కాని నాభర్త దీనతాపూర్వదృక్కుల ననలోకించి నంత నేనేమియు చేయజాలనైతిని. “ఇక్కడ మీ కేమి కష్టముగా, నున్నది?” అని మాత్రమంటిని.

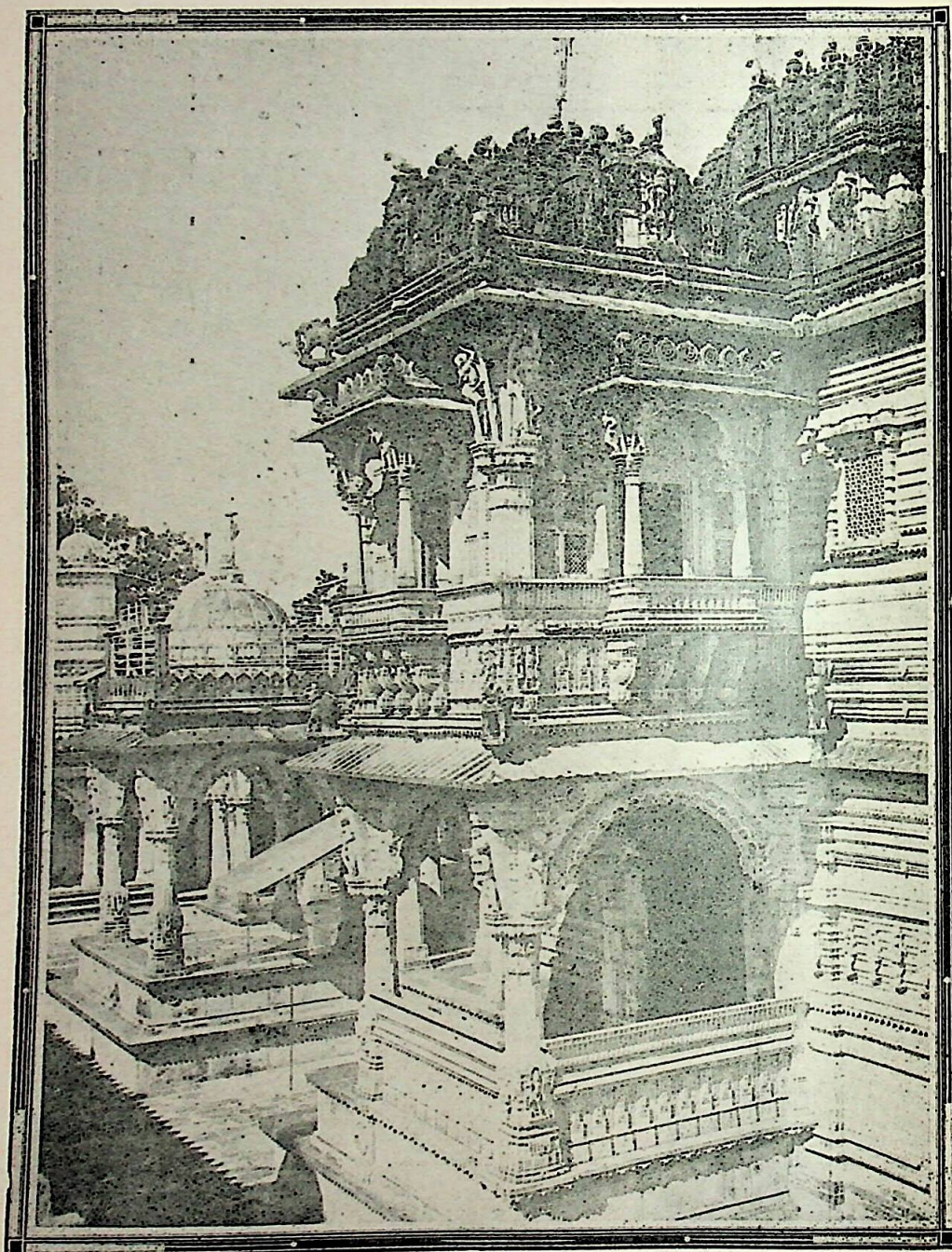
నాభర్త తిరుగలేచి కూర్చుని నావైపు కఠినముగ జూచుచు, “ఈప్రశ్ననన్నడుగుటకు పూర్వము నీహృదయమునే యడిగిన బాగుండును. నేటికి మూడేండ్లక్రితము నీకుగల ప్రేమ నేనన్నదా? నీకన్న నన్నివిధముల యుత్తమునిగ తలచిన నాయెడ నీవు నే డెట్టి యనాదరణ జూపుచున్నావు? ఈయర్వాచిన నాగరికత నారీజనమును సర్వనాశన మొనర్చుచున్నదని నేనిప్పుడు గ్రహింపగల్గితిని. మూడువత్సరములకు పూర్వము నే నిట్టి దేశ యందున్నప్పుడు నన్ను వదలి యారీతి యిరుగు పొరుగిండ్లకు వెళ్లెడిసాహసము నీకుండెడిదా? నేను రోగసిడి తుడనై మంచముమీద బడియున్నపుడు నోరార నెవ్వరితోడనైన మాటలాడెడిబుద్ధి నీకుపొడమెనా? ఇతరుల నెన్నడేని కంట జూచితివా? స్త్రీలహృదయపేటికారత్నము ప్రేమ. ఈనవనాగరికత దాని నాశనమునర్చుచున్నది. నా కిప్పట్లున పూర్వాచారిములే పవిత్రములుగ గన్పట్టుచున్నవి. వారి జీవితోద్దేశము ఆత్మిక శారీరకాభ్యుదయము, హృదయపవిత్రత. ఈ హేయగతి హేయము జీవితోద్దేశము నిర్లజ్జ, స్వేచ్ఛాప్రకృతి! వాయువు—ఏమి కమలా! అట్లు చూచెదావు? నాప్రస్తావన నీ కిష్టములేదా?”

నాహృదయమున విజ్రపాత మయ్యె. అందు దాగియున్న లజ్జ పునరుజ్జీవితమయ్యె. నాయంతరాత్మ నీవానాటి పవిత్రతాత్మపు కావని బోధింపగడగె. ఆనాటి సాశీల్యము, నేటినిర్లక్ష్యత, విలాసము, స్వార్థపటకములకు గట్టినట్లాయె! “నీకర్తవ్యమును నీవు మరచితివి సుమా!” యను అంతరాత్మ ప్రబోధములకు పేల్కొనియు కొండొకవడి నిశ్చేష్టనై నిల్చితి.

అంత ముకుళితకరకమలనై భర్తచరణములకు సోక నేల వ్రాలితిని. కంతావరోధమున నోట మాటరా

చిత్రము ౫. మైసూరు మహారాజావారి సంగమ

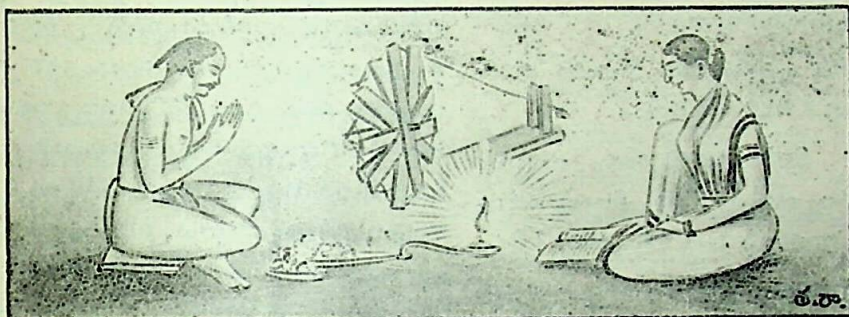

అహమదాబాదులో నున్న హాతీసింగ్ సమాధి
 'టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా' ఆస్థులు నుండి తీయబడినది.

దయ్యె. నయనము లక్రూధారాపూరితము లయ్యె. వాభర్తగారు నన్ను గాఢాలింగనమున గారవించిరి. మాహృదయము లొక్కటియయ్యె.

ఇలు జేరితిమి. మా యత్తగారి గౌరవమునకు పాత్రనైతిని. మావారు సంతుష్టహృదయు లైరి. ప్రాత తృప్తిములకుస్వప్తి జెప్పిభగవద్గీతపారాయణమున, సంధ్యా

వందనాది పూజార్చనముల శ్రద్ధకల్గియున్నారు. నేనును భారత భాగవత రామాయణాది పురాణముల మిగుల శ్రద్ధతో జదువుచున్నాను. ఈమధ్య రాత్నప్రచారము విరిగి జరుగుచుండుటజేసి రాత్నము తొల్లిటికంటె శ్రద్ధతో నడకుచున్నాను.

త్వరపడుడు!

ఆంధ్రగ్రంథమాల ౧౦-వ గ్రంథము

త్వరపడుడు!!

ఆత్మకథ

(గాంధీమహాత్ముని స్వీయచరిత్రము.) ప్రథమసంపుటము.

క్రొన్ సైజు, పుటలు రగిం, మేలయిన కాగితము, ముచ్చటలు గూర్పు లిచ్చు.

అమూల్యమైన ఈ గ్రంథమునకు వెంటనే ఆర్డరులు పంపుడు.

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు తెనిగించినది

(నెల పండ్రెండు అణాలు మాత్రమే) తపాలఖర్చులు ప్రత్యేకము.

మేనేజరు—ఆంధ్రగ్రంథమాల,

నెం. 7, తంబుశెట్టిపేథి, మద్రాసు.

II

(అభివంద నాశీర్వాదముల తరువాత)

శి:—ఈ నడుమ మీ రేమైన వ్రాసినారా?

గు:—ఈ నడుమ ననగా?

శి:—భారతీ పత్రికకు వెనుక మీరంపిన “గురు శిష్యసంవాదము” నకు చిదప నన్నమాట.

గు:—అ! ఏవో యొకటి రెండు. వారివలె బొంగుచున్న నాజ్ఞయములో నవి కణములవంటివి; పేర్కొనడగినవి కావు. ఏ మిట్టిప్రశ్న వేసితివి?

శి:—చుటేమియు లేదు. ఇంకొక్క “గురు శిష్యసంవాద” మీవారికి వచ్చునేమో యనునాశతో నట్టడిగినాను.

గు:—ఎట్లు రాగలదు నాయనా? బుద్ధి చేపు పోయినది.

శి:—వత్సవక్త్ర సంస్కర్మమువలన మరల రావచ్చును. ఏవో వార్తాపత్రిక చదువు చున్నట్లున్నారు!

గు:—దోసు, “కరుణ భారతపత్రిక—Young India.” ముసలితనములో నాకది నల్లమందైనది.

శి:—నల్లమందుపట్టు పోకముందే నాలుగుమాటలు నెలవిండు మఱి. అతిశ్రద్ధతో నిప్పుడు మీరు చదువుచున్న పత్రికా భాగ మేది? ఏ విషయమును గూర్చి వ్రాయబడినది? ఎవరిచే వ్రాయబడినది?

గు:—“దేశాయము—దేశదారిద్ర్యము” అను శీర్షకముతోఁ బ్రకటింపబడిన యొక విలేఖనము; దానిని వ్రాసి నాయన ప్రస్తుతము “ఘోర్జర విద్యాపీఠము”లోఁ బనిచేయుచున్న యొక గొప్పపండితుఁడు, అర్థశాస్త్రజేత్ర; ప్రపంచ పర్యటనముచేసి వివిధదేశ ప్రజల సుఖములను స్వయముగాఁ జూచివచ్చిన లోకజ్ఞుఁడు. ఆయనపేరు శ్రీ కుమారప్పగారు.

శి:—సరియేకాని, దేశదారిద్ర్య మనుచున్నా రేమి కర్మము? చీమల బాదలవలె గ్రిండఁ బ్రాచుచున్న శతసంఖ్యాకములగు రెయిలు బాటలతో, కంబుఱ తీగలవలె బైని న్యాపించు విద్యుద్వాహిత తంతులతో, బహుళములైన భారతీ భవనములతో, చిత్రచిత్రవ్యాధి నివారణ పరికరములతో నింశియుండు చికిత్సాశాలలతో, సస్యసమృద్ధములగు భూములతో, సమస్తసుఖసమపాయములతో నొప్పారుచు స్వర్గతుల్యముగనుండు మనదేశము దరిద్రదేశమని యెవఁడు చెప్పఁగలఁడు? ఇప్పటి మిడ్లలు, మేడలు, కుప్పలు, సోఫాలు, విద్యుద్దీపములు, విద్యుద్విజనములు, వీలుఁజేయనగు పనులు పూట్రులొకేయు నానాద్భుత యంత్రకాలలు—ఇవన్నియు మా ముతాతలుగాని, తాతలుగాని యెఱుంగుదురా?

గు:—మీ ముతాతలకును, తాతలకును లేని సౌకర్యము లిప్పుడనేకము లున్నవనుమాట వాస్తవమే. కాని వారి యాయురారోగ్య జననశ్రమ లిప్పటివారికి లేవను మాటయు నంతసత్యమే! దీనికి గారణమేమో కనిపట్టవలెను. పూర్వకాలములతోఁ బోల్చి చూచుకొనియు, సమకాలికులగు నితరదేశ జాతులవారితోఁ బోల్చి చూచుకొనియుఁ గష్టసుఖతారతమ్య నిర్ణయము చేసికొనవలెను. పాశ్చాత్యుల యద్భుతమైన ప్రకృతిశాస్త్ర ప్రావీణ్యము వలన, దానియొక్క దినదినాభివృద్ధివలనఁ బూర్వకాలముల గని సౌకర్యము లనేకములు యావత్ప్రపంచమందును ప్రజ లిప్పు డనుభవించు చున్నారు. తల్లాభములవలన గలుగు సుఖమైనను మనకంటె నితరదేశస్థులకే యెక్కువగా నున్నది. యంత్రాది నిర్మాణశక్తి మనకు లేదు; లేకపోవుటకు మనబుద్ధి మాంద్యమో కారణము, ఇతర కారణము లేమైన నున్నవో కనిపట్టవలెను. ధూమకేటాది గమన సౌకర్యముల వలనఁ బ్రజలనుండి వచ్చు రాబడి దేశాభివృద్ధికొఱకు వినియోగపడుచున్నదో, గన సంపన్నులగు నితరదేశీయుల మఱింత శ్రమంతులఁ

జేయుటకును, స్వాతంత్ర్యహీనులైన ప్రజలను మఱితె
యస్వతంత్రులఁ జేయుటకును ఉపయోగ పడుచున్నదో
—అది చూచుకొనవలెను. యంత్రములువచ్చి చేతిపనులు
చెడఁ గొట్టుటయును, బూర్వము జగత్ప్రసిద్ధిగాంచిన
శిల్పిని వృత్తుల నశింపఁజేయుటయును ఆభ్యుదయ సూచ
కమో, అనర్థసూచకమో దూరదృష్టితోఁ గనుఁగొనవలెను.
ఇక నీవు పేర్కొన్న మేడలును మిడ్డలును, విద్యుద్దీప
విద్యుద్ద్యజనాలును దేశములో నెంతమంది కున్నవో
చెప్పుము. వేయిమంది పొట్టలు చేతఁ బట్టుకొని తిరుగు
లానుచుండ నెవఁడో యొకఁడు పంచదారీత్యపరమాన్న
ములు గుడుచుచుండుట దేశభాగ్యుత్పాదకమో, దేశభాగ్య
సూచనమో—అది వాఁపో, బలువో—చూచుగా నాలో
చించి చెప్పుము.

శి:—ఇవన్నియు శ్రీమహారప్పగారు పరిశీలించి
చెప్పినారా యేమి?

గు:—దీనిలో నవియన్నియు లేవుగాని, ముందు
పత్రికలలో రావచ్చును. ఆయన వ్రాసిన విషయము
లందఱు శ్రద్ధతోఁ బఠింపఁదగిన పని శ్రీగాంధీమహా
త్ముడుగారు చెప్పినారు. ఆచెప్పునందర్భమున మన కుతూ
హలము రేపుట కొకమాట. చెప్పినారు.

శి:—అది యేది?

గు:—ప్రపంచములో నెల్ల ధనవత్తమైన దేశ
ము ఆమెరికా దేశమని యెఱుఁగుచువు గదా!

శి:—ఆ! ఎఱుఁగుదును.

గు:—ఈహత్తమైన యాదేశము తనకు వచ్చు
పన్నుల మొత్తములో—సైన్యపోషణమునకును, అప్పులు
దీర్చుటకును, పరిపాలన కృత్యములకును—నూటికి 48.8
వ్యయము చేసికొనునట్లు; ఇక దరిద్రదేశమని పేరె
క్కిన మనదేశము ఆ ప్రయోజనములకే నూటికి 98.7
వెచ్చుపెట్టునట్లు.

శి:—ఎవరు చెప్పినారు?

గు:—కుమారప్పగారే వ్రాసినారట.

శి:—కాని, అయ్యా! అర్థవంతమైన అమెరికా
కంటె దాదాపుగా రెండురెట్లు చెచ్చింపఁ గల మన
దేశము దరిద్రదేశమని యెట్లు చెప్పఁగలము?

గు:—అట్లు వ్యయించు కొనుచుండుటచేతనే
దరిద్రదేశ మైనది. ఆరోగ్యాభివృద్ధికి, విద్యావ్యాప్తికి,
జీవికాకల్పనములకు, బ్రాహ్మభాషములగు నితర
సత్ప్రయోజనమునకుఁ డబ్బు చాలకున్నది. పాదుఁగులో
నున్న పాలన్నియుఁ బిడికి పైవారికే పోయినో నిక
దూడత్రాగి బ్రతుకుటకుఁ బాలెక్కడనుండును? అమె
రికా ఖర్చుపెట్టు 48.8%ను ఆదేశములోనే తనవారికే
వినియోగ పడుచున్నది. మనహిందూదేశము ఖర్చు
పెట్టు 98.7%లోను అత్యధికభాగము దేశముదాటి
పోయి యన్యదేశీయుల పెట్టెలలోఁ బడుచున్నది. మన
దేశమాత్రం యీమహాపద్రవమునుండి విముక్తురాలైనఁ
దక్క నామెకు స్వరాజ్యసుఖముగాని, మఱి యేరాజ్య
సుఖముగాని యలవడ నేరదు—అని మహాత్ముడు
చెప్పుచున్నాఁడు.

శి:—అలాగుననా? కుమారప్పగారి యన్నియు
వ్రాసినారేమి?

గు:—వ్రాసినట్లే; దేశము సుఖవంతమై భాగ్య
వంతమై యుండుటకుఁ బరిపాలనాపద్ధతి ప్రాచీననవీ
నార్థ శాస్త్రసంప్రదాయములఁ బట్టి యెట్లుండవల
యునో కుమారప్పగారు కొన్ని చక్కని సామాన్యసూత్ర
ములతో నిటఁ దెల్పినారు.

శి:—అవేవో నెలవిండు.

గు:—నీ వింగ్లిషు రానివాడవు గావు. ఇదిగో!
పుచ్చుకొని చదువుకొనుము.

శి:—అందులకుఁ బనికట్టుకొని నే నింతమారము
మీకడకు రానేలే! మీమాటలతోఁ జెప్పునెవల, వింగ్లిషు
రాని యాంగ్లరుల కుపయోగించును.

గు:—అర్థశాస్త్రవాసన నా కంతగారేదు. అయి
నను నీమాట త్రోసివేయఁ జాలను. కుమారప్పగారి
యుపదేశముల నతిసంగ్రహముగాఁ జెప్పెను విను. —

ః—పన్నులనంగాఁ బ్రజలు సత్పరిపాలనముకై రాజున కిచ్చుపారితోషికములని ప్రాచీనాభిప్రాయము; కనుకఁ బోషకస్థానమునం దుండు రాజునకును పోష్యస్థానమునందుండు ప్రజకును ఒకరితి యొడంబడిక యున్నదన్నమాట. “ప్రతిఫలరూపముగాఁ బ్రభువు సమస్త భోగములు ననుభవించవచ్చును, కాని ప్రజారక్షణ విషయమున బానిసీనినలెఁ బనిచేయవలెను.” అని నీతిశాస్త్రకర్తయగు శుక్రాచార్యుఁడు చెప్పినాడట.

శి:—అవి, కృతయుగము నాటి మాటలు, పోనిండు; ప్రస్తుతకాలపుఁ బరిపాలకులఁ గూర్చి కుమారప్పగా రేమని చెప్పినారు?

గు:—ఆర్థశాస్త్ర వేత్తలును, బ్రహ్మిణి పరాయణులును అగువారే పరిపాలన కృత్యములోఁ బ్రవేశింపవలెను; ఆర్థశాస్త్ర జ్ఞానము దుర్వినియోగము చేయు స్వార్థపరులు ప్రభువు లగునెడలఁ బ్రజాపీడకు లగుదురు.

సత్పరిపాలకులు, తమకాలపుఁబ్రజల తేమమే యాలోచింపక, భావిదేశలాభమునుగూడ మనసులోఁ జెట్టుకొని దూరదృష్టితోఁ దమ పాలనకృత్యములు నెఱవేర్చుకొందురు. దాదాపుగా ప్రపంచమందలి దేశములన్నియును ఇప్పుడు వాణిజ్యాదులచేఁ బరస్పర సంబంధములు గలిగియున్నవి గనుక, దాతృత్వ లాభమునే చూచి వ్యవహారము నడపుకొ దేశము, రాజ్యపు తనవారికే కాక యితరదేశీయ భావిప్రజావర్గమునకుఁ గూడ బాధగలిగించున దగును. ప్రస్తుతలాభమునే యపేక్షించి, అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములవారు, నేద్యమునకును, రాచబాటలకును తమ పెద్ద పెద్ద యడవుల నఱికి తగులఁ జెట్టుచున్నారట; యితరులతో వర్తకప్రపోటీ పెట్టుకొని తమదేశములోనుండు ఖనిజతైల కూపములనుండి చమురు వేవేగ తోడి వేయించున్నారట. ఇది ముందు ముందా దేశమునకే కాక యన్యదేశములకుఁ గూడ మహానష్టముగాఁ బరిణమించునని కుమారప్పగారు చెప్పుచున్నారు.

శి:—అమెరికామాట మనకేల? మనహిందూదేశపు పరిపాలనగూర్చి యేమైనఁ జెప్పినారా?

శి:—నాయనా! తొందరపడకు! స్వదేశసహ చారకథనమున కుపోద్ఘాతముగా నవి యన్నియుఁ జెప్పినారు. హిందూదేశమును గూర్చి విపులముగానే వివరించినారు, విను:—

మనదేశ మిప్పుడు తానుండిన స్థితినుండి మాత్రము తొలగిపోయితిమి. బ్రవేశింపనున్నది. ప్రజలు కేవల కృషి జీవనము వదిలి శిల్పాద్యవృత్తి వ్యాపారములలోఁ జొరఁ జూచుచున్నారు; చేతిపనులు మాని కర్మాగారములు స్థాపించి నానిని యంత్రహావ్యయమునఁ గావించుకొనఁ బ్రయత్నించుచున్నారు. విషమమైన యాసంధికాలములో వేయికన్నులతోఁ జూచుచు బహుశాగ్రయాకతితోఁ బరిపాలకు లీమహత్తమమైన ప్రజోత్సాహశక్తిని దేశక్షేమానుమాలముగాఁ ద్రిప్పి నడపవలెను.

గు:—ఈసందర్భ కుమార్తెపన్యాస విచనములతో నేమి ప్రయోజనము? ఎట్లు నడపవలెనో నిర్ధారకముగా నేమైనఁ జెప్పినారా?

గు:—చెప్పినారయ్యా! కొంచె మెఱిగిపట్టుము; గ్రుక్క త్రిప్పకొననీయ వేమి గ్రహచారము? “కట్టి, కొట్టి, తెచ్చి”నని సంక్షిప్త రామాయణమువలెఁ జెప్పిన లాభములేదు గదా! ముసలివాడను, విషయ మనర్థ్యస్థును; ఆలోచన కించక యవకాశ మియ్యవలెను.

శి:—తుమించి యట్లే సావకాశముగానే నెలవిండు. ఎట్టి నారికేనను ముసలితనములోఁ బూర్వవయసువడి యుండుట కష్టము.

గు:—ఏ మార్పైనను, మంచిదగునెడలఁ, బ్రజల యొక్క పదార్థోత్పాదన శక్తి హెచ్చుచేయవలెనుగాని క్షీణింపఁ జేయఁగూడదు. కనుకఁ బ్రభుత్వము వారు నవీన వ్యాపారఫల పరీక్షణార్థము యుక్తమైన వ్యయము చేసి, పరీక్షలన పర్యవసానము ప్రజల కెఱుకపడు నేర్పాటులు గావింపవలెను. అర్థబలమును, వ్యాపార నైపుణ్యమును గల పరదేశీయులు పోటీగావచ్చి క్రొత్తగా నంబరించిన వృత్తుల నశింపజేయకుండఁ గఠినమైన దిగుమతి పన్నులువేసి వానిని సంరక్షింపవలెను. ప్రభుమావస్థలోఁ

బ్రహ్మసఖికరము లైన నూత్నవ్యాపారములకుఁ జాలిన ధనసాహాయ్యము చేయుచుండవలెను. బహుముఖముగా నీటు పరిపాలకులు తోడ్పడుటవలన నందఱు జనులకు వారు సమానమైన యవకాశము లొసఁగిన వారగుదురు. కాని దేశములో నెవరో యల్పసంఖ్యాకులు విత్తాధ్యులై యుండుటగాని, యేవో యొకస్థైతికయియే ప్రజలు ప్రభువులనుండి తోడ్పాటు పడయుటగాని దేశమునకు మంచిది గాదు.

శి:—నాకు బోధపడలేదు. ఏల మంచిదిగాదు?

గు:—మొదటి దానివలనఁ బెక్కుర కత్తెప్పిగలుగును; అందుచే నంతఃకలహములు పుట్టును.

శి:—అత్తెప్పి యేల కలుగవలెను?

గు:—సమానముగాఁ బాటుపడు ప్రజలలోఁ గొండఱకడ ధన మత్యధికముగాఁ జేరియుండుట సహజముగా నితరుల కనూయాజనకమగును.

శి:—సరియే, రెండవ దానివలన నేమిబాధ?

గు:—దేశములో నందఱుఁ గృషీవలపుత్తియే యవలంబించి జీవింపఁజూతు రనుకొనుము; ఆయొక్క పుత్తి నభివృద్ధి నొందించుటకే పరిపాలకులు ధనాది సాహాయ్యమొనర్తు రనుకొనుము. దీర్ఘనాశుప్తికామ బాధలు తటస్థించునెడల, నష్టము చేశదురవస్థ యెట్లుండునో యోజించుకొనుము.

శి:—కాలము ససిగా లేకున్నచో, నేకజీవిక నాధారము చేసికొను దేశప్రజలు బాధపడుదు రనుట నిజమే.

గు:—కాలము ససిగానున్నను ఆ యపాయము పూర్తిగాఁ బోదు. ఏఁటేఁటఁ బ్రజాభివృద్ధి యగుచుండును.

శి:—ఏమో! పుట్టుకలతోపాటు చావులు నున్నవి.

గు:—నన్నొక విషయమునుండి యొక విషయమున కీడ్చుచున్నావు. ప్రజాగణముచేసి ప్రకటించు ప్రభుత్వము వారి లెక్కలను ప్రమాణముగాఁ గొనుచో, నీ కట్టిసందేహము కలుగఁ గూడదు. మనదేశములో

స్త్రీలకు వివాహము లైచ్చికములు గావు. సంతానహీను లత్తిల్పసంఖ్యాకులుగా నుండురు. అర్థలోపము కావలసి నంతి యున్నది గాని ఆపశ్యిలోప మెంతమాత్రము లేదు. “వీరలకు బిడ్డ లెక్కువ” యను లోకోక్తి నీవు వినియేయుం దువు. ఆటగురు బిడ్డలఁగని తలదండ్రు లిద్దఱు గతించిన, జనసంఖ్యలో మనుషటికంటె నలుగు రెక్కువగానుండరా?

శి:—ఔను, మీమాటల కడ్డురాను; సంభాషణము సాగిపోనిండు.

గు:—ప్రజలు నానాటికి హెచ్చుచుండురు. భూమిమాత్రము యథాపూర్వముగానే యుండును. భూసారము తగ్గిపోవుచుండును. ఎన్నిక్రొత్త యెరువులు వేసి నేద్యము చేసినను, తిండికిఁ జాలు సస్యమొందని రోజులు రాకమానవు. కనుకఁ బరిపాలకు లీ చిక్కులన్నియు నాలోచించి వ్యవసాయము, వర్తకము, శిల్పములు, నింక నితరవృత్తులు—వీని కన్నిటికి యథోచితముగా సాయపడుచుఁ బ్రజలను గాపాడవలెను. యావద్దేశప్రజావర్గములో నుండు బుద్ధిబలదేహబలములకుఁ దగు నవకాశము లిచ్చి తోడ్పడి వారు వానిని దేశాభివృద్ధికై యుపయోగించుకొనవలెను.

శి:—ఇన్నిటికి సాయపడుటకు సామ్యుండ వలెను గదా!

గు:—ఉండవలెను. అందుకయియే పన్ను లేర్పడి నవి. కాని యాపన్నులు వేయుటలో రాజు ప్రజల కెంతమాత్రము బాధకలిగింపక వారు సంతోషపూర్వముగా నవి చెల్లించుకొనునట్లు చూచుకొనవలెను—అని కుమారప్పగారు చక్కని ప్రాచీన వీనోపమానములతో విశదీకరించినారు. చెట్టునకు హానికలుగకుండ బాగుగాఁ బక్కమైన పిదపఁ బండ్లు కోసికొనునట్లు, ప్రజల కావంతయైన నొప్పి కలుగకుండఁ బ్రభువు వారినుండి పన్నులు గొనవలయును—అని కాటిల్లుగఁడు చెప్పినాఁడట.

శి:—ఏకాక్షుఁడుగా రేమియుఁ జెప్పలేదా?

గు:—ఎరువువేసి నీరుపోసి మొక్కలను బుద్బుముగా తెంచినపిదపఁ చోటకాఁపు పూవులును, ఫలము

లును ఎట్లు కోసికొనునో, రా జట్టే ప్రజలను సుఖపెట్టి, యనాయాసముగా పన్నులు చెల్లింపఁగల శక్తి వారికి మొట్టమొదట నిచ్చి, పిదపఁ బన్నులు పుచ్చుకొనవలెను— అని శుక్రాచార్యుఁడు మాడనట్లే చెప్పినాఁడు. మఱియుఁ బన్నులవలనఁ బ్రజలనంతాత్పదనశక్తి తగ్గఁగూడదు. కత్తిరించి గొట్టెనుండి ఉన్నిగొన వలెను గాని వాని యొడలాలిచి తీసికొనరాదు. సుఖజీవనమునకుఁ జాలిన ధనము ప్రజలకడనుంచి, యతిరిక్తముగా నున్న విత్తము నుండియే, రాజుపన్నులు గ్రహింపవలెను. అధికారుల యమూలములను కుప్పింపఁజేసినాశముచేయఁగూడదు. మరలఁ బుష్పించుకత్తి పుష్కలముగా మొక్కల కండ నిచ్చి, పుష్పవికేత, యింక నటనున్న వాడి రాతిపావుట దక్క సస్యోపయోగ మేమియు వానివలన లేనప్పడే, పూవులుకోసి యమ్ముకొనును. సరిగాఁ బ్రభునట్టే ప్రజల నుండి పన్నులు రాఁబట్టుకొన వలయును; లేనిచో బొగ్గ లకై ఫలస్యతుములను బడగొట్టి కాల్చినకాఁ పెంత బుద్ధి మంతుఁడో భూపతియు నంత బుద్ధిమంతుఁడే యగును.

శి:—నిదర్శనములు చాల హృదయంగమములు గా నున్నవి సుందీ!

గు:—బుద్ధిమంతులగు పూర్వులు తెచ్చిన దృష్టాంతము లవ్యగా యుండునా? నాయనా, కుమారప్ప గారిం కొక ముఖ్యమైనవిషయమునుగూర్చి చెప్పినారు విను.

శి:—చిత్తము.

గు:—కుడువఁ గూడును, కట్టబట్టయునున్నవారా, కారా? యనుసందిగ్గ దళలో—లేమియొక్క సరిహద్దులో—నున్నవారి నుండి రా జెట్టిపన్నును గ్రహింపఁ గూడదు; ఆలోటు ధనాధ్యులనుండి మాడఁ దీసికొన వలెను. క్రైతలకు భారము గల్గించు “పరోక్షకరములు—Indirect Capaxes” జీవనమున కత్యావశ్యకము లగు సామాన్యపరపదార్థములపై వేయక, కేవల భోగపదార్థములపైనే వేయవలెను. అట్లు చేయుటవలన బీదల కేబాధయు నుండదు. ధనవంతులగు భోగపరాయణు లట్టిపదార్థము లెంతడబ్బుపెట్టియైనను గొనఁగలరు. ఇట్టి యప్రత్యక్షపుఁ బన్నులవలన దేశపు టాదాయము

పెచ్చును. చివర కాపన్నులు చెల్లించువారు భోగులగు ధనికులే కనుక, వారి కవి చెల్లించుచున్నట్లే కాన్పింపదు. అది పూవు లెఱుంగకుండఁగనే, తేటి పుష్పమరండముఁ గ్రోలిన ట్లుండునని పూర్వులు చెప్పినారు.

శి:—యథాన్యాయముగాఁ బరిపాలించుకొనఁ దలచు రాజు బహుజాగరూకుఁడై యుండవలె నన్న మాట.

గు:—దేవు నాయనా! అందుచేకనే “రాజ్యాంతమందు నరకము ధ్రువము” అన్నారు పెద్దలు. సామాన్యకుటుంబియగు సంసారియే, ధనాగ్జనములో కంటే దద్దినియోగములో నెక్కువ తెలివి తేట లగపటుపవలె నుగదా, యింక దేశకుటుంబియగు దేశాధిపతి దెంతతెలివి తేట లుపయోగింపవలెనో యోజించుకొనుము. పన్ను రూపముగావచ్చు ప్రతిరూపాయయును ప్రజాపదార్థోత్పాదన పాలన మెక్కువచేయుచున్నదో లేదో యతఁడు కనిపెట్టుచుండవలెను. ధనబలము గలవారినుండి విశేషముగా డబ్బులాగి బలహీనులగు దరిద్రులను బోషించుచుండవలెను; విత్తవంతులనుండి గ్రహించిన విత్తముతోఁ బామరులలో విద్యావ్యాప్తి గావించవలెను. అంతేకాని పేదలను బాధించు పన్నులువేసి, యవి ధనవంతులను ధనవత్తరులఁ జేయుట కుపయోగించుట యవివేకము, అధర్మము, చివర కది యాత్మవినాశ పాతువుకూడ నగును. అభినుండి యత్యధికమైన జలము ఆవిరిగాఁ జైబోయి వర్షరూపమునఁ గిందఁ బడి యల్పజలాశయములను బువ్వుము చేయుచుండుట లేదా?

పరిపాలనము బాగుగా నడపుటకైనను యుక్తవ్యయమే చేయవలయునని కుమారప్ప పండితుఁ డింకొక హితోపదేశము చేసినాఁడు.

శి:—మంత్రి బృందముల నేతనము లధికముచేసి చిన్న చిన్న యువ్వోగుల గొంతుకలు గోయుమనియా?

గు:—కాదు, పరిహాసములు కట్టిపెట్టి పండితుల వాక్యములు శ్రద్ధతో వినుము:—

రాబడిని బట్టి గృహస్థుఁడు నవుకరుల నెట్లు పెట్టుకొనునో, దేశముయొక్క ఆయమానుబట్టియు, దేశ

భాగ్యమును బట్టియు, బహులు చెల్లింపఁగల ప్రజా
శక్తిఁ బట్టియుఁ బ్రభువు పరిపాలనపు టేర్పాటులు
గావించుకొనవలయును. రాజ్యాంగ వ్యాపారము చక్క-
గా గడియారమువలె నడచుచున్నది గదాయని యమిత
వ్యయము చేయఁగూడదు. పరిపాలనపు ఖర్చు ప్రజలు
సహాయముగా భరించుటకై, యది దేశమునందలి
మనఃస్థుని సగటాదాయమున కిన్ని రెట్లుండవలయును—
అని యొక కఠిననియమము చేసికొనుట మంచిదని కుమా-
రప్పగారు చెప్పుచున్నారు. అట్లు చేసికొనునెడల, భిన్న
దేశ ప్రజా సామర్థ్యములలోఁ గాని, భిన్న దేశ వస్తుమూల్య
ములలోఁ గాని కన్నట్లు భేదము దానియంతట నదియే
యంతరించి పోవునట్లు. రాజ్యము విత్తవీర్య సుఖసం-
పన్నముగావించుట కవశ్యాచలంబనీయములగు నూత్రము
లివ్వయని యాయన యీ పత్రికలో వ్రాసినాఁడు.

శి:—అయ్యో! అప్పుడే ముగించినాఁడా?

గు:—ఇంకంలే యున్నది. మనదేశమాత్ర వహా
వైభవ మనుభవించిన చంద్రగుప్తుఁడు అశోకుఁడు మున్న
గుచక్రవర్తుల కాలముమాట యెత్తుకొనక, బ్రిటిషురాజ్య
మునకు సన్నిహిత పూర్వమున హిందూదేశపు టార్థికస్థితి
యెట్లుండెనో సప్రమాణముగ ముందు పత్రికలోఁ బ్రక-
టించెదనని కుమారప్పగారు చివర వ్రాసినారు.

శి:—అట్లైన నింకొక గురుశిష్యసంవాదమునకు
సామగ్రి యున్నది.

గు:—సామగ్రి కేమికొనవ? పనిగట్టుకొని నీవు
వచ్చుచుండ వలయును, అప్పుడు నా కారోగ్యమున,
తీటికయును నుండవలయును.

శి:—శ్రమయిచ్చినందులకు తుమించి యింక నాకు
సెలవిండు. నమస్కారము.

గు:—శుభమస్తు! సుఖీ భవ!

ఆంధ్రదినపత్రిక

ఆంధ్రదినపత్రిక	పొరుగుారివారికి	చెన్నపట్నంవారికి
సంవత్సరమునకు	౨౪-౦-౦	౨౦-౦-౦
ఆరుమాసములకు	౧౨-౦-౦	౧౦-౦-౦
మూడుమాసములకు	౬-౪-౦	౫-౪-౦
మాసమునకు	౨-౨-౦	౧-౧౨-౦

వారపత్రిక

వారపత్రికకు సంవత్సరచందా	౪-౦-౦
వారపత్రిక సంవత్సరమునకు తక్కువ కాలమునకు పంపబడదు.	

సంవత్సరాది సంచిక

దినపత్రిక చందాదారులకు	౧-౦-౦	వారపత్రిక చందాదారులకు	౧-౪-౦
చందాదారులు కానివారికి	౨-౦-౦	పాతసంచికలు సంచిక	౧ కి ౧-౦-౦
సంచికల సంపుటకు తపాలఖర్చులు ప్రతి	౧ కి		౦-౪-౦

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయము, నెం. 7, తంబుశెట్టివీధి, జి. టి. మదరాసు.

ధనికవ్రాతము లోభసంక్షుభిత చేతస్సారమై దిక్కుగా
 నని చందంబున సంభ్రమింపఁ, గలదానన్ నిత్యతృప్తుండనై
 ఘనులన్ వేడక యల్పులన్ దెగడ కేకార్పణ్యమున్ లేక మే
 లొనరన్ హర్షసుధాతరంగముల నే నోలాడు టింకెన్నఁడో!

ఘనకీర్తి ప్రియులైన తోడికవు లుద్గ్రంథంబులన్ వ్రాయ నే
 ప్రణతుల్ గోరక విశ్వరూప పటుకావ్య శ్రీపరామర్శనం
 బునన్ దత్కర్త మహత్త్వమున్ దెలియుచున్ ముక్త ప్రబంధుండ నై
 యొనరన్ హర్షసుధాతరంగములనే నోలాడు టింకెన్నఁడో!

ఫలసంగంబు పరిత్యజించి యెది విశ్వశ్రేయమో దాని న
 గ్గలికన్ సల్పుచు, సంధ్యులన్ జగదశీకర్తవంబు దర్శించుచున్
 వెలి సంరంభిని లోఁ బ్రశాంతుఁడనునై విశ్వైకరంగంబునం
 దలఘు ప్రౌఢి నటత్వమున్ నెఱపు నాహ్లాదంబు నాకెన్నఁడో!

శీతోష్ణంబులు, సంపదాపదలు, నాశీశ్శాపమున్ ఖ్యాత్య వి
 ఖ్యాతుల్ మేనికిఁగాని, లేవు మఱినాకంచుం బ్రబుద్ధుండనై
 దైవతాదైవిత విభేద శూన్య విమల స్వారాజ్య సింహాసనం
 బాతంకం బఱనెక్కి నిర్భరతనే హర్షించు టింకెన్నఁడో!

తను భిన్నంబగు తత్త్వమే ననుట ప్రత్యక్షంబుగాఁ దోఁప, మి
 త్రిని మిత్రముగ నిష్టబంధ విరహార్తి బెన్నినోదఁచుముగాఁ
 గనుచున్, బ్రాణులకెల్ల నియ్యమలవిజ్ఞానంబు చేకూర్చి, తో
 ణిని నిర్వాణ సుఖైక రాజ్యమును నే నెక్కొల్పు టింకెన్నఁడో!

దోమసాని కథ

అయ్యగారి సత్యనారాయణమూర్తి గారు, బి. ఏ.

అస గనగా దోమసాని ఒకటి ఉండేది. మంచి మొగుణ్ణి వెతుక్కుంటూ కంచికి ప్రయాణమైంది. కంచికి వెళుతుంటే దోమసానికి ఏనుగు ఎదురైంది. ఏనుగు “దోమసానీ! దోమసానీ! ఎక్కడి కెడుతున్నావు” అని అడిగింది దోమసానిని. దోమసాని నందట “మంచి మొగుడికోసం కంచి కెడుతున్నా” నని. అంటే “నన్ను పెళ్లిచేసుకోరాదా” అని ఏనుగు గందట. అందుకు దోమసాని నందట “ఏనుగుట! ఎత్తుకాళ్లట, తన్నట, నేనట, పెళ్లాడాలట, అయ్యో! నాబ్రతుకోబ్రతుకు” అని. ఏనుగు పెళ్లిపోయింది. దోమసాని మొగుడికోసం కంచికి ఇంకా వెళుతూనే ఉంది. కొంతదూరం వెళ్లిన తరువాత లొట్టిపిట్ట ఎదురుగుండా వచ్చిందట. లొట్టిపిట్ట అందట “దోమసానీ! దోమసానీ! ఎక్కడికి వెళుతున్నావు” అని. “మంచి మొగుడికోసం కంచి కెడుతున్నాను” అని దోమసాని బదులు చెప్పిందట. అంటే “నన్ను పెళ్లిచేసుకోరాదా” అని లొట్టిపిట్ట అందట. అందుకు దోమసాని “లొట్టిపిట్ట! లోవంకట, తన్నట, నేనట, పెళ్లాడాలట. అయ్యో! నాబ్రతుకోబ్రతుకు” అని అందట, దోమసాని యింకా వెళుతూనే ఉంది. వెళుతూ

ఉంటే గుట్టు ఎదురొచ్చింది; “దోమసానీ! దోమసానీ! ఎక్కడి కెడుతున్నా” వని అడిగింది గుట్టు. “మంచి మొగుడికోసం కంచి కెడుతున్నా” నంది దోమసాని. అందుమీదట “నన్ను పెళ్లిచేసుకోరాదా” అని అడిగిందట గుట్టు. అంటే “గుట్టుమట! గుదికాళ్లట, తన్నట, నేనట, పెళ్లాడాలట, అయ్యో! నాబ్రతుకోబ్రతుకు.” అందట దోమసాని. దోమసాని ఇంకా వెళుతూనే ఉంది. ఇంతలో కోతి ఒకటి ఎదురువచ్చింది. “దోమసానీ! దోమసానీ! ఎక్కడి కెడుతున్నావు” అని అడిగింది కోతి. దోమసాని అంది “మంచి మొగుడికోసం కంచి కెడుతున్నా” నని. కోతి అంది “నన్ను పెళ్లిచేసుకోరాదా?” అని. దోమసాని “నరే” అని ఆ కోతిముక్కులో దూరి గులగుల లాడడం మొదలుపెట్టిందట. కోతి ముక్కు నలుపు కొంటూ వడ్లవాడి ఇంటికి వెళ్లి “వడ్లవాడా! వడ్లవాడా! ముద్దల పెళ్లాం ముక్కులో దూరింది; ముక్కుచెక్కరా వడ్లవాడా” అని అడిగింది. వడ్లవాడు కోతిముక్కు చెక్కి వేశాడు. అంతట దోమ తుగ్రమని ఎగిరి పోయింది.—

కథ కంచికి వెళ్లింది, మనం ఇంటికి వచ్చాం.

డా. శే. గురుజాడ వేంకటప్పారావు గారు

మి ణు గు రు లు

(పిల్లల గీతములు)

౧

మల్లెలు మొల్లలు పూచేవేళ
చల్లనిగాలులు వీచేవేళ
మేనుల గంధం బలదేవేళ
ఉరుములు మెరుపులు మెరసేవేళ
తొలకరివానలు కురిసేవేళ
మామిడిపండులు పండేవేళ
మృగభాణం మ్రోగేవేళ
మగువల మనసులు మ్రోగేవేళ.

౨

బూరుగుచెట్టు
చిలకలతోను
ఏమని పలికింది
పండిన పండు
ఎండిన దూదై
పకపక నవ్వింది.

౩

చిలకల్లార!
చిలకల్లార!
కలవలతోను,
ఏమని పలికారు?
కలవల్లార!
కలవల్లార!
రాజు వచ్చెను,
కన్నులు విప్పండి.

కీ. శే. గురజాడ వెంకట అప్పారావు గారు,

బి. ఎ., ఎఫ్. యమ్. యు.

కలవల్లార!

కలవల్లార!

రాజు గుంకెను,
కన్నులు మూయండి.

౪

అరిటికాయబజ్జి,
మినప్పప్పు సొజ్జి,
కలసి మెలసి తిందాం,
కథలువిధలు విందాం.

౫

ఏనుగు ఎక్కి మనము
ఏవూ రెళదాము?
ఏనుగు ఎక్కిమనము
ఏలూ రెళదాము.
గుట్టం ఎక్కి మనము
ఏవూ రెళదాము?
గుట్టం ఎక్కి మనము
గుంటూ రెళదాము.
మోటా రెక్కి మనము
ఏవూ రెళదాము?
మోటా రెక్కి మనము
మోటూ రెళదాము.
వెన్నుని ఎక్కి మనము
ఏవూ రెళదాం?
వెన్నుని ఎక్కి మనము
వెన్నూళ్ చూదాము.

భరతఖండములో వున్న అన్ని రాష్ట్రాలలో

పాటు ఆంధ్రరాష్ట్రముకూడా అన్నివిషయాలలోనూ అన్ని ఉద్యమాలలోనూ ఏమీ లోటు రానీయకుండా ముందకునే నేస్తాయున్నదని ఆంధ్రు డూరికే ఉచ్చాసంతో పోతూవున్నాడు. కాని ఆంధ్రదేశము అన్ని విషయాలలోనూ సరిగా ఆలోచించి చూస్తే యెంత వెనకబడియున్నదో గమనించలేకుండా వున్నాడు. తెలుగు భూమిపేరు చెప్పితే సగంకంటే పైగా వున్నదేశం అభాగ్యస్థితిలోనే వున్నది. దేశమంతా రెండు మూడుచీలికలై కళదక్కి సృక్కి ఉన్నది. ఒక జీర్ణభాగం నైజాం యిలాకాలో చేరి ఉన్నది. కొంత భాగం బ్రిటిషు పరిపాలనలో వున్నా చాలావిషయాలలో వెనకబడి ఉన్నది. మూడవభాగము, ఆంధ్రుడింకా కన్ను విప్పి కేరిమాడని ఏజన్సీసీమ అయివున్నది. ఈ మహాండ్రభూమిలో చదువను వ్రాయనూ నేర్చినవారు చూటికి సగటున ఏడ్యరుకంటే ఎక్కువమంది లేరు అటైనా యితరరాష్ట్రాలలో సరిపోల్చి చూస్తే ఆంధ్రరాష్ట్రము తీసికట్టే అని అనిపిస్తుంది. పట్టుమని నలుగురుకలసి ఒకపని చేద్దామంటే కలవాడానికి తగినచోటు, ఓరాజధాని నగరము, ఓ ప్రత్యేకరాష్ట్రం, లేదు. సొంతమంటూ ఏదీ లేదు! ఇంతఅశక్త మన ఆంధ్రుడికి. కాని ఎందులకో తాను చాలాగొప్పవాడననుకుంటూ, తన కేమీ లోటు లేదనుకుంటూ, మైచుటపుతో, తెలివియెటుగని ఆనంచుతో, ఆంధ్రుడు పొంగిపోతూవున్నాడు. ప్రతీదానికి తాను తగునునయ్యా అని ముందు కొస్తువుంటాడు. మల్లీ అంతలోనే వెనకంజకూడా, సంకోచము లేకుండా, వేస్తుంటాడు. తిన్నతానే మోసగించుకుంటున్నాడు. పాపము అతడు ఒక్కనాటులయినా తనవృద్ధములో తన చర్యలో తన ప్రజలను పరిశీలించుకొనడు. పరిశీలించుకొనడానికి అతనికి కానలసినంత దురభిమానము. దురభిమానముతో పాటు సోమరితనము, యేనురుపాటు

సాహచర్యంగా వస్తూనేవున్నాయి. జాగ్రతగా, కన్నులు తెరచి, అన్నిసంగతులు స్వయంగానే చూచుకుని చక్కచెట్టుకుంటూవుంటేనే ఎప్పుడూ సరిగా వ్యవహారం నడువని యీపాడు ప్రపంచములో, పుట్టెడు దురభిమానముతో, అహంభావముతో, బడలు మరచి, “నాకేమి లోటురా!” అని అనుకుంటూ, కన్నులు మూసుకొని, పొరుగువాడి కర్రసాహాయ్యం చూచుకొని ముందూ వెనకూ, గోతులు గట్టూ చూచుకోకుండా గొర్రెపాతులాగున తలవంచుకొని వెళ్లేవాడికి ఈ జీవితం అసలే సరిగా సాగదు. సరిగా సాగుతున్నదని భ్రమించడం శుద్ధతెలివితక్కువ! లోపలి తెలివితక్కువని కప్పిపుచ్చుకొని దానికి ప్రయత్నం చేయడం, తన్నుతా మోసగించుకొనడం మఱుతున్నది. లోకంలో నిరంతరమూ ఆత్మశాంతి చేసుకొని జీవించేవాళ్ల భ్రమలకు లోనై జీవితం శుభప్రసమైనదని ఎవ్వరూ అనరు. పైగా ఎపుడో ఒకప్పుడు చేటుమూడక తప్పదు.

ఏదైనా వకవస్తువును చూచి దాన్ని తనకు కావలెనని, యిచ్చినదాకా మారాముపట్టి ఏడుస్తూవుండే బాలుడు జ్ఞాపకంవస్తాడు ఆంధ్రునిగురించి యెపుడయినో పర్యాలోచన చేసినపుడు. ఏవస్తువునిగురించి పసివాడు ఏడుస్తూవుంటాడో దాన్ని వాడి కివ్వడానికి వీలు లేనప్పుడు, బిడ్డను మరపించడానికి మరొక పనికిరాని వస్తువును జూపించి తల్లి వానిదృష్టి మరలినపక్షేస్తువుంటుంది. అంతట బిడ్డ యెడ్డు మాని కన్నీటి కండ్లతోనూ, ఆశ్చర్యముతోనూ క్రొత్తవస్తువుని పరిశీలిస్తూ, అదిరస తనకు కావలెనని పట్టు, బట్టి ఏడుస్తువున్న వస్తువుమాల మరచిపోతాడు. ఆంధ్రు డీలాటి బాలుని వైఖరివాడనటానికి ఏమాత్రం సందేహింప నక్కరలేదు. లేకుంటే ఎన్నాళ్ల క్రితమో తనకు కావలెనని గోలపెట్టి, అదో శీనచేసి, యిపుడు మరియొక ఆందోళన తనమనసు ఆకర్షించడంచేత తనపూర్వపు ప్రత్యేకాండ్రరాష్ట్రాన్ని

మ మ మాట మ ర చి పో వ డ ము ఏ లా గు న
సంభవించగలదు? శకువు యొక్క అమా
యకత్వము, ఏడ్చు మానియుండడము చూచేవాండ్రకు
ఆనందదాయకమే, కాని బిడ్డకు మాత్రము అనర్థదాయ
కము. మన ఆంధ్రు డిట్టి పసిబిడ్డవలెనే మధ్యమధ్య
మొదటి దానిసంగతి జ్ఞాపకమునకు వచ్చినపుడు ఒక్క-
క్షణకాలము ఓక్క-మొగము చెట్టి అది కావాలని అడుగు
తాకు. మల్లీ ఏదో మరపు మేఘం ఆవరించే సరికో,
లేకపోతే యెవల్లయినా కోపగించే సరికో ఇంకోదానికి
ప్రాకులాడుతు ఉంటాడు. ఆంధ్రుడికి కొంతవారం
సాగేవఱు ఉత్సాహం, ధైర్యం వెన్నాడి ఉంటాయి
గాని, కార్యసానుకూలం అవకుండా సంతోషం, మొగమా
టంధ్యం ఎక్కడనుండో తరుచుకొనివచ్చి ముందున్నవా
టిని వెళ్ళవలసివంటాయి. వయసుబట్టి, ప్రాచీనమై గౌరవ
ప్రసమైన చరిత్రనుబట్టి ఆంధ్రుడు చాలా ప్రాజ్ఞుడనీ,
మహామహుడనీ లోకులంతా అనుకుంటారు. కాని ఆమా
యకపు ఆంధ్రుడు, వయసుచేత వాటిల్లిన బుద్ధి చాప
ల్యముచేతనో, లేక తన పూర్వపు చరిత్రమును అంతా
సంపూర్ణంగా మరచిపోవడం చేతనో, యిప్పుడు మతి
స్థిగము చాలక, రెండవ బాల్యావస్థయందు పోరలాడు
తున్నాడు. ఆంధ్రుడి కీరోజులలో నిండు జన్మన
ములో వుండవలసిన దేహసౌష్ఠవము, ఉత్సాహబుము,
మంచి ప్రాధ్ నిర్భరవయఃపాకమున ఉండవలసిన
బుద్ధిబలము, దేహ దారుఢ్యము కనబడడములేదు.
ఆంధ్రుడికి ఆత్మపరిశీలన లేదు. తాను బుద్ధిసంపద
లో ఇతర రాష్ట్రముల వారికంటె మిన్నయని అనుకొం
టున్నాడు గాని, సరిపోల్చుకొని చూచి పరిశీలించు
కొనడం లేదు. నిజం ఆలోచిస్తే వారిముందట ఆంధ్రు
డింకా బాల్యావస్థలోనే వున్నాడు. మనవారు ఆంధ్రు
డు ప్రకటిస్తూ ఉన్న ఉత్సాహం చూచి అది నిజమైన
బుద్ధిబలమువల్ల జనించిన ఉత్సాహలేజనుని బ్రహ్మసి
పోతున్నారు. ఇది తెలిసీ తెలియని ఆత్మవంచనము క్రింద
పరిణమిస్తూ వున్నది. ఆంధ్రుడికి ధీరత్వముగాని గాం
ధీర్యముగాని వున్నట్లు ఎక్కడా ప్రకటితము కాలేదు.
ప్రజ్ఞ చూపించడము, ప్రతిజ్ఞ చెల్లించుకోవడము ఆంధ్రుడికి

ఉన్నట్లు మనలను భ్రమియింప జేయడమే గాని ధలి
తార్థము అశ్వేషింప వచ్చేబుప్పటికి అన్యశ్య మయిపోతు
న్నాయి. ఇది అందరికీ అనుభవక వేద్యమే. ఉదాహ
రణము లనవసరము. కడచిన యీపాదకతాబ్దములోనూ
ఆంధ్రుడు ధీరుడై, గాంధీర్యముతో, స్థిరచిత్తము గలిగి
తనప్రతిపదెల్లించుకొని నిర్వహించిన ఘనకార్య మొక
టయినా కనిపించడములేదు. మన కీ ధీరత్వము, గాంధీ
ర్యము, స్థిరచిత్తము లేకపోవుటచేతనే దేశాని కిన్ని
పాట్లు సంభవిస్తున్నాయని అనుమానం కనిపిస్తూ ఉన్నది.
ప్రజ్ఞ, బుద్ధి, వీటినివయంలో ఆంధ్రు డింకా బాలుడే
యని చూపించడానికి గుప్పడునివర్యనా లున్నవి. వీటిని
విప్పిచెప్పితే ఆంధ్రుడికి ఎక్కడా లేని గురభీమానము
పాల పొంగులా వస్తుంది.

హృదయం చీల్చి చూస్తే, నిజంగా ఆంధ్రుడికి
దేశమంటేనూ, ఆంధ్రులంటేనూ ప్రేమ, గౌరవము,
అభిమానము లేకమయినా లేవు. ఆంధ్రుడికి దేశం అంటే
ఏమిటో కూడా ఆవగాహన కాలేదు. “దేశమంటే వట్టి
గాదోయి! దేశమంటే మనుషులూయి!” అని తెలియడం
లేదు. తెలుగుభాష మాటాడే పన్నెండు బ్రిటిషు
జిల్లాలు, ఆరు నైజాంగారి జిల్లాలు కలిసి ఆంధ్రదేశం
అవుతుందని తెలిస్తే తెలియవచ్చును. కాని ఆంధ్రదేశమం
టేయేమిటో, ఆంధ్రప్రజ, ఆంధ్రభాష, ఆంధ్రులచరిత్ర,
ఆంధ్రనాగరికత, ఆంధ్రసాంప్రదాయములు అంటే ఏమి
టో, వాటిపై అభిమానం అంటే ఏమిటో నిజమైన మూల
తత్వం ఇంకా ఆంధ్రునికిబోధపడినట్లు కనబడదు. నేను ఆం
ధ్రుడనని ఊరికే గర్వించిపోతాడు. ఎందుకో? అట్లా మురిసి
గర్వించి పోతూవున్నప్పుడు హృదయమాత్రం ఇసుమంతై
నా చలించదు! ఆంధ్రుడికి ఇంతవరకు దేశం అంటే
హృదయం చలించడం లేదని, ఆ విషయమై ఆతడు చింతన
చేయడం లేదనీ ఉదాహరణ ఒక్కటి చూపిస్తాను.
నెల్లూరిలో పినాకినిచెంత ఆరు నూరేండ్ల క్రిందట పుట్టి
వర్ధిల్లిన కవిబ్రహ్మ తిక్కనసోమయాజి హృదయంలో
ఏభావం జనించి, రగిలి, బాల్వలలె పై కెగసి ఆపాదముస్త
కమూ ఆమహనీయుణ్ణి మహాభారతము పదిహేను

పర్వలు వ్రాసి ముగించినదాకా దహించివేసిందో ఆంధ్రుడొకసారి తెలుసుకొని గ్రహించాలి. అంతే కాదు, అనుభవంలోకి తెచ్చుకొని ఆనందించాలి. భారతరచనకు దొడగిన యాతడు అది “అనన్య సామాన్యకరణంబగు పరమ ధర్మప్రకారంబు” అని, చింతించి,

ఉ. “కాపున భారతామృతము

గర్జపుటంబుల నారగ్రోలి యాం

ధ్రావలి మోదముం బొరయు

నట్లుగ సాత్యనరేయ సంస్కృతి

శ్రీవిభవాస్పదంబయి చిత్త

మతోడ మహాకవిత్వ దీ

మోవిధి నొంది పద్యముల గద్య

మలన్ రచించియించెదం గృతుల్.”

అని మహాత్మాసంతో, స్థిరచిత్తమతో, దేశముపై అపరిమితమయిన అనురాగమతో, ఆభిమానంతో కవి బ్రహ్మ గంటం బట్టి వ్రాయడం మొదలుపెట్టినాడు. నేటి దాకా - నేటివరకు ఆన నేమిటికి! ఆచంద్రతారార్కం, ఆంధ్రభాష యీప్రభివృద్ధి వెలసియున్నంతవఱకు తిక్కనసో మయాజి మహాభారతకావ్యకీరంతో కోటిసూర్యప్రభతో వెలిగిపోతూ, ఆంధ్రుల కృతజ్ఞతానమస్కారములందు కొంటూ వుంటాడు. ఇక యీచిత్రం చూడండి! చేతిలో ఆధికారము పెట్టి, మంచి జీత మిచ్చి, ‘ఆంధ్రావలి మోదముం బొరయనట్లుగ’ నిర్వహించుచున్న యొక్క మహాంధ్రసంస్థకు తన కొప్పగించినంతమాత్రాన మన ఆంధ్రుడేమి చేసినాడో కన్నులు విప్పి ఒకసారి పరికించండి. పాలు కుడువవచ్చిన లేగదూడల మూతులు బిగియగట్టి, వాటికి బాధాకరమగుట్లుగా గోవుతో చెలగాటములాడి వేధించుచున్నాడు. ఆంధ్రావలి హృదయం వ్రయ్యచేస్తున్నాడు. కన్నబిడ్డ లాకటి చిచ్చుచే మలముల మాడుచు అన్నమో రామచంద్రాయని యిట చుచు దిక్కమాలియుండ వండిన పంటకములన్నిటిని, కలి అంబలితో సహా పొరుగింటి బాలురకు వెక్కిరిమిగు నట్లుగా మెసవజెట్టిన యిల్లాలి సెవరు ప్రశంస చేయుదురు? అది బౌద్ధార్య మనిపించుకొనునా, లేక హృదయ

దౌర్బల్య మనిపించుకొనునా, లేక ఏమనిపించుకొనునా? తనకు మాలిన ధర్మము, మొదలు చెడ్డ బేరము లేనందున, కాని అది యీనాటి ఆంధ్రులలో స్వీకృతమవుతూ వున్నది. చూడండి, మరియొక ఆంధ్రుడేమి చేయుచున్నాడో. తెనుగుభాషకు వ్యవస్థాత్మికాత్మకమును సమగ్రముగా రచియింపగల సమర్థుడై ఉండిన్ని తన యవసాన కాలము కొంచెం ‘ఆంధ్రావలి మోదముం బొరయనట్లుగ’ వినియోగించక, తన ఆంధ్రభాషాపాండిత్యమును, విజ్ఞానమును చెవలుపట్టి పాడయిపోవుచున్న చిన్నకాగితపు ముక్కలపాలుచేసి, తనకంటబడకుండా వాటిని దేవదారు పెట్టెలో పెట్టి, పొరుగింటి కొండజాతులవారి గాసటబీసట భాషకై తన జీవితకేవలసర్వస్వమును జంకును గొంతును లేక ధారపోస్తున్నాడు. వీరిద్దరూ దేశాభిమానం, ఆంధ్రప్రజలపై ప్రేమ యేమయినా వున్నవా? లేక చచ్చి చెడి జీర్ణమయిపోయినవా?

ఇలాంటి పెద్దమనుష్యులను ఎం దరనో ఎత్తిపాపించవచ్చును. ఆంధ్రుడికి నామాటయం దింకా విశ్వాసము పుట్టక సంకేయించినట్లయితే ఉదాహరణ రెత్తి ఎన్ని చూపించినా ఇంక ఆపే ప్రయోజనం కనబడదు. వండినపదార్థము రుచిచూడడానికి అంతా భుజింపనక్కరలేదుకదా! మనఆంధ్రుని కొజ్జ,

“స్వంతలాభము కొంతనానుక(ని)

* * * *

దేశాభిమానం నాకు కద్దని
వాట్టిగొప్పలు చెప్పకొ కోయి
పూని యేదైనా ఒకమేల్
కూర్చి జనులకు చూపవోయి.”

అని హృదయం నలించి దేహం పులకాంకిత మయ్యేట్లు పాడి స్వర్గస్థుడైనాడు కవిశేఖరుడు. చెవిటివానిచెంత శంఖము పూరించిన నెంతప్రయోజన మున్నది! ఇటు పంటిపాటలు జీవం ఒలికేవి ఎన్ని, ఎంత శ్రావ్యముగా, ఎంత మనోహరముగా పాడితే నేమిప్రయోజనము! ఆంధ్రుని హృదయమాత్రం చలించడమలేదు.

ఆంధ్రుడి దురదృష్టం కొద్దీ కాబోలె: 'మరపు' ఒకటి పుట్టుకతోనే పితృతాపమైన ఆస్తివలె ప్రతివానికీ సంక్రమిస్తున్నది. శ్రుణ్ణజానికి పరాకు రావడం, తనపితి మరచిపోతూవుండడం నూడా మనదురదృష్టపు ఆంధ్రుడి బాల్యవస్థనే సూచిస్తు ఉన్నవి. ఆంధ్రుడు హంపీక్షేత్రం దగ్గర తుంగభద్రానది యొడ్డున పుట్టినా, లేక ఏనాకీనీనది ప్రవహించునీరులలో జననమొందినా, లేక నాగానాగీ వంశధారానదులు హింగి పారలి పారే దేశంలో ఉద్భవించినా, ప్రకాంతంగా, లేక గంభీరంగా ప్రవహించే గోదావరి సహ్యాజానదులకు ఇరుపార్శ్వాల మన్న సీరులలోవెసినా, కాక, వైజాముగారి పాలనలో పున్న త్రిలింగభూమిలో జన్మించినా, ఆంధ్రభావ మాతృభావగా మాట్లాడుతూ, ఆంధ్రదేశంలో పుట్టిన ఆంధ్రుడే అవుతున్నాడు గాని అన్యుడు కావడంలేదు. ఈమహాంధ్రభూమిలో యేనులపుట్టినా, ఏమూల పెరిగినా ఆంధ్రుడు ఆంధ్రుడనియే పిలుచుకొనుచున్నాడు. ప్రతి ఆంధ్రు డింటిలోనూ ఆంధ్రభాషే వివబడుతూ ఉన్నది. పూర్వకాలమున విరాజిల్లిన ఆంధ్రకీర్తికాగతుల న్నియు ఆంధ్రులకై ములోకలిసి, ప్రాచీనఆంధ్రనాగరక క, సాంప్రదాయములు, ఆచారములు, ఆంధ్రచరిత్రలతో పాటు ప్రతి ఫలిస్తూ, యెటు చూచినా ఆంధ్రత్వమే ఆవరించి, ప్రతిక్షణము ఉత్సాహ తేజములు కలిగిస్తూ యున్నవి. ఆంధ్రు డెక్కడ పుట్టినా తాను ఆంధ్రుడనని గర్వించిపోవాలి. గంజాంలో పుట్టిన ఆంధ్రుడికి, అనంతపురంలో పుట్టిన ఆంధ్రుడికి, ఓరుగంటిసీమలో జన్మించిన ఆంధ్రుడికి మాట్లాడేభాషలో స్థానిక వ్యత్యస్తములుంటే వుండవచ్చున, గాని అందరూ ఒక్కజాతివారమే యని ఒకరినొకరు ఎరచుకలేని స్నేహంతో, సోదర భావంతో ప్రేమించుకొవాలి. ఎన్నిమాటలు చెప్పితే నేమి సయోజనము? కండ్లులేని వానికై నా దేవుడు మతియిస్తే ఎక్కడవున్న నస్తువైనా అంతర్దృష్టికి తన తేజోమూర్తితో కనిపిస్తుంది గాని మతి లేకపోయినపుడు కన్నులు గలవాండ్లకై నా దిక్కులంతా ఆవరించి వెలుగు చున్న తేజఃపుంజము కనిపించదు. శుక్లపక్షమునాటి సప్తమచంద్రాకృతి గలిగి మనోహరమైన నిగ్గులు తేరి తేలు

వెన్నెలలు ప్రసరింపజేసే తెలుగుభూమి తెలుగునారి ప్రభతో, ప్రాచీనగౌరవముతో వెలిగిపోవుచు, కన్నులకు మిరుమిట్లు గొలుపుచు; హృదయానికి ఆవేశము, ఆనందము కలిగిస్తూ ఉత్సాహం పోస్తువుంటే, మన తెలివి తక్కువ ఆంధ్రునికి కన్నులున్నా కనిపించక పోవడము దురదృష్టము కాక మరియేమి? ఆంధ్రదేశంయొక్క విశ్వ రూపము ఆంధ్రుడి విశాలనేత్రములకు హృదయదౌర్బల్యం చేత కలిగిన అంధత్వము ఆవరించడంవలన కనబడడం లేదు. రాయప్రోలు సుబ్బారాయకవి గానము చేసినట్లు శాతవాహనుల ప్రాభవమును మాటిమాటికి స్మరణకు తెచ్చెడు కృష్ణానదీతటము, చాళుక్యుల హిరకతా గౌరవములు తన కడుపులో దాచి గంభీరంగా ప్రవహించే గోదావరియు, పల్నాటివీరుల సాహస వీరకృత్యులను దలపునకు దెచ్చే కార్యమపూడి రంగమును, తిక్కకవి నాధుడు తిక్కచమూపకులు వెలసి ఆంధ్రవీరుల ప్రతిభా శౌర్యములు లోకమునకు చాటిన పుణ్యభూమియు, కాక తీయుల వైభవము మాటిమాటికి ఘోషించు ఓరుగంటి సీమయు, దక్షిణహిందూరాయ సురత్రాణులకు ఆలపట్టు యి అలరారి మహాదైత్యరక్తమును చవిచూచిన విజయనగర సీమయు తెలుగునాటిలోనివే! ప్రసిద్ధి గన్నట్టి ఒక పట్నం, ఒకపల్లె, ఒకతావు, ఒకకొండ, ఒక నీరు, ఒకమహానది యొక్కడున్నా సరే, ఆంధ్రదేశంలో తెలుగు వారికందరికి అది సమానమైనహక్కు కలిగించి గౌరవము కలిగించు తున్నది. పోతన్న ఒంటిమిట్టనా డైతే నేమి, ఓరుగంటివా డైతే నేమి, వేములవాడ ఫిమకవి వాడా రామవాస్తవ్యు డైతే నేమి, వైజాంమండలవాసి యైతే నేమి? దురభిమానం పెట్టుకొని నిజమైన గౌరవప్రేమ చంపుకొని ప్రవర్తిస్తాడు ఆంధ్రుడు. ఎక్కడ వుండినా, ఎక్కడ పుట్టినా, పోతన ఫిమకవులు ఆంధ్రదేశం అంతటికీ సమామైన గౌరవార్హులే! ఈపిచ్చి తల యొక్కడం చేతనే కాబోలు ఆంధ్రవిశ్వవిద్యా పరిషత్తు మావూళ్లో వుండాలి, మాజిల్లాలో వుండాలి, వుంటేనే గాని సంపూర్ణమైన ఆంధ్రత్వం దానికి ప్రాపింపదు అని ఆంధ్రుడు గందరగోళము చేయుచున్నాడు. అది పుట్టి ఆరేండ్లయినా పట్టుచుని నిలవడానికి నీడ ఉండే లేకుండా జీవిస్తున్న

మై, త్రిశంకు స్వర్ణవైభవము అనుభవిస్తూ యున్నది. ఆంధ్రదేశాభిమానం తుణికిమైన దార్శల్యమునకు లొంగి పోయి ఆంధ్రుని చంచలచిత్తపుత్తికి కన్నీటితో దాస్యం చేస్తూవున్నది. మహేంద్రగిరివద్ద పుట్టిన ఆంధ్రుడికి బెజవాడలో పుట్టి పెరిగిన ఆంధ్రుడికి కృష్ణా అపరాధము లపై ఎంత అభిమాన గౌరవప్రేమలు ఉంటాయో, అంతా ఉండితీరవలెను. ఆంధ్రకవిత్వకన్యను తొలి కాలమున వెలయింప జేసిన గోదావరీ సైకతములను తిలకించి రాజమహేంద్రపురవాసి పులికెగాత్రుడై యెంత పొంగి పొరలిపోతాడో అనంతపురం, చిత్తూరు, కృష్ణా మండలవాస్తవ్యులును అంతగా పులికాంకితులు కావాలి. ప్రతితావునందు, ప్రతి ఆంధ్రునియందు ఆంధ్రావలి యొక్క విశ్వరూపము ఆంధ్రుడు చూడగలిగిన నాడే— ఆతనికి నిజమైన దేశాభిమానం ఉన్నదన్నమాట! ఇపుడు ఆంధ్రుని కున్నదల్లా మారదృష్టి లేని దురభిమానం, ప్రతి విషయంలోనూ చిన్న చూపు. స్వగ్రామాభిమానం స్వం తలాభిమానం, స్వాభిమానం నానాటికి ప్రబలమవుతూ నిజమైన దేశాభిమానం కింద చెల్లుబడి అవుతున్నాయి.

తెలివికట్టిన ఆంధ్రు డీనడుమ క్రొత్త విద్య యొక్కటి నేర్చుకున్నాడు: ఆంధ్రంలో ఏమీ గొప్ప లేదనీ, ఆంధ్రదేశం గొప్పవీరులకు కనలేదనీ, ఆంధ్రభాష నుద్ధరించడానికి మహాకవులు పుట్టలేదనీ, ఆంధ్రులకు గర్వింపదగిన పూర్వపు సచ్చారిత్రిము యేమీ లేదనీ ఆంధ్రం అన్న దానినెల్లా తుదవఱకు నిరసించి, 'హేళనచేయడం ప్రారంభించినాడు. ఈ ఆంధ్రుడి దృష్టిలో నన్నయ, తిక్కనసోమయాజి, ఎఱ్ఱన, శ్రీ నాథుడు, పోతన, నూరకవులు కవులు గారట! పోతరాజు, రామదాసు, వేమన, త్యాగరాజు మొదలయినవారు మహాభక్తులుగారట! జ్ఞానులు గారట! వీరిజననం వల్ల ఆంధ్రావనికి గౌరవం హెచ్చలేదట. కాని యితడు బంగాళాదేశంలో పుట్టిన చైతన్యుని స్మరించి ఉస్మాంగి పరవశమై పోతాడు. తామరు కవిశేఖరుని, బంకించంద్రుని చూచి అంతటి మహాకవులు ఆంధ్రులలో పుట్టలేదంటాడు. కేశవచంద్రునివంటి మహాజ్ఞానిని ఆంధ్రదేశం కనడానికి నోమికో లేదంటాడు. పరిదేశములను, పెరవారి సౌభాగ్యము

మెప్పుచూపులతో చూచి ఉస్మాంగి పరవశుడై, కనవారి యొక్క గొప్పదనాన్ని చిన్న చూపు చూచి, ఒక్కపైన న్యమునే కనిపెట్ట కలిగిన ఆంధ్రుడికి నైతికమోక్ష మెక్కడిది? ఇంటిలోనున్న సాందర్యరాశిని గుర్తింప లేక ఆంధ్రుడు పరునింట నున్న సాందర్యమునకు ప్రాకు లాడుతున్నాడు. సత్రభుక్కులకు తనయింట మామరుచించునా? రంగనాశ్వమణపరునకు గుణం ఎక్కడవైనా కానుపించునా?

ఇంత నిష్ఠూరముగా వ్రాసినందులకు ఆంధ్రునికి నాపై తప్పకుండా ఆగ్రహం కలుగుతుంది. పోనియ్యండి; ఇంతవఱకు తెలుగుభూమిని పుట్టిన ఉద్యమము చిరదాకా ఒక్కలాగున ఉండి పిరిలి యొక్క మహాసంస్కృతి ఆంధ్రుని జీవితములో కలిసిపోయి ఆతని అభ్యున్నతికి తోడ్పడినది— ఒక్కటి వ్రేలు మడిచి చూపించండి! ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రోద్యమముతో ప్రారంభమయిన ప్రతి యుద్యమమూ ఆంధ్రదేశంలో ఒకటి తరువాత నింకొకటి నీరు కారిపోయింది. ఆంధ్రులపట్టుదల, మనస్సంకల్పము ఇట్టివిని వేరే వ్రాయనక్కర లేకుండా, అవి క్రమక్రమంగా యేలాగున పరిణామము పొందుతూ వుంటువో వేరొక సందర్భమున సారంగు తమ్ముక్క చెప్పిన చిన్న పద్యంలో ఉదాహరింపవచ్చును. ఆంధ్రుని మనస్సంకల్పము ఆదిలో వ్రజ (పంజర) సన్నిధిమె యున్నా, రాసురాసు,

“.....

.....లోపామై
గ్రామంబై దృఢదారువై తరుణవృ
క్షంబై ఫలప్రాయమై
పూవై తనన్మకరందమై కరకంఠ బోఁ
బో నీర్థము బల్పవై.”

అని నిర్భయంగా నుడువవచ్చును.

అదేమిచిత్రమో గాని, ఒక ఉద్యమము సగం సాగే వఱకు మరియొకటి అమాయకుడైన ఆంధ్రునిదృష్టిని ఆకర్షిస్తూ ఆతనిబుద్ధిని మరలిస్తూవుండడం, దానితో మొదటిదానిపై కొంచెము వైముఖ్యం కలగడం, మొదటిలోవున్న వ్రజ సన్నిధిమైన సంకల్పము కొంచెం కొంచెంగా సడలిపోవ

డం, చివరకు రెండూకూడా తిరుపతిమంగలివాని కైర ములాగున సగం నడిచి యెరుగుబాదుగులేకుండ ఆరిపోవ డము ఆంధ్రుని ఆధునిక జీవితంలో పరిపాటి అయిపో యింది. దేశంలో ఏమూలయినా క్రొత్తయుద్ధముం తల యెత్తేసరికి ముందు ఆంధ్రునికే ఆంధ్రుడిది. క్రొత్తదా నిని వాసనబట్టి పాడావిడి చేయడమూ, తిరిగి అంత లోనే దానిని మొగమోటం ఏమీ లేకుండా జారవిడవ డము ఆంధ్రునికి అలవాటైన విషయము. చూడండి! ఉదాహరణము కావలసినయెడల—రంగరాష్ట్ర విభజనో ద్యము మొదలుకొని నేటి స్వదేశీ, ఖాదీ, స్వాతంత్ర్యోద్యమముల వఱకును ఆంధ్రు డేలా వ్యవహరించి నాడో! చిందులు త్రొక్కడం, నలుగురివృత్తి ఒకసారి ఆకర్షించడం తప్ప, ఘనంగా నిలిచేకార్యము ఒకటి అయినా కొనసాగించ లేకపోయినాడు. చివరకు అన్నిటికంటె యెక్కువగా చెప్పవలసిన దేమిటంటే, మహాప్రయత్నం చేసి సంపాదించినదాన్ని, కూడా సరిగా నిర్వహణం చేసుకో లేకపోతూవుంటాడు. చూడండి: మనఆంధ్రుడు ఇతర రాష్ట్రాలవారి వెక్కిరింతులకు గురి యైనాడు. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయపు విషయం ఒక్కటి ఆలోచించినాస్తే, సాపం, ఆంధ్రుడేలానలుగురితో పాటి నవ్యులపాలైనాడో తెలియగలదు. ఆంధ్రుడు గొట్టె పాటియలాగున తలవంచుకొని ఒక్కరితీగా ముందుచె నుక అని ఆలోచన లేకుండా నడచిపోతూవుండడం కంటే, పరుగు నిలిపి త్రొక్కుకుని నిలబడి ఒకమాటు కలయజూచుకుంటే తన నిజావస్థ తెలుస్తుంది. అంతటి స్థిమితం యేదీ? అంతటి జ్ఞానం యొక్కదీ? ఈ మహాసం ఘాన్ని, ఆంధ్రావలీ ప్రజానుసారంగా నడిపించి గమ్య స్థానం చేర్చగల దట్టడైన మహానాయకు డెవడైనా కని పించినాడే, ఆంధ్రునిపొరుగుము, మహిమ, ప్రతిభ వెల్లడి కాగలవు.

ఒక్కమాటు ఆంధ్రప్రపంచం అంతా సింహావ లోకనం చేసి చూస్తే ఆంధ్రుడికి వ్యవహారనిర్వహణక్షత మొదలే భూస్యమేమోయని తోస్తున్నది. రాజకీయ వ్యవహారమునా అంతే, సాంఘికవిషయమైనా అంతే. ముందు అతనికి ముఖ్యంగా వుండవలసినది, తోడివారిపై

కరుణ, మిత్రభావము లేకపోవడంచేత వ్యవహారం నడి పించే నూరదృష్టికూడా లేకుండా ఉన్నది. అతనికి భటుని కుండే ఉత్సాహం, ధైర్యము, సాహసోత్థులు తామర తంపరగా వున్నాయిగాని నాయకుని కుండవల సిన గుణలక్షణములలో కార్యకర్తావిధి, ఆలోచనా నిమగ్నత, చిత్తస్థైర్యము, గంభీరమైన హృదయము, యీ మొదలయినవి ఒకటి ఆంధ్రునియందు కాన్పించవు. అందులకే ఆంధ్రు డింకా బాల్యస్థితి దాటనివాడని మాటిమాటికి చెప్పవలసి వస్తున్నది.

రాజకీయములు అటుంచినా, యితర విషయముల లోనూ, ఇతర ఉద్యమములలోనూ ఆంధ్రుడు నిర్వా హకంచేసి పేరు గడించి దేశానికి ఉపకృతి చేసిం దేద యినా ఒకటి కనిపించదు. చేయెత్తి సత్కార్యముల కొరకై దానధర్మములుచేసిన దొకటి చూపించండి. ఒక్క విద్యాసంస్థకు గాని, ఒక్క సాంఘికసంస్థకు గాని, ఒక దేశ, ప్రజాపితైకసంస్థకు గాని పట్టుమని ఒకమహాదానము చేసిన మహామతి ఆంధ్రులలో కంచుకాగడా పెట్టి వెద కినా దొరకడం లేదు. ఎంతినేపు చూచినా ఆంధ్రుడికి లోభత్వమూ, కృపణవృత్తి, నీచమైన స్వార్థపరత్వమూ కనిపించుచున్నవిగాని, కరుణ, మైత్రి, దానము ఇవి కన బడడం లేదు. ఆంధ్రుణ్ణి అయినప్పటికీ కుటిలమతి తోనూ, వక్రబుద్ధితోనూ నిందాశిలుపెన్నె నేను ఈమాట లు పలకడం లేదు. ఆంధ్రుడికి మానవత్వం నశించిపోవ డం చేతనూ, కేవలం పశుత్వముకన్నా నీచమైన స్థితి ఆవహిస్తు ఉండడంచేతనూ, దయ, దానము, దమము మొదలయిన సద్గుణములు మృగ్యగువుతూవుండడంచేతనూ యిన్ని అనర్థాలు వాటిల్లుతూ యున్నవి.

మరియొక విషయము. ఆంధ్రుకు తాను చాలా సౌందర్యపిపాస గలవాడ నంటాడు. సౌందర్యాన్ని తాను మెచ్చుకున్నట్లు, సృజించినట్లు, కలిగివున్నట్లు యితరు లెవరూ చేయడంలేదని గొప్పలు చెప్పుకుంటు న్నాడు. అమరావతి శిల్పసౌందర్యమంటాడు, సింహా చలపు జిలుగు లంటాడు. అటు జీర్ణవిజయనగరం మొదలు కొని యిం శ్రీకూర్మక్షేత్రంవఱకు, అటు సహ్యాద్రిస్తంభ దేవాలయమువఱకు అనేక చిత్రశిల్పసౌందర్యాలు చూపి

స్తాడు. వాటిని తలుచునంటూ స్మృత్యం ఏమాత్రం కూడా చలించకుండా మురిసిపోతాడు. కనబడ్డవానితో కూడా అపువపుకు చెబుతాడు. కాని ఆ సౌందర్యం ప్రతిఫలించే నూతనసృష్టిని ఆంధ్రు డీనాటి ప్రపంచక ములో వెలయింప జేసిన దేదీ? ఆచరావతీ శిల్పచిత్రాలు, నాగాజ్ఞున కొండ, భట్టిప్రోలు, జగ్గయ్యపేట శిల్ప చిత్రాలు యితరతావులకు యితరులు గొనిపోతూవుంటే కన్నులు మిలుకరించి ఊరికే చూచాడు గాని పల్లెత్తు మాటాడిఅలంకరణలకే పోపోతే పోయేను, అసహ్యులైన నా తెలుసు లేకపోయినాడు, తనదేళలో ఏమూలనో, ఏకేంద్రం లోనో చిత్రవస్తు ప్రదర్శనకాల కట్టించి ఉంచమని కోర లేదు. ఆంధ్రచిత్రకారుడు తాను ప్రత్యేక ప్రతిభ కల వ్యక్తి నంటాడు. కాని అతని సృష్టిలో ఆంధ్రత్వమూ, నూతన సృష్టి, కల్పన, ప్రతిభ ప్రతిఫలించుటకు మారు గా ఆతని ప్రజ్ఞ ఏ పెద్దబంగారినాడి అమకరణమో, ఏపు రారతన గ్రీకుశాసనవాదమో ప్రతిబింబించుటలో సరి పోతూవున్నది. ఇది ఆంధ్రచిత్రకళావిమర్శనమునకు తావు గాదు గాని ఆంధ్రుల నూతన జీవనము అందులో ప్రతిఫలించడము లేదని మాత్రము చెప్ప సాహసిస్తాను. ఔను. అసలు ఆంధ్రజీవనమే కృపణత్వమును సొంది కోషించి పోతూవుంటే ఆంధ్రచిత్రకళకూడా దానినే చిత్రించుతూ వున్నదని చెప్పనలెను గదా! బాతి యొక్క కోమలమైన భావసౌందర్యము, మాత్మ్యమయిన విజ్ఞాన సంపత్తి నిత్యజీవనంలో కనిపించాలి. దీనికి లలిత కళలు, కవిత్వము, వాఙ్మయము ఇవేకదా సాక్షిభూత ములు! లలితకళలో కొన్నింటిని చూచితిమిగదా! ఇక మిగిలినవి నాటకకళ, సంగీతము, నృత్యము, కవిత్వము ఎల్లాగున వున్నవో ఒక్కసారి పరిశీలించండి. మన నాటక కళ ఎన్నేండ్లయి పుట్టినా ఎదురు బొందుకు లేక మర గుజ్జువాని శరీర సౌష్ఠవముతో ప్రకాశిస్తూ యున్నది! నూతన నాటకముల సృష్టి లేదు. నాటకాభినయనము స్పృహించుట లేదు. ప్రసిద్ధనటుని యాజమాన్యము క్రింద అనేక సమాజాలు వెలిసిపోతూ, ధన కర్షణ ప్రవాహంలో బడి కొట్టుకొని పోతూ, నాటకకళను గొంతు పిసికివేయచున్నారు. ఇన్నాళ్లయినా ఆంధ్రు లలో మగవాడు ఆడదాన్ని అవతల వుంచి, ఆమెను ఒక

చిత్రవస్తువులలాగున చూస్తున్నాడు గాని నిత్యజీవనంతో పాటు ఆమెకుకూడా దేశాభ్యుదయ కార్యములందు తావు వున్నదని గ్రహించడం లేదు. ఈమానవలోకము ఒక పురుషునితోనే సాగడంలేదు. స్త్రీ పురుషు లభయ్యు తోటి సాగుచున్నది. స్త్రీని వెలికి త్రోసి ఆమె సాహ చర్యం లేకుండా పురుషుణ్ణిగదా అని ఆతానే అంతా నిర్వహింప జూస్తాడు ఆంధ్రుడు. సౌందర్యనిర్మాణానికి మగవా డెంతచేసినా అడదే అందాలు దిద్దాలి. ఇక కవి త్వము, సాంస్కృతికసృష్టి చూడండి. ఏదీ, వేలు మడచి ఘన మైనకావ్య మొకటి యీనాటిఆంధ్రుడు సృష్టించిన దొకటి చూపించండి. ఒక్క కావ్యమే కాదు, ఒక్కనాట కమే కాదు, ఒక్కనవలే కాదు, ఒక్కశాస్త్ర గ్రంథము, ఒకదేశచరిత్ర, బాతీయవికాసమునకు తోడ్పడే ఒక్క గ్రంథము, ఏదయినా ఒక్కగొప్ప గ్రంథం ఆంధ్రభాష లో వెలువడినది ఒకటి కనబడదు! ఆంధ్రభాష సంగీ తానికి అనువైన దన్ను గర్వపుమాటయే గాని ఆంధ్రుడి కింకా సంగీతకళయొక్క రహస్యము, ఉపయోగము గోచరించలేదు. సంగీతకళ ఆభివృద్ధిసౌందర్యం లేదు. ఆంధ్రనర్తకి యొకప్పుడు తన భక్తి శృంగార విలాస భావాభినయములలో దేశమును ఆనందపారవశ్యములో ముంచినదేమో గాని, యీనాడు జానోహనమైన అన్య త్వ ముడుగంటి పోయినది. జీర్ణమయి పోవుచున్న నాట్య కళ సుదూరించే దడుడే కనబడడంలేదు. దేశంలో నాట్య కళ, నర్తన అనాచ్యమై, అగౌరవప్రదము లై పోయి నవి. కొందరి దృష్టిలో నర్తకి హేయమైన పశుకాలము కంటే అధునతరమై పోయి కంటబడుటకు గూడ ఆన ర్తమై, అసహ్యకరమై పోయినది. ఎవని దీలోటు? ఈ లాగున వ్రాసినందులకు ఆంధ్రుడు కన్ను తెట్టజేసి క్రోధా వేశమును గనబరుస్తాడు. కాని ఆ ఆవేశమునకు, క్రోధము నకు భయపడ నక్కరలేదు. చేత నైన సిగ్గుపడి ఆం ధ్రుడు ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవాలి; ఆత్మనందన చేసు కొనడము మాని ఉన్నసంగతి కన్నులు విప్పి చూచి గ్రహించుకోవాలి!

ఈకాలపు ఆంధ్రుడి ఉత్సాహం సాదాబద్ధిగా బంధింపబడిన గాసువంటిది. ఆగాసు కొంచెము బంధ

విమోచనం కావడంతోనే బుస్సునునిపాంగి యివతల పడి చల్లారిపోవుచున్నది. ఆంధ్రుడి ఉత్సాహం అంతా యీ లాగే నిష్ప్రయోజనం అయిపోవుచున్నది. అది అంతటితో ఊరకుండక తోడివాండ్లకు, తరువాత వచ్చే యువతీ యువకులకుకూడా నిరుత్సాహకర మగుచున్నది. ఉత్సాహం చచ్చి, పిరికికండ బయటపడ్డ తరువాత మని పికి తిరిగి ఉత్సాహం జనించదు. లేచి పడిపోయిన సముద్రపు కెరటములాగే ఉత్సాహకెరటము గూడా విరిగి పడిన తరువాత తిరిగి మొలకెత్తలేదు. చివరకు ఆంధ్రులందరిని ప్రస్థించిన గిరిశంగారి “మృదుమధుర వచనాలతో” అభినందించవలసిన దౌర్భాగ్యం కలుగుతుంది.

ఆంధ్రుడి అజ్ఞాన నౌర్యాగ్యంవల్ల లోభభక్తియు, లాలసలతోపాటు అసహనాంకురము మొలకయై నీటిలో నాచునలె ఆంధ్రునిజీవితకాగ్రముంతా చుట్టివేసుకుంటూ యున్నది. వేరుపురుగు మహాదారుడైన వాని హృదయం ఏద పట్టించి నమిలివేయూచున్నది, మానుపత్వము చంపించి రాక్షసత్వము ఆలవరింపజేస్తూ ఉన్నది. మనుష్యునికి పేరాళి, లోభభక్తిమే కాని రాక్షసునకు హింస కూడా ప్రీతియైనది. ఆంధ్రదేశంలో మానవుడికి యీ రాక్షసత్వమూడా అబ్బడముచేత హింస ప్రబలి కరుణను, మైత్రిని నాశనం చేస్తున్నది. హింసయొక్క మరో రూపము అసహనము. అది బలము కలిగినపుడు హింస యలచున్నది, చేతగాని తన మల్చినపుడు అసహన మని పించుకుంటున్నది. ఈ అసహనముకూడా ఆంధ్రుని బాల్య వస్థనే సూచిస్తుఉన్నది. ఇది పూర్వము కథలో చెప్పినట్లు ధాతౌరామ భీమేశులింగములె మింటికి ఎగసి పోవుచున్నది. దీనికి నడినెత్తిపై సరిగా చూచి శిల కొట్టగల సురుధుడు ఆంధ్రులలో అవతరించాలి. ఈ అసహనమును శివుడు కాముణ్ణి తనచిచ్చజుకంట కాలి భిన్నీకరం చేసినట్లు, జ్ఞాననేత్రంతో, దేశాభిమాన పూరితుడై, ఆంధ్రుడు దగ్గంచేయాలి.

ఆంధ్రుడిలో మరోదుర్గుణం ఉన్నది. అతడు దురభిమానముతో స్వోత్కర్ష చేసుకోవడం ముందు వెనుక లరయడు, తోటి ఆంధ్రుణ్ణి గొప్పవాడని మరి

యొకడు మెచ్చుకుంటే వాని లోపాలు వెదకి తటాలున తడుముకోవడం చెప్పి వాడి గొప్పదనాన్ని మరుగుపరచడానికి ప్రయత్నంచేస్తాడు. ఆంధ్రేతిరుణ్ణి మాత్రము గొప్పవాడని చెప్పితే మెచ్చుకోడానికి సంకోచింపడు. ఎంత గొప్పవాడయినా తోటివాడు ఆంధ్రుడు దృష్టిలో న్నరుడే. ఎంత సామాన్యుడయినా పరదేశీయులు తమ వాడు గొప్పవాడని ప్రచురిస్తే ఆంధ్రుని దృష్టిలో సమర్థుడే! ప్రతిభాశాలియే! బ్రతికివున్నాళ్లు ఆంధ్రుడు తనసోదరుని మహిమలు ఎన్నబోడు. చచ్చిన తరువాత కల్ల ఏడ్చు వినిపిస్తాడు. అతని హృదయంలో కరుణ అన్నది లేదు. బ్రతికివున్న రోజులలో “ఆంధ్రరత్న” యొక్క మహిమ, ప్రజ్ఞ ఎవడూ కనిపెట్టి మెచ్చుకో లేకపోయినాడు. చచ్చినతరువాత కొంత తాటియాకులచప్పుడు చేసినాడు. మరల గాఢనిద్రావస్థలో, మైమరపులో కూలిపోయినాడు.

అజన్మ సంసిద్ధమైన యీ అసహన దోషంవల్ల ఆంధ్రుడు తలపెట్టినకార్యము ఒకటి కొనసాగడం లేదు. ఈ అసహనంచేతనే పొరిగింటివాడు తలపెట్టిన మహాత్కార్యము కూడా నడవడంలేదు. అది జనుప్రద మయ్యే మార్గాల మాపించి, దానికి కావలసిన సహాయము చేసి ఒకదరి చేర్చుటకు మారుగా దాని నేలాగయినా విఘ్నంచేయగల ఉపాయాల నన్నేపించి, అది కడలేరి నదాకా దేవుల్లాడి. కండ్లు చుల్లపజు కొంటున్నాడు. దీనితో హింసావ్రతము పూర్తి అవుతున్నది. ఆంధ్రుని మానవత్వము క్రమంగా అసురత్వములోనికి పరిణమిస్తూ యున్నది.

ఆంధ్రుని బాల్యచాపల్యము అపుడపు డింకొక రీతిగా కూడా పరిణమిస్తు యున్నది. దీనికి అతనిమనోదౌర్బల్యమే ప్రధానకారణము. ఈ మనోదౌర్బల్యము ఆంధ్రుని పురోభిన్నుడికి ప్రబలమైన ఆలంక మవుతూ ఉన్నది. ఆంధ్రుడు తన కేదీ ముఖ్యముగా ఆవశ్యకమో గ్రహింపగల్గి తీవ్రంగా ఆందోళన చేయడమే కష్టము. సక్రమంగా, స్థిరచిత్తముతో, ఏకాగ్రతతో ఉద్యమాన్ని నడిపించగల సమర్థత యింకా ఆంధ్రుడికి చేతనడం లేదు.

అందుచేత అంతోశన ఆరంభించి చేస్తూఉంటున్నపుడు మరియొక సదుపాయము, అఖిలభారత దేశానికి సంబంధించినదో మరియొకటో, బయలుదేరినపుడు మొదటియుద్ధమానికి కన్నీరుయినా విడువకుండా స్వస్తిచెప్పి, జీవచ్ఛవమును చేసి మహాత్మాహంతో రెండవదాన్ని పట్టుకొని దేశభక్తుడని ఊరేగుతాడు. కాని రెండింటిని సమంగా నడిపించి కార్యసాధనం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఒక ఉద్యమానికి మరియొక ఉద్యమం అడ్డుతగిలినపుడు ఉత్సాహం, పట్టుబల రెండింటిమీద సమంగా కనుపడవి ప్రజ్ఞతో రెండింటిని సాధించాలి. స్వరాష్ట్ర ఉద్యమములు వెనకను అఖిలభారత రాష్ట్ర ఉద్యమాల ముంగిటను నడిపింపరాదు. రెండవది యెంతము ఖ్యమైనదో, మొనటిదికూడా అంతముఖ్యమైనదే. బాగా ఆలోచిస్తే స్వరాష్ట్రవిషయం ముందు, అఖిలభారత దేశమునకు సంబంధించిన విషయము తరువాత చూడాలి. ఇంట గెల్చికదా రచ్చ గెలవా లన్నాడు కాస్త్రుకాడడు. ఒక్కగట్టమునే స్వాధీనంచేసుకొని నడిపించేకుండా వున్న ఆంధ్రసారథి రెండు మాడు గుట్టాలను చేర్చి రథము నడిపింపగలడా? ఏకకాలమునందు రెండు ఉద్యమములమీద ఏకాగ్రత కుదురుట కష్టతమము. ఆంధ్రుడింతవఱకు ఒక్కదానిమీదనే ఏకాగ్రత కుదిరి, నడిపింప సామ్యర్థము కనబటువ లేనపుడు రెండింటిపై సమానముగా కనబడవ లేకపోవడము ఆశ్చర్యకరమైన విషయము కాదు!

ఈలోపమంతా ఎంచువలన కలిగినదో ఆంధ్రుడు పరుగు విడిచి నిలబడి ఒకసారి ఆలోచించాలి. ఆంధ్రావలీ యిపుడు సేనానిలేని బలసయాహంలాగున వున్నది. ఈ ప్రజాప్రాతినిధ్య ప్రభుత్వపు కోజులలో ప్రతివాడును సేనానీ అయియుండాలి, సైనికుడూ అయి యుండాలి. శిక్షణ పొందని సైనికుడు మూకకు జయం కూర్చుటకు మార్గగా ఎట్లు చేటావహింప జేస్తాడో శిక్షణలేని

ఆంధ్రు డీ కాలములో దేశంలో వ్యాపించియున్న ప్రతి యుద్ధమనుమకూడా ఆహుతుపాడుచేస్తున్నాడు. తనసత్తువ యెంతో తెలిసికొని ప్రవర్తించడము ఆంధ్రుడి ఆత్మగౌరవమునకు గొప్ప కళంక మవుతున్నది. ప్రతి ఆంధ్రుడూ ఒళ్లు తెలియక తాను గాంధీ మహాత్ముడంటి దేశభక్తుడని గర్వించి పోతున్నాడు. ప్రజ్ఞాబుద్ధులలో తాను యే మోతీలాలు, మహాత్ముదాల్, పట్టాభిషేక రామయ్య సంతటివాడననో భ్రమపడుతూవుంటాడు. గిరి శంగారిలాగున “మాటిమాటికి తనబుద్ధి దాట్లెక్కుంది గాని తా నంతవాడను గానా” అని అనుకుంటాడు. ఎందులో చూచినా తాను చాలా గొప్పవాడని అనుకుని అహంభావంతో సాహసిస్తాడు. బుద్ధికాలి యైనవాడూ, మహాదారుడయినవాడూ ఒకడు నాయకుడని అంగీకరించడం, వాని ఉపదేశానుసారం ముందకుగువేయడం దేశము, జాతి వీటియొక్క అభ్యున్నతికోసం కొంత స్వార్థత్యాగం చేయడమూ అంటే ఆంధ్రుడికి కిట్టదు. అది ఆతని ఆత్మగౌరవానికి కళంక మవుతుంది. మనసునకు నొప్పి కలిగిస్తుంది. ఆంధ్రుడైనవా డెవడూ ఒకణ్ణి నాయకుడని అంగీకరించడు. ఆతని దృష్టిలో నాయకుడు కాదగినవాడు ఒకడూ కనబడడు. ఉన్నాడని చెప్పినా వినివిననట్లు ఊరకుంటాడు. అక్కడ మహాత్ముని ఒకణ్ణి నిలవజెడితే వాడి కేదో కళంకం వెదికి పట్టుకొని వాడు నాయకుడు కావాల డంటాడు. బ్రతికియున్న వాణ్ణి యెవణ్ణి ఆంధ్రుడు గొప్పవాడనీ, నాయకత్వానికి యోగ్యుడనీ మెచ్చుకొనడు. ఆంధ్రు డీ దురహంకారమును భస్మీకరణం చేయాలి. మంచి అన్నది ఎక్కడైనా వుంటే దాన్ని తెలుసుకొని యితరులకు ప్రకటించుకోవాలి. అన్నిటికంటే శిక్షణను పొందాలి. అహంభావము అణచుకోవాలి. సాంతలాభం కొంత మానుకొని దేశం కోసం పాటుపడి తోడి జనలకు కొంత మేలు చేసి చూపించాలి. దేశభక్తి గలవాడనని జ్ఞానంలో ఆనందం అనుభవించాలి.

భారతి చందాదారుల కొక ముఖ్యమైన విజ్ఞప్తి

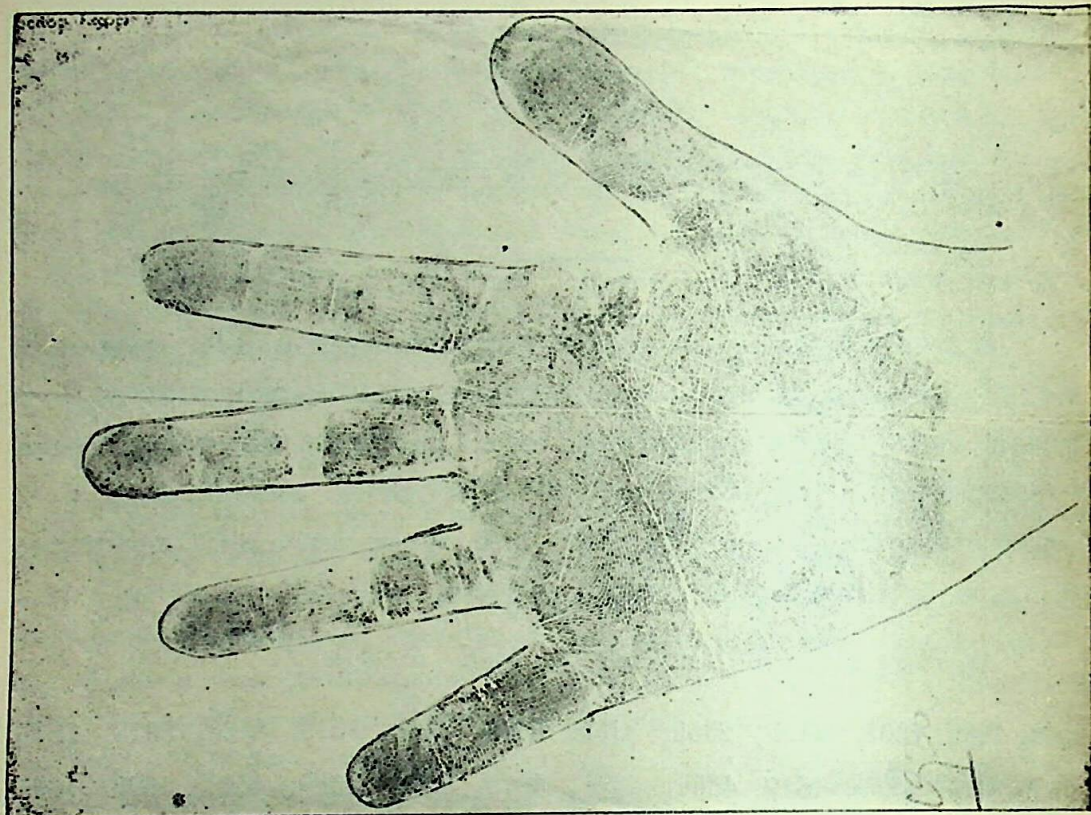
ఈ దిగువ నమోదుపఱచినసంఖ్యలుగల చందాదారులచందాలు ఈశుక్ల మాఘమాస సంచికతో ముగియుచున్నవి. ఆయా సంఖ్యల చందాదారులు దయచేసి తిరుగ తమ తమ చందా సమ్మతు మణిఆర్డరుద్వారా పంపుట గాని, వి. పి. పంప ననుజ్ఞ ఇచ్చుట గాని కాపింప ప్రార్థించుచున్నాము. అట్లు మార్చి ౧-వ తేదీ లోగా మాకు మణిఆర్డరు గాని, వి. పి. అనుమతి గాని రాకున్నచో రాబోవు సంచిక వి. పి. ద్వారా పంపగలము. చందాదారులు ఆ వి. పి. ని త్రిప్పవేయక దయతో స్వీకరింప ప్రార్థితులు.

చిరునామా మార్పులు 1-వ తేదీలోపల తెలుప ప్రార్థితులు.

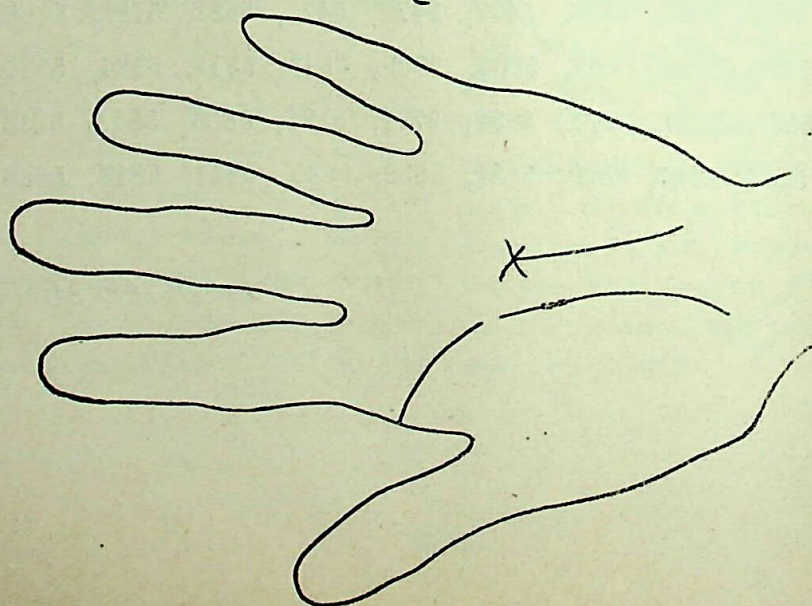
1895, 1982, 2302, 2355, 2359, 3159, 3478, 3488, 3519, 3928, 3913, 3945,
 3963, 4288, 4355, 4619, 4666, 4676, 4678, 4679, 4686, 4691, 4693, 4699,
 4708, 4714, 4756, 4769, 5053, 5054, 5088, 5091, 5097, 5127, 5132, 5451,
 5461, 5463, 5466, 5467, 5469, 5473, 5476, 5477, 5482, 5486, 5488, 5489,
 5491, 5493, 5494, 5502, 5503, 5504, 5509, 5513, 5514, 5524, 5539, 5540,
 5553, 5554, 5561, 5640, 5771, 5782, 5791, 5794, 5806, 5811, 5813, 5817,
 5818, 5823, 5825, 5827, 5829, 5831, 5832, 5839, 5841, 5843, 5853, 5864,
 5867, 5921,

మేనేజరు 'భారతి'

సా ము ద్రి క ము

చిత్రము ౨

చిత్రము ౧

చూడుడు పుట ౨౮౦.

ఎంత ఉన్నతస్థితిలో ఉన్న విజ్ఞానాన్నైనా తుత్తునియలుచేయడానికి ఒకవిప్లవం చాలును. ఒకవిప్లవానంతరంఅంతకన్నా దుస్తరమైన ఐకొకవిప్లవం ప్రబలుతూ అనేక శతాబ్దాల నుంచీ చీకట్లవాలయి దారీ తెన్నూ కానని దురస్థలో చిక్కుకున్న భారతీయవిజ్ఞానం సంగతి చెప్పనక్కరలేదు. చరిత్రసహితం తన దీర్ఘహస్తాన్ని ఎంతచాపినా అందుకోడానికి వీలులేని నాటి భారతీయవిజ్ఞానాన్ని ఎంత కన్నులు తెరిచినా పరిశీలించలేము. ఏడవ శతాబ్దం నుంచీ విరిగిపడుతూవున్న విప్లవాలు మన ప్రస్తుతం మనపూర్వాన్ని అనుసరించకుండా చేయడం వల్ల బాత్తిగా దీనస్థితిని చేరుకున్నాము. ఈ దుర్దినాలలో మనం పోగొట్టుకున్న అనేక శాస్త్రాలలో సాముద్రికం ఒకటి. సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యతేజస్సులో ఆత్మాన్వేషణకు పూనుకున్నాడు తిరిగీ దేశం గొప్పవిజ్ఞానంతో కలకలలాడుతుంది.

తిరిగీ దేశం గొప్ప విజ్ఞానంతో కలకలలాడుతుంది, అనే నా ఆశకు ఆధారం ఏమిటంటే: “షీరో” అనే పాశ్చాత్య సాముద్రిక శాస్త్రవేత్తచెప్పిన ఒకకథ:

ఈయన హిందూదేశాన్ని దర్శించడానికి వచ్చినప్పుడు ఈయన అదృష్టవశాత్తు ఒక పురాతన బ్రాహ్మణ కుటుంబము తరతరాల

నుంచీ జాగ్రత్తగా గుప్తంగా దాస్తూవున్న ఒకగ్రంథం చూడడం తటస్థించినది. ఆనాటి భారతవిజ్ఞానం విలువ అమితంగా పొగుడుతూ ఈయన అన్నాడు:

“ఈ అపూర్వమైన గ్రంథం ఋనువ్యచర్మంతో తయారు చేసినారు; అదృష్టమైన తెలివితేటలతో పేజీలు కూర్చినారు. గ్రంథం చాలాపెద్దది. దానిలో అనేకవందల పటములు నీటుగావ్రాసి, ఎప్పుడు ఏలక్షణం ఏవిధంగా ఫలించినదో చెప్పతూ, ఆసూత్రాన్ని విశదంగా బోధించినారు. అన్నిటికన్న ఎక్కువ వింతైనసంగతి ఏమిటంటే: దానిలోని అక్షరాలు ఎర్రనిద్రవపదార్థంతో వ్రాసినారు. ఆ అక్షరాల స్ఫుటత్వాన్ని గాని, అంధాన్ని గాని, ఎన్నోవందల సంవత్సరాలు పాడుజేయలేక పోయినవి. ముద్రపనుపు చర్మందళాలపైన ఆ యెర్రని స్ఫుటాక్షరాలపొందిక చాలా అదృష్టంగా కనిపించినది. ఏవో మూలికలతో తయారుచేసిన పదార్థంతో పేజీలకు వార్ని షుతోవలె నిగినిగలాడే మెరుపు వున్నది. ఆ పదార్థం ఏమిటైనా అది కాలాన్ని ధిక్కరించి నట్టు కనిపిస్తుంది. పైఅట్టలు మాత్రమే జీర్ణిస్తున్నట్టుగా కనపడినవి. అది మూడుభాగాలుగా విడదీసినారు; మొదటి భాగంలోని లిపి ఎంత పురాతనంఅయినదోగానికొద్దిమందిబ్రాహ్మణే తప్పఎవ్వరూపోల్చుకుని చదవలేకపోయినారు.”

—Cheiro's Language of the Hand.

ఈకథ చదివిననాటినుంచీ నాకు ఉత్సాహం ద్విగుణీకృతంకాగా ఎక్కువపట్టుదలతో సాముద్రికాన్ని పరిశీలించడం ప్రారంభించినాను. మనపూర్వవిజ్ఞానం స్మృతిగా మిగలడమే కాకుండా జాడలు అక్కడక్కడ ఉన్నట్టు కనిపిస్తూవుండడమువల్ల ఏనాటికైనా ప్రాత సాంప్రదాయాలు సిద్ధించవా అని. కాని ఇంత వరకూ ఉపయుక్తంగావుండే శాస్త్రం ఒక్కటి లభించలేదు. ప్రహ్లాద, నారద, వరాహ మిహిరవిరచిత సంస్కృతగ్రంథాలు, లాహోరులో సంస్కృత మాతృకతోనూ, హిందీ వ్యాఖ్యతోనూ రెండు పెద్దభాగాలుగా ప్రచురించిన సాముద్రికశాస్త్రాన్ని పరిశీలించి చూడగా ఎక్కువతృప్తికరంగా తోచలేదు. అందుచేత పాశ్చాత్యశాస్త్రవేత్తలను విస్తారం అనుసరించడం తప్పినదికాదు. ఇంతకూ విజ్ఞానానికి ప్రాప్తితీచీ భేదాలు నిర్ణయించడం దోషం గనుక, జ్ఞానాన్వేషకులు సహిస్తారనీ, సహృదయులైన పాఠకులు తమ తెలియబాటలో వున్న శాస్త్రజ్ఞులను తెలియజేసినా, అందు బాటలోవున్న శాస్త్రాలను 'భారతీ' పత్రికా ముఖమున నాకు దయతో పంపినా, కృతజ్ఞతతో అంగీకరిస్తాను గనుకనూ, పెద్దన్న మెత్తనిమాటలతో అందరి సానుభూతిని కోరుతాను:

“వీరు వా రనగనలవ,
దనఘ! సద్విద్య యెందున్న గొనగవలయు.”

ఇక సాముద్రికం గౌరవించదగిన శాస్త్రాలలో చేరుతుందా? అనే ప్రశ్న వున్నది. స్థూల దృష్టి నేకాని విశ్వసించని పాశ్చాత్యులలో, ముఖ్యంగా అమెరికనులలో, ఈ అవిశ్వాసం పూర్వం మెండుగా వుండేది. గర్భకోశంలో శిశువు నవమాసములు లేతపిడికిళ్లు చట్టివుండడమువల్ల రేకలు ఏర్పాటవుతవని వీరిలో చాలమంది విశ్వసించేవారు. పలుసంగతులు ప్రజాబాహుళ్యం గ్రహించవలెననే సదుద్దేశంతో శాస్త్రవేత్తలచేత వ్రాయించిన, 'ఎన్సైక్లోపీడియా బ్రిటానికా' (Encyclopaedia Britannica) లో సాముద్రికాన్ని గురించి ప్రసంగిస్తూ: “వాట్లంతటా అవే ఏర్పాటగు ఈగీతలకు ఎట్టి గుహ్యమైన, మానసికమైన, రాబోయేదాన్ని సూచించగలిగిన అర్థం ఉన్నదేమో అనడం ఉత్తపిచ్చిఊహ. కొన్ని బాహులు మనస్సులకు దీనిమీద గమ్యత్తు ఆకర్షణ వున్నట్టు కనిపిస్తుంది, ఒకదాన్ని ఒకటి అనుసరించే అర్థం దీనిలో ఏమాత్రం లేనందుచేత బుద్ధిపరిసరాలలో దీని ప్రశంస ఎత్తవీలులేదు.” అని గీటున పెట్టినారు. ఇది సామాన్య పాశ్చాత్య బుద్ధిమంతుని గట్టి నమ్మకము మొన్నటివరకూ. ప్రస్తుతం ఈ నమ్మకం మారిపోయి అమెరికాలోనూ, యూరపులోనూ సాముద్రికాన్ని పెద్ద చదువుగా ఎంచుకుని జీవితం ఇందునిమిత్తం అనేక వేలమంది వెచ్చించుతూవున్నారు. ఈవిద్య సభ్యసించడానికి యూరపు, అమెరికా ఖండాలలో పెద్ద పెద్ద విశ్వవిద్యాలయాలు స్థాపించి సాముద్రికాన్ని గొప్ప శాస్త్రంగా పరిగ్రహిస్తున్నారని.

సాశ్వాత్యదేశాలసంగతి అటువూచి, బైబిలుబోధించని ప్రతిహంశము అవిశ్వసనీయము, సైతానుప్రబోధము అనేగుడ్డినమ్మకంతో జ్యోతిషం, సాముద్రికం, నిమిత్తం మొదలయిన మనశాస్త్రాలన్నీ పిచ్చినమ్మకాలనే యేసుమత ప్రచారకుల బోధనలకు తావిచ్చినవారిని, సాశ్వాత్యవిజ్ఞానాన్ని తప్ప ఇతరాన్ని మన్నించమనే ఆవేశంతో పున్నవారిని తప్పించుతే, మనదేశంలో ప్రజాబాహుళ్యం ఈ శాస్త్రం ఉత్కృష్టతను పూర్తిగా అంగీకరిస్తారు. విశ్వ సింఛినవారి వినోదార్థం, విశ్వసింఛినవారి బుద్ధి ప్రేరేపించడానికి కొన్ని సంగతులు తెలియజేస్తాను.

జనవరి — ౨౯ - ౧౮౯౦ సంవత్సరం స్కాట్లండులో ఎడిన్బరో విశ్వవిద్యాలయము (Edinburgh University) వారు ప్రకటించే "ది స్టూడెంట్" (The Student) అనే పత్రికలో ఒకవైద్యవిద్యార్థివ్రాసిన జాబు :

"కొన్ని సంవత్సరాలక్రితం నేను 'రాయల్ ఇన్ఫిరమరీ' (Royal Infirmary) ఆస్పిటల్ లో రోగులమధ్య సంచరిస్తూవుండగా, హఠాత్తుగా ఒకరోగిచేయి పరీక్షించవలె నని బుద్ధి పుట్టినది. ప్రక్కనేవున్న రోగిశరీరమేమీ పరిశీలించకుండా చేయి మాత్రం పరీక్ష చేశాను. ప్రధానరేఖలు, వాటితో విరువులు ప్రమాదాలను సూచిస్తవి అనేసంగతితప్ప నాకు సాముద్రికం ఏమీ తెలియదు. ఆరోగి రెండుచేతులలోనూ ఆయుష్వరేక విరిగి ఉన్నది, అదృష్టరేక

ఉండవలసిన దానిలో నాల్గవ వం తే ఉన్నది; దాని నడకను ఒక పెద్దక్రాసు - X - అడ్డినది. రోగి నిశ్చింత వయసు ఇరవైమూడు సంవత్సరాల సీ, 'ఫైసిస్' (Phthisis) అనేరోగం చాలామించి పోయినదని తెలుసుకున్నాను. ఆరోగి కొద్ది రోజులలో మరణించాడు. దీనినిబట్టిచూస్తే ఈ గీతలకూ, మనిషిబ్రతుకు నిర్ణయించే మెదడు లోని 'గ్రే మేటర్' (Gray Matter) కూ, ఒక విధమైన సంబంధం వున్నదని నిరూపించడానికి మీరు అంగీకరిస్తారు అనుకుంటాను."

ఇంకొకవింత. ౧౮౯౩ సం. ఆగస్టు నెలలో ఫ్రాన్సు దేశంలోని పేరిస్ (Paris) పట్టణంలో 'అకేడెమీ డే సైన్సెస్' (Academies des-Sciences) శాస్త్రవేత్తల సభలో, ప్రత్యేకం చెవులపరీక్షవల్ల ఎన్నో సంవత్సరాల తరువాత రాబోయేపిచ్చికనిపెట్టవచ్చునని నిరూపించారు. ఇది ఏవిధంగానంటే, చెవి వైభాగము పిచ్చి బయటపడుటకు చాలా సంవత్సరాలు ముందే ఒక వింతమార్పును పొందుతుంది. ఆభాగం మొద్దెక్కి దళంకావడంవల్లగాని, లేక అక్కడ ఒకవిధమైన రక్తపుగడ్డ పెరగడంవల్లగాని తటస్థిస్తుంది. ఇది ముఖ్యంగా పిచ్చి జన్మతః వచ్చిన వారిలో కనబడుతుంది.

ఇదికాక 'సైంటుజెర్వే', 'షిరో' మొదలయిన సాముద్రిక శాస్త్రజ్ఞులు రోగాలు చాలా వరకూ గోళ్లను పరీక్షించడంవల్ల నిర్ణయించవచ్చునని స్థిరపరచారు. ముందు ప్రకటించే వ్యాసాలలో ఈహంశం సచిత్రంగా విశదీకరిస్తాను.

శరీరమంతలోనూ హస్తానికే యింత ప్రాముఖ్యము ఈయడానికి కారణం ఏమిటంటే: పరిణామశాస్త్రవేత్తల (Evolutionists) అభిప్రాయం ప్రకారం భూగోళం ఆయుష్యము రెండువందల కోట్ల సంవత్సరాలకన్నా ఎక్కువ. భూమివేడి తగ్గిన కొన్ని వేల సంవత్సరాలకు మొదట చేపలు, తరువాత పాములు, ఆతదనం తరం కొన్ని వేల సంవత్సరాలకు పక్షులు, ఈ విధంగా ప్రాణికోటులు సృష్టిలోనికి వస్తూ, నూటయేభై వేలవత్సరాలక్రితం కోతిరూపుతో మానవాకారానికి దగ్గరగా వున్న ప్రాణి వున్నట్టు నిశ్చయించారు. స్పెయిను దేశంలో దొరికిన అస్థిపంజరాలను పరీక్షిస్తే మనలను పూర్తిగా పోలిన మొదటి మానవ రూపం ముప్పై వేల సంవత్సరాలక్రితం ఏర్పాటయినట్టు తేలినది. హెచ్. జి. వెల్స్ అనే చరిత్రకారుని లెక్కప్రకారం అరవై వేల సంవత్సరాలకు పూర్వం భూమిమీద మానవాకారాన్ని పూర్తిగా పోలిన జాతి వుండేది. అది రాతి ఆయుధాలను, నిప్పు, ఇతర జంతువుల చర్మాలను వాడినట్టున్నూ, మనవలెనే కుడిచేతిని ఎక్కువ చాకచక్యంతో ఉపయోగించినట్టున్నూ తార్కాణాలు తేలినవి. వాళ్ల బొటన వ్రేళ్లు మాత్రం చేతికి మనంత అనుకూలంగా లేవు.

"About sixty thousand years ago, there lived a creature on earth so like a man.....We have skulls and bones of it and a great accumulation of the larger implements it made and used. It made fires.

It probably dressed skins and wore them. It was right-handed as men are. Their thumbs were not opposable to the fingers as mens' are."

—H. G. WELLS,
A Short History of the World, p. 33.

ఈ పరిణామవాదాన్ని మనదశావతారాల వర్ణననుబట్టి చూస్తే ప్రపంచంలో ప్రాణి మొట్టమొదట జలచరావస్థనుంచి ప్రస్తుత మానవ సితికి చేరడానికి ఒక గొలుసు ఏర్పాటు కనబడుతుంది. జంతుజాలంకన్నా భిన్నంగా అవయవాలను ఎక్కువ ఉపయుక్తంగా వాడేది కోతి. అనగా కోతి ముందుకాళ్లను ఒక్క నడకకే కాక చేతులుగా ఉపయోగించ గలుగుతుంది. అందుచేత ఇతర జంతువులకన్నా దానిబుద్ధి విశేషంగా ప్రసరించడం కలిగినది. అంగశాస్త్రజ్ఞులు కోతి అవయవాలకూ మనుష్యుని అవయవాలకూ విస్తారం భేదం లేదని నిర్ణయించారు. కాని కోతికీ మనిషికీ ఒక్క భేదం వున్నది. కోతి చేతులుగా ముందుకాళ్లను ఉపయోగించడంవల్ల తక్కిన జంతువులకన్నా ఉన్నత దశకు రావడం తటస్థించినది. మనిషి కోతికన్నా ఉత్తమ దశకు రావడానికి కూడా చేయి ఒక్కటే కారణం. కోతిచేతిలో బొటనవ్రేలు తక్కిన వ్రేళ్లకన్నా చాలా దిగువగాను, అనగా బొటనవ్రేలికొన చూపుడువ్రేలి మొదలువరకైనా అందకుండాను వంగకుండాను, నిరుపయోగంగాను వుంటుంది. తరువాత మనుష్యుల అరచేతిలో వ్రేళ్ల మొదళ్లలో

ఈశాస్త్రంలో తారాస్థానాలని వాడే ఎత్తు ప్రదేశాలు లేవు. పుట్టుకనుంచీ మేధాశక్తిలేని జడునిచేతిలోకూడా ఇవి ఉండవు. "They do not exist in the monkey's so called hands, and are absent in the hands of the congenital idiot."

—Adrien Adolphe Desbarrolles.

ఇది గాక, ప్రొఫెసర్ మార్విన్ — (Prof. F. S. Marvin) చరిత్రకారుడు, మానవుడు కోతిజాతిలో నుంచి వేరుపడి ప్రస్తుత ఉన్నతస్థితికి రావడానికి ఒక్క బొటనవ్రేలి ప్రయోజనమే కారణమంటాడు.

దీనినిబట్టి చూస్తే, ప్రాణి ఇన్ని వేలసంవత్సరాలనుంచీ పొందుతూవున్న మార్పులకూ, అత్యుత్తమమైన ప్రస్తుత మానవదశకు రావడానికి చేయి చాలా ప్రధానంగాం అని తేలుతుంది. మానవాధిక్యాన్ని చేయి ఒక్కటే నిర్ణయించినప్పుడు, మానవప్రకృతిని నిర్ణయించడానికి అన్ని అంగాలకన్నా హస్తమే ఎక్కువ ఆధారం అని నిరూపించడానికి ఇంతకన్నా వాదం అవసరం లేదనుకుంటాను.

హస్తం దాని విలువ తెలుసుకున్నాము గనుక, అరచేతిలో కనిపించే తారాస్థానాలు అని ముందు చెప్పిన ఎత్తులు, రేకలనివాడగీతలు పరిశీలించడంవల్ల స్వభావం, జీవితం ఎలా తెలియగలవు అనే ప్రశ్న వున్నది. శరీరశాస్త్రవేత్తలు మెదడులో 'గ్రే మేటర్' (Gray Matter) అనే ఒక ద్రవపదార్థం ఉన్నదనీ, అదే ఈ మానవయంత్రాన్ని అన్ని విధాలా నడపడానికి

కారణం అనీ తెలుసుకున్నాడు. ఈ 'గ్రే మేటర్' నరముల ద్వారా అన్ని అవయవాలతోనూ రాయబారాలు నడుపుతూ వాటిని నడిపిస్తుంది అని చెప్పడమేగాని దాన్ని గురించి అంతకన్నా తెలిసికోలేకుండా వున్నాడు. శరీరాని కంతకూ ప్రధానమైన 'గ్రే మేటర్', నరాలకు దానితో గల సంబంధమూ ఒప్పుకుంటే చేతి ప్రాముఖ్యము వెంటనే నిర్ణయించవచ్చును. మెదడునీ చేతనీ కలుపుతూవున్నన్ని నరములు ఇంక ఏ అవయవాన్నీ మెదడునీ కలపడం లేదు. 'గ్రే మేటర్'లో కదలికలేనిదే ఏ అవయవం ఉపయోగపడదు. ఈ పరిస్థితులనుబట్టి చూస్తే 'గ్రే మేటర్'లోని కదలికలన్నీ చేతిలో ప్రతిబింబించడం వింతగా తోచదు. సైంట్ జెర్మైన్ అన్నట్టు: "చేతినలహాలేనిదే 'గ్రే మేటర్' ఏ పనీచేయదు." ఇంకొక సంగతి: మెదడునుండి చేతిలోనికి ప్రవహించే నరాలు చురుకైన గ్రహణశక్తిగల 'పేసినియ' కార్పస్కిల్స్' (Pacinian Corpuscles) అనే పదార్థాలుగా ౨:౦ మొదలు 3౦౦ వరకూ అరచేతిలో ఏర్పాటువుతూవున్నవి. ఈ 'పేసినియ' కార్పస్కిల్స్ వల్ల ప్రయోజనం ఏమిటంటే:—

పంచేంద్రియాలలో ముఖ్యమైన స్పర్శ చర్మంవల్ల కలుగుతుంది. ఈ స్పర్శశక్తి శరీరం అంతకన్నా అరచేతిలో హెచ్చుగా వుండడానికి 'ఈ పేసినియ' కార్పస్కిల్స్ కారణం. దీనిని గురించి ఆ గొప్ప ఫ్రెంచి శాస్త్రజ్ఞుడు డెస్కార్టెస్:

“స్వర్ణశక్తి చేతిలోనూ, ముఖ్యంగా వేళ్ల కొనలలోనూ కేంద్రీకృతమై మిగిలిన ఇంద్రియాలకార్యాన్ని తానే ప్రత్యేకం నిర్వహించగలుగును అన్నవాదాన్ని తిరస్కరించ వీలు లేదు. గ్రుడ్డివారు, చెవిటివారు, మూగవారు, కూడా తమతమచేతులు చక్కనిస్వర్ణ గలిగి వుంటే గ్రహణశక్తిపోకుండా బాహ్యప్రపంచం తోసంబంధం కలిగివుంటారు. హస్తానికి వున్న ఈమహాశక్తిని గ్రహిస్తే ‘గ్రేమేటర్’ వాడుక ఎక్కువగా చేతిలోనే వున్నదనీ, చేతివల్లనే మెదడు ఎక్కువ ఉపయోగపడుతుందనీ తెలుతుంది. ఇదిగాక తక్కిన నాలుగు ఇంద్రియాల సలహాలనూ నిర్వర్తించేది ముఖ్యంగా చేయి.”

ఈసబబైన వాదాలనుఅనుసరించి చూస్తే హస్తంవిలువా, మానవప్రకృతిని తెలుసుకోడానికి దాని ప్రాధాన్యమూ తెలుస్తుంది. శరీరంలో

ఇప్పటికి వున్నటువంటి, ఇకరాబోయేటువంటి రోగాలు తెలుసుకోగలమనీ, అంతేకాక మెదడులో ఊహలవల్ల కలుగుతూవున్న మార్పులు కూడా చేతిగీతలలో ప్రతిబింబిస్తవనీ పైవాద నలు నిరూపించినవి. మన ఊహలే చాలావరకూ మనభవిష్యత్తుని నిర్ణయిస్తవని అంగీకరిస్తే సాముద్రికం విలువ బహుళమవుతున్నట్టే.

ఇంకొకసంగతి చెప్పి అసలు వ్యాసం ప్రారంభిస్తాను. ఇంకా నమ్మకం లేనివారు తమ జీవితంలోనూ, ఊహలలోనూ మార్పులు కలుగుతూవున్నప్పుడుతమచేతులు పరీక్షచేస్తూ వుంటే ప్రతి ఆరుమాసాలకూ క్రొత్త రేకలు ఏర్పటవుతూవున్నట్టు కనుక్కోగలుగుతారు. ఇక, ఈరేకలకూ ఆ మార్పులకూ సంబంధం వున్నదా? అది తెలిసికోగలమా? అంటే, — ఒకసారి శాస్త్రపరీక్షచేసి సంశయించడంవ్యాయం.

మొరళీధర స్మృతికరణము

కిషిభూషణ, కవిరాజు, (శ్రీ) రాజా వత్సవాయ వేంకట నీలాద్రిరాజు గారు

సతతగతి ప్రచార సహసా పరికల్పిత లాస్యమండల

ప్రతి లలికాంతరస్థితి గరంబుఁ జెలంగి మిళిందబృందముల్

శ్రుతి హిత యుక్యతా మనసు సోకఁగఁ జేసె ప్రజాంగనాంతరా

ళిత నిజ రాసకేళి తరళీకృతవ మృరళీధరాకృతిఁ.

హిందూదేశ ఆర్థికస్థితి

చావలీ వెంకట హనుమంతరావుగారు, యమ్. ఏ.

కేంద్రరాష్ట్రప్రభుత్వముల ఆర్థికసంబంధములు

(వెనుకటి సంచిక తరువాయి)

౪

మూడవభాగములో రాష్ట్రప్రభుత్వములకు ఆదాయమార్గములలో ముఖ్యమైనదగు భూమిపన్నును గురించి విచారించితిమి. ఆప్రభుత్వములకు ఆదాయమార్గములలో రెండవదియగు కోర్టుస్టాంపులు, కోర్టు రుసుములు మొదలగువాటినిగూర్చి ఆలోచింతము. స్టాంపులలో రెండువిధములు కలవు. ఒకటి, వర్తకవ్యాపారములకు ఉపయోగించు స్టాంపులు (Commercial Stamps). రెండు, కోర్టుఫీజుస్టాంపులు (Court fees Stamps). మొట్టమొదటిది వర్తకులు సరకుల కొనుగోలునప్పుడును, అమ్మునప్పుడును అగ్రీమెంట్లు వ్రాసుకొనుటకు మొదలగువాటికి ఉపయోగించబడును. రెండవది కోర్టులో వ్యాజ్యములు వేయునందర్భములో ఉపయోగించునవి. ప్రతిసంవత్సరమును ఈ రుసుములను తగ్గించవలయునని సాధారణముగ అన్ని రాష్ట్రీయశాసన సభలయందు తీర్మానములు చేయబడుచున్నవి. ప్రస్తుతము ఈ మార్గమునుండి ౧౪ కోట్ల రూపాయలు ఆదాయము వచ్చుచున్నది. ఈ ఆదాయమంతయు రాష్ట్రప్రభుత్వముల ఖజానాలలోనికే పోవుచున్నది. కోర్టుఫీజుస్టాంపు రుసుములను తగ్గించ

వలెనని కోరుట చాల పొరపాటని మాలభిప్రాయము. ప్రభుత్వమువారు ప్రజలకుచేయు చున్నట్టియు, చేయవలసినట్టియు సౌకర్యములలో న్యాయమును ప్రతివారికిని అందుబాటులోనుండునట్లు చేయుట ముఖ్యమైనది. అట్టి లాభకరమగు పనిచేయుచున్నప్పుడు ప్రభుత్వము దానిఖర్చుకై ప్రజలయొద్దనుండి కొంతరాబడి తీసుకొనజూచుటలో ఆశ్చర్యమేమియునుండవలసిన పనిలేదు. మరియు, దేశమందు డబ్బును, నాగరికతయు ఎక్కువయగుకొలదిని ప్రజలు న్యాయస్థానముల నెక్కువగా ఉపయోగించుకొనుట కవకాశము లున్నవనుట సామాన్య విషయము. న్యాయస్థానములలో ప్రజలు తమసొమ్మును వ్యయముచేయుట సరియైనపనియూ కాదా యను విషయము ప్రస్తుతము చర్చనీయాంశముకాదు. ఏకారణముచేతనైననేమి, వ్యాజ్యములు ఎక్కువయగుచున్నవి; దానిమూలముగ న్యాయస్థానములపై ఎక్కువ ఖర్చుపెట్టవలసిన ఆవశ్యకత కలుగుచున్నది. ఆఖర్చునకు కావలసినసొమ్ము ప్రభుత్వమువారిచేతులలో నుండినగాని లాభములేదు. ఈవిషయమునుగూర్చి మనము స్థిరమనస్కులమైన తరువాత ఈ రాబడి ఏప్రభు

త్యమువారికి చెందవలెనను సంగతి విచారించ వచ్చును. ప్రస్తుతము ఈ రాబడియంతయు రాష్ట్రప్రభుత్వములకే చెందుచున్నదని వైన చెప్పియుంటిమి. ఆవిధముగ కాక దానిలో కొంతభాగము అనగా వ్యాపారసందర్భము లలో ఉపయోగించు స్టాంపులపై ఆదాయము సుమారు ౪ కోట్లరూపాయలు కేంద్రప్రభుత్వ మువారికి చెందనట్లు ఏర్పాటుచేయవలెనని కొందరుసూచించుచున్నారు. ఈసూచనసంస్కరణముల మొదలను కేంద్రప్రభుత్వమువారి ఆదాయములో లోటున్నప్పుడు చేయబడినదై యుండుటచే అప్పట్లో కొంత దానికి బలముండి నప్పటికిని ఇప్పుడు ఆప్రభుత్వమువారి ఆదాయము ఎక్కువయగుచున్న సందర్భములో దాని కేమాత్రమును కారణమున్నట్లు కన్పించదు. కేంద్రప్రభుత్వమువారి ఖర్చుకు సరిపోవు ఆదాయము ఇతరమార్గములద్వారా వచ్చుచున్నప్పుడు ఈసూచనప్రకారము రాష్ట్రప్రభుత్వముల ఆదాయమును తగ్గించు మార్పునకు అనవసరములేదు. అయినను పరిపాలనా విధానపు దృక్పథమునుండి చూచిన ఈమార్పుచేయుటకు కొంతకారణము కలదేమోఅని యనుపించును. ఎందువల్లననగా వ్యాపార వర్తక సంబంధములగు స్టాంపులు సాధారణముగ ఎగుమతి దిగుమతులు, విదేశవ్యాపారము, ప్రభుత్వమువారి బాండ్లు (Government Securities), అమ్మకము, మున్నగు పనులకు ఉపయోగింప బడుటచేతను, ఇండియా ప్రభుత్వము వారికే వర్తకము, విదేశవ్యాపారము

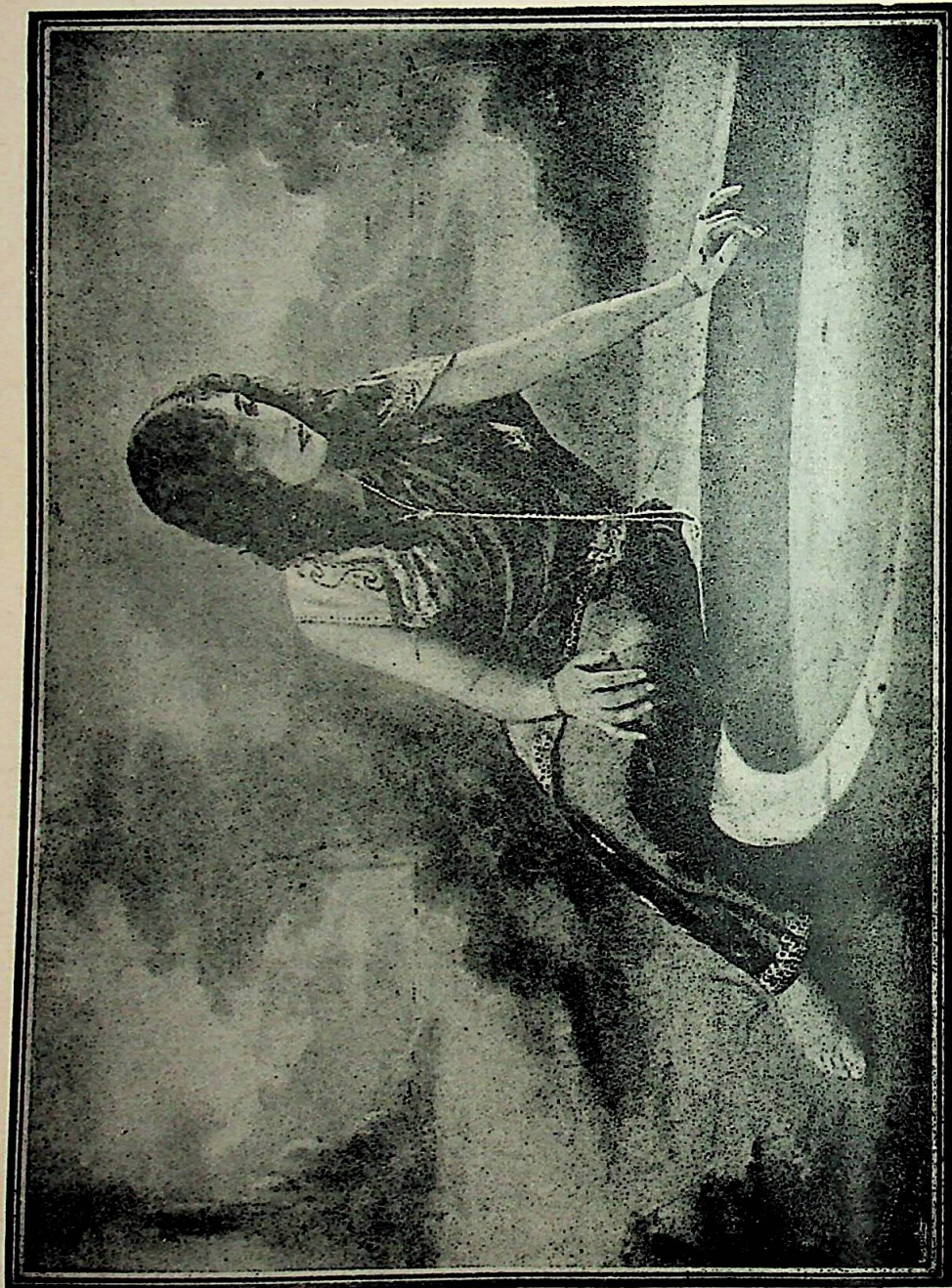
మొదలగు శాఖలపై అధికార ముండుటవలనను ఆశాఖపైవచ్చు ఆదాయము వారికే చెందవలెను. ఈవిషయమై ఆలోచించుట కేర్పరుపబడిన అనేకసంఘములలో ఒకటియగు జాయింటుపార్లమెంటరీ కమిటీవారు వర్తకవ్యాపారముల స్టాంపులు కేంద్ర ప్రభుత్వమువారి యాజమాన్యము క్రిందనే యుండవలెననియు, కోర్టుస్టాంపులు రాష్ట్రప్రభుత్వముక్రింద నుండవలెననియు సూచించియుండిరి. కాని మెస్టన్ కమిటీ (Meston Committee) వారాశ్చర్యకరముగ అన్నిరకముల స్టాంపులనుండివచ్చు ఆదాయమును రాష్ట్రప్రభుత్వములకే పోవలయునని అభిప్రాయము నిచ్చియున్నారు. ఈరెండు అభిప్రాయములలోను చివరదానితోనే మన మేకీభవింపవలసి యుండునని వైచర్యవలన తేలుచున్నది.

రిజిస్ట్రేషన్:— రాష్ట్రప్రభుత్వములకదాయ మార్గములలో రిజిస్ట్రేషన్ రుసుములు (Registration fees) నుండి వచ్చు ఆదాయము కూడ ముఖ్యస్థానము నాక్రమించుచున్నది. స్టాంపులలో రెండురకము లుండినట్లే రిజిస్ట్రేషన్ లోకూడ రెండువిధములున్నవి. మొదటిది దస్తావేజులు (అనగా తనఖాదస్తావేజులు, భూములు అమ్ముటకు కొనుటకు దస్తావేజులు మొదలగునవి) మున్నగువాటికి రిజిస్ట్రేషన్ చేయించుట. రెండవది కంపెనీలు, పబ్లికు సంస్థలు మున్నగువాటిని రిజిస్ట్రేషన్ చేయించుట. మొదటిరకములో చేరిన వాటిలో రిజిస్ట్రేషన్ ముఖ్యముగ అవసరమయినవి కొన్ని

వాలు చూపులు

‘హిందూస్థాన్’ ప్రజామిత్రముండి కైకొనినది.

భావోన్మోదము

, హిందూస్థాన్, ప్రజామిత్రమునది కేటానది.

గలవు; మరికొన్నిటికి రిజిస్టరు చేయించుట, చేయకపోవుటయను విషయము వాటిని వ్రాయించుకొనువారి ఇష్టానిష్టముపై ఆధారపడి యుండును. ప్రస్తుతములో ఏ ఆస్తి అయినను ఒకరి చేతులనుండి ఇంకొకరి చేతులలోనికి మారునప్పుడెల్లను రిజిస్ట్రేషన్ అవసరమగుచున్నది. ఈమార్గముగా రాష్ట్రప్రభుత్వములకు సంవత్సరమునకు ౧౩౦ లక్షలరూపాయలు ఆదాయము వచ్చుచున్నది. దానిలో సుమారు ౬% లక్షలు ఖర్చుక్రింద తీసివేసినను నికరాదాయము ఇంకొక ౬% లక్షల వరకుండుననుటకు సందేహములేదు. ఇప్పటికన్న ఈమార్గమునుండి ఎక్కువ ఆదాయమును సంపాదించుట కవకాశములు కలవు. ఒకటి పుట్టుకలు, పెండ్లిండ్లు, చావులు రిజిస్టరు చేయబడుటకు ఏర్పాటుచేసి ఒక్కొక్క రిజిస్ట్రేషన్ కు ఒక అణాచొప్పన సుంకము విధించిన సుమారు ౧% లక్షల రూపాయలు ఎక్కువ ఆదాయము రాగలదు. శారదాగారి బాల్యవివాహ నిషేధక చట్టము క్రింద ఇట్టి రిజిస్ట్రేషన్ కు చాల అవసరముకూడ కలదు. బాలికాబాలకులకు పెండ్లి సమయమందు నయస్సు నిర్ణయించవలసినచ్చినప్పుడు ఈ రిజిస్ట్రేషన్ చేయుటవలన చాలలాభముండును. ఏవిధమైనతెలియని లేకుండ నయస్సు నిర్ణయించుటకు వీలగును. రెండవది, వ్యాపార సంబంధములగు దస్తావేజులపైనను, వాటిని ఖరీదుచేయునప్పుడును కొంతరుసుమునువిధించిన ఇంకొక ౧౦ లక్షల రూపాయలు ఆదాయమును సంపాదించవచ్చును. ఈరెండు

మార్గములను పరిశోధించుటకును, ఉపయోగములోనికి తీసికొనివచ్చుటకును ప్రయత్నములు చేయుట ముఖ్యము.

మద్యపానముపై ఆదాయము:—మద్యపానములేక ఆబ్కారీశాఖ మాంట్ ఫర్డు సంస్కరణముల అనంతరము రాష్ట్రీయప్రభుత్వముల అధికారము క్రింద చేర్చబడినది. ఈమూలముగ రాష్ట్రప్రభుత్వములకు వచ్చు ఆదాయము ౨౦ కోట్ల రూపాయలకు దాదాపుగ నున్నది. ఈ ఆదాయమును వసూలుచేయుటకు ౧% లక్షల రూపాయలవఱకు ఖర్చుగునని అంచనావేసి నప్పటికిని నికరాదాయము ౧౮ కోట్ల ౫౦ లక్షలవరకును తేలును. ఈ ఆదాయము సందర్భములో మనదేశ సంఘసంస్కర్తలు, రాజకీయవేత్తలు ఇతరులు అనేకవిధముల ప్రభుత్వము వారిని ఖండించుచున్నారు. జనలను దుర్బలులనుచేసి, వారిశారీరికమానసిక దార్ధ్యములను నీరసింపజేసి ప్రభుత్వము వారు ఆదాయమును సంపాదించ జూచుట శోచనీయమని మన మొప్పుకొనక తప్పదు. ఈమార్గమునుండి వచ్చు ఆదాయమును వీలైనంతవరకు తగ్గించవలెననియు, అవకాశములున్న మద్యపానమును నిషేధించుచు ప్రభుత్వమువారు శాసనము చేయవలెననియు మనదేశీయులు కోరుచున్నారు. శాసనాధికారమువలన సంఘసంస్కరణమును తీసికొని వచ్చుటకు ప్రయత్నించుట తప్పనియు, ప్రజలలో ప్రబోధమువలననే అట్టి సంస్కరణము చేయుటకు ప్రయత్నించవలెననియు కొందరు చెప్ప

మాటలను ఈకాలములో ఎక్కువసాటింప
వలసిన అవసరములేదు. ప్రతి సంవత్సరమును
ప్రతిరాష్ట్ర శాసనసభయందను మద్యపాన శా
ఖామంత్రిలను ఈవిషయమై ప్రశ్నలు వేయుచు
నిషేధక చట్టములను ప్రవేశ పెట్టవలయునని
అనధికారసభ్యులు కోరుచున్నారు. కాని అట్లు
చేయుటకు కొన్ని ముఖ్యమైన అడ్డంకులను ప్ర
భుత్వమువారు చూపుచు ఆవిషయమై శ్రద్ధపు
చ్చుకొనక ముందెప్పుడో అనుకూలపరిస్థితు
లేర్పడి నప్పుడు దానివిషయమై ఆలోచించెద
మని చెప్పట వాడుకయయినది. మద్రాసు
రాష్ట్రములో ౨౦ సం॥లోపుగ మద్యపాననిషే
ధమును పూర్తిగ అమలులోనికి తీసుకొనిరా
వలసినదని శాసనసభవారు తీర్మానము చేసి
యున్నారు. దానిపై ఈసంవత్సరమే మద్య
పాననిషేధమును గురించి రాష్ట్రమంతటను
ప్రచారముచేయుటకు ప్రభుత్వమువారు రలక్షల
రూపాయలను సొంక్షను చేసి పనిసాగించు
చున్నారు. దీనివలన ఏమైన లాభముండునా
యనునదియు, ఒకప్రక్క ప్రతిచోటను మద్య
పానమునకు వీలగునట్లు క్రొత్తపావులను తెర
చుట కనుమతినిచ్చుచు, వేరొకప్రక్క మద్య
పాననిషేధమును గూర్చి ప్రచారము సాగిం
చుటవలన ప్రభుత్వమువారి విషయమై దీక్ష
గలిగి యున్నారా యనునదియు ఆలోచించ
వలసిన విషయములే.

మద్యపానమువలన వచ్చు ఆదాయము
తగ్గిపోయిన ఆలోటును పూడ్చుటకు ఏమైన

విధానములను ప్రజాప్రతినిధులు సూచించిన
మద్యపాన నిషేధమును ప్రవేశ పెట్టుటకు
ఏవిధమైన అడ్డంకులు నుండవని ప్రభుత్వమువారి
వాదనయై యున్నది. మఱియు మన దేశము
లో కూడ అమెరికా దేశములో చేసినట్లు
మద్యపాననిషేధము నమలులోనికి తీసుకొని
వచ్చిన ఆనిషేధము సరిగా సాగుచున్నదో లేదో
విచారించుటకు, అది సరిగా సాగునట్లు చూచు
టకు ఇప్పటి కన్న చాల ఎక్కువమంది ఉద్యో
గస్తులును, ఎక్కువ ఖర్చును కావలసియుండు
నని కూడ వారు వాదించుచున్నారు. ఈవిష
యమును గూర్చి చర్చించుటలో పరస్పర విరు
ద్ధములగు రెండు సంగతులు మనము జ్ఞప్తి
యందుంచుకొనవలెను. ఒకటి ప్రజలమానసిక
శారీరకసౌభాగ్యమునకు సంబంధించినది; రెండ
వది ప్రభుత్వమువారి ఆదాయమును గురించి
నది. మొదటిదాని వలన ప్రజలకు చాల,
లాభము కలుగు ననుమాట నిజమే; రెండవది
తగ్గిపోవుటవలన ప్రజలకు నష్టము కలుగన్న
మాటకూడ నిజమే. ఏలనన ప్రభుత్వాదాయము
తగ్గిపోయిన ఆలోటును పూర్తి చేయుటకు ఇత
రపన్నులను విధించుట అవసరమగు. దానివల
న నష్టపడువారు ప్రజాసామాన్యమే యనుసం
గతి తేటతెల్లము. ఈవిషయము ముఖ్యముగా
గమనార్హమై యున్నది. కాని క్రొత్తపన్నుల
నిచ్చుకొనుటవలన ప్రజలకు వచ్చు నష్టమును,
మద్యపాననిషేధము వలన వారికి వచ్చు లాభ
ములను సరిచూచిన రెండవదానివలన వచ్చు

నష్టమే చాలతీవ్రమైనదని ఒప్పకొనక తీరదు. మనదేశములో ముఖ్యమైన సంస్కరణము లలో ఈమద్యపాన నిషేధ మొకప్రధానమైన దని మాడ్చదేశ్యము. ఈసూత్రమును ప్రభుత్వ మువారు ఆచరణలోనికి తీసుకొనివచ్చుటకు తీవ్రముగ్రహాయత్నము చేసిననాడు శాసనసభలు తప్పక దానివలనకల్గు ఆదాయపులోటును పూడ్చుటకు క్రొత్తపన్నులను తప్పక ఆమోదించుననుటకు సందేహములేదు.

ఈసందర్భములో కొందరు ఆర్థికశాస్త్రజ్ఞులు ఒకసూచన చేయుచున్నారు. అది ఏమన, మద్యపానముపైవచ్చు ఆదాయమును కేంద్ర ప్రభుత్వము వారి యాజమాన్యము క్రిందకు మార్చి ఆదాయపుపన్ను రాబడిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వము; కీయవలెనని. పన్నుల విచారణ సంఘము వారుకూడ ఈసూచన నామోదించుచుతమ రిపోర్టులో వ్రాసియుండిరి. ఈసూచన (ఇంతకుముందే దీనినిగూర్చి తెల్పియుంటిమి) చాలవరకు సమంజసముగ నున్నను కొన్ని అసందర్భములుకూడ దానియందున్నవని చెప్పక తీరదు. ఆదాయపుపన్ను విధించు అధికారము రాష్ట్రములకు మార్చివేసిన దేశమందంతటను ఒకేపద్ధతిపై పన్నును విధించుట కవకాశములు తగ్గిపోవును. ఏ రాష్ట్రమునకా రాష్ట్రము వేర్వేరు పద్ధతులపై ఆదాయపుపన్నును విధించు పరిస్థితు లేర్పడును. కాని ఇదివరలో చెప్పినట్లుగా ఇకముందు రాష్ట్రములు చేయవలసియుండు ఖర్చుసంగతి మనస్సునందుంచుకొని ఆలోచించిన ఆదాయపు పన్ను

వంటి అత్యుత్తమ ఆదాయమార్గము వాటిచేతులలో నుండుట చాలలాభమని స్పష్టమగును. ఇంక కేంద్ర ప్రభుత్వమువారి దృక్పథమునుండి ఆలోచించిన, ఇకముందు మద్యపాన నిషేధమును ప్రవేశపెట్టు భారము వారిభుజములపైపడును. దానివలన వారిఆదాయము తప్పక తగ్గిపోవును. కాని ఎగుమతి దిగుమతి సుంకములను ఎక్కువగ విధించుట వలనను, పైదేశములనుండి దిగుమతియగు త్రాగుడు మత్తుపదార్థముల (foreign liquors and intoxicants) పై నిషేధపు సుంకములను విధించుట వలనను, రైల్వేలనుండి జనరల్ రెవిన్యూలకు వచ్చు భాగమును వృద్ధిచేయుటవలనను ఈలోటును తేలికగ పూర్తిచేసుకొనవచ్చును. ఇప్పుడున్న పద్ధతి ప్రకారముకూడ ఇతర దేశములనుండిదిగుమతియగు త్రాగుడువస్తువులపై ఇండియా ప్రభుత్వమువారే పన్నులను విధించుచున్నారు. వాటిపై యెంత ఎక్కువ పన్నును విధించిన అంత లాభము; ఏలనన ఆవస్తువులను ఉపయోగించువారు ఎక్కువ డబ్బుగలవారే యగుటచే వారెంతపన్నునను ఇచ్చుకోకల్గినవారై యుందురు. పైనచెప్పబడిన సూచన ఆచరణ యోగ్యమై, లాభదాయకమై యుండుననుటకు సందేహము లేదు. క్రొత్తసంస్కరణములను ప్రవేశపెట్టుసమయములో దానిని మనస్సునం దుంచుకొని మనదేశ నాయకులు ఆమార్పునుచేయవలెనని కోగుట ఆవశ్యకము.

ఇదికాక వేరొక సూచన ఏమనగా, ఆబ్కరీశాఖ కేంద్రప్రభుత్వము వారికి పూ

ర్తిగ అధీనముచేసి, వారికి మద్యపాననిషేధమును ప్రవేశ పెట్టుటవలన వచ్చునప్తమును పూర్తి చేయుటకు ఆదాయపునన్ను వలన వచ్చు ఆదాయములో సగము కేంద్ర ప్రభుత్వమునకును, సగము రాష్ట్ర ప్రభుత్వములకును ఈయవలయుననునది. ఈ పద్ధతిలో ముఖ్యము గానున్న లో టేమనః ఆదాయము విభజనచేయుట ఈ కాలములో ఆర్థిక శాస్త్రోత్తమమునకు వ్యతిరేకము దానివలన రెండు ప్రభుత్వములకు మద్య పరస్పర భేదాభిప్రాయములు, తగవులాటలు కలుగుట కవకాశము లున్నవి. ౧౯౧౨ సం॥ వరకు మన దేశపు ఆర్థికవిధానము ఈ పద్ధతిపై నడుపబడుచుండుటచే చాలనప్తము కలిగి యున్నది. ఈ కారణము లన్నిటిని బట్టి ఈ సూచన ఎక్కువ ఆమోదకరము కాదు.

అటవీ శాఖ:—మన దేశములో ప్రభుత్వము వారికి ఆదాయ మార్గములలో అటవీ శాఖకూడ ప్రాముఖ్యస్థాన మాక్రమించుచున్నది. ఈ శాఖనుండి సంవత్సరమునకు ౬ కోట్లరూపాయల వరకు ఆదాయము వచ్చుచున్నదని చెప్పిన దానిప్రాముఖ్యము స్పష్టమగును. ఈ ఆదాయము ఏవిధ మైనపన్ను (Tax)లవలన గాక, రాయల్ టీస్ (Royalties), అడవులలో నుండు కలప, గడకరలు, గడ్డి మొదలగు పదార్థములను ఉపయోగించుకొను వారిపై విధింపబడు రుసుముల (Dues) వలన వచ్చుచున్నది. (ప న న్న ల కు ను, రుసుములకును కలభేదమేమనః మొదటివి ఒక శాసనసభవారు శాసనము మూలముగ విధించు

నవి; రెండవది ఆయా దేశభాగములో ఆయా ప్రత్యేకాధికారుల వలన విధింపబడునవి. ఇంకొకభేదము: పన్నులు అందరకును ఒకేమోస్తరుగా ఒకేవిధానమునుబట్టి విధింపబడును. రుసుము లట్లుగాక వేర్వేరు భాగములకు వేర్వేరు విధములుగ వేర్వేరువిధానములను బట్టి విధింపబడును.) మన దేశములో అడవులు చాలవరకు ప్రభుత్వమువారి స్వంత యాజమాన్యము క్రింద (Government monopoly) నుండి, వారి చేతనే నడుపబడి దానివలనవచ్చు ఆదాయమును వారే తీసుకొనుచున్నార. కేవలము వ్యాపార దృష్టి (commercial and business standpoint) నుండి చూచిన ఈ శాఖను ప్రభుత్వమువారు సరియగు పద్ధతులపై నడిపించుదు. ఇంకను పూర్తిగా అభివృద్ధి పొందక అభివృద్ధి పొందుట కవకాశములు కల అడవులను ఒక పద్ధతిపై అభివృద్ధి పొందించుట కేర్పాట్లు చేసిన, మన దేశమున కపారమగు లాభము వచ్చుటయే కాక ప్రభుత్వము వారికి ఎక్కువఆదాయము వచ్చుటకు కూడ అవకాశములు కలవు. మన దేశపు అడవులలో పెరుగుచు పరిశ్రమలకు ఉపయోగముగా నుండు వస్తువులు (Forest Produce) సుమారు ౨౮౦ కోట్ల రూపాయలు విలువకలిగి యుండునని అంచనా వేయబడినది. ఈ అడవులలోనున్న చెట్లను, ఇతర వస్తువులను శాస్త్రోక్తముగ పెంచు ఏర్పాట్లు చేసిన దేశమున కుపయుక్తములగు కాగితము, అగ్గిపుల్లులు, రబ్బరు, సోపు మొదలగు పరిశ్రమలకు ఎక్కువ ప్రోత్సా

హము కలుగ చేయవచ్చును. ప్రతిసంవత్సరమును మన దేశమందు తయారగు చున్న 30,000 టన్నుల కాగితము కాక సుమారు 50,000 టన్నుల కాగితమును మనము దిగుమతిచేయుచున్నాము. అట్లే పరదేశములనుండి ప్రతియేటను 100 లక్షల అగ్గిపెట్టెలను మనము దిగుమతి చేయుచున్నాము. అడవులను అభివృద్ధిచేయుటవలన ఈ పరిశ్రమలకు కావలసిన కలస, గడకర్ర, గడ్డి, మంచిగంధపు చెక్క, మొదలగువస్తువుల నన్నిటిని ఈ దేశమందే సేకరించుకొనవచ్చును. వీటినిన్నుంటిని ఉపయోగించుకొనుటకు హిందూ దేశపు కంపెనీల వారికే అధికారమిచ్చిన వాటివలన వచ్చులాభమంతయు మన దేశమందే నిల్చిపోవును. ఈ అభివృద్ధి ఏర్పాటు చేయుటకు ప్రథమములో (Initial Expenditure) 50 కోట్లరూపాయలు అగునప్పటికిని దానిపై కొన్నాళ్లయిన తరువాత 10 కోట్ల రూపాయలు ఆదాయము వచ్చుననుటకు సందేహములేదు. దానిలో 2 కోట్లు వడ్డీకింద తీసివేసినను నికరాదాయము 8 కోట్లవరకునుండును. అడవుల శాఖ మాంటాగ్యుసంస్కరణముల ప్రకారము రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముల యాధీనము క్రింద చేర్చబడినది. ఇకముందుకూడ ఆపద్ధతియే సాగించుట సమంజసము. పైన సూచించిన అభివృద్ధి ప్రణాళిక అట్టి పరిస్థితులయందు మాత్రమే సాధ్యమగును.

నీటిపన్ను:—రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వముల ఆదాయ మార్గములలో నీటిపారుదల రుసు

ములు (Irrigation Dues) కూడ ముఖ్యమైనవి చెప్పియుంటిమి. ప్రభుత్వమువారు నీరున స్లయి చేసినందులకు చార్జిచేయు రుసుములలో పన్ను సంబంధ (element of taxation) మేమైన ఉన్నదా యనువిషయమునుగూర్చి బేదాభిప్రాయములున్నవి. పన్నుల విచారణ సంఘమువారు ప్రభుత్వము వారిరుసుముల వలన లాభమును పొందజూచుటచే వాటిని గూడ పన్నులుగానే పరిగణింప బడవలెననునభిప్రాయము నిచ్చియున్నారు. ఈరుసుములను పోస్టులచార్జీలతో పోల్చిచూచిన ఈ విషయము స్పష్టమగును. పోస్టాఫీసు శాఖ (Postal Department) ప్రజోపయుక్తమగు శాఖగా నుండవలయుననియు, దానినుండి ప్రభుత్వమువారు లాభమును తీయుటకు ప్రయత్నించకూడదనియు ఇదివరలో చెప్పియుంటిమి. ఆనూత్రమునుబట్టి ప్రభుత్వమువారు పోస్టుకన్వల్య కాన్వల్యులయొక్క ఖరీదు నిర్ణయించుటలో ప్రజలు వాటిని విరివిగా ఉపయోగించుట కందుబాటులోనుండునట్లు చూడవలె ననియు కూడ ఇదివరలో చెప్పబడినది. కాని వ్యవసాయపు నీటిని స్లయిరుసుములు ఈవిధముకాక ప్రభుత్వము వారికి ఒకముఖ్య ఆదాయము మార్గముగా నుండుటచే వాటిలో పన్ను సంబంధమేమియు లేదని చెప్పవీలులేదు. భూమిపై పండు పంటనుబట్టి నీటిరుసుముల నిర్ణయమును ప్రభుత్వమువారు చేయుచున్నారు. కాన నీటిని స్లయి ప్రభుత్వమువారు ప్రజలకు చేయు ఒక సేవకు ఖరీదు (cost of services rendered)

కాక ఆదాయము సంపాదించు మార్గము (source of revenue) గా నున్నది.

ఈకాలములో ప్రభుత్వమువారు వ్యవసాయాభివృద్ధికి నీటివసతుల నేర్పాటుచేయుట ఆవశ్యకమని గ్రహించి ఆపనికి ఉత్సాహముతో కడంగుచున్నారు. నీటివసతి సరిగలేక కేవలమువర్షముపై నాధారపడియుండుటవలన వ్యవసాయపరిశ్రమకు హిరనిసప్తము వాటిల్లుచున్నదనియు, దేశమునందు తౌమములు పడేపడే సంభవించుచున్నవనియు స్థిరపడిన తరువాత ప్రభుత్వమువారు వ్యవసాయమునకు నీటివసతులనేర్పర్చుటకుపూనుకొనియున్నారు. పంజాబ్ రాష్ట్రము నందలి సల్తేజ్ వాలీ ప్రాజెక్టు (Sutlej Valley Project) సింధురాష్ట్రము లోనిసుక్కూరుబారేజి(Sukkur Barrage), మన రాష్ట్రములో మెట్టూర్ ప్రాజెక్టు(Mettur Project), ఇంకను ఇతరములగు వ్యవసాయపు కట్టడములు ఈపూనికయొక్క ఫలితములే యని చెప్ప వచ్చును. ఈకట్టడముల కన్నిటికిని సుమారు ౪౮ కోట్ల రూపాయలు ఖర్చగుననియు, వాటివలన సుమారు ౭౦ లక్షలయెకరముల భూమిని క్రొత్తగా సాగుబడిచేయుటకు వీలగుననియు అంచనా వేయబడినది. ఈసామ్యంతయు ఇంగ్లండు దేశములో అప్ప చేయబడినది; దానిపై మనము వడ్డీ నిచ్చుకొనుచున్నాము. కాని వాటివలన మనకు ప్రతి ఫలము(Productive) వచ్చుచుండుటచే ఎక్కువ నష్టము లేదని చెప్ప వచ్చును.

నీటిరుసుములు వేర్వేరు రాష్ట్రములలో వేర్వేరు విధములుగ విధింప బడుచున్నవి. కొన్ని రాష్ట్రములలో అవి భూమి పన్నుతో కల్పియే విధింపబడుచున్నవి; కొన్ని రాష్ట్రములలో ముఖ్యముగా మన రాష్ట్రములో భూమి పన్ను వేరుగను, నీటిపన్ను వేరుగను విధింపబడుచున్నవి. నీటితీరువరేట్లుకూడ వేర్వేరు విధములుగనుండి ఒక రాష్ట్రములోనే వివిధములగురేట్లు అమలునం దున్నవి. ఇట్లే ఏసంవత్సరమున కాసంవత్సరమే రుసుములను విధించు పద్ధతి కొన్ని ప్రాంతములయందను, కొన్ని సంవత్సరముల కొక్కసారియే కంట్రాక్టు పద్ధతిపై రుసుములను విధించుపద్ధతి ఇంక కొన్ని ప్రాంతములందను అమలునం దున్నవి.

మన దేశమందు వ్యవసాయపు కట్టడములు (Irrigation Works) మూడు విధములుగ నున్నవి. (1) ప్రతిఫలము నిచ్చు నట్టివి(Productive Works)-అనగా ఇవి వ్యవసాయము నభివృద్ధిచేయుటకే ముఖ్యముగా కట్టబడినప్పటికిని వాటిపై ఖర్చు పెట్టబడిన సామ్యమునకు నడ్డీయే కాక పైగా లాభముకూడ వచ్చుచున్నట్టివి. (2) వ్యవసాయపు సంరక్షణకొర కేర్పడినట్టివి - వీటినే (Productive Irrigation Works) అందురు. అనగా ఇవి తౌమము తరుచుగావచ్చు ప్రదేశములో వ్యవసాయము నీటిఇబ్బంది లేకుండ సాగుట కేర్పాటు చేయబడినవి కాని లాభము వచ్చునను ఉద్దేశ్యముతో కట్టబడినవి కావు. (3) చిన్నకట్టడములు (Minor Irrigation

Works) వీటిలో ౧౦,౦౦౦ రూపాయలకు ఎక్కువ కాకుండా కట్టబడిన కాలువలు, చెరువులు మొదలగున వన్నియు చేరును. వీటికన్నిటికిని సుమారు ౯౪ కోట్ల రూపాయలను ప్రభుత్వమువారు వ్యయపర్చియున్నారు. ఆసామ్మపై వడ్డీ సంవత్సరమునకు ౩౪% లక్షల రూపాయలు ౧౯౨౨-౨౩ సంవత్సరపు లెక్కల ప్రకారము) పోను నికరాదాయము ౨౦% లక్షల రూపాయలు మిగులుచున్నవి. ఇప్పటికన్న ఈవ్యవసాయపు కట్టడముల నెక్కువ చేయవలసిన యావశ్యకత వ్యవసాయవృత్తియే ప్రధానవృత్తిగాగల మన దేశములో ఎక్కువ కలదని వేరుగ చెప్ప నక్కరలేదు.

ఈవిషయమును గురించి ఆలోచించు సం దర్భములో పన్నుల విచారణసంఘమువారు వ్యవసాయ రుసుములను విధించుటనుగూర్చి చేసిన సూచనలను గమనించుట ముఖ్యము.

వీలయినంతవరకు నీటిరుసుములను భూమి పన్నునుండి వేరుచేయవలెననియు, వ్యవసాయ సంరక్షణ కేర్పడిన కట్టడముల విషయములో తప్ప ఇతర సమయములందు నీటిరుసుములను విధించుటకు పూర్వము నీటిసప్లయవలన వ్యవసాయదారునకు వచ్చుచున్న లాభములో ఒక చిన్నభాగమగమాత్రమే ఆరుసుము లుండు నట్లు చూడవలెననియు వారిసూచనయొక్క సారాంశము. నీటిరుసుములు వ్యవసాయదారులకు కష్టములేకుండా ఇచ్చుకో కల్గియుండు నట్లు ఏర్పాటుచేయుట చాలముఖ్యము; అది ప్రభుత్వమువారి విధియై యున్నది. ఈవిషయ మైకూడా భూమిపన్ను విధించుట కుండువలయు నట్లుగానే 'చట్ట' బద్ధమగునియమము లుండిన గాని లాభము లేదు. ప్రతిరాష్ట్రప్రభుత్వమును అట్టిచట్టములనేర్పాటుచేసివ్యవసాయదారులకు నీటిసప్లయపై గల జన్మహక్కులను (natural rights) ను స్పష్టీకరించుట అవసరము.

ఆ మె కొ ట కె

పురిపండా అప్పలస్వామి గాడు (కవితాసమితి)

ఆ మెఱుపుకన్నె నాస్రియురాలు; ఆమె చంచల దృగంచలమ్ముల ఛాయలందె నేవిహరింతు; ఆమెకెమ్మోవి గాయు లేతవెన్నెల కొఱకె యర్పింతు నా న మస్తజీవితమును; ఆమె మధుర మధుర

భాషణమ్ముల కొఱకె నే పలవరింతు; ఒక్క చుక్కేని లేని యియ్యగ్రరాత్రి నీమహానీరవాంధకారామనస్య వాటికల భయంకర వజ్రపాత నిబిడ నిన్వనమ్ముల నున్నత నియతి తోడ నామె కొఱకె యన్వేషింతు నామెకొఱకె.

గ్రామ గ్రంథాలయము

యస్. ఆర్. చంగనాథన్ గారు,

మదరాసు విశ్వకళా పరిషద్ గ్రంథాలయాధికారి

గ్రంథాలయముకంటె ఎక్కువ లాభకారి, బాటి పురోభివృద్ధికి అవకాశాలు గలది, మానవుడు తనకై నిర్మించుకొన్న మార్గము మఱొక్కటి లేదీ లేదనవచ్చును. మఱొక్కటి యేదీ అంతకంటె విరివి అయిన పరిసరము, సరళమైన గంగము, విస్తృతమైన తాత్పర్యము చలాయించుకొలేదు. అయినప్పటికీ అది తన రాజ్యమును ప్రవేశించడానికి, చేపట్టడానికి జంతుకూ ఉంది, నెను దీమూ ఉంది.

చిన్నపాకళాల మొదలు పెద్దకళాకాలవఱకు గల విద్యాకాల లన్నిటికంటె సుమారు సాకార్యములూనూ, స్వాతంత్ర్యములూనూ గ్రంథాలయము మిన్న. యువకవిద్య (వ్యక్తులైనవారి విద్య) విషయమై అవసరానికి ఆదుకోగలిగిన సంస్థ ఇది ఒక్కటే. విద్యాప్రణాళిక, కట్టడి, వయస్సు-పీనివిషయమై కొలతలకాని, మతము, ధర్మము, కులము-పీనివిషయమై నిర్బంధములుకాని దీనికి లేవు.

ప్రాజ్యోగపల్లికగ్రంథాలయములలో గ్రామ గ్రంథాలయము ప్రత్యేక మొక తరహా. ప్రత్యేకము సాధించుకోవలసిన సమస్యలు దానివి దానికి ఉన్నవి. గ్రామభూములలో జనాభా చెదరి ఉండడముచేత భావైక్యము, క్రియైక్యము కష్టము. జనపదముకంటె నగరము క్రియారంభానికి ఎక్కువ ఏర్పాటుగా ఉంటుంది. కాబట్టి ఏకతానతతో ఆశయము, కార్యము సరియైనమార్గములలో పెట్టడానికి ఒక సన్నాహకేంద్రము చాలా అవశ్యకము. ఈవిషయము సర్వవిధాలా గ్రామీణసమస్యకు ఒక అంగము. గ్రామ గ్రంథాలయాశయము నెఱవేఱవలె నంటే, ఈకేంద్రము పూచీ ఘోషించాలి. ఆపూచీ గ్రామస్థుని చేతులలో విడిచి పుచ్చడము లాభము లేని పని.

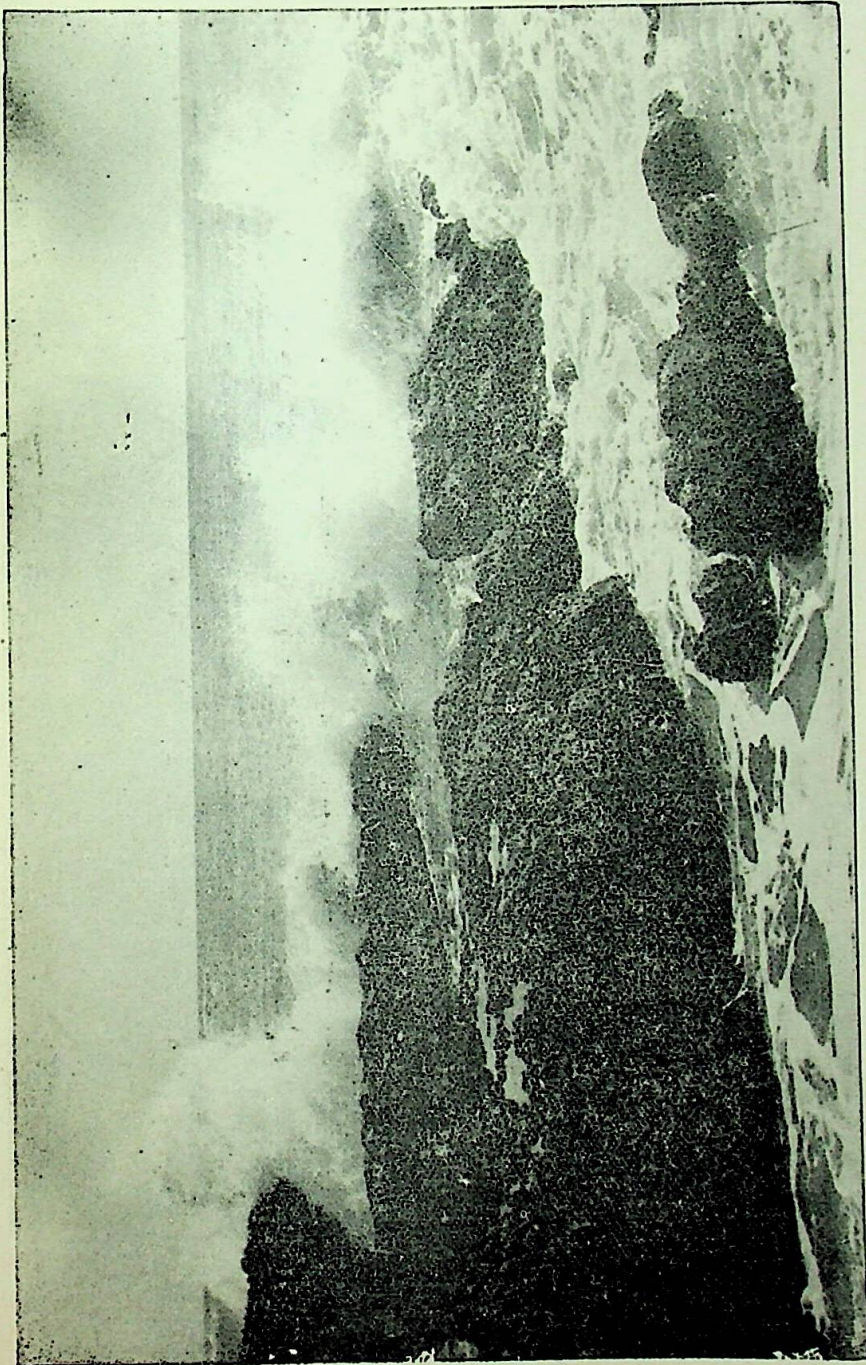
మన రాజధానిలో గ్రామ గ్రంథాలయానికి గొప్ప అవశ్యకము ఉన్నది. మన గ్రామస్థునికి సమృద్ధిగా

ఉన్న దేదీ అంటే తీరిక. దాదాపు అర్ధసంవత్సరము తీరికే. ఆతీరిక ఏవిధముగా వినియోగించవలెనో అతనికి తెలియడము ఆరుదు. అదనమైన ధనము, శక్తి ఏలాగో, ఆలాగే అదనమైన సమయమున్నూ వ్యర్థముగా విడిచి పెట్టితే గొప్ప అనర్థం లేగలదు. గ్రామస్థుని మొదైన తీరిక సరియైనమార్గములలో సంఘము ఉపయోగ పెట్టుకొనకపోతే, అతడు దానిని చూబుభుర్బు చేసి తీరుతాడు; దుష్టజీవనములలో తన ఆధ్యాత్మిక సంపద వ్యర్థపుచ్చి వేస్తాడు; మఱి—తలముగా సంభవిస్తూనే ఉంది—వ్యాజ్యాలు చురిగి, కాలము చంపుకొనే జ్వరములలో కోర్టులమీద విరుచుకు పడతాడు.

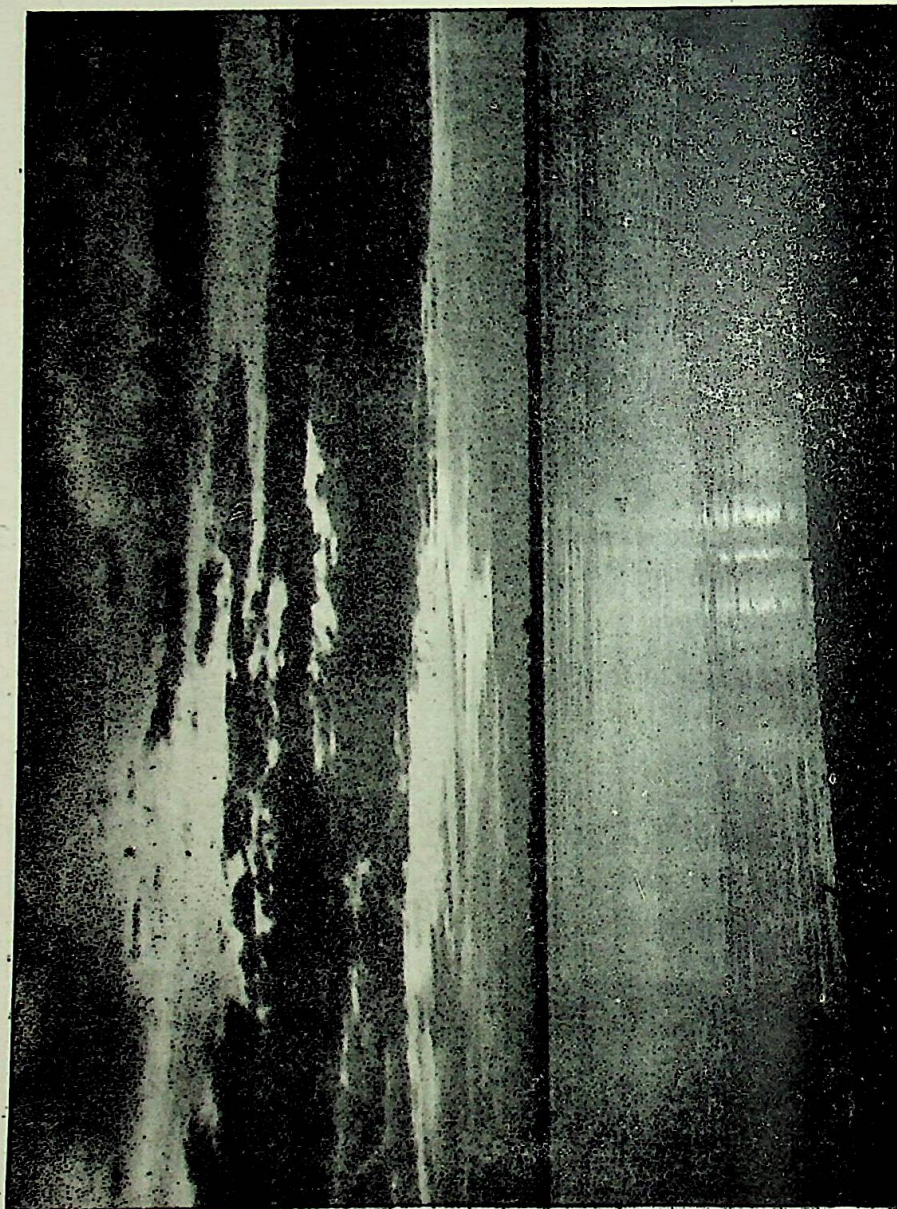
అటువంటి వ్యాపారము నుంచి గ్రామస్థుని కాపాడడానికి గ్రామ గ్రంథాలయము చాలా లోడు పడక మానదు. ఇక్కడ కనపడుతుంది దీనిగల గొప్ప అవకాశము. ఏమంటే, తీరికవలసనే కదా శిక్షణ ధరించేది; ముఖ్యముగా ఈశిక్షణకు సాధనముగానే గ్రామ గ్రంథాలయము పనిచేయవలసిఉంది.

ఇంతే కాక గ్రామస్థుడు తన గ్రామమును విడిచి పట్టణాలకు వలసపోయే దుస్సంఘటనము మాన్పడానికి కూడా ఈ గ్రామ గ్రంథాలయము సాధనముగా చేసుకోవచ్చును. ఈవలసపోకకు అనేక ప్రవాహాలు కారణభూతములై యున్నవి. మొదటిది, ఆర్థిక ప్రవాహము. దీనిపై గ్రంథాలయానికి ప్రభావము అరుదు; ఒకవేళ ఉన్నా మారుమూల. రెండవది గ్రామజీవనపు జడత్వము వలన బయలుదేలినది. ఆర్థిక ప్రవాహము గ్రామము చాలభాగము తుడిచిపెట్టినమీదట, గ్రామజీవనము నిండుగాను, వివిధముగాను, సంతోషకరముగాను చేసి యుండిన అనేకపదార్థాలు వాడుక తప్పిపోయినవి; ఇక నగరసంబంధమైన అందచందాలకు, మఱి దేనికి కాక

ఆ క స్పై క ఛా యా చిత్ర ము లు (SNAP SHOTS)

౧. ఎడతెగని పోరాటము

౨. గోదావరిపై సూర్యాస్తమయము

పోయినా, వ్యామోహపడి, అనేకులు గ్రామము విడిచి నగరాలలో చేరుకుంటున్నారు. ఆలాసర గ్రామమును విసర్జించడము జాతీయాభివృద్ధికి మంచిది కాదు. అది మావ్వలెను. అది మావ్వలెనంటే గ్రామశీవము ఎక్కువ ఆకర్షకముగా చేసి మేధాసంపదకు దోహదము చేసే విధానములు సమకూర్చవలెను. గ్రామ గ్రంథాలయము, ముఖ్యముగా గ్రంథములు ఎత్తి వారివారికి పంపి చదివించే యేర్పాటు, ఈ ప్రయత్నము నెఱవేర్చే ముఖ్యమార్గాలలో ఒకటి.

ఈ దీర్ఘ గలనాటిలో పట్టణవాసము చేయడానికి వీరి స్థానము కలనాటికి నాగ్రామే ఉపయోగపడేటట్లు గ్రామ గ్రంథాలయము సంచారము చేయగలదని తలపరారు. పైపెక్కు సరియైన మార్గములో నిర్వహిస్తే, అది పల్లెటూరి పనినాని జీవితము సహితము ఎక్కువ లాభయుక్తముగా చేయగలదు. చదువుకునే యేర్పాటులు ఆభివృద్ధిచేసే ప్రయత్నాలు చూచి పల్లెటూరి వ్యావసాయదారుకు మొరట అనుమానము; ఆప నమ్మకము పడవచ్చు. మన విద్యాపద్ధతి నృత్తుల నభిమానింపక, కేవలము వాణ్ణియవరాయణము కావడము దీనికి కొంత కారణము. విద్యార్థివిధానమంటే వ్యవసాయదారునికి భయము; ఏమంటే, అది ఆతని పిల్లలను పాలముమంచి లేపదీసికొని పోతుంది; అంతకంటే మంచి బ్రతుకు దెలుపు ఏదీ చూపించనూ చూపించదు. మన కనుభవమే గదా: తనపాలములో నిజాయితీగా, ఆరోగ్యముగా, సంతృప్తితో బ్రతికగలిగిన వ్యవసాయదారుని కొడుకు బడి చదువు పూర్తిచేసినమీదట చేతిపని; పాలముబ్రతుకు అంటే ఒకనిరసనబుద్ధి పెంచుకుంటాడు. అంతకంటే నయమని దగ్గర పట్టణములో గుమాస్తా పని సంపాదించుకొని, దానివల్ల ఆరోగ్యం చెయ్యమకొని, అప్పులుతన్నతూంటే, దొర్లొగ్గంతో బాధపడుతాడు. గ్రంథాలయముచూడ ఆలాటి వినోదాలకూ, సారస్వతానికి సంబంధించిన పుస్తకాలుచూత్రమే సప్లయిచేస్తూవుంటే, పాఠశాలపట్ల ఉండే నిరాదర మే దీనికి సిద్ధించవచ్చు. ఇంగ్లాండునుంటి దేశములో ఇది యధార్థముగా అనుభవగతమే ఐనది.

ఈ అంతరాయమును దాటే విధానము 'కేంబ్రిడ్జ్మైర్ గ్రామ గ్రంథాలయాధికారి' రిపోర్టునుంచి ఉట్టంకించిన ఈ క్రిందిభాగము నూచిస్తుంది:—

“సానిక పరిశ్రమలకు—వ్యవసాయమునకు, తోట పనికి—సంబంధించిన పుస్తకాలకోసం. ఆశ్రమంతో ఎదురు చూస్తూ ఉంటారు. సందర్భానుసారంగా మేము అవలంబించవలసినచే ఒక విధానమును నే నీయెడల తడుపుతాను. ఎప్పుడూ గ్రంథాలయము ప్రొక్క-బోని కొందఱు గుహమృలకు ఉపయోగించేవని మనకు తెలిసిన పుస్తక మొక్కొక్కటి. తిలుచుగా గునకు నమూనా ఉంటుంది. అటువంటి సందర్భంగా చదువుతాడని తోచినచునికి అది సంపుతాము,—అది ఒకసారి చూచి తనకు నచ్చినట్లుయితే వారమో, రెండువారాలలో అది తనవద్ద ఉంచుకోవలసిందని ఒకనార్తతో సహా. ఈవిధంగా అనేక సాంకేతిక (technical) గ్రంథములు పంచిపెట్ట గలిగినాము. ఆవి చుటొకవిధాన చదివించడం సాగ్యపడేది కాదు. ఒకసారి పుస్తకము తిరిగిరావడం కష్టమయింది; పుచ్చుకున్న ఆసామికి అది లేనిదే పని సాగనంతటి ఉపయోగంగా కనబడింది. సాహసించి నేను పంపిన పుస్తకమువల్ల పట్ల రవానా చేసే విధము అతీ నేర్చుకున్న ఆ పెద్దచునిషి ఈపాటికి తక్కిన. వారికంటె చాలా భాగ్యసంతుడై ఉంటాడని నా నిస్సందేహమైన నమ్మిక! ఇంకొక మిత్రుణ్ణి సంపాదించాము. ఇంకొక పాఠకుణ్ణి తియ్యారచేశాము. మనరైతులు, తోటమాలీలు కేవలము తమ మంచిచెడ్డలకే సంబంధించిన పుస్తకాలు పృథివిలో ఉన్నాయనే గుర్తించడం లేదని నాకు నమ్మకం కలుగుతూ ఉంది. వారి ఈ యభిప్రాయం సరిదిద్దడం మాపని. మే చుది చేస్తున్నామనికూడా నానమ్మకము.”

గ్రామ గ్రంథాలయాలు స్థాపించడం తప్పని సరి అనడానికి ఇంకా ఒక ముఖ్యమైన సంగతి ఉంది.

ప్రాథమికవిద్యకు, అవిద్యా నివారణానికి మన రాష్ట్రములో ప్రతిసంవత్సరము లక్షలకొలది. రూపాయలు వెచ్చిస్తున్నారు. ప్రతిసంవత్సరము వందలూ వేలూ పిల్లలు మన ప్రాథమిక విద్యాలయాలలో నుండి ఉత్త

ర్థులైపోతున్నారు. గడిచినకొద్దీ ఈసంఖ్యలు కొన్ని రెట్లు పెరుగుతాయి, తప్పదు. అంత ఖర్చుపెట్టి నేర్చిన విద్య నిలకెట్టుకొనడానికి ఎందఱు విద్యార్థులకు సౌకర్యాలు లభిస్తున్నాయి? ఈవిధంగా కట్టుకువచ్చిన విద్య నిలకెట్టుకొనడానికి గాను కనీసం నూటికి వినువంతు నైనా మిసహాయించడం అవసరం అని సామాన్యబుద్ధి గూడా తోచుతుందిగదా! పబ్లిక్ షూల్స్ కాలిగారు కట్టడాలకు ఖర్చుపెట్టేటప్పుడు సంవత్సరం వారీ మరొక ముత్తుకు నూటికి ఇంతా అని యేర్పాటు చేసేతీరుతారు. ఆరికముగా అది ఒక అవసరం. పబ్లిక్ ఇన్ స్టిట్యూషన్ (ప్రాజ్య విద్యా)కాని విషయంలో మాత్రము అది అంతటి అవసరము కామా?

తయారైన కట్టడాన్ని సరియైనస్థితిలో ఉంచడం ఎంతిమిథ్యమో చదువుకున్న వాళ్లని సరియైనస్థితిలో ఉంచడం అంతముఖ్యం. ప్రస్తుత సంవత్సరం* ప్రాథమిక విద్యనిమిత్తం ఒకకోటి ముప్పైలక్షల రూపాయలు అంచనా వేసుకున్నాము. గ్రామ గ్రంథాలయాలను పోషించడానికి అధ్యుం ఆరులక్షలైనా వినియోగించకపోతే, ఆపెట్టుబడిసాములో చాలాభాగం వ్యర్థం అయిపోదా? గ్రంథాలయాలే కదా. మఱి పిల్లల్ని తిరిగి అవిద్యలో పడిపోకుండా కాపాడేసాధనం! 'పల్లెటూళ్ళ గ్రంథాలయాలకు ఆరులక్షలు!' అనవచ్చు ఎవరైనా. కాని ఆ కోటి ముప్పైలక్షలు బాతికి నిలకెట్టుడానికే ఈ ఆరులక్షలు కావలసినది- అని మాత్రం జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి.

గ్రామ గ్రంథాలయం ఒక పబ్లిక్ ఇన్ స్టిట్యూషన్ (విద్యా) కాబితోనే కాక యింకా పెక్కు ప్రభుత్వకాబితో ఇటువంటిసంబంధము కలిగి ఉంటుంది. ఉదాహరణానికి, ఆరోగ్యకాని చూడండి. రోగినివారణనిమిత్తం అది సానుకి ౪౭ లక్షలు ఖర్చుపెట్టుతుంది. ప్రజలు హృదయపూర్వకంగా సహకారం చూపకపోతే రోగినివారణానికి ఏపద్ధతి అవలంబించినా బూడిదలో పోసినపన్నీరే. ప్రజల నాగరికబుద్ధి పరిణతం చేసినత్యము పదును పెట్టతూ ఉంటేనే తిప్ప, ఈసహకారం

చేయరుతుందా? ఆలాగు చెయ్యాలంటే తగినవిద్యలతో, తగినమనశ్శులతో కూడుకున్న ప్రాజ్యగ్రంథాలయము సాయము లేకుండా ఏవిధానము నిర్వాహకం చెయ్యలేదు. ప్రాజ్యరోగ్యపరిగణము ప్రయత్నమువల్ల ఫలించిన ఆంగ్లేయుని సగటు సుమారు జీవనములోని గొప్ప పెరుగుదల ఆంగ్లే దేశంలోని ప్రాజ్యగ్రంథాలయ విధానంయొక్క అభివృద్ధినిబట్టియే, అభివృద్ధిగోపాతే వర్తించింది అంటే, అది చైవాత్మ సంభవించింది కాదు; దానిలో సార్థకత ఉంది. ౪౭ లక్షలు ఆరోగ్యానికి ఖర్చుపెట్టి ఆరులక్షలు గ్రంథాలయానికి ఖర్చుపెట్టడానికి వెనుదీయడం శుద్ధ - తెలివితక్కువ. ఆరోగ్యానికి ఖర్చుపెట్టే ప్రతిరూపాయకీ వచ్చేప్రతిఫలం గ్రంథాలయానికి సరిగా ఖర్చుపెట్టిన ప్రతిరూపాయవల్ల పదింతలు కాక తప్పదు.

ఇంకొక ప్రభుత్వకాని తీసుకొందాము- వ్యవసాయకాని గ్రామానికి ఇంతకంటే ఆదరపాత్రము కావగినకాని మఱిఒకటి లేదనవచ్చును. దీని సంవత్సరం వారీ అంచన ౩౯ లక్షలదాకా ఉంటుంది. రైతును నిత్యము ఆకర్షించే విషయాలలో విలువైన పరిశోధన చాలా జరగడానికి ఇది యేర్పాటు చేస్తుంది. కాని, దీనిప్రకటనలు, పరిశ్రమ, వివరణలు, అవి గ్రామస్థులు పదిమందీ తెలుసుకొనేట్లు చెయ్యకపోయిన తర్వాత, ఏమిలాభం? 'రీడింగ్' ఆనేవోట ఒకగ్రంథాలయంలో మాకోయంబుత్తారు, పూసా ప్రచురణలు రైతులెంతో శ్రద్ధతో అధ్యయనం చెయ్యడంమాని నాకు ఆశ్చర్యం అయింది. మనరైతులు అవి చదువుతారా? చదవరు. చదవకపోవడానికి ఒకకారణం ఏమంటే, రైతులకూ, ఆప్రచురణలకూ కావలసిన మందిసంస్కరం కుదిరే గ్రంథాలయం లేదు ఇక్కడ. 'రీడింగు' ఉంది ఆలాటి గ్రంథాలయం. సరియైన పుస్తకముతో, సరియైన మనిషికి, సరియైనరీతి సంస్కరం సేలకొల్పడం ఒకకళ అని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి. ఇదే గ్రంథాలయంయొక్క ప్రత్యేక రంగం. కొన్నియేళ్ళ క్రిందట ఉంటూవచ్చిన ప్రచురణ కార్యాలయం (Publi-

* ఈవ్యాసం మొదట ప్రకటించిన తేది ౨౯-౫-౧౯౨౮.

city Office) ఆ ప్రచురణను పోస్టుద్వారా అవిమర్శముగా గ్రామస్థుల నెత్తిని రుద్దడం, పై చెప్పిన ప్రధాన కర్తవ్యాన్ని విస్మరించడంచేతనే జరిగింది. గ్రామస్థునికి పబ్లిసిటీ అఫీసు ఏమీ కదులుపుటైన లేదంటే, అది ఆలంబించిన మార్గం తప్పు కనుకనే.

ఈమధ్య గ్రామాలలో వ్యావసాయిక సభా సన్నాహాలు (Agricultural Demonstrations) జరుగుతూ ఉన్నట్టు తెలుస్తూఉంది. అవి చాలా అవసరమే అవడం, కాని అవి చాలపు. సభా సన్నాహాలు తూణి కోత్సాహం రేపుతాయి. కాని యీ ఉత్సాహం చావనీ యక, గ్రామస్థుల ధికవిజ్ఞానం సంపాదించి శాశ్వతాస్థికి పెంచుకొనే లాగు దానిని క్రేడతో పట్టి నడపకపోతే, ఈ సన్నాహాల కైన న్యాయమంతా చివరకి నివ్వల మైపోతుంది. చక్కగా ఏర్పాటైన గ్రామగ్రంథాలయసేవా విధి కాక ఈపని చేయడానికి తగిన సాధనం ఏముంది?

ఉత్సాహపూరితులైన సంఘ సేవాపరులతో నింపి మంచి పద్ధతులపైని గ్రామ గ్రంథాలయాలు పడుగు పేకలు వేస్తే, అవి ఆనైమిత్తిక సన్నాహాల పనిని ఒక్క కంజాయింపుతో శాశ్వతరీతిని సాగించ గలుగుతాయి.. అటువంటి గ్రంథాలయాలు ఆసరాగా, వ్యూహాయశాఖ వారి పని ఎక్కువ స్తుతిపాత్రమై ప్రజలకు ఎక్కువ ఉపయోగపడుతుంది. కనుక గ్రామస్థుని శిక్షణావశ్యకతలు ఆలోచించినా, గ్రామము జాగ్రత్తపెట్టుకొనే విషయము ఆలోచించినా, రైతుకు మంచివిద్యా, అర్హతా చే కూర్చుకొనే అవసరం ఆలోచించినా, ప్రభుత్వశాఖలు పెక్కింటిలో ఒకవిధముగా వ్యధావిపోయే పెద్ద నష్టాన్ని తగ్గించుకోవలసినస్థితి ఆలోచించినా, అన్నింటికీ ఒక్కటే పర్యవసానం—మన రాష్ట్రములో గ్రామ గ్రంథాలయాలు పడుగు పేకలు అల్లడానికి ఏమాత్రము జాగుచెయ్యరాదని తేలుతుంది.

[అనువాదమడు : కొం. జ.]

ధర్మపత్ని

శ్రీమతి రాజేశ్వరి గారు

(ఆంధ్ర గీర్వాణ సాహిత్య సమీక్షనము)

మాతాపితృభ్యాం హృదయేశ్వరస్య
నాథాయ నద్విప్ర గురూత్తమేభ్యః,
నమస్కరో త్యంబుజలోచనా యా
సా ధర్మపత్నితి పరిస్తుతా స్వాత్.

మిథ్యాం మా వద, సత్యమేవ వద, దుర్భావం న సంభావయ
ధర్మం పాలయచైవ, చింతయ పరప్రాణావనాదిక్రియాః,
కామక్రోధమదాది శత్రువిజయం కాంతౌ విముక్త్యా కురు
పుత్రి! త్వం భవ తావకాత్మ విభుసేవాయత్తచిత్తా సదా.

సంప్రదాయకుటుంబ సంజాతవని మెచ్చు, గన్నవారింటికి వన్నె తెమ్ము
పతిపాదపద్మపట్టద మీమె యని పల్క, సాధ్వీమణులలో బ్రతస్తిగాంచు

మత్తమామల యాజ్ఞ కడుగు దాట దటంచు, మేదిని జనులలో మెప్పు గొనుము
ఆనంద సంధాయకానలక్ష్మీవై, హృదయేశు హృదయాన గుదురు గనుము
నేవలో దాసివై, యూహ జెప్ప మంత్రి-వై స్వరూపమునకు లక్ష్మీవై, భరింప
ధరణీవై, భోజనపువేశల దల్లివై, శ-యించువేశల రంభవై యెనఁగు మమ్మ.

బంధు ర్భర్తా హితో భర్తా, గురు ర్భర్తా న సంశయః,
న ఏవ సర్వదా సర్వం, సతీనా మితి చింతయ.

కనుపాప నీభర్త; కాంచు శక్తివి నీవు; ఆతని కనుసన్న కమరవలయు.
శిరసు నీభర్త; భాషించు శక్తివి నీవు; తలలోని నాల్క-వై మెలఁగవలయు.

హారంబు నీభర్త; యందు దారమ వీవు; మనసులో మనసువై మనఁగవలయు.
అబ్బంబు నీభర్త; యందు వృష్టివి నీవు; పతిదేహకల్పవై పరఁగవలయు.

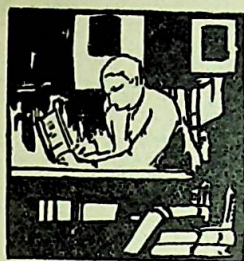
జగతిఁ గులధర్మశాస్త్రినాఁ బాగడికఁ గను-భాగ్య మీభారతావని ప్రజలకె కద!
యట్టి పుణ్యభూమిని నీవు పుట్టు తెల్ల-చిరప్రతివ్రతాకీర్తిఁ బోషింపఁ గాదె!

ఆశావ్యాప్త పరీమళం, విమల దివ్యామోద రాగోదయం,
మాధుర్యామృత పూరితం, వరదయాసాలైక సంవర్ధితమ్,
నిశ్శయస్థిగ్ధ వికస్వరిం, సువికసన్నిర్మలైక శ్రీమయం,
లాలిత్యం మృదుశృంగ కంపకసుమం, సాధ్వీమణి మానసమ్.

వాగర్థముల విధంబున-నాగౌరీ శంకరులకు నవినాభావ
శ్రీ గల్గె ననెడు సుకవిన-చో గుంభనలో సతీత్య సూక్తిని గనుమా.

మమ తనయే! చర నిరతం, పతివాక్పరిపాలనా సమాసక్తా,
పతిహితకార్యా చరణా, ప్రవర్తతే జిహ్వికా యథా శిరసి.

ఏ తరుణమున వివాహిత-వైతివో, యానాఁడె మాకు నాశ్రము దీ రెన్
పూత చరితవై మెలఁగుము-నాతల్లి! కులవధూజనమతల్లిక వై.'

పునరివిమర్శనము

ఉత్తరరామచరిత రసవిచార ప్రశంస

○

బ్రహ్మశ్రీ కొంపెల్ల సుబ్బారాయశాస్త్రి గారు

ఉత్తర రామచరిత నాటక రసవిచార మను వ్యాస రాజును భారతి— ఆషాఢ శ్రావణ సంచికలలోఁ బ్రకటితము చేసిరి. దానిమీఁద బ్ర. శ్రీ. మల్లాది రామమూర్తి శాస్త్రిగారు ఒక వ్యాసమును, శ్రీయ్యుత మున్నంగి లక్ష్మీనరసింహశర్మగారు ఒక వ్యాసమును ఆశ్చర్యముజూపన భారతి సంచికలోఁ బ్రకటితము గావించిరి. రసవిచార మందు నాకును గొంత యభిలాష ముండుటంజేసి యిందేది వ్యాయమైన వ్యాసము, ఎవరిది ఉత్తరపునక్కి యను సంశయన నా యభిప్రాయము వివరింపఁదలంచి యీ మూడు వ్యాసములను నేను కలిపి చదివితిని. బ్ర. శ్రీ. రామమూర్తిశాస్త్రిగారి వ్యాసముఁ జదువఁగనే వ్యాస కర్తయొక్క అనూయాజనకమైన వ్యాసధాటికి నాకు సవ్యవచ్చినది.

ఆపాతతః వెదచల్లుట

రామమూర్తిశాస్త్రిగారు తమ వ్యాసము సుపక్రమింపుటయందు శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారి వ్యాస “మందలి విషయములు, పూర్వపక్షములు, సిద్ధాంతములు, సర్వతోముఖములుగా నుండి శ్రీశాస్త్రిలవారి సాహిత్య పటిమను ఆపాతతః వెదచల్లుచున్నవి” అని ఋజువు మాపకుండ తీర్మానించిరి. శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారి సాహిత్యపటిమ సులభముగాఁ బరిపూర్ణమనదికాదని యెఱింగిన నాకు రామమూర్తిశాస్త్రిలవారి యీ వ్రాత

విలువయైనదిగాఁ దోచుటలేదు. ఇక్కడ శ్రీశాస్త్రిలవారి సిద్ధాంతములు మున్నగునవి సర్వతోముఖములై యుండియును వారి సాహిత్యపటిమను ఆపాతతః వెదచల్లుచున్నవనుటలో శ్రీ శాస్త్రిలవారి సాహిత్యపటిమ వాదములోఁ బరిపూర్ణమైన యభిప్రాయమే తప్ప “ఆపాతతః” అనుటకు ఇంకొక యర్థమును రామమూర్తి శాస్త్రిగారు చెప్పఁబూన రని నాతలంపు. అట్లయినచో ఏది? రామమూర్తిశాస్త్రిగారు తమ ప్రాగల్భ్యమును జూపి శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారివాదమును ఆపాతము చేయుటకుఁ దగిన యుక్తులను వైకేఁ దెచ్చి శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారిచే సవరణ వ్రాయించుటకై వ్యాస లేఖనమునకు సాహసించిన దానిని బలపఱచుకొనుటకు ఇంకొకసారి పూనుకొని తమ దీక్షిత్వ ప్రదర్శింపవలెను. లేదా “ఆపాతతః” అనుమాటనైనను ఉపసంహరించుకొనవలెను.

ఎవరిది పరమ సాహసము?

“ఈవ్యాసమునందలి విషయమునంతను శ్రీశాస్త్రిగారు తమ స్వంతబుద్ధితో నాలోచించినారట. ఎంత ఆశ్చర్యము! నిజముగా నిదియంతయు శ్రీశాస్త్రిగారి ప్రతిభచేతనే వ్రాయఁబడినచో వారు జగద్వంద్యులేకాని శ్రీ శాస్త్రిగారి పరమ సాహసము గాని, యిందు విరి ప్రతిభాలేతముగూడ కానంబకుటలేదని నేను తెలియజేయుచుంటిని” — అని రామమూర్తిశాస్త్రిగారు వ్రాసిరి. ఇది పరమసాహసమయిన వ్రాత! శ్రీ కుమార తాతాచార్యులవారివాదమునే శ్రీ సుబ్బారాయ

కాస్తులవారుమాడ సాగించినపుడు రసచ్చక్షు సంబంధించిన లాక్షణిక గ్రంథపరికరమును, లక్ష్యమునకై ఉత్తర రామ చరితమునుండి ఉద్గతంపఁబడఁచలిన ఆయాఘట్టములును, సారిభాషికపదములును, ఉపక్రమోపసంహారదులును ఒకదాని నొకటి సోలీయుండుట సహజము. ఈసారస్యమెఱుంగక శ్రీ కాస్తులవారి ప్రతిభాలేశముగూడ లేదని తృణీకరించి వ్రాయుటమాడఁగా రామమూర్తికాస్త్రీగారు పరమసాహసముచే నిట్లు వ్రాసినని తలంచుచున్నాను.

తు, చాలలోగూడ భేదము లేదా?

రామమూర్తికాస్త్రీగారి రిట్లు వ్రాసినది:

“శ్రీశుమార తాతాచార్యవిరచితంబయిన “కల” యను వ్యాఖ్యానముతో ఉత్తరరామచరిత నాటకము ౧౯౮౬ సంవత్సరమున ఆనందముద్రణాలయమున చెన్నపురిలో ముద్రింపఁబడియున్నది. కాని యీ గ్రంథము పునర్ముద్రితము కాకుండుటచే ప్రస్తుతమున విరళప్రచారముగలిగియున్నది. ఆవ్యాఖ్యాత యీ నాటకముందలి రసమును “ఏకోరసః కరుణానీ”యను శ్లోకవ్యాఖ్యానమున విపులముగా చర్చించినాడు. అందలి విషయముల నేతు, చాలలోగూడ భేదములేకుండ శ్రీసుబ్బారాయ కాస్త్రీగారు ఆంధ్రీకరించినారు” —

ఈవ్రాత పరమ సాహసముయిన వ్రాతయని పదింబదిగఁ జెప్పఁదగియున్నది. ఈ యంశములు చెప్పునపుడు శ్రీ సుబ్బారాయకాస్తులవారి రసవిచారమంతయు తు, చాలు తప్పకుండ శ్రీ శుమారతాతాచార్య వాఙ్మయమేతప్ప నితరమెద్దియును లేదనుటకు రామమూర్తికాస్త్రీగారు తగునిదర్శనము లిచ్చి నిరూపించుకొఁదగియున్నారు. లేదేని వారివ్రాత రూఢిలేనివ్రాతయగును. శ్రీశుమారతాతాచార్యునివాదభాగముల నాంధ్రీకరించి అన్వానికి శ్రీసుబ్బారాయకాస్తులవారు తమ పరిశోధనమందితరత్ర లభించిన వాదసామగ్రిని చేర్చి అందుకుఁ దోడుగా సుత్తరరామచరితముందలి ఆయాఘట్టములను లక్ష్యముగా సమకూర్చిరి. విప్రలంభశృంగారవాదమును శ్రీశుమారతాతాచార్యుని కంటె ఎక్కువ

పరికరముతో శ్రీసుబ్బారాయ కాస్తులవారు ముసాఁగించిరి. విరళప్రచారమందియున్న శ్రీశుమారతాతాచార్యుని “కల” ఆంధ్రపాఠశులకు దుర్లభ్యమయ్యుండఁగాదాని యందలి విప్రలంభవాదమును—ఆవ్యాఖ్యాత సమకూర్చుకొనియుండని గోవర్ధనాచార్యులను, అమరసింహుని, కాళిదాసుని, పండితరాయలను, సింగభూపాలుని, భోజభూపాలుని ఉద్ఘాటించుచు రసతరంగిణి, కావ్యప్రకాశబాలబోధినీవ్యాఖ్య మున్నగు గ్రంథపరికరముతో శ్రీసుబ్బారాయకాస్తులవారు మఱింత ప్రకాశమునకుఁ దెచ్చిరి. కాస్త్రమును చేతఁబట్టుకొని వాదింపఁదగిన యంశములందు లక్ష్యగ్రంథములందలివాక్యములను, లాక్షణిక నూత్రావళిని, లక్ష్యసామగ్రిని, పరిభాషను విడిచి ఎవ్వరును సభకెక్కరు. అన్నిటిని విడిచి సభకెక్కినచో ఆవాదము కాస్త్రవాద మనఁబడదు. శ్రీసుబ్బారాయకాస్తులవారు “ఇట్టింతఃకల” — “అనియిట్లు” పూర్వవాదములను బ్రకాశపరచుచువీరరసవాదులను, శుద్ధకరుణవాదులను, విప్రలంభవాదులను గూడ ఎదుటికిఁ దెచ్చుచు “నాబుద్ధికొలది విచారింపఁగా” అని ఉపసంహారముచేయఁ బూనికేకాని వేఱుకాదు. ఇట్టి సీతిలో “విషయమునంతము శ్రీకాస్త్రీగారు తమ స్వంత బుద్ధితో నాలోచించినారట. ఎంత ఆశ్చర్యము!” అని రామమూర్తికాస్త్రీగారు లిఖించిరి. పరికరమంతయు నెదుటికిఁ దెచ్చి “యీ పరికరమునబట్టి నాబుద్ధికిఁ దోచిన దేమనఁగా” అను సర్థముగల వాక్యములకుఁగూడ రామమూర్తికాస్త్రీగారి కింత భేదమేలకో?

నామ స్మర్యనము

ఆహా! తెలిసినది. వీరిభేదకారణములలో నీక్రిందిది యొకటి! “సాహిత్యదక్రవర్తియగు తాతాచార్యుని గ్రంథమునంతను భాషాంతరీకరించి యన్వానినామమునైనను స్పృశింపక యిదియంతయు” నాబుద్ధికొలది విచారణయని వ్రాయుచుండిన శ్రీకాస్త్రీగారి స్వంతము సాహసముగాక ప్రతిభయగునా? తాతాచార్యవ్యాఖ్యయందలి ఒక్కొక్క సంస్కృతవాక్యమునే తీసి యాంధ్రభాషలోనికి తర్జుమాచేసినచో శ్రీకాస్త్రీగారి వ్యాసము

ను, చాలుతప్పపండా తయారగును. * * * *
ఇటుల సాహసించుట అన్యాయమనియు, పండితద్రోహ
మనియు శ్రీశాస్త్రిగారికి తెలియజేయుచు నాయభిప్రాయములను సంగీకరించి మహాపండిత తాతార్యునికి కృతజ్ఞులై, “నాబుద్ధి కొలందిని” అని విడిచి “తాతార్య వ్యాఖ్యానుసారము వ్రాసితిని” అని శ్రీసుబ్బారాయ శాస్త్రిగారు స్వయముగా తమవ్యాసమును భారతిలో సరింపజేయుట” ననిరి. ఆంధ్రీకరణముగా వాదపరికరము నేర్పఱచుకొనుటకు సాహస మెట్లుగనో, అన్యాయ మెట్లుగనో, పండితద్రోహమెట్లుగనో తాతార్యుని, నాటక కర్తయగు భవభూతిని ఘనశ్యామవీరరాఘవ ప్రముఖులగు నిరర్హవ్యాఖ్యారలను, ఉత్తరరామచరితము నాంధ్రీకరించిన కవులను, లక్షణవేత్తలగు భరత, గోవర్ధనాచార్యులును, ఇంకను పెక్కుండ్ర గ్రంథములను వాదమునకుఁ దెచ్చినపుడు వానిపై “నా బుద్ధి కొలందిని” అనుమాట నెట్లు వివరముగనో ఇన్నిటిని విచారించినవూఁడట నా బుద్ధి కొలందిని అనుటకూడ రామమూర్తిశాస్త్రిగారి రధి కేసీంపఁ జెల్లునేమో పాఠకులు నిర్ణయింపఁ గలరు. అందఱి వాదములను బైటికిఁ దెచ్చినప్పుడు కేసీలము “తాతార్యవ్యాఖ్యానుసారము వ్రాసితిని” అని యేల సరింపవలెనో నాకు బోధపడుట లేదు. మఱియు రామమూర్తిశాస్త్రిగారు అనూయ జనకమైన దృష్టితో శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిగారి వ్యాసమును సరిగాఁ జూడలేకపోయిరి కాబోలు! “నేను వ్రాసినంతవఱకుఁ బ్రాచీనమైన సహృదయసమృతమునే వ్రాసినాఁడనుగాని యిందు స్వకపోలకల్పిత మెద్దియును లేదు”—అని శ్రీ సుబ్బారాయ శాస్త్రిలవారు స్పష్టముగా లిఖించి యుండిరి. ఇంకను గనుఁడు!—“వ్యాఖ్యాత లందఱు మనకు మహాపకారులు. వారి వ్యాఖ్యానములం జూచి కొంత పరిజ్ఞానము సంపాదించుటచేతనే యిట్టి విమర్శ ముల జేయఁగలుగుచున్నారము. కావున వారియొడ మనము కృతజ్ఞులమై యుండకలీడు”—అని శ్రీ సుబ్బారాయ శాస్త్రిలవారి వ్యాసముందు కలను, మఱియు “ఈ నాటకమునకు మఱి కొందఱు కుమారతాతాచార్య ప్రభృతులు విప్రలంభ శృంగార మే ప్రధానమని వ్యాఖ్యా

నము లొనరించిరి”—అని వైరితిగా పూర్వవ్యాఖ్యారల పయి అత్యంతము కృతజ్ఞుబుద్ధిగల శ్రీ సుబ్బారాయ శాస్త్రిలవారిపయి—ఇంకను విశేషముగా స్వకపోలకల్పిత మెద్దియును లేదని తెలుపుచున్న విముఖవిధేయులగు శ్రీ శాస్త్రిలవారిపయి—పయిరీతిగా ద్రోహ మాపాదించి పరమ సాహసమనియు, నామ సంస్కర్తమైనను జేయలేదనియు, అన్యాయమనియు, పండిత ద్రోహమనియు కళోరము లాడుటకూడఁగా కావ్యవిమయకమయిన విపులహృదయా భియోగము దానందించుటకు సమర్థత లేకుండుటచేతనే రామమూర్తిశాస్త్రిగారికి ఇట్టి ఖేదహేతువు గల్గినదని విస్పష్టము.

గుణదోషగణేషణా జనానాం
విహతా యద్యపి కాలవైభవేన,
క్వచి దస్తి సచేకసాం నివాసా
విపులాయా మితి సార్థక శ్రేయో నః.
—సద్రూపకప్రశంసా.

కాలవైభవముచే గుణదోషవిచారముచేయు సహృదయుల సంఖ్య తగినను కొందఱయినను లేకపోలేదు. కావున సరి యగువారివ్రాత నిరర్థక మెన్నటికిని గాదన్న సారాంశమే రామమూర్తిశాస్త్రిగారింపటివారిని గొందఱును విడిచి శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారి లేఖని రసవిచార పరతంత్రులగు సాహిత్యజ్ఞులనుదృష్టిపఱచి దగియున్నది. ఈసారాంశము—సద్రూపక ప్రశంసనుండి యెత్తి శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారు రసవిచారపరిసమాప్తియందు శ్రీకుమారతాతాచార్యుని మనసా స్మరించుచు సగౌరవముగా ఉల్లేఖించిరి.

౨

శ్రీయుత మున్నంగి లక్ష్మీనరసింహశర్మగారిని యిందుపై రెండవ వ్యాసము. రామమూర్తిశాస్త్రిగారి వలెగాక శ్రీశర్మగారివాదము కొంత సహేతుకమయినదిగాఁదోచును. కావునవారివాదమునందలి కొన్ని యంశములనుసావకాశముగాఁ జూడ నభిలషించెదను. బ్రహ్మశ్రీ కళాప్రపూర్ణులగు వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారిని

శ్రీసుబ్బారాయ శాస్త్రిలవా రనుకరించి యీవ్యాసము వ్రాసి నారనియు, జూడలేదనుట నమ్మఁ బుట్టుట యనియు వ్రాయుచు సంశయచిత్తమును పాశపలలో వ్యాపింపజేయుచున్నది, శ్రీ శర్మగారి లేఖని. శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలవారి ధారాశస్త్రమును, రస భావాదులపై గావించు హేతువాద సామర్థ్యమును తెలిసినవారి నెవ్వరినైనను శ్రీశర్మగారిలేఖని సంశయ చిత్తులను ఏరితిగనైనను చేయఁజాలదు. బ్ర. శ్రీ. కళా ప్రపూర్ణులగు వేదం వేంకటరాయశాస్త్రిగారు భాను మిత్రుని రసమంజరి కనువాదకులు—శ్రీ సుబ్బారాయ శాస్త్రిలవాఁడన్న నో భానుమిత్రుని రసారంగిణి కనువాద కులు. ఉభయులును నారివారి శిష్యునకాస్త్రములందు గూలంకషప్రజ్ఞ గలవారు. అయితే కీర్తివాక్కించుట లోను చుటకొన్ని యి రపరిసీతులందును తారతమ్యము

లుండినవి. అందులకు హేతువులు మనకుఁ బనిలేదు. ఇట్లే రసవిచారవ్యాససందర్భమున నమ్మఁబుట్టి సంశయచారిత్రమును శ్రీసుబ్బారాయ శాస్త్రిలవారిపయ సమన్వయము చేయఁబూనిన శ్రీ శర్మగారికి సదుత్తర మొసంగుట అప్రస్తుతముకాదు. “ప్రతియోగి ప్రమిలిం వివానిషేధానుపపత్తిః” — అను న్యాయముచేత శ్రీ శర్మగారు చేయఁబట్టిన శ్రీ కళాప్రపూర్ణగ్రంథము నాకిం కను లభ్యముకొనండున వారివాదముపై జబాబునకుఁ దొందరపడితి నో నానిషేధము చెల్లఁదగి యుండదు గనుక కళాప్రపూర్ణ గ్రంథమును సంపాదించిచూచి శ్రీ శర్మగారి యధిక్షేపములకు జవాబిచ్చెదను — గడవు కావలెను.

దువ్వూరి జగన్నాథశర్మ

రహస్య ధ ౨.

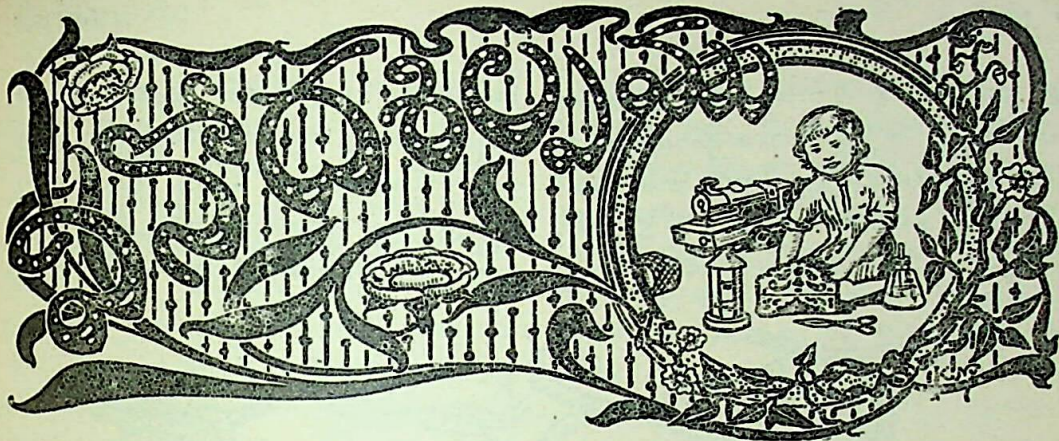
కొల్లూరు ధర్మారాయ కవిగార, పి. యే., ఆం. గీ. సా. ప.

ఈలే వెన్నెలరేల నొంటరిగ నీ వేళెంచుచో నీదు పా

దాలజ్ జిదులువాటు కుచ్చెళుల యూతల్ ప్రేమదూతల్ బలె
నాలాక్షోరుణ లోచనంబులకు నానందంబుగూర్చు నిశీ
ధీ లీలావతి! చేతమే యుడిగి సుప్తిగాంతు రాబొమ్మనై.

నిదురయొడిగి మెయి విడచి నే నెవొ స్వాప్నికనీమలందు బో
యెదను, మధుప్రమత్తత యొకించుక పట్టు నడల్పుదాక; నం
త దనుక నాదుమ్రోడు తెడదగ భరియింపుము నీయరస్థలి
నదనమునందె యోచెలియ! సాంద్రతమఃప్రతిసీరచాటునన్.

ఏ శుభవేళ నొండొరుల కీమధురాజినించె నష్టె యా
కాశము పెండ్లిపందిళులఁ గల్పనచేసెను రిక్కమల్లెలె;
లేళము వెల్లుమచ్చయును లేని నిశాకుహరాన బ్రేమమూ
ర్తీ! శిరసుల్ స్పృశింప నిదురింతము వేకువలేని నిద్దురన్.

సంచల యత్నిక-౧

కొ. నరసింహాచారి గారు

పి డు లు

ఈ కాలమున బ్రతివారును అంగడికి పోవునపుడు వస్తువులను వేసికొనివచ్చుటకును, పాతకాలకు బోవునపుడు బిడ్డలు తమపుస్తకములను వేసికొనుటకును నూలుసంచల నుపయోగించుట యందఱకు దెలియును. నూలుసంచలను క్రయమునకు దీయునెడల నొక్కొక్కటి అయిదాఱు లగును. నూలుసమాత్రము కొని సంచలను మనమే యల్లుకొన గలిగినయెడల మూడెకల లోనే సంచి రాగలదు. ఈ సంచల నల్లుట బహుసులభము. సులభసాధ్యములగు వస్తువులను మనమే స్వయముగ జేయ నేర్చుకొనిన యెడల లాభము మాత్రమే కాక పనియం దుత్సాహమును, బుద్ధిశీలతయు హెచ్చును.

సంచల నల్లుటకు ముందు రెండుపిడల నల్లుకొనవలెను. పిడులు రెండుమూడు విధములు. ఒక్కొక్కసంచియొక్క పిడులు రెండును సమానమగు నిడివి కలిగి యుండవలెను. కాన రెండు నూలుతాళ్లను ఒకేకొలతకు కోసికొనవలెను. ఒక్కొక్కతాడు సుమారు మూడు లేక నాలుగుగజముల నిడివి యుండవలెను.

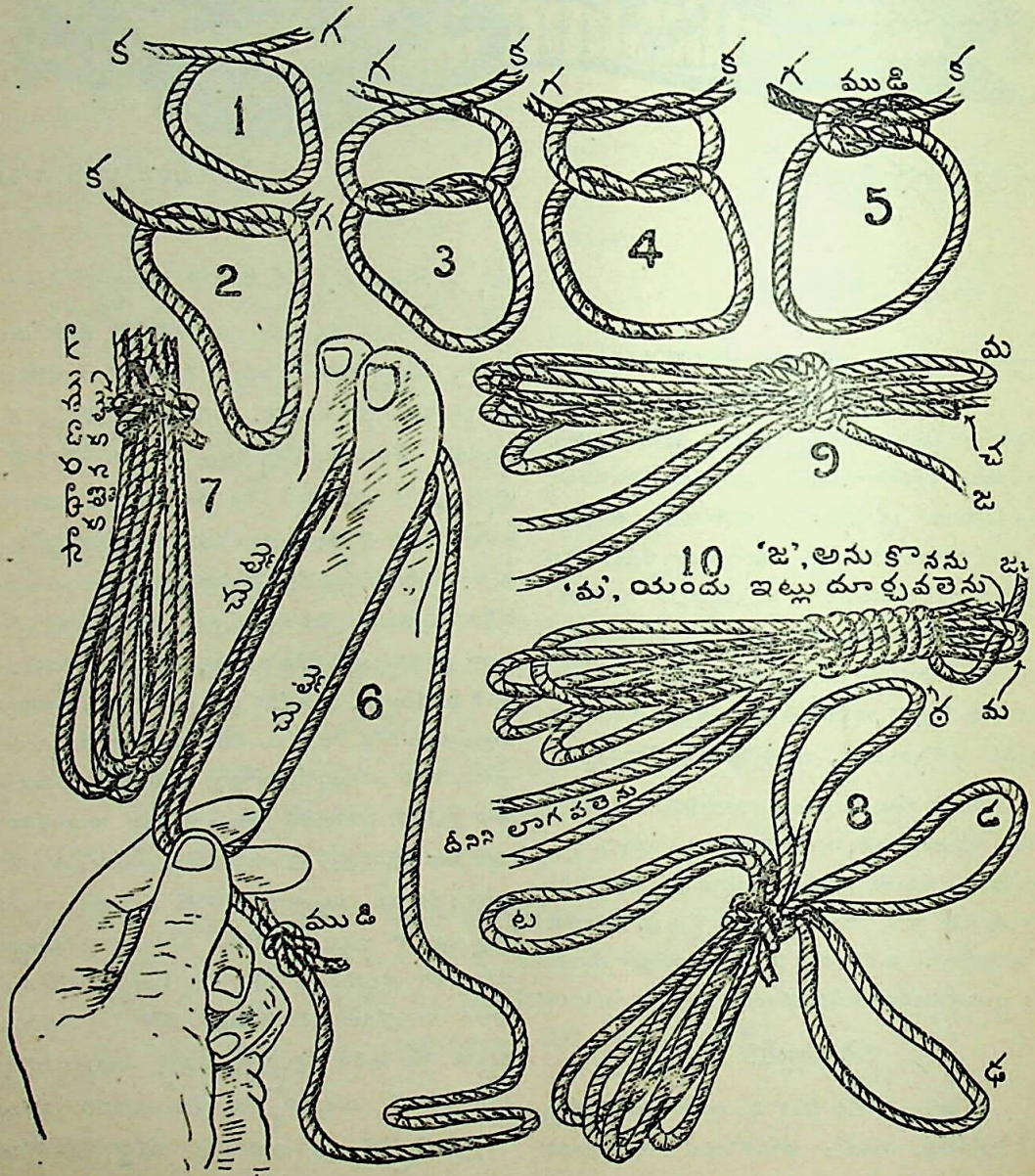
పిడి నల్లురీతి

ఒకనూలుత్రాటిని దీసికొని దానికొనలను జేర్చి ముడివేయవలెను. మొదట దానికొనలలో నొకదానిని

(క, చిత్రము ౧.) రెండవకొన గ పైన ఉంచవలెను. పిమ్మట చిత్రము ౨ నందువలె ముడివేయవలెను. మొట్టమొదట పైతట్టు పెట్టిన క ముడివేసిన తర్వాత గూడ పైకి వచ్చును. మరల కను పైకిని, గను క్రిందికిని ఉండునట్లు చిత్రము ౩ నందువలె పెట్టి, చిత్రము ౪ నందువలె రెండవముడిని వేసి, బిగించి లాగిన యెడల చిత్రము ౫ నందు వలె ముడి యేర్పడును. ఈరీతిని ముడివేసిన యెడల నూలు సంతలాగినను వీడిగాదు. మొదట పైకి వచ్చిన కను రెండవమారు క్రిందుగా పోనిచ్చి ముడివేసిన యెడల, బిగించి లాగినపుడు ముడి వీడివచ్చును. ముడివేసిన పిమ్మట నాలుగు గజముల నూలంతయు నొక వలయును లేక చుట్టుగా నేర్పడును. దానిని కాలి బొటనవ్రేలికొని, మతేయాధారమునకు గాని తగిలించి దానినుండి సుమారు ౧౫ అంగుళముల దూరమున చిత్రము ౬ నందువలె ఎడమచేతి చూపుడు వ్రేలిపైన బట్టుకొని త్రాటి సంతయు నాలుగు చిన్నచుట్టుగా చుట్టుకొనవలెను. ఈ నాలుగు చుట్టును సమముగా నుండునట్లు చేసికొనిన పిమ్మట వ్రేలినుండి నాలు గంగుళముల దూరమున నొక సాధారణమగు కట్టును కట్టవలెను (చిత్రము ౭). పిమ్మట బొట్టన వ్రేలిపైనుండి చుట్లనన్నిటిని దీసి యందలి నాలుగు చుట్టును చిత్రము ౮ యందువలె వేర్వేరుగా నాలుగు

నైపుల విడదీయవలెను. ఈనాలుగుచుట్టును చిత్రము రాయందు ట, త, డ, ధ అని గుర్తించుకొయున్నవి. ఇందలి చుట్టునొకదానిని (ట) దీసికొని దాని ప్రక్కన నుండు త పైన వుంచవలెను. పిమ్మట త ను డ పైనను, డ ను ధ పైనను వేసి కడపట ధ మొదటి దగు టను

నంచుటవలన గలిగిన వంపులో నుండి దూర్చవలెను
(చిత్రము ౧౧). ఇట్లు దూర్చినపిమ్మట, త, డ, ధ
లను కొంచెము కొంచెము లాగుచు బిగించిన యెడల
చిత్రము ౧౨ నందునలె మధ్య నొక యల్లిక యేర్ప
డును. మరల పూర్వమువలెనే యొకచుట్టును దీసికొని

దానిప్రక్క నుండు దానిపైనను, రెండవదానిని మూడవదాని పైనను, మూడవదానిని నాలుగవ దానిపైనను వేసి, నాలుగవ దానిని మొదటిదాని యొక్క సంపుటలోనుండి దూర్చవలెను. అప్పుడు మొదటి రీతిగానే మధ్య నొకయల్లి క యేర్పడును. అల్లికను బిగించు నప్పుడు నాలుగలను మెలికలు పడనీయక సమాంతరము (parallel) గా నుండునట్లు చూడవలెను. ఇట్లాకటి రెండుల్లిక లేర్పడిన పిమ్మట మొదట కట్టిన సాధారణపు కట్టును విప్పవేయవచ్చును. ఈరకపుపిడికి చుట్టు మూడింటికి తగ్గక యెన్నియైన నుండవచ్చును. ఈరీతిగా నల్లుచు రెడవకొననుండి, మొదటబిడిచినట్లు నాలుగంగుళముల దూరము మిగులువఱకు వచ్చి యల్లికను చాలించవలెను. అప్పుడల్లిక చిత్రము ౧౮ నందువలె నేర్పడును.

రెండవరకపు పిడి

ఈరకపు పిడి యల్లినతర్వాత చిత్రము ౧౯కి నందువలె నుండును. మొత్తటిరకపుపిడిని అల్లుచు మధ్య నెట్టి స్థితియందైనను విడిచినయెడల పిడి చెడిపోజాలదు. రెండవరకము మధ్య విడిచిపెట్టినయెడల చిక్కుపడును. కాన పిడిపూర్తికానిది లేవరాదు. దీనియందు అల్లిక భాగమున కిరుప్రక్కల చిత్రము ౧౯కి నందు ల, వ లవలె కట్టుకట్టి, నాటి నట్లే యుంచవలెను.

కట్టును కట్టురీతి

చిత్రమునందు జూపబడిన కట్టు ముడులు లేక యేర్పడినవి. రెండుపిడులకును నాలుగుకట్టు కావలెను. కట్టు సమముగా నుండిన బాగుండును కాన నాలుగు కట్టకను సమానముగు నిడుపుగల నూలు తునుకలను త్రొప్పుకొనవలెను. ఒక తునుక అయిదాటంగుళములుండిన జాలును. చిత్రము ౨ నందు జూపబడిన చుట్టును చేర్చి పట్టుకొని, ఒక కొననుండి నాలుగంగుళముల దూరమున, పై తునుకలలో నొక దానియొక్క యొక కొనను చుట్టయొక్క నిడివి భాగమువైపు చూచునట్లు చుట్టతో చేర్చిపెట్టవలెను. (చిత్రము ౯, చ). ఇది కాక మ అను మఱియొక

నూలును మడిచి దాని మడతవంపుగూడ నదే ప్రక్కకు చూచునట్లు పెట్టి, పై నూలు తునుకను వీటినన్నిటి చుట్టును బిగించి చుట్టుచు రావలెను (చిత్రము ౯). ఇట్లు నూలుతునుకలో నొకయంగుళముమాత్రము మిగులు సంతనఱకు చుట్టి దాని రెండవకొనయగు జ ను మడిచిన నూలుయొక్క మడతయగు వు యందు చూర్చి, మడిచిన నూలును లాగినయెడల జ అను కొనలోపలనే నిలిచి పోవును (చిత్రము ౧౦).

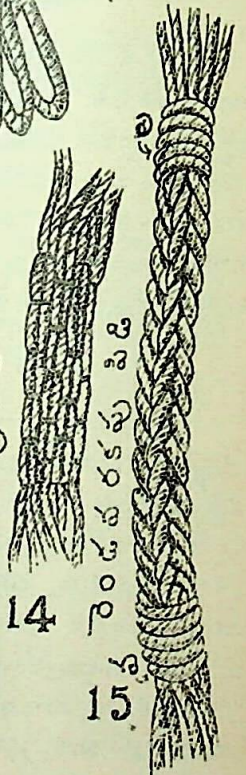
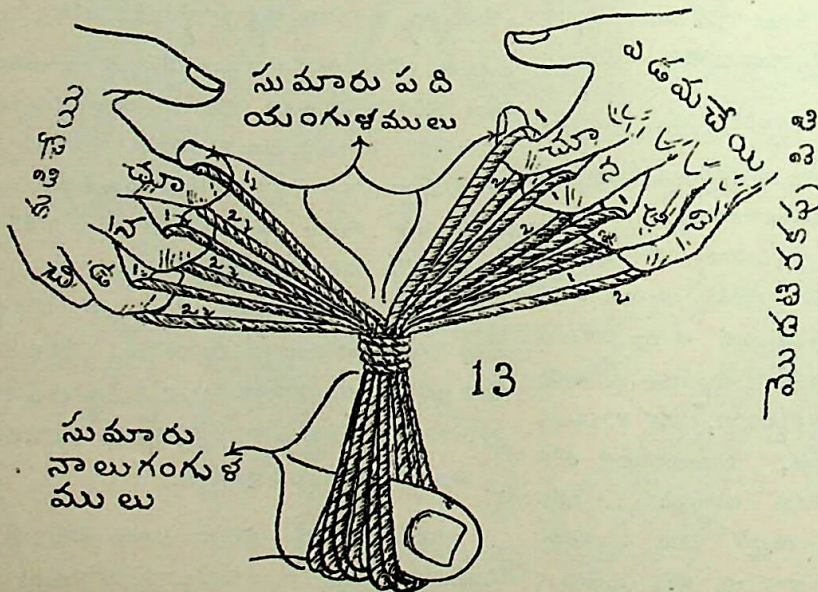
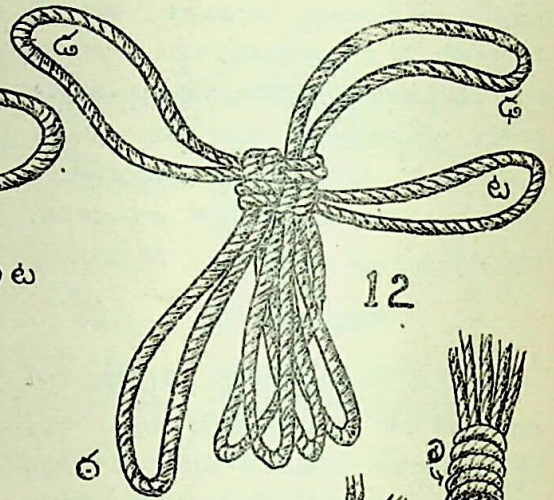
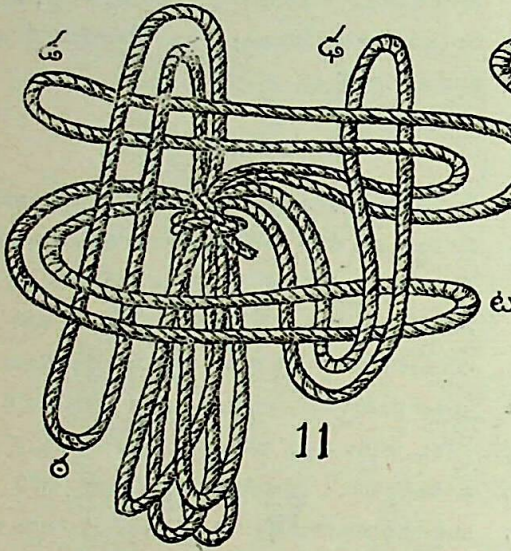
పిడి నల్లు రీతి

ఇట్టిపిడికిగలచుట్టుచేసి సంఖ్యగలవిగానుండవలెను. దీని నల్లుటకు నేళ్లన్నిటితోను చుట్టును పట్టుకొనవలసియు న్నది. కావున చేతులందలి బొట్టననేళ్లు కాక గల యెని మిది నేళ్లయందును చేసియును ఏడునేళ్లకును ఏడు చుట్టుండవలెను. లేనియెడల అయిదుగాని, మూడుగాని చుట్టుండవచ్చును. చిత్రము ౧౦ యందువలె నొక ప్రక్క కట్టిన పిదప ఒక్కొక్కచుట్టు నొక్కొక వేలికి దగిలించవలెను. ప్రస్తుతము వర్ణించబడు పిడికి ఏడు చుట్టు గలవనకొనును. చిత్రము ౧౩ నందు జూపిన రీతిని కుడిచేతి నేళ్లలో చూపుడు వ్రేలు(చూ), నడిమి వ్రేలు (న), ఉంగరపువ్రేలు (ఉ) పీటిపై నొక్కొక్క చుట్టును ఎడమచేతిలోని నాలుగునేళ్లకును నాలుగుచుట్టును తగిలించవలెను. లేక కుడిచేతికి నాలుగుచుట్టును, ఎడమచేతికి మూడుచుట్టునుగా గూడ నుండవచ్చును. మూడుచుట్టు మాత్ర ముండు చేతియందు అడుగున నుండు చిటికినవ్రేలు విడిగా నుండవలెను. ఇట్లు నేళ్లపై చుట్టనన్నిటిని తగిలించినపుడు ప్రతిచుట్టునందును వ్రేలికి పైతట్టుగా నొకభుజమును, క్రిందితట్టుగా నొకభుజమును వచ్చియుండుటను గమనించవలెను. నేళ్లకు పైపై పుగా వచ్చియుండు భాగములకు చిత్రము ౧౩ నందు ౧ అనియు, క్రిందిపై పుగా వచ్చియుండు భాగములకు ౨ అనియు గుర్తించబడియున్నవి.

కుడిచేతియందు విడిగా నుండు చిటికెనవ్రేలిన ఎడమచేతియందలి చుట్టయొక్క ౧ భాగములకు క్రిం

చూగాను, ఎడమచేతి చిటికినవేలినుండి వరుసగా నడిమివేలి చుట్టువరకును చూర్చుచు పోవలెను. పిమ్మట చూపుడువేలిపైనుంచుట్టును కుడిచిటికెనవేలికి మార్చుకొని, మరల తక్కినచుట్లుగుండా వెలుపలికి లాగుకొనవలెను. ఇప్పుడు కుడిచేతివేళ్లన్నియు చుట్టును కలిగి

యుండును. ఎడమచేతి చూపుడువేలియొక్క చుట్టుకుడిచిటికెనవేలికి పోయినందున నది విడిగా నిలిచినది. ఎల్లప్పుడును వేళ్లన్నిటిలోను అడుగున నుండు చిటికెనవేలే విడిగా నుండవలెను. కాన యెడమచేతియందు నడిమివేలిచుట్టును చూపుడువేలికిని, ఉంగరపువేలిను

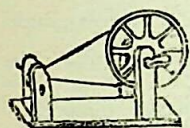
ట్టును నడిమివేలికిని, చిటికెనవేలిచుట్టును ఉంగరపు వేలికిని మార్చుకొనవలెను. అప్పుడు ఎడమచిటికెనవేలు విడిగా నిలుచును.

ఇప్పుడు ఎడమ చిటికెనవేలిని కుడిచేతి చిటికెనవేలు, ఉంగరపువేలు, నడివేలు-వీటిపైనుండు చుట్టును క్క-౧ భాగముల క్రిందుగా మార్చి, ఆచేతి చూపుడు వేలిపైనుండుచుట్టును తనపైకి మార్చుకొని ఆచిటికెనవేలిని బయటికి తీసికొనవలెను. ఇప్పుడు మరల కుడిచూపుడువేలు విడిగా నుండును. పూర్వపురీతిని ఆ చేతిలోని చిటికెనవేలు, ఉంగరపువేలు, నడిమివేళ్లపై నుండు చుట్టును పైకి మార్చుకొని చిటికెనవేలిని విడిగా పెట్టుకొనవలెను. ఈరీతిగా మార్చుచు అల్లుదు నచ్చునపుడు చక్కగా లాగును వచ్చినయెడల పిడియొక్కయల్లిక యందముగా నుండి బలము కలిగియుండును. రెండవప్రక్కనుండి

నాలుగంగుళముల దూర ముండునఱకు అల్లి అచ్చట పూర్వపురీతి మరల నొకకట్టు కట్టవలెను. ఇదే రీతిని రెండవ పిడినిగూడ నల్లుకొనవలెను.

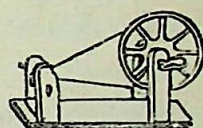
మూడవరకపుపిడి

ఈ రకపు పిడి యంత కష్టమయినది కాదు. దీని యందు అల్లికభాగ మేదియులేదు. మొదటి రెండు విధముల పిడులకువలెనే మనయిష్టమువచ్చినన్ని చుట్టు చేసి కొని, వాటిపైన చిత్రము ౧౦ యందు జూపిన రీతిని కట్టవలెను. కాని యిరీతిని కట్టునట్టిమాలు చాల సాడవై కడవఱకును చుట్టుటకు దగియుండవలెను. చుట్టుపద్ధతి మాత్రము చిత్రము ౧౦ యందు జూపిన రీతిగనే యుండును. ఇట్లు పిడులను చేసికొన్నపిదప సంచుల నల్లుటకు నేర్చుకొనవలెను. ఇందును గుఱించి మఱియొక వ్యాసమున వివరింపబడును.

రాటపుపాటలు

కుర్రా వెంకటసుబ్బారావు చౌదరి గారు

శ్రీకృష్ణరాయుడు చిటికె వేసితే
కనక యావూమంద కదిలి వచ్చెను
ఆవూమందకి పేరుపడ్డాడు
అన్న కాటమరాజు పాపనైదోడు.

భూమేలె వారింట పుట్టింది పట్టి
జగ మేలె చంద్రుడా చేసుకోవయ్య.

పూరికి బోకన్న వుండ బోకన్నా
వుద్యోగ పరమంత అబ్బినదాక
చేసికి బోకన్న చెప్పబోకన్నా
చెప్పరాసే పుట్టు పండినాదాక
అలిమించిదని అడుగబోకన్నా
అది వచ్చి కాపురము చేసినదాక.

నిమ్మెచె ట్టదమ్ము నీలమేఘమ్ము
అన్న నీగురమ్ము చంద్రమేఘమ్ము.

జనపనార పగ్గాలు జముజడ్డిగాలు
వెన్నెల మాగొర్రు వెదబెట్టి వచ్చు
గోగునార మోకులు కొనజడ్డిగాలు
కోటిపాల మొల్లుట్ల కొమలు దున్నేరు.

యీవూరి పేరేమి యిందరపేరేమి
యీరచ్చ గూర్పున్న రాజుపేరేమి
యీవూరు మాదమ్మ యింతపని మాది
దంతపు తలుపుల్లు దరవాజులు మావి
యీరచ్చగూర్పున్న రాజు మాలయ్య.

౭

నిండుకుం డెదురామె నిత్య మెదురామె
జనకుడికి నీతమ్మ సత్య మెదురామె
నిండు కుండనీళ్లు తొణక దోసమ్ము
నీళ్లాపు నిందలు కట్ట దోసమ్ము.

౮

ప్రాణమ్ము వుంటేను బలుసు తినవచ్చు
పగవారి పంచల్ల పడియుండరాదు.

౯

నిష్ప చేతా బడితె నీరుబుగ్గాయె
నిజ మాయె మాతాత వెంకయ్య చావు
వాయ్కుంఠ మెళ్లేటి ఓ పక్షులార
అక్కడ మాతాత మెక్క డెదురామె
వెల్లాది గుర్రమ్ము వెండికల్లెమ్ము
వైకుంఠ మెళ్లేటి వాకి టెదురామె.

౧౦

కట్టమీద నిమ్మ కాయల్ల నిమ్మ
కాయ కొంచెమైన కల్పవృక్షమ్ము
నిమ్మ కొంచెమైన నీడ చల్లన్న.

౧౧

ఆదివారపు పాలు అనుకున్న పొంగు
అలంకరించా గౌరి తనలోనె పొంగు
ఆదివారపు లక్ష్మీ మాయంటి కొస్తే
అచ్చమల్లెల దండ గుచ్చి మెడ నేతు
శుక్రవారపు లక్ష్మీ మాయంటి కొస్తే
సున్నాన తాంబూలం చుట్టి నే నిస్తూ
మంగళారపు లక్ష్మీ మాయంటి కొస్తే
మరువక నే నిస్తు మంగళారతులు.

౧౨

అలసంద పప్పుండి ఆవునెయి కాచి
అమ్మ నీతమ్ముల్ని యేపేర పిలుతు
శంభులింగము లెమ్మి జపమూర్తి లెమ్మి
నందకేశవ లెమ్మి నాప్రాణవిభుడా.

౧౩

వచ్చేపు పొయ్యేపు వాలేపు చిలకా
వకరక్ష పుట్టింట వారత లేమి
పెద్దకొడుకూ పెండ్లి పెరుమాళ్ల నేవ
ఆడబిడ్డనమర్త అల్లుడు మనుగుడుపు.

౧౪

యెంత దొడ్డారాజు బిడ్డవో గాని
యెప్పుడు నాతోను యెదురాడవమ్మ.

౧౫

ఆవులకి లేగలకి దొడ్డి రాలుండు
అక్క మా రామయ్యకి అంశరా లుండు.

౧౬

రామన్న నీ అడివి రాకాసు లడివి
పిట్టలు గూయంగ భీ తెందు లేదు.

౧౭

చెరువు కట్టలమీద కొంగల్ని జూచి
చెరువుచేప లన్ని చెల్లాట లాడె
మందకట్టల మీద అన్నల్ని జూచి
మచ్చికలు వేసేరు మామకూతుళ్లు.

౧౮

మద్దినా లప్పుడు మాయ జంగమ్ము
బిచ్చాని కొచ్చేడు బిరుదు వేసుకొని
అమ్మ బిచ్చమ్మని అడుగ జాలాడు
తల్లి బిచ్చమ్మని తలకనేరాడు.

౧౯

యెన్నడు యెరుగమ్ము యింతసోద్యమ్ము
చుక్కలకు సూరేడు పొడయందినట్లు.

౨౦

సూరేడు పెండ్లాయె శుభలగ్నమాయె
యోగేశు పెండ్లాయె వడక లగ్నమ్ము.

శ్రీ సింగరాజు నాగభూషణరావు గారు

ఆంధ్రనాటక సారస్వతమువలె నాంధ్రనాటక రంగము నైత మింకను బాల్యదశయందే యున్నది. రంగ స్థలము, బాటకచ్చేరీగా మార్చి రాగాలాపన మందలి యాలోపాదావరోహణములతోపాటు చేతులను జేబు లోఁ జేరుగుచున్నట్లు తెత్తుటయు దించుటయు నభి నము మని మొన్న మొన్నటివఱకుఁ దలఁపఁబడుచుండే దిది. ఇప్పుడాదినములు గడచిపోవుటయే కాక తెనుగు చేతమున నభివ్యక్తకావ్యములు రగు నయిచాలుగురు నట కులుగూడ నవతరించియున్నారు. వారిలో సుప్రసి ధులు శ్రీమాన్ తాడిపత్రి రాఘవాచార్యులుగారు. ఖండారతరవాసులు నైతము వీరి యభినయ నైపుణ్య మును గొనియాడియున్నారు. విజయనగర సామ్రాజ్య పతన మను నాటకములో నాచార్యులవారు ధరించిన పటానువేషముయొక్క ఛాయాచిత్రములు కొన్ని త్రివేణియందుఁ బ్రచురింపఁబడియున్నవి. వానిలోని యొక దానియందుఁ బటానుయొక్క ప్రణయపాత్రమగు ఆషాఢీ యప్యుతమములగు వాక్కులతో నాతనిని యుద్ధము నకుఁ బురిగొల్పినప్పుడు యుద్ధపరాజ్ఞుఖండగు నాతని మనస్సులోఁ గలిగిన కళవళపాటు ప్రదర్శింపఁబడి యున్నది. సుప్రసిద్ధ నటకశేఖరు లగు నాచార్యుల వారి కళాకాశలము విశ్వవిఖ్యాతము. విద్యాధికులగు

మనయువకులు గూడఁ గొందఁజేతత్కళయందలి గాఢాభిమానముచే మన నాటకరంగముయొక్క యభివృద్ధికిఁ దోడ్పడుచుండుట యత్యంత కుభసూచకము. అట్టివారిలో నొకరగు శ్రీయుత సింగరాజు నాగభూషణరావు గారి విషయమిప్పుడు భారతిపత్రికయొక్క చదువరు లకు నివేదించుకొనుచున్నాఁడను. వీరు గుంటూరు మండలములోని బాపట్ల వాస్తవ్యులు. పట్టపరీక్షయందును, బోధక పరీక్షయందును—ఉత్తీర్ణులై వారి స్వగ్రామమందలి యున్నతపాతశాలలో నుపాధ్యాయపదవి యందున్నారు. సహజముగా నవికర్థులగు శ్రీనాగభూషణరావుగారి వ్యాసముతో జతపఱుపఁబడిన ఛాయాచిత్రముల గ్రహింపనీయక మొదటఁ గొంత ప్రయాసపెట్టినను దుదకు నొప్పుదలచూపియుండుటచే వారు నాకుమందులు.

ప్రథమచిత్రము పైనివిర్ణింపఁబడినట్లు పటాను కళవళ పడుచుండఁగాఁ దీయఁబడినది. మనోగతభావ మగు కళవళపాటుయొక్క అనుభావరూపము ముఖమునఁ జక్కఁగాఁ బ్రదర్శింపఁబడియున్నది. రెండవచిత్రము ప్రతాపరుద్రీయములోని నాలుగవ యంకమందలి మొదటిపద్యము చదువుచుండఁగా గ్రహింపఁబడినది. ఆలంకారికమతమున నీ పద్యము అమర్ష మను వ్యభిచారిభావమునకు లక్ష్యము.* తురకల నైన్యములను

* పరకృతాపజ్ఞాది నానాపరాధజన్య మానవాకృతపారుష్యాది కారణభూత శ్చిత్తవృత్తి విశేషోఽయన్.

—రసగంగాధరము.

అమర్ష సాపరాధేషు చేతఃప్రజ్వలనం మతమ్. శత్రుకృతాపచారేణ మనః ప్రజ్వలనం క్రోధః.—విద్యానాథుఁడు.

సీమలోనికిఁ జొరనిచ్చినందునకు జనార్దనుని యుగంధరుఁడు తీవ్రముగా మందలించుచున్నాఁడు. నవలక్ష ధనుర్ధరులను దనచేత నొందుకొనియు, యుద్ధముచేఁ గాఁగల కార్యమును యుద్ధముచే సాధింపక మిన్నకుండి రాజునకును, రాజ్యమునకును ముప్పు తెచ్చిపెట్టిన జనార్దన మంత్రిపై యుగంధరునకుఁ గలిగిన విసుగును, గినుకయు నప్రతిమానమును నేర్పుతోఁ బ్రదర్శింపఁబడినవి. వేషములోనున్న శ్రీనాగభూషణ రావుగారి ముఖవైఖరి యుగంధరుఁ డఖండధీశక్తి సంపన్నుఁడని చెప్పకచెప్పుచున్నది.

మిగిలిన చిత్రములు వెట్టివానిది. యుగంధరుఁ డభినయించినది వాతపిత్తసంస్థగోన్మాదము. “హాస్యము, చిటునగవు, నృత్యము, గానము, మాటలు, అవయవ విన్యాసము, రోదనము, ఓర్పు కేసుండుట, ఆర్థాటముచేయుట, ఇతరులను భయపెట్టుట, పరుగెత్తుట కారణములేక కోపము తెచ్చుకొనుట మొదలగునవి దాని లక్షణములు.* శ్రీ నాగభూషణరావుగారు వెట్టివాని వేషముధరించి యాలక్షణములను వ్రేత్తుటలు దిగ్భ్రమఁ జెందునట్లు ప్రదర్శింపఁగలరు. పిచ్చివానిచిత్రములలో మొదటిది వారు “అన్నమైలేనేమిరా మఱి సున్నమైలేనేమిరా” యనియు, వేషభాషాదులయందే కాక చూపులయందు పైతము వెట్టితన ముట్టిపడునట్లు చేయఁగలిగిన వీరి యభినయచాతురి యెంతయుఁ బ్రశంసనీయుము.

మొన్న నీనడుము బాపట్లయందలి సరస్వతీసాహిత్యసభవారు ప్రదర్శించిన ప్రహ్లాదనాటకములో శ్రీనాగభూషణరావుగారు హిరణ్యకశిపుపాత్రముఁ బ్రదర్శించిరి. సాధారణముగా దానవుల కారోపింపఁబడు దంష్ట్రాక

రాశవక్త్రాత్మాదికముల వర్ణించియుఁ బ్రేక్షకులకు వెఱపు గలిగింపఁజాలినవారివేషము మిక్కిలి కొనియాడఁదగియుండెను. వారు వేషముతో రంగస్థలముపై నడుగిడిన తరువాత చెందు నిమిషములకాలము వ్రేత్తుటలు ప్రత్యక్షముగా హిరణ్యకశిపుని జూచుచున్నట్లు నిశ్చేష్టులై యుండిరని చెప్పినచో వారి వేషమందలి యుత్కృష్టత కొంతవఱకు బోధపడఁగలదు.

సంస్కృత సాహిత్యప్రపంచమునందు సృష్టింపఁబడిన ప్రతి నాయకపాత్రములు కేవల రాక్షసత్వముచే నిర్జీవములయిన పాషాణప్రతిమలు గావు. వాల్మీకాది మహాకవులు తాము చిత్రించిన యుద్ధతపాత్రములయొక్క యౌదాత్యమునేకాక వారు భగవంతునియొడఁ జూపిన యనన్యసామాన్య మగు భక్తిని, దమ సంతానముపైఁ జూపిన యవ్యాజయగు పితృప్రేమను, దమ ప్రణయిజులయొడఁజూపిన యపారమైన యనురాగమునుగూడ మనోహరముగా వర్ణించియున్నారు. అయినను మనవారు కొందఱు కథానాయకునియందలి గౌరవాధిక్యముచేఁ బ్రతినాయకుని సుగుణసంపత్తును మరుగుపఱచి వాని దృఢీకరించుచున్నారు. అది సహృదయలక్షణము గారు. అట్లే మన నటకులలోఁగూడ రావణాభిమనేనాదులు రంగస్థలముపై నేమి మాటాడినను (తుదకు భార్యతో సంభాషించునపుడు పైతము) పెద్దగొంతుకతో రాద్రసమేయొప్పింపవలయునని తలఁచెడివారు గలరు. అనఁగా రావణాదులయందొక్క రాక్షసత్వము డక్క నెన్నఁదగిన యితరగుణము లేవియు లేవని వారితాత్పర్యము.

శ్రీ నాగభూషణరావుగారి యభిప్రాయమునకు లోనుగాక తాము నైకొన్న పాత్రమును జక్కని నేర్పుతోఁ బ్రదర్శించిరి. ధివణాధురంధరుండగు షేక్సియరు మహాకవియొక్క నాటకములలోఁ గనుపట్టు “భావసం

* అస్థానే రోదనాక్రొశపానితస్మితనర్తనమ్, గీతవాదిత్రవాగంగవత్సేపా స్ఫోటనానిచ.

అసామ్నా వేణు పీఠాది శబ్దానుకరణం మహూః.

పితృత్వసంతర్జనం క్రోధోముష్టిలోష్టా ద్యభిద్రవః.

అమర్ష సంరంభ విసగ్నభావాః సంతర్జనాతిద్రవణౌష్ణ్యరోషాః.

—వాగ్భటము, ఉత్తరస్థా. అ. ౬. శ్లో. ౭.

—వాగ్భటము, ఉత్తరస్థా. అ. ౬. శ్లో. ౮.

—వాగ్భటము ఉత్తరస్థా. అ. ౬. శ్లో. ౧౦.

—మాధవనివాసము.

పురుషుడు నాటకాంగమీ ప్రహ్లాదనాటకమునఁగూడఁ గనుకించుచున్నది. కవి హిరణ్యకశిపునిహృదయమందు విష్ణు ద్వేషమునకును, బుత్రప్రేమకును బ్రచండమైన పోరాటముఁ గల్పించియున్నాఁడు. ఈ సంకులభావ సూరములో నొకతూరి విష్ణుద్వేషమును, మఱియొక తూరి పుత్రప్రేమయు విజయముఁ బొందుచుండును. కావున హిరణ్యకశిపు నిది మానవత్వ రాహిత్యముచే కొయ్యబాజిన రాక్షసత్వము గాదు. ఈవిశేషము ప్రేక్షకుల మనస్సులో నాటునట్లు లీమానసభావములయొక్క-క్షణక్షణము లగు జయాపజయములఁ బ్రదర్శించుటకు మంచి నేర్పరియైన కుకీలపుఁ డుండవలయును. శ్రీనాగ

చిత్రము ౧

భూషణరావుగారు మొన్నటి ప్రదర్శనములో సరస్వతీ సాహిత్యసభవారి కీ కొఱతలేకుండఁ జేసిరి. హిరణ్యకశిపుడు ప్రహ్లాదుని గీతములయందలి వస్తువును గర్వించుచు వాని మాధుర్యమును బ్రశంసించు సందర్భములను, బ్రహ్లాదుని విష్ణుభక్తి ప్రదర్శనముచేఁ దనయం దుద్దీపితమైన విష్ణుద్వేషమువలన హిరణ్యకశిపువు తనకనేకఁడము లిచ్చిన బ్రహ్మానుగూడ మఱచి తానే ముల్లోకమునేలు దైనను నని ప్రకటించుకొనుపట్టును, “చోద్యంబయ్యెడి నింతకాల మట్గె.....” “నాకుం జూడఁగఁ జోద్య మయ్యెడిగదా నాతండ్రీ.....” మొదలగు పద్యము లలోఁ బొంగిపొర లెడి పుత్రప్రేమను అభినయించున

పుడు శ్రీ నాగభూషణరావుగారు చూపిన ప్రతిభ సులభసాధ్యము గాదు.

చిత్రము ౨

రంగస్థలముపై నాచిత్యము భంగము కాకుండఁ బద్యముఁ జదువుటకుఁగూడఁ గొంత నేర్వవలయు. శ్రీ నాగభూషణరావుగారు పద్యములు నిరక్షరకుటుంబకు నైతము బోధపడునట్లు చదువఁగలరు. అంతియకాక వారు రాగమంతయుఁ బద్యముననే యిమిడ్చి పద్యము చివరరాగముఁ జాలించు నలవాటుగలవారు. ఈపద్ధతి యత్యంత ప్రశంసాపాత్రము. సంభాషణ మధ్యమన శ్రోత తాను వినుచున్న వాక్యములకు బ్రత్యుత్తరముగాఁ దనముఖమునఁ గొన్ని భావముల జూపవలసియుండును. పద్యరూపముగు సంభాషణములో వక్త పద్యావసానమున దీర్ఘముగ రాగ మాలాపింప సాగినచో శ్రోత తనముఖ

చిత్రము ౩

మునఁ జూపవలసిన భావ మెద్ది? కావునఁ బద్మమతోఁ బాటు రాగముకూడ నాపకపోవుట యొక దురభ్యాసము.

హృదయంగమములగు నిట్టి యుత్తమాదర్శము లతోఁ గూడిన యభినయ కళయందు నిష్ణాతలైన శ్రీ నాగభూషణరావుగారు ఆంధ్రనాటక రంగోద్యమమునకు ముందుముందు లెస్సగాఁ దోడ్పడఁగలరని నానమ్మకము.

లక్కరాజు నరసింహారావుగారు.

“గర్భా” నాట్యము

శ్రీయుతులు సాదామి నీ మెహతా, బి. ఏ. గగన్ విహారియల్ మెహతా, (యమ్. ఏ.) గార్లు “మాడ రన్ రివ్యూ” పత్రికయందు గుజరాతు, కథిమివాడు దేశములం దనాదినుండియు ఆచారముగా వచ్చుచున్న “గర్భా” యను నాట్యవిశేషమును గురించియు, ఆకళ యొక్క పునరుద్ధరణము, ఆందలి సంస్కరణములనుగూర్చి యుసంగహముగా చర్చించియున్నారు. ఆంధ్రులలోగూడ నిట్టి క్రీడావిశేషము లనేకముగ వర్తమానకాలమున జీర్ణ దశనంది, క్రమక్రమముగా రూపుమాయుచున్నవి. ఆంధ్ర

దేశమునందు పలుతావులలో స్త్రీలు “గొబ్బితట్టు” ఆచారముగలదు. ఇయ్యది సాధారణముగా సంకురాత్రిపండుగ సందర్భమున జరుగును. ఇది కొంతమట్టునకు గుజరాతీయుల “గర్భా”ను బోలీయుండును. మరియు ఆంధ్ర బాలికలువేయు “జడకోలాటము” ఘూర్జరస్త్రీల “గోఫా” వంటిదే. ఇదియునుగాక ఆంధ్ర దేశమందీ నాటికిని అచ్చటచ్చట సప్తాహములు, బ్రహ్మసక్రములు, శ్రీరామయుత్సవములు జరుపబడుచున్నవి. వీనియందు రాసక్రీడాదికములను పలువురున్నారే కాని, రానురాను వీని ప్రచారము సన్నగిల్లుచున్నది. అష్టపదులు, గీత గోవిందము, నారాయణ తీర్థులవారి తరంగములు మొదలైనవానిని సంకీర్తనము గావించువారుగాని, అట్టివారి నాదరించి, ప్రోత్సహమొసంగువారుగాని ఆరుగురు కాన్పించున్నారు. ఇట్టి తరంగకాలక్షేపములు, యక్షగానములు, జంగంకలు, భక్తిప్రదీపకములును, అనందసంధాయకములేగాక, జాతీయ భావవిలసితములై ఆంధ్ర త్వమునుగూడ ప్రతిబింబింప జేయుచున్నవి. ఘూర్జర దేశమునం దిట్లు జీర్ణములై, కనుమరగుచున్న నీగర్భారాసక్రీడాది నాట్యకళలు యిరువది, యరవదియైదు సంవత్సరములుగా పునర్వికాసమునంది, నేను పల్లెలు, పట్ట

చిత్రము ౧

ఱము లందంతెటను, విద్యాధికులు, జనసామాన్య మెల్లరచే
సర్వజనానరణముం బడయుటకు ఘోరజ్వర దేశమందలి
యాధునికకవికమారులయొక్కయు, కళా సేనకులు,
కళాభిమానులయొక్క ఉత్తమోత్తమ కృషియేకారణము.
ఆంగ్లలోక మిట్టికళలందు పూర్వము పేదటిక మను
భవించియుండలేదు. వలయు సంస్కారములతో వాని
శైలి పునరుద్ధరించుటకు బూనుకొను భారము కళోపాస
కులను, విద్యావికారదులు నగు పండితజనులపై గలదు.
ఘోరజ్వర దేశమం దీకళావ్యాప్తి యెట్లుకలిగినో విశదీ
కరించు నీవ్యాసము ఆంధ్రుల సంకల్పసిద్ధికి తోడ్పడు
గాకయని కోరుచున్నాను.

“గర్భా” నాట్యము గుజరాత్ కథియవాడు రా
ష్ట్రములకే ప్రత్యేకముగా చెందినదైయున్నది. దీనిని కను
లార తిలకించి, ఆందలి మంజుగానమును వీనులార నాల
కించి నేగాని ఈనాట్యముయొక్క కళాకాళలము సంపూ
ర్ణముగా విదితముగాజాలదు. రమణీయముగు తాళప్రస్తా
రము, తదనుసారియగు సులలితమందగమనము మంజుల
గాన సముపేతమై ఘోరజ్వర దేశస్త్రీల కీనాట్య మమూల్య
కోభను కలుగజేయుచున్నది. ఈ నాట్యవిశేషమును
స్వయముగ వీక్షింపనివారి ఉపయోగార్థమై సంగ్రహ
ముగా వివరించుచున్నాను.

వివిధాలంకారభూషితలగు పెక్కండ్రు స్త్రీలు
చంద్రాకృతిగ నిలచి, తాళయుక్తముగ పాటలు
పాడుచు, తాళమున కనుగుణముగ మందగతుల హృద
యానందకరముగ చరింతురు. వీరిలో ముందుగ నొక
యువిద ఒక్కొక్కచరణముగ చెప్పుచుండును. మిగిలినవా
రందరు దానినే తిరుగబాడుచుండురు. “గర్భా” యందు
“సాఫీ” యనుభాగములుగూడ కొన్నిగలవు. “సాఫీ”లను
పాడునపుడు వానికి తాళముండదు గావున ఊరకనిలచి
పాడెదరేకాని తిరుగుచుండరు. లయప్రస్తారము, అడు
గులసాంధిక, హస్తసంవలనము, తాళమునకై యొకింత
క్రిందికి చంగినపుడు ఇంపగు వీరి శరీరాకృతియు, గాన
గమనముల సమన్వయమును, వివిధాలంకరణములును-ఇవి
యన్నియు నొకచోగలసి నేత్రపర్యమొనర్చుచు ప్రేక్షకు
జనచిత్రముల నెంతయు కట్టివైచును.

“గర్భా” నాట్యము కడుంగడు ప్రాచీనమైనది.
నవరాత్రులందు కాళికాదేవికిని, మిగిలిన దేవతలకును
“గర్భా” యనుపాత్రలచే, నారాధన జరుపుటంజేసి
దానినుంచి “గర్భా” నాట్యమేర్పడినదని యూహింప
వచ్చును. మట్టితో గుండ్రముగా తెల్లనిరంగుల పాత్ర
లనుచేసి వానికిచుట్టును సన్ననిరంగుమునుచేసి పాత్ర
లలో నేతిచే నొకదీపములను వెలిగింతురు. వీనినే
“గర్భా” లందురు. విజయదశమికి నవరాత్రములలో
నీపండుగను తమ తమగృహములందు సలుపువారందరు
నీవిధముగ ఊరిలోని స్త్రీలందరను పేరంటమునకువలె
“గర్భా” నాట్యమున కాహ్వానింతురు. వీరితో పాటు
యింటి యజమానురాలు (గృహిణి) గూడ “గర్భా”
పాత్రను తలపెనిడుకొని నాట్యమునందు పాల్గొనును.
ఈయాచారము నేటికిని గుజరాత్ దేశమున వాడుకయం
చున్నది. అనగా నవరాత్రములలో కడపటి దినమున
అనగా దశమిపండుగకు లోగడరాత్రి, రేయంతయు
“గర్భా”లతో జాగరణచేసి, ఉదయముగుటతోడనే దేవత
నంపకముచేయుటతో బాటు “గర్భా”లనుగూడ నదిలో
విడచివెత్తురు. నవరాత్రములందును, గర్భాలు పాడుట
కాహ్వానింపబడిన స్త్రీలకందరకును “పాటాసము” లన
బడు గుండ్రని చక్కెరబిళ్లలు పంచిపెట్టబడును. ఇప్పు
డిపుడు ఈ తినుబండారములను ఇత్తడిపాత్రలలోనుంచి
(మనవారు ముత్తయిదువులకు వాయనము లిచ్చునట్లు)
యిచ్చుట వాడుకయైనది. ఈవాయనమును “లహానీ”
యనిచెప్పుదురు. ఏయింట నీగర్భాజరుగునో ఆయింటి
గృహిణి నవరాత్రముల నొకదినమున తనవంతు దానము
లొసంగును. మిగుత నెనిమిది దినములందును మిగిలినవారిలో
యథాశక్తి ఉభయములను పెట్టుకొందురు. నవరాత్రిదిన
ములందు ప్రతిపట్టణమునను, ప్రతిపల్లెయందును వీధులం
దన్నిట, యింటింటను నీగర్భాలు వినుపించుచుండును.
ఆప్రాంతములో నివసించు స్త్రీలెవరైనను వీనియందు
పాల్గొనవచ్చును. పురుషులు వీనిని, చూచి ఆనందిం
తురు. పూర్వమునుండియు “గర్భా”లందు మామూలుగ
‘డోలకు’ (ఉత్తర దేశమందలి మృదంగము) వాయించబడు
చుండెడిది. కాని ప్రస్తుతము హాకోనియము మొదలైన

నవీన వాద్యములుగూడ ఉపయోగింపబడుచున్నవి. సాధారణముగానే “గర్బాలు” భద్రకాళీ, బహుచరణీ, అంబాదీ మున్నగుదేవతల ప్రీత్యర్థమై కావించెడి ఆరాధనలు. ఇతర ప్రాంతములందులెనే ఇచ్చట మతమేకళకు ప్రోత్సహజనకమై యున్నది. నాట్యగానములు, మత విశ్వాసమును భక్త్యుత్సాహములను ప్రకటించుచుండును.

ప్రేమగీతమును మరొక క్రీడావిశేషము సర్వసాధారణమై యున్నది. దీనియందు ధర్మనిష్ఠులగు భక్తిశీలమును, కావక్రియావిషయికులగు ప్రేమలెత్తమునకును ఆనంద సందాయకులగు సమన్వయము గుదుర్పబడినది. ఈ భక్తి ప్రపూరితములగు గీతములు సరళమును చక్కని శైలిగలిగియుండుటచేతను, కేవలము కవిత్వమే ప్రధాన

చిత్రము ౨

కథియవాడు దేశమున “రాస” యను మరొక విధమును “గర్బాలు” అధికముగా వాడుకలోనున్నది. బృందావనవిహారియు, నందునిపట్టియునైన గోవిందుడు గోపికలతో సలిపిన రాసక్రీడనుండియే ఈ “రాస” జనించెనని చెప్పవచ్చును. కథియవాడునందు స్త్రీపురుషులు భయులును పాల్గొనజాలెడి “సంయుక్త రాసక్రీడలు” నేటికిని ఆచారముగా వచ్చుచున్నవి. స్త్రీలకు ప్రత్యేకముగ నెట్లు రాసక్రీడగలదో పురుషులకును అదేవిధముగా ప్రత్యేక రాసక్రీడయును గలదు. పురుషులు “దండీ”ల నెడి చిరుగంటలు కట్టబడిన చిన్నకర్రలను చేతబూని వానితో తాళమువేయుచు, వలయాకృతిగ తిరుగుచు పాడుచుందురు. ఈక్రీడయందు గానమాధుర్యము కంటెను, వారినటన కాళలమే ప్రధానముగా మనదృష్టి వాక్కించును. దేవీ సంబంధమును “గర్బాలు”గాక శ్రీకృష్ణుని

ముగాలేక సంగీతమున కధికముగా తావోసంగబడియుండుటచేతను ఇయ్యది, ఆధునికకవులు రచించుచున్న గీతములకంటెను అన్నివిధముల నెక్కువ జనాదరణను బడయుచున్నవి. శ్రీ. మీరా బాయ్, నల్లబ్ గార్లు రచించిన “గర్బాలు” గీతములు, శ్రీ. నరసింహ మెహతాగారు రచించిన “రాస” గీతములు చాలా ప్రచారమునందున్నవి. శ్రీ కృష్ణలీలను వర్ణించు సుప్రసిద్ధ కవిశేఖరులగు దయారాంగారి “గర్బాలు” గీతము లిప్పటికిని గుజరాతుదేశమున పెక్కుతావుల పాడబడుచునే యున్నవి. పూర్వకాలమున దీ “గర్బాలు” నోటబాడుచు ఒకరి నుండి యొకరు సేర్పుకొనుసాంప్రదాయముగ నేర్పడెనేగాని వ్రాతమాలముగ రాలేదు. ఇటీవల ఆధునికకవుల “గర్బాలు”లను వ్రాయగడంగుచున్నారు. వేర్వేరుకాలములం దాయాకవులు రచించిన “గర్బాలు”లు నేకరింపబడి

ముద్రింపబడుచున్నది. వర్తమానకవులలో నెక్కుడు ప్రఖ్యాతి వడిసినవారు నందలూర్ డి. కవిగారు. వీరి గీతములందు సరసమున, ప్రాధమున నగు కవనమేగాక మంజులమగు గానముకూడ నిమిడియున్నది. మరియు వీరు తమగీతముల కేర్పరచిన రాగతాళములు (మట్టులు)మిగుల ముఖ్యమై “గర్భా”లను ప్రత్యేకముగ అనుమలించియున్నది. వేర్వేరు సమయములందు బాడుట కనువగునటుల వివిధములగు గీతముల నెన్నింటినో వీరు రచించిరి. వీరుగాక మరియు శ్రీయుతులు, యస్. బి. దినాతియూ, భుబర్ దార్, బోత్కర్, కేశవసేక్, దేవపట్టిపార్థూర్, త్రిభువనవ్యాస మొదలగువారు పెక్కుమంది ‘గర్భా’లను వ్రాయువారు లేకపోలేదు.

కొలది సంవత్సరములుగ, జానపదుల పాటలందున, పల్లెటూరి ప్రజల “గర్భా”గీతములందును ప్రజలెక్కుడు శ్రద్ధచూపుచున్నారు; పట్టణములందలి విద్యార్థికులగు స్త్రీలుపైతము వానిని బాడుచున్నారు. పల్లెటూరి పాటకజనులచే పాడబడెడి గ్రామ్యభాషయందు రచింపబడిన ఈ “గర్భా”లు ప్రత్యేక కళాస్వరూపమును కలిగియున్నవి. వీనియందలి కవిత్వమంతటి లక్షణయుక్తముగావనినను, సుధురమును, సమ్మోహనమునునగు వానిగానము మాత్రము వానికెచ్చిట లేనివన్ని దెచ్చుచున్నవి. సహజ

మగు, అకృత్రిమత్వలియుండు వ్రాయబడియుండుటచే నియ్యది చదువుటకంటెను పాడుట కెక్కువ ఆహ్లాదకరముగ నుండును. ఇట్టిఅమూల్యమగు పాటకజనుల పదమునను వానియంతట నవి నశింపకుండ పునరుద్ధరించి, విద్యార్థి కలకు వీనిరన్యూతను ప్రకటించినవారు కథియవాడునందలి రాన్ పూరు “సౌరాష్ట్ర”యను గుజరాతి వారపత్రికా సంపాదకీయవర్గమునకు జేరిన శ్రీ బావర్ చంప్ మేఘాని గారు. గుజరాతు, కథియవాడునందు నివసించెడిలోఘులు, భిల్లులు, ఖావెసులు, టెడ్లు మొదలైన వేర్వేరు తెగల వారిలో నీనాట్యము లిప్పటికిని వాడుకయందున్నవి. సామాన్యముగా నవరాత్రములందు దేవీపూజల సందర్భమునందీ “గర్భా”లు జరుపబడుట వాడుకయైనను, క్రమముగా నీయాచారము పేక్షింపబడుచువచ్చెను. కాని గడచిన ౨౦ లేక ౨౫ సంవత్సరములదిగా మరల నీ “గర్భా”లు పునరుద్ధరింపబడి, వినూత్న భావములతో నవీనకళలతో నిర్వచింపబడుచున్నవి. ఒక నవరాత్రి, “పూజా”పండుగలందేకాక జన్మదినోత్సవములు, వివాహములు మొదలైన శుభసమయములందుగూడ మతసంబంధ మెంతమాత్రమును లేకయే విలాసార్థమీ ‘గర్భా’ నాట్యములు జరుపబడుచున్నవి. అందుచే ప్రస్తుతము గుజరాతు, కథియవాడు దేశములందు సామాన్యముగ పాఠశాలలు, కళాశాలలు,

చిత్రము ౩

సభలు, సమావేశములు, నాటకములు, ప్రదర్శనములు, అన్నిటియందును ఈ నాట్యము ప్రదర్శింపబడుచునే యున్నది. ఆస్థినమాసాదియందు గుజరాతుదేశమున కరిగిననో దేశము దలెడల స్త్రీలీ నాట్యమును గావించుట చూడవచ్చును.

ఈగర్భాలం దిటీవల నూతనముగా కొన్ని మార్పులు చేయబడినవి. పూర్వకాలమునందు చేతులు తట్టుచు మాత్రమే తాళమును వేయుచుండెడివారు. ప్రస్తుతము “కలశము”లను వెండిగిన్నెలతోను, “తంబూర” “ఖంజరీ”, “మంజీరా”, మొదలైనవాని నుపయోగించి మంజులారవములను జనింపజేయు చున్నారు. స్త్రీలు కొన్నిసమయములందు మృగ్గాయపాత్రలలో దీపములు వెలిగించి వానితో నాట్యమును సలిపెదరు.

ఈ “గర్భా”లందు “గోస్థా”యను మరొక నాట్య విశేషముగలదు. అదియును ఇప్పుడిప్పుడే పునరుజ్జీవమును గాంచుచున్నది. ఇందు పాల్గొనెడి స్త్రీలు పాటల బాడుచు, వలయాకారముగ తిరుగుచు పైనుండి వ్రేలాడ గట్టబడియుండెడి త్రాళ్లను జడగా అల్లి, మరల నాజడను విప్పెదరు. ఇయ్యది జడకోలాటమును బోలియుండును. ఈనూతన విధానములన్నియు “గర్భా”నాట్యమునకు వింతకోభను సమకూర్చినవి. “గర్భా”లందు నాట్యమున కక్కుడు ప్రాధాన్యమొసంగబడుచు, క్రమాభి

వృద్ధినందుచున్నది. ఇదివరలో లేతరంగులు గల చీరలను ధరించువా రిటీవల కొలది సంవత్సరములనుండి, రాజపుటానా, కఢియవాడు ప్రాంతములందు అద్దంపబడుచున్న చుండారీ, బాంద్ భానీయను చీరల క్రొత్తరకము లెక్కువగా వాడబడుచున్నవి. వీని అంచులపై వెండి, బంగారు జల్లరులచే నందముగా అల్లికవేయబడి యుండును. సామాన్యముగా నీ నాట్యములు రాత్రి వేళలందు జరుపబడుటచే దీపకాంతులముం దీచక్కని, నిండువల్లములు వింతరంగుల నీనుచుండును. స్త్రీలు తమ పాదముల ధరించు అందియలచిరుమ్రోతలు వారి కోమల కంఠస్వరమునందు మేళవింపబడి వారిగానమును మరింత ఆహ్లాదజనకముగ జేయును. “గర్భా”యందు, వర్ణము, గానము, సాబర, మాధుర్యము లిమిడియున్నవి. ఇది యొక సుందరమును, సుమనోహరము నగు కళాస్వరూపము. ప్రజల విజ్ఞానమును, ఆత్మతత్వమును ప్రకటింపగల లలితమగుకళాసాధనము. విద్యాధికులందును, సామాన్యజనులలోను సమధికాదరణమును గలిగియున్నది. వ్యక్తి సమష్టివీరితానందముల దొకటియై, భరతవృత్త కళాసాంప్రదాయములకును, కళాభ్యున్నతికిని మిక్కిలి తోడ్పడుచున్నది.”

నీలారాజు వెంకట శేషయ్య

కడచిన డిసెంబరునెల 29, 30, 31, తేదీలలో అఖిల భారతమితవాద మహాసభ పండ్రెండవ సమావేశము మద రాసునగరమున జరిగినది. ఆసమావేశము నలంకరించిన పెద్ద లలో శ్రీయుతులు శ్రీనివాసశాస్త్రి, సప్రూ, సెలెస్టావ్ ినస్సామిఅయ్యర్, చింతామణి, రామచంద్రరావు మున్నగు ప్రముఖులు గలరు.

మొత్తము ప్రతినిధులందరును గలిసి ౨౦౦ మంది యుండురు. పెద్దలలో రంగ నాథముదలి, జతీంద్రనాథవసు మున్నగు నే యిద్దరు ముగ్గురో తప్ప మిగిలినవారందరును నూల్లతోనే సభాభవనము నలంకరించిరి. ఇది మిక్కిలి విచారకరమగు సంగతి. విదేశవస్తువులను, విదేశవస్త్రు ములను ఉపయోగించుట నష్టమైనచో-బహుశః మిత వాదు లీ సిహంతము నొప్పుకొనరు-విదేశీయముగు జీవిత విధానము ననుసరించుట అంతకుమించిన నష్టము. మొ దటిది కేవలము భౌతికము: విదేశవస్తువులను దీసి పార వైచుట సాధ్యము. కాని రెండవది ఆచరణము మానవుని కీవితము శాసించుచున్న మానసిక స్వాతంత్ర్యమునకు సం బంధించినది. మొదటిది భౌతికదాస్యము, రెండవది నైతికదాస్యము. భౌతికదాస్యముకన్న నైతికదాస్యము మారురెట్లు భయంకరము. మనము ఆంగ్ల దేశమున, ఆంగ్లే యుల సంఘములో, నిరంతరము దిరుగుచుండు నవసరము లలో నాని కేవలభావలనే పూర్తిగ స్వీకరించుట యవ సరమైన నగుగాక. కాని భారతదేశములో, భారతీ యులనడుమ, భారత జాతీయతను చాటుచు, భారతీ యుల స్వాతంత్ర్యపరత్వమును ధంకామ్రోగించి ప్రపంచ మునకు బ్రకటింపవలసిన యిట్టిసందర్భములలో యువకు లకు మార్గదర్శకులుగ నుండవలసిన పెద్దలు భౌతికముగ, నైతికముగ విదేశీయదాస్యమునే ప్రకటించుకొనుటకు సంసిద్ధపడినచో ప్రపంచము మనలను ఏదృష్టితో గ్రహిం చుకో ధీమంతు లూహించుకొందురు గాక. ఐన నిది అధ్యక్షులు, ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు, తమ యుపన్యా సములలో నూచించిన మితవాదుల 'ఆధునికనాగ

రకతావిశ్వాసము'నకు 'ఆధునికవిజ్ఞానవిశ్వాసము'నకు నిదర్శనమైనచో, నది మిక్కిలి శోచనీయ మగునవస్థ.

సహజముగ, సమావేశము మూడుదినములలోను, చాలభాగము నాక్రమించినవి, తీరుమానముల వరుసలో గూడ చాలభాగము నాక్రమించినవి (తీరుమానములువ్యా సము చివరనీయబడినవి.) లండన్ సభనుగూర్చిన నిర్ణయ ములు. ఇవికాక మరిరెండుపెద్ద తీరుమానములు గలవు. అందొకటి తూర్పుఆఫ్రికా భారతీయులకు సంబంధించి నది. రెండవది స్వదేశసంస్థానములకు జెందిన తీరుమానము. ఇదియు చాలభాగము ఏదోవిధముగ లండన్ సభకు సంబం ధించినదే. ఈసందర్భమున గమనించవలసిన యంత మొకటి కలదు: సంస్థానములసమస్య మిక్కిలి క్లిష్టమైనది. సాం ఘికసమస్యతో బాటుగ హిందూదేశపు స్వరాజ్యప్రాప్తికి నిరంతరముగ నడ్డు దగులుచున్న ప్రబలనిరోధములలో ప్రధానమైనది. ఇట్టి ప్రధానాంశమునకు సంబంధించిన తీరుమానము, చర్చకుపాలగుట కనట బేదాభిప్రాయమే లేకపోయినను, అగమపక్షము, నాయకుల వ్యాఖ్యానము నకైన పూర్తిగ తిరియుండెను. ఇట్లయ్యి, సప్రూ, చింతా మణి, రామచంద్రరావు మున్నగు ప్రముఖులు, విషయ ము బాగుగ జరిగిన నాయకు, లచటనుండియు దానిని ర వ్యంతయు వివరించి చెప్పకపోయిరి. మామూలు ప్రతినిధుల కిది యొక గొప్పనష్టము. ఇంక ఉపన్యాసముల నాక్రమిం చినది ఇరిక్ ప్రకటనము ఈయుపన్యాసములలోగూడ చాలభాగము కాంగ్రెసును దూషించుటతో ముగిసినది.

అధ్యక్షులగు శ్రీయుత ఫిరోజ్ సెత్తా గారు చెప్పినట్లు ఈప్రముఖులలో చాలమంది, ఇంతకుముందు, ఏదో ఒకవిధముగ ప్రభుత్వాంగముతో ప్రత్యక్షసంబం ధము గలిగియుండినవారు. శ్రీయుత శ్రీనివాసశాస్త్రి గారు సెలవిచ్చినట్లు ఇప్పటి పరిస్థితుల క్లిష్టత్వము అసాధారణము; నాటిలేనిది. ఇట్టియీ సందర్భమున మితవాదులు తమబాధ్యత నెంతవరకు నిర్వహించినదియు తెలిసికొనుట అవసరము.

మితవాదుల కార్యక్రమమునుగూర్చి సమాలోచించు నపుడు మనము రెండు సంగతులను మాత్రము గట్టిగ జూప కముంచుకొనవలయును. మొదటిది ఆధినివేశప్రతిపత్తి (Dominion Status); రెండవది శాసనబద్ధమైన ఆంధో శనము. మొదటిది ఆదర్శము; రెండవది ఆదర్శమార్గము, ఆధినివేశ ప్రతిపత్తి తప్ప భారతదేశమునకు ఆశీషడవగిన రాజకీయాన్నత్యము వారివృత్తికి కనబడదు; వారియభిప్రాయము ప్రకారము ఆంగ్ల భారతదేశముల యీన్నే హము, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యముతోడి సంబంధము భారతీయుల మహాభాగ్యములనల లభించినవి. ఇట్టియాసంబంధమును వదులకొనుట యాత్మద్రోహము. మనము గట్టిగా వాదించినచో ఇంగ్లీషువారు మనకు ఆధినివేశప్రతిపత్తి నిచ్చితిరెదరు. అందుచేత ఈ ఆధినివేశ ప్రతిపత్తిని సంపాదించుటకు గూడ మనకున్నది ఒక్కటే సాధనము. అది శాసనబద్ధమగు నాందోశనము. విశ; శాసనబద్ధము అనుపదమున కర్థముమాత్ర మింతవర కెరును స్పష్టముగ వివరింపలేదు. మితవాదుల యభిప్రాయము ననుసరించి ప్రభుత్వములో పదవుల నంగీకరించుట మొదలు పైమనుకమిమను బహిష్కారము వరకు శాసనబద్ధమగు విధానము; కాని గాంధీమహాత్ముని ఆసహాయోద్యమము మాత్రము ట్లుకాదు! ఎట్లయిన నేమి, మనకిచ్చుట కావలసినది మితవాదుల ఆశయము; దానిసాధనము. ఆసహాయోద్యమము శాసనబద్ధమా కాదా యను చర్చయివల ననవసరము. పైన జెప్పినట్లు వారియశయము బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునకు లోబడిన స్వాతంత్ర్యము; దానికిసాధనము శాసనబద్ధమయిన ఆంధోశనము. ఈరెంటిపై నాధారపడియే నేటి వరకు వారికార్యక్రమము నడిచినది. దీని ననుసరించియే మొన్నటి పండ్రెండవ మితవాద మహాసభ కార్యక్రమము గూడ సాగినది. అధ్యక్షుని యొక్కయు, ఆహ్వానసంఘాద్యక్షునియొక్కయు నుపన్యాసములును, సభవారి తీరుమానములును పైసంగతులను స్పష్టముగ జాతినవి.

“ఆధినివేశప్రతిపత్తి మనకీయరాదని ఇంగ్లండు దేశము తలచినను ఈయకతప్పదు; అట్లేముకుంటుంటు సాధ్యమైనను, అట్టికోరిక ఇంగ్లండుకు ఉండదు. ఇది మాగట్టినమృతము. కావుననే మాలత్యము ఆధినివేశప్రతిపత్తి.” (అధ్యక్షుడు: సర్ నెత్తా)

“కావున, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యంతర్గతమైన, సంపూర్ణమగు స్వాతంత్ర్యము మాపక్షముయొక్క ఆశయముగ నున్నంతకాలము, నాదలము, శాసనబద్ధమగు ప్రతిఘటనము (Constitutional Oppositi), శాసనబద్ధమగు సహకారము (Constitutional Co-operation) పై యాశయమునకు సాధనములుగ నున్నంతకాలము మాపక్షముయొక్క కాని, దేశముయొక్కగాని భవిష్యత్తును గూర్చి మేము భయపడవలసిన యవసర మేమియు లేదు.”

(ఆ. సం అధ్యక్షులు: సర్. సి. పి. రామస్వామి అయ్యగారు.)

వీరిరువురి ఉపన్యాసములను హిందూదేశము నేడే ఆధినివేశప్రతిపత్తికి తగియున్నదని నిర్ధారించు ప్రబలవాదములు. రామస్వామి అయ్యగారు తమరాజకీయ పరిజ్ఞానము నంతను వినియోగించి, ఏదేశములోనైనను రాజకీయ స్వాతంత్ర్యము వచ్చినమీదటనే యభివృద్ధి సాధ్యమైనదని చక్కగా నిరూపించిరి. నెత్తాగారు తమ ఉపన్యాసమున చాలభాగము ఇర్విక్ ప్రభుత్వ గారి ‘రాండ్ టేబుల్ సమావేశమును’ గూర్చిన ప్రకటన భాగతీయు లంగీకరించి తీరవలయునను వాదమునకు వినియోగించిరి. వారి యభిప్రాయము ప్రకారము దాని నంగీకరింపకున్నచో “హిందూదేశము మిక్కిలి గొప్ప తప్పు చేసిన దగును.” కాని, ౧౯౧౯ సం. గన్నే మెంట్రీ ఆఫ్ ఇండియా చట్టముయొక్క * ఉపాధ్యక్షము లోని యంశములలో మార్చేమియు నుండదని పార్లమెంటులో ప్రభుత్వము ప్రకటించినదికదా. అట్టిచో మన సహకారమున కవకాశమెక్కడ? అనుసందేహము ప్రబల

* హిందూదేశమునకు బాధ్యత యుత ప్రభుత్వము, ఒక్కసారిగ గాక, క్రమక్రమముగ నొసంగబడుననుబ యు, ఇట్లు క్రమముగ నెప్పుడెప్పు డెంతెంతయభివృద్ధిని పొందవలయునో ఆ పరిమాణమును నిర్ణయించు నధికారము పార్లమెంటుకే కలదనుటయు ఈ యుపాధ్యక్షముయొక్క సారాంశము.

3. సంత్వ_ప్తి

(మొదటి బహుమానము) ౧-3 శ్రీయుత యం. కె. రంగస్వామి అయ్యంగారి చిత్రములు.

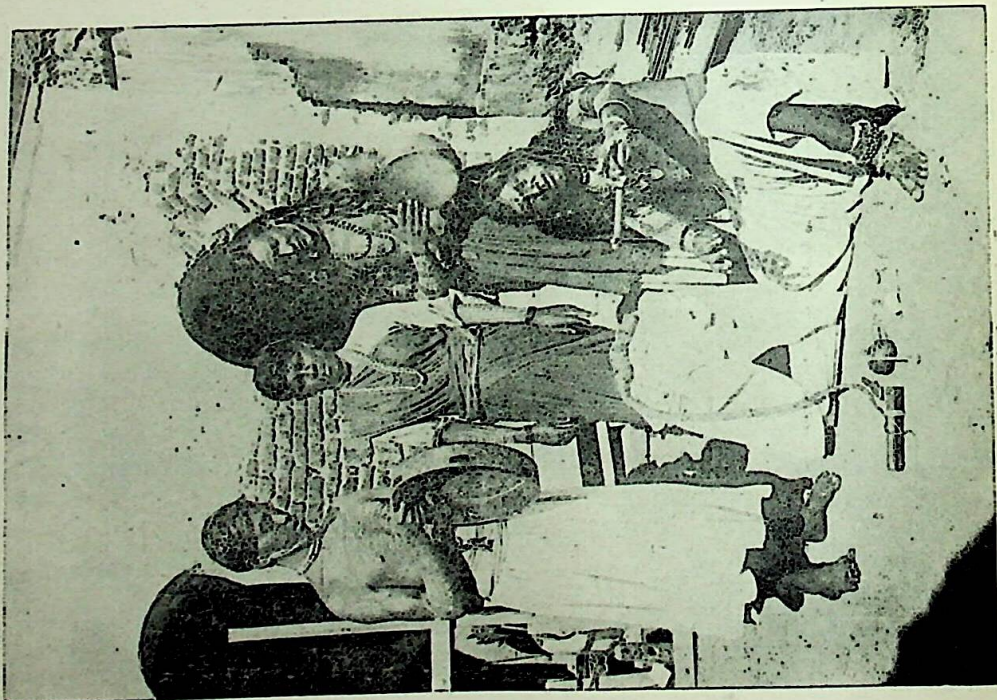

౪. కణ్వనదీస్నానఘట్టము-అంగరవద్ద

(మూడవ బహుమానము) శ్రీయుత యం. నాగేశ్వరరావుగారి చిత్రము

౬. నమ్మద్రప్రాంత ప్రకృతి-విశాఖపట్టణం
(రెండవ బహుమానము)
శ్రీయుత వి. కేశ్వరిగారి చిత్రము.

౫. 'మల్లేశ్వరమ్మా' మల్లేలు యీ రెల్లినత్యం చూడండి :

శ్రీయుత కె. ఆర్. రాజరత్నముగారి చిత్రము.

కుండవచ్చును, ఐన నట్టి సంఘమును పాత్రకాల వలయు నని వారి యభిప్రాయము. వారు తలచినట్లు సంఘము లేకుండ చేసికొనుటకు దగు ప్రబలకారణము లేవియు లేవన్నను, ఆయనమానము ప్రబలుటకే తగుకారణము లగవడుచున్నను, మనము వైస్రాయిగారి యాహ్వానము నంగీకరించియే తీరవలయును. ఇందుకు వారికిగల కారణ మొక్కటియే వారికే కాదు, మితవాదులందరికి గూడ ప్రకటనము సంగీకరించుట కదియే కారణము. “ప్రస్తుత స్థితిగతులలో ఆనిర్బంధములు, ఆపగతులు ఉండవని వాదన మొనర్చుటకు ప్రభుత్వమునకు కేవలము అసాధ్య మైపోయినది. కాని ఆంధ్రమాత్రముననే పార్లమెంటు అవసరమైతే, వానిని తొలగించవని భావించువాడను” అని వారి వాదము. ఇట్లు మనమందరము నమ్ముటకు, మితవాదులు నమ్ముచున్నారని గదా యన్నదితప్ప మరి యొకకారణ మేదియు గానరాదు.

ఎట్లయిన నేమి, వైస్రాయిగారి యాహ్వానము ననుసరించి, లండనులో జరుగబోవు సభ రాండ్ టేబుల్ సమావేశమనియు, నచ్చట చర్చింపబడు విషయము అధినివేశప్రతిపత్తినిధానమే యనియు ఒకనమ్మకము దేశము లోని రాజకీయనాయకులను, చాలమంది, నానహించినది. కాంగ్రెసులోనే చాలమంది యట్లు తలచువా రున్నప్పుడు మితవాదులూరు యొక్క చెప్పవలసినదేమి? మొత్తము మీద నీగడవిడ, యీతొందర చాలవిచిత్రముగ మాత్ర మున్నది. ఇర్వియగారి ప్రకటనములో నెచ్చటను, రాండ్ టేబుల్ సమావేశము అనుమాట లేదు. ప్రతిపత్తినిర్ణయమునుగూర్చిన వాదనముగాని, మానవగాని యెందు ను గానబడదు. సభనుగూర్చి ప్రకటనమున నిట్లున్నది: “అందుచే, నైపుకు కమిషనువారున, పెంట్రీల్ కమిటీ వారును తమనిర్ణయములను ప్రకటించిన తరువాతను, బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారికి, ఇండియా ప్రభుత్వముతో సంప్రదించి, ఉన్న సామ్యమునుబట్టి పైనిర్ణయములను సమాలోచించుటకు అవకాశము గలిగినవిషయము, వారు (బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు) బ్రిటిషు ఇండియా ప్రతినిధులను, స్వదేశసంస్థానముల ప్రతినిధులను ఆయాసందర్భము లనుబట్టి, కలిసికాని, లేక వేరువేరుగాగాని తమ్ము

గలిసికాని, భారతదేశసమస్యలనుగూర్చిన సమాలోచనము సాగించుటకై యాహ్వానించెదరు. ఈపద్ధతివలన ఈక్లిష్టసమస్యపై, సాధారణముగ, నేతిభావముతోగూడుకొన్న నిర్ణయములను పార్లమెంటువారియెదుట నుంచుటకు వీలగునని వారియశ.”

ఇంచుటను రాండ్ టేబుల్ అనుపదమురాలేదు. ‘సమాలోచనములను సాగించుటకై’ అన్నచోటమాత్రము (For the purpose of Conference and discussion) అనుమాటలుపయోగింపబడినవి. ఇంతటి కాన్ఫరెన్స్ (Conference) అనుపదమే ‘రాండ్ టేబుల్ కాన్ఫరెన్స్’ తీర్మానముల కాధారమై యుండవచ్చును.

ఇంక, అధినివేశప్రతిపత్తిని గూర్చి యిట్లుకలదు:

“...కాలపరి పక్షముబట్టి హిందూదేశము సామ్రాజ్యములోని తక్కిన దోమిని యనుమతో సమానముగ ప్రతిపత్తిని బడయుటయే బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారి కోరిక యని బ్రిటిషు మంత్రులు పెక్కు సార్లు బహిరంగముగ ప్రకటించియే యున్నారు. కాని ౧౯౧౪ సంవత్సరపు చట్టమును అమలుపరచుటలో ప్రభుత్వమువారికిగల యభిప్రాయములనుగూర్చి హిందూదేశములోను, ఇంగ్లండులోనుగూడ సంఘములు కలిగినవి. అందుచేత, ౧౯౧౭ వ సం॥పు ప్రకటన ప్రకారము, హిందూదేశముయొక్క శాసనబద్ధమైన అభివృద్ధికి సహజ లక్ష్యము అధినివేశప్రతిపత్తియేయను సంగతి దానిలోనే గర్భితమైయున్నదని స్పష్టముగ బ్రకటించుటకు బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు, తమపక్షమున, నమ్మ నియోగించి యున్నారు.”

కాలము పరిపక్షమైనప్పుడు దోమినియక్ ప్రతిపత్తిని అనుభవించుటను గూర్చియు, మనరాజకీయాభివృద్ధికి సహజమైన లక్ష్యము దోమినియక్ ప్రతిపత్తి యనుటనుగూర్చియు ప్రభుత్వముగాని, దానికి సంబంధించిన యేవ్యక్తిగాని, యెన్నడును, ప్రతిమాటాభిప్రాయము బ్రకటించియుండలేదు. నైపువారిపోర్టులో ఇంచుమించు సగముభాగ మాక్రమించిన సర్ మాల్కమ్ హాయిల్ గారు

గూడ వైసంగతిని ప్రసిద్ధమగు తమ * ఉపన్యాసములో బిష్టుకొనియేయున్నారు. ఇట్టిచో, మనకు కావలసినది లక్ష్యము డొమినియన్ పదవియే యను నధికారినిర్ణయము కాదు. ౧౯౧౯ సం॥ చట్టము ప్రకారము హిందూ దేశపు డొమినియన్ ప్రతిపత్తికి కాలము పరిపక్వమైనదా లేదా యని నిర్ణయించు నధికారము పూర్తిగ బ్రిటిషుపార్లమెంటు చేతిలో నున్నది. ఆయధికారమును లాగికొనుటయే మన విషయము చేయవలసినపని. ఆయధికారమును సంపాదించుటయే మనకు గావలసినది. ఇట్టిమార్పునకు అవకాశమిచ్చునప్పుడే వైస్రాయి గారి లండన్ సభ, రాండ్ టేబుల్ సమావేశమగును. కాని యిట్టి యధికారపరివర్తనమును గూర్చిన నూచన రవ్వంతయు ప్రకటనలో గన్వింపదు. కాబట్టియే గాంధీమహాత్ముడు ౨౩ డిసెంబరు నాటి ఢిల్లీ సమావేశమున 'సభసమావేశము డొమినియన్ ప్రతిపత్తిని నిర్ణయించుటకే' యని ప్రభుత్వమువారు వాగ్దానము నీయవలయునని పట్టుబట్టినాడు. లండన్ సభకు రాండ్ టేబుల్ తత్వమును సమకూర్చుటయే దీని యభిప్రాయము. మరియు, మితవాదులకైనను డొమినియన్ ప్రతిపత్తి వెంటనే కావలయును. ఎన్నడో కాలము పరిపక్వము కావలెనను నభిప్రాయమునువారంగీకరింపరు. ఈవిషయమున నెత్నాగారు తమయభిప్రాయము నిట్లు వెల్లడించినారు.

"వెంటనే అధినివేశ ప్రతిపత్తిని స్థాపించుటనుగూర్చిన సమస్య చర్చనీయాంశములనుండి తొలగింపబడినచో, మేముసభలో (లండన్ సభలో) పాల్గొనుట కంగీకరింపజాలము."

(అధ్యక్షోపన్యాసము.)

లండన్ సభయందు పాల్గొనవలయునను తీరుమానము నుపపాదించుచు, సప్రూగారిట్లు చెప్పిరి.

* ఇది 1924 సం॥లో సర్ మార్క్వం హెయిలీగారు హోం మెంబరుగ నున్నప్పుడు భారతాసనసభలో నొసంగిన యుపన్యాసము. ఇందు వారు, 1917 సం॥నాటి ప్రకటనలో నూచింపబడిన బాధ్యతాయత ప్రభుత్వము డొమినియన్ ప్రతిపత్తి కాదనియు, బ్రిటిషురాజ్యాంగవేత్తలు ఆలోచించి బుద్ధిపూర్వకముగనే ఆపస్తాపనమునకుగొందిరినయు చెప్పిరి. ఇచ్చటి రాజకీయనాయకులు మాత్రము అది డొమినియన్ ప్రతిపత్తియేయని తలచుచుండిరి. అందుచేత హెయిలీగారి వ్యాఖ్యానము వారిని కలవరపరిచినది. తమవాదమును సమర్థించుకొనుచు వారివిషయమును నెహ్రూరిపోర్టులోచాలమారము చర్చించియున్నారు.

"డొమినియన్ ప్రతిపత్తి సిద్ధాంతమునకును, దాని తత్వము ప్రాప్తికిని సంబంధించినంతవరకు మితవాదులు ఇచ్చటగాని, దేశమునగాని ఉత్తమమును పోరాటము సాగించెదరు."

ఈవిధముగ, లిబరల్ పక్షమువారికి గావలసినది, వెంటనే డొమినియన్ ప్రతిపత్తిని స్థాపించుటయే, ఇంతకన్నతక్కువ వారికైనను అక్కరలేదు. కాంగ్రెసుకూడ దానితో తృప్తిజెందును. అ. ప. సభవారిచే నామోదింపబడిన నెహ్రూరిపోర్టుకూడ దాని నంగీకరించుచునే యున్నది. నెహ్రూరిపోర్టును మితవాదులు సంపూర్ణముగా నామోదించియుండిరి. ఇంతయైనను, వైస్రాయిగారి ప్రకటనము వైసంగతినిగూర్చి మానముదాల్చినది. ఈది నిర్ణయముజేయు నధికారమును పార్లమెంటుకే యిచ్చినది. "ఈసందర్భమున ప్రతి బ్రిటిషుపక్షమునకును తన యిష్టమునచ్చినట్లు ప్రవర్తించుటకు సంపూర్ణముగ నధికారము గలదు" అని కూడచెప్పచున్నది.

ఈవిధముగ, నెట్లుమాచినను, వైస్రాయిగారి లండన్ సభలో రాండ్ టేబుల్ తత్వము రవ్వంతయు కనబడక పోయినను, ఈలోపము చెలిసియుండియు, బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు, బుద్ధిపూర్వకముగ, దానిని సవరించుకొనుట మానివైచినను, ఇచ్చటి రాజకీయపక్షములన్నియు నేకగ్రీవముగ నంగీకరించిన డొమినియన్ ప్రతిపత్తికి లండన్ సభతో నెట్టి సంబంధము లేకపోయినను, అంతయే కాక, దానినితిరస్కరించు నూచనలు ఎన్నియో స్పష్టముగ గనబడుచున్నను, లిబరల్ పక్షమువారు వైస్రాయిగారియాహ్వానము నంగీకరింపవలయునని తీర్మానించిరి. మూడుదినములు కాంగ్రెసును దూషించుటతో కాలక్షేపముచేసిరి. పైపెచ్చు, కాంగ్రెసువారు కల్పించుదుఃస్థితినుండి దేశమును రక్షించుట తమ విధి యని తమ

కరుణామయత్వము బ్రకటించి, యొకవిధముగ, నిటుపై నవరింపజేయు ప్రభుత్వమువారి నిర్బంధవిధానమునకు ఆహ్వాన మందిరి. వింటర్ట్వే ప్రభువులకు, ఓడ్యయర్లకు ప్రోత్సాహమొసంగిరి.

ఇంగ్లీషుపత్రికలు, ఆంగ్లోఇండియన్ పత్రికలు నప్పుడే నిర్బంధవిధానమును ప్రోత్సహించు చున్నవి. భారతదేశపు శత్రువులు భారతీయ నాయకుల నిర్బంధమును సూచింప మొదలిడినారు.

పైముప్పత్రిక ప్రతినిధి డిల్లీనుండి యిట్లు వ్రాయుచున్నాడు.

“న్యాయశాసనము నమలుజరుపుటతో ఇండియా ప్రభుత్వమువారి నూతనవత్సర మారంభించును. హింసాపద్ధతులకు, మామూలు సేరములకు, సమిష్టి శాసనోల్లంఘనమునకు జేందిం సంస్థలకు సేగాక, ప్రజలను సేరములకు బురికొల్పు ఉపన్యాసములకు గూడ నీశాసనము వర్తించును.”

వింటర్ట్వే ప్రభువు గాంధీయహాత్ముని నిర్బంధమును సూచించుచున్నాడు.

ఇట్టి నాశలకు, సూచనలకు మితవాదుల యీశాంతిక్షోణి బాధ్యతలు, ఇంట్లు సెల్లు దోహద మొసంగునో తమ ప్రతికూల ప్రచారము ఈపద్ధతిని సాగినచో, దేశ మే స్థితికి వచ్చునో, ‘బాధ్యతలను’ ప్రకటించు సెలెబ్రాట్, సెల్లై మున్నగు మిత్రవాద నాయకులు, కొంచె మూహించుకొనియున్న బాగుండెడిది. ఈసందర్భమున, ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులకు రామస్వామి అయ్యరుగారు తమ యుపన్యాసమున జెప్పినమాటలు గమనింపవలెనవి. “మరియు, ప్రజాక్షేమమునకై, స్వార్థత్యాగులు, నిష్కల్మష దేశభక్తులను వారిచే నడిపింపబడినదియు, ఇంచుమించుగ మాతృసభ్యులందరిచే ననుసరింపబడినదియు నగు భారతదేశము మహాసభ్యులంటి మహాసంస్థల పలుకుబడిని ఊహింపజేయగోరువా లెవ్వరు నుండరు.”

మితవాద నాయకులు పైవాక్యమున గర్భితమైన మున్న భావమును పూర్తిగ బోధపరుచుకొనుట యు

క్రమము. రామస్వామి అయ్యరుగారు తమ యాయభిప్రాయమును పూర్తిగ నమలుపరిచెదరనియే, లోడి మితవాదులచే అమలుపరిపించెదరనియే నమ్మెదము.

తీరుమాసములు

౧. వైస్రాయిగారిచైలుబండిని భగ్గుముచేయుటకై కావించబడిన హూరప్రయత్నమును తీవ్రముగ ఖండించుచు, భగవదనుగ్రహమున, వైస్రాయిగారును, వారి భార్యయు సపరివారముగ తప్పించు కొన్నందుకు వారి నీసభవారభినందించుచున్నారు. భారతీయులదీవితమునకు, విజ్ఞానమునకు పూర్తిగ విరుద్ధమైన యీ సేరము హేయమని యీసభవారు నిర్ణయించుచున్నారు.

ఈతీరుమాసమును టెలిగ్రాముద్వారా వైస్రాయిగారి కందజేయుటకు ఈసభవారధ్యక్షున కధికారమిచ్చుచున్నారు.

౨. మితవాదపక్షసభ్యులలో ప్రముఖులుగ నుండిన శ్రీయుత నారాయణవిష్ణుగోఖలే, సర్గంగాధరచిట్టపిస్, గోకర్ణామిత్రా గారల మరణమువలన దేశమునకు గలిగిననష్టమును ఈసభవారు గుర్తించుచున్నారు.

౩. 1929 సం॥ ఆక్టోబరు 31 తేదీనాడు వైస్రాయిగారు గావించిన ప్రకటన, 1917 సం. పు ప్రకటన ప్రకారము, భారతదేశముకు రావలసినది డొమినియన్ ప్రతిపత్తియే యని సాధికారముగ సిరపరచుచున్నది; బ్రిటిష్ ఇండియాను, స్వదేశసంస్థానములను గలిసి ఏకమైయుండవలయు ననుటకు స్పష్టముగ నంగీకరించు చున్నది; రాబోవురాజ్యంగవిధానము ననుసరించి తాను బ్రిటిష్ ప్రభుత్వముతో సమాన ప్రతిపత్తిని గలిగియుండవలయు నను భారతదేశపు హక్కును ఒప్పుకొనుచున్నది. అందుచేత ఇండియా సేవల్ లిబరల్ ఫెడరేషన్ వారు పైప్రకటన మునకు హృదయపూర్వకముగ స్వాగత మొసంగుచున్నారు.

మరియు, పైప్రకటనలో సూచింపబడిన సభ్యులందు లిబరల్ పక్షము పాల్గొనవలయునని యీసభవారు నిర్ణయించుచున్నారు. ౧౯౩౦వ సంవత్సరములో, సాధ్యమైనంత శీఘ్రముగ, రాండోల్ఫ్ బోల్ సభ సమావేశము

జరుగవలెననియు, దేశములోని అభివృద్ధిపరములను నభి ప్రాయముల కందు ఎక్కువ ప్రాతినిధ్యము కలయుననియు నీసభవారు గట్టిగ హెచ్చరించుచున్నారు.

౪. ఈనడుము వెలువడిన వైస్రాయిగారి ప్రకటనము హృదయపూర్వకముగ సంగీకరించుచు, అది వెంటనే సంపూర్ణముగ, ఫలవంతముగ నట్లు చేయుటకు సిద్ధముగ నున్న పక్షములన్నియు నేకమై * పరివర్తనకాలమునకు సరిపడు మినహాయింపులతో కూడుకొని, డొమినియన్ ప్రతిపత్తిపై నాధారపడియుండు నొకరాజ్యాంగప్రణాళికను తయారుజేయవలయునని యీసభవారు హెచ్చరించుచున్నారు.

౫. (క) వైస్రాయిగారి ప్రకటనమును పృథువులగు భారతీయ సంస్థానాధిపతు లంగీకరించినందుకు సంతృప్తి చెలుపుచు, ఇటుపై డొమినియన్ ప్రతిపత్తిమీద నాధారపడియుండు భారతదేశముయొక్క ఏ పభుత్వవిధానము నందైనను, సంస్థానముల ఆంతరిక స్వాతంత్ర్యమునకు జెందిన వారిహక్కులును, విధులును కొనసాగునట్లు తగు హామీ ఉండవలయుననుసంగతి ఈసభవారు అంగీకరించుచున్నారు.

(స) సంస్థానాధీశులు బ్రిటిష్ ఇండియాలో ఆముల నందున్న పరిపాలనపద్ధతులతో సమానముగ నుండునట్లు తమతమ సంస్థానములలోని పరిపాలనవిధానమును తామే సవరింతురని యీసభవారు నమ్ముచున్నారు.

౬. యూరపియన్ సంఘపు ప్రతినిధుల సంఘము ఎక్కువజేయుటకుగాను సర్ విల్సన్ సామ్యూల్ గారి నివేదికలో నూచింపబడిన సలహా క్రమంలోని దేశీయప్రజలకును, భారతీయులకును ఎక్కువస్వము గలిగించునని యీసభవారు అభిప్రాయ పడుచున్నారు. సామాన్య నియోజక వర్గములలో (Common Electorate), సామాన్య నియోజకాధికారము (Common Franchise) ప్రకారము, తగురీతిని, ప్రాతినిధ్యము పొందుటకు అప్పటి దేశీయప్రజలు అర్హులగువరకు, తూర్పు

ఆఫ్రికాకాలనీలలో వెచ్చటను రాజ్యాంగవిధానమునపై మెట్టుకు అంగీకార మియ్యబడరాదని యీసభవారి దృఢవిశ్వాసము. అందుచేత, ప్రస్తుతమున్న ప్రత్యేకనియోజకవర్గములకు బదులుగ, సామాన్య నియోజకవర్గములను స్థాపించవలయునను హిల్టన్ యంగ్ కమిషనువారి సలహా సంగీకరించుచు, భారతీయుల స్వావశ్యమునకేకాక, మొత్తము మీద, కాలనీ అంతటి స్వావశ్యమునకుగానూ, సామాన్య నియోజకవర్గమును స్థాపించుటకై విచారణ కొనసాగింపవలయునని యీసభవారు సామ్రాజ్యప్రభుత్వమువాని కోరుచున్నారు.

౭. ఈసభవారు ౧౯౩౦ సం॥నకు సర్ సి. పి. రామస్వామి అయ్యర్ కె. సి. బి. ఇ; ఆనగల్ రౌపు బహద్దరు జి. ఏ. నజీర్ గాల్లను ఇండియన్ కేషనల్ లిబరల్ ఫెడరేషన్ కు సంయుక్త కార్యదర్శులుగ నియమించుచున్నారు.

౮. ప్రస్తుతస్థితిగతులను బాగుపరచుటకై దిగుచర్య దీసికొనవలయుననియు, తమకార్యక్రమమును శీఘ్రము ముగింపవలయుననియు విజ్ఞీకమిషనువారిని ప్రభుత్వమువారు కోరవలయునని యీసభవారు నిర్ణయించుచున్నారు.

౯. సామ్యమునంతయు ప్రొగుడేసి డొమినియన్ ప్రతిపత్తికి గావలసిన వాదమును తయారుచేయుటకు ఈసభవారు కంఠసంఘమును నియమించుచున్నారు. దానికివలయు ద్రవ్యమును సంఘముజేందిన నిధిహండి తీసి వ్యయపరచుటకు అగ్యత్తుని కధికార మునగుచున్నారు.

సంఘసభ్యుల కేర్లు

౧. సర్. పి. యస్. శివస్వామిఅయ్యర్
౨. సర్. సి. పి. రామస్వామి అయ్యర్
౩. దివాన్ బహద్దరు, టి. రంగారావు
౪. సి. వై. చింతామణి.
౫. సర్. మోహన్ పంత్ జోషి
౬. సర్. చిమనాత్ సెతల్వాడ్.
౭. సర్. శంకరరావు చిట్నీస్
౮. సర్. టెడ్ బహమూర్ సప్రా (సమావేశకర్త)

* కాని యీ పరివర్తనకాలముయొక్క పరిమితినిగర్హించుచు నధికార మెవ్వరిది? బ్రిటిషువారిదా? భారతీయులదా?

నలువదినాలుగవ అఖిలభారత జాతీయమహాసభ, లాహోరు.

తీర్మానములు

౧

భారత కాంగ్రెసుసామన్యమునకు వెనుక కావ్యవిధిగా నుండిన పండిత గోకర్ణనాథ మిత్రగారు, ప్రొఫెసరు బి. ఎం. పరంజిగారును శ్రీయుర్రే పి. భక్త వర్ణుల వాయుడుగారును, రోహిణి కాంత్ గారును, ఆర్. కె. లాహిరీగారును, బి. చక్రవర్తిగారును దివంగతులై నందుల కి మహాసభవారు సంతాపమును వ్యక్తించుచున్నారు.

౨

జతీంద్రనాథ విజయలు గావించిన మహాత్మా గము సీసభవారభివృద్ధిచేయుచు వారిపట్టుబడునకు సానుభూతి తెల్పుచున్నారు. మరియు భారతదేశమున గల విదేశీయ ప్రభుత్వమే విరిగిపోవు సమర్థులు కావించుటకు కారణమని అభిప్రాయ పడుచున్నారు.

౩

ఈ సభవారు నయిసాయి బంధియిన గావించి పురిసిన బాంబు ప్రయోగమును నిరసించుచు, ఇట్టి చర్యలు కాంగ్రెసు సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకమనియు, జాతీయ సమరమునకు నష్టకరమనియు తమకు గల యభిప్రాయమును తిరుగ దృఢపరచుచున్నారు. మరియు దైహికమున ఇర్వికడంపతులూ, వారిపరివారము ప్రాణి పద్రవము లేకుండ తప్పించుకొనగలిగినందులకు వారి నభినందించుచున్నారు.

౪

ఈ సభవారు అక్టోబరు ౩౧ వ తేదీని రాబ్రహ్మత నిధి గావించిన ప్రకటన సందర్భములో కాంగ్రెసువారు లలో సహా వివిధ దక్ష నాయకులు సంతకములు చేసి గావించిన ప్రకటన విషయమై కాంగ్రెసువారు గావించిన

చిన చర్య నమమతించుచు, స్వరాజ్యమునకై గావించబడుచున్న జాతీయోద్యమమును రాజీగా పరిష్కరించుటకై నయిసాయిపడిన శ్రమ కభినందించుచున్నారు. మోతీలాల్ నెహ్రూమున్నగు నాయకులు నయిసాయితో సంప్రతించుటచేలన కలిగిన ఫలితముల గమనించి ప్రస్తుత పరిస్థితులలో కాంగ్రెసు రౌండుటేబిల్ సమావేశము నందు పాల్గొని లాభము లేదని యీసభవారు తలంచుచున్నారు.

మరియు, గత సంవత్సరము కలకత్తా కాంగ్రెసు లో గావించబడిన తీర్మానము నమసరించి ఈ కాంగ్రెసు వారిపుడు కాంగ్రెసు ఆదర్శసందర్భి 'స్వరాజ్య' పదము నకు 'సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము' అను అర్థము నిర్వచించుచున్నారు. కావున ఆధినికేశ ప్రతిపత్తికిగా నిర్మింపబడిన నెహ్రూప్రణాళిక ఇంతటితో రద్దయినదని ప్రకటించుచున్నారు. మరియు కాంగ్రెసుసందర్భి సర్వపక్షములవారు తమయావచ్చుపై సంపూర్ణస్వాతంత్ర్య సంపాదనకై వినియోగింప గలరనియు, నెహ్రూరిపొద్దుతో నూచింపబడిన తాత్కాలిక, సాంఘిక వివాదపరిష్కార సాధనముల మూలమున కాంగ్రెసునుండి ఎడతొలంగ నలసిన లేక కాంగ్రెసునందు చేరుటకు వీలుగాని, ప్రముఖులును, నేకు మరల కాంగ్రెసునందు చేరి ఎల్లరకు సంబంధించిన ఈ ఆదర్శమును సాధించుటకు తీవ్రకృషి సలుపుదురనియు నమ్ముచున్నారు.

సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యసమరము సాగించుటకు సన్నాహమైనర్వ మొదటి మెట్టుగాను, కాంగ్రెసు విధానము ఆదర్శము మార్చినందుల కనుగుణ్యముగ నుండుటకుగాను రౌండ్ టేబిల్ కాసని సభలకు బహిష్కరింప నలయునని ప్రకటించుచు, ఇకపయ ప్రకృత్యముగ గాని, పరోక్షముగ గాని ఈకాసనసభలతో జోక్యముకల్పించు కొన రాదనియు, ప్రస్తుతము కాసనసభలందు సభ్యులుగా

నున్న వారు తత్తుడమే రాజీనామా నిచ్చివేయవలయుననియు కాంగ్రెసువాదులను కోరుచున్నారు. మరియు, దేశీయులు తమయావచ్చుటల నిర్మాణ కార్యక్రమము నిర్వహించుటకు వినియోగింప వలయునని కోరుచు, తయారుగానున్నట్లుతోచినపుడు అవసరమైన అన్ని జాగ్రత్తలతోటి కొన్ని ప్రత్యేకస్థలములోగాని, సమిష్టిగాగాని పన్నుల నిరాకరణముతో సహా కానోల్లంఘనము ప్రారంభించుటకు అఖిలభారతకాంగ్రెసు సంఘమునకు ఈసభనా రధికారమిచ్చున్నారు.

౧

తూర్పు-ఆఫ్రికాయందు భారతీయులు పట్టుచున్నందుండి తమహతీయభావమును ప్రకటించినందుకు వారి స్వస్థాఖ్యమునయిన త్యజించి యీ మధ్యనే ఆదేశమునకు వెడలివచ్చిన శ్రీమతి సరోజినీనాయుడు గారిని కాంగ్రెసుసభ అభినందించుచున్నది. సాంఘిక ప్రాతినిధ్యములను, ఆస్తిగల భారతీయులనుగూడ ఓటింగు ఆధికారిమియ్యక అనవసరభేదములు పాటించు నిర్మాణవిధానమెట్టిదగుడ భారతీయులకు సంరక్షితరముగ నుండజాలదని యీసభవారు తలంచుచున్నారు.

౨

శ్రీ సామ్రాజ్ఞి సర్వత్యాలాగారును పార్లమెంటు మాతీసభ్యుడును ఇంగ్లాండులోను, యితర విదేశములందున్న యితర భారతీయులును తిరిగి స్వదేశమునకు రాగోరినపుడు అనుమతిపత్రముల నిష్పాదించుటకు యీసభవారు నిరసించుచున్నారు.

౩

కాంగ్రెసులో వేదవారును, సామాన్యజనమును ఎక్కువ ప్రాతినిధ్యము నహింపవలసి యున్నందునను, దీనింజను ఆఖరున సభ జరిగినచో వేద వా ర్థిని లి మండి ధంధరించుకొనుటకు ఎక్కువ ప్రయత్నములున్నగు వానికొరకయి చాల వెచ్చింపవలసి యున్నందునను, యిదిగ ననేకవిధములవారికి అసౌకర్యముగ నుండుటచేతను, కాంగ్రెసుసభయిక్రముందు ఫిబ్రవరి లేక మార్చిమాస

ములలో జరుపుటకు సభను, ఆహ్వానించు రాష్ట్రసంఘములతో సంపత్తించి వర్గింగు కమిటీవారు నిర్ణయించవలెను.

౪

విదేశీయ పరిపాలకులచే ప్రత్యక్షముగాగాని, పరోక్షముగాగాని భారతదేశముపయి మోపబడిన ఋణబాధ స్వతంత్ర భారతదేశము సహింపజాలదు.

౧౯౧౨ సంవత్సరములో గయా కాంగ్రెసు మహాసభవారిచే నామోదించబడిన తీర్మానము నీ మహాసభవారు స్థిరపరుచుచు, ప్రస్తుత ప్రభుత్వమునుండి సంక్రమించిన బాధ్యతలను, సౌకర్యములును, స్వతంత్రభారతదేశమునందు స్వతంత్రముగ నొకవిచారణ సంఘమువారిచే పరీక్షింపబడుట ఈసభవారి యుద్దేశమని తెలిసికొనదగినవా రందరకు నిందుమూలముగా నీసభవారు ప్రకటించు చున్నారు.

౫

దేశీయ సంస్థానమునందలి ప్రజలకు సంస్థానాధీశులకు బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వమొసంగెననునయముచే కూరునది- కావున ప్రజలవాక్యాస్వతంత్ర్యము, సభలుకేసి కొను ఆధికారము, ప్రాణధనసంరక్షణము మున్నగువియొసంగుచు చట్టముగావింపవలెనని యీసభవారు సంస్థానాధీశులను కోరుచున్నారు.

౬

సైహూ నివేదిక రద్దయినందునను, స్వాతంత్ర్య ప్రభుత్వమునందు సాంఘికసమస్య, పట్ల కాంగ్రెసు విధానము వేరుగ ప్రకటింప నవసరము లేదు. కాని సైహూ నివేదికయందు మోదించబడిన సాంఘిక సమస్య పరిష్కార విధానముపట్ల సిక్కులును, మహమ్మదీయులు మరికొన్ని అల్పసంఖ్యాగ్రూపులు అసంతృప్తి వెలిపుచ్చినందున, యిక్రముం దేదయిననిర్మాణవిధానము నూచింపబడునప్పుడు అందుకు సంబంధించిన సంఘములవారికి సంప్రదికరముగ నుండనిచో కాంగ్రెస్ సంస్థ యంగీకరింపదని యీ సభవారు నమ్మకముగ తెలుపుచున్నారు.

౧౧

౦. బోవు కాంగ్రెసు మహాసభ కార్యాలయ జరుగు
టకు; ౧. పండిత మోతీలాలు నెహ్రూ, ౨. మహాత్మా
గాంధీ, ౩. జె. యం. సేనుగప్త, ౪. మాలానాఅబ్దుల్
కలాం ఆజదు, ౫. సర్దారువల్లభాయిపటేలు, ౬. సర్దారు
కాన్హాలసింగ్, ౭. డాక్టరు సత్యపాలు, ౮. డాక్టరు

పట్టాభి సీతారామయ్య, ౯. సి. రాజగోపాలాచారి,
౧౦. జయరామదాసు దొలకరాం గార్లు సభ్యులుగను,
డాక్టరు సయ్యద్ మహమ్మదు (బీహారు), శ్రీప్రకాష్
(కాశీ)గార్లు కార్యదర్శులుగను, జమ్నూనాథ్ జజాబ్,
శివప్రసాదగుప్తాగార్లు కోశాధిపతులుగను నుండుటకు ఈ
మహాసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

కుంఠివిచారము

(శ్రీ వేంకట కాళిదాస కవులు
(ఆంధ్ర గీర్వాణ సాహిత్య సమ్మేళనము)

దుర్వాసిహానిదండ్రుఁడు పుత్రలాభముతోపదేశముఁ జేసియుండ నేల?
కన్య నయ్యుఁ దనూజకాంక్ష, మంత్రముఁ బరీక్షింప, సూర్యుని నుపాసించ నేల?
సౌమ్యరూపముఁ దాల్చి సవిత్తదేవత నాకుఁ బ్రత్యక్షముగఁ గానఁబడఁగ నేల?
పొమ్మంచుఁ బ్రార్థింపఁ బోకుండ నాకు నీదివ్య పుత్తునిఁ బ్రసాదించ నేల?
కటకటా! యేమి యొనరింపఁగలుగుదాన? - నెవరితోడ నేమని వచియింపుదాన?
ఏమహాత్ముని మాషింప నెంచుదాన? - నెటులు లోలోన నీతి నేడ్చుదాన?

శా. నాకుం గల్గిన నాకుమారకుని చందం బింక నేరీతిగా
సాకల్యంబుగఁ దల్లిదండ్రులకుఁ బ్రస్తావించి వాక్రుచ్చెదన్?
లోకుల్ దీని నెఱుంగఁ జాలినయెడన్ లోలోఁజలన్ నవ్వరే?
యీకన్యన్ నిరిసింపరే? కటకటా! యింకేమి నేఁ జేసెదన్?

ఉ. కన్నయ యేడ! సుందరవికాస విభాసురుడైన సందనూ
గన్న విచిత్ర మేడ! యిది కల్యణయా? యన్యతంబ? సత్యమా?
యెన్నఁడు నిట్టివలె విసనేనియు లేదని లోకు లెల్లరున్
నన్ను గుఱించి చెప్పకొన నుల్లరి లోన నెటుల్ చరించెదన్?

చ. కనుక మహాఁకీర్తి జనకమ్ముగ నెవ్వరికైనఁ గాని నీ
జననరహస్యముం దెలుప శిక్యమే?—యట్లని నిత్యదుఃఖభా
జనముగ నీవైతరతైవలినీహృదయాంతరంబున్
నినుఁ గడుపారఁ గన్న సుతు నిర్దయతన్ విడువంగ శిక్యమే?

మ. సహజంబై లసమానసత్త్వకలనా సౌందర్య సంపూర్ణమై
మహితంబై యసమాన పావనకళామాధుర్యసంయుక్తమై

మహానీయోజ్జ్వలమై కరం బలరు యుష్మద్వివ్యతేజస్సమా
వహలావణ్య పవిత్రమూర్తి విడువన్ స్వాంతంబు నా కొప్పునే?

తే. వింతయగు దివ్యకాంతితో వెలిగి సహజ-కవచకుండలంబులతోడ నవతరించి
నట్టి సూర్యనారాయణు డనంగ నొప్పు-నిన్ను విడనాడి యేరితి నిల్చుదాన?

చ. కటకట! యాయమాయికపుంగన్నియ కన్నులనుండి మెల్లనం
బాటబాటఁ గారు బాష్పకణముల్ ఖడ, నార్ద్రవికానభావవి
స్ఫుట మగునట్టి నీమధురమోహన దివ్యముఖంబులోని నీ
చటలవిలోకనప్రభలు స్వాంతము నెన్నటికేని బాయనే?

ఉ. నీనునుపాలబుగ్గల వినిర్మల పావనభావ మొప్పు ము
ద్దేనియుఁ బెట్టలేనిది సుమీ! నిరుఁ గాంచిన కుంతి యీమె, వి
జ్ఞానవిహీనఁ గన్న సుతు శైవలిని జలమందుఁ ద్రోయఁగా
నూనినపాపచిత్త, నయయో! యిక నెంచకు మోయి తల్లిగా!

చ. కలుషములైన మత్కరయుగంబునఁ గన్నులు మూసె దే? ని
ర్మూతరనిమ్న గాంచితరంగచయధ్వని యెల్ల జోలపా
టలగతి నీదువీనులఁ బడన్ నినురించెద; విక నీదు తే
నెలఁ దులకించు వీక్షణము నిల్చుము నావయి, ముద్దనందనా!

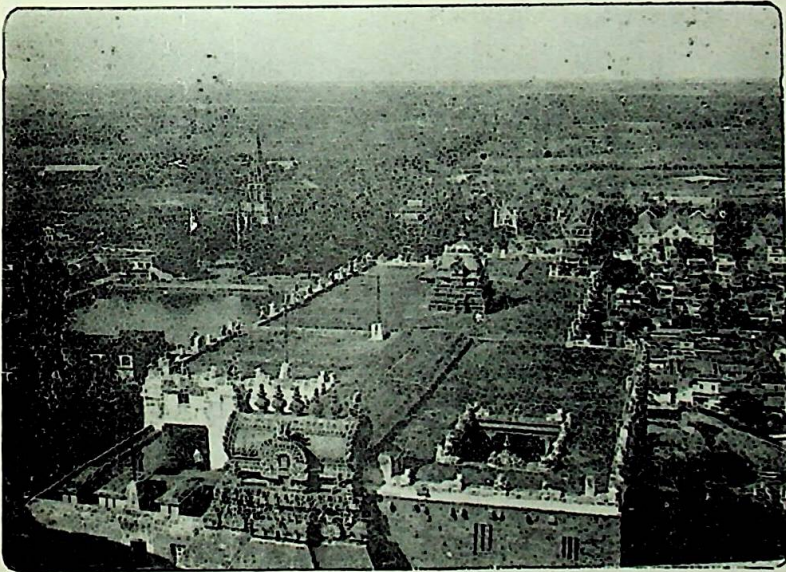
నీ. ఏచాన ఘన్నెంబు లాచరించెనో, నిన్నుఁ బ్రీతితోఁ బాలిచ్చి పెంచుకొఱకు
ఏతన్వి నోముల నెన్నినోచెనో, నిన్ను ముద్దాడు భాగ్యంబుఁ బొందుకొఱకు
ఏసాధ్య ప్రతములం జేసియుండెనో, నిన్ను గని నదానందంబుఁ గాంచుకొఱకు
ఏయంగన తపంబు నెలమిఁ జేసెనో, నిన్ను భవ్యనందనునిగాఁ బడయుకొఱకు
ఎవతె భగవంతుడయ గడియించెనోకద? -నిన్ను బోపించుమాతయై నెగడుకొఱకు
ఆపతివ్రత యొందు భాగ్యంబు నొంద-నక్కటా నోచ నైతిగదా! కుమార!

చ. అమల పయఃప్రపూరిత మహాతటినీ! యిదిగో! త్వదీయ మ
ధ్యమున మదీయనందనుని నక్కట పేటికలోన నుంచె పా
ప మనక యెంతయుం గతినభావమునం బడఁద్రోయుచుంటి; బ్రే
మముఁ గొని యింక నీపసికుమారునిఁ బ్రోచుభరంబు నీచె యా.

శా. ఓగంభీరతరంగిణీ! వినయసంయుక్తైక చిత్తంబునన్
నీ గర్భంబున నియ్యదే, విడుచుచుంటి; వత్సృత్వంబుతో
నీగారాబుకుమారునిం గొనుచు నిం కేరితి రక్షించ నా
వైఁ గారుణ్యముఁ జూపెదో? —త్రిజగదంబాయై నమస్తే నమః.

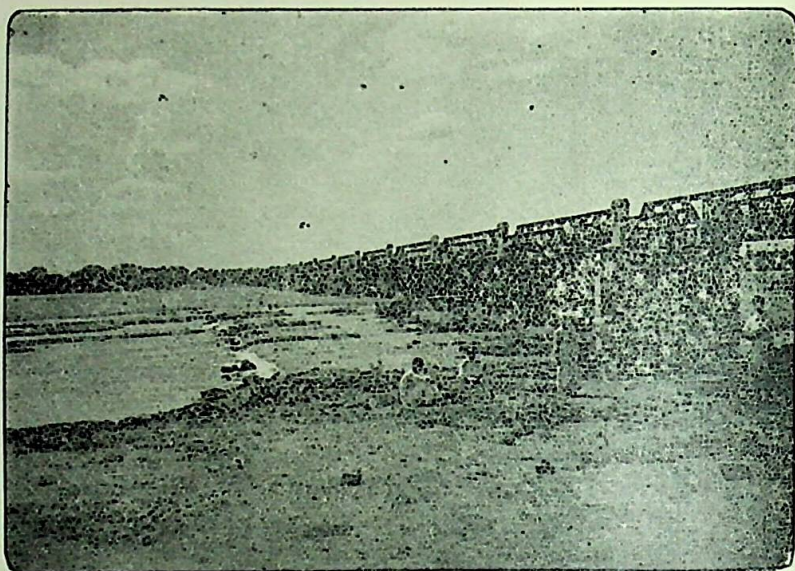

౭. తిరుచినాపల్లి - కొండపైనుండి

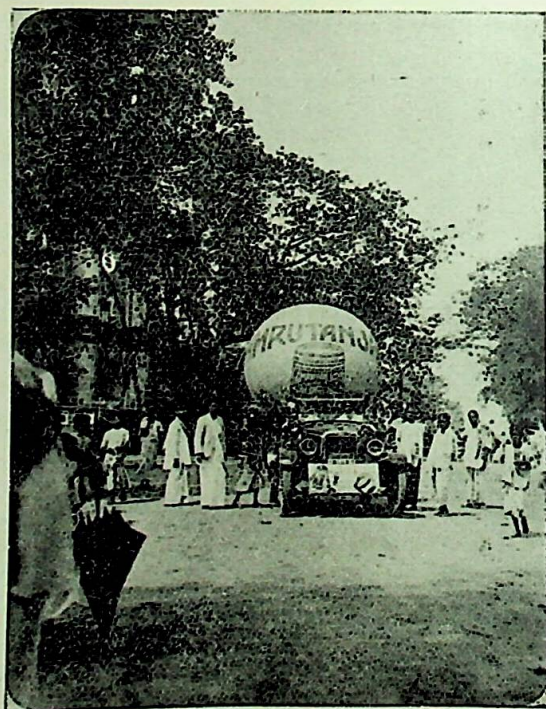

౮. మాతృభూతేశ్వర దేవాలయము - తెప్పకోనేరు - తిరుచినాపల్లి ౨ - కొండపైనుండి

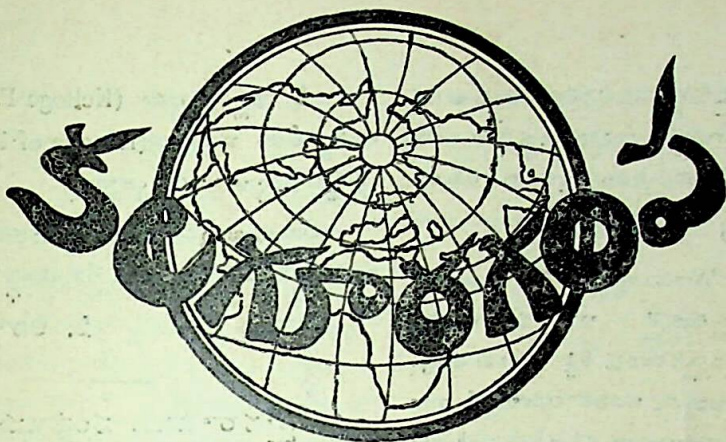
౭-౧౦ క్రియత జే. సుబ్రహ్మణ్యంగారి చిత్రములు

౯. కొల్లడపుక్రొత్తవంతెన-జంబుకేశ్వరమువద్ద

౧౦. ప్రహచమంతా

జన్మనిరోధము

డిశంబరు మాసపు 'స్థియరు' పత్రికలో 'లేడీ డ్రమ్మండుహే' అనునామె జన్మనిరోధమును గురించి యిట్లు వ్రాయుచున్నది.

బ్రిటన్ దేశము మితిలేని జనసంఖ్యచేత నిండి యున్నది. ప్రతిదేశములోను ఆదేశముయొక్క పాడిపంటల యోజించుకొని దాని కనుగుణ్యముగ జనసంఖ్యమితి మీరకుండునట్లు జాగ్రతపడవలసిన దివములు వచ్చుచున్నవి. బర్మింగ్ హాము బిషప్ గారు చెప్పినమాట సత్యేతరము కాజాలదు. మతాచార ప్రవక్తలైన బిషప్ గారు ధైర్యముచేసి దేశమతాచార విరుద్ధమైన యాసంగతిని వైదొలగించి నందులకు నేను వారిని ప్రశంసించు చున్నాను.

ప్రపంచము యవత్తు అనంతకొటి మానవులతో నిండియున్నది. అధికజనసంఖ్య, దానివలన కలుగు సాధక భాధకములు ప్రస్తుత దేశావస్థలకు మూలకారణము లగుచున్నవి. మనోవ్యసనము, రోగము, బీదత్వము, బుద్ధిహీనత, ఆత్మహత్య మొదలగు కీడులన్నియు నీ అధిక జనసంఖ్యవలననే కలుగుచున్నవి. విశాలహృదయముతో పరిశీలించిన ప్రపంచములో కెల్ల నేడొక్క ఐరోపాండమునందు మాత్రమే అచ్చటిపాడి పంటలకు లేని జనసంఖ్య కనబడుచున్నది.

ఈ విషయములో ప్రాన్సుదేశము ప్రథమగణ్యమై యున్నది. ప్రపంచ మహాయుద్ధను జరిగిన పడునొకొండు సంవత్సరముల పిమ్మట ఐరోపాఖండ మంతటిలోను

యుద్ధమువలన కష్టనష్టములకు పాలుగాక విజ్ఞప్తిగుచున్న దొక్కప్రాన్సుదేశమే. సైన్యాధిక్యము మొదలగు విషయములందుగూడ దీనిదే ముందడుగు. ఈదేశమునందు నిరుద్యోగ సమస్య లేనేలేదు. ఆదేశమునందు కలిగిన పాడి పంటలకు విస్తీర్ణతకు సరిపోయిన జనసంఖ్య మాత్రమే ఉండుట దీనికికారణము. ఇదిగాక ప్రాన్సుదేశముయొక్క జనాభా మామూలు సంఖ్యకంటె తక్కువగా కూడ ఉన్నది.

దీనితరువాత వచ్చుదేశములు స్వీడను, నార్వే, స్విట్జర్లాండు. ఇటీవల స్విట్జర్లాండులో కూడ జనసంఖ్య అధికమగుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. హాలెండు దేశస్థులను మాత్రము మాడువేలమైళ్ల విస్తీర్ణముగల యాస్టిండిస్ దీవులు వలసపోవుట కనుకూలమై పెన్నిధివలె గాపాడుచున్నవి.

తరువాత జనసంఖ్యచేత బాధపడుచున్న దేశములను గురించి ఆలోచించుటలో ఐరోపాఖండము లోనెల్ల ఇంగ్లాండు మొదటిదిగ కనబడుచున్నది. నిరుద్యోగము, భరింపరాని పన్నులు, జనబాహుళ్యము మొదలగు దుర్భర కష్టములకు లోనై పీడింపబడుచున్న దీదేశము. ఇందలి జనసంఖ్య (15,00,000) పదిహేను లక్షలకు మించియున్నది.

తరువాత జర్మనీదేశము. ఇందును పదిహేనులక్షల జనసంఖ్య కలిగి మిక్కిలియిక్కిట్లు పాలగుచున్నార. ఆస్ట్రియాదేశము గూడ అరువదియైదు లక్షల జనసమూహముతో నిండి ఉద్యోగము, కూడు, గుడ్డ దొరకక

బాధపడుచున్నారు. పైరితినే ఇటలీదేశము గూడ అనేక లక్షలమంది జనసమూహముచే దుర్భర కష్టముల నందుచున్నది. ఇందు ప్రతిసంవత్సరము నాలుగు లక్షలకు తక్కువగాని జనసంఖ్య పెరుగుచున్నది

జపాను దేశములోగూడ వృత్తివ్యాపకములు లేక అనేకవంది జనలన్నాకులై బాధపడుచున్నారు. ఈదేశపు జనాభా సంవత్సరమునకు ౧½ లక్షలకు తక్కువగాకుండ వృద్ధిజేందుచున్నది. అనతికాలములోనే యీ సంఖ్య మించవచ్చును. ఇటులయినచో నవటి సం॥ నకు పదిలక్షలకుగూడ జనసంఖ్య మితిమీరగలదు. ఈపరిస్థితుల నాలోచించి టోక్యో పట్టణపు మ్యునిసిపలు సంఘమువారు జన్మనిరోధ పద్ధతులను వ్యాప్తిజేసి ప్రజాక్షేమమునకు దోడ్పడ ప్రయత్నింపగా ఆపట్టణ రాజకీయోద్యోగులు, పోలీసువాడు, అయ్యది శాసనోల్లంఘనమని ఆపుజేయించిరి.

ఒకప్పుడు పరిశ్రమలో ముందంజ వేయగలిగినప్రజాసామర్థ్యమున కీ నవీన నాగడికతా యంత్రసాధనములు ఒకవిధముగ తీరరాని నష్టమును గల్పించినవని చెప్పనగును. ఈకర్మాగారములలో సమాహమతో గలసి పనిచేయుట కలవాటుపడిన ప్రజలు దూరదేశములకు వలసపోవుటకుగాని, ఒంటరితనమునకు గాని, స్వస్థల వియోగమునకు గాని ఓర్వలేక బాధపడుచుండుట వాస్తవము. దేశ శాంతియు, ప్రజాక్షేమమును కోరిన యేరాజకీయ నిర్వాహకుడుగాని యీవలస పంపించు టాకనిమాయకముగ జేసి, జనబాహుళ్యముచేత బాధపడుచున్న జర్మనీ, ఆస్ట్రీయా, యిటలీదేశములలోని ప్రజలను తక్కువజన సంఖ్య కలిగి ఎక్కువ ధనసమృద్ధి గలిగిన దక్షిణాఫ్రికా ప్రాంతములకు పంపుటచితము. జపాను దేశముగూడ తనజనసంఖ్య తగ్గించుకొని భావ్యభివృద్ధి నండుట కేదే నొకమార్గ మవలంబింపక తీరనిమాట సత్యము. ప్రస్తుత వైద్యశాస్త్ర ప్రాబల్యము, ఆరోగ్యశాస్త్రము, గృహపారిశుధ్యము ప్రజలను మృత్యువునకు దూరముచేసి జన సంఖ్య పెరుగుటకు సామము చేయుచున్నవి. నిజమున కివి శాంతికాలములో మరికొన్ని రెట్లజనసంఖ్యవృద్ధిచేయగలవు.

ఏ కెల్లాగునట్టము (Kellogg Pact) గాని, ఏ అంతర్జాతీయ సమస్యలు (League of Nations) గాని ప్రకృతి తత్వమును మార్చజాలవు.

చివరకు జన్మనిరోధ మవలంబించుటయే ధర్మమా? వలస పంపించు టగత్యమా? లేక యుద్ధమే శరణ్యమా?

పి. అన్నాజీ శర్మ.

హైదరాబాదు సంస్థానమునందలి

పురాతన గ్రంథాలయములు

(వెయ్యి సంవత్సరములకు పూర్వము)

హైదరాబాదు పరిశోధనసంఘమువారు ఈ మధ్య ప్రచురించిన నాగాయజి శాసనములపల్ల హిందూ దేశమున అనేకవందల సంవత్సరములకు పూర్వము కొన్ని వేల గ్రంథాలయములు కలవనియు, అందును ముఖ్యముగా నైజాం సంస్థానము నందుండెడివినియు నిర్ధారణ చేయబడినది. ఈ శాసనములపల్ల నాగాయజి అనునది నైజాం సంస్థానమునందు వాడికి దిగ్గరనున్న ఒక పట్టణమనియు, అక్కడ ౧౦౫౦ క్రి. త. ఒక దేవాలయ ముండి యుండెననియు, చాళుక్యవంశీయులకు చెందిన మధుసూదనును అనురాజు అచ్చట ఒకపాతకాలను, గ్రంథాలయమును స్థాపించెననియు తెలియుచున్నది. పాతకాలలో వేదములను బోధించువారు ముగ్గురును, కళలను నేర్పువారు ముగ్గురును గ్రంథాలయమునందలి ఆరువిభాగములను చూచుటకు గ్రంథాలయాధికారులు (లైబ్రేరియనులు) ఆరురును ఏర్పాటు చేయబడియుండిరని తెలియుచున్నది. దీనినిబట్టి ఈగ్రంథాలయము ఎంత గొప్పదైయుండెనో తెలిసికొనవచ్చును. కళాధ్యాపకులకును, రత్నకాస్తా) ధ్యాపకులకును ఇచ్చువేతనమే గ్రంథాలయాధికారులకును ఇచ్చుచుండెడివారనిమాడ తెలుచున్నది. ఇట్టి సిరిలో గ్రంథాలయములభివృద్ధిపట్ల సానుభూతినిచూపుటప్రభుత్వమునకు యుక్తముగా తోపకపోవుట శోచనీయము. (తెలుగు సమాచార నవంబరు డిసెంబరు సంచికనుండి)

ఇండియన్ స్టోరియల్ ఎడ్యుకేషన్ లోని
చిత్రముల వివరము

చిత్రము ౧:—ఈకమాను మైనూరు సంస్థానమున
శ్రీరంగపట్టణములోవున్న యొక సుందరదృశ్యము,

చిత్రము ౨:—టిప్పుసుల్తాను సమాధి శ్రీరంగ
పట్టణములో లాలుబాగుననున్నది. ఇది నలువదరముగ
నున్నది. దీని నాలుగుమూలలను పైన నాలుగు శిఖరములు
గలవు. చుట్టుగల పసారాలో రాతికంటలు నున్నగ
మెరుగెక్కింపబడినవి. దంతపుతాపటముగల మహత తలు
పు లున్నవి.

చిత్రము ౩:—యమునానదిపై నంతెన. ఇదిభారత
దేశముందలి పెద్దరైలువంతెనలలో ఒకటి. కాన్పూరు
నుండిరైల్వే అనుదినము పెక్కురు ప్రయాణికులను, బరు
లైన సామానులను గొని పోవుచుండును. ఈకాన్పూరు
గొప్పనర్తకస్థానము. ఇచ్చట అయిదురైల్వే శాఖలు కలి
యును.

చిత్రము ౪:—ఈకోట మైనూరు సంస్థానముందలి
శ్రీరంగపట్టణమున నున్నది. టిప్పుసుల్తాను కాలమున
బ్రిటిష్ సైన్యములు దీనిని పెక్కుమారులు ముట్టడించుట
చిత్ర ప్రసిద్ధము. మొదటిముట్టడి 1791 వ సం॥ మేసెలలో
జరిగినది. రెండవముట్టడి 1799 సం॥ ఏప్రిల్ 17 వ తేదీ
నాడు ప్రారంభమై మేసెల 4 వ తేదీనా డంతమొందినది.
అప్పుడు టిప్పుసుల్తానునకు గాయము తగిలినది. అతడు
కోట దిక్కినవద్ద కడలమెడల జాలక పడియుండగా
శత్రుసేనలో నొకడు ఆతని రక్తినిబిత్తమైన దట్టిన డొడ
దీసికొనివచ్చి సుల్తానుచే దెబ్బతని అతనిని కాల్చినైచెను.

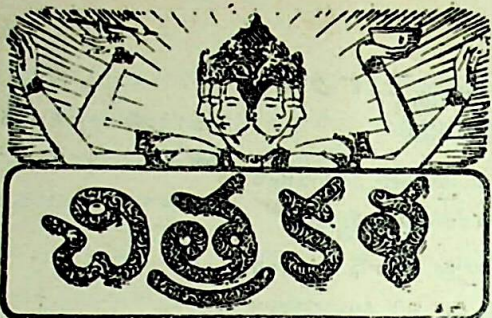
చిత్రము ౫:—ఈనగళ్లు హిందూశిల్ప విధానము
ననుసరించి నిర్మింపబడినది. ఇందలి దసరాసభామంటపము
మిగుల సుందరమయిన వేలకొలది జనులు మార్చుండుటకు
అనుకూలముగా వుండును.

మొదటిత్రలోకము

శ్రీలెనిన్. సి. మార్షల్ గారు “మానవాభివృద్ధి
కథనము” నం దీక్రింది అంకెలనుదాహరించినవి ౧౯౨౯
సం॥ ఆగష్టునెల ౨౮వ తేదీ వెలువడిన “The World's
Press News” నం దుల్లేఖింపబడెను.

అమెరికాఖండము నందలి యునైటెడ్ స్టేట్స్ నందు
300 పత్రికలు విడుదల,
200 పత్రికలు కృషికులకు,
౨౫,000 దినవార్తా పత్రికలు,
౧౫,000 క్రొత్తపుస్తకములు ప్రతిసంవత్సరమును,
౪0,000,000 ప్రతిదినమువార్తాపత్రికలు,
౨0,000,000 (ఫీరియాడికల్స్) పత్రికలు,
౫౫,000,000 వారపత్రిక (వ్యూగజిన్)లు,
ప్రకటింపబడు చుండును.
౧,౧00,000 టన్నులఘాతముపుస్తకముద్రణమునకు,
౧,౫00,000 టన్నుల కాగితము వార్తాపత్రికా
ముద్రణమునకు నుపయోగింపబడుచుండును.

వా. గో. కృష్ణయ్య

చిత్రకళ

హిందూ చిత్రకళాభ్యుదయము!

కజిన్సుమహాశయుని ప్రపంచయాత్ర

ఆర్యావర్త మన్నినైపులసండియు సమహర్షివ చిత్రపులలో యిప్పటి ద్విగుదనలుగరు ప్రఖ్యాతకళాకుశలుల అరుచది చిత్రములను—హిందూదేశ ప్రత్యేకస్వత్వమును మాపువానినివీరి—కజిన్సుపండితుడు మొదలు జీనే వాయందలికళా సంఘమునకు హిందూదేశ ప్రతినిధిగబోయి ప్రపంచయాత్రచేసి గత మాసమున తన నిజదేశముగ జేసికొనిన భారత దేశమునకు తిరిగివచ్చెను. బెంటు, ఆండ్రూసు మొదలుగాగల వారలవలె హిందూదేశమునకై పాటు బడుచున్న వారిలో కజిన్సుదంపతులు ముఖ్యులు.

లండను నందలి విఖ్యాతముగు ఫాకల్టీ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ (faculty of arts, Piccadilly) లో యీచిత్ర సముదాయము ప్రదర్శింపబడెను. అమెరికాయందలి 'న్యూ యార్కు టైమ్స్' (New York Times) యొక్క లండను విశేషిరి యీ ప్రదర్శనమును గాను తన పత్రిక కిటుల తంతునంపెను. The marvellous contribution of India's art to world's art. (పరియుంయిల స్ట్రీటెడలండను న్యూస్ యింగ్లండు) (Illustrated London News) సంపాదకుడు ప్రత్యేకస్వత్వమును చూపు ఆయిదు చిత్రపులు (జిల్లీ, కలకత్తా, మద్రాసు) నేరికొని, శ్రీకజిన్సుపండితునిచే యొకవ్యాసమును వ్రాయించికొని యీ మాసములో విచ్చిన సంవత్సరాది సంచికలో ప్రచురించెను. ప్రాశ్నాత్మ్యదేశముల ప్రసిద్ధిగన్న యీ పత్రిక హిందూచిత్రపులు మొదటిసారి ప్రచురించినది. ఇది చాలా గొప్పవిషయములు!

తన యభిప్రాయమును సంపాదకు డిటుల వ్రాయ

చున్నాడు:— 1914వ సంవత్సరమున హిందూ కళాభ్యుదయము మొదలిసిన దాది నేటివరకు కృష్ణముగ కథ, హిందూ చిత్రకళయొక్క యున్నతస్థానమును చూపు యిప్పటి చిత్రకారుల చిత్రపులు ఆయిదు ప్రచురించబడినవి. సాశ్నాత్మ్యకళనుచి హిందూకళ ఎంతయు ప్రత్యేకత చూపుచున్నదినుట కీచిత్రపులలే నిదర్శనము. ప్రాచ్యులు పాశ్చాత్యులవలన కళావిషయమున నేర్చికొనచునది, నేర్చికొనినది ఆంతయులేదు అనుట స్పష్టము.

తదుపరి కజిన్సుపండితుడు తనవ్యాసము నీవిధముగ మొదలిడెను:—

"When Rabindranath Tagore, in 1912 fled from the distractions of literary popularity in his native Bengal to find peace in obscurity in London, and got it in the form of an English translation of his poetry, a British knighthood and Nobel Prize! he achieved much more than a personal success. To Europe, Tagore was something new. In India he was something old in his expression of an ancient tradition, albeit in modern moods and forms, and something established among the high triumphs of a vividly national culture. The recognition of Tagore by Europe became a recognition of India and gave assurance particularly to the then young effort to restore the almost lost art of Indian Painting."

తన స్వదేశముగు వంగరాష్ట్రమున రవీంద్రనాథ టాగూరుగారికి కలిగిన అపారవిఖ్యాతి ప్రసిద్ధిలనన

వారికి కలిగెడి బుద్ధిచాంచల్యమును దరిచేరనీయకుండ తప్పించుకొనుటకై, ౧౯౧౨ వ సం॥న వారు లండను నగరమునకుపోయి మారుమూలప్రశాంతముగా కాలము గడపవలసింది. వారదివరకు రచించియుండిన కావ్యముల నే ఆంగ్లములోని కచటకుండగా అనువదించిరి. తద్వారా నోబెల్ ప్రైజు, సర్ బిరుదుముసాందిరి. ఇది వారికి ఒక విజయము. యూరోపుఖండవాసులకు టాగూరుగా రొక క్రొత్తమంతగా నుండిరి. కాని భారతదేశము నందు చిరకాలానగత ప్రాచీన సాంప్రదాయసిద్ధుగు భావప్రకటనమే వారు చేసిరి. అయితే యిట్టి భావములు వారిచే నూతనాకారములతో, నూతనలక్షణములతో ప్రకటింపబడిన మాట వాస్తవమే! జీవకళ లుట్టి పడు విశిష్ట భారతజాతీయ విజ్ఞానముయొక్క మహోన్నతి ప్రాచీన ప్రావీణ్యమునందే టాగూరిగారి భావప్రపంచ మిమడిచున్నది. కావున టాగూరుగారి ప్రతిభను యూరపువాసులు గౌరవించి పరిగణించుటవల్ల భారత జాతినే గౌరవించిన టగుచున్నది. అందులను ముఖ్యముగా ప్రస్తుత ప్రాచీనభారత చిత్రకళా పునరుద్ధరణము నకై పాటుపడచున్న యానాటి యావ్యనోత్సాహమున కీగౌరవదరముకయభయహస్తమువలె పరిణమించినది.

ఈ అయిదింటిలో 'గోవులకావరి గోపాలుడు' (శ్రీకవుతా ఆనందమోహన శాస్త్రిగారు, మద్రాసు) అను

శ్రీ కవుతా ఆనందమోహన శాస్త్రిగారు

చిత్రరుపునకు మొదటిసారి మివ్వబడినది. దీనినిగూర్చి— "The shepherd of souls; And his consort Radha is never away" అని కజిన్నగారి విశేషకరించిరి. రెండు ఉకిలు (డీల్స్) గాలివి. ప్రమోదచటజ్జిగారిది 'ఉషః కన్య'. ఉకిలుగారిచే రచింపబడినవి కాల మేఘుడు, పర్వము, తుపాను అనునవి. ఈ అయిదింటి యొక్క మూలములు (originals) అమెరికా, ఇటలీ, ఇంగ్లాండు దేశములలో ప్రవాసమున్నవి.

అమెరికా చికాగో విశ్వవిద్యాలయమందు యివి ప్రదర్శించబడినపుడు అప్పటి 'నీషియా' అను సచిత్ర మాసపత్రిక శ్రీ కజిన్నగారికి రమారమి ౫౦౦ రూపాయల నిచ్చి ఒక సచిత్రవ్యాసమును వ్రాయించి ప్రచురించెను. వీటిలో ప్రఖ్యాతశిల్పి వెంకటప్పగారి శివరాత్రి హడ నొకటి.

శ్రీ కజిన్న పండితుడు తన అమెరికను ప్రయాణములోని వింత అనుభవములనుకొన్ని మాతో నిటులు చెప్పెను:—అమెరికాదేశమునకు వెళ్లిన రెండువారముల మేయో హిందూదేశమునకు చేసిన అపకృతి స్పష్టముగ కానుపించెను. ౧౬ ఏండ్ల ప్రాయముగల ఒక కళోపాసకుడు రెండవసారి చెప్పిన ప్రదర్శనమునకు వచ్చి ఒక భూతలద్దముతో చిత్రరుపుల పరీక్షించి, ముగ్ధుడయి నాదగ్గరకు వెదకికొనుచువచ్చి యాచిత్రరుపులు నిశ్చయముగ హిందూదేశములు రచించినవేనా! హిందూదేశము అనాగరకదేశము అడవిదేశము అని మేము మావిద్యాలయములలో గరపబడితిమి. కాని యాచిత్రరుపులు అనాదినుండివచ్చు నాగరికతను ఎంతగామాపుచున్నవి అనెను. ఇట్లు ఆశ్చర్యపడిన అనేక వేలమందిలో నితడొకడు. ఈపరవాడు ముఖముఖిని స్పష్టముగ హిందూదేశ మెంత గొప్పనాగరికతగలదేశమో చూసిన తరువాత తన "జన్మము ఒకనిముసపుయినను మేయోలాంటివారల అసత్యమారములగు గాళ్ల నమ్మునా!" అని చెప్పెను.

అమెరికాయందలి సుప్రసిద్ధ కళానిపుణుడు డే. టర్బిలు అనునాయన ఆనందమోహన శాస్త్రిగారి యొక చిత్రరుపులో ఋగ్వేదసంయోగ లాలిత్యముల కచ్చెరువంది

తాను కొనుక్కొనెనని చెప్పుట కెంతయు సంతస మగుచున్నది.

శ్రీ జే. కజిన్సు పండితునియొక్క అమెరికాలో ఫిలడెల్ఫియా ముఖ్యస్థానములో ఈచిత్రకళాప్రదర్శనము గూర్చి 'Philadelphia Enquirer' అనుపత్రిక ప్రదర్శనమునుగూర్చి యిటుల వ్రాసెను.

"That a vigorous and enthusiastic, artistic renaissance is now in progress in India, seems to be amply proved by the remarkable collection of Indian Paintings....

"No occidental influence whatever is observable in these beautifully composed and wonderfully coloured pictures....

"Here are nomenclature and terminology with which we occidentals are only vaguely familiar, but the pictorial interpretations of such ideas are of such supreme beauty as to be acceptable by any eye sensitive to aesthetic impressions....

"What a pity this fascinating exhibition, could not have remained longer in Philadelphia.

ఈప్రశస్త భారతీయ చిత్రచనా సంపుటివల్ల నొక్కవిషయము పూర్తిగా రుజువుగుచున్నది. భారత దేశములోని కళాప్రపంచమునం దొకనూతనజ్ఞానోక్తే జముప్రపంచరూపమునగాడాభినివేశముతో నావిర్భవించినదని రుజువుగుచున్నది. రమ్యముగా రచింపబడిన యాయుధ్యుత చిత్రచనలందు పాశ్చాత్య సంపర్కమేమియు కానబడదు. పాశ్చాత్యుల మైన మనకు పరిచితములైన శబ్దప్రయోగములు నామములు యిందుకలవు. కాని అట్టిభావములను సచిత్రముగా ప్రదర్శించుట అత్యంత సుందరముగానున్నది. రసోచిత్రభావప్రకటనమును గ్రహించగలవారికందరకుసు ఇది ఆదరణీయములే యనునంత సాంపుగానున్నది.

ఇట్టి మనోరంజకమైన చిత్రప్రదర్శనము ఫిలడెల్ఫియా నగరము లలో కొలదిదినములే యుంటు ఎంతయు మనదురదృష్టము. యూరపునందలి అనేకముఖ్యసంస్థయొక్కయు, విశ్వవిద్యాలయములయొక్కయు ఆహ్వానముపైని కజిన్సు మహాశయుడు తిరిగి ఏప్రియలు మాసమున యూరపున కేగనున్నారు. వీరికి భగవంతుడు ఆయురారోగ్యముల నిచ్చుగాత!

ధ మ్మ ప ద ము

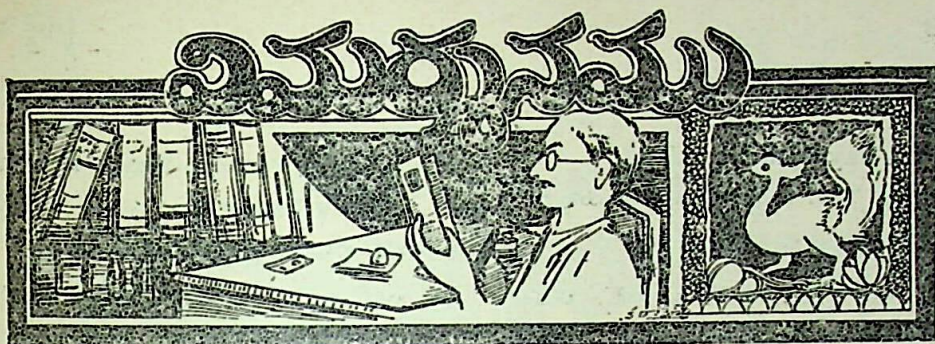
(వచనము)

గ్రంథకర్త: (శ్రీ) కిళాంబి రంగాచార్యులుగారు, యం. ఏ., యల్. టి.

ఈ పుస్తకం ఆంధ్రగ్రంథమాలలో ఏడవది. శౌద్ధధర్మమతసారమయిన ధమ్మపదం అనే పుస్తకానికి అనువాదం. ఇది 'అహింస' ముఖ్యధర్మం అన్నవిషయం ఈ పుస్తకంలో చక్కగా వివరింపబడింది. మఱిన్ని కొన్ని గొప్పధర్మాలు ఇందు ప్రతిపాదించబడినవి. ధర్మజ్ఞానులు తప్పక చదువవలసిన పుస్తకం ఇది. ప్రతులు కొలదిగనే ఉన్నవి.

కొనునైజు పుటలు ౧౫౦, వెల రు. ౦-౧౦-౦.

మేనేజరు—ఆంధ్రగ్రంథమాల, నెం. 7, తంబుశెట్టివీధి, మద్రాసు.

ఆంధ్రవాఙ్మయ నూచిక

ఆంధ్రగ్రంథములలో ౧౧ వ గ్రంథము

క్రాను నాల్గవపుటల పైజు ౬౧౮ పుటలు. వెల రు. 3 లు. ప్రకాశకులు మేనేజరు ఆంధ్రగ్రంథముల ఓ, 2, తుమ్మసెట్టి వీధి, చెన్నపురి.

‘దేశభావలందు, డెలుగులెస్స’ యని పొగడ్డను బడసిన యాంధ్రవాఙ్మయ మహోదధియం దాదినండినెలు వడిన గ్రంథరత్నముల నన్నింటిని ౧౧ సంవత్సరముల నిరంతర పరిశ్రమము చేసి ఇట్లు గ్రంథరూపమున ప్రకాశము ప్రచురించి యాంధ్రభాషా జిజ్ఞాసువులకు మహోపకార మొనర్చిరి.

ఈ నూచిక ముద్రితముడిత గ్రంథముల పట్టిక లని రెండుభాగములుగ విభజింప బడినది.

ఇందు మొదటిభాగమున మొదటి పుటనుండి ౨౪౬ వ పుటవఱకు గ్రంథము, గ్రంథకర్త, విషయము, ఆగ్రంథము ముద్రితముయిన సంవత్సరము, విశేషములు అనుక్రీకలక్రింద నకారాదిగ ముద్రితాంధ్రగ్రంథముల సమగ్రపరిచయము కలిగింపబడెను. దాదాపు ౧౨,౦౦౦ గ్రంథము లుదాహృతములు. పుట ౨౪౬ నుండి 332 వఱకు గ్రంథకర్తలకేరు, యింటికేరు వానిక్రింద వరుసగా, నకారాదిగ వారిచే రచియింపబడిన గ్రంథములు నుదాహృతములు. పుట 33౨ నుండి 3౯౧ వఱకు విషయముక్రింద విభాగించి యాయా విషయమునకుచెందిన గ్రంథముల నాయాశీర్షికల క్రింద వలుసగ నకారాదిగ నుదాహరింపబడెను.

ఈ మొదటిభాగమున “అనుబంధము” అను పేరిట ౧౯౨౧ సం. అక్టోబరునెలమొనలు ౧౯౨౫ సం. డిసెం

బరు నెల వఱకును, “అనుబంధము(అ)” యను పేరిట ౧౯౨౬ న సం. జనవరి మొనలు ౧౯౨౭ సెప్టెంబరు నెలవఱకు ప్రచురింపబడిన ముద్రితగ్రంథములు. విషయ విభాగముక్రింద విడదీసి ఆయావిభాగమున గ్రంథములు గ్రంథకర్తలకేర్లతో నకారాదిగ గలవు.

ఇంక రెండవభాగము. ఇందు గల గ్రంథములన్నియు నిప్పటికి నముద్రితములు. విషయ విభాగశీర్షికల క్రింద గ్రంథము. గ్రంథకర్త, రచనము, పరిమితి, విశేషములు అకారాది పట్టికలుగా వరుసగా కాకినాడ ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్ పుస్తకభాండాగారము, తంజావూరు సరస్వతీ పుస్తకభాండాగారము, చెన్నపురి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారములలోని లిఖితగ్రంథముల పట్టికలు విడివిడిగా గలవు. ఈ రెండవభాగము ౫౬ పుటలు మాత్రమే. ఇందు విశేషములను శీర్షిక క్రింద ప్రతులసంఖ్య, నామాంతరములు మొదలగువిశేషము లుదాహృతములు.

ఈ నూచిక ప్రారంభమున నూచికా ప్రకాశకులగు శ్రీ దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులు గారు రచించిన ౧౦౦ పుటలు గల పీఠిక కలదు. ఈ పీఠికయందు వేదకాలమునుండి నేటివఱకు జరిగిన ఆంధ్రభాషా స్వరూప పరిణామ నిరూపణమును సవిమర్శముగ, విపులముగ గావించిరి. ఈ పీఠిక కేవల మొక వాఙ్మయచరిత్ర మనదగినది. ఇది ఈ నూచికతో చేరి యుండుటవలన దీని విలువ పెంపునొందుచున్నది.

ఇది ప్రతిగ్రంథాలయమునను, బ్రతిభాషాభిమాని కడను, విమర్శకునివద్దను, బ్రతియాంధ్రుని హస్తమునను ఉండి తీరవలసిన గ్రంథరత్నము. గ్రంథాలయాధిపతులకు ముఖ్యము.

వా. గో. కృష్ణయ్య

శంభుశో నొకనాటి సహవాసము (ఆంగ్లము:)

A day with Sambhu.

చిన్ననాటి పుస్తకము. ముద్దులుమాట గట్టుచున్నది.

వెల రు. 1-0-0

సుప్రసిద్ధాంగ్ల గ్రంథకర్తలగు కె. యస్. వెంకట రమణియ్యయ్యగారు రచించిన యీ చిన్న పాఠము, కామారదేశముందుండు విద్యార్థులను సరింపవలసిన జీవిత క్రమమును ముద్దులు మాటగట్టు తేటమాటలతో బోధించుచున్నది. రామేశ్వరయ్య త్రికు బోవుచున్న యొకసాధువు మార్గమధ్యమున నొకయూరి సత్రములో శంభుడను నొకబాలని గలసికొని యనేక నీతులతనికి నేర్పును. నేకువహమున మేల్కొని రాత్రి తయనించువరకు బాలురెట్లు నడచుకొనిన పరిపూర్ణశరీర మనోవికాసముల నొంది, ఆయురారోగ్య భాగ్యముల కునికిపట్టులై తమకు సులౌకమునకును మేలొసరింప వచ్చునో రసవంతముగా నిందు వర్ణింపఁ బడినది. కాఫీ మొదలగు సుద్రేకపానీయముల యనర్థముల గూర్చి సాధువు శంభునకుజేసిన యీ క్రింది మహాపదేశము బాలురేకాక తల్లిదండ్రులును గమనింప దగినది.

“నీతల్లి నీకు కాఫీనిచ్చుచో, నీకది వలదని మెల్లగా జెప్పుము. మనదేశమునకు కాఫీ క్రొత్త వస్తువు. దీనిని తఱచుగా త్రాగుటవలన నిత్యమును త్రాగుచుండవలసిన చెడ్డయలవాటు పట్టునడును. ఇది యోషధియే కాని, యెదుగుచున్న నీ లేతశరీరమునకు పుష్టినిచ్చు నాహారము కాదు.”

ఇట్టి యమూల్య నీతిరత్నములతో నొప్పుచున్న యీయాంగ్ల గ్రంథము దేశభాషలలో ననువదించబడి నచో బాలర కంఠో యుపయుక్తముగా నుండుననుటకు సందేహ మానంతయులేదు.

వలయువారు మదరాసు, మైసూరు, శ్రీశైలరణ్యాశ్రమమునకు గ్రంథకర్తగారి పేర వ్రాసికొన నగును.

వె. వేం. కృ.

పాట్రికత

గ్రంథకర్త: కవికొండల వేంకటరావుగారు క్రాసు నైజా, మెరుగు కాగితములు, ౬౬ పుటలు, కాగితపుటై, డు. వెల ౦-౮-౦. ౧౯౨౯ సం.

ఇదియొక చిన్న వినోదకథల సంపుటి. పిల్లలకొరకు వ్రాయబడినది. మన యొరికలోనున్న అనేక అల్పవిషయము లిందు విచిత్రముగా గచింపబడి బాలబాలికలకు, ఆనందమును, జ్ఞానమును చేకూర్చునట్టివిగా యున్నవి.

ఉదా:—పంప భూతములు, చతురంగబలము, మొదలైనవి. మరికొన్ని కథలు కేవలము కల్పితములు. ఉదా:—సర్కసు మర్కటము, కామధేనువు, కోడె దూడ మొదలైనవి.

పురాణకథలందువలె పక్షులు, జంతువులు, చెట్లు నిర్జీవవస్తువులు మొదలైనవాటిచే మాట్లాడించి, చర్యలు చేయించి పసివాండ్రకు కామూహల మొసగునట్లుగా రచింపబడినది. కావ్యవిషయములు బాలరమనసు రంజించునట్టివిగా యున్నవి.

కైతి:—గ్రాంథికవ్యాసహరికముల విశ్రమ. సమాన ఘట్టములం దొకప్పుడు గ్రాంథికమును ఒకప్పుడు గ్రామ్యము నుపయోగింపబడుటచే సగళముగాలేదు. కేవలము వ్యాసహరిక భాషలో వ్రాసియుండిన మెరుగుగానం దెడిది. ఏదైనను గ్రంథకర్త గద్యకైతి పద్యకైతిలై పక్కస్థితిలో లేదు. భాష సులభముగను, జాతీయములతో కూడినదిగ ఉన్నది.

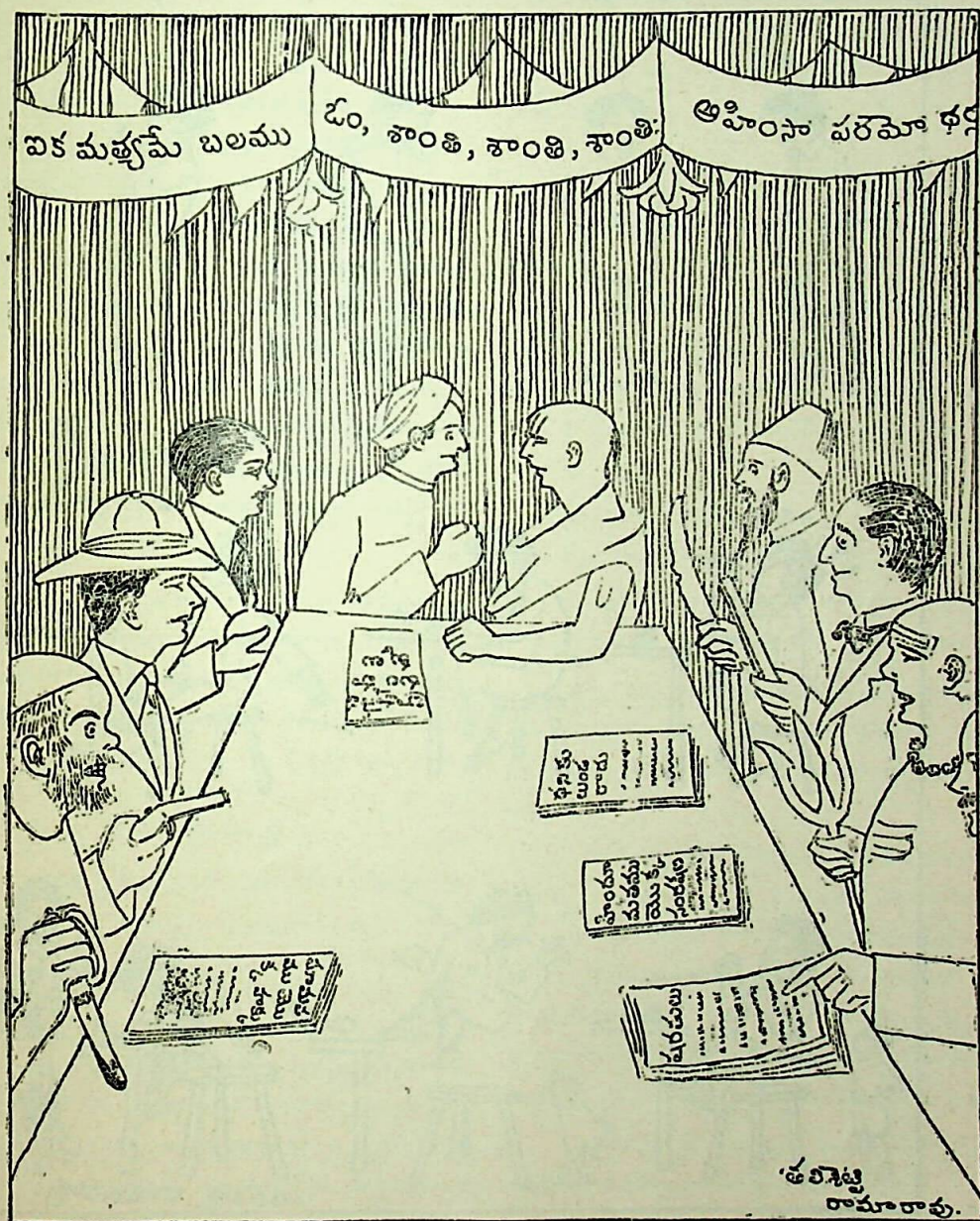
పే. కా.

చిట్టికైత

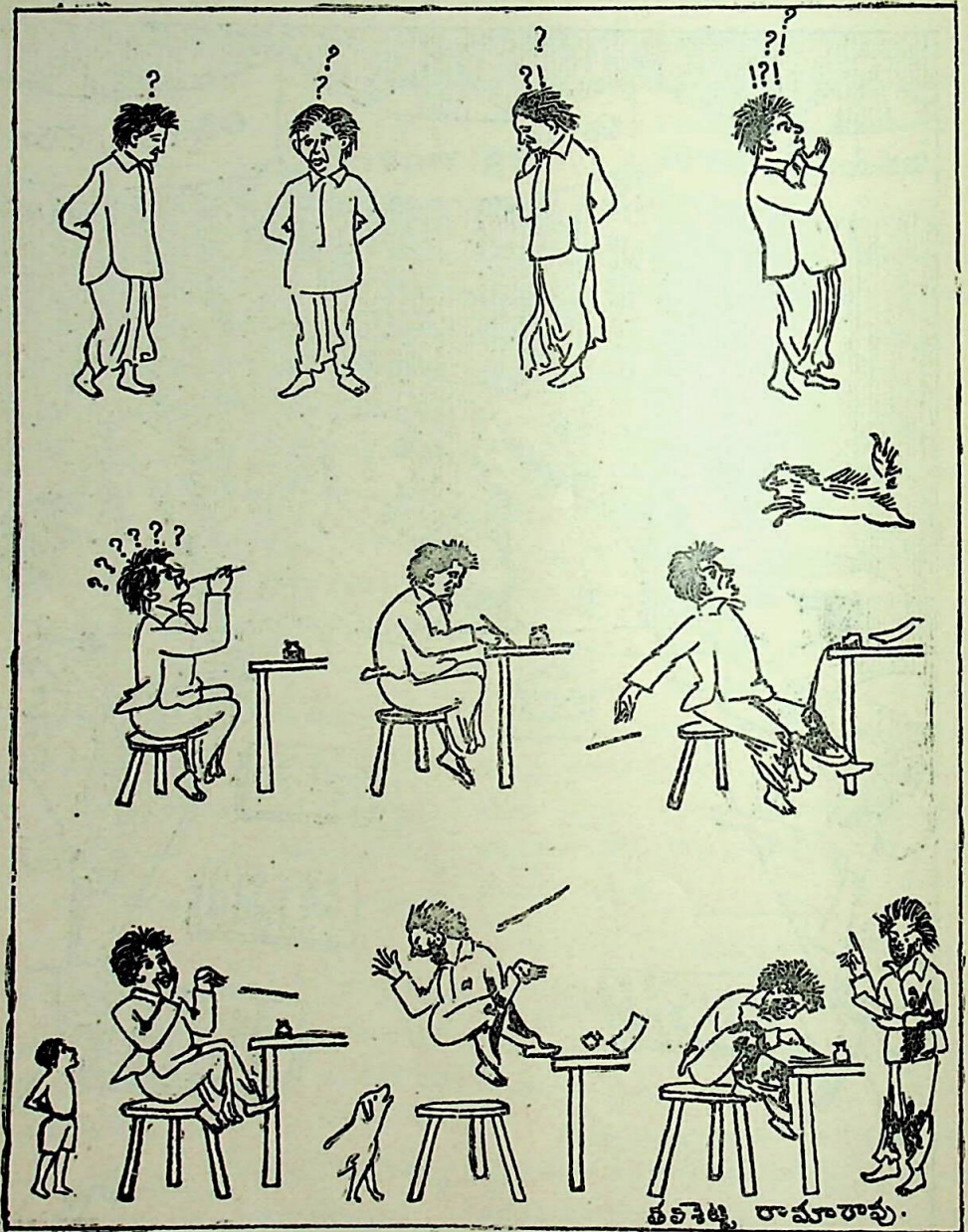
గ్రంథకర్త: కవికొండల వేంకటరావుగారు. క్రాసు నైజా, 30 పుటలు. మెరుగు కాగితములు, కాగితపుటై, డు. వెల ౦-౬-౦

ఈచిన్న పద్యగ్రంథము బాలబాలికలకు పకనీయ గ్రంథముగా నుపయోగపడు నిమిత్తమై వ్రాయబడినది. ఇట్టిరచనలలో నట్టిపసివారికి పద్యములలోగల యతిపాసలవల్లను, గణనియముములవల్లను, అక్షరధ్వనులకలయిక

అఖిలభారత సర్వపక్ష సమావేశము

హాస్య చిత్రరచన

వల్లము గలుగు, బాహ్యంతర్గతములచే నాకర్షించి కొన్ని కొన్ని స్వల్పవిషయములను నేర్పుటయే ఆశయముగ నుండును. కావున సులభముగను, ఆకర్షకములుగను ఉండు సామాన్యవిషయములు అనగా, దేశచరిత్రకథలు, కథలు మొదలగువాటిని గూర్చి వ్రాసి వారికి నాస్వభావములోగల గొప్పవిషయములను పరిచయము చేయుటయు, చిన్నచిన్న నీతులను నేర్పుటయు నిందు గలదు. ఇట్టిరచనలు పసివాండ్రకు కవిత్వమనం దభిరుచి గలుగజేయుట కొక మెట్టుగాకూడ నుండును. పై ఆశయముల సాధనకై వ్రాయబడిన యీకవితయందు కృతక మధికముగా నుండుట తప్పదు. అనగా ఈరచనలు స్ఫురణచేరను, ఉద్బీపనము (Inspiration) చేతను, 'మనోహరభావము కందలిం చుట' చేతను వ్రాయబడినవిగా ఉండవు. సహజకవిత్వ మన వండ్లవలసిన లక్షణము లుండవు. గణబద్ధమై (Versification) అసహజ కవిత్వమును గలిగియుండును. బాలబాలికలకుగల నిసర్గములను (Instincts) ప్రేరే పించి వాటిని తృప్తిపరచి సంతోషపెట్టుట యిట్టికవిత్వ లో ముఖ్యముగా గానబడును.

తైలి, భావ సులభము. భావము దుర్గ్రాహ్యముగాలేదు. వృత్తము లనవసరముగా నాడబడియున్నవి. కవిత్వము కొంత ధారాళముగానే యున్నది. కావ్యసన్న విషయములు చిన్నపిల్లల ఊహల కతీతముగా లేవు.

టే. కా.

చదువులందు త్తి

గ్రంథకర్త:— కవికొండల వేంకటరావుగారు. క్రొనుసైజు ౧౮ పేజీలు, మెరుగుకాగితమున, కాగితపులైందు, వెల ౦-౪-౦.

ఈచిన్న పుస్తకమందు గ్రాంథికలక్షణములు, జానపదలక్షణములుగల ఖండకావ్యములు గలవు. ఈగ్రంథము కూడ పిల్లలకొరకు వ్రాయబడినదే. కావ్యవిషయములు పిల్లలికి పనికివచ్చునట్లుగా సులభముగా నున్నవి. కవిత్వము సహజముగా నున్నది. స్ఫురణవల్లను, ఉద్బీపనవల్లను గదియింపబడినది. 'చిట్టికైత' యందువలె అసహజ

కవిత్వమిందు లేదు. బాలబాలికలకు నిజముగా జ్ఞానమును, సంతోషమును ఇచ్చునదిగా నున్నది. ఇది పొగడదగిన గ్రంథము.

ఈగ్రంథమందు చరణపు విరుపులు గలవు. వీటిని గుఱించి 'ఆగడపలు' అను గ్రంథముయొక్క విమర్శనలో చెప్పబడును. తైలి వ్యాసహరిక భావలో రసవంతముగ, సులభముగ నున్నది. టే. కా.

దేవకీనందన శతకము

క్రొనుసైజు ౨౦ పుటలు. వెల తెలియదు. పేపరుపైందు.

దీనియందు "కృష్ణా దేవకీనందనా!" అను మకుటముతో ౧౦౮ పద్యములు గలవు. ఈగ్రంథరాజమును రచించిన కవిత్వజాని నామధేయ మీయాంధ్ర ప్రపంచమున నేటివఱకు బయలుపడుటలేదు. కాని, ఈతని శతకములోని

మ. చతురంభోధి పరీతభూవలయ రాజన్యైకకోటిర రం
జిత హానికృతిరాజమాన పదరాశీవుండు ధర్మాత్మజం
డతికార్యమయితోడ మత్స్యపతిఁ దానాశింపఁడేతావకా
యతకార్యము గల్గునంతకును గృష్ణాదేవకీనందనా."

అనుపద్యము అప్పకవీయము మూడవ యాశ్వాసమున నించుక మార్పచేఁ గాన్పించుచున్నది. అందుచే నీకవిచంద్రుడు అప్పకవికంటె బ్రాచీనుఁడని మాత్రము చెప్పవచ్చును.

నామమాత్రానిశ్చిన్తమై యింతవఱకును మఱుగుపడి యున్న యీగ్రంథము శ్రీశ్రీశ్రీ గద్వాలసంస్థాన పుస్తకభాండాగారమునఁ దాళపత్ర లిఖితమయియుండుటఁ జూచి శ్రీమంతమహారాజుగారు ముద్రింపించి ప్రకటించి లోకోపకార మొనర్చిరి. అట్టి శ్రీశ్రీశ్రీ గద్వాల మహారాజుగారి ఔదార్యము, భాషాభిమానము ఈ యాంధ్ర ప్రపంచమునఁ జిరస్థాయియై వెలయుఁగాక.

కవనము ద్రాక్షాపాకముచేతను, వైదగ్ధీరీతిచేతను బండితపామరహృదయంగమమయి మద్దుగు సుల్గుచున్నది. పద్యములు భక్తిభరితములయి యనేక నీతుల

నువోధించుచున్నవి. సామాన్యముగా నీ పద్యములలో నపూర్వములగు దృష్టాంతములు పురాణగాథలు, చూపబడుచునే యున్నవి.

కా. పాత్రాపాత్రవివేకముల్ సమసేపా
పం చెచ్చె బుద్ధింబులే
మిత్రఘ్నత్వము కల్లలాడుటలు స్వా
మిద్రోహముకొండెముకొ
ధాత్రిం బూజ్యములయ్యె సాధువుల చం
దం వెట్లు రక్షించెదో
సత్రాజిత్రనయామనోరమాకృష్టా,
దేవకీనందనా.

కా. అందెల్ చిన్నిపసిండి గజ్జెలును వ్రా
యక మేఖలా ఘంటికల్
క్రందై తోపంగ రావిరేకు నుడుటక
గన్వింప గోపాంగనా
సంసం బొందంగ వెన్నముద్దలకునై
వర్తించు నీ బాల్యపుక
చందం బాదివిజౌ నుతింపడగుగృష్టా,
దేవకీనందనా.

కా. నీడల్ దేరెడు చెక్కుటద్దవలతో
నిద్దంపునెమ్మొత్తుతో
కూడికూడని చిప్పకూకలులతో
గోపార్చక శ్రేణితో
వీడాశూన్య కటిరమండలముతో
నేపల్లెలో నీవు నా
దాడే శ్రేణివమూర్తి నే యిటుకుగృష్టా
దేవకీనందనా.

మ. అమరల్ పదమృజావ్రాత దాట రవహో
క్రబ్ధింబు పెడయ్యెడు
ర్థమనోర్దండ పటుప్రతాపనిజసం
రంభామరానీక వి
క్రమదుర్వారగజాసురప్రళయమిం
కం శేసిన ట్టిశ్వరుక
సమరక్షిణిజయించు నర్జునుడుకృష్టా
దేవకీనందనా.

ఉభయభాషాప్రవీణ బులుసు నరసింహశాస్త్రి.

సముచితాహగము

(Thoughts on Diet)

క్రానునైజా పుటలు రు. వెల రు. ౦-౮-౦

గౌ. న్యాయమూర్తి సర్ వేపా రామేశం
పంతులుగారిచే. ఆంగ్లభాషలో వ్రాయబడిన యుమా
ల్యగ్రంథమున పంతులుగారు ఆహారవిషయమునందును,
సంతాన నిరోధవిషయమునందును చాల కృషి సలుపు
చున్నారు. పీనిలో ఆహారవిషయము ఆఖిలజనోపయు
క్తగుగుట కెట్టి సంశయమును లేదు. ఈవిషయమున
వీరు ప్రామాణికులలో నొక రని చెప్పుటగూడ సాహ
సోక్తి కాజాలదు. వీ రీవిషయమున అనుష్ఠానపూ
ర్వకముగనే బోధించుచున్నారు. పాశ్చాత్యుల విషయ
మున వ్రాసిన గ్రంథముల నెన్నిటిలో వీరు చదివెయ్యున్నా
రు. తెల్లచక్కెర, ఫాక్టరీ లేక మరణియ్యము లేక మిలు
రైసు, మెరుగుబియ్యము లేక పాలిష్టరైసు, అమితాహ
రము, ఉపవాసము లేక నిరాహారము, విటమినులు, అల్యూ
మినముపాత్రల, సంగ్రహము అను ప్రకరణములక్రింద
నీగ్రంథము విశదీయబడినది. సంగ్రహమునందు గ్రాహ్య
ములును, వర్జనీయములును స్పష్టపరచబడెను. ఏయే
విటమినులు ఏయే పదార్థములలో ఏయే పరిమితులలో
నుండునదియును తెలుపునట్టిపట్టికగూడ ఎందు కలదు.
దీనిని బెజవాడలో ప్రకృతిచికిత్సాసంఘమువారు ప్రక
టించిరి. ఎలయువా రిటుల వ్రాయవలెను: మేనేజరు,
ది ఇండియను సేవరోపతికు ఆసోసియేషను, బెజవాడ.

వెదురుమూడి శేషగిరిరావు.

ది ఇండియన్ నేషనల్ కాంగ్రెస్
దెన్ అండ్ నౌ

(The Indian National Congress
Then & Now)

గ్రంథకర్త: శ్రీయుతయస్. భీమశంకరరావుగారు,
బి. ఏ., ఫస్టుగ్రేడు స్టీడరు, రాజమండ్రి. క్రానునైజా,
౯౦ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

ఇది భారతజాతీయమహాసభ సంక్షిప్తచరిత్ర. దేశమునందలి రాజకీయపక్షములన్నియు కాంగ్రెసువేదికపై నేకమై గావలయుననియు, కాంగ్రెసుసంస్థ యొక్క టియే యిట్టి యొకమత్యమున కవకాశ మియ్యగల అభిలభారత రాజకీయసంస్థ యనియు గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. ఈయభిప్రాయమును గాదనుకూలై యుండును. ఇట్టి యొకమత్యమును సాధించుటకు మితవాదుల కార్యనిధానము నవలంబించుట యొక్కటియే సాధనమని వీరు తలంచుచున్నారు. తాము మితవాదులగుటచే మితవాదనాయకుల కార్యక్రమములను భీమశంకర రావుగారు పోగుచేయు నంత ఆశ్చర్యకరము కాదు. కాని తమ పక్షపాతమును మితిమీర సాగించి నేటి కాంగ్రెసునాయకులను మహాత్మాగాంధీ, మోతీలాల్ నెహ్రూ, జవహర్లాల్ నెహ్రూ మున్నగు ప్రముఖులను అపవిత్రపాస్తులనియు, కాంగ్రెసునుబోలు పవిత్రసంస్థ యిట్టి వారి చేతులలో నుండరాదనియు వీరు నిందించుట కేవల మసభ్యముగ నున్నది. సర్ సి. పి. రామస్వామి అయ్యగారిని బోలు మితవాది ప్రముఖులకే కాంగ్రెసునాయకులు, అకలంకదేశభక్తులు, స్వాగత్యులు నైనప్పుడు, రావుగారికి వారపవిత్రపాస్తులుగా గానవచ్చుట మిక్కిలి ఆశ్చర్యము గల్గించుచున్నది.

ఇంక గ్రంథకర్తగారు ఐకమత్యమునకు మార్గము లేవో లేమపుస్తకములో నెంచును స్పష్టముగ వివరించుచుండలేదు. మితవాదనాయకుల డొమినియన్ స్టేటులవలెనే వీరియొకమత్యవాదముగూడ గాలిలో మేడగ నున్నది. డొమినియన్ స్టేటులను సంపాదించుటకు దగిన ప్రబల సాధనములను మితవాదు లేన్నదను నూచింపరు. అట్లే ఐకమత్యమునకు వలయు సాధనము లేవో వీరును నూచింపరు. ఏమైననేమి, వీరియభిప్రాయమున మనదేశమునందలి రాజకీయపక్షములలో నైకమత్యము లేనందుకు నేటి కాంగ్రెసువాదుల నిరంకుశత్వమే కారణము. తక్కిన పక్షములవారిని అసహాయవాదులు కాంగ్రెసునుండి తరిమివైచుచున్నారు. ఐన వీరియొకమత్య మెట్టిదో గమనింపము. మొత్తముమీద వీరివాదముయొక్క సార మిది. "కాంగ్రెసు ప్రత్యేకముగ నేరాజకీయపక్షము చేతులలోను ఉండకూడదు. అందు అన్ని పక్షములవారికిని,

స్వాతంత్ర్య పక్షమువారికికూడ స్థాన ముండవలయును. కాంగ్రెసులో చేరినంతమాత్రమున ఏపక్షమును దానిలో పూర్తిగ నంతరించిపోయి తన వ్యక్తిత్వమును గోల్పోవనక్కరలేదు." ఇదియొక విలక్షణవాదము. కాంగ్రెసు నిజముగ నొక రాజకీయకార్యనిధానము గలిగిన సంస్థయై యుండవలసినచో, భీమశంకర రావుగారు నూచించిన ఐకమత్యముకన్న ఎక్కువగ కాంగ్రెసును నిర్జీవముగనొనరింపజాలు పద్ధతి మరియొకటి యుండదు. కార్యనిర్వాహకవర్గము లేప్పుడును ప్రధానపక్షమువారి స్వాధీనమున నుండుటయే ప్రజాపరిపాలన సంస్థల ప్రధానలక్షణము. ఇంక, అసలు, కాంగ్రెసులో చేరుటకే వీలు లేకున్నదన్నచో నీవాదముగూడ దుర్బలమే. ఇందుకు వీరికారణములు మూడు: దుష్టుల నిర్బంధము, శాసనోల్లంఘనము, సంపూర్ణ స్వరాజ్యాదర్శము. ఆరిక రాజకీయ సమస్యలు సంపూర్ణముగ నొకదానిలో నొకటి కలిసిపోయియున్న యీకాలమున స్వదేశీ నియమమును విడిచిపెట్టుటకన్న కాంగ్రెసు ఆత్మహత్యకు ప్రబలోపాయము మరియొకటి యుండదు. ఇది మితవాదులకు తెలియని సంగతి కాదు. మనమందఱమును తత్క్షణమే కావలయునని కోరుచున్న డొమినియన్ ప్రతిపత్తిని వార్లమెంటువారి రీతిమన్న ఇచ్చెదరనుటకు సాక్ష్య మొక్కటియు గానరాదు. మనకప్పుడు శాసనోల్లంఘన మొక్కటియే మిగిలినమార్గము. అది హింసారహితమే కావచ్చును, హింసారహితమే కావచ్చును. అట్టిచో కాంగ్రెసు పక్షము శాసనోల్లంఘన విధానము నవలంబింపక తప్పదు. ఇంక సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యవాదులకుగూడ కాంగ్రెసులో స్థాన ముండవలసినప్పుడు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము లేవని మరియొక తక్కువ యాదర్శమును కాంగ్రెసు ఎట్లు అవలంబింపగలదో మాకు బోధపడుటలేదు.

ఈవిధముగ వీరునూచించిన మూడు నిర్బంధములును నిజమునకు నిర్బంధములుకావు. ౧౯౩౩, ౨౪ సం॥ల నాటి స్వరాజ్యపక్షమును, నేటి రెస్పాన్సివు కోఆపరేషన్ పక్షమును అనుసరించి, మితవాదులుగూడ కాంగ్రెసులోనే యుండి తమయాశయములకై పోరాడుట యొక్కటియే ప్రస్తుతమునగల ఐకమత్యసాధనము.

అదియే అతివాదులను, మితవాదులను ఒకవేదికపై జేర్చుట కుపాయము. దీనిని గమనించి భీమశంకర రావుగారు తక్కినపక్షములను కాంగ్రెసులో చేరుటకు పురికొల్పిన బాగుండెడిది. అందుకు బదులుగ హాగు నిందను కాంగ్రెసు నెత్తిపై ద్రోయుట యన్యాయము.

నైమిత్తకమిషను బహిష్కారమును గూర్చియు, వైస్రాయిగారి ప్రకటనము గూర్చియుగూడ పీఠు కొంత వరకు చర్చించిరి. ఈభాగములను వికృతత్యమునుగూర్చిన వాదములనే అసంబద్ధములగు నభిప్రాయములతో నిండి యున్నవి. ఇంకొక ముఖ్యమైన సంగతి: పుస్తక శీర్షిక లోని 'అప్సర' ఇప్సర' అనుపదముల యర్థమును గ్రంథ కర్త యెందును వివరింపలేదు. ప్ర. రం.

దీనచింతామణి అను తత్వవివేచనము.

క్రొనుసైజున 19 ఫుటలు. ఇందు 109 పద్యములు గలవు. కేపరువైండు.

గ్రంథకర్త:—అమృతబ్రోలు వెంకటసుబ్బారావు శర్మగారు. ఇది దీనచింతామణి అను మకుటము గల నృత్య శతకము. ఇందలి కవనము సరసమయి మృదుహృదయ శైలి నొప్పారుచున్నది. శతకము పండిత జనాస్వాదనీయ మగుటయే గాక విశేషించి వేదాంత శాస్త్రజ్ఞులు చదువదగియున్నది. ఆయాతావుల నద్వైత వేదాంత సిద్ధాంతము లద్వయనఁ బ్రతిబింబమురీతిని సులభముగాఁ జూపఁబడియున్నవి. అట్టి సిద్ధాంతము తెలిసికొనుటకు నందు ప్రతిపాదితము లయిన యమూల్యములగు దృష్టాంతములే యాధారములు. మచ్చనకు రెండు పద్యములు:

శా. పాపం బెక్కడ పుణ్యమెక్కడ పర
బ్రహ్మంబునందున్ గూఁ
వ్యాపారంబులు కర్తవ్యోక్తృనిధి స
ర్వంబున్ నృధాకృష్టం
బై పొల్చున్ శశశృంగధారియయి వం
ధ్యాపుత్రుఁ డున్నాడటం
చాపాదించుట విశ్వముండుట రా
మా దీన చింతామణి!

శా. ఆకాశం బవకాశ మిచ్చునది శూ
న్యంబరయు నీలత్వమే
యా కారంబుగ లోక మెంతరు మహి
నానికై ధరిత్రీనధీకై
సోఁకకై వ్రాలిన యట్టు లుండు నటనో
శోధింపఁ దద్వర్గ మే
యా కారంబును లేదు మాయ యిది రా
మా దీనచింతామణి.

గ్రంథము వెల రు. 0-4-0 ఆణాలు. వలయువారు గ్రంథకర్త వేర కృష్ణాజిల్లా భీమవరం తాలూకా గజపవర మునకు వ్రాసినఁ బడయఁగలరు. ఉభయభాషాప్రవీణ బులును నరసింహశాస్త్రి.

విజ్ఞాన శందశతకము

గ్రంథకర్త: మద్రాసు రాజారావుగారు. వేసఁజు క్కగ్రంథమాలవారిచేఁ బ్రకటితము. డిమ్మి ౧౬ నైజున 3౧ ఫుటలు.

ఇయ్యది "శాశీ" అను మకుటముగల శతకము. ఇందు ౧౦౫ శందపద్యములు సులభమైనవైతిని గలవు.

ఇందులో గ్రంథకర్తగారి దైవప్రార్థన తప్ప ఎట్టి విజ్ఞానమును, నీతియును గానరాదు. మచ్చనకు కొన్ని పద్యములు చూపఁబడుచున్నవి:

క. పరమాత్మా! వరదా! యని
పరమార్థముఁ గోరి నిన్ను భక్తిచేఁబ్బొల్,
పరమప్రీతిన్ గోలువఁగ
పరికింపక యుంట నీకు భావ్యమే శాశీ!
క. గర్వం బుండిన దానికై
సర్వంబు నణంచుకై సామర్థ్యకళా
ధూర్వహుఁడవు గద విసత సు
పరావ! నిశఁ గొల్చుననము పర్వము శాశీ!

గ్రంథము వెల ౦-3-౦. ఒకసారి ౪ ప్రతులు కొనువారు తపాలాఖర్చు భరింపఁ బనిలేదు. వలయువారు మేనేజరు: వేసఁజుక్కగ్రంథమాల, పూడిపెద్దివారిపేరి, బరంపురం, గంజాముజిల్లా, అని వ్రాసినఁ బడయఁగలరు. ఉభయభాషాప్రవీణ బులును నరసింహశాస్త్రి.

అన్నపూర్ణాదేవి బీవితము

గ్రంథకర్త:—శ్రీమతి అట్లూరి వెంకటసీతమ్మ గారు. ౪౨ పుటలు, సాదాకాగితములు, కాగితపుటైండు, క్రాస్ పైజా, వెల ౧-౭-౦, ౧౯౨౯ సం. శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవి గ్రంథమాల, ద్వితీయపుష్పము.

జీవితచరిత్రలు మన భాషయందు బహుకొద్ది. దానికి కారణము మనకు ప్రాపంచిక విషయములందుగల ఆగ్రహము. ఇటీవల యీరకమును వేదాంతమును కొంచెము కట్టిపెట్టి లౌక్యవిషయములందు శ్రద్ధసహించి బోధకారుల భావపరిణామమును, జీవితపరిణామమును లెక్క జీవితచరిత్రల వ్రాసి ప్రజలకు నూతనాదర్శముల బోధించి దేశోన్నతికి తోడ్పడుచున్నాము.

శ్రీమతి అట్లూరి వెంకటసీతమ్మగారి అనుగ్రహము వల్ల మనకు శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవి జీవితచరిత్ర లభించినది.

అన్నపూర్ణాదేవిగారు బ్రహ్మసూతానలంబములగు రామస్వామి చౌదరిగారి పుత్రిక. చౌదరిగారు మత సంఘదాస్యములనుండి విముక్తిగాంచినవారు. వీరు ఆహారానికి వంటచేయుటగాక మరొకటి అను నట్టి తరగతి ప్రజల సంబంధించిన వారు గారు. వారును వారిభార్యయును పిచ్చయ్యగారును అనేక కష్టములకొర్చి అన్నపూర్ణమ్మకు కలకత్తాయందు (ఆంధ్రదేశమందు స్త్రీలకున్నత కళాశాలలు లేవుగాన) ఉన్న తదిద్య సభ్యసింప నవకాశ మిచ్చిరి. కల్దిదండ్రు లిట్లు దృఢసంకల్పులైనచో విడ్డబు విద్యావంతులుగారా!

అన్నపూర్ణమ్మయు కన్నవారికి కీర్తి తెచ్చు కుమార్తెగాన స్వసంపాదనపై నాధారపడవలెనను ఉద్దేశ్యముతో గ్రంథరచన ప్రారంభించి నిర్వహించినది.

ఈమె భర్తయగు 'ప్రియమైన నీడు'గారిని గుఱించి వేరే చెప్పవలసినది లేదు. వారియొక్క ఉదార స్వభావము, విశాలహృదయమే అన్నపూర్ణమ్మకు పెక్కు ఘనకార్యములుచేయుట కవకాశ మిచ్చినది.

మనదేశము రెండువిధములగు దాస్యమునబడి తన్ను కొనుచు కుప్పించుచున్నది. ఒకటి మతసంఘదాస్యము,

రెండు విదేశ ప్రభుత్వదాస్యము. ఈరెంటిలో మన మే యొక్కటి జయించినను లాభములేదు. ఏలయున రెండవది మనలను మారుమూటాడక గృహస్థముచేయును. కావున మన మీ రెండురకములగు దాస్యములనుండియు పరిపూర్ణముగా విముక్తులము గావలెను. అట్లైనగాని మనప్రజలు సుఖ పడరు, మనదేశ మాన్యత్వమునకు రాదు.

అన్నపూర్ణాదేవి తండ్రిగారి కాలముననే వారి కుటుంబము సంఘముత దాస్యములనుండి విముక్తిగాంచి నది. అన్నపూర్ణాదేవి తనకాలమున దేశమును ప్రభుత్వ దాస్యమునుండి విడిపించుటకై గాంధీమహాత్ముని (ప్రియ పుత్రికయై ఆతని ఆజ్ఞలను శిరసావహించి దేశసేవకై తన జీవితమంతను ధారవోయి సమకట్టి పెక్కుసంవత్సరముల పాటు తనదీక్షను, దృఢసంకల్పమును వెల్లడిచేసెను. మనయొక్క అభాగ్యమువల్ల ఆత్మచ్ఛయమునున్ననే మనలను విడనాడి (౧౯౧౦-౧౯౨౭) తన కార్యభారము మనకు ఒప్పగించినది. ఆ ఉన్న అల్పకాలమును సర్వదా అనారోగ్యనయ్యెయ్యండి తా జేయగలిగినంత చేయజాలకపోయినది. ఈమె రసబీభత్సులూ నెరవేర్చుకొనడలచిన వేమన: ౧. స్త్రీలకొక కళాశాల (అన్నపూర్ణాదేవి పాఠశాలయే కళాశాలయగుగాక): ౨. మోహనదాస్ పరిశ్రమాలయ మభివృద్ధిపఱచుట. ఈరెంటిని ఆంధ్రస్త్రీలు నెరవేర్చుదుగాక.

శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవి జీవితము నాదర్శముగా నిడి కొని ఆంధ్రస్త్రీలు సంఘముత దాస్యమునుండియు, ప్రభుత్వదాస్యమునుండియు విడిపడెదరని పదేపదే చెప్ప నవసరములేదు. గ్రంథకైలి అధికగ్రాంథికముగా నున్నది. భాష యింకనూ కొంతసులభముగా నుండవలెను. కైలి రసవంతముగ నున్నది.

ఈ గ్రంథమాలాధికార్లు అన్నపూర్ణాదేవి జీవిత చరిత్రను ప్రచురించినట్లే ఆమె జాబులనుకూడ ప్రకటిం చెదరని తలచుచున్నాను.

మఱయువారు—శ్రీ అన్నపూర్ణాదేవి గ్రంథమాల, బ్రాడీజేటు, గుంటూరు అని వ్రాయవలెను.

లేకుమల్ల కామేశ్వరరావు.

బాల్యవివాహ తత్త్వసారము

“దేమిటనైజు. 116 పుటలు. వెల రు. 1-0-0. అచ్యుతుని వేంకటాచలపతిరావు గారు. ప్రకాశకము: మేనేజరు, స్వర్ణరత్నప్రకాశని, కీలుపాకు, మద్రాసు.

“బాల్య వివాహమువల్ల నే దేశము క్షీణించుచున్న” వనియును, “అట్టి దంపతులకు బుట్టిన శిశువులు, దుర్బలులు, బుద్ధిహీనులు, పిరికిపందలు నగుచున్నారు” అనియును, మఱియు “నీ బాల్యవివాహమువల్ల నే యకాలశిశు మాతృమరణములు సంభవించుచున్న” వనియును, “సంఘ శుద్ధిచేడుచున్న” వనియును, అను నీ మొదలగు బాల్యవివాహ నిషేధకాసన ప్రతిపాదక సంస్కర్తల యాక్షేపణములు గ్రంథకర్త యీ గ్రంథమున మున్ముందుచూపి, వానిని యుక్తియుక్తములును, సప్రమాణములును నగు సమాధానములచే బిమ్మట ఖండించిరి.

బాల్యవివాహములు, మహాహృదీయులు మనదేశమును పాలించుకాలమునుండి యారంభమయినవి కాని, ఇవి ప్రాచీనములుగావను నాశయమును, వేదకాలమునుండియును బాల్యవివాహములు జరుగుచున్నట్లును, సీతాదేవికి ఒకటవసంవత్సరముననే వివాహము జరిగినట్లును, రాముడప్పటికి 16 సంవత్సరముల వాడయినట్లును అను నీ మొదలగు హేతువులు చూపి ఖండించిరి. బాల్యవివాహములు జరుగుచున్న కాలములలోనే, బుద్ధిచంతులు, ధైర్యచంతులు, బలచంతులు నగు సంతానము విశేషముగా నున్నట్లు సహేతుకముగాను, సప్రమాణముగాను రుజువుచేసిరి. బాల్యవివాహములు విడనాడి ప్రాధావివాహములు తఱుచుగా జేసికొనువారి దేశములలోనే సంస్కర్తలు బాల్యవివాహముల కంటగట్టిన చిక్కులు సంభవించుచున్నట్లు లేటపఱచిరి. అకాలశిశుమరణాలు, బాల్యవివాహములు జరుగుచున్న సంఘములలో గాక తదితరలలోనే విస్తారమున్నట్లు వ్యక్తపఱచిరి. సంఘశుద్ధి ప్రాధావివాహములు చేసుకొనువారి దేశములలో లేకయున్నను లేనట్లును, బాల్యవివాహములు జరుగుచున్న దేశములలో బాగుగ నున్నట్లును తెలియబఱచిరి. బాల్యవివాహములు లేని దేశములో వారు దుర్భరదూష

ముల కాస్తుదులయి వాని నాచరింప మొదలగుచున్నట్లు పాశ్చాత్యప్రముఖుల వాక్యములనే ప్రమాణములు చూపిరి. “ఎస్కి-మోలు” పిల్ల పుట్టిన తరువాతగాని తర్వాతగాని పిల్ల తండ్రిని వివాహమునకయి యొడంబరచుకొను నట్లును, “ఆస్ట్రేలియా” దేశమువారును, న్యూజీలండు వారును, న్యూగినియావారును పిల్లలు పుట్టినచెట్టనే వెల్లి వివాహముచేసికొనునట్లును ప్రమాణములను చూపిరి. ఇంగ్లాండుదేశమున 16 వ శతాబ్దివఱకును బాల్యవివాహములు జరుగుచుండెడి వనుటకు నిదర్శనములు చూపిరి. నిష్కపటమును, పరమ పవిత్రమును నగు దంపతుల ప్రేమకు బాల్యవివాహమే మూలకారణ మయినట్లు సహేతుకముగా రుజువుచేసిరి. బాల్యవివాహము విద్యారంభ మేలొనరింప లేదనువిషయము కల్లయనియ, అట్టివివాహము చేసికొనినవారలు సకల విద్యాపాఠంగతులయి ఎల్లవిధముల సంఘమునకు మహాత్మయౌజన కారకులయిరినియు దృష్టాంతములు చూపి ఖండించిరి. బాల్యవివాహములు లేని దేశములలో వారుపడుచున్న దుఃఖములను చూపిరి. హిందూమతమును, హిందూదంపతుల పవిత్రప్రేమను, వివేక సాహసాదులను పాశ్చాత్యమహాశయులు వేనోళ్ల బొగడి రన్నండులకు నిదర్శనములు చూపించిరి. పాశ్చాత్యవిద్యవలన హిందువులు స్వకలచాగ ధర్మములను విడనాడి స్వీయమతమునకు కళంక మాపాదించుచుండుటను పాశ్చాత్యుల గ్రంథములనుండి ప్రమాణముల నుద్ధరించి తెలియ జెప్పిరి. మర విషయములలో దొరతనమువారు జోక్యముచేసికొనఁ గూడదని చెప్పిరి. శారదాచట్టము విషయమై కాసనసభాదులలో ప్రతిహాలురసంఖ్య హెచ్చుగానున్నట్లును, అనుహలారు తక్కువైనట్లును రుజువుచేసిరి. మఱియును ననేకవిషయములను జూపి ప్రాధావివాహములు అనాది సిద్ధములు కావనియును, ప్రమాదభూయిష్టము లనియును, విదేశవిద్యనేర్చుకొనుటచే మనవారి దేశమునకు ఈముప్పును దెచ్చిపెట్టుచున్నారనియును పర్యవసానము తేల్చిరి. అట్టి బాల్యవివాహములు చేయగూడదనియును, శారదాచట్టమును రద్దుచేయించుటకు మనము ప్రయత్నింప వలయుననియును రూఢముగాఁ జేట

పజిది. అట్టియొగ్రంథమును సావధానముగాఁ బ్రతి యంగ్రహించును జదివి తత్ఫలమును బడయఁగలుగుదురేని గ్రంథకర్త పరిశ్రమము సఫలముగాఁగలను. పాశ్చాత్య విద్యావ్యామోహ ప్రోద్బలములవలన హిందూమతమున బ్రవేశింపనున్న యీక్రొత్త సంస్కారము మూలమున కలుగనున్న బాగోలు కాలమువలన అనుభవమువలన తేల గలవు. కీడేకలుగనున్నను ప్రతిఘటన మింతలో జరుగక పోవచ్చును; కాని కలిగినపుడుమాత్రము తప్పక ప్రతిఘట నము జరుగకపోదు.

గ్రంథవిషయము లన్నియు పండిత పామరజన సుబోధముగ నుండునట్లు సులభమై నున్నవి. ప్రచారము నుద్దేశించిన గ్రంథము లిట్లులే యుండదగినవి.

ఉభయ భాషాప్రవీణ బులును సరసింహశాస్త్రి.

పు వ్య ల తోఁ ట

గ్రంథకర్త: సన్నిధానము సూర్యనారాయణ రాస్త్రిగారు, తెలుఁగు పండితులు, మహాబూబ్ కా లేజి, సికింద్రాబాదు. క్రానుపైజు, ౧౧౩ పుటలు. వెల ౨౦.

ఇది విభవస్తువులు గల ఏఁబది ఖండకావ్యముల సంపుటము. ఇందు 'కవి-అభిసవస్వర్గము,' 'భావకవి' అను కావ్యములుబట్టి ఈకవి కవితా సంభావన, తదభి రుచి స్వైక్తతరముగ తెలిసికోవచ్చును. సత్యనూచన లేని వర్ణనలకు పాత్రమగు, సత్యముతో నూత్రబంధమేని లేని అవాస్తవ వస్తుజాలముతోడిది వీరి 'అభిసవ స్వర్గము' జ్ఞాపిపాసువులై విద్యయందు రమించు మర్త్యలోకవాసు లకు, కవిజనమునకు మఱియు, అంతగా సమస్తతముకాదు. ఏ రీత్యావ్యములందు వ్యక్తికరించిన అభిరుచి వీరి కవితలో నిరూఢమై కన్పట్టెడిని. కాని వీరు 'భావకవి' యెడ వెలితచ్చిన అభిప్రాయములలో అధమము ఒక్కటి తమకే ఒప్పుగించుకోవచ్చును: "శక్తి నాజించి వ్రాయఁగా" నిం కను యత్నింపఁజనును వీరు.

"ప్రకృతి దృశ్యము"లో వీరు పైఁడి మేడలనుండి భూకాంతులనుపిలిచి, వెండి జంగారములు లెక్కించు "కుడేరుల"ను పిలిచి, "ప్రభుత్వ బ్రకటించు శధికారివర్చు

ల"ను పిలిచి, "సర్వకాలంబు సాధజాలమందే" కడపక, "ప్రకృతి దృశ్యంబులను జూడవచ్చు మీకు రండు! మా గ్రామటికుటిరముల నైపుఁ గనుడి"

అని యెచ్చరించి,

"ముక్కుతోఁ బట్టి సన్నని పుడక యొకటి యాకసమునందుఁ బరువెత్తుకాకి యదిగో!

* * * * *

యమునివలె దున్నపై నెక్కి యరుగుచుండె గొడ్లకాఁపటివాఁ డెఁడుగో యొకండు!"

అనుచు నిట్లు నెలయేళ్లు, జంతువులు, పక్షులు, జనవిశేషములు మున్నగువానిని "అదిగో, అదిగో, రండు కనుడు" అనుచు చూపిచూపి,

"ఇంక నెన్నేనిఁ గనుదోయి కింపు నింపు దృశ్యములు గానఁబడుచుండు నిడుట మీకు; విలువ గట్టుండు మీసాధములకు మాదు గుడి నెలకుఁ బక్షుపాతంబుఁ గొనక మీరె"

అని వదలినారు. పిలుపులో ఆకర్షణ లేకున్నను, కవి కాఁబోలు పిలుచుచున్నాఁడను సదృశముతో వారువిన వచ్చి (చూడనే వచ్చినచో కవి ప్రభావము గణనకు రాదుగా), మెచ్చక నెడలిపోయినచో, వారిని విరసు లనుటకు వీలు లేదు. ఆశాభంగమునకై ప్రకృతిలోపాటు వారును సానుభూతి పాత్రులుమాడను.

'ప్రభాతము'నవలె, ఒక విషయమై భావనా ప్రసారము వెలిపడుట కాక, —అది తక్కువ—అనావశ్య కముగు కథనము, "కాల్యకృత్యముల్ తీర్చి, భాస్కరున కర్ష్య మిచ్చి మరలితి"నను నట్టివి, కావ్యమును విరూప మొనర్చును. 'సుందరి,' 'సౌందర్య లబ్ధుండు' మున్నగు కావ్యములు కొంత అభిరుచి నిమ్మతన నూచించును. 'నామనః ప్రవృత్తి వంటి వానిలో భావములు ఇంపు గూర్చుకున్నవి. వచనములో చెప్పుటకైనను విశేషము లేని భావసామగ్రి యిందు మెండు. భావకవిత్వము అవస్థా ద్యోతన మున్నఁ జాలదు; ఆ అవస్థ ఆకర్షించుకొన్న భావ న, —నుడిరీతిలో మెలగి, — కావ్యమునకు గౌరవపరి

మాణము నిర్ణయించును. లలితమగు, కవిత్వసమ్మతమగు భావవిన్యాసము వీరికవితలో ఇంకను చాలదు వివిధసమస్త సంతతితో మాటాడ నుత్సహించును వీరిమనస్సు; నిష్ఠతో నిగ్రహిణి యెఱిగించు పూనిక, కళ పెంపొంద వలెను.

‘పంచవన్నెల చిలుక,’ ‘తృణకణములలో కొన్ని భాగములు లోనగునవి చక్కగ నున్నవి. శైలి ధారాళము; సుబోధము. భావ నిర్దుష్టము. కొం. జ.

కమలాహాచకములు

ఈవాచకములలో రెండవది భారతి ఆరవసంపుటము పదునొకాండవసంచికయందు విమర్శింపబడినది. ఇపుడు తరువాతివాచకములు విమర్శింపబడును.

ఈ వాచకములశైలి యొడుదొడుగుగ నున్నది. భావ గ్రాంథికముగాని, వ్యావహారికముగాని కాక సంకరమయియున్నది. అనుక్రమము, సాంఘిక చాలకొంత పడినది. ఇందువలన చదివినవెంటనే భావము గోచరించుట కష్టము. చిన్నపిల్లల పుస్తకములయందు విషయము చేత నొలిచిపెట్టిన యరటిపండువలె సులభగ్రాహ్యముగ నుండుటావశ్యకము. ఈ వాచకములయందలి పాఠములు చాలవర కట్టివికావు. ఆమూల్యగ్ర వివి సంస్కారమును గాంచనివో వీనిని చదువువారికి లాభము గలుగజాల దనుట సాహసముకాదు.

నేడు బాలబాలికలకొరకు పుట్టుచున్న పుస్తకములలో నూటిలో లొంబదినికి నీగతియేపట్టినది. జీవిక జరుగని సామాన్య విద్యావంతులు, ఆసంస్కారులు గ్రంథరచనమునకు దొడంగుట యిందుకు కారణము. వీని వలన గ్రంథకర్తలకు, పాఠకులకు లాభము అల్పమాత్రమే— అనగా వీనికయి ప్రకాశకులవలన గ్రంథకర్తలకు లభించు సామ్యము, వీనిని చదువుటవలన బాలబాలికలకు లభించు జ్ఞానమును తక్కువ యనుట. ఇక వీనిని బోధించు నుపాధ్యాయులపాట్లు చెప్పతరము కానివి. ఇన్నియుపద్రవములను పాఠ్యగ్రంథ నిర్ణయసంఘము తప్పింపవచ్చును. కాని అందలి సభ్యులు వాచకపుస్తకములగుబాగుణముల నిశ్చయింపగల సామర్థ్యము, శ్రద్ధ, పసిపాపల విద్యాభివృద్ధి

పట్ల సానుభూతి గలవారు కానంతవరకు నదిసాధ్యము కాదు. నిర్దిష్టములగు అగమబాధి పాఠ్యగ్రంథములను బట్టి చూడ సభ్యులు ఏరంగుణ విశేషణవిష్టులు కారేమోయని సంశయింపవలసి యున్నది. ఈమధ్య తప్పుటకయి బాల బాలికల పాఠకులు తీవ్రముగా ప్రయత్నింపవలయునని చెనుకటివలెనే ఇపుడును కావించుచున్న యీ హెచ్చరిక ను శ్చర్యపరుపక కర్తవ్యమునకు బూనుకొందురుగాక!

ఇకవీనియందు మూలముగ గోచరించు నసంగతముల గొన్నిటి నీ క్రింద జూడదగును.

మూడవవాచకము

“దీని(నేప చెట్టు) యాకునకు ఏడుమొదలు తొమ్మిదివఱకు చిటుకపత్రములుండును” పుట. 7. ఇక్కడ వివరముగాచెప్పక వృక్షశాస్త్రపాండిత్యము చాపుట ఎలన లాభములేదు.

“సామాన్యముగా మనము భుజించు నాహారపదార్థము లన్నియు వండుకొని తినువలసినవిగ నే యుండును.” పు. 24.

“ఈగది మంటిదిగా నుండుటయే మంచిది.” పు. 25.

“మీరు రెండవ తరగతిలో వారములను గూర్చి నేర్చుకొంటిరి. నాలాగు వారములు కలిసిన యెడల నొక మానసుగును. (‘వారములు’ అనుపదములకు రెండుచోట్ల నొక జేయరమా?) దీనినే నెలయని మాడ అందురు. నెలకు ముప్పది దినములు.” పుట 43. పై లెక్క ప్రకారము ముప్పది దినములెట్లు? వారమునకు 7½ దినములగురా?

“ఇంగ్లీషు మానములందు తిథులకు బదులుగా రేడిలను వాడుదురు. మానము నందున్నవన్నియును రేడిలగును.” పు. 44.

“(చంద్రుడు) దినమునకు రెండేసి గడియల చొప్పున వృద్ధిపొందుచు పూర్ణిమనాటికి రాత్రి యంతయు వెన్నెల ప్రకాశించును.” పు. 41.

ప్రకాశించు ధాతువు అకర్మకము. సకర్మకము కాదు.

“(చంద్రుడు) బహుశవిదియనాడు పాడ్యమి వాటికంటె మఱికొంచెము క్షీణించి * * * * ప్రకాశించును.” పు 44. కొంచెచునిన ఎంతయని?

ఉత్తరము, జలశయములు అను పాఠములు చాల ఎగుడు దిగుడుగనుండి వింశతు గొలుపుచున్నవి. ‘మేరీరాణి పాఠమున—’ “ఈమె టెక్ ప్రభువునకు జనించెను” అని మరల “ఈమె ప్రభుకుంటుంబయిలోనిది” అనికలదు. ఇవట పునరుక్తి.

“ఒకపుడు చిత్తూరు పట్టణమునుండి యొక మనుజుడు బండితోలుకొని పొరుగునొక పోవుచుండెను” పు 55. అని ప్రారంభించి మరల ౮ బంతులతరువాత దీనిని మఱచిపోయి “ఆ రెండును ఈ సితిలోనుండగా బండివాడొకడు చూచెను” అని ఇంకొకని కొనిపెచ్చినారు.

ఇట్టివి ఎన్నియయినను చూపవచ్చును. ‘నీతిగల గాడిద’ ‘ఏసుక్రీస్తు ఎరూమ లేము ప్రవేశించుట’ మొదలయిన పాఠములకంటె మించివి దొరకకపోయినవి కాబోలు! ఇది పోనిండు.

అపశబ్దములు చూడుడు:

తక్షణము, ఉడత, పీచెన, యన్వనవతి, పింది, చక్కెలము మొదలయినవి.

అర్థ వివేచనమును గనుడు: వలచిన=కోరిన (పు. 4.) ఇక్కడ ప్రేమించిన యనుట తగును.

మద్దెనును=మూడు - దినుసులు = అనేకరకములు (పు. 16)

దురాశ=ఎక్కువ ఆశ (పు. 24) అగునా?

ఆనందము=సంతోషము, ఉత్సాహము = సంతోషము. (పు. 42.) రెండు పదములకు నొక్క యర్థమెట్లు పోసగును.

మాతృభావ=తల్లి భావ పు. 51. స్వభావకదా!

వ్యాకరణాంశములలో ‘ఎ ఏ’లు తప్పకక్కిన అచ్చులు మొదటగల పదములకు వరుసగా చెప్పి ‘ఈ పదముల మొదటి అక్షరములు అచ్చులు’ అనిరి. ‘ఎ ఏ’లు

అచ్చులు కావనుకొన్నారో; లేక, ఇంకొకవాచకమున వానిని చెప్పదలచుకొని మీరు పెట్టివారో?

ఇక వీరి పద్యకవిత్వమును పాఠకులు కొంచెము చవిచూడదగును. “బరువుగల ఫలములచె వంశతరులతోడ; జనులకింపాడగుచ్చ వసంత మహా” (పు. 37.)

నాలవవాచకము

అసంగతములను చిత్తగింపుడు: రంగు “ముదురగనో లేక తేలికగనో” 14 పు.=ముదురురంగు లేతరంగు అనుట తెనుగు బాటియము. “ఆ ఋతువులలో వచ్చు పుష్పములు” పు. 18. పూచు పుష్పములని కాబోలు!

“దీనిని (తులసిని) పెంచువారిని పవిత్రులనియు (ఇంతవరకు బాగున్నది) మర్యాదగల వారనియు పెంచుచున్నార” పు 23. తులసిని పెంచవన్న మర్యాదలేదా?

“యంత్రసహాయమున గుట్టుట చేతబడేనేని” పు. 26. చేతనగునేని అని కాబోలు భావము.

సుకన్య సంయాతి పుత్రికాయట. పు. 19. కర్యాతిపుత్రికగాని సంయాతి పుత్రికాకాదు. “గోమయమాన గుమ్మరిబూడిద కలిపి యలుకవలెను” పు. 39. కుమ్మరి అనిమునందలి బూడిద అని కాబోలు అర్థము. కాకున్న కుమ్మరినే బూడిదచేయవలెను! “పెంకుముక్కలు నలుగగొట్టి మెత్తని బూడిదగజేసి” పు. 39. పెంకులను నలుగగొట్టితే బూడిద అగునా? ఇది వింతగా ఉన్నది.

శ్రీమహా విష్ణువుంగూర్చి తపస్సుచేయగా కృష్ణుడు ప్రసన్నుడైనాడట. పు. 52.

“తోడికోడండ్రెద్దరు నిజమయిన అక్కచెల్లెండ్రవలె.” పు. 66.

“మందు కుంతీదేవికి ధర్మరాజాపుట్టెను. (పు. 66.) అని చెప్పి మరల (పు. 67 లో) “కుంతికి క్రమముగా ధర్మజ (పునరుక్తి) ఆర్జున నకుల సహదేవులను నైదుగురు కుమారులు పుట్టిరి. వారిని కాంతేయులనియు, బాండవులనియు బిలిచిరి,” అనిరి. కుంతికి తక్కినవారి

తోపాటు నకుల సహదేవులు మాడ పుట్టిరట! అందరు
కాంతేయులట!

మరాసురుడు నరకాసురునికి తమ్ముడట! (పు. 51.)

“మేఘములు-న్నము, నాయువు, నీటిని పరి
శుభ్రముచేయుట- మొదలయిన పాతము లిందున్నరీతిని
పిల్లల తలకెక్కజాలనివి. మరియు నాక్యరచన ఒక
పురుషమునుండి ఇంకొకపురుషములోనికి దాటుచుం
డును. (చూ. 8 పాతము.)

వింతసమాసములు వింతపదములు చూడుడు:

పూలహారము (పు. 2); మనస్సూర్తిగ, భార్యా
బిడ్డలు (పు. 19.), పడినభారము (పు. 24), సాంతి
(పు. 25), ఉపయోగపర్చుకొందురు (పు. 26), ఘాటు
(పు. 26), సులభధరలకు (పు. 27), ఉహపాహాలు (పు.
28), నయప్రయానలు (పు. 28), అశ్వనీదేవతలు (పు.
22), వదెనా (పు. 36), ఉదయాస్థమయములు (పు.
37), నొక్కిరాసి (పు. 39), అర్జునుడు (పు. 41), మటు
చటికోజును (పు. 53), సకల కోరికలు (పు. 58.), ఇత్యా
దులు.

అర్థసారస్యములను దిలకింపుడు: అవమానము=సిగ్గు
(పు. 4.) నిరసనభావము=నీచపుచూపు (పు 14) కారి=
చేయునది. (పు 25). ఈ వింతపదము ఇందే కనిపించుచు
న్నది. ఇట్టివి పెక్కులు. ఎన్నియని పేర్కొనవచ్చును!
ఇక దీనిలోని పద్యకవిత్వమును చిత్తగింపుడు.

“దాహముని బాటసారులు దల్లడిలుచు, బశువు
లెల్లను నీటికై పరుగులిడుచు, వెడకి చలిపందిరినిగాంచి
వేడ్కొనొంది, చలువకై యేగునటకు గ్రీష్మంబునందు.

చలిని జనులెల్లఁ దిట్టుశీతలమె యపుడు, వల
యునంచును గీర్తింపఁబడుచునుండు, గ్రీష్మమందలి వేడికి
వేగలేక, నీలగిరికేగి యచ్చట నీడగండు. (పు. 50)

తరుణాతివాచకముమాట తరువారత.-భారతి.

ప్రణయ సారభము.

రాయల్ పైజా. పుటలు 62. వెల 0-12-0

రచయితలు-కొండపల్లి గోపాలరావు, హరిరామ
లింగకామ్రొగార్లు, కలనపాముల, కాటూరుపోట్ల, కృష్ణ
జిల్లా.

“ప్రణయ సారభము” నాలుగు వీచికలుగా విభ
జించబడిన పద్యకావ్యము. ఇందు కథాచిత్రణమున
పై పుణ్యము కానరాకపోయినా కథనములో సౌభ్యము
గోచరిస్తుంది. రచనలో ఉత్సాహమున్నంత పటిష్ఠత
కనిపించదు. తమకవిత్వానికి మేలుబంతి పూర్వబది
నయితలు ‘విజ్ఞప్తిలో’

‘ఎందును లేవు పూర్వకపు లేగనిత్రోవలు సత్క
విత్వని, వ్యంది మరందధారలు రసావహముల్ త్రిపురాసు
రారి మా, భీందుకలాభివక్తము లహీనము లయ్యవి, లేవి
కావ్యముల్, సెందునె లోకమాన్యత, రుచించునె కావ్య
రసజ్ఞ పాళికిన్’

అని తెలియజేసినారు. కాని ఇందుపూర్వల
ఉత్కృష్టతలు ప్రతి ఘటించక పోయినవి.

‘మామలుంగలవంగ మాకంద జంచీర ఖడ్గారికద
లికా క్రముకచయము.’

వంటివి వీరే తోలుత న్రాయలేదు. ప్రకృతి
వర్ణనలలో ప్రయత్నములే పొడకట్టుతూ ఉన్నవి. ఈ
పుస్తకములో కానవచ్చునవి ఇంతకంటే మంచి నిర్వ
హణకు వాగ్దానములు. శైలికి ఉదాహరణగా మీది
ఉత్పలము ఉపకరిస్తుంది. కృతిచిత్తుగా వచనమంచడానికి
ఇప్తములేనట్లు న్రాయబడినట్లున్న

‘అనుచుఁ బెద్దయుఁ దవ్వారీతిమిగుల, బలిమలు
కొనుటకు ప్రత్యుత్తరంబు, నొసంగఁగ దరితీపు నొసరించు
నట్టి, యాపె నుద్దేశించి యంటి నిటు సఖి.’

వంటిపద్యా లెక్కడో గోచరిస్తువి కాని మొ
త్తానపద్యాలన్నీ బాగులేకపోయివి; విసుగుపొందక పాక
కుడు చదువుకోగలిగినవి. శ్రీ. శ్రీ.

౧ శివానందలహరీస్తోత్రము

(నా గ రి లి పి)

చిన్నపైజా, పుటలు ౩౨. వెల రు ౦-౩-౦.

ఇందు శంకరాచార్యకృత శివానందలహరీస్తోత్ర శివాపరాధ తుమాపణ స్తోత్రములు, శ్రీధర వేంకటేశ్వరాచార్య విరచిత ఆర్తిహారాష్టకము నున్నవి.

౨ ఇంద్రాక్షి స్తోత్రము

(నా గ రి లి పి)

చిన్నపైజా, పుటలు ౩౨. వెల ౦-౩-౦.

ఇందు ఇంద్రాక్షిస్తోత్రము, శ్రీశంకరభగవత్పాద కృత దేవీనవరత్నమాలికా స్తోత్ర, దేవీభుజంగస్తోత్ర, ఆర్ధనారీశ్వరస్తోత్రములు, మార్కండేయకృతమృత్యుంజయ స్తోత్రము నున్నవి. ఈరెండుపుస్తకములను ప్రకాశకులు చక్కగా పరిశోధించి, నిర్దుష్టముగా ప్రకటించినారు.

పైరెండు గ్రంథముల ప్రకాశకులు కడలంగుడి బ్రహ్మశ్రీ నరేశశాస్త్రిగారు, ౭౨ బిగ్ స్ట్రీటు, తిరువల్లిక్కేణి, చెన్నపురి.

౧. శ్రీవైష్ణవ తిరుమాలిగ

క్రాసు ౨౧ పుటలు, వెల ౨ అణాలు

౨. ఆండాళ్ తిరుక్కళ్యాణము

[శ్రీనరాయణ (తిరుప్పావై) తులసీభాజ] క్రాసు.

౬౮ పుటలు, వెల ౪ అణాలు.

ఈ పైరెండు చిన్నపుస్తకములను విద్వాన్ నారాయణసము కూరతాల్వారయ్యగారు రచించినవి.

విలాసము: యన్. కె. వసుధాధరణం, ౨౨ పచ్చయప్పమొదలిబిది, కోమలిశ్వరకాపేట, చెన్నపట్టణము.

కేదారవలసే యివి వైష్ణవ సంప్రదాయ గ్రంథములని తెలియుచున్నది. మొదటిదానియందు గృహస్థుల దినచర్య, భక్తిజీవనముగూర్చిన విషయములు గలవు. రెండవది ఆండాళ్ జీవితకథ, ఆమెవ్రాసిన తిరుప్పావై

నకు పద్యానువాదమును గలది. ఇందు ఐకమత్యము సంసార ఆధ్యాత్మ అనుభవముల గూర్చిన బోధనలు కలవు.

జ. బ్ర.

దాంపత్యము

ఇది దంపతులకు మిగుల నుపయుక్తమైన గ్రంథము. వాత్సర్యాయనుని కామసూత్రములు, కొక్కోకము, కళాశాస్త్రము, చరకసుశ్రుతాది వైద్య గ్రంథములు, మహాభారతాదినీతిగ్రంథములు, మొదలయినవానినుండి దాంపత్య ధర్మముల సేగూర్చి వ్రాయబడిన కొన్ని ముఖ్యవిషయము లిందుచెప్పబడినవి. “పెక్కు గ్రంథములు పరిశోధించి అల్లలమునకు దావులేకుండ శాస్త్రసమృతముగ కృష్టముగ సతీపతుల కారీరక మానసి కొల్లాలముల కనువనుట్లు దీనిని వ్రాసితి నని గ్రంథకర్త గారు పీఠికయందు జెప్పుకొనిరి. కామపురుషార్థ సంబంధమున సదుపదేశము లొసంగు గ్రంథమొక్కటియైన భావయందు గానరాదనియు, తామా కొఱతీర్చి నీ గంధమును రచించితిమనియు వారు నూచించిరి. కామశాస్త్ర బోధనమని పేరు జెట్టి కొందఱు కొకకొన్ని గ్రంథముల మిగుల పచ్చిగా వ్రాసినట్లు వాస్తవమేకాని కామశాస్త్ర విషయిక గ్రంథములన్నియు నట్టివనట సాహసము. కొందఱు విషయముల జాలవిస్పష్టముగా వ్రాయవలయుననియు, కొందఱు దంపతులకై నిట్టి రహస్యవిషయిక జ్ఞానము స్వాభావికముగా యావనాగమముతో నెవ్వరి ప్రబోధము లేకుండ నభివృద్ధిచెందుననియు, అట్లుగలచేత నట్టి రహస్య విషయికమైన గ్రంథరచన వట్టియనర్థదాయక మనియు వాదింతురు. ప్రథమాధ్యాయమున గ్రంథకర్త యీ వాదములను కొంతవిమర్శించి కామశాస్త్రోత్పత్తియు, దాని యావశ్యకతయు నిరూపింప బ్రయత్నించెను. పచ్చిగా జెప్పబడిన కామశాస్త్రీయగ్రంథములు కామోన్మత్తులగు పామరులను, బాలకులను దుర్వికారములకును, దురవస్థలకును బాలుసేయును. సర్కారువారిట్టి గ్రంథముల నిషేధించుటయు నత్యవసరము. “ఒక స్త్రీగాని, ఒక పురుషుడుగాని తమ శిలమును బుగ్గిగలపి స్వేచ్ఛగా విహరించిన జాతియంతయుఁ జెడిపావుచున్నదని తలంపవలయును. ఏ జాతి తనయందలి స్త్రీనిగౌరవించునో ఆ

జాతి చిరస్థాయిగా వర్ధిల్లి కృతార్థత గాంచగలదు. స్త్రీ మాతృదేవరియొక్క ప్రతిబింబము. ఏనాడు స్త్రీతనపతిని దైవముగా భావించి అన్యపురుషుల సోదరులవలె జూచునో, ఆనాడే స్వాతంత్ర్య లక్ష్మీ మనయింట దాస్య మొనరింపగలదు? మానవుని యున్ననీచములు, గౌరవా గౌరవములు, ధర్మాధర్మములు, స్త్రీలపవిత్రతలమపై నాధారపడియుండును." అని పీ థీగ్రంథమున బలుతావులను దోషించుట చాల మదామహామగ్నమునది. ఈ గ్రంథము కామకాస్త్ర విషయకమగు మర్మముల నెల్లడించునదైనను ఎచ్చట నసభ్యముకాని, అశీలముకానికానరాదు. దంపతులకు కామసత్వప్రీ, పరస్పర వైషమ్యము, తిన్నివారణోపాయములు, వంధ్యాత్వము, సంతాననిరోధము, సుఖరోగములు, వానిచికిత్స, కన్యావిప్రసంభవము, ఉపచారవిధులు, సంయమావశ్యకత మున్నగు విషయము లీగ్రంథమున వర్ణింపబడినవి.

పాశ్చాత్య విద్వాంసుల గ్రంథములనుండియు, ప్రబంధములనుండియు దాంపత్య ధర్మములతో సంబంధమున్న కొన్ని విషయము లీగ్రంథమునం దుద్భుతములైనవి మాదిరికి, కొన్ని యుదాహరణములు:—

మను చరిత్రమునుండి:

ఎవ్వడు మీఁదెఱుంగకయధేచ్ఛ సుఖైకరతిం జరింపఁగా, నవ్వల వంశహాని వ్రతిహాని యశోధనహాని పుట్టుఁ దా, నచ్చెడఁగ మృనుష్యపశువ య్యనివేకి చెడఁ జగంబునక, నవ్వఁగఁబాలు రారవమునక బడఁబాలును నిందపాలునై.

మహాభారతమునుండి:

శ్లో. అపత్యోత్పన్నార్థంచ తీవ్రం నియమమాస్థితః;
కాలేనియమతాహారో బ్రహచారి జితేంద్రియః |

ఉద్భృతభాగములలో నర్థముల తప్పులును, వాక్య సమన్వయకోషములును కొన్ని పాడకట్టుచున్నవి. విషయావబోధమున కిది అడ్డుఅనును.

గ్రంథము 105 పుటలు. వెల ఒక రూపాయి. ఎలయువారు దొంతికెట్టి నాగేశ్వరరావు, 2, రామానుజ కూటంపీఠి, పాతచాకలపేట, చువరాసు. అని వ్రాసి బడయగలరు.

దీవాకర్ణ సోమసుందర రావు.

South Indian Music Series

Book II. (Stage III.)

(మేళకర్త రాగములపట్టికతోను, రెండు అనుబంధములతోను సహా.) గ్రంథకర్త: పి. సాంబమూర్తి గారు, బి. ఏ., బి. యల్., లెక్చరర్ ఇన్ ఇండియన్ మ్యూజిక్, క్వీన్ మేరీస్ కాలేజ్, మద్రాసు. క్రాసు నైజు ౧౫ పుటలు. వెల ౮ అ.

ఈ గ్రంథకర్త మిక్కిలి అనుభవముతోను, పరిజ్ఞానముతోను వ్రాసిన ప్రాథమిక సంగీత బోధములు మూటిలో నిది చివరది.

ఇందు ముఖ్యముగ రాగములగుర్చి యిచ్చిన వివరములు మిక్కిలి ప్రశస్తముగనున్నవి. ద్వాదశ చక్రములలో పూర్వోత్తర మేళకర్తలు 72 ను స్వరూపములతో అనుసారముగ పూర్వబడినవి. శుద్ధమధ్యమ ప్రతిమధ్యమములు పూర్వ-ఉత్తర మేళకర్తలకు సర్వకాగా ఆయాయి ఋషభగాంధార ధైవతనిషాదభేదములు ఏదో చక్రములందు వచ్చునో ఒక పద్ధతిగ వివరింపబడినది. జన్యరాగములలో ఎక్రావక్ర భేదములు, నాని అవాంతరభేదములు, వర్ణావిర్ణములు, ఉపాంగ భాషాంగములు, నిషాదాంశ్య ధైవతాంశ్య పంచమాంత్యములు, ఇవికాక ప్రాచీనవిభాగము లగు శుద్ధరాగ, ఛాయాలగ (సలగ) రాగ, సంకీర్ణ (సంక్రమ; మిశ్ర) రాగములు-వీనివైనము తెలుపబడినది. స్వరముల వాది, సంవాది, వివాది, అను వాది భేదములు, గ్రహ, న్యూన, అంశభేదములు వివరింపబడినవి. ౧౨ రాగముల సమగ్ర, లక్షణములు ప్రామాణికములగు కొన్ని రాగచరిత్రములతోను, సంచారాది విశేషములతోను ఈ నుబడినవి. ఇటు ఘన, నయ (రక్తి, దేశీయరాగ విభేదవివరణము కలదు. తుదను స్వరజ్ఞానా

భ్యాసములును, ౧౭౦ జన్యరాగముల మేళ స్వరూపములును రెండు అనుబంధములుగా కూర్చబడినవి. రాగసంచారములను బాగుగచూపు తానవర్ణములు చూడు చేర్చబడినవి. శాస్త్రీయ గేయరచనయందు వర్ణముల ఔత్కృష్ట్య మిట వివరింపబడినది.

వివిధపారిభాషికపదవివరణము తొలుతనే కలదు. కృతులు, నర్తములు మున్నగు గేయరచనల చర్చించుట యందును, వివిధజంత్రివాద్యములగూర్చిన ప్రకరణము నను, జనసామాన్యము వాడుకగా పాడుకొను పాటల రకములను వేరుపఱచి చూపుటయందును పొందికైన భోగట్ట యెంతయో కలదు.

సప్తతాళములు జతిభేదములచే ౩౫ గను, పిదప గతిభేదములచే నవి ౧౭౫ గను ఏర్పడుట దీని వెనుకటి గ్రంథములలో వివరించియుండెను. ఇటు దేశాది, మధ్యాది, చాపు భేదములు తెలుపబడినవి. గ్రంథము తుదకు ౨౫ ప్రశ్నములున్నవి. మంచిశాస్త్రజ్ఞుల, ప్రామాణిక, విద్యార్థులకవి యుపయోగపడురీతి ప్రయోగించు సామర్థ్యము, రచనయందు పాండిత్య ఈ గ్రంథమునకు సామర్థ్యము నిడుచున్నవి.

ఈ పుస్తకము చూడు గ్రంథములును ఒక్కసంపుట ము ౧ 'Elements of Karnatic Music' అనుపేర ప్రకాశకులు (The Indian Music Publishing House, G. T., Madras.) ప్రకటించినారట.

కొం. జ.

స్వీకారము

అంగదేశచరిత్ర సంగ్రహము. ప్రథమభాగము క్రానునైజు, పేజీలు 115 వెల రు 0-10-0.

ద్వితీయ భాగము. క్రానునైజు, పేజీలు 88, వెల 0-8-0 గ్రంథకర్త: భాస్కరసుబ్బయ్యగారు, బి.ఏ., యల్.టి.,

సహాయ చారిత్రకోపాధ్యాయుడు, బసవరాజు హైస్కూలు, పుంగనూరు.

దొరకుచోటు: వి. రమణా అండ్ కో, వేపేరి, మద్రాసు.

గుంటూరుజిల్లాలో గోలిఅను గ్రామము వద్దనున్న స్తూపమునందలి బౌద్ధశిల్పము:

(Bulletin of the Madras Government Museum)

అంగ్లము: డిమ్మిసైజు, పుటలు 44 అర్థ కాగితము. పెక్కు శిల్పచిత్రము లున్నవి. వెల రు 2-12-0 1929 సం.

గ్రంథకర్త శ్రీటి. యల్. రామచంద్రగారు, యమ్. ఏ., ఆగ్రియాలజి అసిస్టెంటు; ప్రకాశకులు: నూపరిం టెండెంటు, గవర్నమెంటు మ్యూజియం, చెన్నపురి.

ఆంధ్రమేఘసందేశము

క్రాను, ౭౪ పుటలు. మేలికాగితము. అందమయిన అచ్చు. వెల రు ౦-౧౭-౦.

గ్రంథకర్త: గుఱ్ఱము వేంకటసుబ్బరామయ్యగారు, యం. ఏ., అంగ్లేయోపన్యాసకులు, వేంకటగిరిరాజుగారి కళాశాల, నెల్లూరు.

శ్రీరాఘవేంద్రస్తోత్రము.

(సంస్కృతము-నటీక)

క్రాను ౪౨ పుటలు, నునుపుకాగితము. వెల రు. ౦-౪-౦. ౧౯౩౦. సం.

టీకాకారుడు: ప్రొద్దుటూరి నరసింగరావుగారు, బి. ఏ., గురుప్రసాద, (లచ్చిరాజువీధి) సూర్యారావు పేట, కాకినాడ.

హోమియో వైద్య చికిత్సాసారము

మూలికారహస్యము భా ౧

క్రాను ౧౭౩ ఫుటలు. నునుపుకాగితము. వెల రు. ౨-౮-౦, ౧౯౩౦. సం.

గ్రంథకర్త: డాక్టరు బి. శ్రీరాములుగారు
హోమియోపతిష్టు, బయో-కెమిష్టు, విజయనగరము.

పాఠపాటలు

క్రాను ౨౧ ఫుటలు. నునుపు కాగితము, అందమైన ముద్రణము. వెల అ. ౨. ౧౯౩౦. సం.

సంపాదకులు: టేకుసుళ్ళ కామేశ్వరరావుగారు, బి.ఎ.

పుష్పాంజలి

(కావ్యములు) సంపుటము ౧

డిమ్మి ౧౮౮ ఫుటలు. రఫ్ కాగితము. వెల రు. ౧-౪-౦. ౧౯౨౯. సం.

గ్రంథకర్త: కల్లూరి వేంకటనారాయణ రావుగారు, బి. ఏ., యల్. టి.

ప్రకాశకులు: కల్లూరు యజమాన సుబ్బారావుగారు, ఆత్మహరు, అనంతపురంజిల్లా.

శ్రీమద్రామాయణతత్వజిజ్ఞాస

(ఆదిశైవ గ్రంథమాల ౮) డిమ్మి ౩౯ ఫుటలు. రఫ్ కాగితము. వెల అ. ర. ౧౯౨౯ సం. శ్రీగురుకులాశ్రమము. చిలుమూరు, అనంతవరముపోస్టు, గుంటూరుజిల్లా.

గ్రంథకర్త: పొన్నలూరి మార్కటనారాయణ శర్మగారు.

ముకుందమాల

(అనువాదము)

క్రాను ౧౦ ఫుటలు. రఫ్ కాగితములు. వెల అ. ౨ లు. మచిలీపట్టణమున సత్యసాధనీ మద్రాక్షరశాలయం దు ముద్రితము.

అనువాదకులు: చెఱుమూరి కాళహస్తిశ్వర శర్మగారు.

ప్రకాశకులు: కోన ఆదినారాయణ వర్మగారు, సత్యసాధనీ ప్రెస్సు, బందరు.

పశు వైద్యవస్తుగుణదీపిక

(చతుర్థపుష్పము) క్రాను ౨౬౨ ఫుటలు. మంచి కాగితము. పేపరుబైండు. వెల రు. ౨. ౧౯౨౯ సం.

గ్రంథకర్త: యేశ్వర శ్రీరాములుచౌదరిగారు,
అంగలూరు, కృష్ణాజిల్లా.

అంధ్రాధ్యాత్మరామాయణము

రాయల్ పైజా, ౪౫౦ ఫుటలు. నునుపుకాగితము. అందమైన ముద్రణము. క్యాలికోబైండు. వెల రు. ౩ లు. ౧౯౨౯ సం.

అనువాదకుడు: పిరుపాటి నారాయణ శాస్త్రిగారు, పొన్నూరు, గుంటూరుజిల్లా.

Kampili and Vijayanagaram

(ఆంగ్లము) క్రానుపైజా ౩౮ ఫుటలు. వెదురు గుజ్జుకాగితము. అట్టబైండు. వెల తెలియదు.

రచయిత: యస్. వెంకటరమణయ్యగారు యమ్. ఏ., పి. హెచ్. డి. చారిత్రకోపన్యాసకులు. క్రైస్తవ కళాశాల, చెన్నపురి.

హిందీ మొదటి పాఠపుస్తకము భా. ౨

క్రాను ౩౬ ఫుటలు. నునుపుకాగితము. వెల అ. ౩. ౧౯౨౯ సం.

రచయిత: మాచిమంచి సుబ్బారావుగారు, శ్రేణు పేట, కాకినాడ.

శ్రీ అల్లిపుర వేంకటేశ్వర స్తోత్రరత్నములు

చండకము: డిమ్మి చిన్నపైజా, ౮ ఫుటలు. వెల అర్ధణా. ౧౯౩౦ సం.

రచయిత: వక్కలంక శ్రీనివాసరావుగారు.

ప్రకాశకులు: అందే కృష్ణమూర్తి బ్రదర్స్, ౪౪ కొట్లు, బహరుపేథి, విశాఖపట్టణము.

(Moonbeams)

(ఖండకావ్యముల సంపుటి.)

ఆంగ్లము. క్రామ 33 పుటలు. వెదురు గుఱ్ఱాకాగి
రము. అందమైన బైండు. వెల తెలియదు. ౧౯౨౯ సం॥

ప్రకాశకులు: యూత్ ఆఫ్ ఏషియా సొసైటీ,
మచిలీపట్నము.

గ్రంథకర్త: వి. యస్. భూపల్ గారు.

౧. వావిళ్ల వాడక పుస్తకము

మొదటి తరగతి :

పుట ౮౬ వెల రు. ౦ 3 ౦

రెండవ తరగతి :

పుట ౯౨ ,, ౦ 3 ౦

మూడవ తరగతి :

పుట ౧౧౬ ,, ౦ ౪ ౬

నాల్గవ తరగతి :

పుట ౧౨౦ ,, ౦ ౫ ౦

పుస్తకములీరు, అచ్చు, అందముగా నున్నది. ౧౯౨౯.

గ్రంథకర్త: జయంతి గంగన్నగారు,

బి. ఏ., యల్. టి.,

వీరేశలింగం హైస్కూలు ప్రధానోపాధ్యాయులు,

రాజమహేంద్రవరము.

౨. సులభ గణితము, భా. ౧.

నాల్గవ తరగతి :

పుట ౧౭౪ వెల రు. ౦ ౮ ౦

గ్రంథకర్త: శ్రీకంఠం కృష్ణారావుగారు,

బి. ఏ., యల్. టి.,

బోర్డు హైస్కూలు, కావలి. ౧౯౨౯.

3. శ్రీ ప్రహలాదాతనాను సంవత్సర

పంచాంగమ్

తిరుమల కాండూరు వేంకటతిరుమలాచార్య
సిద్ధాంతిగారు గణించినది. వెల రు. ౦-౨-౦.

పై చూటికి ప్రకాశకులు :

వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్,
చెన్నపురి.

పత్రిక

ఆనందవాహిని

సంపుటము ౧. సంచిక ౧.

౧౯౩౧ సంవత్సరం జనవరినెలలో ప్రారంభ
మయిన పత్రిక—సంవత్సరం చందా రు. ౧-౦-౦.

ప్రకాశకులు: యస్. యస్. వాసన్ గారు,

244, టంకసాల వీధి, మదరాసు.

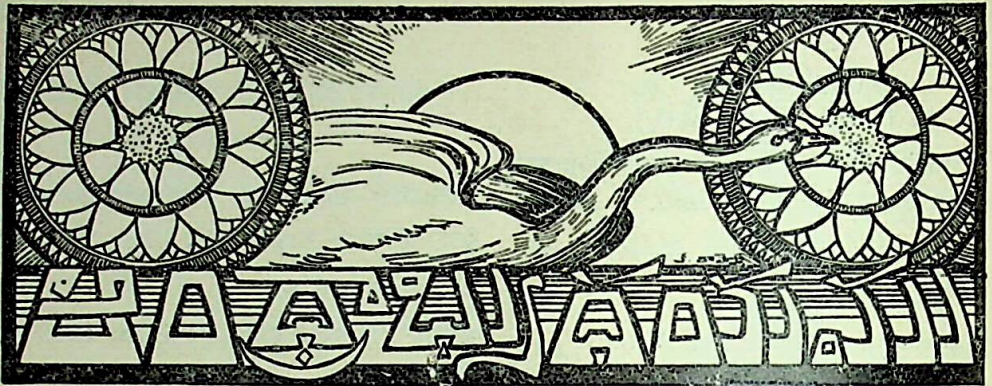
Renasent India (ఆంగ్లము)

క్రామ ౧౧౫ పుటలు. మేలుకాగితము అంద
మయిన బైండు; వెల రు. ౧-౦-౦. రెండవమార్పు.

గ్రంథకర్త: కే. యస్. వెంకటరమణిగారు, విలా
సము : శ్వేతారణ్యాశ్రమము, మైలాపూరు, చెన్నపురి.

పుష్పాంజలి

డిమ్మిపైజా. సంపుటము ౧. సంచిక ౧. ఈ
పుష్పమాసముతో ప్రారంభ మయినది. సంవత్సర చందా
రు. ౧-౧౨-౦. సంపాదకుడు: శ్రీ జోన్నలగడ్డ వేంకట
రాధాకృష్ణయ్యగారు. ప్రకాశకులు: కర్పగం అండ్
కంపెని, 5, వీరాస్వామిస్వామి వీధి, మదరాసు.

బ్రహ్మశ్రీ ఈమని అచ్యుతరామశాస్త్రిగారు

వీరు గోదావరి మండలములోని రామచంద్రపురం తాలూకా ద్రాక్షరామ గ్రామ నివాసులు. వీరికాగన ప్రవీణులు. వీరి తండ్రిగారగు బ్రహ్మశ్రీ సుబ్బారాయ శాస్త్రిగారు వైదికవేదంపై విజయనగరప్రభువులను, ఆఖిలవాంధ్రభోజులను నగు శ్రీమ దానందగజపతి మహారాజువారి యాస్థానగాయక శిఖామణులలో నొక్కరై ప్రసిద్ధి కెక్కినవారు.

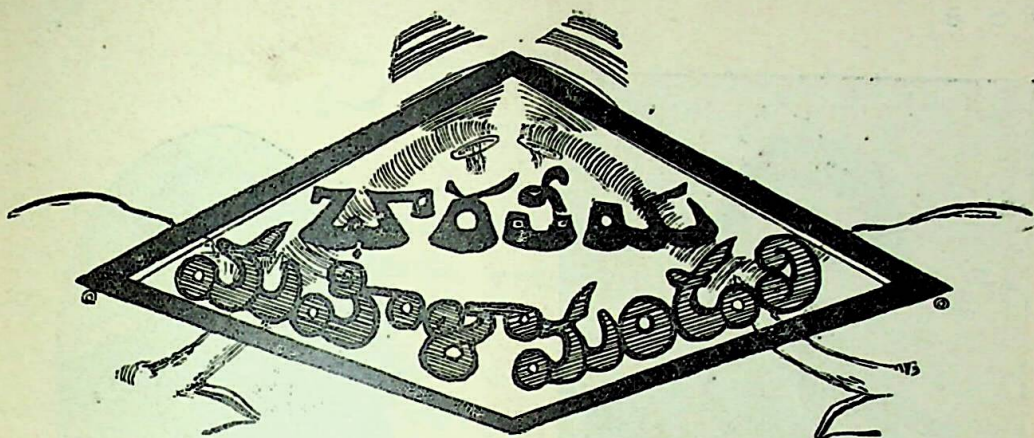
అచ్యుత రామశాస్త్రిగారు తండ్రిగారివద్దనే విద్య నభ్యసించుచు దీక్షతో గొప్ప కృషిచేయుటయేకాక దక్షిణదేశ సంచారముచేసి అచ్చట గొప్పవిద్వాంసుల

బాణీలన్నియు జూచి మెళుకువలను గ్రహించి వచ్చి బహువిధము లగు సాధనలు చేసి యారితేరిరి.

వీరు విద్యార్థునందు మాత్రమేగాక మండ్రుధ్యులు తారాది స్వరములయందలి నైపుణ్యమును జూపి సుఖ బాణీలచే సభ్యులను సంతోషపరచుటను గావించి యానందింపజేయుటలో బహుసమర్థులు.

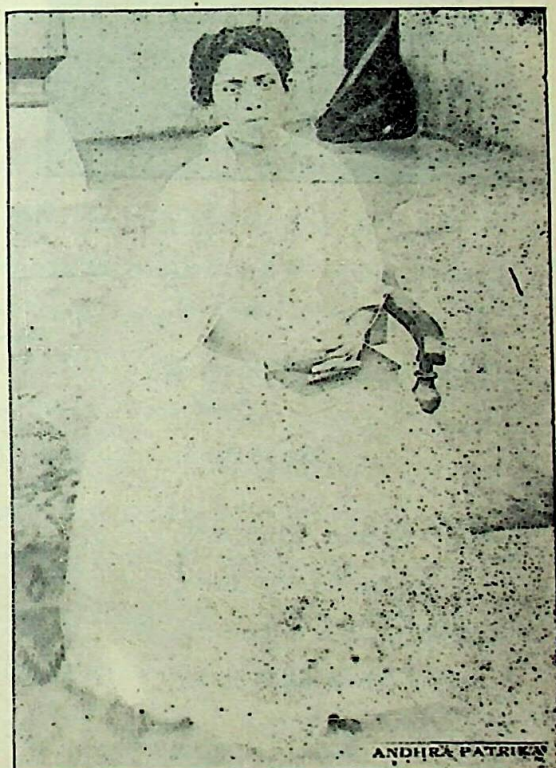
వీరిదివరకు దేవరకొట, దక్షిణవల్లూరు సంస్థానములయందు చాలకాలము విద్వాంసులుగా నాండి ప్రస్తుతము స్వగ్రామ పరిసరమునను గల వేగాయమ్మపేట సంస్థానమున తదాస్థానప్రభువుల యాదర గౌరవములకు పాత్రులైయున్నారు.

ఆంధ్రపత్రిక.

శ్రీమతి మానో దేవిగారు

ఈమె జలంధరునందలీ కన్యామహావిద్యాలయపు ప్రధానోపాధ్యాయుని. తూర్పు ఆఫ్రికాకు వెళ్లి యీమె ఈ విద్యాలయమునకు లక్షరూపాయలను సంపాదించి తెచ్చెను. ఇంకను ధనమును సమహర్చుటకు ముందు దక్షిణాఫ్రికాకు వెళ్ల నన్నది.

శ్రీమతి చిన్నలక్ష్మమ్మగారు

ఈమె అనంతపురము విద్యాసంఘసభ్యురాలుగా నియమింపబడిరి.

శ్రీమతి జి. ఆనందరావు సతిగారు

ప్రభుత్వమునా రీతిని కెల్లారు మునిసిపలు కౌన్సిలు సభ్యురాలుగా నియమించిరి.

చమత్కార చంద్రిక

మూలము

అపూర్వేయం ధనుర్విద్యా

భవతః శిషి తా కుతః;

మార్గణౌ ఘా స్సమాయాచి

గుణో యతి దిగంతరమ్.

తెనుగు సద్యము

జే. ఇట్టి నీదైన విలువిద్య యెందునేర్చి

తిది యపూర్వంబు దీని మెపేమొకాని

మార్గణాని రాఁదీసి మక్కువమున

గుణము వదలెడు దిక్కుదిక్కులకుఁబాట.

శ్రీమతి బి. వి. సుబ్బమ్మగారు

కెల్లారు జిల్లాబోర్డు సభ్యురాలుగా నియమింపబడిరి. దివర కీమె కెల్లారుజిల్లా విద్యా సంఘమునను, కెల్లారు మునిసిపలు సంఘమునను సభ్యురాలుగా నుండిరి.

తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావు గారు

వివరణము

ఇందు దాతయగు రాజానుగూర్చి యొక కవి చెప్పచున్నాఁడు. మార్గణశబ్దమునకు బాణమనియును యాచకుఁడనియు సర్థములు గలవు. గుణశబ్దమునకు వింటినారియనియు, దాతృత్వా దినస్థుణమనియు సర్థములు గలవు లోకములో విలువిద్య నేర్చినవాఁడు తన చెవిదాఁకను గుణము [నారి] లాగి మార్గణము [బాణము] వదిలిపెట్టును. ఇందుఁ జెప్పిన రాజా మార్గణ [యాచక] సమూహములను దనయొద్దకు లాగికొని గుణము [దాతృత్వగుణము]ను దేశము నలుదెసలకును వ్యాపింపఁజేయుచున్నాఁడు. ఇది యపూర్వమైన విలువిద్య.

సా ధి ప్రా య వి శే ష ము లు

ప్రపంచపరిణామమునందు ఘటనాఘటన నిష్ఠయము దుస్థరము. ఒకకాలము నందు ఘటనమునకు సాధనము వేరొక సమయము దఘటనరూపమును బొందుచుండును. కరంభమునం దఘటనరూపమునను గనుపడెడి విషయము కాలాంతరమున ఘటనరూపమును దాల్చుచుండును. ఘటనాఘటనయోగములు రెండును పురోభివృద్ధికి సాధనము లగుచున్నవి. సృష్టియందు విలయము, విలయమునందు నవీనసృష్టియు ప్రపంచప్రవృత్తికి సహజావస్థలు. ప్రవృత్తికి సహజమైన విలయావస్థ మహాయోగులను సైతము విపాదపరవశులను జేయుచుండును. ధనుర్ధారియైనను విజయుడు కురుక్షేత్ర మందువలెనే విశ్వరూప సందర్శనమందును విపాదయోగపరవశుడై ధర్మనిరీక్షణమును జేయజాలకపోయెను. ధర్మలక్ష్మిరిహితమైన ప్రపంచప్రవృత్తి యంతయు భయభ్రాంతులను గలుగజేయుచు ప్రజ్ఞావాదనమునకు సాధనమగుచున్నది. ధర్మలక్ష్మ్యసహితమైన ప్రపంచప్రవృత్తి పురుషార్థమునకు సాధనమగుచున్నది. ప్రపంచప్రవృత్తిని ప్రజ్ఞావాదనతో గాక ధర్మలక్ష్మ్యముతో జూచునపుడు అన్ని సంశయములును పోయి ధర్మనిర్వహణము సాధ్యమగును. వర్తమానకాలము నందు ప్రజ్ఞావాదనమునకు గల ప్రాబల్యము ధర్మలక్ష్మ్యమునకు గలుగకున్నది. పరివర్తన

సమయమునందు సకలరంగములందును ప్రజ్ఞావాదనత్వమైన నాయకులు బయలుదేరి ప్రజాహృదయమునందు మహాసంతోభమును గలుగజేయుచున్నవిధము ప్రపంచప్రవృత్తి అనంతముఖముల విశేషము చేయుచున్నది. నాయకుల గంభీరోపన్యాసములు ప్రజలను సంశయపరాయణులను జేయుచు కార్యవిముఖులను జేయుచున్నవి. అనధికారులైన నాయకులు గలుగజేయుచున్న మహాసంతోభము ప్రపంచపరిణామమునకు సాధనభూతమైనను, భయభ్రాంతులను గలిగించుచున్నది. ప్రపంచావృతమైన మహాపరివర్తనము భరతవర్షమునందును మహాసంతోభమును గలుగజేయుచున్నది. పాలక పాలిత జాతిభేదము, హిందూమహమ్మదీయ భేదము, కులభేదములు, మతభేదములు గల విశాలమైన భరతఖండమునందు పరివర్తనపరిణామము భయంకరరూపమును దాల్చుట సహజము. పాలక పాలితులకు, హిందూమహమ్మదీయులకు, జాతీయ స్వాతంత్ర్యవాదులకు పరస్పర విశ్వాసము లేనపుడు ధర్మలక్ష్మ్యనిర్వహణము దుర్లభమై పరివర్తనప్రయోజనము భయసంభ్రమములను గలుగజేయుచున్నది. స్వాతంత్ర్య సంరంభమునందు గాంధీ మహాత్ముడు నిర్వహించుచున్న ధర్మలక్ష్మ్యము సయితము ప్రజ్ఞావాదమునకు బలి

యగుచున్న విధమును లాహోరు కాంగ్రెసు వ్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి.

* * * *

నాయకరాజప్రతినిధుల సమావేశము

భారత స్వాతంత్ర్య సంరంభమునందు 1929 డిసంబరు 23-వ తేది మహాముహూర్తముగను పరిణమించినది. ఢిల్లీ నగరమునందు ఇర్విను ప్రభువునకును, గాంధీ నెహ్రూ సప్రు జిన్నా గార్లకును జరిగిన సమావేశము గోప్యమైనను దూరాధిపాధముగను బరిణమించినది. ఆ సమావేశమునందు నడిచిన వ్యవహారములు రాజ్యతంత్రమునకును, ధర్మనిర్వహణమునకును గల భేదమును విశదము చేసినవి. ఢిల్లీ సమావేశమునందు త్రికోణ సంరంభము వ్యక్తమైనది. లండను నగరమునందు గూడ వలసిన వివిధపక్షసమావేశమునకు మూలాధారము అధినివేశస్వపరిపాలనము. రాజప్రతినిధియును, జిన్నా సప్రుగార్లును వారిదృష్టిని వివిధపక్షసమావేశమునందు లగ్నము చేసినటులు అధినివేశస్వపరిపాలనమునందు లగ్నము చేయలేదని గాంధీమహాత్ముని లాహోరు ప్రసంగములు, నవజీవనపత్రికలోని వ్యాసములు, రాజప్రతినిధి సామ్రాజ్యశాసనసభయందు జనవరి 25-వ తేదీని జేసిన ప్రసంగము విశదము చేసినవి. వివిధపక్ష సమావేశము చేసిన నిర్ణయములను బ్రిటీషు ప్రభుత్వము సమర్థించుటకు బూనుకొననపు డా నిర్ణయములు కార్యరూపము దాల్చుకను కాగితపు

నిర్ణయములుగానె యుండును. నిర్ణయములను బ్రిటీషుప్రభుత్వము నిరాకరించినను ఇర్విను ప్రభువైనను సమర్థించుటకు బూనుకొననపుడు వివిధపక్ష సమావేశమువలనను స్వరాజ్య నిర్ణయమునకు ప్రయోజనము గలుగదని విశదమైనది. పేరంటమునకు నలెను సమావేశమునకుజోవుటకు సప్రు జిన్నా గారు లంగీకరించినను గాంధీమహాత్ముడు నిరాకరించి మాతృదేశమునకు మహాపకారమును జేయగలిగెను. స్వరాజ్యప్రయోజనములేని వివిధపక్ష సమావేశమును కాంగ్రెసు నిరాకరించుట ధర్మము గాని ఆమోదించుట ధర్మము గాదు. స్వరాజ్యలక్ష్యములేని సమావేశమును నిరాకరించిన గాంధీమహాత్ముడు ప్రశంసలకు పాత్రుడు గాని నిందలకు పాత్రుడుగాదు. అధినివేశస్వపరిపాలనమును సంపాదించగల నాయకులు లండను నగరమునకు పోయి స్వపరిపాలనమును సంపాదించిన యెడలను కాంగ్రెసు కృతజ్ఞతతో స్వీకరింపగలదు.

రాజప్రతినిధి సామ్రాజ్యశాసనసభయందు జేసిన సుభాషణము తరువాతనైనను ప్రతి కూలాభిప్రాయమును వెల్లడిచేసినవారు వారి యభిప్రాయములను మార్చుకొనట ధర్మము. ఢిల్లీ సమావేశమునందు ఇర్విను ప్రభువు చూపిన రాజ్యనీతి బ్రిటీషుప్రభుత్వమునకు సహజమైనను లాహోరు కాంగ్రెసు నిర్ణయములకు సాధనభూత మైనది.

* * * *

లాహోరు కాంగ్రెసు

భారతస్వాతంత్ర్య సంరంభమునందు లాహోరు కాంగ్రెసు పరంజ్యోతివలెను ప్రకాశింపగలదు. కాంగ్రెసు గమ్యస్థానము పూర్ణ స్వరాజ్యమని (Complete Independence) గాంధీమహాత్ముడు ప్రతిపాదించిన తీర్మానమును కాంగ్రెసు ఆమోదించినది. గాంధీమహాత్ముడు కలకత్తా కాంగ్రెసునందు జేసిన ప్రతిజ్ఞను లాహోరు కాంగ్రెసునందు పాలింపగలిగెను. ఇర్విన్ ప్రభువు అధినివేశస్వపరిపాలనమును సమకూర్చుటకు గాకపోయినను సమర్థించుటకు సముచితము నిరాకరించినపుడు పూర్ణ స్వాతంత్ర్య లక్ష్యమును ప్రతిపాదించవలసిన బాధ్యత గాంధీమహాత్మునకు గలిగినది. దేశభక్తుడును, సత్యప్రియుడును నైన గాంధీమహాత్మునకు మార్గాంతరము లేదని మహాత్ముని తీర్మానము, వాచిప్రసంగము విశదము చేసినవి. డిశంబరు 31-న తేది రాత్రి 12 గంటలకు కాంగ్రెసు పూర్ణ స్వరాజ్యతీర్మానమును పరమోత్సాహముతో నామోదించినది. ఆసమయమునందు కాంగ్రెసుప్రతినిధులు చూపిన యుత్సాహము ప్రజాహృదయము నానందించుచున్న స్వాతంత్ర్యేచ్ఛను వ్యక్తము చేసినది.

“ఈ సభవారు ఆక్టోబరు 30న తేదీని రాజప్రతినిధి గావించిన ప్రకటన సందర్భము లో కాంగ్రెసువారు లో సహా వివిధ పక్ష నాయకులు సంతకములు చేసి కావించిన ప్రకటన విషయమై కాంగ్రెసువారు గావించిన చర్య ననుమతించుచు, స్వరాజ్యమునకై కావింపబడుచున్న జాతీయోద్యమమును రాజీగా పరిష్కరించుటకై యుద్ధప్రాయపడిన శ్రమ నభినందించుచున్నారు. మోతీ

లాల్ నెహ్రూ మున్నగు నాయకులు యుద్ధప్రాయితో సంప్రతించుటవలన కలిగిన ఫలితముల గమనించి ప్రస్తుత పరిస్థితులలో కాంగ్రెసు రాండుటేబిల్ సమావేశము నందు పాల్గొని లాభము లేదని యాసభవారు తలంచుచున్నారు.

మరియు, గత సంవత్సరము కలకత్తా కాంగ్రెసు లో గావింపబడిన తీర్మానము ననుసరించి ఈ కాంగ్రెసు వారి తీర్మానము కాంగ్రెసు ఆదర్శమునందలి ‘స్వరాజ్య’ పదము నకు ‘సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము’ అను అర్థము నిర్వచించుచున్నారు. కావున అధినివేశ ప్రతిపత్తికిగా నిర్మింపబడిన నెహ్రూప్రణాళిక ఇంతటితో రద్దయినదని ప్రకటించుచున్నారు. మరియు కాంగ్రెసునందలి సర్వపక్షములవారు తమయావచ్ఛక్తుల సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య సంపాదనకై వినియోగింప గలరనియు, నెహ్రూరిపోర్టులో నూచింపబడిన తాత్కాలిక సాంఘిక వివాదపరిష్కార సాధనముల మూలమున కాంగ్రెసునుండి ఎడతొలంగవలసిన, లేక కాంగ్రెసునందు చేరుటకు వీలుగాని, ప్రముఖులును సేకు మరల కాంగ్రెసునందు చేరి నిల్లరకు సంబంధించిన. ఈ ఆదర్శమును సాధించుటకు తీవ్రకృషి సలుపుదురనియు నమ్ముచున్నారు.

సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యసమరము సాగించుటకు సన్నాహ మొనర్చ మొదటి మెట్టుగాను, కాంగ్రెసు విధానము, ఆదర్శము మార్చినందుల కనుగుణ్యముగ నుండుటకుగాను రాష్ట్రకేంద్ర శాసన సభలను బహిష్కరింపవలయునని ప్రకటించుచు, ఇకపయి ప్రత్యక్షముగ గాని, పరోక్షముగ గాని ఈశాసనసభలతో జోక్యము కల్పించుకొన రాదనియు, ప్రస్తుతము శాసనసభలందు సభ్యులుగా నున్న వారు తీవ్రముగా రాజీనామా నిచ్చి వేయవలయుననియు కాంగ్రెసువాదులను కోరుచున్నారు. మరియు, దేశీయులు తమయావచ్ఛక్తుల నిర్మాణ కార్యక్రమము నిర్వహించుటకు వినియోగింప వలయునని కోరుచు, తయారుగా నున్నట్లు తోచినపుడు అవసరమైన అన్ని జాగ్రత్తలతోటి కొన్ని ప్రత్యేకస్థలములలో గాని, సమష్టిగాగాని పన్నుల నిరాకరణముతో సహా శాసనోల్లంఘన

నము ప్రారంభించుటకు అఖిలభారతకాంగ్రెసు సంఘమునకు ఈసభవారధికార మిచ్చుచున్నారు.

విదేశీయ పరిపాలకులచే ప్రత్యక్షముగా గాని, పరోక్షముగాగాని భారతదేశముపయి మోపబడిన ఋణాధార స్వతంత్ర భారతదేశము సహింపబడదు.

౧౯౨౨ సంవత్సరములో గయా కాంగ్రెసు మహాసభవారిచే నామోదింపబడిన తీర్మానము నీ మహాసభవారు స్థిరపరుచుచు, ప్రస్తుత ప్రభుత్వమునుండి సంక్రమించిన బాధ్యతలను, సౌకర్యములను స్వతంత్రభారతదేశమునందు స్వతంత్రముగ నొకవిచారణ సంఘమువారిచే పరీక్షింపబడుట ఈసభవారి యుద్దేశమని తెలిసికొనదగినవారందరకు నిందుములముగా నీసభవారు ప్రకటించుచున్నారు."

పూర్ణస్వాతంత్ర్యము సకలజాతులకును జన్మస్వతంత్ర్యము. భారతీయులకు స్వీయజన్మస్వతంత్ర్యమును బడయుటకు శక్తిసామర్థ్యములున్నను లేకపోయినను, జన్మస్వతంత్ర్యమునందు విశ్వాసమును గలిగియుండుట స్వతంత్రపాత్రికీ మూలాధారము. ప్రవృత్తియం దసహజస్థితి నెంత పోషించినను స్వతస్సిద్ధముగ నది యంత రించుటయును, సహజస్థితి వికసించుటయును సహజము. హస్తినాపురమునందలి జీర్ణములైన డిల్లీనగరములు సురాజ్యము లసహజములనియును, స్వరాజ్యమే సహజమనియును విస్పష్టముచేయుచున్నది. లాహోరు కాంగ్రెసు సహజమైన యూనిటీనె ప్రతిపాదించినది. కార్యసిద్ధికి సంకల్పము బీజమైనటులు సాధనము బీజము గాదు. సంకల్పము దృఢమైనపుడు సాధనలు సహజముగను సంప్రాప్తము లగుచున్నవి. పూర్ణస్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుటకు స్వరాజ్యసంపాదనమునకు నిర్ణయించిన శాంతి

సాధనములనే అనలంబించుటకు కాంగ్రెస్ నిర్ణయించినది. అసాధారణమైన కాంగ్రెసు నిర్ణయము సత్యాగ్రహసంస్కారములేని పాశ్చాత్యులకు వలెనే పాశ్చాత్యసంస్కారజాతులైన ప్రాచ్యవిద్యాసంభవులకును సత్యాగ్రహసాధనమందు విశ్వాసము గలుగుట దుర్లభము. సత్యాగ్రహసాధనమందు గాంధీమహాత్మునకు గల విశ్వాసము లాహోరు కాంగ్రెసునందు విజయమును బొందినది. అహింసాసిద్ధాంతము లందు విశ్వాసములేని యువజనవర్గము సహితము మహాత్ముడు ప్రతిపాదించిన తీర్మానము నామోదింపవలసిన యవసరము గలిగినది. నిత్యనైమిత్తికధర్మములందు నిత్యధర్మమునకు గల ప్రతిష్ఠ నైమిత్తికధర్మమునకు లేదని ప్రపంచప్రవృత్తి విశేషముచేయుచున్నది. నైమిత్తికధర్మము ప్రబలియున్న వర్తమానయుగమునందు నిత్యధర్మమును వ్యాపింపజేయుటకు పూనుకొనిన గాంధీమహాత్ముని ప్రయత్నములు కాంగ్రెసునందు విజయమును పొందుట భారత సంస్కారవిజయమునకు చిహ్నముగ నున్నది. స్వాతంత్ర్యసంపాదనకు అనిత్యములైన బాహ్యసాధనములను విడిచి నిత్యమైన ఆత్మసాధనము నారాధించుట షరమధర్మమని కాంగ్రెసు తీర్మానము ప్రతిపాదించినది. ఇతరులు ప్రతిపాదించిన సవరణలను గాంధీమహాత్ముడు నిరాకరించి సత్యాగ్రహస్వరూపస్వభావములను పాలక పాలితులకు సువ్యక్తముచేసెను. ప్రపంచప్రవృత్తియందు విజయమును సమకూర్చుటకు ఆత్మత్యాగమునకుగలసామర్థ్యము షరటీకనకులేదు.

స్వాతంత్ర్యసంపాదన సాధనము

లాహోరు కాంగ్రెసు స్వాతంత్ర్యసంపాదనకు ప్రపంచమునకు పరిపాటియైన చార్జన్య సాధనములను నిరసించినది. దుర్మార్గులు ఇర్వినుప్రభువుపైన ప్రయోగించిన బాంబు సాధనమును నిరసించినది. బాంబుప్రయోగ నిరసనమును కాంగ్రెసు ఆమోదించి చార్జన్య రహితమైన అసహాయయోగమునందు కాంగ్రెసునకుగల విశ్వాసమును వ్యక్తముచేసినది. కాంగ్రెసునందును, దేశమునందును చార్జన్య సాధనములందు విశ్వాసముగల దేశాభిమానులు గలరని దేశవ్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి. దేశమునందు చార్జన్యసాధనములు వ్యాప్తిని బొందుటకు నిరంకుశాధికారులును బాధ్యులని దేశవ్యవహారములు విశదముచేయుచున్నవి. ప్రేమవలనను ప్రేమయను, ద్వేషమువలనను ద్వేషమును, స్వార్థమువలనను స్వార్థము, త్యాగమువలనను త్యాగమును గలుగుచున్నవి. స్వరీతిపాలనమునకు పరితపించుచున్న హృదయమునందు నిర్బంధాత్రుప్రయోగము హృదయపేదన నభివృద్ధి చేయును గాని ఉపశమింపజేయదు. రాజద్రోహాభియోగములు యువజన హృదయమునందు స్వాతంత్ర్య జ్వాలలను ప్రజ్వలింపజేయుచున్నవి. ప్రజ్వలితమైన స్వాతంత్ర్యజ్వాలల ఫలమును నిర్ణయించుట దుస్తరము. స్వాతంత్ర్యసమరమును శాంతియుతముగ జేయుటకు గాంధీమహాత్ముడు కంకణమును గట్టుకొనియున్నాడు. లాహోరు కాం

గ్రెసు వ్యవహారములు, దేశావృతమైన యశాంతి శాంతిమార్గసాధనములందు ప్రజావిశ్వాసము నన్నగిలుచున్నవిధమును విశదముజేయుచున్నవి. శ్రీయుత బులుసు సాంబమూర్తి, సుబాసుబాబు, కిరణ శంకరరాయి గారులు మొదలగు దేశభక్తుల నిర్బంధములు ప్రజాహృదయమునందు రోషావేశములను గలుగజేయుచున్నవి. నిరంకుశాధికారవర్గము శాంతిసంరక్షణమునకు శాంతిసాధనముల నుపయోగించుట ప్రయోజనకరము గాని నిర్బంధ సాధనములను ప్రయోగించుట ప్రయోజనకరము గాదు. ప్రపంచచరిత్రము సహస్రముఖములనుబోధించుచున్న గుణపాఠమును బ్రటిష్టు నిరంకుశాధికారవర్గము మననము చేయుట సకలజనుల శ్రేయస్సునకును సాధనము గాగలదు. లాహోరు కాంగ్రెసు నిర్ణయించిన స్వాతంత్ర్యప్రస్తావము స్వార్థపరులకును, సంశయాత్ములకును, జోహుకుమువాలాలకును కొపావేశమును, భయభ్రాంతులను గలుగజేసినను, యథార్థముగను శాంతిస్థాపనమునకు సాధనంబని ధర్మస్వాతంత్ర్యప్రియులు గ్రహింపగలగు. శాంతియుతమైన స్వాతంత్ర్యసంరంభమునకు శాసనసభల బహిష్కారము, శాసనోల్లంఘనము, పన్నులనిరాకరణము మొదలగు సాధనములు నిరూపింపబడినవి. ఆ సాధనములను సఫలముచేయవలసిన బాధ్యత స్వాతంత్ర్యప్రియులమీదను, ముఖ్యముగాను కాంగ్రెసుప్రియులమీదను గలదు.

* * * *

శాసనసభా బహిష్కారము

సహాయనిరాకరణ యోగప్రయోగము నకు శాసనసభలు సులభమైన రంగములుగ నున్నవి. భారతజాతికి పారతంత్ర్యపాశములు శాసనసభలయందు సృష్టింపబడుచున్నవి. పారతంత్ర్యపాశములను సృష్టించుటయందు భారతీయులు ప్రమేయమును కల్పించుకొనునపుడు భారతీయులకు ధర్మబలము గలుగుచున్నది. సహాయనిరాకరణయోగమున కంగములైన బిరుదములను, న్యాయస్థానములను, పాఠశాలలను, ఉద్యోగములను నిరాకరించుట యుచితమైనను శాసనసభాబహిష్కారమువలెను సుకరమును, సాధ్యమును గాదు. వందలమంది మాత్రమే శాసనసభలను బహిష్కరింపవలసి యుదురు. ముఖ్యముగాను కాంగ్రెసుపేరు చెప్పుకొని శాసనసభలయందు కాంగ్రెసుప్రతిజ్ఞలను గాపాడుటకు ప్రవేశించిన సభ్యులు వెంటనే శాసనసభలను బహిష్కరించుట పరమధర్మమై యున్నది. లాహోరు కాంగ్రెసు చేసిన తీర్మానమును పాలించుచు వారిసభ్యత్వమును చాలించుకొనిన కాంగ్రెసుసభ్యులు ప్రశంసనీయులు. సభ్యత్వమును వదలుకొనిన వారును, వదలుకొనియును తిరిగి వెంటనే అభ్యర్థులుగ నుండగోరెడివారును ఆత్మగౌరవమును గోల్పోవుచున్నారు. శ్రీయుత ప్రకాశము పంతులుగారు, మొదలగు నాంధ్ర నాయకులు శాసనసభలను సంపూర్ణముగను బహిష్కరించి కాంగ్రెసు ప్రతిష్ఠను గాపాడుదురుగాత!

* * * *

శాసనోల్లంఘన ప్రస్థానము

గాంధీమహాత్ముడు శాసనోల్లంఘనప్రస్థానమును నిర్ణయించుటకు యోచించుచున్న విషయమును వారివ్యాసములు, ప్రసంగములు విశదము చేయుచున్నవి. స్వాతంత్ర్యప్రకటన విషయము ఛావమునందువలెను కార్యము నందు ప్రజాసామాన్యము నాకర్షించుట దుర్లభము. బడ్డోలి సత్యాగ్రహము ప్రత్యక్షముగను బడ్డోలిప్రజల నాకర్షించినవిధమున నితర ప్రాంతవాసుల నాకర్షింపజాలదు. శాసనోల్లంఘనప్రస్థానము సమష్టిపరమైనను వ్యష్టిపరమైనను, శాంతివాతావరణము, శిక్షణము, కాంగ్రెసుసభ్యత్వము మూలసాధనములుగ నున్నవి. దేశమునందంతట నవీనసిద్ధాంతము నంగీకరించిన కాంగ్రెసుసభ్యులను జేర్చుట యును, కాంగ్రెసుసంఘములను స్థాపించుట యును నవసరము. సుశిక్షితులైన శాంతిసేవకులను సహకూర్పవలసియున్నది. స్వాతంత్ర్యప్రియులందరును నీప్రయత్నములందు నిమగ్నులై కాంగ్రెసు నిర్ణయములను సఫలము చేయుదురుగాక! కార్యనిర్వాహకసంఘము నిర్ణయించిన స్వాతంత్ర్యప్రకటనము దేశీయుల స్వాతంత్ర్యదృఢసంకల్పమును విశదముచేయుచున్నది.

* * * *

సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య ప్రకటన

“ప్రపంచములోని తక్కిన అన్ని జాతులవలెనే, భారతీయులకూడ స్వాతంత్ర్యమును బొంది తమ కష్ట ర్హితమును తా మనుభవించుచు, జీవయాత్ర కావశ్యకమగు అన్నవస్త్రాదులను బడసి, జాతీయార్థ్యవయమునకు వల

యు పరిపూర్ణావకాశములను కలిగియుండవలయుననియు, ఈ విషయములలో వారి హక్కు అప్రతిహత మనియు మావిశ్వాసము. ఏప్రభుత్వమైనను, ప్రజలకుండే ఈహక్కులను హరించి వారిని పీడించేయెడల ఆప్రభుత్వమును మార్పుచేయుటకు గాని, మాపుచేయుటకు గాని ఆ ప్రజలకు గూడ హక్కు ఉన్నదని మా నమ్మకము. భారతదేశములోని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము భారతజాతియొక్క స్వాతంత్ర్యమును హరించుటయే కాక, భారతీయప్రజాసామాన్యమును తనస్వప్రయోజనమునకు వినియోగించుట వల్లనే నరిల్లును, భారతదేశపుభాగ్యభాగ్యగులను, రాజకీయస్వాతంత్ర్యమును, విజ్ఞానసంపత్తిని, స్వగర్వమును నశింపజేసినది. (కావున) భారతదేశము బ్రిటిష్ వారి సంబంధమును విడగొట్టుకొని 'ప్రజ్ఞాస్వరాజ్యము'ను అనగా 'సంప్రజ్ఞాస్వాతంత్ర్యము'ను సంపాదించవలె నని మా ఆశయము.

భారతదేశపుభాగ్యము నాశనముచేయబడినది. ప్రజలందఱుమూలముచేయుచున్న పన్నులు వారి ఆదాయముతో నెట్టిసంబంధమును లేకుండా మితిమీరియున్నవి. మనదేశములో సగటున మనిషికి దినమునకు అణాముక్కానిమాత్రమే నిత్యాదాయము. మనము చెల్లించే దుర్భరమైన పన్నుల భారములో నూటికి ౨౦ వంతులు రైతు లిచ్చుకొనే ధూమిశిస్తు, నూటికి 3 వంతులు బీదలను పీడించేఉప్పుపన్ను. రాటుములో నూలు వదులుట మొదలగు గ్రామపరిశ్రమలన్నియు ధ్వంసముచేయబడినవి. అందుచే రైతుకు కనీసము ఏడాదిలో నాగునెలలు నిర్వాహ్యపారులై చేతిపను లేమియు లేక బుద్ధిమాంద్యముతో వృథాకాలక్షేపము చేయుచున్నారు. నాశనము చేయబడిన చేతిపరిశ్రమలకు ప్రత్యామ్నాయముగ నితరదేశములలోవలె నిటు నేరెద్దియు నెలకొల్పబడియుండలేదు. నాణెముల చలామణి, సరకులరవాణాపై పన్నులు, వీని విషయములలో చూపు హస్తలాఘవమునలన రైతుల నెత్తిపై నింకను భారము పడినది. మన దిగుమతిసరుకు విస్తారముగ బ్రిటిష్ వారు తయారుచేయు వస్తుపావుగ్రియే. రవాణాపన్నులు చూచినచో, బ్రిటిష్ వారు తయారుచేయు సరకులపట్ల చూపు పక్షపాతము విశదమగును. ఇట్టి ఆదాయమును ప్రజలపన్నుల భార

మును తగ్గించుటకు గాక, అమితవ్యయముతో గూడిన ఈ ప్రభుత్వమును నిలువజెట్టుకొనుటకే ఉపయోగించుకొనుచున్నారు. నాణెముల చలామణి నిర్ణయముతో గూడ వారిచిత్తము వచ్చినట్లు వ్యవహరించుటచే నోట్లకొలది ధనప్రవాహము దేశాంతరమునకు తరలిపోవుచున్నది.

రాజకీయముగ జూచిన భారతదేశస్థితి బ్రిటిష్ వారి హయాములో దిగింత అధిగతి కెన్నడును వచ్చియుండలేదు. ఏరాజకీయసంస్కరణములవల్లను ప్రజలకు నిజమైన అధికారము లభించలేదు. మనలో మహామహులు సహితము విదేశీయాధికారమునెదు. తలలొగ్గచలనియున్నది. స్వేచ్ఛగా మన అభిప్రాయముల ప్రకటించుటకును, సమావేశమగుటకును మనకుండదగుహక్కులు నిరాకరింపబడినవి. మనదేశీయులు చాలసంది విదేశములలో ప్రవాస మనుభవించుచున్నారు. వారు మాతృదేశమును తిరిగి సందర్శించుటకు ప్రాప్తము లేకుండనున్నది. మనదేశీయుల పరిపాలనాదత్త రూపుమాపబడినది. ప్రజలు గ్రామసౌకర్యితోను, గుమాస్తాగిరితోను తృప్తిపడి యుండవలసివచ్చినది.

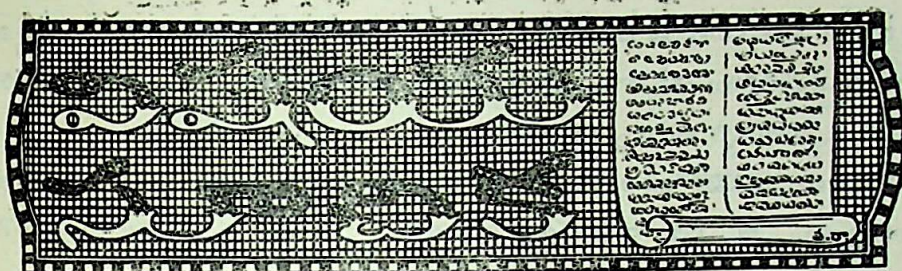
ఇక విజ్ఞానసంపత్తి మాత్రమన్న, ఇప్పటి విద్యావిధానము మన పూర్వసంప్రదాయ తత్తువులను ఛేదించివైచినది. మనము సొందిన శిక్షణముచలన మనల నిర్బంధించు సంకల్ప మనకు మరిచు లైపోయినవి.

స్వగర్వరీత్యా యోచించిన, నిర్బంధముగ మనల నిరాయుధులను చేయుటచేత మనకు మగసిరి అంతరించినది. మనదేశము నాక్రమించుకొన్న విదేశీయసైన్యము మన నిరోధకశక్తి నతిదారుణముగ నణచివేయుటకు నియమింపబడి, మనలను మనము జాగ్రత్తపరచుకొనజాలమనియు, ఈవిదేశీయులదాడి నరికట్టజాలమనియు, దొంగాతోడుజోతులవల్ల అపాయము లేకుండా మన ఇల్లువాకిళ్లను, భార్యాబిడ్డలను సంరక్షించుకొనజాలమనియు తలంపజేయుచున్నది.

మనదేశము నిట్లు, చతుర్విధముల విపత్తుపాలైసిన ఈపరిపాలనకు ఇంకేమాత్రమును లొంగియుండుట దైవద్రోహమనియు, మానవద్రోహమనియు మా అభిప్రాయము.

ము. వివరము, మనస్వతంత్ర్యమును స్థాపించుటకు, ప్రబల
తమసానుకూలమార్గము కల్పిగట్టుట కాదని గుర్తించుచు
న్నాము. కావున, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వముతో మాకుగల
విచ్చికసంబంధమునంతను సాధ్యమైనంతవరకువదలుకొని,
పన్నులనిరాకరణమునకు, కాననోల్లంఘనమునకు సన్నా
హముగావించెదము. మేము నేవచ్చాపూర్వకముగ గావించు
చుసూకారము మానివేసి, ఎంత రెచ్చగొట్టినను దౌర్జన్యము
నకు దిగకుండు పన్నులను నిరాకరింపగల్గుచో ఈయమా
నుషసాలన మంతరించుట యాధీయని మాకు నచ్చినది.
కాన, 'పూర్ణస్వరాజ్యము'ను స్థాపించుటకుగాను ఎప్పటి
కప్పుడు కాంగ్రెసువా రిచ్చు ఆదేశముల నెరవేర్చెదమని
ఇందుమూలమున ప్రమాణపూర్వకముగ నిశ్చయించుకొను
చున్నాము. వందేమాచరమ్."

జనవరి 26-వ తేదీని దేశమునందంత
టను స్వాతంత్ర్యప్రకటనమును చేయుటయం
దాబాలగోపాలము చూపిన సాహసదైర్య
ములు, ప్రశాంతస్వభావము, పరమోత్సాహ
ము ప్రజాహృదయమునందు సుస్థితికితమగు
చున్న స్వాతంత్ర్యేచ్ఛను విశదము చేయు
చున్నది. అధికారుల ప్రవర్తనమును శ్రేయ
నీయము. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము కాలప్రభావ
మును గ్రహించి స్వధర్మనిర్వహణమును జేయు
టకు భగవదనుగ్రహమును బడయుగాత!

హంపీత్రము—కొడలి వేంకటసుబ్బారావుగారు, బి.ఏ., కామరాజుగడ్డ

శివయోగానందరావుగారు	3౬౧-౬౩
మంత్రిప్రశంస—కాళ్ల కూరి నోపాలరావుగారు	3౬౩
ఫండస్సు—వేదము వేంకట రాయశాస్త్రిగారు	3౬౪-3౭౭
గీతిక—కవికొండల వేంకటరావుగారు	3౭౮
'విస్మృత సంస్మృత కావ్యావళి': 2. భట్టబాణుడు—“ముకుటతాడితకము”—				
యాయ్యాణ్ణి వేంకటపీఠరాఘవాచార్యులుగారు	3౭౯-3౮౫
శారదాగమము—నేంకటకాళిదాసకవులు	3౮౬
నారాజు—పింగళి నాగేంద్రరావుగారు	3౮౭-3౯౩
సామరస్యము—ఇవటూరి సుందరయ్యగారు	3౯౪-3౯౫
ఏకపీఠ—విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు	3౯౬-౪౦౭
పాములవాడు—వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు	౪౦౮
మోహినీవిలాసము—కొప్పర్తి నారాయణమూర్తిగారు	౪౦౯-౪౧౯
వటమూలమందిరా—	౪౨౦
ఉగ్గుగిన్నె—పూడిపెద్ది వేంకటరమణయ్యగారు	౪౨౧-౪౨౫
నిశాంశ—శ్రీ విక్రమదేవవర్మగారు	౪౨౫
పిట్టకథలు—కప్పకథ—కొ. అ. అ. బె; ఇద్దరు కోడళ్లు, ఒక చొంగాడు—టే. కా. ర౨౭-౪౨౯	౪౨౯
చమత్కారచంద్రిక—తామూరి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు...	౪౨౯
చిత్రకళ-భావోదయము—శ్రీ రాజా వత్సవాయ వేంకట నీలాద్రిరాజుగారు	౪౩౦
మనరూపారము—గోపేటి జోగి రాజుగారు	౪౩౧-౪౩౯
బాలభాష—	౪౪౦-౪౪౨
హిందూదేశ ఆర్థికస్థితి—చావలి వేంకటహనుమంతరావుగారు	౪౪౩-౪౪౮
స్వరకల్పన—శ్రీపాద గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు	౪౪౯-౪౫౮
తొలకరి—పెమ్మరాజు లక్ష్మీపతిగారు...	౪౫౯-౪౬౧

పిశాచారాధన మెచ్చటనుండి వచ్చెను?—తేకుమళ్ల రామచంద్రరావుగారు	౪౬౨-౪౬౭
ఓమినియనుప్రభుత్వము-కెనడా—దిగవల్లి వేంకటశివరావుగారు ...	౪౬౮-౪౭౦
ప్రాకృతుడు—దువ్వూరి జగన్నాథశర్మగారు	౪౭౦
పురాణచరిత్రము—కవికొండల వెంకటనత్యనారాయణమూర్తిగారు ...	౪౭౨-౪౭౬
ఓరుగల్లుదుర్గము—ఆ. వెం. రామచంద్రరావుగారు	౪౭౭-౪౮౦
పద్మము నిశతో—దివాకర్ల వెంకటావధానిగారు	౪౮౦
భారత విజ్ఞాన కళాశాల—క్రమధాటి వెంకటగిరిగారు	౪౮౧-౪౮౫
చిత్రకళ—శ్రీ సుధీరరంజన ఖిస్తగిర్ గారు—వి. ఆర్. చిత్రగారు	౪౮౭
హిందూదేశము-మద్యనిషేధము—సి. రాజగోపాలాచార్యులుగారు ...	౪౮౭-౪౯౩
కలగూరగంప—వాక్యావళి; ప్రాత-క్రొత్త; జవహరిలాలు నెహ్రూగారు-భారతదేశా చర్యము; జాట్టుముడుల వింతవైఖరులు; ఔరంగజేబులేఖలు; ఏ గ్రూపు తెనుగు టెక్స్టు-టిప్పణములు: స్కూలు ఫైనలు పరీక్ష. ...	౪౯౪-౫౦౪
విమర్శనము—	౫౦౫-౫౧౬
నాట్యకళ—	౫౧౭-౫౧౯
సాభిప్రాయ విశేషములు—	౫౩౧-౫౩౬

త్రివర్ణ చిత్రములు—భూపుత్తి; రంగూను దృశ్యము.

సాధారణచిత్రములు—ఉత్తరహిందూస్థానచిత్రములు ౮; శ్రీ సుధీరరంజన ఖిస్తగిర్ గారి బంకమట్టి బొమ్మలు ౭; లాహోరు సెంట్రల్ మ్యూజియమునందలి చిత్రములు ౬; చల్లపల్లి రాజావారి పట్టాభిషేక చిత్రములు ౪; పండిత జవహరిలాలుగారి ఛాయాచిత్రములు ౧౪. వ్యంగ్యచిత్రములు ౨; ఇతర చిత్రములును.

భూ పు త్రి

చిత్రకారుడు: శ్రీ వి. ఆర్. చిత్రగారు, చెన్నై

చెన్న పట్టణము, మార్చి ౧౯౩౦

సంపుటము 2

శుక్ల సంవత్సరము ఫాల్గుణమాసము

సంఖ్య 3

హంపిత్త్రము

కొడాలి వెంకటసుబ్బారావుగారు, బి. ఏ., కామరాజుగడ్డ శివయోగానందరావు గారు

౧

హంపిత్త్రము

[ఆనెగొందిపక్కనున్న చిన్నపల్లెటూరు హంపి. దాని స్థాపననుగురించి అక్కడివారు అనుశ్రుతముగా చెప్పకొనే కథ యిది. ఓరుగల్లు కాకతీయులతో ఢిల్లీపాదుషాలు పోరాడి వరసగా పన్నెండుసంవత్సరాలు ఓడిపోయినారు. చివరకు యుద్ధములో గెల్చి రాజును ఖైదీగా పట్టుకొన్నారు. హరిహరరాయ బుక్కరాయలలో ఒకరు మంత్రి, ఒకరు సేనాపతి. పాదుషా ఢిల్లీ వెళ్లేటప్పుడు ఆ అన్నదమ్ములను జామీనుగా ఉంచుకొని, యుద్ధాలలో తనకయినఖర్చు యావత్తు ఇస్తే వారిని వదిలివేస్తా నన్నాడట. తెలుగువారు డబ్బు యివ్వలేదట. లాభము లేదని పాదుషా వారిని విడిచిపెట్టి వెళ్లిపోయాడు. తర్వాత అన్నదమ్ములు సిగ్గుతో అడవు

అలా తిరుగుతూ ఉంటే శ్రీ ద్వారకాస్వామివారు వారి రాజ్యాక్షణముగ హిందీ, హావీలో
వారిని ప్రభువులుగా నిలిపినారట. కొంతకాలానికి వారు చూపిన అనాదరణకు స్వామివారు
వారిని శపించినారట. ఈశాసము మార్చినాము.]

“ఆహాననస్థ మైనసిరి యంతయు ఈనలె జేల్లువారు, హా
మీ హరిబక్త దేవులు సుమీ” అను స్తోత్రముని కేలివల్లులో
సాహస మున్నదా? మరున జాతెన? ద్వారకావర్ణనంగర
శ్రీహరిణమ్ము “జేల్లునృసింగము”చేత ప్రతాపరుద్రచేక్.
ప్రారంభోదయ నైజతేజులును, పారంపర్యశౌర్యాగ్నికీ
లారక్తాక్షులు నీనులైతురక సామ్రాజ్యధ్యలై, వాంఛనా
రా రత్నాద్విశీర్షముల్? జలదధారాభిన్నమై మేరువే
నీరైపోయిన? చూతురా “తెలుగురాణి”గర్భ నిర్భేదముల్?

కాకతిరాజ్యవైభవ వికల్పనదక్షుడు మైచ్చరాజు ఢి
ల్లీకి ప్రయాణమై చనె; ఫలించిన పంటలకాసుగూడ బం
దీకృతమోక్షయత్న నిరతిక్ వ్యయపెట్టరు తెల్లువారు; రి
క్తీకృత లాభనిశ్చయవిధిక్ చ్యుతు లాహరి రాయసోదరుల్.

మొగిలుమరుంగునం బడి విముక్తరుచుల్ ప్రకటించు భాస్కరుల్
తెగబడలేరు కర్మనియతిక్ అటులే హరిరాయసోదరుల్
జగముల నేలజాలు గుణసాగరు లయ్యు పరాజయవ్యథా
నిగళము: దాల్చి తెల్లు జననిక్ భజియింపగ రారు ముక్తులై.

కాలము మారిపోయి శునకంబులు బొబ్బటిలంగ బెబ్బులుల్
చాలక నిల్చిపోయినవి, శాశ్వతమా విజయప్రవృత్తి? ఆ
శాలవబీజమే పరివశంబున పొంగి పునఃప్రయత్నవాం
ఛాలత లల్లి నిర్మలయశస్సుమముల్ విరియించుచుండు పో.

వనవానప్రతనిష్ఠురత్వమున సర్వాంగవ్యథాశుష్కు డ
య్యును ఆంధ్రావనిఘోషలో తనకు సాయుజ్యంబు లేదంచు నెం

చిన సన్నాసి ప్రతిష్ఠ జేసెనట సుశ్రీయుక్తుగా హక్కరా
యుని విద్యానగరాంధభూపతి నదుద్యోగంబులో పొంగుచున్.

విష్ణువర్ధను డపుడు నవ్వెనట, హర్ష-బాష్పపులకిత శంపాభవంబు నూత్న
తేజ మొక్కటి ఆంధ్రభూదేవునొసట-తోచినదియంట దేవదుందుభులు మెరయ.

లరయుచుండి విమానముల్ వరస నిలిపి-తన్మహోత్సవమాధుర్య తన్మయులయి
గౌతమీ శాతవాహన శాతకర్ణి-వంశభవులును “చాళుక్యవంగడమును.”

పంచాంగస్థిర సమ్మహూర్త నగరప్రారంభ మా దానధ
ర్మాంచద్యూపణవస్త్రురత్న విచయ ప్రఖ్యాతి నాశీస్సు గా
పించెన్ భూసురచాణి; అం దొకటి తృప్తి జెందగా లేక కో
పించెన్, పాతకు లయ్యు విప్రు లపు డుర్వినాథసంపూజ్యలే.

విద్యారణ్యమహర్షి నిత్య మని భావించెన్ మహారాజ సం
ద్యోగంబున హక్కరాట్టుము దేవస్వామి కన్నెర్రయై
సద్యోవైరము దాల్చి మండెనట మాత్సర్యాగ్నిలో ధూమవే
ణీద్యోతంబయి నేలమట్టమట హంపీపట్టణశ్రీద్యతుల్.

మంత్రి ప్రశంస

కాళ్లకూరి గోపాలరావు గారు

బలములకు బలంబు మఱి ప్రాణపదం బన వన్నె కెక్కి, ని

శ్వలమహిమంబుతో నితరసర్వబలంబుల నేలు శేముషీ

బలమె బలంబు; తద్బల విభావిధవాధ్యుడై మంత్రి; మంత్రికి

గలుగదు స్వప్రయోజనము, కార్యము దేశహితంబై యెయ్యెడన్.

వైభవంబు పటాటోపపాటవంబు-మఱి కిరీటంబు లే వను మాటె కాని

రాజునకు రాజు మంత్రి; సర్వత్ర వార-లాత్మయు శరీరముం బోలె నలరుచుండ!

(తిమ్మరుసు నాటకమునుండి)

ఫం ద స్సు టి. శే. మహాసాధ్యాయ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు 'కళాప్రపూర్ణ'

ఫం ద స్స న గా పద్యలక్షణము.

యతిపరిచ్ఛేదము

౧. పాదమున నిలుపుదలమీఁది యక్షరము యతి.

[యతికే విరతి, విశ్రాంతి, విరామము, యమము, విశ్రామము ఇత్యాది నామములు గలవు. పద్యప్రథమాక్షరమునకు యతినంజ్ఞ భౌపచారికము.]

౨. ఏకపాదయతు లన్నిటిలోను ప్రధానవర్ణములు సవర్ణములు గావలయు.

[ఏకపాదములో, ఒకయతిలోని ప్రధానవర్ణములు కడమ యన్ని యతులయందలి ప్రధానవర్ణములకును సమానముగా నుండవలయును. ఇందుల కపవాదము లున్న సూచింపఁబడును.]

౩. యతులయందు స్వరసామ్యము తప్పదు. ఆ స్వరము పదాది కాదేని దానితోడి హల్లునుం బ్రధానమే.

ఉ: "కేదారేశు భజించితి శిరమునన్"

గీలించితి హింగుళా

పాదాంభోరుహముల్, ప్రయాగనిలయున్
బద్మాక్షు....."

ఉ: "దే,వా [వ + అ] చుల్ శ్రీహరి గాంచి

మొక్కిరి ప్రమో

దా[ద + అ]ంభోధి యుష్పంగంగన్."

యతులలోని ప్రధాన వర్ణములకే

సామ్యము వలయును. యతిస్థానములందుఁ బదచ్ఛేదము కలదేని అట ఉత్తరపదాదివర్ణము ప్రధానము. అది స్వరమేని స్వరసామ్యము చాలును. అది హల్లుగనేని, ఆహల్లును, దానితో డిస్వరమును రెండునుం బ్రధానములే. ఆరెంట నొక్కొక్కటికిని సామ్యము సరిపడవలయును. ఉత్తరపదాదితో సంయోగము కలదేని అంగభి హల్లు ఒకటియు, దానితోడి స్వరమును రెండును బ్రధానములు. సమవృత్తములలో ఏకపాదమున బహుయతు లున్నచో వానియందెల్ల ఒక్కస్వరమునకే, ఒక్కహల్లునకే సామ్యము నిర్వహింపవలయును. అనఁగా రెండు యతులలో నొక ద్వయమునకు సామ్యమును, వేఱు రెండు యతులందు వేఱుద్వయమునకు సామ్యమునుంగా అల్లఁగూడదు.

యతిలో పూర్వపదాంత హల్లుతో పదచ్ఛేద మున్న పూర్వపదాంతహల్లును ప్రధానమగుటయుం గలదు.

౪. హల్లునకును అచ్చునకును సామ్యము లేదు.

సామ్య మెట్లనఁగా:

౧. (౧) ఆ ఆ ఐ ఔ లు; (౨) ఇ ఈ ఋ ఋ ఎ ఏ లు; (౩) ఉ ఉః ఒ ఒః లు; (౪) క ఖ గ ఘ లు; (౫) చ చః ఛ ఛః ఝ ఞ శ ష స లు; (౬) ట ఠ డ ఢ లు; (౭) త థ ద ధ లు;

(౮) ప ఫ బ భ వ లు; (౯) స ణ సమములు; (౧౦) జ్ఞ న ణ లు; (౧౧) ఉ స మ యు క్ష ప భ మ లు సమములు.

ఇందు, తుద నున్న “సమములు” అను పదము ఒక్కొక్క సమాసమునకును విశేషణము. కావున, ఒకదాని కొకటి సమాసములయిన వర్ణములెల్ల ఒక్కొక్క సమాసమునఁ జెప్పఁబడినవి.

నణసమములు (సమములు—సకారమునకు సమమగు వర్ణమును, ణకారమునకు సమమగు వర్ణమును) ఒకదాని కొకటి సమాసములు. అనఁగా, తవర్ణవర్ణమునకు పూర్వమందున్న పూర్ణబిందువు టవర్ణవర్ణమునకు పూర్వమందున్న పూర్ణబిందువునకు సమాసము. ఉ: ౦ త = ౦ ట. ఈ విషయము వై సూత్రమున విశేషమగును.

ఉసమముక్... మకారములు (సమములు)—ఉసమములనఁగా ఉకార సమవర్ణములు; ఏవియనఁగా, ఉ ఊ ఒ ఓ లు (హ్రస్వము దీర్ఘగ్రాహకము); అం చొక దానితోఁ గూడిన ప ఫ బ భ మ లు నొంపొంటికి సమము. ఉ: పొ = ము.

౬. బిందుపూర్వకస్పర్శములు తత్తద్వర్గాను నాసికములకు సమములు.

౭. ఋ వర్ణము ఇకారసమ వర్ణయుతమైన రేఫమునకు చెల్లును.

౮. ఋ వర్ణము ఋ యు క్తములకు సమము. ఋ = కృ, కృ = స్మృ.

౯. యహలమీద స్వరము ప్రధానము. ౧౧. అస్థానికము అగు ఓ అకారలోపమున పదము.

అ-సమమును అకారమునకు సవర్ణముగాఁ గొనఁదగినది.

“రామస్ అహమ్” అనుచోట సంధిరాఁగా, అస్ అనుదానికి బదులుగా ఓకారము వచ్చి, అహమ్ అను దాని యొక్క ప్రథమ వర్ణమైన అకారములోపించి, “రామో ౭హమ్” అయినది. ఇట్టి చోట్ల ఇట్టి ఓకారమును పదముగాను, అకారముగాను గ్రహింపవలయును.

౧౧. అందుక్, అన్నక్, అంటెక్-పదములు.

సప్తరూపిభక్తియగు అందు వర్ణకమును, కొండఱ మతమునఁ బంచమీ విభక్తులగు అన్న, అంటె వర్ణకములను పదములనుగా గ్రహింపవలయును.

౧౨. అపదాది ఋ ి య హాచ్చు లొండె.

ఒండెక్ = వైకల్పికముగా = ఇప్తమైనప్పుడు. పదాదులు గాని ఋ ి వర్ణములను, యకార హకారముల మీఁది పదాదులు గాని యచ్చులను ఇప్తమైనప్పుడు పదములనుగా గ్రహింపవచ్చును.

౧౩. ఋరలు, ిలలు, పూర్ణబిందు తత్పర సవర్గానునాసికములు, మకార యాదిపరక పూర్ణబిందువులు, ల ల డ లు; ప్రాసమందును.

ఇవి ప్రాసమందును, యతియందును ఒకదాని కొకటి బదులుగా నుండవచ్చును.

పూర్ణబిందు...ములు(సమములు)—పూర్ణ
బిందువు దానితరువాతనున్న హల్లుయొక్క
వర్గలోని యనునాసికమునకు సమానము; వర్గ
హలు లేనియెడల మకారమునకు సమానము.
వర్గము లెవ్వియనిన,—క ఖ గ ఘ జ లు—
కవర్గ, చ ఛ జ ఝ ఇ లు—చవర్గ, ట ఠ
డ ఢ ణ లు—టవర్గ, త థ ద ధ న లు—
తవర్గ, ప ఫ బ భ మలు — పవర్గ: ఇవి
వర్గహల్లులు. ఇందు జ ఇ ణ న మలు—అను
నాసికములు; కావున, పూర్ణబిందువు కవర్గ
హల్లునకు పూర్వమం దుండేనేని జకారము
నకు సమానము. ఉ: ౧ క=జ. ఇట్లే కడమ
వర్గ హల్లులకు నెఱుంగవలయును. ఉ: ౨ చ=భ.

మకార...బిందువులు (సమములు).

పూర్ణబిందువు య ర ల వ శ ష స హ ల
లో నొకదానికి పూర్వమం దుండేనేని మకార
మునకు సమము. ఉ: ౩ య=మ.

౧౪. యుష్మదన్త చ్ఛబ్దములపై, శకంధ్వా
దుల, కర్ణాటాదుల, చూపణాదుల, ఉపసర్గలపై,
సఖ్ సమాసముల, అప్యర్థక ఏసి, విభాగార్థక
ఏసి, రేఫాగమ పూర్వక ఆలు నామగత అప్పా
దుల-పదాద్యచ్చు, అపదాదిప్లుతము పదిమును.

పదమును= పదమునుగానైనను, తదితర
ముగానైనను గ్రహింపవచ్చును.

దేని నిట్లు గ్రహింపవచ్చుననగా, పదా
దిగాని ప్లుతమును, అనగా, భయశోకాదులం
దు మూడు మాత్రలు గలుగునట్లుచ్చరింపఁ
బడిన పదాదిగాని యచ్చును. ఉ: ౪ నీ, వే గతి కా

వనే రఘుఃత్రి". ఇంక దేని నిట్లు గ్రహింపవచ్చు
ననగా, సూత్రమందు అప్పాదుల పఠకును
జెప్పఁబడిన పదాద్యచ్చును. (సూత్రమందు
పదాద్యచ్చునుమాట తత్పూర్వమున కెల్ల
నన్వయించును.) ఇందువలన, యుష్మచ్చబ్ద
ముపై యచ్చు, అన్యచ్చబ్దముపైదియు వికల్ప
ముగాఁ బదాది. ఎట్లనిన, యుష్మదాగమనము
(యుష్మత్ + ఆగమనము) అనుచోట ఆకా
రము పదాదియేని కివ సూత్రమువలన అది
మాత్రమే ప్రధానమగును. అప్పుడు దానికి
మాత్రమే సమముగా నొకవర్ణమును కడమ
యత్యక్షరములలో నుంపవలయును; అందు
వలన స్వరయతిమాత్ర మగును. ఆయాకా
రము పదాదికాదేని, దకారమును, ఆకార
మును, రెండును ప్రధానము లగును; రెంటికిని
సమానముగా రెండువర్ణములు కడమప్రతి
యతియందును ప్రయోగింపఁబడును; అనగా
హల్యతి యగును.—పదాది గాని ప్లుతమును
అట్లే అగును. ఇట్లే ఈసూత్రమ దెల్ల గ్రహిం
పవలయును.

శకంధ్వాదులు—శకంధు(శక + అంధు),
కర్కంధు (కర్క + అంధు), కులట (కుల +
అట), సీమంత (సీమ + అంత), మనీషా (మ
నస్ + ఈష), లాంగలీషా (లాంగల + ఈషా),
ఉష్ణీష (ఉష్ణ + ఈష), మంజీర (మంజ +
ఈర), వేదండ (వేద + అండ), సారంగ
(సార + అంగ),—ఇత్యాదులు.

ఉపసర్గలు—ప్ర, పరా, అః, సం, ని, అవ,
అను, నిర్, దుర్, వి, అధి, సు, ఉత్, షః,

ప్రతి, అభి, అతి, అపి, ఉప, ఆ—ఈ యిరువది. ఉ: ప్రాణము (ప్ర + అన).

కర్ణాటాదులు—కర్ణాట (కర్ణ + అట), వ నాక (వన + ఓక), ద్వీప (ద్వి + అప్), అంతరీప (అంతర్ + అప్), మందార (మంద + అర), పదార్థ (పద + అర్థ), అన్యోన్య (అన్యః + అన్య), జనార్దన (జన + అర్దన), స్వాంత (స్వ + అంత), ఏకాంత (ఏక + అంత), ఆపో శన (ఆః + అశన), సిద్ధాంత (సిద్ధ + అంత), రాధాంత (రాధ + అంత), నారాయణ (నార + అయన), వాతాయన (వాత + అయన) రసాయన (రస + అయన), రామాయణ (రామ + అయన), మార్కాండ (మార్క + అండ),—ఇత్యాదులు.

సఖో సమాసములు—ఉ: అనేక (న + ఏక), నాక (న + అక), నాగ (న + అగ),—ఇత్యాదులు.

అటుట యనగా సశించుట. అంతమందు అటుధాతువుగల రూపట, పెంపట, పెల్లట, ఏపట, క్రచ్చట, ఉక్కట మొదలగు కొన్ని శబ్దస్థలవధాతువులును, క్రిక్కిరియు (ఇటి యు + ఇటియు), ఇట్టివి కొన్నియు రూప తాదులు.

“కృతయుగమునందు ఎంత దుష్టుడేని హరిని భజించును.”—ఇది అష్టార్థకమగు ఏ నిశబ్దము. “సత్యభావ ముత్తైదువలకు నాలు గేసి చీరలు, పదేసి యుంగరములు నిచ్చెను.”—ఇది విభాగార్థకమగు ఏసి శబ్దము. “ముద్ద

రాలు, బాలెంత రాలు”.—ఇది రేఫాగమపూర్వ కమగు ఆలు శబ్దము.

అప్పాదులు—వెంకప్ప, సోమయ్య,— ఇత్యాది నామములయందలి అప్ప, అమ్మ, అయ్య, అన్న, అక్క, ఆయి,—ఇత్యాదులు.

౧౧. ద్వీపాదుల వికృతియే ప్రధానము

ద్వీపము మొదలగు శబ్దములయందు స్వరయతి యగునప్పుడు పదాద్యచ్చు అప్రధా నము, దానికి బదులుగా వచ్చిన యచ్చే ప్రధా నము. ఉ: ద్వీపశబ్దమందు అప్ శబ్దము యొక్క ఆదియగు అకారము అప్రధానము; దానికి బ దులుగా వచ్చిన ఈకారమే ప్రధానము.

ప్రాసపరిచ్ఛేదము

౧. పాదముల ద్వితీయాక్షరము ప్రాసము.

పద్యములయందు ప్రతిపాదమందును రెండవ యక్షరము ప్రాస మనబడును. ఎట్లనిన, “రా ముండు” అని పాదాదియం దుండేనేని, ‘ము’ అనునదియు, “రాష్ట్రము” అని పాదాది నుండే నేని, ‘ష్ట్ర’ అనునదియు ప్రాస మనబడును.

౨. అన్నిట నొక్కటియే గురులఘు పూర్వకము.

ఒకపాదమందలి ప్రాసము ఏయక్ష రమో, కడమయన్ని పాదముల యందలి ప్రా సమును ఆయక్షరమే కావలయును. మఱియు ప్రాసమునకు పూర్వమున, ఒకపాదమందు గురు వుండేనేని అన్నిటను గురువే యుండవల యును; ఒకపాదమందు లఘు వుండేనేని అన్ని టను లఘువే యుండవలయును.

అచ్చులకే గురులఘు సంజ్ఞలను చెప్పట చేత, గురు లఘు పూర్వ మనుటచే ప్రథమాచ్చువఱకే ప్రథమాక్షరమనియు, అందు వలన అచ్చువఱకు నక్షరమనియు, అందువలన అటుపై ద్వితీయాచ్చువఱకు ఎన్నివర్ణములున్నను అవి యన్నియు ద్వితీయాక్షర మనియు, అనగా ప్రాసాక్షరమనియు గ్రహింపవలయును.

3. బిందు విసర్గములు హల్లులు.

౪. గీతసీస సంగీత మంజరీ కృతులఁగాదు.

ఆటవెండి యనుపద్యమును, తేట గీతి యనుపద్యమును గీతపద్యము లనఁబడును.

గి. హ్రస్వ దీర్ఘములమిడి సంయోగములో తుది ర ల లు, దీర్ఘమునకును క గ చ ట త ప ల కును నడిసి అరసున్నయు అప్రధానములు.

సంయోగ మనఁగా కేవలహల్లుల సముదాయము. ఉ: క్షృ, ష్ట్ర).

ప్రాసవిషయమై, దీర్ఘము మిడి క్రార వడి (), లావడి (), ఏదైన నొక దీర్ఘాచ్చునకును క గ చ ట త ప-అను నీ యాటింటిలో నేదైన నొకదానికిని నడుమ నుండు అరసున్నయు అప్రధానములు. అనఁగా, ఈ చెప్పఁబడినవి ఒకప్రాసమం దుండేనేని, కడమయన్ని ప్రాసములందు నుండవలయు నను నియమము లేదు.

౬. అచ్చులు, ససర తత్త్వానికి ణషలలు, ంబమ్మలు, గ్రంథాది ధధలు, బోధాది దధలు సమములు.

ఈపూత్రమందు “సమము” లను పదము పూర్వమున కెల్ల నన్వయించును.

నసర...ణషలలు (సమములు)—నకార నకార రేఫములును, వానికి బడులుగా వచ్చిన ణకార షకార లకారములు వరుసగా ఒకదాని కొకటి సమానములు.

ప్రాసవిషయమై, ఏ యచ్చునను మఱి యేయచ్చునకంబునను సమానము; ంబ=మ్మ; గ్రంథాదిశబ్దముల ధకారము ధకారమునకును, బోధాదిశబ్దముల ధకారము దకారమునకును సమానము.

విషమప్రాసము యతిప్రాసముల కుదాహరణములు:—

“అంబకు మ్రొక్కి నా* కలవడినట్లు
ఇమ్ముగా యతి కుదా*హృతులు సప్పగను.

ఓ కవిశ్వరులార*యోగీశ్వరులకు
ఆకేమి హరుడు మ*నోబ్ధమం దుండ.

ఆయుష్షితాత లో*కాఘరక్షకుడు
పేరాళముగను వే*దైక వేద్యుడు.

వినయంబున నజప్ర*భృతి దైవతములు
త్రిణయనుండనియేని*భృతి గొల్తు రట్టి.

కంధర ఖండా*భరకాలకూట

గ్రంథిలకంఠుడు*జ్ఞానయోగంబు.

శ్వసనయోగము మేలు*చాతుర్య మిచ్చు
విషమ మార్గమునుండి*పెడఁ బాపు మదిని.

నమ్ముడి మనల జా*ణలఁ జేసి కాలు
నిమనల వెన నం*టింపక ప్రోచు.

బోధ గల్గిన మహా*మును లెల్లఁ బ్రణవ
నాద మాతఁడని తత్వ*జ్ఞత మీఱ నంద్రు.

ఏల మాటలు వాని*క్వీపేక్షరులును
ఆడి పాడరె స్వాంత*మం దజా యనుచు.

నా కలవడిన=నాకు + అ. వడిన. మనో
జ్జ=మనస్ + అజ్జ. లోకాఘ = లోక + ఓఘ.
వేదైక=వేద + ఏక. త్రిణయన=త్రి + నయన.
విషమ= వి + సమ. కాలునింమనల=కాలుని
+ మనల.

గణపతిచ్చేదము

౧. హ్రస్వము లఘువు.

హ్రస్వాచ్చు లఘు వనఁబడును.

౨. దీర్ఘము; పొల్లునకు, నెఱుసున్న విన
గ్గలకు, ఏకపద సంస్కృత ప్రాకృత సంస్కృ
తసమాససమనంత్యోగమునకు పూర్వహ్రస్వ
మును గురువులు.

పొల్లునగా అచ్చుతోఁ గూడని పదాంత
హల్లు. ఉ: రాముని, హరి. దీర్ఘాచ్చును,
పొల్లునకుఁ గాని, నెఱుసున్నకుఁగాని, వినర్గకుఁ
గాని పూర్వమున నుండు హ్రస్వమును (ః
హరి, హరి స్తనియె, సంత, రామః),
ఏకపదము, సంస్కృతము, ప్రాకృతము, సం
స్కృతసమాససమనంత్యోగమునకు పూర్వహ్రస్వ
సంయోగమునకు పూర్వమున నుండు హ్రస్వ
మును (ఉ: అన్ని, యస్యజ్ఞాన, తహజ్జేవ్య,
వృషభధ్వజుడు)—గురువు లనఁబడును.

సంయోగమునకు పూర్వముం దుండు
హ్రస్వము గురువు గాదు:

ఉ: “క. గురుపాదధ్యానముచేఁ
బరమైశ్వర్యంబుగలుగుఁ బ్రాజ్ఞతమీఱఁ.”

“క. గురుపదముల ధ్యానించినఁ
బరమైశ్వర్యంబుగలుగుఁ బ్రాజ్ఞతమీఱఁ.”

‘పాదధ్యాన’—(ద)గురువు. ‘పదముల’—
(ల) గురువు గాదు.

3. అద్రుచాదులఁ గాదు.

అద్రుచు, విద్రుచు, ఇత్యాదులయందు
సంయోగమునకు పూర్వమున నున్న హ్రస్వ
ము గురువు గాదు.

౪. గలలు గురు లఘు ద్యోతకములు.

ద్యోతకములు=తెలియఁజేయునవి. గ=
గురువు. ల=లఘువు.

౫. ద్వంద్వము క్రమ సముచ్చయద్యో
తకము.

క్రమము = వరుస. సముచ్చయము =
కూర్పుట.

ద్వంద్వముచేఁ జెప్పఁబడిన గణ గురు
లఘువులను ఆ చెప్పిన వరుస తప్పకయే కూర్ప
వలయును. ఇందువలన - న్న = రెండు నగణ
ములు; లల=రెండు లఘువులు; న్య=నగణము,
దాని వెంటనే యగణము; నలము=నగణము,
దానివెంటనే లఘువు. భజనలు = వరుస తప్ప
కుండ భగణము, జగణము, సగణము.

౬. ఆకారాంతము ద్విరుక్త సమము.

ఉ: నా=న్న=నన=రెండు నగణములు.

౭. క. తొలి, నడుమ, గొననె, గురువుగ-నలరు
భ, జ, స, లవె లఘువులు య, ర, త, లలోస-
ర్వ లఘు, గురులు, న, మ, లీగణ-ముల మూ-
డే యచ్చులు లగము, గలము, వ, హ, తా.

తొలి (ఏ) = ఆదియందు (మాత్రమే);
నడుమ (ఏ) = మధ్యయందు (మాత్రమే);
గొననె = అంతమందు మాత్రమే; గురువుగ
గురు వుండేనేని; భజనలు = వరుసగా భగ
ణము, జగణము, సగణము; అలరు =
అగును.

అనగా—గలల = భగణము; లగల =
జగణము; లలగ = సగణము. అవె = ఆ తొలి
నడి కొనలుమాత్రమే; యరతలలో = వరు
సగా యగణమందు, రగణమందు, తగణ
మందు; లఘువులు = లఘువృత్తులుగా నుం
డును. అనగా—లగగ = యగణము; గలగ =
రగణము; గగల = తగణము. సమలు = వరుసగా,
సగణము, మగణము; సర్వలఘు గురులు =
సర్వలఘువును, సర్వగురువును. అనగా లలల =
సగణము, గగగ = మగణము. లగ = వగణము;
గల = హగణము.

౮. క. నల, నగ, సల, భ, ర, త, ము లిం-ద్రులు
స, హ, లర్కులు, నవంబుతో, సలల, నగా-
సలల, నవ, సహలు, సహముం-భల, భగ,
తల, తగ, రల, రగ, మల, ములు చంద్రుల్.

పద్యపరిచ్ఛేదము.

గణబంధాది నియమములు గల కవనము
పద్యము.

తదితరకవనము గద్యము.

ఆది నియమ విశేషములు—ఒక్కొక్క
పద్యమునకు నాలుగుపాదము లుండవలయును.
పద్యములు సమవృత్తములు, విషమవృత్తములు
నని యిరుదెఱుంగులు. సమవృత్తము లందు
నాలుగు పాదములందును గణక్రమము ఒకటే.
విషమవృత్తములందు ఆ నియమము లేదు.

ఉ: శార్దూల విక్రీడితము సమవృత్తము.

గీత నీన కందాదులు విషమవృత్తములు.

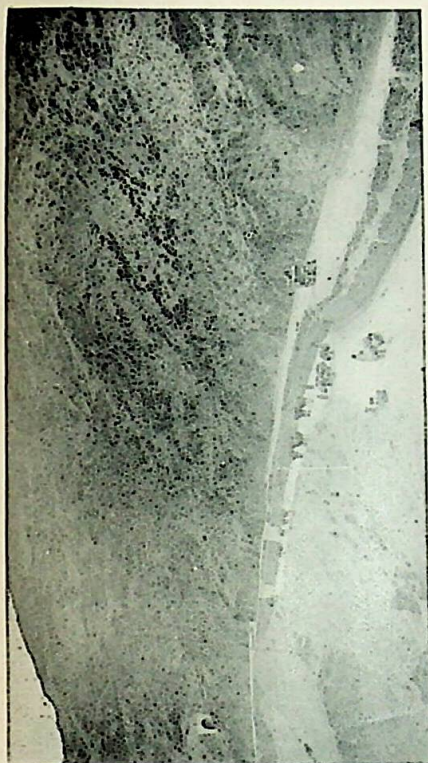
అన్ని వృత్తములందును (దండకములలో
దప్ప) యతిప్రాసలు కలవు.

నియమ విశేషములు ఆయా పద్యము
కడం జెప్పబడును.

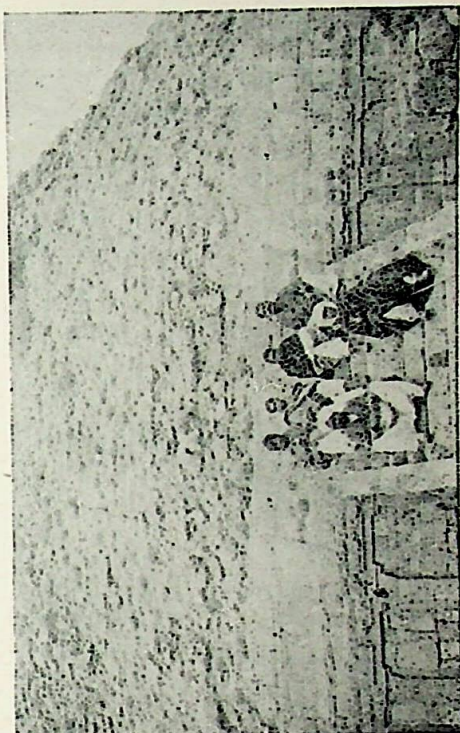
సంజ్ఞలు

శక్ర = ఇంద్ర. ఇన, అర్క, అర్యమ, రవి,
ప్రాద్దు = సూర్య. నెం = చంద్ర. యుగ, యుగళీ,
యుగళ, ద్వయ, ద్విత్వయ, ద్విత్వయి = ౨. శుచి,
ఎరగలి = ౩. మాత్ర, ఉసుతులు = ౪. రుచి,
షట్ = ౬. అద్రి, గిరి, ధరాధర, శైల, పర్వత,
భూధ్ర, కుధర, సప్త = ౭. సామభూ, హస్తీ,
కరి, అష్ట = ౮. ధాత, బ్రహ్మ, పరమేష్ఠి, అబ్జ,
అజ, ఆత్మజ, బిలాళి, మణి, నవ = ౯. ఆశ,
దిక్కు, దెస, దిశ = ౧౦. ఈశ, ఈట్, పంచక
రారి, గిరిశ, శివ, మిగులగనుదొర = ౧౧.
ద్వాదశాత్మ, భాస్కర, రవి, ఖర, ద్వాదశ =
౧౨. భవన, విశ్వ = ౧౩. మను = ౧౪.
నృప = ౧౬.

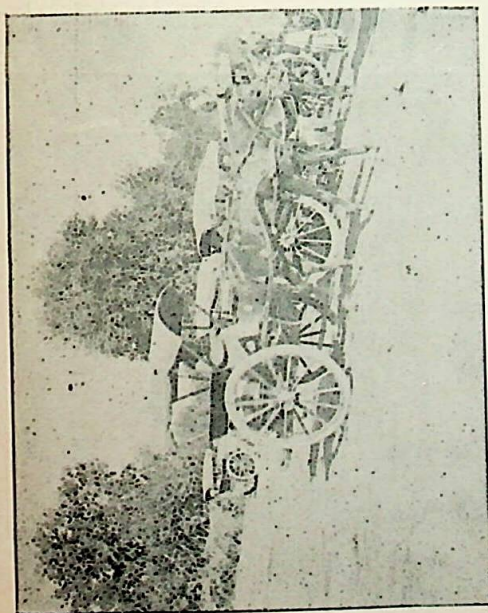
* ఉత్తరహిందూస్థాన చిత్రములు

౨. కైబర కనుమలో మోటారులు బాట, బంటెల దారి

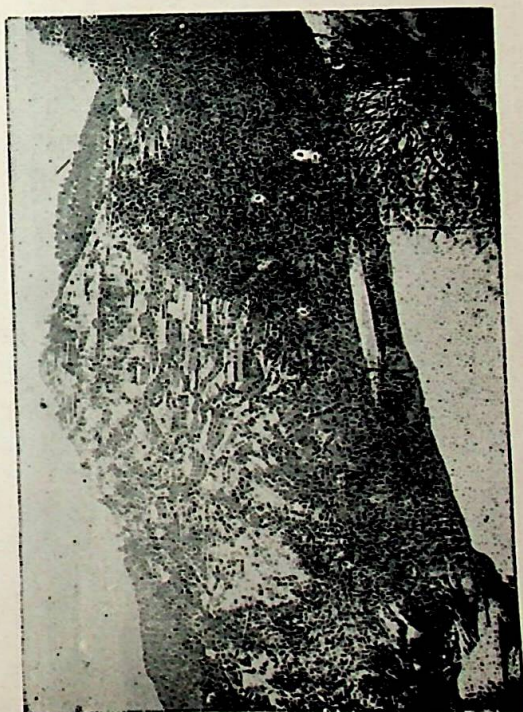

౪. లక్ష్మశిల-ధర్మరాజస్తూపము

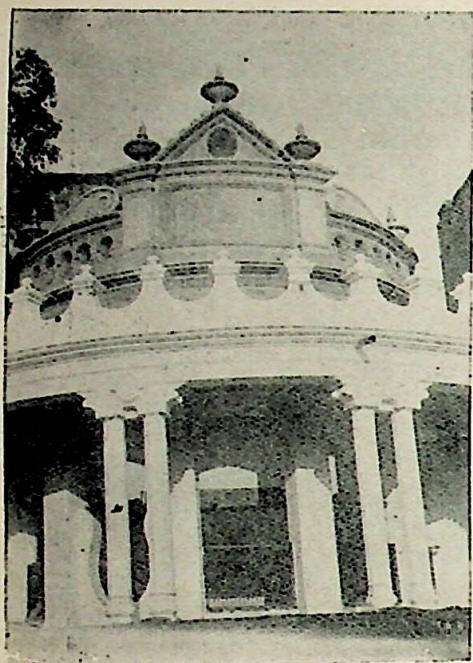

౧. 'టాంగా'లు అనుబంధు-లాహోరు

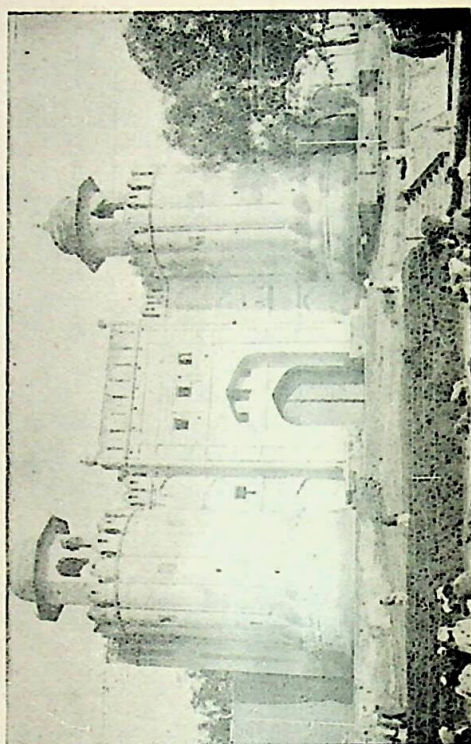
* ఈచిత్రములు శ. సుబ్బారావుగారు తీసిపంపినవి.

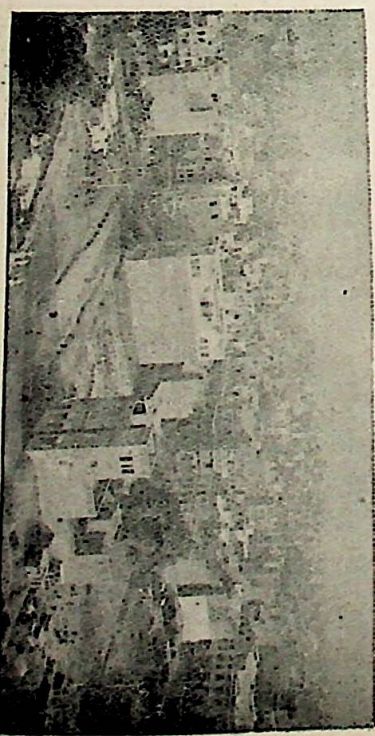
౩. మంచు క్రమ్మిన యిండ్లు-ముక్రే

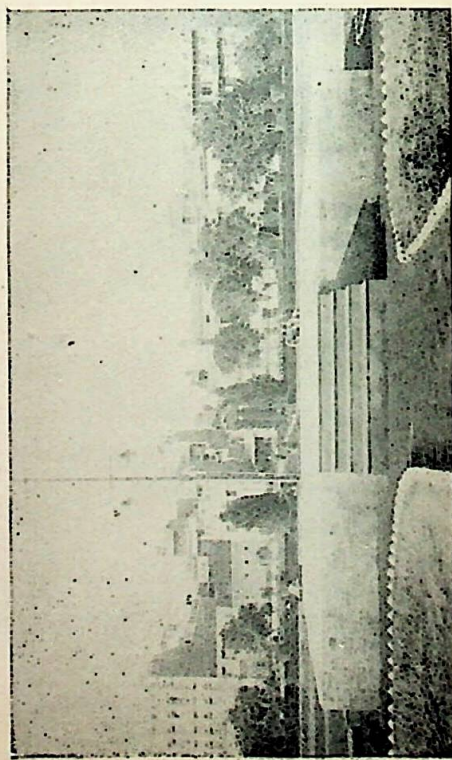
౬. జలియనువాలాభాగులో చనిపోయిన భారతీయుల శవములను త్రోసిన నూయి

౮. లాహోరుకోటయొక్క సింహద్వారము

౭. లాహోరుపట్టణము

౭. జలియనువాలా భాగు

న్యాయములు

సగమునకు లక్షణము:

ఇన్నవపాదమునకని నిర్దేశించక చెప్పిన లక్షణము త్రిపాదమునకును అగును.

గా, భ, జ, స, నల, అను గణములే తొలిపాదమున మూడును, రెండవపాదమున అయిదును ఉండును. రెండవపాదమున నాల వగణము తొలియక్షరము యతి; ఆటవది నలమో, జమో అగును; తుదను గురువుండును. కడమ సగమునకు ఇదే లక్షణము.

యతికి పూర్వమున ఈ వృత్తమున ఈ * గుర్తు ఉండును.

ఆటవెలది గీతి:—

సమవృత్తములలో గురులఘువులు అన్ని పాదములలోను ఒక్కటే వరుసను ఉండును. విషమవృత్తముల నట్లుండవు.

(3 సూర్యులు, 1 ఇంద్రులు బేసి పాదము; 4 సూర్యులు సరిపాదము; యతియొ, ప్రాసమొ, ర.),

వక్ష్యమాణ పద్యోత్పాదముల యందలి సంఖ్య, సమవృత్తములలో ఏకపాదమున, పూర్వయతినుండి ప్రస్తుతయతివఱకు వర్ణములను లెక్కపెట్టగా నేర్పడిన సంఖ్యగాను; విషమవృత్తములలో ఏకపాదమందు, పూర్వయతి మొదలుకొని ప్రస్తుతయతి యుండు గణము వఱకు గణములను లెక్కపెట్టగా నేర్పడిన సంఖ్యగాను ఉండును. ఆతుదగణముయొక్క మొదటివర్ణము యతి యగును.

3. ఇనులు ముగ్గు రింద్రు * లిద్దలు బేసికాళ్లర్లు లేవురు సరు * లాట వెలది.

యతికి బదులుగా ప్రాసమువచ్చుననుచో, యత్యక్షరములను యతిలక్షణము ప్రకారముం పక, వానిపై యక్షరములను ప్రాసలక్షణము ప్రకారముంపవలయును.

కాళ్లు = పాదములు. ఏవురు = అయిదుగురు. సరులు = సరిపాదములు. యతి నాలవ గణమని తేటగీతిలక్షణమందున్నది.

పద్యములు

తేటగీతి:—

౧. పద్యమున నాలుగు పాదములు.

(సూర్యుడు, 1 ఇంద్రులు, 1 సూర్యులు; యతియొ ప్రాసమొ, ర.),

కం ద ము:—

౪. ఇనుఁ డొకఁడు శక్రరవులిద్ద*తిదలు తేటగీతి, ప్రాసమొ యతియొ నా*ల్లింట గీతి.

౧. కందమనగా భ జ స నల, లం-దెవ్వియు మూడు వైదు* యతి మూటిపయి, బొందునలమొ జమొ యాటిట, నొందును దుదగురువు జగణ * ముండదు బేసిక.

గీతి = గీతపద్యమందు, అనగా; ఆటవెలది యందుఁ గాని, తేటగీతియందుఁ గాని.

నీసము:—

౨ర = సగము.

(౪ ఇంద్రులు బేసిపాదము; 1 ఇంద్రులు, 1 సూర్యులు సరిపాదము; పాదములు ౪; అటువై గీతి.)

గి. సీసమున నల్లు రింగులు
బేసియడుగు; లింగ్రయుగర*విద్యయము నరుల్
ప్రాసమొ యతియో మూఁట
ప్రాసి పదాష్టకము, గీత*పద్య మిడు తుదన్.

ఇడు = వ్రాయుము.

ఉత్పలమాలః—

(భ ర న భ భ ర వ, ౧౦.)

ఓ. ఉత్పలమాలలో భ, ర, న, *లొప్పను
భా, రవ లున్ దిశాయతిన్.

చంపకమాలః—

(న జ భ జ జ జ ర, ౧౧.)

ఓ. న జ భ జ జ ర లీ శ య మ* నంబును
జంపకమాల యై చనున్.

శార్దూలవిక్రీడితముః—

(మ న జ న త త గ, ౧౩.)

౮. శార్దూలిన్, మనజల్ సతాగములు వి
*శ్వశాంతితోఁ జెల్వగున్.

మత్తేభవిక్రీడితముః—

(స భ ర న మ య వ, ౧౪.)

౯. మను విశాంతియు సభ్రనమ్యవములున్
*మత్తేభవిక్రీడ యా.

స్రగ్ధరః—

(మ ర భ న య య య, ౮, ౮.)

౧౦. చాల్కు, మ ర్భన్యయా ల*ప్తయ
తియుగళమున్ స్రగ్ధరావృత్తమందున్.

మహాస్రగ్ధరః—

(స త త న స ర ర గ, ౯, ౮.)

౧౧. స త త న్నల్ రాగముల్ వి*శ్ర
మయుగళి మహా*స్రగ్ధరన్ బ్రహ్మ హస్తీన్.

లయగ్రాహిః—

(భ జ న న భ జ న న భ య)

(ప్రాసము ౯, ౯, ౯.)

౧౨. ఇ[ంబ] లరు దిక్కుల భ*జ[ంబ]
స న భంబు జ న*న[ంబ] భము ప్రాసముల
*య[ంబా]రయు గ్రాహిన్.

లయవిభాతిః—

(న న న న న న న న న గ ప్రాసములు
౧౦, ౧౦, ౧౦.)

౧౩. న న న న న న న న న ల*న న గ ము
లు ప్రాసయతి*పానఁగుషదులన్ వరుస*వెన
లయవిభాతిన్.

లయవిహారిః—

(న న న న న న న న న న న గ,
ప్రాసములు ౧౧, ౧౧, ౧౧.)

౧౪. నగణములు పదునొకఁడు* నగలు
యతిప్రతినిధులు-మిగులఁ గను దొరలపముఁ-
దగులు లయహారిన్.

సాధ్యః—

(భ న జ న న న న భ గ, ౯, ౮, ౮.)

౧౫. చాలును గరికరి*సాధ్యని భనజన
*సన్న భగములును*సామజమున్.

లాక్షణిః—

(భ న న న న భ న న న, ౧౬.)

౧౬. లాక్షణి యగు భ న న న న భ న
న సలు*లాలిత నృతి విరమణముతోన్.

శిఖిణి:—

(య మ న న భ వ, ౧౩.)

౧౨. వెనక్, యమ్మ స్ఫల్ వంబును
శిఖిణి-విశ్వవిరతి.

క్రొంచపదము:—

(భ మ న భ న న న య, ౧౧.)

౧౮. పంచ శిఖిణి క్రొంచపదంబౌ
*భ మ న భ న న న య*పరమేష్ఠియతి.

మానిని:—

(భ భ భ గ భ భ భ గ, ౨, ౨, ౨.)

౧౯. భా భ భ భా భ గ*భాసిత మానిని
*పాయదు పర్వత*పార్వములక్.

రమణకము:—

(న న న న న న న న న లగ, ౯, ౯, ౯.)

౨౦. న న న న న న న న*నలగలు న వ
న వ*నవవిరతుల రమ*ణక మమరుక్.

మంద్రాకాంత:—

(మ భ న త త గ గ, ౧౧.)

౨౧. మంద్రాకాంత గిరిశవిరతి
*మభ్నతాగా చెలంగుక్.

ధ్రువకోకిల:—

(న భ ర న జ జ గ, ౧౨.)

౨౨. రవియతి ధ్రువకోకిల నభ
*రంబు నజ్జగముక్ దగుక్.

మత్తకోకిల:—

(ర న జ జ భ ర, ౧౧.)

౨౩. మత్తకోకిల వృత్త మీశయ
*మంబుతో రసజాభముక్.

తరళము:—

(న భ ర న జ జ గ, ౧౨.)

౨౪. తరళ మొప్పు నభర్నజాగము
*ద్వాదశాత్మ విరామముక్.

తరళ:—

(న న న న న న న గ, ౧౩.)

౨౫. తరళ న న న న న న గలు
*దనరుభవన విరతితోక్.

తరళి:—

(భ న న జ న ర, ౧౧.)

౨౬. సారమహిత భన్నజనర * సాంద్ర
తరళి యాద్యతి.

మలయజము:—

(న జ న న న న భ ల గ, ౮, ౮, ౮.)

౨౭. మలయజ మప్తయ*మముల నజ
న్నలు*మతి ననభంబులు*మతి లగముక్. శ్రి

తన్వి:—

(భ త న న భ భ న య, ౧౩.)

౨౮. విశ్వవిరామంబు భ త న న భ భల్
*వేడుకతో నయలును దగు తన్వి.

కవిరాజవిరాజితము:—

(న జ జ జ జ జ జ వ, ౮, ౨, ౨.)

౨౯. రహి నజపద్మ వి*రాట్కవిరాజ
వి*రాజిత మప్తధ*రద్వయితోక్.

లాటీవిటము:—

(న న న న మ త య, ౧౩.)

౩౦. న న న ల న మ త ల యగణం
బును వి*శ్నశాంతి లాటీవిటమందుక్.

శ్రి దీనికి గణలక్షణము పరిపావకున్నది.

నర్మటము:—

(న జ భ జ జ వ, ౧౦.)

3౧. న జ భ జ జ ల్ ఎముక్ శివుడు
*నర్మటమందుఁ దగుక్.

హరిణి:—

(న న మ ర న వ, ౧౨.)

3౨. హరిణియగు నస్మర్నవై భాస్క
*రాత్తవిరామమై.

పంచచామరము:—

(జ ర జ ర జ గ, ౧౦.)

33. జ ర ల్ జ ర ల్ జ గంబు పంచ*చా
మరంబు దిగ్యతిక్.

మాల్ని:—

(న న మ య య, ౯.)

3౪. న న మ య య లు గూడు*న్మాల్నిని
దొమ్మిదింటక్.

మదనము:—

(త భ జ జ జ గ, ౯.)

35. ధాతక్ యతిక్ మదనమా * త భ
జాజగంబుల్. గ్

సుగంధి:—

(హ హ హ హ హ హ హ గ, ౯)

3౬. తొమ్మిదింట హమ్ము లేడు *తోగ
మా సుగంధికిక్.

వనమయూరము:—

(భ జ స న గ గ, ౯.)

3౭. ఔ వనమయూరము బి*శాలి భ
జసన్.

కరిబృంహితము:—

(భ న భ న భ న ర, ౧౩.)

3౮. మూడు భనములు రేఫమును
బదు*మూడు యతి కరి బృంహితక్.

మణిగణనికరము:—

(న న న న న, ౯.)

3౯. మణిగణనికరము*మణి ననననల్.

వసంతతిలక:—

(త భ జ జ గ గ, ౫.)

౪౦. క్రాల్కు వసంతతిలక*కక్ గరితోఁ
దృజాగా.

మంజు భాషిణి:—

(న జ న జ గ, ౯.)

౪౧. మణియుక్ సజల్ సజగ * మంజు
భాషిణిక్.

రుచిరము:—

(జ భ స జ గ, ౯.)

౪౨. నవాంకముక్ రుచిరము*నక్, జ భ
స్వగల్.

కుసుమ విచిత్రము:—

(న య న య, 2.)

౪౩. కుసుమ విచిత్రక్ * కు ధ ర న య
స్యల్.

మణిమాల:—

(తి య త య, 2.)

౪౪. భూధంబు తయత్యల్ * పొల్పుక్
మణిమాలక్.

గ్గిడిని గ లక్షణము 'వసంతతిలక'ను బిలియ్యుచి.

పృథివి:—

(న భ జ ర, ౮.)

రగి. వెన నభజ్ర పృథివిగరి నె
క్కు.

ద్రుత విలంబిత:—

(న భ భ ర, 2.)

రజి. ద్రుతవిలంబిత*త్తో న భ భర్
గిరుల్.

వంశస్థము:—

(జ త జ ర, ౮)

రజి. జతజ్రవంశస్థము*సామభూయతి.

జలోద్ధతగతి:—

(జ న జ న, ౮.)

ర౮. జలోద్ధతగతి జ*సల్ జనకరి.

ప్రమితాక్షరము:—

(న జ న న, ౮.)

ర౯. ప్రమితాక్షరంబు మణి*పై న జ సా.

తోదకము:—

(న జ జ య, ౮.)

గి౦. న జ జ య తోదక * నామము
హస్తీ.

ఇంద్రవంశము:—

(త త జ ర, ౮.)

గి౧. ఔ నింద్ర వంశంబున * హస్తీతా
జరల్.

మణిరంగము:—

(ర న న గ, ౮.)

గి౨. శ్రీ ర సా గ రు * చి మణి
రంగ.

భద్రకము:—

(ర న వ.)

గి౩. భద్రకంబు రసల్ వము.

భుజంగప్రయాతము:—

(య య య య, 2.)

గి౪. భుజంగ ప్రయాతం*బునల్ శైల
యా యా.

నర్మిణి:—

(ర ర ర ర, 2.)

గి౫. నర్మిణి రా ర రల్ * శైల
విశ్రాంతియు.

చంద్రిక:—

(న న ర వ, ౯.)

గి౬. చను న న ర వ బ్రహ్మ*చంద్రికల్.
సుముఖ:—

(న జ జ వ, 2.)

గి౭. న జ జ వ లద్ర*నలి, సుముఖ.
శాలిని:—

(మ త త గ గ, 2.)

గి౮. శిలేడింట శాలిని మత్త
గాయు.

ఇంద్రవజ్ర:—

(త త జ గ గ, ౮.)

గి౯. ఈతాజగాహ స్తియు*నింద్రవజ్ర.

ఉపేంద్రవజ్రః—

(జ త జ గ గ, ౮.)

౬౦. ఉపేంద్రవజ్ర గరి*నోష్ఠ జన్మగా.

ఉ ప జా తిః—

౬౧. ఇంద్రం త్రోపేంద్రవజ్రాపాద సంకరము ఉపజాతి.

తోటకముః—

(న న న న, ౯.)

౬౨. అగుసానన తోటక* మబ్జజతోన్.

దోధకముః—

(భ భ భ గ గ, ౭.)

౬౩. దోధకమా గిరి*తో భ భ భ గ్గల్.

దీనికే పాదపమనియుం బేరు.

పృథ్విః—

(జ న జ న య వ, ౧౪.)

౬౪. చతుర్దశయతి జనల్ జనయవల్ వె*సం బృథ్వి యా.

స్వాగతముః—

(ర న భ గ గ, ౭.)

౬౫. స్వాగతంబు రన*భల్ గగ మద్రిక్.

రథోద్ధతముః—

(ర న ర వ, ౭.)

౬౬. ఒప్పురక్ రవ ర*థోద్ధతక్ గిరిక్.

సరసాంకముః—

(న జ న సయ, ౧౦.)

౬౭. సరసాంకమాశల యతిక్ * నజ

సాయ లొప్పక్.

విద్యున్నాలః—

(మ మ గ గ, ౫.)

౬౮. మాగా విద్యు*న్నాలక్ మాత్రల్.

మంగళమహాశ్రీః—

(భ జ న న భ జ న న గ గ, ౯, ౯.)

౬౯. చక్కంగ భజన్నభజ * సన్గలు మణ్యజల*శాంతులును మంగళమహాశ్రీ.

తరువోజః—

(౩ ఇంద్రులు, సూర్యుడు,

౩ ఇంద్రులు, సూర్యుడు, ౩, ౩, ౩.)

౭౦. ముగు రింద్రు లొక ప్రాద్ధ*మూడి ట విరతి * ముగియఁగా రెట్టింప* మొగి దరు వోజ.

ఉత్సాహః—

(ఏడుగురు సూర్యులు, గురువు, ౫.

౭౧. ఉసులు, లేడు ప్రాద్ధులునుగ * ముత్తు దాక్త సాహ యా.

అంతరాక్కరః—

(సూర్యుడు, ౨ ఇంద్రులు, చంద్రుడు;

రెండవ ఇంద్రుని తుదివర్ణము యతి.)

౭౨. రవియు శక్రద్వితయి నెల రాణ మీట, యతియునింద్రులతుది సంతరాక్కరంబు.

మధురాక్కరః—

(సూర్యుడు, ౩ ఇంద్రులు, చంద్రుడు; ర.

౭౩. రవియు శక్రత్రయము నెల రాణ మీట,

యతియు నాల్గింటఁగా మధురాక్కరంబు.

హయప్రచారరగడ:—

మధ్యాక్కర:—

(౪ సూర్యులు, 3.)

(౨ ఇంద్రులు, సూర్యుడు, ౨ ఇంద్రులు
సూర్యుడు; ౪.)

౭౯. ఇనులు నల్వు * రెరగలియతి,
చనుహయప్రచారనియతి.

౭౪. ఇంద్రయుగ మర్యమునిఁ బెట్టి
యినుమడింప,

౮౦. హయప్రచారములు=౧. తురగవల్లన
రగడ.

యతిని యిడ నాలుగింటమధ్యాక్కరంబు.

౮౧. ౨. తురగ వల్లనములు= ౧ విజయ
మంగళ రగడ.

అల్పాక్కర:—

ద్విరదగతి రగడ:—

(౨ ఇంద్రులు; చంద్రుడు; 3)

(౪ గణ, 3, ౧ గణ=౫ల, ౨ల=౧ గ.)

౭౫. ఇంద్ర యుగశంబును జంద్రుఁ
డింపు మీఱ,

౮౨. కరము పంచ లస ద్యుగ్గణ చతుష్ట
యముచే,

యతిని మూడిటఁ బెట్టి నల్పాక్కరంబు.

విరమంబు రెంటిపయి * ద్విరదగతి
నయముచే.

ద్విపద రగడ ద్విపదలు:—

౮౩. ౨. ద్విరద గతులు= విజయ భద్ర
రగడ.

౭౬. ద్విపదలోను, రగడలోను రెండేపాద
ములు. అయినను కవీశ్వరులు సాధారణ
ముగా ఎన్నో ద్విపదలను ఎడతెంపు లేక
చెప్పదురు.

మధురగతి రగడ:—(౪ గణ, 3, ౧ గణ=
౪ ల, ౨ ల=౫.)

ద్విపద:—

౮౪. నాలుగుమాత్రల * నాలుగు గణ
ములు

(3 ఇంద్రులు, సూర్యుడు; యతియో,
ప్రాసయో, 3 ను.)

సోలు మధురగతి*శుచివిరమణములు.

హరిగతిరగడ:—(నల, న, భ, ఈగణములే
౮; ౪.)

౭౭. సాంద్రవిశ్రామంబు*చను మూట
ద్విపద.

౮౫. నలసభగగముల నెన్నిది నేరక*

౭౮. రగడయం దంత్యప్రాసముకూడ నుండును.

నాల్గిటిపై యతి నయముగ హరిగతి.

నామంచిపాట నాలో వేనే పాడుకుంటాను.

నే-పైకి-పాడ.

నే-పైకి-పాడే-పాటయెల్లా, రెంహోరకమేను—

నాకలమ్మచి, కాయితాన్నుంచి, 'కైతా!' అంటాను

నే-నేమీ-వ్రాయ.

నే-వ్రాస్తే-వచ్చే-దంతామేలిం, వ్రాయ నంతేను—

॥ నామంచి ॥

నాయెడదాబెంచి, కల్లానించి, నవరసమొలికిస్తా

నా-పెదవీ-విప్ప.

తేపీ-తేపీ-నాల్క-చివర-నాపి, ఊకొడుతూ—

॥ నామంచి ॥

నీలోకంగాస్తూ, శోకంమూస్తూ, లోలూపునైపోతా,

నే-నేడ్వ-నవ్వా,

నా-చెక్కి-ళ్లంటాకాతేనీరు నవనాళ్లనింకించి,—

॥ నామంచి ॥

నే బేరంసారం, దూరంభారం, నేరాను కించిత్తు

నే-నేమీ-కోర

నాగడపాకొచ్చి నన్నూపిల్చి ననుగొనిపోతూంటే—

॥ నామంచి ॥

నా రాజ్యంపూజ్యం, రాగంత్యాగం, నేనే రాజ్ బంటు

నా-కెవరూ-లేరు,

నా-నాణే-మొంచి, సంచీనిడించి, నాదంటే ఏదంటూ—

॥ నామంచి ॥

నే కవిసీగాను, కథకూడగాను, ఏకాలంగలయే

నే-నిదరా-బోను

సిరామెదిసి, సిరావిదిసి, శ్రీరామ సుశ్రీనే—

॥ నామంచి ॥

‘వక్త్రత సంస్కృత కావ్యవళి’

2. భట్టబాణుఁడు—“ముకుటతాడితకము.”

యాయూణ్ణి వేంకట వీరరాఘవాచార్యులుగారు, ఆంధ్రగీర్వాణ సాహిత్య పరిషత్తు

జగద్గీత రీతియు, గద్యకవితా సామ్రాజ్యలక్ష్మికి నధీశ్వరుండునగు భట్టబాణుని కవితాసౌరభము నామ్రాణింపని యంశ్వరాణి యుండఁడు. రాజకవిశిరోమణియగు హర్షనర్థన కల్పధూజము నాక్రయించిన భట్టబాణకవి కోకిల : కవితాగాన మాధురీయహిమ సారవృద్ధిలక్షణ కము. గీర్వాణగద్యకవితాతా రాషటమన దిశ్యజ్యోతివలె వెలుగు నీ కవిపుంగవుని గూర్చి ఆంగ్లము, జర్మన్, ఫ్రెంచిభాషలలో గవేషణాత్మకములగు గ్రంథరాజములు పెక్కులు గలవు; ఇటుఁ గొన్నిటిఁ జేర్చొనెద.

1. P. V. Kane's Introduction to his edition of Bana's "Harsacaritam". 1918.

2. The elegant and spirited translation—into English—of the "Harsacarita" by Profs. Cowell and Thomas.

3. Dr. P. Peterson's interesting and instructive Introduction to his edition of the "Kadambari."

4. Prof. M. R. Kale's Introduction to his edition of the "Kadambari."

5. 'The Sanskrit Poems of Mayura and Bana' edited by G. P. Quackenbos. [Harvard Oriental Series.]

6. Introduction to the 'Parvati-Parinaya'. [Vani Vilas Press, Srirangam.]

7. Dr. A. B. Keith's latest monumental work, 'A History of Sanskrit Literature', published in 1928.

8. Dr. A. B. Keith's "Classical Sanskrit Literature". [Heritage of India Series.]

9. సంస్కృతకవి జీవితము, 1 సంపుటము, శ్రీ మల్లాది సూర్యసారాయణశాస్త్రి నిర్మితము. 1911.

“కాదంబరీ రసజ్ఞానా మాహారోఽసి న రోచతే” అను సుధీమాక్తికిఁ బాత్రమగు బాణుని కవితాసుందరి పాశ్చాత్య విద్యద్రసికుల హృత్కుశేతముల వికసింపఁజేయఁజాలక పోయెను.

కార్యణ్యప్రాచ్యసాహిత్యపరిషత్పత్రికలో (1854 సం.) వీబర్ విద్యనృణి భట్టబాణుని గద్యకావ్యముల నిట్లులు నిరసించెను:—

“Bana's prose is an Indian wood' where all progress is rendered impossible by the undergrowth, until the traveller cuts out a path for himself and where even then he has to reckon with malicious wild beasts in the shape of unknown words that affright him”. [From the Journal of the German Oriental Society for 1854].

బాణుని కవితలో లోపములు లేకపోలేదు; కాని వైవిమర్శమతి మాత్రతీక్ష్ణముగానున్నది. బాణుఁడు వక్రోక్తికవితామార్గమున సిద్ధహస్తుఁడు. సంస్కృతరాఘవ పాండవీయమహాకావ్య నిర్మాతయగు కవిరాజునారి భట్టబాణుఁడు వక్రోక్తిమార్గనిపుణుఁడని యుల్లేఖించియున్నాఁడు.

“శ్లో. సుబంధు ర్భూతభట్టశ్చ కవిరాజ ఇతి వ్రయః, వక్రోక్తి మార్గనిపుణా శ్చ మథో విన్యతే నవా.” — రాఘవపాండవీయము, 1 స. 41 శ్లో.

చాళుక్య ప్రభువుంగవుఁడు సోమదేవుని సంస్థానాలంకార ధూతుఁడగు విద్యామధవ విద్యత్రవి“పార్శ్వ

తీరుక్కిణీయ" మను ద్వ్యర్థికావ్యములో నిట్లులు వ్రాసియున్నాడు:—

శ్లో. బాణస్సబంధః కవిరాజసంక్షో
విద్యా మహామాధవపండితశ్చ,
వక్త్రోక్తిదక్షః కవయః పృథివ్యాం
చత్వారివతే నహి పంచమోఽస్తి."

[Vide 'A Descriptive Catalogue of Sanskrit Manuscripts in the Govt. Oriental M S S. Library, Madras, Vol. XX. p. 7779; R. No. 11606.]

సూర్యశతకముం జెప్పి, ప్రభాకరుని బ్రసన్నుని గాఁ జేసికొని నీరోగుడైన మయూర మహాకవిని లెనే, భట్ట బాణుడును గద్యంబు చెప్పి శంకరుం గరము ప్రసన్నుం జేసికొని కరలాభ మొందెనని యైతిహ్యము గలదు. పెద పాటి ఎఱ్ఱాచెగడ "కుమార నైషధము"లో (చూ. 'ప్రబంధరత్నావళి,' 23 పు. 76 ప.) నిట్లులు నుడివియున్నాడు:—

"గద్యంబు చెప్పి శంకరునిచే గరములు
ప్రతిభతోఁ బడసిన బాణుడలఱుతు."

(ఇట్టి యైతిహ్యములు 'బసవపురాణము'లోఁ (ఆ. 55 పుట; ప్రాచీనప్రతి) గూడ నుల్లేఖింపఁబడి యున్నవి:

"చేతులు రెండు సంక్రీతిఁ బూరింప
ఖ్యాతిగఁ జేతులు బాణునకిచ్చె
కన్నులు రెండు సమున్నతిఁ బూర్వఁ
గన్నులప్రావిడఁ గాలిదాసునకు
* * * * *

భానునిచే బోని లోని కుష్మండచి
పూని మయూరుని మే నిచ్చెఁ గాదె
హరిచేతఁ బోని దుస్తరమైన కుష్మ
హరియింపఁడే దండి యర్థి గీర్తింప."*

* ఈవిషయము నాకు శ్రీయుత నిడుదహాలు సుందరము పంతులుగారివలనఁ దెలిసినది.

† Published as a supplement to the "Indian Historical Quarterly" of Calcutta, Vol. V, No. 1, March, 1929.

సోమ శేఖరకవి 'నరసభూపాలరాజీయము' లో
(1 ఆ. 8 ప.) నిట్లులు నుడివి యున్నాడు:

"నరవృత్తములు మాని వాణి యెవ్వనికై
నలవి నానాశ్లేషములకుఁ జిక్క."

తెరిగొప్పల మల్లనమంత్రి 'వంద్య'భాను చరిత్రలో
(1 ఆ. 5 ప) నిట్లులు బాణునిగూర్చి వ్రాసియున్నాడు:—

"అసమబాణాంకత నలరారియు నలిక
నేత్ర మెప్పించిన నిర్మలాత్ము"డలఱు.

బాణునికి గద్యకవితలో నున్న నైపుణ్యము పద్య కవితలో లేదని యాలంకారికుల యభిప్రాయము:

ప్రకాశాద్భుడు "రసార్థ వాలంకారము"లో నీ విషయమై యిట్లులు నుడివి యున్నాడు:—

శ్లో. యాన్య గద్యనిధౌ బాణః పద్యబద్ధే న తాదృశః,
ప్రతిమగ్ధ మియా (స్థిరః) చిత్రాహి సరస్వతీ."
111 పరిచ్ఛేదము. 87 శ్లో.

పై శ్లోకమునందలి పూర్వార్థము భోజదేవుని "సరస్వతీ కంఠాభరణము"లోఁగూడ [P.142 of Vol. I of the Benares Edition] నుట్టంకింపఁబడియున్నది. బాణుడు పద్యకవితారచనమునఁగూడ నిపుణుడు; కాని యీతని పద్యగద్య కవిత్యములఁ బోల్చినపుడా తాడు గద్యకవితారచనమున నిరంకుశ ప్రజ్ఞాసంపన్నుడని విశేషమగును. నిర్దష్ట గద్యకావ్యరచనము బహుకష్ట సాధ్యము. అందుచే నాలంకారికులు కవియొక్క సాహిత్యరత్నపటలికి గద్యకావ్యరచనము నికషాయమాణమని నుడివియున్నారు.

ఆలంకారిక శిరోమణియగు వామనుడు తన "కావ్యాలంకార సూత్రవృత్తి" [I. iii, 21] లో నిట్లు లుల్లేఖించియున్నాడు: "గద్యం కవీనాం నికషం (నికషం 'పా.) వదన్తి." శ్రీమత్పండిత పాండురంగవామన

కాశీ మహాదేయులు 'హర్ష చరిత' పీఠికలో నిట్టులు లిఖించియున్నారు:—

"We must not forget that Bana was handicapped in verse. We have quoted above a critic's opinion that Bana does not excel so much in verse as in prose. That remark could not have been based on the few verses that occur in the two prose works of Bana. They rather refer to some compositions in verse written by Bana. We suggest that 'Parvatiparinaya' may be one of them." [Prof. P. V. Kane's Introduction, p. XVIII to his edition of the 'Harsacaritam.']

బాణుని మనోహర గద్యకవిత్వముండఱ నాతని పద్యకవిత్వము చప్పగా నుండటంచేతనే కాఁజోలుఁ దన్ని ర్మిత "మకుటతాడితక, పద్యకాదంబరులు" లుప్తములై యుండును. గద్యపద్య కవితా తారతమ్యముంగూర్చి కాలాంతరమునఁ జర్చించెద.

తిరుచినాపల్లి జాతీయ కళాశాలా సంస్కృతా చార్యులగు శ్రీమత్పండిత వాసుదేవ శర్మగారు బాణుని నిరసించిన పాశ్చాత్య విమర్శకుల కిట్టులు ప్రత్యుత్తర మొసంగిరి:—

"The western English knowing scholar, whose language is singularly free from the complexity caused by the compounding of expressions, is sore afraid of Bana's lengthened *samasas*. But to one steeped in the tradition of Sanskrit learning, these will appeal, I am sure, but as an instance of 'lengthened sweetness, long drawn out.' Prof. Weber and along with him Dr. Peterson, and Prof. Keith following them both at a respectable distance (of time) and quoting them, are frightened out of their wits, 'by the wild beasts in the shape of unknown words' lying in wait for the innocent way-farer. But a little more

acquaintance with the language and its genius, we are convinced, would go much towards robbing these innocent but uncouth denizens of the wilds, of their supposed ferocity and revealing the beauty of it all. If Bana chose to indulge in sentences running upto six pages in print, it is only indicative of his erudition and scholarly exuberance and should have been a matter more for admiration, than for any adverse comment. All glory to that master! We only wish we had many more of that type!" [From the Introduction to his English Translation of the 'Harsacarita Sangraha'. Jananukoola Press, Trichinopoly, 1927.]

ఆంధ్రగీర్వాణవిద్యత్కల్పవృక్షం గవు లనేకులు బాణుని, నాతనికవిత్వము బహుధా స్తుతియించిరి. ఆత్మంతోపయుక్తము, నతిమాత్రచేతో మోదామహము ననుటచే భట్టబాణస్తు తిమసుమాంజలి నిట రసీకాళికి సమర్పించుచున్నాను:—

బాణుని 'హర్ష చరితము'ను మించవలెనని 'ఉదయ సుందరీ'చంపువును రచించిన సాడ్గలు డనేక శ్లోకములలో బాణుని స్మరించియున్నాడు:

౧. ఈ క్రిందిశ్లోకములో హర్ష వర్ణనఁడుబాణుని గనకాభిషిక్తుం జేసినట్టులు సూచింపఁబడిది:—

శ్లో. 'శ్రీహర్ష ఇత్యవనిన ర్రిషు పార్థివేషు
నామైవ కేవల మజాయత వస్తుతస్తు,
గీర్హర్ష ఏష నిజసంపది యేన రాజ్ఞా
సంపూజితః కనకకోటిశలేన బాణః.'

—I ఉచ్చాస్యసము.

౨. ఈ శ్లోకములో బాణుని 'హర్ష చరితము' స్తుతింపఁబడినది:—

శ్లో. బాణస్య హర్ష చరితే నిశితా ముదీక్ష్య
శక్తిం న కేత్ర కవితాప్రృథమం త్యజన్తి,
మాన్ద్యం న కస్యక కవే రిషా కాలిదాస
వాచాం రసేన రసితస్య భవ త్యుచ్యమ్యమ్.'

—ఉదయసుందరి, I ఉ.

3. అభినవస్థని వాగీశ్వరత్వము, వాక్పతిరాజు వర్ధేశ్వరత్వము, కాలిదాసుని రనేశ్వరత్వము బాణునియందు మూర్తిభవించినట్లు లీళ్లో కమన సూచితము:—

శ్లో. 'వాగీశ్వరం హస్త భజేఽభినవస్థ
మర్ధేశ్వరం వాక్పతిరాజ మిహే,
రనేశ్వరం స్థామిచ కాలిదాసం
బాణంతు సర్వేశ్వర మానతోఽస్మి.'
—ఉదయసుందరి, VIII ఉ.

౪. శ్లో. 'హలే నోత్తమపూజయాక వివృతః
శ్రీపాలితో లాలితః
ఖ్యాతిం కామపి కాలిదాసకవయో
నీతాః శకారాతినా,
శ్రీహన్తో వితతార గద్య కవయే
బాణాయ వాణీ ఫలం
సద్యః సత్క్రియయాభినవస్థపమిచ
క్రిహేరవన్తోఽగ్రహీత్,
—రామచరితము, XXII స. ౧౦౦ శ్లో.

౫. ఇప్రసూరి (క్రీ. శ. ౭౭౮) 'కువలయమాల'
(ప్రాకృతకావ్యము):—
'లావన్య నయణసుహయా
సువన్యరయణుజ్జలామబాణస్స,
చంద్రావీణస్సవళే
జాయా కాయంబరీ జస్స.'
భాయ:— 'లావన్యవచనసుఖదా సువన్యరచనోజ్జ్వలావ,
బాణస్య చంద్రావీణస్య వనే జాతా కాదంబరీ యస్య.

౬. ధర్మదాససూరి:—
శ్లో. 'రుచిరస్వరవర్ణ పదారసభావవతీజగన్మనోహరతి,
తల్లిం ? తరుణీ ? నహినహి, వాణీ బాణస్య
మధురశీలస్య'
—'విదగమఖిమండనము.'

౭. గోవర్ధనాచార్యులు :—
శ్లో. 'జాతా శిఖణ్డినీ ప్రాగ్గృథా శిఖణ్డి తథావగచ్ఛామి,
ప్రాగల్భ్య మధిక మాప్తం వాణీ బాణో బధూవేతి.'
—'అర్యాసప్తతతి.'

౮. ధనపాఠుడు :—

శ్లో. 'కేవలోఽపి స్ఫురన్పాణః కరోతి విమదాస్కపిన్,
కిం పునః కృష్టస్థానపులిన్ధి (స?) కృతస్సన్నిధిః.'
—'తిలకమంజరి', 26 శ్లో.

౯. త్రివిక్రముడు :—

శ్లో. 'శశ్వద్వాణ ద్వితీయేన నమదాకారధారిణా,
ధనుషేన గుణాధ్యేన నిశ్చేయో రజ్జతో జనః'
—'నలచంపువు.'

౧౦. సోమేశ్వరదేవుడు :—

శ్లో. 'యుక్తం కాదంబరీం శ్రుత్వా
కవయో మానమాశ్రితాః,
బాణస్యనా చనధ్యాయో
భవతీతి స్మృతి ర్యతః.'
—'క్రీడికాముది', 1 స. 15 శ్లో.

౧౧. రాజమాడామణి దీక్షితులు :—

శ్లో. 'బాణో ధురీణః కవిపుష్పవేష
ప్రకాశతాం భవ్యభూదయశ్రిః,
అముఞ్చమానోఽపి గుణం పరేషం
వివ్యాస మరాణీ విశేషతో యః.'
—'రుక్మిణీ కల్యాణము'

[D. C. S. MSS. Vol. xx, p. 7850.]

౧౨. శ్రీ చంద్రదేవ కవి:—

శ్లో. 'శ్లేషే కేచన శబ్దగుర్భునివయే కేచి ద్రవేచాపకేఽ
లంకారే కతివి త్వన్ద్రవివయే చాన్యే కథావర్ణనే,
ఆనర్వత్ర గభీరధీరకవితా విన్ధ్యాటవీ చాతురీ
సంభారీకవికుంభికుంభభిదురోబాహుస్తవశ్చానవః.

౧౩. జయదేవుడు:—

'హృదయవసతిః పంచబాణస్తు బాణః.'
—'ప్రసన్నరాఘవము', I ఆ.

౧౪. శ్లో. 'హృది లగ్నేన బాణేన యన్మోఽపి పదక్రమః,
భవే త్ని-వికురక్లాణాం చాపలం త్రక కారణమ్.'
—'తిలోచనుడు.'

౧౫. శ్లో. 'కాదంబరీరసజ్ఞానా మాహాకోఽపి న రోచతే,
కాదంబరీరసజ్ఞానా మాహాకోఽపి న రోచతే.'

౧౬. జల్పణుని 'నూక్తి ముక్తాపి' (రాజశేఖరున
కాకోపితము):—

శ్లో. 'శబ్దార్థయోః సమా గుంఘః పాంచాలీ రీతిరివ్యక్తే,
కీలా భట్టారికా వాచి బాణోక్తిః ప సా యది.'

౧౭. 'బాణోచ్ఛిష్టం జగ త్సర్వం'.

౧౮. కవిరాజనూరి 'రాఘవపాండవీయము.'

౧౯. విద్యామాధన విద్యత్కవి: 'పార్వతీ రుక్మిణీయము'
పైరెంటియందలి బాణస్తుతిపరశ్లోకములు పూర్వో
ద్భృతములు.

ఆంధ్రకవి కుంజరులచే 'భట్టబాణస్తుతి'

౨౦. అమరేశ్వరుడు (చిమ్మపూడి):—

'బాణవాగ్ధామి నీప్రసవమంజరి వికా
రదుల కలంకార రమణః జేయు.'

—'విక్రమసేనము.'

౨౧. పోతన (బమ్మెర):—

'మృదుచుధుర పననవర్గ పల్లవిత
స్థాణునకు బాణునకుఁ బ్రామిల్లి.'

—'భాగవతము.'

౨౨. శ్రీనాథుడు:—

'గణులింతు నిరవద్య గద్యపద్యనిబంధ
పరితోషితస్థాణు భట్టబాణు.'

—'భీమఖండము.'

౨౩. శ్రీనాథుడు:—

'భట్టబాణచయూర భారతీ సంసర్గ
సౌభాగ్య గరిమంబు సంగ్రహించి.'

—'శృంగారవైషణ్యము.'

౨౪. ఎఱ్ఱాపెగడ (పెడపాటి): 'సుమారవైషణ్యము:—

గద్యంబు చెప్పి శంకరునిచే గరములు
ప్రతిభతోఁ బడసిన బాణుఁ డలఁతు.'

౨౫. దామెర వేంగళభూపాలుడు:—

'ఇల మయూరపూరు లలిత సంగతి మెచ్చి

బాణ పుష్పితలకఁ బ్రస్తుతించి.'

—'బహులాశ్వచరిత్ర.'

౨౬. రామరాజభూషణుడు:—

'బాణు వేగంబును భవభూతి సుసుమారతయు

మాఘశైత్యంబు దంశిసమత.'

—'నరసభూపాలీయము,' I ఆ. ౧౫ ప.

౨౭. సోమ శేఖరకవి:—

'వరవృత్తములు మాని వాణి యెవ్వనికై

నలది నానాశ్లేషములకుఁ జిక్కె.'

—'నరసభూపాల రాజీయము,' I ఆ. ౮ ప.

౨౮. కాకమానిమూర్తి:—

ఉ. 'నోరునలంక్రియావిహృతి

సాంపు మయూరుని సౌసుమార్యముక

భారవికాంతిసంపదయు

బాణు గుణాధ్యతరప్రయోగ మా

దారి మురారి కోమలప

దంబు ప్రసాదముఁ గల్గునట్లుగా

భారతి యిచ్చుఁ గాకఁ బ్రతి

భారతి మక్కిలితికిం జనుక్కిలిన్.'

౨౯. కాక నూని గంగాధరుడు:—

'వర్ణింతు నుద్వేల వాణీసుధాపూర

పాశోధిపరిబాణు భట్టబాణు.'

—'బాలభారతము.'

౩౦. నూడయ్య:—

'సమ్మతియొనరింతు సర్వజ్ఞ బిరుదాంక

భద్రనాచాస్థాణు భట్టబాణు.'

—'మైరావచరిత్ర,' I ఆ. ౧౧ ప.

౩౧. తరిగొప్పులయ్య:—

'అననుబాణాంకత నలరారియు నలిక

నేత్ర మెప్పించిన నిర్మలాత్ము బాణుడలఁతు.

—'వద్యభానుచరిత్ర,' I ఆ. ౫ ప.

32. అయ్యలరాజు నారాయణామాత్యుడు:—

‘కవితా భావ్యమనాధవయూరు మయూరు
భాసురాకృతి బుష్పబాణు బాణు బ్రాధింతు.
—‘హంసవింశతి,’ I ఆ. ౧౦ ప.

33. మాచిమంచి తిమ్మకవి సార్వభౌముడు:—

‘పీఠిరిభుజగమయూరు మయూరుని
బంధురనచచ్చపాణు బాణు బ్రస్తుతింతు.
—‘రాజశేఖరవిలాసము,’ I ఆ. ౧౦ ప.

34. రాజా జనార్దనరంగారావు:—

‘పటుకరకాస్త్ర ప్రభారవి భారవి
బహుబునావేగ బాణు బాణు నభినుతింతు.
—‘మిత్రవిందాపరిణయము.’

35. వక్కలంక వీరభద్రకవి:—

‘వ్యాసు భారతమధీవ్యాసు వర్ణనచేసి
బాణు భామాపంప బాణు దలతు.
—‘వాసవదత్తాపరిణయము,’ I ఆ. ౧౦ ప.

36. మొల్లరామాయణము, I. ౯:—

‘వివిధకళాన్వితవిఖ్యాతి భవభూతి
బ్రహ్మకార్యధురీణు భట్టబాణు దలతు.

37. అప్పకవీయము, I ఆ. ౨౬ ప:—

‘భట్టబాణుచాప్రాభవంబు గణించి
కాళిదాసుని కిరుగేలు మోశ్చి.’

38. ఆలూరు కుప్పనకవి:—

‘ఎవ్వఁడు కావ్యంబు లిలకు దాగొనబూన్చి
నెవ్వఁడు రసవృత్తు లెలమి బజచె.
(కాళిదాస భట్టబాణులు నూచితులు.)
—‘శంకరవిజయము,’ I ఆ.

39. ఆల్లమరాజును బ్రహ్మకవి:—

‘బాణమయూర సుబంధు ప్రబంధు
రందరసాస్తి కానంద మొంది.
—‘శ్రీకృష్ణకల్యాణము,’ I ఆ.

40. శ్రీమేడపల్లి వేంకటరమణాచార్యుని:—

‘బాణునివేగంబు భావించి చూరుని
యరసంగ్రహవృత్తి నభినుతింతు.
—‘దేవవ్రతచరిత్ర,’ I ఆ. ౪౪ ప.

భట్టబాణుడు ‘హర్ష చరిత్ర’ పీఠికలో ననేకకవిత్య
రులను, గ్రంథములను జేర్చొనియున్నాడు; అందుచే
నీతనికాలము నిశ్చయింపఁబడినచో నాయా కవులకాలము
గూడ నిశ్చితమగును.

బాణు డీకావ్యములను, గవులను స్మరించెను:—

౧. వ్యాసులు;	౬. భాసుడు;
౨. వాసవదత్త;	౭. కాళిదాసుడు;
౩. భట్టరహస్యచంద్రుడు;	౮. బృహత్కవి;
౪. సాతవాహనుడు;	౯. ఆధ్యరాజు.
౫. ప్రసవ నేనుని “నేతుబంధుము”;	

హర్షుడు శ్రీ.శ.౬౦౬—౬౪౮లో రాజ్యపాలన మొన
రించెయున్నాడు. అతని యాస్థానాలంకారభూతుడు
గావున బాణుడు శ్రీ. శ. మద్యశతాబ్దాంతమునను,
సప్తమశతకపూర్వాగ్ధమునను విలసిల్లియుండెనని చెప్ప
నగు. బాణునికాలనిష్ఠయమై ‘కాళే’ పండితునివిశ్రు
సమలోచనముం గనఁదగు.

[Panduranga Vamana Kane's Edition of
Harsacarita's I ntroduction, pp. V—XII.]

భట్టబాణ నిర్మిత గ్రంథావళి

౧. ‘హర్ష చరితము’, ౨. ‘కాదంబరి’ బాణనిర్మితములని సర్వవిద్యల్లోకము నేకగ్రీవముగ నంగీకరించెను.
3. బాణుని మూడవగ్రంథము ‘చండిశతకము.’ ఈగ్రంథము బాణునిదా యని యనేక విమర్శకులు శంకించుచున్నారు. ‘కాదంబరి’లో చండికాలయము నశ్యంపమనోహరముగా బాణు డభివర్ణించియున్నాడు. ‘చండిశతక’ స్తోకములు ‘సరస్వతీ కంఠాభరణము’లోను, ‘కావ్యప్రకాశము’ లోను, ఆర్జునవర్మదేవ నిర్మితమగు ‘నమరుశతక వ్యాఖ్య’లోను నుల్లేఖింపఁబడియున్నవి. ఆర్జున వర్మదేవుడు ‘చండిశతకము’ బాణనిర్మితమని నొక్కి ఎక్కాణించి యున్నాడు: “ఉపనిబద్ధంభట్ట బాణేనైవంవిధ ఏవ సంగ్రామ ప్రస్తావే దేవ్యా స్తస్థితే భి ర్భగవతా భర్తేణ సహ శ్రీతి ప్రతిపాదనాయ బహుధా సర్మ యథా “దృష్టావా స క్తదృష్టిః” [చం. శతకము, 32

శ్లో. వ్యాఖ్య.] ఈశతకము పూర్వోద్ధృతముగు 'The Sanskrit Poems of Mayura and Bana' (Harvard Oriental Series) అను గ్రంథములో ముద్రించబడియున్నది. ఈశతకముంగూర్చి మున్నుండు విపుల సమాలోచనముం బ్రచురించెద. ఈశతకము సవ్యాఖ్యముగఁ 'గావ్యమాలా' చతుర్థగుచ్ఛమున ముద్రితమై యున్నది.

౪. 'పావ్యతీపరిణయ' నాటకము (Vani Vilas Sanskrit Series, Srirangam) బాణున కారోపింపఁబడియున్నది. ఇది బాణునిర్మితముని సయ్యక్తికముగ శ్రీ పాండురంగ వామన కాణే పండితుఁడు నొక్కివక్కాణించియున్నాఁడు. [Prof. P. V. Kane's Edition of Bana's 'Harsacarita', Introduction, pp. XVII, XVIII.] ఈనాటకముంగూర్చి కాలాంశరమన విపులముగఁ జర్చించెద.

౫. 'సర్వచరితనాటకమునునొక గ్రంథమును గూడ బాణుఁడు రచించినట్లులు స్వర్ణీయ పండిత రాధాకృష్ణమహాదయుని 'పుస్తకసూచిత్రము' (౨౩ పు)లోఁ గలదని Aufrechet పండితుఁడు "Catalogus Catalogorum"లో వ్రాసియున్నాఁడు. ["This important collection (in 48 pages 800) of Manuscripts belonged to the late Pandit Radhakrishna of Lahore, who was famous not only for his enlightened views, but also for his great knowledge of Sanskrit Lore."]

ఈ గ్రంథవిషయము విమర్శనీయము.

౬. బాణగద్యము:—శివస్తుతిపరముగ బాణుఁ డీ గద్యము చెప్పి శంకరు కరుణవలనఁ గరములు పడసెను. ఈగద్యము కాలగర్భమున నంతరించియుండును.

ఈవిషయమై పూర్వోద్ధృతములగు 'కుమారనైషధాదులయందలి యనుకృతులఁ (Quotations) జూచునది.

౭. బాణుని 'పద్యకాదంబరి:—క్షేమేంద్ర కవీంద్రుని 'యాచిత్యవిచారచిర్రోద్ధృతము: ఈ గ్రంథముంగూర్చి రాజోవు వ్యాసమున పండితమండలికి విన్నవించుకొనియెద.

౮. బాణుని "ముకుటతాడితకము"

త్రివిక్రమభట్ట నిర్మిత "నలచంపూకావ్య" (దమయంతీకావ్య) వ్యాఖ్యానములో గుణవిజయగణియుఁ, జంఢపాలుఁడును బాణుని 'ముకుటతాడితకనాటకము'లోని దని యిశ్లోకము నుట్టంకించి యున్నారు:—

"యదాహ 'ముకుటతాడితక' నాటకే బాణ:—

శ్లో. ఆశాః ప్రోషితదిగ్గజా ఇన గుహాః

ప్రస్థస్తసింహో ఇన

ద్రోణ్యో కృత్తమహాద్రుమా ఇన భువః

ప్రోతాతలైలా ఇన,

విభ్రాణాః త్నయకాలరిక్తసకల

త్రైలోక్యకష్టం దశాం

జాతాః క్షీణమహారథాః కురుపతే

రేవస్య శూన్యాః సభాః.

ఈనాటకముంగూర్చి యింతకంటె నిపు డేమియుఁ దెలియదు. ఇంపలి యిత్యుత్తము భారతము నుండి స్వీకరింపఁబడినట్లులు తోచెడిని. ఈనాటకము బయలుపడి యే గవేషణపరాయణునో జూద్దీక్షిరిం జేయుఁగాక!

శరదాగమము

వేంకట కాళిదాస కవులు
(ఆంధ్రగీర్వాణ సాహిత్య పరిషత్తు)

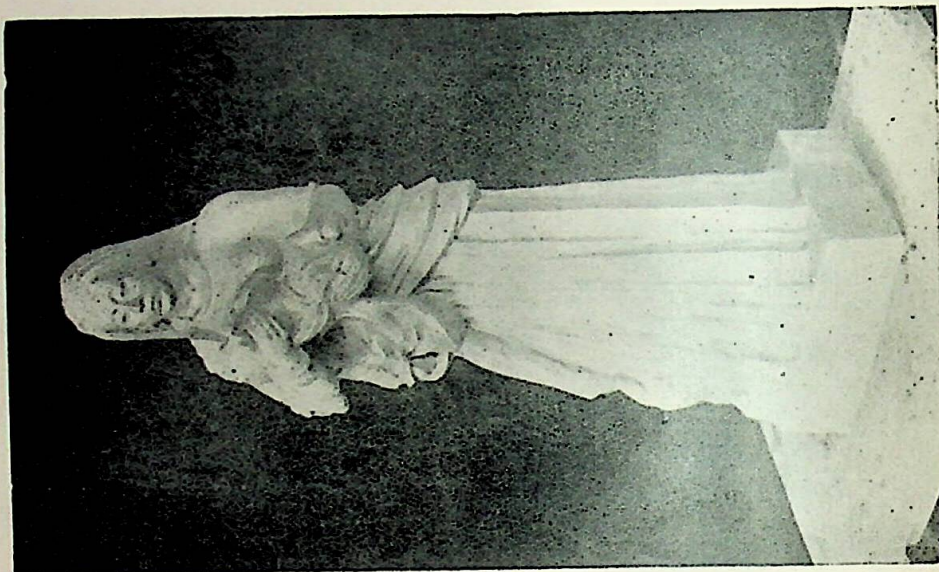
చీర సింగారముల లీల చిందులాడ
సిగ్గు చూపుల యావనశ్రీలు గురియఁ
గరమునన్ వెండి కుంకుముబరణిఁ బూని
పోయెదపు కాలినడకల ముద్దరాల!
కొలుపుఁ దీర్చిన బొమ్మల కూటమునకుఁ
బిలుతువా యేమి రండని పేరటాండ?
ఈ విజయవాసరమ్మన నీ ప్రభాత
కాలమున లేచి రాలని పూల నెల్ల
నేకరించెద వేల భాషాకుమార!
భారతీదేవిఁ బూజింప వలయు ననియొ?
ఉదయమున జలకమ్మాడి, నుదుటఁ దిలక
రేఖ యిడి, క్రొత్తచీర ధరించి, యారి
చెదరిన కుడులు విడివడి కదలియాడ
గుమ్మమున నిల్చి వలపులు గురియు కనుల
నేల చూచెద వోకుమారీ లలామ
పండుగకువచ్చుప్రియుని భావమున నెంతో?
ఓయి బాలక! సుమనముదాయములనె
చిమ్ముచున్నది నీదుబాణమ్ము నేడు

భారతీయ పురాయణో వైభవములె
ప్రతిఫలించుచున్నవి నీదుపాటలందు.
పూతవెట్టిన తెలిరెల్లు పూలువోలె
దెలుపు దోఁచిన మేఘ శకలము వోలె,
నీ మనోహర శారద యామినులను
జల్లుచున్నావు వెన్నెలల్ చందమామ!
కలునకన్నెల విరహాదుఃఖింబుఁ బాపి
కడలికెరటాల కుచ్చేలగతులఁ జూపి
కవికుమారుల హృదయరంగముల వేసి
విసువకుండువు, యుగములు వెడలనిమ్ము.
ఈశరద్వాసరముల నూహించు కొందు
వేమి భావాల నీమృదుహృదయమండఁ?
క్రొత్తగా హాయిగాఁ బాడుకొందు వేమి
నవన వమనోజ్ఞ గీతముల్ కవికుమార!
ఉవ్వ వర్చస్విని! భారతీ మతల్లి!
పత్తికాపుష్పములతోడ భక్తి నిన్నుఁ
బూజనేతురు పుత్తికాపుత్రులెల్ల,
మంగళాశీస్సు లిడు మభిమాన సరణి.

శ్రీ సుధీరరంజన ఖస్తగిర్ గారి బంకమట్టిబొమ్మలు

౧. శీతకాలపురాత్రి

వి. బద్రి

౨. చప్పేద్రుడు

తృతీయాంకము

రంగము ౧

స్థానము:—రాయల విలాసమందిరము.

సమయము:—సాయంసంధ్య.

(రాయలు, చిన్నాదేవి విలాసవేషములనుందురు. చిన్నాదేవి యానందమున విహారనాట్యమున గాన మొనర్చుచుండును. రాయలు వినోదించుచుండును.)

రాయలు:—ఆనందమయీ!—ఆనందమయీ!—ఓ ఆనందమయీ! అమరీకిశోరమధురిమ చిందిపడుచున్నది నీగానలహరిలో.

చిన్నాదేవి:—ఆ! ఆవును; ఆనందమయీనే. రాజైనాడుకదా కుమారుడు నేడీవికాలభూమికి! పట్టాభిషేకవేళ; ప్రజలు నా కన్నవాని కర్పించిన రత్నోపహారములు, మంగళహారతులు వానిచుట్టును సౌభాగ్యశేఖోమండలము నల్లుటను మీరు చూడలేదా! ఆనందముగాక ఏమిటి! నాకుమారుడొకరాజు, నానాథుడొకరాజు.

రాయలు:—దేవీ! పట్టాభిషిక్తుడు కుమారుడు ప్రజలకు రాజు; నే నెవరికి—మఱి—రాజును!

చిన్నాదేవి:—నాకు, నీవు నారాజువి. ఆనందించుచున్నాను, గర్వముతో అట్లు పిలుచుకొని.

రాయలు:—ధన్యుడను ప్రేయసీ! “రాయలు నారాజు” అని యానందించువాడప్పాజీ యొక్కదేయివరకు.

చిన్నాదేవి:—ఆ; అప్పాజీ: ఆశ్చర్యస్వస్వము నర్పించుకొని అగాధప్రేమ తరంగ కలకలమువంటి చిరునవ్వుతో నీలోకమున నెవగు నిట్లు పిలుచుకొనలేరు. మనోహరా! ఈ శుభదినమున నేను మీ కర్పించుకొను కానుక—

రాయలు:—ఈ ఆనందమయి బాహులతలతో—

చిన్నాదేవి:—అహ! కంఠహారము చాలు నేమి! చిత్ర! అబ్బాయిదగ్గర కూర్చొన మన లేదా? నీకొకచోట కాలు నిలువదుకదా!

(చిత్రావతి ‘పూలకోయిల’ నెగురవై చుచు పాడుకొనుచు ప్రవేశము. రాయలు, చిన్నాదేవియు నొకరి సరస నొకరు విలాసముగ నిల్చుచి చిత్రావతి ఓయ్యారము ననిమిషమై మాచుచు మందహాసమును చేయుచుందురు.)

చిత్రావతి:—(నాట్యము చేయుచు)

పాట

పూలతో కోయిలను పుట్టించినాను
ఈ విచిత్రము చూడ నెవరు రాకేమి!
నీలాంబరాలలో నీలాలు చింద
ఆనీలముల దేహ మందగించాను,
ఎట్టగన్నేరేమె యెటుపు విచ్చింది
ఆయెటుపుతో నాస మమరించినాను,
కన్నెజూకామల్లె కడుపుబ్బ నవ్వె
ఆనవ్వువెలుగు జూకాటు పెట్టాను.
కాశీరత్నాలమ్మ కళలదేరాయి
ఆలేటకంపులే కాళ్ళు చేశాను.
ఇందివరాల్ విచ్చె నందాల తేకు
లాతేకులను తెక్కులుగ గూర్చినాను.
ఇంతముస్తాబుతో ఈ నల్లపిట్ట
రంగు రంగులపూల రాణి అయింది.
బుద్ధనుతి దీపంబు బొజ్జ నెలిగించి
ఎల్ల యాకాశల నెగించినాను.
పకపక నవ్వుతూ పడవైచినాను.
తెలుగు రాయలకీర్తి దేశదేశాల
తెలిపి మాసందేశముల పాడుకొనుచు

ఎల్ల విశ్వాలు యాకాశాలలోని
తీర్థాలు నేడంచి తిరిగి రమ్మంటి!
ఈ చిన్నికోయిల యాపరీక్షలకు
ఎటు నిల్చునో వింత చూడంగ రారె!

ఎవరు రారట పూలకోయిలా! విన
గంధర్వలను నేనె పిలిచి వస్తాను.

పూవులకోయిలా! పుష్పనర్మలాలు
కురియించి వెళుతారె! ఆశీర్వదించి.

రాయలు:—పూలకోయిల యేమిటి చిత్రా!

చిత్రావతి:—కుమారుని పట్టాభిషేకం చేసుకొంటున్నారు కామా—మా పెండ్లి కుమారునికి కట్నం పట్టుకువచ్చాను. మా గంధర్వవంపకు లాశీర్వదిస్తే దీనికుక్షిలో లక్ష కానుక లంటాయి.

రాయలు:—(పూలకోయిలను పరిశీలించుచు) ఏమిటో ఇందు చిత్రా, లేఖ లున్నవి!

చిత్రా:—నన్నీ జాగరు, పరాసుదేశంలో ఉన్న తనన్నేహితునికి వ్రాశారట. దానిని ఇవాళ ఆదేశం పంపిస్తారట. ఇదిగో అది. (అని ఒక ఉత్తరమును తీసి ఇచ్చును. రెండవ లేఖను చిన్నా దేవికి చూపిస్తూ) ఈ కానుక నీకు.

రాయలు:—(ఆ లేఖను చిన్నా దేవిని చూడమనియిచ్చును.)

చిన్నా:—అయితే ఇది యిక్కడి కెందుకు తీసుకుని వచ్చావు?

చిత్రావతి:—తెలుగులో వ్రాయించుకొని వచ్చాను. చూడండి. ఆయన నిరీక్షించుచున్న ఆ భూలోకస్వర్గం మనదేశంలో సాక్షాత్కరించినదట.

రాయలు:—చదువు.

చిన్నా దేవి:—ఎందుకు అంత ఉత్సాహం. మీకు నతను స్తుతించి ఉంటారనా? అమ్మా!

రాయలు:—చదువుదూ.

చిన్నా దేవి:—అబ్బాయి పట్టాభిషేకాన్ని గురించి, ఆబాలరాయలవారి ఘనరాజసాన్ని గురించి—కీర్తించి ఉంటారు.

చిత్రావతి:—ఎందుకు. పోట్లాడుకుంటారు! నా సౌందర్యాన్ని వర్ణించా రందులో.

చిన్నా దేవి:—ఆఁ, నీ అల్లరిని కాదూ! చూస్తాను. వినండి మఱి చదువుకున్నాను. (చదువును.)

“ప్రియమిత్రమా! నే నిప్పు డాండ్రదేశములో ఉన్నాను. ఇది కను సుందరమైన దేశము. ఇచ్చటికి విర మెట్టి వారికిని మోహమును కల్గించును. మనము ప్రత్యేక కళగ నభ్యసించు నాట్యము ఇచ్చటిజనలకు సహజము. స్త్రీలు మామూలుగా త్రోవ బోవున స్వేమి మాడ నోయ్యారముగ కులుకుచు, మాపుల నల్ల కలుమి తోరణములు కట్టుచు, క్రేగసుల మెఱుగు విల్పాన సందేశసంచాలనల, నంతలో, నరమోడ్పు కనుమాయల; మాయించుచు, సిగ్గుపడుచు లలితంగా నడుస్తారు.”

రాయలు:—నన్నీ జా కేవలము నొక చరిత్ర కారుడే యనుకొంటివి; కోమలి, సౌందర్య సంస్తుతీదళ కవికమారుకు మాడనే!

చిన్నా దేవి:—ఉండండి! మనపురుషప్రభంబయలుపడుతోంది:—

“పురుషులు మాడ గంధీరంగా ఉంటారు కాని, ప్రవర్తనలో మాత్రము ధీర, లలిత, ఆభిసారికల బురణించు స్త్రీ ప్రకృతి నే విశేషించి యాపాసించురు.”

(నవ్వుచు) చిత్రా! ఈ మగతనం ఆర్థమయిందిటే.

చిత్రా:—నా కెట్లా తెలుస్తుందేమిటి!

చిన్నా:—చెప్పనా? (పకపక నవ్వును.)

రాయలు:—ఆ నవ్వెందుక? (చెవి పట్టుకుని) చిన్నా!—

చిన్నా దేవి:—(విడిపించుకొని) పోనీ, ‘ధీర’లు, ‘లలిత’లు అంటే అన్నాడు—మీమీద ఎందుకో అంత పక్షపాతం ఆయనికి—‘ఆభిసారికలు’ట! (పగలబడి నవ్వును.)

రాయలు:—ఇంకను నీ పాండిత్యంలో నేనా ఆభిసారికను?

చిన్నాదేవి :— ఇంకా ఏమందో.

“ప్రతివానిలోను కవిత్వ మున్నది. చక్రవర్తి కృష్ణ దేవరాయలు కవి. మంత్రి తిమ్మరస నిగూఢ కవి. మండలాధిపతి పెద్దన—ఆయన కవులకు తాతవరుస. రాజు వంత్రిని తండ్రిగా, మంత్రి రాజును తన బిడ్డగా, ప్రజలను బంధువులుగా చూచుకొందురు. ఇంత చనువు, ఆస్యోన్యత యున్నను, ధర్మ నిర్వహణమునం దెల్లరు మహాధీరులు. ఎట్టి నిష్ఠురసాధన నైనను చేయగలరు. సం దర్శకును బట్టి మల్లెత్తువు కాగలరు; మండ్రగబ్బ కాగ లు. ఈ దేశమంతా ఒక కవిత్వము.”

రాయలు :—గొప్ప వ్యాఖ్యానము చేయుచు న్నాడే.

చిన్నాదేవి :—“సరస గంభీర సౌందర్యాన్ని ఉపాసించిన వాడులు ఆ ఆంధ్రుల ‘మంత్రి’ అని వ్యవహరింతురు.”

చిత్రావతి :—వాడులు మంత్రి నేమన్నా అంటే గోవిందరాజురుకుంటాడా?—

రాయలు :—చనువు—

చిన్నాదేవి :—“వారీదేశము నా పేరున పిల్చురు. రాజు మొదలుకుని నేవకుని వఱకు నీ రాజ్యమంతా ఒక కటుంబము. దీనికి పెద్ద ఘటం తిమ్మరస అనే ఒక మంత్రి. ఆతడే ఈ కటుంబాన్నంతా ఇంత మనోహరంగా దిద్దుకుంటూ వస్తున్నాడు.”

చిత్రావతి :—నా కేమీ అర్థంకావటం లేదు.

చిన్నాదేవి :—ఊరుకో చిత్రా! చదవనీ.

“ఇప్పుడిచ్చట నొక వినోదముజరిగినది. మనము బంధు కటుంబసమావేశములలో పిల్లలకు పెద్దరిక మిచ్చి ఆడించి ఆనందించు నట్లే చక్రవర్తి తన పసిపిల్లవానికి పట్టాభిషేకము చేసి తాను మంత్రిగాను, మంత్రి కార్య దర్శిగాను ఏర్పడి స్థిరశాసనము నిజముగానే చేయుచు న్నారు. అట్లు చెప్పని ఒక అమాయక సత్యమునకే విషమ ఈ రాజమంత్రుల స్వయంప్రతినిధ్య మీ బాధ్యత యెంత మనోహరముగ నున్నదో చూడుము. విశ్రమా! ఈ కుమార రాయల పట్టాభిషేకము నే నింత

కాలము నిరీక్షించుచున్న యనంద స్వర్గమును నాకు కటాక్షించినది. ఈదేశము—ఈప్రభుత్వము—ఈమానవ జీవితము నేమని వర్ణింతును! ఆపరాత్మరుని జగన్నాటకము వలెనే ఇదియు నొక స్వర్గ నాటకము!...ఇంతే!”

ఇంతే. జౌనులెండి; ఇది నిజముగా గొప్ప కట్టుమే.

చిత్రావతి :—ఈ కట్టుం మా పెండ్లి కుమారునికి చదివించాలి!

రాయలు :—చదివించాలి! (చిత్రావతిచెవిపట్టుకొనబోవును.)

చిన్నాదేవి :—ఉడికిలతా రెండుకు? ఏం తప్ప మాటా? ఇతర దేశాల్లో సహా మిత్ర కాకుండా మిత్రానికి కూడా కీర్తి కలుగుతుంది.

రాయలు :—ఆహా! అట్లాగా! (చిత్రావతి చెవి విడిపించుకొని నవ్వుమా పారిపోవును.) నవ్వుతావు! నిన్ను పట్టుకోలేను. (శరముచు పోవును.)

చిన్నాదేవి :—ఏమిటి, చిన్నవాడికిమల్లే, ఆ పిల్లలోనా మిత్ర పంథం!—ఆనందపారవశ్య మిది! ఆహా! ఇవాళ స్వర్గ సౌందర్యం నాముం దిట్లా నాట్యం చేస్తాందా! ఆహా! హా!

గీ. శైల బాలయు కైలాస కైవసీధి

చివురు కంఠాయలేట రంజితెడు శివుని

సాంధ్య సృత్యుతనందు లేకమును కాంచ

గలదె యీ మోహనానంద గమన మెలమి.

ఈ రెండవ కానుక ఏమిటో. (రెండవ లేఖన విప్పి)

“అన్నపూర్ణా! నీకు భయము లేదు. విశ్వపతిని పంపివేయుము. నీ నిజస్థితిని మాత్రము రాయల కప్పుడే తెలుపకుము.”

అక్కటా! నా పేరుకూడా తెలిసిపోయినదే ఎవరికో, నేను గజపతి కుమారుడని మాత్ర మేల తెలియదు? చిత్రావతి కెట్లు చిక్కిన దీహాలు—దానికి తెలియకుండునా?—

(రాయలు చిత్రావతిని పట్టి తీసుకొని వచ్చును.)

(రెండవ జాబును దాచివైచి) దొంగ దొరికినదా?

రాయలు :—దొరకదా? ఏదీ రెండవ కానుక, చిత్ర! అది యెవరికి?

చిత్రావతి :—పెండ్లి కూతురికి. (విడిపించు కొని) ఏషండోయి! పెండ్లి కుమారుడుగానూ!—

రాయలు :—పో. నీకు సిగ్గు లేదు.

చిన్నాదేవి :—చిత్ర! ఊరికే పెండ్లికుమారుడు, పెండ్లికుమారుడని ఊరించుటయేనా? ఎక్కడనైనా పెండ్లికుమారుడైనా చూచి ఉంచానా?

చిత్ర :—ఇంకా 'మాచావా' అంటున్నా రూ?—ప్రత్యక్షంగా చూస్తుంటేను!

రాయలు :—ఈ ధోరణి కేమి? ఏదీ ఆ రెండవ కట్టుము?

చిత్ర :—ఈ అమ్మాయిని (చిన్నాదేవిని చూపి) వరించండి అన్నాడీ! అప్పుడీరాణీని గర్వం అంతా వదిలేటట్లు, 'వదిలా' అని నా కనీతీరా పిలుస్తాను. ఉండరడి; మీ పెళ్ళికి నేను పోకోహిత్యం చెయ్యాలి.

రాయలు :—ఏమైనా నుంచి సంబంధ మేమో ననుకుంటిని; ఇదేమిటి పిల్లా! నా భార్యనేనా?

చిన్నాదేవి :—(వ్యంగ్యముగా చూచును.)

చిత్ర :—నీ భార్యను కాకపోతే ఎవరి భార్యను తెచ్చి కడితే ఎవ రూరుకుంటారు? ఇదుగో నండోయి! అన్నాడీ! అబ్బాయిగారే—ఇండాక సింహాసనమీద—మీకు రాణీ ఉండాలా అంటేను 'సక' నన్ను లేతల ఊగించారు, చక్కలగిలి పెట్టి నవ్వించా.

చిన్నాదేవి :—మా చిట్టి శండ్రి యినాళ సాక్షాత్తు దేవేంద్రుడే. నాథా! నాకు నవ్వాగటములేదు. ఎందుకా, అబ్బాయిని, పట్టాభిషేకమైన తరువాత, "ఏమిందీ బాలరాజులూ! సింహాసన ము వ రో హిం భురా దయచేసి" అని తీసుకోబోలేను 'దిగానన్ను' (విలాసముగా తలనూపి) ఇలా, తలనూగించాడు. దింపుటకు బుద్ధి పుట్టలేదు. మఱి,—అబ్బాయిని, ఇవాళ—రేపు ఎప్పటికి సింహాసనం మీదనే ఉంచి తే బాగుండదా?

చిత్ర :—పైన భూభక్తంలేనూ, దాని ఉయ్యాల కట్టిస్తే సరి.

చిన్నా :—పో. కొంటిపిల్లా! నాథా! కొంచెము నే పబ్బాయి దగ్గర కూర్చుండము రద్దురూ. మన బాలరాజు వైభవము చిత్రచిత్ర మోహాల వల్లయు లోరణాల మనకు స్వాగత మియ్యగలదు. రా. చిత్ర!

రాయలు :—ప్రేయసీ! మన ఆనందమున కనురూపముగ కుమారునికి కొక పువ్వుకీరీటమును గూడ స్వహస్తములతో నిర్మించి తీసుకొనిపోదము.

చిత్ర! నీవు నాకు సహాయము చేయుము. నుంచి నుంచి పువ్వులను కోయవలెను. (రాయలు చిత్రావతి పువ్వులు కోయుచుండును.)

చిన్నాదేవి :—(పువ్వులు కోయుచు కొంచెము దూరముగా పోయి) చిత్ర, ఈ పువ్వులు నా కందటము లేదే. ఇట్లా రా, కోసి పెడుదువుగాని.

చిత్రావతి :—మనస్సు మనస్సులో లేదా ఏమిటండీ వదిలెగానూ! మీ కందని పువ్వులు నా కందుతాయా!

చిన్నాదేవి :—అబ్బా! ఇట్లా రద్దూ—ఒకే ధోరణి.

చిత్రావతి :—(చిన్నాదేవి దగ్గరకు వచ్చి) ఈ చేమంతి పువ్వులా మీ కందనివి?

చిన్నా :—సరికాని, ఈ రెండవ లేఖ నిచ్చినది ఎవరే నీకు?

చిత్ర :—ఎవరూ ఇయ్యలేదు. ఇక్కడే గడపదగ్గర పడిఉంటేను తీసుకొని వచ్చాను.

చిన్నా :—అల్లరి కాదు. కోపమును తెప్పించక నిజము చెప్పుము.

చిత్ర :—నాకు తెలియదమ్మా అంటేను.

చిన్నా :—నీ కేమి కావలసిన అది ఇస్తాను, బ్రతిమాలు కుంటాన, చెప్పవే.

చిత్ర :—నా కేం కావాలో ఆలోచించుకోవాలా?

చిన్నా :— విసుగు తెప్పించకు. అల్లర్ల నా ముగిసే ముద్దు కాదు.

చిత్రా :— ఇక్కడంటే ముదిరేటట్టే ఉంది. (అని మారముగా పోయి) తీపు చెపుతాను.

రాయలు :— (సమీపించుచు) తీపు చెప్పేదే మిటి చిత్రా!

చిన్నా :— అయ్యో! ఏమి చేయను? ఇది చెప్పకుదా! (చెప్పవద్దని చిత్రావతికి సంజ్ఞ చేయును.)

చిత్రావతి :— ఏమిటా, అన్నా! పెళ్లి కుమారుడెవ్వని పెళ్లిచేసుకుంటాడో.

రాయలు :— మీ వదివినే. నేనీ! ఇంకను పుత్రులు కోయుచునే ఉన్నావా! (సమీపించి) ఏమి : ఏమాత్రము కోసినావు? ఎంత ఆయాసము నభినయించుచున్నావు. ముఖమునకు చెమటకూడ పట్టినదే! ఒక్కొక్కపువ్వే కళ్ళ వృక్షాల్ని యాచించి తీసుకువచ్చినట్లు అయిదా కోసినవి సుఖమారీ?

చిత్రావతి :— అందకపోతే ఎట్లా కోస్తారేమిటి పాపం! అరుగో ఆంగ్ర తాతయ్యగారు వస్తున్నారెందుకో.

చిన్నాదేవి :— ఆంగ్ర తాతయ్యగారేమిటి? పెద్దనిన్న తారతమ్య ముక్కర లేదా!

చిత్రా :— “ఆంగ్ర కవితాపితామహా! ఆల్ల సాని పెద్దనకవీంద్రా” అనాలా!

చిన్నా :— ఊరుకో వస్తున్నాడు. (పెద్దన ప్రవేశించును)

రాయలు :— పితామహుల కభివందనములు. కవిత్వమును చెప్పుకొన నీయకుండ, కొన్ని నాళ్ళు దుర్గాధిపత్యము, నిష్కడు మంత్రిత్వము నిచ్చి వృద్ధాప్యములో తమరిని కష్ట పెట్టుచున్నాను. తుంతవృద్ధుడను.

పెద్దన :— తాత లెప్పుడును మనుమల హాస్యమున కిక్కలు కదా! మహారాజా! కుమారుల పట్టాభిషేకమునకు పంపిన ఆహ్వాయమును—

చిత్రా :— ఏహయమును?

రాయలు :— (నవ్వును)

పెద్దన :— పండితురాలు ఇచ్చేసింపుచుంటివి. ఆహ్వాయమున్నను, ఆహ్వానమున్నను ఏకార్థ ప్రతిపాదకంబు లగుట సమానములే. (రాయలను చూచి) ఆ, గజపతి నీహోత్తరమున తిరుగగొట్టినాడు.

రాయలు :— ఏగజపతి?

పెద్దన :— కటకపురాధీశ్వరుడు.

రాయలు :— అతని కాహ్వాన మెవరు పంపిరి!

పెద్దన :— నేను.

రాయలు :— నా కేల చెప్పలేదు?

పెద్దన :— కార్యభారంబున విస్మరించితిని. కాని ఆమాత్యులప్పాశీ కెఱింగించితిని.

రాయలు :— తమ రమాత్య శేఖరులు, తమకర్తవ్యమును తెలుసుకొను తీరుబడి యైన లేకుండిరా! ఏదీ ఆప్రత్యుత్తరము? (అని తీసుకుని చదివి) మే నును మానించినట్లే అయినది. మా ఆభిజాత్యమునే ఓలించినాడు! ఇప్పుడు దీనికి ప్రతిక్రియ యేమిటి?

పెద్దన :— ఎల్లరాజులకు నాహ్వానంబులు పంపబడు సందర్భమున వీనికి పంపకుండుట భావ్యంబు కాదని పంపితిమి. ఇప్తము లేకున్న రాకపోవచ్చు గాక ఇట్టి లేఖ వ్రాయుట యెంత సాహస మెంత సాహసము!

రాయలు :— పంపిన పంపిరి. దీని కిప్పు డేమి ప్రతిక్రియ నాలోచించిరి!

పెద్దన :— ఆ ఆహంభావపూరితునికి గర్వభంగము చేయవలె బలిమినైన వానిపుత్రికను తమరు వివాహముచేసుకొనినదో—

చిన్నా :— (ఉత్కిపడును.)

రాయలు :— ఆజన్మవిద్యేషి, వాని పుత్రికను వివాహమాడుటయా! వానివివాహము వాని సంతానమునకు సంక్రమింపదా!

చిన్నా :— (నొచ్చుకొనును.)

పెద్దన :— వివాహము చేసుకొని వేరుగా నుండునచ్చునుకదా? అప్పాశీ కూడ దీనికి సమ్మతించురు.

రాయలు:— ఒకరి స్మృతి యెందుకు? తమ యోచన బాగుగనే యున్నది. నేను గజపతి కుమార్తెను తప్పక వివాహము జేసుకొనెదను. నేడే దూతను పంపుడు. కాంత క్రమమున దన కుమార్తెను నాకు పరిణయము చేయుగలడో లేదో, లేకున్న బు మనివార్యుని తెల్పుడు. సరి, వందనము.

పెద్దన :— నే నిక పని వినియెదను. (ప్రస్థానము.)

రాయలు:— జేపీ! నీకు సవతిని తెచ్చుచుంటి నని గీయకుము. చూడు మీ లేఖను నాది హీనజన్మ యట! నట్టి కళంకము లేని శుభ్రవంశ మతని బాంధవ్య మైన న న్ని నిండునుండి రక్షింపగలదు గాక! వివాహము మాత్రమే చేసుకొనెదను. ఈసాధమున గాలు వెట్టనీయ నా ద్వేషబాతను. ఊరిచివర నిల్లు గట్టి యం చురివైచు కొను మనియెద.

చిన్నాదేవి:— పుత్ర హృదయమతో నొక వేళ ఆకస్య మిమ్ము మనసార క్రమించినచో—

రాయలు:— మీ స్త్రీల దొకగొడవ. ఇప్పుడు నన్ను మాట్లాడించకు మనహృదయముగ నున్నది. (నిష్క్రమించును.)

చిన్నా:— చిత్ర! పోయి కొంచె మబ్బాయి దగ్గర కూర్చో అమ్మా! (చిత్రావతి బిక్కమొగముతో ప్రస్తానము.) అక్కటా! తూత్తూ గండ మైపోయినదే నా బ్రదుకు! ఈ ఒక్క జన్మలో నెన్ని జన్మల యనుభవమును పొందుచున్నాను! ఇప్పుడు నా తండ్రికిని నా నాధునికిని ఘోరసమరము జరుగునే! హా! నాధా! ఎవరిని నీవు వివాహ మాడ దలచుకొంటివో, ఊరి చివర నురి వేయగోరితివో ఆ యభాగిని నే నొకప్పు డూరి చివరనే యుంటిని; నిన్ను వివాహముచేసుకుని యిప్పు డిక్కడే యుంటిని. నీ కోర్కె లీడెరనే యీడేరెను కదా! ఒక్క ఊరి మాత్రమే లేదు. ఎందుకు వృథాయాస పడి ఎరె నా నాధుడో? నా తండ్రిని జయించినాత మాత్రమున నిచ్చటనే యున్న నే నచ్చట యెట్లు లభింపగలను? నేను సత్యమును వెల్లడించిన నా తండ్రికి ముప్పు తప్పును

కదా! నా గతి యేమైన గానిమ్ము. అక్కటా! ఆ కోపముచే నన్ను పరిత్యజించి నాకుమారుని సింహాసన భ్రష్టుని జేసి,

ఉ. హా! విధి! యంత నిష్ఠురుడ

వైతివే! ప్రాద్దున గడ్డ నిల్పి 'ధా
త్రీవలయుంబు నేలు' మని

దీవనసేసలు జల్లి యంతలో

నే విభవంబు నెల్ల హరి

యించిన యీ పసికూన యక్కటా

ఈ విపరీతమైన దుర

దృష్టము నింక భరింపగల్గునే!

అయ్యో! నే నేమి చేయును. సత్యమును నాధుని కప్పుడే తెలియజేయవలదని కాసింపిరే, వారి యుద్ధేజ మేమిటో—ఈ ప్రియ వ్రాసినవా రెవరో నా తేనుమును కోరవారేయైన ఈ దీవిదలలో నాకు సాక్షాత్కరించిన కర్తవ్యము నుపదేశింపరాదా? నా తండ్రికి ఆహ్వానమును పంపునునది అప్పాజీయట. ఒకవేళ నప్పాజీయేమో యిట్లు చేయుచున్నది! ఆ ధర్మాత్ముడే అయినచో నేను ధన్య నే. కాకపోయినను పోయి నేను శరణు వేడిన నన్ను రక్షింపరా? పైకి మంత్రిత్వమును వదులుకొనెనే కాని సర్వరాజకార్యములు వారివలననే సాగుచున్నవి. ఉదయము వారి నొకమారు దర్శించుట యెందుకైనను మందిదే.

(రామకృష్ణ కవి ప్రవేశము.)

రామకృష్ణకవి:— మహారాజ్ఞ వారికి జయము! మా అమ్మాయి యిచ్చట నున్నదా?

చిన్నా:— దయచేయుడు. (పోబోవుచు) ఇచ్చటికి పంపమందురా? (ప్రస్థానము)

రామకృష్ణ:— అతిసానధానము! అమిత గౌరవము! మారహస్య లేఖల ప్రభావము! అప్పాజీ క్యోరిమ మత్తురాత్మరమును సక్రమమున నడిచుచున్నది. చిన్నారాజీ నేత్రములు మహాసంతోభదుఃఖాశ్రుజలధి జలక మాడి లేరుకొనిన లేట న్నెల్లార్చుచున్నవి! పితృమహలు కూడ అప్పాజీ విధించిన సంభాషణక్రమమునే యిచ్చట

మచితభంగి వడిపినట్లున్నది. ఈ భయంకర నాటకము నకు మంత్రదేవులు సమర్థముగానే సూత్రధారణ జేయుచున్నారు. విశ్వపతి, ఈ రాత్రి, రాజకుమారుని సంహరించి ఆ నేరమును తన మీదనో, గోవిందరాజు పై నో పెట్టునని కూడ జ్యోతిషము జెప్పిరే, అది మాత్ర మేల యథార్థము కాదు!

(చిత్రావతి ప్రవేశించును.)

చిత్రా:— నాన్నగారూ! ఎందుకండీ మళ్ళీ వచ్చారు? విశ్వపతిని నేను కనిపెట్టే ఉన్నాను.

రామకృష్ణ:— కుమారు నీ రాత్రి ఎక్కడ పడుకొనజేయునది నీకు చెలియునా?

చిత్రా:— బహుశా ఈ రాత్రి అంతా సింహాసనం మీదనే ఉంచుతారనుకుంటా. మారాణీగారి కంఠటి ఉబలాటంగా ఉంది.

రామకృష్ణ:— పాప మమాయికురాలా! సరే. నీవు మాత్రము కుమారుని తల్పమును కనిపెట్టి యుండుము. ఎవరైనా సమీపించునట్లు నీకు తోచెనా?

చిత్రా:— విశ్వపతేగా!

రామకృష్ణ:—ఆ, వచ్చే సమయము కనిపెట్టి కుగ్రవానిని దాచి—

చిత్రా:— నా కిన్ని చెప్పనక్కర్లేదు లెండి. ఏకో ఘటం చేసి, వాడు తాను నిజంగా చంపానని

అనుకునేబట్లు చేసి, అబ్బాయిని భద్రంగా తెచ్చి మీకు వప్పించనూ? అప్పుడు మీ రొక నాటకం ఆడించవచ్చునుకుంటాను.

రామకృష్ణ:— బాగ్రత సుమా! నీకు చేత కాదని తోచిన ఒక కేక వేయుము. ఇద్దరు దాసీలును నీ సమీపముననే ఆయుధములతో సహా పొంచి యుండురు. దుష్టుని బంధింపగలరు. కాని అంతవఱకు రానీయకూడదు!

చిత్రా:— నేనూ కత్తిబడ్డాణం పెట్టుకునే వచ్చాను. భయం లేదు లెండి.

రామకృష్ణ:—సరే. నేనుకూడ ఈ రాత్రి విలాసభవనముమందు వనమండపములో శయనింతును. కుమారు నచ్చటికి తీసుకుని రావలయును సుమా! బాగ్రత.

(ప్రసానము.)

చిత్రా:— చిత్రావతి అల్లరి పిల్ల అంటారు కాదా? పోనీ, తెలివిగల అల్లరిపిల్ల, మంచి అల్లరిపిల్ల అనేటట్లు చెయ్యనూ, ఈ విశ్వపతి పొగరు తెలుపులబండిని బోల్తాకొట్టించగలిగితే! రాజ్యం కోసమని కుగ్రవాణ్ణి చంపుతాట్ట! అప్పానీ చెప్పేటప్పటికే నాకు గుండె బద్దలై పోయింది! అమ్మా, విశ్వపతి ఎంతవాడు! ఇదంతా చూస్తే నాక్కూడా బుద్ధి పుడుతుందేమో, రాజ్యం కావాలనో, ఒక మహామంత్రిని కావాలనో. పోవాలమ్మా.

(ప్రసానము.)

—యవనిక—

మా వ్యాస కర్తలకు

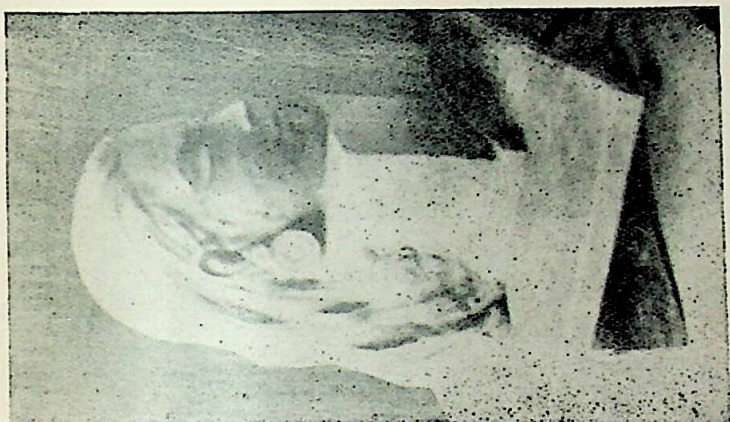
వ్యాసములు చిన్ననైజు కాగితములపై ఒకవైపున మాత్రమే విడిఅక్షరములలో బంతులు దూరదూరముగా దిద్దుబాట్లు లేకుండ, తిన్నగా వ్రాసి వర్ణక్రమమునను తప్పలు లేకుండ చూచుకొని పంప వేడికోలు. లేకున్న ముద్రణకార్యములయందు మిగుల కష్టము కలుగుటయే కాక తప్పులుకూడ నులిచిపోవునని మనవి.

సంపాదకుడు, 'భారతి'

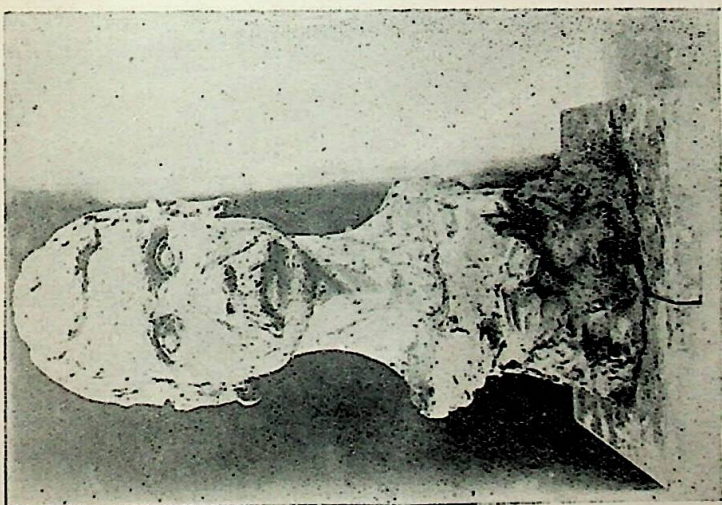
స్త్రీ విసూతన శోభావిశేష గరిమ
ప్రకృత్యంతయందంతటనుననిర్వాచ్యమగుచు
దోచె; దమలతాగుమ్మనందోహ మందు
జారురక్తప్రవాళ మంజరులు వొడమె;
జిటుతగొమ్మలఁ గూర్చుండి చివురుమెసవి
కమ్రకలకంఠ కులములుత్కంఠ మెఱయ
విరహజనకర్ణపుట నముద్భేదనముగఁ
గుహకుహారావములతోడఁ గూయఁదొడ
బంధబృందంబు వేటాడఁ బైనమైన [గె
ప్రసవబాణుని ములుకులు పదనువెట్టి
మొనలుగనిపింప నింపినపొదు లనంగఁ
గొనలు నిగుడించి నిలుచు పూగొలలతోడ
మావిగున్నలు దనరాఁరె; మధుసకులము
కలితసుకుమార కేసరాగ్రములు గలిగి
యంటిననుగందు పూగుత్తులందు వ్రాలి
మధువు లానుచు మత్తిలి మనలఁ దొడఁగె
మలయసానుతటంబులఁ గలయఁదిరిగి
తివుటఁబొదరిండ్ల రతికేళిఁ దేలి యలసి
యంబుదముక్రింద, సాంధ్యరాగంబు పైని
నమరుమోముల రక్తహస్తములఁ జేర్చి
నిదురఁ జొదినచెంచుకన్నయల చెక్కు
దోయిఁబొడమిన ఘర్మబిందువులఁ దడిసి
కమ్మపుప్పొడి వాసనల్ గడలుకొనఁగఁ
బిల్ల తెమ్మరకూనలు వీవఁదొడఁగె
నిట్టలంబగు తమిహెచ్చు నిట్టివేళఁ
గటితటంబునఁ బులితోలు కరముమెఱయ

నటుతరుద్రాక్షమాలిక లమరు చుండఁ
గంబుగళమున గరళంబు గ్రాటుచుండఁ
శ్రవణయుగమున సర్వభూషణము లొప్ప
ఫాలతలమున సెగకన్న పరఁగుచుండఁ
విమలశశి రేఖ మాళిపై వెలుఁగుచుండఁ
పల్లవారుణఘన జటాపటలి మెఱయ
శారదస్వచ్ఛ చంద్రికాచారు రుచుల
యోగనిద్రానిరూఢితో నొక్కవ్యక్తి
జాహ్నువీతోయ శీకరాసార పూత
విధుశిలాతల నిర్మలవేది యందు
భువికి దివికిని నైక్యంబు పొందువడఁగఁ
గొంతతడవట్లు కనుమోడ్చి కూరుచుండి
కన్నులనువిప్పి దిశలెల్లఁగలయఁ జూచి
యిప్పు డీచిత్త వికృతికి హేతువేమి.
యంచుఁదలపోసి“ తెలియంగ నయ్యె నకట!
నతిని గోల్పోయియున్న నాచండ మరసి
చిత్తసంభవుఁ డీరీతిఁజేయ నోపు
వీనినూరక యుండిన విజ్ఞప్తిఁగి
యనదలను బాధపెట్టెడు నంచునెంచి
నొనటికంటిని దెఱవంగ నసమశ్రయఁడు
నిలువునీటయ్యె; నంతట నీలగళుఁడు
నతియుదంతము తలపోసి మతి కలంగి
“దక్షునింటుకిఁ బోవంగఁ దగ”దటంచుఁ
బెక్కు తెఱఁగుల ,జెప్పిన వినకయేఁగి
తనువుదొఱఁగెను నానతీతరళనయన
యేమి నేయుదు విరహాబ్ధి నీందుపెట్టు,

శ్రీ సుధీరంజన ఖస్తగీర్ గారి బంకమట్టి బొమ్మలు

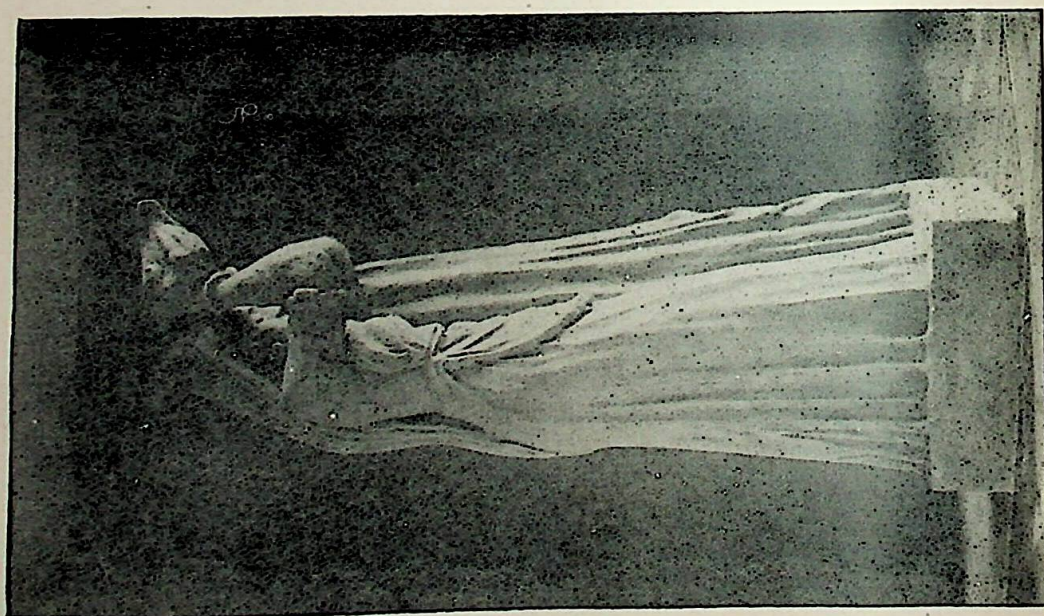
గ. తల

క. నారతాలుడు

౯. శ్రీ సుధీరంజన ఖస్మిన్ గారు, శిల్పకారుడు

౬. సమర్పణము

లంచుఁ జింతించిచింతించి యంతలోనె
మోద మందుచు “నంతటిమోసమయ్యె
జెలువఁ గోల్పోయితి నినంచుఁ దలఁచుటెల్ల
వట్టిభ్రమగాని నిక్కమా వార్తగాదు
పృథ్వీనేనాదు గంధంబు పువ్వుఁ బోడి
జలము నారూప మింతియే చల్లఁదనము
హాత్రి నేనాదు నామెయే హోతృగరిమ
చంద్రుఁడను నేను నామెయేచంద్రిక యగు
దశనుఁడను నేను దరుణియే తాపమగును
నగ్ని నేనాదు నుష్ణత యబల నిజము
ఋషుఁడను నేను వ్యాపనపటిమ యామె
పదము నేనాదు నందలి భ్వనియె లలన
చిగురు నేకాదు మృదుతయే చెలువ యగును
విరిని నేనాదుఁ దావియే వెలఁది మిన్న
మధువు నేనాదు నింతియే మధురిమంబు
ఫలమునేనాదు రుచి యిందువదనగాదె!
ఋషులుకులే! సకలమావస్తు చయము
నేనయగుదును దచ్చక్తియే లతాంగి
కాన నామెకు నాకును గలదె వేటు
నాడఁమూర్తిని విడిచి యానాతియున్నె!”
యంచుఁడన దేహమెల్ల వీక్షించునంతఁ
దలను నొకదెన కేశముల్ నలుపుచెందె
గజ్జం బొక్కకంటను గాననయ్యె
శ్రవణమొంటను గర్ణపూరంబు దోచె
సగముమెడయందు ముత్యపునరులు పరఁగె
గంకణము లొక్కకేలను గ్రాలుచుండె
గటిసామున రక్తాంశుకంబు మెఱసె
వేయవేటికి వామంబు వెలఁదియయ్యె.

నంతవెఱ గంది దరహాస మాచరింపఁ
బిల్ల తెమ్మెర కూనలుఁ మెల్లజాతె
పట్టదంబుల యుక్యతుల్ నన్నగిల్లె
చూతకళికలు చిటికెలో సురిగిపోయె
గమ్రకలకంఠగుతములు కడలువట్టె
రక్తపల్లవ జాలంబురహి దొలంగె
ప్రకృతిసాభాగ్య మంతయుఁ బాసిపోయె
దనరుపులితోలు, రుద్రాక్షదామకములు,
సర్పభూషలు, గరళంబు చంద్రరేఖ,
కటిసగంబున విలసిల్లుకావి చీర,
కంఠహారంబులును, బైడి కంకణములు,
కర్ణ పూరంబు, కన్నుల కాటుకయును,
మాయ మయ్యెను జిత్రమా మహిమతోడ
నాడురూపును మగరూపు నంతరించి
చంద్రసూర్యానలద్యుతి శబల మగుచు
నప్రతర్క్యంబు దుర్నిరీత్యంబు నగుచు
రక్తశుక్లప్రభావిమిశ్రమము నగుచు
దైపురంబగు తేజంబు దశది శలను
నిండి వెలుగుచు నిశ్యమై సలిచియుండె
విశ్వమోహన శృంగార విలసితంబు
బంధవిచ్ఛేద వైరాగ్యబంధు రంబు
ధ్యానగమ్యంబు దుఃఖవి దారకంబు
జ్ఞానలభ్యంబు సచ్చిదానంద దంబు
ప్రకటశివశక్తి సమరసత్వంబు దెలుపు
సత్ప్రకాశంబు వర్ణింపఁ జాపలమున
సాహసించితిఁ గావున సరసులార!
కృపను గుణమునె గొనుచు వీక్షింపరయ్య

కుట్టాన్ తల్లి పేరు మంగమ్మాళ్. ఆమె మొగములో సౌందర్యము, పాత్రివశ్యము, మార్గ్యము పెనవేసికొన్నవి. ఆమె యమిత శాంతమూర్తి.

నా డేకాదశి. మంగమ్మాళ్ రోజంతయు నుపవాసము చేసినది. రాత్రి పిష్టాహారము తిని దొడ్డిలో చాప వేసికొని పండుకున్నది. కాళ్లవద్ద కుట్టాన్ కూర్చున్నాడు. ఆకు నాకు కదలుట లేదు.

మంగ:—‘నాయనా! ఏకవీర సురక్షితముగా నున్నదా?’

కుట్టాన్:—‘ఊ’

ఇది తల్లి తనకు సిన మొదటి పళ్ళ. ప్రాస్తటిముడియు నకడు తల్లి చూడలేదు. ఆమె దొడ్డిలో చాప వేసి పండుకొని పుత్రునికై కబురంపినది. అతడు వచ్చి కూర్చున్నాడు.

మంగ:—‘తల్లి తండ్రి లెవముగా నున్నారు. ఆమె భార మంతయు మనదే సుమా. చాల సుకుమారి. చదువుకొన్నదట. నీకు తెలిసియే యుండును. ఆమెను ప్రేమగా చూతువు గదా! భార్యార్యులు మీకు నేను చెప్పవలయునా! నీ వన్న నామెకు ప్రేమయేకదా?’

కుట్టాన్ లజ్జావనతుడై ‘ప్రేమయే’ అన్నాడు. ఈమాట కుట్టాన్ నోటినుండి యతనికి తెలియకుండ వచ్చినది. కుట్టాన్ తనలో ‘ఆమెకు నేనన్న ప్రేమ యున్నదా?’

అనుకున్నాడు. పూలదండసంగతి జ్ఞాపకము వచ్చినది. కుట్టాన్ ప్రసంగము మార్చి తలంచు కుని, ‘అమ్మగారూ! మీ రిచ్చటికి వచ్చి యెన్నాళ్లయినది? రామనాథములో నాయనగారెట్లున్నది తెలియుట లేదు. వీరభద్ర భట్టరు గారు త్తరములు నాకు చూపించక కబురులు మాత్రము చెప్పుచు’ నన్నాడు.

మంగ:—‘నీవు మా కొక్కడవే బిడ్డవు. తండ్రి! నీకు చెప్పరాదని రాహస్యము లేము. డును నీతండ్రికి? నీవట్లనుకొన్నచో నడుగుము. భట్టరుగారు నీకు త్తరములు చూపించెద రనుకొందును.’

కుట్టాన్:—‘అమ్మా! అది కాదు నాయుద్దేశము. బూతేమయు తెలియుట లేదనియే. నిన్ను చూడలేకుండ నేనుండలేను.’

అకారణముగ మహావీరుడైన కుట్టాన్ కనులవెంట నీరు కారెను. ఒకబొట్టు మంగమ్మాళ్ పాదముపై పడెను. మంగమ్మాళ్ గ్రహించెను. లేచి కూర్చుండి కుమారుని కాగిలించుకుని చెక్కిలిపై ముద్దిడుకొనెను.

కుట్టాన్ హృదయ మతని తల్లియెడల సతికోమలమే కాని యిప్పటి అతని యీ బాష్పములు పూర్తిగా దన తల్లియెడల గల ప్రేమచేతనే వచ్చిన వనుటకు వీలు లేదు. కుట్టాన్ తన వంచితప్రేమతలంచుకుని తలంచు కుని దీనుడైపోయినాడు. ఆదీనతయే యీ

మాటలలోను వ్యాపించినది. మంగమూళ్ కోగిలివదలెను.

కుట్టాన్:—‘అమ్మా! గాలి లేదు. వినరనా?’

మంగ:—‘తండ్రీ, వద్దు. ఏకవీరనుకూడ తీసికొని రాకపోతివా? పిల్లనుకూడ చూచెడిదానను. ఏమైన చిక్కినదా?’

కుట్టాన్:—‘ప్రయాణము కష్టమని తీసుకుని రాలేదు.’

కోడిలినిగూర్చి కుమారుడు డుత్సహముగ మాటలాడుట లేకని మంగమూళ్ గ్రహించినది. యథార్థము పుత్రునినుండి లంగవలయునని తలంచినది.

మంగ:—‘నాయనా! ఏకవీర సీమాటలకు సమాధానము చెప్పనా? నీవు పలుకరించిన సూరకుండునా?’

సమాధాన మేమి చెప్పవలయునో కుట్టాన్ కు తెలియలేదు.

మంగ:—‘నాయనా! మీరిరువురను సుఖముగా నుండ చూచుటకన్న మా కేమి కావలయును? నాకు నలువది దాటినవి. ఇంకెన్నాళ్లు బ్రదుకుదును? నీకడుపున నొకకాయ కాచినచో చూచి పోయెదను.’

కుట్టాన్ కంఠములో నాపరాని శోకముండగట్టి గిరగిర తిరిగినది.

మంగ:—‘నాతో చెప్పవచ్చును తండ్రీ! చెప్పము. మీరు సుఖముగా నున్నారా! చెప్పము.’

కుట్టాన్ గొంతుకనుండి మాట పెగుల్చుకుని, ‘సుఖముగానే యున్నాము. అమ్మా! అట్లడిగెద వేల’ యన్నాడు.

తల్లిని వదలిపెట్టిన తరువాత కుట్టాన్ మేడమీద పోయి పండుకున్నాడు. పండుకొన్నప్పటినుంచియు నొకటే యాలోచన. ‘అందఱును నేకవీరను ప్రేమించు మనుచున్నారు. వీ భూతి యదే మాట. ఇచ్చటకు నచ్చిన తల్లియు నదే మాట. ఇంక లో నేదో హాస్యమున్నది. నేను ప్రేమించిన స్త్రీని వదలిపెట్టి బలవంతుముగా నా మేడకు కట్టిన స్త్రీనా ప్రేమించవలె! నా కష్టముగట లేదు. ప్రేమించుట, ప్రేమించకపోవుట యనునది నాస్వాధీనములో నున్నదా? ఎవరిస్వాధీనములో నున్నది? భగవంతుని స్వాధీనములో నున్నది. ఏ భగవంతుని స్వాధీనములో నిది యున్నదో యాభగవంతుడే నాకీ స్త్రీని తెచ్చి పెట్టిచేసెనుకదా! భగవంతుడు కాదు. నాకిండ్లి చేసినాడు. భగవంతుని యిచ్చ లేనిది నాతండ్రి యెవరు చేయుటకు? ఈ స్త్రీకిని నాకును సంబంధ మేమున్నది? ఏమియు లేకున్న మేమిరువురము భార్య భర్తలుగా చేయబడుట యెట్లు? పూర్వజన్మములలో నే సంబంధ మున్నదో?’

భావనా సోపానములలో నేసోపానము మీదనో యొరిగి కుట్టాన్ నిదురించినాడు.

తెల్లవారినది. ప్రాకృతి యనంతకాలము నుండి ప్రతియుదయమున నెల్లు ప్రకాశించుచున్నదో యట్లే నేడును బాల సూర్యుని

యరుణబింబము మొగమున కుంకుమబొట్టుగా దిద్దికొని ముసలి ముత్తైదువవలె ప్రకాశించినది. ఆమె మంజీరధ్వనులవలెనే పక్షుల కల కల ధ్వనులును తోచినవి. నిదుర మేల్కొంచి కాల్యకృత్యములు తీర్చుకొని పుణ్యస్త్రీలు గోమయంబులకై పొరుగింటి గోస్వామి గృహములకు పోవుచుండిరి. నాగళ్లు కట్టి కాపులాకు మళ్లుడున్నట్లకై పోవుచున్నారు. ఆ బాలలో సాబాలునకై బుడుతలు చిన్ని చెంబులు పూని, పాలు తీయు తండ్రులకు దగ్గరగా నిలుచున్నారు. కొందఱు చిఱుతుకలు ఇంటిముంగిళ్లు రంగవల్లులు తీర్చు తల్లులపయ్యెడకొంగులు పూని యేడ్చుచుండగా దల్లులు వారిని వీపులపై పండుకొన బెట్టుకుని రంగవల్లులు తీర్చుచున్నారు. పాలు పితుకుచుండగా గృహస్వామి దూరముగా కట్టివేసిన యాదూడలు పలు పులు మెడ నొరుసుకొనగా తల్లి పొదుగుల దగ్గరకు మెడ చాచగా పెనగులాడుచుండెను.

పరమేశ్వర సముద్రము పల్లెటూరు గాన ప్రాతఃకాలమున నింత యందముగా నుండెను. కుట్టాన్ నిద్రలేచుట తోడనే పుణ్యస్త్రీల ముఖారవిందములు తోచినవి. కుట్టాన్ కాల్య కృత్యములు నిర్వర్తించుకొనెను.

వచ్చినప్పటినుండియు కుట్టాన్ తన ప్రియురాలిని చూడవలెననియే ప్రయత్నము చేయుచున్నాడు. నేడు ప్రొద్దునలేచిన తోడనే యతని కా భావ మంత వడిగా నున్నట్లు లేదు. అతనిభావ మింటివద్ద నేకవీర యేమి చేయుచున్నదో యని పోయినది. తనకు తెలియకుం

డ నేకవీరతనహృదయములో నింతదూరమెట్లు వచ్చినదని యచ్చెరువైనది కుట్టానునకు. కుట్టాన్ తనప్రేయసియింటికి పోద మనుకున్నాడు. బాగుండ దేమో యని సందేహించినాడు. ఊర కే చూచి వచ్చుటలో తప్పేమున్నదని నిశ్చయించుకున్నాడు. అప్పటికి కొంచెము ప్రొద్దెక్కినది.

కుట్టాన్ వారి యింటికి వెళ్తుననికి మినాక్షీ నిన్నసాయంత్రము బద్దకముచేత దండ గ్రుచ్చకుండ నిదురపోయిన మల్లెపూలు బాగుగా విశిలిపోయినవి, చావడిలో గూర్చుండి దండ గ్రుచ్చుచున్నది. కుట్టాన్ నేడు మరల నామె యందము చూచి గుండె చెదరి పోయినాడు. మినాక్షీ తనప్రియుని చూచినది. చేతిలో నున్న దండ వదలిపెట్టి సభాష్మాక్షియై యింటిలోనికి పోయినది. మినాక్షీ తల్లి పచ్చి, 'ఓహో! నేతుపతి! నాయనా! ఎప్పుడు వచ్చితివి' అని చాచి తెచ్చి పరచినది. కుట్టాన్ అవనతవదనుడై యానీనుడైనాడు. మినాక్షీతల్లి 'నీభార్యక్షేమముగ నున్నదా? నీపెండ్లికిమమ్మ పిలిచితివైన గాదు. పేదవాండ్రము. మమ్మెందులకు పిలిచెదవులే' అన్నది. ఆభాగ్యశాలినికి ఈమాటలు కుట్టాన్ హృదయములో పరశుఘాతము లగునని యేమి తెలియును? ఆమె మరల 'మామినాక్షీకి మంచినంబంధ మెక్కడనైనను చూచిపెట్టుము తండ్రీ; నీవు తలచుకొన్నచో నది యెంత నేపు? వెదకి వెదకి వారి పని యగుచున్నది. వా రూరిలో లేరు. సంబంధముకొరకే వెళ్లినారు. రాజవల్లిపురము కావ

లయు పోయినది' అన్నది. కుట్టాన్ బుద్ధి పరిభ్రమించుచున్నది. చివరమాట లతనికి వినంబడలేదు. 'లేవు మాఘమాసములో నెత్తైనను పెడ్లి చేసి తీరవలెను. ఇప్పటికే చాలకాలము దాటిపోయినది. నీవే మాకల్లుడవు కావలసినది. మే మంత నోము నోచుకొనవలదా? అందని ప్రానిపండ్ల కట్టలు చాచుటని యన్న దామె మరల. కుట్టాన్ వంచినతల యెత్తలేదు. మీనాక్షి తల్లి యమాయిక హృదయ. భారత దేశములో నిట్టి పిచ్చిశిల్లు లెంతమంది? కొంత నే పయన తిరువాత కుట్టాన్ లేచి నిలంబడెను. నాల్గువంకల చూచెను. మీనాక్షి తన కెక్కడను కన్పించనే లేదు. అడుగులు లెక్కపెట్టుచు కుట్టాన్ బయటికి వచ్చెను. ఆనాడు సాయంత్రము తన తల్లివద్ద సెలవు తీసుకొని కుట్టాన్ మధురకు ప్రమాణమై పోయినాడు.

౧౧

మధురకు కుట్టాన్ చతుర్దశి యుదయమునకు చేరెను. ఆనాడు చతుర్దశి మిగులున్నది. అప్పటి కమావాస్య గడియలు వచ్చినవి.

కుట్టాన్ బండి దిగిన వెంటనే యంతఃపురమునకు బోయెను. ఏకవీర పడకగదిలో కుట్టాన్ మంచముపై శయనించి యేదో యాలోచించుకొనుచుండెను. కుట్టాన్ వచ్చిన వెంటనే మంచము దిగి పజ్జ హైమపాత్రతో నుంచిన నీళ్లతో కుట్టాన్ పాదములు కడిగి బంగారుపువ్వులతో దళితళలాడు తనచీర

కొంగుపెట్టి యాపాదములు తుడిచెను. కుట్టాన్ ఇది యంతకు పూర్వమైన నామెను వినరి కొట్టెడువాడే కాని యపు డేమియు ననలేదు. ఏకవీర లేచి నిలంబడినది. అవనతవదన. కాని యామె చెక్కిళ్లనుండి యొత్త నేపటినుండియో సంతతధారగా బాష్పములు స్రవించుచున్నవని కుట్టాన్ నకు నామె వదనము చూచిన వెంటనే తెలిసినది.

కుట్టాన్ కొంచెమునే పాగి, 'ఏకవీరా' యని సంబోధించినాడు. వివాహ మైన తరువాత నాల్గునెలలలో కుట్టాన్ ఆమెను సంబోధించుట కిదియే మొదటిసారి. ఆమాట వినిన తోడనే యామె మేఘగర్జనము విన్న రాజహంసివలె బెదరి నేలపై బడిపోయినది. ఆమె యొడ లుత్పలక మైనది. అమందవాయువునకు గదలిన కదళివలె యామె నిలువెల్లి వణికి పోయినది. ఆజానునీర్ఘంబులై హరిన్మణిమయ స్తంభంబులకు గులస్వాములైన తనచేతులతో కుట్టాన్ ఏకవీరను నేలపైనుండి లేవదీసి తన యెదుఱొమ్మన కడుముకొనెను.

ఏకవీర మహదానంద సముద్రములో దేలిపోయినది. కాగిలి వదలిపెట్టి కుట్టాన్ నిశ్చలముగా నిలుచుండి ఏకవీరమోముపై దృష్టి నిలిపి యిట్లు మొదలుపెట్టినాడు: 'ఏకవీరా! నిన్నిట్లు నేను సంబోధించనే నీవు మహానంద మనుభవించితివని నేను గ్రహించితిని. నిన్ను నేను కాగిలించుకొనిన నీవు పొందిన పారవశ్యమును చూచితిని. నీవు నన్నింత ప్రేమించుచుంటివని యిదివరకు నాకు తెలి

యదు. ఏదో కొంచెముగా ప్రేమించుచుంటి ననుకొంటిని గాని యింతగా నని తెలియదు. ఇంతకు నీవెంత మంచిదాననో నే నంత మంచి వాడను గాను. నీవు నాయెడ జూపించుచున్న ప్రేమలో వెయ్యిభాగమైన నీయెడల నేను ప్రేమ చూపించుట లేదు. నేను చూపించలే కున్నాను. నిన్ను నేను ఏకవీరా యని పిలిచి నది ప్రేమచేత గాదు. మన మిరువురమును నీ జన్మలో నిట్లొకయెడకు ద్రోయబడినాము. నీయెడ నాకు ప్రేమ లేదని క్రోధ మున్న దను కొందువా? అదియు లేదు. నీయెడ నా కెట్టి భావమును లేదు. కాని యొకమాట. ఈజన్మకు మన మిరువురమును భార్యభర్తల మైనాము. నేను కష్టపడి నిన్ను ప్రేమించుటకు బ్రయత్నించెదను. ఆప్రయత్న మెన్నట్లు పట్టనో నేను చెప్పలేకున్నాను. నెలయయిన దాటక మునుపే నిన్ను ప్రేమించవచ్చును. కాదా, పదిసంవత్సరములు పట్టవచ్చును. నేను నిన్ను ప్రేమించక పోయినను ప్రేమించినను, నీవే నాకు భార్యవు. ఈగొంతులో ప్రాణమున్నంతవరకీ శరీర మన్యాయతలము చేయను. నీకు వాగ్దానము చేయుచున్నాను. ఈమాటల వలన నీకు బ్రయోజనము లేదు. కాని నీకు నాప్రేమను గురించి యనుమాన ముండవచ్చును గాని, నా ధర్మవర్తనమును గూర్చి యనుమాన పడవద్దని చెప్పుచున్నాను. నీప్రేమ నాయెడ లేనపుడు నీధర్మమును గురించి నా కేల యందువా? అది కాదు. నీయెడ నేను ప్రేమ

సాధించెదనని చెప్పుచున్నాను. నాయందు దయయు, నమ్మకము నుంచుము.'

'ఇంతకు గారణము చెప్పెద వినుము. మా మేనమామలయూరు పరమేశ్వర సముద్రముని యెటుగుదువుగదా. మన వివాహమునకు పూర్వ మామూరిలో మా మామగారి యింటి దగ్గరగా నొక యిల్లున్నది. వారు పేదవారు. మీయంత కాని, మాయంత కాని ధనవంతులు కానే కారు. వారి కొక కుమార్తె యున్నది. ఆమె పేరు మీనాక్షి. ఆమెను నేను, నన్నా మెయు ప్రేమించితిమి. నాయుప్తమునకు వ్యతిరేకముగానే నాకు నిన్ను వివాహము చేసిరి. నేను మొన్న వెళ్లినది పరమేశ్వర సముద్రమునకే. ఆమెకు వివాహము కాబోవుచున్నది. నైనచిత్రము. మన మేమి చేయగల్గుదుము? ఆమెమీద నా కున్న ప్రేమను పూర్తిగా నాశనము చేసెదను. అప్పుడు నీమీద ప్రేమ మెచెదను. నీ వేమియు ననుకొనకుము. ఈ రహస్యములు నీకు చెప్పకుండరా దనిపించినది. చెప్పితిని. ఎవరియెడల నెవరికి శ్రేమ యున్నదో యెట్లు తెలియును? నీవు నన్నింతగా ప్రేమించుటచేత ననుకొనుచున్నాను, నీవు నన్నే ప్రేమించితివని. ఇదివర కెవ్వనియెడ నైన నీప్రేమ ప్రవహించెన యేని యీ మనవివాహము నీ కెంత కష్టముగా నుండును! నాస్థితి యట్లే యనుకొను'.

ఏకవీర కన్నులలో పిచ్చిచూపు లేర్పడినవి. ఏకవీర నిలుచుండ లేకపోయినది. కుట్టానిది గ్రహించి యామెను నెమ్మదిగ మంచము

పైన పరుండబెట్టి చెంబులోని నీర మామెమో
మున చిలకరించి పైయుత్తరీయముతో విసరి
నాడు. ఆమెశిరస్సు తనతోడపై నిడుకొన్నా
డు. ఇదంతయు కుట్టాన్ నిర్వాజముగ జేసిన
షని. ఏకవీరకు దెలివి వచ్చినది. కన్నులు తెర
చి చూచునరికి తనతల కుట్టాన్ తోడపై
నున్నది. తొందరగా లేచి యేకవీర మంచము
దిగబోయినది. కుట్టాన్ కూర్చుండ బెట్టి
నాడు. కుట్టాన్ మరల నిట్లన్నాడు: 'నా కొక
మిత్రుడున్నాడు. అతనిపేరు వీరభూపతి. అత
డు మన యింటికి తరుచుగా వచ్చుచుండును.
అంతఃపురములో నున్న నీ వతనిని చూచుటకు
వీలు లేదు. అతడు చాల మంచివాడు. నాయీ
సంగతి యంతయు నతనికి తెలియును. అతడు
చెప్పినాడు, నాకు మీనాక్షిపైగల ప్రేమ యం
తయు నీవైకి త్రిష్వమని. నా కీభావము కలిగిం
చినది యతడే. అతనియెడ నే నెంతయు గృత
జ్ఞుడను.' ఏకవీరకు వీరభూపతి యెవరో యెట్లు
తెలియును? కుట్టాన్ తన స్నేహితుడని చెప్ప
చున్నాడు. కుట్టాన్ ఆగి మరల చెప్పచున్నాడు:
'ఏకవీరా! నే చెప్పవలసినదంతయు జెప్పితిని.
ఇంకేమి చెప్పమనెదవు? నీయెడలనాకు కోపము
గాని, ద్వేషముగాని లేదు. నీతో నాకు మాట
లాడుటకును సందేహము లేదు. ఇంటిలో నం
దజితోడను నెట్లు మాట్లాడుదునో యట్లే నీ
తోడను మాటలాడెదను. నా దొకడే ప్రార్థన:
నాయందు నీ కిష్ట చేంతప్రేమ యున్నదో
యాప్రేమ తగ్గినీయకుము. ఏకవీరా! నామా

టలు చాల కఠినములుగా నున్న వనుకొనియె
దను. ఏ మందువు?'

ఏకవీర తన రెండుచేతులు కుట్టాన్ మెడ
చుట్టు వేసి తల యతని భుజములమీద నాన్చి,
'ఇష్టజే ప్రేమించుము. ఇష్టజే ప్రేమించుము.'
అని యేడ్చినది.

ఏకవీర యీమాట లెందు కన్నదో
యామెకే తెలియదు. 'ఊరకున్న బాగుండె
డిది' యని తరువాత మనస్సులో ననుకున్నది.

కుట్టాన్:—'నాచేత నగుటలేదు. ఏమి
చేయుమందువు? క్షమించుము. అయినను
నీ కేమి లోప మున్నది? నీతో మాటాడుదును.
ఎవరికిని మననిజ్ఞప్తి తెలియుటకు వీలు లేదు.'

కుట్టాన్ అంతింతకు నిశ్చలుడై పోయినాడు.
అతని కనులలోనుండి బాష్పములు పోయినవి.
పలుకు లంతింతకు కఠినము లైనవి. అతడు
లేచి ద్వారమువరకు వెడలినాడు. ఏకవీర
పోవుచున్న యతని యడుగుల వైశ్యము
చూచినది. మాటాడలేదు అతడు ద్వారము
వరకు పోయి తలుపు తెరచి బయటికి పోబోయి
నాడు. కాలాడలేదు. వెనుక తిరిగి చూచినాడు.
ఏకవీర పోయి యతని రెండుచేతులును పట్టు
కున్నది. ఏకవీర కన్నుల వెంట బాష్పము
లోడుగట్టెను. అతడు 'ఏకా! చెప్పితినికదా,
నీవద్దకు వచ్చునపుడు శిశుద్ధమైన హృదయ
ముతో వచ్చెదను. అచ్చమైన ప్రేమ కోర
దగిన దానవు, వ్యామోహమునకై వాంఛిం
చెద వెందుకు' అని గడప దాటిపోయినాడు. ఏక
వీర మంచముపై బడిపోయినది. ఆమె హృద

యములో 'ఆరంజే విరుంబు-ఆరంజే విరుంబు' అని ధ్వని మ్రోగుచున్నది.

౧౨

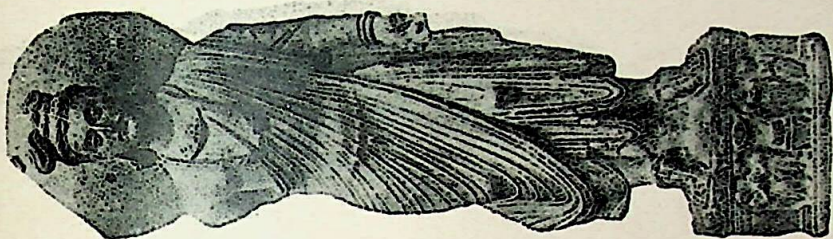
కుట్టాన్ భోజనము చేసి తనగదిలోనికి పోయి యొక భూర్జపత్రము తీసి దానిపై 'పరాభవనామనంవత్సర వైశాఖ బ ౧౫' అని వ్రాసినాడు. ఆయాకు మంచిగందపు చండుకాయపెట్టిలో పూర్వము తాను మీ నాక్షీ ప్రేమచిహ్నములు దాచిన దానిలో దాచినాడు.

నా డమావాస్య యగుటవలన పాతశాలకు సెలవు. ఏమియు దోచలేదు. బండి కట్టించుకుని వీరభూషణి యింటికి వెళ్ళినాడు. వీరభూషణి యింటివద్ద లేడు. రాజవల్లిపుర మేగినాడట. వీరభూషణి ప్రక్కనున్న యింటిలో నొక యుత్తర మిచ్చి పోయినాడు. అందులో వీరభూషణి తనతండ్రి యుత్తరము వ్రాసిననియు, వివాహమున కే వలె తోచుచున్నదనియు, నెట్లైనను నైదారునెలలవరకు మరల వచ్చుటకు వీలు లేదనియు, జ్ఞాపక ముంచుకొన వలెననియు వ్రాసియున్నాడు. మిత్రవియోగము సేతుపతికి దుర్భిర మనిపించినది. కుట్టాన్ ఇంటికి పోయినాడు. తనగదిలో పుస్తకము లన్నియు సర్దినాడు. ఎంత సేటికి ప్రొద్దుపోలేదు. పండుకొని నిదురకై ప్రయత్నించినాడు. నిదుర రాలేదు. కొంతకాల మైన తరువాత లేచి స్నానము చేసి యల్పాహారమును తీసికొన్నాడు. ప్రొద్దు వాటారినది.

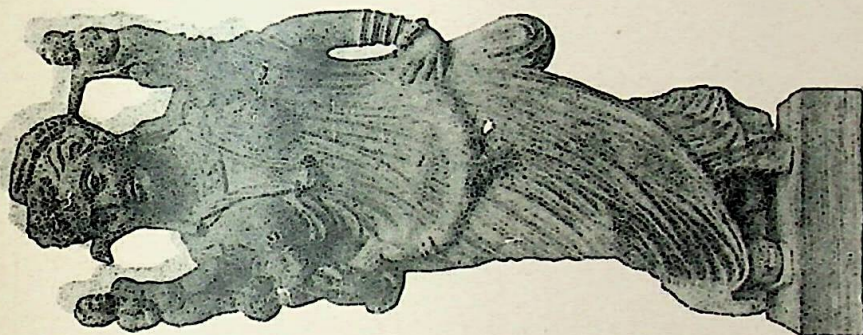
కుట్టాన్ పూలతోటలో తిరుగబోయి, నిత్యపరిపోషణముచేత నిండుగా వికసించి యున్న పూచోటలోకూడ నానందము కన్పించక, తిరుమల నాయకుని చూచి వత్తునని పోయెను.

ప్రొద్దు క్రుంకవచ్చినది. ఏకవీర పూచోట లోనికి పోయినది. పెంపుడులేడి వెంట వచ్చినది. ఎఱ్ఱగన్నేరు మొగ్గలు త్రుంచి యేకవీర లేడిపిల్ల కందించెను. అది రెండు కొఱికి తల యాడించుకొనుచు దూరము పోయినది. ఏకవీర దోసిలిలోనున్న తక్కిన మొగ్గలు నేలపై బోసినది. ఏకవీర మంచి పనినేరుపరి. పూమాలలు వినిర్మించుటలో నామేశక్తి యనన్య ప్రాప్తము. గన్నేరులు, మందారలు, మల్లెలు, జాజులు కోసి యామె యొక దండ గ్రుచ్చినది. ఆదండ చిత్ర మేకవీరకే తెలియును. దండ యిటు లాగిన చిన్నది, యటు లాగిన పెద్దది యగును. చిన్న దైనప్పుడు జాజులు, మల్లెలు నెడమై మందారలను, గన్నేరులను మూసి వేయును. పెద్దదిగా నున్నప్పుడు పూవులు కనబడును; దండ సన్నగా నుండును. ఈ దండ నెవరికి చూపించకుండా నేకవీర తీసికొని పోయి తనగదిలో దాచుకొనెను. ఆనాడు ఏకవీర చిత్రముగా నున్నది. ఆమె మొగము తొల్లిటివలె మిక్కిలి ప్రకాశించున లేదు, శోకముచేత కలుషితము గాను లేదు. ఆమె పుష్ప మూసపు నదివలె పుష్పయు గాక కృశయుగాక, యొండుచేత గోధుమవన్నె గలదియు గాక

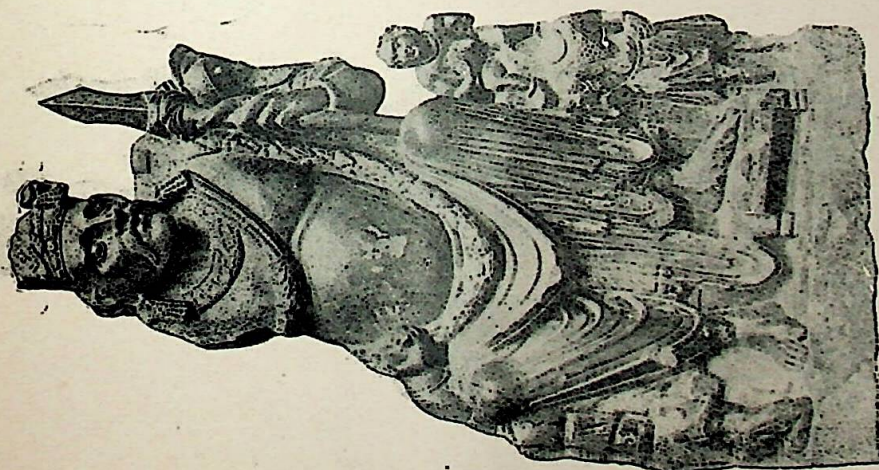
లాహూరు సెంట్రలు మ్యూజియమునందలి చిత్రములు*

.3 బోధినత్తుడు

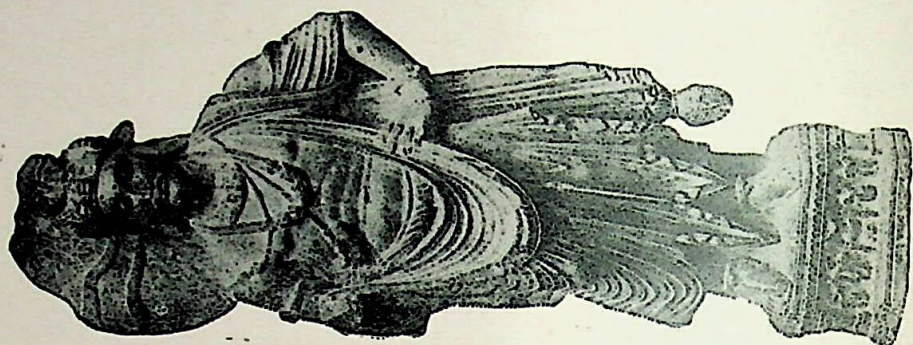

౨. హరితి (కుశేరపత్ని)

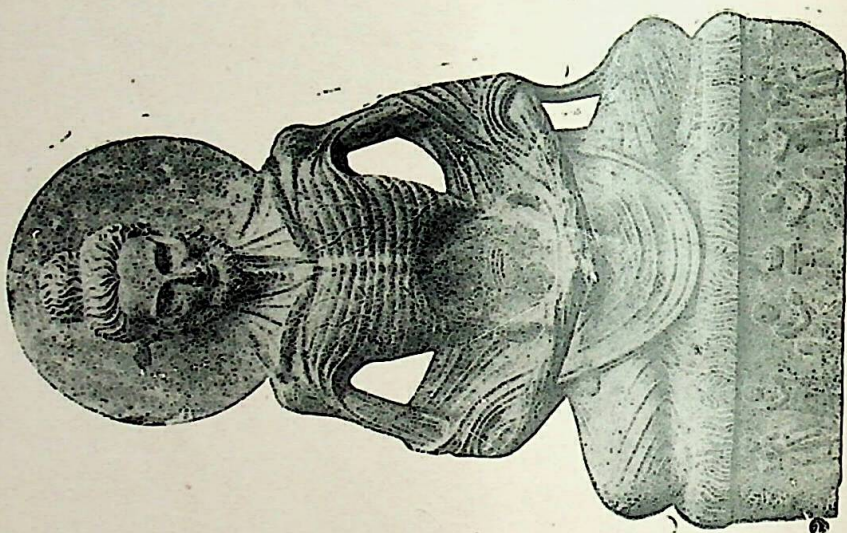

౧. కుశేరుడు

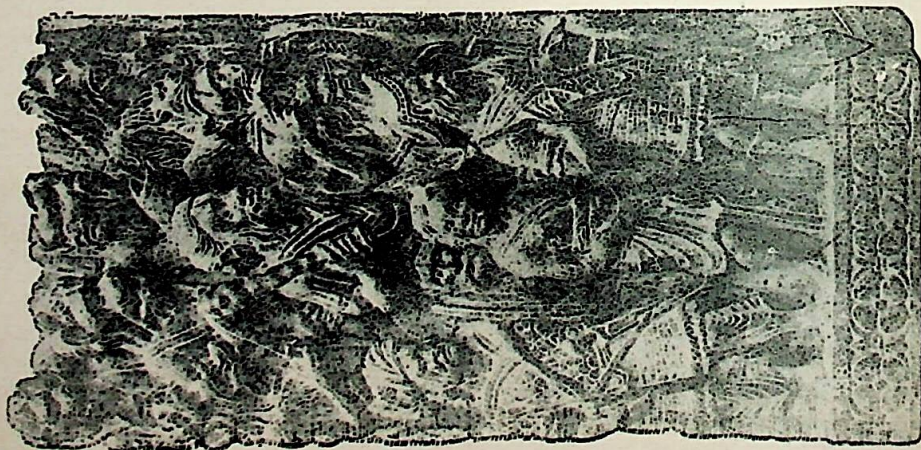
* ఇవి గాంధారవిధానము ననుసరించిన గ్రీకో-బౌద్ధశిల్ప చిత్రములు.

౬. బోధనత్వర్త

౭. గౌతమీ (తపశ్శుడు)

౮. మారపైసము

కొబ్బరినీళ్లవలె సతిశబలయు గాక, యిప్పుడే వికసించి సంపూర్ణశోభతో చెలువారని, పూర్తిగా వడలిపోయి శోభాహీనముగానినవ మల్లికవలె ప్రకాశించినది. ఆమె నిటాలమున కస్తురిబొట్టు సెగకన్నుగా, తలపై రావిరేక చంద్రవంకగా, నిటాలస్వేదబిందువు శిరస్థ గాంగర్పురము చెమ్మగా, నామె పాఞ్చతివలె ప్రకాశించినది.

ప్రాద్దు గ్రుంకినది. వైఁదైపులినములనుండి తిరిగి వచ్చిన కుట్టాన్ భోజనము చేసి రాత్రి చాల ప్రాద్దుపోవువరకు నేదయె చదువు కొనుచుండెను. రాత్రి జామున్నర యైనది. ఏక వీర యొకదాసిని పిలిచి, 'మహారాజును నేను పిలిచుచుంటినని చెప్పుము.' అన్నది. అది బయటకు వచ్చి యందఱు దాసీలలో కలవరము కలిగించినది. ప్రాద్దున స్వామి పరమేశ్వర సముద్రమునుండి వచ్చినవెంటనే యంతఃపురము లోనికి బోయెను. ఇప్పుడీవర్తమానము. అందఱు నాశ్చర్యపోయిరి. ఇదివరకు వారనుకొనిన నన్నియు నయథార్థములా యేమి? భార్య భర్తలకు చాల ననోద్యమమున్నదివలె నున్నది. మొన్న దండ చీలికలై నేలపై నుంట యేమి? దానికి బ్రణయకోపార్థములు కలిపింప బడినవి.

పనికితై కుట్టాన్ గదివద్దకు పోయి నిలంబడినది.

కుట్టాన్ తలుపుకదలిక విని, 'ఎవరు వారు' అన్నాడు.

దాసి 'బాబూ! అమ్మగారు—రమ్మ నుచున్నారు' అన్నది. కుట్టాన్ మఱుమాట లేదు. పుస్తకములు మూసి యంతఃపురములోనికి పోయినాడు. అతడుపోయిన దారియంతయు ప్రశస్తమైన కస్తూరికా వాసనలు గుమగుమ లాడినవి. అంతఃపుర సేవకురాండ్రు నిస్తబ్ధులు, సాశ్వర్యలై పోయినారు. రాతిరి రెండు జాములైనది. గదిముందు పడుకున్న బాలసారంగి కనులు మూసికొని నడుమ నడుమ నెమరువేయుచు నిదుర పోవుచున్నది.

కుట్టాన్ పోయి గదిలో మంచముపై గూర్చున్నాడు. ఏకవీర నిలుచుండి తల వంచుకుని పూలదండ తీసి దీర్ఘమును, సన్నదియు నైన మాలనొక సూత్రాకర్షణముచేత హ్రస్వమును, చిక్కనయు చేసి, మరల దీర్ఘకరించి, యతనివంక తల యెత్తి భావాభిరామముగ జూచెను.

కుట్టాన్:—'ఇది యెవరు కూర్చిరి?'

ఏకవీరకనులలో నామెయే యది కూర్చినదని స్పష్టపడినది. ఏకవీర మాలను హ్రస్వీకరించి కుట్టాన్ మెడలో వేసెను. కుట్టాన్ బాగున్నదని కుడిచేతితో దానిని మెడలో సద్దుకొనెను. వ్యతిరేకసూత్ర మజ్జతముగ జేతికి తగిలి సూత్రము పొడుగైపోయెను. జాజులు, మల్లెలు, గన్నేరులు, మందారలు విడివిడిగా నై పోయినవి. ఇరువురు చెరియొక శయ్యపై నిదురించినారు.

రాతిరి చాల ప్రాద్దు పోవువరకు నిదురలేమి నారక్తమంజులములైన విశాలనేత్రములతో, దీర్ఘ నవీనపుష్పమాలికాలంకృత వక్షస్థల

మ్ముతో బయటికి వచ్చిన కుట్టాన్ ప్రభువును చూచి యందఱు పనికితైలు చకితనేత్రలు, సస్మితాస్యలు, లజ్జాదరహాసాధరలు, ససంభ్రమ దత్తమార్గలు నైనారు. ఉద్దేశ పూర్వక కృత కృతక మందహాసాననాంచల యేకవీర వారిని మరింత కలవరపెట్టినది. అసంస్కృతభావలు వారామెమొగమున నిగూఢ విచార ముద్ర తెలియజాల రైరి.

రోజులు గడచుచున్నవి. నెలలు దాటి పోవుచున్నది. ఋతువులు వెనుకబట్టుచున్నవి. కుట్టాన్ లో మార్పు లేదు. రోజులు గడచిన కొలంది ఏకవీర యొడలినుండి యొక్కొక్క నగ యుత్సర్జించుచున్నది. కొన్నాళ్ల కామె మెడలో మంగళసూత్రము, నల్లపూసలు దక్క నేమియు మిగులవేమో. ఏకవీర యంతంతకు స్వచ్ఛదేహ యగుచున్నది. పాలిపోయి యామె దేహము తెల్లబడుచున్నది. కనులు నగము మూతలు పడి క్రొత్తయందము విరజిమ్ముచున్నవి.

కుట్టాన్ దినదినము మంచి గండపు చందుకాయపెట్టి తీయును. దానివంక నూరకే చూచును. ఆభూర్హపత్రముమీద తాను వ్రాసినది చదువును. రోజులు లెక్కవేసి కొనును. తనహృదయము పరీక్షించుకొనును. మార్చేమియు లేదు. అది తనపెట్టిలో నుంచి యేదైన పుస్తకము తీసిచదువును. పాఠశాలకు పోవును. సాయంతనములయందు వైఁగై యిసుక తిన్నెలమీద నొంటిగా గూర్చుండును.

ప్రాద్దు గుంకిన వెంటనే యింటికి వచ్చును. మనస్సు పరమేశ్వరసముద్రములో, దేహము మధురలో.

ఏకవీర కనంబడినపు డేదియో పలుకరించును. అది యూరకే పలుకరించవలెనని పలుకరించినట్లు కనంబడుచునే యుండును.

౮౩

తిరుమలనాయకు డెంత మిశ్రుడైనను రాజ కుమారుడు. స్నేహితుడైన నేమి, కుట్టాన్ కన్న గొప్పవాడు. అతనితో మైత్రి యుండ వచ్చును గాని పరస్పర హృదయావేదనలు బయ్యెరచుకొనుటకు వీలు లేదు. పగల్గె నతనితో కాలము గడపుటకును వీలు లేదు. ఏకవీర యిట్లున్నది. అతనికి నామెకు నేమి సంబంధము? స్నేహితునివలె మాట్లాడునా? హృదయప్రేమ పంచుకొనునా? అందుచేత కుట్టానునకు రోజులు గడవలేదు. తెల్లవారి నది మొదలు ప్రాద్దు గుంకుట యెట్లు? దినము లంతంతకు దుర్భరము లై పోయినవి.

కుట్టాన్ మరల వీరభూపతి మధురకు వచ్చినచో బాగుండుననుకొన్నాడు. తన కేమి? దళవాయి కుమారుడు; తిరుమలనాయకుని మిత్రుడు. సంపూర్ణ ప్రయత్నము చేసినాడు. స్థానాపతి మాఘమాసములో చనిపోయినాడు. స్థానాపతియు, కణక్కమును పారంపర్యముగా వచ్చు నుద్యోగములు కావు. అందు చేత నాస్థానమునకు వీరభూపతికై కుట్టాన్ ప్రయత్నించి సాధించినాడు. క్రొత్తలెక్కలు

చైత్రమాసముతో ప్రారంభమగును. వీరభూషతి యష్టతికి వచ్చి యుద్యోగములో బ్రవేశింపవలెను.

కుట్టాన్ వీరభూషతికి తెలియజేసినాడు. మాఘమాసములో వీరభూషతికి వివాహమునది. వివాహములోననే యాయుద్యోగవార్తయు జేరినది. అందఱును వీరభూషతికి మంచిరోజులు వచ్చిన వన్నారు. వివాహము మహానందముగా జరిగినది.

స్థానాపతి యధికారము రాజ్యములో ప్రధానోద్యోగములలో నొకటి. దానికి జీతము సంవత్సరమునకు పదివేలపన్నులు 'పన్ను' అని మధురనాయకులకాలములో వాడబడు బంగారు నాణెము పేరు.

చైత్రము దరిసినకొలంది కుట్టాన్ కు ప్రాణములు చేరుకున్నవి. వీరభూషతివచ్చును.

వీరభూషతి వచ్చినాడు. ఉద్యోగములో బ్రవేశింపినాడు. వీరభూషతికి పెద్దసౌధ మొక షాసంగబడినది. అతడందులో బ్రవేశించినాడు. చైత్రములో మినాక్షీదేవి కళ్యాణమైనది. వైశాఖము శుక్లపక్ష మైపోయినది. వీరభూషతిభార్యను మధుగకు తీసుకొని వచ్చిరి. కృష్ణపాడ్యమి ప్రమాణమునకు మంచిది. ఆరోజున బయలుదేరదీసి స్థానాపతిభార్యను తదియనాటికి మధురకు తీసుకునివచ్చిరి. ఆమె మధురలోననే యున్నది.

పూర్వపుస్థానాపతి మాఘములో పోయినాడు. మాఘపాల్గుణములు లెక్కలు పేరుకు

న్నవి. వీరభూషతికి చైత్రవైశాఖములు పనిబరువైపోయినది. వైశాఖాంతమునకు పనికొంచెము తెరపియిచ్చినది. వీరభూషతి వచ్చిన క్రొత్తలోననే యింత శ్రద్ధగా పనిచేసినందుకు తిరుమలనాయకుడు సంతోషించినాడు. యువరాజు ముత్తువీరప్పనాయకునితో చెప్పినాడు. రాజుగారికి చెప్పినారు. కుట్టాన్ సంతోషించినాడు. వీరభూషతికి నుత్సాహముగానే యున్నది.

ఒకరోజున కుట్టాన్ నిదుర లేచి కాల్య కృత్యములు తీర్చికొని, సౌధపురోభాగమున నున్న మంటపములో, ప్రాతర్వాయువులు చల్లగా వీచుచుండగా, వచ్చి కూర్చున్నాడు. పురోహితుడు వచ్చి నిలుచుండి, 'స్లవంగనామ సంవత్సర వైశాఖ బహుళ అమావాస్య' అన్నాడు. పంచాంగము చంకను పెట్టుకుని, విభూతిరేఖలు మొగమున మెఱయగా శుక్రకుని వలె నిలుచున్న యాపురోహితుని నిలువున జూచి కుట్టాన్ భగవంతు డారూపమున వచ్చి తన కేదోజ్ఞాపకము చేయుచున్నాడనుకున్నాడు. ఆదిగ్భ్రమలో కుట్టానునకు పురోహితుడు చెప్పిన వారమును వినిపించలేదు. కుట్టాన్ లేచి లోనికి పోయి తనపేటిక తీసి, యందులోని మంచిగందపు చందుకాయపెట్టెను తీసి, యాభూర్జప్రమును తీసినాడు. దానివంక చూచి చూచుచుండగానే యాయాకుపై నొక కన్నీటి బొట్టు రాల్చినాడు. పెట్టెలో నున్న వాడిన పూలచెండు వినరి పారనేయ నుద్దేశించినాడు. మన సొప్పలేదు. మరల నవి యన్నియు భద్ర

ముగా బెట్టెలో దాచినాడు. తొందరగా సంతఃపురములోనికి చనినాడు. ఏకవీర నిరాభరణ సుందరమైన యొడలితో, తెల్లనిచీరతో, గదితలుపు నానుకుని నిలుచున్నది. కుట్టాన్ ఎదురుగా బోయి నిలుచున్నాడు. ఏకవీర కర్ణము తెలియలేదు. లోనికి బోయి మంచపు కోడు నానుకుని నిలుచున్నది.

ఏక:—‘నేతుపతు లెందుకోవచ్చినారు.’

కుట్టాన్:—‘ఏకా. నేడు వైశాఖ బహు శరమావాస్య’

ఏక:—‘సంవత్సరము స్థవంగ. వారము శని.’

కుట్టాన్:—‘నేటికి సంవత్సరమైనది.’

ఏక:—‘పన్నెండునెలలు అని గోడవైపు నకు చేయి చూసినది. ఆగోడమీద నల్లని బొట్టు పన్నెండున్నది. కుట్టాన్ లజ్జావనత శిరస్సుడై నెమ్మదిగా ద్వారబంధముకడకు పోయినాడు. వెనుకనుండి యేకవీర యొక పాట పాడుచున్నది. ఆ పాట ద్రావిడదేశములో నారోజులలో జనులందరు సామాన్యముగా పాడుచుండెడిదే. జనాపవాదభీతుడైన రాముడు నీతను వనములో విడిచిన తరువాత నీతాదేవి దుఃఖించుచున్న మాటలే యాపాట లోని మాటలు. కుట్టాన్ మంత్రరూఢభుజగము వలె కదలలేక పోయెను. వెనుకకు పోయి యామెను గొగిలించుకొనవలె ననిపించినది. ఒకదాసి యేదో కనుగొనుటకు నేకవీరకడకు పోయినది. కుట్టాన్ తన గదిలోనికి పోయి

నాడు. మంచముపై బండుకుని మొగము శయ్యపై నాన్నితానిన్నాళ్లెల బ్రదుకవలెననుకొన్నాడు. మీనాక్షి యేమైనదో! ఆమె నెవరి కిచ్చి పెండ్లి చేసినారో! ఆమెమీద నింకను నాన యెందులకు? నేవకునిబిలిచి, స్థానావతిగారి యింటికి పోయి నేను నేడు వారియింటికి భోజనమునకు వచ్చెదనని చెప్పమన్నాడు. నేవకుడు పోయినాడు.

పెట్టె తెరచి నేతుపతి మంచిగందపు చందుకాయ పెట్టెలోనుంచి వాడు పూలు, గండపుదమ్ము, కస్తూరి తీసి యింకొక చోట నుంచినాడు. ఒక్కభూర్జ సత్రము మాశ్రమే యుంచుచున్నాడు. అడుము రెండుచేతులకును రాచుకుని మొగమున బూసుకొన్నాడు. అద్దములో జూచుకున్నాడు. దాక్షిణ్యే శోకతప్పుడైన శివుని నెనున్నా ననుకున్నాడు. వసనాంచలముతో మొగము సరిగా దడుచుకుని మిగిలిన ప్రేయసీహములు వేతొక చోట దాచినాడు.

వంటబ్రాహ్మణుడు వడ్డించగా కుట్టాన్ వీరభూషణులు వీరభూషణియింటిలో భోజనము చేసినారు. కుట్టాన్ మనస్సు విషాదచ్ఛన్నమయ్యును వీరభూషణితో గలసియున్నప్పుడతనికి సంతోషమే. భోజనము చేయుచున్నప్పుడు రెండు మూడు సార్లు వీరభూషణి సతని భార్యను గూర్చి యేమో యడుగుద మనుకొన్నాడు. కాని మనస్సు సరిగ లేక యూరకున్నాడు. ఇంతవరకు కుట్టాన్ వీరభూషణి

వివాహవిషయమై యతనితో ప్రస్తావించ లేడు. అత డంతకు ముందే మాటలాడలేదు. దీనికి గారణము లున్నవి. కుట్టాన్ తన దుఃఖ ములో మునిగి యావిషయము సంప్రశ్నించ లేడు. వీరభూపతి తనభార్య విషయము కుట్టాన్తో చెప్పటకు తనకు సరియైన యు త్సాహము లేక పోయినది.

భోజనాంతరమున నిరువురును రాజ సాధమునకు బోయిరి. కుట్టానున కెట్లో ప్రొద్దు గ్రుంక వలయును. వగలు గడవవల యును. మొగసాలలో ననేకమంది గూర్చుండి తాటాకులమీద గంటములతో గ్రంథములు వ్రాముచుండిరి. వీరందరికిని జీతములు బత్తె ములు రాజిచ్చును. ఆ గ్రంథములు పుస్తక భండాగారములకు రాజ్యములోని యితర పాఠశాలలకు పంపించబడును.

వారిరువురు నచ్చటనుండి కదలిపోయిరి. ఎదురుగా సంధ్యాచంద్రము కనబడినది. కుట్టాన్ మనస్సులో కస్తూరి రంగనాయకుని ఘోరమృతి మెఱుపువలె మెఱసినది. అనంత రము దళవాయి కుమారుడు, స్థానాపతియు తిరుమలనాయకుని యొద్దకు బోయినారు. తిరు మలనాయకుడు ముద్దుకృష్ణప్పనాయకుని రెండవ కుమారుడు. అతని నేత్రములు దీర్ఘములై రక్తరేఖలతో విరాజిల్లుచుండెను. అతని వక్షః స్థలము విశాలమై కోట యినుపతలుపులవలె నొప్పుచుండెను. అతని బాహువులు దీర్ఘములై, యాజనులంబమానములై, యాయన స్తంభములనలె కఠోరములైయుండెను. అతని

మొగము జూచినవాడతడే భావి మధురరాజ్య మునకు రాజగునేమోయని యనుకొనును గాని, యతని యన్నగారు ముద్దువీరప్పనాయ కుడు యువరాజున్నాడని సందియము కలు గును. తిరుమలనాయకుని వదనము ప్రసన్న గంభీరమై యత డొక నిశ్చయముచేసి కొన్న చోదాని త్రిప్ప నెవ్వనికి సాధ్యము గాదని తెలియజేయు చుండెను. తిరుమలనాయకుని కప్పటి కిరువదిరెండేండ్లు దాటలేదు. కాని యతని తండ్రి గాని, యన్నగారు గాని యతనికి జెప్పకుండ నేపనియు జేయరు. అతని సర్వావయములందును మహాదృష్టరేఖ లున్నవి. అతనికాలములో మధురరాజ్యము పరిమోత్కృష్టమైన మహాదళ పొందనని కార్తాంతికులు చెప్పిరి. ముద్దువీరప్పనాయకుడు నసూయారహితముగ తమ్ముని యభ్యసయ మునే వాంఛించినాడు తిరుమలనాయకుడు కుట్టాన్ స్థానాపతులతో గొంచెమునేపు మాటలాడి, కుట్టాన్తో, 'దళవాయి! నీతో నొకసూట'యని చాటునకు దీసికొని పోయి నాడు. అచ్చట నేదో రాచకార్యవిషయము మాటలాడిన తరువాత ప్రొద్దు గ్రుంకు వేళకు కుట్టాన్ వీరభూపతులు వైగై యిసుకలకు బోయినారు. నాటికి నేటికి మరల వేసగిలో వేగై పరిఖిన్నప్రవంతి పలుచని నీటి పొరలో న్నేహితు లిద్దరు నొకరి బుజములపై నొకరు చేతులు వైచుకొని చీలమండలు తడుపుకొని నీరు పుక్కిలించి యుమిసినారు. నేలపైనుండి గాలి వెచ్చగా వచ్చినది. ఇద్దరు న్నేహితులును నీళ్లతో మొగములు కడుగుకొన్నారు.

కప్పలకుప్పల మెనవి కాయము చుట్టలు చుట్టి మంచుపె
దుప్పర కుప్పతిప్పలుగఁ దోఁగెడు నిత్తటి మంపుపెంపు క్క
గప్పఁగ నీవు కట్టు కనికట్టునఁ బుట్టను నిద్ర బోవు నీ
త్రిప్పలమారి కుండలిని దీయుమ ! పాములవాఁడ ! పైకిఁకక్క.

ఇది గిదిగో నీశిశువుల్ - ముదమునఁ గాంచంగ వచ్చి మూఁగుచున్నా
రదిరా తుమ్మెద లుదయము - మొదలున విరిదమ్మిచుట్టి మూఁగినయట్టుల్.

బౌరా రజ్జువువోలెఁ బండుకొనె నీవ్యాళంబు మోమెత్తఁగా
నారంభింపదు నీదునాగసారకాయన్ గాలిఁ బూరింపుమా !
చేరంగాఁ జని వక్రచక్రములలోఁ జేతం దగం దట్టుమా !
సారస్యంబుగ దిగ్విమోహనముగా సంగీతముం బాడుమా !

సానందంబుగ మ్రోఁగుచుం దిరుగు నీనన్నాయి విన్నంతె గా
డైనం గొంచెము లేచెఁగాని యలగా డ్దానానయందుండి దా
నీ నానంబడి పోవుదెంచె నటులే యీనానయందుండి తా
నానానంబడిపోయె నిశ్చలతఁ దా నందంగఁబో దక్కటా !

ఊఁడు మూఁదుము ముఖివీణ యూఁచముట్టు-బుగ్గ లలబూరెంబోలెఁ బొంగిపోవ,
ఎత్తుమెత్తుము పడగను నెత్తుగాఁగఁ-బొందికగఁ బ్రాద్ధతిరుగుడు పూవువోలె.

ప్రాణపిపాసులైన యల పన్నగ మల్లన లేచియాడుచున్
గానమునందులన్ నినునె గాటుగొనన్ గమకించెనో ప్రభూ !
బౌనొకొ పాముతోడఁ జెరలాటము లేమిది మాకు నేలొకొ
పానలు ? పాములందులనె పండెడు నీ కిది యొక్కలెక్కయే ?

కుబుసంబు మెయినుండి కూలిపోవఁగ నాగబెత్తంబు నీవు పై కెత్తుమయ్య
నీ నాగసారకాయ నింపినట్టులు దీని నెమ్మేని గాలితో నింపుమయ్య
దండంబువలె నిచ్చియుండంగ నలయేడు స్వగములు గాలించి పాడుమయ్య
నీచూపుతోపాటు నెఱి దీనిచూపును నీమీఁదనే యుంప నేర్పుమయ్య.
పాలు గీలును వలద యీపాఁపఱేని - కిమ్ము కొంచెమ్ము నీవిరిదమ్మి తేనె
పిమ్మట ఫణామణి ప్రకాశమ్ముతోడ - నివ్వటిల్లుత మిది నడ దివ్వెవోలె.

౧

అన్యదేశ సంవర్కమువలనను, నానారాష్ట్రవారా
పత్రికల మూలమునను ఆంగ్లములో సర్వమానన
స్వల్పముందు తీవ్రపరిణామ సంవలన మారంభమాయెను.
ఆంగ్లాభ్యుదయసంస్కారములు ఆంగ్లభాషాప్రాముఖ్యము
గుర్తించి వీరేశలింగ ప్రభృతులు సంస్కృతాంగ భాషా
గ్రంథములనుండి యనువాదముల ప్రచురించి యాంగ్ల
భాషాగ్రంథరాజములను పెంపుచేయుచుండిరి. మగ్రామ
వాసులకు సయితము నానాదేశవాస్తవజాతి ప్రపంచజ్ఞాన
ము ప్రసాదింప నాంగ్లపత్రిక సమకట్టివది. కాన్యూరిమర్క
విధానము నూతనమార్గముల దిరిగివది. భావగీతముల తర
గతిలో తేరిన యభినవకవిత్యము విద్యాధికుల కలమునుండి
యూరుచున్నది; పండితుల యాదరణ నందుచున్నది.
సామాన్యజనులజ్ఞానాభివృద్ధికి వ్యాపకచర్యభాషాప్రయోగ
మత్యంతవశ్యకమని రామగూర్తి పంతులుగారు నిరూ
పించిరి. భాషాసంఘము లనేకములు స్థాపింపబడినవి.
మాతృభాషా మూలమున విద్య నేర్పబడవలెననియు,
నాంగ్ల విశ్వవిద్యాలయ సువసరమున తీర్మానించుటకు
సభలు జరుగుచున్నవి.

బంగళాదేశమునుండి వివినచంద్రపాలుడు మున్న
గువారు ఆంగ్లదేశమున రాజకీయ ప్రచారము గావింపు
చున్నారు. స్వరాజ్య సంకీర్తనలు పల్లెటూళ్లలోగూడ
వినిపించుచున్నవి. శిశువులకు 'స్వరాజ్యం', 'ఎందేమాత
రం' అని కొంచు నామకరణములు చేసిరి. ప్రత్యేకాం
ధ్రరాష్ట్రమును గోరుచు విన్నపములు చెలరేగినవి. కళా
శాలలో చదువుచున్న కొందరు విద్యార్థు లనుచితప్రప
ర్తనమునకు శిక్షింపబడిరి; రాజకీయ ప్రచారావేశము
వలన మరికొందరు దుష్ఫల మనుభవించుచున్నారు.

మతవిషయమునందు గూడ సుక్ష్మజ్ఞ సంవలన
మాంగ్లదేశము నావరించెను. ఆర్యసామాజికుల యుద్ధో

ధనమున ప్రార్థనసమాజ మందిరము లేర్పాటు గావింప
బడుచున్నవి. హిందూదేవాలయములు, మతసంప్రదా
యములు నిరసింపబడుచున్నవి. జన్మిదములు జారిపోవు
చున్నవి. క్రాపింగులు కళ దెచ్చుచున్నవి. తిలకము
పని తీరిపోవుచున్నది. పాతకాలయందలి విద్యార్థులు
నెలవుదినములలో స్వగృహముల కేతెంచి పూర్వాచార
పరాయణులైన పెద్దల వెక్కిరింపుచున్నారు. మతమును
పునరుద్ధరించుటకు పత్రికలు, సభలు జరుగుచున్నవి.

సంఘ సంస్కృతాభిలాషతో వీరేశలింగం గారు
ప్రహసనముల వ్రాయుచుండిరి. నిమ్నజాత్యుద్ధరణకు
విద్యాధికులు కంకణము కట్టుకొనిరి. విలంతు వివాహ
ముల ప్రోత్సాహ పరచుటకు జమిందారులు ధనము
వెచ్చింపుచుండిరి. అనాధశరణాలయములు నెలకొల్పబడి
నవి. మహిళాపత్రికల మూలమున స్త్రీలు తమ యభి
ప్రాయములను, హక్కులను స్వేచ్ఛగా ప్రచురింపు
చుండిరి. సినిమాతో వెంకటరత్నం నాయుడుగారి
శిష్యులు సాంఘిక సేవాపరులై కీర్తి గాంచుచుండిరి.
కాంగ్రెసు సందర్భమున సాంఘిక సమావేశమునందు
(Social Conference) శ్రీనాయుడుగారు 'నేత్యల,
గూర్చి యొసంగిన గంభీరాధ్యక్షోపన్యాసము ఆంగ్లలోక
మున ప్రతిధ్వనింపుచుండెను. వేశ్యావృత్తి మాన్వించుట
కనేకప్రయత్నములు సాగుచున్నవి.

ఇట్టి ప్రయత్నములకు నాటకరంగ మెంతయో
సాయపడెను. ఆంగ్లములకు నాటకములపట్ల నభిరుచి
పెచ్చగుచున్నది. లక్ష్మీనరసింహముగారి గయోపాఖ్యా
నమును ప్రదర్శింపని నాటకసమాజమువారును, తిలకింపని
యాంగ్లమును లేరని నిశ్చయింపవచ్చును. సామాజికుల
దుష్ప్రవర్తనమువలన నాటకరంగమున కాపాదింపబడిన
దోషమును, నైత్యమును తొలగించుటకై విద్యాధికులు,
ఉద్యోగిగ్రామములు, సంపన్నులు పూనుకొనిరి. అప్పారావు
గారి కన్యాశుల్క నాటకప్రదర్శనము దనేక పట్ట

భద్రులు పాత్రధారులై ప్రేక్షకుల మెప్పు వడసి యాంధ్ర నాటకరంగమున కొక విన్నె దెచ్చిరి.

౨

సాంఘికుల విద్యాప్రచారనలబట్టి సంఘాన్విత్య ముండుచో, 'మోహినీవిలాసనాటకసంఘము' వారెంతయు స్తుతిపాత్రులని చెప్పక తప్పదు. ఇందు నాయకుని వేషమును ధరించు నతడు సంఘాధ్యక్షుడగు విలాసరావు. విలాసరావు విరుచి నాల్గేండ్ల రూపంతుడు. నాల్గసంవత్సరముల క్రిందట పట్టపరీక్షయందు కృతార్థుడై కలర్నరు కచ్చేరీలో గుమాస్తాగా చేరెను. హిందూ సంఘమునందలి మతాచారముల కెంతయు గుండుచు, వానిని సంస్కరించుటకు మార్గముల నన్వేషించుచుండెను. జనసామాన్యము నందు ప్రబోధము గావింప నాటకములమూలమున సాధ్యపడునని విశ్వసించి, కళంక రహితముగ నుండునట్లుక నాటకసంఘమును ఉద్యోగస్థులతో డాటుచే స్థాపించెను. వీరు ప్రతి శనివార మొక ప్రదర్శన మిచ్చుటయు, నచ్చిన ప్రదర్శనను సాంఘికసేవకై వియోగించుటయు జరుగుచుండెను. సాధారణముగ నాటకరంగమున కంటియుండు న్యభిచారము, పాపము, జూడము మొదలగు దోషములకు తావీయకుండుటచేతను, విద్యాధికత స్పష్టపరచుటచేతను, ఈసమాజమువారి రెంతయు వాసిం గాంచుచున్నారు.

ఇట్టిరీతి విజయనగరం మహారాజాగారి కీనాటక ప్రదర్శనమును పీక్షించి సాంఘికుల కొక్కింతప్రాత్యాహ మొసగ నిచ్చుచుట్టి విలాసరావునకు తామానాడు నాటకమును దర్శించెదమని నర్తమాన మంపిరి. ఆమితోత్సాహముతో సాంఘికు లెల్లరు వారి పాత్రోచితములగు దుస్తులను, పరికరములను చక్కబెట్టుకొనుచుండిరి. రంగముల యమృత మొదలగున వన్నియు సంసిద్ధము చేయబడినవి. హోమ్స్మినియం వాయింపు పాపారా వానాడు వ్యాధి గ్రస్తుడై యున్నను, మహారాజావారు విజయం చేయు తరుణమున తన విద్య కనబరుపు సంకల్పముతో నాతడును నియమితకాలమునకు తన శిష్యురాలగు మోహినీసమేతుండై నాటకశాల కరుదొంచెను. సరిగా తొమ్మిది గంటలకు రాజాగారు వచ్చుటతోడనే తెర

యెత్తిరి. పాత్రధారులు తమ వైపుద్యోతిశయముల చక్కగ స్పష్టపరచుచుండిరి. ప్రేక్షకులెల్లరు నెబ్బాను, 'వన్నుమోరు'లను కురిపించుచుండిరి. నాటక మెంతయు రక్తి కట్టుచున్నది. గుట్టునుబట్టియున్న పాపారావు, పాపము! జ్వరముచే నొడ లెరుగకుండ హామీచుండెను. హోమ్స్మినియం మ్రోగు పెట్టు? నాటకమునకు ప్రధానాంగము హోమ్స్మినియమే! నాటకరంగము గానభగా పరిగణింపబడుదినములలో హోమ్స్మినియమునకు పెంకాయ గొట్టిన గాని తెరయొట్టు నాచారము లేదు.

విలాసరావు గుండెలలో రాయి పడినది. కీర్తికి బదులు ఆపఖ్యాతి నచ్చువని అతడు భయపడుచుండెను. పాపారావు కొలదికాలములో లేచునట్లు లేదు. పావు గంటవరకు కర్తవ్య ములోబించిరి గాని యపాయము తోపలేదు. ప్రేక్షకులనుండి వెక్కిరింపులు చినబడచు న్నవి. గోతిలోవారు గడియారముల తీసి చూచుచున్నారు. మ్రోప్రేక్షకులు తీవ్రముగ విమర్శించుచున్నారు. విలాసరావు కన్నుల నీరు గ్రమ్ముచుండెను.

ఈ సందర్భమంతయు గ్రహించిన మోహినీ కొంత కాలక్షేపము జరుగుటకు హోమ్స్మినియముపై వాయింపుచు చక్కని త్యాగరాయకృతి పాడ నారంభించెను. సభికుల 'హాయిహాయి'ల కంఠము లేదు. మహారాజావారి నేకసారు లానందము వెలిబుచ్చిరి. విలాసరావు మోహినీగాననుధారసాస్వాదనమున నాటకము నందలి యంతరాయమును మరచి మోహినీచేత చేరి యామెకు మెలమెల్ల గ విసరుచుండెను. కృతిమగయుట తోడనే కరతాళధ్వనులచే ప్రేక్షకు లామెను బహుళ రించిరి. వెచ్చని కేసీరు ఆమె పెదవుల కందించి విలాసరావు కృతజ్ఞతను వెలిబుచ్చెను.

హోమ్స్మినియమును మోహినీ సమర్థించుటచే నాటకము తిరిగి ప్రారంభింపబడెను. నాయిక నుద్దేశించి పలుక వలసిన వాక్యములను మోహినీ వైపు చూచి విలాసరావు పలుకుచుండెను. చిటునవుతో మోహినీ విలాసరావును ప్రోత్సాహపరచుచుండెను. కొంతనేపటికి నాటకము సమాప్తి నొందెను. నాయిక నాయకుల కొరకు రాజా

గా రుద్దేశించి తెచ్చిన పతకములను మోహినీవిలాసరావు లకు నొసంగిరి. మోహినీగాననై పూర్ణమును మెచ్చుకొనని వారానాటి ప్రేక్షకులలో నొక్కరు నుండియుండరు.

విలాసరావు తండ్రి ప్రఖ్యాతి గాంచిన న్యాయ వాది, అతడు చెండేడ్లక్రిందటనే చనిపోయెను. విలాసరావు వివాహమునకై తండ్రి యంతప్రయత్నించినను, తన యిచ్చ వచ్చినపుడు తన యిచ్చనచ్చిన యువతిని వివాహమాడెన ననియు, తా నా ప్రయత్నము చేయ నక్కరలేదనియు విలాసరావు ఖండితముగా చెప్పచుండెను. తండ్రి గతించిన పిమ్మట గూడ ననేక సంబంధములు వచ్చినను అత డియ్యకొనలేదు. తాను ప్రేమించు యువతీ గుణాతిశయ ములపట్ల నింకలక్ష్యముగల విలాసరావును మోహినీగాన కళా నైపుణ్యము జయింపగలవాడే కాదు, కాదు! పరిచయమునకుమాత్ర ముద్వేగ గల్గిన యువతిగా మోహిని విలాసరావున కగపడెను. దీర్ఘ పరిచయముమీదగదా మంచిచెడ్డలు స్పష్టపడుట!

మోహినితో పరిచయము గల్గించుకొను నుద్దేశము తో విలాసరావు పాపారాయుని సమ్మతిపై మోహి నిని సంఘములో సభ్యురాలుగా జేర్చెను. పిమ్మట మోహి నినంటి సమర్థురాలు దొరకినపుడు నాటకకళను పెంపు జేయు నవకాశమును వ్యర్థపరుపకుండుటకు తనయుద్యోగ మునకు రాజీ నిచ్చి నాటకరంగోద్ధరణకు సమకట్టెను. తనయాజమాన్యముక్రింద యథావిధిగ మోహినీ విలాస నాటకసమాజమును స్థాపించెను. అందు పాత్రధారులకు ఉదారవేతనముల నొసగుటచే సత్ప్రసరన గలవా రాక ర్షింపబడిరి. పిత్రార్జితమగు ద్రవ్య మధికముగ నుంటుచే నద్భుతమగు సీనులను నిర్మింపగల్గెను. రానురా నీ సమా జమువారి తిరతపట్టణములలోగూడ ప్రదర్శనముల గావించి ప్రసిద్ధి గాంచుచుండిరి.

3

దసరాయుత్సవ సందర్భమున కాకినాడలో నాటక పోటీ ప్రదర్శనము లేర్పరుపబడినవి. అయిదారు నాటకసమాజములు పోటీకి నిలిచినవి. అందు ముఖ్య మైనది విజయనగరపు మోహినీవిలాసనాటక సంఘము.

వీరి నటనాకాశల్యమును పొగడని పత్రిక లక్కాలమున లేవు. వీరినే యితర సమాజములవా రాదర్శకులుగ గైకొనుచుండెడి వారు. వీరి ప్రదర్శనములను తిలకించుట కనేక పట్టణములనుండి ప్రజలు కాకినాడలో విడిసి యున్నారు. ఇందు ప్రధానపాత్రల కొనంగుటకు పోల వరం జమిందారుగారు బంగారు పతకములు సిద్ధపరచి యుంచిరి; నాటక ప్రదర్శనమును చూడకయే పత్రికా విలేఖరులు విమర్శలు వ్రాసి సిద్ధముగ నుంచుకొని యున్నారు. వీరిని పొగడుచు వ్రాసినపద్యము లప్పుడే కాఫీహోటల్లునుండి సోడాషాపులకు పయన మగు చున్నవి; నాటక విమర్శన గ్రంథములలో నొక ప్రకరణము చేర్చవచ్చునని గ్రంథకర్త లువ్విఘ్నరుచున్నారు.

“రేపటి పత్రికలో వేయవలెను; ఈ దినము పత్రికలో వేయరాదు” అని ఖండితముగ తెలియజేయుచు సమాజము వారి ఘనతనుగూర్చి యొక విలేఖరి తంతి నిచ్చెను.

ఈ నాటకసమాజమువారు విడిసియున్న మేడకు సమీపమున ననేక కాఫీక్లబ్బులు, సోడాషాపులు, వంట పూటిస్టు, కిళ్లీలు చుట్టలు వగైరాకొట్టు, బయలుదేరినవి; ఇందు చిత్ర మేమన, ననన్నియు మోహినీవిలాస నామ మున బరగుచుండెను!

విలాసరావు మోహినియొడ కాంక్షించి పడసిన పరిచయ మామె సుగుణరాణి యని నిరూపించుటచే నాతని కామయోడ గాఢానురాగము కలిగినది. ఆను రాగ ముత్పూర్ణతచే ననుమానహేతు వాయెను. మోహినివంటి లావణ్యరాణి, సుగుణనిధానము, విద్యా వంతురాలు తన్ను నిజముగ ప్రేమించునా యను శంక విలాసరావునునంబున బొడమి దినదినాభివృద్ధి గాంచెను. మరునాడు నాటక మాడవలసిన దిన మనగా చాలరాత్రి వర కిట్టి యనుమానముచే బాధపడుచు, తుద కెట్టులో కన్నులు మూతపడ, నతని యనుమానమును బల పరచు నట్లొక స్వప్నము వచ్చెను. అందు మోహిని తన్ను విడిచి యొక సౌందర్యహీనునకు పరిచర్య చేయు చున్నట్లు గాంచెను. తోడినే మేల్కొంచి యతడు

విషాదసముద్రమున మునిగిపోయెను. మోమెత్తి మోహినితో మాట్లాడలేకపోయెను. మాంద్య మాతని నావహించెను. నాటక మాడవలసిన దినమున నుండు ఉత్సాహ మావంతయు లేకపోవుట సామాజికుల గుసగుసలకు హేతు వాయెను. ఆ సమాజమునలి క్రమశిక్షావిధానమును బట్టి యెవ్వరు విలాసరావుతో నీయంతయు ముచ్చటించ లేక పోయిరి. విలాసరావు మానమును తనయెడ నాతనికి గల నిర్లక్ష్యభావముచేతముగ గైకొని యాతని విమర్శిత్వమును సహించజాలకపోయెను మోహిని. తనస్వాధీనమందున్న ప్రేమనంతను విలాసరావునకు ధారవోయు ననకాశముకొరకు సమాజమునందు జేరిన తన్ను నిరాకరించిన కృతఃస్మృతి దరి నుండుట తనయాత్మగౌరవమునకు లోపముగ నెంచుచు సమాజము వీడిపోవుట కాయత్నపడుచున్నది, మోహిని.

కార్యక్రమము ప్రకారము ఆరాత్రి నాటకము జరుగక తప్పదు. మోహినీవిలాసరావులు నాయికానాయక పాత్రల ధరించి రంగస్థలమున నిలిచిరి. నాటి నాటక కథ కేవలము కల్పితము. ఇదివర కెవ్వరును ప్రదర్శించి గాన ప్రేక్షకులకు కథ యేమియు తెలియని కారణముచేత కొంతవరకు సమాజమునకు మర్యాద దక్కినది. నాటక కథతో నేమియు సంబంధము లేని సొంత ప్రసంగములోని కిరువురును దిగిరి.

విలాసరావు:— ఆహా! స్త్రీల రహస్యవృత్తుల కనుగొన నెవరితరము?

మోహిని:—స్త్రీలవృత్తుల నిర్ణేతుకముగ శంకించువారి పౌరుష మదేటికి?

విలాసరావు:— మానవతులు పౌరుషహీనుల నాశ్రయింపరుగా?

మోహిని:— మానవతుల నాశ్రయించుటచే పౌరుషహీనులు పౌరుషవంతు లగుదురు.

విలాసరావు:— పురుషుల చిత్తవృత్తుల కనువుగ మానవతి మెలగవలదా?

మోహిని:—తనచిత్తవృత్తులను పురుషుడు తన ప్రియురాలి కెరింగింప వలదా?

విలాసరావు:— తాను నిజముగ వలచిన పురుషుని చిత్తవృత్తుల స్త్రీ కనుగొనలేదా?

మోహిని:—తాను నిజముగ ప్రేమించిన స్త్రీని వశపరచుకొనునట్లు పురుషుడు తన చిత్తవృత్తుల మార్పు కొనలేదా?

విలాసరావు:— పురుషుని స్త్రీ వశపరచుకొనగలిగినట్లు పురుషుడు స్త్రీని వశపరచుకొనుట కల్గ.

మోహిని:—అట్లే స్త్రీకి గల మనోనిశ్చయము పురుషుల కుండుట కల్గ.

విలాసరావు:—నీ మనోనిశ్చయము నిన్నటిరాత్రియే తెలిసెను.

మోహిని:—నీ మనోనిశ్చయము నా కింకను తెలియలేదే!

విలాసరావు:—నామనస్సు నిన్నిదినములు కనిపెట్టలేనపుడు నన్ను వదలుట మంచిది కాదా?

మోహిని:—నిన్ను కలియుటకొరకే నిన్ను విడువ నిశ్చయించితిని!

కడపటిమాటలు చెప్పుచు రంగస్థలము వీడి ప్రక్కతెరలోనికి పోయెను, మోహిని. ఎదుట తెర దిగను, నాటక మభాసయినందులకు సామాజికు లెల్లరు నగచుచుండిరి. విలాసరావు లోననున్న పడకపర్చీపై పడి పోయెను. ప్రధానపాత్రధారునకు జబ్బుగ నుండుటచే నాటకము ఆపుచేయబడినదనియు, టిక్కెట్ల రుసుము తిరిగి చెల్లింపబడుననియు నొక సామాజికుడు తెరయెదుటికి వచ్చి ప్రకటించెను. సామాజికులు టిక్కెట్ల రుసుము చెల్లించుచుండిరి. ప్రేక్షకు లాశాభంగముచే వెడలిపోవుచుండిరి.

విలాసరావు మనస్సున ననేక ఊహలు వొడమెను. అనేక సంబంధములు నిరాకరించి వివాహమున కియ్యకొనక తుదకు తన కన్ని విధముల నచ్చిన మోహినిని భార్యగా గైకొన దలచియుండ, నిట్టి విఘాతము సంభవించినందులకు విలాసరావు విహిక్త సుఖమున కాలకు నోచికొనలేదని, నిశ్చయించుకొనెను. మోహిని లేని నాట

కరంగ మతని కేహ్యముగ గాన్పించెను. మోహిని గావించిన పరాభవమునకు తోడివారిలో తల యెత్తికొనజాలక పోయెను. ఆమె యెచ్చటికి పోయెనో, ఆమెగతి యేమాయినో ఆతడు తలపెట్టలేదు.

మరునాడు సామాజికుల జీతముల నిచ్చి, తెరలు మొదలగు నాటకపరికరములను అచ్చట విడిదియున్న యితరసామాజికుల కమ్మివేసెను. పిమ్మట మూడు నాల్గు మాసము రెచ్చటో తల దాచికొనెను గాని, నిర్వాహారత్వమువలన కాలము దుర్భర మగుటచే, మన్యపుజవిం దారువారి క్రింద దివానుపని స్వీకరించెను.

౪

కళానంతులకులను నడు జెందిన రామారావు పిన్న నాటకుండియు వీధవిద్యార్థి పసతిగృహమునందు జేరి ఉచితముగ విద్య నేర్పుచుండెను. ఏడెనిమిది వత్సరములు విద్యాభ్యాసము చక్కగ జరిగెను గాని పిదప మశూచికవాద్యధిచే నంగవైకల్యమే గాక మేధాశక్తి ఊహించుటయు నాతనికి తలపించెను. ప్రవేశపరీక్షలో దాటుట కనేక దండయాత్రలు సల్పినను అపజయము యథా ప్రకారముగ గలుగుచుండెను. తన యసమర్థతను సమర్థించుకొనుటకు అపజయకారణముల పెక్కులు కల్పించుచుండెను. తాను పరీక్షలలో కృతార్థుడై యున్న తోద్యోగమును చేయుచుండ మాచుట నభిలషించిన తనతల్లి కొలదిమాసముల క్రిందనే మృతి పొందెను. ఇంక తన కీ ప్రపంచమున దిక్కెవ్వరు తోపలేదు. ఉచితపసతిగృహముం దతనికి తావు దొరకదు. ఇదివరలో కొంత ద్రవ్యసాహాయ్యము చేయుచుండిన మిత్రులు వెనుకాడిరి. ఇట్టియిక్కట్టులతోపాటు ఉబ్బసపుదగ్గ ప్రాప్తిం చెను. జీవనోపాధికి వలయుప్రయత్నములు చేయవలసి వచ్చెను.

ఉద్యోగముకొరకు రామారావు కాశీనాథ వచ్చి సత్రములో బసచేసెను. సత్రపు అరుగుపై గది కెదురుగ పరుండి కుళ్లుకుళ్లుముని దగ్గుచు నిదుర పట్టమి విలిపించుచుండెను. దోమలబాధ నివారించుటకు ఆపాదచుస్తకము పాఠపట్టుకండువాతో కప్పికొని, దీపమును మిణుకు

మిణుకు మనునట్లు సన్నముగజేసి శయినించి తనయవస్థను తలచికొనుచుండెను.

రాత్రి పదిగంట లయినది. పొరు లెల్లరు పోటీ నాటకప్రదర్శనవీక్షణమునకై యేతెంచుటచే వీధులు నిర్మానుష్యముగ నున్నవి. ఎగిరి వచ్చినట్లు జట్కూబండి యొకటి సత్రమువద్ద నిలిచెను. తోడనే యొక మానవవిగ్రహము చేత చిన్నట్రంకుపెట్టెతో బండిలోనుండి దిగినట్లాయెను. రామారావు కన్ను విప్పి చూచునప్పటికి మేలిముసుగులోనుండి స్త్రీ కంఠస్వని తనచెంతనే విసబడినది. రామారావు నివ్వెరపడి లేచి కూర్చుండెను. సత్రపు గుమాస్తా యెచ్చటికో పోయెననియు, గడుల తాళము లాతనియొద్దనే యుండుననియు, తనక్రింద నున్న గదిలో నామె కిష్ట మన్నచో నుండవచ్చుననియు రామారావు అయ్యవతి ప్రశ్నల కుత్తరముగా, మధ్యమధ్య దగ్గుచు చెప్పెను. అంత రాత్రివేళ చేయునదేమియుదోచక రామారావుగదిలోనే రాత్రి గడపుటకు మోహిని నిశ్చయించుకొనెను. తోడు నీడ లేని యాతని కీమె దేవతవలె తోచెను. సానుభూతిని వెదజల్లు నామె ముఖలక్షణములచే ప్రోత్సహింపబడి, తనయవస్థ నింతసరకు వివేడువారు లేరని చింతించుచున్న రామారావు తన దీనదశనంతయు సవిస్తరముగ విశదపరచెను. ఆమె హృదయము కరగగా, రోగపీడితుడైన యాతనికి వందునీసా నందిచ్చుట, దాహమిచ్చుట మొదలగు పరివర్య చేయుచుండెను. రామారావువలె తానును దిక్కు లేనిదని యామెజీవితములో మొదటిసారి గుర్తించెను. రామారావు దీనవచనములాయాలోచనను భంగపరచు చుండెను. ఇంతియ గాక యామెని యస్థ విన సహింపలేక, “నాయనా! చాల రాత్రి యయినది; ఇంక పరుండుము; ఇంకను మేల్కొనిన జబ్బు ఎక్కువగును” అని యామెబుజ్జగింపగా నాతడు కంట రేడిపెట్టుకొని, “అమ్మా, నే నెటులయిన చాల కాలము బ్రతుకజాలను; నీసన్నిధిని చనిపోవుటకంటె నా కీప్యితము లేదు.” అని యాతడు వెక్కి-వెక్కి యేడ్వసాగెను. కరుణాంతరంగియైన యామె అట్లు బాసచేయకొంతనేపటికి రామారావు నిదురించెను.

మోహినికి మాత్రము కనుకు పట్టలేదు. విలాస రావు గావించిన తిరస్కారమున కామెప్పుడయ మొక ప్రక్కనుండి దహించుకొని పోవుచున్నది. ముందు తనకతి యేమియో స్ఫురింపకున్నది. కర్తవ్యమునుగూర్చి చాల నే పాలోచించి తుదకు కొంతకాలము రామారావుతో నుండుట యుత్తమ మని నిశ్చయించెను. సౌందర్యము నను, విద్యయందును తనకంటె చాల తక్కువదశయందున్న రామారావుతో నుండిన లోకులవ్యధా తలంచరు; రామారావుననముల బట్టి చూడ నాశ్చర్యము తనయెడల నవ్యక్తముగ ప్రచురింపడు. పురుషునియండ నుండు టెందుకై నను స్త్రీకి మంచిది. పలుపురకంటబడి యపవాదలకు పాలుగాకుండ తనయెడ సోదరభావముననున్న యీ తనితో కాలము గడపుట మంచిది.

తెల్లవారుచున్నది. రామారావు ఉలికిపడి లేచి, 'అమ్మా, అమ్మా' అని కేకవేసెను. మోహినియు 'ఏమి, నాయనా?' అని యూరడించెను.

"అమ్మా! నన్ను విడిచిపెట్ట నన్నావుగా!"

"ఔను."

"ముమ్మాటికి విడిచిపెట్టవుగా!"

"అలాగే కాని నే నెవ్వరినో, ఎట్లు నీపద్ద నంటి నో, ఎవ్వరినో ను చెప్పరాదు. తెల్లవారకపూర్వము మన మిచ్చటనుండి పోవలెను. కారణ మడుగకుము."

"రేపు ఉదయముననే నాకు ఉద్యోగ మిచ్చెదనని ఇచ్చట నొక జమీందారు వాగ్దానము చేసెను. రేపు సాయంకాలము మన మేగుదము."

"అటులయినచో నిచ్చట నాయనకి నతిరహస్యముగ నుంచుము. ఉద్యోగపుటు తరువును సొందినవెంటనే రైల్వేకి మనము తప్పక పోవలయును."

"ఇదిగో! ఇప్పుడే జమీందారుదగ్గరకు పయన మగుదును," అని లేచి కాల్యకృత్యముల దీర్చికొని తెల్లవార గానే జమీందారుని దర్శించి మన్యములోనున్న వీరు పల్లెకు తాళేదారుగా నియమింపబడిన ట్లుత్తరువు గైనికొ, ధ్రుముగా బసచేరి, యా శుభవర్తమానము మోహిని

కెరింగించెను. రామారావు కుండు విశ్వరూపపదపై మోహినియొక్క సౌఖ్యము ప్రస్తుతపరిస్థితులలో నాధార పడియుండుటంబట్టి ఆమెయు మిగుల సంతసింపెను. ఆలస్య మేమియు జేయకుండ కాకినాడను విడిచి రైలు మీద పయనము గావించిరి.

౫

వీరుపల్లెకు పోవుమార్గమున నున్న మొకతూటాడ గ్రామమందున్న దివానుగారిచేతిక్రింద రామారావు ఉద్యోగము చేయవలసియుండుటచే వారింట నొకదిన ముగి నారిదర్శనము చేయుట తొక్కిరిసి మంచినగుటచే రామారా వట్లు దివానుగారి గృహమునకు మోహినియుక్తముగ నేతెంచెను. తనరాకకు కారణ మెరింగించిన పిమ్మట దివానుగా రాతని నెక్కుడుగా నాదరించెను. ఇట్టియాద రణకు చేరుకారణ ముండుచేమో యని తరువాత జరిగిన వృత్తాంత మనుమానమును కలిగింపక మానదు.

మన్యములో పనిచేయుట కిదియే ప్రథమ పర్యాయ మగుటచేతను, మన్యపుజనులకును భయమును కలిగించు శీతాకాలము చొరవడుచుండుటవలనను, ఆరోగ్యమును కాపాడుకొనుట కలివాగ్రత వహింపవలయునని దివాను శంకరరావు రామారావునకు హితబోధ గావించెను. ఎక్కువగా పనిచేయక పోయినను తాను సైరించెదననియు దివాను వాగ్దానము చేసెను. ఇట్టియనూనప్రేమకు రామారా వెంతయు కృతజ్ఞత చూపించెను. అనారోగ్యకరమగు గడుమన్యములో స్త్రీలతో కాపురముండుట ప్రమాదకర మగుటచే కొంతకాలము మోహినిని దివానుగారింట నుంచుటకు దివాను శంకరరావు ప్రోత్సాహముపై రామారావు సమ్మతించెను. మన్యపునుంచిచెడ్డల నరయనరకు మొకతూటాడలో నుండుటయే భావ్యమని మోహినియు తలచెను. మరునాటి యుదయమున రామారావు వీరుపల్లెకు దివానుగారి జవానును సాయముగా గొని యేతెంచెను.

ఉత్తరక్షణమునుండి మోహినియొక్క ప్రేమ సుపాదింప శక్తికొలది శంకరరావు ప్రయత్నించుచు

దేవుడు మదరాసునుండి పండ్లు, పెద్దాపురమునుండి పట్టు చీరలు, మలబారునుండి సబ్బు బిళ్లలు, కలకత్తానుండి వాస నమానెలు వచ్చి పడుచుండెడివి. శంకరరావు ఇంటిపెత్త నము మోహినిపై బెట్టుచుండెను. నేవకులు, పురవాసులు మోహినిని చిన్నమ్మగారని పిలుచుచుండెడివారు. మాణి క్యాంబ పెద్దమ్మగారయినది. మోహినిని స్వయముగ వశే సరచుకొను ప్రయత్నములు భగ్ను మగుటచే సిగ్గుబడిచి శంక రరావు ఈవనికి మాణిక్యాంబను పురికొల్పెను. తనగౌరవ ము శంకరరావుదయపై నాధారపడియుండుటచే నాతనిని మాణిక్యాంబ వారింప సాహసించి లేకపోయెను. సుగుణో పేతయగు మోహినియొడ తా నిట్టిరీతిని ఎత్తింప మాణి క్యాంబకు మనసు పుట్టదాయెను. మోహినినిగూర్చి యో చించినకొలది మాణిక్యాంబ కామెయొడ ప్రేమ యధిక మగుచుండెను.

శుభ కొకనాడు మాణిక్యాంబ తన మనస్సును మోహినికి తెలియజెప్పెను. శంకరరావు మూర్ఖుడనియు, మోహిని శీఘ్రముగ నాతనిగృహము విడుట యుక్త మనియు నామె నూచించెను,

“నీప్రక్క నుండ నాకు శంకరరావునలన నేమి భయము?”

“అట్లనకుము. నన్నుకూడ నితడు మోస పుచ్చెను.”

“అదెట్లు?”

“వెట్టిదానా! నే నాతని భార్యనని నీవుకూడ నమ్ముచున్నట్లున్నది. ఇతనికి భార్య ననిపోయి నాలుగేండ్లయినది. ఈతడు మూడేండ్ల క్రిందట బళ్లారిలో ఉద్యోగము చేయుచున్నప్పుడు వితంతువైన నన్ను మోహించి వివాహమాడెనని ఎత్తమాన మంపుచుండెడివాడు. ఇం తలో నాతని కీగ్రామము బదిలీయగుటచే నాతని నమ్మి వెంట నచ్చితిని. ఇప్పుట నాప్రసర్తనకు కళంకము కలిగించెనే కాని యథావిధిగ వివాహ మాడకుండెను. ఇప్పు డిది విడిచి పోయిన నేనధోగతిపాలగుదును. చిన్నతనముచేత నీగతికి దిగితిని. మాటికి, గుడ్డకు లోటు లేదు గాన నిచ్చుటనే యుండ నిశ్చయించితిని. ఇక రెండు దినము లుండిన

నీవును నాగతికే వచ్చెదవని భయపడుచున్నాను. ఇట్లు చెప్పినందులకు తుమింపుము.”

“మోసగానికి మోసమే శిక్ష!”

“అబ్బో! ఆతని మోసపుచ్చుట సాధ్యము కాదు.”

“అట్లనకుము. నీవు పూర్తిగ నాకు సాయపడినచో

“నాప్రాణమునైన నీయధీనము చేసెదనని నమ్ముము.”

ఇట్టిప్రసంగమున నున్న యువతులయెదుట హడావిడిగా ప్రత్యక్షమై, అతితొందరపని తటస్థించుటచే తాను పీరుపల్లె వెళ్లవలసి యున్నదనియు, తత్క్షణమే బయలు దేరుదననియు శంకరరావు తెలిపి, మాణిక్యమువైపు భావ యుక్తముగ విడిచి, “నేను తిరిగి పదిదినములలో వచ్చే సరికి నే చెప్పినది సిద్ధపెట్టుము” అని దీనముగ బల్కి వెడలిపోయెను.

శంకరరావునకు పరీక్షాయోగ్యతలు లేవు. ఉద్యోగము భవమును తప్పుచు. సామర్థ్యమును చాలదు. అయినను వితంతువివాహము చేసికొన నున్నట్లతడు జమీందారుగారికి విన్నవించుటచే సంఘసంస్కర్తయగు నామ హనీయు డీగొప్పయద్యోగము నాతనికిచ్చెను. ఉద్యోగము దొరకినపిమ్మట బహిరంగముగ మాణిక్యమును వివాహమాడుట కౌత డిష్టపడకుండెను. పీరుపల్లె కౌత డిష్టపడు పోవుటకు కారణము మోహినివృత్తాంతమును తెలిసికొనుటకే. రూపసంపద లేని రామరావునకు మోహిని భార్య కాదని శంకరరావు శంకించెను. మోహినిని వివాహమాడుతలంపుతో శంకరరావు తనమార్గమున నాటంకములు లేకుండ జూచుకొను నుద్దేశమున నుండెను. అట్టిసమయమున నాతని కొక లేఖ చేసెనది:

“అయ్యా!

“నేనును, మాణిక్యాంబయు చామర్లకొటలో నున్నాము. రేపు సాయంకాలము రాజమండ్రి నెళ్ళుచున్నాము. అప్పుట మాణిక్యాంబ పునర్వివాహము వారమురోజులలో జరుగును. ఈసంగతి నాకిప్పుడే తెలిసినది; తెలియక ఆమెతో పయనమయితిని. అయినను ఆమెతో

కూడ నుండుటచేత తమకీజాబులన కృతజ్ఞతా పూర్వకముగ కొంత మేలు చేసినదాన నగుచునని సంతసించుచున్నాను. జాగు చేయక వలయు ప్రయత్నములు చేయుడు. తొందరచే గలిగిన లోపముల తుమించుడు.

చిత్తశాంతిచేసెను,

“మోహిని.”

ఎవ్వరితో నేమియు చెప్పక, జాబును చదివినవెంట నే చామర్ల కోటకు బయలుదేరి, మార్గాయాసమునకు వెనుదీయక జటామీద ప్రయాణము చేసి, యాసాయంకాలమునకు సామర్ల కోట సత్రమును జేరికొని, యచ్చట మోహినిని గాంచి, “మాణిక్యమేది” అని యడిగెను.

“కాబోవు భర్తతో కాకినాడ వెళ్లినది.”

“ఎందుకు?”

“ఉద్యోగముకొరకు జమీదారుగారిని దర్శించి భర్తకు ఉద్యోగ మిమ్మని కోరునట!”

“కొంప మునిగిందే!”

“ఏల?”

“ఏమియు లే నేం! నాప్రార్థన. ఇదివరకే నే నామెను వివాహమాడిన ఈయుపద్రవము జరుగకుండెడిది... అయినను, మోహిని! నీజాబులన నొనర్పదలచిన మహాపకారమును పూర్తిచేసిన నన్ను గ్రహించుము. నీయెడ నా కిదివరలో కలిగిన చెడుతలంపులకు నన్ను మన్నింపుము. మాణిక్యమును వివాహమాడుటకు సిద్ధముగ నున్నాను. ఆమె నన్ను వివాహమాడనిచో నాయుద్యోగము పోవును. విశంతువివాహమును చేయదలచికొనినందులకు నాబంధుగు లిదివరకే నన్ను వదలిపెట్టిరి. నీవు తప్పు నా కిప్పట్లున దిక్కు లేదు. అమ్మా! దీనుని రక్షింపు.” అని శంకరరావు విలపించెను.

కొంతనే పాలోచనను నటించి తాను కాకినాడ వెళ్లి మాణిక్యంబను కలిసికొని యామెకు నచ్చుచెప్పి మరునాడుదయము రాజమండ్రికి తీసికొనివచ్చెదననియు, శంకరరావు వెంటనే రాజమండ్రి వెళ్లి మరునాడే వివాహము జరుగుట కేర్పాట్లు చేయవలయుననియు నాతనితో చెప్పి పంపిచేసెను.

తెల్లవారుజాముబండిలో మోహినిమాణిక్యంబు రాజమండ్రి వెళ్లి యునయ మేడు గంటల కచ్చటచేరి. శంకరరావు కొందరి మిత్రులతో స్త్రీవనునద్ద కాచుకొని యుండెను. మాట్లాడినచో భావికార్యమున కేమిభంగము ల్లునోయని యందరును మానము వహించిరి. శంకరరావు వారిరువురను గమ్యస్థానమునుజేల్చెను. అనాభశరణాలయ మందు బ్రహ్మసమాజఫణితిని శంకరరావు మాణిక్యంబను వివాహమాడెను.

మోహిని మాణిక్యంబు పన్నినయంపాయము శంకరరావు ఎఱుంగడు. తనభార్య లేచిపోయెనని పలువు రాతేపింతు రను భీతిచే కాకినాడ వెళ్లి జమీదారుగారిని చూచి వేరొకసానమునకు బదిలీ నొందెను. మోహినిని పీరుపల్లెలో దిగనిజిచి బదిలీ గ్రామమునకు భార్యసహితముగ వెడలెను, శంకరరావు.

౬

జరుగుబాటు లేనివారికి సొందర్యమే శత్రువు. సొందర్యరక్షణకై ఇదివరలో నేర్పరచిన పైనికదళమును వదల్చుకొనిన గాని తనకు తేజము కలుగదని మోహిని యెంచి అద్దము నావల నుంచెను; సబ్బులకు స్వస్తి చెప్పెను; దువ్వన దవ్వన కేగెను.; పట్టుచీరలు పెట్టి దాగెను.; వాసననూనెల వాసనే లేదు.; చేతిరుమాళ్ళు చెదరిపోయెను. ముంతంతకొప్పు, రూపాయంతబాట్టు, కచ్చాపోసి కట్టు, పాతమేలికమ్మిచీర, తురకబొంబాయిగడ్డ రవిక మొదలగు లాంఛనములతో పేద పల్లెటూరి ముత్తయివన వలె మోహిని ఇప్పుడరణ్యములో నజ్ఞాతవాసము గావింపుచున్నది. రామారావు పనిపాట, లేమియు తలపెట్టక ఆ రోగ్యమును కాపాడుకొనుచు నెట్టేటో కాలము గడపుచుండెను.

రెండుదినములక్రిందట క్రొత్తదివాసు చాళీవుచ్చుకొనెను. అప్పుడే యాయన యుదారస్వభావుడనియు, ధనికుడనియు, రూపవంతుడనియు మన్యమంతయు మ్రోగుచున్నది. నాటిసాయంకాలము దివానుగారు పీరుపల్లె నచ్చేదరని తాళీదును జవాను పట్టుకొని వచ్చెను. రామా

రావు తాళి దండన ఘడియనుండియు దివానుగారి కుచిత
రీతిని మర్యాదచేయుట కేర్పాట్లు చేయుచుండెను.

కులభేదము పాటించని డివా నారాత్రి రామారా
వింట నతనిపంక్తిని భోజనము చేయుచుండెను. పూర్వపు
దివానువలన కలిగిన కష్టము లీతనివలన కలుగునేమోయని
మోహిని చాటుగ మెలగుచుండెను. పంటక మెద్దియో
కావలసి రామారావు 'మోహినీ' యని పిలిచెను.
మోహిని పంటకముతో నెమట నిలిచెను. దివా నామె
మోమును దిలకించుటలో నిద్దరిమాపులు కలిసిపోయెను.
మోహిని మూర్ఛిలైను. దివాను విడిదిగృహమున కేగెను.
రామారావు మోహిని కుపచారము చేయుచుండెను. కొంత
సేపటికి, దివానుగారికి హఠాత్తుగా జ్వరము వచ్చుటచేత
మెకపుటాడ వెల్లిపోయినా రను వర్తమానము రామారావు
నకు తెలిసినది. మూర్ఛ తేలిన మోహినియు నీవార్త విని
'కృతఘ్నుడు' అని తిరిగి మూర్ఛపోయినట్లు శయనిం
చెను. మోహినీవీచితచర్యలును, దివానుగారి ఆకస్మిక
నిష్క్రమణమును రామారావు మనస్సు కలగించెను.

కాకినాడలో గాంచిన కల నిజమాయెనని నూతన
దివాను విలాసరావు తలపోసెను. మోహిని నెంతయు
లోలోన దూషింపుచుండెను. కొలదిదినములక్రిందట
నే ఈయంద్యోగమునందు ప్రవేశించుటచేత నిప్పుడే బది
లీని కోరుట తగదని యూహించెను గాని యామెయున్న
ప్రాంతముల నుద్యోగము చేయుట కాతనికి శృంగభంగముగ
దోచెను. ఇట్లు డోలాయమాన మానసుండైన దివానువిలాస
రావునకు జమీదారుగారు జరూరుగా సుత్తరువు గావించిరి.
పీరుపల్లెతానేదారు వనూలుచేసిన దస్తునుండి
ఎదిమిడిచేలరూపాయల నతి త్వరలో పంపవలెనని జమీ
దారుగారి యాజ్ఞ. దివాను తానేదారు రామారావునకు
వ్రాసి పంపగా నాతడొక్కనూరు రూపాయలైన వనూ
లు చేయలేదని జవాబిచ్చెను. దివా నీసంగతిని జమీదారు
వారి కెరుకజేసి, తానేదారుని అతని యశ్రద్ధకు సంజా
యిషీ యడిగెను.

తనయశ్రద్ధకు గలుగు దుష్కలమునుండి తప్పించు
కొనుటకు రామారా వొక కుట్ర పన్ని యందు

మోహినిని సహాయము కోరెను. తనమోహినిని దివాను
మోహించి యామెను పొందుటకు తన్ను పాడు
చేయ దివాను సంకల్పించుకొని యన్యాయముగ దోష
రోపణ గావించుచున్నాడని జమీదారున కర్జీ నిచ్చెను.
అర్జీవిచారణసమయమున నిజస్థితి బయలుపడునని విలాస
రావును అపవాదముండి తప్పించుటకు తనసాక్ష్య మవసర
మగుటచే నాతడు తనసాయమును కోరక మానడనియు,
అప్పుడు విలాసరావుతో సంయోగము కలుగగలదనియు
మోహిని దృఢముగ నమ్మి రామారావు పన్నిన కుట్రలో
జేరెను.

ఈ అర్జీసంగతి దివానునకు తెలిసి చాల విచారిం
చెను. మోహినినిజవర్తన వెల్లడించుట కాతని కిష్టము
లేదు సరేకదా, మోహినిపే రీయర్జీలో నుండు టామె
కును తనకును మానహానిగ దోచెను. మోహిని కీయర్జీసంగ
తి తెలిసియుండదనే యాతనినమ్మకము. కావలసినంత ధన
మున్న విలాసరావున కీయంద్యోగము లెక్కలేదు కాని
ఈనేరారోపణ తనగౌరవమునకు భంగకరమని మిక్కిలి
చింతిల్లుచుండెను. మోహిని తనపై నబద్ధపు సాక్ష్యమి
చ్చుట కల్ల యను గాఢవిశ్వాసముతో నాతడు మెడల
కుండెను.

2

విలాసరావు నాకర్నించి తిరస్కరించిన మోహి
నిని చూచుకాంక్ష వొడముటచే జమీయజమాని సొంత
ముగా నీయర్జీని విచారించుటకు కాకినాడనుండి పీరుపల్లి
వచ్చియుండెను. రామారావు బలవంతపెట్టగా నాపుణ్ణి
నాతని గృహముననే విందారగింప నియ్యకొనెను.
మోహినీ సౌందర్యవీక్షణాయత్తచిత్తుండగు యజమాని
వినాయకరావున కీ యాహ్వాన మమితామోదమును కలి
గించెను.

మోహినిని జూచు నవకాశమును పొడిగించుట
కోయన వినాయకరావు భోజనసమయమున ననేకవిష
యములగూర్చి ప్రస్తావించుచుండెను. అందు, విచారణ
కున్న యర్జీనిగూర్చి ముచ్చటించుచు, తీర్పు మోహినిసా
క్ష్యముపై నాధారపడియున్నదని నూచించి దృష్టి మో

హినిపై ప్రసరింపజేసెను. "అట్లయిన న్యాయము దొరకు" నని రామారావు సంతోషముగ పలికెను. తనగౌరవమును రామారావు కాపాడబాలడని మోహినికి విశేషమాయెను. వినాయకరావు చేష్టలవలన నాతనికి తనయెడగల దురుద్దేశమును మోహిని గుర్తించెను. ఇట్టిసంవర్ధమున మూకీభావము కూడదని యామె నిశ్చయించుకొనెను.

"ఆడుదానిమాటయా మీ కాధారము?" అని నేళాకోశము చేసెను, మోహిని. అదను దొరకెగదా యని వినాయకరావు సంభాషణ పెంపుచేసెను.

"ఆడుదానిమాటయే యర్థీ కాధారముగదా!"

"అట్టియెడ నాడుది పరిష్కరింపవలసిన తగవు కదా యిది?"

"తగవు గలదా లేదాయని విచారించుటకుమాత్ర మే నేను వచ్చితిని."

"స్పష్టము కాని తగవునకు తగ వేమి?"

"తగవు గలిగించినవారి నడుగవలసిన విషయ మది."

"ముం దట్టివారిని విచారించినగదా సాక్షుల విచారింపవలెను."

"సాక్షుల నడిగినగాని తగవు స్పష్టపకు టెట్లు?"

"తగవును స్పష్టపరుపని యర్థీ విచారణ యేల?"

"అర్థీ విచారణలో బెట్టకపోయిన నీపరిచయ మెట్లు కలుగును?"

"కేవల పరిచయమువలన లాభ మేమి?"

"పరిచయమువలన లభించుభూగర్హములువిశేషమగును."

"వచ్చినమార్గ మేమార్గము?"

"అట్లన రామారావును కాకినాడకు బదిలీచేసెదను."

"అట్లు చేసిన అర్థీని బుట్టలో వేయవచ్చును" అని మోహిని అనుటతోడనే ఇంతవరకు సంభాషణ మెట్లు పరిణమించునో యని కాచితొనియున్న రామారావు, "అంతకంటె మాకు కావలసిన దేమి?" అని తృప్తిని వెల్లడించెను.

"హుజూరులోనున్న పనిపాట లుండకనా?"

అనెను చిరువృత్తో మోహిని.

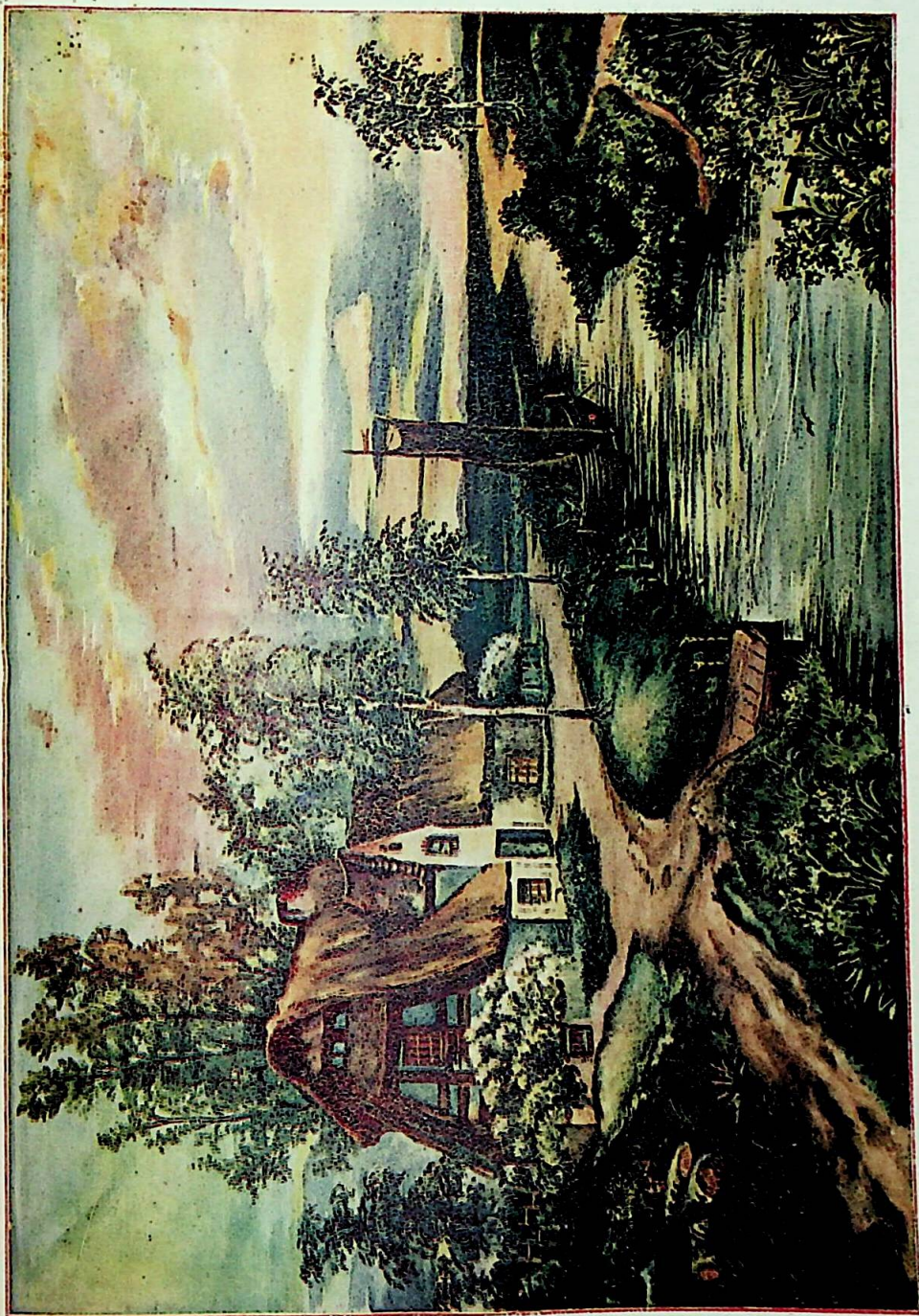
"హుజూరువారి పనిపాటల నీ వింక చూచెదవు కదా?" అని వినాయకరా నందికొనెను.

కాకినాడకు రామారావును బదిలీచేయుట నిశ్చయింపబడిన పిదప భోజనమును ముగించిరి. ఈబదిలీ యందరకును సంతృప్తిదాయకముగ నుండెను. దివాను తనపై మోపినసేరము మాసిపోయెనని, రామారావును, మోహినిని తరచు చూచుభాగ్యము కల్గునని వినాయకరావును, విచారణ లేకుండా అర్థీని బుట్టవాఖిలు చేయించిరినని మోహినియు సంతసించిరి. నిశ్చయ మదలిపోవునని మోహిని రామారావు లుచ్చేసిరి. వరునాడే వీరిరువురును, వినాయకరావును కాకినాడకు పయనమైరి.

౮

కాకినాడలో నింకను రామారావు కాపురము స్థిరపడలేదు; వినాయకరావు తన నీచప్రయత్నముల నారంభింపలేదు; అర్థీవిచారణవలన కలిగిన యాశాభంగ మింకను మోహినికి చల్లారలేదు; అప్పుడే మొకపుటాడ దివాను రామారావుపై అర్థీవలన తనకు గల్గిన మర్యాద నష్టమునకు పరిహారముగ పదివేరూప్యములకు దానా తేనున్నవా డను నిశ్చయమైన కబరు రామారావునకు తెలిసినది.

అర్థీలోని సంగతి యబద్ధముని యెరిగియున్న రామారావున కీవార్త సహింపరానిదయ్యెను. దానాలోతా నోడిపోవుట నిశ్చయము, పదివేలరూప్యముల నిచ్చు టెట్లు? ఆతనిచేత గవ్వయినను లేదే! కారాగృహప్రవేశము తప్పదని యతడు విలపించెను. విలాసరావు పాదములపై బడి తుమాపణను కోరుటకంటె గత్యంతర మాతని కగపడలేదు. తనకు తలస్థింపనున్న యాపదను మోహిని కెరిగించి తన సంకల్పమున కామె యభిప్రాయము వేడెను. తన యుపాయములు వ్యర్థముయినందులకు లోలోన వగచుచున్న మోహిని కర్తవ్యమునుగూర్చి రామారావుతో నేకీభవించెను.

రంగనాను దృశ్యము

ప్రీ. జి. పాపగారు (రంగనాను) చిత్రించినది.

సహజముగ రామారావు పిరికివాడు. తాను చేసిన యపరాధ మాత్రని మరింత పిరికివానిగ జేయుటచే నాత డొంటిగ విలాసరావును దర్శింపలేక మోహినిని తన వెంట నాతనికిడపరమ్మని యతీవినయముగ బ్రార్థించెను. విలాసరావునెడ నామెకు గల ప్రేమ యామెను మరింత ప్రోత్సహింపరుప నామె రామారావుతో మెకపుటాడకు బయలుదేరెను.

మోహినియు, రామారావును ఎదుట బడగానే విలాసరావు మనస్సున క్రోధము, ఆశ్చర్యము, జగుప్ప ఒండొంటితో బోరాడుచు దృఢముగ నిలుచుటచే గొంత రెడ వాతడు పలుకజాలకపోయెను. భయము రామారావు గొంతుక నొక్కివేసెను. కార్యనిర్వహణ భారము తనపై బడినదని మోహిని గుర్తించెను.

విలాస:—శంకరరావును మాయచేసినట్లు నన్నును మాయచేయ నచ్చితివా?

మోహిని:—మాయనుండి మిమ్ము తప్పించుటకే వచ్చితిమి.

విలాస:—నీవు మాయనుండి తప్పించుకొనిన పిమ్మట నాసంగతి యాలోచింతువు గానిలే!

మోహిని:—నే నొరుల మాయలో బడలేదే!

విలాస:—రామారావును, ఆత డిచ్చిన యర్జీయును సాక్షులు.

మోహిని:—సాక్ష్యము నాకే బలకరము.

రామా:—అవును, తప్పకుండ నంతే!

విలాస:—ఛీ! స్వలాభముకొరకు భార్యనపవిత్ర సగ గావించిన నీప్రసంగము కట్టిపెట్టుము.

రామా:—రామరావు! ఈమె నాతల్లి. నా ప్రాణమును రక్షించి, మానమును కాపాడి యుద్యోగమును నిలువజెట్టిన మహాదేవత!

సంభాషణము ముదురుచున్నటుల గ్రహించి, నాటకాల వదలిన దాదిగ నాటివరకు జరిగిన వ్యత్యాస మంతయు సవిస్తరముగ మోహిని యెరింగించి, “నిన్ను కలియుటకే నిన్ను విడిచెద”నని తా నానా డనిన పలు కు జ్ఞపికి తెచ్చెను.

అప్పు డొక వయోవృద్ధుడు ఆకస్మికముగ లోని కరుదెంచి మోహినిం గొగిట బట్టి, సంభ్రమమువలన నూతనముగ తొలగింపబడిన ఆశాభంగము వెలువడునట్లు బాష్పముల విడుచుచుండెను. మోహిని విలాసరావులు వేరుపడిరని వినినప్పటినుండియు మోహినిజాడల నరయ ననేక పట్టణముల దిగి తుడ కానా డామెను జూడగల్గిన పాపారావు సంతోషమునకు మేరలేదు. వేశ్యామణి యగు నాగమణి కులవృత్తినుండి తనకూతురును తప్పించుటకు మూడేండ్లయీడుననే మోహినిని తనకు గురువైన పాపారావున కప్పగించెను. ఆతని కార్యజాలు లేని లోపము మోహినివలన తీరెను. పాపారాయ దంపతులు జననీజనకులనియే మోహిని తలచెడిది. వారును మోహిని జన్మవృత్తాంతమును మరుగుపరచిరి. కొలదికాలము క్రిందట నాగమణి మరణించిన వార్తనైనను మోహిని యెరుంగదు. పాపారాయుని దర్శనమువలన మోహిని కెట్టియానందము కలిగియుండునో! విస్మయమునుండి తేరిన పిదప విలాసరావు పాపారాయుని గౌరవించి యిష్టాగోష్ఠి ప్రారంభించెను. మోహినివిలాసు లాకరపై నేరముల నొకరు పాపారాయునకు దెల్పుచుండిరి. ఈతగవును తీర్చుటకు రామారావు సాక్ష్య మవసరమాయెను. రామారావు తాను నాగమణియను వేశ్యాప్రకృడనియూ, కులవృత్తిపై రోతగల్గి యాతనితల్లి తన్నొక దీదవిద్యార్థి వసతిగృహపు యజమానుల కప్పగించెననియు, నామె కొన్ని మాసముల క్రిందటనే గతించెననియు, దిక్కులేక యల్లాడు స్థితిలో మోహిని తన్ను సోదరునివలె గాపాడినదనియు చెప్పుచుండగా, పాపారావుక కాగితమును జేబునుండి తీసి విలాసరావున కందించెను. విలాసరావు పుచ్చినుండి తత్తరపాటుతో లేచి మోహినిని కాగిలించుకొని తుమాపణ వేడెను.

ఈ కాగితము నాగమణి మరణకాలమున వ్రాసిన మరణశాసనము. అందు తనబిడ్డలగు రామారావు మోహినులకు సమముగ నీయగలదులకు పదివేల రూపాయల సొత్తును పాపారావునకు స్వాధీనపరిచెనని యున్నది.

మరుసటి దినముననే రాజమండ్రిలో రామారావు కన్యాదానము గావింప, బ్రహ్మసమాజ విధానమున మోహినివిలాస పరిణయము శోభాయమానముగ జరిగెను.

వటమూలమందిరా !

చూపులురెండు ముక్కుతుదఁ జొన్చియు జూచిన చూపువెటనే
లోపలఁ జూచి చండకరులో శశిఁ గూర్చి చతుర్దశంబుపై
దీపమువెట్టి దాని తుదతేజము తానయి విశ్వమంతయున్
వ్యాపకుడైన పుణ్యుఁడు మహాత్ముఁడగున్ వటమూలమందిరా !

కన్నులుమూసి నాదుమదిగన్ను (?) త్రికోణమునందు జొన్చి, లో
సన్నపు దిండిఁదూర్చి జలజంబుల నిచ్చెన యెక్కి మింటిపై
వెన్నెలరాజుఁ జేరి సుఖవేళలయందును నీవు నేనయై
యున్ననుగాని నాహృదయ ముబ్బదమావటమూల మందిరా !

గట్టిగ వేద లాఠురిని ఖండలునేయక యేడు చింతలఁ
గొట్టక మూఢు రిండ్లు చెడగూర్చక (.....) మబ్బునా భవి
బొట్టును బోనమున్ (.....) పోకులు బూడిద పూత లూరకే
పెట్టునుగాని నీదుదయ పేర్పడునా వట మూలమందిరా !

వాలినయింద్రియాలయ కవాటములన్నియు మూసి నెమ్మదిన్
దాశమువెట్టి లోపెలుఁగు తత్త్వముఁ గన్గొని తట్టి సుందరిన్
లాలితనాగకన్య నుపలాలనచేసిన వాడె యోగియౌ
మాలిన వేషముల్ జమునిమార్కొనునే వటమూలమందిరా !

సాగినకోపవహ్ని నిజశాంత జలంబులఁ జల్లనార్చియౌ
శాగిరులన్ నివృత్తి కులిశాహతి నుగ్గుగఁ జేసి యత్తమా
నాగవిభున్ వివేకమృగనాయకుచే నణఁగించి లోన సఠ
యోగ వియోగముల్ విడువ యోగియగున్ వటమూలమందిరా.

తునాతున్న లగు చున్న 'కడిద'ము అను నల్లని రంగుపూత గల కాగితముపై పిండిబలపముతో వ్రాయబడియున్న యీపద్యము లొకప్రాచీన శతకము లోనివి.

“మండీ! మీకు కచేరీ వారంరోజులు శలవులు వస్తున్నాయట? ఆశలవులో ధర్మచరం వెళదామండీ!” అంది కనకమ్మ.

కనకమ్మ కాపురానికి వచ్చి నాలుగేళ్ళయింది. ఆమె మంచి ప్రాథమిక లోకజ్ఞానం విశేషంగా సంపాదించింది. కావ్యాలూ గ్రామ కొంతవరకూ చదువుకుంది. సోమనాథం బి. ఎల్. పరీక్షలో కృతార్థుడయ్యేడు. మనసబువని సంపాదించామని, లిస్టులో పేరు వేయించుకుందామని ఈ మధ్యనే చెన్నపట్నం వెళ్ళి వచ్చేడు. అక్కడనుండి తిరిగి వచ్చిన దగ్గరనుంచీ యేవో పుస్తకాలు చదువుతున్నాడు. ఆగోచనలో మునిసిపాలిటీ పట్టం తున్నాడు. కనకమ్మ ఆసలగతి కనిపెట్టింది గాని కారణం ఊహించలేకపోయింది. తాను నాలుగేళ్ళాయ కాపురానికి వచ్చింది గాని ముచ్చట తీరడాని కొక మొలకయినా కలిసింది కాదని ఆమె నొచ్చుకొనేది. సోమనాథానికి కూడా అదే విచారం అనుకుంది. ధర్మచరం వెళితే సన్యాసయ్య రెప్పకుండా పుడతాడని ఆమెనమ్మకం. అందుకోసం భర్త నడిసింది. అతడితోపాటు చదువుతూవున్న పుస్తకాలూ, పెద్దపెద్దనాళ్ళు చెబుతూవున్న ఉపన్యాసాలూ, కొందరు మహనీయులు చేస్తూన్న ఉపదేశాలూ ఇవన్నీ కలిసి సోమనాథం మతం మార్చేశాయి.

“పోనిస్తా! ఏం ధర్మచరం! నీ కీ పిల్లలపిచ్చి పట్టుకుందే? చక్కగా కడిగిన ముత్యాలూగ మనమిద్దరమూ కలిసి మెలిసి కాలక్షేపం చేయకుండా ఆలంపటం కూడా యెందుకు కోరుతావు?” అన్నాడు సోమనాథం. కనకమ్మ కళ్ళు విశాలంగా విప్పి భర్త నెగాదిగా చూచింది. ఆశ్చర్యదేవతయి అలా నిలబడిపోయింది. “అయితే వంశాభివృద్ధి జరుగురు లేదంటారా? యేమిటి?” అంది.

సోమనాథం “జరుగురే గాని, మన కింతవేగం పిల్లలక్కరలేదు. వంశాభివృద్ధికి కావల్సిన ముందెప్పుడో ఒక మొలకని కంటాను! అదే మానయి ప్రసరిల్లుతుంది. చాలమా?” అన్నాడు.

కనకమ్మ:—“ముందెప్పుడో అంటే యెప్పుడు? మనయావనం కాస్తా జారిపోయిన తరువాతా?”

సోమనాథం:—“ఉండు మరి! కోపపడకూ! ఇవి గో యీపుస్తకాలు చూచేవా? మొన్న చెన్నపట్నం వెళ్ళినప్పుడు నాకో హైకోర్టు జడ్జిగా రిచ్చేరు. వాట్లలో యేం వ్రాసి ఉందంటే, ఏదంతపులయినా సరే కోరినప్పుడు మగో ఆడో, వారి కేపిల్ల కావలస్తే ఆపిల్లని కనవచ్చును. వారికి పిల్లలక్కర లేదని తోస్తే కనడం మానివేయవచ్చును. మాటకీ, నీధర్మమా అని ఈ నాలుగేళ్ళాయా నీవు కనలేదు గాని కనివుంటే మన కీపాటి నలుగురు పిల్లలు పుట్టేదురా? ఆమూలాన్ని నీయావనసౌభువ్యం అంతా అంజరించి పోతుందా? ఇప్పుడు నీకు నామీదనున్న ప్రేమ కూడువంతు లాపిల్లలమీదికి పోతుందా? అప్పుడు నేను ముచ్చటపడి నిన్ను పిలుస్తే నీకు పలకడానికయినా తీరుబాటుంటుందా? ఇంతలోనే మనం ముసలాళ్ళ మయిపోతే యేమిందీ? భగవంతుడు ప్రసాదించినన్ని నాళ్ళయినా మనము యావనసౌఖ్య మనుభవించాలా? అని అలా ఉండగా, పిల్ల లెక్కువయినకొద్దీ మన ఆస్తి పలుపపడిపోతుంది. వాళ్ళకి కావలసినవన్నీ యిచ్చి మంచి జీవనవిధానా లేర్పాటు చేయడానికి మన కప్పుడవకాశం ఉండదు. మనపిల్లలు పేదవాళ్ళయి తిరుగుతూ ఉంటే మన కానందంగా ఉంటుందా?”

కనకమ్మ కనుబొమలు ముడేసింది. తీక్షణంగా భర్త నైపు చూచి అంది: “మనసబువని కనకనా, హైకోర్టుజడ్జి యివ్వాలా? ముచ్చటలు వద్దనడాని కాయనే కావాలి? భగవంతుడు మనువ్రేళ్ళ తిప్పుతూన్న యీ ప్రకృతిని మార్చగల కావ్యాలకూడా వస్తున్నాయా? పిల్లలను కంటే ఆడుదాని యావనం జారిపోతుందని మగవాడికి భయమా? ఆహా! యేమివిశాలహృదయం! మగవాడంటే ఆలోచించేడు గాని, ఆడుదాని యావన మున్నంతకాలం తాను సజీవుడయి యుండి ఆ యావన సౌభాగ్యం జాటుకుంది కేమయినా యేర్పాట్లు చేసికొన్నాడా? వాని

ఆయుర్భాగ్యం వాని చేతిలో నున్నదా? అది గాక, యౌవనానుభవాకాంక్ష యంతకాల ముంటుందో నిర్ణయించాడా? వాని కెప్పటికయినా దీనియెడల విముఖత గలుగుతుందా? పిల్లలు లేని నానంటి నిర్భాగ్యుర్రాళ్ళు తిడుతులయి దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతున్నారా? శాశ్వత యౌవనసాభాగ్య మనుభవిస్తున్నారా? ఆడుదాని యౌవన మొక్కవిచార భారంతో క్రుంగిపోతుందన్న సంగతి యే శాస్త్రవేత్తయినా కనిపెట్టేదా? అది కాక, మగవాడు కోరిన ట్టాడుదాని యౌవనం స్థిరంగా నిలబెట్టగల డనుకుందాం,—తనమా లేమిటి? తాను నిత్యయౌవమై నిర్మలంగా విడ్రుపులగు కలకలరాడుతూ ఉంటాడా? నిమగ్నమై ప్రేమకి యౌవన మొక్కలే లక్ష్యమా? వాన ప్రస్థులయిన దంపతుల కే యౌవనం ఉంది? వారొకరి నొకరు ప్రేమించుకోలేదా? వలపు కేవలము పశుత్వంక్రింద పరిణమిస్తూం దే? ఇంక స్వార్థపరత మగవానికే గాని యాడుదాని కక్కర లేదా? ఇట్లు నిత్యపశుత్వపరత్వమున బడే మగవాని యౌవనం మరి జారదు గాబోలు. ఇంకొక మాట—మగవానికంటి కాడు చలా కనబడుతుంది? ఆడుదనగా మగవాని యనుభవమునకే పుట్టినదని వానితలపు గాబోలు. వాసనచూచి పారేసి పువ్వనుకున్నాడా?

“అది గాక, పిల్లలు పుట్టడంతోనే మగవానిమీది ఆడుదాని ప్రేమ పిల్లలమీదికి పోతుందా? ఈ నవీన ప్రేమతత్వనూత్రం నాకు బోధపడలేదు. అయితే జగత్తులో ఆడుదానికి మగవాడు తప్ప మరి ప్రేమింపదగిన వస్తువే లేదన్నమాట. భగవంతుని మీది ప్రేమ పరగడలు త్రొక్కవలసిందే? తలిదండ్రులమీది ప్రేమ తారుమారు కావలసిందే? అన్నది ముగ్ధులమీది ప్రేమ అడుగుంటుందా? సిందే? స్నేహితులమీది ప్రేమ చిందరచందర కావలసిందే? బంధుగులపైని ప్రేమ పాడుకావలసిందే? ఇరుగు పొరుగువారిమీది ప్రేమ యింకిపోవలసిందే? దేశప్రేమ దిబ్బజేరవలసిందే? అంతేనా? అదేనా ప్రేమతత్వం? మగవాడాడేమాటలకీ, చేసేచేతలకీ ఆర్థం ఉండదా యేమిటి?

“ఇంక—పిల్లలెక్కువయితే ఆస్తి పలుకుబడు తుండన్నారు. ఇది మగవాని ఆర్థశాస్త్రజ్ఞాన సాభాగ్య

కాబోలు! ‘వెలనడుము నాటి వెన్నెల—యలనడునే గాదె బోయ నమవనిసికి’ అన్నాడు పెద్దన్న. ఆస్తిని శాశ్వతంగా నిలబెట్టే ఉపాయా లెన్ని కనిపెట్టేరు? శ్రమంతులెందరిచేతికో చిప్ప వచ్చింది. అక్కడల్లా బిడ్డలసంఖ్యే కారణమా? మీ రన్నట్లు కావలసిన ట్టాక్కొడుకును గన్నారనుకొండి. ఆకొడుకు మొదలయితేనో? చపలు డయితేనో? చచ్చు పెద్ద మ్మయితేనో? ఎందరుపండితుల కడుపున శుంకలు పుట్టలేదు? పంకితపుత్రు డన్నమాట వినలేమా? ఇక ఆరోగ్యనిషయ మాలోచించండి. పిల్లలను పెంచే విధా లెరిగిన దంపతు లెంద రున్నారో లెక్కపెట్టండి. అలాగ పెంచుకున్నా రనుకుందాం; అంటువ్యాధులు రాకుండా నిలబెట్టే ఉపాయాలు నిర్ణయ వేయినా ఉన్నాయా? రోగాలను తిడితే సుద్దినట్టు పనిచేసే మందులున్నాయా? అవేని లేనప్పు డొక్క మొలకును కనిపెట్టుకున్న విదండ్రుల దినం యెలా దిబ్బజేరుతుంది? మగవా డన్న వాడు తీవుడిని నిత్యం వెన్నంటి ఉండే మృత్యుదేవతను దూరంగా తరిమే స్థిరోపాయం కనిపెట్టాలి. తనయొక్కయూ, తన కుటుంబమయొక్కయూ ఆయుర్భాగ్యాన్ని అభివృద్ధిచేసే ఉపాయం కనిపెట్టాలి. పాదరసంలాగు పరుగెత్తే తన మనస్సు వ్యసనసంక్తం కాకుండా మరలించే ఉపాయాలు కనిపెట్టాలి దుర్వ్యాపారాలలో తలదూర్చకుండా ఉండే కట్టుబాట్లు చేసుకోవాలి. అప్పుడు జననతత్వంమీద స్వతంత్రత సంపాదిస్తే రణిస్తుంది!”

సోమనాథం: —“అబ్బ! ఏమి బలా గచ్చనాచలాగ గలగల లాడుతున్నావు? జూజూ లాడించేశావే! మగవాడిమీదేమిటి నీమాట లిలా బాజాలలాగ కుంపించేశావు? నేను చెప్పినమాటలు నీ ఎద్దంచేసుకో లేకపోయావు. ఈమాట సుష్టంగా చెప్పతాను విను. పిల్లలను కంటే ఆడుదానిబలం క్రమక్రమంగా తగ్గిపోతుంది. దానివల్ల ప్రకృతి సిద్ధయ్యిన జీవితకాల పరిమితివైనా చూడకుండా ఆస్తి అవతారం చాలించెయ్యాలి. లేదా, రోగసిడికెయ్యే మందు పట్టాలి. అందుకోసం మితిమీరకుండా ఒకడో ఇద్దరో పిల్లలను కనికాన్పెత్తేయగలిగితే స్త్రీ ఆరోగ్యం అంతగా చెడదు. దేహసౌఖ్యం

యెప్పుడైతే ఉండో గేహసౌఖ్యం అప్పుడే ఉంది. ఇలాటి సంగతులన్నీ వ్రాసినవా ల్గిసన్నీ ఆలోచించే వ్రాస్తారు. వాళ్ళకి మనపాటి బుద్ధి ఉండదా?”

కనకమ్మ:—“వాళ్ళు మనం కారు కాబట్టి వాళ్ళకి మనకంటే యెక్కువబుద్ధి ఉంటుందనా మీవాదం? ఆలాగయితే నేను మారాడలేను గాని బుద్ధిమంతులు లో కానికి రమ చేతలచేత, మాటలచేత కూడా తెలియాలి. కేసుం యితరు ఊహలమీద పండితులబుద్ధి వన్నె కెక్కా కూడదు. ఒక్కగల వేసి యరటిచే ట్టంతరిస్తూంది. ఒక మా టీని తేలు శరీరం విడిచేస్తూంది. ఒకపిల్లను చేసి తుమ్మె ద తొలగిపోతూంది. ఇది ప్రకృతి నిర్మాతత్వమా? చిత్రకారుని శిల్పచాతుర్యమా? ఇంక నెన్నియో జంతు వులు ఒక్కొక్కతూరి నాలుగయిదు పానలను బెట్టి నిత్యాలోగ్యముతో నిగనిగలాడుతున్నాయి. ఇది ప్రకృతి తత్వమా? ప్రకృతి శాస్త్రవేత్త భావపరిణామమా? ప్రకృతిలో భాగమయిన మనుష్యజాతికి ప్రకృతినూత్ర ముంటవా? వెనుకటి కెందో రాజుగారి కోటకు గలేబు కుట్టించువాడట. మగవా డన్న వాడు ప్రకృతి తత్వము నెట్టి తడమరూపమగు ప్రవర్తన నేర్పరచుకొని దాని ననుసరించి ప్రకృతి సిద్ధమయిన పురుషుడు కావలెను గాని సానిదాని సౌమ్యచమునల కృత్రిమవేషధారి యైతే యేం లాభం? ఈసందర్భంలో నాకో చిన్నకథ జ్ఞాపకం ఎచ్చింది. చెప్తాను వింటండి. నేను పదేండ్లదానినై యున్న పుడు మాఅన్న కేశవరావు కోయంబత్తూరునుండి తలవు లేవో వస్తే యింటి కొచ్చాడు. మానాన్న మాపెరట్లో గులాబిమొక్కకాటి నేశాడు. అప్పు డది సోగకొమ్మలేసి కొమ్మకొమ్మనూ గుత్తులుగుత్తులు మొగ్గలు తొడిగింది. కేశవరా వప్పుడు న్యసనాయ కళాశాలలో చదువుచు న్నాడు. అతడి చెట్టు చూి, ‘చెట్టి! చీడపురుగులు లాగ చెట్టు కిన్నీ మొగ్గ లెందుకే! చెట్టు సత్తువ చెడుతుంది. భవ్యందం పోతుంది. చూడు కొమ్మంపటికీ ఒక్కటే పువ్వు పూసిస్తాను. అప్పుడు దానందం చూ డన్నాడు. సరే ఆలాగే కానీ అన్నాను. అతడు కత్తెరొకటి పట్టు కొని చుట్టూ ఉన్న మొగ్గలన్నీ కత్తిరించేసి మధ్యనున్న మొగ్గమాత్రం కొమ్మను విడిచేశాడు. ఆమొగ్గ క్రమ

క్రమంగా పెరిగి పెద్దదయి కొమ్మనిండా ఒక్కటే పువ్వు విడ్డాది. దళంగా, నుజ్జుగా, రేకులు దట్టంగా యెదిగేయి. పువ్వు మరీ సొగసుగా ఉంది. పెద్దది! దానిని కోసి యెప్ప టివాడుకచొప్పున వాసనచూచేను. ఏం చెప్పేది! దాని మునుపటి పరిమళమంతా పోయింది. నేను తెల్లబోయేను. మరీమరీ పసిపట్టడానికి ప్రయత్నించేను. వెగటువాసన వేసింది గాని గులాబివాసన లేనేలేదు! ఎందు కాపువ్వు! ఆబల్లమీద బీలుగుబెండు పూ వెలొ గుందో చూడండి! దానికీ దీనికీ యేమిటి భేదం? ఇంకా యీ బెండుపువ్వు నయం! కొంతకాలం చెడకుండా ఉంటుంది. ఈమధ్య బెండుకూరునుండి వచ్చిందని పెద్ద చేమంతిపువ్వు మీరు తెచ్చేరే, అది కాగితపుపువ్వులాగు కలకలలాడడమే గాని కొంచెమే వా పరిమళించిందండీ? ఎందు కీ నిర్గంధకుసు మాలు? ఎక్కడయితే ప్రకృతిమిరుద్ధంగా వస్తు శరీర నిర్మాతత్వం మారుతుందో, ఆక్కడల్లా నుణం కొరత పడుతుంది.”

సోమనాథం:—“ఉం డయితే! దీని కేం చెప తావు? ఇప్పటి లోకపరిస్థితులు చూచేవా? మంచి చెడ్డ లాలోచించకుండా యెక్కువమంది పిల్లలను కనే స్తూంది లోకం! ఈశిల్లలతో కాలేజీలు నిండిపోతు న్నాయి! కర్మాగారాలు క్రిక్కిరిసి పోతున్నాయి! కళాప్రవీణు లెక్కునై పోతున్నారు. వాళ్ల సంఖ్యలతో నిరుద్యోగపు సమస్య లెక్కువయి పోతున్నాయి. అభి ప్రాయభేదాలకు హద్దే లేదు. తెగలలో భేదాలు తెరిపి తెన్ను లేకుండా వస్తున్నాయి. బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణే తర భేదాలు బలినిపోతున్నాయి. ఇవన్నీ తగ్గి దేశమంతా యేకముఖంగా పనిచేయాలంటే జనసంఖ్య తగ్గాలి. గాంధీ మహాత్ముడు మాడా యీమాటే అంటాడు. కాని అతని విధానం వేరు. స్త్రీ పురుషసంయోగాని కవకాశమే యివ్వమాడ దంటాడు. ఈగ్రంథాలలో ఉండే, స్త్రీ పురు షులు భార్యాభర్తలుగా జీవిస్తూ కొన్ని కొన్ని యంత్ర సాధనాలవల్లా, సుండులవల్లా సంతానవంతులు కాకుండా ఉండవచ్చు ననే నూతనసిద్ధాంతం చెప్పబడి ఉంది.”

కనకమ్మ:—“అబ్బ! ఆమాటలు వినడమే కష్టం గా ఉంది! ఏమిటిది? పిల్లలు లేకపోతే కాలేజీ లెందుకు,

కర్మాగారా లెందుకు? జగత్తులో అభిప్రాయభేదమే లేకపోతే జగత్తే లేదు. చూచేరా, ఆబుద్ధిమంతులలోనే రెండులేగ లేర్పడ్డాయి. గాంధీమహాత్ముని దొకత్రోవా, గ్రంథకారుల దొకత్రోవా—మనుష్యునకున్న ప్రత్యేక తయే అభిప్రాయభేదము; అభిప్రాయభేదమువలననే ప్రజలలో విద్యాకాంక్ష; దానివలననే జ్ఞానాభివృద్ధి; అదియే దేశక్షేమాభివృద్ధికి కారణమవుతుంది. ఏయంశమయినా 'గుడ్డెడ్డు చేలో బడ్డెట్టు' జనులందరూ అభిప్రాయభేదం లేకుండా సాగిస్తే ఒకదాని వెనుక నొకటి పోయేగొట్టెల మం దవుతుంది మనుష్యులోక మంతాను. అప్పుడు మనుష్యత్వం నశించి పశుత్వం యేర్పడుతుంది. సృష్టికర్త్యం ఒకమాటు నిదానించి చూడండి! జనులముఖా లెన్నో అన్ని భేదాలు! వ్రాత లెన్నో అన్ని భేదాలు! మన స్వత్వా లెన్నో అన్ని భేదాలు! శరీరనిర్మాణా లెన్నో అన్ని భేదాలు! ఇంతేలా? వ్రేలిముద్ర లెన్నో అన్ని భేదాలు! జనసంఖ్య తగ్గితే సారూప్య మేర్పడుతుందా? అభిప్రాయబాహుళ్యం తగ్గుకుందేమో గాని అభిప్రాయభేదం మాత్రం తగ్గుదు. అభిప్రాయభేదం తగ్గితే సంస్కారమే లేదన్నమాట!

“ఈ మహాకార్యానికి యంత్రసాధనం కూడా కనిపెట్టేయ? ఇది మరి బాగుంది. యంత్రసాధనసంపత్తి యెప్పు డింత లావయింది? ఈయంత్రసాధనంవల్ల పిల్లల తల్లులు కావలసినవారిని మీపిడికిటిలో పెట్టుకున్నారనుకుందాం! గొడ్రాలికి బిడ్డలను ప్రసాదించే యంత్రాలున్నాయ? ఇక్కడ మీయాటలు సాగవుగదా! పొరుగువాళ్ళ మాలక్కి నాతోటిదే. ఇద్దరు పిల్లలను కంది; ముద్దు ముచ్చట చక్కా అనుభవిస్తూంది. నా కేదీ? ఇప్పుడు గదా వచ్చింది మీ కిపరకునేది. ఇన్నాల్లాయ కూడదూ?”

“అది. కాదే!” అని సోమనాథం యేదో చెప్పి బోయేడు.

“ఏదీ కాదూ! మరింక యీబూతువురాణం కట్టేయ్యండి. ఇంతవరకూ నాలుకలు పవిత్రం అయ్యాయి. ఇంట్లో పెద్ద లెవరూ లేరు కాబట్టి మన మాడింద్రిమాట,

పాడింది పాటా అవుతుంది. సరే, మీయంత్ర లేవో మీ రుపయోగించండి. దైవం లేదా? ప్రకృతి సమత్వ తత్వమాత్రా లేరుగదా? మీతో నా కెందుకూ యీ వాదం? ఆ నేదాంత—కాదు—లోకాంతగ్రంథా లేవో సమగ్రంగా చదువుకోండి. లేదా, చెన్నపట్నం పోయి సంత చెప్పుకోండి. నే నవతలకు పోయి వండుకోవాలి” అని కనకమ్మ లోపలకు వెళిపోయింది. సోమనాథం చిటునవు నవ్వుతూ అలా ఖర్చిలో కూర్చున్నాడు. ఎవరి సంతృప్తి నారిది.

౨

“బ్రానే? ఏం చేస్తున్నావు? ఇదిగో మంచినీరైతు తెచ్చేను నీకోసం” అని సోమనాథం కేక పెట్టేడు. కనకమ్మ పెరట్లో ఆస్పత్రి ప్రవేశికాలు చేస్తూంది. ఆకే వినివనిపించుకోకుండానే, “మూలతో బ్రహ్మరూపాయ” అని గట్టిగా చదివింది. “ఏమే? రావేం? నీకు కావాలా అక్కర లేదా?— రావీరి! ఆరావిచె బైక్కడి పోతుందీ?” అన్నాడు సోమనాథం. కనకమ్మ గబగబా వచ్చింది. “ఏమి టాబంగీ?” అంది.

సోమనాథం:—“ఏమిటో చెప్పుకో.”

కనకమ్మ:—“గావాలా? గడియారిం గలుసా?”

సోమనాథం:—“అంతకంటే యెక్కువదే?”

కనకమ్మ:—“రవలగుద్దులా?”

సోమనాథం:—“సరే. ఆడవాళ్ళ కంఠనేపూనగల మీదే ధ్యానం. బంగారం, వెండినగలు పది నెలలు పెట్టుకుంటే అరిగిపోతాయి. మెరుగు తగ్గిపోతాయి. అంతకంటే యెక్కువైందిది. శాశ్వతయోవనం! శాశ్వత రోగ్యం! శాశ్వతసౌఖ్యం! శాశ్వతానందం! బంగీ విప్పుతాను చూడు!”

కనకమ్మ:—(దగ్గరా వెళ్ళి చూచి) “ఏమిటిదీ? పిల్లలే లేని నాలాటిగొడ్రాలి కీ ఉగ్గు గి స్నేహమా? నన్ను వెక్కిరించడానికి తెచ్చేరా? పిల్లలు లేని చిన్నతనం నాకొక్కరికేనా యేమిటి? మీకు మాత్రం చిన్నతనం లేదు? స్త్రీబాగా ఆలోచించుకోండి!”

సోమనాథం:—“వెక్కిరింపు కాదే వెట్టిదానా! ఇదేమిటో సరీగా చూచి చెప్పలాడు! ఇది స్త్రీలపాలిటి పుప్రసాదినీ! ఈచిన్నిగిన్నె స్త్రీల యావనధనాగారం! మంగొంసు బంగారం! తెలిసిందా? ఆకంపెనీవాళ్ళు చెప్పినట్టా మనం చేయగలిగేమంటే ఇక భార్యభర్తల నడుమ శాశ్వతానురాగం స్థాపించే మన్నమాటే! ఇక వారి మధ్య పానకం పుడకలాగు బిడ్డలుండరు.”

కనకమ్మ:—“సరే! రోజురోజుకీ మీ కీపిచ్చిలా వవుతూం దే? కానీయండి, మీద దేవుణ్ణి క్రిందను బెట్టి యయినా సరే ఆడుది పిల్లలను కని తీరుతుంది. కాలం కర్మం కలసివస్తే కాదనేవా లైనారు? మీతో నాకేలా? యీపకిమాతినవాదం?” అని లోపలకు వెళ్లిపోయినది.”

* * * * *

ఆరునెలలయింది. మునుపటికంటే సోమనాథాని కిప్పుడు కనకమ్మమీద ప్రేమ లావయింది. అది కన్నుల కిప్పుడు కనకమ్మ మరీ అందంగా కనబడుతుంది. ఆమె చెక్కులతెలుపూ, పెదవిపైని జాలిరేఖలూ, కనురెప్పల బరువూ, అడుగులమెల్లనూ, అతిసుకుమారం, ఇవన్నీ కనకమ్మ సహజసౌందర్యానికి వన్నె తెచ్చేయి. ఆమెకు కూడా సోమనాథాన్ని తుణమైనా విడవడానికి మనసొచ్చింది కాదు. కారణం ఏమిటా అని సోమనాథం ఒకటి

రెండుమాట్లాలోచించేడు గాని వాని కేమీ తెలిసింది కాదు. ఏదయితే నేమిటి? వారినడుమ ననురాగ బంధం అధిక మయినప్పుడు?

మఱి అయిదునెలలకి కనకమ్మ కొడుకును కంది. సోమనాథానికి మోడువారిన మనస్సు పుష్పించిన ట్టు యింది. వెలితి బ్రతుకున కేదో నిండువచ్చిన ట్టుయింది. కాని అవన్నీ పయి కనేవాడు కాదు. క్రమక్రమంగా ఆరనికి పిల్లడిమీది ప్రేమ అధిక మైంది. అస్తమానం ఆపిల్లడి నలా చేతులలో యెత్తుకొని వానిమీద ముద్దులు పరిపిస్తూ సోమనాథం కచేరీపనికూడా మరచిపోయే వాడు.

ఒకనా డాతనికి ఉగ్గుగిన్నె సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. వెంటనే బజారుకు వెళ్ళి వెండి ఉగ్గుగిన్నె పట్టు కొని వచ్చేడు. “బౌనే! ఇదిగో! చూ”డన్నాడు. కనకమ్మ త్రుళ్ళిపడి వెళ్ళి ఆచేతిలో ఉగ్గుగిన్నె అందుకుంది. చెమ్మగిల్లిన కన్నులతో ఆగిన్నె చూచింది. ఆ సోమనాథం ముఖం చూచింది. వదులుతున్న కంకంత్తో “దీని ముందు గాజు రెండుమా? గడియారం గొలు సెం దుమా? రవలదుడ్డు రెండుమా?” అంది కనకమ్మ.

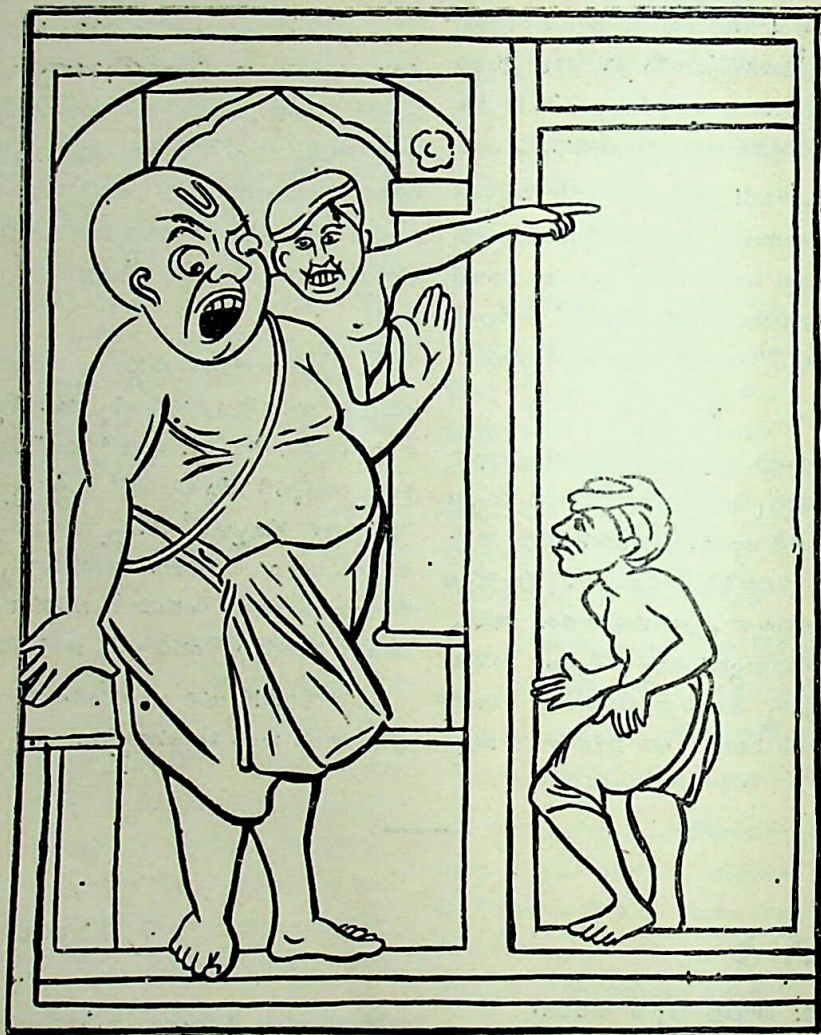
“బౌనే!” యని ఆబాలెంతరాతి పసుపుబుగ్గలు సోమనాథం ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

ని శాం గ న

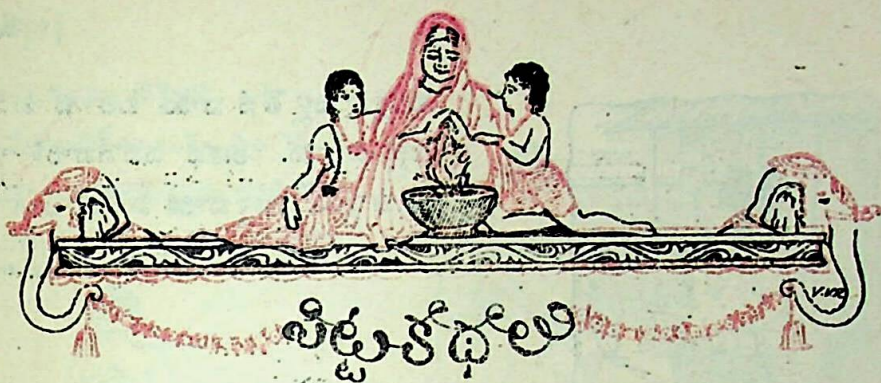
చంద్రకాంతునిఁ బొంద నిన్ని శాచిరంటి
యల యరుంధతి యను ముత్తియమ్ముతోడఁ
జను వసిష్ఠాఖ్య మగు బులాకిని విశాఖ
యనెడు మాక్తికదామంబు నార్ద్ర) యనెడు
చెందిరము బాట్టు ధ్రువకుంభనందను లను

శ్రీ విక్రమదేవవర్మ గారు

నమలవజ్రాల తమ్ముట్ల నభ్రగంగ
యనెడు తెల్లని పట్టుచీరను ధరించి
మీనరాశిలోచన యని మిమతనొంది
తనరు రసికాళి సంతోషదాత్రి యగుచు.

అంబరానితనము
చిత్రకారుడు శ్రీ. శే. భామ్యంగారు

క ప్ప క థ

అనంగా అనంగా ఒక రాజున్నాడు. ఆరాజుకు పిల్లలులేరు. ఆయన భార్య రోజూ నదికి వెళ్లి స్నానము చేస్తుండేది. ఒకనాడు ఒక పెద్దకప్ప కనబడ్డది. “అయ్యో, ఒక అడవిల్లన్నా పుట్టితే ఈ కప్ప కిచ్చి వెళ్లి చేస్తునుకదా” అనుకొన్నది. ఆనెల శిశ్పింది. చంద్రబింబంలాటి కూతురు పుట్టింది. ఆపిల్లకు నదివండ్లు వచ్చినవి. ఒకరోజు తల్లితో గూడ పిల్ల నదికి వెళ్లింది. తల్లి ముందు స్నానము చేసి ఇంటికి వెళ్లింది. పిల్ల అటూ ఇటూ ఆడుకొని ఆలస్యంగా నదిలోకి దిగింది. దిగంగానే కప్ప వచ్చి ఒళ్లో పడ్డది. ఆ అమ్మాయి దాన్ని నదిలో వేసింది. మళ్ళీ కప్ప ఒళ్లో పడ్డది. అట్లా చాలాసార్లు చేసి చివరకు విసుకు పుట్టి, ఒళ్లో వేసికొని, పరికిణి వైకిటికి ఇంటికి వస్తున్నది. దారిలో అంతా “అమ్మాయి నీ ఒళ్లో దేమిటి?” అని అడిగినారు. “తమలపాకులకట్ట” అని చెప్పింది. ఆప్పుడు ఒళ్లో కప్ప—

“ఆ అమ్మాయి నదిలో వేసింది. మళ్ళీ కప్ప ఒళ్లో పడ్డది”

“కప్పాయి కప్పాయి అనరాదా?

కాళ్ళగిజగా డనరాదా?

మనకపుసూర్యు డనరాదా?

మా ఇంటి మగవా రనరాదా?

తనకవ, నేనవ

తమలపాకుల కట్టనవ!

తన్నుదునా తల పగల.”

పెండ్లికి వెళ్లితేనే నాకు ఓలాగు ఓవొక్కా కుట్టించినారు. ఈకథ చదివేవారి! చాటెను ముత్యాలు. విన్నవారికి వీలెను బంగారం.

కొ. అ. అ. బె.

ఇద్దరు కోడళ్లు, ఒక దొంగడు

అనగా అనగా ఒకవూరు. ఆవూళ్లో వొక యింట్లో యిద్దరు కోడళ్లున్నారు. ఆ యిద్దరు కోడళ్లు మినుములు విసురుతున్నారు. విసురు తూ వుండగా వొకదొంగడు డొచ్చేడు. వాళ్లు

“వాళ్లు వారిచూచి.....సిద్ధంగావున్నారు”

వారినిచూచి ఇయవడి అరవడానికి సిద్ధంగా వున్నారు. అప్పుడు వాడన్నాడుకదా, ‘యీ పిండి మీదానాదా?’ అని. ఆకోడళ్లు ‘మాదే’ అన్నారు. దొంగడు ‘కాదు, నా’ దన్నాడు. వాళ్లు ‘నీ దెలొగయింది, మాదే’ అన్నారు. ఆ దొంగడు ‘మీదయితే మీరు బుక్కండి, నాదయితే నేను బుక్కుతా’ అన్నాడు. అప్పుడు

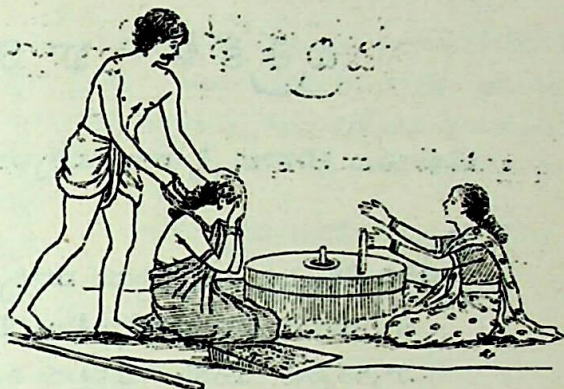
“అప్పుడు ఒళ్లోకప్ప.....తన్నుదనా తలపగల” అన్నదట. అప్పుడు గబగబా ఇంటి కెళ్లి ఆపిల్ల తండ్రితో, “ఇదేమిటండీ, నాన్నగారూ! ఈ కప్ప ఇట్లాన్నది? ఈ సంగ తేమిటో నాకు చెప్పండి” అన్నదట. “మీ అమ్మ నడగ”మని చెప్పినాడట. బోపలకు వెళ్లి తల్లి నడిగితే, “ఔనే అమ్మా! నీవు చాలరోజులదాక పుట్టక పోతే నేనెట్లా మొక్కుకున్నాను. నీవు పుట్టిం తరువాత ఆమాటే మరచిపోయినాను.” అని ఆకాశమంత పందిరి వేయించి, భూమి అంత అరుగు వేయించి కప్ప కిచ్చి పెండ్లిచేసింది. ఆ

“కప్ప కిచ్చి పెండ్లిచేసింది.”

“బుక్కడం మొ. లెట్టేరు”

వాళ్లు రెండుచేతులతోను బుక్కడం మొద
లెట్టేరు. దొంగాడు మీదపడ్డాడు పిండి నోటి
కంటుకోవడంచేత వాళ్లరవలేక పోయేరు.

“వాళ్ల వొంటిమీది నగలన్నీ వొలుచుకొని

వాళ్ల వొంటిమీది నగలన్నీ వొలుచుకుని పారి
పోయేడు. కథ కంచికి వెల్లింది. మనం ఇంటికి
వచ్చాము. పే. కా.

చమత్కారచంద్రిక

తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు
మూలము

క్రొత్తారమాలికాం దృష్ట్యా
కంపెంటి తరవో వనే,
తత్ర వృద్ధతరుః ప్రాహ
మామకో నాస్తి కిం భయమ్.

తేనుఁగు పద్యము

తే. గొడ్డగొడ్డళ్ల గుది చూచి కరము బెదిరి
వడవడ వడంకె జెల్లెల్ల నడవిలోన

నందు నొకముదుసలి వృక్ష మప్పు డనియె
లేడు మనవాడు భయమింక లేదటనుచు.

వివరణము

గొడ్డగొడ్డళ్ల నేకములు త్రాటికి గుది
వేసి బుజముమీదను నేలావైచికొని నన
మార్గమున నొకానొక పురుషుడు పోవుచుం
డెను. తిమ్మ వాడు నటకునో యని చెల్ల
న్నియు వడఁకినవి. అందు మనవాడు లేడని
ముదుసలివృక్షము చెప్పిన దాని కర్థము గొడ్డ
ళ్లకు కామలేదని. కామయుంఁడినగదా గొడ్డలి
యుపయోగించుట కనువునడును. లోకము
లో దమవారు శత్రుపక్షము చేరినయెడఁ
దమకు నాశమగునని ధ్వని.

చిత్రకళ — భావోదయము

కవిభూషణ కవిరాజ, శ్రీ రాజా వశ్యవాయ వేంకటనీలాద్రి రాజు గారు

వీరిచి తీర్చి దిద్ది మఱి దిద్దియు మార్చియు మార్చి రూపరే
ఖారమణీయ భావ మదిగ్గఁ లిఖించితి నందుఁగాని వి
స్ఫూరితమైన యిందుఁ గనుపట్టదు తద్వరవర్జినీమణి
చారుతనూ విలాసనవస్థావ వైభవ ఖండ శాంశమున్.

కానఁగ వచ్చు చున్నయవి శాంతపటంబు లిఖించువేళ రే
ఖానికటంబులన్ నఖముఖంబు చెమర్చినవేళ్లజాడ, లా
పైనికపోల మండలముపై నపుడొల్కిన బాష్పబిందువున్
గానఁగనయ్యెడున్ బ్రచురగాఢవిలేపనముల్బంబునన్.

ఆ సవమోహనాంగి యెదురై కనుపట్టినయట్ల తన్మయం
బైన మనంబునన్ బ్రమదమందుచునుండఁ బునః ప్రపంచక
జ్ఞానములోనికిఁ దిగిచినాడవె నన్ను వయస్య, ప్రేయసీ
భావమునాపి చిత్రపటభానము గ్గఁగఁ జేయనేటికిన్.

ఆయలినీలవేణిఁ గలనైనఁ గనుంగొను భాగ్యమబ్బునే
మోయను నాశయున్ గలుగకున్నది నిద్దురలేమిఁజేసి, పో
నీ యని యిగాపటంబుపయినేనియు నక్కమలాననాముఖ
చ్ఛాయను జూతమన్న నది సాగగనీయపు బాష్పపూరముల్.

అనేక విషయములందు మన మిపు డున్న హీనస్థితి నుండి వెలువడుటకు సలుపవలసిన కృషిలో, మన యాహారమును సంస్కరించుకొని, ఆరోగ్యమును వృద్ధి నొందించుకొనుట యొక ముఖ్యాంశము. 'శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం' అని యారోగ్యక్తి ఘోషించుచున్నది.

౧. శ్రీగాంధీయహాక్మకును, ఇతరులును, 'యం గింజియా,' 'హిందూ,' 'ఆంధ్రప్రతిక' మొదలగువానిలో నీటివల వ్రాయుచువచ్చిన వ్యాసములను బట్టి ప్రజలలో నాహారసంస్కార విషయమున కొంతసంచలనము గలిగినది చెప్పవచ్చును. లేకరిహాడ గత రెండుసంవత్సరములనుండియు నీవిషయమై కొంత కృషిచేసి తనయారోగ్యము నభివృద్ధి నొందించుకొన గల్గుటచే తనయనుభవము నితరులకు దెలుప నభిలషించి యీవ్యాసమును వ్రాయ సాహసించెను.

౩. ఆధునిక శాస్త్రజ్ఞు లింకను ఆహార విషయము సంపూర్ణముగ పరిశోధనలను సలిపి ఎల్లరకును మార్గదర్శకములగు నూత్రములను ఏర్పరచగలిగిరిని చెప్ప వీలులేదు. అయినను ఇంతవరకు జరిగిన కృషికి ఫలితముగ తేలిన కొన్నియంశములు గలవు. వీని నాధారము చేసికొని యెవరికి వారు తమభోజనము సంస్కరించుకొనుటకు చాల సవకాశము గలదు.

౪. ఈక్రింద ఆహారపు పట్టికల నేర్పరచుకొనుటలో గమనించవలసిన కొన్ని ముఖ్యసూత్రములు వివరింపబడెను. వానినిబట్టి మాదిరికొరకు వ్రాయబడిన వాలుగు పట్టికలు అనుబంధములుగ జేర్చబడినవి. (II, III, IV, V పట్టికలు చూడుడు.)

౫. మూలసూత్రములకు భంగము కలుగకుండ నీపట్టికలందు పేర్కొనబడిన వస్తువులకు బదులు ఇతర వస్తువులు స్వానుభవమునుబట్టి ఏవి తమ తత్త్వమున కనుకూలించునో చూచికొని వానినే తినుచుండవలయును.

ఒకేవస్తువు ఒకరికి పడుటయు, మరియొకరికి పడకపోవుటయు చాలమంది కనుభవమే. కావున, అనుబంధమున జేర్చిన పట్టికల స్థైర్యము అట్లే అవలంబింప వీలుపడదు. దేశకాల పాత్రల ననుసరించి సంస్కరించుకొనవలెను.

ఆహారనిర్ణయమునకు గమనింపవలసిన

కొన్ని ముఖ్యసూత్రములు

1. ప్రతిమనిషియు తాను చేయు బాహ్యవ్యాపారమునకును, హృదయచలనము, ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు మొదలగు నాతని యంతశ్శరీర వ్యాపారమునకును వలయు నంత శక్తి నిచ్చుటకు తగిన యాహారమును తినవలయును.

2. (a) సామాన్యముగ నిదురించుచు గాని, నిదురింపకగాని, కదలక పరుండి యుండునెడల ౧౦౦ పానులు తూనికగల మనిషికి అంతశ్శరీర వ్యాపారమునకు తగిన శక్తి నిచ్చుటకు సగటున గంటకు సుమారు ౪౦ కాలరీల ఉష్ణత(కాలరీ యనగా ౧ గ్రాము నీటికి ౧ (శ.) ఉష్ణత గలగ జేయుటకు తగినజేడివి) నిచ్చు ఆహారము కావలెను.

(b) సామాన్యముగ వ్రాయుచు, చదువుచు, తినుచు, కూర్చొని విశ్రాంతిగ నుండు ప్రతి గంటకును ౧౦౦ పానుల తూనికగల మనిషికి సగటున సుమారు ౨౫ కాలరీల యుష్ణత నిచ్చు ఆహారము కావలయును.

(c) నడచుట మొదలగు తేలిక పనులు చేయు ప్రతిగంటకు ౧౦౦ పానుల తూనికగల మనిషికి సగటున గంటకు సుమారు ౭౫ కాలరీల యుష్ణత నిచ్చు ఆహారము కావలయును.

(d) త్రవ్వుట, గొడ్డలిపని, నండ్లులు తీయుట మొదలగు కఠిన వ్యాయామము చేయు ప్రతిగంటకును ౧౦౦ పానుల తూనికగల మనిషికి సుమారు ౧౩౦ కాలరీల యుష్ణత నిచ్చు ఆహారము కావలెను.

అనుబంధము I. ఆయా ఆహారవస్తువుల సారమును తేలుపు పట్టిక

ఆహారవస్తువు	అందలి (జౌన్ను 1కి గ్రాములు)			అవి యొసగు కాలరీలు			అందలి ఖనిజ ద్రవ్యములు (100 పా. బరువు శరీరమునకు కావల సిన పరిమితిలో మాట్టికి)			అందలి విటమినులు (vl. గర్భ మిక్కిలి కొంచెమునియు, X, XX, XXX గుర్తులు కొంచెము, చుద్యమము, హెచ్చుఅనియు వరుసగా తేలుపును)			
	మాంసకృత్తి	చమురు	కర్బునోదజ నితములు	మాంస.	చమురు	కర్బునోద జము	మె లైము	మన్న ము	స్ఫురము	ఇనుము	ఎ	బి	సి
తృణధాన్యములు													
1. చే బియ్యము	2.30	0.09	22.30	9	1	89	99	0.50	6.30	5.50	vl.	X	0
2. గోధుమలు	3.90	0.54	20.35	16	5	81	102	2.70	6.30	6.30	X	XX	0
3. జొన్నలు	2.90	1.17	19.70	12	10	79	101	-	-	-	X	XX	0
4. చోళ్లు	2.78	0.46	23.35	11	4	93	108	-	-	-	X to	XX	XX 0
5. గంటలు	3.64	1.38	19.40	14	13	78	105	-	-	-	X	XX	0
6. బియ్యపు తవుడు	3.52	3.52	17.61	14	32	70	116	4.80	40.00	35.00			
7. గోధుమ పొట్టు	3.33	0.55	17.92	13	5	72	90	7.50	38.00	21.50	X	XX	0

కాయధాన్యములు, చమురు గింజలు మొద.

1. మినుములు	6.84	0.33	17.81	27	3	71	101	-	-	-			X	XX	0
2. పెసలు	6.36	0.32	16.87	25	3	67	95	-	-	-			X	XX	0
3. కందులు	5.28	0.40	18.41	21	4	73	98	6.90	10.10	13.20			X	XX	0
4. వేరు పెసగలు	8.72	14.78	3.96	35	133	16	184	4.40	12.80	5.60			vl.	XX	0
5. బాదంపప్పు	6.50	16.89	5.50	26	152	22	200	11.00	10.80	8.00					
6. కొబ్బరికాయ (సగ ము ముదిరినది)	1.00	9.00	4.75	4	81	19	104	-	-	-					
7. కొబ్బరికాయ (ము డిరినది)	1.61	14.31	7.90	6	129	32	167	-	-	-			X	XX	0

పాలు మొదలుగునవి

1. ఆవుపాలు	0.94	1.02	1.36	4	9	5	18	6.20	2.40	0.50			XXX	XX	X
2. పెరుగు	1.40	1.00	0.80	6	9	3	18	-	-	-			XX	X	X
3. మజ్జిగ	0.85	0.14	1.36	3	1	5	9	5.50	2.60	0.50			X	X	X
4. వెన్న	-	23.10	-	-	208	-	208	0.80	0.30	0.60			XXX	0	0
5. పాలపై విగడతఱక	11.00	12.00	1.00	44	108	4	156	1.90	1.00	1.60			-	-	-

కూరగాయలు, 1వ తరగతి

1. ములుద్-సకాయ	0.17	0.02	0.57	1	-	2	3	0.70	0.80	0.40	0	X	XX
2. వంకాయ	0.34	0.09	1.44	1	1	6	8	-	-	-	0	X	X
3. సీమంకాయ	0.20	0.03	1.27	1	-	5	6	0.70	0.70	1.00	XX	XXX	XXX
4. శ్రేంచెక్కుడు	0.52	0.03	1.36	2	-	6	8	-	-	-	X	XX	XX
5. తియ్యగుమ్మడి	0.28	0.03	1.47	1	-	6	7	-	-	-	0	X	X
6. గాజరదుంపలు	0.25	0.03	2.26	1	-	9	10	-	-	-	X to XX	XX	X to
సగటు	0.30	0.04	1.40	1	-	6	7	0.70	0.80	0.70			XX

కూరగాయలు, 2వ తరగతి

1. పెండకాయ	0.57	0.33	1.70	2	3	7	12	-	-	-	0	X	X
2. ములుకోలు	0.27	0.15	3.30	1	1	13	15	-	-	-	vl.	X	X
3. ఉల్లిపాయ	0.37	0.03	3.06	1	-	12	13	2.10	-	-			
సగటు	0.40	0.17	2.68	1	2	11	14	-	-	-			

ఆకుకూరలు, 3వ తరగతి

1. కాజీ	0.34	0.03	1.27	2	-	5	7	2.60	0.80	2.90	XXX	XX	XXX
2. లెక్కాను	0.31	0.06	0.54	1	1	2	4	2.80	1.40	4.40	XX	XXX	XX
3. మట్టుబచ్చలి	0.51	0.06	0.82	2	1	3	6	3.50	1.80	8.40	XXX	XXX	XXX
సగటు	0.40	0.05	0.88	1	-	4	5	3.00	1.30	5.20			

దుంపకూరలు, 4వ తరగతి

1. బంగాళాదుంప			3.15	3	-	32	35	1.20	2.60	5.20	vl.	X to XX	0
2. పెండలం			31	2	-	25	27	-	-	-	X	0	X
సగటు			23	2	-	29	31	-	-	-	-	-	-

కూరగాయలు, 5వ తరగతి

1. బూనీలు (పచ్చివి)	2.00	0.25	4.85	8	2	19	29	1.60	3.80	3.60	XX	XX	XX
2. రాజులచెక్కుడు	2.66	0.11	6.45	10	1	26	37	-	-	-	X	XX	XX
సగటు	2.33	0.18	5.65	9	2	23	34	-	-	-			

పండ్లు

1. ఆపిల్	0.09	0.06	3.54	-	-	15	15	0.30	0.30	0.60	-	X	X
2. పచ్చిద్రాక్ష	0.17	0.03	3.98	1	-	16	17	0.30	0.60	1.00	-	X	vl.
3. దస	0.14	0.14	0.88	-	1	4	5	1.10	-	-	-	X	XXX
4. నారింజ	0.25	0.03	2.69	1	-	11	12	2.00	0.50	0.40	X	X	XXX
5. పంపరపన	0.23	0.06	2.96	1	-	12	13	1.20	0.50	0.80	X	X	XXX
6. చేరీ	0.09	0.03	2.29	-	-	9	9	0.86	0.70	0.70	-	X	X
7. అనాస	0.11	0.09	2.75	-	1	11	12	1.10	0.80	1.40	-	-	XX
8. తుప్ప	0.11	0.06	1.90	-	1	8	9	-	-	-	-	-	X
9. బొప్పాయి	0.16	-	0.10	-	-	-	-	-	-	-	X	X	XX
10. జామి	0.37	0.20	2.27	1	2	9	12	-	-	-	-	X	X
11. అరటి	1.41	0.77	6.29	6	2	25	33	-	-	-	vl.	X	X
12. మామిడి	0.04	0.32	5.20	-	2	21	23	-	-	-	X	-	X

ఎండిన పండ్లు

1. ఖర్జూర	0.50	0.07	22.75	2	102	102	2.80	1.20	5.70	—	X	0	
2. అంజూర	1.14	0.10	21.40	5	1	86	92	7.60	2.80	6.40	—	X	0
3. పూస	0.54	—	17.4	2	—	70	72	2.70	2.60	6.70	—	X	0
4. ద్రాక్ష	0.75	1.00	22.00	2	9	88	100	3.90	4.00	13.20	—	X	0
5. చింతపండు.	0.39	—	8.89	2	—	35	37	—	—	—	X	X	0

మధురద్రవ్యములు

1. చక్కెర	—	—	28.80	—	—	118	118	—	—	—	—	0	0	0
2. జెల్లం	0.08	—	25.00	—	—	100	100	—	—	—	—	0	vl.	0
3. తేనె	0.11	—	20.21	—	—	81	81	0.40	0.60	2.80	—	vl.	vl.	0

3. ఆహారమున పైని చెప్పినట్లు మనిషి తూనికను, పనినిబట్టియు కావలసినంత. యావ్యత నిచ్చు తగిన ముఖ్యద్రవ్యములగు కర్బనోదజనితములు (Hydrates), చమరు (oil or fat), మాంస (Proteids) ను ఉండవలెను. ఇది కాక, స్వతః నీయకపోయినను, శరీరమున జరుగువ్యాపార తగినంత యుండవలయును.

4. కర్బనోదజనితములను, మాంసకృత్తులను గ్రాము (అనగా తులములో) సుమారు 30-వ ఎంతు) ౧-కి సుమారు ౪ కాలరీల యుష్ణతయ, చమరుపదార్థములు గ్రాము ౧-కి ౯ కాలరీల యుష్ణతయ ఇచ్చును.

5. (a) ఆహారమున మనిషి తూనికనుబట్టి పాను ౧-కి $\frac{1}{2}$ గ్రాము హెచ్చు మాంసకృత్తులను తినువాడడు. అట్లు తినునెడల, కీళ్ల నోప్పులు మొదలగునవి సంభవింపవచ్చును. ఇటీవల కొన్ని పరిశోధనల నలన మాంసకృత్తులు $\frac{1}{2}$ గ్రామునకు తగ్గినను హాని లేదని తేలేను. కాని యీవిషయమై యింకను పరిపూర్ణముగ పరిశోధన జరుగవలసి యున్నది.

(b) కర్బనోదజ నితములను సామాన్యముగ మనిషి తూనికను బట్టి పాను ౧-కి సుమారు ౨ గ్రాములవరకు తినవచ్చును. కాని అతిమాత్రవ్యాధి గలవారు మాత్రము వ్యాధియొక్క తీవ్రతనుబట్టి $\frac{1}{2}$ మొదలు ౧ గ్రామువరకు మాత్రము తినదగును.

(c) చమరుపదార్థమును కర్బనోదజనితముల తూనికను రెట్టింపు చేసి, దానికి మాంసకృత్తుల పరిమితిలో సగము కలిపినయెడల వచ్చు మొత్తమున కెక్కువగా తినవూడదు. అట్లు మించినయెడల నొకవిధమున వ్యాధి కలుగునని కనుగొనబడెను.

6. నలయు యుష్ణత నిచ్చుటకు కావలసిన పైద్రవ్యములును, నీరూను మాత్రమే గాక శరీరమునకు కావలసిన ఖనిజ ద్రవ్యములుకూడ ఆహారమున తగినంత ఉండవలయును. సామాన్యముగ నాహారమున లోటువడుచుండు ముఖ్యద్రవ్యములు సున్నము, స్ఫూరము, ఇనుమును మాత్రమే. సున్నమును, స్ఫూరమును ఎముకలను మంచినీటిలో నుంచును. ఇనుము రక్తము పరిశుభ్రముగ నుండుట కావశ్యకము.

7. మరియు నాహారమునకు జీవశక్తి నిచ్చునని యిటీవల కనిపెట్టబడిన A, B, C, వగైరా విటమినులు కూడ తగినంతంత యుండవలెను.

8. పై నియమములకు సరిపోవుటయే గాక, ఆహారము ఆయామయ్యుల ప్రత్యేకశరీరతత్వములకు సరిపడవలయును. ఇది చాలవర కనుభవమునుబట్టియే నిర్ణయించుకొనవలెను.

9. ఆహారమున సామాన్యముగ నూటికి ౧౦ వంతులు ఒంట బట్టిక వెడలి పోవును గాన, పై లెక్కలను బట్టి కావలసిన దానికన్న నూటికి ౧౦ వంతులొప్పున హెచ్చుగా తినవలెను.

అనుబంధము II. పక్కాహారము - సామాన్యారోగ్యవంతులకు

ఆహార వస్తువు		సూర్యమౌనుల బయట గల మనీషికి కావలసిన పరిమితి	అందువలన కావలసిన ఖనిజద్రవ్యము లలో నూటికి శాత వరకు సప్తయి అగు వదియు	విటమినులు - వానిపరిమితి
జౌన్నము	మొ. (గ్రా.)			
	చి. (గ్రా.)			
	క. (గ్రా.)			
అందువలన గలుగు మొత్తము కాలరీలు				
సున్నము				
పూరము				
ఇసుము				
ఎ				
బి				
సి				

మధ్యాహ్నము

1. చేబియ్యము	4	9.20	0.36	89.20	396	2.40	25.20	22.00	vl.	X	
2. కందిపప్పు (పొట్టుసహా)	2	10.56	0.80	36.82	196	13.80	20.20	26.20	X	XX	0
3. కూరగాయలు, 1వ తర.	6	1.80	0.26	18.40	42	4.20	4.80	4.20	X	XX	XX
4. డిహ్ 3వ తర.	2	0.80	0.10	1.76	10	6.00	2.60	10.40	XXX	XXX	XXX
5. చెన్న *	1½	—	34.65	—	312	1.20	0.50	0.90	XXX	0	0
6. పెరుగు	6	8.40	6.00	4.80	108	37.20	14.40	3.00	X	X	X
		30.76	42.15	140.98	1064	64.80	67.70	66.90			

రాత్రి

1. చేబియ్యము	3	6.90	0.27	66.90	297	1.80	18.90	16.50	vl.	X	0
2. కందిపప్పు	1½	7.92	0.60	27.62	167	10.35	15.15	18.55	X	XX	0
3. కూరగాయలు, 1వ తర.	4½	1.35	0.20	6.30	32	3.15	3.60	3.50	X	XX	XX
4. డిహ్ 3వ తర.	½	0.60	0.08	1.32	8	4.50	1.95	7.80	XXX	XXX	XXX
5. చెన్న *	¾	—	17.33	—	156	0.60	0.25	0.45	XXX	0	0
6. పెరుగు.	4½	6.30	4.50	3.60	81	27.90	10.80	2.25	X	X	X
		23.07	23.98	105.74	741	48.30	50.65	49.05			
మొత్తము		53.83	65.13	246.72	1805	113.10	118.35	115.95			
రద్దుకొరకు 10% తీసివేయు		5.38	6.51	24.67	181	11.31	11.84	11.60			
నికరము		48.45	58.62	222.05	1624	101.79	106.51	104.35			

* నేయిగాని, నూనెగాని ఉపయోగించుచో ఇందు ½ వంతు మాత్రమే ఉపయోగించదగును.

అనుబంధము III. పశ్చాత్తరము - సామాన్యోగ్యవంతులకు

ఆహార వస్తువు	నూరు పౌండుల బరువు గల మునిషిక కౌన్సిల్ పరిమితి				అందుచలన గలగు మొత్తము కాలరీలు	అందుచలన కావలసిన ఖనిజ ద్రవ్యములలో నూటికి కెంత వరకు స్వస్థయు అగునదియు				విటమినులు-వాని పరిమితి		
	కే. స్యులు	మాం. (గ్రా.)	ఫా. (గ్రా.)	క. (గ్రా.)		సున్నము	పశ్చాత్తరము	ఇనుము	ఎ	బి	సి	

మధ్యాహ్నము

1. చేబియ్యము	2	4.60	0.18	44.60	198	1.20	12.60	11.00	vl.	X	0	0
2. గోధుమలు	1	3.90	0.54	20.85	102	2.70	6.30	6.30	X	XX	0	0
3. మినుములు	1	6.84	0.33	17.81	101	6.80	10.10	13.20	X	XX	0	0
4. కూరగాయలు, 1వ తర.	6	1.80	0.26	8.40	42	4.20	4.80	4.20	X	XX	XX	0
5. డిట్లో 3వ తర	2	0.80	0.10	1.76	10	6.00	2.60	10.40	XXX	XXX	XXX	0
6. వేరుసెనగ గింజలు	1	8.72	14.98	3.96	184	4.40	12.80	5.60	vl.	XX	0	0
7. పండ్లు	4	0.62	0.26	9.32	42	4.00	2.00	2.80	0	X	XX	0
8. ఎండుద్రాక్ష	1	0.75	1.00	22.00	100	3.90	4.00	13.10	0	X	0	0
9. వెన్న	1	—	23.10	—	208	0.80	0.30	0.60	XXX	0	0	0
10. మజ్జిగ	6	5.10	0.84	8.16	54	33.00	15.60	3.60	X	X	X	X
		33.18	41.59	136.36	1041	66.00	71.10	70.90				

రాత్రి

1. చేబియ్యము	3	6.90	0.27	66.90	297	1.80	18.90	16.50	vl.	X	0	0
2. కందిపప్పు	1½	7.92	0.60	27.60	167	10.35	15.15	18.55	X	XX	0	0
3. కూరగాయలు, 1వ తర	4½	1.35	0.20	6.30	82	3.15	3.60	3.50	X	XX	XX	0
4. డిట్లో 3వ తర.	1½	0.60	0.08	1.32	8	4.59	1.95	7.80	XXX	XXX	XXX	0
5. వెన్న	¾	—	17.33	—	156	0.60	0.25	0.45	XXX	0	0	0
6. పెరుగు	4½	6.30	4.50	3.60	81	27.90	10.80	2.25	X	X	X	X

23.07 | 22.98 | 105.74 | 741 | 48.30 | 50.65 | 49.05

మొత్తము

56.20 | 64.57 | 242.10 | 1782 | 114.30 | 121.75 | 119.95

రద్దనకుగాను 10% తీసివేయగ

5.62 | 6.46 | 24.21 | 178 | 11.43 | 12.18 | 12.00

నికరము

50.58 | 58.11 | 217.89 | 1604 | 102.87 | 109.57 | 107.95

* ఇందు బియ్యమును అట్లే వాడవచ్చును; గోధుమలను గింజ 1కి 2, 3 ముక్కలగునట్లు విసరియు, మినుములను పిండిగా విసరియు, కూరలను సన్నముగ తరిగియు ఉపయోగింపవచ్చును. వేరుసెనగగింజలను నీటిలో వానవేసి మొలక కట్టి వేరుగ తినుట మంచిది. లేక పీనినిగూడ నలుగగొట్టి పై ఆవిరి రొట్టెలో జేర్చవచ్చును.

**అనుబంధము IV. మధ్యాహ్నము పక్కాహారము, రాత్రి అపకాహారము-
సామాన్యరోగ్యవంతులకు**

ఆహారవస్తువు	మాతృపాలుల బరువు గల మనిషికి కావలసిన పరిమితి	అంశలి			అందుచలన గలను మొత్తము కాలరీలు	అందుచలన కావలసిన ఖనిజద్రవ్యము లలో నూటికి కేంద్ర వరకు సప్తయ అగు నదియు			విటమినులు - వాని పరిమితి		
		మొ. (గ్రా.)	ఫ. (గ్రా.)	క. (గ్రా.)		మొత్తము	మగ్గము	ఇతరము	ఎ	బి	సి
మధ్యాహ్నము											
1. చేదీయ్యము	2	4.60	0.18	44.60	198	1.20	12.60	11.00	vl.	X	0
2. గోధుమలు	1	3.90	0.54	20.35	102	2.70	6.30	6.30	X	XX	0
3. మినుములు	1	6.84	0.33	17.81	101	6.80	10.10	13.20	X	XX	0
4. కూరగాయలు, 1వ తర.	6	1.80	0.26	8.40	42	4.20	4.80	4.20	X	XX	XX
5. డిల్ కో 3వ తర.	2	0.80	0.10	1.76	10	6.00	2.60	10.40	XXX	XXX	XXX
6. వేరు పెనగ గింజలు	1	8.72	14.98	3.96	184	4.40	12.80	5.60	vl.	XX	0
7. పండ్లు	4	0.62	0.26	9.32	42	4.00	2.00	2.80	0	X	XX
8. ఎండు ద్రాక్ష	1	0.75	1.00	22.00	100	3.90	4.00	13.20	0	X	0
9. వెన్న	1	—	23.10	—	208	0.80	0.30	0.60	XXX		
10. మజ్జిగ	6	5.10	0.84	8.16	54	33.00	15.60	3.60	X	X	X
		33.18	41.59	136.26	1041	66.00	71.10	70.90			

* ఇందు వివరించినవి మాత్రమే

రాత్రి

1. వేరు పెనగ గింజలు (మొలకకట్టి)	1	8.72	14.78	3.96	184	4.40	12.80	5.60	vi.	XX	XX
2. గోధుమలు మొలక కట్టి	2	7.80	1.08	40.70	204	5.40	12.60	12.60	X	XX	XX
3. కూరగాయలు, 1వ తర గతి (పచ్చివి)	4	1.20	0.16	5.60	23	2.80	3.20	2.80	X	XX	XX
4. పండ్లు	4	0.68	0.26	9.32	42	4.00	2.00	2.80	0	XX	XX
5. ఎండు ద్రాక్ష	1	0.75	1.00	22.00	100	3.90	4.00	13.20	0	X	0
6. వెన్న	1 1/2	—	11.55	—	104	0.40	0.20	0.30	XXX		
7. పాలు	4	3.76	4.08	5.44	72	24.80	9.60	2.00	XXX	XX	X
		22.91	32.91	87.02	734	45.70	44.40	49.30			
మొత్తము		56.04	74.50	223.38	1775	111.70	115.50	120.20			
రద్దవస్తుగాను 10% తీసివేయగ		5.60	7.45	22.34	178	11.17	11.55	12.02			
నికరము		50.44	67.05	201.04	1597	100.53	103.95	108.18			

* ఇందు వివరించినవి మాత్రమే వాడవచ్చును; గోధుమలను గింజ 2, 3 ముక్కలనునట్లు వివరించు, మినుములు పిండిగా వివరించు, కూరలను పన్నముగ తరిగియు ఉపయోగించవచ్చును. వేరు పెనగ గింజలను నీటిలో నానబెట్టి మొలక కట్టి వేరుగ తినటం మంచిది. లేక వీనినిగూడ నలుగనొట్టి పై ఆవిరి రొట్టెలో తీర్చవచ్చును.

అనుబంధము V. అపక్వాహారము - సామాన్యారోగ్యోంతులకు

ఆహారవస్తువు	మూడు పావుల బరువు గల మినిమికి కాపల సిన పరిమితి	అందలి			అందుచున్న కాపలసిన ఖనిజద్రవ్యములలో నూటికి శాతవరకు స్వయం అగునదియు			విటమినులు- వానిపరిమితి		
		కేల్సలు	మాం. (గ్రా.)	చి. (గ్రా.)	కా. (గ్రా.)	అందుచున్న కేల్సలు	చి. మాం.	చి. మాం.	చి. మాం.	ఎ బి సి
మధ్యాహ్నము										
1. వేరు సెనగ గింజలు (మొలక కట్టి)	1	8.72	14.78	3.96	186	4.40	12.80	5.60	vl.	XX XX
2. కందులు	1	5.28	0.40	18.41	98	6.90	10.10	13.20	X	XX XX
3. గోధుమలు	3	11.70	1.62	61.05	306	8.10	18.90	18.90	X	XX XX
4. కూరగాయలు, మొదటి తరగతి (పచ్చివి)	4	1.20	0.16	5.60	28	2.80	3.20	2.8	X	XX XX
5. పండ్లు	4	0.68	0.26	9.32	42	4.00	2.00	2.80	0	X XX
6. ఎండు ద్రాక్ష	4	0.75	1.00	22.00	100	3.90	4.00	13.20	0	X 0
7. వెన్న	1	-	23.10	-	208	0.80	1.30	0.60	XXX	0 0
8. మజ్జిగ	6	5.10	0.84	8.16	54	33.00	15.60	3.60	X	X X
		33.43	42.16	128.50	1020	63.90	66.90	60.70		

రాత్రి

1. వేరు సెనగ గింజలు (మొలక కట్టి)	1	8.72	14.78	3.96	184	4.40	12.80	5.60	vl.	XX XX
2. గోధుమలు	2	7.80	1.08	40.70	204	5.40	12.60	12.60	X	XX XX
3. కూరగాయలు, 1వ తర గతి (పచ్చివి)	4	1.20	0.16	5.60	28	2.80	3.20	2.80	X	XX XX
4. పండ్లు	4	0.68	0.26	9.32	42	4.00	2.00	2.80	0	X XX
5. ఎండు ద్రాక్ష	1	0.75	1.00	22.00	100	3.90	4.00	13.20	0	X 0
6. వెన్న	1	-	11.55	-	104	0.40	0.20	0.30	XXX	0 0
7. పాలు	4	0.76	4.08	8.44	72	24.80	9.60	2.00	XXX	XX X
		22.91	32.9	87.02	734	45.70	44.40	49.80		

మొత్తము

రద్దుకారకు 10% తీసివేయగ

నికరము

56.04 | 74.50 | 223.88 | 1775 | 111.70 | 115.50 | 120.20

5.60 | 7.45 | 22.34 | 178 | 11.17 | 11.55 | 12.02

50.44 | 67.05 | 201.04 | 1597 | 100.53 | 103.95 | 108.18

చల్లపల్లి రాజావారి పట్టాభిషేక చిత్రములు

౧. శ్రీ శ్రీ చల్లపల్లి రాజాగారు-సింహాసనానీనులు

౨. శ్రీ శ్రీ చల్లపల్లి రాజాగారు-పట్టాభిషిక్తులు

౬. వై నిబంధనలకు లోబడియుండు ఆహార పట్టికల నేర్పరచుకొనుటకు, మనము తిను ఆహారవస్తువులలో దేనియం దెంతెంత మాంసకృత్తు, కర్బునోదజనితము, చమురు, ఆయా ఖనిజపదార్థములు, ఆయావిటమినులు గలవో తెలిసికొనవలయును. కాని, యీపరిశోధన మనదేశమునందు దొరకు నాహారద్రవ్యములలో చాల వానిని గురించి జరిగియుండలేదు. అయినను, ఈదేశ మన గాని, ఇతర దేశములందు గాని జరిగిన పరిశోధనలను బట్టి లభించిన అంకెలను కొన్నిటిని జేర్చి I-వ యనుబంధమునగల పట్టిక తయారుచేయబడెను. * ఈపట్టికలో మాంసాహార వస్తువులు చేర్చబడలేదు.

౭. II-వ అనుబంధమునందు గల పట్టికలోని ఆహారము సామాన్యపు టాంగ్రుని భోజనమును సంస్కరించి ఏర్పరచు బడినది. అందు శరీరమున కావశ్యకము గానివియు, అనారోగ్యత కలుగజేయునవియు నగు పచ్చళ్లు, పులుసు మొదలగునవి తొలగించి తక్కినవస్తువులు సామ్యముగ నుండునట్లు చేసికొని తినున ట్లేర్పరచు బడినది. కావున నీపట్టిక నెల్లరును సులభముగ నవలంబింపవచ్చును.

౮. III-వ అనుబంధమునందలి పట్టికలో రాత్రి ఆహారము మొదటిపట్టికలో వలెనే యుంచి, మధ్యాహ్నాహారమునందు అన్నము, పప్పు, మార వేర్వేరుగా వండ నవసరము లేకుండ, అన్నిటిని జేర్చి ఒకే ఆవిరి రొట్టిగా చేయున ట్లేర్పరచబడెను. ఇందువలన వంటబాధ చాలవరకు తగ్గును. ఈపట్టికలో వ్రాయబడినట్లు కొన్నిదినములు మధ్యాహ్నపు పూట యీఆవిరి రొట్టెను తిని, క్రమముగా రాత్రికూడ నీరొట్టెను (ఆయా వస్తువులను మధ్యాహ్నమునకు చేప్పిన తూనికలో ౩ వంతు మాత్రమే) తినవచ్చును.

౯. ఆహారపదార్థములను వండుటవలన నందలి విటమినులు (ముఖ్యముగ C అనునది) తగ్గిపోవునని శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొనిరి. కావున వానిని కొంతవరకు గాని, పూర్తిగా కాని ఆవశ్యముగ భుజించుట మంచిది. కావున III-వ పట్టికయందలి ఆహారపదార్థములను క్రమముగ నవశ్యముగనే తినుట ప్రారంభింపదగినను. IV-వ పట్టికయందు మధ్యాహ్నము పక్వాహారమున, రాత్రి అప

క్వాహారమును ఏర్పరచబడెను. V-వ పట్టికయందు రెండు పూటలందును చాలవరకు అపక్వాహార మేర్పరచబడెను. ఇందు చేర్చబడిన మజ్జిగ పక్వాహారమే. అయినను, దీనిని గాని, పాలు, వెన్న మొదలగు గో సంబంధ పదార్థములను గాని విసర్జించుట మంచిది కాదు. కేవల నృత్యసంబంధమైన పదార్థములందలి మాంసకృత్తులకంటెను, చమురుకంటెను జంతు సంబంధమైన పాలు, పెరుగు మొదలగు వానియందలి మాంసకృత్తులును, చమురును మానవ శరీరమున కెక్కువ ఆనుకూలమని శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టిరి. మరియు మనదేశమున ప్రజలు మిక్కిలి ప్రాచీనకాలమునుండియు గో సంబంధమగు పాలు, పెరుగు మొదలగు పదార్థముల కెక్కువ అలవాటు పడి యుండుటచే వీని నిష్పాదు మానవలసిన యగత్యమును లేదు.

మారుపానులు తూనిక గలిగి దినమునకు ఒక గంట కఠిన వ్యాయామమును, ౩-గంటలు లఘువ్యాయామమును చేయుమనిషికి:—

కాలరీలు

౧ గంట కఠిన వ్యాయామమునకు.....౧౨౦
౩ గంటల లఘువ్యాయామమునకు... ౩ X ౭౫=౨౨౫
నిమరించు ౮-గంటలును, పైని చెప్పినట్లు వ్యాయామముచేయు ౪ గంటలును గాక తక్కిన ౧౨ గంటల వ్యాయామ రహిత కాలమునకును... ౧౨ X ౨౫=౩౦౦

రాత్రింబవళ్లు అంతశ్శరీర వ్యాపారమునకు ౨౪ గంటలకు... ౨౪ X ౪౦=౯౬౦
మొత్తము ౧,౬౦౫

కావలెను. II, III, IV, V, పట్టికలు ఇట్లు గుమారు ౧,౬౦౦ కాలరీల ఉష్ణత నిచ్చుటకు తగినట్లు వ్రాయబడెను ఇంతకంటె తూనికగలవారును, హెచ్చు వ్యాయామము చేయువారు అందుకు తగినట్లు ఆయా పదార్థముల తూనికలను హెచ్చించుకొనవలెను.

ఈవ్యాస మింతవరకే దీర్ఘమగుటచే, తెలుపదగిన మరికొన్ని యంశములు మరియొక వ్యాసమునకు విడువవలసి యుండును.

* ఈయంకెలు కొన్ని రాబర్టు మెక్కరిసన్ గారి 'Food' అను గ్రంథమునుండియు, అమెరికన్ 'Red-cross' వారి 'Food & Nutrition' అను గ్రంథమునుండియు నేకరింప బడినవి. తక్కినవి కొన్ని ప, కలనుండి తీసికొనబడినవి. కొన్ని సామ్యమునుబట్టి యూహించి వ్రాయబడినవి.

బాలభాష *

౧

ఉత్తముని పే రేమి? ఊరి పే రేమి?
 సత్యపురుషుల గన్న సాఫ్తి పే రేమి?
 ఉత్తముడు దశరథుడు ఊరు అయోధ్య
 సత్యపురుషుల గన్న సాఫ్తి కౌసల్య.

* * * *

శ్రీరామ! జయరామ! శృంగారరామ!
 కారుణ్యగుణధామ! కళ్యాణనామ!
 జగత్తివై రామయ్య జన్మించినాడు
 సత్యమ్ము లోకాన స్థాపించినాడు
 తల్లిదండ్రులమాట చెల్లించినాడు
 ఇల్లాలితోపాటు హింసపడ్డాడు
 సీతామహాదేవి సృష్టిలోపలను
 మాతల్లి వెలసింది మహనీయురాలు.

* * * *

దండమ్ము దండమ్ము దశరథరామ!
 దయతోడ మము గావు దాక్షిణ్యధామ!

౨

విఘ్నమ్ము లేకుండ విద్య నియవయ్య
 విఘ్నే శ్వరుడ నీకు వేయిదండాలు.

౩

ఉంగరమ్ములు పెట్టి ముంగురులు దువ్వి
 ఒద్ద పెట్టుకు తల్లి ముద్దులాడింది
 పలకబలపము లిచ్చి పద్యాలు పాడి
 నరన పెట్టుకు తండ్రి చదువు నేర్పాడు.

౪

పిల్లలందరు రండి బల్లోకి పోయి
 చల్లన్ని గాలిలో చదువుకొందాము
 వినరు వినరు గాలి వినరవే గాలి
 మల్లెపూవుల గాలి మామీద వినరు.

౫

చదువంటె అబ్బాయి చండికేశాడు
 బద్దెపలుపా రావె బుద్ధి చెప్పాలి
 చదువంటె అబ్బాయి సంతోషపడును
 అగసాలి రావయ్య నగలు చెయ్యాలి.

౬

అరటిపండా తీసి ఆవుపాల్ తీసి
 మాచిన్ని అబ్బాయి మాటల్లు తీసి.

౭

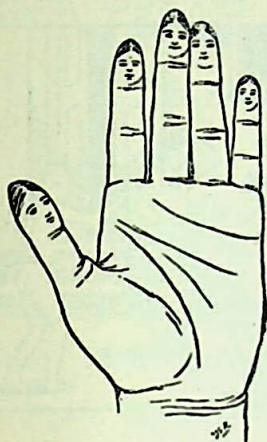
చదువుకో నాయన్న! చదువుకో తండ్రి!
 చదువుకొంటే నీకు సౌఖ్య ముజ్జేను!
 ఆడుకో నాయన్న! ఆడుకో తండ్రి!
 ఆడుకొంటే నీకు హాయి కలిగేను!

* * * *

పొరుగుపిల్లలతోను పోట్లాడబోక
 ఇరుగుపిల్లలతోను యేట్లాడబోక
 చక్కగా నీచదువు చదువుకో తండ్రి!
 చదువుకొంటే నీకు సౌఖ్య ముజ్జేను!

* ఈ పుటలోని భాగము 'గృహలక్ష్మి'యందు ప్రకటితమయ్యెను ఈ 'బాలభాష'ను సంపూర్ణముగ భారతీయందు ప్రకటింప నుండుటచే మరల ముద్రితమయ్యెను. సం. భా.

అ యి దువేళ్లు

తిందాం తిందాం ఒకవేలు
ఎట్లా తిందాం ఒకవేలు
అప్పు చేసే తిందాం ఒకవేలు
అప్పెట్టా తీరుతుంది ఒకవేలు
ఉన్నాగదా నేను అన్నింటికీ
పొట్టివాణ్ణి గట్టివాణ్ణి బాటనవేలు !

వివరణము

[చిటికనవ్రేలు, ఉంగరమువ్రేలు, నడిమి
వ్రేలు, చూపుడువ్రేలు, బాటమనవ్రేలు-అని
అయిదువ్రేళ్లకు పేళ్లు. ఈ అయిదువ్రేళ్లూ
అనుకొన్నట్టు ఒకొక్కవ్రేలిని చూపుకొంటూ
బాలకు లీపదము పాడుదురు.]

ఎం దు కు ?

ఎండలు కాసే దెందుకురా
మబ్బులు పట్టే టందుకురా
మబ్బులు పట్టే దెందుకురా
వానలు గురినే టందుకురా
వానలు గురినే దెందుకురా

చెరువులు నిండే టందుకురా
చెరువులు నిండే దెందుకురా
పంటలు పండే టందుకురా
పంటలు పండే దెందుకురా
ప్రజలు బ్రదికే టందుకురా
ప్రజలు బ్రదికే దెందుకురా
స్వామిని గొల్చే టందుకురా !
స్వామిని గొల్చే దెందుకురా !
ముక్తిని బొందే టందుకురా !

నూ ర్యు డు

తొలిదిక్కు తెలుపెక్కగా—

ఆకసము

తెలతెల్ల వారగాను,
వృక్షములు కదలుగాను-

వానిపై

పక్షులు లేవగాను-
కలకల ధ్వనులతోను జగమెల్ల
కార్యములు చేయగాను
ఉదయించె కర్మసాక్షి

తనకాంతి

పదిదిక్కులకు బారగా.

* * * *

పుట్టేటి భానుడా ! పుష్యరాగపుచాయ

శ్రీసూర్య నారాయణా !

పుష్యరాగము మీద పొంగు బంగరుచాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

జామెక్కి భానుడా జాజిపువ్వలచాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

జాజిపూవులమీద సంపెగపువచాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

మధ్యాహ్న భానుడా ! మల్లెపూవులచాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

మల్లెపూవులమీద మంచి వజ్రపుచాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

మూడ్జాములభానుడా మునగపూవుల చాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

మునగపువ్వులమీద ముత్యాలపొడి చాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

క్రమం కేటిభానుడా గుమ్మడిపువచాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

గుమ్మడిపువచాయ కుంకుంపువచాయ

శ్రీసూర్యనారాయణా !

ఆయురారోగ్యములు ఐశ్వర్యములు నిమ్ము

శ్రీసూర్యనారాయణా !

ఉన్న ఊరు, కన్న తల్లి

ఉన్న ఊరూ విడిచి ఉండనేలేము

కన్న తల్లిని విడిచి ఘడి యుండలేము.

ఉన్న ఊరే నాకు చెన్నపట్నమ్ము

కన్న తల్లే నాకు కల్పవృక్షమ్ము.

చెలిమి

కానివారితోను కావించు చెలిమి

కట్టె విరిచి పోయిని పెట్టిన ట్లుండు

అయినవారితోను కావించుచెలిమి

ఆకు మడచి మడత పెట్టిన ట్లుండు.

* * * *

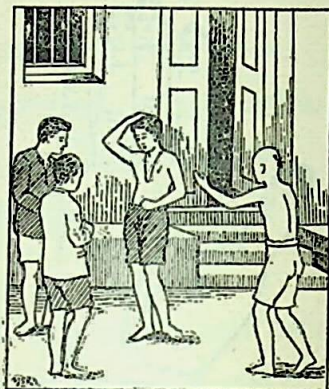
కానివారీమాట కంట్లోది నలుసు

ప్రాణం పోయిందాక ప్రక్కలో పోటు

అయినవారీమాట అమృతంపు తేట !

బ్రదికి ఉన్నందాక భాగ్యంపుమాట.

నెత్తిమీద గోరింక

ఓ అ(బ్బ)మ్మాయి నెత్తిమీద గోరింక.

చెప్పకు చెప్పకు చెడిపోతావు

చెబితే నీముక్కు తెగ్గోస్తా

దూలం మీంచి దూకిస్తా

పందిలి మీంచి పాకిస్తా

కంచం అన్నం తినిపిస్తా !

కడవెడు నీళ్లు తాగిస్తా !

వివరణము

[ఎవరితలమీద వైనా ఆకు గాని, పుల్ల గాని, ఇంకేదైనా గాని పడి ఉంటుంది. లేదా ఈ పదం పాడేవాళ్లే పెట్టుతారు. అది ఎవరితల మీద ఉన్నదో వాళ్లు గుర్తించ లేకపోతారు. అగత కొంతనేపు వేళాకోళపు నవ్వు నవ్వి దగ్గర ఉన్న ఎవరితలమీదనో ఉన్నట్టుగా ఈ పదం పాడుతారు. ఈపరాచకముచేత అసలు ఎవరితలమీద ఉన్నదో వాళ్లు అనుమానించి తల తడివి చూచుకొని అక్కడ ఉన్న పుల్లనో దేన్నో తీసి వేసుకొంటారు. నలుగురూ నవ్వుతారు.]

[స శేషము]

హిందూదేశ ఆర్థికస్థితి

చావలీ వెంకట హనుమంతరావు గారు, యమ్. ఏ.

కేంద్రరాష్ట్రప్రభుత్వముల ఆర్థికసంబంధములు
(జెనుకటి సంచిక తరువాయి)

౫

బ్రితవరకును మన దేశములో ఏ యే ప్రభుత్వభాగమున కేయే ఆదాయము వచ్చు మార్గము లేర్పాటు చేయబడవలెనో, ఇప్పుడు అమలునందున్న పద్ధతిలో ఏయే మార్పులు చేయబడవలెనో సూచింపబడినది. ప్రస్తుతము అమలు జరుగుచున్న కేంద్రరాష్ట్రప్రభుత్వ ఆదాయవ్యయవిభజన విధానము మెస్టన్ కమిటీ (Meston Committee) వారి రిపోర్టును బట్టి ఏర్పాటు చేయబడినది. మాంటాగ్యు సంస్కరణములు ప్రవేశపెట్టబడక పూర్వము ఇండియా ప్రభుత్వమువారు ఈ ఆర్థికవిధానమును గూర్చి సంపూర్ణముగ ఆలోచించి సూచనలను చేయుటకు మెస్టన్ ప్రభువు అధ్యక్షతక్రింద నొక కమిటీ నేర్పాటుచేసిరి. వారు చేసిన సూచనలలో కేంద్రప్రభుత్వము వారికి ఏర్పాటుచేయబడిన పన్నులనుండి వచ్చు ఆదాయములో (ఆ పన్నులు ఏవో మొదటిభాగములో సూచింపబడినవి) లోటు పూర్తియయి ఆ ప్రభుత్వమునకు తగిన ఆర్థికబలము చేకూరువరకు రాష్ట్రప్రభుత్వములు కొంతధనమును కప్పముల (contributions) రూపముగ చెల్లించవలెననియు, కేంద్రప్రభుత్వమువారి ఆదాయ

వ్యయములు సరితూగిన తరువాత ఆ కప్పములను పుచ్చుకొనుట వారు మానివేయవలెననియు రెండు ప్రధానములైనవి కలవు. ఆకమిటీవారు ఆదాయవ్యయమార్గముల విభజన ఎట్లుండవలెనో దానికీకూడ ఒకపట్టిక నేర్పాటు చేసి, ఏయే ప్రభుత్వమునకు ఏయే శాఖలపై అధికార ముండవలెనో వివరముగ తెల్పియుండిరి. వారు తయారుచేసిన కప్పముల ప్రణాళిక యందు వ్యవసాయమే ముఖ్యవృత్తిగాగల మద్రాసు, సంయుక్తపరగణాలు, బెంగాలు మొదలగు రాష్ట్రములు ఎక్కువ సొమ్మును చెల్లించవలెనని సూచించియుండిరి. అది ఆయా రాష్ట్రముల ప్రభుత్వములకు చాల ఇబ్బంది కలుగచేయు ఏర్పాటుని సూచింపబడినప్పటికిని ఆకమిటీవారు దానికంటె ఎక్కువన్యాయముగా నుండు పద్ధతిని సూచింపలేక, ఎంతత్వరలో కేంద్రప్రభుత్వమువారు రాష్ట్రములపై బరువును తొలగించుట కవకాశము లుండునో అంత త్వరలో కప్పములను పుచ్చుకొనుట మానివేయుటయే సాధనమని వ్రాసియుండిరి.

ఈ మెస్టన్ కమిటీ విధానములో ఒకగొప్ప లోపము ఏమన, రాష్ట్రప్రభుత్వములకు వ్యవసాయము, విద్య, పరిశ్రమలు మొదలగు ఖర్చుశాఖలపై అధికారమునిచ్చివాటికి తగిన ఖర్చుపెట్టు

టకు కావలసిన సొమ్ము వచ్చు మార్గములను వారికి కుదుర్చుకుండుట యనునది. పైన చెప్పబడిన వివిధప్రజోపయుక్త కార్యములకు సొమ్ము కావలయుననిన, రాష్ట్రప్రభుత్వములు క్రొత్తపన్నులను విధింపవలసిన అవసరము వచ్చెను; క్రొత్తపన్నులను విధించుటకు రాష్ట్రీయశాసనసభలు వ్యతిరేకములుగా నుండుచు వచ్చెను. కాన అన్ని విధముల రాష్ట్రములు పూర్వస్థితియందే యుండి ముందడుగు వేయ జాలని అవస్థలో పడుట తటస్థించెను. కాని ౧౯౨౨ సంవత్సరపు బడ్జెటు సందర్భములో ఇండియా ప్రభుత్వము వారు తమ బాస ననుసరించి రాష్ట్రీయకప్పములను సంపూర్ణముగ తొలగించుట కనుమతించిరి. ఆ సందర్భములో ఇండియా ప్రభుత్వ ఆర్థిక సభ్యుడగు సర్ బాసిల్ బ్లాకేట్ గారు చెప్పిన వాక్యములలో ఇకముందు రాష్ట్రములు తమకు చేకూరిన ఎక్కువసొమ్మును దేశాభ్యుదయమునకు చేదోడుగా నుండు పరిపాలన శాఖలపై వినియోగించుట కవకాశము లున్నవని హెచ్చరికతో చెప్పినమాటలు గమనార్హములు. ఈ కప్పముల తొలగింపు (Remission of Provincial Contributions) రాష్ట్రములపై ఇదివరకు గొప్ప అడ్డంకులుగా నున్న బరువుల నావల త్రోసివైచి, వాటికి తమతమ బలమును తిరిగి సంపాదించుకొనుటకు అవకాశములు కలుగజేసినవి. మొదట కమిటీవారి సిఫార్సులు ఇకముందెప్పుడును తిరిగి అనువర్తించ చేయుటకు అవసరము కలుగదని ధృఢ

ముగ చెప్పవచ్చును; ఎందువల్ల ననగా, వారు తమ రిపోర్టునందే అవి తాత్కాలికావసరములను బట్టి చేయబడినవనియు, ఆ అవసరములు తీరి, ఆపరిస్థితులు మారిన వెంటనే వాటిని మార్చివేయ వచ్చుననియు వ్రాసియుండిరి. మొదట కమిటీవారి సూచనలు మొదటినుండియు కొన్ని రాష్ట్రములచేత ఖండించబడుచునే యున్నవి. వ్యవసాయ వృత్తి ప్రధానముగా గల మద్రాసు రాష్ట్రము వారు వ్యవసాయమునకు చాలసొమ్ము అవసరమనియు, కాన వారు చెల్లించవలసిన కేరళము రూపాయిలును చెల్లించుట కష్టమనియు వాదించుచుండిరి; పరిశ్రమలు ఎక్కువ అభివృద్ధిగాగల బాంబాయి రాష్ట్రమువారు ఆదాయపుపన్ను కేంద్రప్రభుత్వము వారు తీసికొనుటవలన వారియవలసిన గైల టులరూపాయిలును చెల్లించలేమని ప్రతిసంవత్సరమును మొరపెట్టుకొనుచు వచ్చిరి. ఇట్లే ఇతర రాష్ట్రములవారుకూడ తమతమ కప్పమును చెల్లించుట కున్న అభ్యంతరములను, కష్టములను చెప్పుకొనిరి. కాని కమిటీవారు తమ ఆదాయమార్గ విభజన విధానమువలన రాష్ట్రములకు వచ్చు ఎక్కువ రాబడిలో ఈ కప్పములను చెల్లించిన తరువాతకూడ అభివృద్ధి మార్గములలో ఖర్చుపెట్టుటకు కొంతధనము మిగులు నను అభిప్రాయముతో తమ కప్పముల సూత్రములో ఏ విధమైన మార్పును చేయుట కంగీకరించలేదు. చివరకు సారాంశములో రాష్ట్రములకు ఎక్కువ ఆదాయము వచ్చు

టకు మార్గములు కన్పించలేదు కాని కష్టములను చెల్లించుటమాత్రము తప్పినది కాదు. ఏది ఎట్లున్నను, ౧౯౨౩ సం॥ లో వాటిని పూర్తిగా తొలగించుటతో రాష్ట్రముల ఇబ్బందులు చాలవరకు తొలగిపోయిన వని చెప్పవచ్చును.

కాని రాష్ట్రప్రభుత్వములకు ఎక్కువ ఆదాయము వచ్చు శాఖలపై అధికారముల నిచ్చిన కాని రాష్ట్రకష్టముల నిర్మూలనము వలన ఎక్కువ లాభము చేకూరనేరదు. ఇదియే, అనగా రాష్ట్రప్రభుత్వములకు తమతమ ఆదాయవ్యయమార్గములపై సంపూర్ణ యాజమాన్యము నిచ్చి, క్రొత్తగా పన్నులు వేయనవసరము లేకుండ కాలానుక్రమముగ ఎక్కువ ఆదాయము నిచ్చు పన్నులను వారి చేతులలో నుంచుటయే, ఇప్పుడు చేయబడవలసిన మార్పులలో ముఖ్యమైనది. మెస్టన్ కమిటీవారి ఆర్థిక స్థలము (Meston Settlement) వలన కలిగిన ప్రధానమైన మార్పు రాష్ట్రముల సంపూర్ణ ఆర్థికస్వాతంత్ర్య సూత్రమును ప్రతిపాదించుటయే. మేయో ప్రభువు కాలములో మొట్టమొదట ఏర్పాటు చేయబడిన ఆర్థిక విభజన (Financial Decentralization) లక్ష్యమునకు ఈ మెస్టన్ కమిటీ ఏర్పాటు ఒక పెద్ద మెట్టని చెప్పవచ్చును. ఇకముందు ఆ మెట్టు నాధారము చేసికొని ఆర్థికస్వాతంత్ర్య సాధమును చేరుటకు ప్రయత్నములు చేయవలసిన బాధ్యత కలదు. మెస్టన్ కమిషన్ వారి లక్ష్యముయొక్క

ప్రాముఖ్యమును గ్రహించిరనుటకు కొన్ని నిదర్శనములు కన్పించుచున్నవి. గాష్ట్రములు తమతమ విధులను లోటు లేకుండ నిర్వర్తించుటకు సరియగు ఆదాయవ్యయమార్గములను ఏర్పాటుచేసి, అట్లే కేంద్రప్రభుత్వమువారికి కూడ వారికి కాలసిన రాబడి వచ్చు మార్గములు స్థిరపర్చుట ఆవశ్యకము. ఇకముందు ప్రభుత్వమువారు కార్మికులను గూర్చియు, వారికి ఇండ్లు, పెన్షనులు మొదలగు సౌకర్యముల ఏర్పాటును గూర్చియు ఎక్కువ మొత్తములు ఖర్చుపెట్టవలసివచ్చును. దానికై ఎక్కువ అసంతృప్తి కలుగచేయకుండ తేలికవిధముగ ఎక్కువ ఆదాయము నిచ్చు Indirect Taxes పైని, అందు ముఖ్యముగ ఎగుమతి దిగుమతి పన్నులపైని ఆధారపడి యుండుట, మిలిటరీ ఖర్చులను తగ్గించుట మొదలగు ఇదివరలో సూచించబడిన సంస్కరణముల నవలంబింపవలసియుండును. ఇవి కాక వీలైన యెడలను, అవసర మున్న ఎడలను క్రొత్త ఆదాయమార్గములను కూడ తడవి చూడవలసియుండును. అవేవో ఇంతకు పూర్వము సూచించబడియే యున్నవి; తిరిగి ఒకసారి వాటిని పొందు పరుచుచున్నాము:—(౧) బెంగాలునందు వ్యవసాయమునుండి జమీందారులకు వచ్చుచున్న ఆదాయములపై ఇతర ఆదాయములపై విధించుచున్నట్లుగానే ఆదాయపు పన్నును విధించుట; (౨) మరణపుపన్నులు, అదనపుపన్నులు మొదలగునవి ఇదివరకుకన్న

హెచ్చుగా విధించుట; (3) పట్టణములలో భూమి అమ్మకము సమయములలో పన్నులను విధించుట; (౪) వినోదముల (entertainments), పైనను, భోగవస్తువుల (luxuries) పైనను పన్నుల విధించుట. ఇవి క్రొత్తపన్నులుగా కన్పించుచున్నను నిజముగా వాటియందు క్రొత్త ఏమియు లేదు. కొన్ని పన్నులు తొలగింపబడుట వలనను, మరికొన్ని తగ్గింపబడుటవలనను దేశోపయుక్తములగు కార్యములకు ఎక్కువ ఖర్చుపెట్టుటకు కావలసినసొమ్మును సంపాదించుటకును, ఆ కార్యనిర్వహణములో ఏమైన లోటు వచ్చిన పూర్తిచేయుటకును ఈ క్రొత్త పన్నులు సూచింపబడినవే గాని ఈ పన్నులు వెంటనే విధింపబడ వలె నను ఉద్దేశముతో కాదు. ఇదివరకే మన దేశమందు ప్రజలు ఇచ్చుకొనుచున్న పన్నులు వారికి వచ్చుచున్న ఆదాయములో చాలభాగము మింగి వేయుచు వారిని క్రుంగదీయుచున్న సమయములో క్రొత్త పన్నులను వారిపై విధించుట క్రొత్తబరువును భుజములపై నెత్తుటయే యగును. కాని పైన ఉదాహరింపబడిన పన్నులయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము ప్రజలపై పన్నులబరువునెత్తుట కాకవారిలోనున్న ఆర్థికములగు హెచ్చుతగ్గులను (economic inequalities) వీలైనంతవరకు రూపుమాపి ప్రజాభాషుల్యములో సరిసమానత్వమును పెంపొందించుటయే యైయున్నది. మఱియు ప్రజలకు ఎక్కువ ఆర్థికబలమును చేకూర్చు మార్గములను కొంతవరకు త్రొక్కిన తరువాతను, వారికి దానివలన కావలసిన లాభము

వచ్చిన తరువాతను క్రొత్తపన్నులను విధించుటలో కొంతన్యాయ ముండును. ఆవిధముగా ప్రజాసామాన్యముయొక్క ఆదాయమునందును దానితోపాటు, వారిజీవిత ప్రమాణము (standard of living) నందును అభివృద్ధిని సమకూర్చుటకు ఇంతకు పూర్వము సూచింపబడిన మార్పులు చాల తోడ్పడకలవు.

అ సు బం ధ ము

సైమన్ కేంద్ర సంఘమువారి

ఆర్థికవిషయ సూచనలు

పైనంగతులు వ్రాయబడిన తరువాత సైమన్ కేంద్రసంఘము (శంకరన్ నాయరు కమిటీ) వారి రిపోర్టు ప్రచురణమైనది. వారి సూచనలలో ప్రధానమైనది వెంటనే సంపూర్ణభౌద్ధతాయుత ప్రభుత్వమును రాష్ట్రములలో ప్రవేశ పెట్టవలె ననునది. ఆస్మాత్రమును మూలాధారమును చేసికొనియే వారి ఇతర సూచనలన్నియు చేయబడినవి. మనకు ప్రధానమగు ఆర్థిక విషయములలో వారి అభిప్రాయములను ఈ క్రింద పొందుపర్చుచున్నాము:

“కేంద్రప్రభుత్వముపూర్తిగా బాధ్యతాయుతముగ మారునంతవరకు రాష్ట్ర ఆదాయమార్గములును, వాటిపై వచ్చు ఆదాయమును పూర్తిగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వములచేతులలో నుండవలెను. కాని కేంద్రప్రభుత్వమువారికి ఈ మార్పువలన ఏమైన ఆర్థికముగ ఇబ్బందులు కలిగేయెడల, వాటిని తొలగించుటకు న్యాయమైన

మధ్య వర్తినంఘము నొకదాని నేర్పాటుచేసి, వారి తీర్పుప్రకారము రాష్ట్రప్రభుత్వములు కొంత కొంత కష్టముల నాప్రభుత్వమువారికి చెల్లించవలెను.”— (కేంద్రసైమను సంఘము వారి రిపోర్టునుండి.)

పై సూచనలో రెండు ముఖ్యలోపములు కలవు:—(1) కేంద్రప్రభుత్వము బాధ్యతాయుత మగు సంతవరకు రాష్ట్రములకు ఆర్థిక స్వాతంత్ర్య ముండవలెనని చెప్పటలో ఏవిధమైనన్యాయము కాని, అర్థము కాని లేదు. కేంద్రప్రభుత్వము బాధ్యతగల సంస్థ యైన వెనుక ఆర్థిక అధికార మంతయు వారికి తిరిగి ఇచ్చివేయవలెను-అని కమిటీవారి అభిప్రాయమైన ఎడల, అది చాల అనమంజనము; చరిత్రకును, సామాన్య విచక్షణజ్ఞానమునకును అది వ్యతిరేకము. “రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యము” అను పదములో రాష్ట్ర ఆర్థికస్వాతంత్ర్యము అను అర్థముకూడ ఇమిడియున్నదని వేరుగ చెప్పనక్కరలేదు. (2) రాష్ట్రప్రభుత్వములు కేంద్ర ప్రభుత్వమునకు ద్రవ్యలోపమును పూర్తి చేయుటకై కొంత కష్టముల నీయవలె నను సూత్రముకూడ రాష్ట్రస్వాతంత్ర్యమునకు లోఁపే. అదియు కాక, ఈ కష్టసులపద్ధతి మెస్త నుకమిటీవారి సూచనల ప్రకారము ప్రవేశ పెట్టబడిన తరువాత ఏవిధముగ పనిచేసినదో, రాష్ట్రముల కెంత అన్యాయముగ పరిణమించినదో అందరకును తెలిసినవిషయమే. ఇట్లు ఏకగ్రీవముగ ఖండింపబడిన పద్ధతిని ఇంకొక

రూపముగ తిరిగి ప్రవేశపెట్ట జూచుట గొప్ప పొరపాటు.

కాని సైమను కేంద్రసంఘము వారి పై సూచన వేరొక తప్ప, అభిప్రాయముపై ఆధారపడి యున్నది. అది ఏదన, వారు ఆదాయపు పన్ను, ఎగుమతి దిగుమతి పన్నులుకూడ రాష్ట్రప్రభుత్వముల యాజమాన్యమక్రిందకు మార్చవలెనని సూచించియుండిరి. రాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములకు ఏయే పన్ను శాఖలపై అధికార ముండవలెనో చర్చించుచు, ఆదాయపు పన్ను రాష్ట్రములకును, ఆబ్కారీపన్ను కేంద్ర ప్రభుత్వమువారికిని మార్చుట సమంజసమని ఇదివరలో సూచించి ఆమార్పుకు కారణములుకూడ తెల్పియున్నాము. ఎగుమతి దిగుమతి పన్నులను రాష్ట్ర ప్రభుత్వములకు మార్చుటను గురించి, అవి కేంద్రప్రభుత్వపు యాజమాన్యముననే ఏలయుండవలెనో లోగడ వ్రాసియున్నాము. అట్టి మార్పులో గల ఒక ముఖ్యలోపముమాత్ర మిచ్చట చూపెదము. ఎగుమతి దిగుమతి పన్నులు సాధారణముగ ఏరాష్ట్రములో సరకులు ఎగుమతి దిగుమతి యగుచుండునో ఆ రాష్ట్రమునందే విధింపబడుచుండును. రాష్ట్రప్రభుత్వముల కీ పన్నులను విధించు అధికార మీయబడిన, వాటివలనవచ్చు ఆదాయమంతయు ఒకరాష్ట్రమునకే పోవును. నిజముగా ఏరాష్ట్రప్రజలు ఆవస్తువులను ఉపయోగించుచున్నారో ఆ రాష్ట్రములకు ఏవిధమైనలాభమునుండదు. వారికి ఆపన్నులను విధిం

చుటవలన ఆదాయము రాదు. అది చాల అన్యాయము. దానివలన ఏ రాష్ట్రమున కాపన్ను మూలమున ఎంతద్రవ్యము రావలెనో అది రాకుండుటయే గాక, రాష్ట్ర రాష్ట్రముల మధ్య కలతలు బయలుదేరుట కవకాశములు కూడ కలవు. దిగునుతిపన్నుల రేట్లలో ఒకవిధమగు సమానత్వము (uniformity) చేకూరవలెనని, కేంద్రప్రభుత్వమువారిచేతులలోనే ఈపన్నుండుట లాభము. అదియు కాక, కేంద్రప్రభుత్వము వారికి ద్రవ్యలోపము లేకుండ చేయ వలెనని నను, రాష్ట్రకష్టములు పునరుద్ధరింప కుండ వలె నన్నను, ఈపన్నులను విధించు అధికారము కేంద్రప్రభుత్వము వారి కిచ్చుటయే మంచి మార్గము.

సైమను కేంద్రసంఘములో ముగ్గురుసభ్యులు (నర్ శంకరన్ నాయర్, నవాబ్ ఆలీ ఖాన్, సర్దార్ సింగ్ ఉబెరామ్ గార్లు) రిపోర్టులోని సూచనలకు తమ భిన్నాభిప్రాయములను తెల్పుచు, కమిటీ ఆర్థిక సూచనలలోగల లోపముల నన్నిటిని ఎత్తి చూపిరి. వారు చెప్పిన విష

యములలో సంపూర్ణరాష్ట్ర స్వాతంత్ర్యము జయద్రుదముగ కొనసాగుటకు రాష్ట్ర ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యము అత్యవసరమనియు, అట్టి స్వాతంత్ర్యము నేర్పాటుచేయుటకే ప్రయత్నములు చేయవలెననియు చెప్పినవి గమనార్హములు. ఆర్థికవిభజన (Financial Decentralization) సూత్రమును గురించి సర్ జాన్ స్ట్రాచీగారు అనుకూలముగా నిచ్చిన అభిప్రాయమును తెల్పుచు, లార్డు మేయోకాలములో ప్రప్రథమమున ఆ చరణలో నుంచబడిన ఆసూత్రమును పూర్తిగ అమలునం దుంచుటకు ఖండితముగ ఏయే ప్రభుత్వభాగమునకు ఏయే ఆదాయమార్గములపై అధికార ముండవలెనో నిర్ణయించి ఏర్పాటుచేయుట అవసరమని వారు తెల్పియున్నారు. వారి అభిప్రాయములతో ఎల్ల రే కీభవించవలసినదే. కాని ఆవిభజన ఏపద్ధతులపై జరుగవలెనో మాత్రము వారు నిష్కర్షగ తేల్చక అది ఒకపండితుల కూటము (Experts' Committee) వారిచే ఏర్పాటు చేయబడవలెనని వ్రాసియున్నారు.

“శిశు ర్వేత్తి పశు ర్వేత్తి వేత్తి గానరసం ఘటి”
 ఆనునార్యోక్తి సంగీతము మానవులనేగాక ప్రపంచముతో
 నెంతయో పరిచయము లేని శిశువును, బుద్ధిబలము లేని
 పశువును, చివరకు వివజంతువైన పామును కూడ మె
 ప్పించునని తెల్పుచున్నది. లలితకళలలో నిదియే సులభ
 గ్రాహ్యము. కవిత నెఱుంగుటకు సాహిత్యమున కొంత
 ప్రవేశ ముండవలెను. చిత్రకళ నెఱుంగుటకు ప్రకృతి
 సౌందర్యమును కొంత తెలిసి యానందించి యుండవలయు
 ను. సంగీతమును విని యానందించుట కట్టి పునాదు
 లేదయు నవసరములు కావు.

సంగీతమునకు సప్త స్వరములు¹ ఆధారములు.
 ప్రపంచములోని నాగరిక జాతు లన్నియు సప్తస్వర
 ములనే వాడుక చేయుచున్నవి. వినువారి హృదయమున
 కానంద మిచ్చునట్లు కూర్చబడిన స్వరముల చేరికయే
 రాగ² మనబడును. దాని కారోహణము, అవరోహణ
 ము రెండంగములు. ఆరోహణమున నొక స్వరమునుండి
 దానికన్న హెచ్చు నాదముగల స్వరమునకు ప్రసరించుట;
 అవరోహమున్న నొక స్వరమునుండి తగ్గుస్వరమునకు దిగుట.

ఒక రాగము నందలి కళల ననుసరించి తాళము
 నడుపుచు పాడుట కనుకూలమై పరమేశ్వరునికి కృతి
 నిచ్చిన సాహిత్యరచనను కృతి యని పిల్చుచున్నాము.
 కృతి సాధారణముగా మూడు భాగములు కలిగియుం
 డును. పల్లవి రాగముయొక్క బహిః స్వరూపమును
 న్యక్తమునీయును. అనుపల్లవి రాగముయొక్క ఆరోహ
 ణాసానమును చూపుచుండును. చరణములు రాగములోని
 స్వరప్రస్తారములకు సాహిత్యోదాహరణములు. కృతు
 లలోని విరామకాలము లందును, పల్లవి అనుపల్లవి,

చరణము అనువాని ముందునను స్వరకల్పనను అనగా ఆ
 రాగమునకు సంబంధించిన స్వరసమ్మేళనములను గాయ
 కులు పాడుట యిహివల నలవాటుయిపోయినది.

స్వరకల్పనకు గానమందు ప్రాముఖ్యము హెచ్చి
 పోవుచున్నది. కృతిలోని సాహిత్యమున నెక్కడైనను
 దీర్ఘ మున్నచో నా దీర్ఘమును వదలివైచి ఆ కాలము
 నందు స్వరము వాడుటకూడ నలవాటయినది. ‘మీనాక్షి
 మేముడం దేహి’యను కృతిలో ‘మధురాపురీనిలయే మణి
 నలయే’ యను భాగమున పురి యనుచోట నకారదీర్ఘము
 మాని, పేరు పొందిన దక్షిణాపథగాయకు డొకడు
 స్వరములను వాడి యుండెను. రాజమహేంద్రవర
 ములో నొక గాయకుడు స్వరములను మధ్యమధ్య
 ప్రయోగించి రాగాలూపనము చేసినాడు. గాయకులు
 స్వరము వాడకుండుటను గాంచి సభ్యులు స్వరకల్పన
 నేయవలసినదని తాళీదుల నంపుచున్నారు. హరిదాసులు
 కథలలోని కీర్తనలలో స్వరకల్పన చేయుచున్నారు.
 గంగిరెద్దు దాసులలో గూడ స్వరకల్పన వ్యాపకము
 గాంచుచున్నట్లు వల్లూరి జగన్నాథరావుగారి ఉత్తరదేశ
 పులిస్త్రగాండు అను గ్రామఫోను రికార్డువలన గోచరించు
 చున్నది. కొవ్వూరి వైకుంఠులో ముప్పివాడొకడు ఫిడేలు
 వై స్వరములు వాడిన పాటలు పాడుచు తిరుగుచున్నా
 డు. కళలలో సంగీతమునకు వలెనే సంగీతములో స్వర
 కల్పనకు వ్యాప్తి హెచ్చిపోవుచున్నది.

కవులు కాదన్నను, చిత్రకారులు చిత్ర మనక
 పోయినను, కళలలో సంగీతమే యుత్కృష్టకళ. దేశకాల
 పాత్రములతో సంబంధము లేక, శిశుబాల వృద్ధులను
 వృత్తాసము లేక, జీవకోటి నానందములో లేల్చి యా

1. తానే రంజించునది స్వరము. ఈ స్వరములుస, రి, గ, మొదలగు ఆక్షరములచే తెలుపబడుచున్నవి.

2. రంజకో జన చిత్రానాం స రాగః కథితో బుద్ధిః.

డించునది సంగీతమే. ఇట్టిసంగీతమునందు స్వరము వ్యాప్తి నొందుటకు కారణ మేమి? అని ఆలోచింతము. ఈ వ్యాప్తి వ్యాప్త్యమే యైనచో స్వరకల్పన గానవిద్యా దర్శములను చక్కగా పాలించవలసి యుండును. అట్లు గాక గాన విద్యాదర్శములను స్వరకల్పన పాలించనిచో దానికి గానమునందుగల వ్యాప్తి అక్రమమే. గానవిద్యా దర్శము లేవి? నాదోపాసన, గీతోపాసన, రంజకత్వము నని హరి నాగభూషణముగారు వ్రాయుచున్నారు.³ ప్రస్తుతము నాదోపాసన, గీతో పాసన రెండును సమర్థు లెందరో లేకుండుటను బట్టి మూల బడినవి. నాదోపా సనకు స్వరము లవసరములు కావు. ఆంధ్ర భాషయే యుండును. కేవలము నాదము మూలముననే జీవాత్మ పరమేశ్వరుని కంజలి యొసంగును. గీతోపాసనకు కూడ స, రి, గ ల జ్ఞాన మక్కర్లేదు.⁴ కబీరు, రామదాసు, తలారి, రంగదాసు ప్రసిద్ధి జెందిన గీతోపాసకులు. వారు సరిగలు వాడియుండలేదు. గరిమెల్ల సత్యనారాయణ గారు విఖ్యాత గీతకవులు. వారు పాటలను రచించునప్పు డు ముందు సరిగలు కట్టుకొని పిమ్మట తదనుగుణమున సాహిత్యరచనను చేసికొనలేదు. గాయకుల కుత్తూహలములైన నాద, గీత ఉపాసనలకు స, రి, గ, మలయాట లావశ్యకములు కావని ఇందుమూలమున తెలియుచున్నది. ఇంక మూడవ ఆచర్యము జనరంజనము. దీనికి జీవకళా జ్ఞాన మవసరము. ఈ జ్ఞానమునకు ఆలాపనమే మూలా ధారము. గాయకులు ప్రయోగించు సంగతులును, కళ లును, అన్నియు రంజించుగుణమును కలిగియుండవు. అందు గొన్ని మాత్రమే ప్రేక్షకులను మెప్పించ జాలి యుండును. ఆలాపనము నేయుచు నేదైన నొకచోట నీ జీవకళలు పడినచో, నా జీవకళకుగల స్వరసమ్మేళ నమును గుర్తించి, ఇంకేయితర రాగమునకైనను ఈ స్వరసమ్మేళనముల నుపయోగింప వీలున్నచో, నారా గమునకు జెం దెక్కి కీర్తనలోని సాహిత్యమునకు పై జీవ కళ యుద్దించో విరువా రానంద భరితులగుదురు. అంత

యే కాని కేవలము స్వరకల్పన నేయ నేర్చినంత మాత్ర మున పై జీవకళాజ్ఞాన ములనడదు. వీలన, జీవకళలు స, రి, గ, మలను ముందు సరిపెట్టుకొని పిమ్మట రాగ రూపమున వెలువరింప వీలిచ్చునవి కావు. రాగ రూప మున ముందు సాధకముచేసి పిమ్మట కృతి సాహిత్యమున కద్దనలసినవి. కాబట్టి స్వరకల్పనా సామర్థ్యము జనరంజ నమునకు కూడ సహాయకారి కాదు.

ఈ వాదమునకు ప్రతిపక్షులున్నారు. స్వరము లను గమకభేదములచే పాడినచో నవి రంజింపగలవట. వీరికి ముందుముందు జవాబు చెప్పగలము. మతొండరు స్వరములను గమకములతో పాడి రాగకళలను కూడ నిబి డమునేయుట చాల కష్టమనియు, నట్లు పాడినచో రం జించుటయే కాక, సంగీతమునకు ముఖ్యములైన భావ, రాగ, తాళములకు భంగకారి కాకుండ స్వరములను పాడు పద్ధతి యొకటి క్రొత్తగా నవతరించుననియు వా దించుచున్నారు. రెండవవారి వాదమునే ప్రస్తుతము చర్చింతును. 'కష్టమైవ విన్నియు సత్కళలేనా? కేవలము కర్తయొక్క కష్టపరిశ్రమలపైన మాత్రమే ఆధారపడి వేరు విధమున రంజనములేని విద్యలకు సభల యం దెట్టి పురసార మర్హ మో ముందు చర్చింతును. ప్రతిపక్షుల వాదములో మొదటిభాగ మయినది. ఇక రెండవ భాగము: "అట్లు పాడినచో రంజించుటయే గాక" అనునది. రంజించునా? లేదా? అనుదానికి రెండు విధముల జవాబులుకూడ వచ్చును. ఈ రంజనము స రి గ ల వల్ల కాక, నాటి చేరికలపై నాధారపడియుండు కళవలననే పుట్టుచున్నదని ప్రతిపక్షులే అంగీకరింతురు. అట్టియొడ ప్రయాసము వహించి ఆ స రి గ మ లను విగించి పాడవలసిన యవసర మేమి? మరియొక సంగతి: పైన చెప్పిన ట్లొకగాయకును పాడే ననుకొనుడు, ఆ స్వరముల నంటియుండు రాగము నూహించి, గాయకుడు పాడు స్వరములను గాక, ఆ రాగమునే యాకర్షింపగల శక్తిగలవారే దాని నానందించగలరు. ఇతరు లట్లు చేయ

రి., 4. త్రివేణి, 2 వ సంపుటము, 1 వ పంచిక, 55 వ పుట.

5. ఇదియొక క్రొత్త మాట అని పాఠకులు కినియ నక్కరలేదు. ఇది ఇక్కడితో సరి.

లేదు. కాబట్టి ఈ రంజనము సార్వజనీనము కాదు. ఇంక మూడవభాగమును “రాగకళలను నిబిడము నేయుచు పాడినచో భావ, రాగ, తాళముల కాపాట భంగకారి కా” దనువాదమును పరికింతము. భావ, రాగ, తాళములు పోకుండు టెట్టిది? గమకముల కన్నిటికి భావమున్నదా? లేదు. వాటిచేరికల కుండును గాక. అక్షరములకు వేర్వేర్గములు లేకున్నను వాటిచేరికల కున్నట్లే, గమకములకు ప్రత్యేకముగా నర్థములు లేకున్నను వాటిచేరికయైన రాగమునకు విశిష్టార్థమున్నది. ఈ గమకములు వైవారు పాడుచుని చెప్పుపాటలో స, రి, గ మొదలైన అక్షరములచే భేదింపబడియున్నవి. కాబట్టి యొకదానిలోని కొకటి సరిగా మేళవించి, కళాకారుని హృదయోద్ధత భావమును వెలువరించు భాగ్యము స్వరములతో కూడుకొన్న ఈ గమకములకు లేదు. ఇక రాగము వీటివల్ల భంగము కాదను మాటకు వత్తము. “రాగకళలను నిబిడము చేసినారు కాబట్టి రాగభంగము రా” దని వారి వాదము. ఈ వాదమునకు పునాదులైన కొన్ని యభిప్రాయములను మనము పరిశీలించవలెను. (1) రాగకళ యనునది విశిష్టమని: [ఇదే ముఖ్యమైనది. ఈ యభిప్రాయము నిరాధారమని నిరూపించగలిగినచో వై వాదము భగ్నము నేయగలుగుదుము]; (2) తమకు తెలిసిన వేళించెమో మాత్రమే రాగకళలని. అంతే కదా! రాగకళలు నిబిడము నేయవలె ననుట తా మెరింగిన కళ లేనో నాటిని గాయకులు తాము పాడెడి స్వర సమ్మేళనములలో నిబిడము నేయవలె ననుటే. ఇది హాస్యాస్పదము. ఇక మొదటి యభిప్రాయము మాట ‘రాగకళ’ యన నేమి? రాగములై పాడుట కనుహలమైనదా? అట్లే కానిండు. సుమధుడగు గాయకు డొకడు సాధకబలమున కనుగొనిన నూతన కళలను శ్రోతలెఱింగియుండుట కవకాశములు లేవు కదా! అట్టిగాముకు డొకడు [ఉదా: హరి నాగభూషణముగారు] సభచేసి ఆయన నేర్చిన ‘రాగకళలు కురిపించినచో’ నివి రాగకళలే యని చెప్పగలిగిన వా రెవరు? లేరు. అట్లని ఆయన ఆరాగకళలను పాడుట మానివేయవలెనా? ఒకరు రాగరూపమున వెలువరించలేని దానిని మరియొకరు పాడ

గల్గుదురు. మొదటి వారికి రాగకళ కాని సమ్మేళనము రెండవవారికి రాగకళ యాను. మొదటివారు స్వరరూపమున పాడకూడదని చెప్పిన సమ్మేళనమును రెండవవారు పాడవచ్చు నందురు. వీరికిని వారికిని సంధి కుదురు టెట్లు? ఈ సంగతి గ్రహించిన నాబోటివారు పసప-గరిధ-మొదలైన కత్పిత స్వరములను పాడవచ్చునని గాయకులకు సలహా నిచ్చి పాడించినచో కాదనుట కెవ్వరికి వీలు లేదు. ఏలన, ఇది రాగకళ కాదు అని తప్పకుండ నిర్వచించుట కెవరికిని సాధ్యము కాదు. కాబట్టి “రాగకళలు నిబిడికృతము చేయుచు పాడవలె” నను వై వాదము నిలువదు. రాగకళలు వ్యక్తులతో భేదించును. నాకు రానికళ నేను కాదందును. మీకు రానిది మీరు కాదందురు. న్యాయము చెప్పట కాధారములు లేవు. పోనీ, గాయకుడే స్వరములు పాడి, ఈ స్వరముల నంటియుండు కళలను కూడ పాడి చూపవలె నందురా! స్వరసమ్మేళనములకు పనియే యుండదు. పాట చరితచర్యణము, కేవలము ప్రజ్ఞా ప్రకటనము క్రింద మారిపోవును. మరియొక సంగతి: ఒక క్రొత్తరాగపు కృతినిచ్చి పాడుచున్నప్పుడు గాయకుడు ప్రయోగించు స్వర సమ్మేళనములు ‘రాగకళానుసరణములో’ కావో ఎట్లు నిర్ణయించుట? రాగకళానుసరణము కాదందురా? సాధకమువలన గాని ఈ నిజము తేలదు. ఒకరికి సాధ్యము కానంత మాత్రమున నది రాగకళ కాదనుట దౌర్జన్యము. కాబట్టి రాగము భంగము కాదను ప్రతిపక్షుల వాదము సక్రమము కాదు. తాళమున కీ స్వరకల్పనయు భంగకారి కాదు. కాబట్టి ఇది మన చర్చలోనికి రాదు.

స్వరకల్పన నేయు పదతి వాగ్దేయ కారకుల యుపయోగమునకు కనిపెట్టబడినదని మరికొంద రనుచున్నారు ‘వాచం గేయం కురుతే య స్స వాగ్దేయకారకః’ అనిసంగిత రత్నాకరము, వాచకము, గానము అనురెంటిని చేయువాడే వాగ్దేయ కారకుడని దాని యర్థము. అనగా గీతరచన నేయు వాడే వాగ్దేయ కారకు డనిపించుకొనగల డన్నమాట. గీతోపాసనకు స్వరకల్పన సహాయకారి కాదని యిదివరకు నునవిచేసి యున్నాను. ‘కేబ్బరూపమైన సాహిత్యము మాత్రు; స్వరరూపమైన నర్థమెట్లు

ధాతు. ఈ రెంటిని చేయువాడే వాగ్గేజుకారకుడు' అని సంగీత సంప్రదాయ ప్రదర్శినిలో సుబ్బరామ దీక్షితులవారు. త్యాగరాజునకు స్వరకల్పనలననే వాగ్గేయ కారకత్వము సార్థక మయ్యెనా? దీక్షితులవారు వాగ్గేయ కారకులని వ్రాసినవారిలో పెక్కురు స్వరరూపమును మెట్టు రచించియుండలేదే! కాబట్టి వాగ్గేయ కారకులు తప్పక వర్ణమెట్టు రచించవలె నను నియమము లేదు. రామ దాసు, కబీరు, వీరు వాగ్గేయకారకులు కారా? కేవలము రసానుకూల సారీత్య ప్రయోగమే వాగ్గేయ కారకత్వము నిల్వగలదు. వర్ణమెట్టు రచించితీర నక్కర లేదు..... సంగీతాదర్శమునకును స్వరకల్పనకును గల సంబంధబాంధవ్యము లిట్టివి. గాన విద్యాదర్శములను సరిగా పాలింపకుండినను స్వరకల్పనకు కవితలో సమస్య పూర్తికివలె వ్యాప్తిపొందినది. ఈ ప్రచార ములవడుటకు దీనిలో నేదియో రహస్య ముండి యుండవలెను.

స్వరకల్పన మెట్టిది? రసికుల నాకర్షించగల యంశ మేదైనను దానిలో నున్నదా? యని మనము తర్కించుము. నిరావళి (పల్లవి నే వేర్వేరు సంగతులలో భావ రాగములు విస్తృతముగనట్లు పాడుట) రసికుల రంజించు ననుటకు దాని నెవ్వరూ నిరసన భావముతో చూడ కుండుటయే సాక్ష్యము. ఇక స్వరకల్పనయే ప్రశ్నార్థము. పల్లవిలో స్వరకల్పనా భాగమే ప్రస్తుతము విమర్శింపబడుచున్నది. నిరావళిలోని యవకతనకలు మన కిప్పుడు వద్దు. స్వరమే ప్రస్తుత విషయము. దానిని నిరసించుటకు పూర్వము తజ్ఞులిచ్చిన యభిప్రాయములను పరీక్షింతము. “గాయకుని ధీశక్తిని కల్పనా సామర్థ్యమును ప్రదర్శించుట కనుచైన నాలుగు మార్గములలోను పల్లవి యొకటి [పల్లవి యనగా స్వరకల్పన చేయుచు పల్లవి నే పాడుటయని ఇక్కడ అర్థము]..... పల్లవి యనుభవము కేవలము మానసికము, తక్కువ మందినే మెప్పించు ననుట సత్యమే. గాయకుడగుటకు విచిత్ర మార్గమునవగా హాసము చేసికొనుటకు శ్రోత కూడ వాటి నవగాహనము చేసికొనవలసియున్నది. అంతయే గాని గాయకుని

నిందించుటవివేకము. దక్షిణదేశీగాయకుల ఆశేషధీవిశేష ఫలము పల్లవి. దాని నిరసించు నిమిత్తము, స్వీయశాసనము చెక్కించు నిమిత్తము ప్రాచీన శిలాశాసనము నరుగ దీయించిన పాండ్యరాజు ననుకరించకు”డని యొకరు. 6 “పల్లవి గాయకుని ధీవిశేషమును, కళాభిజ్ఞతను పరీక్షించుటకు కనిపెట్ట బడినది..... తన్మయత్వమును హిందగలిగి సంగీత సాగరముయొక్క లోతు చూడ గలిగిన వాడే ఈ కళాభాగమునందు ప్రవీణతను సాధించగలడు..... స్వరగానము గాయకునికి రాగతాళములను గూర్చిన సంపూర్ణ జ్ఞానమలవరుచునని నా యభిప్రాయ”మని యింకొకరు. 7

ఈ యభిప్రాయములను చూడగా, పల్లవి సంగీతమునకు నిగ్గు పెచ్చు ప్రధానంశమని తేటబడుచున్నది. అట్లయినచో తక్కిన సంగీత భాగములనువిని యానందించునా యెందరో దీనిని మెచ్చుకొన కుండుట కేమి కారణము? ఒకటి: అది కళ కాక గారడీ విద్య కావలయును. లేదా పల్లవిని నిరసించు వారు విశ్రంధవాదులై “దాక్ష పండ్లు పుల్లగా నంచు”నన్న నక్కవలె, తా మానందించ లేని గాన భాగమును గారడీ యనియు, కుస్తీపట్టనియు, సర్కసనియు పేర్లు పెట్టి గాన విద్యనుండి పల్లవిని తప్పింప యత్నించువారైనను కావలయును. ఇం దేది నిజమో మన మోషినంతనట్లు తేల్చి ప్రయత్నించవలెను. ముందు “పల్లవి గారడీ విద్య” యను వాదమును మాతము. పల్లవియందు రంజక భాగము లేవి? అని ప్రశ్నించుకొని జవాబులు చెప్పుకొన్నచో, పల్లవి గారడీ విద్యయో, మరి ఏదో తేలిపోవును.

స్వరకల్పన విని యానందించువారి కాయానంద మిచ్చు నంశములేవి? ౧. గ. కము; ౨. మద్దెలదరువులు; 3. స్వరకల్పనలోని చాకచక్యము. ప్రాకృతులకు గమకము, తాళజ్ఞాన మున్నవారికి మద్దెలదరువులు, రాగజ్ఞాన మున్నవారికి స్వరకల్పన ఆనందమొసంగునని గాయకుల జవాబు.

6. Hindu, 25—4—29.

4. A Lecture on Music.

ఈవాదము నెదుర్కొనుటకు పూర్వము మన మొకవిషయము మరువకూడదు. గోంగూరపన్నడిలో పంచదార, బూరెలలో కారము 8 వేసినచో రుచికరమగునా? ఏల కాదు? దీనిలో పంచదార—చెఱుక తీపిలోని సారము—లేదా, దానిలో నెంతతీన్నను మొగముమొత్తని కారము లేదా? ఇక బాగుండకుండుటెట్టిది? అనుట సమంజసము కాదు. రుచికరముకదా యని పంచదారను గొనివచ్చి గోంగూరకా జతగట్టుట? ఇది అన్యాయము కాదా? పంచదారనుండి సంపూర్ణమగురుచిని పొందుట కనునైన గోదుమసిండి, నెయ్యి మొదలగు పదార్థములతో గలసినప్పుడే పంచదారరుచి సార్థకము కాగలదు. ఒకపదార్థమునుండి మనము పొందగలిగినంత యుపకారమును పొందినప్పుడే ఆపదార్థము పయోగించితిమని చెప్ప సబబు.

౧. గమకమున్న స్వరముల కదలిక. ఇది అకారరూపముననే యుండును. కాబట్టి అకారప్రస్తారమైన రాగములోను, (భావనహితమైన) కృతిలోను రాణించినట్టిది సాడియతరరూపమును స్వరకల్పనలో రాణించదు. రంజించునది కదా యని గమకమును స్వరచిహ్నములకు తగిలించుట న్యాయము కాదు. ప్రాకృతుల కానంద మిచ్చునన్న గమకము స్వరకల్పనలో నన్యాయముగా బందీకృత మగుచున్నది. అశోకవనిలో బందియైన సీతసౌందర్యమును రాక్షసులు మెచ్చుకొనియేయుండిరి. కాని ఆసౌందర్యము నిజమన జెల్లునా? కోయిలగానమును దానిని పంజరమున నుంచియో యానందించవలెను?

౨. గానముందు మద్దెలపని లయప్రదర్శనమే. రాగముతో దానికి పనిలేదు. ఘాతకు ఘాతకు నడుమ గల లయ దిగువగుటకు దరువులు పనినేయును. దరువులన్నీ చప్పుళ్లదండలు. రాగములోని స్వరముల వలె నొకదానితో నొకటి మేళవించి, తమచేరికను నిగూ

ఢము నేయవలసిన పనిలేదు. కావున స్వరకల్పనలో నీయంశము అనగా మద్దెలదరువులు రాణించవలెనన్న స్వరకల్పన జారుగా నుండక సాడిగా నుండి ఏస్వరచిహ్నమున కది విడిగా కనబడునట్లుండవలెను. లేకున్న దరువులకును, స్వరములకు సంపూర్ణ సామరస్యముండదు. ఇంతే కాదు. తద్ధితీతి—ధితీతి—తద్ధితీతి—తద్ధిగిణితీతి—మొదలైన కొలిపింపుకాతుల ననుసరించిన—ప్రస్థినిధ—ప్రస్థినిధ—ధరిస్థినిధ—రిస్థినిధ—మొదలైనస్వరము లున్నచో మద్దెలగానికి పండుగ. స్వరకల్పనలోని యానందదాయకాంశములలో రెండవదానికి ప్రాముఖ్యము నీయవలెనన్న, “నాట్యములోని కొలిపింపును, మురజములోని జాతులును స్వరపంకములై పరిణమించవలెను.”¹⁰ వేయేల, మురజము ననుసరించి గానము ప్రసరించవలెను. ఇది కాస్త్రవిరుద్ధము. గమకము, మద్దెలదరువులు నైనవి. మిగిలినది స్వరకల్పనలోని చాకచక్యము. ఇది కళాభాగము కాదు. కవిత్వములో బంధశ్లేష చిత్ర ఆకు కవి తలు తత్కర్తయొక్క సామర్థ్యమునకు తోడై కేవలము తద్రచనలోని కష్టపరిశ్రమల నెరింగినవారి మెప్పును మాత్రమే పడయునట్లు స్వరకల్పనగూడ స్వయముగా దాని నెరింగిన వారి మెప్పునే పడయగలదు. ఈసంగతి మృదంగవాద్యము నావినచో తేటబడిపోవును. సామాన్యులు ఘాతకు ఘాతకు నడుమ మృదంగ మొనరించు చప్పుళ్లతో కలిసి తాళముపైన దృష్టి నిలిపి ఘాతలను తొడ, లేక తలనల్ల చూపుచు ఆనందింతురు. మద్దెల యాగినట్లయిన స్వరకల్పనయొక్క నిస్సారత బయల్పడును. అది యట్లుంచి పదిమంది విని యానందింతమని వచ్చినసభలలో మనోహరగానసత్కళలనా, తన స్వరకల్పనా సామర్థ్యమునా పాటకుడు వెలువరించవలెను? గాన కళల మాని తమప్రజ్ఞ చూపుట గాన విద్యాభిలాషుల లక్షణమా? ఈమాటలను బట్టి స్వరకల్పనకు సంబంధించిన మూడంశములలోను వీడియు సక్రమము కాదని తెలియుచున్నది.

8. కొందరికి తీపి, మరికొందరికి కారము ఇష్టము. ఇట్లు వ్రాసినాను.

9. స్వర మనగా నిచ్చట ‘స’ కాదు. దాని నంటియుండు నాదము.

10. గాన భాస్కరము, ౪౧౮ పుట.

అట్లయినచో స్వరకల్పన గారడీ విద్యయేనా? సత్కళ కాదా? సత్కళయన నెట్టిది? అను విషయములను చర్చించవలసియున్నది. “సౌందర్య ప్రతిపాదకమై వది కళ” యని యొకరు¹¹. ఈ సౌందర్య మేవో గాని యంతవరకు వర్ణన కందలేదు. “వృష్టియం దుద్భవించు భావములను, ఆకస్మిక ప్రవృత్తులను వ్యక్తీకరించు విధానము కళ” యని వేరొకరు¹². దీనినిబట్టి భావ, సంజ్ఞలు కళలు కావలసినవచ్చును. కోపము వచ్చినచో నాకస్మికముగా కేత్రపు చెంప ఫెడేలుమును. దుఃఖము వచ్చినప్పుడు కళ్ళ వెంబడి బాష్పములు కారును. ఇవి కళలా? “ఊహ్యములగు ఛాయలను మన యింద్రియములకుగాని, మనస్సునకుగాని తట్టినట్లు చేయువిధానము కళ యనబడు”నని వేరొకచో¹³. ఈ నిర్వచనము మాచుటకు బాగున్నది కాని ఉపయోగించుట కష్టము. ఏలయన, “ఊహ్యములగు ఛాయలు...” (something phenomenal) అనునది విశిష్టముకాదేమో అని సందేహము. గజారోహణాసక్తి, మల్లవిద్యాసక్తి, అవధానము, ఉపన్యాసము మొదలైన వీ నిర్వచనములోనికి వచ్చునా? “ఊహ్యములగు ఛాయలు” రాజ్యము చాలవైకాల్యముగా కాన్పించుచున్నది. ఫలానియంశ మీ రాజ్యములోనిదా, కాదా? యనువిషయము నిర్ణయించుటకు వీలుకాదేమో? అనుభయము ఈనిర్వచనమును గ్రహించుట కడ్డువచ్చినది. కళ ఎట్టిదైనను అది మానవనిర్మితము. వేరొక మానవు నాకర్షించును లేదా మనస్సును చూఱగొనును. మానవుని యుత్సాహములను వ్యక్తీకరించునదే పలువురి కంటును. భావ మొదలైనవి మనస్సులోని భావములను వ్యక్తీకరించును. ఇవి యొకపనిని నెరవేర్చుటకు, అనగా ఒకరి మనస్సులోని తలపు మరియొకనికి అర్థమైనట్లైన రుట్టకేయుద్దేశ్యంపబడినవి. రెండవవారికి తిరిగి కర్తవ్య జనించిన తలపులే జనింపజేయుట భావయొక్క యుద్దేశ్యము కాదు. భావమానవుల వ్యవహారమునకు మాత్రమే పనికి వచ్చును. కళయొక్క యుద్దేశ్య మది కాదు. పది

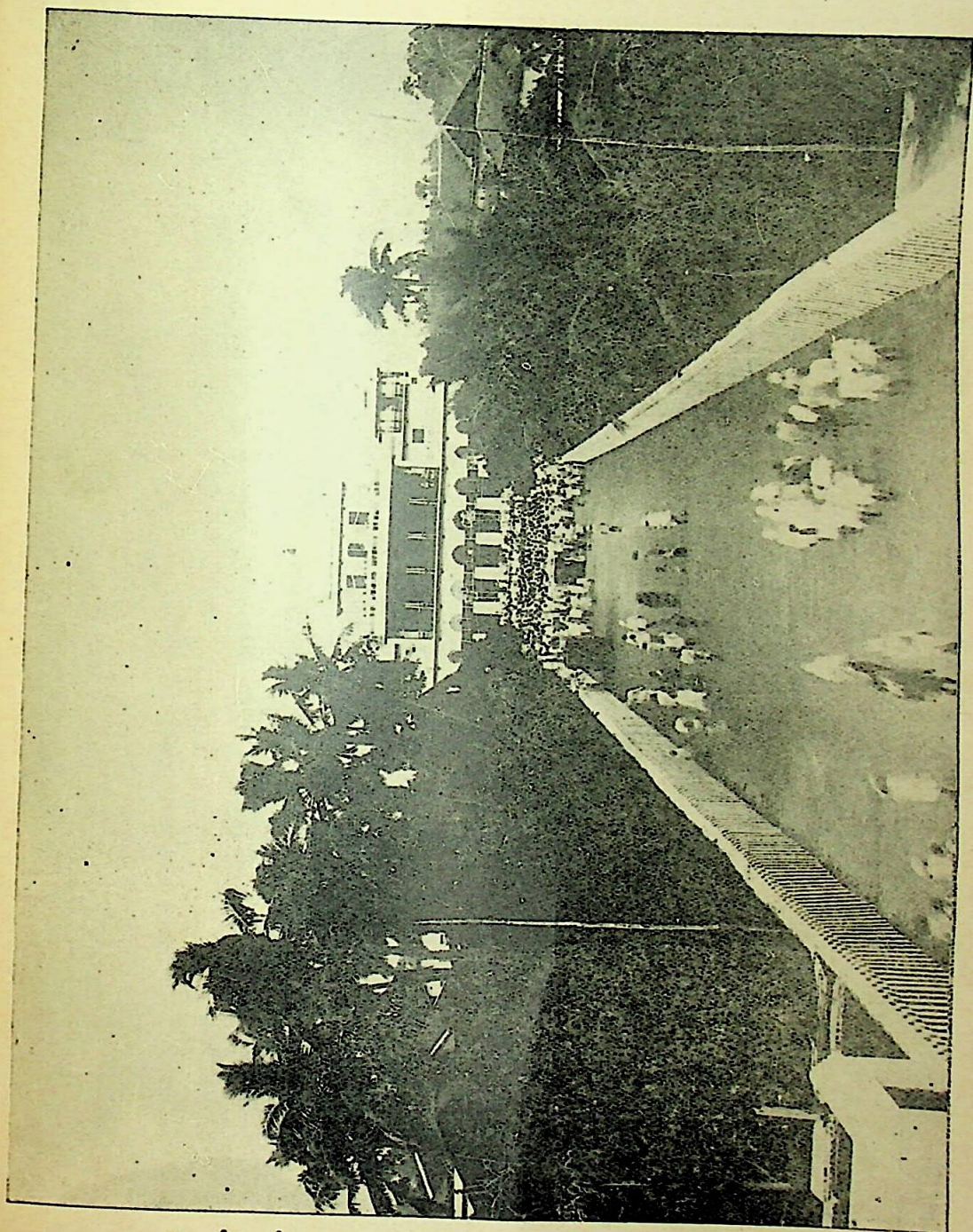
మంది తన్ను విని, తన్నునుకరించునట్లు చేయగలిగినదికళ. మానవు డొక దృశ్యమును చూచికాని, ఒక వింత (సాధారణముగా ప్రాపంచిక వ్యవహారమునకు భిన్నమైన భావ) చేసికాని తానే యానందించి యూరకొనలేడు. శుభ కార్యము చేసికొనునప్పుడు తానే పిండివంటలతో భోజనముచేసి తృప్తిని బొంది యూరకొనక, తన పరిచయస్థుల నందరినీ పిలిచి వారందరితో జేరి ఎట్లానందించునో అట్లే తన యుత్సాహమునుకూడ సరులకు పంచి వారితోకూడ ఆనందించుటయే యతని యుద్దేశ్యము. తన యుత్సాహము పరులలో పుట్టించగోరి (రంగులు, పదములు, శిల మొదలైన సామగ్రి గైకొని) మానవుడు వెలువరించినది కళ. ఈ నిర్వచన చేయుటతో నాపని పూర్తికాదు. కళాల్పనములను కొన్నిటిని నేకరించి తల్పనములు స్వరకల్పన కున్నవాయని తూచి చూడవలెను. అప్పుడు గాని స్వరకల్పన కళ యైనది కానిది తేలదు. కళకు మొదటిలక్షణ మానందోద్దీపనము. ఈయానందము కేవలము మానసికము కాదు. కళానుభవము ఉత్సాహపూర్వకముగానే యుండవలయునని ప్రొఫెసర్ శ్రీనివాసగారు. కళకును శాస్త్రమునకును ఇక్కడనే యున్నది తేడా. కళ నానందించుటకు ప్రేక్షకున కాకళనుగూర్చిన జ్ఞాన మేమియు నక్కరలేదు. మాకొద్ది తెల్లదొర తన మను పాటను విని పొంగిన ఆంధ్రభావపదులు భాషా, సంగీతవేత్తలుకారు. వెంకటస్వామినాయుడుగారి ఫిడేలువాద్యము నానందించుటకు సంగీతము నేర్వినవారే దత్తులా? సింహానల శిల్పము, పాలకొల్లు గోపురము, రామరావు చిత్రములను పండితులే యానందించినారా? కళానుభవము మానసికము కానేకాదు. శాస్త్రానుభవము కేవలము మానసికమే. వాయువిమానము, దూరదర్శిని మొదలగు శాస్త్రదత్త విచిత్రములను గాంచి పామరు లానందించరు. ఆశ్చర్యపడుదురేమో. కాని శాస్త్రవేత్త లాచిత్రములను లోకమున కర్పించిన మహనీయుని తెలివి

11. పాశ్చాత్య విమర్శకులు.

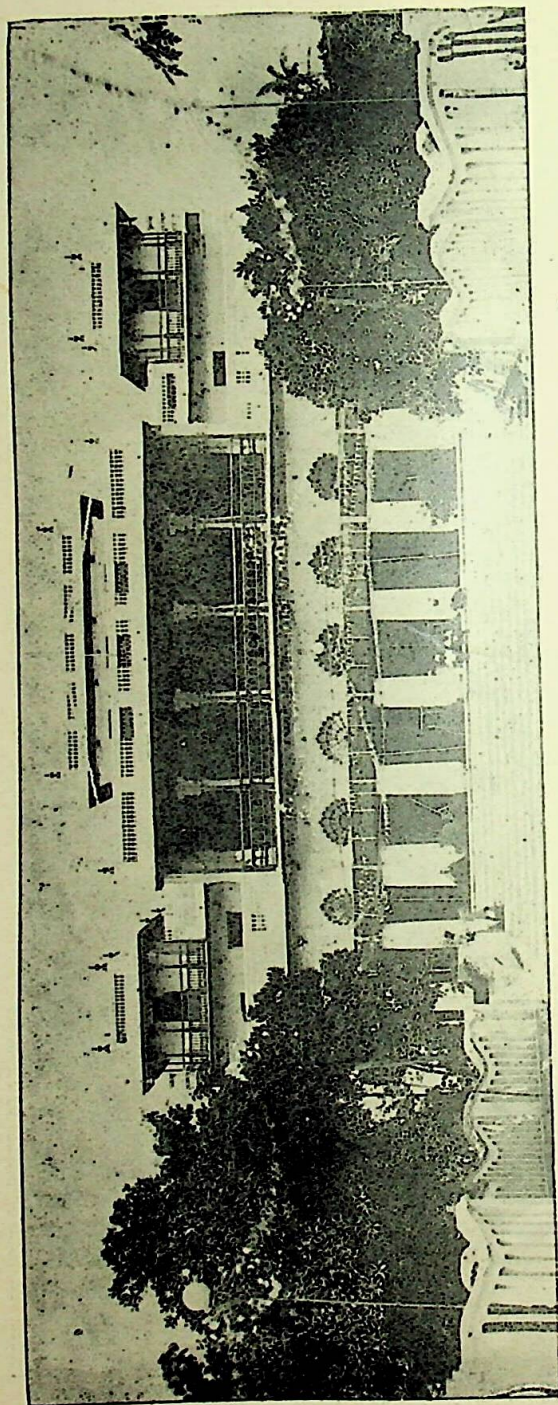
12. A Lecture on Music.

13. Triveni, Vol. II, No. I.

చల్లపల్లి రాజాగారి పట్టాభిషేక చిత్రములు

3. శ్రీ శ్రీ చల్లపల్లి రాజాగారి నగరు-తత్సరోభ గము

ర. శ్రీ శ్రీ చుట్టల రాజగారి నకు-చుట్టల వేదముకొత్త కలంకరించునది

లేటలను అర్థముచేసికొని మెచ్చుకొందురు. శాస్త్రకారుడు ప్రజల యుపయోగమునకో, లేదా వ్యవహారమునకో తోడ్పడుకట్టి యంత్రముల నిర్మించును. ప్రజలకు తన యానందమో, లేదా యుత్సాహమో పంచు నుద్దేశ్య మాతని కుండదు.

ఇప్పు డీ లక్షణములను స్వరకల్పనకు జతజేసి అది కళయో లేక శాస్త్రమో నిర్ణయించవలెను. స్వరమును గాయకుడు తన యుత్సాహమును ప్రేక్షకుల కద్దు తలంపుతో వెలువరించును. ఏలయుందురా, మానవుని యుత్సాహము పడుముగాని, నానముగాని, ఈ రెంటిలో నొక దానివల్ల పరులకు కొనిపొవడును. స్వరకల్పనలో సాహిత్యభాగమును స, రి, గలు, సంగీత భాగమును గమకము ఉండవచ్చును కాని ఈ రెంటికి కార్యమును భావప్రద ర్శనము లేదు. స, రి, గలు సంగీతమున కడ్డు. భావము సంగీత ముద్దు. రాగము, సంగతులు మాత్రము కళలే. ఏల యందురా, ఆనంద సమయములలో తీసిన మాని రాగముల స్మృతి రాగము. దానిలో నవ్యుక్తమైన భావము న్నది. ఆకలివేళ పిల్లి యటము నజపులో నున్నట్లే, హృదయ పూర్వకముగా పాడిన రాగములలో మానవ హృదయము నొరసి ప్రవహించు భావలహరులున్నవి. కన్నడ గాళ (ఓజమాపు జూచేది న్యాకుమా), సావేరి (లేమగో మా మవ్య గోపాలుడు) మొదలగు రాగము లాలాపన చేసినప్పుడు హృదయముకరగి దుర్భరానందస్థము కన్నుల వెంట ప్రవహించుచు రసస్థి కనుభవనిస్థమే. హృదయమునుండి జీవముతో, భావముతో వెలుగడివవి సంగతులు. సంగీతమున ప్రధానస్థానము వహించు భావమున కీసంగతులు నావాసములు. స్వరకల్పన కీ భాగ్యము లేదు. అది భావప్రదర్శనము కొరకుగాని, ఒకగానకళాసౌందర్యమును ప్రేక్షకులకు చూపి యానందింపజేయు నుద్దేశ్యముతోగాని వెలువరించబడదు. స్వరకల్పన గారడి విద్య. గారడి వాడు రెండు, మూడు, నాలుగు బంతుల నెగురవైచి యాడుకట్టు స్వరకల్పనకారుడు స్వరచిహ్నములతో నాడును.

స్వరకల్పన శాస్త్రమే యైనచో దానికి సభలలో పెట్టి స్థాన మున్నది? శాస్త్రప్రదర్శనమునకు రసికుల సభ

లలో ఎట్టిపురస్కార మీయవలెను? కేరీరమునకు అస్థి పంజరమెట్టిదో కళకు శాస్త్ర మట్టిది. శాస్త్రము అస్థి పంజరము నిర్మించగా కళ దానిని నుండర విగ్రహమును జేయును. శాస్త్రము బహిఃస్వరూపము; కళ సార్వచిత్రము. అది నిశః ఇది చంద్రోదయము. అది పుష్పము ఇది తావి; లేదా పల్లము. మానవులకు బహిఃస్వరూపముల నచ్చపు. కాని కళాకారున కవి విధరానివి. భవనమునకు పునాది యెట్టిదో సంగీతమునకు స్వర మట్టిది. రసజ్ఞులకు పునాది కాక ఆపునాదిపై నాధారపడి యుండు భవనమే ఎట్లానందదాయకమో, అట్లే సంగీతములో స్వరకల్పన కాక తత్కల్పన ననుసరించియుండు రాగమే మోదదాయకము. సంగీతమున స్వరము కావ్యమున పద్యము వంటిది. రాగ మాధందకల్పన ననుసరించియుండు కవిత్యము. రసానుభవముకకు పద్యము కాక కవితయే ఆధార మైనట్లు ఆనందము పొందుట కీ స్వరకల్పన కాక సంగీతకళయే మూలాధారము. కేవల పద్యకారులు కవులు కానట్లే కేవల స్వరసాధకులు గాయకులు కారు. ఇంపుగా నున్నచో స్వరకల్పనకొప్పు కొందురాయనుట రసవంతమైనచో ఆశువు లోభనీయము కాదా అనుప్రశ్నవలె నుండును. కేవలము కాలము, ధార గలవనించుచు నల్లినయాశువునందు రస ముండుటకు పీను లేనట్లే తాళము, స్వరములు మనసులో పెట్టుకొని చేసిన స్వరకల్పనలు మనసును రంజించజాలవు. రసికుల కాశువులెనే స్వరము నానందదాయకము కాదు. చిత్రకళా ప్రదర్శనమున చిత్రరసన ప్రభమావసకు సంబంధించిన బహిఃస్వరూపములను (sketches) ప్రదర్శించుట సహ్యము. పదార్థగజ్జానశాస్త్రీయప్రదర్శనము లలో ద్రవపదార్థము మట్టము చూచుకొను ననుమాత్రమును బోధించుటక, ప్రవలెనుండు గాజుగొట్టమున నీరు పోసి రెండుభుజములలోను నీరు సమానమట్టమునకు వచ్చుట చూపుట సమంజసము కానేరదు. దీన ప్రేక్షకులకు పై సత్యము మనసునకు పట్టదు. అట్లు గాక, జలయంత్రములో, కొళాయిలో చిన్నవిస్తరూపమున చేసి చూపినచో శాస్త్రజ్ఞులు కృత్రికకృష్టము కాగలరు. కాబట్టి ప్రాకృతులకు శాస్త్రమాత్రములు గాక, వ్యవహార

రమున వాటినుండి తయారుచేయు యంత్రములే మోడమునిచ్చును. స్వరకల్పన శాస్త్రము. రాగము వానివ్యవహారము. రాగమే గాని (శాస్త్రమగు) స్వరకల్పన ముదాహరణము కాకుండుటచే సభలలో దానికి స్థానమే లేదు.

స్వరకల్పన నలన సంగీతము కళాస్వరూపము నశించి గారడీవిద్య యాచున్నది. కళారూపమున వేల కొలది జనలను పండితులు, పామరులు, బాలురు, వృద్ధులు ననువ్యత్యాసము లేక హర్షింపజేయు సంగీతము స్వరరూపమున సాధకమెరిగిన గుప్పెడునుండినిమాత్రము మెప్పించుచున్నది. లలితకళ లన్నిటిలో సంతృప్తానంద మొసంగు శక్తి గానమునకే యున్నది. ఆట్టిసంగీతము స్వరరూపమున దుర్గాగ్రహము, సుస్సహము, కాటముదాహరణము కాదు. ఏండ్లతరబడి స్వరకల్పన చేసేయు గాయకుడు పని చేసి బడలినవారికి విశ్రాంతి నీయలేడు. స్వరకల్పన చేయ మొదలుపెట్టినచో శ్రీకృష్ణుడైనను గోవులు పొడిచియుండును. సంగీతమున కున్న జగన్మోహనత్వమును స్వరకల్పన పోగొట్టుచున్నది. పైపెచ్చు క్రమముగా సంగీతమున విశాలమై కళాభాగములను తొలగించు చున్నది. రాజమహేంద్రవరమున నొకనాట్యకత్తె “నాదలిందు కదాదీ...” యను కీర్తనలో స్వరకల్పన కొంతవరకు చేసి “ధిత్తికిట-ధిత్తికిట” మొనరైన జానులను వాడి యల్లి నందుకొనుట వారింభించినది. స్వరగానము మరజము ననుసరించిన గానము ఇందు మూలమున దోర్తికమాటలేదా? “రిస్సనిధ-రిస్సనిధ” యను స్వరకల్పనలకు బదులుగా నామె యిద్దల జాతులనే వాడినది. ఈపద్ధతి విజృంభించితే గానకళ గతి ఏమికాను?

స్వరగానము గాయకుని యుపజ్ఞను చూపునని కొందరు. ఇటు చూడుడు: “చాలకాలమునుండి నాడుకలోనున్న పల్లవిని సంగీతమునుండి తుడిచిపెట్టుట సమంజసము కాదు. పల్లవి గాయకుని మూలికత్వమును చూపుచుండును. కాన సభలలో దాని కర్తృత్వాన మొసంగి గారవించవలెను.” 14 అని యొక అయ్యవారు. ఏమి? గాయకుడు రాగాలాపనములో తన కింపు గూర్చునని

తొచిన కళల నుపయోగించలేడా? కీర్తనలలోని చరణములకు తన యిష్టము నచ్చిన సంగతుల నేరి వాడలేడా? ఇది యుపజ్ఞ కాదా? ఐనచో స్వరకల్పన కీ యుపజ్ఞ నాపాదించనలె? అది యటుండ నిండు. స్వరకల్పన నలెనే మరజములోని జాతులు వాడుటకూడ యుపజ్ఞయే. అట్లని దానిని సంగీతములోనికి లాగుదమా? స, రి, గ, మ లతో రాగము పాడుటకూడ యుపజ్ఞయే. కీర్తనలోని సాహిత్యము తీసివైచి స్వరము వాడుటకూడ మూలికత్వమే. కీర్తననే తప్పించి కేవలము స్వరముతోనే పాడుటకూడ మూలికత్వమే. ఇట్టి మోకగుణములు వేన వేలున్నవి. గోడుతో కాగితముపై బొమ్మ వ్రాయుట, జీయగుజెండుతో విగ్రహములు తయారుచేయుట, ఏకాక్షరముతో పద్యముచెప్పట, వాడినపదమే ముప్పది అర్థములతో వాడుట, తెంబుర పై వీణారాద్యము చూపుట, ఇవిన్నియు మూలికగుణములే. వీటి నన్ని కళలలోని కెక్కిరింతమా?

స్వరకల్పన సంగీతభాగమునియు, తానము, బావలి మొదలైనవాటి కెట్టిస్థాన మున్నదో దీనికి ఆట్టి స్థానమే కలదని మరకొందరు. రాగాలాపనకు తాళము గమనించవలసిన పనిలేదు. స్వరకల్పనకు గణించవలెను. తాళము నిలుపుచు రాగమునకు కల స్వరసమ్మేళనముల చూపుట స్వరకల్పనపని యని వారివాదము. తాళము నిలుపుచు రాగ స్వరసమ్మేళనమును అకారరూపమున చూపి రంజించుపద్ధతి నిరావళిలో కనపడుచున్నది. “పాండునృపతి జనక జయ.....” యను మహారాష్ట్ర కీర్తనలో “పాండునృపతి” యను శబ్దములకు పూర్వము మనవారు వాడు స్వరకల్పనను పోలిన అకారకల్పన యున్నది. (ఇది నిరావళికన్న కొంచెము భిన్నము.) ఇది తాళము నిలుపుచుపాడిన అకారమే. కాబట్టి స్వరకల్పక కీవిషయములో ప్రత్యేకత లేదు. తానము నంటిదే స్వరముని రెండవ వాదము. తానము కృతి ననుసరించి యుండదు. దానికి ప్రత్యేకత్వమున్నది. స్వరకల్పన కృతిననుసరించి బయలుదేరిన బదనిక. దీనిని ఛేదించినగాని సంగీతాభివృద్ధికి నష్టము గల్గుట సిద్ధము.

పల్లవిని మెచ్చుకొనువారియభిప్రాయమును మన ము పరిశీలించలేదు. “గాయకుని ధీశక్తిని, కల్పనా సా మర్థ్యమును ప్రదర్శించుట కనువైన నాలుగు మార్గముల లోను పల్లవి యొకటి.” కావున నది లోభనీయమని మొ దటివారి వాదన. ధీశక్తిని మాత్రమే వెలువరించునది కళ కాదు. సంగీతము కళ. కళ కాని దానిని కళలో జొప్పించుట హానికర మను సంగతి అంద రెరింగినదే.

“అరున్నొక్కటి యెనిమిది,
సారముగను నేడునైదు సలలితయాడుక,
ధీరత రెండుక తొమ్మిది
శ్రీరామా కడకున్నొక్క శ్రీరఘరామా.”

అను పద్యము ఎక్కు కూడినను పదిహేను వచ్చు పదకమును 15 నూచించినను. ఇది కవిత్వ కాదు. అది కళ కాదు. స్త్రీల బొమ్మలతో నేనుగును సరిపెట్టుటకు (ఇట్టి వాంఛ పత్రికాయుగాది సంచికలో నచ్చుపడినవి) ధీశక్తి కావలెను. చిత్రకళ కిది లోభనీయ మే! అర్థగోమాత్రికా బంధము, పాదగోమాత్రికా బంధము, అర్థభ్రమము, సర్వతోభద్రము, మొదలైనరచ నల సేయుటకు ధీశక్తి యవసరము. పీనినన్నిటిని సేయు ట కళా నాళమునకు పునాది వేయుటే. ‘ధీశక్తి’పనియై నది. ఇక కల్పనా సామర్థ్యము మాటయా? ఈ కల్పన కర్థములేదు, భావములేదు; అను ప్రాసలను కుమ్మరించు వక్రకృత్వమునకు వలె దీనికి సదావేశమూ లేదు. భాషా జ్ఞానమూ లేదు. ఇది కళ యగునా? ఇది పూజనీయమా? ‘కల్పన’ అను మాటకు స్వరకల్పన తగదు. ఇది రెండవ వారి వాదములో స్వరగానము గాయకునికి రాగతాళము లను గూర్చిన జ్ఞాన మలవర్చుటకు కనిపెట్టబడినదనే భా గమే విమర్శకు మిగులను. ఇది నిజమే అనుకొందము. పూనిది నారాగాలాపనకు సాయము చేసినదని సభలలో మన కేల ప్రదర్శించవలెను. ఇంటి దగ్గర తన యిష్టము

వచ్చినట్లు స్వరములే పాడుకో మనండి, ప్రాద్దుటినుండి సాయంకాలము వరకూ. అంతే కాని సభల కెక్కి కళా కారుడ నను బిరుదు దాల్చి,

“పదనిస సానిదానిపస పస్సరి సారిస పామగారిసా సదగద, నీరిసారి దరి సా గరిసానిరిసా రిపా రిసా గదగద పాదపాద సదగా పదగా నిదగా దగా దగా 16

యని మొదలు పెట్టి ఈ ‘దగా’లుచున నెత్తని రుద్ద నేలే! సంగీత శాస్త్రమునకు సంబంధించిన స్వర జతులు, ఆలంకారము లాదిగాగల స్వరభాగములను ప్రదర్శించవలసిన యవసరము గాయకునికున్నదా?

స్వరజతులు, ఆలంకారము లంటే జ్ఞాపికి వచ్చి నది. మనపూర్వగాన పద్ధతిని తిలకింపుడు. ముందు స్వరజతులు, తరువాత గీతములు, ఆవేగ నలంకార ములు, ఆటుపిమ్మట నర్ణములు, శిదప కృతులు, ఆఖరున రాగాలాపనమును సంగీత విద్వాంసులు తమ శిష్యులకు నేర్పుచున్నారు. దీనిని గమనించినచో వ్యవహారగాన పరమాధి రాగమని తేలిపోవుచున్నది అట్టియొడ ప్రస్తు తిగాయకులు విరివిగా ప్రయోగించు స్వరకల్పనకు గౌరవ మేల యుంచవలెను? తమకుకలాభిజ్ఞులను వెలువరించ దేవురించు నీగాయకులను, ‘గానపండితులు’ను మన మేల బహూకరించవలెను?

ప్రాచీనకాలమున స్వరకల్పనసేయు నాచార మున్నట్లు చెప్పుట కథారములు లేవు. పల్లవిని సంగీతించు టకు శాస్త్రాధారములు లేనివి వారి నాగభూషణముగారు. “ప్రాకృషిద్ధగాన పద్ధతులలో పల్లవిపాడుట యనుపద్ధతి యొకటిగన్నట్లులేదు. తరువాత తాళములతోను, కట్టుదిట్టము లతోను తమతమ మనోరథమైన గానకై లిని ప్రకటించు టకై నుమారు రెండు శితాబ్దములకు మునుపు గాయ కోత్తము లచే నీవ్వకరించబడెను.” అని వేరొకరు. అది

15

6	1	8
7	5	3
2	9	4

16. “గుంటూరి సీమ”లో తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు.

యెట్టి సమయము? చీజపూరు, గోల్కొండ, ఢిల్లీ రాజ్యములు హైందవ నాగరికతను మూలముట్టముగ చేరింప కత్తి నట్టిన సమయము. ఆరోజులలో కళాభిమాన మెవరికి? ఆంధ్రకవులు కేవలము పాండిత్యప్రకర్షయే యాదర్శముగా జేసి యాదవరాఘవపాండవీయాది కావ్యముల వ్రాసివేసిన కాలమది. ఆంధ్రుల శిల్పము శిష్ట చాలనమునందు సురిపోయిన పాపపు రోజు లవే. అట్టి కాలమున కవిశ్రమన బంధ, చిత్ర, శ్లేష కవితలవలెనే సంగీతమున మురజము ననుసరించిన గాన మున్నవించినది. కళాకన్య దేవీయుల రక్తపాతమును చూడలేక పారిపోయిన పాపకాలమునందు పాండిత్యప్రకర్షయే ముఖ్యోద్దేశ్యముగా గాయకు లర్పించిన మహారాక్షసి యీస్వర కల్పన. దీని కొకనియమము లేదు. ఒక్కొక్క డొక్క పద్ధతిని లేపదీయించున్నాడు. “తాళ నియమంబులు తప్పక, కల్పనలుచేసి, వచ్చిన సంగతులు రాక, విచిత్ర శయ్యలతో, సామర్థ్యమునకు తగినట్లు...” ఇంకేమో పాడవలెనని సుబ్బరామ దీక్షితులవారు.* “పల్లవి పాటకుడు భావ రాగ తాళములకు భంగము నేయ జనదు.” అని వేరొకరు. 17 “వాణిపేఖుల పల్లవి యొక్కటే సక్రమమైన”దని దొరస్వామి అయ్యంగారు. 18 స్వరప్రస్తార సాగరకారు డి పద్ధతిని వివరించుచు చాల కథ వ్రాసినాడు. ఇం దెవరి ననుసరించవలెను? ఎవరి నాకృతులు ప్రమాణములు? ఈ ప్రశ్నకు జవాబులేదు. “ఎవరి చిత్తము వచ్చినట్లు వారు” అని గాయకులు. “అది (స్వరకల్పన) ఇటీవల నేర్పడిన దురలవాటు. దీనిని సర్వ విధముల నిరుత్సాహపరుపవలసి యున్నది. నిరావళియే స్వరకల్పనకంటె శ్రేష్ఠమైనది.” 19 అని బాలసుందరము మొదలియారుగారు.

కర్ణాటక సంగీతమున తప్ప మరియే యితరదేశ సం గీతమునను స్వరకల్పన సభలలో వినబడదు. ఈలావు మన మేల యుంచుకొనవలెను. రేడియోవల్ల మనసంగీత మును ఆంగ్లేయు లాదిగా గల ఇతరజాతులు విని స్వర కల్పనను “కర్ణాటక సంగీతమునం దసంబద్ధప్రలాపము” 20 అని వ్యవహరింతురు. గాన శిశ్మమున ప్రత్యేక ప్రపంచముని చెప్పదగు మనసంగీతమున కీస్వరకల్పన మచ్చవలెన్నది. దీనివలన రాగరూపమున వెలువరించవలసిన కళలను స్వర రూపమున వెలువరించి గాయకులు తమబరువు తగ్గించు కొనుచున్నారు. ఈయలవాటు నృద్ధిగాంచుచో సంగీత మున కృశాలకును, ర గమునకును వ్యాప్తి తగ్గిపోయి స్వరమే వాటిస్థల మాక్రమించుకొనును. కృతిసాహిత్యములో స్వరమును వాడుటే దీని కారణము. సత్స్వర ముగా దీనికి ప్రతిక్రియ జరుగకున్నచో మోసము సిద్ధము. చరణములకు రస ముద్దవలె నన్న రాగమే ముఖ్యము. స్వర కల్పన మానినచో భావ, రాగతాళముల క్షేత్రలోపమును వాటిల్లదు. గాయకులు గాంధర్వ విద్యాదర్శముల పాలించ నెంచినచో, “రాలగించువిద్య” యను పద వును సంగీతమున కుండవలచిన పక్షమున, భావరూప మైన సంగతులనుండి రాగరూపమైన నిరావళికి గలిగి మైన సంగీతమును తాళరూపమైన స్వరకల్పనను జారిపో కుండ రక్షించు నాసక్తి ఆంధ్రగాయకుల హృదయము లందు వెలుగుచున్నచో, ఆంధ్రగానసభలలో స్వరకల్పన వినబడవలెనుగాక! సంగీతము నేర్చుటకు స్వర మెంత యో సహాయకారి. మెప్పించుటకు మాత్రము కాదు. కాబట్టి సభాస్థలిని స్వరకల్పన మదృశ్యమవుటయే గాన కళ కభ్యుదయము.

17. హరి నాగభూషణముగారు.

18. Swarajya, 5-11-29.

19. Hindu, Tuesday—July, 1929.

20. Rev. Popley: Lecture on Music in Rajahmundry.

[వైష్ణవకటి సంచిక తరువాయి]

నా హృదయావసీతలమున వికసించిన భావపుష్పసం
దోహము దంశగ్రుచ్చి వయితు న్నలుతఁ రసభావవల్లరీ
దోహదధూఃకధూమములు, తోయదపంక్తులు సాక్షిగా మనో
మోహనుడైన ప్రేమమయమూర్తికి గర్వకచక్రవర్తికి!

శా. సంఘం బాక్ష్మిడ రాజకీయమగు నస్వాతంత్ర్య మింకొక్క చ
క్కిం ఘోరంబుగ ని న్నమాయికపు పక్షిం గూట బంధించెబో
జంఘాలత్వము సూపి యీప్రబలపాశవ్రాతముల్ ద్రెంచి యు
ల్లంఘింపంగలవా పయోదములలీలం గర్వకా నీ విక!

శా. ఏసందేహము శేల నీకు గను మోయి కర్వకా! మేఘరా
జీ సంచారములే నిరోధములు గాంచె జూడు మాచక్కి, సం
త్రాసం బించుక లేక వీచెడు జగత్ప్రాసండు మేల్కొంచి నేవ్వి
చ్చా సందేశము లాలకించికొనుమీ స్వాతంత్ర్య మింపారగ.

శా. హేయంబైన కుజీవనం బిటులు నీ వెన్నాళ్లు సాగించె ద
య్యా యార్యుండపు నిన్ను నీ వెటుగవో యామేఘముల్ చూడుమా
ఆయానందము నాస్వతంత్రతయు నాయశాన్విత్య మాయీవియు
న్నాయావేశము నీకు గ్రొత్త లగునే యావంతలో నెంచిన!

మ. నిను నీవే తెలియంగజాలని దశానీచత్వముల్ వట్టి, న
ట్టి నికృష్టంబగు బానిసాన నిను గట్టెం గాక యిన్నాళ్లుగా
నిను నీకుఁ తెలియంగ మ్రోయు ఘనసందేశంబు లాలించిన
వసధుల్ పూడ్చవె పర్వతంబులను బైపై వైచి యొక్కుమ్మడి.

నీ. సర్వసర్వసహా చక్రతలంబు నీ కారయ రత్నసింహాసనంబు,
యటు నిటు వ్రాలి యజాండముం గప్ప నీలాంబరం బరయ ముత్యాలగొడుగు,

కాయకష్టము పైచి గడియించుకొనెడు సన్మార్గులే నీకు సామంతస్వపులు
 త్మోనేతయును నధికారవర్గంబును గనుగొన విచారకవ్రజంబు
 కార్మికయుగాధినాథ! స్వాగతము నీకు, కర్మయోగివరేణ్య! స్వాగతము నీకు,
 త్మోపురంధ్రీకుమార! స్వాగతము నీకు, త్యాగమయమూర్తి! సుస్వాగతంబు నీకు!

ఉ. కా రధికారు లెవ్వరు నొకండు ప్రభుండన లేడు నీకు, నీ
 వారయ సార్వభౌముడవ యాదువు నీదగు చేతిబిచ్చ మా
 ధారము వీరి కెల్ల, వసుధారమణుండును నీకు పెద్దవా
 లే రవనిం జరించెడు నిలింపుడ వీవు తలంప గర్వ కా!

ఉ. రేలుబవల్లు నాక యిటు తెక్కలు ముక్కలుగాగ జేసి యీ
 నేలను సాగుచేయు మహనీయుడ వీ విటు లుండ గాల్చిపై
 గాలిడి కూరుచుండు స్వసుఖిప్రియులైన పరాన్న భిక్కు లీ
 నేలకు నాథులై నిను గణింప ర దేల కృషీవలాగణీ!

చ. లలితఘనాఘనాంత సువిలాసములన్ వెలయించుచున్ రసో
 జ్ఞప్తియు, సుధాసమంబునగు భాగవతం బిల నాడ గోరి ని
 ర్మలమగు కృష్ణరూప మదె రంగముపై నిను బిల్చుచుండగా
 హలధరుడైన నీవు తడయం జన ఓయెడ నోకృషీవలా!

చ. చెవి యటు లొగ్గి చిత్తమును జేర్చి వినం దగు నోయి కర్వ కా!
 ప్రవిమల సత్యసారములు, భావిశుభోదయ రమ్యగీతికల్
 భవనవిమోహనంబులు నపూర్వరస ప్రచురప్రబోధముల్
 నవయుగధర్మముల్ ఘనఘనాఘన ఘంఘణఘోషణంబులన్.

చ. రసముల బీల్చి క్రౌర్య మది రాజ్యము నేలగ ధర్మవల్లకల్
 ససి చెడి వాడ నార్యజనసంఘము డెప్పరమైన డప్పి సా
 మ్మసిలబడన్ సమస్తమును మాడ్చి నెలింగినయట్టి చెట్ట గ్రీ
 మ్మనమయ మంతరించె నిక సంతస మందగదయ్య కర్వ కా!

చ. పడమటివైపు చూడు మదె పచ్చనిచెట్లకు పై విసీలమై
 యడరెడు నాకసంబున నహ, విలువంపుగ నింద్రచాప మే

ర్వడి పలువంతరంగులు ధరాస్థలిపై వెదజల్లుచున్నది
ప్రపంచమి తనంత స్వర్గ మయిపోయె కనుగొనుమోయి కర్షకా!

చ. ఇలపయి వర్ష బిందువు లివే కనుగొమ్ము విశాలశాద్వల
స్థలమున నాణిముత్యముల చందము దాలిచి నీపదాంబుజం
బుల కభిషేక మా ర్చెడు ప్రభుండవు నీవని కష్టజీవనో
జ్వల చరితుండవంచు సతిపావనమూర్తివటంచు కర్షకా!

చ. నిగిని దేలియాడెడు వినీలపయోదమునీవి జూచి స
ర్వాంగము లంటి వీచు మృదులానిలు స్వైరవిహార మెంచియు
త్తుంగతరంగశోభ దులదూగు నదీరవ మాలకించి చే
యంగల కార్యమందలి రహస్యము లీవు గ్రహించు కర్షకా!

కొలది ప్రతులుమాత్రం ఉన్నవి

శతక మంజరి (భక్తిసంపుటము)

ఆంధ్రగ్రంథమాలలో మొదటి పుస్తకము

ప్రకాశకులు : కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

ఈపుస్తకంలో వృషాధిపశతకము, సర్వేశ్వరశతకము, దేవకీనందనశతకము, ఒంటిమిట్ట
రఘువీరశతకము, నారాయణశతకము, కాళహస్తీశ్వరశతకము, దాశరథిశతకము, రంగశాయి
శతకము, రామతారకశతకము, రామచంద్రశతకము అనే పదిశతకాలు ఉన్నవి. ఒక్కొక్కశత
కానికి దానిని విమర్శిస్తూ ప్రకాశకులు వ్రాసిన మంచిపీఠిక ఉంది. చాలా వ్రాతప్రతులతో సరి
చూచి వాటిల్లోనుంచి తీసిన పాఠాంతరాలున్న ఎక్కింపబడినవి.

డిమ్మిసైజు ౨౫½ పుటలు, మంచికాగితాలు, మేలు బైండు. వెల రు. ౧-౮-౦.

ఈ శతకాలు ఒక్కొక్కటీప్రత్యేకం దొరకును. ఒక్కొక్కదాని వెల రు. ౦-3-౦.

‘భారతి’ కార్యాలయము, నెం. 7, తంబు శెట్టిపేటి, మదరాసు.

పిశాచారాధన మెచ్చట నుండి వచ్చెను ?

తేకుమళ్ల రామచంద్రరావుగారు, యం. ఏ., బి. యల్.

౧

బౌద్ధ, హిందూ, క్రైస్తవ, మహమ్మదీయమతములు నాగరకత గలిగిన జనులయందు దుష్టమిచ్చిన మతములు. ఇవి యిప్పటికి కొన్ని శతాబ్దములనుండి ప్రపంచ భాగముల నాక్రమించి గొప్పగొప్ప వేదాంతములతో నైక్యమాలై మానవుని యైహికాముష్మిక జీవితమునకు బట్టుకొమ్మలై యున్నవి. కాని, ఈ మతములకును, వేదాంతములకును పూర్వము, మానవులు మతమునకును, నొకవిధమున నింజలమునకును మధ్యస్థితిలో నుండిరి. దేవతలు, దయ్యములు, పిశాచములు మొదలగు వానిని వారారాధించుచుండిరి. యావత్ప్రపంచమును నిట్టిస్వప్తులచే నిండియున్నదనియు, మానవులకు గలుగు ఎంచి చెడ్డల కీస్వప్తులే కారణభూతములనియు వారి యభిప్రాయము. ఈస్వప్తులను పరితృప్తిగావించుట ముఖ్యావసరమనియు, వీనితోగొందలు స్వల్పసంఖ్యాకులగు మానవులు ప్రసంగించగలరనియు, ఈ స్వల్పసంఖ్యాకులగు మానవులకు అపహాక్షీకృతములగు నీస్వప్తు లామానవులు చేయుపూజలు, నృత్యము మొదలగు విధానములచేత వారికోరిక ననుసరించి తమప్రపంచతనము వెలిపరచుటయో, యుపసంహరించుకొనుటయో గావించుననియు నప్పటి మానవుల గాటమున విశ్వాసము. నాగరతలక మతముల నవలంబించుచున్న జననముదాయమునగూడ కొంతవఱ కిట్టియూహలు గలవు. ఏ గురువుద్వారముననో, లేక నేక్రిస్తుద్వారముననో, భగవత్సన్నిధ్యమును బడయగలుగుదుమనియు, దేవతలు మొదలగు వారితోను, పిశాచాదులతోను ముఖాముఖిని మాటాడగల మనుజులున్నారనియు నాగరతగలజను లనేకులు నమ్మెదరు. వింద్రజాతికులు, మాయలు, మంత్రతంత్రములు గారడీలు చేయువారు ప్రతిదేశమునను గలరు. భయంకరములగు తృద్రదేవతలను, పిశాచములను, దయ్యములనుపూజించువా

రీనాగరకత గలవారిలో గలరు. కావున నీస్వప్తులందఱు నమ్మకముండుట మానవచరిత్రమునందలి కైశవదశకు సంబంధించిన విషయమేగాక, నేటికిని యావత్ప్రపంచమునను నిలిచియున్న విషయములు నిర్వివాదాంశము.

ఈ నమ్మకమింత విరివిగ భూమండలమున నేడాక్రమించుకొనియున్నను, దానిప్రాముఖ్యము మాత్రమణువునకన్నను స్వల్పమైయున్నది. ఆర్యులార్యవర్తమును ప్రవేశించినప్పుడనేకదేవతలను వారు ప్రార్థించుచుండిరి. ఆదేవతలందఱును శుభప్రతిపాదకులు, సుఖప్రదాతలు. కాని వారు దయ్యములు, పిశాచములే ముఖ్యారాధితములుగ గలవారు కారు. వారార్యవర్తమును ప్రవేశించినప్పుడు పిశాచారాధనమునకంటె నెంతయో ముందుకుసాగి విగుల నాగరకత గలవారైరనుట చరిత్రయందు ప్రసిద్ధిపడసిన విషయము. కావున ఆర్యుల నుండి యీ యభ్యాసము మనదేశములో జొరబడినదనుట కాధారములు లేవు.

మనదేశమునందు, ముఖ్యముగా దక్షిణదేశమున అమ్మ నారల యారాధనము కాననచ్చుచున్నది. 'అమ్మకో' 'అమ్మకో కోయిలో' మొదలగు పదములు అరవదేశమున వాడుకలో నున్నవి. సవరలు, ఖండ్రు, తోడాలు మున్నగు వారిలోను, శూద్రులలోను, వారికంటె నధికముగ నాదిద్రావిడులలోను ఇట్టి పేర్లులు కానవచ్చుచున్నారు. ఏ యిటికరాతికో పసుపుకుకుములు పూసి, నత్తగుల్లలపేరొకటి తగిలించి, ఏ చెట్టు మొదటనో దాని నుంచి, యొకడబ్బాకుపైన నాణెములు దూరుచిల్లించిచేసి ఆప్రక్కనే పెట్టియుండు తావులు దక్షిణదేశమున ననేకములు మనకు గాన్పించును. ఇంతకంటె కొంచెము స్థితిమంతులగు దేవతలు ఆగులవరె కట్టబడిన ఆగారములలో నుంచబడుచున్నారు. ఇంతకంటెను పెద్ద గుడులునుగలవు. ఎల్లమ్మకో, మండకన్నీ

యన్మృక్ మొదలగు దేవతలకు సాధారణముగ నిట్టి పెద్దగుడులు గలవు. పంపగల సంవర్షమున వింతన్యాయము లతోను, దష్టుల మోతలతోను, గజైల పుష్కలతోను, అరపు లతోను కొందఱి దేవతల నారాధించుచున్నారు. విజ్ఞాన పంతులును, ధనపంతులు నగు వారములు నార్య మతావలంబకులైనందున నీగుడు లంతధనవంతములు గావు. విద్యావంతులను, ధనవంతులను నివి యాకర్షించుట లేదు. ఈ అన్యాయములు ఈ ప్రపంచమున, ఆప్తే లియానుండియో వచ్చెనని యాధారబల మంతగ లేని యొకయూహ కలదు.

ఇట్లే యాంధ్రదేశమునను అంకాశమ్మ, గంగమ్మ, గంగానమ్మ, నూకాలమ్మ, ఎల్లమ్మ మొదలగు దేవతల గుడులు గలవు. అరవదేశమునందుననే యాంధ్రదేశము నను ఈ దేవతారాధనము జరుపబడుచున్నది.

ఈ దేవతల శ్రీతికై బలులును, జాతరలును జరుగు చున్నవి. గోదావరి కు త్తరతీరమునను, చెన్నపురికి దక్షిణమునను ఈ జాతరలు మహోత్సవములుగ జరుగు చున్నవి. వీనిని చూచుటకు వేలకొలది ప్రజలు మూగు చుండురు. ఈ దేవతల సంప్రతికొఱకై గరిగెలు తలపై పెట్టుకొని, నానికి కొన్నిరకముల యాకులను—ముఖ్యముగ వేపాకులనుకట్టి, పసుపుకుంకుమ మొదలైనవానితో నలంకరించి, గజైలు మున్నగువానిని ధరించి భయంకరా కారులైన యొక మనుజు లూరేగుచుండుట మన మెరిగిన దృశ్యమే గదా!

ఇవిగాక మరిడమ్మ, మారమ్మ యనుదేవతలు పల్లెలపై విరుచుకొని పడునను నమ్మకము మనవారికికలదు. మరిడమ్మ అర్ధరాత్రివేళ పల్లకడన నెత్తిమీద పెట్టుకొని 'చల్లాయమ్మ, చల్లాయని యరచుచు బోవుననియు, నాశబ్ద మెవనికి వినిపించిన వారు రోగగ్రస్తలై యా దేవత కాహుతు లగుదురనియు నొక గొప్ప నమ్మకము మన లమ్మలలో నిప్పటికిని గలదు. మారికారిబాడ్డ్యములను గలిగించు దేవతల యారాధనము గావించువారును నున వారిలో గలరుగదా!

ఇవిగాక చేతబడులు మున్నగునవి గావించి రోగములు, మరణములు తెప్పించువారును గలరు. దేవతలను ప్రయత్నము చేసికొని, ఆబలమున కీడు గలిగించుటయో, తొలగించుటయో కొందఱుకు సుసాధ్యమని నమ్మువారు మనలో ననేకులుగలరు. కొందఱుర్ధరాత్రుమన శ్రమకానము లలో దిరిగి కపాలములతో, కళేబరములతో మంత్ర తంత్రాదుల సాహాయ్యముతో నేవో పూజాదులుగావించియు, భయంకరములగు నిట్టికృత్యములననేకములను జేసి యుత్పదదేవతలను తమచేతి కీలుబొమ్మల వలె తిప్పు కొన గలుగుదురని నమ్మక మింకను మనలో ప్రబలి యున్నది.

ఉద్బ్రదదేవతలను, దయ్యములను, పిశాచములను కొలుచుపద్ధతిని మన సౌకర్యార్థమై 'పిశాచారాధనము' అనియీర్వాసమున పేర్కొందును.

భారతదేశములో నిట్లు కొంతవఱకు వ్యాప్తమై యున్న పిశాచారాధన మెచ్చటనుండి వచ్చినది? మన దేశములోనే పుట్టి యితరదేశములకు వ్యాపించినదా? నీగ్రహదా? ముండా జాతివారిదా? ఈ ప్రశ్ననుండి వచ్చినదా? సిద్ధియక జాతులనుండి వచ్చినదా? మంగోలు లదా? లేక ఇన్ని జాతుల వారిపూర్వులు మానవచరిత్రము నందలి కైశవదశలో నుండగా వారందఱును నమ్మినదా? లేక మన దేశమున వ్యాప్తమైయున్న పిశాచారాధనము నందలి యొక్కొక్కభాగ మొక్కొక్కదేశమునుండి వచ్చి దిగుసుతియైనదా?

ఈ ప్రశ్నముల కిచ్చు ప్రత్యుత్తరములు సరియగు పరిశోధనముపై నాధారపడియుండవలెను ప్రపంచము నందలి యేయేభాగములం నీయారాధనములన్నియుగాని, కొన్నిగాని, వానియంశములుగాని యెప్పు డెప్పు డభ్యాస రూపమును దాల్చియుం డెనో తెలిసికొనవలెను. ఆ యభ్యాసములందే యేయంశములకే యేవిధానము లవలంబింపబడుచుండెనో బాగుగ తెలిసికొనవలెను. లేనిచో పరిశోధన విజ్ఞానవంతము కాజాలదు. కాని యిది తెలిసికొనుటకు మనకు గల యాధారములు చాలకొలదిగ నున్నవి. మనకముసకగనో,

లేక మఱికొంచెము విశేషముగనో మనకు గొన్నియంశములు బోధపడినను, ఈపితాచారాధనమునందలి యాచార్యులకు తెలియుట కష్టము. కావున నిప్పుడు ప్రపంచమున నేభాగము నందైనను పితాచారాధనమే మతముగ గల జనసముదాయము గలదా? యని నేను పరీక్షింప నారంభించితిని. ఆట్టి వారన్నచో మునుపటికన్న పెక్కురైట్లు విశేషముగ మన కీవిషయము బోధపడుటకును, పరిశోధనము కొంత సులభమగుటకును వీలేర్పడునని నాయభిప్రాయము.

ఉత్తర ఆసియా యందు సైబీరియా యనునొక దేశము గలదు. ఇది ప్రస్తుతము రష్యావారి యేలుబడిలో నున్నది. ఈ సైబీరియాకు తూర్పుభాగమున ఉగ్రో ఫిన్నులు, టుంగుసీలు, మంగోలియన్లు, కొందఱు తుర్కియులును గలరు. వీరిందఱును చాలకాలము పితాచారాధనమునే గావించుచుండిరి. కాని, బౌద్ధ, మహమ్మదీయ, గ్రీక్, క్రైస్తవ మతములు వీరిలో కొందఱును ఆకర్షించుకొనెను. ఈ కారణముచే ప్రస్తుతము టుంగుసీలలోను; బైకాల్ సరస్సునకు పడమట నివసించుచున్న బుర్యాసులలోను; సాబా, ఆల్టాయ్ పర్వతములందలి టార్తార్ జాతికి చెందిన కొన్ని తెగలలోను; సామోన్ తెగల వారిలోను ఈయారాధనము వ్యాపించి యున్నది. టుంగుసీ జాతికి చెందిన చుంచాలును, బైకాల్ సరస్సునకు తూర్పునను, దక్షిణమునను నివసించు బుర్యాసులును బౌద్ధమతములు ఉత్తర సైబీరియాలోని రుహట్లు క్రైస్తవులు. కొందఱు టార్తార్లు మహమ్మదీయులు. కాని వీరియందందఱును పితాచారాధనము ప్రబలముగనే యున్నది. కాలక్రమమున నితర మతముల ప్రోద్బలమున నీపూర్వస్థానము కల్పవృక్షమునందలి చంద్రుని వలె క్షీణించుచున్నది. కొలది సంస్కరములలో ప్రపంచమున నిది ప్రస్తుత స్థితికి వచ్చును గోలుబోవును.

సగమింద్రజాలమును, సగము పితాచారాధనమును గల యీ మతమునరాని 'మనుమ' అను నామ సంకల్పడెను. ఈ 'మనుమ' అను పేరు 'మను' నుండి పుట్టినది. ఈజనుల వ్రాజాది ధానములకు పరినిధిగ, వ్రాజారిగ, గురువుగ, నధికారిగ నుండువాడు

'మనుమడు'. ఈ శబ్దమునుండి 'మనుమ' అను పేరు పుట్టినది. సంస్కృతమునందలి 'శ్రమణ' (పాలి: శమసా సన్యాసి) అను పదమే 'మను' అయ్యెనని యొకవాడు ముగియ కాని, మంచూభాషలోని 'మమ' అను పదము యొక్క మతొకరూపమే యీ 'మను' శబ్దమున కాధారమని కొందఱు విద్వాంసులు తీర్మానించిరి. మంచూ భాషలోని యీ మాటకు 'ఆవేశపూరితు' అని యర్థము. ఈ 'మను' లందఱు నావేశపూరితులై యెడలు మఱచినట్లు 'మత' నిధానములందు స్వత్యములను చేయుదురు గావున వీరి కీ పేరు గలిగెను. ఒకవిశేషమేమనగా, నీ పేరు టుంగుసీలలో మాత్రమే కానిపించుచున్నది. బుర్యాల్, యాహాల్, ఓస్ట్యాక్, సామోన్, టార్తార్ వారి తిరస్కరణముల నుపయోగించుచున్నారు.

పైన పేర్కొనబడిన వారిలో, నొక్క టార్తారులలో దప్ప, నందఱులోను స్త్రీలుగూడ 'మనుమ' గ నుండుదురు. ఆమూర్ నిదీత్రాంతములందలి గోల్డులోను, కామస్కాట్లాలోని కాండేబులలోను స్త్రీలుగూడ 'మనుమ' గ నుండురు. కొన్ని యంశములను బట్టి మన మాలోచించుచో మనునర్థమునకు పురుషులకన్న స్త్రీ ముఖ్యులని మనకు గోచరించును. పెటగోనియాలో పురుషులకు 'మనుమ' స్త్రీల యుడుపులను ధరించుటయన సరమైయున్నదని ల్యాండ్ మన్ అను నతడు వ్రాసెను. కాలిక్ జిల్లాలోని గుహల్లో పురుషులకు మనులు స్త్రీలు ధరించు నుడుపులనే ధరించువలెను స్త్రీల వలె వారు నడిపాటికి తీసి జాట్లు దువ్వకొందురు. సాధారణ మనుమన కన్న నించుక యధికమగు శక్తి యెవరికి గలదో ఆ మనుమడు స్త్రీవలె శిశువులను గనగలడనియు, ఏమనునదైనను చుక్కలను, పక్షులను గనగలడనియు అనాయముల నా ప్రజల విశ్వాసము. (క్రిగోమెనిస్కి అను పండితుడు పై ప్రకారముగ వ్రాసెను.)

విశ్వమునుగూర్చి అన్ని జాతుల మనుమలకు నించ మించుగ నొకేయభిప్రాయము గలదు. దీర్ఘ, పద్మ, అధోలోకములను చూడులోకములు గలవు. దీర్ఘలోమున నుండు పనునేకు లోకములు గలవు. అట్లు నెప్పుడును వెలుతురు ప్రకాశించుచుండును. ఆ పనునేకు

లోకములందును మా నవునకు మంచిచేయుదేవత లుండురు. మధ్యలోకము ధూమికము. దీనిక్రింద ఏడు లేక తొమ్మిది అధోలోకములు 1 ధ్యాంతయములై యుండును. అప్పట దయ్యములు, పితౄములు నివసించుచుండును. ఎల్లప్పుడు మానవున కిది కీడుచేయు బ్రయత్నించుచుండును. ఇక ప్రపంచ సృష్టి కారంభ మెట్టిదనిన—

మొట్టమొదట ప్రపంచమంతయు నొకే నీటియము. అప్పుడు ధూమికాని, లోకములుగాని, సూర్యచంద్రులుగాని లేరు. పారములేని అజలమున 'కైరక' అనునాదిదేవుడు నివసించుచుండెను. 2 కొంతకాలమున కాదేవుడు తననంటి రూపముగల యొకనిని ('కేషి' = చును ఘృషు) సృష్టించెను. 3 'కేషి'యు, 'కైరక' దేవుడును నల్లని నీటిబాతులరూపములతో నపారమగు నాజలమున చరించుచుండిరి! ఇట్లుండగా 'కేషి'కి 'కైరక'ను మించవలెనని బుద్ధిపుట్టెను. ఈకారణముచే ఎగురుకై నశించిన వాడై 'కేషి' నీటిలో మునిగిపోయెను. దేవు డాతని యందు దయతలచి మునుగకుండ నాతడు నివసించుటకు గాను ఆ నీటియధోభాగమునుండి కొంతధూమిని పైకి తెచ్చుని యజ్ఞాపించెను. కాని 'కేషి' కొంతధూమిని నోటిలో దాచుకొనెను. నీటినుండి 'కేషి' పైకి వచ్చుట తోడనే నోటిలోని ధూమిత్రివిక్రమనినలె పెద్దది కాజొచ్చెను. ఊపిరి యాడలేదు. దేవు డాతనియొడ దయ తలచుటచే నాతడది యమ్మివైచెను. అధూమి ముక్కముక్కలుగ పడి బురదతో కాలుపెట్టిన జారు చిరు

కొండలుగ నేర్పడెను. కైరక సృష్టించిన ధూమి మైదానముగను రహ్యముగ నుండెను. దేవునకు కోపము వచ్చి 'కేషి'కి ఎర్లిక్ అను పేరు పెట్టి చీకటిలోనికి తరిమి వేసెను. అప్పట నతడు సరకాధిపతి యయ్యెను. 4 అధోలోకములలో మూడవది గూతని నివాస మయ్యెను. కైరక మానవుని బుద్ధిపీనకు వెగటొంది అన్నిటికంటె నెత్తుననున్న పై పదునేడవ లోకమున తనని నివసేర్పరచుకొనెను.

అధోలోకములలోని దయ్యములతోను, పితౄములతోను చేరి ఎర్లిక్ కైరక నివాసమునలె తా నొక నివాసము నిర్మించుచుండగా, కైరక దానిని ముక్కముక్కలుగ భేదించెను. ఆముక్కలు ధూమిహిద పడి పర్యతములు, లోయలు నేర్పడెను. ఎర్లిక్ అధోలోకములలో నట్లుగు లోకమునకు పోవలసినవాడయ్యెను.

కైరక నుండి దేవతలు జన్మించిరి. అందు బయ్ ఊల్గ పై పదునారవ లోకవాసి. కైసగ తొమ్మిదవ లోకమునను, మెర్లె వీడవ లోకమునను నున్నారు. ఏడవ లోకమున సూర్యుడును (స్త్రీ-తల్లి), విదవలోకమున చంద్రుడును (పురుషుడు—తండ్రి) నున్నారు. బయ్ ఊల్గ కుమారు లిరువురును మూడవ లోకమున నున్నారు. ఇచ్చటనే ప్రాణమున కంతటికి నాకరమైన పాలసముద్ర మున్నది; 6 దేవతలపర్యతములున్నవి; పుణ్యాశ్రులుండు స్వర్గలోక మున్నది. ప్రజలు కష్టములలో నున్నప్పుడు, పుణ్యాశ్రులై స్వర్గముననున్న

1. మహమ్మదీయచరితమునందు ఏడు ఊర్గ్యలోకములు, ఏడు అధోలోకములు గలవు. హిందువులలో కూడ మల్లకములును, ఏమార్ధ్యలోకములును, ఏడధోలోకములును గలవు. బౌద్ధచరితమున ననేకములగు స్వర్గములును, ననేకములగు సరకములును గలవు.

2 హిందువుల యభిప్రాయము దీనితో సరిపోవుచున్నది.

3 కైరక స్థులయొక్కయు, యూదులయొక్కయు నభిప్రాయముతో నిది సరిపోవుచున్నది.

4 పార్శ్వ'ఇమ'(యను) అనునతడు ఎర్లిక్ వలెనే మొట్టమొదటిచునుఘృషు. హిందువుల యముడనరకాధిపతి.

5 హిందువుల మతగ్రంథములందు పాలసముద్రమునుగూర్చియు, అందు ప్రాణమున కాకరమగు నమృతము పుట్టుటనుగూర్చియు విరివిగ కలదు.

6 గ్రీకుల దేవతలు కొండలపై నుండిరి. మేరుకైలాసాది పర్యతములు మన విష్ణు, శివాదులకు నిలయములు. మన కిన్నరులు, గంధర్వులు కొండలలోను, లోయలలోను తిరుగుట గ్రంథ ప్రసిద్ధము.

పూర్వులు దేవతలతో చెప్పి తమ సంతతివారిని కష్టముల నుండి గట్టెక్కించుదురు.

ఈ యూర్ధ్వలోకములకు క్రింద 'జెర్న' అను లోకమున్నది. ఇదియే మనము నివసించుచున్న భూలోకము. అనేకులగు చిన్నచిన్న దేవత లీ భూలోకమున గలరు. వారి కృషివలననే భూలోకము సమృద్ధిమగు చున్నది. భూమికి నట్టనడుమ, అనగా నాభిదేశమున, కైరకా వంటి బలకాలియు సమర్థుడనగు జోకా నివసించును. ఈతని దగ్గర పదునేడు సముద్రములకును, పసునేడు పర్వతములకును నాధులగు పదునేకురు దేవతలుండరు. పదునేడు సముద్రములును కలియుచోట మహాసముద్రనాథు డొకడు గలడు. ప్రజానాథుడగు అర్జునాక్ష అనునొక దేవుడుపాడ కలడు. ఊర్ధ్వలోక నివాసులగు దేవతలవలననే భూలోకనివాసులగు నీదేవతలును మానవునికి మంచిని చేయుటకే ప్రయత్నించుచుండురు.

ఎరిక్కును పాతాళమునకు పంపిన పిమ్మట కైరకా భూలోకమున ప్రజాసముదాయము నుద్ధరింప జేయబూనెను. ఆతడు పెద్దపృథ్విమును, తొమ్మిది శాఖలతో నొప్పునానిని, సృష్టించెను. అందలి యొక్కొక శాఖనుండియు నొక్కొక మానవు డుద్భవించెను. ఈ తొమ్మిడుగురికి 'సోమో' అనుపేరు గలదు. వీరు మానవసంతానమునకు కారకులై సర్వదా తపశుశక్తుల వారిని రక్షించుచుండురు.

మధ్యార్ధిగాని, పూజారిగాని యాసరము లేకుండనే ఎవరికి నారు భూలోక దేవతలను పూజింపవచ్చును. అనగా, ఏచ్చెకో, ఏపుట్టకో, ఏగోడకో యింతపనుపు కుంకుచు పూసి మనవా రారాధనలు చేయునట్లే చేయవచ్చునని యూహించవగును. కాని ఊర్ధ్వలోకమునందును, అధోలోకమునందును ఉన్న దేవతలను, పితాములను, దయ్యములను ఆరాధించుటకు మధ్యార్ధి యొక డవసరము. ఈతడే మనుషుడు.

అధోలోకమునందు దయ్యములును, పితాములును నివసించును. ఎరిక్కు నుండి యిని బయలుదేరి మానవుని శత్రువులై అదృష్టహీనత, దారిద్ర్యము, మృత్యువు, పాపము మున్నగు ననేక కష్టములు మానవునికి గలుగునట్లు చేయును. పుట్టుకనుండి చావువఱకు దేవతలకును పితాచాదులకును మానవుని విషయమై గుడ్డులాట జరుగుచునే యుండును. మానవుడు పుట్టగానే బయ్తెల్ల మంచి దేవతను పాలసముద్రమునంతటి ప్రాణప్రదములగు క్షీరములతో పంపి, యెల్లప్పుడు నాతనికి సన్మార్గము చూపుచు కాచియుండుచును. ఎరిక్కుపాడ ఒక పితామును ఎప్పుడు నాతని తప్పుత్రోవల లోనికి పోనిమ్మని పంపును. మానవుడు చనిపోయిన వెంటనే ఆత్మ ఎరిక్కుపాడ కేనున. అప్పుట మనచిత్రునివలె, నాతని జీవితాంతమువఱకు గనిపెట్టి యుండిన దేవతయు, పితాచమును నాతని పూజాపాపముల నేకరుపుపెట్టును. హిందువుల యమునివలె మనుషుల ఎరిక్కుపాడ న్యాయాధికారిపని నిర్వహించువాడై, పాపముకన్న పుణ్య మగుచో నా యాత్మను మూడవయూర్ధ్వలోకము నందలి స్వర్గమునకు బంపును. పాప మెక్కువ యగుచో తెకతెకకాగు తారుకుండులో వానిని బడవై వనస్థులు విచ్చును. 1

ఒక మంచి దేవతయు, నొక చెడ్డదేవతయు ప్రతి మానవుని జీవితాంతమువఱకు నాతని కాచియుండి పాప పుణ్యముల లెక్క వ్రాసిపెట్టుట యూదులయొక్కయు, మహమ్మదీయుల యొక్కయు గ్రంథములందు కానవగును. చూడుడు: (1) "ఇరువురు దేవతలు-ఒకరు మంజీవారు, ఒకరుచెడ్డవారు - ప్రతిమానవుడు గుడిమండి సబ్బాకు దినమున నింటికి వెచ్చునప్పు డాతనితో వస్తురు."—బాలూడ్ సబ్బాకు, 119. (2) "మానవుని వెంబడించు నీరెండు దేవతలును ఆతని వర్తనమును తెలుపుదురు.—బాలూడ్: హాగీగా, 16.

1 పార్శ్వల జోరాస్ట్రీయన్ మతమునందలి అహిర్మన్ అను నతనికిని, మనుషుల ఎరిక్కును చాల పోలిక కానవచ్చుచున్నదని ఐ.యం. కాసకోవిక్స్ గారు వ్రాయుచున్నారు.

మహామ్నసీయులలో కూడ నీయభిప్రాయము కలదు. పూర్వము వ్రాయుటకు కుడిచేత్తను, పాపము వ్రాయుటకు ఎడమచేత్తను ఇరువురు దేవతలు మానవునితో నుండురు. (1) భౌరాన్ సుర, xiii, 12 లో: "ప్రతిమానవుని ముందును, వెనుకను చాలమంది దేవతల లుండురు. అల్లాయొక్క ఆజ్ఞానుసారము వీరు మానవుడు చేయు కార్యములను కనిపెట్టి చూచుచుండురు" అనియు, (2) భౌరాన్ సుర, L, 16 లో: "మానవుని కనిపెట్టుటకు పంపబడిన ఇరువురు దేవతలను ఆతని పడి ఎడమచేత్తల కూరుచుండి చూచుకొనునప్పుడాతడొక్క ముక్కయైనను ఉచ్చరింప జాలడు" అనియు లిఖితమై యున్నది.

మనుషుల యొక్క యీపై యభిప్రాయములను గమనించినచో, ప్రకృతియందలి వివిధములగు శక్తుల నన్నిటి నొక వేదాంత నూత్రముతో నేకముగ చేర్చి ఊర్ధ్వార్ధోభేదములతో మంచి చెడ్డ యనుభేదములను గలిపి ఈరెండిటి నడుమను మానవుడు వసించుచున్నాడని వారు ప్రతిపాదించినట్లు విదితమగుచున్నది. మానవుడు ప్రకృతిని చూచి యందలియద్భుతములకచ్చెరువందివానిని దిగ్భుమితో, భక్తితో చూచుట మతమునకు ప్రథమ సోపానమని కీ. శే. కేవల్ చంద్రనేత్రగారు వ్రాసియున్నారు. ఈప్రకృతి శక్తుల యారాధనముతో పాటు మన 'మతస్థులలో' చుట్టొక విశేష ముండుటయే మన ప్రస్తుతాంశమునకు మిక్కిలి ముఖ్యమగు విషయము. మంచి గామిని శక్తులను—అనగా, దేవతాదులను—మానవుడు తనకు మంచి సంభవించననియు, హానిగామించు శక్తులను—అనగా, పిశాచములను దహ్యములను—మానవుడు తనకు హాని తప్పిపోవలెననియు పూజలు, బలులు మొద

లగునవి సమర్పించును. మానవుని కైకవావస్థయందీయభిప్రాయము సర్వవ్యాప్తమై యున్నది. కాని మంచి చేయు శక్తులను—అనగా, దేవతలను—సంతృప్తిపరచుట విధాయకము కాదనియు, చెడ్డశక్తులను—అనగా, పిశాచాదులను—తృప్తి నొందించుట అత్యావశ్యకమనియు మన 'మతస్థు' లొక్కరే నమ్ముచున్నారు. వీలయిన మంచి చేయు వారు మంచి చేయుదురు; దానివలన మనుజులకిబ్బంది లేదు: కాని చెడుగు గామించువా రారాధనతో సంతృప్తులు గాకున్నచో హానిసంభవించును; హాని చేయుట వారి నైజముగావున దానిని మానవుడు తప్పించుకొనవలెను. ఈకారణముచే మన 'మతస్థులలో' పిశాచాద్యారాధన చుధికమగు ప్రాముఖ్యమును దాల్చెను.

ఈయారాధన మెనకి వాడుగాని, యేకుటుంబమున కాకుటుంబమువారుగాని చేసికొనుచో నెటుపోయి యెటు వచ్చునో యను భయము మిక్కిలముగ నుండుట మనకుసుబోధమగు సంగతియే. ఈకారణముచే మధ్యవర్తులవసగముగ నుండితీరవలెను. కావున కొన్ని కుటుంబములవారో, దేవతలచే నిర్దేశితులగు మనుజులలో, మంత్రతంత్రములను, ప్రార్థనాదులను, బలివిధానములను, కట్టను, సృష్టిములను, గంతులను, పాటలను, మాతలను, డప్పు విద్యను మొదలగువానిని బాగుగ నేర్చినవారై కొంత కాల మభ్యాసముచేసెను, ఇంకను కొన్ని సంప్రదాయ సిద్ధములగు నడనడులచేతను తరిఫీదునడసినవారై, యీ మధ్య వర్తిత్వమును గ్రహించురు. ఇట్టివారేగాని యన్యులగు మానవులు పిశాచాదులను ముఖాముఖిని దర్శించుట కూడనివని. ఈ మధ్యవర్తిని 'మనుషుడందురు. ఈ 'మనునత్వము' ను, పిశాచాద్యారాధనమును మన 'మతము'నకు మూలస్థంభములై యున్నవి.

డొమినియను ప్రభుత్వము-కేనడా

దిగవల్లి వేంకట శివరావుగారు, బి. ఏ., బి. యల్.

బ్రిటీషు సామ్రాజ్యమున మొదట చలన రాజ్యములుగ

నుండిన కేనడా, ఆస్ట్రేలియా, దక్షిణాఫ్రికా, న్యూ ఫౌండ్లాండు, న్యూజీలాండ్ రాజ్యములును, మొన్న మొన్నటివరకు నింగ్లాండు రాజ్యముతోపాటుగ పరిపాలింపబడుచు వేరుపడిన ఐర్లాండుదేశమును నేడు బ్రిటీషు సామ్రాజ్యంతోకాగల స్వతంత్రరాజ్యములుగ నున్నవి. వీని పరిపాలనా విధానమునకే “డొమినియను” ప్రభుత్వ మని పేరు. ఈ రాజ్యములెల్ల బ్రిటీషు సామ్రాజ్యము లోని వేరింటి కాపురములని చెప్పవచ్చును. ఇవి బ్రిటీషు పతాకముక్రింద, చక్రవర్తిగారి పరిపాలనమున జేరియున్న వనుమాటయేగాని వీని యంతరంగిక వ్యవహారములపైన బ్రిటీషు సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమున కెట్టి యధికారమును లేదు. వీనికి సంపూర్ణ నిర్నిరోధ స్వరాజ్యము కలదని చెప్పవచ్చును. ఈ డొమినియను ప్రభుత్వరాజ్యాంగ తత్వము నెఱుగవలెనన్నచో నీదేశముల పరిపాలనా విధానము నెఱిగి తీరవలెను.

కేనడా రాజ్యము అమెరికాఖండపు టుత్తరపుభాగమున నున్నది. ఈరాజ్యమున డొమినియను ప్రభుత్వము ౧౮౬౭వ సంవత్సరములో స్థాపింపబడినది. నేడు కేనడారాజ్యమున క్వెబెకు, ఒనటారియో, నోవాస్కాటియా, న్యూబ్రంస్వికు, ప్రిన్స్ ఎడ్వర్డు ఐలెండు, మనిటోలా, సస్కాచేవన్, ఆల్బర్టా, బ్రిటీషు కొలంబియా, యూకన్ అను రాష్ట్రములు కలవు. కేనడారాజ్యముయొక్క వైశాల్యము ౩,౬౪౩,౦౦౦ చతురపు మైళ్లు. ఇందలి జనసంఖ్య రూరమిగ ౮౦ లక్షలు.

కేనడా రాజ్యాంగమున కార్యనిర్వాహకాధికారము (Executive) శాస్త్రప్రకారము చక్రవర్తిగారి యందు కలదు. ఆయన ప్రతినిధియగు గవర్నరు జనరలే

ముఖ్యపరిపాలకుడు. ఈ గవర్నరు జనరలుకు సహాయముగ నొక “ప్రీవీ కౌన్సిలు” సభ యుండును. గవర్నరు జనరలే దీనిలోని సభ్యులను నియమించును. ఈ ప్రీవీ కౌన్సిలులోని ముఖ్యులందఱులే కార్యనిర్వాహక సభగ నేర్పరుపబడుదురు.

కేనడారాజ్యమున శాసన నిర్మాణాధికారము (Legislative power) చక్రవర్తి గారు, సెనేటు సభయు, కామన్సుసభయు కలిసిన “పార్లమెంటు” అను రాజ్యాంగమున గలదు. సెనేటుసభలో ౯౬ గురు సభ్యులుండురు. వీరు గవర్నరుజనరలుచేన యావజీవ సభ్యులుగ నియమింపబడుదురు. ఒక్కొక్క సభ్యునికి నాలుగువేల డాలరుల నిలువగల ఆస్తి యుండవలెను. సభ్యులు ముప్పదియేడుల వయస్సు కలవారుగ నుండవలెను. వీరికి సాలకు ఇరువదియైదువందల డాలరులు వేతనముగ నీయబడుచుండును. కామన్సుసభలో ౨౩౪ గురు సభ్యులుండురు. ఒక్కొక్కమారు కామన్సుసభ కూడినప్పుడు (Session) మొత్తముగ నిరువదియైదువందల డాలరుల చొప్పున నొక్కొక్క కామన్సుసభ్యునికి వేతనమియ్యబడును. సభకు హాజరుకాని సభ్యుల వేతనమున మినహాయింపు చేయబడుచుండును. వివిధరాష్ట్రముల యొక్క జనసంఖ్యనుబట్టియు, విస్తీర్ణమును బట్టియు నాయా రాష్ట్రములు కామన్సుసభకు పంపు ప్రతినిధుల సంఖ్య నిర్ణయింపబడుచుండును.

కేనడా డొమినియను పార్లమెంటుయొక్కయు, రాష్ట్రముల శాసనసభలయొక్కయు అధికారములు ౧౮౬౭ సంవత్సరమున కేనడా డొమినియను ప్రభుత్వమునుగూర్చి బ్రిటీషు పార్లమెంటువారు శాసించిన చట్టమున ౯౧, ౯౨ సెక్షనులలో నిర్ణయింపబడియున్నవి.

౯. వనెక్షను:—ప్రకృత రీతిగారికి కేంద్రరాజ్యపు సేనేటు యొక్కయు, కామన్సునభయొక్కయు సలహాతోను, అంగీకారముతోను కేంద్రా దేశముయొక్క శాంతికి, ప్రపరిపాలనకు, సత్ప్రభుత్వమునకును ఈ చట్టములను రాష్ట్రీయశాసనసభకు ప్రత్యేకముగ నొసగబడిన విషయములందు తప్ప తక్కిన విషయములందు దెల్ల శాసనముల జేయుట కధికారము కలదు. ఇంకను స్పష్టముగా నుండుటకు, ఈ దిగున నుదాహరింపబడిన విషయములనుగూర్చి శాసనములు చేయుటకు సంపూర్ణాధికారము పార్లమెంటునకే కలదు:—

౧. రాజ్యముయొక్క ఋణము, ఆస్తి.

౨. వర్తకము, వ్యాపారమునుగూర్చిన నియమములు.

౩. పన్నులు విధించుటయుఅందుగ ఆదాయమును సమకూర్చుట.

౪. రాజ్యముయొక్క పరపతిపైన ఋణములు తెచ్చుట.

౫. తపాలావ్యవహారములు.

౬. జనాభా, ప్రజలస్థితినిగూర్చిన చట్టాంతములు.

౭. నైస్యము, నైనికవ్యవహారము, నౌకాదళము, దేశరక్షణము.

౮. కేంద్రా ప్రభుత్వముయొక్క ఉద్యోగుల వేతనములు, బత్తెములు.

౯. సముద్రమార్గ దర్శకసాధనములు: తీరమునం దలి దీపములు, దీపస్తంభములు, ప్లవలు (Buoys) (అనగా సముద్రమునందు రాళ్లు మున్నగునవి యున్నచో గొట్టుకుకొరకు లేలునట్లు వేసియుంచునవి), నేవిల్ బెరెండు.

౧౦. నౌకావిషయములు, నౌకాయానము.

౧౧. “క్వారంటైన్”—అనగా నౌకలలో నంటు లోగము లున్నవని యనుమానముకలిగించు నా నాచులను శేపులలో నిరోధించుట; నావికుల వైద్యాలయములు.

౧౨. సముద్రతీరము, దేశములోని మత్స్యశ్రయములు (Fisheries), చేపలవర్తకము.

౧౩. ఒకరాష్ట్రమునకు నింకొకరాష్ట్రమునకును మధ్యగాని, రాష్ట్రములకును బ్రిటీషువారి దేశములకును మధ్యగాని, రాష్ట్రములకును ఇతర దేశములకును మధ్యగాని ఉండు ‘బల్లకట్టు’.

౧౪. నాణెములు, చెలామణి (Currency).

౧౫. బ్యాంకులు, వానిస్థాపనము; కాగితపు ద్రవ్యము.

౧౬. సేవింగ్సు బ్యాంకులు.

౧౭. ఎత్తురాళ్లు, కొలపాత్రలు.

౧౮. హుండీలు, చెక్కులు, ప్రామిసరీనోట్లు.

౧౯. వడ్డీ.

౨౦. దేశవ్యవహారములందు తప్పక చెలామణియగు నట్లు ప్రభుత్వమువారు నిర్ణయించు ద్రవ్యము (Legal Tender).

౨౧. దివాలా.

౨౨. పరిశోధనలందును, క్రొత్తసస్తువుల స్వరూపస్వభావములందును ప్రజలకు గల హక్కు—వీనికే “పేటెంటు” (Patent) అందురు—వీనిని రక్షించుట.

౨౩. కాపీరైటు స్వామ్యములు: గ్రంథములందు, పత్రికలందు, ఇతర సస్తువులందును సర్వస్వామ్యములను రక్షించుట.

౨౪. కేంద్రా దేశములోని తెల్లవారుగాక యెఱ్ఱయిండియను లను నాదియవాసుల యొగక్షేమములు: వారి కొరకు నిర్దేశింపబడిన భూములు.

౨౫. పరదేశీయులు, వారికి సౌకర్యము నిచ్చు నధికారము.

౨౬. వివాహములు, వివాహబంధ నిర్మూలనము (విడియాకు లిచ్చి భార్యాభర్తలను కేరుచేయుట).

౨౭. దండనస్మృతి: క్రిమినలు ధర్మపరిపాలనము చేయు న్యాయస్థానముల నిర్మాపద్ధతిగాక ధర్మారణ పద్ధతులు.

౨౮. ప్రాయశ్చిత్త కారాగారములు (Penitentiaries) స్థాపించుట, పోషించుట, పరిపాలించుట.

౨౯. ఈ గట్టములన రాష్ట్రీయశాసనసభలకు మాత్రమే అధికార మియ్యబడిన విషయములలో సప్తముగ ప్రశ్నీకరింపబడినట్టివి.

౩౦ వ సెక్షను: ప్రతిరాష్ట్రీయశాసనసభయు నీ క్రింద నుదాహరింపబడిన విషయములను గూర్చి శాసనములను జేయవచ్చును:—

౧. రాష్ట్రపరిపాలకుని (రెస్టి నెంటుగనర్నరు) యొక్క ఉద్యోగమునుగూర్చి గాక తక్కిన రాష్ట్రీయ రాజ్యాంగమును గూర్చి అప్పడప్పుడు కావలసిన మార్పులు చేయుట.

౨. రాష్ట్రీయవ్యవహారములకొరకు ధనము సమకూర్చుటకు రాష్ట్రమున పన్నులు విధించుట.

౩. రాష్ట్రము యొక్క పరపతి వైననె అవసరమైన బుజుములు చేయుట.

౪. రాష్ట్రీయోద్యోగులను నియమించుట, వారి యుద్యోగకాల నిర్ణయము, వారికిచ్చు వేతనములు.

౫. రాష్ట్రముయొక్క 'సర్కారు' భూములు, వాని అచ్యుతము.

౬. రాష్ట్రమునకు గావలసిన కారాగారములు, సంస్కరణకారాగారములు (Reformatory Prisons)

౭. నావికుల వైద్యాలయములు గాక రాష్ట్రము నందలి వైద్యాలయములు, శిశువాలయములు, ధర్మసంస్థలు, దానములు.

౮. పురపాలక సంస్థలు.

౯. రాష్ట్రప్రభుత్వమునకు, పురపాలక స్థానిక సంస్థలకును ధనము సమకూర్చుటకు, అంగళ్లకు, విక్రయశాలలకు, సారాడిపోలకు, వేలములు వేయు సంఘములకు అనుమతిపత్రముల (లై సెన్సు) నిచ్చుట.

౧౦. ఈక్రింద పేర్కొనబడినట్టివి గాక ఇతర పనులు రాష్ట్రమున చేయించుట (Local works and undertakings.):

i. స్త్రీ చురులు, ఇతర నౌకామార్గములు, రైలుదారి, కాలువలు, తంతిమార్గములు, రాష్ట్రము నితర రాష్ట్రములతో కలుపుపనులుగాని, రాష్ట్రముపరిపాడుదాటి జరుపవలసినపనులుగాని.

ii. రాష్ట్రమునకును, ఇతర బ్రిటిషుదేశమునకును, పరదేశములకును మధ్య నుండు స్త్రీ చురుమార్గములు.

iii. రాష్ట్రమున నె నిర్మింపబడియు నిర్మాణమైన పిదప గాని, మఱి యెప్పుడైన గాని కెనడాపార్లమెంటు వారివలన కెనడా దేశమున నెల్ల గాని, రెండురాష్ట్రములకు గాని, ఇంక నెక్కడను రాష్ట్రములకు గాని ప్రయోజన కరములని నిర్ణయింపబడిన పనులు.

౧౧. రాష్ట్రమునకు సంబంధించిన యుద్దేశములతో స్థాపింపబడిన కంపెనీలను అంగీకరించుట (Incorporation).

౧౨. రాష్ట్రములోని వివాహముల అంగీకారమును గూర్చిన శాసనములు.

౧౩. రాష్ట్రములోని ప్రజల ఆస్తిని గూర్చినట్టి యుద్దేశములనుగూర్చినట్టియు హక్కులు (Civil rights).

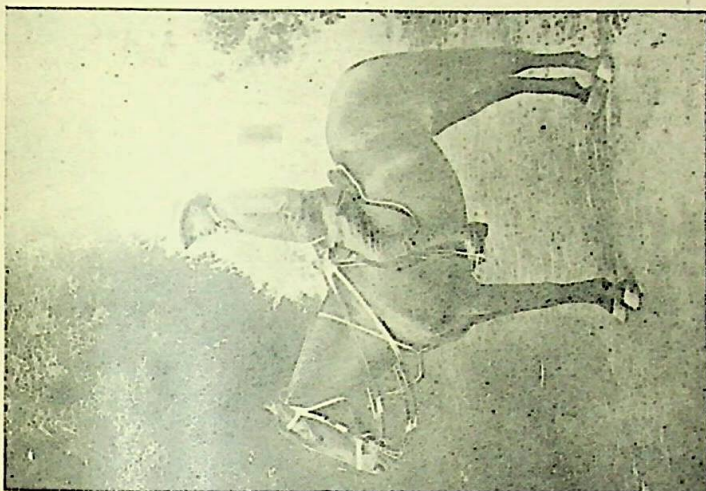
౧౪. రాష్ట్రీయ న్యాయస్థానములను నిర్మించి వాని సినిలు క్రిమినలు ధర్మపరిపాలనా విధానములను నిర్ణయించుట.

౧౫. ఈ సెక్షనులో చెప్పబడిన విషయములను గూర్చి తాము చేసిన శాసనములను అమలుచేయుటకు అపరాధమునుగాని, శాస్త్రీనిగాని, శిక్షనుగాని విధించుట.

౧౬. రాష్ట్రీయ పరిపాలనకు సంబంధించిన అన్ని సామాన్యస్థానికవ్యవహారములు.

కెనడా, ఆస్ట్రేలియా రాజ్యముల డొమినియన్ ప్రభుత్వము "ఫెడరల్" రాజ్యాంగపద్ధతికి జెందినట్టిది అనగా నివి స్వపరిపాలనముగలరాష్ట్రములసమైక్యములు. వీని ప్రభుత్వము లాకేపద్ధతికి జెందినవైనను శాసనసర్కారు అధికార విధానమునందు తారతమ్యము కలదు. కెనడా రాజ్యాంగ చట్టములన రాష్ట్రీయ శాసనసభలకు స్పష్టముగ నీయబడిన అధికారములు గాక తక్కిన అధికారము

శ్రీ పండిత జవహర్ లాల్ గారి ఛాయాచిత్ర సంచయము

3. లక్ష్మీ పురమున: గుట్టముపై-౧౯౦౪ సం.

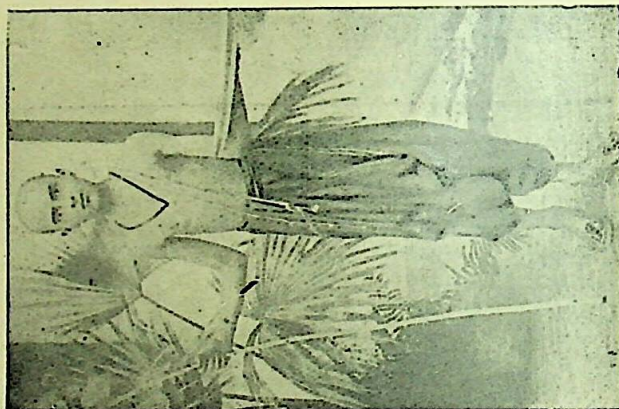
౨. తనచెల్లెలితో

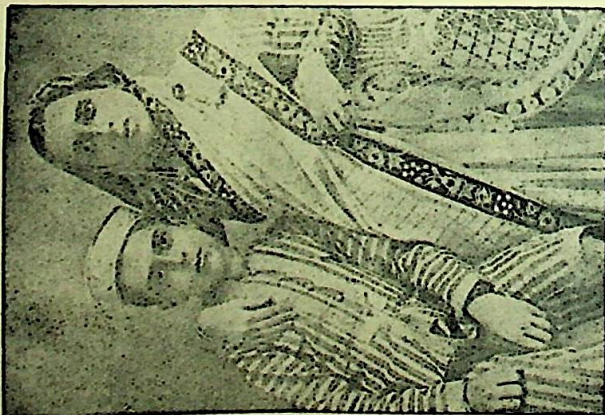
౧. త్రోపుడు బండిలో-దగ్గర తల్లి

ఓ. హోరోలో (ఇంగ్లాండు) ఓ. టి. సి.

గి. వటుపు

ర. తల్లి, కుమారుడు

లెల్ల డొమినియను పార్ల మెంటువే. ఆస్ట్రేలియాలో నన్ననో, ఆ రాజ్యాంగ చట్టములన డొమినియను పార్ల మెంటున కీయబడిన అధికారములు గాక లెక్కిన యధికారములెల్ల రాష్ట్రీయశాసనసభలవే. ఇక దక్షిణాఫ్రికా సమితి ప్రభుత్వ మన్ననో, “యూనిటరీ” రాజ్యాంగ పద్ధతికి జెందినదై యున్నది. ఇందలి కార్యనిర్వాహకాధికారము గవర్నరు జనరలు కార్యనిర్వాహక సభ యం దిమిడియున్నది. శాసననిర్మాణాధికార మెల్ల సమితి

పార్ల మెంటున, అనగా రాజప్రతినిధి, సెనేటు, అసెంబ్లీ సభయు కలిసిన రాజ్యాంగమున నిమిడియున్నది. ఈ సమితిలోని రాష్ట్రములకు కేనడా, ఆస్ట్రేలియా రాష్ట్రములవలె స్వపరిపాలనాధికారము లేదు. రాష్ట్రీయసభలు పురపాలక సంఘసభలవలె స్థానికవ్యవహారములఅధికారములును, సమితి పార్ల మెంటు వారు వాని కిచ్చు నధికారములును కలిగియుండును. *న్యూఢెండ్లాండ్, న్యూజీలాండ్ రాజ్యముల ప్రభుత్వములు యూనిటరీ రాజ్యాంగపద్ధతివే.

ప్రా కృ తుఁ డు

దువ్వూరి జగన్నాథశర్మగారు

దైవ మెందుండె ననంగ-నచ్చైత వీధి
— నతఁడుసర్వోపగతుండని యండ్రు బుధులు-
తత్త్వవేత్తల కిది సమాధాన మగుటఁ
బ్రాకృతునివోలె నూహింపవలతు-నన్ను.
వాద భేదార్థముల శంక వాయ-నివిధ
వైఖరుల లోఁగి-తిరుగాడి-వాడి-రి త్త
వడితి-నాయువు సగఁ బాలు గడచెఁ దుదకు
సందియము వోక-నిర్జనస్థలుల నిలుతు !

ప్రకృతి శ్రుతిఁగూర్ప నవ్యయుం బాడు నొక్కఁ
డవల-నతఁ డెవఁడో ! అనాహతనినాద
గీతికా వీచికలు చెవుల్ గిగురె; రహి యె
లర్చి కుండలిలోఁ బ్రాణలయమా గూతె.
అచట బుద్ధి యంతర్ముఖ మగుట దెలిసె-
నాగరుడ నని యనుటలో నహి-నిజంబు !
ప్రాకృతుండ నిక ! నాప్రాపు ప్రకృతియై-న
మీప పడఁ గందు నాద్య నమేయు నీశు !

* వాచే రచియింపబడి విజ్ఞానచంద్రికామండలిచే ప్రకటింపబడిన దక్షిణాఫ్రికా చరిత్రను చూడుడు.

నేనీ పురాణ చరిత్రమును వ్రాయు నుద్దేశము అజ్ఞాన లగు పురాణాచార పరాయణులపై నూతనవిజ్ఞానము వెదవల్లి వారి నుద్ధరించుట కని కాదు. మహావిజ్ఞానసంపన్నులగు పౌరాణికులను నిందించుటకుఁ గాని, వారివ్రాతలలోఁ గల లోపముల నెత్తి చూపుటకుఁ గాని కాదు. ఇదివఱకు లోకములో నెవ్వరును కనుగొనని నూతన విషయమును కనుఁ గొంటినని మెస్సొందుటకుఁ గాదు. బ్రాహ్మణమతము నామమాత్రావశిష్టము కాఁ జూచి బౌద్ధమతము దేశమంతయు మహాజాబ్యుల్లమానముగా నల్ల కొనుచున్న దినములలో మరల బ్రాహ్మణమతమును స్పృధి పొందించుటకును, బౌద్ధమతమును క్షీణింపఁజేయుటకును బ్రాహ్మణమత కర్త లేన్నెన్ని విధములుగా నెన్నెన్ని పురాణములనో వ్రాసి, యెన్నెన్ని ధర్మశాస్త్రము లనో వ్రాసి బ్రాహ్మణమతమును పునరుద్ధరించి బ్రాహ్మణ మతమునకు శాశ్వతమహాపకార మొనరించిరి.

కాని వారిగ్రంథములయందు చరిత్రము ప్రధానాంశముగా లేకపోవుటచేను, అది వారి కప్పటికేవఱసము లేకపోవుటచేతను, మన మిప్పు డా నాటి చరిత్రమును తెలిసికొంద పనిన వారు వ్రాసినగ్రంథములు తప్ప నేటి ఆధారములు లేకపోవుటచేతను, ఆగ్రంథములనుబట్టియే వీలైనంతవఱకు పురాణచరిత్ర మనుపేర చిన్న వ్యాసమును వ్రాయ నెంచితిని. ఈవ్యాసమును వ్రాయుటకు నాకుఁ గల మాఖ్యోద్దేశము పండితులయొద్దనుండి అమూల్యమగు నూతన విజ్ఞానమును విమర్శనపూర్వకముగ నేను పొందుటకేకాని నావ్రాతలే నిజమైన వ్రాతలనిపించుకొనుటకు కాదు. తప్పి ఒప్పి యేవో కొన్ని యభిప్రాయములను నేను వ్యాసరూపమున ప్రచురించిన చరిత్రాభిలాషులగు పండితులు నావ్యాసములో నేవైన లోపములన్న నానిని సద్బుద్ధితో సవరించి చరిత్రమునకు లాభము కలుగఁజేయు

దురను సంపూర్ణవిశ్వాసముతోనే నీచరిత్రమును ప్రచురించుచున్నాను.

జంబూద్వీపము

పూర్వము మనవారు ప్రాచీన గ్రంథములలో నుదాహరించిన సప్తద్వీపములలో జంబూద్వీప మొకటి. మన పూర్వు లెల్లరును ప్రప్రథమమున నీ జంబూద్వీప మధ్య భాగమున నివసించి క్రమక్రమముగ జంబూద్వీపములోని దక్షిణభాగమును భారతవర్షమునకు వచ్చియుండుటచే మనపూర్వులయొక్క చరిత్రమును వ్రాయుటకు ముందు జంబూద్వీప పరిజ్ఞానమును కొంచెముగానైన చదువరులకుఁ దెలియఁజేయుట మంచిది. మార్కండేయాది పురాణముల జంబూద్వీప మీవిధమున వర్ణింపఁబడినః—

ఈ జంబూద్వీపము—౧. హిమవంతము, ౨. హేమకూటము, ౩. నిమగ్ధము, ౪. మేరువు, ౫. నీలగిరి, ౬. శ్వేతాచలము, ౭. శృంగవంతము అని యేడున్న శైలములు కలవు. ఈపర్వముల నడిమిభాగమున నర్ధచంద్రాకారమున ఇలావృతవర్షము కలదు. ఆయిలావృత వర్షమునకు తూర్పున భద్రాశ్వవర్షంబును, దక్షిణమున హరిచ్చ, కింపురుషవర్ష, భారతవర్షంబులును, పశ్చిమంబున కేతుమాలావర్షంబును, ఉత్తరమున రణ్యాక, హిరణ్యాక, కురువర్షంబులును కలవు. ఈ తొమ్మిది వర్షంబులును నవన్న సంజ్ఞం జెలంగు. ఇలావృతవర్షంబు నడుమ మేరు పర్వతము కలదు. ఆ మేరుపర్వత మధ్యభాగమున బ్రహ్మపురము కలదు. ఆ మేరువున కష్టదిక్కులయందును ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకుల పురంబులును కలవు.

మేరుపర్వతమునకు నాలుగు దిక్కులను నాలుగు పర్వతశాఖలు కలవు. అందు తూర్పుశాఖ మంద రాత్రి యనియు, దక్షిణశాఖ గంధమాదనమనియు, పశ్చిమశాఖ

విపులమనియు, ఉత్తరశాఖ సుపార్శ్వమనియుఁ బిలువఁ బడును. ఈనాల్గుశాఖలకును విష్ణుగంధనగరములని పేరు.

ఇవి కాక మేరువునకుఁ దూర్పున ౧. జతరము, ౨. దేవకూటము అను పర్వతములును, దక్షిణమున ౩. కైలాసము ౪. హిమవంతము అను పర్వతములును, పశ్చిమమున ౫. నిమగము, ౬. పారియాత్రమును, ఉత్తరమున ౭. శృంగవంతము, ౮. చారుధి యనుపర్వతంబులును కలవు. ఈ యెనిమిదింటికిని మర్యాదనగంబులని పేరు. మరియు మేరువునకు తూర్పున శిథాంతము, సుకుంజము, కంకవంతము, మణిశైలము, సుమేషము మున్నగు పర్వతములును, దక్షిణమున త్రిహటము, రుద్రకము, పతంగము లోనగు నగంబులును, పశ్చిమంబున సుచర్లము, శిశిరము, నైమార్గ్యము మున్నగు పర్వతంబులును, ఉత్తరమున శేఖమాటము, ఋషభము, హంసనాభము మున్నగు పర్వతంబులును కలవు.

వనములు-నరస్థులు

పర్వతము	అందలివనములు	అందలి నరస్థులు
౧. మందరము	చైత్రత్రయము	అరుణోదము
౨. గంధమాదనము	నందనము	మానససరోవరం
౩. విపులము	నైభ్రాజము	శితోదము
౪. సుపార్శ్వము	సావిత్రము	మహాభద్రము.

మందరనగమున చైత్రత్రయము వనమును, అరుణోదమున సరస్సును కలవు. గంధమాదనమున నందన మను వనమును, మానససరోవర మను సరస్సును కలవు. విపులమున నైభ్రాజ మను వనమును, శితోద మను సరస్సును కలవు. సుపార్శ్వమున సావిత్ర మను వనమును, మహాభద్ర మను సరస్సును కలవు.

నదులు

నీత—నీతా యను నది మేరుపర్వతమున జనించి మందరాద్రి కేగి, యచ్చటి చైత్రత్రయమునం గల అరుణోదనరస్సును బ్రవేశించి, దానినుండి యితరపర్వతములలోయలవార్గమునభద్రాశ్వన్న మునసముద్రమునంగల సెను.

అలకనంద—అలకనంద యను నది మేరుపర్వతమున జనించి యక్కడనుండి గంధమాదన పర్వతమునందలి సరోవరములను, వనములను బ్రవేశించి, యక్కడనుండి త్రిహటపర్వతమున కేగి యటనుండి హిమాలయోత్తర భూమలం బ్రవేశించి, తూర్పుగా కొంతదూరము ప్రవహించి, పిమ్మట దక్షిణమునకు మరలి భారతవర్షమున సముద్రమునం గల సెను. భారతవర్షమున నీనదికే బ్రహ్మపుత్రయని పేరు. ఈగంధమాదనపర్వతమునుండి ప్రవహించిన నదులు తూర్పుముఖమున మూడును, పశ్చిమముఖమున మూడును, దక్షిణముఖమున నొకటియును వచ్చెను. దక్షిణమునఁ బ్రవహించినది భాగీరథి.

సుచర్లపు—ఈసుచర్లపు మేరుపర్వత పశ్చిమ భాగమున జనించి విపులాద్రి కరిగి, యందలి వనములను, సరోవరములను బ్రవేశించి, యనేకనగము లతిక్రమించి కేచుమాలావర్షంబున సముద్రమునం గల సెను.

భద్రసోమ—ఈభద్రసోమ మేరువునకు ఉత్తరభాగమున జనించి సుపార్శ్వపర్వతంబున కరిగి, యచ్చటి వనంబులను, సరోవరములను బ్రవేశించి, యటనుండి శేఖమాటాది పర్వతములతిక్రమించి, యుత్తర కురువర్షమున సముద్రమునం గల సెను.

పురాణములలో నుదాహరింపఁబడిన ఇలావృతవర్షమునం గల మేరుపర్వతమునే మనము ప్రస్తుతము 'తియ్‌వ్‌వ్' పర్వతములుగా గ్రహింపవచ్చును. ఏల యన, చీనాభాషను 'తియ్‌వ్‌' అనఁగా 'దేవతలయొక్క' యనియును, 'వ్‌' అనఁగా పర్వతమనియును నర్థము. అనఁగా:—'తియ్‌వ్‌వ్' పర్వతమునఁగా దేవతలయొక్క పర్వత మని యర్థము. మనమేరువును దేవతలు నివసించు పర్వతముగనే మన వారు వర్ణించుచున్నారు. అంతియ కాక మేరుపర్వతమునకు నాలుగు దిక్కులను మందరాది పర్వతశాఖ లన్ని వని చెప్పినట్లే 'తియ్‌వ్‌వ్' పర్వతము లకును నాలుగు పర్వతశాఖలు కలవు. కావున నీ 'తియ్‌వ్‌వ్' పర్వతమునే మేరుపర్వతముగా మనము భావించు కొనుటయందు నెట్టి పొరపాటును రానేరదు.

ఈసందర్భమున మఱియొకవిషయముమాడ మఱవఁ దగినది కాదు. జంబూద్వీపము, దక్షిణమున హిమాలయ పర్వతమును, దానికి దక్షిణమునంగల యున్న తమిళ కొన్ని సవిగ్రహములవఱకునే కలదు గాని, యిప్పటి భారత ఖండమంతయు నందుఁజేర లేదనియును, దక్షిణహిందూ స్థానమునకును ఉత్తర హిందూస్థానమునకును నడుమఁ గల పల్ల పులోయభూములన్నియును సముద్రముగా నుండె ననియునుమాడ మాచదువరులు జ్ఞప్తియందుంచుకొని యెదరుగాక!

ఇంలియ కాక యీ భారతవర్షము భారతవర్ష నామము వహించునప్పటి కింత విస్తీర్ణము కలిగియుండ లేదు. ఈభారతవర్షము ప్రప్రథమమున నొక చిన్నమండలమంతకలదు. దీనికి పూర్వనామము 'అజనాభము.' భారతవర్షమును పరిపాలించిన భరతుని తండ్రియగు ఋషభుఁడు 'యజ్ఞ నాభ'మను మండలమును పరిపాలించుచుండెను. ఈ ఋషభునకు పెక్కుండు పుత్రులు కలరు. అందే జ్యేష్ఠుఁడగు భరతునకు 'అజనాభ' మనుమండలము నొసఁగెను. దానికే పిమ్మట భరతఖండ మనునామము కలిగెను. ఈభరతుఁడు పిమ్మట మఱి కొంత దేశము నాక్రమించుకొని, దానిని తొమ్మిదిభాగములుగాఁజేసి తన తొమ్మిండుగురు పుత్రులకును—౧. కుశావర్తము, ౨. ఇలావర్తము, ౩. బ్రహ్మవర్తము, ౪. ఆర్యావర్తము, ౫. మలయకేతువు, ౬. భద్రనేన, ౭. ఇంద్రస్పృక్, ౮. విదర్భ, ౯. కీకటు లనునామములతో—ఒసఁగెను. దీని కంతటికిని భారతవర్షమని ఁరు. ఈభూభాగమంతయు హిమాలయముల యందును, వానికి దక్షిణమునను, గంగానది పల్ల పులోయల పుత్తరభాగమునను కలదు.

జంబూద్వీపనామములు

(జాతులు)

ఇప్పుడు భారతవర్షమున బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులను నాలుగుజాతులున్నట్లే వేదకాలము

నకుఁ బూర్వము ౧. ధర్మప్రజాసర్గము, ౨. ఈశ్వర ప్రజాసర్గము, ౩. కస్యప్రజాసర్గము, ౪. పులహప్రజాసర్గము అని నాలుగు ప్రజాసర్గములు కలవు. ఇంగు పులహప్రజాసర్గముకంటె కస్యప్రజాసర్గమును, కస్యప్రజాసర్గముకంటె నీశ్వర ప్రజాసర్గమును, ఈశ్వర ప్రజాసర్గముకంటె ధర్మప్రజాసర్గమును నాగరికతయందు ఆధిక్యమున వహించియుండెను.

వీరి నాగరికత వీరికిఁగల ధనము, యాపము, ఆయువు, బలము, ధర్మము, బుద్ధి, పరాక్రమము, తపస్సులనుబట్టి నిర్ణయింపఁబడినవి. ఇందు రెండవదియగు నీశ్వర ప్రజాసర్గముతప్ప తక్కిన మూడు ప్రజాసర్గములును వారి మూలపురుషులగు ధర్మ, కస్య, పులహల నామములచేతనే పిలువఁబడుచుండెను. అందొక్కొక్క మూలపురుషుఁడు పెక్కుండు స్త్రీలనుల కన్న సంతానము ఆయా స్త్రీలనామములతో శాఖోపశాఖైర మరల వృద్ధిసాంద్రము. పై ప్రజాసర్గములలో నొక్కొక్క ప్రజాసర్గము మరల నీక్రిందివిధమున విభాగింపఁబడెను:

ధర్మప్రజాసర్గము:—ధర్మసంఘ ౧. సాధ్య, ౨. వసువు, ౩. విశ్వ, ౪. మరుత్తస్థి, ౫. భాను, ౬. ముహూర్త, ౭. లంబ, ౮. సంకల్ప, ౯. విధి, ౧౦. పృథివియని పదుగురుభార్యలు కలరు. ఆ పదుగురినంతయు ౧. సాధ్యులు, ౨. వసువులు, ౩. విశ్వేదేవులు, ౪. మరుత్తులు, ౫. భానులు, ౬. ముహూర్తలు, ౭. లంబులు, ౮. సంకల్పులు, ౯. విధులు, ౧౦. పృథివి విషయములు అని పదిశాఖలుగా విభాగింపఁబడెను.

ఈశ్వరప్రజాసర్గము:—ఈ యీశ్వరప్రజాసర్గమున కీపే రెల్లువచ్చినదియు నించుక తెలియఁజేయవలసియున్నది. పూర్వకాలమున ఋషులు ౧. పరమ ఋషులనియు, ౨. మహర్షులనియు, ౩. సత్వర్షులనియు, ౪. శ్రుతర్షులనియును నాలుగు తెగలుగ విభాగింపఁబడిరి. ఆందు మొదటి మూడు తెగల ఋషులను మంత్రములను, నాల్గవతెగ ఋషులు బ్రాహ్మణములను రచించిరి. మంత్రములు రచించిన ఋషులలో ప్రాచీనులు పరమఋషులని పిలువఁబడిరి. వీరికే—ఈశ్వరులనియు నామము కలదు.

* వాయు, మత్స్య, బ్రహ్మాండ పురాణములంజూడనగు.

వీరుచించిన మంత్రములకే యీశ్వరప్రోక్షములని పేరు కలదు. ఈ యీశ్వరశబ్దమునకు నాధునికులు భగవంతుఁ డను నర్థము చెప్పి యీశ్వరప్రోక్షములగు వేదమంత్రములు భగవంతుని నోటినుండి వెలువడినవని వ్రాయ నారంభించిరి. పిమ్మట నామంత్రములకు 'అపారపేయము' లని పేరిడిరి.

ఈపగమ ఋషులగు నీశ్వరుల సంతతియే యీ శ్వరప్రజాసర్గము. ఈ యీశ్వరులలోఁ బ్రధానపురుషులను గొండఱ నిట నుదాహరించెదను: ఈశ్వరులు— ౧. కృణువు, ౨. షరీచి, ౩. అత్రి, ౪. ఆంగిరసుఁడు, ౫. పులహుఁడు, ౬. క్రతువు, ౭. మనువు, ౮. దత్తుఁడు, ౯. వసిష్ఠుఁడు, ౧౦. పులస్తుఁడు.¹

వీరి వంశజులు—౧. భార్గవ, ౨. మరీచ, ౩. ఆశ్రేయ, ౪. ఆంగిరస, ౫. పాలహ, ౬. క్రతివ, ౭. మానవ, ౮. ప్రాచేతస, ౯. వాసిష్ఠ, ౧౦. పాలస్తులను శ్రేణం బరచిరి.

కన్యప్రజాసర్గము:—ఈ కన్యపునకుదితి, అదితి, దనువు మున్నగుభార్యలు పెక్కండ్రు కలరు. వారివారి నామముల నాయాసంతివారు ఆదిత్యులు, దైత్యులు, దానవులు మున్నగు నామములఁ బిలువఁబడుచుండిరి. వీరలే సుర, అసుర, యక్ష, గంధర్వ, దైత్య, దానవ, కిన్నర, కింపురవ, రాక్షసాది బహునామములఁ బ్రవర్తిల్లిరి.

పులహప్రజాసర్గము—ఈ పులహప్రజాసర్గము ౧. హరయులు, ౨. వానరులు, ౩. గజులు, ౪. గవయులు, ౫. సారమేయులు, ౬. భూతములు, ౭. పితృదములు మున్నగు పది పండ్లఁడు తెగలుగా విభాగింపఁబడినది.

అన్యోన్య సంబంధము

నామయాపాదిభేదములచే నిన్నిజాతు లేర్పడి యుండినను వీరిలో వీరికి పరస్పర సంబంధ బాంధవ్య

ములు లేకపోలేదు. ఒకప్రజాసర్గములోని స్త్రీపురుషులు వేటొక ప్రజాసర్గములోని స్త్రీపురుషులను వివాహము చేసికొనుచుండిరి. ఆకాలమున వివాహవిషయమున నెట్టి నిబంధనలు గాని, నిర్బంధములుగాని యున్నట్లు కనఁబడదు. వయసువచ్చిన స్త్రీపురుషు లెవరియిచ్చవచ్చినట్లు వారు విహరించుచుండిరి. అందుచేతనే సురలు మానవ స్త్రీలతోడను, మానవులు సురకాంతలతోడను, దానవులు మానవకాంతలతోడను, మానవులు దానవకాంతలతోడను, నీవిధముగ జంబూద్వీపమందలి ప్రజ లెల్లరును స్వేచ్ఛగా విహరించుట భారత యుద్ధకాలమునఱకును (ద్వాపరాంతమునఱకును) కాననగుచున్నది. ఈ వివాహ విషయిక నిబంధనలు, నిర్బంధములు కొన్నిశతాబ్దముల క్రిందట మనదేశమున బయలువెడలిన అసంఖ్యాకములగు మతముల, మతద్వేషములవలన పెచ్చుపెరిగి దేశమును ప్రస్తుతస్థితిలోనికిఁ దీసికొనివచ్చెను.

వారినివాసస్థానములు

ఇక వారి నివాసస్థానములఁ గూర్చి యింనుక చెప్పుకొనవలసియున్నది.

వైనుదాహరింపఁబడిన ప్రజాసర్గములు ఉత్తరగ్రువము లేక మహామేరువుమొదలు దక్షిణసముద్రవర్తంతము నివసించుచుండిరి. ఈదేశమంతయు వివిధకాలముల వివిధ నామములతోఁ బిలువఁబడుచుండెను. మొదటి ప్రకరణములో నుదాహరింపఁబడిన నవవర్షములును ఋగ్వేదమునకు పిమ్మట నేర్పడినవై యుండవలెను. కొంతకాల మిదేశమంతయు మాఁడుభాగములుగా విభాగింపఁబడి, స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళము లను నామముల వ్యవహరింపఁబడుచుండెను. తత్సూర్యము ఉత్తరసముద్రమునకును దక్షిణసముద్రమునకును నడుమఁ గల జంబూద్వీప మంతయు (దక్షిణమునుండి) ౧. భూలోక, ౨. భువర్లోక, ౩. సువర్లోక, ౪. మహర్లోక, ౫. జనలోక, ౬. తపోలోక, ౭. సత్యలోకము లని యేడులోకములుగను, జంబూద్వీపము

1. వీరందఱును సమకాలికులని చదువరులు భ్రమింపరాదు. వీరు వివిధకాలముల నాటివారు. కాని ఒకే తరగతిలోనికి వచ్చెదరు.

*దక్షిణ సముద్ర మనఁగ—నుత్తరహిందూస్థానమునకును దక్షిణహిందూస్థానమునకును నడుమనుగల సముద్రము.

నకు దక్షిణమునం గల దేశమంతయు ౧. అకల, ౨. విలల, ౩. సులల, ౪. రసాలల, ౫. మహాలల, ౬. తలాలల, ౭. పాతాలము లని యేమహాకములుగను విభాగింపఁబడి యుండెను.

స్వర్గ - మర్త్య - పాతాలములు

అందు హిమాలయపర్వతపు కనుమలును, వాని కిండుక ఈ త్తరమునను దక్షిణమునను, గల ప్రదేశమంత యు మర్త్యలోకముగను, మర్త్యలోకమున కుత్తరమున నుత్తరము ప్రముఖమును గల దేశమంతయు స్వర్గలోక ముగను, మర్త్యలోకమునకు దక్షిణమునం గల దేశమంత యు పాతాలలోకముగను నిర్ణయింపఁబడినట్లు తోచు చున్నది. ఇందు స్వర్గలోక వాసు లందఱును సురలు, కిన్నరులు, కింపురుషులు, సింధులు, సాధ్యులు మొదలగు నాసుముల విలసిల్లిరి. ఇందుకు మార్గంజేయ పురాణ మున నిట్లు చెప్పఁబడెను:—

చ. హిమకుఢలోత్తరస్థితమ
హిధరమధ్యమునందుఁబొల్పుడే
శము లభిరమ్యము ద్విరిజ
సాధ్యులయచ్చరసిద్ధకిన్నరా
శ్రమములు సర్వకాలబహు
సౌఖ్యకరంబులు క్షుత్త్రౌషాయ
శ్రమరహితమ్మ లుల్లసిత
సౌరభసంగిసమీర హృద్యముల్.

గీ. అందు లేకుండు పుణ్యపాపార్జనములు
పుణ్యగలభోగులై మండ్రు పురుషులెల్ల
భారతాదివత్సర్గి కాపత్రమేరు
కర్ణితాస్థితి నిట్లు భూకమల మమరు.

చ. హిమగిరి దక్షిణంబున ము

నీశ్వరసౌల్పగు భారతాఖ్యన
ర్షము విను కర్మభూమి యది
సంతతముఁ బహుపుణ్యపాపక
ర్మము లొనరించి యుద్దివిజ
మానవనారకతిర్యగాదిజ
స్మములను నాకమోక్షములు
మానుగఁ జొందుదు రెను నన్నరుల్.

మర్త్య లోకము - ఆదిమనివాసులు

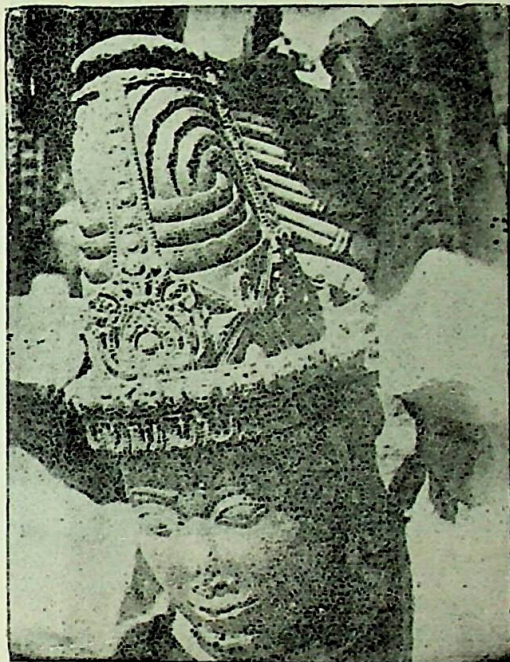
ప్రప్రళయమున నీమర్త్యలోకమున పుటాప్రజా సర్గమునకుఁ జెందిన 'ధూతము'లను నొక జాతివారు నివసించుచుండిరి. ఈధూతములు, పురాణములలో నుదాహరింపఁబడిన ఋక్షు, వానర, ధూత, పితౄ, సర్ప ప్రముఖజాతు లెల్లను మనుష్యజాతిలోనివేగాని జంతు జాతిలోనివి కావు. ఋక్షరాజును జాంబవంతుఁడు లేన కుమార్తెను శ్రీకృష్ణునకిచ్చి వివాహముచేయుటయందును, నాగకన్యకయగు నులాపిని అర్జునుఁడు వివాహమాడుట యందును నింతకంటె వేఱర్థ ముండఁ జోదు. (సశే.)

నై జాము రాజ్యములో చరిత్రాత్మకమగు కట్ట

డములలో నెల్ల తప్పక చూడవలసినది ఓరుగల్లు దుర్గము. సుమారు వేయిసంవత్సరాలనాటి ఆంగ్రుల దుర్గమైనను, ఇప్పటికిని శిథిలావస్థయందున్న గోడలు, దేవాలయములు, రాజసహాయలు, బావులు, దుర్గపు తలుపులు మున్నగునవి చూచిన దాని పూర్వోన్నత్యము మనసనకు తట్టక మానదు. ఎంత కఠినవ్యాసయందైనను దానిప్రస్తుతావస్థ చూచినపుడు కన్నీరురాలిక మానదు.

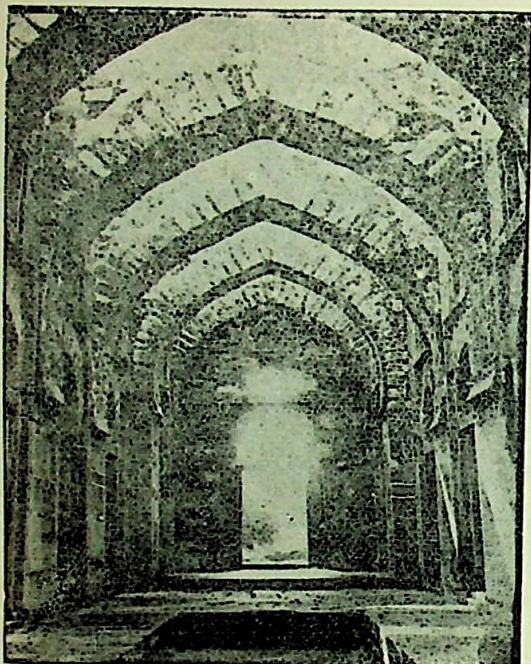
వంగల్లు రైలుప్రేమనుసుండి యీదుర్గ మొకమైలు దూరమన నున్నది. ప్రేమనుసుండి దుర్గపు మట్టిగోడ కాన వచ్చును. దానిచుట్టును సుమా రేబది అడుగులదొత్తు గలిగి భూమికి పైభాగమున నిరుపదియడుగుల వెడల్పుగల యొక మట్టిగోడ ఎలయాకారముగ నున్నది. దానిలోనికి తాతి తో గట్టిన ద్వారముగూడా పోవలయును. అది కూడ ఇప్పుడు శిథిలావస్థయందే యున్నది. దానిలోపల నిప్పటికిని పల్లెలు గలవు. లోపలనున్న దారివెంట సుమారు రెండుఘంటాంగులు నడచిన పిమ్మట తాతిగోడ యొకటి కానవచ్చును. ఓరుగల్లుదుర్గమునకు మొదట తాతిగోడ కట్టడమును, దానిచుట్టును ఎత్తయిన మట్టిగోడ కట్టడమును కలవు. ఈ తాతికట్టడమయొక్క ద్వారము నల్ల తాతిమీద చెక్కిన విగ్రహములచే నలంకరింపబడి యున్నది. అది శత్రువు చొర శత్రుముగాని ద్వారమై యుండవచ్చునని తోచును. అది శిథిలావస్థయందున్నను, అందలి శిల్పనైపుణ్యము జూచిన దేవశిల్పిలు తప్ప నితరులెవ్వ రట్టి చెక్కడపు పనులు చేయజాలరని చెప్పవచ్చును. మునుజులే వానిని చెక్కినను వారిని దేవతలగానే భావింపవలసి యుండును.

లోపలి తాతికట్టడము కాకతీయవంశజుడగు మొదటి ప్రతాపరుద్రుడు ఓరుగల్లు తనరాజధానిగ చేసికొని

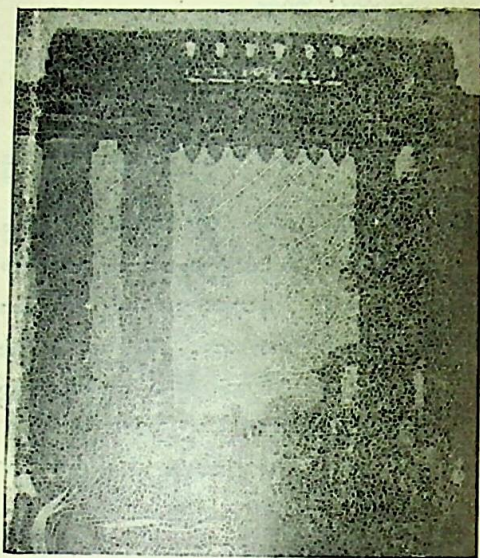

౧. ప్రతాపరుద్రుని శిలావిగ్రహము

పరిపాలించుచుండిన కాలమందు కట్టించెనని తెలియుచున్నది. ఈ తాతిగోడ దాటినతోడనే పెద్దతాళ్లతో కట్టబడిన రాజసహాయలు దృఢోపరమగును. ఒక్కొక్కతాయి సుమారు పది అడుగుల పొడవును, నాలుగడుగుల మెడల్పును, చూడడుగుల దొత్తును గలిగియున్నది. ఇంత పెద్దతాళ్లను ఆకాలములో సేవిధముగ నెత్తగల్గినదియు చెప్పలేము. కాని ఆకాలములో ప్రసిద్ధములైన “యింజ నీరింగు” పనులు చేయగల సమర్థులుండిరని చెప్పగలము. ఇప్పుడు వైకృష్ణులు లేనిగోడలును, కమానులును (arches) మాత్రమే నిలిచియున్నవి. ఒకతాతిమీద మరియొకటి పేర్చినటుల కాన నగును గాని నున్నముతో అరికించి నటుల గానరాదు. శత్రువునకు నాశనముచేయ శత్రుముగాని తాళ్లుమాత్రమే నిలిచియున్నవి. ఆమహులలోని

౧. (a) మహాలలోని కమానులు

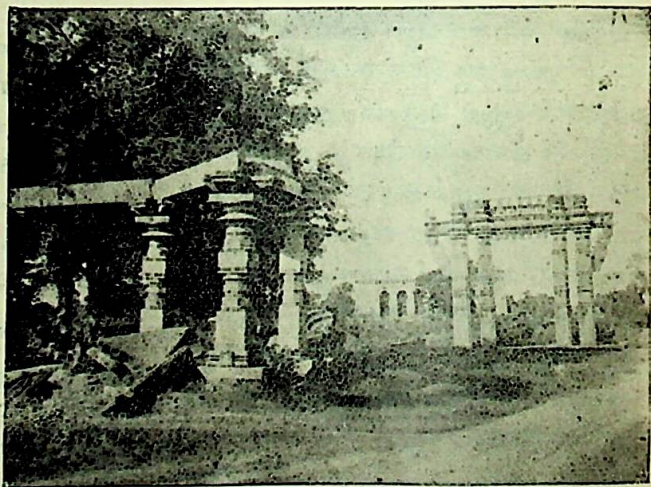

౧. (b) దుర్గములోని ద్వారబంధము

ఇరునది అడుగులును నుండును. వాటిమీద చెక్కియున్న నగిషీపనులు నర్తింప మనతరము కాదు. ప్రతిద్వారబంధము మీద అంపమైర రెండు హంసలు కానవచ్చును.

‘అర్చిల’ యొక్క యెత్తును, వెడల్పును జూచిన ఆశ్చర్యము గలుగకమానదు. దాని సమీపముననే నీళ్లుపోయుటకై ఒకేతాతిలో చెక్కిన చతురపు గోళములు చాల గాననగును. ఒక్కొక్క గోళము సుమారు ఎనిమిదడుగులపొడవు, ఎనిమిదడుగుల వెడల్పు, ఆరడుగులయెత్తును గలిగియున్నవి. అంత బలవై నగోళములను ఒకచోటనుండి మఱియొకచోటునకు నెట్లుకొనిపోయినదియు జెప్పలేము.

దర్బారు హాలుండిన స్థలము తెలుపుటకో యన్నట్లు దానిచుట్టును ఉన్న నాలుగు పెద్ద తాతిద్వారములు తప్ప మరేమియు కానరావు. ఒక్కొక్క తాతిద్వారబంధముయొక్కయెత్తు సుమారు ముప్పది అడుగులును, వెడల్పు

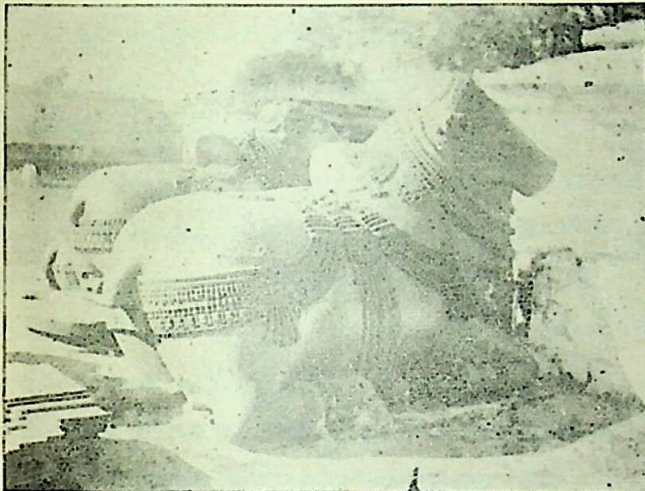
౨. దుర్గములోని మహాలు, శిల్పమండితిమగుద్వారబంధము

దుర్గములోపల ననేక దేవాలయములు ఉండెను. ప్రస్తుతకాలములో కొన్ని భూమికింద పూర్తిగా గప్పబడియున్నవి. మఱికొన్ని సగము మాత్రమే గాడిదలకు, పాములకు, గబ్బిలములకు నివాసస్థానములై యున్నవి. ఒక్కదేవాలయము మాత్రమే యిప్పుడు మంచి స్థితియందున్నది. అందు రెండు పెద్దనందులున్నవి. ఒక

అందు రెండు బావులు కలసియున్నవి. వానిని సవలి నూతు లని పిలిచెదరు. అందు ఒకటి యెప్పుడును ఎండి యుండును. రెండవదానిలో చాల నీరుండును. అదే విధముగ “అక్కా చెల్లెండ్ర” నూతు లని పిలువబడుచున్న రెండు నూతులు కలవు. వానియందు ఎప్పుడును నీళ్లు ఉండును. “కాగితాల నూయి” అని పిలువబడు నూయి

మరియొకటి కలదు. ఈ పేర్లెల్ల నచ్చెనో తెలియదు. వాని గోడలు మాత్రము చాల ప్రమాదకరముగ నున్నవి.

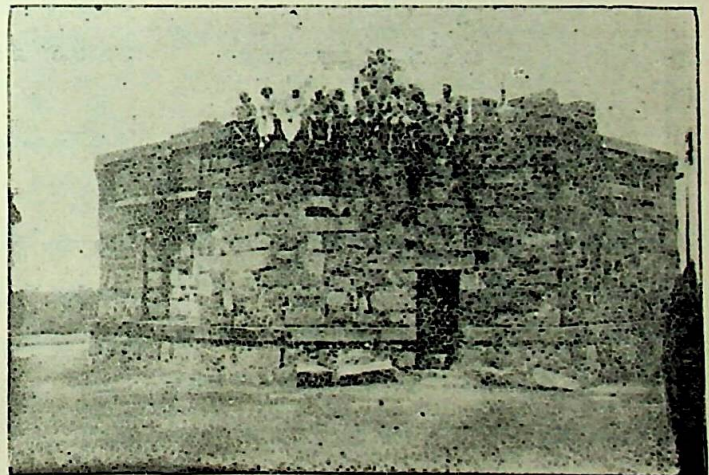
దుర్గమధ్యమున ఒక నున్నని పెద్ద శిల కలదు. అది ఒకే తాతికొండ. అది సుమారు మూడువందల అడుగుల యెత్తుండును. ఈ శిలపట్టియే ఏక శిలానగర మను నర్థము గల ఓరుగల్లుని పేరు వచ్చినది. దానిపై కెక్కలకు మెట్టులున్నవి. దానిపై నొక చిన్నకొలను కలదు. ఆశిలపై నొక దేవాలయమును, సిపాయిలు నిలుచుండుటకు ఒక యెత్తయిన గదియు కట్టబడియున్నవి. దేవాలయము శిథిలమై యున్నది. కాని పారాగదిమాత్రము గట్టిగనున్నది. అందు

3. దుర్గములోని శివాలయమునందలి నందులు

దానిమీద తాతితో కొట్టిన, కంచు మీద కొట్టినప్పటి ధ్వని వివచయ్యును. ఈ దేవాలయముకూడ భూమిలో నణగియే యున్నది. వందలకొలది సంవత్సరములు గడచిన పిమ్మట మట్టి వానిని తన పొట్టులో పెట్టుకొనుటలో నాశ్చర్యము లేదు.

దుర్గములో పెక్కు బావులు కలవు. అందు పెద్దతాళ్లతో కట్టబడియున్నవి. ఇప్పటికి దుర్గములోని గ్రామస్థులు వానిని సేవ్యమునకును, త్రాగుటకును ఉపయోగించుచున్నారు. అందు కొన్ని యెప్పుడును ఎండిపోకుండుటయే కాక వాటిలోని నీటిలోతు కనుగొన శక్యముగాకుండకూడ నున్నవి. ఈ బావులగురించి అనేకకథలు కలవు.

౪. దుర్గమునందలి ఏకశిలపయినున్న సిపాయిల పారాగది

మీద నిలుచున్నయెడల నలుప్రక్కల మూడుమైళ్లవర
కన్నియు గానవచ్చును. ఈ శిలక్రిందనే ఒక చెటు
వున్నది. అది త్రాగుట కుపయోగించదుగాని యేకాల
మందును ఎండను.

ఈ దుర్గమునుండి హనుమకొండదగ్గర కొండపై
నున్న పద్మాక్షి దేవాలయమునకు భూమిలోనుండి
సారంగము కలదని చెప్పుదురు.

పద్మము నిశ్చయో

దివాకిర్ల వెంకటాచార్యుని గారు

ఓ నిశాకాంత! పూర్వకాలాననెక్కు
డీర్ష్యచే దంపతుల కేరి కెడము నీవు
గలుగఁజేసినదానవో కమలభవుఁడు
పక్ష దినచంద్ర భోగమే వ్రాసిపెట్టె
నీకు;

నికనైన దుర్బుద్ధి పోకయుండె.

అరుణకరములు సర్వదిగంతములకు
ఝరుగులిడ మద్రతి వినోద పరవశుఁడయి
లీల నూఁగెడు మన్నాఘ మింగి నన్ను
విరహ వారాన్నిధిని ముంచి వేసినావు.

అనుభవించక తప్పనే అఘఫలమును
వచ్చుజన్మమునందైన బ్రహ్మనిన్ను
నున్నభోగము సగమును సున్నఁజేసి

భర్త్య విశ్లేష దుఃఖసంబాధితాంగ
శాలినిగఁ జేయకుండునే? సత్యమూర్తి.

* * *

ఖలులు మిత్రులు జారతస్కరులు నీకు
విరహాదుఃఖ ప్రదాయిని వరయ నీదు
ఆస్యదర్శన మాత్రాన సఖిలపాప
ములకు నెలవౌదు రిల జను బ్దలఁచి చూడ.

అందుచేత నె కాఁబోలు నబ్జపీఠి
నిదురవోవఁగ సృష్టించె నిశలయందు.

* * *

ఇంత కధికము నన్ను నీ వేమి చేయఁ
గలవు?

నీయాపు రేపు భాస్కరుఁడు మాపు
వఱకె, నే నిట్లు విరహార్తిఁ బడి వగచుట
నిరపరాధులకష్టముల్ నిశ్చలములె?

భారతవిజ్ఞాన కళాశాల క్రమధాటి వెంకటగిరిగారు, బి ఏ., యమ్. యన్. సి. (Hon.)

భారతవిజ్ఞాన కళాశాల J. N. తాతా (Jamsetjee Nusserwanjee Tata) గారి దాతృత్వమువలన స్థాపించబడెను. 1896 సంవత్సరమున దేశీయ పారిశ్రామికాభివృద్ధికొరకై తాతాగారు ఒక నవీనపరిశ్రమ కళాశాలను స్థాపించుటకు పూనిరి. ఈ కార్యార్థముకొరకు 30 లక్షలు విలువగల ఆస్తిని తనయెఱుకతో ఇతరుల స్వాధీనమున బెట్టి, ఇందునిమిత్తము ఇంగ్లాండు దేశములోను, మన హిందూదేశములోను ఉండు ముఖ్యులగువారి అభిప్రాయము కనుగొని ఈ భారతవిజ్ఞాన కళాశాల నిర్మాణ విచారణ సంఘమును బొంబాయి నర్యకళాశాలయొక్క వైస్ ఛాన్సలర్ (Vice-Chancellor) గారి అధ్యక్షతక్రంద నిర్మాణించి, కార్యక్రమ ప్రకటనమును తయారుచేసిరి. 1898 సం॥ డిసెంబరు 31-వ తేదీని, లార్డు కర్జన్ దొరవారివద్దకు పంపిరి. ఆ మరుసంవత్సరమున వారియొక్క 'స్కీము'కు ఇండియా గవర్నమెంటువారు అనుమతి యిచ్చిరి.

1900-1901 సంవత్సరమున తాతాగారు నిర్మాణించిన కమిటీ యుద్దేశమును అనుసరించి, సర్ విలియం రామ్సే (Sir William Ramsay) అను ఒక ఆంగ్లేయ శాస్త్రకోవిదుడు ఈ 'స్కీము'ను పరిశోధించి, దాని మంచిచెడ్డలను, కార్యక్రమమును

ఇండియా గవర్నమెంటువారికి తెలియపరచుటకు మనదేశమునకు వచ్చిరి. ఇంతలో మైసూరు గవర్నమెంటువారు కూడ సర్ శేషాద్రిఅయ్యర్ దివాన్ గారి ద్వారా 371 ఎకరములు విస్తీర్ణముగల స్థలమును, 5 లక్షల రూపాయలు పథమును ప్రారంభఖర్చులకు గాను ఇచ్చెదమని వాగ్దత్తము చేసిరి. స్వల్ప కాలములోనే మైసూరు గవర్నమెంటువారు ప్రతి సంవత్సరము 30,000 రూపాయల ప్రకారము 10 సంవత్సరములవరకు ఇచ్చెదమనియు, అటుపిమ్మట 50,000 ఇచ్చెదమనియు 'కమిటీ'కి తెలియచేసిరి. ఇండియా గవర్నమెంటువారు కూడ సంవత్సరమునకు 1,50,000 రూపాయలు 'గ్రాంటు' ఇచ్చుకుట సమ్మతించి తాతాగారి కోరికప్రకారము ఒకవిజ్ఞాన కళాశాలను ముఖ్యముగా రసాయన శాస్త్రములో నవీనపరిశ్రమ (research) కొరకై స్థాపించవలెనని తీర్మానించిరి. ఇంతలో తాతాగారు 1904 సం॥ 'మే' నెల 19 వ తేదీని గతించిరి. ఆయన చనిపోయినను సర్ డి. జె. తాతా, సర్ ఆర్. జె. తాతాగార్లు తమ తండ్రియొక్క కోరికను నెరవేర్చవలెనని ఇండియా గవర్నమెంటువారికి తెలియ చేసిరి.

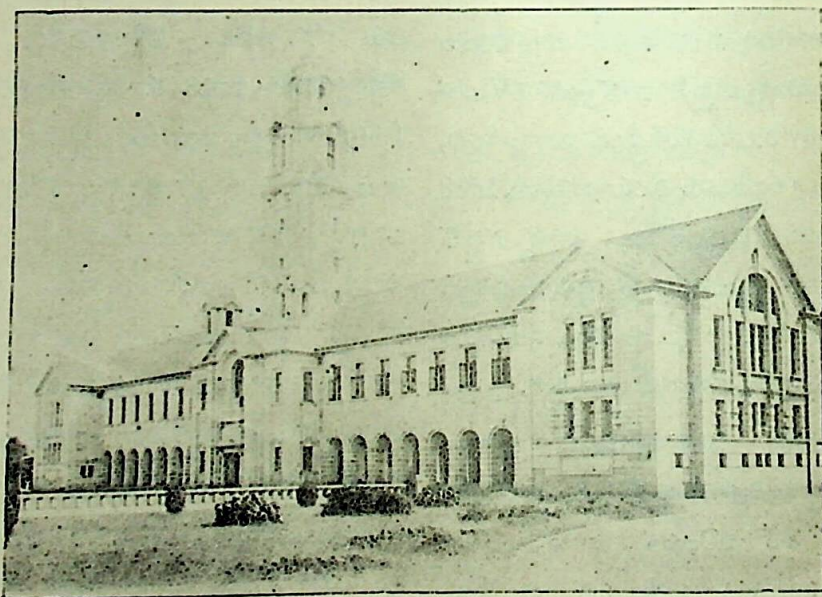
ఇండియా గవర్నమెంటువారు ఆగస్టు నెల 1906 సంవత్సరమున (Dr. Morris

W. Travers, F.R.S.) Dr. M. W. ట్రావర్స్ అను ఒక విజ్ఞాన కారునిని 'డైరెక్టరు'గా నుండుటకు పిలిపించిరి. ట్రావర్స్ గారు ఆ నవంబరు నెలలో ఇండియా దేశమునకు వచ్చి ఇండియా గవర్నమెంటు, మైసూరు గవర్నమెంటు, డి. జె. తాతా గారు, ఆర్. టి. తాతా గారు-వీరితో ఆలోచించి, ఆ 'స్కీము' ఆచరణ క్రమమును ఏర్పాటు చేసిరి.

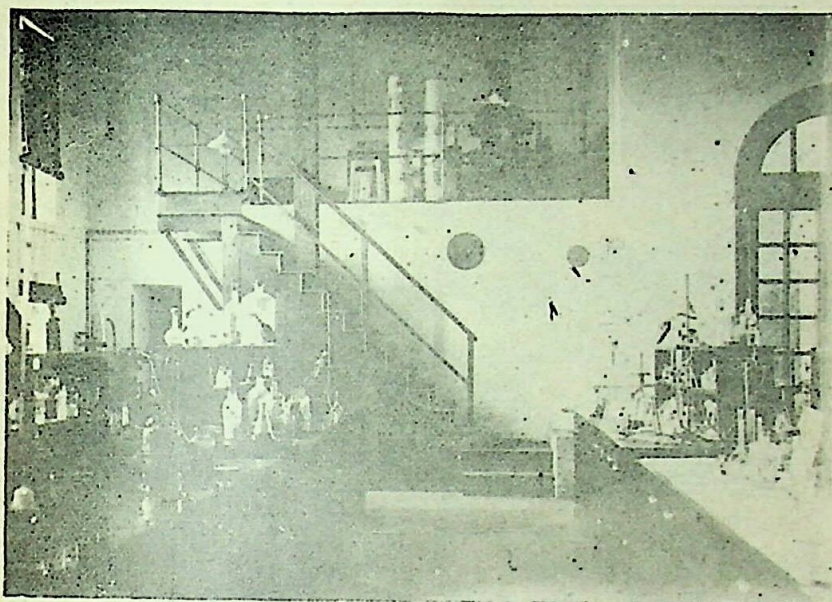
ఈ కళాశాలయొక్క కార్యక్రమమును నడిపించుటకుగాను ఒక 'కౌన్సిల్' (Council) ను ఏర్పాటు చేసిరి. 1909 సంవత్సరమున 'కౌన్సిల్' కట్టడములు కట్టుటకును, అందులో

కావలసిన ఉపకరణములను, సన్నాహములను సమకూర్చుటకును ఉత్తరువు నిచ్చిరి.

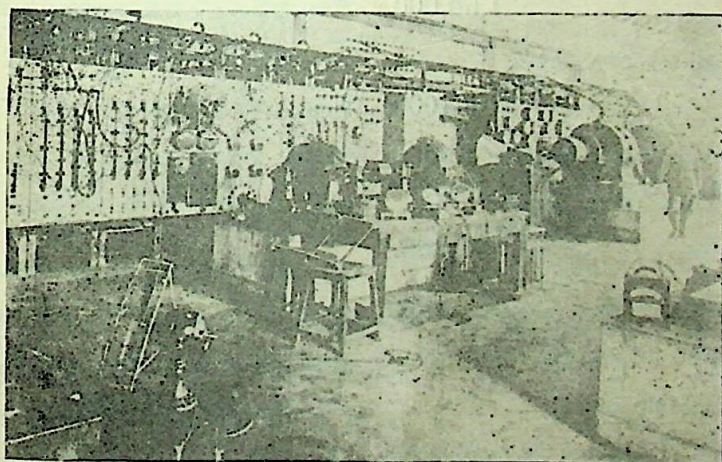
1911 వ సంవత్సరమున జూలై నెలలో వేరువేరు డిపార్ట్ మెంటులు ఏర్పాటు చేయబడెను. 1921 వ సంవత్సరమున జీవ రసాయనమున (Bio-Chemistry) నవీన పరిశ్రమముకొఱకు ఒక డిపార్ట్ మెంటు స్థాపింపబడెను. కొన్ని సంవత్సరములయిన పిమ్మట ఎలెక్ట్రో టెక్నాలజీ (Electro-Technology) డిపార్ట్ మెంటు కూడ స్థాపింపబడెను. ఈ కళాశాల ముఖ్యముగా దేశీయపారిశ్రామికాభివృద్ధికి సంబంధించిన ప్రజోపయోగవిజ్ఞానములయందు నవీన పరిశ్రమములకై స్థాపింపబడ్డది.

చిత్రము ౧:—ఇందులో డైరెక్టరుగారి ఆఫీసు, కౌన్సిల్ ఛేంబరు (Council Chamber), సూక్ష్మ జీవ శాస్త్ర నవీనపరిశ్రమశాల ఉన్నవి.

చిత్రము ౨:—సూక్ష్మ జీవశాస్త్ర నవీన పరిశ్రమశాల (Bacteriological Laboratory)

చిత్రము 3:—ఎలెక్ట్రో టెక్నాలజీ డిపార్ట్ మెంటు (Electro-Technology Department)

చిత్రము ర:—తాతాగారి స్మారక చిహ్న ప్రతిమ

ఈ భారతవిజ్ఞానకళాశాలయొక్క రాబడి సాలుకు 4,30,000 రూ. ఇందులో:

J. N. తాతాగారు ఒసగునది సంవత్సరము నకు 2,15,000

ఇండియా గవర్నమెంటువారు ఇచ్చు నది 1,50,000

మైసూరు గవర్నమెంటువారు ఇచ్చు నది 50,000

నైజామ్ గవర్నమెంటువారు ఒసగునది 10,000

మదరాసు గవర్నమెంటువారు ఇచ్చు నది 5,000.

ఈకళాశాల స్థాపించిన పిమ్మట అనేక ప్రజోపకారకములైన పరిశ్రమములు గావింప బడెను. అందులో ముఖ్యమైనవి:—

1. చందనపు చెక్కనుండి తైలము తీయువిధము కనిపెట్టబడెను. ఈ పరిశోధన

మును అనుసరించి యీ తైలమును తీయుటకు మైసూరు గవర్నమెంటువారు రెండు యంత్రములను స్థాపించిరి.

2. పెయింటు (paint) తయారుచేయుటకు కావలసిన వైట్ లెడ్ (white lead) ను చేయువిధము కనిపెట్టబడినది. మైసూరు గవర్నమెంటువారు ఈ వైట్ లెడ్ ను తయారు చేయుటకు ఒక ఫాక్టరీ స్థాపించిరి. ఈ ఫాక్టరీ యందు సంవత్సరమునకు 200 టన్నులు వైట్ లెడ్ తయారు అగుచున్నది.

3. సబ్బును తయారుచేయు విధమును కూడ ఇచ్చట పరిశోధించిరి. మైసూరు గవర్నమెంటువారు బెంగుళూరునందు సబ్బుచేయుట కొక 'ఫాక్టరీ'ని స్థాపించిరి. ఈ ఫాక్టరీయందు ఇప్పుడు మంచి నాణ్యమైన సబ్బులను తయారుచేయుచున్నారు.

4. పెన్సిల్స్ (pencils) చేయు విధానమును ఈ కళాశాలయందు కనిపెట్టిరి. మదరాసునం దొక 'ఫాక్టరీ' స్థాపింపబడెను.

ఈ ఫాక్టరీలన్నియు స్థాపించుట యీ కళాశాలయందు కేవలము బద్ధికుశలతతో చేసిన పరిశ్రమ ఫలమేకదా.

ఇది కాక మన దేశమునందు దొరకు పెట్టుస్వను పరిశుద్ధపరిచు మార్గములను బాగు పఱచిరి. చింతపండునుండి తార్ తారిక్ (tartaric acid) అను ద్రావకమును తీయువిధము పరిశోధింపబడెను. ఇట్లే యెన్ని యోవిధముల ఇక్కడ ప్రజోపయోగ విజ్ఞానములయందు నవీనపరిశ్రమములను గావించుచున్నారు.

పై చెప్పినవే కాక జీవరసాయనమునందు అనేకవిధములైన పరిశ్రమములను సాధించుచున్నారు. మదరాసు గవర్న మెంటువారి

కోరికను అనుసరించి, తోళ్లు పదునుచేయు స్థలమందు పారవేసిన తోళ్ల చెత్తనుండి 'గ్లూ' (glue) అను ఒకవిధమైన బంకను తీయువిధమును విమర్శన చేసిరి. నాగజెముడుయొక్క లక్షణమును, దానియొక్క ఉపయోగములును విశదముగా పరిశోధింపబడెను. ఇది గాక లక్కను కృషి చేయువిధమును, లక్కపురుగుల పరిశోధనమును, సర్దరసము, రంగులు చేయు విధము—మైసూరు గవర్న మెంటువారి కోరికను అనుసరించి, పై చెప్పినవన్నియు విశదముగా పరిశోధించుచున్నారు.

చందనపుచెట్టుకు ఒకవిధమైన రోగము (Spike disease) తఱచుగా వచ్చుచుండును. ఆరోగముయొక్క లక్షణములు, దానిని పోగొట్టు మార్గములును తెలిసికొనుటకై పరిశోధనలు కావింపబడుచున్నవి.

భారతి స చిత్ర మా స పత్రిక

సంవత్సర చందా	రు. 6 0
అర్ధసంవత్సర చందా	3 0
విడిపత్రిక	0 10
విడిపత్రికల నుచితముగ బంపుటకు	
వీలు లేదు. మాదిరిపత్రికలు వలయువారు	
తపాలు బిళ్లలు పంపవలెను.	

ప్రకటనలు

ఒక నెలకు సాధారణపుట	1-కి రు. 25 0
సాధారణపుట	$\frac{1}{2}$ -కి 15 0
సాధారణపుట	$\frac{1}{4}$ -కి 8 0
కంట్రాక్టుపుచ్చుకొనిన నెల	1-కి 20 0
" "	$\frac{1}{2}$ -కి 13 0
" "	$\frac{1}{4}$ -కి 7 0
వ్యాసముల మధ్యపుట	1-కి 30 0

'భారతి' కార్యాలయము, నెం. 7, తంబు శెట్టిపేథి, మదరాసు.

చిత్రకళ

శ్రీ సుధీర రంజన ఖస్తగిర్ గారు

భారతీయ శిల్పమున తలయెత్తిన నూత్న వ్యవస్థను కళాభిరతులగు యువకులు ఉత్సాహముతో క్రొత్తపద్ధతుల నలవడికొని యుపాసించుచున్నారు. ఈ విషయమై ఈనడుమ శాంతినికేతనము శ్రద్ధ వహించి యువకులచే ప్రశస్తముగ పనిచేయించుచున్నది.

నికేతనమునకు చెందిన శ్రీ సుధీరరంజన ఖస్తగిర్ గారు చేసిన మట్టిబొమ్మల ఛాయాచిత్రములు కొన్ని ఈ సంచికయందు ముద్రితములై యున్నవి. సహజకళాభిరుచిగల శ్రీ ఖస్తగిర్ గారు తరుణము తప్పకుండ శాంతినికేతనమున కళాభ్యసనము ప్రారంభించిరి. అచట చేరిన కొఁ దినాల్ల కే చిత్రలేఖనమునను, ప్రతిమారచనయందును వారిచేయి తిరిగినది. వీరి రచనలు ఒక ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వముతో అలరారుచు, భారతీయజీవనస్వారస్యమును ప్రతిబింబించుచుండును. వీరి 'Mother' ('తల్లి') అను ప్రతిమ పటిష్ఠమైనకల్పన; మౌలికత్వముతో నొప్పుచున్నది. స్త్రీముఖభాగము కోమలమగు అనురాగముద్రతో చాల సుందరముగ నున్నది.

ఇట్టిదే 'Offering' ('అర్పణము') కూడను. సున్నితమగు స్వరూపస్వభావములతో

నిది దివ్యముగ నున్నది. ఈ రెండు రచనములందును వస్తువిన్యాసము ప్రాచీన ఇటలీ శిల్పాచార్యుల ప్రోద్బలము కనబడినను భావనలంతయు భారతీయమై మౌలికముగ నున్నది.

'Winter' ('చలికాలము') అను ప్రతిమమునలమ్మ కుంఠియొద్ద కూర్చుండినట్లున్నది. ఇది చలికాలపు రాత్రిపూటను చక్కగ తలపునకు తెచ్చుచున్నది. ఫలనశిల్పవ్యవస్థ ప్రోద్బలము దీనియందు కానవచ్చునని చెప్పవీలులేదు సరికదా, సాహసికమైన మనసునకు నాటునట్టి వీర సొంతమగు శైలి యొకటి గోచరించు పొంకమైన కల్పనయిది.

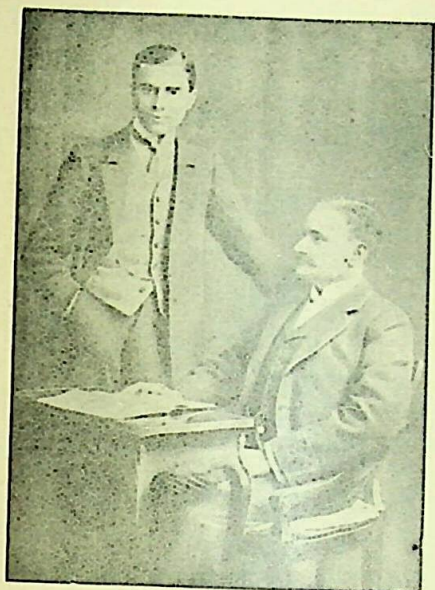
రవీంద్రుని శిరః ప్రతిమ ఆయన పోలికనే కాక రసాత్మతను, తీవిని సాధించి వెలయుచున్నది.

'సాంతాలుని' శిరఃప్రతిమ వీరు తమ సేవకుని శరీరీలించి వ్రాసినది. కూర్పులో చొరవ కన్పడును.

శ్రీ ఖస్తగిర్ గారు రెండేండ్లనుండి ఈసని సాగించుచున్నారు. దక్షిణ భారతశిల్పము పరిశీలించుటకై వీరు యాత్ర బయలుదేరినారు.

వి. ఆర్. చిత్ర.

శ్రీ పండిత జనహర్ లాలుగారి ఛాయచిత్ర సందయము

౭. తండ్రి, కుమారుడు: లండనులో

౮. బ్యారిష్టరు-౧౯౧౨ సం.

౯. నూతన దంపతులు

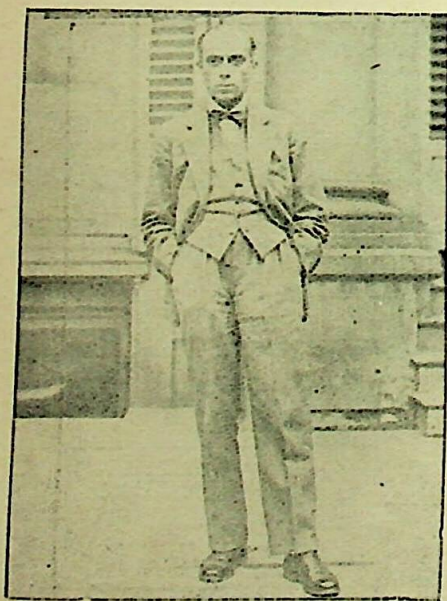
౧౦. ఆరు మగలు, పిల్ల-౧౯౧౮ సం.

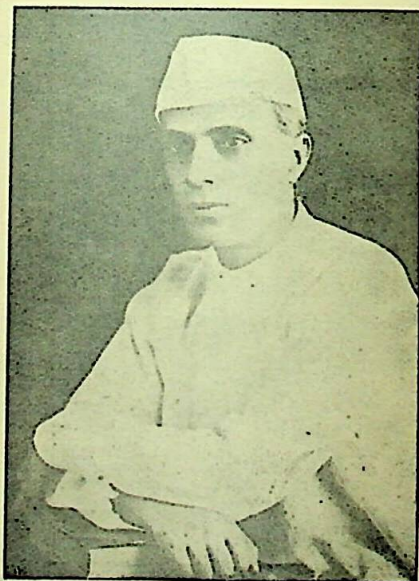
౧౧. అసహాయవాది

౧౨. జైలులో (రెండవమారు)

౧౩. బ్రహ్మిల్లు కాంగ్రెసునందు-౧౯౨౭

౧౪. ౧౯౨౮ వ సంవత్సరమున

మద్యపానమునకు సంబంధించిన నైతికసమస్య దాని ఆర్థికసమస్యకన్న ప్రధానమైనను, రెండవ సమస్యయే మొదటి దానికన్న ఎక్కువ శ్రద్ధ వాకర్షించి నైతికసమస్యను గట్టిచెచిననుట నిజము. న్యక్తికిగాని, సంఘమునకుగాని మద్యపానములన గలుగు ఆర్థికమున నష్టమేదియు లేకున్నను, అది మెదడు కొకవిషయ, భిన్నభిన్నములగు నిగ్రహ శక్తులతోగూడిన మానవసంఘములో, ఎట్టి ధనవ్యయముగాని లేక, గాలివిధమున, జీరకలభించినను సరే, ఈవిషయవ్యాప్తిని మానవుడు, నిర్విరోధముగ విడువజాలడు. ఐనను, ఆర్థికసమస్యయే ప్రధానముగగల పాశ్చాత్యసభ్యత, ఆర్థిక దృష్టితోడనే మద్యపానమును ఖండించి, ఆర్థికశాసన దియొక చెడుగని నిర్ణయించుట సహజమే; దానిచే గలుగు ఆర్థికవివాదము మేదాని చెడుగునకు సంపూర్ణమును నిదర్శనముగ నుడుట మంచిదే. దానికగు ధనవ్యయమును బట్టియే కాక, అసలు మద్యపానమే యొకదురాచారముగ, భారతదేశమునను, ప్రాచ్యప్రపంచమునను ఎంతకాలమునుండియో నిర్ణయింపబడుచున్నది. మద్య పదార్థములన్నియు పాప ధూయిష్టములనియు, అపరిశుద్ధములనియు ప్రజలనైతిక ధార్మికాభిప్రాయములు వానిని నిరసించి యున్నవి. ప్రాతయభిప్రాయములు ఆతిశ్రుముగ శిథిలమై పోవుచున్న కాలమునగూడ ఈమద్య నిషేధాశయము భారతదేశమున కన యాన్నత్యము నిల్పుకొన్నది.

న్యక్తిసంబంధమైన నైతికనిర్ణయమునుబట్టికాక, జాతిధర్మము అలవాటు అనే కారణములనుబట్టియే ఆయాజాతులలోనివ్యక్తులు మద్యపానమును బహిష్కరించుచున్నను, ఈనిషేధమునకు ఆధారము ఆయాజాతులయొక్క తెగలయొక్క నైతికజ్ఞానమే, పురాతన

ధర్మకర్తల నిర్ణయమే యైయున్నది. సర్వాంగీకారమును బొంది, స్థిరీకృతమైన ఒకానొక విస్తృతమును నైతికనిర్ణయమునకు సంబంధించిన సహజమైన స్వయంప్రకటనమే యిది. కావున, యూరప్ దేశముల ఆర్థికసభ్యతను స్వీకరింపని-ఎన్నడును దానిని సంపూర్ణముగ స్వీకరింపను నియమన మాళింతుకొందము-యనదేశములో మద్యపానము యొక్క నైతికవిభాగమే బలవత్తరమైనది; మన ప్రచారములో రూపాయలకు, అణాలకు పైసలకు మనమెక్కువకాలమును స్థలమును వినియోగింతుమేని, దానికి కారణము ఆర్థికసమస్యయే యొక్కన ముఖ్యమైనదనుట కాదు. రెండవది (నైతికసమస్య) విస్తృతముగుటచే, దానిని ప్రజలు తిమింతుట తామే చక్క-బెట్టుకొనగలరనుటయే ఆకారణము.

త్రాగుడుకు సంబంధించిన ఆర్థికసమస్య, పాశ్చాత్యదేశములలోకన్న, నియమితమున తన కార్యరంగమున, మనదేశములో ఎక్కువగ హానికరమునుచున్నది. మనదేశపు దారిద్ర్యము విపరీతముగుటచే, నీయసంధి వినుసరించియే, పాశ్చాత్యదేశములలోకన్న, నీదురాచారము, మనదేశమున మరింత యొక్కువ ప్రచారము గలిగియున్నది. ఈత్రాగుడు వివాదములకై, ఇంగ్లాండుదేశము ఏటేట 300 మిలియన్ల పానును ఖర్చుపెట్టుచు నిశ్చయించుకొనవచ్చును. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రమున, మరల వెనుకకుతిరిగి, మూడు బిలియన్ల డాలర్లను వ్యయపరచుటకు నిశ్చయించుకొనవచ్చును. కాని భారతదేశములో, ఏడాదికి తిలకింపింటికి ఏబదిరూపాయల యాదాయమైనలేని వనము, వ్యవసాయము చేసికొని చాలభాగము వ్యవసాయదారులకు మాత్రమే యుపయోగపడు వస్తువులను మాత్రము తయారుచేసికొని తీవ్ర

* కడదిన డిసెంబరు నెల 28 వ లేదీనాడు లాహోరునగరమున మద్యనిషేధసభ సమావేశమైనప్పుడు, అధ్యక్షులగు రాజగోపాలాచార్యులు గారు రొసంగిన యుపన్యాసమున కిది యుపాసనము.

ములను గడపు మనము మనసంసారములకు సంబంధించిన ఖర్చులలోగాని సంఘముంతకును సంబంధించిన ఆహారపదార్థములలోగాని మద్యపదార్థములకు తోచిచి భరింపజాలము. తత్క్షణమే జనించు శ్రుబలమయిన ఆర్థిక పరిణామమునకు సంబంధించి సంతవరకు, దుష్టమగు మద్యాభివృద్ధికి గొనిపోవు ఒక్కొక్కమెట్టు గూడ పాశ్చాత్య దేశములలో కన్న మనదేశములో నెక్కువ హానికరమగును. ఒక్కమాటలో నిదియంతయు స్పష్టపరచ వచ్చును. గ్రేట్ బ్రిటను దేశములో తలకొక్కింటికి పౌ. 6. పి. 9. పె 10. లు (త్రాగుడుఖర్చు) సగటు ఆదాయములో ఎనిమిదవవంతు మాత్రమే యగుచున్నది. ఇదిపోను, ఇంకను ఏడాదికి రు. 650 లు తక్కిన ఖర్చులకై మిగులుచున్నది కాని త్రాగుడుకై రోజుకు నాలుగణాలను ఖర్చుపరచినచో దానికై ఒక భారతీయ కుటుంబముయొక్క ఆదాయములో సగము ఖర్చగుచున్నదన్నమాట, ఆరోగ్యకరమైన దీనితయు గడపవలెనన్న, అధమపక్షము తప్పనిసరిగ ఎంతకావలసి యుండునో, దానికన్న తక్కువయే యింక మిగులుచున్నదన్నమాట. ఆర్థికపీఠికలు భయంకరములగు నిట్టి పరిణామములకు వచ్చినవన్నచో, మనము మితిమీరితి మనియే దాని యర్థము. ఆర్థికపరిణామము అధమమగు నీతిమౌనతనముగ మారుచున్నదనియే దీనిభావము.

తుదకు మనము సారాయిని నల్ల మందును, హానికరములగు ఇతర మద్యపదార్థములను, నిషేధించియే తీరవలయుననుట అందరును ఒప్పుకొన్న సంగతియే. ఈనిషేధము ఇప్పుడా, మరికొంతకాలము సాగిని మీదటనా? అనునదియే యింక మిగిలిన ప్రశ్న. వేచియున్నచో లాభమేమైన కదా? ఎప్పుడో కంటే ఇప్పుడే మంచిదని నానమ్మకము, కాలము గడచిపోయిన కార్యము మరింత కష్టసాధ్యమై పోవును. సంవత్సరములు గడచినకొలది నిదురభ్యాసములు మరింత వేరునాటుకొనిపోయి వ్యాపించుట తప్పదు. ఎక్కువ ధనసంపద యేమియు లేక, ఇంచుమించుగ న్యవసాయమే ప్రధానాధారముగ గల మదరాసునంటి రాష్ట్రమునకు జెందిన లెక్కలను తీసికొనుడు. ఒక్కయేడాదిలో లేక రెండేండ్లలో మద్య

పానము సాంద్యగలిగిన యభివృద్ధిని జూచును. 1928-29 సం॥ లో ఖర్చయిన బీరు-సారాయి (Beer) 1927-28 సం॥ లో కంటే నూటికి ముప్పదివంతుల చొప్పున ఎక్కువైనది. 26-27 సం॥ లో కంటే 41 వంతుల చొప్పున నెక్కువయినది. 1928-29 సం॥ లో ఖర్చయిన నాలుగు మద్యములు వెనుకటి సంవత్సరములో కంటే నూటికి 11 వంతుల చొప్పున పెరిగినది. దినుమతియైన సారాయి ములు (విదేశములనుండి) 1926-27 సం॥ లో కంటే నూటికి 20 వంతుల చొప్పున వృద్ధిబొందినది. ఈపద్ధతిని ఏండ్ల కేండ్లే దొర్లి పోనిచ్చినచో, భవిష్యత్తులో మనమీ దురాచారము నెక్కువైన గలుగుదుమా?

కాలము గడచిపోయిన కొలది పరిష్కారమునకు పీలులేకుండ ఆర్థికమయిన క్లిష్టత్వముగూడ మరింత గట్టి పడిపోవుచుండును. ముప్పది యేండ్ల కుమునుపు, హిందూ దేశములోని పెద్దరాష్ట్రములలో గూడ ఈవ్యాపారము వలన వచ్చు ఆదాయము ఒకకోటి రూపాయలకు మించి యుండ లేదు; కాని నేడు మదరాసురాష్ట్రములో నీయాదాయము ఆరుకోట్లకు దగ్గరబడినది. బొంబాయిలో నాలుగు కోట్లవరకున్నది. పంజాబులోను, మధ్యరాష్ట్రములలోను, బెంగాలులోను ప్రధానమైన ఆదాయపు మొత్తములో, నీయాదాయము నాల్గవవంతునను; బొంబాయిలో మూడవవంతు; మదరాసులో ఇంకొకన్న కొంచె మెక్కువ. బీహారులో నీత్రాగుడురాబడి ఆసలు ఆదాయములో నించుమించుగ సగమున్నది. పోలీస్‌తో సహా, మొత్తము ఈ పరిపాలనశాఖ కంతకు గావలసిన న్యాయము బొంబాయిలో ఎక్కువైన ఆదాయము (వస్తువులపై పన్ను)నకు సరిపోవును. మదరాసులో నది సాధారణ పరిపాలనమునకు పోలీసు న్యాయశాఖలకు గావలసిన న్యాయముతో తులతూగును. అన్ని రాష్ట్రములనుండును అది విద్యాశాఖ న్యాయమునకు రెండింతలన్న నెక్కువయినది. ప్రభుత్వమున ప్రతిశాఖలోను ఖర్చు ఎక్కువై పోవుచున్నది. రాబడి సాధనములు అభివృద్ధిలో నున్నట్లు కనబడదు. కావున, ఆర్థికదృష్టిని బట్టి ఇంకొక అనుకూలమగు తరుణము ఇకముం చెప్పదు లభింపజోదు, అంతేకాక, అది మరింతకష్టసాధ్యమగుటయు నీ

యము. ఆదాయమును బట్టి వ్యయమును ఎక్కువచేయవలయుననియే సాధారణముగ నభిప్రాయమై యున్నది. వ్యయము నెక్కువగ నపేక్షించు బలీయములగు సంబంధములు సృష్టింపబడును. ఇవి మరి వెనుకకు మరలనీయక ప్రబలమైన యాశంకములుగ నేర్పడిపోవును.

త్రాగుడువల్ల వచ్చురాబడి, నిజముగ, నసలొకరాబడియేకాదు; దూబరా ఖర్చుచుండి యేరుకొన్న బాపతు. కొంచెము మన ఆలోచనశక్తిని ధైర్యమును ప్రోగు చేసికొని, జీవిత్యమును వివరి ఆచలచారజై చినచో, మన మిదూబరా ఖర్చును నిరోధింపగలము. ప్రభుత్వధనాగారములోనికి బోవుదానికి విరుద్ధము సామ్యమున యిండ్ల నిల్పుకొనగలము. ఆర్థికసామర్థ్యము విషయమునను నైతికాభివృద్ధి విషయమునను దేశముగోని పనినాండ్ల, కిట్లు చేసినచో, కావలసినంత మిగులును. నేరములను నిరోధించుటలోను శిక్షించుటలోను తగులచున్న ఖర్చులో ఎంతయో తగిపోవును. ఈ లాభము మిగులు, ఇదియంతయు, దేశీకరపాదు; ప్రభుత్వమునకు కావలసిన ధనమును మరల, వైఫల్యతో సహా, సమకూర్చును. ఇదియంతయు ఆమెరికాలో ప్రత్యక్షమైన అనుభవమువల్ల తెలియబడినదియు, నిష్పక్షపాతులైన సమర్థుల అర్థకాస్త్రచేత తలచే నంశకరింపబడినదియు.

కాని వ్యవహారము సాగించుటకు కావలసిన ఖర్చు సంగతియేమి? ఇదియొక పెద్ద వాదముగ, నిషేధముల ప్రచునాన ఇప్పుడైనను, స్వేచ్ఛ వ్యాపారమునకుగాని మద్యములను తియ్యారచేయుటకుగాని స్వేచ్ఛలేదనియు, అల్పవిషయములలో గూడ ఎన్నియో విషయములను నిషేధములు ఆలోచింపబడుచున్నవియు జ్ఞాపకముచుకొనరు. నిషిద్ధవిస్తువుల నిర్మాణమును, వ్యయమును, ప్రతి అల్పవిషయముననుగూడ పరీక్షించుటకు నేడు మనకు ప్రతి రాష్ట్రమునను 20 మొదలగు 50 లక్షల రూపాయలవరకు వ్యయమునకు కారణమునచున్న ప్రభుత్వకాని యొకటికలదు. నేటియీ ఆస్తిరములైన లైసెన్స్ నియమములకన్న, విజయము, నిషేధమునచుట్టో పెట్టుటకే ఖర్చు తక్కువగును. దొంగతనములను, దోపిడీలను, గుత్తెక్కి లైసెన్సు సంపాదించు

చినద్రోపిడిగాండ్లు నిర్ణయించు కాలనియముమునకు, పద్యకులకులోబడియుండు నియమములతోను, దోపిడిపంపకములతోను గూడిన కార్యవిధానము నేరమును పూర్తిగ నిషేధించి, నిరోధించు కార్య విధానముకన్న చాకపద్ధతియగునా? సంపూర్ణ నిషేధము మొదలుమొదలు యెక్కువ వ్యయకరమే యగునని భావించెము. ఐనను, అది మన వెనుకటి నేరముయొక్క విలువ. కట్టుదిట్టముగ నమలు పరచినచో కార్యము సులభమగుననియు, మామూలు పోలీసుశాఖకు ఖర్చులో నొక భాగముగ మాత్రమే యీ ఖర్చు మారుననియు విశ్వసించి నై విలువను మనము చెల్లించి తీరవలయును. దీనిని గూర్చి, ఇంక నే విషయము ఇబ్బంది పెట్టని నూతనయుగ మొకటి స్పృశిగాంచును అల్లరి కల్పింపవలయునని త్రాగుడు-ప్రచారకులు ప్రయత్నములను కొనసాగించినచో, నిషేధము ఆమెరికాలో జరిమానాలవల్లను, శిక్షలవల్లను తనకయిన ఖర్చుకన్న యెక్కుగ నే ఆదాయమును సమకూర్చినది. భగ్నము చేయవలయునను యత్నములు సాగుచున్నంతవరకు జరిమానాలు, శిక్షలు ఎక్కువగ నే యుండును; ఇవి తగ్గిపోయిన నిషేధము సు సాధ్యమైపోవును.

ఆమెరికా తొందరపడి నిషేధము నవలంబించినది. ఇప్పుడు మరల పశ్చాత్తాపపడుచున్నది. అందుచేత మన మాసారపాటు చేయకూడదు అనిచెప్పువారు కొందరుగలరు. ఆమెరికాకు నిషేధమునవలంబించుటకు చాలకాలము పట్టినది, అందుచేత మనము గూడ చాలకాల మట్లే గడపవలయును అని కొందరందరు. ఈ రెండు తెగలవారును సారవశుచున్నార. మొదటివాడు సిద్ధాంతములో తప్పు; రెండవవాడు నిర్ణయములో తప్పు. ఆమెరికా తొందరపడి నిషేధము నవలంబించినది. జాతీయ నిషేధము (National prohibition) యందుకు గొనినప్పుటకు 66 ఏండ్లుపట్టినవి. మొత్తం ప్రభుత్వము 1881 లో నిషేధము నవలంబించెను, నార్త్ డకోటా 1889 సం॥ లో నవలంబించినది. ఇట్లే క్రమముగ 1893 సం॥ లో ఇంకొక ఆరు ప్రభుత్వములు నిషేధము నవలంబించినవి. 1913 సం॥ లో 9 ప్రభుత్వములు సంపూర్ణ నిషేధము గలిగి

యొందినవి; 39 రాష్ట్రములు కొంతవరకు నిషేధము గలిగియుండినవి. 1920 సం॥కు, అనగా, జాతీయనిషేధము అమలు జరుగుటకు, పూర్వము 38 రాష్ట్రములు తమంతట పూర్తి నిషేధము నవలంబించినవి. ఇంకొక 15 రాష్ట్రములు చాలభాగము నిషేధము గలిగియుండినవి. మొత్తము అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల వైశాల్యములో నూటికి 85 భాగములు — ఈ 85 భాగములలోను మొత్తము జనసంఖ్యలో మూడింట రెండు వంతుల ప్రజలు నివసించుచున్నాకు — 18 వ సవరణ అంగీకరింపబడిన నాటికి నిషేధము గలిగియుండెను. 18 వ సవరణ అమెరికా కాంగ్రెసువారిచే నామోదింపబడి 1917 సం॥ న వానియొక మోదమునకై 48 రాష్ట్రములకు పంపబడినవి. 1919 సం॥లో వాల్ డైడ్ ఆక్ట్ అనబడు నిర్బంధనిషేధ శాసనమును (Prohibition Enforcement Act) కాంగ్రెస్ ఆమోదించినది. అధ్యక్షుని అనంగీకారము (Veto) వచ్చిన తరువాత ప్రతినిధి సభయు సెనేట్ సభయు, రెండును, అధికసంఖ్యాకముగ దాని నామోదించినవి. 15 నెలలలోపుగ 45 రాష్ట్రములు సవరణ నామోదించినవి. 46 వది 1922 సం॥లో నామోదించెను. రెండు ప్రభుత్వములు మాత్రమే దాని సంగీకరింపలేదు. వెమకటి 17 సవరణలో నేదీయదు.

రాష్ట్రముల సంఖ్యను బట్టికాని, శాసనసభలలోని వోట్ల సంఖ్యను బట్టికాని ఇంతగొప్ప యామోదము సంపాదించియుండలేదు.

అంతేకాక, హార్బర్ట్ హూవర్ 444 వోట్లతో అధ్యక్షపదవి కన్ను కొనబడెను; వ్యతిరేకములైన వోట్లు 102 మాత్రమే. అతడు నిషేధపక్షమువాడు. గవర్నర్ స్పీతో మొదలగు వ్యతిరేక పక్షమువారు దానినే ప్రధానమన్యగదీసికొని తమ పోటీపాగించిరి. దీనిబట్టి, తాత్కాలికమైన విపరీతపరిత్రతా వేశముతోగాని దురభిమానముతోగాని, అమెరికా నిషేధము నవలంబింపలేదనుట స్పష్టమగుచున్నది. ఇంకేమి?

ఒక దేశము సత్త్యమును గ్రహించుటకు ఏన్నో యేండ్లు, పౌరసాక్షి, చీకటిలో తిరుగవలసివచ్చినవన్నీ, సంతమాత్రమున తక్కినదేశములు గూడ అందుకై అన్ని యేండ్లకాలము చీకటిలో గడపవలయునని యొక్క నూతనము. మానవ సంఘమునందు సత్త్యదీపము వ్యక్తి నుండి వ్యక్తికి, జాతి నుండి జాతికి క్రమముగ సంక్రమించుచుండును. ఇతరులు ముగించిన చోటనే మనమారంభించుము. ఇదియే మానవసంఘముయొక్క అభివృద్ధికి మార్గము; ఇట్లే ఒక జాతికి మరొక జాతి తోడ్పడుట. కళ్లు

* అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల రాజ్యాంగవిధానముయొక్క 18 వ సవరణ మధ్యనిషేధమునకు సంబంధించిన. 1917 సం. నీ అమెరికా కాంగ్రెసుసభ-ఇదియే అమెరికాపరిపాలన వ్యవహారములను నిర్వహించును. — ఈ సవరణ నామోదించినది. 1919 సం. జనవరిలో నది వివిధ రాష్ట్రములచేతను అంగీకరింపబడి 1920 సం. జనవరి నె.లో అమలుకు వచ్చినది. సవరణ యిది.

1 వ భాగము — ఈ శాసనము అంగీకారమును (ఆయా రాష్ట్రములయొక్క) పొంది ఒక సంవత్సరము గడచినది మొదలుగ త్రాగుడుకోసము అమెరికాలో మద్యములును తయారుచేయుటగాని అమ్ముటగాని ఒక ప్రాంతము నుండి మరొక ప్రాంతమునకు పంపుటకాని అమెరికాకు వానిని దిగుమతి చేయుచుకొనుట గాని అమెరికానుండి వానిని ఎగుమతిచేయుటగాని ఇందుమూలమున నిషేధింపబడుచున్నది.

2 వ భాగము — అనుమతముగ శాసనపద్ధతిని ఈ శాసనభాగము నమలుపరచుటకు కాంగ్రెసుకును; ఆయా రాష్ట్రములకును సమానములగు సాధికారము లుండును.

3 వ భాగము — రాజ్యాంగవిధానములోని నియమముననుసరించి కాంగ్రెసు దీనిని పానివాని యామోదమునకై పంపిన ఏడేండ్లకలోపుగ, ఆయా రాష్ట్రముల శాసనసభలచే రాజ్యాంగవిధానమున కొక సవరణగ సంగీకరింపబడిన నేతప్ప యా శాసనభాగము అమలులోనికి రావలదు.

[ప్ర. రం.]

శాస్త్రములు, ప్రభుత్వము - అన్నిటికి నిది యొక్కటి యేదారి.

క్రమక్రమముగ దుకాణములను తగ్గించుటచే క్రమ క్రమముగ నీ దురాచారమును మాన్పదమునంతటి ఆర్థ ములేనిమాట మరియొక్కటిలేదు, సలహాసంఘము వారియ భిప్రాయములు అక్కడ నొక దుకాణము ఇక్కడనొక దుకాణము ఎత్తి వేయుటను నూచించుచున్నట్లు ఎత్తెని జాఖివారి నివేదికలలో తెలియజేయబడుచుండును 1904 సం॥లో 90,000 క్లలు దుకాణములుండినవి. భారతదారులకు ఏరవ్వంత నష్టమును గలుగజేయకయే పై సంఖ్య చల్లగ 45,000కు తగ్గింపబడినది. దుకాణముల సంఖ్య సగము తగ్గిపోగా త్రాగుద్రురాబడి నాలుగింతలు పెరుగుట దీని ఫలితమైనది. ఎత్తెనిజు సలహాసంఘము వారి సలహాలు మామూలుగ ఇరుగు పొరుగుల ఆస్తిపై ఆధారపడియుండు శాంతికాము లగు ప్రజలకై చేయబడు నవికాని, సంస్కరణకార్య క్రమముతో వానికి సంబంధ మేమియులేదు. నిజమునకు, త్రాగుబోతు అలవాటుల కును క్రమక్రమముగ దుకాణములను తగ్గించుటకును సంబంధములేదు; మొదటిదాని నడక వేరు, రెండవదాని నడకవేరు. కాని ప్రభుత్వమువారిని మన వివిషయమున విమర్శించు నవ్వును, దురదృష్టవశమున, వా రొకేయభిప్రాయమునకు లోబడియున్నారని జ్ఞాపకముంచుకొనవలయును. వారిగృప్తి దెల్లప్పుడును దొంగతనముగ నస్తువును తయారుచేయువానిపై నుండును. ఇట్టి నేరగాండ్రులేరని యెవ్వరును చెప్పుటలేదు. కాని వారితో పోటీచేసి మనము పరిపాలనను సాగింపజాలము. వారిని, తక్కిన నేరగాండ్రువలెనే, శిక్షించి యాగద్రొక్కుట యొక్కటే యేళన పనియై యుండవలయును. వ్యాపారపద్ధతిని, చౌక అమ్మకములనుబట్టి, మనము వారి నోడింపజాలము. కాని ప్రభుత్వమువారుచేయు జూచుచున్న పని యిదియే. ప్రతి రాష్ట్రమునందును పరిపాలనశాఖ నివేదికలధర తెక్కున చేయుటనుగూర్చి, దుకాణములను తగ్గించుటనుగూర్చి అమ్మకమున కేర్పడిన కాలనియమములను గూర్చి మొర పెట్టుకొనుచుండును. 'అయ్యో, మన వ్యాపారమంతయు పడిపోవుచున్నది. దొంగ ఆదా

యమునంతను కా జేయుచున్నాడు!" అనియే ప్రతి ఎత్తెనిజు కమిషనరు పాడేపాట. అసలులోపము ధైర్యహీనత. నేరగాండ్రు చక్కబరచుటకు దగిన ఆత్మ విశ్వాసము లేకుండినచో, వారికి లై సెన్సులిచ్చి వారితో పోటీచేసి వారికంటె లాను తక్కువధరల కమ్మనలయునని నూచించినచో, ఏ ప్రభుత్వముగాని యెలుబడి సాగించుటకు తగదు.

కొన్నియేండ్లకు మునుపు లాను స్వీకరించిన సంస్కరణ విధానమును కొనసాగించుటకు బొంబాయి ప్రభుత్వము తిరస్కరించినది. ఆర్థికపరిస్థితులు చక్కబడువరకు, 1902 సం॥పు 'మితి' పద్ధతికే యవలంబింపవలసి యుండుననియు, అంతకన్న సగకు వాడకమును తగ్గించుటకు ప్రభుత్వమువారంగీకరింపరనియు, మంత్రి కాసనసభలో ప్రకటించెను. ఇట్లునుటకు గల కారణములను మేముంగీకరింపము. ప్రభుత్వ వ్యాపారములోనున్న కాపట్యమును స్పష్టపరిచి సభ్యులపంచమయొక్క నిరసనకు పాల్పరచుటకు ఈమంత్రిగారి మాటలకన్న మంచి సాధనము మరియొక్కటి యుండదు. రవ్వంత పరిశీంచి చూచినచో ఈమితి కర్ణములేదని తెలియగలదు. మితి న్యక్తికికాదు, దేశమునకంతకును. డబ్బుగలవాడు ఎంత ధైర్యం కొనవచ్చును. వాడుకదారుపై నిదితప్ప మరియొక నిగ్గుంధమేదియు లేదు. ఈవిధముగ జిల్లా మొత్తమునకు ఏర్పరుపబడిన మితి యంతయునిచూచిన ఆదియు మామూలువాడుక కంటె యెక్కువయే. కడచిన ఆరేండ్లలోను ఈమితి అసలు వాడుకకంటె 25 లక్షల పూన్లగాలను ఎక్కువగానే యుండెను. ప్రభుత్వము చిల్లర అమ్మకమును పూర్తిగ స్వాధీనపరచుకొని, న్యక్తి విూదను పెస్తువు పరిమాణమువిూదను బలియచుగు నిర్బంధ మేదైన నుంచి ననే తప్ప ఈ మితియనునది ఆర్థములేనిమాట. ఎత్తెనిజు ఉద్యోగుల దృష్టి మారంతవరకు ఏప్రయత్నమును కొనసాగదు. నిషేధమునది లోపలనుండి రావలసినదే కాని పైనుండి రావలసినది కాదని ఎత్తెనిజు డిపార్టుమెంటు వారి ప్రియసిద్ధాంతము. ఏదైన దురాచారమును మానవలయునను కోరిక లోనుండి రావలసినదే, బయటనుండి కాదు. నిజమే. ఒకటిబుద్ధిని పాడుకొనుటను మానవలయు

ననుటయు ఈనియమమునకు లోబడియుండవలసినదే. జ్ఞానము వ్యాపింపజేసిననే బలవంతమును బహిష్కారము సాధ్యమగును. ఇంతమాత్రమున దీనినిబట్టి యిలావుగ ప్రజలయొదుట మనమెన్ని యాకర్షణములైన నెంత నచ్చునని తలపరాదు. బహిష్కారము లోనుండియే కాని పైనుండి రావలసినదికాదను సిద్ధాంతముతో ప్రభుత్వము వారు స్వతంత్రులు రహస్యవ్యాపారమును సాగనిచ్చెదరా? జ్ఞానవ్యాపినిబట్టియే విచక్షణశక్తినిబట్టియే పూర్తిగ బాగుపడుట సంభవించును. కాని మనము ఈ కష్టమును అవతలివైపునుండి కూడ, అనగా 'బాహ్య బహిష్కారము' వలనగూడ, తగ్గింపవలసి యుండును. నిషేధకాసనములను మనము కోరుచున్నచో, పూర్తిగ వానిమీదనే యాధారపడవలయునని కాదు; మన ప్రచారము, మన సంస్కరణము, తృప్తికరముగ వృద్ధిబొందునట్లు అవి మనకు తోడుపడవలయు ననియే. ఎవరైన రోగగ్రస్తులైనప్పుడు వారికిని వారినికాచుకొని యుండు వారికినిగూడ మనము ఆహారనియమమునుగూర్చి బోధింతుమా, కాని 'నిషేధము లోపలినుండి పుట్టవలసినదే' యనిచెప్పుచు, మనమే, ఆకపెట్టి వారి మనఃస్థైర్యమును పరీక్షించుటకుగాను, అపకృత్యపదార్థములను వారియొదుట నుంచము. మానవునకు జూదము మొదలగు దురాచారములపై మనసుంచుట సహజము. ఎన్నియో దోషదారులను గలిగియుండి మానవు డేదో యొకవిధమున జూదమును తగిలియేయుండును. అన్ని జూదములను మాన్పుట దుస్సాధ్యమని మన మెరుగుము. 'ఆంతరిక బహిష్కారమే' జూదమునాపుటకు దారి. కాని మన ప్రభుత్వమువారి త్రాగుడు వర్తకమును ఆంత మొదించుటకు గావించునాందోళనముగూడ పైపెద్దతినేయున్నది. తమతమ ఆర్థికనైతిక లాభములను జాగ్రత్తపరచుకొనవలసినదని మనము ప్రజలకు బోధింప వచ్చును. కాని 'పాత' అన్నట్లు "ఎవ్వరును, తమసోదరులలో నెవ్వరిని, అందరికంటె బలహీనులనైననుసరే, పడద్రోయునట్టి యాటంకములను గాని అవకాశములను గాని కల్పింపకుండురుగాక"

మొన్న మొన్ననే మనరాసు ఎక్స్‌జెడిపాట్ల మెంటు అధికారి నాతో గలిసి కొన్ని పల్లెటూళ్లకు వచ్చెను. అక్కడవతనికి విలక్షణ మగు దృశ్యమొకటి కన్పించినది, దుకాణములవద్ద మూగిన త్రాగుబోతులు గూడ దుకాణములను మూయవలయునని ఆయన నడిగిరి. 'మరి యింక దుకాణము నెక్కడ పెట్టుదము' అని ఆయన ప్రశ్నించెను. "ఎక్కడో, దూరముగ, హేమ నడిది రాలేనట్లు, పదిపైళ్ల దూరమున" అని వారు సమాధాన మిచ్చిరి. మనదేశమువలె నిషేధమునకు సిద్ధముగనున్న మరీ యొక దేశము లేదనట నిస్సంశయము. సుమారు నూరేండ్ల నుండియు, నీదురాచారము బాగుగ వ్యాపించి సిగరెపదునట్లు ప్రభుత్వమువారు ప్రయత్నములను సాగించుచు వచ్చిరి. ఇంతయైనను, 1919 సం॥ నాటి ఆమోకాక న్నను, 'నేటిగ్రేట్ బ్రిటనుకన్నను గూడ మనము సంపూర్ణ నిషేధమున కెక్కువగ తగియున్నాము. ఉదాహరణముగ, బెంగాల్ రాష్ట్రమును గొనుడు. ఇది గ్రేట్ బ్రిటను కన్న పెద్దది. మొత్తముమీద నిచ్చట నూగ్గరికి 3 గాలన్ల మద్యము ఖర్చునచున్నది. ఇంగ్లండ్ దేశములో 117 గాలన్లు. దీనినిబట్టి త్రాగుడులేని వారి సంఖ్యను పోల్చి చూచిన, బెంగాల్‌లో 150 గునున్నచో ఇంగ్లండు లో ఒక్కరుండురు. ఐనను ప్రభుత్వమువారు సంపూర్ణ నిషేధము బ్రకటింపరు; ఎక్కువ అనుకూలమున తరణమునకై కాచియుండురు; ఈలోపుగ వైసంఖ్యను (150 ను) తగ్గించుటకు సాధ్యమైనంతవరకు ప్రయత్నించెదరు. రవ్వంతి యవకాశమునైన నొసంగక యీ ప్రభుత్వముతో మనము పోరాడవలయును. విజయము మనది.

గతవత్సరము డిసెంబరునెలలో కలకత్తానగరమున సమావేశమైన అఖిలపక్షముచూసభవారు భారతదేశపు రాజ్యాంగవిధానములో, సంపూర్ణమును వద్యనిషేధము, వైద్యపారిశ్రామికకార్యములకు తప్ప, ఒక ప్రధాన సిద్ధాంతముగ నుండవలయునని తీరుమానించిరి. ఆరోగ్య భివృద్ధికై నైతికాభివృద్ధికై, తగు విద్యాప్రబోధము గలిగియుండుట యెట్లో, ఈ దుర్వ్యాపారమునండి రక్షింపబడుట గూడ అట్లే పాఠల హక్కు యున్నది.

నిషేధమనగా, విదేశముల దిగుమతుల సంతమొందించి కార్యనిర్ధానమును సమన్వయపరచుకొనుటయు; సైనిక దిగ్విజయతో సహా, అన్ని శాఖలయందును ఖర్చు తగ్గించుటయు గూడనగును. అందుచే దానిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వముల శాసనముక్రింద పరిపాలనముక్రింద నుంచుటకు వీలులేదు. మాంచేగ్రామసంస్కరణములలోని విభజన సిద్ధాంతమును అవలంబించినచో నిషేధము అసాధ్యమై పోవును.

పాపితి ఆరాజనకముగ నున్నది. ఉద్యమమును ద్వంస మొనర్చు వ్యాధి ప్రతిఘటనము కాదు, నిర్బంధ నిము గాదు, ఉపేక్ష. ఈ ఉపేక్షను మనము దాటి నాము. ఈ సమస్యపై నింత విశాలము, హృదయపూర్వకమునను ధ్యాన యింకెటుముం దెప్పడును పుట్టలేదు. పత్రికలలో ననుకటికన్న చాల ఎక్కువగ నిషేధమునకు సాన మొసంగబడుచున్నది. అన్ని చైత్రులనుండియు నీసమస్యను చర్చించిన యువ న్యాయకులు ఇంతకుముందు తక్కువగ నుండిరి. ఇంతవరకు ఉపేక్షచూపించి యుండిన రాజ్యాంగవేత్తలు ఇప్పుడు దీనిని తమ కార్యక్రమములో

ప్రధానభాగముగ దీసికొనుచున్నారు. నిషేధమునకు వ్యతిరేకాభిప్రాయము హిందూదేశములో నెన్నడు నుండలేదు; ని యీ విషయమున నిర్మాణాత్మకముగు సమాలోచన చాల ఎక్కువగ గన్పించుటయే యిప్పటి విశేషము. నిషేధము నచ్చచ్చున్నదని ప్రతియొక్కఁడును తలంపును. జనసామాన్యము, హృదయపూర్వకముగ దృఢముగ నిషేధమున కనుకూలమై యుండి, నాయకులకు సాయపడుటకు సిద్ధముగ నుండుటే కాక, తనకు తానే నాయకత్వము వహించుటకుగూడ తగిన శక్తిగలిగి యున్నది. ఇది నిషేధమును నిశ్చయపరచు చున్నది.

ప్రపంచపరిస్థితులు గూడ మన కనుకూలముగ నున్నవి. అమెరికా తన సంస్కరణముతో తృప్తిపొంది యూరపుండదు. ప్రపంచము దంతెటును ఈ శక్తులు నెదిరించి పోరాడి తీరవలయును. సభ్యప్రపంచమంతయు త్రాగుడుకు వ్యతిరేకముగ నున్నది. ఈ పితాచమును పారద్రోలుటకు భగవంతుడు మనకు శక్తినిసంగు గాక.

[అనువాదకుడు : ప్ర. రంగాచార్యులు.]

భారతీయ మహిళామండలి

మిస్. వేదాంతాచారి గారు పి. ఏ. ప్రభుత్వమునా రీతిను కర్నూలు ను నివసించి ప్రభుత్వమునా నియమించిరి.

వాక్యావళి

1. మరణమునకంటె భయంకరమగు జీవితము ననుభవించుటయే నిజమగు ధీరత్వము. (సర్. టి. బ్రౌని)
2. అపజయమున్న భయపడుటయే అపజయము నకు కారణము. (షేక్స్పియర్)
3. ఎవ్వరును ఎల్లప్పుడు బుద్ధిహీనులుగా నుండరు. కాని ఎల్లరును అప్పుడప్పుడు బుద్ధిహీను లగు చుండుదురు. (యంగ్)
4. నేత్రానందము తుల్యభంగురము. శారీరక నేత్రము అత్మకు నేత్రము కాదు. (శాండ్)
5. ద్వేషించుటకంటె ప్రేమించుట మనుజుస్వభావము. (హాథార్క్)
6. సానుభూతి, జయ మానవులందరను ఒక్కరి కొకరిని బంధువులనుగా నొనర్చుచున్నవి. అందరి శరీరములలోను ఎర్రగనె ప్రవహించెడు రక్తమునకు గాని, అందరి కండ్లనుండి ఉప్పుగ నొలుకు కన్నీటికి గాని పులభేదము లేదు కదా! (ఆర్నాల్డు)
7. ఈ గోజు నిన్నటి దినము కాదు. మనము దినదినమును మార్చుచెందుచున్నాము. మనము చేయు పనులు, తలచెడు తలపులు సౌఖ్యదాయకములుగ నుండ

వలె నన్నచో నవి మారుచుండవలయును. మార్పు మొనరి కష్టముగ దోపవచ్చును. కాని ఇది అర్థవశాతము. (కార్లైలు)

8. మానవజీవితము ఒక ప్రచురణము మాత్రమే ప్రకటింపబడిన గ్రంథము.

9. ప్రేమించి ప్రేమింపబడకుండుట విచారకరము. కాని ప్రేమింప లేకుండుట మరియు విచారకరము. (మేటర్లింక్)

10. ప్రపంచమునం దెచ్చుటనైనను అనువదించి చెప్ప నక్కరలేని భాష గాన మొక్కటిమాత్రమే. "గానభాష" యందు ఒక అత్మ మరొక అత్మతో సంభాషించును. (ఫ్రాన్స్)

11. ఆచారమునంటి నిరంకుశమైనది మరొకటి లేదు. దానిని అతిక్రమింప లేనిచోట స్వేచ్ఛ యుండును. (బోల్)

12. నిజమగు విద్య "ఒ, న, మ"ల నుండి ప్రారంభించదు. తిల్లి కంటిచూపుతోను, తండ్రి తల యూపుతోను, సోదరి కర స్పర్శముతోను విద్య యున యించుచుండును. (సాలా)

వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణమూర్తి

ప్రాత-క్రొత్త

ప్రాత-మానవుని ప్రధానగమ్యము ఈశ్వర సం కీర్తనమే.

క్రొత్త-మానవుని ప్రధాన గమ్యము వ్యక్తిగతము, జాతిగతము తాను వర్ధిల్లుటయే.

ప్రాత-మానవుడు స్వతసిస్థిధముగ నీచుడు, బూడి నలోని పురుగు.

క్రొత్త-మానవుడు స్వతసిస్థిధముగ మంచివాడు, అనంతమైన అవకాశములు గలవాడు.

ప్రాత-మానవుడు ఈశ్వరేష్ఠుడు తలయొగ్గవలయును.

క్రొత్త-మానవుడు అన్యాయమునకును, ఆర్థికీని ఎదురాడక తలయొగ్గరాదు; మఱియు తత్కారణముల తొలగింప యత్నింప వలయును.

ప్రాత-సత్యము ఒక్క-మతమునందే కలదు.

క్రొత్త-అన్ని మతములందును, వెలుపటను గూడ సత్యము లున్నవి.

ప్రాత-జగత్తును, మానవుని ఈశ్వరుడు సృష్టించి నాడు.

క్రొత్త-జగత్తు, మానవుడు పరిణామఫలములు.

ప్రాత-పాపము, ముక్తి, ప్రాయశ్చిత్తము, ప్రార్థన, యజనము-ఈభావములు ముఖ్యములు.

క్రొత్త-మతమున ఈ భావములు అముఖ్యములు.

ప్రాత-ముక్తి మానవునికి బాహ్యమునుండిలభించును.

క్రొత్త-అభివృద్ధి అంతరమునుండివచ్చును-మానవుడు గాని, ఈశ్వరుడుగాని వేటొక మానవుని 'రక్షింప'జాలడు.

ప్రాత-నరకము పాపులు శాశ్వతముగ యాత నపడు నెలవు.

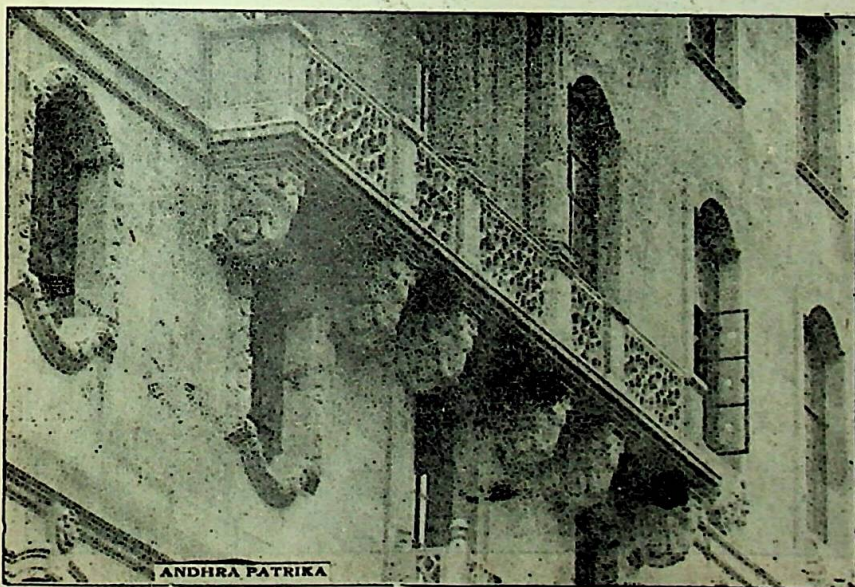
క్రొత్త-ధర్మశ్రీనామము భంగించుటవలన గలుగు స్వాభావిక మిగు ఘటమే ఆర్థి.

ప్రాత-స్వర్గము సత్పురుషులు నిర్యాణానంత రము పోవు తావు.

క్రొత్త-ధర్మాచరణమే ఒకానొకత్పై నిడును.

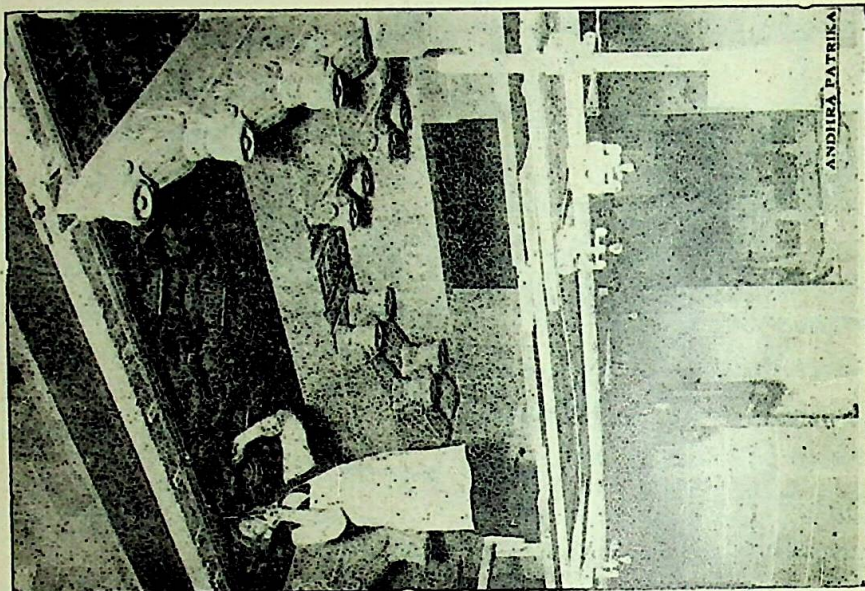
“ది వర్డ్స్ యూత్.”

లండన్ నగరమున భారత కార్యాలయ నూతనభవన చిత్రములు 3

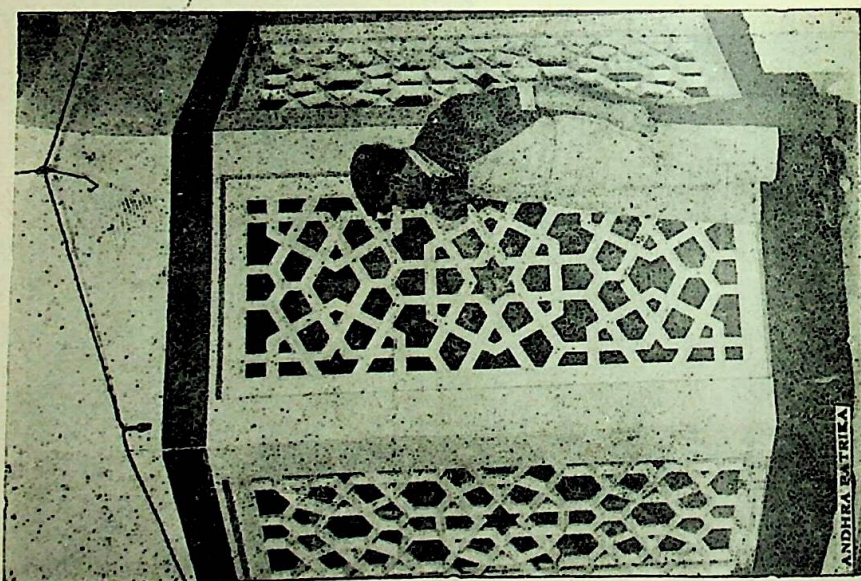

౧. కిటికీలపై ఏనుగుతలలు చెక్కబడినవి.

7. 3. 17 రూగి

౨. ప్రదర్శనపు హోటానందు విలువగల కట్టతో బల సరఫా
అనుర్తి దానిపై శిల్పమును చేర్చుట.

౩. మధ్యనున్న చావడికి ఎగువ చుట్టును గల చలువ
రాతిపై శిల్పము. ఇది డిస్కలో తయారయినది. ఈ చలువరాయి
అనుగళము దశవరి అయినది.

జవహరిలాలు నెహ్రూగారు-

భారతదేశాదర్శము

అమెరికాదేశపు సుప్రసిద్ధ వ్యాసకర్త యగు అష్టను క్లోజుగారు గతవత్సరాంతమున భారతదేశమునకు వచ్చి మహాత్మా గాంధీగారు, పండిత జవహరిలాలు నెహ్రూగారు మున్నగు నాయకులను సందర్శించి యీ దేశపరిస్థితులను స్వయముగ జూచిపోయిన పిదప 1929 డిశంబరు 22వ తేదీ న్యూయార్కు-టైముస్ పత్రికలో దీర్ఘ వ్యాసమును వ్రాసిరి. మహాత్మునితోను, పండిత జవహరిలాలు నెహ్రూగారితోను ఆయన ముచ్చటించిన దాని గూర్చి ఆయన వ్రాసిన యీదిగువ వ్యాసభాగము గాంచినచో భారత యువజనాదర్శము లెట్లున్నవో, యెట్టియున్న తాళయములు వారి యాత్మల వికసింప జేయుచున్నవో తెలియగలదు. వారిట్లు వ్రాసిరి:—

భారతీయ విప్లవమునందు స్వాతంత్ర్యప్రకటన దినముగ 1929 డిశంబరు 31 తేదీ పరిగణింప బడవచ్చును. మహాత్మాగాంధీగారును, వారి మిత్రులు పరువుపై చేరబడి నాతో ముచ్చటించుచున్నపుడు చుట్టునుండిన వారి అనుచరులును అట్లే ఆశించిరి. భారతదేశమున ఈ చివరనుండి ఆచివరవరకు జోయి చూచినవచ్చితిని. నే గాంచినవి నెక్కు-చిత్రములు గలవు: వృద్ధుడగు పత్రికాసంపాదకుని చెరబట్టుట, తెంపు లేని వాదపరంపరలో నిమగ్నమైన పత్రికలు, స్థలము లేకుండ నిండిన జైలులు, మెడకు కాళ్ళకు ఇనుపసంకెళ్ళతో కఠిన నిర్బంధమునం దుంచబడిన గుంపులు, ఉద్రేకపూరితములగు కుట్రకేసులు, జైల్లో ప్రవర్తన సహింపక నిరశనద్రవ మూని ప్రాణములు క్యజించు ముద్దాయిలు.

“1930 జనవరి 1 వ తేదీనాటికి మాషరతు లంగీకరింపబడక, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యముతో భారతదేశము

నకు గల మోహాటములన్నియు తీరిపోయినచో నాభారము తీరును” అని భారతదేశపు మహాత్తర పురుషుడును, గొప్పత్యాగియు, రాజకీయ నిధియు నగు మహాత్ముడు నడిచెను. “అందువలన మే మింకను ఎక్కుడు బాధల పడవలసి యుండును. అట్టి బాధల నొందుట మాకు మంచిదే. మే మందుల కర్హులమే యగుదుము. నేనట్టి బాధల కోరి కొందును. చివరకు భారతదేశము నిజమగు స్వేచ్ఛను బడయగల్గును; రాజకీయ వైజ్ఞానిక ఆర్థికాధ్యాత్మిక స్వేచ్ఛను బడయును.”

తీర్ణదృష్టియై సగర్వముగ జూచుచుండిన జవహరిలాలు నెహ్రూ, యౌవన భారత ఆదర్శపురుషుడు, జాతీయ మహాసభాధ్యక్ష పీఠము నధిష్ఠింప నున్నవాడు, “స్వేచ్ఛ” యను నపుడు తల పంకించి కదలుచుండిన పెదవులను బిగబట్టెను. బాధల నొందెదమని మహాత్ముడన్నపుడు భారతీయ యువకులును బాధలకు నెరవరని నే గాంచిన దృశ్యముల బట్టి యనుకొంటిని.

నెహ్రూ కుమారునితో నేను చాలసేపు ముచ్చటించితిని. మాపాదముల వద్ద నున్న గట్టుదిగువను పవిత్రమగు నిర్మలాదకములు ప్రవహించుచుండెను. పైనున్న ఆర్ధచంద్రుని కిరణములు ఎగువ నున్న వంతెనను, తాజా వహాలు శిఖరములను జూపుచుండెను. ఆతని ఆకృష్ట ఉచ్చారణయు, గంభీరమగు కంఠస్వరమును ఆదేశపు నేటి యౌవన విప్లవకారు లందరియం దుండు ఆత్మోద్రేకమును మరుగుపరచుచున్నవని నేను గుర్తించితిని.

ప్రస్తుత మున్న చిక్కులను, ముందు ప్రపంచమునందు జరుగనున్న మార్పులనుగూర్చి మేము ముచ్చటించి లేచుచుండ, “అవును, ఇది యొక(great game) గొప్ప పేట—మాకు దైర్యము కలిగించునదియే. నేను పోవలసి యున్నది.” అని యాతడు చేతిగడియారము చూచుకొనెను. “ఆర రాత్రిలోపల జైలుకు చేరవలెను. నేను రాత్రి మీలో ఏమంటినో ఆమాటలే యున్నందుకు మాలో నొకరిని బంధించిరి. ఆగొప్పింటి యువకునిచే చేయరాని నీచపుపనులు చేయించుచున్నారు. ఆతను నిరాకరించెను; రెండు వారములునుండి చీకటి కొట్టులా

పడియున్నాడు. నన్ను తప్ప ఆత నింకెవ్వరిని చూడ
పేలులేదు. నే నాతని వకిలుగ జూడవచ్చును. నేను—
లేక, మాలో నెవరయినను—రే పాతనివలె పడియుండ
వలసినవచ్చును. తుమింపును. నే నాతనికి ఆశాభంగము
కలిగింపరాదు.”

బిల్ల బంట్లోతులు మాకు బయటకు దారి జూపిరి.
ఇరువురము చెరియొక వైపునకు ఆచీకటిరాత్రిని బోలివి.

డిశంబరు 31 వ లేదీని జరుగబోవుదాని గూర్చి
యు, భారతయువకుల మనస్తత్వముల గూర్చియు ఆతను
నా కింనుక నూచించెను. “ఆరోజున అన్నంతవని
చేయుటకు సిద్ధముగ నున్నారా?” అని నేను ప్రశ్నించి
యుంటిని.

“మే మనుకొనినదంతయు చేయజాలము.” అని
కొంత తాళి, “మాప్రత్యర్థులు అనుకొన్నదాని కంటె
ఎక్కువే చేయ గల్గుదుము” అనెను.

“అప్పు డేమి జరుగును?”

“ఏమి జరిగినను జరుగ వచ్చును. ఏమీ జరుగక
పోదు.”

“బ్రిటిషు వారు అధినివేశ స్వత్వము ఇత్తు ను
న్నచో?”

“వారు విశేషముగ నొక లేదీ నిర్ణయించువరకు
వారిమాటలను మేము గణింపము. లేదీ నిర్ణయించి, మే
కుంగీకరింపదగ్గ కార్యక్రమము నూచించి, మహాత్ముడు
చెప్పినట్లు, వాగ్దానముల కనుగుణ్యుడుగు వైఖరి గవ్వరచు
వరకు సరకుజేయము. డిశంబరు 31 లోపల మారాజ్యాంగ
విధాన నూచనల ప్రకారము సంపూర్ణ స్వపరిపాల శాసనా
శముగల అధినివేశస్వత్వము నిర్ణీతమగు స్వల్పకాలములో
నొసంగబడనని నమకృముగ చెప్పినచో, అది స్థిరపడు
టకు కొంతవ్యతిరేక నొసంగెదము. నూతన పరిపాలన
విధానము ఏర్పాటుజేయునట్టి కమిషనులో మాకు
పూర్తిగా భాగ ముండవలెనని కోరెదము.”

“మరి బ్రిటిషువారు జబాబు చెప్పకున్నను,
అస్పృష్టముగ బల్కినను నూతనవత్సరాదినాడు దౌర్జన్యము
కలునా?”

“అబ్బే, ప్రారంభముననే యట్లుండదు. మా నమ్మి
కలు వేరైనను మా గురువును గౌరవింపవలెను. మొట్ట
సాత్వికనిరోధము మరల తీవ్రముగ ప్రారంభింపబడును.
పన్ను నిరాకరించుట, బ్రిటిషు కోర్టుల నుపయోగించుట
దుట (ప్రభుత్వతీతములగు సాంతకోర్టులను స్థాపించుకొం
దుము), బ్రిటిషువస్తు బహిష్కారము, ప్రజాప్రబోధము,
వీలయినచో ప్రభుత్వకాగ్యసానముల నాక్రమించుట
జరుగును.”

“అటు పిమ్మట?”

“బ్రిటిషువారు విడిచిపోవలెను, లేదా మరళిం
గులను లేవలెను.”

“మరళింగులే తెత్తు రను కొనుము?”

నైహూ తన కోమలములగు పెదవులను కడిపి
ఒక ప్రక్కకు వంచి మందహాస మొనర్చి, “మాలోని
త్యాగమూర్తులను వారు కాల్చి చంపిన, కోపోద్రేకస్థిత
ముగా వారిపై దౌర్జన్యము జరుగునని మీ రనుకొనరా?”
అని యాతడు మెల్లగ ననెను. విదప నిట్లు సమర్థించెను.
“కాని మావలెనే వారుగూడ దౌర్జన్యము కోరురు. ఆ
యొక్క విషయమునందే బలహీనముగ నుంటచే మేము
దౌర్జన్యమునకు దిగము. వారంతవరకు రానిచ్చుట కిచ్చి
గింపరు. ఏమన, దేశీయవైస్యముల పరిమితి వారికి తెలి
యదు. 70,000 మంది బ్రిటిషు వారున్నచోట నూట
యేబది వేలమంది మంచి సిపాయిలు, స్వదేశీయునం
దున్నవారు, గలరు, తెలియునా? వారిచేతిలో ఆయుధ
ములు గలవు. తక్కిన వెక్కడ నున్నవో వారెరుంగదురు.
తమ గురువులను కాల్చి చంపినచో ఈసిపాయిలు కినియ
వచ్చును.”

“కాని మీకు ఆయుధములు లేవు—బయట
నుండి రాకుండ అధికారులు కాపలా కాయుదురు.”

ఆతను చేయి చూచెను. “త్రోవ లేక పోలేదు.
పోలీసువారు తెలిసికొనజాలనివి అనేక లక్షల తుపాకులు
ఇండియాలో గలవు. వాటి తెచ్చెడి విధము తెలిసిన
వారుగూడ గలరు.”

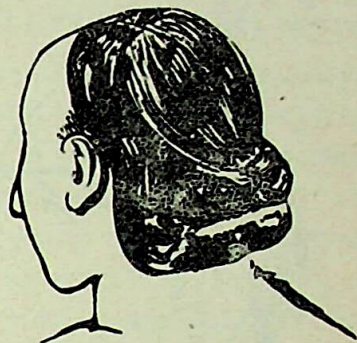
“కార్మిక ప్రభుత్వము చాల మేలు చేయునని మీ రాశించుట లేదా?”

“నేను సోషలిస్టు పక్షమునకు చెందిన వాడను” అని యువకుడుగు నూతన భారతదేశనాయకు డనెను. “మహాత్మునితోను, మాతండ్రిగారితోను నే నేకీభవింపని విషయమిది యొకటి. కావున నేను రాష్ట్రేమాగ్ధనాల్లాగారిని ప్రశంసించును. కాని ఆతడు అధికారమునకు నచ్చుటే మాకు ప్రతిబంధకముగ నున్నది. అంతకుముందు మాత్రోవ చక్కగ నుండెను — సంకుచిత స్వభావులగు టోరీలు మమ్మెన్నడు గౌరవింపరు; సర్వదా మరణిరంగలనే ఉపయోగించురు. ఏది యంతవరకు జరుగునో మేము తెలిసికొందుము—చివరవరకు పోరాట మయ్యెడిది.

“మహాత్మునకు మాతండ్రిగారికి గల భేదాభిప్రాయమునందు నేను మహాత్మునితో నేకీభవింతును. సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము బహయువిషయమున బ్రిటిషు సామ్రాజ్యముతో నెట్టి రాజీకి రాగూడదని నా సొంత యభిప్రాయము. ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనను కార్మిక ప్రభుత్వము వారు ఆశీయాఖండమునకు పెద్దపై నికదళమును పంపెదరని మే మనుకొనమా.

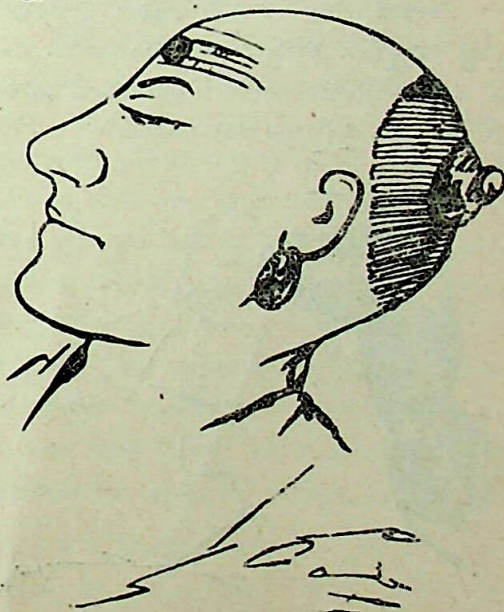
“బహుశః రాష్ట్రే మాగ్ధనాల్లాగారు మాకోర్కెలన్నింటి నంగీకరించుటకు నిశ్చయింపవచ్చును. కాని కార్మికపక్షమునకు చెందిన ప్రధానియైనను ఆంగ్లేయుల నోటిహాటిని పడగొట్టునట్టి సూచనల గావించునని యనుకొనజాలను. మా అంత్యసందేశమున కదే యర్థము. ఆతడట్లు చేసినను ప్రతిహాలపక్షమువారి దాడి నోర్చి ఆతని ప్రభుత్వము బ్రతుకజాలదు. మేము స్వయంసహాయముపైనే ఆధారపడెదము. తీవ్రప్రతిఘటనకు సంసిద్ధులమయ్యె యుందుము. మాగ్ధనాల్లాప్రభుత్వము ఈతగవు పరిష్కరించినచో కృతజ్ఞతజూపకపోము. ఆతడు గొప్ప సౌహార్దవృద్ధయు డనిపించుకొనును. అంతే గాక బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమును పడలుకొనిన ప్రధాని యనిగూడ పేర్కొనబడును.”

జట్టుముడుల వింతవైఖరులు

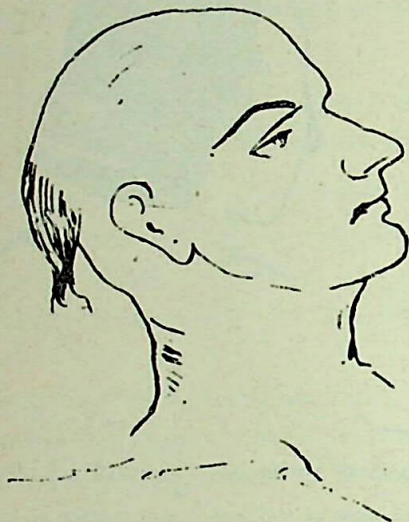
ముద్దులొలుకు ముచ్చటముడి గిరజాలు

ఈ యనకగు కర్మలో సగము తలనూనెకు. మరియు గిరజా తిప్పటకు మహాశ్రమపడినాడని తెలియవచ్చుచున్నది.

కొబ్బరి తెంకజాట్టు శాస్త్రులు గారు

శాస్త్రములు వచ్చునో రావో గాని జుట్టువల్లనై నను సార్థక నామధేయుడు. ఈయన తారగారికి శాస్త్రములుకూడా వచ్చునట.

లెక్కకు పదివెండుకలు

ఈయన అతివాది కాని హిందువుల పూర్వపుటో న్మత్య చిహ్నముగ ఈ పదివెండుకలు చినాడు. పేలు ఒక పెద్దమహాసభ చేసి అందులో ఈయనమీద ఒక పెద్ద తీర్మానము చేసి వైస్రాయిగారికి పంపిరట!

‘పోయ్యి!’

అంటే ఈయనకు మిక్కిలి కోపము వచ్చును. పోయ్యిజుట్టు నెల్లూరునైపు లెక్కకు మిక్కిటము.

బేరంగజేబు లేఖలు

The poets in our youth begin in gladness
But thereof come in the end despondency
and sadness."

“మనము (కవులము) మన యౌవనకాలమున ఆనందముతో నారంభింతుము. కాని దాని అంతము నిరాశాదుఃఖములతో నగును.” అనుమిల్టన్ (Milton) కవి నాక్యములు కవులకే కాక సకల మానవులకును వర్తించును. బేరంగజేబు చక్రవర్తి మేధాశాలియై, రాజ్యబోలుడై, మతానేత్రుడై, ఉద్రేకోత్సాహములతో తనజీవితము నారంభించెను. ఆసార్యభౌముడు తనవాంఛాప్రపూర్తికారకు సలిపిన నిరంకుశ వ్యాపారములు అనల్పములు; చరిత్రప్రసిద్ధములు. అంతిమకాలమున నాతడు భగ్నహృదయుడై పశ్చాత్తత్తుడై తన ప్రాణముల విడిచెను. చివర నిష్కములం దాతకు కుమారులకు లిఖించిన ఈ క్రిందిలేఖలపలన ఆతని వ్యాధిల వ్యాయము గ్రహింపవచ్చును:

○

“యువరాజగు ఆజమునకు—

నీకును నీవారికిని శాంతి కలుగు గాక! నే నతి వృద్ధుడను, బలహీనుడను అయిపోయితిని. అవయవముల పటుత్వము నశించినది. నేను నొంటరిగ పోవుచున్నాను. ఈ లోకమున కేల వచ్చితిను, ఎచటినుండి వచ్చితిను? నాకు తెలియదు. భగవదర్చనమును మరచి గడపిన కాలమున కిప్పుడు విలపించుచున్నాను. దేశమునకు గాని, ప్రజలకు గాని నే నేయంపకారమును చేయలేదు. వత్సరములు నిష్ఫలముగ గతించినవి. ఈశ్వరుడు నాహృదయముననే వసించుచుండెను. కాని నా అంధకారనయనములు వాని లేజనును గ్రహింపలేక పోయెను. జీవితము తూణభంగురము. గడచిన తూణము తిరిగి వెనుకకురాదు.

భావి నా కేఆశయను లేదు. జ్వరము పోయినది. కాని చర్మమును, కుష్మించిన మాంసమును మాత్రమే నావిగా నున్నవి. నైవ్యములు దైవమునకు దూరమై, హృదయకాంతిలేక యుండిన నావలెనే నిస్సహాయములై ధైర్యవిహీనములై యున్నవి. వారికి ప్రభువున్నదియు లేనిదియు తెలియదు.

నేను ప్రపంచమున కేమియు తీసికొనిరాక రిక్త హస్తుడనై వచ్చితిని కాని వెడలనపుడు మాత్రము పాప భారమును మోసికొని పోవుచున్నాను. నాకై ఏశిక్షలు విధింపబడియున్నవో ఎరుగను. భగవంతుని కరుణయందు నాకు సంపూర్ణ విశ్వాసమున్నను నాపాపములకై విల పింపక తప్పదు. నాయుండలి ఆశనే నేను గోల్పోయి నపుడు, ఇతరులయం దెటులాశింప గలను. రానున్నవి రానిండు. నానాకను జలములలో బేల్చితిని-పోయెదను."

౨

"కడసారి కుమారుడగు కామబ్రతునకు—

ఆత్మాధికుడా! నేనివుడు పెంటరిగ పోవుచున్నాను. నీనిస్సహాయత కంతయు శోకించుచున్నాను. కాని ప్రయోజనమేమి? నేను గావించిన ప్రతిహత్యయు, నేనొనర్చిన ప్రతిపాపమును, నేను సలిపిన ప్రతివోషమును వీని ఫలితమును నాతో మోసికొనిపోవుచున్నాను. నేనీ ప్రపంచమునకు శూన్యహస్తములతో వచ్చి ఇప్పుడు కడుభరమును పాపసాముగైన కైకొని పోవుచున్నాను. నే నెక్కడ దృష్టిించినను భగవంతు నే చూచుచున్నాను. నేను మహాపాతకముల నొనర్చితిని. నాకై ఎట్టిఘోర యాతనలు వేచియున్నవో నే నెరుంగను. ముస్లిములు వధింపబడి ఆనింద నానిరర్థక శిరముపై పడకుండును గాక. నిన్నును నీకుమారులను దేవున కప్పచెప్పి వీడ్కోలుపు తీసికొనుచున్నాను. నేను నిశితముగ బాధింపబడితిని. వ్యాధిగ్రస్తముగు నీతల్లి ఉదయపురి నాతో మరణింపవచ్చును."

పైజాబులు రెండును "లేనుపోలా" నుండి అనువదించినవి.

పురిపండా అప్పలస్వామి

ఏ గ్రూపు తెనుగుటెక్స్టు-టిప్పణములు స్కూలు పైసలు పరిక్ష

ఈ నడుమ స్కూలుపైసలు పరిక్షవిషయములలో అధికారులు ప్రకటించిన ప్రకటనలలో "ఇప్పటివలెనే యికముందున్నూ, టిప్పణములలోగూడిన తెనుగు టెక్స్టు అధికారులు ప్రచురిస్తారు" అనే ఆర్థము గల మాటలున్నవి. "ఇప్పటివలెనే" అన్నమాటలో ఉద్దేశించని స్వార్థస్యము (అనాగ్నన్ యూమర్) కొంత స్ఫురిస్తూ ఉన్నది. ఈ (౧౯౨౯-౩౦) సంవత్సరపు-ఏ" గ్రూపు తెనుగు టెక్స్టును, దాని టిప్పణములును పరిశీలిస్తే ఆస్వార్థస్యం కనపడుతుంది.

ముందు టిప్పణములరీతి చూడండి. (రా.=రామాయణము. భా.=భారతము. సా.=సారంగధర చరిత్రము. నీ.=నీలాసుందరీ పరిాయము. ప.=పద్యము. టి.=టిప్పణము.)

౧. అతిసులభములయి అర్థము చెప్పనక్కరలేని పదములకు అర్థము చెప్పినచోట్లు:—

ఈరు=మీరు (రా. ౭ ప.); అంత= అంతట (రా. ౧౩ ప.); రాముడు = శ్రీరాముడు (రా. ౧౩); ఎంతయు= మిక్కిలి (రా. ౧౩); మేని గాలి=శరీరముయొక్క-గాలిచేత (రా.౧౪); కురియుచు=చుచ్చించుచు (రా.౧౪); దిశే=దిక్కులు (రా. ౧౪); పగుల= పగులనట్లు (రా. ౧౪); ఆర్చుచు= ఆరుచుచు (రా.౧౪); ఏగుదో=రాండా (రా.౧౪); అయ్యెడ=అచ్చట (రా.౧౪); కాంచి=చూచి (రా. ౧౪); చేరకా=సహపింపగా (రా.౨౭); అపుడు= ఆసమయమున (రా.౨౭); శిరంబు=తలను (రా.౨౭), మొ.

౨. ఇంతో అంతో కఠినములయి అర్థము చెప్పవలసినపదములకు అర్థము చెప్పినచోట్లు:—

నాగ (రా.౪); శిరాసన (రా. ౧౩); ఆతంక, చక్కటి (రా. ౧౪); ప్రవర, భూరి, దట్టన (రా. ౧౯); రజము, ముహూర్తము, సాయకము, శరము, అస్త్రము, డస్సి, అగ్రనాస (రా. ౨౦); యాచు

ధానులు (రా. ౨౨); భీమగ్రామము (రా. ౨౩); శ్రీమ్రము (రా. ౨౬); ముక్తనికాటము (రా. ౨౮); కుదుటక (భా. ౨); అకుంతితేజాలు (భా. ౮); ఒప్పరికించు (భా. ౮); శుద్ధవిచారా (భా. ౧౭); కొఱగామి (భా. ౨౦); ఆలమట (భా. ౨౧); ప్రకటిత సత్త్వండు, విశ్రుతుండు (భా. ౨౨); పఱచు (భా. ౨౩); డిండు పఱచు (భా. ౨౭); సంకీలత (భా. ౩౧); ఉజ్జ్వల, స్ఫురణము (భా. ౩౪); నెట్టన, పాడి (భా. ౪౧); నెడ నెడ (భా. ౪౭); అవధానము (భా. ౪౯); ఎక్కటి (భా. ౫౧); నిరుత్తరుండు (భా. ౫౧); అనురూపము (భా. ౬౧); నెఱి (భా. ౬౨); గరిష్ఠ (భా. ౬౩); లాఠి, తెఱంగు (భా. ౬౬); పరిణతి (భా. ౬౭); అస్థిశిము, భారవహ (భా. ౬౯); ఎల్లిదము, పఱివోవు (భా. ౮౬); ఓలగించు (సా. ౧.); బుయు (సా. ౩); చోకాటపు (సా. ౪); పంచకము, సాహిణి (సా. ౪), మొ.

౩. ఆర్థము చెప్పడములో విశేషములు:—

“పాటిరదుష్టసత్త్వవన-వాటక, నిర్ధబలాదుర్ధ శృం గాటక, గంధిలభ్రుకుటి-గాఢలూటక, గ్రూరతారకా నాటక, నాంత్రకాంచపరి-గర్ధశేషప్రపకత్రి-మిచ్చటా కీటక, రక్తసిక్తపటు-భేటక-దాటక-గాంచిరయ్యెడన్.” (రా. ౧౬.)

“.....అంత్ర=పేగులనెదు, కాంచి=మొలత్రాటిచే, పరిగర్ధ=బిగింపఁబడిన, శేష=శేషములందు, ప్రపకత్=పడుచున్న, క్రిమి=సన్నటి పురుగులయొక్క, ఛటా=సమాహమయొక్క-య, కీటక=పురుగులయొక్క-య, రక్త=నెత్తుటిచేత, సిక్త=తడుపఁబడిన, పటు=వృథుయిన, భేటకన్=పక్షులు గలదియు.....” అని టిప్పణము.

గ్రంథకర్త యెన్నో పాట్లుపడి “టక టక”లు కూర్చగా వ్యాఖ్యాతగారు దయ మాలి ‘కీటక’ శబ్దముతో సమాసము అంటిముచేయని కారణ మేమో? కీటకశబ్దము తరువాతనున్న కామా (,) నయినను పాటించినారు కారు. భేటకశబ్దముకు డాలు అని సుప్రసిద్ధ రూఢార్థముండగా ఆ ఆర్థము గ్రహించక, అప్రసిద్ధమున్న, శేష

లము యోగికమున్న అయిన ‘పక్షులు’ అనే ఆర్థము విల చెప్పకోవలసి వచ్చినది?

“వినుము యుధిష్ఠిరునైరణ
మనవారలు వెఱపుగా స-మర్థింతురు డీ
కొనఁగాఁ దగరని వాసినఁ
గని యోటమి వెట్టినట్లు-కొరవనాథా.” (భా. ౧౦.)

“పాట్టేలు కడలకున్న కొండను గని యది యెడెని పలుకునట్లు” అని టి. పద్యమందు కొండనాట లేదు. మనకు తోచినమాటలు పద్యములో లేకున్నా తెచ్చి పెట్టుకో వలసినదేనా? స్తంభమా, గోడో, మాకో అధ్యాహార్య మనుకో వచ్చునా? “డీ! కొనఁగం దాశే కొండం గని” అని పాఠాంతరము గలదు. అట్టి దేదయ నను నూచించుయిన నూచించలేదు.

“...సాదు లేఁగనేని
నివ్వు తలపాలమునన కాని-నిలువదు గుమ్మా.” (భా. ౧౧.)

“సాదు(వికృతి), సాధువు (ప్రకృతి). తలపాలము= పాలి మేర వెంబడి నున్న పాలము.” అని టి. ఈవాక్యముకు వివరణము చాలదు.

“అనయము నొచ్చుచున్న యవి-
యంగము లెల్లను వేగి వచ్చుట
నన్మము వశంబు గాదు...” (భా. ౧౩.)

“అనయము=సతతము...వేగ వచ్చుటన్ అనునది దేహశీత త్ర దీపన్యాయముగా సుభయాన్వయి” అని టి. ‘అనయము’ అనగా ఇక్కడ మిక్కిలి అని ఆర్థము చెప్పడము సమంజసము. మరి దేహశీత త్రదీపన్యాయము నగా నూలుపైసలు విద్యార్థులకు తెలుస్తుందా?

“తముఁ దా రెఱుఁగుట, నేగప
డమి. తాలిమి, విడుపు గలుగు-టయు లేనిప్రభు
త్వము గలదె వారియం దీ
సుమానుషము లొండుఁ బట్టి-మాడంగలదే.” (భా. ౨౫.)

టిప్పణమున 'వేగపడమి'కి 'చిరకారిత్' అని అర్థము వ్రాసివారు. తేలికయిన తెనుగుమాటకు కఠినమయిన సంస్కృతపదము అర్థముగా చెప్పడము అటుండ నిండి. 'వేగపడమి' కిన్ని 'చిరకారిత్' కున్న భేదమున్నది. తగనితోందర మాడవని 'వేగపడమి' తెలియజేస్తుంది. అనానశ్యకమయిన బాగుచేయడము అని 'చిరకారిత్' తెలియజేస్తుంది. "ఓర్పు: 'శ్రమయూ ధరిత్రీ' అను నట్లు భూదేవి సర్వమును భరించి యోర్చుకొనునది. తొండి యెన్నికట్టులను బెట్టినను సహించినవాడు ప్రహ్లాదుడును గలఁడు" అని టి. 'శ్రమయూ ధరిత్రీ' అన్నవాక్యము ఇక్కడ యుక్తము కాదు. మరి ప్రహ్లాదుని ఓర్పు చేతగాని ఓర్పు. ఆపాతిక తగదు. "విడుపు (త్యాగము): దీనికి శిబిచక్రవర్తి, దధీచిరుహామని, జీమూతవాహనుడు మొదలగువారు నిదర్శన భూతులు" అని టి. ఇక్కడ 'విడుపు'నకు శిబి ప్రభృతుల త్యాగమువంటి త్యాగమే అర్థమయినయెడల కర్ణునిత్యాగము ఈచెప్పిన హరి త్యాగముకు సాటిరాదా? 'వారియందున్' అని పద్యమందున్న మాటకు కర్ణ శకుని దుశ్శాసనులయందు అనికదా అర్థము. 'వారియందున్' అన్నమాటకు కర్ణశకుని దుశ్శాసనులయందు అని అర్థమున్న వివరించవలసినదే.

సా. ౪ ప. టిప్పణములో, "మరువు=సాగసు. మరువు మరుగు రూపాంతరము" అని ఉన్నది. 'మరుగు' శబ్దముకు హస్తాభరణము అర్థమయినప్పుడు దానికి 'మరువు' రూపాంతరము. 'మరువు' శబ్దముకు సాందర్యము అర్థమయినప్పుడు దానికి 'మరుగు' రూపాంతరము కాదు. "చిరుదు + తలాడంబు=కొప్ప తలగడ" అని టి. 'తలగడ'కు రూపాంతరము 'తలాడ', 'తలాడము' కాదు. పద్యమందు 'తలాడము'లో ఉన్న డకారము టకారముకు మారుగా పడిన అచ్చుతప్పు. తలాటము=గుర్రాలనెత్తి కట్టి తురాయి. గుర్రానికి తలగడయెందుకు?

౪. వ్యాకరణవిశేషాలు తెలియజేయడపు నైపుణ్యము:—

(రా. ౧౩.) "త్రికంబుమీఁది యసంయుక్తంబులగు ఊహ్యరేఖేతరహల్లులు ద్విత్వమయి త్రికంబు ప్రాప్తమగును" అని టి. 'త్రికము' అనగా ఏమో తెలిసినవిద్యారికి ఈనూత్రము అవగతమయి ఉండదా? 'త్రిక' శబ్దార్థ మెరుగనిచారికి ఈనూత్రము ఉదాహరించడము ఎల్ల ప్రయోజనమేమి? మరి "హల్లులు ద్విత్వమయి" అన్నారు. హల్లులకు ద్విత్వమా, హల్లులే ద్విత్వమా?

(రా. ౪ ప.) "ఋషి అర్థమగునేని మిత్రశబ్దము పరమగునపుడు పూర్వపదమునకు దీర్ఘము వచ్చును" అని టి. 'పదమునకు దీర్ఘము' అనగా ఎటువంటిది? 'విశ్వ' అన్నపదముకు అంతకు దీర్ఘము రాలేదే. ఈసంస్కృత వ్యాకరణ విశేషము ౬ వ ఛారము తెనుగు విద్యార్థులకుండుకు?

(రా. ౧౬ ప.) 'కినుక' 'కిన్న' అయినందుకు నూత్రము చెప్పినారు గాని 'కావుత మంచున్' అన్న చోట నూత్రము చెప్పలేదు. మొదటిది కఠినమున్నూ, రెండవది సులభమున్నూ అని ఊహ కాబోలు!

(భా. ౧ ప.) 'దేవర' మధ్యగుపురుష సర్వనామముకు మారుగా ప్రయోగించడపు సప్రదాయము వినరించవద్దా?

(భా. ౫ ప.) 'కలఁడు' అనేశబ్దము ఇక్కడి అర్థమందు వచ్చినందుకు నూత్రము చెప్పలేదు. ఏమో?

(భా. ౧౧ ప.) 'ఏమిని' అనేపదమువద్ద వ్యాకరణ చర్చ వద్దా?

(భా. ౧౨ ప.) "బాదమున యప్పుడు (బాదము + అప్పుడు); ఇచ్చట మధ్యన కారము వచ్చుట విశేషము. ఇట్టివి: ఒకరత్నమ్మ విదర్భదేశమునయందు; ఉత్తరమున యందు కన్నులు" అని టి. నకారము అనగా నకారపుసాల్లు (న్); అకారముతో గూడిన నవర్ణము కానేరదు. నకారము వచ్చినయెడల 'బాదమునప్పుడు' అవుతుంది. అదీ కాక, 'విదర్భదేశమున యందున్', 'ఉత్తరమునయందున్' అన్నచోట్ల నగాగమముకు నిమిత్తము విభక్తిప్రత్యయము పరముకావడము.

‘జూదమున యప్పుడు’ లో తత్పురమ సమాసము కావడమువల్ల వచ్చినది.

(భా. ౧౭ ప.) “నెవ్వగ = నెఱుగ. నూ|| అన్యంబులకు సహిత మిక్కార్యము కొండొకచోఁ గానంబడియెడి” అని టి. దేనికంటె ‘అన్యంబులు’? ‘ఇక్కార్యంబు’—నీకార్యము? కుర్రవిద్యార్థులకు వ్యాకరణ విశేషము వివరించవలసిన విధమూ యిది?

(భా. ౨౦ ప.) “సంతాపంబు శమించునట్లు భవద్యవనామృతంబు నాయులంబున వెల్లిగొల్పు” అని మూలము. “వచనామృతము = ఉపమిత సమాసము” అని టి. “సంతాపంబు శమించునట్లు”, “వెల్లిగొల్పు” అనేపదములను బట్టి ఆలోచిస్తే, “వచనామృతము” అనేది రూపకసమాసము గాని ఉపమితసమాసము కాదు.

(భా. ౨౨ ప.) “పండంబుఁ బరుసఁదనము” — బువర్ణము తరువాత అరసున్నా, పకారముకు బకారా దేశము రావడముకు నిమిత్త మేమి?

(భా. ౨౪ ప.) “అధికుల హీనులతోడ” — వ్యాకరణ విశేషము?

(భా. ౨౬ ప.) “పువ్వుఁదేనియ, సప్తమీ తత్పురుషము” అని టి. అరసున్న యెందుకు వచ్చినది?

(నీ. ౧ ప.) “పిల్లనగ్రోలు = మురళి (పిల్ల + గ్రోలు). నూ|| నవర్ణకంబు గుణవచనంబులగు నల్లముల కగు” అని టి. సెబాస్. ‘పిల్ల’ శబ్దము ‘నల్లదుల’లోది కాదు. అయినయెడల ‘పిల్లగ్రోలు’ అని కాని, ‘పిల్లని గ్రోలు’ అని కాని ఉండవలెను. ‘నల్ల కాకి’ అని కాని, ‘నల్లని కాకి’ అని కాని ఉంటుంది గాని ‘నల్లనకాకి’ అని ఉండదుగదా.

౨. పుష్పత్పలు:—

స్కూలు పైసలు విద్యార్థులకు పురందరుఁడు, సంజయుఁడు మొదలయిన శబ్దములకు పుష్పత్పత్తి చెప్పడము ఆవశ్యకమనినీ, శరాసనము, పుంగవుఁడు, అనుజాఁడు, నిశాచరి అనేశబ్దముల అనావశ్యకమనినీ వ్యాఖ్యాతగారికి తోచినది. ఆశ్చర్యము!

౬. భారతశబ్దోత్పత్తి:—

“భరతవంశజుల చరిత్రమును బ్రస్తుతించుటంచేసి భారతంబయ్యెనని సామాన్యజనుల యభిప్రాయము. కాని పద్మపురాణమునందలి యీశ్వోకమునబట్టి శ్లో|| భారతా న్నాధికం విష్ణోః మహిమావాచకం కృచిత్, భారతాన్న విరాగాయ భారతాన్నవిముక్తయే||... ఇది ముక్తి సాధనమని తేలుచున్నది. ‘భారతః పంచమో వేషః’ అను వాక్యోక్తిచే..... మహాభారతం బని ప్రసిద్ధి వడసెను” అని టి. (‘కాని’, ‘సామాన్యజనులు’ అనే మాటలకిందనున్న గీట్లు నేను గీసినవి.) ‘కాని’ శబ్దము తరువాతి వాక్యములు తత్పూర్వ వాక్యమందున్న ‘సామాన్యజనుల’ ఆభిప్రాయమును ఖండించి దానికి భిన్నమైన ‘పండితుల’ ఆభిప్రాయమును స్థాపిస్తూ ఉన్నవా? ‘భారత’ శబ్దోత్పత్తి విషయమున పండితుల ఆభిప్రాయ మేమి అయినట్లు?

౭. అస్థానప్రాగల్భ్యము:—

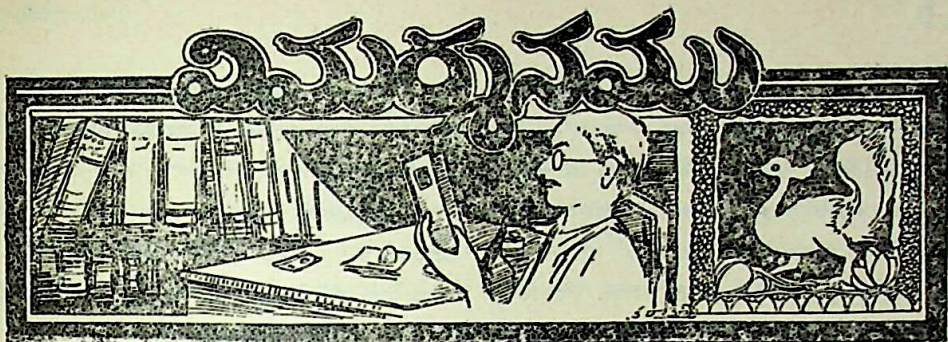
వ్యాఖ్యాతగారు టిప్పణములనడుచు సంస్కృత శ్లోకములు విచ్చలవిడిగా కురిపించినారు. సంస్కృతము అభ్యస్యమాన భాష కాని కుర్రవాళ్లకోసం వ్రాస్తూఉన్న టిప్పణములు సంస్కృతశ్లోకోదాహరణలకు అస్థాన మని వేరే చెప్పవలెనా? ఇతరకవుల తెనుగుపద్యాలు మాత్రము అనావశ్యకముగా అనేకములు ఉదాహరించడము ఎందుకు?

౮. కఠినత:—

పఠనీయభాగములు ఎంచిన వారి ఉచితజ్ఞత (సెన్స్ అవ్ ప్రొఫర్షన్) తెలియడానికి వారు సారంగధరచరిత్రలో ఎంచిన పద్యాలున్ను, మన వ్యాఖ్యాత గారు తమపని యెంత తృప్తికరముగా నెరవేర్చినాలో తెలియడానికి వారు ఆపద్యాలకు వ్రాసిన టిప్పణములున్ను చూడవలెను.

మొత్తముమీద టిప్పణములు చూడగా, “యత్సృత్యం తన్నకృతం య దకృత్యం కృత్యం త దాచరితమ్” అన్నవాక్కు జ్ఞప్తికి వస్తుంది.

బులును పాపయ్యశాస్త్రి గారు

నాగాయి శాసనములు

ప్రకాశకులు: నిజాంరాజ్యము పురాతత్త్వ శాఖ వారు, పరిశోధన పరిష్కర్తలు: గౌనర్మెంటు శాసన శాఖ అసిస్టెంటు సూపరింటెండెంటు సి. ఆర్. కృష్ణ మాచార్యులుగారు. వీరు తమ సంపాదకీయ ధర్మమును చాల సమర్థతతో నిర్వహించి వీటిని చక్కగ ప్రకటించి సందుకు ప్రశంసాపాత్రులు.

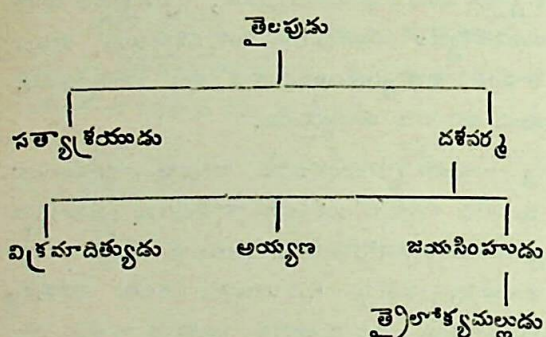
ఈశాసనము లన్నియు 'నాగాయి' లోనివి. ఈగ్రామము య్. జి. యస్. రైల్వేమీదనున్న 'చితాపూర్' రైలుస్టేషనుకు సమీపమున నున్నది. ప్రకటితములైన ఈశాసనములనుబట్టి ఈగ్రామము యొక్క పూర్వపు పేరు "నాగవావి" (సంస్కృతమున నాగ వాపి). శాసనములను బట్టి యిది కల్యాణపుర పశ్చిమచాళుక్య ప్రభువుల కాలమున చాల ప్రసిద్ధి విహించిన గొప్ప విద్యాపీఠముగ గనబడును. ఇచ్చటి విద్యాసంస్థ నెవరు స్థాపించినది, అది యెట్లు సాగుచుండినది—ఈ మొదలైన (దానికి సంబంధించిన) వివరములను దెలుపుటయందే ఈశాసనముల ప్రాముఖ్యము కలదు. ప్రాచీనకాలమున మతవిషయిక సంస్థలుగనే కాక వైదికవిద్యకు కూడ దేవాలయములు ప్రధానస్థానములుగ నుండి, అగ్రహారము హాజరు సంస్కృతి పరిణామమునకును తోడ్పడుచుండి నట్లు ఇతర దక్షిణ హిందూదేశ శాసనములవలన తెలియవచ్చునట్లయు ఈశాసనములవలన సయితము రూఢిపడుచున్నది. ఈశాసనములన్నియు కల్యాణపుర పశ్చిమచాళుక్య ప్రభువులనాటివే. వీటియందు షణ్ణి తములైన దానధర్మములు అవశ్యములోని త్రైలోక్యములు (క్రీ. శ. ౧౦౪౨—౧౦౬౫), త్రిభువనములు (క్రీ. శ. ౧౦౭౬—

౧౧౨౬), జగదేకములు (క్రీ. శ. ౧౧౩౮—౩౯—౧౧౪౯) ప్రభువులకాలమున జరిగినవి. ఇవి మతవిషయిక మైనట్టియు, విద్యావిషయిక మైనట్టియు దానధర్మములను తెలుపును. వీటిలో పై నుడివిన చాళుక్య ప్రభువుల వంశానుక్రమ, పరాక్రమ కార్యములును, ధర్మకర్తలైన దండనాథులయొక్కయు, ప్రసక్తులైన మహామండలేశ్వరుల యొక్కయు వంశప్రళిస్తులను కలవు. దానంజేసి విద్యావిషయికముగనే కాక చారిత్రకముగ గూడ ఇవి చాల ముఖ్యమైనవి.

ఇందు ప్రచురింపబడిన నాలుగు శాసనములలో మొదటిది "వ్యాస" వంశసంభవ కాలిమరసు ప్రముఖులై నాగవావి అగ్రహారములోని నాలుగు వందల మహాజనులును, సమస్త 'నకరాలు'ను కలసి చాళుక్య విక్రమవర్షము ౧౭ వ ఆంగిర సంవత్సర వైశాఖ పౌర్ణమాస్య ఆదిత్యవారము సోమగ్రహణ పుణ్యకాలమున నాగవావి అగ్రహారములో చీరల, పోకచెక్కల అమృతము మీద విధింపబడిన సుంకమును లక్ష జేశ్వరదేవర అంగభోగ రంగభోగాదులకును, మొక్కుబడులు కలవారు చెల్లించు మడుపులను రామేశ్వరదేవర గోపుర సప్తాధారమునకును చేసిన దానమును తెలుపును. ఈదానకాలమునకు సరియైన ఇంగ్లీషులేది ౧౨౧౬ వ ఏప్రియలు ౧౦౯౨.

రెండవ శాసనము దేవాలయత్రాణాకారము నిర్మాణములకును, విద్యాస్థాన సంస్థాపనమునకును సంబంధించినది. ఇది వీరమార్తాండదేవ, రాయనారాయణ, ఆహవములు బిరుదాంచితుడైన పశ్చిమ చాళుక్యాధిపతి త్రైలోక్యముల్లుని నాటిది.

చాళుక్య వంశమిట్లు వర్ణితమైనది: బ్రహ్మహునన పుత్రుడు స్వాయంభువనువు. అతని కొడుకు మానవ్యముని. ఇతని నుండియే ఇతని వంశమువారు మానవ్యసగోత్రులైరి. అతనికొడుకు హరితుడు. ఇతనికి హరితి జన్మించెను. ఇతని కుమారుడు చళుక్యకు. ఇతనివలననే ఈవంశము చాళుక్యవంశముని పేరొందెను. చాళుక్య వంశోత్పత్తి కథనమున నిది యొక కూర్పు. ఈవంశము వారిది కుంతలదేశము. వీరు కుమారునినుండి మయూరధ్వజమును, విష్ణుపునుండి ఐరాహముద్రయు, కాత్యాయనీదేవినుండి రాజచ్చత్రమును బడసిరి. ఈవంశమున విష్ణుచర్మన, విజయాదిత్య, సత్యాశ్రయాది మహానీయుల తరువాత తైలపుడు పేరొనబడెను. తైలపునినుండి ఈశాసనమున నీయబడిన వంశావతార క్రమ మిది:

పసిష్ఠుగోత్రులైన “వార్షన” వంశజులగు బ్రాహ్మణులు ఈచాళుక్య ప్రభువులకు మంత్రులుగను, సంఘనాయకులుగను ఉండిరి. ఈవంశమున గోవిందరాజు కొడుకు కాలిదాసును, అతని సోదరులునే కాక కాలిదాసు కుమారులైన గోవిందరాజు, బాచిరాజు, మధునూదనాదులుకూడ గొప్ప దండనాయకులై, సంధివిగ్రహులై పేరొందిరి. గోవిందుని మనుమడైన మధునాథరసను మధునూదన దండాధిపతి చేసిన దానగర్మములను దెలుపుటకే ఈశాసనము పుట్టినది. ఇతడు తైలోక్యముల్లనినుండి నిజజనకుడైన కాలిదాసయ్య దండనాయకుని (?) పేర “పరమేశ్వరదత్తి”గ తామ్రశాసనమును వ్రాయించి పొంది చతుర్వేద పారావార పారగులసింఘుకొన్న నాలుగువందల బ్రాహ్మణోత్తములకు

జీవనార్థముగా అభినవ బ్రహ్మలోక మిది యన ప్రసిద్ధి బడసి సకలవసుమతీ తలమునకు తలయని పేరొందిన మహాగ్రహారమైన నాగనావిలో కటక కమలార్క-మను పేర త్రైపురుష దేవుని కాలయమును, నిజాభిధానాభిరంజితమును మధునూదనాలయమును, రామతీర్థాభిరామమును రామేశ్వరాలయమును, రామతీర్థమును, నిజధర్మకారితాధికారపదవీవిరాజితమైన శాలాకైంకర్యమును చేయించి, “ఘటికాస్థాన”మను విద్యాశాల సేర్పాటుచేసి, దానికి శ్రీత్రైలోక్యమల్లుడు పృథ్వీరాజ్యము చేయుచు కందూరువాటికి రాజధానియును కోసూరునం దుండగా అతనిచేతినండి “మన్నెయము”న, ఆహిహయ(హైహయ)కుల కమలమార్తాండుడగు అయ్యరసు చేతినండి భూమిని ధారాపూర్వముగ గ్రహించెను. ఈ భూమి నరకు ధర్మకార్యముల నిమిత్తము వినియోగించెను. విద్యాసంస్థయైన “ఘటికాస్థానము”ను రెండువందలమంది వేదాధ్యాయుల నిమిత్తమును, ఏబది యిద్దరు శాస్త్రాధ్యాయుల నిమిత్తము సేర్పాటు చేసి, వారిజాతమువ్వరు శాస్త్రోపాధ్యాయులను, భట్టుచర్మన, న్యాస (?) న్యాసు), ప్రభాకర వ్యాఖ్యాతలు మువ్వరసు, వేదోపాధ్యాయులు మువ్వరసు, సరస్వతీ భండారిపులు ఆఱ్వరసు నియమించెను. వీరందఱును గలసి మొత్తము ౨౬౭ గురు. వీరి “అశన (భోజన), ఆచ్ఛాదన (వస్త్రము)”లకును, (దేవాలయ) శీర్షోద్ధార ఖండస్థితి నెనుధాకర్మములకును, గంధాక్షత పుష్పధూప దీప వైశేష్యములకును, త్రైపురుష దేవశాలా పరివస్తులోని “మానల” (గౌరవనీయుల)కును ౧,౦౦౦ ముత్తరభూమి నొసంగెను. భట్టుచర్మన వ్యాఖ్యాతకు ౩౫ ముత్తర, (?) న్యాస వ్యాఖ్యాతకు ౩౦ ముత్తర, ప్రభాకరవ్యాఖ్యాతకు ౪౫ ముత్తర, ప్రతిసరస్వతీ భండారికునికి ౩౦ ముత్తర, ఘటికాప్రహారికి (గంటలు కొట్టువానికి) ౩౦ ముత్తర ఇచ్చెను. ఇంకను ఇతర ధర్మములను గలవు. ఇది కేకపర్వము ౯౦౦ నాటి శాసనము.

మూడవ శాసనముకూడ “వాణస” వంశజుడైన మధునరసును, అతని కుమారుడు కాలియరసును చేసిన

దానములను దెలుపును. త్రైలోక్యములందు “బజ్జెయ దండు”లో నుండగా శకవర్షము ౯౮౪ అగు శోభకృతు సంవత్సర పువ్యబహుళ ౬ మంగళవారము ఉత్తరాయణ సంక్రాంతి పర్వనిమిత్తమున త్రైలోక్యముల దేవరకరమునుండి పడసి ఆతని మహామండలేశ్వరుడును, అహిహయకులజుడును అయిన “చౌట్టివాయ్పురసు” చేత నుండి “పరమేశ్వర దత్తి”గను, “ఈశ్వర దత్తి”గను “నాగవావి,” “రావూరు” మధ్యస్థితమైన భూమిని పొంది, దానిని ధర్మకార్యములకు వినియోగించెను. కడచిన శాసనమున ఈతడు తనపేర కట్టించినట్లు తెలుపబడిన మధునూదనాలయము వర్ణన ఇందు కలదు. అది “ఉత్తుంగ తోరణ ప్రాసాద ప్రాకారసమన్వితము”; “ఆభరణ నిభ్రాజితోత్తుంగ సౌవర్ణ కలశమలసితము”; “అనేక కూట కోటివిశాలసాలభంజికారంజితము”; “నాట్యశాలాలంకృతము”; “ఏకదండి, త్రిదండి, స్నాతక, బ్రహ్మచారి, హంస, పరమహంసానుష్ఠాన భీషణము”; “ఋగ్యజుస్సామాధర్మబ్రాహ్మణా ద్యునేకశాఖాసహస్ర వేదవేదాంగ పక్షమతవిరాజితము”. త్రిభువన వల్ల దేవుడు కల్యాణాపురమునుండి పరిపాలనము చేయుచుండ చాళుక్యవిక్రమ వర్షము ౧౧ అగు క్రోధన సంవత్సర భాద్రపద “పుణ్ణమి”అదిత్యవారము సోమగ్రహాణ పూజకాలమున కాలియరమ మధునూదనదేవర నిమిత్తమును, నాగవావి అగ్రహారములోని నాలుగువందల మహాజనుల నిమిత్తమును “తాళకంగణిగె” ప్రతిష్ఠించి, “త్రిభోగాభ్యంతర సిద్ధి”యూ, “సర్వసమస్యము”నుగా త్రిభువనమట్లుని చేతనుండియు, ఆతని మహామండలేశ్వరుడైన అహిహయకులజుడగు “లోకరసు”చేతనుండియు భూమిని ధారాపూర్వకముగ పరిగ్రహించి దానిని బ్రాహ్మణులు మొదలైన వారి నిమిత్తము ధర్మకార్యములకై వినియోగించెను.

నాలుగవ శాసనము త్రిభువనమల్లవిక్రమాదిత్యుని నాటిది. ఇందు సహాదేవరసు చేసిన దానములు—రామ తీర్థమునకు, రామేశ్వరాలయమునకు సంబంధించినవి—వర్ణితములైనవి. ఏకదాలయ విద్యాస్థానమున నాలుగు వందల మంది విద్యార్థులు విద్య నభ్యసించుచుండువారు. వారిలో నూలుగురు “కవిసూను”ని, నూలుగురు వ్యాసుని,

నూలుగురు మనువును అధ్యయనము చేయుచుండిరని శాసనము తెలుపుచున్నది. శాసనపంక్తులు చెడుటచేత మిగిలిన నూరుగ్రంథములు చదువువారో తెలియుట లేదు. కవిసూనుడు బోశనసుడు: కవిసూనుని జదువువారన బోశనస్సత్త్వి నధ్యయనము చేయువారనియు, మనువును జదువువారన మనుస్మృతి నధ్యయనము చేయువారనియు నూహింపదగినను, అట్లే వ్యాసరచితములైన గ్రంథములను—వ్యాససూత్రములను, వ్యాసస్మృతినిగూడ—అధ్యయనము చేయువారు. వ్యాసరచితములైన పురాణములకూడ పశనీయములలో చేరిన చేరియుండవచ్చును. పదపాశముగూడ పాత్యగ్రంథము కావచ్చునని పరిష్కర్తలనుచున్నారు. మొదటి అధ్యయనగ్రంథములు రెండును స్మృతులే కావున మూడవదికూడ (వ్యాస) స్మృతియే యగునేమో. అట్లయిన నిచట ప్రత్యేక మీ స్మృతిత్రయాధ్యయనమునకు ప్రాముఖ్య మొసంగబడినట్లు ఊహింపవచ్చును. ఇందే జగదేకమట్లునినాటి మఱియొక దాన శాసనముకూడ గలదు. అది ఆతని పదునొకండవ వర్షమునాటిది. ఈశాసనము నందును అహిహయవంజులైన మహామండలేశ్వరులు గొందఱు శ్రోతృనబడి యున్నారు. ఈ నాలుగవ శాసనమున మతవిషయికములైన దానములును, అగ్రహారదానమును శీర్షానబడినవి.

ఈవిధమున ఈ శాసనములు క్రీస్తుశకము పదునొకండవ, పండ్రెండు శతాబ్దాలనాటి మన ప్రాచీన వైదిక విద్యాసంస్థల వ్యవస్థను దెలుపుచుండుటచేత మన ప్రాచీన విద్యావిషయిక చారిత్రమున కివి చాల ముఖ్యమైనవి. ఈ “ఘటికాస్థానము”న ఆలుగురు సరస్వతీ భండారికులు ఉండినట్లు ఈశాసనములు తెలుపుచున్నవి. సరస్వతీ భండారికులు ఇప్పటి “లైచేరియనుల”. ఆలుగురు పనిచేయుచుండుటకు ఆ సరస్వతీ భండారము ఎంత గొప్పదిగ నుండి యుండవలయునో! కల్యాణపుర పశ్చిమ చాళుక్యులనాటి అహిహయ (హైహయ) వంశజులను గురించి తెలిసికొనుటకుకూడ ఇవి తోడ్పడుచున్నవి.

కృష్ణమాచార్యులుగారు వీటిని చాల శ్రద్ధతోను, జాగ్రత్తతోను ప్రకటించినను అందందు ఒకటి రెండు ప్రమాదములు దొర్లినవి. అవి ప్రమాదములు మాత్రమే.

ఏడవపుట ౨౭-వ పంక్తిలో కాలిదాసయ్య మధుసూదనుని తాతగారని చెప్పబడినది. ప్రమాద మిది: తాతగారు కాదు; మూలమున అతడు మధుసూదనునికి “నిజజనకు” డనియే కలదు. ఇదే ప్రమాదము ఆపుటలోని ౩౧-వ పంక్తిలో కూడ పడినది. వేదాధ్యాయులు రెండువందల మంది, శాస్త్రాధ్యాయులు ఏబది యిద్దరు అని చెప్పి, పిదప ఆచార్యులుగారు ఆపుటలో నే వేదోపాధ్యాయులు మువ్వరు, భట్టదర్శన, న్యాయ (న్యాయ), ప్రభాకర ములను నేర్పుటకు శాస్త్రోపాధ్యాయులు మువ్వరు, సరస్వతీ భండారికు లార్వరు అని విద్యాశాలలోని యుపాధ్యాయులను పేర్కొను సందర్భమున వ్రాసియున్నారు; కాని యిది పొరపాటు: మూలపాఠ మిది:

“వేదాధ్యాయగ లిన్నావ్వంగ్లం శాస్త్రాధ్యాయగ శయ్యదింబగ్లం తదుపాధ్యాయ గళు ౩ భట్టదర్శన, న్యాయ, ప్రభాకర వ్యాఖ్యాతృగళో మూవగ్లం, వేద మనోదిను పుపాధ్యాయ మూవగ్లం శాలెయసరస్వతీభండారిగ రాంగ్లం అంతు.....౨౫౭. ”

దీనిని బట్టి చూచిన,	
వేదాధ్యాయులు	౨౦౦
శాస్త్రాధ్యాయులు	౫౨
శాస్త్రోపాధ్యాయులు	౩
భట్టదర్శన, న్యాయ, ప్రభాకర వ్యాఖ్యాతృలు	3
వేదోపాధ్యాయులు	౩
సరస్వతీ భండారికులు	౬

మొత్తం ౨౬౭ గురు.

౨౬౭ కు మూలమున ౨౫౭ పడినది. భట్టదర్శన, న్యాయ, ప్రభాకరములు నేర్పుటకై శాస్త్రోపాధ్యాయులు మువ్వరును ప్రమాదము. మూలమున ప్రకటించు సందర్భమున వీ రింతప్పును సవరించియుండుటచేత వివరణములోని ఈ వ్రాత ప్రామాదికమే యగును.

ఈశాసనములనుబట్టి మనకు తెలియవచ్చు మరియొక ముఖ్యవిషయము కలదు. మూడవశాసనమున మధువరసు

త్రైలోక్యములుని చేతనుండి పడసి, అహిహయకులజడైన మహామండలేశ్వరుని చేతనుండి భూమిని పరిగ్రహించినట్లు కలదు. ఇట్లే కాలియరసు త్రిభువనములుని చేతనుండి ధారాపూర్వకముగ బడసి, అహిహయకులజడైన మహామండలేశ్వరుని చేతనుండి భూమిని ధారాపూర్వకముగ పరిగ్రహించినట్లు కూడ మూడవశాసనముననే తెలుపబడి యున్నది. పరిగ్రహీతలు భూమిని మహామండలేశ్వరులనుండి పొందినయెడల వారు చాళుక్యప్రభువులనుండి పొందినదేదీ? దీనికి జవాబు రెండవశాసనములో కలదు. ప్రభువునుండి పొందునువచ్చినది “మన్నెయము”. కన్నడమున “మాన్యము” యొక్క తదృశము మన్నెయము, పరిగ్రహీతలు “దత్తి” (దానభూమి)ని “మాన్యము” చేయించి, అనగా ప్రభువునుండి సత్త్వమును గ్రహించి, అసలుభూమిని—అది మహామండలేశ్వరుల రాజ్యములోనిదై యుండుటచేత కావచ్చును—వారినుండి పడయునువచ్చిరి. భూమి సామంతులైన మహామండలేశ్వరుల రాజ్యములోనిదైనను వారు దానిని మాన్యముచేసి దానమొసంగుటకధికారము లేకపోయినకారణముననే కావచ్చును, దానపత్రమున నట్లు వ్రాయబడవలసినవచ్చెను. ప్రభువుయొక్క యధికారము కాని, ఆనతి కాని లేనిదే మహామండలేశ్వరులకు భూమిని దానమాన్యముగ నిచ్చుటకధికారము లేదనునదియే మనకు దెలియవచ్చు. రాజకీయమైన ముఖ్యవిషయము, పైనుడివినశాసనములలో దాతలు చాళుక్యప్రభువులే. పరిగ్రహీతలును, ధర్మకార్యము లాచరించినవారునుంత్రి, దండనాథులు. “దత్తి”ని పరిగ్రహీతలు గ్రహించినది మహామండలేశ్వరులనుండి. ఈసిద్ధాంతము సరియైనదగునో కాదో తెలిసికొనుటకు ఇతర పశ్చిమచాళుక్య శాసనముల నింకను పరిశోధింపవలసియున్నది. ఇతర శాసనములనుబట్టి నిజముగనో కాదోకాని, యీశాసనములనుబట్టి మట్టి సిద్ధాంతము చేయుట కవకాశము కలదు. ఈ విషయము శాసన వివరణములలో అంత పరిష్కృతము కాలేదేమోయని నాయనమానము.

“పరమేశ్వరదత్తి”, “ఈశ్వరదత్తి”—ఈపదములకును, “తాళకంగణిగ” పదమునకును సరియైన యర్థము తెలియుటలేదు. “సర్వనమస్య” మనునది భూమిభోగము

లలో నొకటియని కల్యాణపుర చాళుక్యప్రభువుల శాసనములను బ్రకటించు సందర్భమున బార్హత్యు దొరగారు వ్రాసియున్నారు కాని అదెట్టి భూమిభోగమో వారు తెలిపియుండలేదు. “సర్వసమస్యము” గా ఇయ్యబడిన భూమిదానము మాడనిశాసనమున తెలుపబడినది. “సర్వసమస్య” విధానమునకు “మాన్య” పద్ధతికి నెట్టి సామ్య, వ్యత్యాసములు కలవో.

కృష్ణచూచార్యులుగారు బహుపరిశ్రమ చేసి ప్రకటించిన ఈశాసనగ్రంథము చరిత్రాభిమానుల కవశ్యపకనీయము. (మ. సో. శర్మ.)

ఆ త్మ ద ర్పణ ము

శ్రీ వివేకానందస్వామి ప్రణీతము. శ్రీ తత్వానందస్వామిచే ఆంధ్రీకృతము.

క్రా. ను. పు. ౪౩. వెల రు ౦-3-౦.

శ్రీ సనాతనాశ్రమమువారిచే తదాశ్రమ గ్రంథమాల తృతీయప్రమానముగా ప్రకటింపబడిన పరమపవిత్రమగు నీగ్రంథరాజమును కృతజ్ఞతతో నందుకొంటిమి. ఇది గ్రాంథి కాండ్రమున వచన గ్రంథముగా వ్రాయబడినది.

ఇందలి విషయమంతయును వేదాంత చర్చయే. భారతదేశమునందు సకల మతములనుగూర్చియు—వేదప్రామాణ్యము నంగీకరింపని జైనబౌద్ధాదిమతములనుగూర్చి సంగ్రహముగను, వేదప్రామాణ్యము నంగీకరించిన మతశ్రయమును, అనగా ద్వైత, పీఠిష్టాద్వైత, శుద్ధాద్వైత సిద్ధాంతశ్రయమునుగూర్చి విపులముగను—ఇందు వివరింపబడెను. చివరకు అద్వైతసిద్ధాంతమే వేదాంతముయొక్క ఉత్తమ పరిణామమని స్థిరపరుపబడెను. ఈ మాడు సిద్ధాంతముల ముఖ్యలక్షణములును, భేదములును, సమానధర్మములును గూడ వివరింపబడెను. కాని యీ మాడునుగూడ సోపానసదృశములని తెలుపబడెను. అధికారి భేదమునుబట్టి అధమాధికారులగు బహుజనులు గ్రహింపగలిగినది ద్వైతమేయనియు, దానిపై పెట్టు విశిష్టాద్వైతమనియు, దాని పై పెట్టు అద్వైత

మనియును, ఈ అద్వైత సిద్ధాంతము సాధారణముగా గ్రాహ్యమగుటయే కష్టమనియును, గ్రహింపగలిగిన వారిలోగూడ వాని ననుష్ఠానమునకు తేగలుగువారు మిక్కిలి కొద్దిగానే యుందురనియును ఇందు నూచింపబడెను. ఈ మాడు సిద్ధాంతముచూచు అనాది కాలమునుండియును కలవు. శ్రీమధ్వ శ్రీరామానుజ శ్రీశంకరులు ఈసిద్ధాంతములకు పునరుద్ధారకులే గాని వానిని నూతనముగా నిర్మించినవారుకారు. శ్రుతి స్మృతి పురాణాదులన్నిటిలోను ఉభయవాదులకును గూడ సాధారణములేక పోలేదు. కాన వీనిన్మూలనతాధిక్యములను గూర్చి యిదమిత్థమని నిర్ణయించుట యేరికినిగూడ శక్యముగాదు. వారివారి పూర్వ సంస్కారములను బట్టి ఆయా మతముల నకలంబించుచున్న వారి పట్టుంబములలో జన్మములు లభించుచుండును. వారువారు ఈ సంప్రదాయముల ననుసరించుచున్నట్లు భావింపబడుచుందురు గాని అదిగూడ నిజముకాదు. మధ్వల కటుంబములలో పుట్టినవారిలో శ్రీమధ్వచూర్యులవారి సిద్ధాంత మిది యని చూచాయగానైన గ్రహింపగలిగిన వారు నూటికి పదిమందియైన నుండరు. అట్టిచో ఆమహనీయుడు వ్రాసిన అమూల్యగ్రంథరత్నములను, వానిపైని వ్రాయబడిన టీకలు, టిప్పణులు మున్నగు ఆసంఖ్యాక ద్వైతవాఙ్మయమును సరిగా ఉపదేశించుట కధికారులగు గురువులవద్ద నభ్యసించినవారికైనెంద రుందురో వేరుగ చెప్ప బనిలేదు. అద్వైతసిద్ధాంతము ననుసరించెడు వారనబడు వారిలో దానిని సరిగా గ్రహింపగలిగిన వారికను చాల తక్కువగ నే యుందురు. అట్టిచో నిట్టి యఖండవిషయమునుగూర్చి యీచిన్న సౌత్తమున సాకల్యముగా చర్చించుట కవకాశ ముండని మాట నిజమే యైనను, వీని ముఖ్యలక్షణము లన్నియును చాలవరకు ఖండింతరులకు గూడ గ్రాహ్యమగునటు లిందు విస్పష్టముగ నే వివరింపబడెను. ఆంధ్రమహాశయ తీగ్రంథము నించుక శ్రద్ధతో చదివినచో త్రిమతసిద్ధాంత సారస్థూల స్వరూపమును గ్రహింపగలుగుదురనుట కెట్టి సంశయమును లేదు. దీని నాంధ్రీకరించిన శ్రీ తత్వానందస్వామియును, దీనిని ప్రకటించిన శ్రీ సనాతన గ్రంథమాల వారునుగూడ ఆంధ్రులకృతజ్ఞతకు పాత్రులు.

ఈ గ్రంథములకు సాలు చందా ఒకరూపాయి. రెండు నెలల కొక గ్రంథము చందాదారుల కందజేయబడును. ఇదివరకు గృహస్థాశ్రమ తత్వము (శ్రీరామతీర్థ ప్రణీతము), మృత్యుంజయము (సోక్రటీసు ప్రవచనము) నను రెండు గ్రంథములు వెలువడినవి. ఈ ఆత్మదర్పణము (శ్రీ వివేకానంద ప్రణీతము) మూడవది. మొదటి గ్రంథము పునర్ముద్రణము కానున్నది. విడి సంచికలను బడయ గోరువారు రు ౦-3-౬ కు తపాలబిళ్లలను ఈ దిగువ అడ్రెసుకు పంప ప్రార్థితులు:

శ్రీయుత కందేవు నరసింహంగారు,
మేనేజరు, శ్రీ సనాతనాశ్రమము,
క్రాపపోట్ల, కొల్లూరు మార్గము, గుంటూరుజిల్లా.
వెదురుమూడి శేషగిరిరావు.

భారతదేశ పునరుద్ధరణము

RENASCENT INDIA

ఆంగ్ల గ్రంథము. వెల ఒకరూపాయి.

ఆంగ్ల భాషా కోవిదులును, మృదుమధురరచనా ధురీణులు నగు శ్రీమాన్ కె. ఎస్. వెంకటరమణి అయ్యరుగా రీ గ్రంథమున భారతదేశ స్వాతంత్ర్య సమస్యను సమగ్రముగా చర్చించినారు. ఐరోపా మహాసంక్రామము పూర్తియై నప్పటినుండియు ప్రపంచమందెల్ల సర్వమానవ శాంతి సౌఖ్యములకై తీవ్రసంఘోభము జరుగుచున్నదనియును, ధూలోకస్వర్గ నిర్మాణ మనదగు నిట్టి ఫలితమునకు భారతదేశము చేయవలసియున్న దివ్యకృషికి స్వతంత్రస్థితి యత్యవసరమనియు నిందు నిరూపింపబడినది. ఈ స్వరాజ్యభవనము విదేశాచారముల యనుకరణము పైగాక అర్యనాగరకతా కీలక మన దగుత్యాగ సంపత్తిపై నాధారపడవలెనని వీరు చేసిన ప్రతిపాదన వీరి మాతృద్రుష్టికి తార్కాణము. సకలభాగ్యభోగ్యముల కాలవాలమై, ధూడేవికి శోభాయమాన మగు తిలకమై ఆర్యావర్తము విలసిల్లిన పూర్వపు సుదినములలో వలె భావిస్వరాజ్యయుగమున గూడ గ్రామమే రాజ్యాంగమునకు సమస్తజీవకళాప్రదమగుహృదయమై విరాజిల్లవలెనని వీరి ఆశయము. దేశీయమహాసభా ప్రారంభదశలో

నెట్లున్నను, రాజకీయరంగమున సత్యాగ్రహశక్తి బహుత్వదలిన నాటినుండియు జాతీయనాయకుల కృషిచూడ నీవిషయమున ప్రబలముగా జరుగుచునే యున్నది. రాట్న తత్వ మిదియే కదా! భారతదేశము ప్రపంచమున కొనగలసిన యాధ్యాత్మిక సందేశమునకు ప్రాణాధారమైన స్వాతంత్ర్యసిద్ధికి ఐరిత్రప్రసిద్ధములగు నాంగ్ల భారత జాతులు రెండును సర్వవిభత్యాగముల స్ఫుల్లసి యుండు నని గ్రంథకర్తగారు హెచ్చించుచున్నారు. దైన మిందుకు తోడ్పడుగాకయని ప్రార్థించుచున్నారు. వివిధదేశ విజ్ఞానాధిదేవత లిందుకు తమ తమ యుచ్చైఃస్వరముల బలుచున్న భవ్యవాదము లీదేశభక్తుని మనోరథము త్వరలో నీడేరగలవని తెలుపుచున్నవి.

సకల విధముల ప్రవనీయమై యెప్పుచున్న యాయుధ్యంధమున నొక గొప్పలోపము స్ఫురించుచున్నదని చెప్పవలసి నిచ్చినందుల కెంతయు చింతించుచున్నాము. గ్రంథకర్తగారు ప్రతిపాదించిన ప్రాచ్యనాగరకతా జీవశక్తియును త్యాగాదర్శమునకు నవయుగమున ప్రత్యక్ష సుందరమార్పులై, తమ పవిత్రపాద స్పర్శచే భారతదేశమును బునీత మొనర్చి, తత్సందేశమును దేశజీవుల వెదజల్లినట్టియు, ప్రస్తుత మాసందేశవ్యాప్తిని సకల ప్రాజ్ఞలోక సమ్మతార్థమైన విధమున నిర్వహించుచున్నట్టియు మహాత్ముల పేరెత్తవలయు సమంజసము కాదు. వీరాధనాతత్పరమగు యువభారతహృదయమున కిది మిక్కిలి ఆశాభంగకరము. కీర్తిశేషులైన శ్రీ మద్వివివేకానందస్వాముల వారి పేరు పొరపాటున నీ గ్రంథమునబడిన ట్లున్నది. రాజోపు హర్షనం దీలో టును దీర్చి ఇంకను గ్రంథమున కెంతయు వన్నెలేదగునని శ్రీ అయ్యగుగారికి వినయపూర్వకముగా మనవిచేయుచున్నాము. మొత్తముమీద గ్రంథము తీవ్రాలోచనా ప్రేరకమై దేశహితైక సేవాభిలాషు లెల్లరును శ్రద్ధాభువులై పరిపదగి యున్నది.

వలయువారు శ్వేతారణ్యాశ్రమము, మైలాపూరు నకు గ్రంథకర్తగారి పేరిట వ్రాయవలెను.

వె. వేం. కృ.

ద్రవిడియన్ ఫైలాలజీ-శ్రీనారాయణరావుగారు

AN INTRODUCTION TO DRAVIDIAN

(Philology) by M.C. Narayana Rao, M A; L.T

ద్రావిడశబ్దశాస్త్రమున కుపోద్ఘాతముని చెప్పి, శ్రీ చిలుకూరి నారాయణరావుగారు రొక్క పుస్తకమును రచించి ప్రచురించెరి. ప్రాచీన ద్రావిడశబ్దశాస్త్రము నుగూర్చి యిఁచెటలోఁ గృషిసల్పినవారు దాక్షిణాత్యు లలోఁ జాలితమైనది. ఒక్కదొడ్డనినఁ జాలును. ఆంధ్రు లలో నాకు తెలిసినంతవఱకు శ్రీ రామమూర్తి పంతుల వారి తర్వాత, వారి శిష్యులగుముగోని వారనదగు శ్రీ నారాయణరావుగారే.

ఈ పుస్తకములోని విషయమంతయు వారొక్క తూరి చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయము పక్షమున, ఆంధ్ర మన నిచ్చిన యువవ్యాసముల యొక్క సారాంశమే. ఆరియునుగాక ఆంధ్రచారిత్రక పరిశోధక సంఘమువారి పత్రికలో వీరు ప్రాసిన వ్యాసమీ పుస్తకమందలి విషయ మునకెల్లను మాతృకయని చెప్పవచ్చును. (Influence of Sanskrit and Prakrit on Telugu (October 1926 The quarterly journal of Andhra Historical Society. Rajahmundry.) అను వ్యాసమును జదు వులు చూడవలెను; గ్రంథనిబంధనమున కన్న విచర్య నము సులభమని చెప్పెదరు గాని, విచర్యకుఁడు కృతి ఁత్తకన్న గ్రంథ విషయపరిజ్ఞానమునందు మిన్నయై యుండవలెను. అల్పజ్ఞుఁడగు నా కీ గ్రంథవిచర్యన ములవి కాని పనియేమో? కాని గ్రంథకర్తకే, శాస్త్రమునందు 10 పాండిత్యము పదిపాళ్లు తక్కువయని సంశయము 10ను.

ఈ గ్రంథరచనమునకుఁ గారణము, కార్టెల్వో పండితుఁడు రచించిన 'Comparative Grammar' లోని విషయము లన్యదేశీయుని దృక్పథము ననుసరించి నిరచింపఁబడుటచే, నందులకుగాను రెండవ పక్షమైన దేశీయ దృక్పథమును గూడ విశదీకరింపుటకై యున్నది. ఆంగ్లమున రచించుటకుఁ గారణము బహుశాంగ్ల మయప్రపంచమునకుఁ దెలియఁజేయుటకు.

కార్టెల్వో పండితుని వాదములు (1) ద్రావిడ భాషలకును సిథియన్ భాషలకునుగల అన్యోన్య సంబంధము. (2) ద్రావిడ భాషల యొక్క సారూప్యము రెండవది నారాయణరావుగారు ఒప్పుకొనినదే. మొదటిది వారొప్పురు. శబ్దశాస్త్రజ్ఞు లొప్పురు. అందులో విశేషములేదు. (3) సంస్కృత భాషలో ద్రావిడ భాషల కేవిధమైన సంబంధమును లేదు. ఈ విషయమై ముఖ్యముగ నారాయణరావుగారి అతివాదము గ్రంథమునందు గలదు. వీరి వాదము సమంజసమే. ద్రావిడ భాషావ్యాకరణ నిర్మాతలు ద్రావిడ భాషలను వికృతి గణము లోఁ జేర్చిరని అందరు నెరింగినదియే. ఆంధ్రవ్యాకరణములు జదివిన వా రీ నూత్రముల నెఱుంగక మానరు.

సంస్కృతంబు ఆర్యప్రకృతి. ప్రాకృతంబు ద్వితీయ ప్రకృతి-ఆంధ్రభాషవికృతి-సంస్కృతప్రాకృతతుల్యం బగుభాష తత్సమంబు-సంస్కృతప్రాకృత భవంబగు భాష తద్భవంబు. ఇట్టి నూత్రముల ననుసరించి సంస్కృత ప్రాకృతభాషలకును ద్రావిడభాషలకు నన్యోన్యవైరుధ్యములేదనియు, వీని కన్యోన్యమైత్రిగలదనియు స్పష్టము. అదియే కార్టెల్వో పండితుఁ డొప్పుదు. నారాయణరావుగారి ముఖ్యవాద మిదియే. ద్రావిడభాషలయందు తత్సమపదములను దర్శనపదములను బ్రత్యేకించి చూచిన యెడల దేశ్యములు విక్రితి అరుదని వీరి విశ్వాసము.

నారాయణరావుగారు ద్రావిడభాషలను గూర్చి చర్చించుచు, వీ రాంధ్రమునుగూర్చియే ముఖ్యముగ ప్రశంసించిరి. వీరాంధ్రమునకును, ఇండో-ఆర్యన్, ఇండో-ఇరానియన్ (Indo-Aryan Indo Iranian) భాషా సమూహములకును గల ప్రత్యేకసంబంధమును సూచించిరి. ప్రాకృతభాష సంస్కృతభాషకన్న పురాతనమనియు, సంస్కృతము మొదటి ప్రకృతియనియు, తర్వాతప్రకృత భాషలు క్రమక్రమముగా అపభ్రంశములని నామమును దాల్చెననియు, వీనిలో శౌరసేన, మహారాష్ట్రభాషలు ప్రాకృతభాషలలో ముఖ్యము లనియు, అపభ్రంశములనెవైశాచీభాషలుగా వ్యాకరణకర్తలు పరిగణించిరనియు, నారాయణరావు గారు ఏకాగ్రణించి యున్నారు. కార్టెల్వో పండితుఁడు ద్రావిడభాషలలో నుండి సంస్కృత

ములోనికిఁ గొన్ని పదములు వచ్చిన వనెడు వాదమును ఖండించి, ఆపదములు వేదములలో గలవని నిరూపించిరి.

పాలీ, మహారాష్ట్రము, కౌరనేని, పైశాచి భాషల నుండి, ఆంధ్రములోనికి పదములు వచ్చిన విషయమును లక్ష్యములనిచ్చి చూపిరి. పాలీభాషనుండి, ఆంధ్రభాష మూడు విధల పదములు పరిగ్రహించెనని వీరు నుడువుచున్నారు. అపదముల పట్టిక సంకలనముచేసిన భాషకు మేలుకలుగజేసిన వారగుదురు. Childers Pali Dictionary provides us with about three hundred words to which Telugu words can be traced' అనివీరు ఆంధ్రచారిత్ర పరిశోధక మండలివారి పత్రికలో రచించిన వ్యాసమునందుఁ దెల్పిరి. ఈ వ్యాసమునే కొంచెము మార్చి 'I have picked up at random 300 Pali originals to Telugu words' అని ఈ గ్రంథమునందు వ్రాసిరి. ఆంధ్రభాషలో తద్భవములు, వర్ణలోప, వర్ణాగమ, వర్ణాదేశ, వర్ణస్వర్యయముచేఁ గలుగునని ఆంధ్రవ్యాకరణ కర్తలు వ్రాసిన ప్రకారము, ప్రాకృత భాషలైన పాలీ భాషయందును, తదితర మహారాష్ట్ర, కౌరనేని భాషలయందునుగల పదముల గాలించి, వానికిని ఆంధ్రభాషయందలి పదములకును గల సారూప్యమును నిర్ణయించినఁగాని ప్రాచీనాంధ్రభాషా తత్వము తెలియదు.

ఆంధ్రభాషాపండితులు ఆంధ్రభారతరచనాకాలమునాటికి ప్రాకృత పైశాచీభాషలయందు పరిపూర్ణ పాండిత్యముగలవారని రాజరాజునందంపూడి శాసనమునుబట్టి తెలియచున్నది. నారాయణభట్టు ప్రాకృతపైశాచీభాషలయందు ప్రావీణ్యముగలిగి వానిలోఁ గవిత్వము చెప్పగలవాఁడని శాసనము వక్కాణించుచున్నది. "యాసంస్కృతకర్ణాటప్రాకృతపైశాచికాంధ్రభాషాసు; కవిరాజశేఖర ఇతిప్రదితః సుకవిత్వభవేన"

ప్రాకృత పైశాచీభాషలలోఁబాండిత్యము సంపాదించిన వారుగాని ఆంధ్రభాషకును ఆభాషలకును గల మైత్రిని నిరూపింపఁ జాలరు. శ్రీ నారాయణరావుగారు ద్రవిడవాద్యయములలో దేశ్యపదములే లేవనియు, దేశ్యములని చెప్పఁబడు పదములు ఏప్రాకృతభాషలలోనో కనఁ

బడుననియు, నవి గ్రామ్యప్రాకృతభాషలుగాఁ బరిగణింపబడిన అసభ్రంశభాషలలోఁ గన్పట్టుననియు వక్కాణించుచున్నారు. వీరిమతమున ద్రావిడభాషలు పూర్తిగా సంస్కృతప్రాకృతభవములు. ఈభాషలకుమాతృకలు పాలీ, పైశాచీభాషలు. దేశ్యపదములు లేనేలేవు. ఈ కడపటి లక్షణమునకు లక్ష్యములు సకారణముగఁ జూపలేరి. ఒకటి రెండు పదములు జెప్పినఁ జాలరు. ఆంధ్రమునఁగల దేశ్యములన్నియు నసభ్రంశభాషలలోనుండియే వచ్చినా? భాషను సంస్కృతభవము, ప్రాకృతభవమని వక్కాణించి, దేశ్యము అనియుఁ గూడ నేల విభజింపవలెను? శబ్దరత్నాకరము ప్రకారము ఆంధ్రభాషలో ౧౨, ౩౩౭ దేశ్యపదములున్నట్లు శ్రీ నారాయణరావుగారు లెక్కపెట్టినారు. ఈ ౧౨, ౩౩౭ దేశ్యపదములును అన్యదేశములై ఏపైశాచీభాషాపద జాలమునోముడిపెట్టనగునా? ఆంధ్రభాషప్రాకృతపైశాచీభాషాంతర్గతమా? ఆంధ్రభాషకేవలము పైశాచీభాషయేనా? భాషకు ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వములేదా? ఇట్టి ప్రశ్నలకు వారి గ్రంథము ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటలేదు. ఆంధ్రభాష సంస్కృత ప్రాకృతత్వము, సంస్కృత ప్రాకృతభవము అని చెప్పుచుండుటచే నియ్యది ముఖ్యముగా నేప్రాకృతభాషలలోనుండియో పెక్కుపదములను గ్రహించెనని వేతెచెప్పనక్కరలేదు. 'That at least the Telugu Language had its origin in a variety of Paisachi seems to be the opinion of some of the Telugu grammarians' అని నారాయణరావుగారు వ్రాయుచున్నారు.

ఆంధ్రభాషయందనాద్యములగు వర్ణములు ఏ, ఓ, ం, ష, జ, ఱ, అనెడి యాఱక్షరములు సంస్కృత పాకృతభాషలందు లేవు ఈ వర్ణములు గల పదములు కూడ ప్రాకృతపైశాచీపదములేనా?

శ్రీ నారాయణరావుగారు ప్రాకృతభాషలకును, ఆంధ్రభాషకును గల సంబంధము పదజాలములోను, వ్యాకరణ సారూప్యములోను కొంతవఱకు నిరూపించిరి. ఆంధ్రపదములు, ప్రాకృతపదములు అంక్షరములలో వ్రాయఁబడుటచేఁ జదువుటకు కష్టముగానుండి, పదము

పొందిక సులభముగా గ్రహింపలేకపోతిని. వారి పరిశోధనపథము తెలియుటచే నంతగా శోధింపలేదు.

వీరి ముఖ్యవాదము భ్రావిడభావలు సంస్కృత ప్రాకృత భాషాభవములు-అందుముఖ్యముగా నాంధ్ర భాష యట్టిదియ. ప్రాకృత భావలయందలి వాద్యమును, వాని వ్యాకరణమును గృహించినచో, వానికిని ఆంధ్రభాషకును గల పరస్పర బాంధవ్యమును గనుగొనవచ్చును అని ఈ విషయము వారు చెప్పినట్లుగ ఆంధ్ర వ్యాకరణకర్త లిదనంతకే శాసించియున్నారు. పరిశోధన కావలయును. అందు వీరు ముఖ్యముగ పరిశోధనలు సల్పుచుండుటచే, వీరి కృషి ఫలించి, ఆంధ్రభాషకు మేలు కలుగుగాక!

కుందూరి ఈశ్వరదత్తు.

ఆంధ్ర మేఘ సందేశము

ఇది శ్రీ వేంకటగిరి రాజావారి కలాశాలాగ్రంథమాల తొలికుసుమము. నెల్లూరియందలి శ్రీ వేంకటగిరి రాజావారి కలాశాలలో నాంధ్రయోగవ్యాసకులయిన మ.రా. రా.శ్రీ గుఱ్ఱం వేంకట సుబ్బరామయ్య (యమ్.ఏ.) గారు దీనియనువాదకులు.

వీరు చాలగ గట్టపడి దీని నాంధ్రీకరించినట్లు తామే పీఠికలో వ్రాసినారు. నిజమే, కాళిదాసుగారి కావ్యము లాఠికావ్యములంబోలే సుకరముగ నాంధ్రీకరింపవలెగానిదిగదా! అయినను, వీరు సుకరముగనో, కట్టపడియో-యెట్లులయిన నేమి-తమ కందినంతవట్టు భావమును గ్రహించియు, వ్యస్తపదములను సమస్తముగఁ జేసియు, గొన్నిచోట్ల వ్యాఖ్యానమునందలి ప్రతిపదములను గ్రహించియు, దమగురువుగారి పదప్రయోజనిక యందు దృష్టియుంచియుఁ జాలవలెకుఁ జక్కఁగానే యాంధ్రీకరించి యున్నారు. అయినను, అందందు నాకు గోచరించిన మూల విరుద్ధాంశములను మాత్రమే చూపఁదలచుకొన్నాను.

మొట్టమొదటి శ్లోకములో “జనకతనయాస్నాన” అనియుండఁగా, వీరు “నీతజలకేళిని” అని తెనిగించి

నారు. మూలమునందలి “స్నాన” శబ్దసారస్యమును వీరి “జలకేళి” సాధింపఁజాలదు. సామాన్యముగ, జలకేళి, వనవిహారము మొదలయినవి శృంగారరసాంగములుగాఁ గవులుపయోగించుచుండుదురు. ఆశ్రమములు శాంతరసప్రధానములు గనుక నందు “జలకేళి” యుండదు. అదిగాక, నీతయవస్థ యప్పట్లున జలకేళికిఁ దగియున్నదా? లేదనక తప్పదు. ఆయాసంగులను, మనసులో నుంచుకొనియే కాళిదాసు “స్నాన” శబ్దమును ప్రయోగించియున్నాఁడు. వాస్తవములో జలకేళియన్నను నీటిలో మునుగుటయే యైనను, అనీటికి స్నానముచేఁ గలిగిన పావనశబ్దంబునఁ గలుగదు కావున నిది యాచిత్య భంజకమగును. మఱియు, యత్తుండు శాపముచేత నస్తంగమితమహిమఁ డయినట్లు సన్నిహితముగాఁ బ్రయోగింపఁబడిన యారెండుపదముల యర్థమును వ్యవహితముగఁ జేయుటచే మూలమునందలి యభిప్రాయ మందు రాఁజాలదు. మూలములో “స్నిగ్ధచ్ఛాయాతరః” అనియును, “రామగిర్యాశ్రమేఘ” అనియు నుండఁగా, వీరు “సాంద్రమత నమేరువులు” “రామగిరిప్రథితాశ్రమములు” అన్నారు. ఇందలి సుత ప్రథితశబ్దములు ఛందస్సును పూర్తిచేయుటకే యుపయోగించును గాని యంతకంటె విశేషమును తెలుపవు.

౨ వ పద్యములో—మూలమున “తస్మిన్నద్రౌ” అని యుండఁగా, వీరు “అంద” అన్నారు. దీనిచే రామగిరి ప్రథితాశ్రమములందే యని యన్వయించును గాని, ఆకొండయందని యన్వయింపదు. “ఎ” ఎందులకో? కాళిదాసుగారి “కామి” ఇందు లేఁడు “వప్రక్తి డాపరితగజప్రేక్షణీయమ్” అని మూలమున నుండఁగా, వీరు “పరితగజప్రేక్షణీయ సంతోషయాత కరింద్రరమ్యము” అని యంతకన్నను పెద్దనమాసముతో మూలములో లేని యంశమును గూడఁ జేర్చి కూర్చియున్నారు. పాదాద్ధిని “ఆషాఢ” మును ప్రయోగించుటచే “ధూషాసంతోష” పదము లనవసరముగ నిందుఁ గూర్చక తప్పినది గాదు.

౩ వ పద్యములో — “కాతుకాధానపేతువగు నామేఘునియెడుట” నని మూలార్థ మగుచుండఁగా, వీరు “అటనే” అన్నారు.

౪ వ పద్యములో—మూలములో లేని “సుభ గుడు” భక్తారప్రాసకే యుపయోగించినాడు గాని యంతకుమించిన ప్రయోజనము వాని కచ్చటలేదు. “స్వకులమయ్యాం ప్రవృత్తిమ్” అనుదానికి “స్వక్షేమ దుర్లభవృత్తాంత” మన్నారు. “ప్రత్యగైః కుటజకు సుమైః కల్పితార్థాయ” అను పదములకు వీరు “నూత్న కుటజార్థంబిచ్చి” అని తోడిగించినారు. కాని కాళిదాసుగారి యభిప్రాయము యక్షుడు మేఘునికిఁ బాలు గోసి యిచ్చుట గాదు. మతేయన? అతఁ డాపూలను అర్జునుఁడను మనసులోఁ గల్పించు కొనుటయే. “ప్రీతిఁ, ప్రమోదభరంబు” రెండెందులకు? మొదటిది “ప్రీతిః” అను దానికిని, రెండవది “ప్రీతిప్రముఖవనమ్” అను దానికిని గాబోలును! “స్వాగతం వ్యాజహర” అని మూలములో నుండఁగా, వీరు “స్వాగతంబొసంగుచున్ దాఁగొల్చె జీమాతునిక” అన్నారు. స్వాగత చిహ్నము నని మూలమున కర్థము. “కుశలాగమనం ప్రపచ్చ్యైర్గః” అని మల్లి నాథసూరియు, “కుశలముగా వచ్చితివా—అను మాటను పల్కెను” అని శ్రీ శాస్త్రులవారును స్పష్టముగా వ్రాసియుండఁగా, వీరు—అడుగుటకు బదులు ఒసంగుచున్—అన్నారు. స్వాగతసత్కారము వా గ్వ్యాపారముగాని హస్తవ్యాపారము గాదు. “ఒసంగు చున్ దాఁగొల్చె జీమాతునిక” అనుటచే గొల్చినంత నేపును ఒసంగుచుండెనని యర్థమేర్పడుచున్నది. మూలము లోఁగొలుచుట లేనేలేదు. లేకపోయినను వీరు యక్షుని చేతను మేఘునికొల్పించినారు. ఇదియొక మెఱుంగోయేమో? మఱియుఁ గాళిదాసుగారు ౩వ శ్లోకము లో “స్వాగతీకృత్యకేకాః” అన్న చోటనుగూడ “నెమిళ్లు తమకేకలను స్వాగతవచనములుగఁజేసి” యనుటకుమాటుగా “స్వాగత మిడఁ గేకలక” అని ప్రయోగించి యిప్పించినారుగాని యడిగింపలేదు. ఇది యిప్పటివారి సంప్రదాయము గాబోలును!

౫ వ పద్యములో—“ధూమజ్యోతిస్సరీల మరుతాం సన్నిపాతః క్వమేఘః” అనుమూలమునకు వీరు, “ధూమము, జ్యోతి, మారుతము, దోయముఁ బేరినమేఘమేడ!” అని తెలిగించినారు. సన్నిపాత మనఁగా

సంఘాతము=కుటమియని యర్థముగాని (పేరిన=ఘనీభవించిన) అని యర్థము కాదు. “పటుకరణైః ప్రాణిభిః” అని మూలములోనుండఁగా, “మహి తేంద్రియైః మనుజులే” అని వీరన్నారు. అట్లేని మూలకర్త “మానవైః” అనలేకపోయినాఁడా? మనుజులేకాని దేవతలు వార్తను గొనిపోఁగూడదా? మఱియు పటుపదమునకు, మహిత పదము సరియైనది గాదు. “చేతనాచేతనములు”—అనుట సంప్రదాయముగాని, అచేతనచేతనము లనుట కాదు. “కామార్తాః ప్రకృతికృతపణాహి” యనుమూలమునకు “కామవిపన్ను లయ్యెదరుగా సహజప్రవృత్తిమై” యనుట సరియైన తెలుఁగు కాదు.

౬ వ పద్యములో—“జాతం వంశే భువనవిధే పుష్కలావర్తకానామ్” అని మూలము. దీనికి వీరు ఆవర్తకపుష్కలంబు లనఁ జేర్చిన్నట్టి వంశంబునక జననం బందిలి” వని వ్రాసియున్నారు. “లోకవిధిరయిన పుష్కలావర్తకముల వంశంబుండుఁ బట్టినవాడవు” అని మూలమున కర్థము. ఆవంశము పుష్కలావర్తకము లదిగాని పుష్కలావర్తకము లని పేరందలేదు. మఱియు, పుష్కలావర్తక మేఘము లనియే లోకమునఁ బ్రసిద్ధముగాని ఆవర్తకపుష్కలము లని కాదు. “పుష్కలాశ్చ, ఆవర్తకాశ్చ కేచిన్నేమానాం కుటస్థాః పుష్కలావర్తకా ఇత్యుక్తే” అని మల్లి నాథసూరి వివరించియున్నారు. “పుష్కలములు ఆవర్తకములు అను పేర్లుగల కుటస్థ మేఘముయొక్క” అని శ్రీ శాస్త్రులవారును వ్రాసియున్నారు. “మధుసోః ప్రకృతిపురుషమ్” అను మూలమునకు వీరు “ఆస్వారాడమత్కుండవు” అని తెలిగించినారు. ప్రకృతిపురుషుఁ డనఁగా, ప్రధానపురుషుఁ డనియే వ్యాఖ్యాతలు వివరించినారు గాని, అమాత్యుఁ డనలేదు. “రాజ్యాంగాని ప్రకృతయః” అని యమరసింహుడు. ఇంతకును, ఈ మేఘుఁ డింద్రునకు మంత్రి కాడుపాడను. కావునఁ బ్రధానపురుషుఁ డనఁగా ముఖ్యపురుషుఁ డనియే కాని యమాత్యుఁ డనను నర్థము రాదు. “యాష్టామేఘా వరచుధిగుణే నాథమే లభికామ” అను మూలమునకు వీరు “అల్పునెడక గోర్కా ఫలించుకంటె నది కోల్పోవేల్ గుణిక వేడుచోక” అని తెనుఁగుచేసియున్నారు.

ఇది మూలమునందలి యభిప్రాయమును తెలుపజాలదు. “అధికగూఢులుగల పురుషుని విషయమున యాచన విధల మయినను ఇంచుకప్రియము, నిర్గుణునివిషయమున యాచనమో లభకాయ మయినను ఇంచుకప్రియముగూడఁగాదు” అని వ్యాఖ్యాతలు వివరించియున్నారు. “వరం మనా క్ప్రియ”మృని యమరసింహుఁడు. కావున మూలము లోని యభిప్రాయ మీ తెనిగింపులోనికి సరిగా రాలేదని నాయభిప్రాయము.

ఇక ప్రతిపద్యమును విమర్శింపఁబూనక యందం దుగల కొన్ని విశేషములను మాత్రమే విమర్శించెదను.

౮ వ పద్యములో—“మందంచుదండ నుదతి పవన శ్చానుహలో యథా త్వక్” అన్న మూలమునకు “అను హలానిలఁ జొప్పురీతి నిను నల్లల్లఁ వహించుకొ” అని పీరు తెనిగించినారు. “నుదతి=ప్రేరయతి” అని వ్యాఖ్యానిము. వహించుకొ=మోయును—అనవలెనుగదా; ప్రేరణ చేయుట యనఁగా మోయుట కాఁజాలదు. “వామశ్చాయం నదతి మధురం చాతకస్తే సగంధః” (ఇదిగో గర్వముతోఁ గూడినదై నీయొక్క యొడమప్రక్కఁ నన్న చాతకముమా డ మధురముగఁ బలుకుచున్నది) దీనికి పీరు “సగంధనవ ప్రేరిత చాతకంబు లెవముకొ దా మొప్పి వే గూయుఁ దీయఁగా” అని తెనిగించియున్నారు గాని, దాని కట్లర్థము చేసికొనవలయునో నాబుద్ధికి గోచరింపలేదు. పుభముచకముగాఁ గాలిదాసుగా రొక్క చాతకపక్షిని మాత్రమే కైకొన్నారగదా! అని “అధికస్యాధికం ఫల” మృని కాఁబోలును పీరు పెక్కింటిని కైకొన్నారు. (వే=కేగము) మూలములో లేనిదైనను దీనివలన నేమేని ప్రయోజనమున్నదా? లేక పాదపూజార్థమే ప్రయోగించినారా? పాదపూజప్రయోజకమునకు “దామొప్పుచుకొ గూయు” నన్న సరిపాదా? ఏమో వా రెండులకా “వే” ప్రయోగించి యున్నారో? “పవనశ్చ, చాతకశ్చ” అని రెండు చకారములున్నవి. వారియర్థము పీరు కైకొనలేదు. ఎందుచేత? నివృత్తియోజనముని. అటులేని కాళిదాసు వ్యర్థముగా రెండుచకారము లేల ప్రయోగించును? “నిరర్థకములగు పదములు కాళిదాసునికవిత్వమునం దెచ్చుటను గన్పించుట కేదు...ఆమహాకవి నాడిన ప్రతిపదముమాడ గంభీరమగు

అర్థమును స్ఫురింపజేయునట్టిదిగనున్నది” అని పీఠికలో వారు వ్రాయించి యున్నారమాడను. కావున, ఆచకారార్థము లుండనేమాయునేమో?

౧౦ వ పద్యము—మూలమునందలి “ప్రాయశః=తటమగా, అనయము=ల్లప్పుడు”, అనికదా చెప్పవలెను. మఱియు, మూలమునందలి యుత్తరార్థమునకు పీరు తెనిగించిన భాగముల సరసమయినదిగఁ గనుపట్టుదు.

౧౧ వ పద్యములో—మూలములోని “ప్రభవతి”కి పీరి “మేటి” సరియైన యర్థముగాదు. ప్రభవతి=సర్థముగుచున్నది. మేటి=నీలిక, శ్రేష్ఠము. శ్రేణుసభగమ్=చెవులకించైనది. దీనికి మేలిమిపినువందు—అని పీరి తెనుఁగు. మానసోత్సుకములై, అను మూలమునర్థమునకు పీరు “మానస శ్రీల వరించి” యన్నారు. హంసలు మానసశ్రీల వరించి యనుటచే బురుషహంస లనిమాత్రమే లోచును. వానకారున హంసలన్నియును మానస సరస్సున కేగునుగదా! “రజహంసాః” అనుదానికి స్త్రీపుంహంస లనియే యర్థము. అప్పుడు స్త్రీలింగపులింగస్వార్థస్యమునఁ గలుగు వరించుట యనుచితముగాదా? హాళిని, మూలానుక్తమయినను “హాళి” యనవలెను. మేలి, మిశ్రీలు, హాళి యివి ఛందస్సును సరిపఱచునవేకాని వేఱుకావు.

౧౨ వ పద్యము—“పుంసాంపంధ్యైః రఘుపతి పద్మేః సేఖిలాసు అంకితమ్” పురుషులకు వంద్యము లయిన రఘుపతి సాదన్యసములచేరను కటకముయం దంకితమైన” అను నర్థమునకు పీరు “సుపర్వచంద్యమహిజానా థాంఘ్రిపద్మద్వయాంకితసానుండు” అని తెనిగించినారు. పుంశ్చబ్దమునకు సుపర్వలనఁగా దేవత లగ్ధముగాదుగదా! దేవతలనియు, మనుజులనియు విభాగము లేకుండ ప్రతిపురుషునకు రామునిపాదములు వంద్యములే యగును. మేఖిలు=కటకములు. అవి సానువులుగావు.

౧౩ వ పద్యము — “ర్వత్ప్రయాణానురూపం మార్గమ్=నీపయనమునకుఁ దగినదారిని” అనుదీనికి “సుకరపుకపథము” అన్నారు. కాని మూలమునందలి భావమును ప్రకటింపజాలదు. “సుకరపుక” కంటె “సుగమపుక” అనుట యుక్తము. “పరిలఘు స్రోతసాంపయః=

మిగులఁ దేలిక యగు ప్రవాహముల నీటిని" అను దానికి వీరు "పయోలఘుభోజనము" అన్నారు. లఘుశబ్దము నీటికి విశేషణముగదా! మేఘునికిని లఘుభోజనము గురుభోజనము ఉండునా?

౧౮ వ పద్యము — "ఉన్నతభీతిఁ ముగ్ధసిద్ధాంగనాభిః చకిత చకితం దృష్ట్వా తస్మాహః=ఉన్నత ముఖులయిన ముగ్ధులగు సిద్ధుల ప్రేమచేతను మిగుల భయసంభ్రమములతోఁ గూడు కొన్నట్లు చూడఁబడిన యుత్సాహముగలవాడనై" అను దీనికి "భీతిదాగ్ధోఁగనుదుర్ నినుక శశిముఖుల్ మొగమెత్తుచు సిద్ధముగలు అని తెలియించినారు. ముఖమెత్తిచూతురుగాని ఎత్తుచు చూడరు." ముగ్ధసిద్ధాంగనలకు సిద్ధముగలు శశిముఖుల్ సరియైనట్లు లేదు. చకితశబ్దమునకు భయముతోఁ గూడిన సంభ్రమమర్థముగాని వట్టిభీతి యర్థముగాదు. కాళిదాసుగారి యుత్సాహము వీరి తెనిగింపులోఁ గావరాదు. "సరసనిచులాత్ అస్మాత్ స్థానాత్ = సరసనిచు మైన యీచోటనుండి" అను దీనికి "ఆభోగము నొంది సన్నిచుల మోహనమానిట" అనునది సరియేకాదు. మఱియు "సరస" పదమునర్థమువేటు "సత్" పదమునర్థము వేటు. "పథిదిక్ష్వా గానాం స్థూలహస్తావతేపాః పహరణ్ ఉదబ్జుఖస్సక్ ఖం ఉత్పత=మార్గమందు దిక్ష్వా గసంబంధములైన స్థూలహస్తావతేపములను పరిహరించుచు నుత్తరముఖుడవగుచు నాకాశమునుగూర్చి యెగురుచు" అను దీనికి "స్థూలదిక్ష్వా గకరావలి పైఁ నలఁగ" దివి నేఁగుము దబ్జుఖుండనై" అని వీరి యనువాదము. అప్పుడు కాళిదాసుగారి "పథి" విడిచినందున "సారస్వతమార్గమందు" అను ధ్వని యందు రాఁజాలదుగదా!

౧౯ వ పద్యము — "ఎల్లీకాగ్రాత్ ప్రభవతి" పుట్టకొననుండి పుట్టుచున్నది" అని మూలమున నుండఁగా "పుట్టఁ బుట్టు" అని అనవచ్చుచినారు. "యేన తవ శ్యామం వపుః స్ఫురితరుచివా బర్హేణ గోపవేషస్య విష్ణోః శ్యామం వపురివ అతితరాం కాంతిమాపత్స్యై" లేదేనిచేతను నీనల్లనిశరీరము స్ఫురితరుచియగు ఎర్హముచేతను గోపవేషుడగు విష్ణుని నల్లనిశరీరమువలె మిక్కిలి కాంతిని పొందఁగలదో" అను దీనికి వీరు, "అది కై తవగోపకు విష్ణుదేహము" దండిగఁ బొల్చుపించెముటు నల్లని నీవపువు

మహాప్రభామండితముం బొనర్చి విసుమాన మొసంగును గన్నుదోయికి" అని తెలియించియున్నారు. కాని యిది సరియైనదికాదు.

౨౦ వ పద్యమున — "మాలం త్రేతం సద్యఃసీరో త్కమణ సురభి ఆరుహ్య=మా మనుషేరి పాలమును తత్కాలవందే నాఁగల్గ చేతను దున్నుటచేత పరిమళము గలది యగునట్లుగా నెక్కి" అను దీనికి "దున్నుత్రేత దానిగుబుల్లా న మాలమెక్కి" అని తెనిగించియున్నారు. మాఃమునందలి "త్రేత" పదమును వీరు విడిచి నారుగదా! "మాలమెక్కి" యనుదానికి దేనుగుచు వరు లేమని యర్థము చేసికొనఁగలుగుదురో యాలోచింపవలదా? కించిత్పశ్చాత్ ప్రజ, లఘుగతిః భూయః ఉత్తరే శ్చైవ ప్రజ=కొంచెము వెనుకకు అనఁగా, పడమరగా వెళ్ళుము. వేగగమనము గలవాడనై మరల నుత్తరమార్గముననే వెళ్ళుము" అను దీనికి పశ్చిమ మొక యింక దాటి మఱి చెచ్చెట నుత్తరమార్గమేగుమా" అని తెల్లు. లఘుగతి యర్థము చెచ్చెరకు వచ్చునా? చెచ్చెర-లఘురేఖ యుత్తముగా నగపడుచున్నది. దాటుట వెళ్ళుటయనా?

౨౧ వ పద్యములో — అధ్యత్రేపపరిగతుఁ డధ్యభేః నివిషుఁ డగునా? కాఁడు. దానియర్థమువేటు, దీనిది వేటునని లోచెడిది.

౨౨ వ పద్యము — "శరీరకఫసద్యోతిభిః కాన నామైశ్చక్నో పాంతః=పరిపక్వము లయినఘములచేతను ప్రకాశించు నడనినామిశ్చ చేతను కప్పఁబడిన పార్శ్వములు గలది" అనుదీని తెనుఁగు "ప్రక్కలఁ గాననాచుములు పండుచుఁ గప్పఁగ" అనునది. మూలమునందలి "నోతి" పదము విడుదలచే "పదప్రయోజక" లోని "ఫలములు పెక్కులై యాకుల నగపడనీయక తామే యగపడుచున్నవి" అనుభావము వీరియనువాదములో నభావమునది. "పండుచు" వర్తమానకాలము పనికిరాదు. భూతకాల ముండవలెను. "పండినకాననాచుములు ప్రక్కలఁ గప్పఁగన్." అనినను గొంతవఱ కను మాలముగ నుండునేమి? మఱియు, "స్నిగ్ధవేషసర్వే త్వయి శిఖర మారూఢే సతి=నిద్దపుజవతో సమానమయిన

కాంతిగల-అనగా, నలుపురంగుల నీవు శిఖరము నెక్కి-
నవాడ వగుచుండగా" అనుదీనికి వీరు "నీవు శృంగమం
చెక్కగ నున్నవేటికళ లీనుచు" అని తెల్లించినారు.
ఇక్కడను "ఈనుచు" అని వర్తమానకాలమునే
ప్రయోగించినారు. "నీవు నీలదేహుండవు శృంగదేశమున
నుండగ" అనినను సరిపోవునుగదా! "పాండు" శబ్దము
నకు వీ రిటట "వెల్లనైన" దని గ్రహించినారు. "పండిన
పండ్లయిన పసుపుగాను తెల్లగాను ఉండును" అని పద
ప్రయోజనిక. మఱియు నీ "పాండు" శబ్దమునకే
యుత్తరమేఘములోని రెండవస్థానము పద్యమునందు
"పసిడి వింతలు" అని యన్నరుకూడను. సామాన్య
ముగ మామిడిపండ్లు పచ్చగ నుండు నని వీ రెఱుంగరు
గనుకనా మీ "వెల్ల" యన్నార? "హరిణః పాండరః
హండుః" అని యమరము-అచటఁ బాండుశబ్దమునకుఁ
బసపురంఁతోడితెలు పనియే యున్నది. "నూనం
యాస్య త్యమరమిథునప్రేక్షణీయా నునస్థామ్=నిశ్చయ
ముగ దేవదంపతులచే జూడఁదగిన యవస్థను పాండఁ
గలదు" అనుమూలమునకు, "మిక్కిలి నేత్రపర్వ మాని
మేషయుగాలి కిడు" అని వీరి తెనుఁగునేత! "ప్రక్క
లో" బద్ధ మెత్తుబడి చేయుటచే మూలమునకుఁ గాని
"మిక్కిలి" ప్రాసకై వేయవలసినచ్చినది. 'మికి యతి
సానమున 'మే' పెట్టకతీతినదిగాదు. అందుచే "అనిమే
షయుగాలి" ప్రయోగించినారు. కాని మూలమున
"అమరమిథున" పదము వినఁగానే దేవదంపతు లని
స్ఫురించును. వీరి "అనిమేషయుగాలి"కి నిమేష మనఁ
గా తెప్పపాటు, అది లేనివారనిమేషులు, అనఁగా
దేవతలు, వారి "యుగ=జంట" ఆజంటల "అలి=సయా
హము" అని యంతవఱకు జెప్పినను మూలార్థము రాజా
లదు. "అసలము చూడఁదగిన యవస్థను పాండఁగలదు"
అనుమూలము నర్థమునకు వీరు "గిరింద్రము" నేత్రపర్వ
మిడు" అనిమాత్రమే యన్నారు. కర్తృపదస్థయిన
"గిరింద్రము"నకు సముచ్చయ మెందులతో? ఇంతయినను
"నూనమ్" పదార్థము లేనేలేదు.

౧౮ వ పద్యము—ఉపలవిమ మే వింశ్యపాదే
విశ్లాం రేవాం గజస్య అంగే భక్తిచ్ఛేదైః విరచితాం

భూతిమివ ద్రక్ష్యసి=తాలచే విమచుమయిన వింశ్యపాద
మునం దంతటను వ్యాపించినదైన నర్మదానదిని, ఏనుఁగు
యొక్క శరీరమునందు రేఖలభంగులచేతను విరచింపఁ
బడిన భూతినివలెఁ జూడఁగలవు" అనునిట్టిదీనికి వీరు
"శిలావిమమాయత వింశ్యపాదశీర్షము గనులారఁగాంచుట
నర్మద, వారణధాతుభూతి నాన్" అని యనువదించినారు.
మూలమున "తస్మిన్=ఆకొండయందు" అని యొక్కసారి
మాత్రమే ప్రయుక్త మయినది. దానికి వీ రావృత్తిచేసి.
"వనచరసభూభుక్తకుంజే తస్మిన్ మహార్తంత్య=వనచర
స్త్రీలచే అనుభవింపబడిన పాదలుగల ఆకొండయందు
ఇంచుకనే వుండి, అనుదీనికిఁ దెలుఁగగు 'వనచరకామనీ
మణులవాంఛలు దీర్చు నికుంజపుంజముల్ గన నగు
నయ్యెడకై క్షణముకాలము నిల్చి' అను దానను, 'అయ్యె
డకై' అని యొకసారియు, 'కాంచుటకై' అను దాని
లో అటకై అని ఒకసారియు నుపయోగించినారు. మఱి
యు "విశ్లామే" అనుపదములో ముఖ్యముగా నుండఁ
దగిన "విని" విడిచినారు. అక్కఱకు మాలిన "అయత"
పదమును చేర్చినారు. మూలమున కనుగుణమైన "కాంచె
దు" మాని "కాంచము" అన్నారు.

౨౦ వ పద్యములో—"వాంత వృద్ధిస్సన్ తిక్తైః
వనగజయదైఃవాసితం జంబూకుంజత్రివితరయం తస్యాః
తోయం ఆదాయ గచ్ఛేః=ఉద్విగ్ధవర్షుడ వగుచుఁ దిక్తము
లయినవనగజమదములచేతను వాసితమును, నేరేటిపాదలచే
నడ్డబడ్డ వేగముగలదియు నగునానర్మదయొక్క నీటిని
గ్రహించి పామ్ము" అనేది మూలమునకు వీరు "వానను
గ్రక్కి నాగమద వాసిత తిక్తనదీ జలంబు జంబూనివ
పాప్రదర్థయమున్ గ్రహించియుఁ బామ్ము" అని
యాంధ్రీకరించి యన్నారు. నిఘాంతోద్విగ్ధ వాంతాది
శబ్దములు గౌణవృత్తి నాశ్రయించినప్పుడే నుందరము
లనియు లేనివో గ్రామ్యకవ్యోపమమును పొందుననియు
ననుశాసన మున్నది. వీరు వ్యంగ్యరూపమునఁ దోచునర్థ
మునుపయోగించుటచే నా దోషము తప్పినది గాదు.
"తిక్తములయిన వనగజయపములచేతను వాసిత మయిన
దాని నీటిని" అని కాలిదాసుగారు రచింపఁగా "వీరు

నాగమదవాసిత తిక్తనదీజలంబు” అని రచించినారు గాని అసాంపు దీనికి రాలేదు. ఆయన పైశ్చోకమున సర్వదము చెప్పినారు గనుక నిందు దానిని తచ్చబ్రతుతో బరామర్శించినారు. వీరు అట్లు చేయక కేవల నదినే ప్రయోగించినారు. “దానివారి” అనవలసినది. మూలములో “జంబూకుంజ” అని యున్నది. వీరు, ఆకుంజ పదము విడిచి కేవలజంబూకబ్రతునే కైకొన్నారు. కుంజ పదముతో గూడిన ప్రయోగములను, తత్ఫలమును కాస్తులివారు చక్కఁగా వివరించియున్నారుకూడను. జంబూ కుంజము లయిననే నీటి వేగము నడును గాని జంబూ ఆకులు నీటికిఁ దగులను బాలవుగదా! “గ్రహియించియున్” సమచ్చయ మేల? వృక్షము లడ్డను బాలవు “రిక్తస్వర్వోఽపి లఘుర్భవతి” = అంతస్సారశూన్య మయిన దంతయుఁ జాలుక నగును” అనుదీనికి వీరు “హీన బలుండు చుల్క నగు నెచ్చటన్” అన్నారు. కాళిదాసు గారు రచనవలన, ప్రతినస్తువును అంతస్సారశూన్య మయినచోఁ దేలిక యగు నని తేలుచుండఁగా, వీరి రచనవలనఁ బురుషుండు మాత్రమే చుల్క నగునని తేలుచున్నది. సర్వశబ్దమునకు వీరు “ఎచ్చటన్” అన్నారు. “ఎవ్వఁడున్” అనినను మూలము ననుసరించెడిని. “పూర్ణత్వము గౌరవముకొల కగును” అని మూలము. వీరు “పూర్ణుండు గౌరవాధ్యుఁడొ” నన్నారు. “పూర్ణత గౌరవాధ్యమా” ననిననే లెస్సగునుండును. ఇచ్చటను పై యట్లే ఎస్తుపరముగా నుండుటయే సమంజస మగును.

౨౦ వ పద్యము—“సారంగః అర్థరూఢైః కేసరైః హరితకపిశం నీపం దృప్తాస్త్రైః, అనుకచ్ఛం ఆవిర్భూతప్రథమముకుళాః కందళిః జగ్ధాస్త్రైః, అరణ్యేషు అధిక సురభిం ఉర్వాస్త్రైః గంధం ఆఘ్రాయ చ, జలలవముచస్తే మార్గం నూచయివ్యన్తి=సారంగముల, ఏకశోద్ధతములయిన కింజల్కములచేతను హరితము, కపిశమునగు నీపమును చూచియు, అయ పములయందు ప్రభమోత్పన్నముకుళములగు కేలయనఁటులను తినియు, అరణ్యములయందు హెచ్చుగా ప్రమాణితర్పణయిన భూమియొక్క గంధము నాఘ్రాణించియు జలలవములను విడుచునీ దారిని నూచింపఁగలవు.” ఇది కాళిదాసుగారి రచన

యు దానియర్థమును. దీనికి వీరు వ్రాసిన పద్యమిది. “సరవిన్ నీపాడిచినుగదారిఁ దెలుపున్; సామెల్లఁ గింజల్కముల్, హరితంబున్ గపిశంబు నొకడిమి నత్తొ సక్తి నీక్షించి, కచ్చరహమ్ముల్ తొలిమొగ్గనేలయనఁ టుల్ చక్కంగ భక్షించి, కాన రహింపన్ భువితాని మూరుకొని యానందించు సారంగముల్.” “సామెల్లన్” ఇది సమాసమా? కానినో “సామ”లోని మువర్ణమునకు లోప మెట్లు? వృత్తియందే సామలోని “ము”లోపించును. “సామేను—సాబాలు” ఇత్యాయుఁ ప్రయోగములు, మూలార్థములో “చాని భక్షించి” అని మాత్రమే యుండఁగా వీరు “అత్తాసక్తి నీక్షించి చక్కంగ భక్షించి” అన్నారు. మూలములోని “అధికసురభి”ని వీరు పూర్తిగానే వచలి దానికి బదులుగా “రహింపన్” చేర్చినారు. “ఆనందించు” మూలములో లేనేలేదు. సమచ్చయార్థకములయిన చకారములను వీరు పాటించినే లేదు.

౨౧ వ పద్యము—“అంభోబిందు గ్రహణ చతురాన్ చాతకాన్ పీక్షమాణాః=జుబిందువులను గ్రహించుటయగుఁ జతురములయిన చాతకములకు చూచుచున్నవారై” అను దీనికి వీరు “విసుమానముగా జలబిందువుల్ గ్రహింప న్నెఱి గల్గుచాతకసమాజముఁ గాంచునున్” అని తెనిగించి యున్నారు. ఇందు “విసుమానముగా” అను నది మూలమునకుఁ గానిది. “గ్రహణచతురములైన చాతకములను” గ్రహింప న్నెఱి గల్గుచాతకసమాజము” చతుర శబ్దమునకు నెఱి సరియైనదిగాదు. కాక, తెలుగు చదువకు లేమని యర్థముచేసి కొందురో? “క్రేణీధూతములైన బలాకలను పరిగణనచేతను నిర్దేశించుచున్నవారై” “క్రేణి గట్టియానన్నము లొబలాకలను జక్కఁగ నెన్నుచున్” ఇందు “అసన్నములు—చక్కఁగ” మూలము క్తములే.

౨౨ వ పద్యము—“నీవు సమీపించినవాడ వెనుచుండగా, దశార్ణ దేశము, మకుళాగ్రములయందు వికశితములయిన మెగిలిపూవుల చేతను పొండునర్ణములయిన యుపననావరణములుగలదియు, కాకాడిగ్రామ్యపక్షులకు లాయనిర్మాణములచేత సంకీర్ణములయిన గ్రామరక్షా

వృక్షములు గలదియు, పండినపండ్లచే నల్లనైన నేరేటి వాములచేతను రమ్యమైనదియు, కొన్నియేదినములు నిసిసింపుచు నుండు గలదియుఁ గాఁగలను." ఇది మూలశ్లోకమునర్థము. దీనికి వీరి తెలుఁగ: "అరవిరిగేదగుతో వెలయు నచ్చపుఁదెల్పుగుఁ దోటకట్టువతో; కరటతతుతో కలాయ ములఁ గట్టుటఁ గందగు రచ్చచెట్టులఁక; పరిణత మైన పండుగమి నల్పున నేరేటితోఁపులఁక; మనోహరముగుఁ గొన్ని నాల్గివీడియునంచలు; నీవు దశార్ణ మేఁగఁగాక." అనునది. దీని కిట్లర్థము చెప్పవచ్చును "నీవు దశార్ణ మేఁగఁగా, తోటకట్టునలు=తోటకంచెలు, అరవిరిగేదగుతో=మొగ్గమొగలులు, వెలయఁక=ఒప్పుగా, లేక ప్రకాశింపగా, అచ్చపుఁదెల్పుఁక స్వచ్ఛమైన శుక్లవర్ణము, అనుఁక=అగును. కరట తతుతో=కాక సమాహములు, కలాయములఁక=గుండ్రము, కట్టుటఁక=కట్టుటచేతను, క్రందు=అలికిడి, లేక, సందడి, అగు=అయిన, రచ్చచెట్టులఁక=రథావృత్తములును, పరిణతము=పండినది, పండుగమి=పండుపిండు చేతను, నల్పు అను నేరేటి, తోఁపులఁక=తోటలును, కొన్ని, నాల్గ్=వినములు, విడియు నంచలు=పోవుచు నొక-నొక బసచేసిన హంసలును, మనోహరము=చక్కనిది, అనుఁక. ఇట్లుగదా చెప్పవలయును. వీరి పద్యమునకు దండాన్వయము చెప్పవలయుచో—("మేఘుఁడా!) నీవు దశార్ణము వెళ్ళఁగా, తోటకంచెలు, మొగ్గ మొగలులు ఒప్పుగా లేక ప్రకాశింపగా, స్వచ్ఛమైన శుక్లవర్ణము అగును. కాకసమాహములు గుండ్రము కట్టుటచేతను అలికిడి లేక సందడి అయిన రథావృత్తములును, పండినదియైన పండుపిండుచేతను నల్పు అయిన నేరేటితోటలును, కొన్ని దినములు పోవుచు నొక-నొక బసచేసిన హంసలును చక్కనిది అగును. కాళిదాసశ్లోకార్థము, వీరి పద్యము, దానియర్థము, దండాన్వయము నాబుద్ధిని సుఖంబువునుబట్టి వ్రాసియున్నాను. కడపవిషయములు చదువరులే గ్రహించుకొందు రని యాభారము నారికే వలయున్నాను. "కొన్ని నాళ్లు + విడియు" వీరిపదమునకు ఉకారలోపముచేసి "నాల్గివీడియు" అని ప్రయోగించినారు. కాని బాలవ్యాకరణములోని ప్రక్షేప్త

పరిచ్ఛేదమున ౧౬ వ నూత్రము "పదాంతంబులయి యసంయుక్తంబులైన నులు రులయ్యత్వంబునకు లోపంబు బహుళంబుగ నను" దీని ప్రకారమునఁజూడఁగా ఉత్పల్లోపము రాదు. "నాళ్లు" అని సంయుక్తము గదా! గేదఁగి యనఁగా, పచ్చనిపూవులగల మొగిలి గదా; దీనిచేతను అచ్చపుఁదెల్పుగును? పాండుశబ్దము నకుఁ బసపు తెలుపువర్ణ మని యర్థము చెప్పఁబడియున్నది.

౨౫ వ పద్యము—"దిక్కులయందుఁ బ్రసిద్ధ మయిన విడిత యనుపేరుగల యాదశార్ణదేశపు రాజధానినిగూర్చి పోయి యపుడే విలాసితకుఁ బూర్ణమయిన ఫలము నీచేతను పొందఁబడఁగలదు" ఇది మూలము నర్థము. దీనికి వీరు "అవిరళక్షేత్రి నదైవల నౌ విడిశాఖ్య ను రాజధానినిక, దవులుచు నొందు పూర్ణఫలితంబు విలాసితకు" అని తెలియించియున్నారు. మూలమునం దలి తన్నబ్దమునర్థమును వీరు గైకొనమిచే నీరాజధాని దేని దని చెప్పుట! పోయి అని భూతకాలము ప్రయోగింపఁబడియుండఁగా "తెవులుచుక" అని వర్తమానకాలమును ప్రయోగించియున్నారు. ఇచ్చటనే కాదు వీరు భూతమునకు వర్తమానము తఱుగుగనే ప్రయోగించినారు. నీచేతను ఫలము పొందఁబడఁగలదు—అనఁగా నీవు ఫలమును పొందెదవు అనుదానికి వీరు ఫలమును పొందుము అన్నారు. "సప్రభాభంగం ముఖిమి" అనుదానికి "అధరంబును భూకటియుక్తముక బలె" అన్నారు. అధర మెప్పు డయినను భూకటియుక్త మగునా? వ్యాఖ్యానములో "ముఖిమి=అధర మివేత్సర్థః" అని యున్నది. అయధరపదమునే వీరు గ్రహించుటచే నాత్మే పార్థమైనది. "స్తనితమధగం" దీనికి "స్తనితనైపుణిమై" అనునది సరియైనది గాదు. ఇంకను విమర్శింపబూనినచో నిం దెంతేని గలదు.

౨౬ వ పద్యము—"ప్రాథమ్యములగు కదంబ ములచే" దీనికి వీరు "నీపస్సుటంచత్తురుంబు" అన్నారు. "నాగరుల యద్దామములయిన యావనములను" ఇది మూలార్థము. దీనికి వీరు "నాగరోద్యద్యయః; శ్రీ సాభాగ్యము" అని తెలియించినారు. "అవిడిత దగ్గఱ విక్రాంతి కొఱకు నీచైర్గిరియందు వసింపుము" దీనికి

విశ్రమించి యట వానికేదలు నీచైరిన్" అన్నారు.
 "వానికేదలు" మని కాళిదాసుగా రవనేలేను.

౨౭ వ పద్యము—“చెక్కుల చెమ్మటను తుడుచుటచే నైన పీడచేతను క్లాంతములయిన కన్యోత్పలములు గల పుష్పలావీ ముఖములకు చామూదానమువలన తుణ పరిచితుడనై పొమ్ము” అను దీనికిని “పొమ్ము పీడదో వల్ బాలకపోలపుక జెమటఁ బాపుట వాడిన పుష్పలా వికాజాల ముఖాళికా జలద, చాయ నొసంగి తుణాను రక్తిమై” అని తెనిగించినారు. ఇది యేటి తెనిగింపొకద! కలువలు వాడినట్లు కాళిదాసుగారవంగా, ముఖములు వాడినట్లు వీరన్నార. ఇదియు నొక మెఱుంగోయేమో!

౨౮. వ పద్యము—“తరంగచలనముచేతను మాఖరము లయిన పక్షులవరుసయే కాంచీగుణముగఁ గలది” దీనిని తెలిగించిన విధ మిట్లున్నది:

“కలితోర్మి సైనికవిజ ప్రకరమే కాంచీగుణంబై తగ్గె”
 “స్థలితసుభగముగ సర్పించినదియు, దర్శితావర్తనాభియు, అగు దీనితెలుగు “స్థలితావర్తనుభగ ప్రవృత్తి నుడి నాగకనాభి కన్పండువో” అనునది. ఎంత సరసముగఁ దెల్లింపఁ బడినదో చిత్తగింపుడు.

౩౧—వ పద్యము—“ఇచటఁ బ్రద్యోతుని ప్రియదుహితను వత్సరాజు హరించెను” “వనఁ బ్రద్యోతును నన్దుఁగూఁ తుఁగొని యిచ్చుక వత్సరా జియ్యెడక” ఇది మూలమునకు సరికాదు. “ఇచట నాప్రద్యోతరాజుడే యగు బంగారపు తాటిచెట్టవన ముండెడిది” “కనకంబాతని తాళవృక్ష వనముక గ్రాసెక గదా యిచ్చటక” ఆతని దనఁగా వత్సరాజుదా? లేక ప్రద్యోతునిదా? వీరి రచన వత్సరాజు దనియే చెప్పుచున్నది. “ఇచట నలగిరి—(అనఁగా ప్రద్యోతుని కింద్రుఁ డిచ్చిన యేనుగు) మదము వలన స్తంభమును పెల్లగించి యెగిరి భ్రమణము చేసినది” “పనికక గంబముఁ బీకి యానలగిరి ప్రాంచద్విపంబిక్కడక” పనికక=ఆగ్రహించెను—అని నిఘంటు. ఆనలగిరి—వీనలగిరి? ప్రాంచద్విప్ మేమిటో? మూలము నర్థ మెట్లున్నది—వీరితెనుఁ గెట్టున్నది? మూలస్థ కిలార్థమును వీరు గైకొననే లేదు. “ఇట్టిచైన కథలచేతను, చెను

కఁజెప్పఁబడినకథల నెఱిగిన జనము దేశాంతరముననుండి వచ్చిన బంధువులను విన్నోదింపఁజేయుచుండును “కనుమం చానతబంధుకోటి కిడు నానందం బభిజ్ఞం డటక” దీనితో పద్యము సరి.

౩౬ వ పద్యము—“బంధుప్రీతి” యను మూలము నకు” బంధురతి సరి గాదు. మఱియు “కేశసంస్కార ధూపము” లని కాళిదాసుగా రవంగా “కేశధూపము” లని వీరన్నార.

౩౭ వ పద్యము—“తను ప్రభునైన నీలకంఠుని యొక్క మెడయొక్క కాంతివంటి కాంతిగలవాడె వను కారణమునఁ బ్రహులచేతను ఆదరముతోఁ జూడఁబడుచున్నవాడనై పావనమును, కలువలపుష్పాదీయొక్క పరిమళము గలవియు, జలక్రీడాసక్త లయిన యివి తుల స్నానప్రవృత్తులచేతను పరిమళము గలవియు నగు గంధవతీనది వాయువులచేతను కదల్చఁబడిన యుద్యానముగలదియు నగు శ్రీభువనగుండగుఁడగు చందీశ్వరునిసావము నుగూర్చి పొమ్ము” ఇది మూలము నర్థము. దీనికి వీరి తెలిగింపిట్లున్నది “ప్రమథులు భర్తకంతపుప్రభాక గలఁపించుట నిన్ను వాదరం, బమరఁ గనక, ద్రిలోకపతి యండిక నాగుని పుణ్యధామ మేఁగు; ముపనిక గదల్చు నట, గ్రొందోవ పుష్పేశి వల్చు వారికేళిమతులన్నానపుక వలపు లిబ్బులు గంధవతీసమీరముతో” మూలార్థమునకును తెనుఁగునేతముగల భేదమును చదువరులే తెలిసికొని సంతసించురుగాక;

౩౮ వ పద్యము—“శ్లాఘనీయమైనశూలియొక్క సాయంకాలపుఁ బూజముందలి ధక్కా వాద్యమును గలుగఁజేయుచున్నవాడై కొంచెము గంభీరములయిన యులుములకుఁ బూర్ణమయిన ప్రయోజనమును పొందఁ గలవు” అని మూలార్థము. దీనికి చెనుఁగు “కడు శ్లాఘ్యంబో మహాదేవు నయ్యుండంపుక గడసంకల్పాజఁ బూజాప్రసం బునక గూర్చుమక బొందంగల్గును మందగగల్గలకు సంపూర్ణంపు సాఫల్యముక” అని యున్నది. భేదమేమేని యున్నచో జరువరులే తెలిసికొందురు.

౩౯ వ పద్యము — “ఆ సంధ్యాపూజ యందుఁ బాదన్యాసములచేతను ధ్వనిచేయుచున్న మొలనాళ్లు గల

వారున్న విలాసము చేతను కంపింపఁచేయఁబడినవియు, కంఠములుకాంతిచేతను ఖచితములయిన (చామర)దండములు గలవియు నగు చామరములచేతను బడలికనుచెందిన పాస్తములు గలవారును అగు వేశ్యలు నీలన నఖతముల యందు సుఖకరముల లేక సుఖహేతువులు అయిన పర్వము యొక్క మొదటిచినుకులను పొంది నీయందు మధుకర శ్రేణిదీర్ఘములయిన కటాక్షములను విడువఁగలరు" ఇట్లు మూలమునర్థమై యున్నది. దీనికి కీరు రచించినపద్య మిట్లున్నది—“అనేక మొలనూళ్లు మ్రోగఁ బదవి న్యాసంబుచే, లీలమై వివేక రత్నపుకాంతి గ్రమ్ము పిడులక వింజామరతో చేతు లెంతే వాడక, గణికతో నఖతములక నీవానతోల్పుట్లు సాఖ్యావేశం బిడఁ బన్తు) నీకడకు దీర్ఘపాంగభృంగావలిక” “మధుకర శ్రేణిదీర్ఘములయిన కటాక్షములను” అని కాళిదాసుగారనఁగా, వీరు “దీర్ఘపాంగ భృంగావలిక” అన్నారు “రత్నపుకాంతిగ్రమ్ముపిడులక వింజామరతో చేతులు” అన్వయప్రమేట్లో నాకుఁ దోఁచలేదు.

౪౧ వ పద్యము—“ఆయుజ్జయినయందు రాతిరి ప్రియుని యింటికిఁ బోవుచున్న స్త్రీలకు, సూచిభేద్యములయిన చీకట్లచేతను అడ్డగింపనబడిన దృష్టిప్రసారము గలదైన రాజమార్గందు, బఁగారముయొక్క ఒరయిక గీతవంటి దీప్తిగలదైన మెఱపుచేతను దారిని చూపుము. వానచేతను, శాటుములచేతను ధ్వనిచేయువాడవు కావము. వారు భీరువులు” ఇట్లు మూలము ననుసరించిన యధుమ దీనికి వీరిట్లు పద్యము రచించియున్నారు. “రమణుని దేహసీనుకలు రాతిరి యేగఁడు చెల్వకోటి కబ్ర మొదవ నూచి భేద్యతిమిరప్రతిరుద్ధవిలోక రాజమార్గముగనకోల్ల సన్నికమకల్పతల్లెత్తచేతఁ దెల్పు; మర్నమునను గర్జలక విమతరావము సల్పుకు; భీరువుతో సుమా.” రెంటితారతమ్యమును పాతకులే తెలిసికొనుదురుగాక!

౪౩ వ పద్యము—మూలమున “ప్రణయిభిః” అని యుండఁగా వీరు “కాముకు” లన్నారు. కావున “పదప్రయోజనిక” లోనిభావము వీరికి రాలేదు. మఱియు, “అతఁడును పద్మినియొక్క కమలవదనమున నుండి హిమాశ్రువును శమింపఁజేయుటకై ప్రత్యాగ

తుండై నీవు కరరోధము చేసినవాడ వగుచుండఁగా, అధికవిద్యేషము గలవాఁ డగును” ఇట్లు మూలార్థము. దీనికి “అతఁడు పద్మినిక దనుకలిఁ దీర్చు చా మరలి, తామరమోముహిమాశ్రుధారఁ బుచ్చు; నిజకరాళి కడ్డ మగునో నతఁ డొందు నమందరోషముక” అని వీరి తెనుఁగు. ఇందలి తనుకలిపదమున కర్థమేమో నాకుఁ దెలియలేదు. నాయొద్దనున్న “లక్ష్మీనారాయణీయ” మనునిఘంటువులో ఆపదము లేదు. “అనల్పభ్యసూ యుండు=అధిక ద్వేషుండు” అని యర్థము వ్రాసియుం డగా వీరు “అమందరోషము” అని వ్రాసియున్నారు. మూలమున “సోఽపి” అని ఉండఁగా “అతఁడు, అతఁడు” రెండుమార్ల న్నా రెండుకు?

౪౪ వ పద్యము—“గంభీరయనెడి నదియొక్క, చిత్రమువలెఁ బ్రసన్నమయిన నీటను, స్వభావముచేతనే సుందరమయిన నీప్రతిబింబ శరీరమేనియుఁ బ్రవేశము నందగలదు...ఇది మూలార్థము. దీనికి చిత్రంబుక జల ముక బ్రసన్నమగుచుక జిల్వొందు గంభీరలో హత్తుక నీసహజప్రకృప్తమగు ఛాయాయాపమేక;” అని వీరి తెలుఁగు. ఏమి తెనుఁగో? ఏమా? ధ్వనితమగు నర్థముకూడ మూలముతోఁ జేర్చినారుగా! “ప్రకృతిసంభగము.” దీనికి “సహజప్రకృప్తము” సరియైనది కాదు. “దుర్వృత్తిక” దీనికి మూలము లేదు.

౪౫ వ పద్యము—“హరించియు” యు ఎందు లకో? “జ్ఞాతాస్వాదుఁ డెవఁడు విప్లవజఘనను విడుచుటకు సమర్థుఁ డగుచు?” ఇది మూలార్థము. దీనికి “వీరస వేది వలంథి యాను గన్నట్టఁగ నీలవేణిజఘనంబు, రయంబునఁ బాసి పోవఁగక” అని వీరు తెనిగించినారు గదా! ఇది సరియైన రచనయే యగునా అని సందేహము.

౪౬ వ పద్యము—“నియతవసతిం స్కందమ్= నిత్యసన్నిహితుండైన కుమారస్వామిని” అను దీనికి “కా పుండ కందుక కాపుండు కందు నని కాబోలును! అగుఁ గాక! అయినను నియతవసతికి, కాపుండు సరి కానే కాదు. మఱియు, స్వర్ణదిగాని స్వర్నది గాదు. (“స్వర్ణ దీసురదీర్ఘి కా” అమరము.) “అకుమారుండు, ఇంద్రునివి

యగు నేనలయొక్క రక్షణకొఱకు బాలచంద్రధారిచేతను వహ్నిముఖమునం గుంపఁబడినదియు సూర్యుని మించి నదియు నగు లేజముగదా!” అనుమూలార్థమునకు “ప్రభ వించెన్ గద, హవ్యభుజ్యుమునన్ బాలేందుభృత్యం భృతుం డభయాపాది మహేంద్రునేన, కతఁ డత్యాదిత్య లేజుండు నై” అనెడి వీరి తెనుగురచనము సరియైనది గాదని స్పష్టపడుచు నే యున్నది.

౧౮ వ పద్యము—“పుత్రిప్రేక్షా=పుత్రిన్మే హముచేతను” అని మూలమై యుండఁగా, వీరు “పుత్రి రతి” అన్నారే! శివశివా! ఎక్కడనైనను తిల్లికిఁ గొడుకునందు రతి యుండునా? పద్యము రచించువా మన్నసంబరమే కాని యాచిత్యము చూచుకొన నక్కఱ లేదా? ప్రేమ వేటు, రతి వేటు, అని మాత్ర మెఱుఁ గరా? ఏల యిట్లు ప్రయోగించినారో? వారీయభిప్రాయ వాక్యండ్ల నెట్టిదో? పరబుద్ధి యప్రత్యక్షము గదా? ఏమ యినను చెనుకటి “బంధురతి” ఈ “పుత్రిరతి” రెండు మగూడ ననుచిత్రప్రయోగములే అనినామతము.

౧౯ వ పద్యము—“వీణిభిః=వీణలు గలవారగు, సిద్ధద్వంద్యః=సిద్ధిమిగులములచేతను” అను దీనికి “వైణికసిద్ధదంపతులే” అని వీరి తెన్నె. కాని కాలిదాసుగారు వీణలు గలవారని యర్థ మిచ్చు“వీణిభిః” అను పదమును ప్రయోగించినారు. వీరో “వైణిక” అన్నారు. వీణలు దగ్గఱ లేకున్నను వైణికులు గావచ్చును. కనుక నిది సరియైన తెలుగు గాదు. మఱియు, “సురభితనయాల భ జామ్” అను పదమునకు “సురభిభవేష్టిజంబు” సరియైనది గాదు.

౨౦ వ పద్యములో—“క్షత్రిప్రభవసింహం=రాజులయొద్దమునకు నూనకమైన” అనుపదమునకు “క్షత్రియసమితై వృకున్య విభ్రాజి” అని వీరి తెలుగు. మూలమును మించిపోయినది. “-ర్జుతుండు నిశితబాణ సహస్రములచేతను రాజులముఖములను, ధారాపాతములచేతను కంఠములను నీవువలె నభిముఖముగా వర్షించినాడు” ఇదిమూలార్థము. దీనికి “ధారావృష్టి నినుబోలి, గాంధీవి మహారాజన్య వక్త్రాబ్జముల్ తా వాలంపతివాన ముంచెన్” అనునది వీరి తెలుగు. ఇందు మేఘుండు కమలముల

కభిముఖము గా ధారాపాతములచే వర్షించినాఁ డన్నది నచ్చునా? మూలములో ముఖములు వేటుగాను, కమలములు వేటుగాను చెప్పఁబడినవి గాని, వీరు ఆది యంతయు సమాసము చేసివేసినారు. పాడయినది.

౨౩ వ పద్యము—“సమరవిముఖుడైన లాంగలి” అనుదానికి “కన్యాయువోఁ జెడచా మిడినట్టివీరి” యనునది సరియైనదిగాదు. “అభిమతరసామ్=అభిష్టసాదము” దీనికి “అభిష్టరుద్యమ” సరిగాదు. సరస్వతికి భస్మ విశేషణమువలన నేమేమియుఁ బ్రయోజన మున్నదా?

౨౪ వ పద్యము—“అమరుతేత్రముననుడి కస ఖుపర్వ తసమీపమందు తెలరాజావత్తీర్ణయు, సగరుని కొడుకుల స్వర్ణసోపానపంక్తియు నగు జాహ్ను వినిరూప్తి పొమ్ము” ఇది మూలార్థము. దీనికి “కసఖుల మేగి, పాంతిక గనఁగా నగు నాగిని నాయకావత్తీర్ణ నెఱు జహ్ను కన్య, సగర ప్రభుపుత్తులు నాక మెక్కు సోపనములపంక్తి” అని వీరి తెనుగు. రెండును సరిగఁ జూచిన వానికి భేదము తెలియకపోదు. ఇది శ్లోకపూర్వార్థము. ఇంక నుత్తరార్థము—“ఏ జాహ్నువి గేరియొక్క ముఖమునందలి ధూభంగకరణమును మరుగులచేతను నవ్వివలె (శిరోమాణికృష్ణాత్ముడైన) చంద్రునియందు లగ్నములైన యలలనెడి హస్తములు గలది యగుచు శంభుకేళి ప్రణామము చేసినదో” అనునది. “ఫేసములఁ బార్వతిభూకుటి గేలి నేయుఁజీలున, శశి నూర్మికేత తగుల రుద్రుని జూటముఁ బట్టుకొనెన్ చెలిక” అని వీరి తెనుగు.

౨౫ వ పద్యము—“ప్రవాహమునందు సంత్రమించుచున్న నీ ప్రతిబింబముచేతను” అనుదానికి ప్రవాహములోఁ జొరు నీడుచాయచేక” అని తెనిగించినారు గాని “చొచ్చు” ధాతువునకు “జొరు” ఎప్పు డాదేశమవుతో గనునించినవారుగాను. కనుక నే “చొచ్చు”నకు “చొరు” అన్నారు. “నూ. అగు వచ్చు చొచ్చు చూచులకు ముక్తు పరం బగునపుడు కా రా చొరు చూడు లగు.” బాలన్య కగణము-క్రియాపరిచ్ఛేదము.

౨౬లో—“క్షత్తములసంపదలాపన్నులయార్తిని వారిం చుటయే ప్రయోజనముగఁ గలవిగదా!” దీని

తెనుగు “ఉదాత్తులసంపద లార్తరక్షకే” అనునది. కాళిదాసుగా రన్ని యక్షురాలతోఁ జెప్పినదానిని వీరు చాలఁ గొలదియక్షురములతోనే చెప్పఁగలిగినారు. సంస్కృతము సంస్కృతమే; తెనుగు తెనుఁగే!

౫౮ వ పదములో — “నిష్ఠాః” ములయిన పనుల యందుఁ బ్రయత్నించువా రెవరు తిరస్కారపదము కాకుండురు?” అనుదానికి “ఎంతవా రయ్యును నిష్ఠలం పుఁబనులంటి తిగస్కృతి నంద కుండురే.” అనునది టెలుగు, ఎంతవా రనునది మూలము గాను, ఎవరనునదియే. ఇది నామాలవృత్తిని గావించిన విసుర్వనము. ఎట్లో యింతవఱకుఁ బూర్వమేఘమును ముగింపఁగల్గితిని. ఇంక నుత్తరమేఘము నాగామిసంచితలోఁ బూర్తిగ విమర్శించి కృతార్థుఁడ నగుటకై భారతి యనుగ్రహించును గాక!

పు. సూ. నా.

మూన్ బీమ్స్

(Moon-Beams.)

క్రానునైజు. 3౨ పుటలు.

గ్రంథకర్త: వి. య్. భూషణ్ గారు.

ప్రకాశకులు: ది యూత్ ఆఫ్ ఏషియా సొసైటీ (The Youth of Asia Society), మచిలీ పట్టణము.

ఇది అంగ్ల ఖండకావ్యముల సంపుటము. చిత్రశుద్ధితో, స్వాభావికమగు, మనోజ్ఞమగు భావనతో, హంజలమగు శైలిలో శ్రీభూషణ్ గారు ఈ చిన్ని కావ్యములు రచించినారు. గ్రాటిట్యూడ్ (Gratitude), వాయిస్ (Voices), టు ఎ జాస్మిన్ (To a Jasmine) మున్నగు కావ్యములు వీరి భావసంస్కృతికి, రచనాలాభివ్యక్తి మనకు, విశాలాభిరుచికి నిదర్శనములు. రసానుభూతికి తాపిలగున హృదయకేంద్రమునుండి ఆవేశము సగుగ్రముగ స్ఫురింపజేయు యత్నము వీరింకను చేయనగును. కఠినపదప్రయోగాభిలాషమును తమకు సహజమగు సౌకుమార్యప్రియతకు ఇంకను లోబఱుమకొనుట మెఱుగు.

కొం. జ.

కమలావాచకములు-విదవతరగతి

ఈవాచకమునుగూర్చి చెప్పవలయునన్న వాచకమంత చెప్పవలసియుండును. ఇంతకు మున్ను భారతి యందు ప్రకటితములయిన ౨, 3, ౪ తరగతుల వాచకముల విమర్శనములే యీ కమలావాచకముల యోగ్యతను, ప్రయోజనమును ఆంగ్లలోకమునకు తెలియజేసినవి. వానికి తరువాతిది వానికి ‘అన్న’ యేకాన దీనినిగూర్చి వివరింప బనిలేదు. తమతమ బాలబాలికల విద్యాభివృద్ధి నాకాంక్షించు నాంగ్లమహిళయు లిట్టి వాచకముల ప్రచారము నరికట్టు ప్రయత్నమునకు బూనుట విధి, పాఠ్యగ్రంథనిర్ణయ సంఘమువారును బాలబాలికల విద్యాభివృద్ధివిషయమున గల తమబాధ్యతను చక్కగా గుర్తించి ఉచితము లగువానినే పాఠ్యగ్రంథములుగా నిర్ణయింపవలెను. లేకున్న సంఘమువలని ప్రయోజనము క్రమముగా శూన్యమగుటయే కాక తత్సంఘ నిర్వహణమునకున వ్యయమును వ్యర్థమగును. గ్రంథరచయితలను తమకు గల సామర్థ్యమును తెలిసికొనక అనకతవక గా గ్రంథములను- పిల్లలకొఱకయిన వానిని-రచియింపకుండుట భావ్యము.

—భారతి.

గ్రంథస్వీకారము

(౧) పాండురంగ భక్తవిజయము

రాయలు నైజు. ౮౭౨ పుటలు. వెల ౬ రు.

గ్రంథకర్త: కోయిల్ ధనాల దేవరాజుదాసులవారు.

(౨) శ్రీ త్యాగా రాజస్వామి కీర్తనలు

క్రానునైజు. ౫౨౮ పుటలు. వెల ౪ రు. పరిశోధనకర్త: విద్యాన్ కె. వి. శ్రీనివాసయ్యంగారు.

(3) సంగీత సుధాంబుధి

క్రానునైజు. ౪౬౧ పుటలు. వెల 3 రు.

(ర) శ్రీత్యాగరాజ హృదయము

1. క్రొనునైజు. సంపు ౧. ౫౩౫ పు. వెల ౪ రు.

2. ,, ౨. ౫౧౨ ,, ,,

3. ,, ౩. ౫౫౩ ,, ,,

గ్రంథకర్త: విద్వాన్ కె. వి. శ్రీనివా

సత్యయ్యగారు.

పై గ్రంథములకు ప్రకాశకులు: యస్. ఆది అండ్ కంపెని, 11/2886, ఎస్ ప్ల సేదు, నుద్రాసు.

(౧) వీగపూజ

ప్రథమభాగము: భారతశైల్యము. క్రొనునైజు. ౧౮౯ పుటలు. వెల ౧ రు.

(౨) శృశానవాటిక

నవల. క్రొనునైజు. ౨౧౦౮ పుటలు. వెల ౧ రు.

(3) వారకాంత

నాటకము. క్రొనునైజు. ౯౬ పుటలు. వెల ౮ అ.

పై మూటికి

గ్రంథకర్త: పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మ

ణ్యశాస్త్రిగారు,

కలాభిర్ధానీ పరిషత్తు, రాజమహేంద్రవరము.

ఆంధ్రవచన శ్రీకల్కిమహా పురాణము

క్రొనునైజు. ౧౩౫ పుటలు. వెల రు. ౧-౪-౦.

గ్రంథకర్త: కే. విజయ రాఘవయ్యగారు,

మేనేజరు, మ్యూసిసిపలు ఆఫీసు, తాడిపత్రి.

బాలకృష్ణ వాచకపుస్తకములు:

మొదటి వాచకము

క్రొనునైజు. ౫౪ పుటలు. వెల ౩ అ.

గ్రంథకర్త: దువ్వూరి బాలకృష్ణమూర్తిగారు.

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయము, 7, తంబుశెట్టివీధి, నుద్రాసు.

నవ్వలబ్ధాద్వైతబోధ

క్రొనునైజు. మొదటిభాగము ౧౯౧ పు. రెండవ

భాగము ౪౭ పుటలు. ఒక్క సంపుటముగా. ౫ ఆణా

బిళ్లలు గ్రంథకర్తకు పంపిన ఉచితముగా ఒక్కొక్క ప్రతి పంపబడును.

గ్రంథకర్త: నిమిషకవి వెంకయ్యగారు,

మోడెస్టు, రాజోలు తాలూకా, తూర్పుగోదావరి.

జన్మాంతరము

క్రొనునైజు. ౪౬ పుటలు. వెల ౩ అ.

శ్రీ అభేదానందస్వామి ప్రణీతము.

అనువాదకులు: తత్వానందస్వామి. ప్రకాశకులు: కందేపు నరసింహముగారు, శ్రీసనాతనగ్రంథమల మేనేజరు, క్రాపపోట్ల, కొల్లూరు మార్గము, గుంటూరు జిల్లా.

ఆనందాబాయి

చరిత్రాత్మకమగు వచనరూపకము. డెమ్మిసైజు.

౧౩౬ పుటలు. వెల ౧౨ అ.

గ్రంథకర్త: పద్మ సూర్యనారాయణగారు,

బోర్డు హైస్కూలు ఉపాధ్యాయులు, పాల కొండ, విశాఖపట్టణం జిల్లా.

మారుతి విజయము

అయిదవముల నాటకము. డెమ్మిసైజు. ౮౦ పుటలు. వెల ౧ రు.

గ్రంథకర్త: జీలపాటూరు సుబ్బరావు గారు.

ప్రకాశకులు: రేణుబాల సుబ్బరావుగారు, 67, తులసింగ పెరుమాళ్ కోవలవీధి, తిరువలిక్కేటి, నుద్రాసు.

శ్రీరామపాదుకా పాలనము

నాటకము. డెమ్మిసైజు. ౧౦౮ పుటలు. వెల ౧ రు.

గ్రంథకర్త: గుండు లక్ష్మణ శాస్త్రిగారు, వేళంగి, కాకినాడ తాలూకా, తూర్పు గోదావరి.

ప్రేమ

కౌనుసైజు. ౬౩ పుటలు. వెల ౮ అ.

గ్రంథకర్త: అశ్వినీకుమారదత్తుగారు.

అనువాదకుడు: వెలువోలు సీతారామయ్యచౌదరి
గారు, శ్రీభాషా సంశీవినీసంఘము, అమృతలూరు,
తెనాలి తాలూకా.

శ్రీవేంకటపతి దేవ మహారాజు

కౌనుసైజు. ౩౯ పుటలు. వెల ౧ రు.

గ్రంథకర్త: టి. శివశంకరంగారు,

పెనుగొండ.

ముప్పది యిద్దఱు మంత్రుల చరిత్రము

కౌనుసైజు. ౧౨౦ పుటలు. వెల ౧౨ అ.

గ్రంథకర్త: కనుపర్తి మార్కండేయ
శర్మగారు,

స్వస్థ ప్రకాశిని, బృందావనం, కీల్పాపురదాసు.

గ్రంథ విమర్శనా రత్నమాల

డెమ్మిసైజు. ౧౭౨ పుటలు. వెల రు ౧-౪-౦.

గ్రంథకర్త: యేలూరి బుల్లి కొండల
రాయుడుగారు,
గవర్నమెంటు పేడపాడు, కాకినాడ తాలూకా, తూర్పు
గోదావరి.

ప్రబంధోపకథావళి

కౌనుసైజు. ౮౮ పుటలు. వెల ౯ అ.

గ్రంథకర్త: చింతలపూడి శేషగిరిరావు
గారు,

ఎడ్వర్డ్ హైస్కూలు, పాన్నూరు, గుంటూరుజిల్లా.

విఘ్నేశ్వర చరిత్రము

కౌనుసైజు. ౮౮ పుటలు. వెల ౧౨ అ.

గ్రంథకర్త: గొబ్బూరు వెంకటానంద
రాఘవరావుగారు,
ప్రకాశకులు: ఆంధ్రావలిగ్రంథమాలకార్యదర్శి, యలమంచి.

అంబరీష విజయము

డెమ్మి సైజు. ౭౫ పుటలు. వెల ౯ అ.

గ్రంథకర్త: గుడిపూడి ఇందుమతీదేవి
గారు.

c/o గుడిపూడిరామరావుగారు, గాంధీనగరము, బెజవాడ.

నిషా

కౌను ౩౨ సైజు. ౩౨ పుటలు. వెల ౧ అ.

గ్రంథకర్త: కె. వెంకటరమణాచార్యు
లుగారు, తాడిపత్రి.

దశరథనందన శతకము

గ్రంథకర్త: పొత్తూరి రాఘవకవిగారు.
విశాఖపట్టణం శ్రీశారదామఠం మద్రాక్షరశాలలో
ముద్రితము.

జానకీపతి శతకము

గ్రంథకర్త: కొవ్వలి వెంకట రాజేశ్వర
రావుగారు,
c/o భారతీ ముద్రణాలయము, బరంపురం, గంజాం.

చెన్ను కేవల శతకము

వెల ౩ అ.

గ్రంథకర్త: వంకాయలపాటి రామకో
టయగారు,
గొట్టిపాడు, ప్రత్తిపాడు పోస్టు, గుంటూరుజిల్లా.

సిద్ధాంత పత్రిక

శ్రీమచ్ఛంకర భగవత్పదాచార్యులగారి పరంపరాగతమైన నిర్ణయమునకై, శ్రీమచ్ఛంకరవైష్ణవశాస్త్రకాలంకార సారస్వతములగు గుణ్ణం వెంకన్నశాస్త్రులగారిచే విరచితం బైన శ్రీ ముఖ్యాఖ్యాగ్రంథ పతనముగాను శ్రీమదేకాంబరేశ్వరాలయమున జేరిన, శ్రీ చెన్నపట్టణస్థితాశేష విద్వత్సహస్రభయందు అగ్రాసనాధిపత్యము వహించిన శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యోభయవేదాంత ప్రవర్తక శ్రీవేదాంత రామానుజ జియ్యగార్లగారి సిద్ధాంత పత్రిక.'

గురురత్న మాలికా

(సంస్కృతము.)

(శ్రీ)సర్వజ్ఞవతాశివ బ్రహ్మాండకృతము.

కామకోటిపీఠము, కంచి.

స్వరాజ్ కాన్స్టిట్యూషన్

(Swaraj Constitution)

క్రొనుసైజు. ౧౬ పుటలు. వెల ర ౨.

గ్రంథకర్త: కె. యస్. వెంకటరమణిగారు.

శ్వేతారణ్యాశ్రమము, మైసూరు, మద్రాసు.

'రినేసెంట్ ఇండియా' (Renascent India)

అను గ్రంథమునుండి పునర్ముద్రితము.

తామ్రశాసనములు

(ఆంగ్లము.) కామకోటిపీఠ శ్రీ శంకరాచార్య

స్వామిలవారికి చెందినవి.

(Copper-Plate Inscriptions belonging to the Sri Sankaracharya of the Kamakoti Pitha)

రాయలుసైజు. ౧౩౭ పుటలు.

గ్రంథకర్త: టి. ఎ. గోపీనాథరావు గారు.

'నూపరిం టెండెంట్ ఆఫ్ ఆర్కియాలజీ', తిరువాన్కూరు రాజ్యము.

ఉమాపరిణయ నాటకము

(సంస్కృతము.) డెమ్మిసైజు. ౮౮ పుటలు.

గ్రంథకర్త: గుండు రామస్వామిశాస్త్రి గారు.

౧౯౧౦ లో ప్రకటితము. దొరకు హాటు: గుండు లక్ష్మణశాస్త్రిగారు, శేఖరి, కాకినాడ లాబాకా, తూర్పుగోదావరి.

శంకరాచార్య ది గ్రేట్ అండ్ పిజ్

సక్సెస్సర్స్ ఇన్ కాంచి

(Sankaracharya the Great and His Successors in Kanchi)

క్రొనుసైజు. ౧౦౬ పుటలు. వెల రు. ౧-౮-౦.

గ్రంథకర్త: యస్. వెంకటరామన్, యమ్. ఏ. ప్రొఫెసర్ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ, మహారాజావారి కళాశాల, విజయనగరము.

పారిజాతాశహరణము

నంది తిమ్మనార్యకృతము. నాగపూడి కుప్పు స్వామయ్యగారు రచించిన పరివ్రాజోల్లాసమును వ్యాఖ్యానముతో గూడినది.

డెమ్మిసైజు. ౪౦౦ పుటలు. వెల రు. ౩ ఆంధ్ర పత్రికా కార్యాలయము, తిరువెచ్చేపిడి, చెన్నపురి.

పత్రికలు

ది జర్నల్ ఆఫ్ ది మ్యూజిక్ ఎకాడమీ

మద్రాసు

The journal of the Music Academy, Madras

త్రైమాసిక పత్రిక

౧౭ సంపుటము-౧వ సంఘిక, జనవరి, ౧౯౩౦, మాకార్యాలయము చేరినది. క్రొనుసైజు. ఈసంచిక ౮౧ పుటలు. సంపాదకులు: టి. వి. సుబ్బారావుగారు, టి. ఏ. బి. యల్. ప్రకాశకులు: ది మ్యూజిక్ ఎకాడమీ, ౩౨౩, తిరువెచ్చేపిడి, జి. టి. మద్రాసు. వార్షిక మూల్యము రు. విడిసంచిక వెల రు. ౧ అ. ౪

శ్రీ యస్. యం.

కామశీనుండరశాస్త్రిగారు

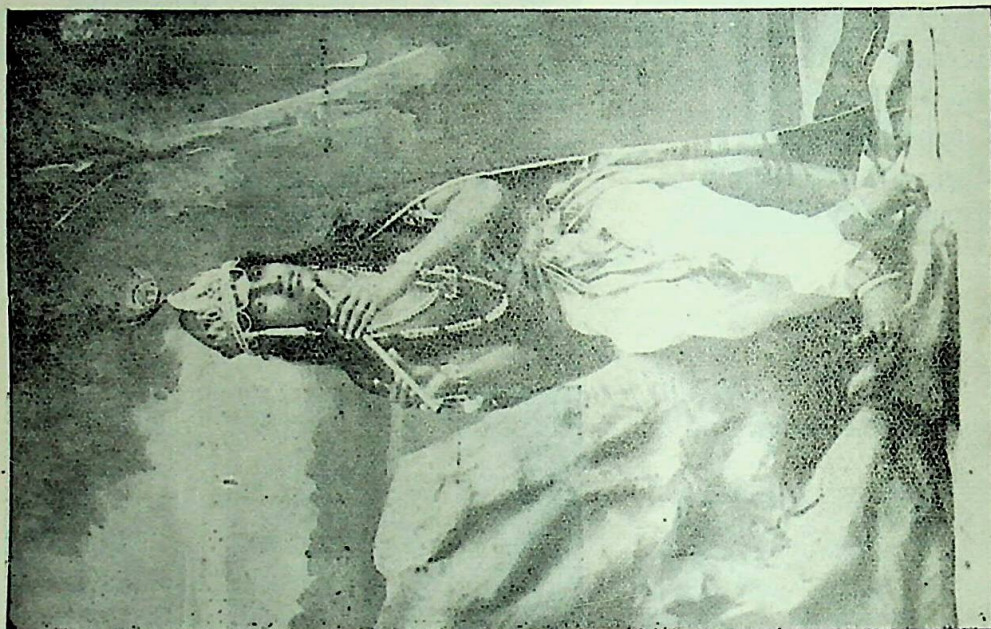

ఁ. శ్రీ యస్. యం.

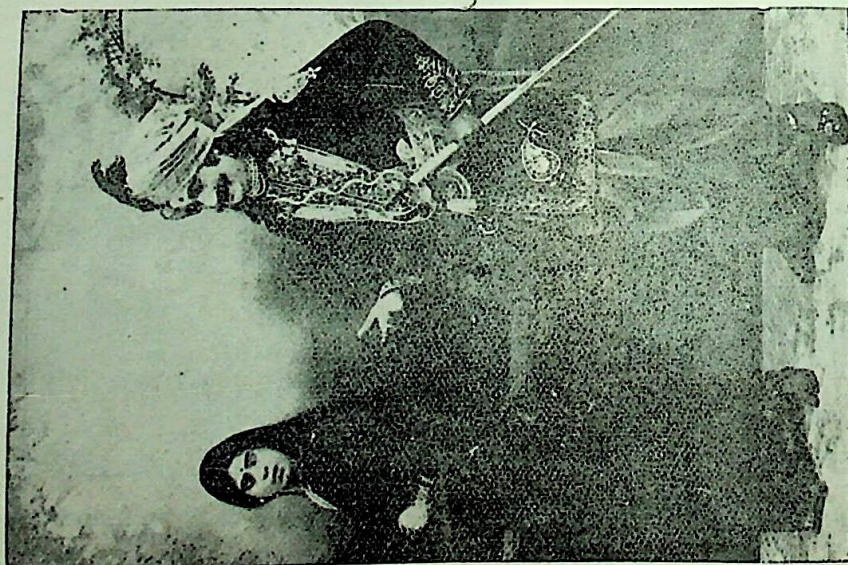
కామశీనుండర శాస్త్రిగారు

శ్రీ శాస్త్రిగారు చెన్నపురి ఆంధ్రమహా సభ నటకులలో నగ్రగణ్యులు; ఆ సభవారు నాయకపాత్రముల నభినయించుచుందురు. అవి ప్రదర్శించు నన్ని నాటకములలో నాయక ప్రతి కీచక, హిరణ్యకశిపు, అర్జున, పాపారాయ,

శ్రీ యం. రామలింగశాస్త్రిగారు కృష్ణుడు

3. కీచకుడు శైరంద్రి వేసుకొనుట
శైరంద్రి: శ్రీ. టి. యస్. గోపాలస్వామి అయ్యంగారు.
వీరు శైవ పురిషంగ్రహణ నటకులలో నాయకా పాత్రను
లను గురించుచున్నారు.

దుర్గాదాస, నారద, రామదాసాదిపాత్రములు. వీరు చెన్నపురమునందలి 'ఇంజనీరింగు' కళాశాలలో సహాయాధ్యాపకులుగా నున్నారు. వీరు తమకుగలనాటకకళాభిమానమునుపురస్కరించుకొని ఆంధ్రనాటకసభాస్థాపకులలో నొకరుగ నుండి, ఇట్లు తరచునాటకములయందు నటకులయి చెన్నపురి ఆంధ్రసభకు వన్నె దెచ్చుచుండుట ప్రశంసించదగినది. వీరు అరవ నాటకములయందును పాత్రధారణమును గా విచుచుందురని ప్రతీతి. వీరి శివాజిపాత్రము మెప్పువడసి వెనుక వీరికొక బంగారు పతకమును సంపాదించినదట.

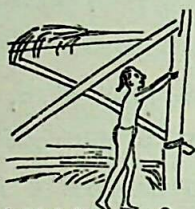
వీరు ధరించు పాత్రములకు వీరి ఆకృతి యొప్పియుండును. వీరు బాగుగా నేర్చి యలవరచుకొన్న పద్యములను, పాటలను తప్ప తక్కిన వచనభాగమును సరిగా నుచ్చరింపజాలకుదురు. చిరకాలమునుండియు ఆంధ్రనాటకములయందు ప్రధాన పాత్రములను ధరించుచుండు శాస్త్రిగా రీలోకమును దీర్చి కొనియుండవలసినది. వాచికాభినయ మిందు వలన కొరతపడును. వీరు తరుచు రంగమున పాటలను పాడుచుందురు. రససిద్ధికి భావ

ప్రకటనము ప్రధానము. ప్రత్యేక ప్రయత్నమునగాని బయలు వెడలక భావప్రకటనమునకు భంగమును గలిగించు పాటలను వీరుజ్ఞగించుట మంచిది. మఱియు శాస్త్రిగారు పాత్రాచిత్వ పోషణముకంటె తమ యుత్సాహమునకు ప్రాధాన్యము నొసంగుచు నొక్కొక్కతరి సామాజికులను రంజింపజాలకుదురు. నటకుడు తాను, తాను గాక వేరొక వ్యక్తిగా మారియుండుటయు, తద్వ్యక్తి స్వరూపస్వభావాదులనే తాను చక్కగా ప్రదర్శించి రసికులగు సామాజికులను రంజింపజేయుట తనధర్మమనియు గుర్తించి ప్రవర్తించు టావశ్యకము.—భారతి.

శ్రీ యం. రామలింగశాస్త్రి గారు

వీరు సుప్రసిద్ధులగు నటులు; సంస్కరణాభిలాషులు. ఆంధ్ర నాటకరంగమును వంగ మహారాష్ట్రాదినాటకరంగముల వలె సంస్కరించి, అభివృద్ధి నందజేయవలయునను దీక్షతో కృషిసలుపు యావనోత్సాహులలో నొకరు. విద్యావంతులు. ఔత్తరాహ గానమునందు మంచిపరిచయము గలవారు.

మాయింట్లో పెండ్లి బాగుండేది—

పందిరి సిద్ధమై యుంటే —

మంగళ్లు మోసంచేయకపోతే —

సోనులు సుందరంగా ఉంటే —

పెండ్లిపెద్దలు యుద్ధం చేయకపోతే —

అడవులు శంకచేయకపోతే —

చేంకలు బాగుండి ఉంటే —

అల్లుడు కట్టానికి సంతోషించి ఉంటే —

ఇర్లు తక్కువైయుంటే —
కట్టానికి సంతోషించి ఉంటే —

ఆంధ్ర భారతకవితావిమర్శనము: (ఆంధ్రగ్రంథమాల ౧౨-వ గ్రంథము) క్రొను
ర౨౦ పుటలు. వెల రు. ౨-౦-౦.

గ్రంథకర్త: కోరాడ రామకృష్ణయ్యగారు, యం. ఏ.,

ప్రకాశకులు: ఆంధ్రగ్రంథమాల; ౭, తంబుశెట్టిపేథి, చెన్నపురి.

ఈ గ్రంథమునందలి విమర్శింపబడిన ఈ క్రిందివిషయములే దీని ప్రశస్తిని వేనోళ్ల
చాటుచున్నవి.

ఆంధ్రవాఙ్మయము; ఆంధ్రమహాభారతము:

విమర్శనపద్ధతులు ఆంధ్రవాఙ్మయయుగములు ప్రాచీన దేశకాలపరిస్థితులు, చాళుక్యుల
కాలమున నాంధ్రభాషాస్థితి, అహదనకరశాసనములోని తెలుగుభాగము, చాళుక్య భీమరాజు
శాసనము, దీర్ఘాసిశాసనము, యుద్ధమల్లుని శాసనము, శిష్టభాష, జానుదెనుఁగు, భారతరచన-
ఫలదాసమగ్ని, ప్రాచీన భాషాస్వరూపము-జన్యభాషలు.

మతస్థితి-వాఙ్మయము:

భారతరచన-అవతారికలు, నన్నయవైదికదృష్టికి నిదర్శనములు, నన్నయ తరువాతి
కాలస్థితి, ఆరణ్యపర్వశేషపూరణప్రశంస, ఆరణ్యపర్వశేషమునందలి తిక్కన యనుకరణములు,
తిక్కన భారతరచన, తిక్కన అద్వైతభావము, తిక్కన యవతారికలు, తిక్కన కవితా
వేశము.

తిక్కనార్యుని కళాపరిశ్రమలు:

విరాటపర్వకథ, అందలి వస్త్రైక్యము, పాండవప్రవేశము, శమివృక్షముపై నాయుధ
నిక్షేపణము, బృహన్నల సారథిగాఁ గుదురుకొనుట, విరటునికొలుపు-భీముఁడు, కీచకవధ
ఘట్టము, కీచకవధానంతర విశేషములు.

భారతాంధ్రీకరణము—తిక్కన:

విరాటపర్వము—ప్రబంధలక్షణములు, మూలకథపై తిక్కనవేసిన యాంధ్రతాముద్ర,
తిక్కనార్యుని వర్ణనలు, ప్రకృతివర్ణనలు, తిక్కన మనోవృత్తివివరణశక్తి, నాటకకళా చాతు
ర్యము, తిక్కన శృంగారవర్ణనలు, పాత్రపోషణరీతులు, రసపోషణరీతులు, నాటకరీతులు,
తిక్కనార్యుని భాషాశైలిలు, పూర్వోత్తరసందర్భములకుఁ జక్కనిపొందిక కల్పించుట, ఉప
మాలంకార ప్రయోగము, సందర్భానుకూలముగ భావమును స్ఫురింపఁజేయు పదరచన,
ఆంధ్రభాషా జాతీయప్రయోగ వైపుణ్యము, అర్థముమాటిన ధాతువులు, పదజాలము, కారకవి
శేషములు, ఉపసంహారము.

త్వ ర స డు డు.

ఆంధ్రవాఙ్మయసూచిక

(ముద్రితముద్రితగ్రంథముల పట్టికలు — ఆంధ్రగ్రంథమాలలో ౧౧-వ పుస్తకము)

ఈ పుస్తకమున ౧౯౨౭-వ సంవత్సరము చివరవరకు అచ్చయిన తెలుగుపుస్తకముల పట్టిక ఒకటి, ఆ పుస్తకములను వ్రాసినవారి పట్టిక ఒకటి, విషయమునుబట్టి విభాగించి ఆయా విభాగములక్రింద వచ్చిన పుస్తకములకుపట్టిక ఒకటి, ఇంకా కాకినాడ ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు లైబ్రరీలోను, తంజావూరు సరస్వతీ లైబ్రరీలోను, చెన్నపురమున ఓరియంటల్ లైబ్రరీలోను ఉండే వ్రాతపుస్తకములలో ఇప్పటికి అచ్చుకాకుండ ఉన్న తెలుగుపుస్తకముల పట్టికలును, ప్రత్యేకము అకారాదిగా ఉన్నవి. ఆంధ్రవాఙ్మయవిమర్శనరూపమయిన ప్రకాశకులపీఠిక ౧౦౮ పుటల పరిమితిగలది యీ పుస్తకమున ఉన్నది.

తెలుగుభాషలోపుట్టిన పుస్తకములను, వానిలో ఇప్పటికి అచ్చయినవానినీ, కానివానినీ తెలిసికొనుటకు ఈ సూచిక చాల ఉపయోగకరము.

భారతీసైజుపుస్తకము, పుటలు ౬౨౦, మంచి కాగితములు, వెల మూడురూపాయలు మాత్రమే

అంచెక కొనువారిదే.

శతకమంజరి (భక్తిసంపుటము)

ఆంధ్రగ్రంథమాలలో మొదటి పుస్తకము

ప్రకాశకులు : కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు

ఈపుస్తకంలో వృషాధిపశతకము, సర్వేశ్వరశతకము, దేవకినందనశతకము, బాటిమిట్ట రఘువీరశతకము, నారాయణశతకము, కాళహస్తీశ్వరశతకము, దాశరథిశతకము, రంగశాయి శతకము, రామతారకశతకము, రామచంద్రశతకము అనే పదిశతకాలు ఉన్నవి. ఒక్కొక్కశతకానికి దానిని విమర్శిస్తూ ప్రకాశకులు వ్రాసిన మంచిపీఠిక ఉంది. చాలా వ్రాతప్రతులతో సరిచూచి వాటిల్లోనుంచి తీసిన పాఠాంతరాలున్ను ఎక్కింపబడినవి.

డిమ్మిపైజు ౨౫౯ పుటలు, మంచి కాగితాలు, మేలు బైండు. వెల రు. ౧-౮-౦.

ఈ శతకాలు ఒక్కొక్కటిప్రత్యేకం దొరకును. ఒక్కొక్కదాని వెల రు. ౦-3-౦.

మేనేజరు : ఆంధ్రగ్రంథమాల,

6-7, తంబుశెట్టివీధి, జార్జిటవుణ్, చెన్నపురి.

సా ఖి ప్రాయ వి శే ష ము లు

ప్రపంచప్రవృత్తియందు కపటనాటకప్రదర్శనమునకు గల ప్రతిభ సత్యప్రదర్శనమునకు గలుగకున్నది. మమకారాహంకారములకు గలప్రతిష్ఠ సత్యమునకు గలుగకున్నది. స్వార్థమునకు గల యవలంబనము త్యాగమునకు గలుగకున్నది. భోగభాగ్యములకు గల సమాదరణము ధర్మమునకు గలుగకున్నది. ధర్మక్షేత్రమునందు విజయు నావహించిన విషాదయోగము మహానష్టాహమును గలుగజేయుచున్నది. ప్రజలకు, నాయకులకు, వ్యక్తులకు, జాతులకు ధర్మనిరీక్షణము సంకుచితమైన నిత్యమైన మానవధర్మము వికృతరూపమును దాల్చుచున్నది. కులధర్మము, జాతిధర్మము, స్త్రీధర్మము, పురుషధర్మము, వర్ణాశ్రమధర్మము, మతధర్మము, సంఘధర్మము, రాజ్యధర్మము మొదలగు ధర్మశాఖలు ప్రబలుచు నిత్యధర్మమును నావరించుచు ధర్మారాధనమును దుస్థరము చేయుచున్నవి. వ్యక్తులు, జాతులు భాగ్యభోగముల నుపార్జించుటకై ధర్మమును ధ్వంసము చేయుచున్నవి. ధర్మోపదేశములు పరుల కేర్పడుచున్నవి కాని, యుపదేశకుల కేర్పడుట లేదు. వ్యక్తులకును, కుటుంబములకును, జాతులకును స్వధర్మానుష్ఠానమునందు లక్ష్యము పోయినది; పరధర్మానుష్ఠానమునందు లక్ష్యము ప్రబలినది. చిన్నరాజ్యములందును, పెద్దరాజ్యములందును, స్వతంత్రరాజ్యములందును,

దును, పరాధీనరాజ్యములందును పరధర్మానుష్ఠానము ప్రతిష్ఠను బడయుచున్నది. సాంఘిక వ్యవస్థలు, రాజ్యాంగములు, పరిశ్రమలు, వాణిజ్యము స్వప్రయోజనమునకును, పరపీడనమునకును వినియోగపడుచున్నవి. ప్రపంచావృతమైన ప్రళయవస్థయందు శాంతిస్థాపనము దుస్థరముగ నున్నది. నానాజాతినమితి, మహారాజ్యముల సమావేశములు స్వల్పప్రయోజనములకు వినియోగపడుచున్నను మహాప్రయోజనములకు నిర్లక్ష్యము లగుచున్నవి. యుద్ధనావలను నియమించుటకై లండనునగరమునందు సమావేశమైన వివిధరాజ్యముల సమావేశ మీ విషయమును సహస్రముఖములను బోధించుచున్నది.

* * * *

సంగ్రామవ్యయము

విరోధామహాసంగ్రామానంతరము భావికాలమునందు సంగ్రామములు దుస్థరములని పండితులు నిర్ణయించిరి. వర్తమానకాలమునందు సంగ్రామసన్నాహములకై మహారాజ్యములు చేయుచున్న వ్యయము ప్రజలను నాశనము చేయుచున్నవిధమును ఫిలిపు స్నోడను గారు బట్టబయలు చేసిరి. ప్రపంచమునందు వివిధ రాజ్యములందును పరిశ్రమలు పాడుపడుచున్నవి. ఆయురారోగ్యములు క్షీణించుచున్నవి. ఆహారము దుర్లభ మగుచున్నది.

సంగ్రామసన్నాహ జ్వరము మాత్ర మభివృద్ధిని బొందుచున్నది. ఇంతవరకును మితిమీరి పెరుగుచున్న సైన్యవ్యయమునకును, నౌకాదళ వ్యయమునకును ఆకాశయానవ్యయము జతపడినది. గ్రేటుబ్రిటను గతసంవత్సరము నందు ఆకాశయానములకై 1,69,60,000 నవరనులను వ్యయముచేసినది. సంగ్రామసన్నాహములకై నిమిషమునకు 1,000 నవరనులను, సంవత్సరమునకు 52 కోట్ల నవరనులను గ్రేటుబ్రిటనువ్యయముచేయుచున్నది. ప్రపంచమంతయును 90 కోట్ల నవరనులను నౌకాదళమునకు వ్యయముచేయుచున్నది. నౌకాదళములను నియమించుట కేర్పడిన సమావేశమునందెవరికి వారు మినహాయింపును గోరుటయును, సమావేశము నిరర్థకమగుటయును జగద్విదితమైన విషయము. చేసిన ఆర్భాటమున కించుకైనను ఫలము గలుగలేదు. వాయువార్తలు, గంభీరోపన్యాసములు, ధర్మోపదేశములు, రాజసందేశములు దర్శిద్రమనోరథములుగ సంతము నొందినవి. సామ్రాజ్యములు షరరాజ్యములను పీడించుచు బలియదలచినంతవరకును రాజ్యములకును, ప్రపంచమునకును శాంతిసౌఖ్యములు దుర్లభములు. బ్రిటిషురాజ్యనీతి వివిధప్రాంతములందును సంపూర్ణముగను మారవలసిన యవసరమును గ్రేటుబ్రిటను స్థితిగతులును, సామ్రాజ్యోత్పత్తిగముల స్థితిగతులును విశేషముచేయుచున్నవి. 'కాపీనసంరక్షణార్థమయం పటాటోః' అను నార్యోక్తిని గ్రేటుబ్రిటను స్వస్థ

లమునకువలెనే భరతవర్షమునకును సమస్వయయము చేయుచున్నది.

* * *

భరతవర్షార్థికస్థితి

సామ్రాజ్యశాసనసభయందును, రాష్ట్రీయశాసన సభలయందును చర్చింపబడుచున్న కోశవ్యవస్థలు దేశము నావరించిన దుర్దశను విశేషము చేయుచున్నవి. దేశాదాయము నందు 55 కోట్ల రూప్యములు సైన్యవ్యయమునకు వినియోగపడునపుడు దేశమునకు శుభస్థితి దుర్లభము. ఆదాయమునకు మించిన వ్యయ మెప్పుడును సంప్రాప్తమగుటయును, క్రొత్తవస్తువులు వేయుటయును సహజావస్థలు. విదేశవస్తువులు, చక్కెర, కెరోసినునూనె మిదను సుంకము వృద్ధిచేయుటకును, ఆదాయపు పన్నును వృద్ధిచేయుటకును సర్వజాబ్జ షూన్యరుగారు నిర్ణయించిరి. ఈ నిర్ణయమువలనను 410 లక్షల రూప్యము లధికముగ రాగలవు. సైన్యవ్యయమును తగ్గించుటయందు తెలిపిన సమాధానము యథార్థమైన సమాధానము గాదు. బ్రిటిషువస్తువుల మిదను సుంకమును హెచ్చింపకుండుట బ్రిటిషు రాజ్యనీతి కనురూపముగ నున్నది. షూన్యరుగారు బ్రిటిషుప్రజల ప్రార్థనయని తెలుపుటకంటెను నిరంకుశప్రభుత్వపుటాజ్ఞ యని తెలుపుట యుక్తముగ నుండగలదు. కోశవ్యవస్థలందు గారడీ విద్యను చూపుటయందు కోశాంగమృతి సమర్థుడు. శక్తిలేని సామ్రాజ్యసభ షూన్యరుగారి నిర్ణయముల నంగీకరించుట యవసరము. భార

తీయ కోశవ్యవస్థలు బ్రటిషు ప్రయోజనములకు వినియోగపడునటులు భారతీయుల ప్రయోజనములకు వినియోగపడుట లేదని ఘోషింపగారు ప్రకటించిన ఆర్థికపత్రము విశేషము చేయుచున్నది. దార్మిద్ర్యము సనుభవించుచున్న ప్రజలు పన్నులను, వ్యయమును తగ్గించుటవలనను లాభమును పొందగలరు కాని పన్నులను, వ్యయమును హెచ్చించుటవలనను లాభమును పొందలేరు. కేంద్రప్రభుత్వము నందువలెనే రాష్ట్రప్రభుత్వమునందును కోశవ్యవస్థలు ప్రజాభ్యుదయమునకు నిరుపయోగముగ నున్నవి.

చెన్నరాష్ట్రదాయ మేటేటను నభివృద్ధిని జెందుచున్నను ప్రజాభ్యుదయమున కవసరమైన పనులభివృద్ధిని జెందుటలేదు. రాష్ట్రదాయము 1928-29 వ సంవత్సరమునందు రూ. 18,08,13,360; 1929-30 నందు 18,75,88,000; 1930-31 నందు 18,47,24,800 మదింపు వేయబడినను హెచ్చుట సహజము. రాగల సంవత్సరమునందు వ్యయము 18,61,90,300: లోటు రూ. 14,65,500 మదింపు వేయబడినను ఆదాయము హెచ్చగుటయును, వ్యయము తగ్గుటయును సంభవము. నాలుగోడ్లయం దాదాయము ఘమారు నాలుగు కోట్ల రూప్యములు పెరిగినది. ఆదాయము నందు భూమిపన్ను, మద్యము, స్టాంపులు వృద్ధిని జెందుచున్నవి. భూమిపన్ను ఇదివరకే హెచ్చుగా నున్నను ముందు హెచ్చించుట కవకాశము లండవని ఆర్థికసభ్యుడు పలవరించుచున్నది.

చుట విచిత్రముగ నున్నది. 1929-30 యందు మద్యాదాయము, 59,639 వేల రూప్యములు: అంచనాకన్న 43 లక్ష అధికముగ వచ్చినది. రాగల సంవత్సరమునందును నధికముగా గలదను సూచనలు గలవు. శాసనసభ మద్యపాలన నిషేధమును జేయవలయునని తీర్మానించినది. వ్యవహారమునందు మద్యపానమనుదినము వ్యాప్తిని గొంచుచున్నది. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము నకు 36 లక్షలును, మద్రాసు క్రైస్తవ కళాశాలకు కొన్ని లక్షలును మంజూరు చేయబడినవి. ప్రాథమిక విద్యావ్యాపనమునకు ద్రవ్యము లేకున్నది. జలాధారములను, మార్గములను, నీటి వసతులను నభివృద్ధిచేయుటకై యేర్పాటులు జరుగుట లేదు. సంస్కరణములవలనను ప్రజావికాసమునకు ప్రయోజనము గలుగక పోయినను, ఖర్చులు మాత్రము హెచ్చుచున్నవి. ప్రజాదాయము నభివృద్ధి చేయుటకు సాధనములను ప్రభుత్వ మవలంబించుట లేదు. వ్యవసాయము, గృహపరిశ్రమలు, చేతిపనులు వృద్ధి చేయుటకు ప్రభుత్వము శ్రద్ధవహించుట లేదు. నానారాష్ట్రములందును ఈ దురవస్థనే ఆదాయవ్యయ వ్యవహారపరిస్థితులు విశేషము చేయుచున్నవి. ఈ దురవస్థ కేవలము భరతవర్షమునకే గాక ప్రపంచములోని యన్నిరాజ్యముల నావహించి మిక్కిలి సంతాపమును గలిగించుచున్న విధమును ప్రపంచపరిస్థితులు విశేషము చేయుచున్నవి. భిన్నదేశములందు రాజ్యాంగసమస్యలు భిన్నరూపములను వెలయుచున్నను, ప్రజలను కృశింపజేయుచున్న

వ్యయభారసమస్యయే అన్ని రాజ్యములకును ప్రధానసమస్యగ నున్నది. భారతీయ స్వాతంత్ర్యసమస్యకును వ్యయభార సమస్యయే మూలకారణముగ నున్నది. గాంధీమహాత్ముడు సంస్కరింపగోరిన 14 విషయములును నీ సమస్యకే సంబంధించినవి. లాహోరు కాంగ్రెసు నిర్ణయించిన స్వాతంత్ర్య తీర్మానమునకును వ్యయభారసమస్యయే కీలకముగ నున్నది.

లాహోరు కాంగ్రెస్, స్వాతంత్ర్యనిర్ణయము

లాహోరునందు భరతవర్షము శాంతి మార్గమున పూర్ణస్వరాజ్యము సంపాదించవలయునని కాంగ్రెసు నిర్ణయించినది. ఆ నిర్ణయమున కనురూపముగ శాసనోల్లంఘన ప్రస్తానమును నిర్ణయించుటకు సబర్మతీ సత్యాగ్రహశ్రమమునందు ఫిబ్రవరి 14 తారీఖున కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గము కూడినది. ఆసభకు వివిధప్రాంతములనుండియు నాయకులు వచ్చియుండిరి. కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గము ఈ క్రింది తీర్మానమును చేసినది:

“పూర్ణస్వరాజ్యమును బడయుటకు అహింసా ధర్మమునందు సుపూర్ణవిశ్వాసము గలవారే శాంతి సహిత శాసనోల్లంఘనమును ప్రారంభింతురని కార్యనిర్వాహకసంఘమువారు నమ్ముచున్నారు. కాని, కాంగ్రెసు సంఘముందు అట్టివారే గాక ప్రస్తుతస్థితిలో అహింస నవలంబించుట తాత్కాలికముగ లాభకరమని నమ్ము వారుగూడ జేరియున్నందున, గాంధీమహాత్ముని నూచనము ఈ సంఘమువారు ఆమోదించి, వారును, వారితో గలసి పాటుపడుచు అహింసను విద్యుత్ కధరమని విశ్వసించువారును శాంతిసహిత శాసనోల్లంఘనమును వారి

యిష్టము వచ్చినప్పుడు వారు చేయదలచిన విధమున వారు నిర్ణయించెడి పరిమితిలోపల నిర్వహించుటకు అధికార మిచ్చుచున్నారు. ఈ సంగతిని కొనసాగుచున్న సమయమున, కాంగ్రెసుసభ్యులందరును, తదితరులును సత్యాగ్రహవలంబులకు సర్వవిధముల తోడ్పడి, ఎట్టి కోపకారణముల మధ్య నయినను సంపూర్ణముగ దౌర్జన్యరాహిత్యమును అవలంబించి దాని కెట్టిభంగము కలుగకుండ కాపాడెద రని కార్యనిర్వాహక సంఘమువారు నమ్ముచున్నారు. సమష్టిశాసనోల్లంఘనము జరుగనెడల, నింతవరకు ప్రభుత్వముతో విచ్చికి సహకారము సలుపుచున్న వారు, అనగ న్యాయవాదులును, ప్రభుత్వము ద్వారా లాభము బొందుచున్న వారు, అనగ విద్యార్థులను సహకారమును మాని, దానివలన గలుగు లాభములను విడనాడి, స్వాతంత్ర్యమునకై జరుగు సంగతిని పాల్గొనెద రని కార్యనిర్వాహక సంఘమువారు నమ్ముచున్నారు. నాయకులు అరెస్టుచేయబడి, కారాగృహమునందు బంధింపబడినపుడు వెనుకనుండి త్యాగబుద్ధియు, నేవాసక్తియు గలిగినవారు కాంగ్రెసు సంఘము నిర్వహించుచు, కాంగ్రెసు ఉద్యమమును శక్తివంతపరచుటకు సాగించెదరని కార్యనిర్వాహక సంఘమువారు నమ్ముచున్నారు.”

ఈ తీర్మానము గాంధీమహాత్మునకును, వారియనుచరులకును శాసనోల్లంఘనప్రస్తానమును నడిపించుటకు సంపూర్ణాధికారము నొనగొచ్చుచున్నది. గాంధీమహాత్ముడు శాసనోల్లంఘనప్రస్తానమును కాంగ్రెసుఆజ్ఞ ననుసరించినడుపుచున్నను, స్వయముగ నడుపుచున్నటులును, కాంగ్రెసుపక్షమున నడవనటులును పై తీర్మానము విశేషముచేయుచున్నది. గాంధీమహాత్ముడు చేయదలచిన శాసనోల్లంఘన ప్రస్తానవిషయమై రాజప్రతినిధికి మార్చి 2 వ తేది శ్రీముఖమును బంపినటులు వార్తలు తెలుపుచున్నవి. దీనిపర్యవసానము కాలము

విశదముచేయగలడు. అహమ్మదాబాదునందు మార్చి 20 వ తేదీయందు కూడనున్న అఖిల భారత కాంగ్రెసుసంఘము భావికార్యవిధానమును నిర్ణయింపనున్నది. గాంధీమహాత్ముడు శాసనోల్లంఘనము చేసి నిర్బంధింపబడనంతవరకును ఇతరులు శాసనోల్లంఘనమును జేయ కూడదని గాంధీమహాత్ముడు తెలిపియుండెను. మహాత్ముని నిర్బంధానంతర మన్ని రాష్ట్రముల వారును వారివారిసంస్కారానుసారము శాసనోల్లంఘనము చేయవచ్చునని, ఆప్రస్థానమును ఆపజనదనియును మహాత్ముడు తెలియజేసెను.

కాంగ్రెసునందు రెండుపక్షములు కలవు. ఒకపక్షము అహింసాధర్మమును పరమధర్మమని నమ్ముచున్నది. రెండవపక్షము అహింసాధర్మము వర్తమానకాలమునందు స్వరాజ్య సంపాదనకు సాధనముగా నంగీకరించుచున్నది. ఈ రెండుపక్షములవారును శాసనోల్లంఘన ప్రస్థానమును కాలక్రమమున నడుపవచ్చునని గాంధీమహాత్ముడు తెలిపియున్నాడు. దౌర్జన్యమునకు అవకాశములు నిరంకుశప్రభుత్వవిధానమునందే కలవు. ప్రజలందరును శాసనోల్లంఘన ప్రస్థానమును చేయుటకు పూనుకొనినపుడు దానిపరిణామము నిర్ణయించుట దుస్సరము. సామాన్యముగ శాసనోల్లంఘనము చేయుటకు దేశము సిద్ధముగ లేదను నభిప్రాయము వెడలుచున్నది. కాని ఇది యుక్తమైన అభిప్రాయము కాదు. ప్రజాహృదయమునందు ఉత్సాహము, కార్యపరత్వము ప్రబలునపుడు వేనకువేలు నిరంకుశాధికారవర్గమును

ప్రతిఘటించుటకు బయలుదేరుట సహజము. గాంధీమహాత్ము డిట్టివిశ్వాసముతోడనే శాసనోల్లంఘనప్రస్థానమును ఉపక్రమించినటులు వారివ్యాసములు సంభాషణలు విశదముచేయుచున్నవి. ఆంధ్రమహాజనులందరును వారివిశ్వాసమును సఫలముచేయుదురను విశ్వాసము కలదు.

బెజవాడయందు ఫిబ్రవరి 23 వ తేదీయందుకూడిన ఆంధ్రరాష్ట్రీయసభచేసిన యీ క్రింది తీర్మానమును గాంధీమహాత్ముని శాసనోల్లంఘన ప్రస్థానమునందు విశ్వాసమును వ్యక్తముచేయుచున్నది. ఆంధ్రమహాజనులు గాంధీమహాత్ముని విశ్వాసమును ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెసుసంఘ విశ్వాసమును పూర్ణ స్వరాజ్యప్రస్థానమును సఫలముచేయుదురనినమ్ముచున్నాము.

(ఎ) అఖిలభారత కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహక వర్గమువారు ఈనెల 15 వ తేదీని శాసనోల్లంఘనమును గూర్చిగావించినతీర్మానము నీసభవారు హృదయపూర్వకముగా నామోదించుచు, రాబోవు సంరంభములో మహాత్ముగాంధీగారి నాయకత్వమునందు తమకు గల సంపూర్ణ విశ్వాసమును ప్రకటించుచున్నారు.

(బి) కార్యనిర్వాహక సంఘమువారి తీర్మానమునములు జరుపుటకు వలసిన స్వచ్ఛంద సేవకులను, అహింసావ్రతమును ధర్మవిశ్వాసముగా నమ్మినవారి నాయకత్వము క్రింద పనిజేయుటకు శపథము విహించినవారిని, ఆంధ్రరాష్ట్రీయయొక్క ఆవశ్యకమునకు చాలినంతమందిని సమహర్షుట కీసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(సి) ఈ రాష్ట్రీయలోని కాంగ్రెసు సభ్యులందరును శాసనోల్లంఘనోద్ద్యమమునందు జేరి శాసనోల్లంఘనవాదులయొడల సర్వవిధముల సంపూర్ణ సహకారాభిమానములను జూపుచు, ఎంతటి ఆగ్రహోద్రేకసందర్భములలోను

సంపూర్ణమైన అహింసావ్రతమునే చేపట్టియుండవలెనని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(డి) ఈదేశములో గలర్న మెంటువారితో పూర్తిగానో కొంతవరకు సంబంధముగల సంస్థలలో జేరియున్న లాయర్లు, ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు మున్నగువారందరును దేశముయొక్క ఆశీర్వాదంత్రయసమరములో జనసమాహార మందరితో పాటు చేరవలెనని యీ సభవారు గోరుచున్నారు.

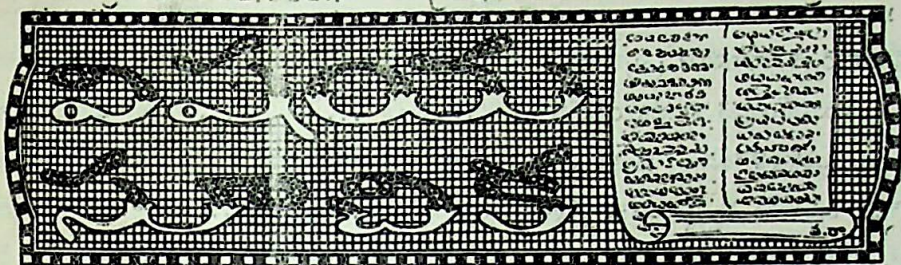
(ఇ) ఈతీర్మానములను ప్రయోజనకరముగా నమలుజరుపుటకు కావలసిన ప్రచారముచేయుట, స్వచ్ఛందనే వకులను సమహర్షుట మున్నగు కార్యముల నిర్వహించుటకును, ఆంధ్ర రాష్ట్రములో కాసనోల్లంఘన సరంభమును ప్రారంభించి నడిపించుటకు సంపూర్ణాధికారము పొందిన ప్రత్యేకోపసంఘము నొకదానిని నెలకొల్పుటకును అ. రా. కా. కార్యనిర్వాహక సంఘమున కీసభ వారిందుమూలముగా అధికార మిచ్చుచున్నారు.

(యఫ్) ఈలోగా జిల్లా కాంగ్రెసు సంఘములన్నియు తమతమ స్థానికసందర్భముల కనుగుణ్యముగా ఏయే అనుమతిప్రదేశములందు ఎటువంటి కాసనోల్లంఘన ప్రయత్నముల నెంతవరకు సాగించుటకు వీలుగా నుండునో, ఆటిచోట్ల నెట్టి సానుభూతి సహాయముల కవకాశ మున్నదో ఆయావివరముల నెల్ల ౧౯౩౦ సం॥ మార్చి ౬ వ తేదీలోగా అ. రా. కా. సంఘ కార్యస్థానమునకు జేరునట్లు పంపవలెనని యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

(జి) ఈపై తీర్మానములను వీలైనంతవరకు అమలు జరుపుటకుగాను జిల్లా కాంగ్రెసు సంఘములన్నియు కాంగ్రెసు ప్రచారకుల సమావేశములను తమ తమ జిల్లాలలో వెంటనే సమహర్షవలెనని యీ సభవారు కోరుచున్నారు.

ప్రపంచమునందంతటను మహానంచలనము బయలుదేరినది. స్త్రీలు యువకులు,

పండితులు పామరులు, ఆస్తికులు నాస్తికులు, గ్రామస్వాములు, కర్మకారులు మహాపరివర్తనమును గోరుచున్నారు. అన్ని దేశములందును పైవ్యవ్యయభారము ప్రజలను కృశింపజేయుచున్నది. పరాధీన దేశములందు వ్యయభారమునకు పారతంత్ర్యము తోడ్పడి ప్రజలను కృశింపజేయుచున్నది. భరతవర్షము నూతన మార్గమున ప్రపంచోద్ధరణమును, స్వాతంత్ర్యసంపాదనమును చేయుటకు నిర్ణయించినది. ప్రపంచమునకు సామాన్యముగ నవరిచితమైన సత్యాగ్రహ ధర్మమును నిరంకుశప్రభుత్వము సకలవిధములను ప్రతిఘటించుటకు విశ్వప్రయత్నములను జేయుట సహజము. ప్రపంచమును దుఃఖమయము చేయుచున్న ఆయుధముల నియమమునకు, మద్యనిషేధమునకు, పారతంత్ర్య ప్రతిఘటనమునకు మహాత్యాగ సాధ్యమైన సత్యాగ్రహము పరమ సాధనముగ నున్నది. సత్యాగ్రహ ప్రస్థానమునకు కిరికోట్ల ప్రజలుగల దేశమునంతయును సిద్ధము చేయుట సాధ్యము గాదు. భరతవర్షము సత్యాగ్రహ ప్రస్థానమునందొక యంతరమును నధిష్టించుటయందు దుఃఖవేదన సనుభవించినను, లోకకల్యాణమునకును, దేశకల్యాణమునకును నిది వినియోగ పడగలదు. గాంధీమహాత్ముని సత్యాగ్రహదీక్ష. భరతవర్షమునకును, లోకకల్యాణమునకును నుపచరించుటకు భగవంతుడనుగ్రహించు గాత !

హంపీఠేత్రము—కొడాలి వెంకటసుబ్బారావు, కామరాజుగడ్డ				
శివయోగానందరావుగార్లు	గీ32-గీ3౮
దశరూపకోక్తమయిన అభిసారి కాలక్షణవాక్యమున కర్థనిర్ణయము—కీ. శే.				
వే. వేంకటరాయశాస్త్రిగారు	గీ3౯-గీ౪3
బాలవ్యాకరణ కవిజనాశ్రయములు—దువ్వూరి వేంకటరమణశాస్త్రిగారు	గీ౪౪-గీ౪౭
నాతోట—పెనుమర్తి వెంకటరత్నముగారు	గీ౪౮
కవిసార్వభౌముడు—కాదంబరి—కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రిగారు	గీ౪౯-గీ౫౪
పాపాయిలీలలు—బసవరాజు అప్పారావుగారు	గీ౫౪
నారాజు—పింగళి నాగేంద్రరావుగారు	గీ౫౫-గీ౬3
అలసిపోయితిని—మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రిగారు	గీ౬3
ఏకవీర—విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు	గీ౬౪-గీ౮౦
ఉత్తరరామచరిత్ర నాటకము- భవభూతి హృదయము—అవ్వూరి సుబ్ర				
హృణ్యశాస్త్రిగారు	గీ౮౧-గీ౮౨
కులాసా—మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రిగారు	గీ౮3-గీ౮౯
జోల్తా—మెంపటి నాగభూషణంగారు	గీ౯౦-గీ౯౪
నీతువు—డి. రామమూర్తి శాస్త్రిగారు	గీ౯౪
మాటవరస—భమిడిపాటి కామేశ్వరరావుగారు	గీ౯౫-౬౦౧
రహస్సుధ—కొల్లూరు ధర్మారాయకవిగారు	౬౦౨
పిట్టకథలు—గారెలు—	౬౦3-౬౦౫
దుముకులాట—	౬౦౬
సీతారామకల్యాణ మహోత్సవాహ్వానపత్రిక—సెట్టి లక్ష్మీనరసింహముగారు				౬౦౬
గురుశిష్యసంవాదము—కూచి నరసింహముగారు	౬౦౭-౬౧౧
చమత్కారచంద్రిక—తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు...	౬౧౧
గంగాలహరి—చెఱుకుపల్లి శివరామయ్యగారు	౬౧౨-౬౧౪

‘స రి శే ల న’

చిత్రకారుడు : శ్రీ సి. వెంకటరావుగారు, చెన్నపురి

శ్రీ ప్రమోద సంవత్సరాది

నెట్టి లక్ష్మీనరసింహము గారు

శ్రీ దేవి చైదములకుఁ బ్ర-మోదము గని యామెకుం బ్రమోద మొసఁగు దా
మోదరుఁడు నాదరుఁడయి ప్ర-మోద మొసఁగు మేదినికే బ్రమోదాబ్జమునన్.
ఉ. “సీతమ యానవాలు దయచేసి, ‘విభుం గొనితెమ్ము క్షీప్రమో
దూత, ‘యటన్న,” దన్న, “భవదూర్జితశక్తియే నాకు వప్రమో
దూత,” యటంచు మారుతసుతుఁ స్తుతియించిన రాముఁ డీ ప్రమో
దూత ప్రమోదదూతగను దోచఁగఁ జేయునుగాత ధాత్రికిన్.

భుజంగప్రయాతము

ప్రమోదాఖ్య సంవత్సరం బైన నేమీ,
ప్రమోదూత కానేమి? భావించి చూడం
బ్రమాదంబు లే దంతమాత్రంబుచేతం;
బ్రమోదంబె హెచ్చె ప్రవర్తిల్లు దీనన్.

పంచచామరము

ప్రమోదవత్సరంబునందుఁ బాఁడి పంట లన్నియున్
సమృద్ధిగాఁగఁ గల్గి, సర్వసంపదల్ లభించుచున్,
సమస్తరీతులన్ సమస్తజాతులున్ సుఖింపఁగాఁ,
బ్రమోదమే! ప్రమోదమే!! నిరంతర ప్రమోదమే!!!

ప్ర కృతిరమా మాధవవివాహమందు సానాయిమేళముచేసెఁ గోయిలగమి;
మోసులెత్తిన మావిమొగ్గులు పించెలై వేఁపపువ్వులతోడ విమృ మండె;
దమయిండ్లబ్రాహ్మణోత్తములుశ్రోతలకుఁబంచాంగశ్రవణమునల్పంగాడఁగిరి;
: ంరంభమున భక్షజనులు శ్రీరామలీలా సమారంభాభిలాషులైరి;
“వచ్చె మరలఁ గ్రొత్త వత్సరం, బిది మహా-
త్సవదినం,” బటంచు జనఁదనగ-

గముల ప్రజలు పొంది రమితప్రమోదంబు:
ముదముల పెను గాది గద యుగాది!

చెన్న పట్టణము, ఏప్రిల్ ౧౯౩౦

సంపుటము ౭

ప్రమోదూత సంవత్సరము చైత్రమాసము

సంఖ్య ౪

హంసీక్షేత్రము

కొడలి వెంకటసుబ్బారావుగారు, కామరాజుగడ్డ శివయోగానందరావుగార్లు.

౨

నేటిస్థితి

అవి చరిత్రలో చూచిన యణువు లట్టై-మరువబడినవి, అవి కావ్యకరణమందు
అతిశయోక్తులు నమ్మరా దయ్యె వాని-కల్ల నిజమయ్యె నీవు సాక్షాత్కరింప.

పొంగిపోయిన యెడదలో పుటమువెట్టి-రగుల జొచ్చెను మాదు సామ్రాజ్య నాశ
సంపు తలపులు లోని యానంద మంత-యావిరిగ మారె, ఆర్థము లాతలపులు.

బ్రతికియు వేయి, ప్రాణములు బాసియు వేయి మదేభమన్నసా
మెత కనురూపమా చరిత్రమేయగు నీయది. కానిచో మహా

న్నతి నఖిల ప్రపంచ గణనంబున మూయనికన్ను నేటి దు
గ్గతి గని గూడ మూయుటకు రాదు భవత్కథ శాశ్వతం బటే.

7.

4-

10

౫౩౭

కొండలు

కొండకు కొండకు ప్రకృతి కొక్కెము తాదెను, లంకెలంకెలై
చండసురాధిపాయుధ వశంబులు గానివి బారుబారులై
యుండె. మహాద్రిప్రవలయొన్నత గోపుర దుర్గపట్టణం
బెండిన యేటిదిబ్బవలె యెట్టిటు బీటలు విచ్చిపోయెనో!

ఒకకొండ కొకకొండ ఊపి రాడగనీని ఉరిత్రాటియుచ్చు“లా” నొప్పు నొకట
ఒకకొండ నొకకొండ యొడిలోన లాలించి చుబుకంబు నిమురు“లా” చొచ్చు నొకట
ఒకకొండ నొకకొండ ఓడించి యెత్తులో జబ్బలు చరచు“లా” సాగు నొకట
ఒకకొండ రాజు పేరోలగంబున గట్లు కొలిచి యుండినలాగు కుదురు నొకట
కొండలును రాతిబండలుగూడ నిట్లు-మానవుల చేష్టల దోసమాలు దిద్దు
వరవడి గ్రహింపగా జీర్ణవైభవముల-మరచి పోగల్గుదుమె తెల్లుచరితమందు!
అచలము లంచలంచలుగ నల్లిన కోటల దాట రీసదీ
ప్రచలతరంగ ఘాతముల బాధకు నక్రనిశాతదంతపుక
రుచులకు, పైన కూల్చెడి విరోధులబండలకు తెగింప తీ
క, చకితులైన మూఢులు వికర్తనకర్తలటే తుదిక నృపుల్.

తుంగభద్ర

పరిభావ్యాజముతోన చుట్టుకొని పంపాస్రోత మాత్మీయ సుం
దర నీలాకృతి తత్పురాద్రిచయ బద్ధస్వాంగయై వప్రబం
ధుర దుర్గ ప్రతి బింబితాంబు చలనోద్యోగంబులో పొంగి క
త్తురయంబుక పరిమార్చి నైజబలమందుక పొందెనా సన్నతుల్.
నిగనిగలాడు సోయగము నాదేశాని నీలిమబ్బులకు రానేర దనుచు
గబగబ నడచు లాఘవము నాదేశాని తెలిమబ్బులకు వట్టిదే యటంచు
తళతళ లాడెడు తక్కు నాదేశాని మబ్బు దివ్వెల నుత్తమాట యనుచు
జలుజల్లు మనిపించు చలువ నాదేశాని వర్షాభ్రముల రిత్తవాక్య మనుచు
సొగసులో పారుదలలోన చుట్టుపట్ల-చిందుశీకరములలోన జీవనముల
లోన పంపాప్రవంతిక సానువులను-వ్రేలు మేఘప్రవాహాల నేలుకొనును.

దశరూపకోక్తమయిన అభిసారికాలక్షణ వాక్యమున కర్థనిర్ణయము

మనోపాధ్యాయ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు, 'కళాసూక్త'

దశరూపకమందు

మూలము: “కామార్త్యాభినరే త్కాంతం
సారయేద్వాభినరే కా.”

టీక: “యథామరుశతకే:

ఉరసి నిహితస్తారోహరః కృతాజఘనేఘనే
కలకలవతీ కాఞ్చీపాదే రణన్మణినుపురా,
ప్రియమభినర స్త్యేనముద్ధేత్వమాహతడిణ్ణిమా
యది కిమధికత్రాసోత్కమాద్విశస్సముదీక్షసే.

యథాచ—

నచ మేవగచ్ఛతి యథా లఘుతాం
కరణాం యథాచ కురుతే సమయి,
నిపుణం తథై న ముగమ్మ వదే
రభిదూతి కాచి దితి సందిదిశే.”

[మాఘ. ౯ (౫౬).]

అమరుకమందు—

“ఉరసి నిహితః” ఇత్యాదిశ్లోకముపై వేమ
భూపాలుని టీకయందు ఇట్లున్నది:—

“హిత్యా లజ్జాం సమాకృష్టా
మదనేన మదేనచ,
యాభినరయతే కాంతం
సా భవే దభినరీకా.

[సారయత ఇత్యత్ర స్వాధే ణ్యస్తః.]

దర్పణమందు:

“అభినరయతే కాంతం యా మన్మథవశేనవా.
స్వయంవాభినరత్యేమాధీ రైరుక్తాభినరీకా.

క్రమా ద్యథా:—

నచ మేవగచ్ఛతి.....
ఉత్తీప్తం కరకజ్జణద్వయ మిదం
బద్ధా దృఢం మేఖిలా
యత్నేన ప్రతిపాదితా ముఖరయో
రృజ్జీరయో ర్ముకతా,
ఆరభ్యే రభసా న్మయా ప్రియసఖి
క్రీడాభినరీకాత్సవే
చణ్డాల స్తిమిరావగ్మణానపటా
క్షేపం విధత్తే విధుః..”

దశరూపకమునుండి యుద్ధరించిన పై లక్షణ
వాక్యములో సారయే త్తనుచో “దూతీం సా
రయే” త్తని నవీనులొకానొకరు టీకించినారు.
అటీక సరి గాదనియు, “కాంతం సారయేత్”
[అనగా “కాంతమభినరయేత్”] అని వాక్య
పూర్తి చేసి కొనవలయుననియు పై సంవాద
ములచేత స్పష్టపడు చున్నది. మఱియు దూతీ
ప్రేషణమే అభినరీకా లక్షణమగునేని ఈ
క్రింది యుదాహరణమున నాయొకకలహాంతరిత
యెట్లగును ?

మల్లినాథవ్యాఖ్యతోడి మాఘమందు—

“అథ కాచిత్కలహస్తరితా కాస్తం
ప్రతి త్రిభి ద్దూతీం సందిశతి”—

అని యవతారించిన మూఁడు శ్లోకములలో
మూఁడవది—

“తదుపేత్య మాస్మ త ముపాలభథాః
కిల దోష మస్య నహి విద్య వయమ్,
ఇతి సంప్రధార్య రమణాయ వధూః
విహితాగ సేఽపి వినసర్జ సఖిమ్.”

టీకయందు - “ఏషా కలహస్తరితా
ప్రౌఢాచ” అని యుపసంహారము.

అట్లయిన మల్లినాథసూరి పూర్వోద్వాహృత
‘నచమే’ శ్లోకమును ‘కాచిన్నాయికా దూతీం
వాచిక మను శాస్తి’ అని యవతారించి,
టీకలో “నాయికాతు కలహస్తరితా-‘కోపా
త్కాస్తం పరానుద్య పశ్చాత్తాప సమన్వితా’
ఇతి లక్షణాత్” అని యుపసంహారము చేసి
నాఁడు. దీనిని అభిసారి కోదాహరణముగా ధని
కాదులు కొనియుండఁగా కలహంతరిత యని
యీయన వ్రాయుట యెట్లు సంగతపడును?
ఇందేమి మతద్వయమా? అని యాక్షేపము:—

అందుల కుత్తరము.—

ఇందు నాయకుని దోడితెమ్మని తాత్పర్య
మేని నాయిక యభిసారికయగును; ఒందుచో
కలహంతరిత యగును. ఈ తాత్పర్యభేదముం
బట్టి పైనాయికాభేద మేర్పడినది. మఱియు—
మాఘకావ్యమునందు ఈఘట్టమున ఈ కల
హంతరితనాయికలపంపున దూతికలును, సఖి

లును బోయి నాయకులను మంచి మాటలు
దేర్చుడు వారు నాయికలకడకు వచ్చి రని
చెప్పఁబడియున్నది:—

“దయితాహృతస్య యవభి ర్మనసః
పరి మూఢతా మివ గతైః ప్రథమమ్,
ఉదితే తతః సపది లభ్యవదైః
క్షణదాకరేఽనుపదిభిః ప్రయయే.” (20).

ఇట నీఘట్టమునం దోడితెమ్మని యేని
రమ్మనియేనియు లేకున్నను ఇట్లు, దూత్యుక్తు
లచే నాయకులు జెట్టు వదలి నాయికలకడకు
వచ్చిరనియు నున్నది గావున ధనంజయూదులు
‘కరుణాం యథాచ కురుతే సమ’ యీత్యాది
వాక్యములకు తోడి తెమ్మనుటయందే తాత్పర్యము
గ్రహించి ‘నచ మేఽవగచ్ఛతి’ శ్లోక
మందలి నాయికను అభిసారికనుగా నుదాహరించిరని
తలంపనగును. నాయకులు నాయికల
యందు అపరాధము లేమిని దూత్యాదివాక్య
ములవలన నెఱిగి స్వబుద్ధిచేతనే వచ్చిరనుట
తాత్పర్యముగాఁ గొని మల్లినాథసూరి యీ
నాయికల సభిసారికలనుగాఁ జెప్పక దూత్యము
పంపుటకు మున్న జరిగియాన్న నాయికా కల
హముం బట్టి కలహంతరితలనుం గాఁ గొనియె
ననియు ఉక్తద్రఢీకరణము.

కావున దూతీప్రేషణమాత్రము అభిసారి
కాలక్షణము గానేరదు.

ప్రతాపరుద్రీయమంద—

“కాంతాభిసరణోద్యుక్తా స్మరార్తాసాభిసారికా
యథా-సంభ్రమై రల మ్పృష్ఠే.....”

“అందుపై టీక: అభిసారికా మాహ-కాస్తే
తి-కాస్తస్య కర్మణః కర్తుగ్వాఽభిసరణే ఉద్యు
క్తా-అత ఏ వోక్తమ్; ‘స్మారార్తాఽభిసరే
త్కా-స్తం సారయేద్వాఽభిసారికా’ ఇతి-సార
యే దితి దూత్యాది ముఖే నేతి శేషః —
...అత్ర కాస్త కర్మకాభిసరణ ముక్తమ్-ఏవం
కాస్త కర్తృకాభిసరణేఽ పుష్పదాహార్యమ్.”

సరసభూపాలీయమునంద-మూలము—

“కాంతాభిసరణ

శీల యభిసారికాఖ్యయై చెలువుమెఱయు.”

అందుపై వింజమూరి కృష్ణమాచార్య
బహుజనపల్లి సీతారామాచార్య లిరువురును
రచించిన టిప్పణి:—

“కాంతు నభిసరించునది గాని, దూతికా
దులచేతఁ గాంతు నభిసరింపించునది గాని య
భిసారిక యనంబడును.”

రత్నాకరమునందు—

“అనురక్తా స్వయం యాతి

కాస్తం యా సాభిసారికా.”

అందుల టీకలో-“అథాభిసారికాం లక్ష
యతి-అనురక్తేతి-‘స్మారార్తాఽభిసరే త్కా-స్తం
సారయే ద్వాఽభిసారికా’ ఇతి ద్వివిధ మభిసర
ణమ్-సారయే దితి-దూత్యాదిముఖేనేతి శేషః-
తత్రాద్యపక్షావలంబనే నోదాహరతి-రావణే
నేతి.”

కావ్యానుశాసనమందు—

“అభిసర త్యభిసారయతివా కామార్తా
కాస్త మి త్యభిసారికా.— యథా ‘ఉరసి

నిహితః.....’ తథా ‘నచమే.....’ ”

ఇందును సూత్రవాక్యముం బట్టి ‘నచమే’
అనునది ‘కాస్త మభిసారయే’ త్తనులక్షణము
నకు ఉదాహరణము గాని, ‘దూతీం సారయే’
త్తను నవలక్షణమునకుం గాదు.

రసార్ణవసుధాకరమందు—

“అథాఽభిసారికా - మదనానలసంతప్తా
యాఽభిసారయతి ప్రియం, జ్యోతీన్ని తమస్వినీ
యానయోగ్యా మ్భరవిభూషణా, స్వయం వా
ఽభిసరే ద్యాత్తు సా భవే దభిసారికా.”

[జ్యోతీన్ని ‘మల్లి కామాల్య...’

తమస్వినీ ‘సంచరన్తి మృగనాభి...’]

రసమంజరియందు—

“స్వయ మభిసరతి ప్రియ మభిసారయతివా
యా సాఽభిసారికా.”

అందుపై వ్యక్యార్థకౌముది యను టీకలో

“క్రమ ప్రాప్తా మభిసారికాం లక్షయతి
స్వయ మితి - అభిసరణాభిసారణాన్యతరవత్త్వ
మిత్యర్థః. ఉక్తంచ ‘యాకాంతాఽభిసరే త్కా-
స్తం సారయే ద్వాఽభిసారికా’ ఇతి.”

‘దూతీం సారయే’ త్తను నవవ్యాఖ్యింబట్టి
చూడఁగా—

దశరూపకమందు—

“అ థాసాం సహాయన్యః-

‘దూత్యో దాసీ సఖి కారూ

ర్థాత్రేయీ ప్రతివేశికా,

లిక్కినీ శిల్పినీ స్వంచ

నేత్ర మిత్ర గుణాన్వితాః.

దర్పణమందు—

‘లేఖ్యప్రస్థాపనైః సిద్ధైః
రీక్షితై ర్మృదుభాషితైః,
దూతీ సంప్రేషితై ర్నార్యా
భావాభి వ్యక్తి రివ్యతే.’

దూత్యశ్చ—

‘దూత్య స్సఖి సతీ దాసీ
ధాత్రేయీ ప్రతివేశిని;
బాలా ప్రవజితా కామూః
శీర్షిన్యాద్యాః స్వయం తథా.’

కావ్యానుశాసనమందు—

మూలము: “అన్త్యత్ర్యవస్థా పరస్త్రి”. టీక;
“పరస్త్రియాతు కన్యోధే-సంకేతాత్ పూర్వం
విరహోత్కణ్ఠితే-పశ్చాద్విదూష కాదినా స
హాభిసరన్త్యా వభిసారికే” అను నిత్యాది నానా
ప్రమాణములంబట్టి సఖి దాస్యాదులు పలువురు
దూత్యాదులుగా నుండం దగును గావునను,
విదూషకునిఁ బంపుటయుం గలదుగావునను—
దశరూపకమందలి యభిసారికోదాహరణము
లందు (ధనికునివలెనే ఇంక ననేకులు దశరూ
పకమునకు వ్యాఖ్యలు వ్రాయుట సంభవింపం
దగును గావునను) వారు వా రొసంగెడి యా
యా యుదాహరణములందు ఎవరిని బంపిన
వారినే సారయేత్తునకు కర్మగా చెప్పకొని
లక్షణవాక్యమును పూర్తిచేసికొనవలసివచ్చు
టయు సంభవించును జాబుపంపిన ‘లేఖింసార
యే’త్తని లక్షణమగును. అవిధమున ననేకల
క్షణములను ద్వితీయాభిసారికకు అవాంతరభే

దములకయి కల్పించుకొనవలసివచ్చును. అస
వస్థ యగును. ‘దూతీ’మను నీ నవీనకల్పనయు
జెడును. మఱియు ‘దూతీంసారయే’త్తను నీ
కల్పనలో దూతని తనకు (నాయకకు) బదులు
గా నాయకునికడకు వలరాచ గందరగోళము
లకై పంపుట యేల యర్థము గారాదు!

ఇట సారయేత్తను పదము అభిపూర్వక
ముగా నందున ‘కాన్తం సారయే’త్తను సన్న్వ
యము పొసంగ దనుట భాషాస్వాభావ్య మి
ద్ధము. ఇదియునుం గాక అభిశబ్దము ఉపసృత
ముగా నుండను ఉన్నది. లేని యుపసర్గలను
సయితము తాత్పర్యానసారముగా నూహిం
చుకొనుట యీ భాషయందుఁ గలదు. —

‘వలాశకుసుమభాన్త్యా
శుకతుణ్డే పత త్యళిః,
సోఽపి జమ్బూఫలభాన్త్యా
త మళిం హర్తు మిచ్ఛతి.’

ఇట ‘ధర్తుమ్’, ‘హన్తుమ్’ అను పాశములకన్న
హర్తు మనుటయే శ్రేయమనియు, దానికి ‘అభ్య
వహర్తుమ్’ అని యభిప్రాయమనియు సాప్ర
దాయికులమతము.

మురారినాటకములో—

‘చేతస్కృత్తికయా నిపీయ శతశ
శ్శాస్త్రామృతాని క్రమా
ద్వాన్తై రక్షరమూర్తిభి స్సుకవి
ముక్తాఫలైర్గుమ్భితాః,
ఉన్మీలత్కమనీయనాయకగుణ
గ్రామోపసంవర్గణ

ప్రాణాలక్ష్మితయో లుకన్తి కృతినాం
కణ్ఠేషు హారప్రజః.

అనుశ్లోకముపై రామానందీయ వ్యాఖ్యలో హారశబ్దము వ్యాహరపరమని వివరణంబును, వ్యాహర్యకము గాని హారశబ్దము వ్యాహర పర మెట్లగునని యాక్షేపంబును, వ్యాజ్ఞులు లేకపోయినను బాధ లేదని సమర్థనంబునం గలవు. హరిహరదీక్షితీయ వ్యాఖ్యయందు ఈవిషయము ఇట్లే సమర్థింపఁబడి యున్నది. మురారిలో 'విరమతి మహాకల్పే' అను శ్లోకముపై వ్యాఖ్యలలో కల్పశబ్దమునకు సంకల్పపరత్వము గూడ చెప్పఁబడి యున్నది.

కిగాతాంబునీయ ప్రథమసర్గలో క్రియాసు యుక్తైరిత్యాది చతుర్థశ్లోకవ్యాఖ్యలో మల్లి నాథఃపూరి 'యుక్తైః' అను పదమునకు 'నియుక్తైః' అని యర్థము వ్రాసినాఁడు. అట్లే ఇచ్చటకు 'సారయే' తనఁగా 'అభిసారయే' తనని గ్రహించుట సమంజసము.

మఱియు నిట సారయే తననుటకు అభిసారయే తనని యర్థము గాదనుట ఉదాహృతములయిన యాలంకారిక సార్వభౌముల వ్యాఖ్యానములకు విరుద్ధముగా నున్నది.

సాహిత్యదర్పణమునకు ఐరోపీయపండితవరేణ్యులు రచించిన యాంగ్లానువాదములో ఈవిషయ మిక్రిందియ ట్లున్నది:—

TEXT

No. 115. She, who, acknowledging the power of Love, sends to seek *her lover*, or goes herself to seek him,—this one is called by the learned, the one 'who goes after *her lover*'

COMMENTARY

a. These two cases are here exemplified in their own order as "Having understood his feelings thoroughly, speak to him in such a manner that he may not discern my levity in sending to lure him back after having capriciously repelled him, and that he may act tenderly towards me":—thus did a certain one instruct her female messenger".

[*Magha-Cantos. VIII (56)*]

"I have laid aside this my pair of bracelets; I have fastened my girdle tight; with much pains I have produced dumbness in my chattering anklets;—and, O my dear friend, just when I had begun to be eagerly impatient to set out on Love's errand this wretch of a moon throws aside the protecting mantle of the dark!"

బాలవ్యాకరణ కవిజనాశ్రయములు

విద్వాన్ దువ్వూరి వెంకటరమణశాస్త్రిగారు

(౧) బాలవ్యాకరణము

“చేదర్థంబునందు వృత్తంబగుభావలక్షణంబు నందున వర్ణకంబు ద్రుతాంతం బగు. (బా. క్రి. ౪౧ సూ.) వానలు కురిసినం బంటలు పండును. వాడు రమ్మనినఁ బోయితిని.” చేదర్థంబు నందున్నట్టి భావలక్షణార్థమున ద్రుతాంతం బయిన సప్రత్యయము వచ్చును. అని యీ సూత్రమునకుఁ బుసూన్పైర్చికమగు సర్థము. పలువురు పండితులు దీనికీ యర్థమునే వివరింతురు. గుప్తార్థప్రకాశిక ప్రథమద్వితీయ ముద్రణములు రెంటును నిట్లే యర్థము వివరింపఁబడి యున్నది. కాని యీయర్థము సూరి సమ్మతమును, స్వారసికమును, లక్ష్యసాధనోపయుక్తమునగునా యని విమర్శించుట మనకుఁ బ్రసక్తము.

ప్రకృతసూత్ర ప్రథమోదాహరణంబున వానలు కురిసినఁ (=కురిసినచో) పంటలు పండు నను రీతిని జేదర్థము చక్కగా స్ఫురించుచున్నది. కాని ద్వితీయోదాహరణంబునఁ జేదర్థ స్ఫురణ మించుకయుఁ గానరాదు. వాడు రమ్మనినచోఁ బోయితినిను సర్థ మేమియుఁ బొసఁగియుండదు. వాడు రమ్మనెను; అనుటచే నేను బోయితిని—అను నీయర్థమున మాత్రమే యీవాక్యము ప్రయుక్తమగుచుండును. కావున నన్ వర్ణకమునకుఁ జేదర్థ సంబద్ధమగు భావలక్షణమే యర్థమని పయిసూత్రమును సమన్వయిం

చినచోఁ జేదర్థప్రతీతి గానరాని యిట్టి చోటలు లక్షణ మెట్లు సంగతమగు నను నాక్షేపము దుర్నివారమై యున్నది. ఇట ‘రమ్మనినఁ’ అనుదానికిని, ‘పోయితిని’ అనుదానికిని గార్యకారణ భావము గలదు గాన గుప్తార్థప్రకాశికా వివరణానుసారముగ నెట్లెటో లక్షణసంగతి సంగీకరింతుమన్నను చేత్ అను నవ్యయము కార్యకారణభావ మాత్రద్యోతకముగ సంస్కృత భాషలోఁ గానరాదయ్యె. చేచ్ఛబ్దఘటితమగు వాక్యములఁ గొన్నిటఁ గార్యకారణభావము గూడ నార్థికముగ నొకప్పుడు పొసఁగియుండిన నుండఁదగును గాని యంతమాత్రమున నదియే చేచ్ఛబ్దమున కర్థమనిమాత్రము నిరూపింపవలనుండదు. చేచ్ఛబ్దము సంస్కృతభాషలో నెల్ల యెడలఁ బఠంతరద్యోతకమై కన్పట్టును. వానలు కురిసినం బంటలు పండు నను వాక్యము చే వానలు కురియకుండుటచేఁ బంటలు పండవనిగాని పఠంతరము తప్పక స్ఫురించెడిని. ఇట్లే సంస్కృతమునఁగూడ ‘ఆహూతశ్చేదా గమిష్యామి’—పిలువఁబడినచో వచ్చెదను అను సర్థముగల యీవాక్యముచేఁ బిలువఁబడినచో రాననుపఠంతరము స్ఫురింపక మానదు. కావున నేపత్యోన్తరేచే ద్యదిచ’ అని కోశకర్తల నిర్ణయము. దీనింబట్టి చేదర్థ విశిష్టభావలక్షణార్థ

మున నన్వర్ణక మగునను సమన్వయము సమం జనము గాదని స్పష్టపడు చున్నది. ఇంక నేది సమంజసమో పరిశీలించుము.

చిన్నయసూరిగారు (౧) చేదర్థము, (౨) వృత్తమగు భావలక్షణము (వృత్తము = కడచినది: భూతకాలికమని భావము) నను సీ రెండర్థము లందును నన్వర్ణకము వచ్చునను తలంపుతో సీసూత్రము రచించి యుండిరని మన మూహింపవలసి యున్నది. కాలనిశేష నిర్ణయము లేని(శుద్ధ)భావలక్షణమున'తుమర్థభావలక్షణంబులందు నుజి యగు'నని నుజివర్ణకము ను సామాన్యముగ విధించి, యనంతరము భూత కాలికభావలక్షణమందు నన్వర్ణకమును విధించిరి. ఇట్టియూశయ ముండుటంబట్టియే రెండర్థములకును వేర్వేలుగ రెండుదాహరణములఁ జూపియుండిరి. ఇట్లు మన మూహింపక తొలుత నిరూపించిన రీతి నొకేయర్థమున సీప్రత్యయము విహితమన్నచో రెండవ యుదాహరణ మనావశ్యకముగను, నసంబద్ధముగను జూపఁబడిన దనవలసివచ్చును. అట్టి యసంగతోదాహరణము లుండుట సూరిగారి రచనాపద్ధతి కెంతయు విరుద్ధము. మఱియు సీరీతిని జ్ఞాపక క్రియ భూత కాలికము గావుననే 'రమ్మనిన' అనుచో 'భూతంబునందిగాగమంబగు'నను సూత్రముచే నిగాగమము సుసాధమగును. ఇది యటుండ సూరిగారు నన్వర్ణకమును బేర్కొనవలసిన తావులందెల్ల 'శత్రు తు మానంతర్యచే దాద్యర్థకంబులు'(బా. సంజ్ఞా, ౧౨); 'చేదాద్యర్థనాంతం బయిన యుండుట కున్నా దేశంబు విభాష నగు'

(బా. క్రియా, ౫౭)నని యిట్లు చేదాద్యర్థకమని యాదిపద ఘటితముగ వ్యవహరించుట వలనఁ గూడ సీప్రత్యయమునకు నర్థద్వయ మభిప్రేతమని స్పష్టమగుచున్నది. అట్లు గానిచో సీయాది పదములకు సరసమగు సార్థక్యము గానరాదు. ఇదంతయు సమగ్రముగ నాకలించియేగాఁబోలును శిష్టు కృష్ణమూర్తికవిగారు సూరిగారి యీ సూత్రమును "చేదర్థేనో ద్రుతాస్త, స్తద్వద్, వృత్తేభావలక్షణే" అని సంస్కృతీకరించి యున్నారు. (చూ. హరికారికావళి; క్రియా, ౧౫ శ్లో.) ఇట సూరిగారిరచనము 'చేదర్థంబునందు ను వృత్తంబగు భావలక్షణంబునందు ను నవర్ణకంబు ద్రుతాంత బగు'నని యిట్లు సముచ్చయార్థక ను శబ్దఘటితముగ నుండక యించుక ప్రాథమగు రీతిలో నుండుటయే యిట్టి భ్రాంతికి హేతువయ్యెనని తోచెడిని. ఇట్టిప్రాధి బాలవ్యాకరణమున నెన్నోతావులఁ గాననగును. వానినన్నింటి నిటఁజూపుట యప్రసక్తము గాన సీవిషయము నింతటితో ముగించి విషయాంతరమును బరిశీలించుము.

(౨) కవిజనాశ్రయము

జాత్యధికారమున నవకలినీసలక్షణమున సామాన్యముగ సమసీనములలో నొక్కొక పాదమున కాత్రిద్రగణములును, రెండు సూర్య గణములు నుండవలయునని నిరూపించు సందర్భమున

'పాదంబు నాలుగు పాదముల్లా జేసి మొదలిమూఁటికి లోకవిదితమైన

యలయాలుగణముల వెలయ నిర్ మూడిడి

మానుగాఁ దక్కినవానియందు

నగణములే రెండిడి... (కవిజ. ౬౫పే)

అనుపాఠము ముదితమై యున్నది. అలయాలు అనుదానికి నలనామ అను పాఠాంతరము మూడు వ్రాత ప్రతులలో నున్నట్లు దిగువఁ జూపఁబడినది. ఇట నప్రధానముగ దిగువఁ జూపఁబడిన 'నలనామ' అనునది యే భీమకవికి సమ్మతమగు ప్రధానపాఠముగ గ్రహింపఁ దగును. ఏలయన నీప్రకరణమున భీమకవి నల, నగ, సల, భ, ర, త-యను నీ యింద్రగణములను బేర్కొనవలసినపుడు వానిలో నొకటియగు నల శబ్దమును న, గల-యను నీ సూర్యగణంబులఁ బేర్కొనవలసినపుడు న-యను శబ్దమును నుపలక్షణవీతి ననుసరించి వ్యవహరించిన ట్లంగీకరింపక తప్పదు. అట్లంగీకరించిన పక్షముననే పయిపద్యభాగములో 'నగణములే రెండిడి' యనుచో నగణము లన సూర్యగణములను నర్థమును గ్రహింప వీలగును. కాకున్నచో నీసపాదముతుదిని రెండును నగణములే యుండవలయునను విరుద్ధార్థము గ్రహింపవలసి వచ్చును. సవిమర్శముగఁ బరికించినచో భీమకవి యిట్లే యుపలక్షణపద్ధతి నవలంబించిన స్థలము లీజాత్యధికారముననే పెక్కులు గాన నగును. పరిశీలింపుడు. —

౧. తరువోజు:

"నలనామగణము లినగణంబు తోడ
నాలుగుగాఁ జేసి నాటించి యిట్లు

కలయంగ నెనిమిది గణములై.....".

కవిజ. ౬౮పే.)

మూడింద్రగణములు, నొక సూర్యగణమును, మరల మూడింద్రగణములు, నొక సూర్యగణమును గ్రమముగ నున్నచో దరువోజ పాద మగును. పయిపద్యమున నలనామ గణములన నింద్రగణములని చెప్పకున్నచో దరువోజకు లక్ష్యముగఁగూడఁ జూపఁబడిన యీప్రకృత పద్యమే లక్షణవిరుద్ధమగును.

౨. ఎత్తుగీతి:

"శ్రీదయితాధిపా న

యోదయ నలనన త్ర గి

యోదితమైన నెత్తు

గీదియ యొప్పుఁ గృతుల".

(కవిజ. ౬౮, ౬౯పే.)

ఈలక్షణ పద్యమునకు దిగువ దీని గూర్చిన విశేషముల (foot-notes) నిరూపించు తావున "లక్షణ మస్పష్టము. ఒక యింద్రగణము, రెండు సూర్యగణములు చేరి యొక పాదమని లక్ష్యము తెలుపుచున్నది. గి. క. డ. నలననత్ర" అని వ్రాయబడియున్నది. ఈ 'నల,నన, త్రయోదిత'మను పాఠమే భీమకవి కభిప్రేతమనియు, నలమన నింద్రగణమనియు గ్రహించినచో లక్షణము సుస్పష్టమై లక్ష్యసంగత మగుచున్నది.

౩. ప్రగీతి:

"మూడు సేసి నగణములు రెండు నలములు
మూడినగణములును మొగి నహంబు

పోడిగాఁగ నర్థమున కగు మీఁద ని
ల్లుండఁ జెప్పవలయు నొగిఁ బ్రగీతి.”
(కవి. ౬౯ పే.)

ప్రగీతిలోఁ దొలిపాదమున మూఁడు
సూర్యగణముల పయి రెండింద్రగణములును,
రెండవ పాదమున నైదు సూర్యగణములు నుం
డవలయును. ఇట్లే యుత్తరార్ధమునకును
లక్షణము.

ఇట, ‘చేసి + ఇనగణములు’ అని వివరణ
మున విభాగము చూపఁబడియున్నది. భీమకవి
క్ష్వాఢసంధి నెచటను బ్రయోగింపలేదు. అది
యాతనికి సమ్మత మనఁ జాలము. అదియుఁ
గాక యీ ప్రకృత పద్యముననే సలములన
నిద్రగణములని యొప్పకతప్పదుగాన నారీతిగనే
నగణశబ్దమును సూర్యగణ పర్యాయముగ
గ్రహింపక యీక్లిష్టసమన్వయమునకుఁ గడం
గ నేల? కావున “చేసి + ఇనగణములు” అను
విభాగము భీమకవి కభిప్రేతమని తలంచుట
న్యాయము గాదు. చేసి + నగణములు - అని
యే విభజింపఁదగును.

౪. మేలనగీతి:

“ఒనర నేడయైనగణములొప్పుఁ బెరసియుండ
ఘనతరముగ వట్లు నిట్లు గలసియుండ నిలిపి
వినుతమేలనమనుగీతి.....

చెప్పె.....”

(కవిజ. ౬౯-౭౦ పే.)

“ఏడు + అ = ఏడ. ఐనగణములు = ఇన
సంబంధిగణములు.” అని దీనికి వివరణముగలదు.
ఇటఁగూడఁ బూర్వోక్తరీతి ననుసరించి ‘ఏడు +
అ + ఐ, నగణములు = ఏడయై, నగణములు
(= సూర్యగణములు) అని విభజించుటయే భీమ
కవి కభీష్టమనుట నిర్వివాదము.

ఈ సందర్భమున నుపలక్షణభంగి నంగీ
కరించిన పక్షముననే లక్ష్యలక్షణములు సుసం
గతము లగును.

ఈ బాలవ్యాకరణ కవిజనాశ్రయ
సమన్వయముల రెంటిని బరిశీలించి గ్రంథప్రకా
శకులు పునర్ముద్రణావసరమునఁ దత్తద్వివరణ
వాక్యములను, బాఠములను సుసంగతముగ
సంస్కరింతురుగాక.

నా తోట

పెనుమర్తి వెంకటరత్నము

...ప్రేమని చేతులెత్తి స్వహితుడు, దయారసమూర్తియైన ని

".....న్నేమని నిందచేసి సహాయుడు: బుర్రానుగ పాపభారముల్

ప్రాపించిన నా యధోగతి గృహజుగ్ధ! యిటు క్రుంగజేయ జీ

వామృతధార లెండి నరుగై బెడ బానిశి సృష్టిలీలకున్.

చీకటి దేవతల్ విరియజేసిన కారుమొయిల్ల నొక్కశం

పాకృతి లేద, విశ్వవిలయాబుద గర్జన వోలు మేనుమా

లా కఠినస్వరంబులె బలంబుగ గింగురు వెట్టు సీభవ

సీకృప లేని తావు గని నేను కుటీరము గట్టకొంటిరా!!

ఏదియొ యాసచే కరము లెత్తెద నీలనభోగపీఠి, మి

థ్యాదివమున్ సృజించుకొని తాండవమాడెదఁ గొంతసేపు న

గ్లాదని తాఁకరాని గగనంబు పూసించు; సహస్రకోటి తా

రాదుల తల్కులో తునుకలై నుసియహ పరమానుభావముల్.

నా గళ మెత్తి దివ్యగగనంబునఁ బుల్లల మెల్లులందున్

రాగము సేర్వఁగాఁ బలుకరాక, నిరుద్ధగళశుతుల్ నిరా

శాగతి బోలెడియ; విహగావళు లీదురదృష్ట జీవుని

మూఁగనుబోలెఁ జూచు మధుమోహుని రాగము లాలపించుచున్.

నా విధి నాటి పోయిన వనం బిది నేడు ఫలించె, జన్మ జ

న్మావళులందు దోహదము లన్ని యొసర్చితి, నస్మదీయహా

జీవనధారఁ గాలువలుచేసి కుదుళ్లను గట్టియుంటి, నే

ప్రీతిలోననే యనుభవించును నాఫలసాయ మెల్లయున్.

శ్రీ మధ్విబాణ మహాకవి నెలుంగని సంస్కృత భాషావేదియు, శ్రీ నాథకవిసార్వభౌము నెలుంగని యాంధ్రభాషాభిజ్ఞుడు నుండఁబోరు. బాణుడు యే కాదంబరిలో నపూర్వమైన రచనా ప్రణాళిక నేర్పఱచికొని రసాలంకార రీతివృత్తి శయ్యా పాకాదుల సమగ్రముగా సాంగముగాఁ బ్రకటించి, లోక మున శబ్దబ్రహ్మమునకుఁ బరిపూర్ణ వికాసము వెలయించి, పరిపంథికవిమల హృదయబాంధవై, “బాణోచ్ఛిష్ట మిదం జగత్” తన నాభాణము నవరింపఁజేసిన మహానుభావుడు. సంస్కృతకవులలో నాచి కీ దాతఁడే. ఆంధ్ర కవి లోకమున శ్రీ నాథుఁడు సునిశితమార్గపుంబు విభాజనన బాణత్వముం బొంది యనేకములను కంఠం ధక్మలం బనులగొట్టి ముత్యాలశాలలఁ గనకాఢీమేకముం గాంచి వెలుఁగొందినవాఁడు. ఆంధ్రకవితామహారిఁ నానవో శ్లేషముం గూర్చి ప్రోచినవాఁడీ శ్రీ నాథుఁడే కదా. కావున బాణ శ్రీ నాథకవు యిరువురు నన్యోన్య సాదృశ్యము గలవారు.

నన్నయ భట్టారకుం డాంగ ననేకాంధ్రకవులు తమతమ కృతులందు బాణకాదంబరీ వాక్యములఁ గొన్నింటి ననుకరించియుఁ గొన్నింటి ననువదించియు నున్నారు. శ్రీ నాథుండన్ననో, యదనై నపుడెల్ల, ననునై నపుడెల్ల బాణకాదంబరీ వాక్యముల నుపయోగించుదురే కాక, శివరాత్రి మాహాత్మ్య కృతిబాణజమున రసరత్నరములగు కాదంబరీ భాగములనెల్ల నాంధ్రీకరించి యున్నాఁడు. కాదంబరీ భాగముల ననుఁదింప నిచ్చయే శ్రీ నాథసకంబాడమకున్న శివరాత్రి మాహాత్మ్య మను నొక ప్రబంధమే యాంధ్రమున వెలసెడిది కాదు. ఈ శివరాత్రి మాహాత్మ్య మునకు మూలము సంస్కృతమున నీతానసంహితయందుఁ గలదు. ఈ తానసంహిత శంకర సంహితాదులవలె సతి ప్రబద్ధమైనదికాదు. అయ్యది నూతనముగా నొక తాళ పత్ర గ్రంథమున నుపలబ్ధమైనది. ఈ శివరాత్రి మాహాత్మ్య

ప్రతిపాదక మగు కథ యందుమాటుశ్లోకములలోఁ గలదు. ఆ మాటుశ్లోకములనే నాలుగాశ్వాసముల గ్రంథముగా శ్రీ నాథుఁడు సంకరించి నాఁడు.

కాశీఖండమున గుణనిధి చరిత్రమున శివరాత్రి మాహాత్మ్యము వర్ణింపఁబడినది. అందు గుణనిధి యను రాజపురోహితాత్మజుఁడు వేదాధ్యయన మొనరించు నయసున జూదమాడ మరగి, చాటునమాటునఁ దల్లిచే ధనము గొని సభిసుల కర్పించి, తన దుర్వృత్త మెఱింగిన లంఠిచే నిష్కరింపఁడై, యూరువాసి, తిండికిదూరమై మఁమలమాడి, యొక శివరాత్రి పర్వమున శివనివేదితాన్నము నాస్మాదించి, శివపూజ నాలోకించి, శివస్తుతుల నాలించి, శివాలయమున జాగరణంబొనర్చి, శివనివేదితాన్నమును మ్రచ్చిలి శివనికేతనోపాంతమున మృతుడై తత్సంకృత పరిపాకనశేషునఁ గైలాసమున బ్రహ్మత్య మొందెనని శివరాత్రి ప్రభావము వర్ణింపఁబడినది. ఈ కథ సంస్కృత కాశీఖండముననున్న దాని నట్లే శ్రీ నాథుఁ డాంధ్రీకరించి నాఁడు. కాని యంతమాత్రమున శివరాత్రి వ్రతమున కధిక మహాత్మ్యము గాని, పతితున కధిక పాతి ర్యము గాని ప్రకటింపఁబడమిచే ఎహగ్లోక మహారోరవ మునకు నిరాఘాట ఘంటాపగ్గమును నిర్మింపఁదలంచి శ్రీ నాథుఁ డీ శివరాత్రి మాహాత్మ్య ప్రబంధమును సంధానించి నాఁడు. ఇందలి కథ చిత్రగింపుడు.

రత్నపుంధిపతియగు హేమాంగదునకుఁబ్రధానా మాత్యుఁడు యజ్ఞదత్తుఁడు. అతనికి లేక లేక, యనేక దానధర్మములు నేయఁజేయ వాని ఉపాత్త్యమునం జేసి ఘట మారుడను కుమారుఁ డుదయించి, వేదవేదాంగాది సమస్త విద్యలను, జనుష్వప్తికలలను సమపార్జించి, యౌవనాగమమునఁ గన్ను గానక మదాలికేకమున మదరతీ మదిరాపానములకుఁ పగుడై, యే సౌందర్య సౌకుమార్యములకుఁ పలచిన పౌరసీమంతిముల నశేషముగఁ జిన్న పెద్దలనక, గురుదారలనక, రమించి, మ్యాతాదిపూర్త వ్యాపారములఁ బార

మేది, పట్టె బగ్గముల కగ్గలమై విజృంభించినాడు. వాని దుష్ప్రవర్తనల నైవలెనే పౌరుల యాక్రోశము నాలించి రాజు వాని నూరు నెడలించెను. రాజనిష్క్రమితుడైన వాడడవులంబడి తడవులం బోయిపోయి, కొండొకతటి నిర్మలాంభో పూరముగు నొక్క కమలాకరముం దటసి, యందవగాహన మాచరించి నీరు ద్రావి లేచుచుండ దీవల మెవని, పరిశ్రాంత సులభయగు నిద్రకుం జిక్కి పవలెల్ల నొడ లెటుంగక నిద్రించి, యెఱసంజవేళ మేల్కొని యట నిట చూచుచున్నంత నాతని కట్టెదుట నొక్కచండాల కన్య, నీలంపు సాలభంజికల మేలుదాలు డీలు నేయఁజాలు మై చాయ గలది, లావణ్యరసజలధి, పరిపూర్ణ యావన విలాసములది, గాననయ్యెను. ఆయిరువురు నన్యోన్య సస్పృహనీహితవశంబునఁ గొంతతడవున్నంత, సుకుమారుండు మారబాణాభీకృతుండై యమ్మత కాశిని నొడంబటిచి యటనే తత్క్షణకల్పితమైన పల్లనతల్పంబున నాసంధ్యా సమయమున నాచండాలిని నిర్విశంకముగ రమించి మహాపాతకి యయ్యెను. మఱియు వాడు చండాలీ సంకేతితమగు భద్రకాళీ నికేతనమున వసించుచు, జనంగ మవనితానీతమగు నన్నమును భుజించుచు, నీదుర్వర్తనమును మఱుగుపఱుచుచు నెడనెడ బ్రాహ్మణులయిండ్ల జరగు శ్రాద్ధసంతర్పణాదుల కరిగి భుజించుచు, దా నొక్కండే కాక యాయూరి బాడబకులమునెల్ల మైలపటి చెను. ఇట్లుండఁ గొంతకాలమునకు వాని దుశ్చరీత్ర మాయూరఁ దేటతెల్ల మగుడు, వాఁడాయూరెతను గూడి యాదేశంబువాసి కిరాతదేశంబున కరిగి, దానితోఁ గాఁపురము నేయుచు దానియందెరువురుహంతులను, నొకకొమరునిం గనియెను. అంతఁ గొంతకాలంబునకుఁ దనపాపఫల మను భవించుటకోయన నాయూరెత పరలోకమున కేగెను. సుకుమారుండు సతీవియోగము సరకుగొనక ధైర్యము నాలంబించి, చిటుతకూఁకటి ప్రాయముగల తన హంతు గుఱుటనే భార్యలుగాఁజేసిని దాంపత్యసుఖ మనుభవింపుచు, నొక్క శివరాత్రి దినమునఁ దన ముద్దుగుమ్మలకు బూలును, మాంసమును గొనివచ్చుచు మధ్యేహర్గమున శివాలయమున జరగు నర్చనాదికము నలవోక నవలొకించి ధూతకల్మషుండై మరణానంతరమున శివలోక

మునఁ బ్రచుభత్వ మొందెను. ఇది శివరాత్రి మాహా త్మ్యమునందలి కథ. కాశీఖండకథకు దీనికి నెంత తారతమ్య మున్నదో యోజింపుడు. వాస్తవముగ శివరాత్రి కుక్కర్ల మను, దోషికి, బాతిత్వమును బ్రకటింపవలె నన్న నీకథకుఁ గాశీఖండకథ యిసుమంతయేని సాటి గాఁజాలదుగదా ?

ఉన్న కథయేమో స్వల్పపరిమితి గలది. తామరచింపనున్న ప్రబంధమో పెద్దది. శ్రీనాథుఁడెంతటి కవి సార్వభౌముడైన నాతని కృతులన్నియు నేదే నొక్కొక్క మూలకృతి కనువాదమలే గాని స్వతంత్రకృతులు గావు. ఈ సార్వభౌముడు లబ్ధప్రశంసస్వస్థుడే కాని సాంఘముగ నిర్మించువాఁడు గాఁడనుట విదితమే. కావున నీప్రబంధము ననుబంధించుటకుఁ గాదాబరీమత్తు గాఱుపి వచ్చివది. సంపూర్ణ చూలముగల కృతులందే యాతఁడు కాదాబరీ రసహాస మొనరింపక మానఁడు. అట్టియొడ కేఱు స్వల్పమూలములను నిట్టి కృతులందుఁ గాదాబరీ రసము వెల్లివిరియకుండునా ? ఈ గ్రంథమునఁ గాదాబరీలోని నర్ణనములు, వాక్యములు మూఁడుపాళ్లును, స్వతంత్రరస మొక్క పాలును గలదు. ఏకారణముననో కాని కాదంబరికిని ననుదితభాగములకును గొన్ని భేదము లగపడుచున్నవి. వాని నీసారిది నుదాహరింతును.

“చక్రధర ఇవ కరకమలోపలక్ష్యమాణ శంఖ చక్రలాంఛనః, గంగాప్రవాహ ఇవ భగీరథపథప్రవృత్తః, రవి రివ ప్రతిదివసోపజాయమానోదయః, దిగ్జ ఇ వాన వరతప్రవృత్త దానధారాద్వీకృతికరః, కర్తా మహాశ్చే ర్యాణామ్.....అదర్శ స్మర్యశాస్త్రాణామ్, ఉత్పత్తి కలానామ్, ఉత్పాతకేతుగహిత జనస్థ్య, ఉదయశైలో మిత్రనుండలస్థ్య.” కా-ప్ర. భా-గ. ౧.

“గ్రహగణ ఇవ బుధానుగతః, పశుపతి రివ మహా నే నానుగతః, భుజగరాజ ఇవ క్షమాభరణ గురు.”

ప్ర. భా-గ. ౩౩౨.

సీ. “శివురికై నడి మహా నేనానుయాతుండు బలభేదిపగిది నవప్రభాయుఁ

డరవింద హితులీల నధిగతాభ్యుదయుండు
బుధునిక్రియ నజహత్తుమ్మరుండు
గంగాప్రవాహంబు కరణిఁ బావనమూర్తి
భుజగాధిపునిభంగి భోగకాలి
యేనుంగుచందాన దానధారాశోభి
శౌరిలాగున శంఖచక్రపాణి
కర్త యాశ్చర్యములకు నాకరము నీతి
కఖిలవిద్యాగమములకు నాస్పదంబు
పగజుకుత్వాతకేతువు బంధుకోటి
కమరలోకద్రుమంబు హేమాంగదుండు.”

శి-ఆ. ౨, ప. ౧౩.

ఇందు గంగాప్రవాహంబు ఇంక భగీరథ పథప్రస్థాత్త
యనుదానిని గంగాప్రవాహంబు కరణిఁ బావనమూర్తియ
నియు, ఉదయతైలో మిత్రమండలస్య అను దానిని బంధు
కోటికమరలోకద్రుమంబు అనియు, గ్రహగణ ఇవబుధాను
గత అను దానిని బుధునిక్రియ నజహత్తుమ్మరుండు,
భుజగరాజ ఇవ తుమాభరణగురు అను దానిని భుజగాధి
పునిభంగి భోగకాలి యనియు నాంధ్రీకరించినాడు.
మక్కికి మక్కిగా నాంధ్రీకరించు నెడలఁ బై గద్యముల
భాషము నాంధ్రమునకుఁ గొనివచ్చుట కెంతయు శ్రమ
పడవలసియుండును గదా. పైఁగా నాంధ్రీకరణ మంత
సాంపుగాఁగూడ నుండదు. దానంతేసి గడుసుదారి కవి
మూలమందలి భాషముల మార్చి, లేనివి చేర్చి నాంధ్రీకర
ణము నొక్క స్వతంత్రప్రాయముగాఁ గూర్చినాడు.

“ధామ్య ఇ వాజాతిశత్రోః దమనక ఇం భీమ
స్య సుమతి రివ నలస్య.” ప్ర. భా-గ. ౨౪౩.

ఎ. “ఆరాజానకు నఖిలకలా కలాపాపగాహన
గభీరబుద్ధి యజ్ఞదత్తుండను బ్రాహ్మణుండు అచాకశత్రు
నకు ధామ్యుండును నలునకు దమనకుండునుం బోలె.”

శి-ఆ. ౨, ప. ౧౪.

మూలమున భీముండను రాజు, సుమతియను మం
త్రియు నుండ నాంధ్రీకరణమున వారిని విడుచుటయే
కాక నలునకు భీముని మంత్రియగు దమనకుని గూర్చి
నాడు. నలుని భార్యయగు దమయంతి భీముని పుత్రి

యనియు, నామె దమనకుని యుపాయము వలన జం
చుటచే దమయంతి యనుపేరఁ బరఁగెననియుఁ బ్రసిద్ధమే.
సుప్రసిద్ధయైన యీకథ యాంధ్రీకరణమున దారుమా
రగుట కేమిహేతువో?

“గళగృహ్యమాణజరచ్చాగమ్” కా-ప్ర. భా.

గీ. “జరత మేమంబు కంతదేశమున జుట్టె
బుష్పడుం డుభకము నొక్క పువ్వుబోడి.” శి. ౨.

గళగృహ్యమాణ ఁనఁగా విశేషము చేయఁబడు
చున్న యని యర్థము. ఇట్లు విశేషముచేయట యుత్క
లాది దేశములం దాచారము. ఆంధ్రీకరణమునం దీయర్థము
రాదు. మఱయునన్న క్లిష్టమార్గమునఁ దేవలయును.

“శ్రూయతేహి పురా చండకాశిక ప్రసాదా
న్మగధేషు బృహద్రథోనామ రాజా జనార్దనస్య జేతార
మతుల బల పరాక్రమం జరాసంధం నామ తనయం లేభే
దశరథశ్చరాజా పరిణతయూ అపి విభండక మహామాని
సుతస్య ఋశ్యశృంగస్య ప్రసాదా న్నారాయణ భుజాని
వాప్రతిహతా నుదధీని వాఙ్ భాస్య న వాప చతురః
పుత్రాః.” ప్ర. భా. ౩౧౦.

ప. “సర్వజగత్ప్రసిద్ధంబు గదా యితిహాసంబుఁ తొ
ల్లి చండకాశికు వరప్రసాదంబున మగధాధిపతి యగురాజు
దైతేయకులవిమర్దనం గెలుచుం దగినయట్టి శౌర్యనిధి
జరాసంధుం గాంచె. దశరథుండు విభండక తనయు
నారాధించి దిగ్గజంబులం బోలిన కుమారుల సకలలోక
హితంబుగా నలుగురం బడసె.” శి-ఆ. ౨, ప. ౩౪. మా
లముననున్న బృహద్రథపద మాంధ్రమున విడువంబడుట
కవి లోపమో లేక లేఖకులలోపమో? కాని దశరథుండు
నారాయణ భుజములం బోలె నుదధులవలెను నలువురం
గొడుకులఁ బడసెనని యుండ, దిగ్గజములవలె నలుగుర
ననుట మాత్రము యుక్తముగాదు. ఎనిమిదియను ప్రసిద్ధి
గన్న దిగ్గజము లో నాల్గింటిని బ్రత్యేకించుట లోకవిరు
ద్ధము. కాదంటే భాగములకు నాంధ్రీకరణమునకు నిట్టి
భేదము లనేకము గలవడుచున్నవి. ఇవికాక యాతని
స్వతంత్ర కల్పనములందును గొన్ని దోషము లగపడు
చున్నవి.

గీ. "ఈశ్వరం డద్రిగా నాధుఁ డిందుమాళి
కరుఁ డేకసు సుసుఁ డెట్లు కలుగ నేర్పు
చంద్రందవసంద్రికా తై క్షయమైన
భ్రాపరిరంభ సౌఖ్యంబు పువ్వుబోడి."

శి. ఆ. ౨, ప. ౩౩.

ఇందుఁ బూర్వపార్థముల కన్వయమే లేదు. ఉత్తరా
ర్థమునకుఁ గ్రియ లేదు.

"హుది" యు ల్మహానీవు పట్టుచు దేవికి."

శి. ఆ. ౩, ప. ౫౦.

కా. "నీమంతోన్నల సంభ్రమంబు వెలయం
జేయించె శ్రీయజ్ఞుఁ డ
తామశ్యగ్రణి కాపాలకుఁడు."

ఆ. ౩, ప. ౫౨.

సచివునిభార్య పట్టుచుదేవి యగునా? నీవు తోన్నయన
మెరికి? యజ్ఞుననునా, యని భార్యకా? సంతోష
వాచకమైన తెలుఁగు సంభరము సంస్కృత సంభ్రమ
మగునా?

గీ. "తగవు లిచ్చిరి పుట్టింటి కిల్లి ప్రజలు"

పుట్టింటి ప్రజలా? పుట్టింటి తల్లి ప్రజలా?

క. "కరశీకరాద్భిపుష్కర

కరుండె యాతండు గంధకరిరాజుక్రియన్

పరిషేకాంతరమనరా

సరసిరుహాకరము వెడలి చయ్యవ నచ్చెన్."

ఆ. 3, ప. ౨౩.

పరిషేకాంతము లేక పరిషేకానంతరముగాని పరిషేకాంత
రము కాదు పరిషేకాంతరమనగా స్నానసంధ్యమున
నని యర్థము.

క. "కొలనిదరిచుమునీడన్"

శిలదర్పమునందుఁ గొంతనేత్ర జేయించెన్

జెలువ మగు నలిపె రుప్పటి

తలగడఁగాఁ జేసి సచివతనయుం డెంచెన్

గీ. "బహుశేషక్షపాకదంబములలోనఁ

బ్రభవ మందిన యంధకారంబునోని

కొలనిదరికాననంబునఁ గొంతనేత్ర
నలపవాయంగ నిద్రించె యజ్ఞదత్తి.

గీ. "దప్పి డీతంగ మగురకాంఠములఁ గ్రోలి
కడిపు నిండంగఁ మాఁడుఁ డీగల భుంవి
యెండు వాలారు సందాక నిండుకొలని
తీరమున మట్టినీడ నిద్రించె నతఁడు."

ఈ శబ్దములలో మాడవదానికిఁ దొలిరెండును

బాతాంతరములుగా నున్నవి. మొటి రెండు లేకన్నను
సందర్భహీని రాదు. మొదటి రెండుశబ్దములు పరస్పర
విరుద్ధములుగా నున్నవి. మొదటిదానియందుఁ గొలనిదరి
ముము నీడ నిద్రించెనని యుండఁగా రెండోదానిలో
గొలనిదరి కాననంబున నని కలదు. కాననము నలుము,
ముము కాననము గానేరవుగాదా? అనునన్న నీపద్య
ము లనవసర మయ్యు కనులే యనక తీతము. మాడవ
యాశ్వామునఁ జుండాలీ సుకుమారసమాగమావసరమున
మంచిరసవంతమైన పట్టనఁ "గలుగుచున్నవి యనేకములు
వికల్పము" లిత్యాదుగృత్యైర్వర్ణనములును, శ్రీపురుషహ
మణములును నెంతయు రసభంగమును గలిగించుచున్నవి.
ఇట్టి వింక ననేకములు గలవు గాని వానిశెల్ల నిట వివరింపఁ
దావు చాలదు. శ్రీనాథుఁడు కానంబరీకథ నీగ్రంథమున
నెంతయు పుష్టరూపించెనో యింక పరికింపుడు.

కాచంబరిలోని శూద్రులను, దారాసీనులను
గలిసి యిందు హే మాంగవరూపము నొనెనారు. కాచం
బరిలోని శుక నాసఁడే యిందు యజ్ఞనస్తుఁ డయినాడె.
కాచంబరిలోని తారాసీమని పట్టుచు షి, నిలాసనియు
శూద్రునియంతఃపురమునుజేరి యిందు నిజవత్తాహుగ్ని
భార్య సుశీలగా నవరరించినారు. సుశీల బ్రాహ్మణీయం
త్రీభార్యయైనను నిందుఁ గాచంబరీరసపరవశత్వమునఁ బట్టి
మహిషీత్వ మొందినది. కాచంబరిలోని చంద్రాసీపై
శంపాను మలే యిందు విద్యావ్యాఙ్గంగము విషయమున
సుకుమారస్వము నొందిరి. కాచంబరిలో శుకమును దీసి
కొని చచ్చిన చండాలదారికాయాపఘ్నయగు మహా
లక్ష్మీమే యిందుఁ గథానాయకయగు జనంగున కన్యా
రూపమునఁ బరిమొందినది. అందలి పక్కణమే యిందలి
పక్కణము. అందలి శేబర నీనాపతి మాతంగుడు డిందు

మాలతీతోఁ గాఁపురమునేయును సుకుమారపాత్ర భూమిక
దాల్చినాడు. అందలి శిబర పైని పులిందు నృధ సుకుమారుని
పరివారమైయున్నారు. కాదంబరిలోఁ దారాపీఠమహిషి
విలాసనతి సంతతి లేక విచారించుట, భర్త యామె నోదా
ర్పుట, శివాలయమునఁ జొరరాణినిలన నపుత్రకులగుగతి
లేదని వినుట, దానధర్మాదు లాచరించుట, గర్భప్రాప్తి,
ప్రసూతిగృహంకారము, ప్రసవము, ప్రసూతికాల
కార్యాచరణము, కుమారసంపర్ధనము, కుమారజ్ఞానంక్ర
మాము మొదలగునవి శివరాత్రి మాహాత్మ్యమునందు యజ్ఞ
దస్తునిభార్య, విలాసనతికుమారుడు, సుకుమారుడు వీరి
విషయమున సరిగ నట్లే సంక్షేపించి నిర్ణయించబడినవి. శివరా
త్రి మాహాత్మ్యమున నీపుంతోన్నయన పుంసవనములు మా
త్రము స్వతంత్రముగాఁగాదంబరిలోఁ లేనివి నిర్ణయించబడినవి.
ఆరెండు కర్మములు నేకకాలముననే జరుపఁబడినట్లు నిర్ణయ
పఁబడుటచే శ్రీనాథుని కాలము నాఁటికే అధమాధుమరుగు
అశవాభవాపక్షము మనదేశమున నెలకొన్నదని తెలియ
నగును. ఇప్పు డాకర్మలు స్వరూపముతోడనే నశించుటచే
వాని విచారమే యక్కఱలేదు. సుకుమారుడు యావన
ప్రాదుర్భావనాంతరము దుర్వృత్తుడై చెడుపాకులు
బొవుచున్నపుడుగూడ నాతఁడు కాదంబరి రసాస్వాద
మును మానలేదు. ఏవో శివయతుమాత్రల యుద్ధములు,
శివరాత్రివ్రత విధానము మొదలగు కొన్ని సందర్భముల
నామలనుంచిన మిగిలినదెల్లఁగాదంబరియే. అట్టిభాగములం
చక్షురమక్షరమునకును గాదంబరియందు మూలముగలదు
గాని బాగుగ కాదంబరి : పంకతిము గానివాతి కావిషయ
మున నమ్మిక కలుగుట కష్టము. మాయదారి శ్రీనాథుఁ
డింగీష్ట ప్రభుత్వమునలే నైదువేలమైళ్లదూరముననున్న
పదముల కేకబంధము గల్పించి యుచుకున్న. ఇది యాతని
హస్తలాభువని శేషము. ఇట్టి ప్రజ్ఞ యాతనికిఁ దక్కు నిం
కెవ్వరికి నింతవఱ కలవడ లేదనుట గురుదూషణము గాకుం
డుఁగాక. ఇంతతో నీవిషయము నటుంచి యొక్క
విశేషముమాత్ర మిటుఁ జేర్చినియెదను.

శివరాత్రి మాహాత్మ్య పీఠికలో నీగ్రంథము
౮౦ సంవత్సరము లజ్ఞాతవాస మొనరించినదని వ్రాసి
యాంటిని: ఆది ప్రమాదము. ఈగ్రంథముగూడఁ గొంతకా

లము ప్రకటముగానే యుండును. యాంగ్రకవుల కాదర
పాత్రమై యుండెడిదని తెలియనగును. చిత్తగింపుఁ :
ఉ. "కాయజుక్రియం బహయఁ

గానికులంబున సంభవించి య
న్యాయము నేయునే యిటు దు
రాత్ముడు వీఁడు శ్రపాభిమానములే
మాయఁగఁదట్టి యందు నతి
మాత్రము లజ్జితుడైన కైవసిం
దోమ జమండ్లబాంధవుఁ డ
భోముఖుఁడయ్యె నభోంగనమ్మనక.

శ. "నారెం బచ్చిపు శైలశృంగముపయి
బ్రహ్మగ మహ్యగమో
నీమతిగ్రంథకారక సుభకాం
తి న్నానుచున్నండుఁ
బాంబించె మరుండు హస్తమున దా
తూరామలీలావతి
ధూలేఖానిభవిభ్రమాభ్యుదయముం
బుండ్రేక్షుకోదండమున్.

క. "త్రుంక విభాకరబింబము
పంకజమండములు మొగిడఁ బ్రకృగీర్వశిన్
గంకేళిరుపల్లవ
సంకాశచ్ఛాయఁ గొమరు సంజ జనించెన్."

శివరాత్రి మా. 3 ఆత్మా
ఈపద్యములకుఁ బ్రతిబింబములు మనుచరిత్రమునఁ
గలవు.

చ. "తరుణి నశన్యకాంత నతి
|| ధార్మ్యపుష్పశీలముఖవృథా
భరవివశాంగి నంగభవు
బారికి నగ్రమునేసి హూరుడై
యరిగె మహీసురాధముఁ డ
హంకృతితో నని రోషభిషణ
స్ఫురణ వహించె నోయన న
భోమణి దాల్చెఁ గనాయదీధిత్."

కా. "శ్రేణుల్లట్టి నభోంతరాళమునఁ బా
తొం బక్షు లుష్టాంశుపా
సాణ్రాతము కోష్టమయ్యె మృగత్వ
స్థావార్థు లింకెన్ జపా
శోణం బయ్యె బతంగబింబము దిశా
స్తోమంబు శోభాదరి
ద్రాణం బయ్యె సరోజవండములు ని
ద్రాణంబు లయ్యెం గడున్."

ఆంధ్రకవితాపితామహుడు కవిసార్వభౌమునియీ
శివరాత్రి మాహాత్మ్యముం జూచె ననుట కీపద్యములే తా
ర్కాణము. మనుచరిత్రమునందే కాక యితర ప్రబంధ
ములం దనేకములు శివరాత్రిమాహాత్మ్యమునుండి యను
కరణము గలవు. వీని నెల్లఁ బర్యాలోచించిన నీగ్రంథము
చాలకాలము ప్రచారముందే యుండి దౌర్భాగ్యవశమన

గొంతకాలముమాత్రమే యజ్ఞాతమైనదని తెలియనగును.
ఆంధ్రసాహిత్య పారిషదుల యఖండ స్మరణాయువ
నేకైక శిథిలాతిశిథిలప్రతి లభించినది. దాన గ్రంథపాఠ
ములు బహుళముగ నుండుటచే నీగ్రంథము విషయమై
యొక్కమాటయైనను నిస్సంశయముగఁ జెప్ప నమవుగా
కున్నది. ప్రత్యంతరము శాంతయ్య యవతారికతోడనో,
లేక దానితో శూన్యముగానో లభించువఱకు మన కీడో
లోత్సవము తప్పదు. ఆంధ్రభాషామత్సరి కడుపు చల్లన
గా నాప్రత్యంతర మచిరకాలముననే లభించుగాక.
మహాశయాలారా! కవిసార్వభౌముడు కాదంబరీరసాస్వా
దతత్పరతచే శివరాత్రి జాగరణంబు నేయించి కైలాస
మార్గంబు చూపినాడు. నేను నా కాదంబరీ మల్లవలననే
యుత్తమమగు విాకాలమును హరించినాడను. నన్ను
మన్నింపుడు.

పా పా యి లీ ల లు

బసవరాజు అప్పారావుగారు

(వాగ్గీశ్వరీరాగము - జంపెతాళము, ఖండజాతి)

దినదినముపాపణ్ణి దీవించిపొండి

దేవలోకములోని దేవతల్లారా!

నాపాపనిద్దట్లా నవ్వుకుంటాడు,

ఆస్సెకాలాడేనో అప్పురలతోను? ||దిన||

మాతండ్రినిద్దట్లా మాటాడుతాడు,

తెలియజెప్పే నేమొ దేవరాళ్ళాలు? ||దిన||

కన్నయ్యనిద్దట్లా కన్నుగిలికేను,

వెట్టిలోకముజూచి వెక్కిరించేనో? ||దిన||

వాగ్గీశ్వరీప్రేమ రాగమాలించి,

చిన్నయ్యబబ్బర శ్రీరామరక్ష! ||దిన||

దినదినముపాపణ్ణి దీవించిపొండి

దేవలోకములోని దేవతల్లారా!

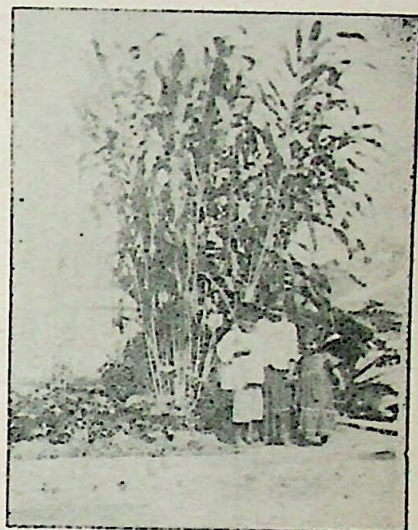
ఆ క స్త్రీ క ఛా యా చిత్ర ము లు (SNAP SHOTS)

‘ సో సి ’

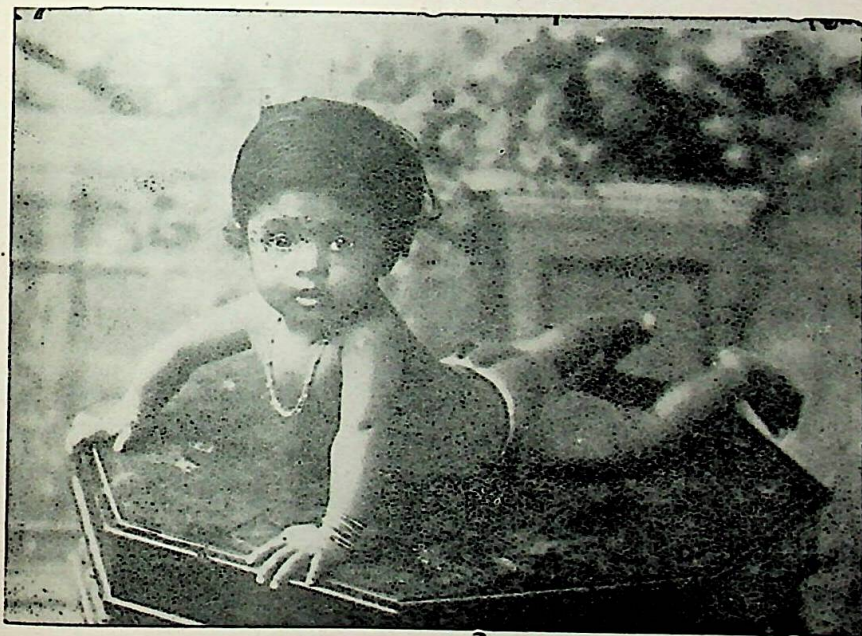
(మొదటి బహుమానము)

శ్రీ వీ. యస్. గోవిందరాజుగారు తీసిన ఛాయాచిత్రము.

‘ సావాసము ’

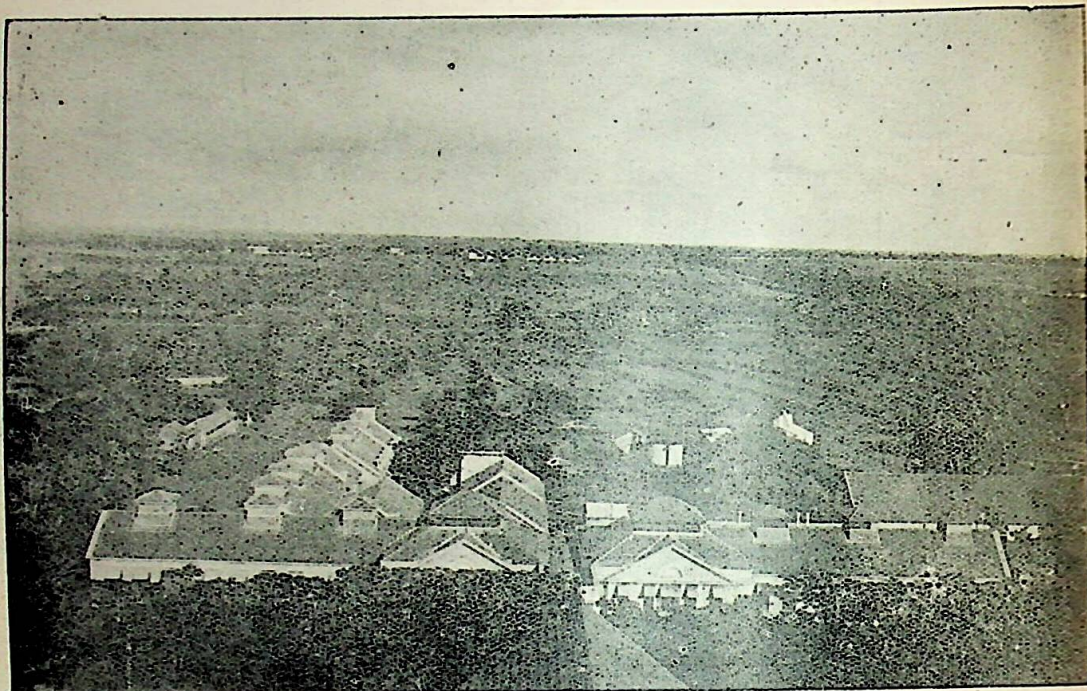
శ్రీ కె. వి. గిరిగారు తీసిన ఛాయాచిత్రము.

‘ ఓ రక్కడ, అమ్మా ! ’

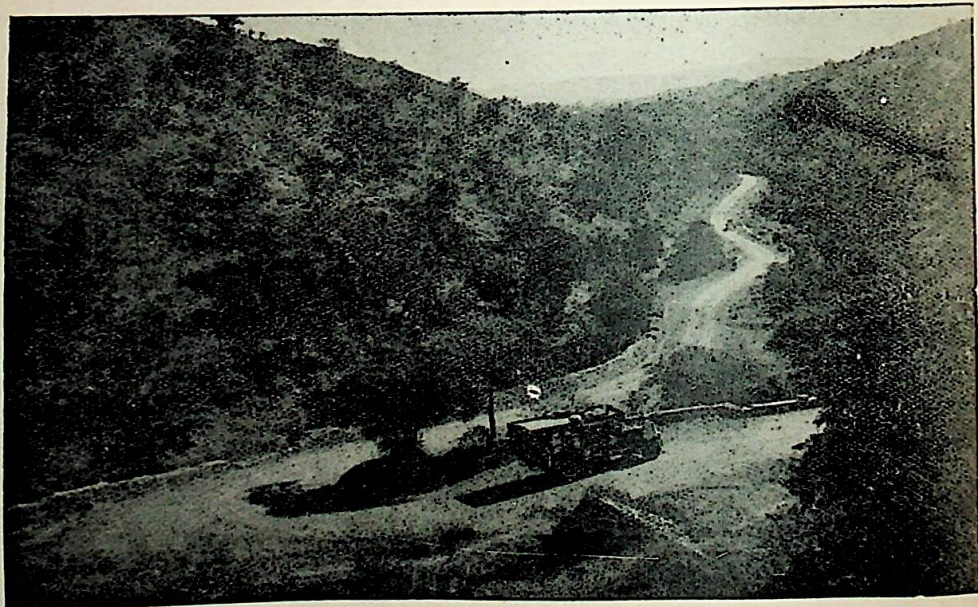
(రెండవ బహుమానము)

శ్రీ పి. భూపతి నాయుడుగారు తీసిన ఛాయాచిత్రము.

బెంగుళూరు-గాలిలోనుండి

శ్రీ జే. జే. రావుగారు తీసిన ఛాయాచిత్రము.

కనుమలలో కర్నూలు నంద్యాల మార్గము

(మూడవ బహుమానము)

శ్రీ యం. కె. రంగస్వామయ్యంగారు తీసిన ఛాయాచిత్రము.

తృతీయాంకము

రంగము ౨

సానము: — రాజమందిరము.

సమయము: — ఉదయము.

(విశ్వపతి ప్రచారము చేయుచుండును తెల్లని యుడుపులు ధరించియుండెను. ఉత్తరీయము లేదు. తాత్ర వీతమును ఏత్రముగా చేతులకు పెనవైచుచుండును.)

విశ్వపతి: — అర్కపడు పాపము నిష్కారముగ హతుడైనాడు. ఎవడురా అక్కడ?

(ద్వారరక్షకుని ప్రవేశము.)

ద్వార: — ఏమి ఆజ్ఞ ప్రభూ!

విశ్వ: — మహారాజు విచారగ్రస్తులై యున్నారు. ఎవరైన పరావర్శించుటకు వచ్చిన యిచ్చటికి పంపుచుని యచ్చటి ద్వారరక్షకునికి తెల్పుము. నాయాజ్ఞ లేనిదే ఎవరిని లోనికి పోనీయరాదు. హమ్మ.

ద్వార: — చిత్తము. (ప్రసానము.)

విశ్వ: — అమాయకుడే. నాతృష్టాపకమున కంట కముగ వచ్చినాడు. విధి లేక నేను నామార్గమును నిష్కంబ కముగ జేసుకొంటిని. తప్పా? పోనిమ్మ దీనికి నిష్కృతి నేను కుమారరాయల యాత్మను శాంతి నాశీర్వదింతు గాక! (వికారముగ నవ్వుకుని) హత్యానంతరము పాప భీతిచే కలుగు హంతకసామాన్యముగు యాతనయు నాకు లేకున్నదే. ఆహా!

క. ఇదియేమి మాయ ఘన శాం

తిదమై తుమ లోచుచున్నదే! యిక శ్రేయో

రుదయం జానో యోమో

యిది! పశ్చాత్తాప మెందు నిట్టిది కలదే!

(శరణంపనజేసి) ఆ—ఆ—నాని అదృష్టమును నే ననుభవించునంతకాలము నతడు నాకు చిరస్మరణీయుడౌ

గాక! ఈ పవిత్ర చింతనమే నాకు సాంత్యనము. ఔను! ఈ పవిత్రోద్దేశము నే దక్కించుకొన గల్గినచో హంతకు లెల్లరు ధన్యులౌదురు కదా! ఓహో!

మ. తనభాగ్యోదయ సంధిదోషమున ద

గ్ధంబైన జీవంబు నా

తృనే పూజించి కృతజ్ఞుడౌ నధముడున్

ధన్యుండె; హత్యాఘ్రు మా

తని నేమాత్రము నంటరాదు ఘనవే

దజ్ఞుల్ ప్రసర్తించు త్రో

వను పోజాలు మహాప్రబుద్ధుడగు వి

ద్వాంసుండ నైతి భళి!

నాది నిజముగ సాత్వికదౌర్జన్యము. ఉగ్రముగ నాడు గూఢ్యుక్తి నను రెచ్చగొట్టుకున్న ఇంతలో నింత ఘోర మొనర్చియుండెను. నావ్రతమును చెడగొట్టి నాలో నెచ్చటనో యలసయై పడియున్న హింసాభుజంగి నలజడి గొలిపి దానికోరలు పట్టుకుని చిలిపి చేష్టలుచేసిన విషయోగము పట్టును. దానికి నేనా బాధ్యుడను? ఇది మాత్రము నే నెంత నిర్లక్ష్యముగ జేసితిని! ముందుగురి మాత్రము చూచుకుని, వానినైపు చూడకుండ, ఖడ్గమును నెనుకక బెట్టి ఒక్కటే కదా పోటు పొడిచినది—తరువాత కత్తివైన చూడకుండ తుడిచి యొకబెట్టి తిరిగి చూడకుండ వచ్చితిని. నేను మాత్రము హత్యను చూడగలనా!

(నేపథుని ప్రవేశము)

నేప: — దేవా! జయము జయము.

విశ్వ: — ఏమి విశేషము?

నేప: — మహామంత్రి వారును, గోవిందరాయలు వారును శ్రీనారిని పరామర్శింప వచ్చి తమకు తెలుపగోరు చున్నారు.

విశ్వ: — నేను వచ్చి వారిదర్శనము చేతునని చెప్పుము. ఇప్పుడు వా రెచ్చట నుండిరి?

నేన:—పెద్ద నామాత్యులవారి కార్యాలయమున నుండిరట.

విశ్వ:—సరే. వచ్చుచున్నామని వార్తనంపుము.

నేన:—చిత్తము. (ప్రసానము.)

విశ్వ:—కాని ఇప్పుడు శవము మాయమైనదే! ఏమి టీ చిత్రము? కశేబరచార్యము! ఎవరో గొప్పశత్రువులే యేర్పడినారు. ఎంత ప్రయత్నించినను వారిజాడ నరయలేకుంటిని. ఏమి మందబుద్ధి! ఛీఛీ; యిప్పుడీ త్సణము తెలుసుకొనవలెను. లేకున్న విశ్వపతీ! నీ విక శిరచ్ఛేదనము జేసుకొనవలసినదే. (అప్రయత్నముగ నతినిముష్టి, శిరమున ఘాతమగును.) దుర్భేద్యులగు నాయజ్ఞాతము నొరులు పసిపట్టుట సాధ్యమా, నేనై చెప్పకున్నానా! (రహస్యము ప్రత్యక్షమైనట్లు నయనము విరుగుకొని) ఆఁ. ఔను. నేనే చెప్పితిని. చిత్రావతికి స్వీయ కథనే చెప్పితిని. ఆపిల్ల తా విన్నకథను చతుర్దశభువనములకును చాటించిగాని నిందింపదు. ఆకథలోనైన నెచ్చటో అఖాలమున ధ్వవించునావ్యూహమును పసిపట్టగల్గు మేధామూర్తు లేవ్వ రిచ్చట? రామకృష్ణకవి, తిమ్మరుస-వీరికి గాక యిట్టిప్రతిభ యెరికిని లేదు. వారే నాశత్రువులు. ఇది యీశుని తోచిన యిప్పటి కప్పుడే హత మార్చియుండునే.

(చిన్నాదేవి దుఃఖక్రొధములు సంపడిగొను డెందమున వచ్చును. కుడిచేతిలో బాకున్నది. ఎడమచేతిలో నొక చీటీ యున్నది.)

చిన్నాదేవి:—

గీ. సింహపీఠిని, ప్రేమ నాశిర్యదించి
నిద్రవుచ్చిన పిల్లవానిని దురీశ!
భయద ఛండాల హీనచార్యాకృష్ణతి
కసిమసంగిన యట్టి యాఖిలడ వీన!

అధోరుడా! నాకుమారుని నాసర్వస్వమును మరణమొనర్చిన హంతకుడవు. నాస్వర్గమును నాయుబలాటమును బురదలో పూడ్చిన ఖిలుడవు. శోకముచే నాపతికి వుతిపోయినది. నాదేహము మండిపోవుచున్నది. శోక

ములో నేనును మునిగిపోకముందే నేను రాణిని హంతకుని నిన్ను-(ఆనును.)

విశ్వపతి:—ఆగడ వెండులకు? ఆధోరణి సాతము కానిమ్ము.

చిన్నాదేవి:—ఈబాకును నీహృదయములో పిడివరకు స్రుచ్చెదను. నాదేహ మెట్లు మండుచున్నదో చూచితివా?

విశ్వపతి:—చూడకేమి! క్రుదభుజంగి లోకకొనమీద నిల్చానినది. వేయినోళ్ళతో విశ్వమున ప్రతిహింసాగరళమును చండవిషగ్రీవమును గ్రక్కుచు నాది శేషుడే వచ్చినట్లున్నది. ఆచుంట యుబుధలకు తలమీది భూమి యెగిరి యడిరిపడుచున్నది.

చిన్నాదేవి:—(దేహము కంపించును.) ఒక్కపడగ చాలయా ని న్నూది వేయుటకు? పాపమునకు జంకని యీపాపాణువృత్తి యసహ్యమయి నాశక్తి నూది వేయుచున్నది; శక్తిపోకముందే- నిన్ను- అంతమొనర్చెదను. (చేయి విసరును. బాకు బాదిపోవును. కదిలిపడి మార్చిల్లును.)

విశ్వపతి:—మూర్ఖుడోయినది. దేవబాధిస్వర్యము; నగుని చూచి ఈ యాది శేషువు తలమీది భూమిని విసరి పడవైచి వేయి శిరస్సుల దానికి వైచి చితుకగొట్టుకొనుచున్నాడు. వీని తల జితుకగొట్టుదునా? (చిన్నాదేవి చేతినుండి బారిపడియున్న చీటిని జూచి) ఆఁ! ఈ చీటీ యేమిటి! (తీసుకొని చదువును.) “నీకుమారుని చంపినది విశ్వపతియే. బాగ్రత.” అని వ్రాయబడినది. ప్రతిస్పర్ధి పండితుడా, మూర్ఖుడా? కర్తవ్యమును నూచింపక యీమె యేమిచేయగలదని యీహెచ్చరిక! కాదు. పొగరు గుప్పిన ప్రతిభను కుద్ధాచాలడ నగుచుంటిని. ఊహ మేఘములనే మెఱయు నాబుద్ధి యఖండమైనదని గర్వాంధుడ నైతిని. ప్రత్యక్ష జగత్తున ప్రమోగానుభవమున నిక నాబుద్ధి సిద్ధిజెందవలెను. మొదట చీటీ రాణికి స్వాగతము, నాకుద్వాసము—ఇప్పుడీ హెచ్చరిక! రెండును నాకంటబడినవి. ఇది వారి సంకల్పమైహృదనుండును. వచ్చినవాని వచ్చినట్లే గుప్తముగనే సాగనం

పుటకు పన్నిన పన్నాగ మిది! శత్రుభయమున కంగారు పడి కాలికి బుద్ధిచెప్పుదునని యూహించియుండురు. కాని మిత్రశత్రుజంజాటమును మాటగట్టి పూడ్చిపెట్టుదును గాక!

చిన్నాడేవి:—(మూర్ఖుడేరి) అయ్యో! ఇంకను నీవు చావలేదు?

విశ్వపతి:—చావలేదు. అది చాల కష్టముకూడ సోదరి!

చిన్నా:—సోదరి! అయ్యో! నే నీక భరింపజాలను. సత్యమందరికిని చెప్పివైచెదను.

విశ్వ:—(పట్టుకుని నోరు మూసి) అరచితివా జాగ్రత్త!

చిన్నా:—(బలముగా విశ్వపతిని త్రోసివైచి)ఛీ! నన్ను స్పృశింతువా దూరాత్మా!

విశ్వ:—మనగుట్టు బయలు చేసితివా నీకును నాకును రహస్యసంబంధ మున్నదని చెప్పెదను. జాగ్రత్త! నీ ఆటలు నాదగ్గర:

చిన్నా:—ఆ—ఆ—ఇంత పచ్చినాడవా!

విశ్వ:—బిగ్గరగా మాట్లాడకు మింతవర కెవ్వరును లేరు. అదృష్టమే. పిచ్చిదానా! ఎవరో పంపిన యీ దొంగ చీటిని నమ్మి యింత యాయాసపడినావు! నీకోప వేగము నాపుటకు వేరుగతి లేక అంతటి యనాద్యము నానోట వెలువడఁలసి వచ్చినది. తీమించుము. ఇంత బ్రదుకు బ్రదికి యిది నాకర్మము కాకున్న పసిపర్రవానిని చంపవలెనా? నాకు సత్వము, దుఃఖమును కూడ కల్గుచున్నవి. సోదరి! కాంతముగా బుద్ధికలిగి విను

చిన్నా:—విన నక్కఱలేదు. నీవైచ్యమునకు లొంగులెని వచ్చినదే యని యేడ్చుచున్నాను. అయ్యో! “కిరీటమును దాచెదనులే” యని యాహాస్యమునే నిజము చేసితివే!

విశ్వ:—బిగ్గరగా మాట్లాడఁలదని చెప్పినాను. సరి. ఇక నీవు నన్ను నమ్మవు. జ్ఞాపకమున్నదా నా యొద్ద నేమహాస్త్రము కలదో యిప్పుడు చెప్పితిని!

వృధాయాసపడక బుద్ధికలిగి ఉండు మింకను నాకు నీతో పని యున్నది.

చిన్నాడేవి:—నీకన్న తెలివిగలవారు లేరని శ్రుతిపడకు! ఈబోనులోనుండి నన్ను తప్పించగలవారే లేరా!

విశ్వపతి:—ఈచీటి నీకు తెచ్చియిచ్చిన దెవరు?

చిన్నాడేవి:—ఆ. నా అదృష్ట దేవత.

విశ్వపతి:—దేవతలకు, భూలోకమునకు వచ్చి, నీకు తరముల జేరవేయు దుర్గతి యింకను కలుగ లేదు; నిజము చెప్పు మెవరు తెచ్చియిచ్చిరి?

చిన్నాడేవి:—నేను చెప్పును.

విశ్వపతి:—చెప్పవూ? చెప్పించనా? (సమాపించును.)

చిన్నాడేవి:—(దూరముగా పోయి) విశ్వపతీ! ఇంత దుర్మార్గము నీకు రగదు. అట్లా హర్షుని శల మోకాళ్ళమీద పెట్టుకుని కొంచెము నే పాలోచించుకో యీనీవైచ్యము—

విశ్వపతి:—(అట్లా హర్షుని వికటముగ నవ్వచు) ఈతలలో నదృష్టమైన భావాలు ఓడలుగా పడియుండి యవసరము కల్గినప్పుడు కాని తాంతువలలలె పై కెగు రవు. నిన్నరికట్టుటకు ప్రయత్నించిన యవసరమున నామెదడులో మెలికలు తిరిగినది మన రహస్య సంబంధపు టాలోచన. ఇంకవఱకు నిన్ను మోహదృష్టితో చూడ వలెననియే తెలియును! ఇప్పుడు నీవు నాకు మోహినీదేవి వలె గనబడుచున్నావు. నిన్ను కాముమున మోహించవలె ననించుచున్నది. (చిన్నాడేవి నిర్జీవప్రతిమవలె నిలచిన చోటనుండి యంత్రమువలె వెనుకకు జరిగిపోవును) ఎదుట నుండుకుము పొమ్ము. (చిన్నాడేవి చెడలిపోవుట నరసి) అసహ్యము గొట్టిపోయినది. నాది చాల కర్మశ్రేణ్యము. అప్రయత్నముగనే పై కుబుకుచుండును.

గీ. కాలకంఠుడు మ్రొంగిన కాలమాట
గరళమున కన్న చేదైన కర్మశ్రేణ్య
విషము నెఱిగి మ్రొంగి పొట్టేటియందు

బదిలపరచితి నద్ది దుర్వ్యూత రథస

వహ్ని నేతి జమ్ము నాదు నిశ్వాసములను.

అహ! గరళభోజనము! విషనిశ్వాసము! శంకరుడటు.
నే నిటు. ఫలనేత్రము విప్పి భాగ్యపాచిక వైచెదను.
అదిగో మరల వాచాలుడ నగుచుంటిని. ప్రళయము
ముసురుకొని వచ్చుచున్నది. వ్యవధి లేదు. కానిమ్మి
హత్యాపరాధమును రామకృష్ణకవిని జోడించి తిమ్మర్సు
తలపై గొట్టితిని నిశ్మాత్రవమగును. రాజిప్పుడు
వికలుడై యున్నాడు. అపరాధుల విచారించి శిక్షించు
నధికారమును ముందు హస్తగతము జేసుకొనెదను. మధ్యా
హ్నములోపలనే శత్రుశుద్ధి కావలెను. (ప్రస్థానము.)

(చిత్రావతి ప్రవేశించును.)

చిత్రావతి:—ఏమిటో విశ్వపతి ఆమాట అనగా
నే మాచిన్నారాణి అట్లా అహమ్యంగా భయపడ్డ దెందు
కో! (దురమున చూచి) నాన్నా! నాన్నా! ఇక్కడ.
ఇట్లా రా!

(రామకృష్ణకవి ప్రవేశము.)

రామకృష్ణకవి:—ఇప్పుడు విశ్వపతియు, చిన్నా
దేవియు నిట్లు వచ్చి వెళ్ళినట్లున్నది; ఏమిటి విశేషము?

చిత్రా:—ఏం చెప్పమంటారు? అంతా ఒకగూడ
వగా ఉంది. ముందే చిన్నారాణి కోపంతో వచ్చి విశ్వ
పతినే బాపతో పాడవబోయి మార్చబోయారు. నేను
దాక్కుని చూస్తున్నానాయె, ఎట్లా శైలిపాచారం
చెయ్యడం! పాపం అట్లాగే మార్చడేరి కేకలువేసింది.
అప్పుడే విశ్వపతి ఇంత గ్రుడ్లుచేసి ఏమిటో రహస్య
సంబంధం అది ఉందంటాను అని బెదిరించాడు;
చిన్నారాణి ముఖం ఇంతచేసుకుని అట్లాగే వెలిపోయింది.

రామకృష్ణ:—ఔరా! నీవప్రతాపము! ఛీ! ఛీ!
ఇట్టి యల్లునిమిద కోపము మాత్ర మెట్లు వచ్చును.

చిత్రా:—అయితే నాన్నా రహస్యసంబంధం
అంటే ఏమి తెమిటి!

రామకృష్ణ:—ఛీ! ఊరుకో.

చిత్రా:—చెంపలు వేసుకుంటా! తప్పుమాటని
తెలిస్తే అడుగుతానా అసలు.

రామకృష్ణ:—నాబంగారు తల్లివి. నీవు దబ్బున
వెళ్ళి చిన్నారాణి దగ్గరే ఉండు. మధ్యాహ్నం వస్తువు
గాని ఇంటికి. పో.

చిత్రా:—అబ్బాయి నెక్కడ దాచారు. పాలు
పట్టాలో లేదో.

రామకృష్ణ:—(చిత్రావతి శిరమును మూర్ఛిని)
మా చిట్టితల్లి కొక అబ్బాయి! ఈ బ్రహ్మచారి కొక
మనుమడు! అద్దెలమారి సంసారమైనా ఎంత మనోహర
ముగా నున్నదో!

చిత్రా:—అబ్బా! ఏమిటండీ నాన్నా! మీ
రెక్క డుంటారు.

రామకృష్ణ:—నేను తెలియజేయుదును లే.పామ్మ!
బాగ్గ త్త!

చిత్రా:—ఏమిటో నాకు భయంగా ఉంది కను
క్కుంటూ ఉండండి నన్ను. (ప్రస్థానము.)

రామకృష్ణ:—అబ్బా! ఈ విశ్వపతిలో నోకభయా
నక నరకమున్న దాయేమి! ఎట్టి వైచ్యమును వెలిబుచ్చి
నాడు! అహాయిక యగు మాచిత్ర నిర్మలవాణినుండి విసు
టచే కొంచెము స్థైర్యము చిక్కి యందలి యల్పత్వమును
మాత్రమే గ్రహించి శాంతింపగల్గితిని కాని యీదారుణము
నింకొకరినుండియే వినుట సంభవించిన కోపతాపముచే
నీవిశ్వపతి నిప్పుడే చిత్రతన జేయకుండెడివాడనా! ఇత
నిని చంపమాడదూ! అప్పటి ఆదేశము దుర్భరముగ
నున్నది. ఇతని క్రూర్యసహాయమున రాయల వ్యక్తిగత
మగు నహంనై జభుజంగిని పట్టువలెనట. ఈనరకగానమున
గాని దానిపడగ తుదిదాక విచ్చునట! కోరలకు విషదారి
ద్రవ్యము కల్లునలకు నది మమ్ము కలచునట్లు చేయవలెను;
విషదగ్ధము గాకుండ ప్రాణమును రక్షించుకొననూపలెను.
త్రికమకలలో తడేకసాధన! ఓహో! ఏకాగ్రదృష్టిని,
రుద్రశివస్సున, ఫలమున నన్ని నేత్రము జేసుకొన్న
మృకండుని శిరస్సును, తాపభగభగల బీటులువారనీక,
శీతాంశురేఖతో, జటానివాసినియై, శాంతిసేవజేయు
గంగాకుమారివలెనే, నిష్ఠుర కర్మతాపమున మామతి
తృప్తము గాకుండ స్నిగ్ధకీల సుధాంశురేఖతో మా కీల్లయే
శాంతిని గూర్చుచున్నదా!

(నేవకుని ప్రవేశము.)

నేవ:—అమాత్య శేఖరులు శ్రీ వారిని దర్శింప
కోవును తమరిని బిల్వనంపిరి.

రామకృష్ణ:—శుభము. (నేవకునితో ప్రస్థానము.)
(యవనిక)

రంగము 3.

స్థానము:—రాయల మందిర ప్రదేశ గోపురము.
సంప్రదము వికాలమునగు గది. అంతర్ద్వారములు యవ
నికలచే నాచ్ఛాదితములై యున్నవి. మధ్యగా కొన్ని
యాసనము లెదురుబదురుగా వేయబడియున్నవి.

సమయము:—రెండవ ఝాము.

(విశ్వపతి చేరువాలుచే ముఖమును తుడుచు
కొనుచు నొక యాసనమునకు జారగిలబడి నిల్చొని,
ప్రవేశము.)

విశ్వపతి:—పుత్రశోకముచేతనే రాయలు క్రంగి
పోయినాడు. నే నప్పాజీ ననుమానించుట యతనికి
పిడుగు పడినట్లయినది. వెట్టిచూపు వెట్టిమరగా యాతనపడు
చున్నాడ. —పడనిమ్ము—వివశుడై—అప్పుడ న నమ్మును.
నేరమును విచారించుటకు నా కధికారము నిచ్చెను. కాని
నే నేల చేయి జేసుకొనవలెను? (నడుముననున్న భిక్ష
మును తీసి బల్లపై పెట్టును.) ఎటు పోయి యెటు వచ్చునో!

కా. అప్పాజీ కడుపూజ్య దాయనఘునిన్

హత్యాపరాధంబుచే

గప్పన్ గల్గెడివార లెంత ఘనులూ

కానిమ్ము నే నేల యీ

అప్పాజీ ప్రతుడైన రాయలె తద

న్యాయంబు గామించునో

ముప్పే యైన, బలే! జయోదయ మహీ

భోగంబు నాదే కదా!

ద్వారరక్షకా! ద్వారరక్షకా!

(ద్వారరక్షకుడు ప్రవేశించును.)

మారమున నాదండనాథు లెవరు?

ద్వార:—శ్రీవారిని పరామర్శింపవచ్చిన గోవిం
దరాయల వారితో వారు వచ్చిరి. తమ యాజ్ఞారామి
వా రెచ్చటి కేగిరో, వారికొఱకు వీరిచ్చట వేచియుండిరి.
గోవిందరాజుగారు తమ కీ లేఖను పంపిరి. (అని యిచ్చును.)

విశ్వపతి:—(లేఖను తీసుకొని) మంచిది. నీవును
పోయి కొంచెము దూరముననే వేచియుండుము. ఎవరు
నీచుట్టుపట్టుల రాకుండ జూచుచుండుము.

ద్వార:—మహాప్రసాదము. (ప్రస్థానము.)

విశ్వపతి:—(లేఖను చదువును) “శ్రీ వారిభాగ్య
త మాకన్న మీ కెక్కుడు లేదు. ఇక సహింపము. అనుమ
తించిన సరి. లేకున్న మేమై శ్రీవారిని దర్శింతుము.”
ఆహా! వీనినడత కప్పుడు నశ్వధాటియే. ముందు వీనికి కా
స్తీజేయవలెను. తన విషయమునే మఱచిన నన్ను రెచ్చగొట్టి
తలమీదికి దెచ్చుకొనుచున్నాడు. నే నేమి చేయగలను?
అబోతు విజృంభించినప్పుడు దాని యుదుటు గిట్టల భూభ
గ్నమైన తప్పెచ్చట? దాని బట్టుకొనిని జోరీగల ముక్కు
కొనపదునులో నున్నది. సావధానము! గోవిందరాయా!

గీ. ప్రళయ భారంబు మోసుకు వచ్చువేళ
నేలరా నాదురిచ్చ మజిలె రెచ్చ
గొట్టితివి! ఇంక లేప్పుడు. కుదురు జేసు
కొనుము నీలల మృత్యు నర్తనపు విధికి!

నిజమే సాక్షాత్తు తిమ్మన్నవై నింద మోపరాదు. ఈత డీ
పని జేసినా డన్నను వెంటనే నమ్ముటకు వీని యవిధేయ
నై జమే యనువు పడగలదు.

(రాయ లొకద్వారమునుండి ప్రవేశము.)

రాయలు:—విశ్వపతి!

విశ్వ:—(ఎదురేగి) అయ్యో! ఇదియేమి యిచ్చటికి
వచ్చిరి. (పట్టుకుని ఒకయాసనముపై నాసీను జేసి) ఏమి

రాయలు:—నే నిక నాలోపల నుండజాలను.

విశ్వ:—అయ్యో! పుత్రశోకము దుర్నివార్యము
కదా! అక్కటా! ముక్కు పచ్చలారని పిల్లడే—నిద్రా

సత్తుడే—నిరపరాధుడే—మాభవిష్యత్—శ్యామము సంతయు
వానిపై నాసబెట్టుకుని యుంటిమే - ఆ మా చిరంజీవిని-
ఆ ఆనందజ్యోతి నార్పుటకు వానికి చేతు లెట్లు వచ్చెనో!—

రాయలు:—విశ్వపతి! నీదుఃఖముచే నన్ను మఱింత
దుఃఖపెట్టుచున్నావు.

(దాసి ప్రవేశము.)

దాసి:—ప్రభూ! మహారాణి శ్రీవారి దర్శనము
గోరుచున్నాను.

విశ్వ:—ఒకరిని చూచి యొకరు దుఃఖించుటకా!

రాయలు:—ఏముఖముతో నేనిక ఆమెను చూడ
గలను!

విశ్వ:—ఈదుఃఖముచే నామె యున్నాదినిసూడ
యైనది. ఏకాంతముచేగాని ఆమె ప్రకృతికి రాదు. దాసి!
పోయి, ఆమె నెచ్చటికిని కదలనీయక జాగ్రత్తగ జూచు
చుండుము. సామ్యు. (దాసి ప్రస్థానము.) ఆహా! అప
రాధి యెవరో తెలిసియు వానిబలమునకు వెరచినో రత్త
రాకున్నదే!

రాయలు:—అప్పాతీ! ఇట్లు చేయునా? నమ్మ
జాల. నమ్మజాల.

విశ్వ:—ఔను. లోక విశ్వాసము నీ విధముగ
భద్రముచేసుకొనియే పాప నైజము ప్రవృత్తికి గడంగును.

రాయలు:—చిన్ననాడు తనచేతులలోనే పడి
యుంటిని కదా! అప్పుడే—

విశ్వ:—ఇప్పుడు మాత్రము, తమమీద వాని కెట్టి
విరోధమును లేదు. అతనికి లోబడియున్న జాలు, వాని
వలన నెట్టి ద్రోహభయమును లేకుండ తమజీవితము గడిచి
పోగలదు. రాజనీతి చిత్రమే యటువంటిది.

రాయలు:—ఎటువంటిది!—

విశ్వ:—తమ రితినివశమునకు వచ్చునప్పటికున్న
రాజ్యము స్వల్పము. మిహ్మాధారముగ బెట్టుకుని రాజ్యము
నశించుముగ వృద్ధిజేసెను. కర్మపరతయందలి నూత్నమే
మన, స్వార్థములేనిదే యెవరు నే పనియు జేయరు. వృద్ధి
యైన రాజ్యములో ప్రధాన కార్యస్థానము లన్నిటియం

దును తన బంధుమిత్రులను కాపుంచుకొని తరుణమును
వేచియుండెను. దానధర్మ సత్కారములచే నింతటి
ధర్మాత్ముడు లేడను ప్రజల విశ్వాసమును బలపరచుకొ
నెను. తమచేర తమభాగ్యము నారేడే యనుభవించుచు
డెను. ఏమి తొందర? కాని తమకు పుత్రోదయమైన
ప్పటినుండియు నలజడి ప్రారంభించి యుండవలెను.
అమంగళము శాంతించుగాక! తమతో తమనంత మంత
రించిన ప్రజల వేడికోలుమీద ఒధిలేక ప్రభుత్వము నంగీ
కరించినట్లు నటించి యిష్టనీధిని జెందవలెను.

రాయలు:—విశ్వపతి! నేను మోసపోతిని. చిన్న
నాడు, నాతండ్రి నన్ను చంపుమనియెనే యనుకొనును.
నన్ను రక్షించి నాతండ్రిని మోసగించుట మాత్రము రాజ
ద్రోహముకాదా! ఈ ద్రోహబుద్ధి యిప్పటికి కాదు.

విశ్వ:—ఆఁ. మఱియు నీమహానకల్ప మెంత
కాలముక్రింద ధారణము జేయబడెనో గోవిందరాయల
వయస్సునుబట్టి యూహించువు. ఆ ఆశయమిట్లు పుత్ర
రూపమున ప్రతాపించినది. ఇప్పుటికైన అప్పాతీ బుద్ధి
పూర్వకముగ నీపని చేసియుండరు కట్టుదిట్టములు లేనిదే
యతడు దేనికిని తొందరపడడు. తండ్రి యాశయమును
గుర్తెరిగిన వాడౌట పట్టాభిషేకముమాడ నైనదేయని
యుద్వేగమున గుప్తముగ నీపని గావించియుండును.

రాయలు:—అకటా! ఇంతటి ద్రోహమా!

విశ్వ:—ఎంతలబలమును చూచుకొనక నాడు తమ
యెదుట కత్తి మూసి దుర్భాషలగుట కతిడు సాహసించి
యుండును: విధిలేక పాపము నైజముయొక్క జాడల
నిట్లు పరిచయముచేసుకొని యూహించి యిది సందేహమే
యని విశ్వసించుచున్నాను.

రాయలు:—ఆ విశ్వాససూత్రకు నిష్పడే పట్టి
తెప్పించుము. యమపదనమున కంపెనను.

(పెద్దిరాజును, గోవిందరాయలును ప్రవేశము.)

పెద్దిరాజు:—జయము ప్రభువులనారికి.

రాయలు:—(పరాజులు డనును.)

విశ్వపతి:—అలకటచోప్పున వచ్చు తమ జయ నాచకము దుఃఖమునే తెచ్చిపెట్టచున్నది. తమ రేమి చేయగలరు. పూర్పుండుడు.

పెద్దిరాజు:—చిత్తము. చిత్తము. విధి దుస్తర మాప్రభు సంకల్ప మిట్లుండ నెవర మేమి చేయగలము.

గోవిందరాజు:—అన్నాజీ—

రాయలు:—(ఆర్ధస్థలముగ) అన్నాజీ? (ముఖమును చేతులతో గప్పుకొనును.)

గోవింద:—ప్రధాన దండనాయకుడ నగుటచే నీదుర్గరక్షణ భార మంతయు నామీద నున్నది. ఇది నా అజాగ్రత్తయొక్క ఫలితమే యని దుఃఖించుచున్నాను.

రాయలు:—ఈహత్యకు నీవే బాధ్యుడవు.

గోవింద:—ఔను. నే నిక దుఃఖము నాపుకొన లేకున్నాను.

విశ్వ:—దుఃఖాశ్రువులు కలుషహరములు. తమకు మహేశ్వారి కల్లుగాక! విధి విధాయకమునకు మన మేమి చేయగలము! వానిసృష్టి. ఇది నేను చేసినదా, మీరు చేసినదా!

రాయలు:—అతడు చేసినది. నాకుమారుని చంపి నాభివిష్యత్తును శూన్యముచేసి, ఛీఛీ, పరామర్శింప వచ్చితివా?

గోవింద:—నేనా!

రాయలు:—ఔను. పెద్దిరాజుగారు! మారు మాట నలదు. ముందీ కృతఘ్నుని నిర్దోషానమునకు బంపుడు.

పెద్దిరాజు:—నీ మాశ్చర్య మిది!

విశ్వపతి:—మహారాజా! నావిన్నప మాలింపుడు. ఇది రచువిశ్వాసమైన పోనిండు. సత్యము స్థిరపడునట్లు కైన కారాగారమున నుంపుడు. తరువాత పశ్చాత్తాప పడకలసి వచ్చును. మన మప్పాజీ ముఖమును మరల నెట్లు చూడగలము!

రాయలు:—ఈతండ్రి కుమారులు చేసినదే యిది. నీ వడ్డు చెప్పుకుము.

పెద్దిరాజు:—మహారాజా! తమరు కొంచెము విశ్రమింప మనవి-హంతకు నశ్వేషించి శిక్షింపగలము—

రాయలు:—నేను విశ్రమింప నక్కఱ లేదు. నే నారోగ్య బుద్ధుడనే. ఇంక నశ్వేషించున దేమి!

గోవింద:—ఎవరి దుశ్చోధయో యిది యర్థము గుట లేదు.

విశ్వపతి:—గోవిందరాయా! గౌరవముచే నూర కొంఱిమి. మహారాజు తమ రపరాధులని నిశ్చయించి నారు. ప్రతిభావణము చేయరాదు. మాకు హృదయములు లేకపోలేదు. శ్రీవారిని శాంతునిజేసి విచారిం చియే కర్తవ్యమును నిర్వహింతుము.

గోవింద:—(గుడ్డెర్రజేసి విశ్వపతిని చూచును.)

రాయలు:—ముందు వీనిని నిర్బంధమున నుంచుడు.

విశ్వపతి:—(ద్వారము వంక చూచి) నేవకా కారాగృహ యజమానుని పిలుచుకుని రమ్మ.

(రామకృష్ణ కవి ప్రవేశము.)

రామకృష్ణ:—(పెద్దిరాజు సమీపముగా వచ్చి రాయల హారక ననుస్మరించి) అప్పాజీ వచ్చుచున్నారు.

విశ్వ:—క్షమించి వారి నిష్పడిచ్చటికి రావలదని చెప్పుడు.

రామకృష్ణ:—ఏమి!

గోవింద:—ఏమా? విశ్వపతి వారియాజ్ఞచే ఉదయమునుండియు మనకు శ్రీవారి దర్శనము లభించలేదు. ఎందుకో ననుకుంటిని. ఈ ప్రబుద్ధుడు (విశ్వపతిని చూపును) రాయలవారి నిట్లు ముస్తాబుచేయు టాలస్యమైనది. ఇప్పుడు తెర దీసినారు. బొమ్మ బయటపడినది.

రామకృష్ణ:—గోవిందరాయా! నీకు మతిభ్రంశమైనదా!

గోవింద:—ఇంకను పూర్తిగా కాలేదు. రాజకుమారుని హత్యకు నేనును, నాతండ్రిగారును బాధ్యులమట!

(కారాగృహ యజమాని ప్రవేశము.)

విశ్వ:—(గోవిందరాజుని చూచి) వారిని సగౌరవముగ నీ రక్షణకింద నుంచుము.

రామకృష్ణ:—కొంచె మాగవలసినదని నామనవి (పెద్దిరాజుతో రహస్యముగ) అదుగో! అప్పాజీని త్వరగ తీసుకుని రండు.

పెద్దిరాజు:—(ప్రస్థానము.)

విశ్వ:—తమ రేమియు నిప్పుడుకల్పించుకొనకుడు.

గోవింద:—ఇది నీపట్ట—రామకృష్ణ కవిగారు! తుమింపుడు. నాకర్తవ్య మిప్పుడు విషమస్థితికి వచ్చినది. నాతండ్రిగాని నేనుగాని దోషులము కామని మామనస్సాక్షికి చెలియును. ఆగౌరవమున తాత్రధర్మము నాహ్వనించుచున్నాను. దండనాయకులారా! విశ్వపతిని బంధింపుడు.

(వారట్లు చేయుదురు.)

రామకృష్ణ:—గోవిందరాయా! ఏమి యాగడమిది?

రాయలు:—రాజద్రోహులు! రాజద్రోహులు! ఏదీ నాఖడ్గము.

గోవిందరాజు:—(రాయల చేయి పట్టుకుని) ఖడ్గమెందులకు?

(తిమ్మర్న, పెద్దిరాజుతో ప్రవేశించును.)

గోవింద:—(రాయలచేతిని వదలి నిల్చును.)

తిమ్మర్న:—కుమారా! ప్రబుద్ధుడ వైతివి! దండనాయకులారా! ఎంతటి విచక్షణులైతిరి! (దండనాథులు విశ్వపతిని విడిచిపెట్టి మారముగ నిల్చుందురు.)

గోవింద:—మనము హంతకుల మని యీతడు బోధించుటయు, తాను విశ్వసించుటయునా! నన్ను నిరోధింపకుడు. ఈ క్రూరునికి శిక్ష కావలసినదే.

తిమ్మర్న:—హీరకొనుము.

రాయలు:—(ఒక ఆసనములో కూలబడి) నేనేమి చేసితినిని యింత పగ నామిద!

తిమ్మర్న:—ఓహో! నాయనా!

మ. పగ కాదా మఱి! యీ త్రిలింగధరణి

భాగంబు సర్వంబు నే

లగ వీడే తగునందు నీతనిని ని

ల్వంజేసి యీశీతి, కీ

ర్తి గరియం బొనరించి మాకు గల

మైత్రీ బంధ మేనాటికిన్

బగుం బోదని విశ్వసించిన దురా

పంబైన పాపంబునన్.

రాయలు:—పాపము! రాజ్యపేలు నాకేమేలేదు.

తిమ్మర్న:—మూర్ఖుడా!

కా. నేనే రాజ్యము గోరియున్న యనా

డే లీలమై మద్దయా

ధీనంబై చను నీదుజీవనశ్రా

లేజంబు బోనార్చి సు

క్రీ నీరాజన శోభితాంధ్ర ధరణి

సింహాసనం బెక్కనే

యీనాడా దురభిప్ర దోషి నగు టి

వృద్ధాప్యమం దక్కటా!

రాయలు:—ఈ విషభావము చిన్ననాటనుండి యుండియే యున్నది. నాతండ్రిని మోసగించినావు. ఇప్పుడు నన్ను మోసగించినావు. విశ్వపతి! నే నీ దండనాథుల నెవరిని విశ్వసించజాలను. ఆహ్వానింప వర్తకులకు నైవ్యసహాయము సరించితి మని వార్త నంపుము.

తిమ్మర్న:—

గీ. అవసరము లేదు మాకు మేమైనవశం వదులము కాకున్న గాక యేబలము లేల ఇదుగొ చిక్కితి నింక మీ కెదురు లేదు కట్టగావచ్చు నన్ను శృంఖలల చేత!

రాయలు:—ఈ నాటకమును చూచెదను, (దండనాథుల చూచి) మీరాజభక్తి సత్యమేదైన వానిబంధింపుడు.

తిమ్మర్లు:—(నండనాగలకు సంజ్ఞ చేయును.)

రాయలు:—ఏమి శిక్ష విధించినను పాపము లేదు.

గోవింద:—గుడ్డు పెరికి ఆజన్మాంతము కారాగారమున ద్రోయము. ఆపట్టికిగాని పాపము పరిణామమునకు రాదు.

రాయలు:—గుడ్డు పెరుకవలసినదే. కాని అనరము లేదు. నిర్బంధమున నుంచుడు.

తిమ్మర్లు:—ఈ దయమాత్ర మెందులకు? నీవు పాడువకున్న యేమి నీయిష్టమునే నెరవేర్చెనను.

కా. “అంఘం దైవపతిక్ వరించి పతిభా

వాసక్తి నేత్రద్వయా

బంధాచ్ఛానన మాచరించె నియను

ప్రభాతయై” నాడుత

ద్ధాంధారీసతి నేను తిమ్మరుకు నా

దారిక్ జమంగాక యీ

యంఘం దైవ నృపుక్ వరించి నృసభా

వాసక్తి నిశ్చంకమై.

(అని కన్నులకు గుడ్డను చించి కట్టుకొనును) దండనాయకులారా! నన్నీక బంధింపుడు.

(దండనాయకులు బంధింప వత్తురు.)

రాయలు:—ఆగుడు! పుత్రశోకముచే దుర్బలుడనై తిని—కృతఘ్నుడను కాబాలను. అది వారి స్వార్థపాదనయే యైనను దాని మూలముననే నా కీభాగ్యలభియైనది. వారిని స్వేచ్ఛగ పోనిండు. ఈపృథ్విచాల విఫలమైనది. ఆస్వాస్థ్యము నెచ్చట పూర్తి చేసుకొనగూడదు! (ప్రసానము. విశ్వసతి వానివెంటనే యేగును.)

తిమ్మర్లు:—నాస్వాస్థ్య మిచ్చటనే పూర్తి కావలయును. ఈ వృద్ధాప్యములో నిష్ఠ దైవటికి పోగలను!

(యవనిక)

అలసిపోయితిని

మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి గారు

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని;

కటకటా, నీ కింత కౌతన్య మేల?

తిరిగితిఁ దిరిగితిఁ దెరవు లన్నియును;

వెదకితి వెదకితి వేసారిపోతి;

ఏమూల నుంటివో యీచలం బేల?

ఎందు దాఁగుంటివో, యేల కన్నడవు?

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని;

కటకటా, నీ కింత కౌతన్య మేల?

గట్టుపైఁ బుట్టుపైఁ గాల్చారి జారి

పడుచు లేచుచు ముండ్ల బాట లన్నియును

వెదకితి వెదకితి విసివిపోయితిని;

తిరిగితిఁ దిరిగితిఁ దెరవు లన్నియును;

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని;

కటకటా, నీ కింత కౌతన్య మేల?

ఆకనంబున మబ్బు లలముకొన్న పుడు

చీకటి యంతటం జెడరి యున్న పుడు,

వర్షంబు బోరన పడుచున్నయపుడు,

తిరిగితిఁ దిరిగితిఁ దెరవు దప్పితిని;

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని;

కటకటా, నీ కింత కౌతన్య మేల?

గాలి వీచుచు భీతి గలిగించువేళ,

చెట్టుకొమ్మల మీఁద నట్టాడువేళ,

ఊపిరాడక చిత్త మున్నురన్వేళ,

వెదకితి వెదకితి వేసారిపోతి;

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని;

కటకటా, నీ కింత కౌతన్య మేల?

ఏనంక నుండువో యెఱుకలేదయ్యె;

త్రోవ తప్పితి నయ్యె, త్రోవుపాటయ్యె;

త్రోవ చెప్పినవాఁడు తోడ రాఁడయ్యె;

ఈవేళ నా కేల నిట్టిపాటయ్యె?

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని;

కటకటా, నీ కింత కౌతన్య మేల?

౧౪

వీరభూపతి వైద్యుని నుండి వచ్చి, కుట్టాన్ ను పదలిపెట్టి యింటికి పోయి, స్నానము చేసి భోజనము చేసి, మేడపై చల్లగాలికి పండుకొనెను. రాత్రి ప్రాద్దుపోవు వేళకు సతని భార్యయు వచ్చెను. ఆమె యతనికి కొంచె మెడముగా గూర్చుండి తమిళపాకులు చుట్టి యిచ్చుచుండెను. అతడు తాంబూలమును నేవించు చుండెను గాని యతడు తాహముగా నున్నట్లు లేదు. వీరభూపతి లేచి కూర్చుండి 'ఇంక నక్కరలేదు' అనెను. ఆమె యాకుమడుపు లిచ్చుట మాని వేసెను.

వీర—'కాళ్లు నొప్పిగా నున్నవి. నేవకుని పిలిచెదవా?'

భార్య—'నేను పిసికెదను.'

వీర—'నన్ను నీవు ముట్టుకొనెదవా?'

భార్య—'నేవకభావములో దోషము లేదు. మీరు మాటి కట్లే మాటాడెదరు.

ప్రభూ! నాకు దానిపై నిచ్చ లేదు. భార్య భర్తృత్వ సంబంధమున కదియే ప్రధానమా? నామనస్సున కట్లు తోచుటలేదు. నే నేమి చేయుదును?'

వీర—'సనాతనుల ఋషుల మత మది. "ప్రజాయై గృహమేధినాం" అన్నాడు. సంతానార్థి కావుననే వివాహము చేసికొనుట. నా తల్లి తండ్రులు చీకులు. నాజీవిత మంతయు వా

రిని సంతోష పెట్టుటకే వ్యయపరచుచున్నాను. నీతో జెప్పితిని గదా? నిన్ను వివాహము చేసి కొనుటకూడ వారిని సంతోష పెట్టుటకే. నాల్గునెలలు గడచిపోయినవి. నీ విట్లే యథా ప్రకారముగ నామెడల విముఖవై యున్నావు. నీయీ విముఖత్వమునకు గారణము నాకు తెలియుటలేదు. ఎన్ని సార్లు ప్రశ్నించినను చెప్పవు.'

భార్య—'స్వామీ! మీమెడల నా కేమియు విముఖతయే లేదు. అట్లనుకొనెద లే? మీరన్న నాకు ప్రేమయు గలదు. మీతో భార్యవలె మాటలాడెదను. నేను చేయవలసిన పరిచర్య లన్నియు జేసెదను. ఏలనో ఆ కార్యమునెడల వైముఖ్య మేర్పడినది. నాకు సంతాన మక్కరలేదు. ఎదులకుసంతానము? ఈజన్మయే దుఃఖ భూయిష్టము. ఇంకను సంతానము గని వారలనుగూడ నెందుకు దుఃఖముల పాలు చేయవలె?'

వీర—'నీయీ సిద్ధాంతము సర్వజనసమాచరణీయ మగునయేని నేటితో సృష్టి యంత మగును. పరమేశ్వరుని లీల కెదురునడచెదవు?'

భార్య — 'క్షణభంగురమైన యీసౌఖ్యమునకై యింతయూయాస మెందులకు? నిత్యానందాభిలాషుల మేల కారాదు? ఈదుర్మోహములో బడి నశింతుమని యెప్పుడు మనకు సరిగా తెలియుట?'

గీ.౬౪

వీర—‘అట్లులైన వివాహ మేల చేసికొంటివి? సీతలితండులతో నీమాటలే చెప్పకపోతివా? నిన్ను పెండ్లిచేసికొన్నవాడు లోకసామాన్యముగ నిన్ననుభవించుట కిచ్చయించునా? అతని కేల నీ వపకారణి వైనావు. తొలుతనే యోగిని కాకపోతివా?’

భార్య—‘నా తలితండులు నామాట వినలేదు. పతులు మీరైన నామాట వినరాదా? నిజముగా మీరు నన్ను ప్రేమింతురేని నా యీకోర్కీ కనుగుణముగా వర్తించుట కన్న నా కెక్కువ యిష్ట మేమి కూర్తును?’

వీర—‘నీకు నాకన్న నెక్కువ నా డేవడైన పతి కావలయునని కోర్కీ యున్నది కావలయు. లేకున్న సంతయలజ్జి యేల కలిగించెదవు?’

భార్య—‘నా కిది గొప్ప సంబంధము కాదా? నేను స్థానాపతిభార్య నగుదునని యెవరనుకొనుచున్నారు? నాతలితండుల పేదతనమునకు మీరునాకులభించుట మహాభాగ్యము. మీరు గనుక సూసంబంధ మొప్పుకున్నారు.’

వీర—‘దానిలో మాసద్భావ మేమియును లేదు. వివాహసంతరమున తెలిసినది నాకీ యుద్యోగ మైనదని. తత్పూర్వము మేమును మీనంటి వారమే కా. నాకీ యుద్యోగ మైనను మామిత్రుని వలన నైనది.’

భార్య—‘ఎవ రామిత్రులు?’

వీర—‘నీ వెరుగవా? నేడు మనయింటికి భోజనమునకు గూడ వచ్చెనుగదా!’

భార్య—‘ఎవరో న్నే హితులు వచ్చిరని వింటిని. నా రెవరో తెలియదు.’

వీర—‘అతనిపేరు కుట్టాన్. ఉదయక సేతుపతి దళవాయి కుమారుడు.’

అతనిభార్య యచటినుండి మొలుపువలె లేచిపోయినది. వీరభూపతి యేపనిమీదనో వెళ్లిన దనుకున్నాడు.

చాల ప్రోద్దు పోయినది. రాతిరి రెండుజాములు తిరిగినది. వీరభూపతి లేచి లోనికి పోయినాడు. దీపము చందమామవలె వెలుతురులు గాయుచున్నది. వీరభూపతిభార్య మంచముపై బండుకున్నది. అమె బంగరు దేహమునందు నాలు కలసిపోవుచుండెను. మొగము కలకల నవ్వుచుండెను. వీరభూపతి యామె నిదురపోవుచున్న దనుకొన్నాడు. దగ్గరకు వెళ్లి చూచినాడు. ఆమె చెక్కిళ్ల వెంట నీరు కారుచున్నది. వీరభూపతికి కారణము తెలియలేదు. పుట్టినిల్లు నదలిపెట్టి చాలరోజు లైనది; అందుకని యేమో అనుకున్నాడు. నాలుగైదురోజులలో పరమేశ్వరసముద్రమున కొకసారి సంపించెదననుకొన్నాడు. ఆ దివ్యసుందర విగ్రహమును చూచిన వీరభూపతికి మన సాగలేదు. ఒక్కసారి ముద్దిడుకొనవలె ననిపించినది. ఇదివరకాత డామెను తాకికూడ యెఱుగడు. ఆమె యతనితో చక్కగా మాటలాడును. అవసరము వచ్చినేని కొంచెము నవ్వును. అంతియ. అత డామెను ముట్టుకొనెనా, యామె రాద్రమూర్తి యగును. అందుచేత వీరభూపతి

వివాహము నాటనుండి యామె యిష్టప్రకారమే నడచుచుండెను. ఇప్పుడు ముద్దిడుకొన్న నామె లేచునేమో? వీరభూషణికి గుండె చలించినది. అతనిని యెట్లున్నది? పెరటిలో ధనితేపము మూల్గుచున్నది. ముట్టుకొన్న చోత్రాచై కరువవచ్చును. తదేకదృష్టితో నామెవంకనే చూచుచున్న వీరభూషణికి పూర్వపు నిగ్రహము నడలినది. అనన్యస్వప్రములైన యామె గులాబిపూరేకులనంటి పెదవుల మీద నతని నల్లనిమీసములు తుమ్మెదలవలె నాడినవి. వీరభూషణి కొడలు తెలియలేదు.

అతనిభార్య నిదురపోవుచుండుటలేదు. వీరభూషణి తన్ను ముద్దిడుకొన్నాడని యామె గ్రహించినది. అతనికి తనపై నితప్రేమ యున్నందునకు మరల నతని తాను ప్రేమించ జాలనందులకు తన్ను తాన నిందించుకొన్నది. అప్పుడు కన్నులు తెరచుట కామె కిష్టము లేదు. నిదురలోనే తన్నాయన ముద్దిడుకొన్నాడని వీరభూషణి ననుకో ని మృదుకున్నది.

వీరభూషణి నెమ్మదిగా తనగదిలోనికి పోయినాడు. తలుపు లోపల మూసుకున్నాడు. పెట్టె తెరచి యందులోని తనపూర్వప్రణయినీ లేఖ తీసి చదువుకొన్నాడు. ఆమె యెవ్వరో మరల కనుపడలేదు. తెలియలేదు. తన మనసు నుండి గ్రహించి యామె రూపము నతడు చిత్రించినాడు. ఆ చిత్రముగూడ నందులో నున్నది. దానివంక నదేప్రకారముగా నరగడి యనేపు చూచి చూచి, మరల నవి పెట్టెలో

నుంచినాడు. వీరభూషణి ఫాల్గునమాసములో తనభార్య చిత్రమునుగూడ గీసినాడు. అది తీసి దానివంక కొంత నేపు చూచి యీచిత్రము నాచిత్రము నొకచోట నుంచినాడు. అవి యట్లుంచి తనభార్య నిదురపోవుచున్న గది లోనికి పోయి యామెను పిలిచినాడు. ఆమె మేలుకొనియే యున్నది. పలుకలేదు. మంభము దగ్గరకు పోయి వీరభూషణి 'ప్రియా!' అని పిలిచినాడు. ఆమె పలుకలేదు. ఎడమచేతితో నామె పాదము పట్టుకుని కదల్చినాడు. ఆమె లేచి కూర్చున్నది.

భార్య—'నన్నెందులకు వృథాగ నేధి చెదరు? మీరు మరల వివాహము చేసికొనుటకు నేనొప్పుకున్నాను. స్వామి! ఆవివాహమునకు నేనుకూడ వచ్చెదను. నన్ను తమిచుచు.''

వీర—'ఆమాట నిన్నెవ్వ రడిగినారు? నేను మరల వివాహము చేసికొందునని నీతో చెప్పితివా? అననసరముగా మాటలాడుచున్నావు.'

వీరభూషణికి కోపము వచ్చిన దనుకొన్న దామె.

భార్య—'తమిచుచు. ఇప్పుడెగులకు నన్ను మేల్కొల్పితిరి?'

వీరభూషణి 'నీతో పని యున్నది. ఇట్లు రమ్ము' అని పోదొడంగెను. ఆమెయు నతని ననుసరించినది. ఆగదిలోనికి పోయిరి. వీరభూషణి యామెకు రెండు చిత్రములను

చైత్రమాసము]

చూపి, 'ఈ యిద్దరిలో నెవ రందముగా నున్నారు?' అన్నాడు. ఆమె తనది కాని చిత్రము చూపించి, 'ఇది యెవరిది' అని యడిగెను. వీరభూషతి యామె చిత్రమును చూపించి, 'ఇది యెవరిదో యెఱుగుదువా?' అని యడిగెను. ఆమె 'తెలియదు; ఎవరిదో చెప్పుడు' అన్నది. వీరభూషతి 'యామె నేయగుము' అన్నాడు. ఆమె గ్రహించినది. తనదే అని తెలిసికొన్నది. తల వంచుకొని, 'ఇది యెవరు వ్రాసినారు' అన్నది. వీరభూషతి 'నీ యీదానుడు' అన్నాడు. అతనిభార్య నేల మీద మోకాళ్లాది 'తరుంచుడు'న్నది, దోసిలి పూని. వీరభూషతి యామెను లేవదీయుటకు చేతులు పుచ్చుకోబోయినాడు. ఆమె చేతులు వెనుకకు లాగుకున్నది.

ఆమె 'రెండవది త్తరు వెవరి'దన్నది. వీరభూషతి యాకథయంతయు చెప్పినాడు. అతని భార్య సాశ్చర్య మైనది. వీరభూషతి యాలేఖ యామె కిచ్చినాడు. ఆమె చదువుకొన్నది.

భార్య—'ఆమె పే రేమి?'—

ఉత్తరముక్తిద నామె పేరు చూపించినాడు వీరభూషతి. అతనిభార్య ఆ పేరు పది సార్లు చదువుకొన్నది. గడియనే పాచిత్రము వంక చూచినది.

భార్య—'మీరు మరల నాయూరే పోలేదా?'

వీర—'నీతోడు.'

తొలికోడి కూసినది.

౧౫

ప్లవంగ పోయినది, కీలక వచ్చినది. అది వైశాఖము. తెల్లవారినచో నమావాస్య. తెల్లవారులు కుట్టానునకు నిదుర పట్టలేదు. అతనికి హృదయములో నేమో భయము వేసినది. గాతిరి రెండుజాములప్పుడు లేచి యొక్కడును పాదచారియై స్థానాపతియింటికి ప్రయాణమైనాడు. ద్వారమువద్ద నిదురపోవుచున్న సేవకుడు లేచి, 'ప్రభూ! ఎచ్చటకు?'—కుట్టాన్ మాటాడకుండ బోవుచున్నాడు. సేవకుడు కత్తి దూసి స్వామి వెంట నడచినాడు. స్థానాపతి యింటికి బోయినతరువాత సేవకుడు ఖడ్గము నొరలో నుంచి, 'ప్రభూ! తలుపు తట్టుమనా?' యన్నాడు. లోనుండి తలుపు తెరువబడినది. వీరభూషతిని మేల్కొల్పిరి. వీరభూషతి లేచి వచ్చి సేవకుని, కుట్టానును చూచి, 'నాయనా! ఇప్పుడు వచ్చితి వేమి?' యని కుట్టానును కౌగిలించుకున్నాడు ఇరువురును సౌధాగ్రభాగమునకు బోయినారు. కుట్టాన్ సేవకుడు మరలి పోయినాడు. స్థానాపతియింటి తలుపులు గడియవేయబడినవి.

సౌధాగ్రభాగమున స్నేహితు లిరువురు గూర్చుండిరి. కుట్టాన్ కనులవెంట నీరు కార్చుదొడంగెను. వీరభూషతి కుట్టాన్ నోదార్పుచు, 'బాబూ! నే నుండగా నీ కింత దుఃఖ మెందుకు? నేను నా దుఃఖమంతయు భరించగల్గుదును; నీ దుఃఖమును పంచుకొనగల్గుదును. నాతో చెప్పు' మన్నాడు. కుట్టాను 'రేపటికి రెండుసంవత్స

రము' లన్నాడు. వీరభూపతి 'నాకు తెలియుట లే' దనెను.

కుట్టా—'ఈ రహస్యము నీనుండి యి
న్నాళ్లుగా దాచితిని. నీకు చెప్పకూడదని కాదు
కాని, యేమో చెప్పలేదు. పరాభవనామ సం
వత్సర వైశాఖ ౭॥ అమావాస్యనాడు నా
భార్యతో చెప్పితిని, "నే నిదివరకు ప్రేమించిన
స్త్రీనుండి నా మనస్సు మరల్చుకొని నిన్ను
ప్రేమించెద" నని. "నా కీసద్బద్ధి నుపదేశించినది
వీరభూపతి యను నామిత్రు డున్నాడు, అత"
డని చెప్పితిని. అన్నా! ప్రయత్నము చేసెదనని
చెప్పి రేపటికి రెండుసంవత్సరములు. చేసిన
ప్రయత్న మేమియు లేదు. ఇప్పటికిని నాహృద
య మంతటిమీదను నా పూర్వప్రణయినియే
సామ్రాజ్యము నేయుచున్నది. సూర్యోదయ
మెట్లు చూతునా యని భయమువేయుచున్న
దని కనులకు చేతు లడ్డముపెట్టుకొని కుట్టా
ప్రభువు విలపించినాడు. వీరభూపతికిని కనుగొ
నలనుండి రెండు బిందువులు పడెను. వీరభూ
పతి 'కుట్టా! ఓదారు మోదారుము, నీవంటి
విద్యాధికులును, వీరులే యోర్వలేరేని జగత్తు
లో దుఃఖము లోర్వగలవా రెవ్వ' రన్నాడు.

కుట్టా—'అన్నా! యీ యంతఃపుర
రహస్యము లెవ్వరికి చెప్పనవి కావు. అందులో
మనము గొప్పయిండ్ల పుట్టినందున మనస్త్రీలకు
రాణివాసములు. ఏవిషయము నెవ్వరితోను
చెప్పటకు వీలులేదు. నీతో కాక యింకెవ్వరితో
చెప్పదును? నాకు స్వాతంత్ర్య మున్నచో, నేను
నాభార్యను ప్రేమించినచో నిన్ను నాయంతఃపు

రములోనికి దీసికొనిపోయియుండును. నిన్ను
నే నంత ప్రేమించుచున్నాను.'

వీరభూపతి కుట్టాన్ చేయి పట్టుకొని
గద్గదస్వరముతో 'నాకు తెలియును; నాకు
తెలియు' నన్నాడు. కుట్టా మరల: 'నే
నీ దుఃఖాగ్ని నెట్లు చల్లార్చుకొందును? నా
భార్య యంతఃపురములో వదిలిపోవుచున్నది.
ఈ యశ్రుత్వి యెన్నాళ్లని భరితును?'—
కుట్టాను నోటినుండి రోదనధ్వని బిగ్గరగా
వచ్చెను. వీరభూపతి యతనిశిరస్సును కొగిలి
చుకొని యెరఁతొమ్మున కాన్చుకొని, చేతు
లతో నతనిశిరస్సును నిమిరెను. వీరభూపతి
'కుట్టా, ఇంతమాత్రమునకే యింతదుఃఖు
చెద వెందుకు? నాలో నెంతమహాగ్ని నే
నిమిచ్చుకొన్నాను. ఆరోజున నీతో చెప్పిన
కథయంతయు జ్ఞాపకమం దున్నదా? అదిగాక
నాశిరస్సుపై నొక క్రొత్త బెడం ద వచ్చినది.
ఇది నీతో చెప్పలేను: నీదుఃఖమునకు నాదుఃఖ
మును జోడించు టెందులకని; దినదినము నీ
విషణ్ణవదనము చూచుటకు చాలదాయని.
కాని నీ యీదుఃఖము చూచి నా హృదయ
ములో నారహస్యము దాగుటలేదు. చెప్ప
చున్నాను వినుము. నేను వెనుక నీమూరినుండి
పోయినది నా తండ్రియొద్దనుండి వచ్చి యని
తెలియును గదా? ఇంటికి బోయిన వెంటనే
మాతండ్రి సంబంధము స్థిరపరచినాడు. ఈజిల్ల నే
నేను వద్దని చెప్పినాను. జీవితాంతము బ్రహ్మ
చారిగ నుండు నన్నాను. నాతండ్రి యొప్పు
కొనడని నాకు తెలియును. అయినను నాభావ

ములు చెప్పవలయుననియే చెప్పితిని. వివాహము జరిగినది. ఆపిల్ల యత్యంత సౌందర్యవతి. వెనుక నీతో నేను చెప్పిన యామెకన్న నీమెయే యెక్కువ యందకత్తై యేమోయని సందేహము కలుగుచున్నది. అయినను నామె నన్ను ప్రేమించినది. నే నీమెను ప్రేమించినాను. అదియే భేదము. వివాహములో నామె తల యెత్తి నావంక చూడలేదు. ఐదవనాడు గదిలో తలుపుదగ్గరగా నిలుచున్నది. ఆమెను చూచిన నా కే యప్పుడొక్కటా యనిపించినది. ఆ తెల్లవారలు నాదగ్గరకు రాలేదు. ఆ మూడురేలు నాతో మాటలాడలేదు. నేను పలుకరించిన పలుకదు. తాకబోయినచో నా వంక క్రోధదృష్టి బజపును. కుట్టాన్, నీవు నన్నెఱుగుచువుగదా! నే నేమి పశువును గాదు. పశుమార్గ మవలంబించలేదు. ఆమెను సానునయముగా, “ప్రియా! ఏల నాయెడల నీ కింత వైముఖ్యము? నే నేమి తప్పు చేసితిని? విరాగిణి? అనవసరముగ నన్నేల వివాహము లోనికి దించితివి? దగ్గొన్న నాపితరుల కేల మృగతృష్ణికలు చూపించితివి?” అని యేమేమో చెప్పితిని. వారియూరిలో మూన్నాళ్లు గడచినది. మామూరు వచ్చితిమి. క్రమక్రమముగ నాతో మాటలాడుట మొదలుపెట్టినది. కాని నన్ను ముట్టుకొన నీయలేదు. ఇంతవరకు నే నామె నెఱుగను. ఈ రహస్యము లెవరితో నైన చెప్పనవేనా? ప్రాణబంధుడవు కనుక నీతో చెప్పచుంటిని. తలంచుకొనిన నాహృదయము ప్రయ్యలగుచున్నది. ఆ పోయిన దుఃఖము చాలక భగవంతుడు నా కీక్రొత్తదుఃఖము సంపాదించి పెట్టినాడు. మాటలాడుట మొదలుపెట్టిన తరువాత కొన్నాళ్లు కామె నెమ్మది నెమ్మదిగా తనకు—

ము చాలక భగవంతుడు నా కీక్రొత్తదుఃఖము సంపాదించి పెట్టినాడు. మాటలాడుట మొదలుపెట్టిన తరువాత కొన్నాళ్లు కామె నెమ్మది నెమ్మదిగా తనకు—

ఇక్కడ వీరభూపతి యాగినాడు. కుట్టానునకు చెప్పటకు సంశయించుచున్నటుల కనబడినది. కుట్టాన్ వీరభూపతి చేతిలో చేయి వైచి యతని యెదుప్రేళ్ల నందున తన యెదుప్రేళ్ల దూర్చి, ‘వీరా! నాతో జెప్పటకు సంశయపడవలెనా? నీకు తెలిసిన నొకటియు, నాకు తెలిసిన నొకటియునా? ఈ శిరస్సు పడిపోక ముందు నీరహస్యము లీ నోటిలోనుండి బయటకు పోవునా?’ యన్నాడు. వీరభూపతి నిట్టూర్పు విడిచి, ‘కుట్టాన్, నీవన్న నా కాభయము లేదు. ఈ ప్రపంచములో నీకన్న నాకు పరమాపు డెవ్వడు? నోటివెంట నామాటలు చెప్పలేకున్నాను! చెప్పలే కేమి? చెప్పెదను. వినుము. తనకు సంసారవాంఛ లే దన్నది. లోకముతో తనకు సంబంధము లేదట. మరి నన్నెందుకు వివాహముచేసికొనవలె నన్నాను. తన తల్లితండ్రులు చేసినారన్నది. ఈపరమయోగిని నాపాలబడినది. నా కేమియు దుఃఖము లే దనుకొనుము! నాతలితండ్రులయొక్కకోరిక యీ రీతిగా ఫలించినది. ఇట్లని నీతో చెప్పితిని. నే నిది చెప్పట యేల యనగా, నాదుఃఖము నీవు పంచుకొనుటకు గాదు, నీదుఃఖము నీవు మరచిపోవుదు వని. ఆమె యింతవర కట్లే యున్నది. గృహములో సరిగానే ప్రవర్తించును. పనికితై

లుండియు గూడ నా కనేకఁచర్యలు తానే చేయుచుండును. తములపాకు మడుపు లంది చ్చును. ఈబాధ నాహృదయములో శల్యము వలె నాటుకొన్నది. ఆమెవదనము చూచి నప్పుడు ప్రయత్నించి చేసిన మందహాసము లోపలితత్వము గోచరించుచున్నది. ఆమెను నేను తాకరాదు. తాకినచో నామె గోడుమ వన్నెత్రాచువలె చురచుర జూచును. పురుషు డనైకూడ, కుట్టాన్, ఆమెవద్ద స్త్రీవలె నైపో తిని. కాదని యామెను తిరస్కరించి మరిల వివాహము చేసికొందునా? ఇప్పటికి రెండుప్రణ యయాత్ర లిట్టైనవి. మూడవదానిని గురించి గగనసాధనిర్యాణములు చేయుచునా? చూచి తివా నాదుఃస్థితి! ఇంచుమించుగ నామె యాజ్ఞా బద్ధుడ నై పోయినాను. ఆమె మందహాస ములకే సంతోషించుచున్నాను' అని వీర భూపతి సహజమైన ధైర్యము వీడి వలవల యేడ్చినాడు. కుట్టానునకు దుఃఖ మాగలేదు. ఇరువురు నిశ్శబ్దముగ చాలనేపు కూర్చుండిరి. కొంతసే పైన తరువాత కుట్టాన్ నెమ్మదిగ 'నీ యత్తవా రేయూ'రన్నాడు. వీరభూపతి కొంచె మునే పూరకుండి 'ఁరమేశ్వరసముద్ర'మన్నా డు. కుట్టానున కేమో యొడలంతయు తేల్లు ప్రాకిన ట్లయ్యెను. కుట్టాన్ లేచి నిలుచుండెను. 'వీరా! మీ మామగారిపేరు?' వీరభూపతి 'దొడ్డదేవరా' జని సమాధాన మిచ్చినాడు.

కుట్టాన్—'నీ భార్యపే రేమి?'

వీరభూపతి 'మీనాక్షి' యన్నాడు. కుట్టాన్ 'అయ్యో' అని క్రింద పడిపోవుటకు

సిద్ధమైనాడు. వీరభూపతి లేచి యతనిని నందిట బూని పరుండబెట్టినాడు. కొంతసేపటికి కుట్టాను నకు మెలకువ వచ్చినది. కుట్టాన్ లేచి తొంద రగా బయలుదేరి పోవుచు, 'నేను పోవుచు న్నాను!' అనెను. వీరభూపతి 'ఏ మట్టెతివి?' అని యడిగెను. కుట్టాన్ కంఠమునుండి యేడ్పు తో గలసిన గద్గదధ్వని 'ఏమియు లేద, ఏమి యులేదు' అని బయటికి వచ్చెను. అనుచునే కుట్టా నాగలేదు, తొందరగా పోయినాడు.

ఎదురుగా కమ్మరవాని కొలిమిలో పంజ గ్రాగిన యినుపగుండువలె సూర్యోదయ మైన ది. కుట్టా నరగడియలో తన సాధమునకు బోయెను. పోవుచునే యంతఃపురములోనికి పో యెను. గదిలో గోడమీద ఎర్రనిబొట్లు రెండు నెత్తురులు చిమ్మినవి. అప్పుడే రెండవసంవత్స రము గుర్తుపెట్టిన ఏకవీరచేత్తికైన నూనె కలిపిన కుంకుమవర్ణ మతని హృదయమునుండి యామె నెత్తురు తీసిన ట్లతనికి తోచెను.

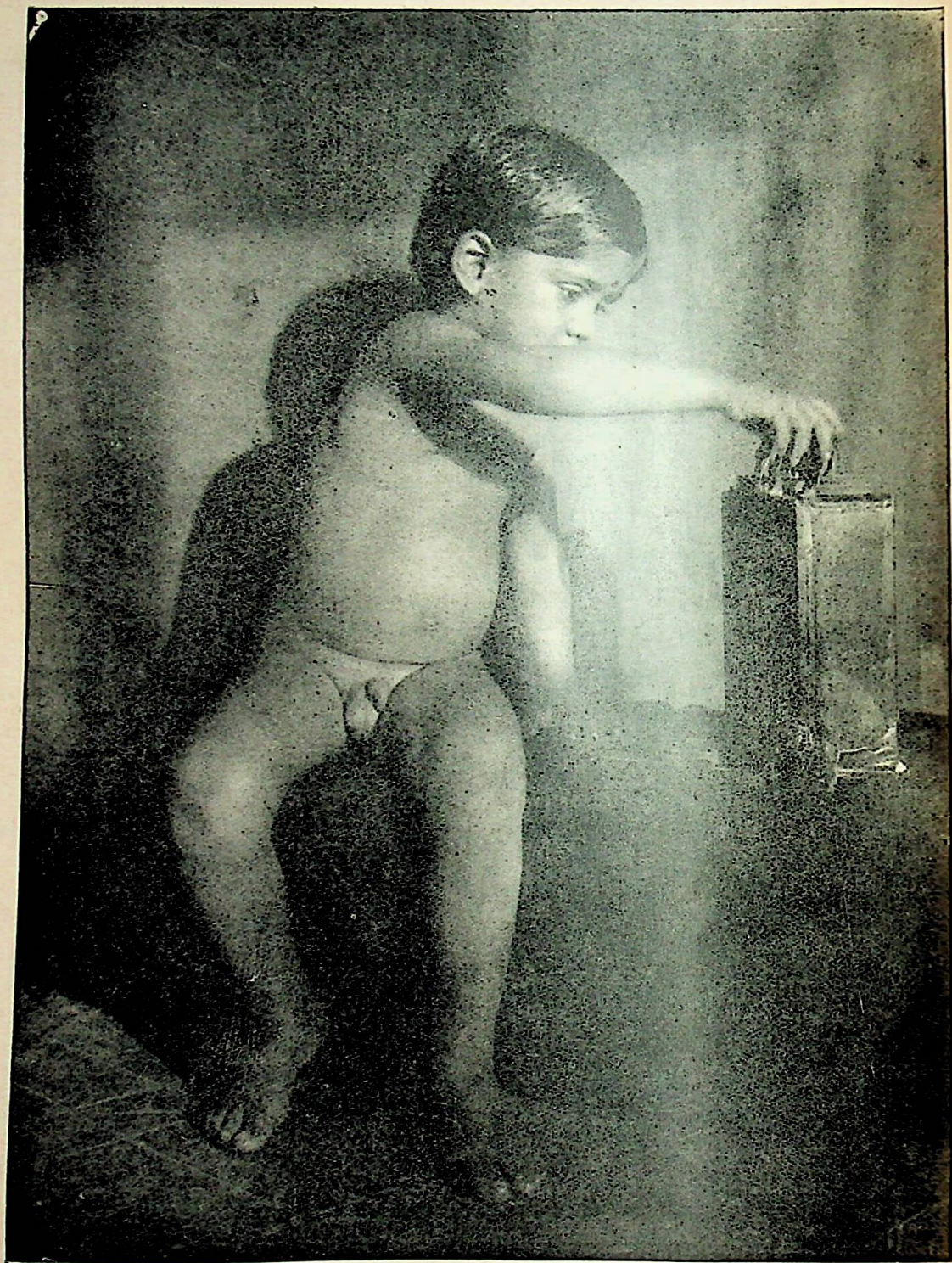
౧౬

రాజునకు గొప్పవ్యాధి సంక్రమించినది. రాజు బ్రదుకునట్లు లేదు. దశవాయికి రమ్మని యత్తరము వ్రాసినారు. రాజ్యములో లెక్క లన్నియు సరిగా జూచుచున్నారు. స్థానాతి తెల్లవారక ముందే రాజాస్థానమునకు బో యెను. రాతిరి ప్రాద్దుపోవునరకు నింటికి వచ్చు టకు వీలు లేకపోయెను. ప్రాద్దన కుట్టాన్ చాలదుఃఖముతో నింటికి వెళ్లినాడు; అత డెట్లు న్నది వీరభూపతికి తెలియలేదు.

ఆ క స్త్రీ క ఛా యా చి త్ర ము లు

‘హంపివద్ద సూర్యాస్తమయము’ శ్రీ యం. కె. రంగస్వామయ్యగారు.

కుట్టవాని ఆలోచనలు

శ్రీ యం. కె. రంగస్వామయ్యంగారు

కుట్టా నంత దుఃఖించుటకు కారణము వీరభూషణికి తెలియలేదు. తనభార్యపేరు చెప్పి నపు డత డట్లుగా నయ్యె ననుభావ మతనికి పో లేడు. కుట్టాన్ తన దురవస్థలు తలంచుకొ నియే యట్లయ్యె నని యనుకొన్నాడు.

వీరభూషణి రాతిరి ప్రొద్దుపోయి యింటికి వచ్చి, భోజనము చేయకయ కుట్టాన్ వద్దకు పోయినాడు. కుట్టాన్ నిదురపోవుచున్నాడు. వీరభూషణి యొక సేవకుని బిలిచి, 'మీ స్వామి నే డెట్లున్నాడు' అని యడిగెను.

సేవ—'బాబూ! ప్రొద్దుటినుండియుభోజ నము చేయలేదు. స్నానమాడలేదు. వారివద్దకు పోవుటకు మాకు భయమువేసినది. కనులు చింతనిష్ఠులవలె నున్నవి. ఏమో ఆలోచించు చున్నారు. పగలెల్ల నిల్లంతయు, తోటయంత యు నేదో పని యున్నట్లుగా తిరుగుచున్నారు. జాముప్రొద్దున్న దనగా నీనిద్దరికు పడినారు. ఇప్పుడు జాముప్రొద్దు పోయినది. నిద్రలేవలేదు. ప్రాణము శోష వచ్చునేమో? లేపనైన లేపుడు.'

వీరభూషణి కుట్టానును కదల్చువద్దని చెప్పి యింటికి పోయినాడు. ఆ రాత్రియంతయు నిశ్చ బ్దమున ప్రశాంత గంభీరముగ గడచిపోయినది.

తెల్లవారినిది. ఆణిమాసము వచ్చినది. పలుచని సంజ మొగిలు తెరచాటున నుదయించిన సూర్యబింబము కొంచెము పైకి వచ్చిన తరువాత స్వచ్ఛరణసమూహములతో లోక మున కంతయు వెలుగు విరజిమెను.

రాజున కానాడు కొంచెము నెమ్మదిగా నున్నది. స్థానాపతి రానక్కరలేదని కబురు వచ్చినది. కొంచెము నెమ్మదిగనే యున్నదని దళవాయికి వర్తమానము చేసిరి.

కుట్టానునకు జాముప్రొద్దెక్కిన తరు వాత మెలకువ వచ్చినది. లేచి మంచముపైన కొంతవరకు శాంతముగా గూర్చుండి, స్నానా దికములు చేసినాడు.

వీరభద్ర భట్టరును బిలిచి అంగడికి రెండువందలపన్నుల వెలగల యొకచీరయు, పసుపు, కుంకుమ తత్తణుము కావలయునని చెప్పినాడు.

అవి వచ్చెను. మంచిగందపు చందుకాయ పెట్టెలోనుండి భూర్జపత్రము తీసి, యా యర లలో వాడినపూలును, కస్తూరియు మరల నుంచి, యాపెట్టెయు, చీరయు, పసుపు కుంకుమ లును పూని వీరభూషణి యింటికి పోయినాడు. నిన్న నెల్ల భోజనము లేకపోవుటచేత నడువలేక పోయెను. బండి వద్దనెను.

వీరభూషణి పసుపు, కుంకుమ, చీరయు చూచి యివి యేమిటని యడిగెను.

కుట్టాన్ — 'నెమ్మదిగా చెప్పెదను. తొందరపడకుము. (కొంత యాగి) నే నీరోజున నిచ్చటనే భోజనము చేసెదను.'

వీరభూషణి 'సరే' నన్నాడు.

కుట్టాన్—'మనమిరువురమే కూర్చుం దము. మనకు నీభార్య వడ్డన చేయవలెను.'

వీర—‘ఆమె నడిగెదను. ఆమె యొప్పు కొనవలెనుగదా. నీవు దళవాయి కొడుకువు, నీ యెదుటకు వచ్చునో రాదో?’

కుట్టాన్—‘నే నడిగెదను. అన్నగారి వద్దకు రాగూడదా? ఎంత తెరచాటయినను, నంతఃపురస్త్రియినను, నన్నలకు, బంధులకు కనంబడరాదా?’

ఇరువురును మేడపై బడకగదిలోనికి బోయిరి. మీనాక్షి లేచి నిలుచున్నది. కుట్టానును గుర్తుపట్టినది. లోతైన కనులతో నతని వంక చూచినది. కుట్టాన్ కనులు క్రొత్తగా కాపురమునకు పోయిన చెల్లెలిని చూచు నన్నగారి కనులవలె సోదరస్నేహసూచిత మందహాసములు వెల్లిగక్కినవి. అతని విశాలములైన నేత్రముల కొనలయందు బాష్పములు నిండినవి.

వీర—‘మీనా! మీ అన్నగారికి నేడు నీవు భోజనము పెట్టవలెనట. ఈయన నెఱుగవు కాబోలు; ఈయనే కుట్టాన్ సేతుపతి. నీకు చెప్పితినిగదా నాకు పరమాపుడని! నేను తినుచున్న ప్రతిమెతుకును నితనిదే.’

మీనాక్షి స్తబ్ధ యైపోయెను. ఆమె నేత్రములవెంట రెండు బాష్పబిందువులు రాలెను. వారివంక చూడలేక తలవంచు కున్నది.

కుట్టాన్—‘అమ్మా! ఎందుల కట్లు నిస్తబ్ధ వయ్యెదవు? ఇది కోరరాని కోరిక యనియా? నీభర్తకు నాకు యున్న స్నేహ మట్టిది. నీవు

నాకు సహోదరివి. నందియ మొందులకు? నీవు వడ్డించగా భోజనము చేయవలె ననిపించినది. అందుచేత వచ్చినాను. నీ విప్లవడవేని పోమెదను.’

మీనాక్షి పెద్దనిట్టూర్పు పుచ్చి ‘అన్నా! వడ్డించెదను. నేను నిస్తబ్ధ నైనది యందుకు కాను. తరువాత చెప్పెదను’ అన్నది.

ఆ మూడునెలలనుండి మీనాక్షి సంత యుత్సాహముగా నెవ్వరును నెప్పుడును చూడ లేదు. భోజనానంతరమువరకు నామె మహా త్సాహముతో నున్నది. మీనాక్షి కూడ భోజనము చేసి వచ్చినది. మేడపై గదిలో తివాచి పరచి కూర్చున్నారు. మీనాక్షినికూడ కూర్చుండుమని కుట్టాన్ బలవంతము చేసినాడు. ఆమెయు గూర్చున్నది. కుట్టాన్ వీరభూష తీతో నిట్లు మొదలుపెట్టినాడు: ‘అన్నా! నీకు నే నిప్పుడు కొన్ని సంగతులు చెప్పబోవుచున్నాను. అవి విచారకరమైనవో, ఆనందకరములైనవో నాకే తెలియదు. చెప్పవచ్చునో, చెప్పరాదో కూడ తెలియకున్నది. అవి యన్నియు జెప్పటకు నాచెల్లెలు మీనాక్షి యనుజ్ఞ కూడ తీసికొనవలసియున్నది.’ అని యామె వంక చూచినాడు. ఆమె తల వంచుకుని తన యభిమతమును శిరశ్చాలనమువలన తెలిపినది.

కుట్టాన్—‘వీరా! నీవంటి ధైర్యవంతులు, బుద్ధిమంతుడు నివియన్నియు విన్న తరువాత యథాప్రకారముగనే ప్రవర్తించగలడను నుద్దేశముతో చెప్పుచున్నాను. నే నిపుడు

నీ కొకమాట చెప్పబోవుచున్నాను. భయపడకుము. నిగ్రహము పూనుము. చెప్పదునా?'

వీరభూషణి తల యూపినాడు.

కుట్టాన్—'నీతో నే నిదివరకు ప్రేమించినని చెప్పితినే,—చాల జాగ్రతగా నుండుము—ఆమె యీమె.'

వీరభూషణికి తల తిరిగిపోయినది. అతడు 'ఆ!' అని బిగ్గరగా నరచినాడు. మీనాక్షి యేకధారగా కన్నీళ్లు జారుచున్నది.

కుట్టాన్—'వీరా! ఇదియేనా ధైర్యము? ఓర్పుకొనుము. మించినచ్చిన దేమియు లేదు. ఇదియంతయు భగవంతుని లీల. మన మేమి చేయ గల్గుదుము? నేను నీకు షరమాప్తుడను. నాకన్న నిన్ను ప్రేమించువారు జగత్తులో నెవరు? నీ కింక నధైర్య మెందుకు? శోక మెందులకు? అన్నా! నీ కశుభము కలుగుటకు పూర్వము నాగొంతుక తరుగుకొని పోనిమ్ము.'

వీరభూషణి కొంచెము యథాస్థితికి వచ్చినాడు.

కుట్టాన్—'మొన్న రాత్రి నీవు నీసంగతి యంతయు నాతో చెప్పినావు. నేను పాతాళమునకు త్రొక్కబడితి ననుకున్నాను. హఠాత్తుగా విన్న యీవార్త నా తల బ్రద్దలుకొట్టినది. ఇది వినుటకు నీ కిష్ట డెట్లున్నదో నాకు నప్ప డెట్లున్నది. అప్పు డింటికి పోయి, యేమి చేయుదును? ఏమియు దోచలేదు. ఏమో నేను నూరుబ్రహ్మహత్యలు చేసిన ట్లనిపించినది. వీరా! నాకు పిచ్చియెత్తు ననుకున్నాను.

అప్పుడు పిచ్చియే యెత్తినది. కాని శ్రీసుందరేశ్వరుడు నాయం దున్నాడు. ఈమహాకల్లోలము నిన్న పగలు రెండుజాములు దాటువరకు దాటి నాను. నీవు నాకు షరమాప్తుడవు. నీకన్న నాకు ప్రపంచములో ప్రేమింపగలవారు లేరు. అట్టి నీభార్యనా నేను ప్రేమించుట? నాహృదయము కణకణలాడు నిష్పకలలో పడవేసి కాచిన ట్లయినది. విషసంలిప్తాగ్రములైన వెయ్యి బాకు లొక్కమారుగా నాహృదయములో దిగవేసినను సంత బాధ యుండదు. చివర కీ ప్రవాహములో బడి నశించిపోకుండ నొడ్డుకు జేరుకున్నాను. ఈమె యెడల నిదివరకు నాకు గల ప్రేమయంతయు సోదరప్రేమగా మార్చుకున్నాను. వీరా! నాకు అక్కలు గాని చెల్లెండుగాని లేరు. భగవంతుడు నా కాలోప మీ ప్రకారముగ తీర్చినాడు. నిజముగా మీరిర్వరు సుఖముగా సంసారముచేయుచున్న చూచుటయే నేను కోరినది. ఇక నాపూర్వవిషయము నాకు జ్ఞప్తికి రాదు. ఏలన, నిన్న దాని కంతకు తగినంత నరకబాధ మానసికముగా ననుభవించితిని. ఆభావము నాలోనుండి పోయినది. ఇప్పు డీమెను నేను సోదరివలె చూచుచున్నాను. అట్లు చూడగలను. వీరా! ఏ దురూహయు లేకుండ నీమె నిపుడు కౌగిలించుకొనగలను. నాచెల్లెలనుచు నెవరైన నున్నచో నామె నెట్లు కౌగిలించుకొందునో ఈమె నట్లు కౌగిలించుకొనగలను. నిన్న నేను పొందిన మహాబాధవలన, నాతపస్సువలన నా కీశక్తి వచ్చినది. వీరా! ఈ జీవితములో నన్ను

నీయెడ నెంత కృతజ్ఞునిగా జేసికొంటివి! నన్ను ఘోరపాపమునుండి రక్షించితివి. నా ధర్మపత్నిని ప్రేమించుటకు మార్గము చూపితివి. ఇంకేమి చేయవలయును? నీవు నాకు గురువువంటివాడవు—అని కుట్టాన్ ఏడ్చుచు వీరభూపతి పాదములు కనుల కద్దుకొనెను. వీరభూపతి యతని చేతులు తీసి, 'కుట్టాన్, నా పూర్వజన్మకృతమువలన నీవు నాకు స్నేహితుడ వైనావు. నీకు నాకు పోలిక యెక్కడ? నీవు ఋషివి: నే నింకను మనుష్యుడనే. శ్రీ సుదశేశ్వరుడ విట్లవతరించి నావు' అని కన్నీళ్లు పెట్టుకున్నాడు. కుట్టాన్ చీరయు, పసుపు కుంకుమలును, చందుకాయ పెట్టెయు మీనాక్షి కిచ్చి, 'అమ్మా! బుద్ధి మంతురాలవు. విద్యాధికురాలవు. నీకు నే చెప్పవలసిన దేమున్నది? ఈచీర కట్టుకొనుము' అనెను. ఆమె కన్నీళ్లు తుడుచుకుని ఆచీర ధరించి వచ్చి కుట్టానుచుకును, భర్తకును నమస్కారము చేసెను. నమస్కృతిలో మీనాక్షి వీరభూపతి పాదములను చేతులతో చక్కగా నిమిరెను.

౧౭

మీనాక్షి 'అన్నా! యిక రెండురోజులుండు' మన్నది. వీరభూపతి పోనిచ్చినాడు కాదు. కుట్టాన్ పంచమివరకు వీరభూపతి యిల్లు వదలిపెట్టుటకు వీలు లేకపోయినది. కుట్టానున కేకవీరను చూడవలెనని యున్నది. ఆమెతో నిదియంతయు జెప్పవలె ననిపించి

నది. మీనాక్షి మాట తీసివేయలేక యున్నాడు. రాజునకు దదియనాటికే యెక్కువ యయినది. దళవాయిని తొందరగా రమ్మని మరల వర్తమానము చేసినారు. దళవాయి వచ్చుటకు వీలు లేకపోయినది. మారవదేశము ముద్దుకృష్ణప్ప నాయకుడు రాజ్యమునకు రాకపూర్వము దొంగలచే నిండియుండెను. రామనాథము మధురకును రామేశ్వరమునకును మధ్య నున్నది. రామనాథము వద్ద పెద్ద చెరు వున్నది. దానికి 'సాంశ్యకమై' అని పేరు. అది పూర్వ మెప్పుడో పాండులు త్రవ్వించిన చెరువట. ఆతటాకము వద్ద చోరులు మూగి రామేశ్వరమునకు పోవు మార్గములో యాత్రికులను దోచుకొనుచుండెడివారు. ఈమార్గము విశ్వనాథనాయకుని కాలమునుండియు నిట్లే యున్నది. కాని ముద్దుకృష్ణప్ప నాయకుడు దానినివయమై శ్రద్ధతీసికొని దళవాయి నచ్చటికి పంపించి, యా మారవదేశమును స్వాధీనము చేసికొనెను. మధుర నాయకులకు రామనాథదేశము స్వాధీనము చేసికొనవలసిన యగత్యమున్నది. నము ద్రపు టొడ్డంతయు పోర్చుగీసువారి యధీనతలో నుండిపోయెను. పోర్చుగీసు రాజప్రతినిధులచేత నియమింపబడిన యధికారులు నము ద్రపు టొడ్డలనున్న పల్లెలలో, పట్టణములలో వర్తకముచేతను వచ్చుచున్న రాబడులు, పన్నులు వసూలు చేసికొనుచుండిరి. ఆయాస్థలముల యందు నేరములు, శిక్షలు మొదలగు సర్వాధికారములు పోర్చుగీసువారే చూచుచుండిరి.

స్వదేశరాజులనుండి యిట్టి యధికారమును పోర్చుగీసువారు పొందలేదు. పారవులు (పల్లె వారు) తూర్పు సముద్రతీరములం దున్న వారందఱు పోర్చుగీసు రాజునకే ప్రజయట. అక్షరజ్ఞానము లేని యీ సముద్రతీర ప్రజను పోర్చుగీసువారు మతబోధకులవలనను, నల్ప పారితోషికముల వలనను వారి నాకర్షించి వారిని క్రైస్తవ మతములోనికి మార్చి, వారి యండ గొని యిట్టి యక్రమములను దేశములో జేయజూచిరి. ఈ రాజకీయ దౌర్జన్యమును, ధనసప్తమును నివారించుటకు మధుర రాజులు మారనదేశమును చక్కగా నుంచుట యన సర మైనది. రామేశ్వరమునకు బోవు యాత్రికులను దోచుకొనుట కూడ నా రోజులలో క్రైస్తవమతాభివృద్ధి చేయుటగా భావింపబడెను కాబోలు. మొదట ఉదయక సేతుపతి యీ పనిమీద నియమింపబడినది విశ్వావసు నామ సంవత్సరమున.

సేతుపతి దళవాయి యచ్చటకు చేరిన తోడనే మొట్టమొదట రామేశ్వరమునకు బోవు మార్గము బాగుపరుచుటకై రామనాథ మునకును, పొగళూరునకును కోటలు కట్టి యచ్చట సైన్య ముంచెను. యాత్రికులను గుంపులుగుంపులుగా చేసి, ప్రతి గుంపువెంటను కొందఱు సైనికులను పంపించుచుండెను. రామ నాథమునుండి యిట్టి యాత్రికులు ప్రొద్దున నొకగుంపు, సాయంత్ర మొకగుంపును బయలుదేరును. వారి వెంట నేబదిసైనికులు, వీరి వెంట నేబదిసైనికులును పోవుచుందురు. ఈ

రెండు సైనికుల జట్టులును మఱునాడు రామేశ్వరమునుండి వచ్చు యాత్రికులతో వత్తురు. ఇచ్చటినుంచి మఱునాడు మరి రెండు యాత్రికులగుంపులు బయలుదేరును. ఇట్లు మొదట యాత్రికులకు సౌలభ్యముచేసి, యనంతరమున నాచుట్టుపట్ల నిరంకుశముగా బ్రవర్తించుచున్న చిన్నచిన్న పారవులనాయకులను క్రమక్రమమున సాధించి కాళయ్యూర్ కోవెల, పట్టమంగళము మొదలగు స్థానములలో తగిన యధికారుల, నుంచి కట్టుదిట్టములు చేసెను. తరువాత సేతుపతి రామనాథము చుట్టుపట్లనున్న యరణ్యములను ఛేదించి పొండ్యకప్తై జలముతో భూమియంతయు సాగుచేయించెను. దేశము చోరభయము లేక తృణజలకాశనమృద్ధి గలిగి సేతుపతి పరిపాలనమున శాంతి కలిగి యుండెను. పరదేశీయుల యుబ్బును తాత్కాలికముగా తగ్గెను. కాని మతవిషయికమైన యే షనులు సేతుపతి చేయలేదు.

రాజునకు చాల జబ్బుగా నున్నది, రమ్మని కబురు వచ్చుటచే దళవాయికి భయమువేసినది. రాజున కెట్లుండునో! ఒకవేళ రాజు మృతి నొందెనా, తా నీరామనాథ ప్రాంతములలో జేసిన ప్రయత్నము లన్నియు నిష్ఫలములగును. సామాన్యముగా రాజు మారినప్పుడు సామంతులును, శత్రువులును తమ స్వాతంత్ర్యమునకును, పోయినభూములు మరల సంపాదించుకొనుటకును ప్రయత్నింతురు. కనుక నిదియే సమయమని, 'దళవాయి రాజధానిలో ననేక కార్యములు చూచుచుండును,

వచ్చుటకు వీలు లేదని తెలిసి, యణగద్రొక్క బడిన చిన్నచిన్న నాయకులు మరల తమ స్వాతంత్ర్యమును వహించిరా, యీసారి వారిని గెలుచుటకూడ కష్టమైపోవును. అందుకని తాను రాజధానికి పోకమున్ను తనకుమారుని రమ్మని దళవాయి కబురంపినాడు. తనకుమారుని తనయధికారములో నుంచి తాను రాజధానికి పోవలయును. దళవాయి తత్క్షణము రాజధానికి పోవలె. కుట్టాన్ తత్క్షణము రామనాథమునకు రావలయును.

జ్యేష్ఠ శుక్లపంచమినాడే కుట్టాన్ బయలుదేరవలసివచ్చెను ఏకవీరను చూచుటకు గూడ వీలు లేక పోయినది.

దళవాయి మధురకు దళమికి చేరుకొనెను. రాజు ముద్దుకృష్ణప్ప నాయకుడు మంచములో పరుండియే తన యిద్దరు కొడుకులను, దళవాయిని, ప్రధానిని, రాయసమును కూర్చుండబెట్టుకుని రాజ్యమంతయు తనకొడుకులకప్పించెను. పెద్దకుమారుడైన వీరప్పనాయకుని రాజును చేయవలసినదని నిర్ణయించెను. రెండవ కుమారుడును, మహాసమర్థుడైన తిరుమల నాయకునితో నన్నగారికి జేదోడు వాదోడుగా నుండుమనియు, కస్తూరి రంగప్ప వలెప్రవర్తించరాదనియు, నట్లయిన రాజ్యము బహుధా పంచుకునిపోయి శత్రువులకు సాధ్యమగుననియు చెప్పెను. తిరుమలనాయకుడు తండ్రి పాదములవద్ద కూర్చున్నవాడు, సాలప్రాంశువు, లేచి, కత్తి పూని, తనయన్నగారి నే

నేమిచెదననియు, నన్నగారికి సంతానము కలిగే నేని యతని తరువాత తనయన్న సంతానమునే రాజు జేసెదననియు బ్రమాణము చేసెను. తరువాత రాజు దళవాయి, ప్రధాని, రాయసములతో తననువలెనే తనకుమారునికూడ నేమిచవలెననియు, వారి రాజభక్తివలననే రాజ్యము సాగుచున్నదనియు జెప్పి, నేతుఁడి చేసిన మహత్కార్యములను, నతడు చూపించిన రాజభక్తిని గొనియాడెను. వారందఱును రాజ్యమును పూర్వమువలెనే కాపాడెదమని ప్రమాణము చేసిరి. తరువాత రాజు చాలనేపు శాంతముగా నుండెను. అదివరకే పాళెగొండందఱు ననేక కార్యముల మిషమీద మధురకు పిలిపింపబడిరి. రాజు సాయం తనమున నొకరొక్కరినే పిలిచి వారివద్దనుండి గూడ వాగ్దానములు తీసికొని యానాడే వీరప్ప నాయకుని కభిషేకము చేయించెను. క్రొత్త రాజున కందఱును జోహారులు చేసిరి. మఱునా డేకాదశి. ఆనాడు చంద్రోదయసమయమునకు (శ్రీ) ముత్తుకృష్ణప్ప నాయకుడు పరమపదించెను.

రాజసాధమంతయు రోదనధ్వనులతో నిండిపోయెను. దళవాయియు, తిరుమలనాయకుడును పోయి యూరడించిరి. మంచిగందపు చెక్కమీద నేతిగిండ్లు క్రుమ్మరించి వృద్ధరాజశవము నాహుతిచేసిరి. వీరప్పనాయక మహారాజులుంగారు సహస్రగోదానములును, శతాగ్రహారదానములు చేసెను.

సామంతరాజులయు, ప్రధానాధికారుల యు రాజభక్తివలన రాజ్యము మరల శాంతముగా జరుగుచుండెను. క్రొత్తరాజునకు పాలెగాండ్రిచ్చిన కానుకలతో రాజసౌధము నిండిపోయెను. వృద్ధరాజు పోయినా డన్నదుఃఖమేయంతఃపురమునందు దాగియున్నదో కాని, మధురరాజ్యమంతయు నూతనభూషణి పట్టాభిషేకోత్సవమునందలి యానందచిహ్నములతోడనే కలకల లాడుచుండెను.

వీరభూషణి యుదయన్ సేతుపతిని ఒకనాడు భోజనమునకు బిలిచెను. వీరభూషణి చిన్నవాడు. చనిపోయిన వృద్ధనరపతికూడ వీరభూషణికి స్థానాపతి యధికారము వచ్చి మూడునెలలయినను మిక్కిలి సమర్థతతో వర్తించినాడని చెప్పెను. వీరభూషణి నిదివరకు వృద్ధసేతుపతి చూడలేదు. అతని కీ యుద్యోగము కుట్టాన్ తిరుమలనాయకునితో చెప్పి యిప్పించెనని యతనికి తెలియును. వీరభూషణిని చూచిన ఉదయన్ సేతుపతికి ముద్దయినది, కుట్టవాడు, తెలివితేటలు కలవాడని.

భోజనవేళ మీనాక్షి వడ్డించినది. దళవాయి మీనాక్షి నెఱుగును. ఆశ్చర్యపోయినాడు. వీరభూషణి నడిగినాడు. స్థానాపతి కథ యంతయు సంక్షిప్తముగా దళవాయికి తెలియజేసెను.

మీనాక్షి 'కక్కా! అన్నకు నాయెడల నెంతప్రేమ యనుకొంటిరి' యన్నది. తనకుమారుని సంసారమునకు మంచిరోజులు వచ్చినవని దళవాయి సంతసించినాడు. ఇప్పుడు

కొడుకును, కోడలిని విడిగా నుంచరాదు. దళవాయి నాటితిథి యడిగెను: 'ఆషాఢ బహుళ చతుర్దశి.'

౧౮

మీనాక్షి సేతుపతుల సౌధమునకు పోవుచు వచ్చుచుండెను. ఏకవీరకు నామెకు మిక్కిలి చెలిమి యైనది. ఏకవీరకూడ రెండు మూడుసార్లు స్థానాపతియింటికి వచ్చినది. ఆమె వచ్చిన రెండు మూడుసార్లును స్థానాపతి యింటివద్ద లేడు. రాచకార్యము లంత యొత్తిడిగా నున్నవి. వీరభూషణి యింటికి వచ్చుటలేదు. వరుసగా వారముదినము లీ పూట వచ్చుటకు వీలు లేదు, ఈపూట వచ్చుటకు వీలు లేదని యత డింటికి వర్తమానము లంపెను. మీనాక్షి సేతుపతుల ప్రణయమును గూర్చి వీరభూషణికి తెలిసినతరువాత కుట్టాన్ మూడుదినములు వీరభూషణి యింటనే యుండెను. అనంతరమున నతడు రామనాథమునకు వెడలిపోయెను ఆ తరువాత మీనాక్షి వీరభూషతుల చర్యలలో ననేక మార్పులు కలిగెను. వీరభూషణి పైన ప్రేమ నానాటికి మీనాక్షి కభివృద్ధి నొందుచుండెను. మీనాక్షి నిత్యము వీరభూషణి యున్నచోట గాని యుండదు. అతనితో మాటాడునపు డామె 'మొగములో నవ్వక్తిములైన స్వర్గవాంఛలు తలచూపుచుండును. ఆ నాలుగైదు రోజులలో మీనాక్షి తనంతట తాను వీరభూషణిని రెండు సార్లు కౌగిలించుకొన్నది. కాని వీరభూషణిలో కదలిక లేదు. అతడు మున్నువోలె నామెను పలుకరించుటకూడ లేదు. తనవద్దనే

కూర్చున్న మీనాక్షి నచటినుండి లేచి పొమ్మ నును. ఆమె తనవద్దకు వచ్చినపెంటనే తన కేదో పని యున్నట్లు లేచిపోవును. మీనాక్షి యతని కాగిలించుకున్నపుడు రంభాపరివ్వంగ మున నిశ్చలుండును, నియతేంద్రియుడైన శుకు నివలె కూర్చుండెను. ఇతని యీ తూష్ణిం భావము మీనాక్షికి దుఃఖము కలిగించలేదు. అంత కంత కామెప్రేమ వృద్ధియగుచునే యుండెను. పొంగి వచ్చు నా ప్రేమప్రవాహ మును వీరభూషణి తాళుకొనలేకపోయినాడు. ఆమెచేయు ప్రేమద్యోతకకార్యములను నోర్చు కొనలేకపోయినాడు. అతనిమనస్సు కదలి పోయినది. నేతుపతి, మీనాక్షి - వీరిరు వురి ప్రేమము నతనిమనస్సు నావరించెను. ఇప్పుడు వారి ప్రేమ సోదరి సోదరప్రేమ కదా! శారీరకమైన సంయోగము లేకపోయి నను వారిరువురే భార్యాభర్తలు. వారి యా ప్రేమ యూరకే పోవునది కాదు. వారిజీవితము లున్నంతవఱకు నది తుడిచివేయబడునది కా దు. ఇప్పటి వారి యునికి యథార్థ మైనను, ప్రథమప్రేమ, మీనాక్షి హృదయపుమొగ్గ, కుట్టాన్ నేతుపతియే వాసన చూచినాడు. ఇప్పుడది యనన్యభోగ్యము. వీరభూషణికి నిద్ర లేదు. ఆహారము లేదు. నిరంతరము మీ నాక్షి సాహచర్య మోర్చుకొనలేక రాజసౌధ మునకు పోయి యందే నివసించుచుండెను.

వీరభూషణి యింటికి వచ్చి వారము దినము లైనది. మీనాక్షి యతనికొరకు రాజసౌధ మునకు బోద మనుకున్నది. కాని అట్లు

చేయరా దనుకున్నది. ఉన్నన్నినా ఖండ వచ్చెనా, ఇక తొందరలో రావచ్చు నను కున్నది. తొందరపడి సంఘమర్యాద నుల్లంఘించుట యేల యనుకున్నది. వీరభూషణి గూర్చి యామె యూహించినపుడెల్ల నామె మొగము చివరలు రేఖాస్పృహవసీమలును, కనులు జ్యోతిరాస్థానములు నగుచుండెను. ఆమె యొడలంతయు పులకరించిన ట్లుండెను. ఈ మహాప్రేమలో నామెకు వీరభూషణికి తన యెడ నెట్టిభావ మున్నదో తెలియలేదు. తన పూర్వవైల్యమంతయు కుట్టాన్ తపస్సుచే బరిత్యజితమై పోయిన దనుకున్నది. వీరభూషణి వంటి బుద్ధిశాలి కందలి సమున్నతార్థము గోచరించకుండుట దుర్లభ మనుకున్నది. వీర భూషణి యీ యంతఃపురాశ్రయము పని యొత్తిడివలననే కలిగె ననుకున్నది. రాజు పోయిన క్రొత్తరిక మాయూహకు బలమిచ్చినది.

నాడు శ్రావణ శుద్ధదశమి. ఆకసమున మొగిల్లు కృష్ణసారమృగములవలె, అగురు ధూమములవలె, ఎలుగుబంట్లవలె, ఏనుగు గున్నలవలె, దుముకుచుండెను; వ్యాపించుచుండెను; కదలకుండెను; ఘీంకరించుచుండెను. తూరువున పట్టినమబ్బు చుట్టుపట్ల నున్న పది మబ్బుల కలుపుకుని వాన యెలుక బోసినదే యనిపించినది. కాని యింతలో నొక పెద్దగాలి వచ్చి దానిని పునరేకాదశధా విడ బరచెను. సూర్యుడు మాత్ర మప్పుడప్పుడు పలుచని మబ్బులలోనుండి మందరశ్రులు కనుపించునే గాని యింతలో మరల నొక నల్లకానుగు

గుమ్మవంటి మేఘ మడ్డువచ్చి యతని లోకమును వేలుపరచును.

ఒంటరిగా నున్న మీనాక్షి కేమియు దోచలేదు. ఆమెకు వీరభూషణి దగ్గర లేమి వియోగభారము ననిపించలేదు. ప్రతిక్షణమతని రాక నెదురుచూచు నామె దేహము మాటి మాటికి క్రొత్తక్రొత్త పులకలచే గరగరికలు దాల్చుచుండెను. ఆమె కింతలో నేకవీరవద్దకు పోవలె ననిపించినది. ఇదివర కామె యేకవీర యింటికి పదిసార్లుదాక పోయియుండవచ్చును. ఏకవీర యనిన మీనాక్షికి చెప్పరానంత ప్రేమ యున్నది. ఆప్రేమకు కారణమున్నది. ఆమెను చూచినంతనే మీనాక్షికి తన జీవిత మంతయు జ్ఞప్తికి వచ్చును. తనజీవిత రహస్య మంతయు నొక గుళికవోలె యామెలో నున్నట్లనించును. కాని యేకవీరకు మీనాక్షిమీద నేటిప్రేమ? మీనాక్షి యేకవీరకు స్థానాపతి భార్య. స్థానాపతికి తనభర్తకు స్నేహము. స్థానాపతి కుద్యోగ మిప్పించినది తనభర్త. అందుచేత గూడ దనయందు మీనాక్షికి ప్రేమ కలుగవచ్చును. అయినను అంతప్రేమ చూపుచున్న మీనాక్షిని హృదయముతో దాను ప్రేమించలేకపోయినను, లోకమర్యాద యెంతవర కభిలషించునో అంతవర కామెను ప్రేమించునట్లు వ్యక్తపరచుచుండెను. అందు కనియే అంతవర కిట్లు కదలని యేకవీర రెండు మూడుసార్లు స్థానాపతి యింటికి వెళ్లినది. వెళ్లినది, కొంచెమునేపు మాత్రమే యుండి తిరిగియు వచ్చినది. మీనాక్షి యామెకు తమ

యిల్లంతయు జూపించ నెంచినది. ఏకవీర యామె కెడ మీయక వెళ్లినట్లే వెళ్లి తిరిగి వచ్చినది. మీనాక్షి సహజముగ వివేకవతి; లోకులభావములు వారి ప్రవర్తనలవలన తెలిసి కొను నేర్పు కలదియ కాని, యిప్పటి యామె స్థితి యొక తన్మయత్వముగా నున్నది. తన తొల్లిటిప్రేమ; దానిపరిణామము; తన యిచ్చ లేని తల్లిదండ్రుల బలవంతమువలనిపెండ్లి; ఆ వచ్చినభర్త తనయిచ్చ నడిపినవాడు; దైవా ద్వా కుట్టాన్ కలయిక; అతని మహత్తర త్యాగము-ఈ విచిత్రసంఘటనమెల్ల నామె యెడం దలో దేనినిగూర్చియు నాలోచించుట కెడ మియ్యలేదు. తన వివాహ మైన నాటినుండి తన పతియెడల తనదోష మామెను వేధించు చుండెను. ఇతరమైన యేసంగతిని గూర్చి యూహించుటకు దావియ్యని యామెమనసు తనశక్తినంతయు నీవైపునకు తోసినది. దివా రాత్రము లామె వీరభూషణిని గూర్చియే యూహించుట. ఏకవీర తనయెడల నెట్లు ప్రవర్తించినది యామెకు గుర్తే లేదు. నాడు మరల నేకవీరను జూడబో నెంచి శకటవాహకుని బిలిచి బండి యాయత్తపరుపుమనెను.

తాను తల దువ్వుకుని, క్రొత్తచీర తాల్చి, నగలు ధరించి, ముంగిట నిలిచిన శకట మారో హించ బయటికి వచ్చెను. ఆమె ప్రౌఢున నొక సేవకుని వీరభూషణిని నాటిరాత్రికి రమ్మని కబురంపినది. వాడు వచ్చి స్థానాపతి రాత్రికి వత్తునని చెప్పిరని వార్త తెచ్చినాడు. వానిని సంపించి మీనాక్షి బండిలో గూర్చున్నది.

బండిలో గూర్చున్న మీనాక్షి కన్నులలో వీరభూషణి యాడినాడు. ఎట్టునిమానిసి. శాంతమైన వదనము. ఎట్టునిమొగమున నల్లని మీనముల చివరలు మెలికలు తిరిగి తామర మీద తుమ్మెద లాడిన ట్టునికి. ఆజానుబాహువు. చక్కనికన్నులు. ఎప్పుడు నవ్వుచున్న మొగము. మీనాక్షి తా గప్పుకొన్న బంగారు పూవులుగల తెల్లని పట్టునేలువలోపల రెండు చేతులు ప్రక్కల కదుముకుని, కన్నులు మూసికొని, బండిలో నొకవైపున కొదిగి కూర్చున్నది. రంయిమని చల్లనిగాలి తెరలసందుగా లోనికి దూరినది. మీనాక్షి కన్నులు మరింత మూసికొని, నక్కినక్కి మూలమూల కొదిగి యొదిగి కూర్చున్నది.

ఆశకటము రాజదత్తము. ప్రధానాధికారులకు ప్రతివారికి రాజుగారి శకట మొకడు కానుక. అది యిది. బండికి నాలుగుచక్రములు. క్రొత్తరంగు. సందీశ్వరునివంటి రెండు

వృషభములు బండికి గట్టబడెను. బండివాడు బహుప్రయత్నమున వృషభముల సంకెకు తెచ్చుచున్నాడు. బండికి నొగవద్ద స్థానాపతి పేరున్నది. ఎద్దులవీపులమీద కప్పబడిన యెట్టుని పట్టు సెల్లాలమీద స్థానాపతి పేరు వ్రాయబడి యున్నది. ఎడ్లకొమ్ములు కోనదేరి చివరల హొన్నుపోన్ను లమర్చబడి యున్నవి. అద్దాలు, మువ్వలు, చిఱుగంటలు నమర్చిన పెంట్లు కల త్రాళ్ల సికమారులు, మెడలకు గంటల పట్టెడలు, నాలుగు కాళ్లకు పెంట్లుకలత్రాళ్లు ప్రకాశించు రెండువృషభములు దక్షయజ్ఞధ్వంసవేళ వీరభద్రుని వెన్నాడిన సందీశ్వరభృంగీశ్వరులవలె నురుసులు గ్రక్కుచుండెను. పాన్వీటి దేవికి హిమవద్రాజు సంపించిన సారెవలె, మీనాక్షి దేవికి ప్రతి సువత్సరారంభ వేళాకృత కళ్యాణార్థ పరిగుంఢితమంటపమువలె నాబండి వీధిపెంట జరజర దొరలిపోయినది.

మా వ్యాస కర్తలకు

వ్యాసములు చిన్ననైజు కాగితములపై ఒకవైపున మాత్రమే విడిఅక్షరములలో బంతులు దూరదూరముగా దిద్దుబాట్లు లేకుండ, తిన్నగా వ్రాసి వర్ణక్రమమునను తప్పలు లేకుండ చూచుకొని పంప వేడికోలు. లేకున్న ముద్రణకార్యములయందు మిగుల కష్టము కలుగుటయే కాక తప్పలుకూడ నిలిచిపోవునని మనవి.

సంపాదకుడు, 'భా ర తి'

ఉత్తర రామచరిత్ర నాటకము-భవభూతిహృదయము

అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు

శ్రీ నివాసుని యవతార మైనవాఁడు
నిర్మల గుణాకరంబయి నెగడువాఁడు
న్యాయ్య విక్రమమునకు స్థాన మగువాఁడు
రామచంద్రుఁ డెప్పుడును గ్రూరమతి కాఁడు.

రసముఁ బోషించుటకు నేను రాముచరిత్ర
సన్యథా చేసియుంటి నయ్యె తెఱఁగుల
దాని నిజమైన కథగాఁగఁ దలఁచి లోకు
లకట! భ్రమపడుచుండి రటంచుఁ దెలిసె.

అమలినఁడు ధర్మవిదుఁడు దయామయుండు
రామచంద్రుఁ డెక్కడఁ? గతోరముగఁ గ్రూర
ఘోరమృగ సమాకుల వనఁజోఁగియందు
జనకతనయను డించి రమ్మనుట యేడ?

శోకము సమృద్ధిగాఁ దోఁచి చొక్కఁజేయ
వలయు రసికాళి నన్న భావప్రపుష్టి
కొఱకుఁ గథను మార్పఁగవచ్చు సరసరీతి
నగు నిది రసజ్ఞ సంప్రదాయ క్రమంబు.

అట్టి రససంప్రదాయంబు నాశ్రయించి
భయముగా మీఁదఁబడవచ్చు శ్వాసదముల
నడుమ లక్షణస్వామి జానకిని డించి
వచ్చె రామాజ్ఞనని నేను వ్రాసియుంటి.

రమణిని దలంచుకొని యేడ్చు రఘుకులమణి
కామెయూర్తి యుద్దీపక మగును గాన
ఆమె దుస్థితి శోచనీయమగు పొంటె
నడవిమెకముల కాహార మయ్యె నంటి.

పిలిచినం బల్కునట్టి వారలును లేని
కాఱడవిలోనఁ గూళ మెకాలనడుమ

లక్ష్మణుఁడు డించె నీత నా లలన కల్ల
సమయమే ప్రసవించెడు సమయ మంటి.

పడఁతి యాకష్ట మనుభవింపంగలేక
తొందఱగ నట గంగలో దొర్లె నంటి
నిట్టి నీతయాపద తల యెత్త నీక
యుమ్మలిక రాము ముంచివేయుటను గంటి.

అట్టి రాముశోకంబు శబ్దార్పితమయి
చర్వణాబలమునను రసముగ మాఱి
యార్ద్రహృదయులనెల్ల రసాభిలోన
మగ్నులం జేయునను రసమతముఁ గొంటి.

ఎన్నఁడో బాల్యమందుఁ దా నెత్తి పెంచి
నట్టిజనకుండు బ్రహ్మవిద్యావిదుండు
ధరణిజాతకై వత్సలతాప్రయుక్త
శోకమున మునిపోవుటఁ జూపియుంటి.

దండకారణ్యమునఁ దడ వుండి నట్టి
నీతమౌచితనంబెల్లఁ జిత్తమునకు
నచ్చియుండిన కతన జానకిస్థితి వినఁ
బడుట వాసంతికిఁ గుండెపగిలె నంటి

తమనకు వసిష్ఠునకు నరుంధతికి దశర
థావనీంద్రుని భార్యల కందఱకును
నీత యాపద తాపంబుఁ జేసె ననుట
వెలయుటకె వారలఁ బ్రవేశపెట్టియుంటి.

ఇది యశేషము శోకసమృద్ధి రామ
చంద్రునందు సాధింపంగ సాధనమని
నాడుదృష్టి. శ్రీరామచంద్రప్రభు వొక
ధర్మవీరుఁడుగా దీనఁ దనరఁ గలఁడు.

ఇట్లు వెల్లువలై పాటునట్టి కరుణ
రసమును దిరస్కరించి ధర్మప్రజాను
రంజనోత్సాహ మున్న శ్రీరామభూష
రండు ధర్మవీరులఁ బ్రధానుండు గాఁడె ?

ఇట్టి శోకాబ్ధిలో మున్నలేని యొప్పి
ధాత్రి నిత్యైకుకులుల గోత్రవ్రతముగ
జానుమీటు ప్రజానురంజనమె చూచు
కొనుట ధర్మవీరుని చిహ్నమనఁగఁ దగదె ?

రసము చిప్పిలునట్లుగా వ్రాయుచోట్ల
రసముఁ బోషించుకొనుట వర్ణన మొనర్పఁ
బడిన వెయ్యవియో ! వాస్తవంబు లెవియో !
అని విమర్శించి కవిభావ మరయవలయు.

అందమైన యథాల్పక్రియలను గాని
లలితరసవదలంకారములను గాని
అధికమా కవిప్రేక్షాక్షులందుఁ గాని
వర్ణనల వస్తువును వేరు పలుపవలయు.

తథ్యమన్యతము గల చమత్కార సార
వర్ణనములందు లీనమై వస్తు వొప్పు
నెదిగి యల్లిన కాఁకరపాదలలోన
కానఁబడకుండు పచ్చని కాయనోలె.

అట్టి వస్తువుల వర్ణనాభ్యంతరముల
మిగులుకు మిగులుకులాడుచునుండి మెఱయుదాసి
గావ్యములలోనఁ బ్రతిభచే గనఁగవలయు
నట్లు కాసినాఁడు చరితం బన్యత మగును.

అర్థవాదంబులఁ దొఱంగి యర్థములను
గైకొనెడిరీతి వేదాలఁ గానఁబడును
అట్టి సంప్రదాయంబె కావ్యాదులందు
వస్తువును గ్రహించెడు పట్ల వలయు.

పూజ్యుడైన వాల్మీకి తపోవనమున
కంపెఁ గాని కాఱడవుల దింపలేదు

ఆతపోవన మపుడు విద్యులకు తావు
శాంతికి నికేతనంబు మోటుంబు త్రోవ.

ఎందఱో స్త్రీపురుషులు మోక్షార్థ నచటఁ
జేరుకొని కాఁపురమ్ములు చేయుచుండి
రచటఁ గాలముం గడవంగ నవనిజాత
నంపె రాముఁ డప్పటి చిక్కు నట్టి దగుట.

ప్రజకుఁ బ్రభువునై భక్తి విశ్వాసములు న
శించె నిశ్చేషముగ దానఁ జేసి జనులు
పావభీతి వీడిరి రామభద్రుఁ డెపుడు
నలుకఁబోఁడు బలాత్కారశాసనములు.

ఒక్కఁ డెన్నఁడో చాకలి యక్కరణిని
జానకిని దూతె ననుట యనత్యవార్త
యెల్లయెడలఁ బ్రజలలోన కొల్లగాఁగఁ
బ్రబలియుండె నా మిథ్యాపవాద మపుడు.

ప్రజలలోన నాబాల గోపాలముగను
రాముఁడు ధరాతనయఁ దెచ్చి రాగ మెనఁగ
నేలుకొనుచున్న విషయంబు నేనగించి
చర్చ లొనరించుచుండిరి సభలు చేసి.

ఎక్కడఁ వినుఁబోయినఁ బెక్కుగతుల
రాముఁ గూర్చియు జానకీరమణిఁ గూర్చి
నిందలే వినుఁబడఁజొచ్చె నిజముఁ గప్పి
పుచ్చలేక తెల్పిరి భద్రముఖులు చరులు.

ఇట్టిచో నొక్కవ్యక్తికిక ట్టనుకొని
యందఱు జికాకు పలుచు టన్యాయ మనుచు
ఋషుల యాశ్రమముల వసియింపఁ గోరు
రమణిని దపోవనుల కంపె రాఘవుండు.

తన్నుఁ బాయఁజాలని నీతత త్వ మెఱిగి
నుదతి నపుడు రాముఁడు కంటఁ జూడలేక
చెప్పకయె పంపె. లక్ష్మణస్వామియు నది
పల్కలేకయె ఋషికంటఁ బడక వచ్చె.

౧

‘బాగా లేదు. వేవనుండా మార్చులిసిందే—

ఎన్నిమాట్లు చెప్పను, నీకు కొన్నాటిచీరలు బాగుండవని? మొన్న తెప్పించిన లేతగులాబీ చీర కట్టుకోరాదా!’

‘పోనీలేదురా, ఏలా ఉంటే నేం. వియ్యవంద బోతున్నానా? ఇట్టే పేరంటము వల్లి రావడానికి ఇవి చాలవు?’

‘ఓ—చాల కేం. అయినా రెండోమూడో రంగులు తక్కువ—లేకపోతే ఇంద్రచాపం లాగా మెరిసి పోయేదానవే! ఇంతకూ ఏలాటివాళ్లు ఏమాదిరి చీరలు కట్టుకోవాలో ఎవరి బుద్ధి వాళ్లకి తెలియాలి. ఎంత కాలం—అదికాదు, ఇది—అని దిద్దిచెప్పుతూంటారు, ఎవరు మాత్రం?—ఎవరి అందం—’

‘నే నేటి చేసినా అంతే లెండి. మీ రవు నన్న చెప్పుడు? నేను అందరికిమల్లే అందగత్తెను కాదు గనుకనే మీ రీసడించటం—కానీ లెండి. ఏం చేస్తాం—’

‘ఉన్నమాటకు ఉలు కెందుకు? నీకు తోచినంతే కాని ఒకరు చెప్పితే వినడగుంటూ ఎన్నడైనా ఉన్నదా? ఇప్పుడు కొత్త ఏమిటీ, మామూలే కాదా!’

‘అప్పుడా మాత్రం తెలిసింది కాదేం: ఎందుకు కొన్నారా?’

‘నీకు తెలియదా—ఎందుకంటే, నీ—’

‘అవును. నాపోరు పడలేక కొన్నారు. అంతేనా? సరే లెండి; ఏమీ తోచనప్పుడల్లా కవింపించి కజ్జా ఆడు తూంటాడు.’

‘కాదు, సరస మాడుతూంటాను.’

‘సరసాలకి నేనేం సానిదాని ననుకున్నారా?’

‘అపారబాటే మరిచిపోయి అన్నా—మీనాన్న— ఆశ్రీత్రయపు ముండా కొడుకు—భవనేశ్వరం దగ్గరే

కురోచ్చెట్టి పెంచాడాయెను మిమ్ముల్ని! మీదగ్గర ఆ—అంటే తప్పు, నారాయణా అంటే బూతుమాట. సరసాలు కావులే, మీభాషలో ఆమెమానీ లంటారే అవి.’

‘అనండి. ఆడసిల్లల్ని కన్నందుకు మానాన్న యీమాటలన్నీ మీచేత పడాల్సిందే. “అమ్మా, నుంచిగా ఉండు” అని చెప్పాడు కాని ఆయన మాకు కాని పోని వేమీ నేర్పలేదే.—చచ్చి స్వర్గాన ఉన్నవాడిని ఇంకా సాధించడం ఎందుకండీ?’

‘ఎంతఘనకార్యం చేశాడని—మిమ్ముల్నికన్నందు కేనా ఆయన స్వర్గానికి వెళ్లడం?’

‘కాదు;మీనంటివారు ఆయనకు అల్లుడై నిత్యమూ డీవించు తూండడంచేత!’

‘నిజమే.’

‘కాకపోతే! మనకు కిల్లులు పుట్టిన తరువాత కూడా, ఇంకా “మీనాన్న ఆట్లాంటివాడూ”—“నా కా నాడు అది బెట్టలేదు”—“అవాళ నన్నట్లా అన్నాడు”— అని చెప్పుతూండటమేనా?’

‘లేకపోతే మనిద్దరికీ తెలిసిన విషయాలు వేరే ఏమున్నాయి? కాళిదాసు కవిత్యాన్నిగురించి మాట్లాడమన్నావా? కాంటిసెంటర్ రిస్కె బాన్సుమీద దబాయం చమన్నావా? నీకు ఏని ఆర్థకవుతుండో ఆసంగతే ఎత్తుకోవాలి మరి.’

‘మీకాళిదాసులూ, కవిత్యలూ మా కెందుకు లెండి: ఏదో ఈ లాగే ఇంతకుంకం రాచుకొని బ్రతికితే అదే చాలు. అయినా, ఏటిలో కీడ్లి కోటిలోకి లాగు తారేం: నాచీరె బాగుండక పోవడానికి—మానాన్నకు—నాకు చదువు రాక పోవడానికి—ఎక్కడి కెక్కడ కలి పారండీ?’

‘అదే కాలక్షేపం చేయడం అంటే. పోట్లాడనన్నవేరు నా కెందుకు గాని, నీ యిష్టంవచ్చిన చీరలు కట్టుకో—’

‘మిత్రాణాతనం మీరూను: మీ మాట విన లేదని అనిపించు కోడం నాకు మాత్రం ఎందుకూ, మీరు చెప్పిన మాదిరిగానే నడుచుకుంటాను:--చెప్పండి మరి--’

‘చెప్పడం ఎందుకూ--ఇంద, చదువుకో--’

‘ఏదీ--తెలిగ్రాములా గున్నదే--ఏం వేసాలూ, వేళాకోళాలూనండీ! నాకే ఇంగ్లీషు వస్తే నేనిలా ఎందుకుండేదాన్ని--ఎక్కడనుంచి వచ్చిందేమిటి?’

‘అయినా చెప్పుకో చూతాం?’

‘అబ్బ, ఏం విసిగిస్తారండీ: చెప్పకపోతే మానె రెండి, నాలుగు వేస్తున్నారు. వెళ్లాలి?’

‘వివకుండానే?’

‘మీరు ఏవేళకూ లేబ్బకపోతే మరి ఎలా?’

‘కమలం వస్తూంది: నాలుగున్నరకి స్టేషనుకు వెళ్లాలి.’

‘నిజంగానా?’

‘నామాట నమ్మకపోతే చదువుకోరాదూ?’

‘నామీదే ఆశేతు ఉండి నేనే చదువుకోవాలె అంటే తెలుగులోనే ఇయ్యకుండా, ఇంగ్లీషులో ఎందుకిస్తుంది? నాచెల్లెలికూడా నన్ను చూస్తే పరిహాసమే.’

‘పాపం కమలం అంతదూరం ఆలోచించి ఉండదు. ఇంతకూ చిన్నపిల్ల కాదూ?--అయితే, ఏమిటి నీవు స్టేషనుకు వస్తావా, రావా?’

‘మీయివ్వం.’

‘నాయివ్వ మేమిటి--వచ్చేది మీచెల్లెలే కాదూ?’

‘రావడం మీ యింటికి కాదూ?’

‘అవును మాయింటికేలే; మీయింటికికూడా వచ్చి చూసి పొమ్మని చెప్పడానికన్నా, నీవుకూడా రావచ్చును కాదూ?’

‘చాల్లేండి, మీమాటలూ--మీరూను--’

౨

కమలం విశాఖపట్నంలో యం. బి. చదువు తూన్నది.

శేఖరం పెండినాటికే? పదిపదకొండేళ్ల పిల్ల. గుమ్మటాలాగా, ఆకుపచ్చ దక్షిణాది పరికిణీ కట్టుకుని, జఫర్ వర్ణ తొడుక్కుని, ‘బానా, గుడ్ మార్నింగ్’ అని అల్లరిచేస్తూండేది. భర్తదూరం చదువుతూన్న దేవోక్తాసులో శేర్లుకున్న ఇంగ్లీషంతా బావమీద ప్రయోగించి, ఆతన్నీ నిలువనిచ్చేది గాదు. శేఖరానికి చెల్లెళ్లు లేరు. అందుచేత కమలం అంతచదువుగా ఉండటం ఆసానికి చాలా సరదాగా ఉండేది. ఎప్పుడూ ఇద్దరూ ఓచోట మార్పుని పోట్లాడుకుంటూండేవాళ్లు చిన్నపిల్లలాగా. పెళ్లయినప్పటినుంచీ వెయ్యిమార్లన్నా బిల్లుల తని ఉంటాడేమో శేఖరం మరచిపోతే.

లక్ష్మీ కాపురానికి వచ్చి నాలుగేళ్లు దాటుకుంది. భార్య ఈడేరిన తరువాత అత్తవారింటికి తరుచు వెళ్లడం మానివేళాడు శేఖరం. భార్య వచ్చిన తరువాత వెళ్లాలిసిన అవుసరమే లేకపోయింది. ప్రాక్టీసు బాగా పెరగడం మొదలు పెట్టిన తరువాత ఊరు కదలడానికి వీలే ఉండేది కాదు. ఏడాది కోమారు పుట్టింటికి వెళ్లినప్పుడన్నా లక్ష్మీ చెల్లెలిని చూసేది; శేఖరం మాత్రం మరచిపో చూసి ఎన్నాళ్లయిందో!

ఉత్తరం మాత్రం తిప్పకుండా వ్రాస్తూండేది బావకు కమలం. ‘నన్ను బట్టే ఆకున కదా, నా కండుకు వ్రాయదూ?’ అని లక్ష్మీకి కోపంగా ఉండేది. శేఖరం వల్ల అనిశేషం చూచాయగా తెలుసుకొని, ‘నీవు వివాహితవు. ఇంకొకరి దానవు. అందుచేత నీ తేమసమాచారాలు నీభర్తద్వారా నేను తెలుసుకోవడం మంచిది కాని నేను నీకు తరం వ్రాయడం కాని, నీవు స్వయం త్రించి నాకు జవాబు వ్రాయడం కాని అంత మంచిది కాదు.’ అని కమలంపేర ఆమె వ్రాసింది. అప్పటినుంచీ లక్ష్మీ ఆమాటే ఎత్తేది కాదు. కాని తనకు చదువు రాదు; కమలానికి వచ్చును కదా అని ఉడికిలుతూండేది.

కమలం దగ్గరనుంచి తెలిగ్రాం చూసుకుని శేఖరం పొంగిపోయినాడు. తాను కాపురం పెట్టిన తరువాత అదే ఆమె మొదటిసారి రావడం. వస్తానని ముందుగా నన్నా తెలియజేయకుండా, బయలుదేరుతూ వైరి

గిర్ర

చింది. అందుచేత అయ్యత్తితోపనతమైన ఆకులాసా ఆతన్ని వివశుణ్ణిగా చేసేసింది.

సెంట్రలులోకి జేరుకునే టప్పటికి పాసెంజెరు కూడా వచ్చేసింది. లక్ష్మీని గబగబ నడిపించుకుంటూ శేఖరం ఎగువకు పోతున్నాడు. పది అడుగులు వేసే టప్పటికి, ఒక సెకండుక్లాసు బండిలోంచి వెనుక పాళాన 'హాలో' అన్న ప్రత్యభిజ్ఞా పురస్కరంగా శేఖరంబుజాన చెక్లవ దెబ్బపడ్డది: తిరిగి చూశాడు. లక్ష్మీ కూడా నవ్వుమొగంతో సమీపించింది. ఐడియల్ మెడి కలు స్టూడెంటువేసంలో కమలం క్రిందికి దిగింది.

శేఖరం కరస్పర్శన మాచరించి, వామకరంతో 'ఏం ఆక్కయ్యా' అని లక్ష్మీ భుజం తట్టింది. ఆమె ఏమి మాటాడలేదు. తల తిప్పి ఊరుకున్నది.

'ఏం బావా?—ఎట్లా ఉన్నావు?—మనపటి కన్న బలిపావే' అని అడిగింది ఆంగ్లంలో, ఆతనిచేయి విడువకుండానే.

'నిజమే, కొంచెం లావుపారి ను—నీవు రావడం మటుకు చాలా సంతోషం—బావను మరచిపోదా నును కంటున్నావేమో అనుకున్నాం లక్ష్మీ నేనూను, నీవు ఎన్ని మార్లు రమ్మన్నా రాక పోనిడంచేత — కాదు లక్ష్మీ! అని ఆతడు ఆంగ్లంలో అడిగాడు.

'అవంతా ఎందుకు లెండి. ఇప్పుడన్నా వెచ్చింది: చాలు.'

'కాదు ఆక్కయ్యా! నాకు మాత్రం మిమ్మల్ని చూడాలని ఉండదు. రావడానికి వీలు లేక పోతూ వచ్చింది. మాకు తలనని తలంపుగా ఈ వారం సెలవు వచ్చింది. ఎట్లాగ గడిపేది అనుకుంటూంటే, మాయింటి పక్క శర్మగారు గూడూరు ప్రయాణంగట్టారు: సరేకదా అని నేను కూడా వచ్చాను.'

'రాకరాక వచ్చినందుకు పదిరోజు లేనా ఉండేది! స్లెల్లాల్లానా ఉండకుండా ఎట్లా వెళుతావో చూస్తాను.'

'మళ్లా పోట్లాట మొదలు పెట్టావా? అలాగ యింకా నేను నీతో మాట్లాడనే మాట్లాడను.'

'నీవు మాట్లాడే దేమిటి? నేను మాట్లాడించనూ?'

ముగ్ధుడూ నవ్వుకున్నాడు. పోర్టరు సామాను కారులో పెట్టాడు. శేఖరం భార్యను ఎక్కించి కమలానికి కూడా చేయి ఆసలా యిచ్చాడు: కమలం సవిలాసంగా చేయి త్రోసివేసి, 'పెల్లి కూతురులాగా—ముందు నీవెక్కి కూర్చుందూ—నే నెక్కగలనులే.' అన్నది నవ్వుతూ.

శేఖరం స్టూరుచేసాడు: కమలం ఆతని ప్రక్కనే కూర్చున్నది.

మాంటురోడ్డు సమీపిస్తూండగా కమలం, శేఖరం రెండు నిమిషాలు ఇంగ్లీషులో మాట్లాడు కున్నారు. తరువాత కమలం—సిగరెట్టు—శేఖరం దగ్గరనుంచి తీసుకొని—ముట్టించింది.

లక్ష్మీ అంతవరకూ బుట్టికి చూస్తూ కమలాన్ని గమనించడం లేదు. స్రూణం తనపనిని తాను నెరవేర్చేటప్పటికల్లా చకితయై తిన్నగా తిరిగింది. మనసులో ఏమనుకుందో తెలియదు; కాని కోపంతో జేవురించిన ముఖంతో కమలంమెడవంపుమీది వైటచెంగు పుచ్చుకుని లాగి, 'అదేం పనే' అన్నది.

కమలం సావకాశంగా వెనుకకు తిరిగి 'చదువుకున్నదాన్ని కాదూ?' అని మామూలువైపుగా కూర్చున్నది.

శేఖరం నవ్వి సిగరెట్టు వెలిగించాడు.

3

'జయబృందావన జయనరలీలా

జయగోవర్ధన చేతనశీలా.'

పంచమిరాత్రి. పండు వెన్నెల, పాలనమంద్రం అతివేలమై లోకాన్నంతా మంచివేసి, లోకాలో కాన్ని బరుసుకు పోతూన్న భ్రమ కల్పించి, 'ఈశావాస్య మిదం శరవం' అన్న ఉపనిషద్వాక్యాన్ని తమాషాగా జ్ఞాపకంచేస్తూంది.

వెన్నెలచాయ చీర కట్టుకుని, వెన్నెట్లో మెరసి పోతూ, కమలం విరియబూసిన నిత్యకల్యాణి పాదసమీపాన ఇసుకలో కూర్చుని గిరిశబాబుగీతం పాడుతూంది.

కాష్మీరీనిల్కలాటి నులిమంచు తెరలు చందమామను కమ్మెస్తున్నాయి. ఆతని కరస్పర్శ కమలానికి క్రమంగా అసహ్యమై పోతుంది.

పాట చాలించి, లేచి నిల్చుని, బాగా విరిసిన పువ్వులు కోసుకుంటూన్నది.

కుహూమని కోకిల పొగరుబోతు తనంగా కూసింది. చివురాకు చెలులందరూ చకితలై, లతాంత సంతానాన్ని చాటుచేసుకొని దాక్కుంటున్నారు. విరికన్నెలు అందని నాథునికోసం ఆసపడి, తమజీవితానికి అడవిని కాచిన వెన్నెలను తోడు రమ్మంటున్నారు.

‘కమలం!’

కొంచెంచూరంలో పాలరాతి టెక్కామీద, వెన్నెలలో కలకలలాడుతూ శేఖరం మార్చుని ఉన్నాడు. ఎంతసే పయిందో వచ్చి! ఆమె ఆకన్న అంతవరకూ చూడనేలేదు.

‘అబ్బ! ఎవరో అడుగున్నాను!...కాదులే, నీవే ననుకున్నా. కాని వస్తా ననుకో లేదులే—’

‘వచ్చాను—నీవు పాడుతున్నావని...’

‘అలాగా—చినడానికా?—నన్ను చూడటానికే మో ననుకున్నా—అయితే సమీపానికి దయచేయి. ఇంకా బాగా వినబడుతుంది—’

‘అంత చక్కగా పాడటం ఎక్కడ నేర్చుకున్నావు?’

‘నీ వీలాటి అర్థంలేని ప్రశ్నలు వేయడమే?’

‘మరి పాడవు?’

‘ఏమంత అవునరం?—నీకు అంత వివాలని ఉంటే, నేను పాడేటప్పుడు, చాటుకుండా వచ్చి విన?—’

‘నేను పాడించనా, నీచేత?’

‘నీచేత నవుతుందా—ఆ— తెలిసిందిలే, పాడుతా; లేకపోతే, ఈకోపమంతా మాలక్ష్మీమీద చూసిస్తావేమో. ఆడపిల్ల నిచ్చుకున్నందుకు నీకు సలాం చేస్తూండాలి నాయనా!—బావా, బలేవాడవయ్యా—నాచేత పాడిస్తావేం—అవును లే, భాగవతంలో ఉందికాదు, “పాడించెడి

వాడు రామభద్రుండట” అని? నీవు మాత్రం సామాన్యడవా? ఆయన రామ భద్రుడైతే, ఈయన బాఘభద్రుడు—ఏం పాడమన్నావు?—’

‘నే నేం చెప్పగలనా?—విని ఆనందించడమే నాచేత వై నది.’

‘అంటే, రసికుడ వన్నమాట.’

‘ఇంచుమించు అంతే.’

‘అంతే అయితే—రసికుడంటే, మానాప్రదాయంలో శుద్ధచతు అని అర్థం—నంట చేతకాని వాళ్లు రుచి మాసి చెవుతామని బయలుదేరినట్లు—పైగా ఆకో గొప్పగా చెప్పుకోవడం మాడనా!’

‘కమలం, భగవంతుడికి ఇంత పక్షపాతం ఎందుకూ? ఎక్కడా లేని తెలివీ, ఎరికీ లేని చక్కదనమూ నీ కొక్కరి తెకే కట్టబెట్టా లేం?’

‘నేను నీతో మాట్లాడలేను;—ఓడిపోయినాడ అన్నదానికి కవిత్వపుధోరణా ఏం ఇది. ఎంత గడుసు వాడవు, బానా!’

‘పవీనజలగర—శ్యామసుందర

మదనమోహనధాను

న—య—న శింజన—వృంధరంజన

గోపీనీలభ శ్యామ’

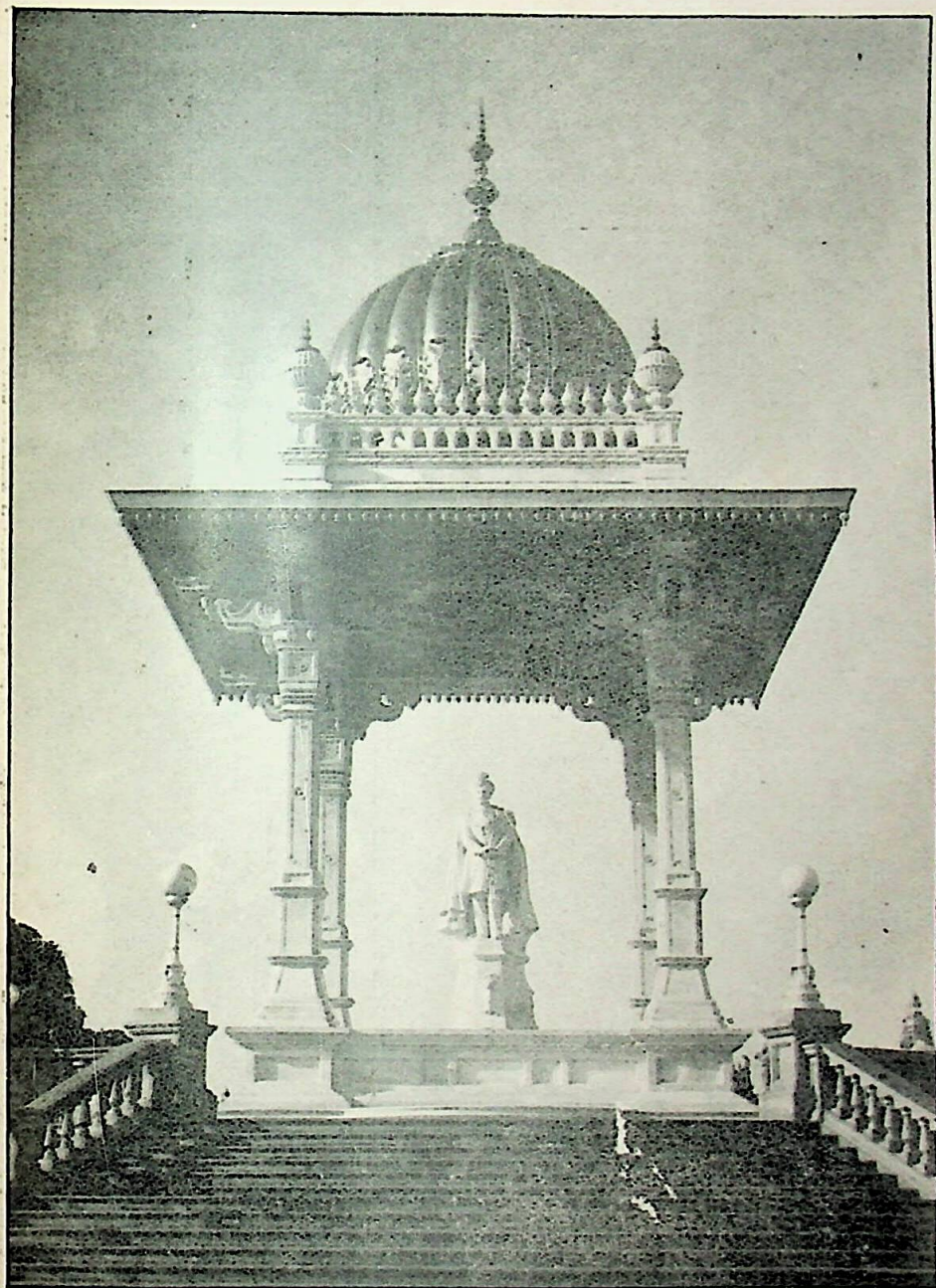
... ..

కమల బ్రహ్మానందంగా పాడింది. శేఖరం మంత్రబద్ధుడు లాగా చేష్టలుడిగి మర్చున్నాడు. ఎంతో శేష్ ఆ ఆవేశం తగ్గనేలేదు. ఒకరినొకరు నిశ్చల నయనాలతో చూసుకుంటూ, పెదవి కదల్చకుండా, చిత్రప్రతిష్టగా ఉండిపోయినారు.

‘అమ్మా, అదుగోనే పిన్ని—నాన్నకూడాన.’

ఉమాబాల దోవ తీస్తూండగా లక్ష్మీ ప్రత్యేకమైంది అక్కడ.

ఒకనిమేసం దూరానే నిలుచుని వారివైపు చూసింది. అమరారామం మీద విసుపు ఫట్టి, కలాసాగా బయలుదేరి భూమి కవళించిన దివ్యులలాగా మెరిసి పోతున్నారు.

లేటు మైసూరు మహారాజా (శ్రీ) చామరాశేంద్ర బహదూరుగారు

శ్రీ యం. కె. రంగస్వామయ్యంగారి ఛాయాచిత్రము.

‘ ఇంటిత్తోవ ’

శ్రీ యం. కె. రంగస్వామయ్యంగారి ఛాయాచిత్రము.

ఉమాబాల పరుగెత్తుకుని వెళ్లి కమలం ధ్యానానికి భంగం కలిగించింది. శేఖరం యోగనిద్ర చాలించిన మహర్షిలాగా, శాంతంగా, అక్కడనుంచి లేచి వెళ్లిపోయాడు.

‘వా, మనంకూడా వెళుదాం, చలిగా ఉంది’ అని లక్ష్మీ కూతురి చేయి పట్టుకుంది.

‘నేను పిన్నితో వస్తాను.’

‘ఇప్పుడప్పుడే రాదమ్మా! -- మనం ముందర పోదాం రా.’

‘నేనూ వస్తున్నాను -- నా కిక్కడేం పనుంది -- నాకూ చలిగానే ఉంది.’ అని ఆశ్చర్యపడుతూ అన్నది కమలం.

‘చూశావు...అమ్మా! నే చెప్పలా...పిన్నితో వస్తానని’ అని ఉమాబాల సంబరంతో అన్నది.

‘అలాగా -- నాకు అంతమాత్రం తోచనేలేదే -- చలిలో సంగీతం సాధనచేస్తూ రంటారుకాదు -- అందుచేత ఇంకా చలి ముదిరేదాకా కూర్చుంటుందేమో ననుకున్నా.’

‘అయితే అక్కయ్యా! సంగీతానికి చలా, చలికి సంగీతమూ, ముదరడం?’

ఉమాబాల ఏమో తెలిసిందనిలాగా నవ్వుతూ గంతులు వేయడం మొదలుపెట్టింది.

‘అలా చూడు మరి, ఆగుబాల్చెట్టు కడుపారా కన్నవేకదా ఆరెండు పుష్పాలన్నూ -- ఒకదాన్ని మిసమిసలాడే పడుచుపిల్ల తలలో పెట్టుకుంటుంది -- రెండోది దేవతార్చనలోకి జేరుకుంటుంది. జాతి ఒకటైతేనేం, గీత ఒకటి కాదు గదా!’

౪

‘శుద్ధ దండుగ. బాగుండదని తెలిస్తే అసలు వెళ్లకుండానే ఉండేదాళ్ల మే’ అని వినువుకున్నది, మూడో తీసివేస్తూ కమలం.

‘కలగన్నామా ఏం! -- అయినా, బామ్మలూ అబి చాలా బాగానే ఉన్నాయే? -- ఏదో ఒకమార్గం,

డబ్బు ఖర్చుపెట్టడానికి --’ అని చాలా అమాయకంగా లక్ష్మీ అందుకున్నది. కమలం అది వినిపించుకోకుండా,

‘ఏమో నా కేమీ నచ్చలేదు బావా! రోజ్ బాసమకు అంత గొప్ప పేరుండే; మరి ఆలా చేసిందే?’

‘పేరు కేముందిలే! తెచ్చుకుంటే వస్తుంది పేరు. రావడ మెంత, పోవడ మెంత -- కాని యీసంవత్సరం ఈమాదిరి ఫిల్ము చూడలేదు. ఇవాళ ఎవరి మొగం చూసి లేచానో’ -- అని కునికి పొట్టు పడుతూ జవాబు చెప్పాడు శేఖరం.

‘ఉమను పడుకోబెట్టి వస్తా’నని లక్ష్మీ లోపలికి వెళ్లిపోయింది. శేఖరానికి నిద్ర పట్టింది.

ఎంత నేపటికో! -- దేవేంద్రుడు రాళ్లనాన కురిపిస్తున్నట్లుగా కలగని, అదిరిపడి మేల్కొంచాడు శేఖరం. తాను మొదట పడుకున్నచోటనే ఉన్నాడు -- ఏమో! -- ఏం తెలియలేదు. పెద్ద మోతమాత్రం వినబడుతుంది -- మరి కొంతనేపటికి తెలివి తెచ్చుకుని కలయ చూశాడు. కమలం రిశివింగు సెట్టుదగ్గర కూర్చుని, తన వైపు చూస్తూ దిగ్గరగా నవ్వుతూంది.

‘తమాషాగానే ఉంది నిన్ను చూస్తూంటే. పిలుస్తే పలుకుతుంది లాగుండే నిద్ర నీల -- ఇందాకనుంచీ కనిపెడుతూనే ఉన్నా, దొంగనిద్ర పోతున్నా వేమో నని రియోస్టాట్ను సాఫుగా త్రిప్పేసివా మేలుకోక బోకే --’

‘...నుకు లేపావు కమలం!’

‘లే! పోలే అప్పుడే నిద్ర ఏమిటి నాయనమ్మలాగా? -- కళ్లు తెరుచుకుని చూశావు. బాంచే స్విచ్చాన్ చేశాను -- ఇవాళ నుంచి ప్రాగ్రామం ఉంది.’

‘పోనిదూ.’ --

‘హలో ఎవ్వరిబాడీ... బాంచే కాలింగ్...’

శేఖరం పూర్తిగా మే. కుని కుర్చీ దగ్గరగా లాగి కూర్చున్నాడు. చాలానేపు పాట వినబడలేదు. తాడే స్పీకరు స్విచ్చాన్ చేసి, హెడ్ ఫోన్స్ తగిలించుకున్నారు.

‘ఐ లవ్ యూ ఇన్ వై లెట్...’

కమలం నవ్వు మొగంతో వింటూంది. శేఖరం కొంతనేపు వింటూ కూర్చుని, లేరువాత ఫోన్సు తీసివేసి, కమలం వంక కరువుదీరా చూస్తున్నాడు.

‘వట్టు!’

నాట్-డి. అయ్యర్ నాట్యగీతాన్ని రికార్డు ద్వారా బ్రాడ్ కాస్టు చేస్తున్నారు. నాగస్వరం విన్న నాగబాలరాగ కమలం ఆవేశంతో నాట్యం నుంచి నిలుచున్నది. శేఖరం కూడా ఆమెను అనుకరించాడు.

లక్ష్మీ ఆరంగమంతా తెల్లబోయి చూస్తూ నిలుచున్నది. కమలం ఆమెను చూసిందో లేదో కాని, నాట్యం చేయించలేదు.

‘అమ్మా! ఎంతదానవే!’

శేఖరం బ్రాంకు డైనాడు. అంతవరకూ లక్ష్మీ కూడా అక్కడ నిలుచుని ఉన్నదని ఆతనికి తెలియనే లేదు. ఏదో అపరాధం చేసినవాడిలాగా తలవంచుకుని, పోయి సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

కమలం నవ్వింది.

‘అక్క-య్య! బావాచాలా బాగానే డ్యాన్సు చేస్తాడే—ఏమో ననుకున్నా ఇదివరదాకా. నీవు కాపురానికి వెళ్లినప్పుడు వాత అటాపాటా మానిపించి, భగవద్గీత చేతి కీచాచేమో ననుకున్నా. ఇక పరవారే!’

లక్ష్మీ వినిపించుకోకుండా శేఖరం వంక కోపంతో చూసింది. ఆతను అక్కడనుంచి లేచి లోపలికి వెళ్లిపోయాడు.

‘కాఫీ చేసుకు త్రాగుదామా?—ఏమిటి—మాట్లాడవేం’—అని కమలం చాలా అమాయకంగా అడుగుతూ, లక్ష్మీ చేయి పట్టుకున్నది.

మోటగా చేయి విడిచింది,

‘ఏమిటి ఈ ఆగడం?—ఇది సంసారం ఇల్లను కున్నావా, మరి—’

కమలం లక్ష్మీమాటకు అడ్డం వచ్చి,

‘నీక కోపం వచ్చిందా, అక్క-య్య! అన్నది.

‘కోపమా—నాకు కడుపు నిండేట్లుగా ఉంది నిన్ను చూస్తే. పరువు, ప్రతిష్ఠా—ఇంతకూ, ఎంకా నీకి—’

‘ఆ!’ అని గర్జించింది కమలం,

‘—ఏమిటి ఒళ్లు, తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా!.. ఇదివరకు నీవు తెలివి తక్కువదాననే అనుకునేదాన్ని. చేతగానితనం కూడా బలిసిందే!—ఎరక్కపోయి వచ్చాను: తగినట్లుగానే గౌరవించావు.’

‘నిజమే, నిన్ను రమ్మనడం నాదే తప్పు.’

‘నీవు రమ్మంటే వచ్చా ననుకున్నావా?’

‘ఎందు కనుకుంటానూ? నాకు తెలియవు మీదే సాలన్నీ?—ఎవరి మీద ప్రేమ ఉందో వారికోసం వచ్చావు.’

‘అవును.’

‘కాక! నీకు నమరూ బెదురూ ఎందుకూ?—నాన్న చూస్తే సంతోషించి చంకలు కొట్టుకునేవాడు—నిన్ను కన్నందుకు ఆయన అటు ఏడుతరాలు, ఇటు ఏడుతరాలు వారు తరించారు.’

‘నిజంగానా?—ఏమో అంతర్గత బాటు నేనూ అనుకున్నాను కాని, నాలో ఇంత మహత్తు ఉందని నా కింతవరకూ తెలియదే!—నాన్నె నా ఎన్నడూ చెప్పలేదే!—’

‘—నీతో మాట్లాడటమే పొరబాటు—’

అని లక్ష్మీ లోపలికి వెళ్లిపోబోయింది. కమలం వెళ్లి ఆమె చెంగు పట్టుకుని ఆసి, పొగరుబోతు గుర్రాన్నిలాగా, సావిధానంగా వెనుకకు నడిపించుకుని వచ్చి సోఫాలో కూర్చోబట్టింది.

తాను గ్రామోఫోను బల్ల నానుకుని నిలుచున్నది.

‘మే మిద్దరమూ సంతోషంగా నాట్యంచేశామనేనా, నీకు కోపం?—చేతగాక పోవడం నీది లోపం—తెలిసిందా?—’

‘నేను కులస్త్రి.’

‘అవును, అక్షరాలా అంతే... మాళవిక ఎవరు?’

‘నేను నీతో వాదించను.’

‘అక్కర్లేదు. నేను చెప్పేది అర్థంచేసుకో: శేఖరం బావే గోష్ఠాన మంత జుట్టుంచుకుని, జంధ్యాలు పేనుకుంటూ వేదం పఠించే అవధాన్లు గారయితే, నీవేమం అప్పటికి తంచనగా సరిపోయేది. ఆతను కులాసాగా కాలంగడుపుదా మనుకునే వాడూ, నీవు సోమి దేవయ్యలాగా వంటయిల్లు పట్టుకుని వదల నంటావు. మరి నీప్రవర్తన ఆనకి బాగుంటుందేమో ఎన్నడై నా విచారిం చావు?’

‘పోనీ, ఇక నిన్ను చూసి నేర్చుకుంటా లే.’

‘నేను చెప్పేది అదే. హాస్యమిడిపి తవర్య ఆం తా నీకు కంతక: వచ్చును కామా? భర్త అందరి కన్నా ఎక్కువ అని మనవాళ్లే చెప్పారాయెను: నీవు దానిరూ ధార్థము తీసుకొని నోరులేని రాతివేళల్లతో బాటు గానే మీ ఆయన్ను చూస్తూన్నావు. నీ ఆదర్శం, భక్తి ఎవరికి కావాలి?—బావ ఇంగిత మెరిగి నీవు ఆతనికి అనుకూలంగా నడుచుకోవాలి గాని.’

‘నా కావేషాలు చేతకావు.’

‘కాక పోవడం ఎవరిది తప్పు—నేర్చుకో.’

లక్ష్మీ మాట్లాడలేదు.

‘కరువాత—అంత చిడిముడిపాటు పనికిరాదు; నీ సొంతచెల్లెలినే అంత కఠినంగా అన్నదానవూ, రేపు ఎవరినైనా అంతే చేసేదానవే కామా? మగవాడితో ఆవది మాట్లాడటమే దోషమా? ఇంత తెలివి తక్కువతనమైతే ఎట్లా?’

‘అది కాదు కమలం!—అంటూ లక్ష్మీ శాంతంగా ఏదో చెప్పవచ్చింది. కమలం ఆమె మాట చొరసేయకుండా,

‘నే నెందుకు వచ్చా నంటే, మిమ్మల్ని ఇద్దర్నీ చూసి పోదామని—తెలిసిందా?—మీ యిద్దరి మీదా ఉంది నాకు ప్రేమ—నీవు నా సోదరివని నీమీద, ఆతడు నీపతి అని, నీ సర్వస్వమని ఆతనిమీద. అది గాకుండా నీమీద పట్టి ప్రేమే నాకు; ఆతన్ని చూస్తే చాలా సరదా. నీవుకూడా ఆతన్ని సంతోష పెట్టగలిగితే, అప్పుడు మీ యిద్దర్నీ సమానంగానే చూస్తాను. —ఈపాతం చెప్పడానికే నేను వచ్చింది కూడాను.’

మా వ్యాస కర్తలకు

వ్యాసములు చిన్నపైజు కాగితములపై ఒకవైపున మాత్రమే విడిఅక్షరములలో బంతులు దూరదూరముగా దిద్దుబాట్లు లేకుండ, తిన్నగా వ్రాసి వర్ణక్రమమునను తప్ప లులేకుండ చూచుకొని పంప వేడికోలు. లేకున్న ముద్రణకార్యములయందు మిగుల కష్టము కలుగుటయే కాక తప్పులుకూడ నిలిచిపోవునని నునవి. సంపాదకుడు, ‘భూ ర త్రి’

○

పడక మర్రిగో విశ్రమించి ఆ లోకలు పండు సత్రం గదిలో న్యూసు పేపరు చదువుతోంది సౌభాగ్యం. ముప్పైయేడ్లది పొట్టి, బొద్దుమసి. చామనచాయ శరీరం. ఇమిటేషన్ పట్టు చీరె కట్టుకున్నది. కళ్ళకు రోడ్డు గోల్డు శోడున్నది. జుట్టు బర్మాముడి వేసింది. మొత్తానికి అంత అంధకత్తని చెప్పడమునకు వీలు లేదు. విలు తండయు గుండెలు విచ్చునట్లుగా చేనేటుందుకు ఆమెలో యేమీ కన్పడదు.

‘ఏమి పనిమీద వచ్చావు? అన్నది, పేపరు చదవడం మానివేసి, గదిలోకి ప్రవేశించిన జ్ఞానసుందరమును చూసి.

‘లేదు, మరేమీ పని లేదు. ఇక్కడ తమకు సప్లయిన్స్ అంది సౌఖ్యంగా ఉన్నదేమోనని తెలుసుకోడానికి వచ్చాను’ అన్నాడు ఆమెనక ఓరగా చూస్తూ.

‘అన్నీ సరిగానే ఉన్నాయి. ఇంకకు మందే గోపాలం వచ్చి కనుక్కు వెళ్లాడు. సాయంకాలం మీ ఆఫీసుకు వచ్చి తనిఖీచేస్తానని చెప్పాను.’

‘చిత్తం. అన్నీ సిద్ధంగానే ఉన్నాయి.’

‘తరువాత, చందాల పట్టి గ్రామంలో పెద్దలందరి దగ్గరకీ పంపాలి. అప్పుడే ఒక చందా వస్తూలైంది. గోపాలం అయిదు రూపాయలు చందా వేసి యిచ్చేశాడు. మహా ఉదార స్వభావుడల్లే కన్పడుతాడు.’

ఇది వినేసరికి జ్ఞానసుందరం చలించాడు. తన కన్న మందే గోపాలం అక్కడకు రావడము, అయిదు రూపాయలు చందా యివ్వడము అతనికి అనుమానం కల్గించినై. వెంటనే కోపంగా వచ్చింది. కాని శాంతపడి, గోపాలంకంటే గొప్పవాడుగాను, దానపరుడుగాను కన్పడవలె నని నిశ్చయించుకుని అన్నాడు:

‘ఈ గ్రామంలో మేముతా ఉదారస్వభావుల మే. పరోపకార కార్యములలో యెప్పుడు వెనుకంజ వేయుము అందుకే నే సాక్ష్యం! అంటూ తినజేబులోనున్న గొండు అయిదు రూపాయల నోట్లు మడత విప్పి ఆమె కందిచ్చాడ, తన చందా మొత్తంగా.

ఆమె చిరువత్సవో దాని నందుకొని మనీపర్స లో పెట్టూ,—

‘గోపాలం యిచ్చిన దానికంటే యెక్కువ దాన మే’ అన్నది.

‘దాని కేమి లెండి. మంచి కార్యము నేదైనా నిర్వహించడము మానవ విధి. దాని కేమి.....ఆయితే గోపాలం తన నడవడి మార్చుకొంటున్నాడన్న మాట! అన్నా డతను, ఆశ్చర్యము నూచిస్తూ.

‘ఆరుద్దాతో ఆమె తల పై కెత్తి,

‘అదేమిటి, నడవిడి మార్చుకోవడ మేమిటి? ఇది వరకల్లా గోపాలం.....’

‘ఏమో లెండి, అదంతా నా నోటితో చెప్పడ మెందుకు? ఒకళ్ళను గూర్చి వాళ్ళు లేనప్పుడసలు మాట్లాడ కూడదు. ఎందు కొచ్చింది లెండి. ఏమో యిప్పటికైనా గోపాలం బుద్ధి మదిరి.....’

‘అదేమిటి? సంకయంలో వదిలేస్తే యెల్లా విషయం? విషయ మేమిటో చెప్పకపోతే యిదంతా నీవు కల్పించినట్లుగా భావించమని వస్తుంది. తప్పేమీ లేదు, చెప్పు.’

‘ఇదిగో, మీరు తప్ప దన్నారు కాబట్టి చెప్త న్నాను. నాకేరు మాత్రం బయటకు రానీయవద్దు, దయ చేసి. గోపాలమంత కల్మషశీలి మరొకడు లేడు. తాను చెప్పే నీతులకు, చేసేపనులకు కొండంత వ్యత్యాసం. అతనితో నాకు కంటకముగా ఉన్నది..’

‘అట్లానా! తనయొక్క అమాయకత్తన నిరూపించే టందుకు కాబోలు, యిందాక నాడుకు

యెన్నో సుభాషితము లాడాడే. ఇలాంటివాళ్ళతో సంఘ మెట్లా వృద్ధిలోకి వచ్చేది.....'

'ఎందుకు రెండి ఆగ్రహపడడం. మారు స్వయముగా జూసినదాకా...'

'అదీ గాక, తన కేమీ చాలా ఆస్తి ఉన్నదనీ, అవు సర మైతే దాన్ని సంఘము కోసము వెచ్చించడమునకు సిద్ధంగా ఉన్నాననీ చెప్పాడే?'

'అవు నట్లా చెప్పకపోతే యెట్లా? అదే ప్రస్తుత లోకం విధానం. తనకు భుక్తికి ఉంటే సంఘమున కిచ్చి నంత ఫలం.....'

'ఎంత అబద్ధ మాడాడు; ఎటువంటి వాడు గోపాలం!.....సరే, నీవు వెళ్లిరా.....సాయంకాలం తనిఖీకి వస్తాను.'

'చిత్తం, కెలవు...' అని నంగి సలూము చేసి జ్ఞాన సుందరం నిష్క్రమించాడు. అన్నీ తన కనుమాలంగానే ఉన్నాయని లోపల సంతోషం.

౨

సాభాగ్యం క్రిస్టియను. నాలుగేండ్ల క్రితమే భర్తను యాపాడు లోకంనుంచి పంపిచేసింది. అట్లా జరిగిన తర్వాత జీవితం గడిచేమార్గం కనపడలేదు. అట్లా అల్లాడుతుంటే పట్నంలో Society for Encouraging Pure Living and Abstinence from Drinking. (నిర్మల జీవితమును, మద్యపాన నిషేధమును పెంపురించి వృద్ధిచేసే సంఘము) స్థాపించారు మిషన్ వారు. పట్నంలో పెద్దాఫీసు. అక్కడక్కడ పల్లెటూళ్ళలో చిన్న బ్రాంచి ఆఫీసులు. వాటిల్లో ఒక్కొక్కచోట కొద్ది వేతనంమీద యిద్దరు గుమాస్తాలు. వారు ప్రతివారం ఒక నియమిత దినాన మాటింగు చేసి గ్రామ స్థలకు సంఘమువారు చెప్పిన ప్రకారం నీతిబోధన చేయవలె. ఇట్లా యేర్పరచిన తర్వాత గ్రామములో గుమాస్తాలు సరిగా పనిచేస్తున్నారో లేదో యని తనిఖీచేసేటందుకు కొద్దిజీతంమీద, బేటా, ప్రయాణపు ఖర్చులు యిచ్చి, నూపర్ వైజ్లు. ఇటువంటి నూపర్ వైజర్

పనే ఒకటి సంపాదించింది సాభాగ్యం. ఆయిదో ఫారందాకా చదువుకున్నది. అందుచేతనున్న, కొన్ని రకమెండేషన్ల వల్లను ఉద్యోగ మిచ్చారు. నెలకు పాతిక రూపాయలు జీతం; పదిరూపాయలు బేటా.

* * * * *

అట్లా ఉద్యోగరీత్యా తనిఖీమిత్తం సర్కిటు చేస్తూ ఆ ఊరు చేరుకుంది. అక్కడ సంఘం గుమాస్తాలు యిద్దరు—జ్ఞానసుందరం, గోపాలం. ఇద్దరూగూడా క్రిస్టియన్లే. ఇద్దరికీ నలభైయేళ్లకు తక్కువ ఉండవు. ఇద్దరూగూడా అవివాహితులే. జాతకంలో పెళ్లిగీత లేదనుకొని సర్చిచెప్పుకున్నారు తమకు తామే. ఏదో అట్లాగే కల, తోక ముడివేస్తూ జీవమాత్ర సాగిస్తున్నారు. అట్లా ఉండగా ఆగ్రామంలోగూడా సంఘం బ్రాంచి స్థాపించారు. ఆపర్వడిలోనే వీరిద్దరుకు గుమాస్తాపని దొరికింది. నెలకు పదిహేను రూపాయలు జీతం. జీవితం లో వారికది మహోత్సాహమైన సమయం. పనిలో జేరి యేదో వారికి తోచినట్లుగా సంఘంపని జరుపుతు, చేతకంటే మాటలు యెక్కువగా చెప్తూ కాలం వుచ్చుతున్నారు. యదార్థంగా ఆలోచిస్తే ఆసంఘంలో ఉండేటందుకు వారిద్దరిలో ఒక్కరికీ అర్హత లేదు!

* * * * *

నూపర్ వైజర్ సాభాగ్యంను లోకలుఘండుసత్రం లో దింపి, సమపాయములన్నీ చేకూర్చారు జ్ఞానసుందరం, గోపాలం—యింటి దగ్గర యిద్దరూ గూడా సంసారం లేదు కాబట్టి. ఆమె యింకా గ్రామంలోకి రాకపూర్వమే ఆమెనుగూర్చి అనేకవిచిత్రవార్తలు ప్రచారమైనవి. ఆమె గతించిన భర్త చాలాస్థితిమంతుడనీ, అతని అనంతరము ఆస్తి అంతా ఆమెకు లభించినట్లు, ఆయినప్పటికీ మానవసేవా పరాయణత్వాభిలాషతో నూపర్ వైజర్ పనికి ఒప్పుకున్నదనీ, పెద్దపుకారు వుట్టింది. దానితో గుమాస్తా తీర్దరికీ నోరుారింది. ఆలోచన, యెత్తులు మొదలుపెట్టారు. అదివరకల్లా ఆషాఢభాద్రపదములల్లే ఉన్న యిద్దరూ రెండోరోజులపూర్వంనుంచీ ఎడవడిగా తిరుగుతూ యోచనలు ప్రారంభించారు. ఎవరికి వారు

ఆమెయెదుట భాగ్యవంతులుగాను, సంఘంపనిలో అసమాన ఉత్సాహం గలవారుగాను ప్రవర్తించి, ఏమాత్రం వీలైనా ఆమెను వివాహమాడి ఆమె ఆస్తివంతా లో బహుకుండామని నిశ్చయించుకున్నారు.

గ్రామంలోకి ఆమె రాగానే గోపాలం పోయి దర్శనం చేసుకొని, ఆమాటలు యీ మాటలు చెప్పి, తన యొక్క సదుద్దేశ్యములన్నీ ఒక్కొక్కటిగా చెల్లడించి, తన కేమీ కొంత ఆస్తి ఉన్నట్లు, అవుసర మైతే దాని నంతా సంఘంకోసం ధారపోయ్యదలుచుకున్నట్లు సూచించాడు.

అతను వెళ్లినట్లు తెలియకుండా, అతను వెళ్లిన కొంతసేపటికే జ్ఞానసుందరం వెళ్లాడు సాభాగ్యందర్శనార్థము. గోపాలంకంటే కొంచెం తెలివైన ఘటం సమయానుకూలంగా మాట్లాడి పనిచేసే కుశాగ్రబుద్ధి అప్పుడప్పుడు కలుగుతుంది.....ఆమెతో మాట్లాడుతూ, గోపాలం విషయం విని అతనియెత్తుకనిపెట్టి, సంభవంగా అతనికీలమును సంకేతంగా వెలిబుచ్చి, తనయొక్క జ్ఞానదార్యం చూపేటందుకు పదిరూపాయలు విరాళం ఇచ్చాడు.

అప్పుడే గోపాలంయందుకంటే జ్ఞానసుందరం ముందు సాభాగ్యానికి కొంత అభిమానము, కొంత గౌరవము, కొంత గురి కుదిరింది. ఇంతకు, అతని అదృష్ట మట్లా ఉన్నది.

* * * * *

3

తన యింటి ముందు వసారాలో కూర్చుని జ్ఞానసుందరం ఏవో కాగితములు చూచుకుంటున్నాడు. ఉనూరుమంటూ గోపాలం ప్రవేశించి,

‘పోతోంది ప్రాణం; ఇవో ఆగడు’ అన్నాడు.

‘ఏమిటి గోపాలా, ఏమిటి విషయం?’

‘ఏమున్నది. వచ్చి రెండురోజులైనా నూపర్ వై జరు ఉల్లోనుంచి పోదాయె. ఈ రెండు రోజుల్లోనూ గ్లాసెడు కాదుగదా గ్రుక్కెడు పుచ్చుకుండామన్నా ఏమాత్రం వీలు లేకుండా ఉన్నది. ఏనియవంలో పిలు

స్తుందో, యేమో. అది కాస్తా బయటపడితే ఉద్యోగానికి స్వస్తి.....అబ్బబ్బ, ప్రాణం ఎగిరిపోయే టట్టంది.’

‘అదేమిటి గోపాలం, ఎందుకంత భయపడుతావు? ప్రాణంకంటే యెక్కువేమిటి ఉద్యోగం? ఇంతకూ కాస్త రహస్యంగా పుచ్చుకుంటే అవిడెకు తెలియవచ్చిందేమిటి? పోనీ, అంతభయమైతే తెప్పించి యిక్కడ పుచ్చుకో, రహస్యంగా జరిగిపోతుంది.’

‘ఏమో సుందరం, ధైర్యం చాలదు.....’

‘అబ్బే, యిందుగో ధైర్యాని కేమన్నది? నేను చేస్తా ముందు’ అని లేచి యింటి యెదుట దుకాణములో నుంచి తానే స్వయముగా సారాయి తెచ్చి గోపాలానికి అందిచ్చాడు. వెనుక ముందు ఆలోచన లేకుండా తనివితీరేట్టుగా త్రాగాడు. ఆ లోంఁదరలో జ్ఞానసుందరాన్ని గూడా పుచ్చుకోనని మర్యాదచేయడం గూడా మరచి పోయినాడు గోపాలం. పుచ్చుకోడం పూర్తి అయిన తర్వాత మత్తెక్కి పడిపోయినాడు. ఆసమయం చూచి జ్ఞానసుందరం షరుగెత్తుతూ పోయి సాభాగ్యాన్ని వెంటబెట్టుకుని తనయింటికి వచ్చాడు. ఆమె చూసే సరికి తప్ప త్రాగిఉన్న గోపాలం పిచ్చిమాటలాడుతూ, దానీవానితో అధికప్రసంగం చేస్తున్నాడు. సాభాగ్యం కనుపడే సరికి గోపాలం వణుకుతూ ప్రక్కద్వారంలోనుంచి పలాయితుడైనాడు.

దీర్ఘ నిశ్వాసం విడిచి, సాభాగ్యం ప్రక్కనున్న జ్ఞానసుందరం వంక చూచింది. అత నేమి యెరుగనట్లుగా దీవనుఖుడై,

‘చూచారా, మీరే స్వయంగా?’ అన్నాడు.

సాభాగ్యం కళ్లల్లో తృప్తి తాండవ మాడింది, అతని దగ్గరగా వచ్చి,

‘నిజంగా నీమోస్తరు మనిషి నాకు యెక్కడా కన్నడలేదు. నీవంటివా రుండ బట్టే యీ సంఘంయిత మాత్రమైనా నిల్చి ఉండగలిగింది. నీ నిప్పుడు చేసినపని అమోఘము. యధార్థంగా నీబోటివారి సహాయంతో ఎన్ని మంచి కార్యములైనా చేయవచ్చు—అంటూ అతనికి ‘షేక్ హాండ్’ ఇచ్చింది.

జ్ఞానసుందరం శరీరం జలదరించింది; కాని ముఖం విప్పింది. గెలుపు అప్పుడే నిగనిగలాడించి మాపుల్లో:

‘ఏమిటో లెండి. మీ బోటివారు మెచ్చుకోవలసిందే. జనసామాన్యమునకి వన్నీ అర్థమకావు. “యదార్థవాదీ లోకవిరోధీ” అన్నట్లు నిజం చెప్తే నిఘ్నార్థము...’

అట్లా మాట్లాడుకుంటూ యిద్దరూ సత్రం కేరారు. అంతలోనే చీకటి పడ్డది. జ్ఞానసుందరం ఆమె వగ్గర కెలవు తీసుకుంటున్నాడు. అప్పుడే నౌకరు భోజన పదార్థములు తీసుకువచ్చాడు.

‘ఇప్పు డొక్కడవు చీకట్లో వెళ్లకపోలే యిక్కడే భోజనం చేయరామా, జ్ఞానసుందరం?’

‘చిత్తం, చిత్తం. దానికేం లెండి, చిత్తం—, అంటూ నీళ్లు నమిలాడు అతను. లోపలమాత్రం ఉబ్బి పోయినాడు.

‘అలా కాదు. తప్పేమీ లేదు. భోజనం చేయవచ్చు.’

‘చిత్తం, అలాగే’ అన్నాడు తెగించి.

ఆరాత్రి సౌభాగ్యం, జ్ఞానసుందరం విందారగించారు. ఈపాటి కప్పుడే పరిచయం కొంచెం యెక్కువ అవడమచేత యిద్దరూ అనేక విషయములను గూర్చి ముచ్చటించారు, నిద్ర వచ్చేవరకు.

* * * * *

౪

ఇక తక్కిన దంతా తేలిక విషయమే, జ్ఞానసుందరానిది. తనిఖీ పూర్తి కాలే దనే నెపంమీద మరొక నాలుగురోజులు ఆగ్రామంలోనే ఉండడమునకు నిశ్చయించుకున్నది సౌభాగ్యం.....సత్రంలో వరుసగా మూడురోజులకన్న యెక్కువ ఉండని రనే కారణంవల్ల తన మకామంతా జ్ఞానసుందర మింట్లోకి మార్చింది....

ఒకరోజు యిద్దరు కలిసి గ్రామం బయటకు పికారుగూడా వెళ్లారు.

ఊరిలోనుంచి అయిపు లేకుండా పోయినాడు గోపాలం.

* * * * *

వారి సంభాషణలో యెప్పుడూ యెక్కువగా వారి వారి అస్థుల సంగతి వచ్చేది. ప్రథమంలో జ్ఞానసుందరం తనకున్న అస్థినిగురించి చెప్పినమాటలు జ్ఞాపకమంచుకుని సౌభాగ్యం

‘ఏం చేద్దాం, ఆస్తితో—’ అంటూండేది.

ఇంతా గమనిస్తే సౌభాగ్యం తన ఆస్తిసంతా తిరిగి తాను గంగాభాగీరథి సమాన రాలయ్యేవరకు దాచుకునే ఉద్దేశ్యముతో ఉన్నట్లుగా కన్నడ్డది, జ్ఞానసుందరానికి.

ఏ దెట్లా ఉన్నా వివాహబంధం విగిసిన తరువాత విచారింపవచ్చు తక్కిన విషయము లనుకుని సమాధానపడ్డాడు అతను.

* * * * *

మహాసుదిన మది, యిద్దరకు. ఉదయం నువూరు ఏడుగంట లైంది. నూపర్ వైజర, గుమాస్తా చిచ్చిలో హాజరైనారు.

ఆసనయంలో జ్ఞానసుందరం కాబోతున్న తన భార్య-సౌభాగ్యం-నంక దృష్టిని పోనిచ్చేసరికి యొక్కడ లేని దైర్ఘ్యస్థైర్యములు తెచ్చిపెట్టుకోవలసి వచ్చింది. ఆ మాత్రం నిబ్బరం గలవాడు కాబట్టే పాణం ఆటించలేదు. ఎక్కువగా ఆమెవైపు చూడవద్దని తీర్మానించుకున్నాడు.

సౌభాగ్యంగూడా పాపం, పూర్వపు విచారమంతా దిగమింగి, కేవలం సంఘసేవ కోసం చేయబోతున్న త్యాగముకోసం, ఇమిలేవన్ చీర కట్టుకుని, ముడిపాని పొట్టినెండ్రుకలను గూడా గట్టిగా అణచికట్టి, ముఖంలో ఉన్న రెండు మూడు ముడుతచరాలు కన్నడకుండా కొంత భస్మం అద్ది, ఎంతో అవసరపడ్డది.

ఇద్దరూ కిగ్గరగా నిల్చున్నారు. నలభైయేళ్ల వరుడు, ముప్పైయేళ్ల వధువు.....ఫాదరీ పాపన సలిలం శిరస్సునచిలకరించాడు. భార్యాభర్తలయిర్వరు పెల్లగా యిల్లు చేరారు. జ్ఞానసుందరం పెద్దత్వాన వదిలాడు.

* * * * *

తమయొక్క పరిణయమహోత్సవ సందర్భములో యేవిధమైన విందుగాని, ఆర్కాటంగాని చేయవద్దని దంపతులు ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించుకున్నారు. అదంతా అనవసరవ్యయమని వారితలంపు.

అందుచేత ఆరాత్రి వారిద్దరును త్రమే బల్లదగ్గర కూర్చుని భోజనమున కుపక్రమించారు.

‘ఎట్లా పరిణమించింది వ్యవహారం, సాభాగ్యం!’

‘అంతా చైవక్యతం. ఇట్లా పరిణమించినందుకు మన అభీష్టసిద్ధి అయినట్లయితే.....’

‘ఏమిట?’

‘ఏమన్నది? నీకున్న ఆస్తితో మనయిద్దరి జీవితం సాగిపోతుంటే పరాలోచన లేకుండా సంఘం విషయమింకా యెక్కువగా శ్రద్ధ వహించి కృషి జేయవచ్చు...’

నీ తువు

జ్ఞుల కుశలమె మదిఁ గోరి సరసగతిని
జీవనము నిడి మన్ననం జెంది మేఘుఁ
డరుగఁగా నేడు నీతువ, సరసమాన
సముల నింకింప దొరఁకొంటి సరసమె యిది.

ఈగి లేకున్న జనులకు నేగి లేదు
కాని పరదత్తజీవన హానిఁ జేయఁ
దగదు తగ దిది నిక్క మధర్మసరణి
జడుఁడ వీ వొట నీతువ, చాల వెఱుంగ.

నీరజము లేమి చేసెను నీకు నకట
పద్మినీకాంత నిన్నేమి బాధపెట్టె
నల గులాబియు నీ కేమి హాని చేసెఁ
బెట్టికొంటి వదేల నీ పొట్ట వాని.

నీవు క్రూర్యము పూనిన న్మావిహృదయ
పల్లవితభావము న్బయల్పఱుపకుండ
మనుచు నెప్పటి యట్టులే మాన్యసద్వి
జాళినచ్చీల మరయఁగ నట్టిదె కద.

నకనకంబడు నక్క-పైదాటిపండు
నలఁదిపిచ్చుకమీఁద బ్రహ్మాస్త్రమువలెఁ
గా దనక మూర్ఖతను బీద సాదులపయిఁ
జూపుదువు నీతువా, నీప్రతాప మయ్యె.

జ్ఞానసుందరం గుండెలో రాయి పడ్డది. వెలి
చూపుతో,

‘అయితే సాభాగ్యం నీడబ్బుతో.....’

‘అయ్యో, సుందరం, నాకు డబ్బెక్కడిది? డబ్బే
కనుక ఉంటే యీ పనికీమాలిన నాకరీ యెందుకు
చేస్తాను.....నీవో.....’

‘అయ్యో, సాభాగ్యం, నేనూ అంతే...అయ్యో,
మెడకు ఉరి.....పడ్డాను బోల్తా, పెద్దబోల్తా!..’

విద్వాక్. డి. రామమూర్తిశాస్త్రిగారు

లలి సుమనో ధర్మముల
దులుపుట జాడ్యంపుటీద దుర్భరసరణి
నెలకొల్పుట నీకును నల
కలికిని నైజమ్మ శీత కాలమ కాదే.

క్రాలుదును నే నిదే రీతిఁ గాల మెల్ల
నని తలంచెదు శాశ్వత మరయ నేది?
పొడ వడంగించి నిన్నును బారిగొనుటకుఁ
బొంచియున్నది వేనవి కొంచె మెఱుంగు.

కాల మెల్లను నీరీతిఁ గ్రాలఁదలఁచి
తేని సాధింపు శక్తిమై దివ్యధాము
దైవవిధి నైతి శక్తుఁడ వీవు నేడు
వాని సాధింప నీ కింక వశమె తలఁప?

సర్వమును బల్లవింప నఖర్వగతిని
మహి సరగ సుమనోభి రామముగఁ జేసి
మన్ననం బొంద మాధవుఁ డున్నవాఁడు
ఖలుఁడె సజ్జనగౌరవ కారణుఁడుగ.

చిగురుమోవుల కొకవింశ సొగసు కూర్చి
మోముఁదమ్ముల కామోదమును ఘటించి
యాశ్రితాళికి మధురసాహారము నిడి
యోము వాఁ డుద్భవింపక యుండునె యిక!

చుట్టా, బీడి, సిగరెట్

చుట్టా, బీడి, సిగరెట్లు త్రిమూర్తులని చెప్పచ్చు.

వీటికి జన్మస్థానం ఆయొక్క ఆదివిరాట్స్వరూపమైన సాగాకు. ఈ రూపాల్లోనే గాక, సాగాకు, అనేకమైన ఇతర ఆకారాలలో, భూమిమీద, కర్మచక్రం చేత, అవతారాలు ఎత్తి ఉంది; తను నాశనం అయి పోయి ప్రపంచాన్ని నడిపిస్తోంది. సాగాకు ఇతరులకోసం తగులబోతోంది. అదే, చుట్టా, బీడి, సిగరెట్, స్వరూపం! సాగాకు ఇతరుల నిమిత్తం పొదుమైపోతోంది. అదే ముక్కు-సాడుం స్వరూపం! (అరవం లో మూకుతూర్ స్వరూపం) పోగాకు ఇతరులకై, ంసి, తడిసి, అడ్డమైన నూనెసరుకుతోటి కలిసి ముక్కుముక్కులు అవుతోంది. అదే మసాకా స్వరూపం! సాగాకు ఇతరులకొరకై సున్నమై నలిగిపోతోంది. అదే పట్టి స్వరూపం! సాగాకు ఇతరులకి, శిబిరకృత్య సుల్లే నిజశరీరం కండలుచెంపి ఇస్తోంది. కొందరు ఉద్యోగులు ఏకచేరిలో పనినాథ్యంలో ఉండి, రొంజిని బాగ్రత్తచేసి పట్టుకొని సాగాకుముక్కు ఆపకంగానే అమాంకిగా కొరుక్కుంటారు, పటిగిల్లెం తిన్నట్టు. దాన్ని 'కచేరితాంబూలం' అంటారు—అదే కచేరితాంబూల స్వరూపం! ఇప్పుడు నానం సాగాకు యొక్క ధూమపానం వెల్లడిచేసే త్రిమూర్తులని గురించి మామే కొంచెం ఆలోచిద్దాం! (ప్రపంచంలో ఉండే ప్రతీమారు మూలలోనూ సాగాకు మతం వ్యాపించే నెయ్యడానికి ఎక్కువ అవకాశం ఉంది గనక!)

చుట్టా అనే వస్తువు సాగాకుకి తాదాత్మ్య స్వరూపం—అనగా అభేదస్వరూపం. కాని కొందరిమతం వేరు. కొన్ని చుట్టల్లో సాగాకు కాడలు మాత్రమే ఉంటాయనినీ, మరికొన్నింటిలో పాకేసిన చుట్టసేకలకళేబరాలుంటాయనినీ వారి అభిప్రాయం. అయినప్పటికీ చుట్టయొక్క పాత్రి పోరాలు ప్రకృతి

పుగంబులనినీ, వాటిమూలంగా పరమాత్మ కణకణలాదు తూ వ్యక్తమాతాడనినీ అందరూ ఒప్పుకుంటారు. బీడి లోపలిభాగం సాగాకు తుక్కు అయినప్పటికీ, బాహ్యం మాత్రం, వేరేపత్రం—తునికీ ఆకు, కొండొకచో జల్లేడు. సిగరెట్టు లోపలిభాగం, అనేక ఓషధుల సాహాయ్యంచేత సాగాకుయొక్క కడలు పోగొట్టుకుని నవ్వు సౌరభం ఆర్జించి, కాకితపు దాంపత్యం కలిగి ఉన్న నవీ నానతాం సిగరెట్ స్వరూపం కాక, శక్తిగన రెండు హిందూదేశానికి చెందినవే అని ఒప్పుకోవచ్చు. బీడి మహమ్మదీయులది, ఆపత్రంమాడా వారిదేశంలోనే దొరుకుతుంది. ఆమాట ఋజువుచేసుకోవచ్చు. సాగాకు అమెరికాలో, ఒకతెల్ల ఆసామీ ప్రయాణంచేస్తూ కనిపెట్టి నట్టు చెబుతారు గాని, వొట్టికూట! అది ఈశాం దే అని చెప్పడానికి అనేక నిదర్శనాలున్నాయి. సోమ పానం, ధూమపానం గురించి సెలవిచ్చిపట్టే ధూమపత్రం గురించి కూడా అనేకమంది ఋషులు స్పష్టంగా, తెగేసి, సెలవిచ్చాడు. వెనక బాగా చుట్ట కాల్చడంచేత ధూమ బిరుదు తెచ్చుకున్న ఒకాయన సంతతి వాడే ధామ్యుడనే అబ్బాయి! ఇంకా ఇతర నిదర్శనాలు కావలెస్తే, 'రిసర్చి' చేస్తే, మనకి ఏవిధంగా సాక్ష్యాలుకావాలంటే ఆవిధంగా, రాగిరేకులు, తాళపత్రగ్రంథాలు, నాణాలు వగైరాలు దొరుకుతాయి. మనకి ప్రతిమూలంగా ఉండేవి మాడా దొరికితే దొరకవచ్చుగాని, అది రిసర్చిగనక వాటిని కప్పిపుచ్చడంలో ప్రయోనాయువులేదు. అందుకని చుట్టగురించి మనం స్వయమయంలా మాట్లాడుకోవచ్చు. చుట్ట అంటిందానికి పూర్వం చివరకొన పంటితో కొరుకుతారు—చివర మెలెట్టి ఉండడంవల్ల ఓ చివరనించి ఓచివరికి గాలి లాగుటానికి. రాధారీలేదే మో అనే భయం చొప్పున, బీడివెలిగించడానికి పూర్వం, దాన్ని తల్లకిందులుగా పెదవులలోపలికి పట్టుకుని, పెదవులు బిగించి, వెలిగించబోయే వేపుకి ఆవిరిపెడతారు—కొంత ఆవిరితడి దానికి తగిలి అది మోస్తుంది.

తల్లులు లేకుండా గుండ్రంగా కాలుకుంటూరావడానికి నిన్నీ, లోపలవేంచేసి ఉన్న ఘనమంటి పొగాకు రేణువులు పీల్చే చివర నక్కి ఉండి, బీడీ వెలిగించి ఆదుర్దాగా పీల్చగానే, ఆ మొదటి పీలుపులోనే గొంతుకలో ప్రవేశిస్తాయేమో, వాటికి ముందస్తుగా ఉద్వాసన చెప్పక పోలే ఎల్లమరీ, అనే అభిప్రాయంతోటీనీ! సిగరెట్టు ముట్టించడానికి పూర్వం, దాన్ని పుస్తకంలాంటి బల్ల పరుపు ప్రదేశం మీద ఉంచి, అరచేత్తో నొక్కి, ఇటూ అటూ రెండుమూడుసార్లు ఆపుడాల కర్రని మల్లే, దొర్లించి, తీసి, పుస్తకాన్నెట్టి, మెల్లిగా తాటిస్తారు— అది లోగడ కర్రబారి ఉండినట్టయినా పొగసజావుగా రాకపోతుందేమో అని భయమేసి. ఇలాగ్గా ఈస్వరూ పాలు జీవం దాలుస్తాయి. ఈ మాడింటి లోకీ బీడీ అదొక మోస్తరు జంతువు. ఏమాత్రం వ్యవధానం లేక పెద్దపనిలో ఉండి ఒక్కడమ్ము, లిప్తలోలాగి, పోడానికి టైము సరిపోయే పెద్ద డోర్మోగస్తులు, కానీకి చాలా వస్తాయిగదా ఎప్పుడు పారేసినా పారెయ్యమ్ము, మనసున కేమీ బాధలేకుండా అనుకునే కొద్దివాళ్ళూ, ఎవళ్లేనా చెయిచాస్తే, తోభలేకుండా వాడికి ఓటివ్వచ్చుక—అనే వాళ్ళూ వగైరాలు బీడీ నేవిస్తారు. అయితే, ఓ కాని బీడికి ఓ అగ్గిపెట్టేనా అధమంకావాలి గనకమన్నూ, ఎక్కడైనా ఆజంతువు తాలాకు ఒక నెరుసు పడిందంటే ఆ చుట్టు పక్క ప్రాంతం అంతా దగ్ధపటలం అవుతుందనే భయంచేతమన్నూ దాని ప్రచారం కొన్ని కొన్ని చోట్లే ఉంటుంది.

ఇక చుట్టూసిగరెట్లని రెండింటని మాత్రమే పోల్చాలంటే, చుట్టమోటు—సిగరెట్టు నీటు, చుట్ట నల్లజాతి, సిగరెట్టు తెల్లజాతి. చుట్ట అంతా పొగాకే గనక, అది పత్రగ్రంథం, కాబట్టి సనాతనం. సిగరెట్టు కాగితపు వ్యాపారం, కాబట్టి ఆధునికం. ఇంగ్లీషుచదువుకీ సిగరెట్టుకీ సంబంధం ఉందని ఋజువు చూపించడానికే సిగరెట్టు కాగితంతో చేకూరని కొందరి నమ్మకం. చుట్ట వాసన చుట్ట కరిపు, సిగరెట్టు వాసన సిగరెట్టు పరిమళం. ఆ పరిమళం గ్రహించ లేనివాడు తనకి మల్లీమహా ఇంగ్లీషు పుష్కమృదని వీయెటూ పెట్టుకుని చెప్పుకోడం అనికొం

దరి ఊహ. ఏమంటే! ఆ సిగరెట్టు వాసన కేమిం ఆ ఇంగ్లీషు వాసనేనండీ!

ఈ రెండు స్వరూపాలూ మాడా వాయురూపే జామాయమై, జగత్తంతా చివరికి మాయగదా అని చెప్పక చెబుతుంటాయి. ఇవి వెలిగి వెలిగి బూడిద మాడా ఆవుతాయి ఆవిషయంలో చుట్ట బూడిదే కేసు మోసింది. దాన్ని కొందరు చచ్చుపిలుపులు పిలవక “చుట్ట వీధూతి” అంటారు. కొందరు రహస్యంగా చుట్ట కాల్చేవాళ్లు అల్లాంటి విధూతి జాగ్రత్తగా కాళి అగ్గి పెట్టెల్లో కిందరాలకుండా విడిపి, అది కురుపులకి మందుగా వాడుతున్నారట, మతాబా బూడిద వాడినట్లు! సిగరెట్టు విధూతికి అంత తెల్లదనంలేదు, పేరులేదు అందుకనే అది జాగ్రత్త చెబ్బరు. కొందరు, రక్కిన వేళ్లతో సిగరెట్టుపట్టుకుని చూపుడు వేలు ఒక్కటే మాత్రం అభినయించి, ఆవిధూతి ఊడకొడతారు. మరి కొందరు, దాన్ని తర్జనీ మధ్యమాలతో నొక్కిఉంచి, ఒక్కచిటిగలో ఆవిధూతి విసరిస్తారు. క్రియకి, గాలి గాలిలో కలిసి పోతుండరా అని ఈ రెండూమాడా సెల విచ్చినా, వీటిల్లోనూ మల్లీ కాస్తంతలేదా ఉంది. సిగరెట్టు మట్టుకి అంత ఆఖరికి సూన్యమే అంటుంది. చుట్ట అల్లా అనదు. చుట్ట కాల్చేవాళ్లు ఉమ్మువేస్తూంటారు. (ఉమ్ములవిషయంలో వీళ్లని మంచేవాళ్లు మరో ప్లున్నారు, మసాలాకిల్లీలవాళ్లు!) ఆ ఉమ్ముల అభిప్రాయం ఏమంటే, చివరికి జగత్తంతా గాలిలో కలిసి పోదు, ఉంటే జలప్రళయం ఉండవచ్చునీ! అని ఉంటే ఉండడం ఎంచేతంటే, కొందరు కొందరు చుట్టేళ్ళరులు ఆ ఉమ్ముమింగేస్తారు. చుట్టలో పొగాకు మట్టుకుని ఉండడం వల్ల దాల్లోనే ఎక్కువ తిరగడం ఉంది. సిగరెట్టులో వక్రత లేదుగాని, చీలిపోడం ఉంది. చుట్టలో ఉండే చేదు, రింగు, గీర వగైరాలు సిగరెట్టులో మృగ్యం. ఆరిందా జనం మధ్య ఉన్నప్పుడు సిగరెట్టే పీల్చాలనిన్నీ, తప్పని సరియై ఇతర స్వరూపాలు దొరకని స్థలంలో మాత్రం బీడీ ఊధుకోవచ్చనిన్నీ, కేమిం బాహ్యనికి వెల్లికాల్చడానికే చుట్టపుట్టించనిన్నీ సిగరెట్ పక్షపాతులైన నేపాత్తులు వాడిస్తారు. కాని, ఒంట

రిగా ఉన్నవాడికి చుట్టే చుట్టం. ఎంచేతంటే, ఒక్కొక్కడు, కుర్చీలో కూర్చుని, చుట్టకాలుస్తూ, పొగకేసి చూస్తూ, గంటలకి గంటలు గడుపుతూ, పర్యవసానం శూన్యం అయినా దీక్షగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్టు గంభీరంగా ఉండగలడు. సిగరెట్టువాడు అలా ఉండజాలడు. చుట్టవాడు, తను ఏదోమూల కూర్చుని ఉన్నా, ప్రపంచం జరగడం విషయంలో తన ఖంజాయింపుకుడా కొన్ని పాళ్లు ఉన్నట్టు కనిపిస్తాడు. కాని, కిల్లీనమిలే టైములోనే చుట్టకాల్పడానికి వీలేకపోడం చుట్టయొక్క దౌర్భాగ్యం. ఆ వాటం సిగరెట్టుది. అందుకనే, భోజనమై, తాంబూలం వేసుకుని, అద్దం ఎడట “నెక్టై” ముడేసుగుంటూ, పెదవి చివర సిగరెట్టు ఊగేసలాడు తూండగా, అప్పుడే మాటలు చెబుతూ, నాగరికత కాపాడుతూన్న ఉద్యోగులు తొమ్మిదిన్నరకి ఇళ్లలో దొరుకుతారు. చుట్టకాల్పడానికి దాన్ని పళ్లతోడ బాయించి పట్టుకోవాలి. అందుకని, అవతల చివర అగ్ని ఇనతల చివర (లాలా) జలం. సిగరెట్టుని పళ్లతో నొక్కినవాడు వౌత్తి అభాంద్రాపీనుగు. వాడు, అది ఎంత కోమలం అయినదో గ్రహించనివాడు; వాడి పళ్లు ఊడకొట్టినా పాపంలేదన్నాడు. ఒక సిగరెట్టిట్టు! అంచేత, దాన్ని పెదవులతోపట్టాలి. ఆ మాటకొస్తే కొందరు ప్రజ్ఞావంతులు పెదవి చివరతోకుడా సిగరెట్టుని నిలబెడతారు, మీసంమీద నిమ్మకాయ నిలబెట్టినట్టు. అందుమూలాన్ని, సిగరెట్టు ఇనతలకొస తడిగా ఉండదు. ఆ కారణంవల్ల, సిగరెట్టులోని అద్వితీయ విశేషం ఏమిటంటే, అది మధ్యరంగంలో తీసి, ద్వితీయానికి ఇచ్చి, వాడిప్రాణం రక్షించచ్చు, అట్లే ఎగిరి కలిసుకుండా! ఈ అవాంతరం తప్పిపోయేటందుకుగాను, కొందరు మిత్రులు ముందే సిగరెట్టుని సమద్వి ఖండనచేసి, చెరోసగం మొదట్లోనే పుచ్చుకుంటున్నారు. ఇది అరుదు. చుట్ట జంతువుకి ఇల్లాంటి ప్రజ్ఞలేదు. కాని అందులో విశేషం మరోటి ఉంది. కాలే ఆసామీయే దాన్ని తల్లకిందుచుచేసి పెదవులతో పట్టుకోవచ్చు. ఇది కొన్ని కొన్నిరకాల సోదరిసోదరిమణులలో అభ్యాసం. చుట్టపొగముక్కులోంచి తెప్పించడం అంత

సుశువుకాదు; అందులో పాటి ఆకు మరీశ్రమ. ముక్కులోంచి పొగలాస్తాయనే కొందరు సిగరెట్టు కాల్పడం. చుట్టకాలుస్తూ మాట్లాడితే, తథదధాలు వగైరాలు పలకవు, వివేవాడికి చిరాకు. సిగరెట్టుకాలుస్తూన్నప్పుడు, ఓవ్యంతపు, కడమా అక్షరాలన్నీ, మూతి ఏపంకర గానోపెట్టి పలకచ్చు, పళ్లకి పనిలేదుగనక! చుట్టలో మరో చిక్కుంది. ఎవరో అస్తమానం ఇతర పనిమానుకుని సీలస్తూంటేగాని ఆరిపోతుంది, వెధవ ఆరిపోడం ఇదీను! అందులో చుట్ట ఆరిపోడం ఉందే, అది గొప్ప ప్రాలుభాల్లో ఒకటి, అందుకనే కొందరు చుట్టకాలుస్తూండగానే ఏమరుపాటుగా నిద్రపోయినా, ఏమీ ప్రమాదంలేదు. అదిపట్టు తప్పి పడిపోయేవేళకి ఆత ఉంటుంది. కాని, సిగరెట్టు ఎక్కువ బాధ్యతవహించిన ప్రాణి. సిగరెట్టుని అంటించి ఒదిలిపెడితేసరి, దానిపని అది క్రమేపీ చేసుకుంటూ పోతుంది, వెనకాల కొందరు లాగేవాళ్లు ఉన్నాసరే, మానినాసరే. అనగా, దానికి చూపిస్తే అందుకు పొగల తెలివి ఉంది. సిగరెట్టుకి పునర్జన్మలేదు. చుట్ట చాలా పాపం చేసుకున్న ఘటం గావును, దానికి పునర్జన్మలు ఉన్నాయి. అనగా, ఎవడైనా సోదరుడు కాలేవుకాల్చేచుట్ట ఆరిపి, తలపాగాలోనో, గోడమూలోపెట్టి కాన్సేపటికి మళ్లీ ముట్టిస్తూంటాడు. అదివాడికి బాగుండో, తప్పనిసరిగాని కడం వాళ్లు వస్తారు. మంచిచుట్ట వాసనేస్తేనే దోక్కునేవాళ్లు, చుట్టయొక్క జన్మాంతరవాసన తోటి ఘూర్ణిల్లుతారు. చుట్టలో మరోపేచీ ఉంది. ఒక్కొక్కప్పుడు దానికి చిన్న “బుసి” ఉండి, పీల్చేవాడికి అంకిల్లు పడిపోయినా సరే, పొగమాత్రం రాదు, చచ్చినా! దాంతోటి, ఆపీల్చే వాడికి ఊహాకోపం జాస్తీ అయి చుట్టు పక్కవాళ్ళని చంపాలని ఉంటుంది. అల్లాకొంత ప్రయత్నించి, కొనకి, ఏకాగితమో చుట్టుబెట్టుకుని ఎల్లానో ఇదవుతావ. సిగరెట్టులో ఈక్షోభ లేదు. చుట్టవల్ల పళ్ళన్నీ జీవితంలోనే పొగమారడం కాక, పెదవి మీద వాతలు కుదాను. అదిగాక, చుట్టకాల్పడం అనేది ఒక పనిలా కనిపిస్తుంది, సిగరెట్టు కాల్పడం పనిగానిపని అందుకనే సిగరెట్టు చదువుకున్నవాడి కోడి! చుట్టవెన

కంతో, ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ అంతే! సిగరెట్టు స్వల్ప కాలంలోనే మారుతుంది, కొత్తమార్కుది దిగుతుంది. ఇంత తెలివి తేటలతో ఉన్న సిగరెట్టు కాల్చడం వల్ల ఉండేలాభాలు తియ్యడానికి, ఉన్నాయేమో చూడడానికి, ఓకమిటివారు పనిచేస్తున్నారు, సులోచనాలు పెట్టుకుని. ఇది కాల్చడంవల్ల ఉండే ఖర్చులెక్కవెయ్యడానికి మరొకమిటి ఉన్నారు. వీరి రివెన్యూలు తేలే యోగ్యత కనిపించదు.

వాచ్చుశ్శుని ఎల్లా ఉన్నాసరే, నేను చుట్ట మానను. మాస్తే, భూమి—వాయు సమస్య పరిష్కారం కాదు. ఈముక్కలే నాకు శరణు...అన్నాడు ఒకడు.

“ఎముక మిగిల్చి మాంసము నెల్ల భక్షించు

క్షయగుగ్ధులకు చచ్చాయుధంబు

లోహమాండూరాల లొంగక సాధ్యమా

కఫవాతములసిత కాయకంబు

శూలన పొడిచిన లీల శూల జనించు

అల యజ్జీర్ణముల సిద్ధావధంబు

మబ్బుపట్టిన యంత బొబ్బలు పెట్టించు

నుబ్బసాదులను నూర్చోనయంబు

జనుల నగ్నిముఖుల నొనరించు నీ చుట్ట

కంపులెల్ల సాగ నంపుచుట్ట

దోమ బాధల తొలగ ద్రోయును పొగచుట్ట

చుట్ట మహిమలెన్న శూలి కగునె”

మంచిచెడ్డలు ఎల్లాఉన్నాసరే. నేను బీడీమానను. మాస్తే, హిందూ—చుహమ్మదీయ సమస్య పరిష్కారం కాదు. ఈముక్కలే నాకు శరణు—అన్నాడు ఇంకోడు.

దాడీ ముందుగ వచ్చెను

బీడీ తరువాత వచ్చె విధవిధములుగా

బీడీ పొగలకు పాదా

ఏడీ కాదనెడి పురుషుడెల్లాహైనం.

సుశువు బలువులు ఎల్లా ఉన్నాసరే. నేను సిగరెట్టు మానను. మాస్తే, ప్రాచ్య-పాశ్చాత్య సమస్యపరిష్కారం కాదు. ఈముక్కలే నాకు శరణు—అన్నాడు మరొకడు.

నాగరికత లేని ప్రజ

సిగరెట్ చవి చూడకుండ సిగరెట్ పొగరెట్

సిగసిగరెట్ పొగపొగరెట్

సిగరెట్ పొగరెట్టుటంట చెల్లదు “స్మూల్”.

ఇలాగూ, భూమి విషయంలో హిందువులయధాశక్తి పనిచేస్తున్నారు కాని అంతా నడుంకడితేగాని కాగ్యం నెరవేరదు. అంతాచేసులు కలిపి పనిచెయ్యాలి భూమి, కీర్తికి చుట్టేనే తెలుపుకాబట్టి, ఏనాడుహిందూ దేశమంతా ఏకమై పొగపీచి వదులుతుందో, నాడే ఈ దేశపు శుభ్రకీర్తి దశశతాబ్దా వ్యాపిస్తుంది. స్త్రీలుకొందరు ఇంగ్లీషునేర్చి, పురుషులతో సమానం అవడానికి చేస్తున్న యత్నాలలో సిగరెట్టు నేటివ్తూ ఉండడం శుభసూచన. ఈభూమి స్వరూపిని కనిపించి నప్పుడల్లా అంటిస్తే, లోకకల్యాణం, ఆట్టే మారం ఉండదు.

౨. విశేషాలు.

ఓ చోట జరగబోయే రాండుటేబిల్ కాన్ఫరెన్సులో వెయ్యవలసిన టేబిల్ గురించి మాటా మాటా వచ్చింది రాండ్ టేబిల్ అనేది ఏవో ఊరికే సంక్రమం కా ఉండడమేకాక సంపూర్ణంగా ఉండాలని కొందరన్నారు. మరికొందరు అట్లా పిలువలేదనినీ, భూమిగాని మరి యితర గ్రహముకాని, అవి నడిచేదారులుగాని, ఏవీసంపూర్ణ ధోరణిలో లేవనినీ, అందుచేత అయినదానికి కానిదానికి సంపూర్ణం అంటూహాశ్చర్యకవటిపూర్ణం ముందు పుచ్చేసుకుని ఆపైన “సం” చెప్పాలంట ఆడితే, కడుపు నిండుతుందనినీ, కాబట్టి ప్రస్తుతం టేబిల్ యొక్క ఆకారం కోడిగుడ్డులా ఉంటుందనినీ, వాదించారు. టేబిల్ యొక్క ఆకారం ఎల్లా ఉన్నా అది కొంతేనా ఇటూ అటూ జరగాలంటే, టేబిల్ యొక్క ప్రతీకోడుకీడ చక్రప్రయోగం చెయ్యకతప్పదని మరికొందరు తెలివిగలవారు అన్నారు.

శారదాబిల్లు శాసనం అయినా దాన్ని జనం శారదాబిల్లు అనే వాడుతూంటారు. ఈ పరివాలనలో జనం ఆబాలగోపాలంగా ఉచ్చరించిన కేర్లలో ఇదొకటి. కాని ఈ మాటయొక్క వాడకం, అర్థం, వ్యాఖ్యానం

పాత్రల్ని బట్టి ఉంటోంది. కొందరు దాన్ని 'కార్దపు' బిల్లు అన్నారు—అనగా దీనితో కార్దాలు ఆఖరు అనో, లేక దీనితో శ్రోత్రియత్వానికి కార్దం అనో. కొందరు ఇది 'సరదా' బిల్లు అన్నారు—అనగా దీనితో జనానికి ఎక్కడలేని షోకులూ బయద్దేరుతయని గావును కారద అంటే సరస్వతి గనక ఈ బిల్లునల్ల ఆడవాళ్లు మాటలు నేర్చి మరి ఎవ్వరి మాటా లెక్కచెయ్యరు అని కొందరు. కారద అంటే 'నూతనం' అని ఆరంభ గనక ఈకొత్తబిల్లుని కారదాబిల్లు అన్నారని కొందరు. కారద అంటే అసమర్థుడు అని ఉంది గనక అల్లాంటి వాళ్ల బిల్లుని కారదా బిల్లు అన్నారని కొందరు. కారద అంటే శరదృశువులో జనించింది అని ఆరంభం. ఇది కూడా శరదృశువుమొక్క సామీప్యంలో పుష్పించింది కాబట్టి ఇది కారదాబిల్లు అన్నారని కొందరిమతం. కారద అంటే ఏడేసి పత్రాలు ఒక్కొక్క పర్వం దగ్గర ఉన్న ఆరటిచెట్టు అనికూడా ఉందికదా, ఇందులోకూడా ఏనుస్తూ ఏనుసార్లు ప్రతీపర్వానికి పత్రాలు అనే విడాకులుపుచ్చుకోడం ఉంటుందిగదా అని దీన్ని కారదాబిల్లు అనిఉంటారు అని కొందరి వాదన. కా అంటే దేవతా పూజ, ర అంటే శూన్యమై దా అంటే చూపులు ఎక్కువవుతాయి గనక ఇది కారదాబిల్లు అని ఒకరు. కా అంటే సామర్థ్యం ర అంటే నశించి ద అంటే భేదాలు ఎక్కువవుతాయి గనక ఇది కారదా బిల్లు అని ఒకరు. కా అంటే శ్రేష్ఠుడు కూడా ర అంటే శిరస్సు వంది దా అంటే భార్యని వేసుకోవాలిగనుక దీన్ని కారదా బిల్లు అన్నారని ఒకరు. కా అంటే తేజస్సుతో ర అంటే వజ్రంలాంటి దేహంతో ద అంటే ఓర్పుతో జనం పుడతారు (ఇప్పటి కునిష్ఠిరకం కాకుండా)అంచేత ఇది కారదాబిల్లు అని ఒకరు. కా అంటే లక్ష్మీఉండాలి, ర అంటే మన్మథపరిపాలన ఉండాలి, దా అంటే చైరాగ్యం లాభ లేదు అనేటట్లు వస్తుంది గనుక దీన్ని కారదా బిల్లు అన్నారని ఒకరు. ఒక ముసిలావిడ ఈమధ్య మాట్లాడుతూ "అయితేనూ, ౧౮ ఏళ్లలోపల పిల్లలు పెద్దమనుషులు కాకూడదంటూ పైవాళ్లు రూలు పెట్టారట నిజమేట్రా, అబ్బాయి!" అని కొడుకుని అడిగింది.

శేపు ఏప్రిల్ ఒకటో తారీఖులగాముకు ౧౮ ఏళ్లలోగా ఇండియాలో పెళ్లిళ్లు చెయ్యకూడదని దీని ఆరంభం అని ఒకావిడ వాదించింది. "అయితే, ఈబిల్లురెండుమాడేళ్ల దాకా ఆ సరణినికే రాదంటారు నిజమే? అని కొందరు అడుగుతుంటారు—అల్లా అయితే బాగుండునని వాళ్లలోపల అభిప్రాయం. ఒకవేళ అల్లా జరిగితే, ప్రస్తుతం పెళ్లిచేసిన వాళ్లలోకొందరు పశ్చాత్తాప పడతారు.

౩. పిన్నిపాలుకాదలచినవారికి ఉండవలసిన లక్షణాలు ఒక (కమిటీవారి అభిప్రాయం).

౧. పిన్నిపాలు పాడుగేనా ఉండాలి, జబరదస్తీగానేనా ఉండాలి, వీల్లేకొస్తే రెండింటాలా ఉండాలి.

౨. పిన్నిపాలు ఇంగ్లీషే చెప్పాలిగాని, తెలుగు, హిందూస్తానీ, కాన్త్రంకాదు.

౩. పిన్నిపాలు కడంవికాకపోతే పీడాపోయిరి. అధమం సిగరెట్టయినా నాగరికతతో పీల్చడానికి తగిన గుండెదైర్యం కలిగి ఉండాలి.

౪. పిన్నిపాలు అధమం సాలుకి రెండు సందర్భాలలోనేనా పైవారితో ఓడిపోయే స్వభావం కలిగి ఉండాలి.

౫. పిన్నిపాలు మాంచి తెలివీ, అపూర్వప్రజ్ఞా కలిగి ఉండాలి. పాశం చెప్పనక్కర్లేదు. దాన్ని బట్టి ఇతరులు ఆయన తెలివి స్థిరపరచడం.

౬. పిన్నిపాలు రూల్స్ ఉన్నాయికదా అని వాటిని ఆక్షరాలా యముడులా ఆసరణలో పెట్టరాదు.

౭. పిన్నిపాలు స్వజనాన్ని ప్రేమించాలి.

౮. పిన్నిపాలు కొంత దాన ధర్మ బుద్ధి కలిగి ఉండాలి.

౯. పిన్నిపాలు ఒకవేళ అఖండమైన తెలివిగలిగి ఉన్నా, కుర్రాళ్లని పరీక్షకి పెట్టింకకుండా ఆపకూడదు.

౧౦. పిన్నిపాలు తెలివీఉండి, పనీచేసేవాడైనా ఎవరో ఒకమహామహుడి మాటేనా వినాలికాని, ఏదేనా

చెప్పి వెళ్లినప్పుడు తరుముకు నిరామాడదు. మక్కుని ఇన్నాకలపనూమాడదు.

౧౧. పిన్నిపాలు తనకి రాకపోతే రానట్టు ఊరు కోవాలిగాని, ఏరోజుకి ఆరోజు పాతం ఎవరిదగ్గిరో చెప్పించుగుని క్లాసులోకి తయారు కామాడదు.

౧౨. పిన్నిపాలు తన సబైట్టు అయేది కాక పోయేది, ఒకటేమిటి నాకన్నీ సమానమే అని ప్రతీ దానిమీదా ఎక్కడ బడితే అక్కడ, ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు లెక్కగు ఇవ్వడానికి (ఇంగ్లీషున) తగినవాడు కావాలి. లేకపోతే, ఆయన తాలూకాబోర్డు ఎలిమెం టరీస్కూలు మేష్టరుకంటే తక్కువ అనుకుంటారు.

౪. వార్తలు

౧. ఆంధ్రవిద్యార్థుల సమావేశం యొక్క కార్య క్రమం యావత్తున్న ఇంగ్లీషు భాషలోనే జరిగి ఉండ డంవల్ల, వారు తమభాషమానుకోడంలో ప్రకటించిన స్వార్థత్యాగానికి సానుభూతి కనపరుస్తూ అక్కడ హాజ రుకాని, ఆంగ్లేతరులు ఒకతీర్మానమున్నూ, అరటిపం డొలిచినట్టు భావబోధ అయి ఉండడంవల్ల ఆమోదం వెలిబుచ్చుతూ హాజరైన ఆంధ్రశ్రీబాల పృథ్వులు ఒక తీర్మానమున్నూ యేదిక్కులేని తమ ఇంగ్లీషుని శ్రమపడి ఆంధ్రవిద్యార్థులు నిలబెట్టినందుకు తమ అమితకృతజ్ఞత గుమ్రుగిస్తూ లండన్ కవులు ఒకతీర్మానరాజమున్నూ గామించి పంపినారని లోగడ ప్రచురింపబడిన సంగతి కల్లవార్త అని మావిలేఖరి పంపిన సవరణ నేడే మాకు చేరింది.

౨. జంతువులమాతలు, పిట్టలమాతలు, లోకంలో తక్కిన శబ్దాలన్నూ తానొక్కడే ఫుట్టించి సభినిరంజింప చెయ్యదల్చుకున్న ఒక ధ్వనికాదు టిక్కట్టుపెట్టగా, హాస్యానికి వేంచేసిన నూరురూపాయలజనులూ, అతడు రంగంమీదికి వచ్చేదాకా ఉండబట్టలేక, ఆయాయి జంతు పక్షుల ధ్వనిభేదాలు సునాయాసంగా చెయ్యి మొదలు పెట్టగానే, హాస్యకాదు టిక్కట్టు సొమ్ము వాపసుచేసి, అట్టి అద్భుత చిత్రకళవారు అభ్యాసంలే కుండానే ఆర్జించినందుకు వారిలో ఒకరికైనా మెడలు

ఇవ్వకమాననని పట్టుపట్టెను. ఆమెడలు ఒక విద్యార్థి పడసినందుకు ఆంగ్రలు ఎల్లానో తీరుబడి చేసుకుని కొంచెం గర్వపడాలి.

౩. ఒక గ్రామఫోను కంపెనీవాళ్లు గొప్పగాయ కుల దగ్గర్నించి ఉచితంగా రికార్డులు పుచ్చుకోడానికి రాగపిల్లిలో దిగగానే, ఆంగ్లగాన విద్యాదక్షులకు ప్రముఖులు చాలమంది, తమకు ఆహ్వానం రాకపోయినా, కంపెనీవారికి తమర్ని ఆహ్వానం చేసే సంగల్పం మన స్సులో ఉన్నట్టు దివ్యదృష్టిని కనిపెట్టి, వెళ్లగా, కంపె నీవారు స్వాగతపత్రం ఇవ్వనందున మీరు కోపంతో వెనక్కి నిష్క్రమించి పినిమాలో చేరాలని యత్నించు తున్నారని తెలిసినది.

౪. రైల్వే ప్రయాణీకుల సంఘాలు కలిసి ఎన్ను కున్న ఒకాయన ప్రయాణీకుల కష్టాలుగురించి రిపోర్టు తయారు చెయ్యడానికి రైల్వేతిరిగితిరిగి కనిపెట్టిన సంగతి ఏమిటంటే! — రైల్వేకంపెనీవారికిన్నీ ప్రయాణీకులకు న్నూ ఎంతో అనోన్యంగా ఉన్నందుకు విక్రీల సంతోషం అవుతోంది. జము కంపెనీ వారిమూల జరదాటడం లేదు. కంపెనీవారు రైలుపెట్టెలో “ఎంగిలి మాయ వద్దు” అని రాసిన ప్రకారంగానే జనం అంతా పెట్టె లోపలే, జాగ్రత్తగా, అవతలి చెదరకుండా, ఉమ్మి వేస్తున్నారు. మరిన్నీ కంపెనీవారు “దొంగలున్నారు, జాగ్రత్త” అని ఎల్లానూరానేశారు గదా, ఊరుకుంటే వారు సమావేశమై చిన్న పుచ్చుగుంటారేమో అని ఎంతో అయిష్టంతో చాలామంది దొంగతనాలు యధాశక్తిగా చేస్తూనే ఉన్నారు. ఇది శాంతిమాచన—అనిరాశారు.

౫. నెలక్రితం మామిడిపురంలో అయి ఉన్న పెళ్లి సందర్భంలో, కన్యాప్రదాత పెళ్లికొడుకు కాళ్లు కడుగుతూన్న సమయంలో, కన్యాప్రదాతకి మచ్చె మటలూపోనేబట్టు ఓ తేలు అంటుపోడింది. ఎంత వెతికినా తేలు దొరకలేదు. చివరకి పెళ్లికూతురు అన్నగారు తన బ్యాటరీ లైటుతెచ్చి “ఫాకసు”చేసిన మీదట, ఆతేలు ఇంకా తిలుమా బెలుమా లేకుండా పెళ్లికూమారుడియొక్క మడప నెరదల్లో మకాంచేసి ఉన్నట్టు తెలియవచ్చింది.

౬. లక్షసిల్లినగరంలో చాలానందితేరి, భార్య భర్తల విడాకులచట్టం ఉంటేనే చాలా బాగుంటుందని, ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించారు. ఈ అభిప్రాయానికి ప్రతి కూలంగా ఉన్నవాళ్లని వాళ్లు లోపలికి రానియ్యలేదు. దూసుకుపోయి వచ్చినవాళ్లని నోరెత్తనియ్యలేదు. ఈ తీర్మానం ప్యాసుచేసినవారిలో చాలామంది భార్యలూ కారు, ఆఖరికి భర్తలేనా కారు.

౭. ఎలెక్ట్రిక్ దీపాలు పెద్దగాలికి ఆరిపోయే స్వభావంకలిగి ఉండడంచేతనున్నూ, —(అంటే ఆగాలికి తీగలు తెగుతాయి, తెగితే దీపాలు నిద్దకోతాయి), అవి ఉంటే దెయ్యంలా ఉండడం, పోతే ఏవ్యం అయిపోవడమేగాని సన్నంగా ముతైం అల్లాచేసి అట్టే పెట్టుకోడానికి వీలులేనివి అవడంచేతనున్నూ, చటుక్కున ఏగిగెట్టేనా అంటించుకోడానికి గాని, ఏనెయ్యేనా వెచ్చబట్టగోడానికిగాని ఈవజ్రాత్రమా ఉపయోగించేవి కాకపోడంచేతనున్నూ, రాత్రెళ్లు కూడా నిస్తేజంగా ఉండి ఏగ్యాసులైతేనా పట్టిగడితేగాని కంటికి ఆనకుండా చీకటిచేత ఆవరింపబడి ఉండే రకంవి అవడంచేతనున్నూ ఇంకానిదానంగా కొంతకాలం పరిశీలనచేసిన మీదటగాని మేము అట్టే తొందరపడము అని చంద్రాపురజనులు చేసుకున్నతీర్మానం, వారి జ్ఞానతేజానికి నమోనా.

౮. ఆంగ్లపేపర్ మిల్సంటే చప్పరించిన వాళ్లలో కొందరు, ఇప్పుడు మిల్సుపాగవోదిలి, మాతట్టి, తిరిగే సరికి బయర్దేరిన కాగితంచూచి తమరూ తెల్లపోయి “ఇంతాచేసి కాగితమేనా, పోదూ!” అని మళ్లీ చప్పరించారు.

౯. కలవలపట్నం అనేనగరంలో పొరులంత పట్టితమ ఊరిమ్మాలూ పెద్దమార్పులుగారి పని సరిగా

లేకపోవడంచేత ఆయన్ని శిక్షింపదల్చుకుని, ఆయన్ని పూర్తిగాతీనెయ్యడానికి చేతులురాక, “అయన హెడ్” మాత్రం తీసేసి మేష్టరీమాత్రం అట్టేపెట్టారు. ఆయన హెడ్ ఒక దీర్ఘమైనవ్యాధి అనినీ, అట్టివ్యాధి ఏకో కాన్నీలేని మరియొకరినీ వారు ఆస్థానే వేశారనినీ వినబడింది.

౧౦. నగరవాసులూ, అక్షరాస్యులూ అయిన ఆంగ్లజనం యాపెద్దోష్టం ఎరుగున్న పేళ్లనిగురించి కాఫీహోటల్లో ఒకరావుగారు మాట్లాడుతూ, “గయో పాఖ్యానం, వీరేశలింగం, భక్తచింతామణి, కాశీమజిలీలు అపనాతనామనా!” లాంటివి రెలవిచ్చాడు. ఈలిప్టులో “నమస్తే”గాని, “కోరి భజింతుకో” గాని చేరే నూనెస్లు ప్రతీనోటా గోనరిస్తూనే ఉన్నాయి.

౧౧. ఒక పట్టణంలోని కాఫీహోటల్ల ఎదుటి వీధి భాగాలున్నూ, సోదామేళల ఎదుటి వీధి భాగాలున్నూ, నాటక వగైరాకాలల చుట్టుపట్ల వీధులున్నూ, కంకరలేని వీధిభాగాలున్నూ, కామలసిన వారి ఇళ్ల ఎదుటివీధి భాగాలున్నూ అహోరాత్రస్య తడిసియే ఉండడంవల్ల, వీధులు తడిపేయత్నంలో అంతమంది తమరికి తోడ్పడు తూన్నందుకు, ఆపట్టణమునిసిపాలిటీ వారు తమపాతల్ని అభినందించిరి.

౧౨. గోదావరీ తీరజనులు పుణ్యజనులనినీ, ఋషులనినీ ఎక్కడివాళ్లో అనుకుంటారు. పుణ్యజనులు అనడంలో ఆశ్చర్యంలేదు, ఈయంగంలో కాని ఇక్కడ ఋషులు ఉండడం మాత్రం నిజం. ఎంచేతంటే, మెయిన్ రోడ్డుమీద ఎక్కడచూసినా ముక్కుయూసు గుంటారు, స్మరించుకుంటూ ఉంటారు.

స్రిదూరారుణరేఖ తూర్పుదెసఁ దోఁచెన్, భావంత కల్లోలమా
లం దొల్కాడు సుఖప్రశాంతి మనపాలన్ నేఁడు లేదంచు సం
స్పందించెన్ తృణపల్లపాళి, మధురాశా తప్త హృద్వీధి నీ
సందేశం బటుఁదోఁచె నేవియొ పిచాసా సూచకాలోకముల్

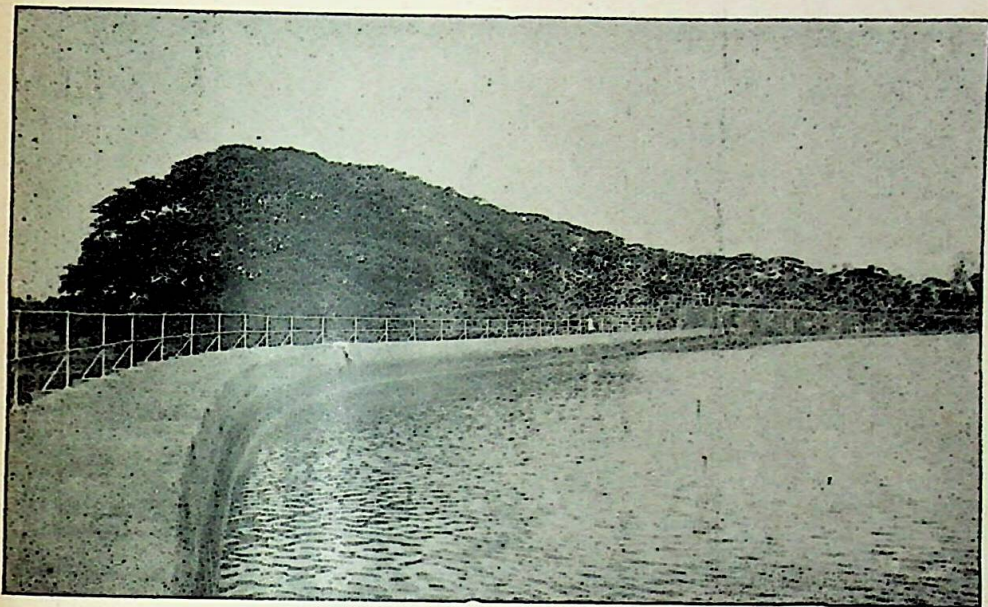
గాటపు కారు చీకటి జగంబున కాటుక పూయ, నిద్రతో
డ్పటున జీవవాహిని వింబన మొందగ, నేనొకండ ను
ద్వైత పక్షుల ప్రసరితంబగు వేదురు చూపులన్ గగు
ర్పాటాదివింతు నీడ రవంబు గ్రహింతును జాగరూకతన్.

నా కొర కానచెంది నయనమ్ముల విచ్చితి వంతెచాలుదుః
ఖాకుల మామకీన హృదయంబున కెవ్వరెఱుంగరానియా
శాకళ లభ్యమయ్యె కలుషప్రచురంబగు నా పురాణవా
నీకము నాకనీమలకు నిచ్చెనమెట్లుగ మారె నొక్కటన్.

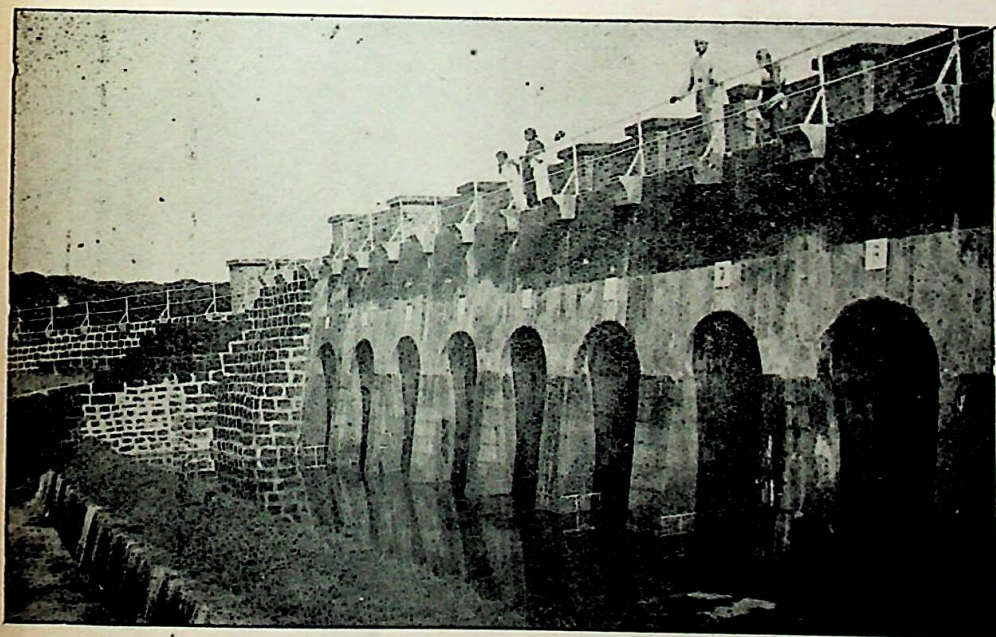
ఎక్కడ నెట్టికాలమున నేకవి భావవధంబునందుఁ బెం
వెక్కని యాయలభ్యపద మేవిధి నీకును నాకుఁగూర్చె? నో
మక్కువ మూగచెల్లెల! యమాయికమా భవనీయ వీక్షణం
ది క్కలుచ ప్రపంచమున కే సుమి తోఁచు మలీమనాంకముల్.

కన్ను నీరు బెట్టకుము; కాముకతావిధ మట్లుగాదు; నీ
పున్నెడ నాకు నేఁ గలిగియుండగ నీకును భేదమేటి? కే
తెన్నును లేని యంధ జగతిన్ తనపున్నెపు నీతి నోతి లో
నన్ నడయాడనిమ్ము; కరుణన్ విలపింపుము దాని కోసమై.

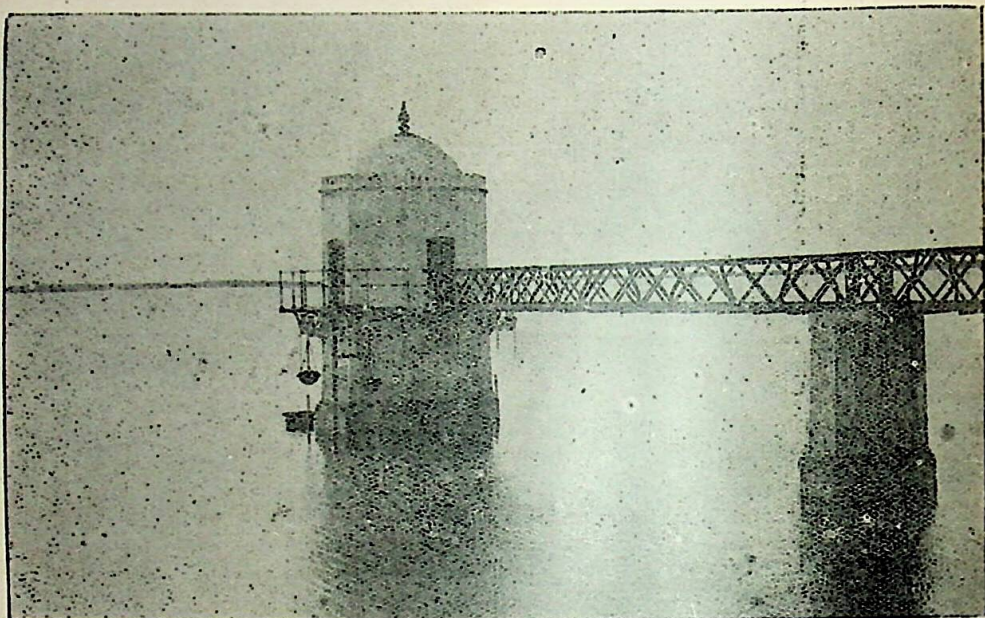
చేన్న పుర జలాధార చిత్తములు

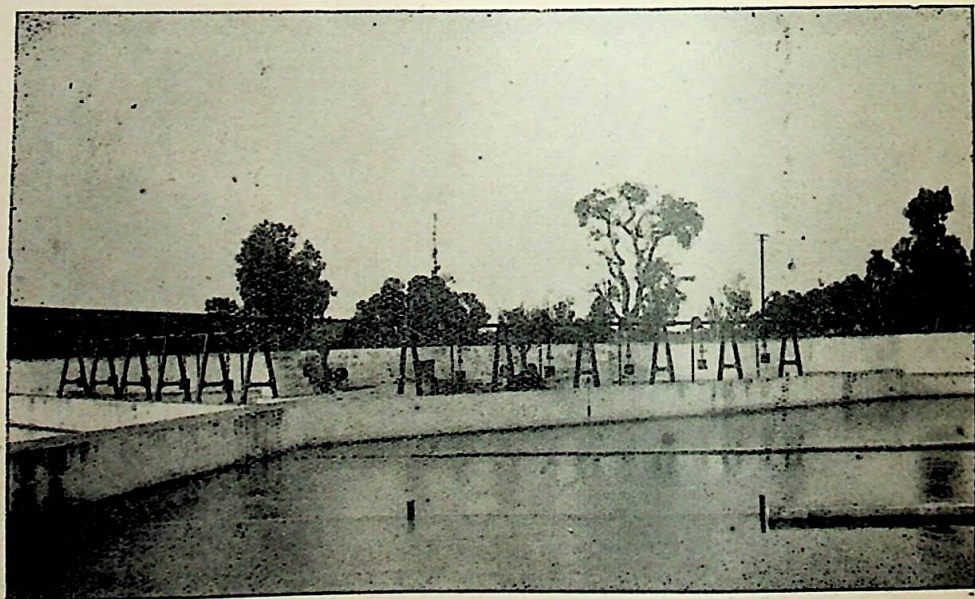
౧. 'రెక్ హిల్స్' వద్ద చెరువు, దానికట్ట

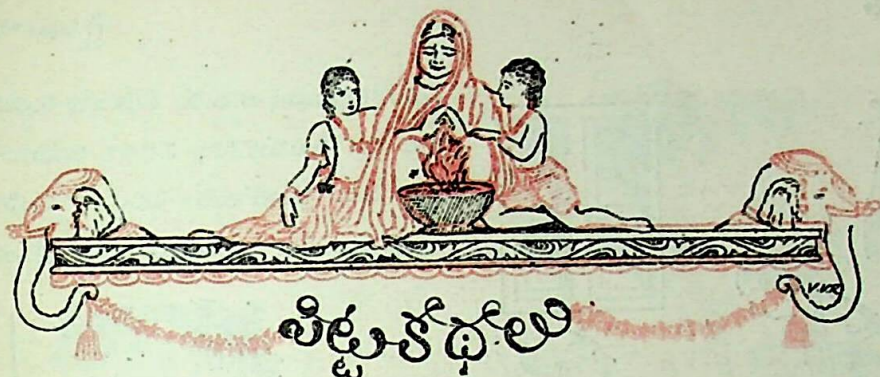
౨. పై చెరువునుండి పొలములకు నీరుపారు తూములు

3. చెన్నపురికి నీరును తెచ్చు గొట్టము-ప్రధానద్వారము

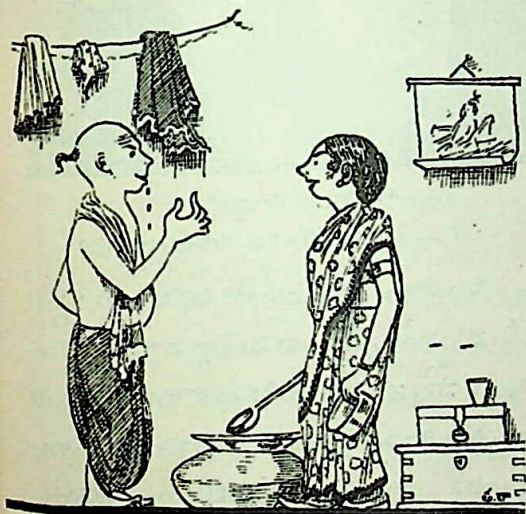
౪. చెరువుపద్ద నున్న నీరుపడియు కుండ్లు
శ్రీ యం. కె. రంగస్వామయ్యగారి ఛాయాచిత్రములు.

చిట్టకథలు

గారెలు

ఒకడొక్కో ఒకఆలూ మొగుడూ ఉండే వాళ్లు. ఒకనాడు మొగుడికి గారెలు తినాలని ఆశపట్టింది. 'సామగ్రి తెస్తాను; గారెలుచేసి

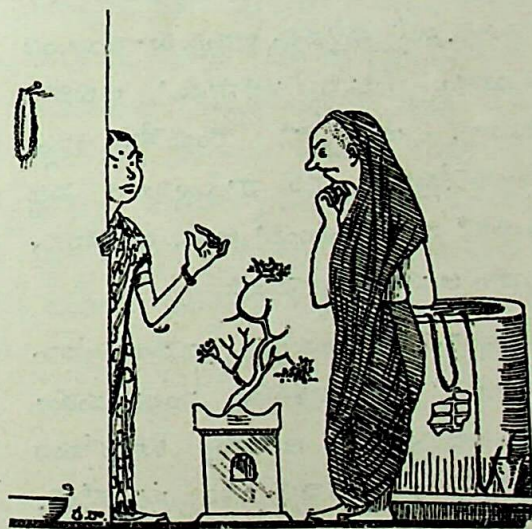

'సామగ్రి తెస్తాను నడలుచేసి పెట్టు'

పెట్టన్నాడు. పెండ్లాము 'సరే' అన్నది. కావల సిన సామగ్రి తెచ్చియిచ్చి మొగుడు పొలిం మీద పోయినాడు.

పెండ్లానికేమో గారెలు చేయడం తెలి యదు. 'నడలు ఎట్లా చేసేది' అని వాళ్లస్వక్ర

యింటో విభవరాలిని అడిగింది. ఆమె 'ఒక శేరు ఉద్దెసప్పు నీళ్లలో నానబూయ్యి' అంది. 'అయితే నాకు తెలిసిందిలే' అని పైమాట విన కూడా యింటికివచ్చి పప్పు నీళ్లలో నానబో సింది. అవతల ఏం చేయాలనో తెలియలేదు. మళ్లీ పోయి సక్కయింటిఆమెను అడిగింది. ఆమె 'ఆపప్పును నడియబోయ'మంది. 'అయితే

'ఈమాటు దీనిపని పట్టిస్తాను!'

నాకు తెలిసిందిలే' అని యింటికిపోయి పప్పు నడియబోసింది. అవతల మళ్లీ తెలియలేదు.

‘దీన్ని పట్టుకొండి వడలుపోస్తాను’

మల్లీ ఒక్కయింటి ఆమెను అడిగింది. ఈమారు ఆమెకు కోపం వచ్చింది. ‘ఏమి దీనికింత గీర్వాణం? చెప్పడంతా పూర్తిగా విని తెలుసుకోదు. ‘అయితే నాకు తెలిసిందిలే’ అని పోతుంది. మల్లీ మల్లీవచ్చి అడుగుతూ ఉంటుంది ఈ మాటు దీనిని పట్టిస్తాను.’ అనుకొని ‘అమ్మా, ఆ పప్పులో రెండు శేర్లు ఉప్పు, నాలుగు శేర్లు నీళ్లు పోసి పొయ్యి మీద పెట్టి దించుకో గారె అవుతుంది’ అంది. ఇంటికివచ్చి పెండ్లాం ఆ ప్రకారంగా చేసింది.

ఇంతలో పొలం నుంచి ‘గారెలు తిందాం గదా’ అని గంపెడా శత్రో సంబరపడుతూ మొగుడు వచ్చినాడు. ఆయన్ను కూచోమని ఒకదొన్నె ముందర పెట్టి ‘దీన్ని పట్టుకోండి; గారెలు పోస్తాను’ అంది. ‘ఓశ్, ఇదేమిట’ అని సంగతంతా అడిగి తెలుసుకొని విధవరాలి మోసం కనుక్కున్నాడు. మర్నాడు ‘ఈ

మాటయినా ఆమెకు కోపం రాకుండా అంతా అడిగి తెలుసుకొని, సరిగా ఆమె చెప్పేట్లు గారెలు చేయమని చెప్పి కావలసిన సామగ్రి తెచ్చియిచ్చి పొలం మీద పొయినాడు.

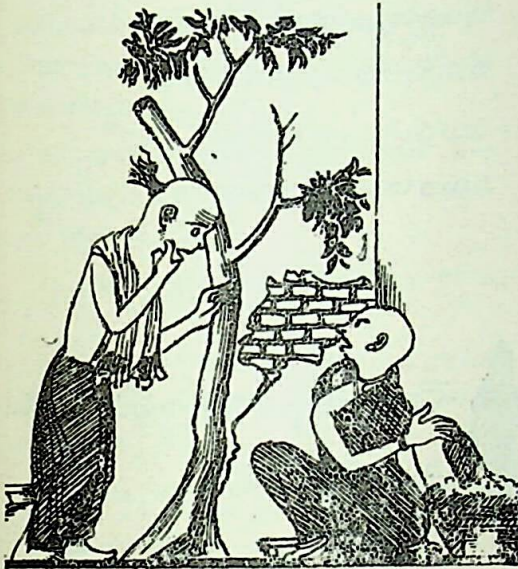

‘ఏమే, అయ్యో పాపం,

పక్క ఇంటా మెనటే కష్ట పెడుతున్నావు.’

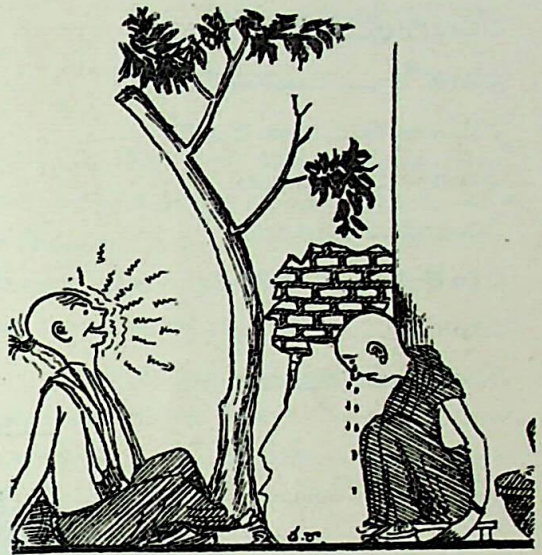
పెండ్లాము ఒక్కయింటి విధవరాలి దగ్గరికి మల్లీ పోయింది. అప్పడామె తెల్లవారే తలగొరు కొని స్నానం చేసి మడికట్ట కొని గారె పిండి రుబ్బుతూ ఉంది. ఆమెతో తన సంగతంతా చెప్పింది. ఆమెకు కోపం పోయి ‘అయ్యో పాపం’ అని నొచ్చుకొని ‘ఇప్పుడు నేను గారెలు కాల్చబోతున్నాను. అంతా సరిగ్గా నేను చేసేట్టు చేయమని చేసి చూపింది. పెండ్లాము అదంతా చూసుకొని ఇంటికివచ్చింది. ఉద్ది పప్పు నానబోసింది. ఒక మంగలాణ్ణి దొడ్లోకి రమ్మని నున్న గా తలగొరిగించుకొంది. స్నానం

చేసి పక్కింటి ఆమె దొడ్లో ఆరవేసి పెట్టుకొన్న మడిచీనను కట్టుకొని తలకు ముసుగు వేసుకొని ఉద్దిశప్పురు రోడ్లో పోసి రుబ్బతూ ఉండ్లంది. 'ఈ సారయినా సరిగా చేసిందో'

'ఓసి దొర్భాగ్యురాలా, నీ కేంపోగాలమే, తలగొరిగించుకొని ముసుగు పెట్టుకొన్నావు.'

లేదో! అనుకొంటూ మొగుడు అసమయానికే యింటికి వచ్చాడు. ఆ రుబ్బతూన్న ముసుగు మనిషిని దూరంచుండి చూచి 'ఏమే, అయ్యో పాపం! పక్కంటామె నటే కప్పవెడుతూ న్నావు! అంటూ దగ్గరికి వచ్చాడు. పెద్దాము తలయెత్తి ముసుగు వెనకకు తోసుకొని, 'పక్కయింటామె కాదండీ, నేనేనండీ' అంది.

'ముగుడికి నవ్వలేక కడుపు బద్దలయింది.

క్రింద చతికిలబడ్డాడు.'

'ఓసి దొర్భాగ్యురాలా, నీ కేంపోగాలమే! తల గొరిగించుకొని ముసుగు పెట్టుకున్నావు!' అన్నాడు మొగుడు. 'మీరు తెల్లవారి అన్నా రుకదండీ, సరిగ్గా ఆమె చెప్పేట్లు చేయమని.' ఆమెకూడా 'అంతా సరిగ్గా నేను చేసేట్లు చేయ'మని చెప్పింది. అంతా సరిగ్గా ఆమె చేసేట్లు చేస్తూన్నానండీ. దీనికి మీకెందు కండీ కోపం! అని పెద్దాం ఏడ్పు ఆరంభించింది. మొగుడికి నవ్వలేక కడుపు బద్ద లయింది. క్రింద చతికిలబడ్డాడు: పక్కింటి ఆమె యీకథ నాకు చెప్పింది. నేను మీకు చెప్పాను.

—ముసలమ్మ.

చిత్రకారుడు: శ్రీ, తలితెట్టి రామారావు గారు బి. ఏ. బి. యచ్.

దుముకులాట

దుముకుదుముకు

ఏమిదుముకు—ససుపుదుముకు
 ఏమిససుపు—తోటససుపు
 ఏమితోట—చెఱుకుతోట
 ఏమిచెఱుకు—వంటచెఱుకు
 ఏమివంట—పిండివంట
 ఏమిపిండి—తెల్లపిండి
 ఏమి తెల్లక—గొట్టె తెల్లక
 ఏమిగొట్టె—పాలగొట్టె
 ఏమిపాలు—చెముడుపాలు

ఏమిచెముడు—బ్రహ్మచెముడు
 ఏమిబ్రహ్మ—పరంబ్రహ్మ
 ఏమిపరం—బండిపరం
 ఏమిబండి—కమ్మిబండి
 ఏమికమ్మి—ముక్కుకమ్మి
 ఏమిముక్కు—చిలకముక్కు
 ఏమిచిలక—రామచిలక
 ఏమిరామ—జై జయరామ!

సీతారామకల్యాణము

నెట్టి లక్ష్మీనర

హేమాద్రి వాహ్వానపత్రిక

సింహము గారు

ప్రీతి పతి ధాత్రిపై నవతరించుట యీ యుగమందు ధర్మసం
 స్థాపన మాచరించుటకా? ధర్మమణించుటకో? నచింప వ
 య్యా పరిమేశ, యంచుఁ గలహాశనుఁ డుగ్రుని హెచ్చరింపఁ, ద
 చ్చాపముఁ ద్రుంచినట్టి శుభధాముఁడు రాముఁడు మిమ్ముఁ బ్రోచుతన్.
 అసఘ శ్రీరఘురామభక్తులకు నేడానంద మానంద మా
 యెను : మారామవిభుండు పెండ్లికొడుకాయె ; మూడు సీతమ్మ యా
 తనికెం బెండ్లికొమార్త యాయె నిదె : తత్కల్యాణముం జూడ, మీ
 కును మీరున్ మఱి మీరు మీరలును మీరున్ రండు మీవారితో.

ఎవరి యింటి పెండిలి యిది? యెల్లవాడు-దేవు పెండ్లికిఁ జెన్దలు కావలయును;
 ఇల్లునుచు వేతె లేక వర్తిల్లు రాము-నొక్క యింటి వానిగను జేయుదము రండు.
 జనకునకుఁ గూఁతురాయెనా? మనకుఁ గాక-పోయెనా? యయోనిజ సీత: యాయన
 మనము ధారపోయఁగఁ జెల్లు జనని జాన-కమ్మ శ్రీరామవిభునకుఁ గాళ్లు కడిగి. [వలె

(వందనాశీర్వాదముల సిద్ధప)

శి:—కుమారప్పగారు తరువాత నేమి చెప్పినారో విను కుతూహలముతో వచ్చినాను. వెనుకఁ జెప్పినది సత్సరిపాలనాపద్ధతి.

గు:—పందొమ్మిదవశతాబ్ది ప్రారంభమున హిందూదేశస్థితి యెట్లుండెనో తరువాతి పత్రికలో సప్రమాణముగాఁ జెప్పినారు.

శి:—తత్సూర్యస్థితిమాట యేమియు నెత్తికొనలేదా?

గు:—ఎత్తుకోక యేమి? ౧౦౧౧—౧౮౦౦ సంవత్సరముల మధ్యకాలములో మనదేశము మహాభృషితిలో నుండెనని వ్రాసినారు.

శి:—నీమి వ్రాసినారో, కొంచెము నెలవీయరా?

గు:—అప్పుడప్పుడు కొన్ని దేశోపద్రవములు సంభవించుచుండినను, ఇతర దేశములతోఁ బోల్చి చూచిన యెడల, మొత్తముమీఁద, భారతవర్ష మారోజులలో సిరిసంపక్షులును, ప్రశాంతి సుఖమును అనుభవించినదని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

సముద్రముమీఁదను మెట్టమార్గమునను గూడఁ దన సరకుల నంపి, హిందూదేశము దూరదేశములతో విఫులమైన నాణిజ్య వ్యాపారము పెట్టుకొని, యమితమైన ధనలాభము నొందుచుండెను.

నాటి హైందవులకు విశేషముగా శిల్పనైపుణ్యముండెడిది. వారు తమదేశములోఁ బండిన ప్రత్తిమున్నగు పదార్థములతోఁ బ్రశస్తములైన వస్త్రాదులు నేసి పరదేశములకంపి యధిక ధన మార్జించుకొనెడు వారు. విలువగల సరకుల నిచ్చి వెండి బంగారములు దెచ్చుకొనెడివారు. అప్పు డెంతో రాజ్యబలముగల “రోమ్” కూడ “అయ్యో! మన ధనమంతయు హిందూదేశమేలాగుకొని పోవుచున్నదే!” యని పరిదేవనము నొందుచుండెడిదట.

ప్రజల తెలివి తేటలచే దేశములోని ద్రవ్యములతో మంచించి సరకులు కల్పించి వానిని స్వదేశీయులకును, బరదేశీయులకును విక్రయించి డబ్బు చేసి కొనెడువారు. చేతినిండఁ బనియు, గడుపునిండఁ దిండియు, నొడలినిండ బట్టయు నుండెడివి.

తూర్పు సముద్రతీరమున డాక్కానుండి బందరు వఱకు నుల్లిపారలవంటి “మస్లిన్” బట్టలు నేసి యెగుమతిచేసికొనెడు వారు. పశ్చిమసముద్రతీరమున “కాలి కట్టు” నుండి ప్రశస్తమైన “కాలికో” బట్టలు మితిమీరిగా వచ్చుచుండెడివి. ఈవర్తకము ౧౮వ శతాబ్ది యుత్తరార్ధమునఁ గూడ నుండెడి దట.

శి:—స్వదేశవాణిజ్య పోషణార్థము పాశ్చాత్య ప్రభువు లట్టి సరకు పై దిగుమతి పన్నులు వేసెడి వారు కారా?

గు:—నీల కేయకుందురు? వేయకుండునఁ బ్రజలారకుండ నిత్తురా?

౧౭౩౫ వ సంవత్సరములో నొక పత్రిక గట్టిగా మొఱపెట్టుకొనఁగా, స్వదేశీయన వ్యాపారము విడిపోకుండ కాపాడుటకు, ఇంగ్లండు దిట్టముగా దిగుమతి పన్నులు విధింపవలసి వచ్చినదట.

శి:—మనవా రారోజులలో నొక్క నూలిబట్టలే యెగుమతి చేసెడివారా? యింతమైన సరకులు కూడఁ బంపెడు వారా?

గు:—నూలిబట్టలే కాదు — పట్టునస్త్రములు, బుటేదారు పనిచేసిన బట్టలు, తివాసులు, చక్కని చెక్కడపు పని చేసిన రత్నభూషణములు, దంతిపుసరకులు, సుగంధి ద్రవ్యములు—ఎన్నెన్నో యెగుమతిచేసి యింద్రవైభవ మనుభవించెడువారు.

శి:—అవన్నియు నెవరి పడవలమీఁద వేసి పంపెడువారు?

గు:—తమ పడవలమీదనే కొన్ని పర్షియాసింధు కాళి, అరేబియా మీదుగా నావల యూరప్షనకు సరకులు కొనిపోయేడివి; కొన్ని యీవల చీనా జపానుదేశములకుఁ గొనిపోయేడివి.

శి:—అబ్బా! మనవారి కప్పుడు నౌకానిర్మాణ నిపుణతకూడ నుండెడి దేమి?

గు:—అ! నిస్సందేహముగా! “రాధాసుముదము ఖిన్తి” గారు తాము వ్రాసిన గ్రంథములో నౌకలేఖ యుదాహరించినారు. అది “బాలాసోద్ర”లో నున్న పాశ్చాత్యచరిత్రకర్తలనిధులు లండనులో నుండు “ప్రణేత లసభ (The Court of Director's) కు ౧౬-౧౭-౧౬౭౧ తేదీని వ్రాసిన యుత్తరము. అం దిట్లు వ్రాయఁ బడి యున్నది:—

“అనే కాంగ్లవర్తకులును, తదితరులును వారి పడవ లీటఁ బ్రతి సంవత్సరము కట్టించుకొనుచున్నారు. ప్రత్యేకముగాఁ బెరిగిన మదురుకట్టి యిటుఁ గావలసినంత యున్నది. తీరమునందు దివ్యమైన యిను మున్నది. లంగరులు మున్నగు నినుపసరకులీదేశములు మిక్కిలి సేర్పుతోఁ జేయుచున్నారు. సుప్రసిద్ధ నౌకా నిర్మాత లనేకు లీట నున్నారు. పడవలు నిర్మించి వానిఁ గడలిపై విడుచుటలో వారికంటె నెక్కువ కుతలల నీప్రపంచములో నే నెట ను జూడలేదు. తెరచాపలు, ఓడపగ్గములు, నూలి నిచ్చెనలు, మున్నగు పోలోపకరణములు వారు చేయు పద్ధతి కడుఁ బ్రశస్తమైన పద్ధతి.”

౧౮౧౨వ సంవత్సరమునఁ గూడ ఇంగ్లండునకు యుద్ధనావలు ఇండియా కట్టిపెట్టెడిదట. హైందవ పోతనిర్మాతలనుండి ఇంగ్లండు వారు నమూనా లర్పించి తెచ్చుకొనెడువారట.

శి:—అయ్యో! యెట్టిదేశ మెంత యున్నతస్థితి నుండి యెంత నిమ్నుస్థితికిఁ బడిపోయినది!

గు:—పూర్వకాలపు దివ్యభవనములు, కాలువలు, ఘంటాపథములు—అక్కడక్కడఁ గొన్ని, ప్రాచీన నైభవ స్మారక చిహ్నములుగా, నిప్పటికిని నిలిచి యున్నవి.

శి:—అప్పుడు టౌమభాగలే ప్రజ లెఱుగరు కాబోలు.

గు:—ఎఱుగరని చెప్పుట యసత్యము; కాని యావద్దేశము నొక్కమాటు కటవు లప్పుడు బాధించెడివి గావు. ఆరోజులలో రాకపోకల సౌకర్యము లిప్పటి కంటె మిక్కిలి తక్కువగా నుండెడివి గావున, పండిత చోట్లనుండి పంట లేని చోట్లకు సరకులు తీసికొనిపోవుట కడుఁ గష్టముగా నుండెడిది. ఆకాలములలో టౌమభాగ కారణ మనావుట్టి హేతుకమైన సస్యాభావము గాని ధాన్యాదులు కొని బ్రతుకుటకుఁ బాలిడబ్బు ప్రజల చేతిలో లేకపోవుట గాదు. ఆవిపత్తు దైవికముగానిదు మ్పరిపాలనముచే మనుష్యుడు బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దెచ్చి నెత్తిన నై చుకొన్న విపత్తు కాదు.

శి:—ఇప్పటివలెఁ గాక యప్పుడు బలవంతులన పరరాజులు దేశముపైఁ బడి దోచుకొనెడు వారని విందుమే!

గు:—అప్పుడప్పు డట్టి విప్లవములు సంభవించెడి వన్నమాట వాస్తవమే. సారవంతమైన భూములు గలిగి ధనవంతమైయున్న దేశము చూచినఁ బరరాజుల కన్నులు నుట్టకమానవు. వారిదోఁపిడివలనఁ గొంతవృద్ధము ప్రజలకుఁ గలుగకయును మానదు. కాని, కంటి కగపడి చేతికి దొరకు డబ్బును, సరకులును దోఁపిడికొండు లాగు కొని పోఁగలరు కాని, ప్రజల పదార్థోత్పాదనశక్తి నెట్లు పట్టుకొని పోఁగలరు? కనుక ఆభాగలు తజుచుగాఁ బట్టినములలో నుండు విత్తవంతులను దాఁకెడివి గాని, పల్లెలలో నుండు కర్షకులకును, చేతిపనులు చేసికొని జీమించు వారికిని దగిలేడివి గావు.

మఱియు, నేద్య మొకపవిత్రవృత్తిగా నప్పటి వారు భావించుకొనెడి వారు. అందుచేత నెక్కడో రాజులకును రాజులకును కరుగురణములవలన నేద్యకాండ్రుఁ గాని, చేలపై నుండు నస్యములకుఁ గాని యెట్టివే గియుఁ దటస్థించెడిది గాదు. పంటకాఁపుల యాస్తి పాడుచేయుట పాతకముగాఁ బరిగణించెడు వారు.

కనుక, ౧౭౩౯ సం. లో జరిగిన “నాన్సా” కొల్లవంటి యుద్ధములవలన మనదేశమునకుఁ గొంత

తాత్కాలిక బాధ కలిగెడిది కాని పెద్దనష్టము సంభవించెడిది గారు.

శి:—కష్టపడి సంపాదించుకొన్న యాస్తియంతయు నపహరించి మనుష్యులను బ్రాణావశిష్టుల జేసి విడిచిపెట్టి పోవుట పెద్దనష్టము గాక చిన్ననష్టమా? మీ యామాట నా కేమియు నచ్చుట లేదు.

గు:—నష్టము లేదని నేఁ జెప్పుటలేదయ్యా! ఆ నష్టము కొందఱకే కలిగి కొంతకాలమే యుండెడిదని చెప్పినాను; ప్రజలజీవితమును, వృత్తులను నశించెడివి కావని చెప్పినాను. ఒకఁ డొకనిని దోచుకొని యంతటితో విడిచిపెట్టి నాఁ డనుకొనుము; మఱియొకఁ డున్న సామ్రాజ్యంబును పోవుటయే కాక వానిగ్రుడ్లు పీడి, చేతులు నఱికిపూడఁ బోయినాఁ డనుకొనుము. పునర్ధనార్జనశక్తి పోగొట్టి రెండవవాఁ డెక్కువహాని చేసిన వాఁడు కాలేదా?

శి:—ఔను; కథ సాగి పోనిండు.

గు:—కనుక, స్వరాజసీడయో, పరరాజసీడయో వదిలి పోయినవెంటనే, పడిపోయిన వృత్తులు మరలఁ దల యెత్తి కామధేనువులవలెఁ బ్రజ మరల నైశ్వర్యంతుల జేయుచుండెడివి.

దుర్వినియోగము చేసినను సద్వినియోగము చేసినను, పన్ను మొత్త మంతయు స్వదేశములోనే వ్యయింపఁబడుచుండెడిది. రాజులు భోగైక తత్పరులైనను, వారు వెచ్చించు డబ్బు తమ ప్రజలకడకే పోయెడిది. చిత్రచిత్రభోగపదార్థములు క్రొత్తక్రొత్తవి చేయు నేర్పు ప్రజల కలవడుచుండెను. ఆమాతృ పన్నుకల్పనశక్తి దేశమునకే లాభకారి యగుచుండెను.

స్వదేశీయులే పరిపాలన కృష్యములలోఁ బాల్గొనుచుండుట చేతఁ బెద్దపెద్దవేతనములు బుద్ధికాలగు మన దేశము వారికే ముట్టుచుండెడివి. దేశభక్తితోఁ బాలనము జరుపఁబడు చుండుటచే, వేవేల కేవల వృత్తులు కల్పింపఁ బడుచుండెడివి.

గ్రామములోని పంచాయతి సభ్యులే సితిగతులు స్వయముగాఁ జూచి పన్నులు విధించెడివారు. పొర

పాటుచే నందు హెచ్చు తగ్గు లేమైనవచ్చినచోఁ బ్రజలు చెంత నుండు నధికారులతోఁ జెప్పుకొని వెంటనే వానిని సవరింపించుకొనుట కవకాశ ముండెడిది.

పంటనుబట్టి పన్నులు వేసెడివారు. అవి ధనరూపముగాఁ జెల్లించినను సరే, ధాన్యాదివస్తురూపముగాఁ జెల్లించినను సరే—అది చైత్రుల యిష్టమునకు విడిచిపెట్టెడివారు. అందుచేత వ్యవసాయము చేసిన వానికి ఏఁటి పంట యంతయుఁ బన్నురూపముగాఁ దుడిచిపెట్టుకొని పోకుండ, సంవత్సర గ్రాసమునకే కాక ఊమాది కష్టకాలమునఁగూడఁ కొంత మిగిలి యుండెడిది.

శి:—సరియే; యన్న వస్త్రముల కేకొదవయు లేకుండ నప్పటి ప్రజలు జీవించెడి వారన్నమాట.

ఆనాఁడు వర్ణములఁ బట్టి వృత్తులుండెడివి గనుక, నిండ్లే పాఠశాలలుగాను, వారివారి కర్మాగారములే యుచితముగాఁ గళా ప్రయోగభాగములు నేర్పు అభ్యాస సానములుగాను నుండెడివని యూహించుకొనఁ గలను. కాని లోకవ్యవహారమునకుఁ గావలయు సామాన్యవిద్య జనులకు బాల్యములోఁ గలుగుట మాళ్లలో నిప్పటివలె నప్పుడు బడులుండెడివా? ఉన్నచో నవి యెట్లు పోషింపఁబడుచుండెడివి?

గు:—ఊరూర నొకబడి యుండెడిది. వృత్తిమాన్యము లిచ్చి యట్టి పాఠశాలలను నిలిపి పోషించెడు వారు. ఆలాగుననే యితరములైన స్థానపరిపాలనా శాఖలకుఁ గావలయు సుదోష్యులను నియోగించెడివారు. కావునఁ బ్రతిగ్రామమును బ్రజాపరిపాలనము క్రిందనే యుండు నొక చక్కని చిన్నరాష్ట్రముగా నుండెడిదని నీ కనుకొనవచ్చును.

శి:—ఆలాగునఁ బరిపాలింపఁబడుదేశము ధూలోక స్వర్గముగా నుండదా? గౌరవ శతాబ్దిచివరనఱుకు మనదేశ మన్ని విధముల నట్లే సుఖపడుచుండెడిది కాఁబోలు!

గు:—ఉండినట్లు మనవారే కాక, నాఁటిదేశము నల్లెనలు దిరిగి చూచిన యూరప్యవారగు బాటసారులును, దదితరులునుగూడ లిఖించిపెట్టినారు. అట్టి నలుగుర

సాక్ష్యములు దిశ కొక్కటి చొప్పున నెత్తి కుమారపు పండితుడుగారు పత్రికలో నుట్టంకించినారు.

శి:—అలాగునా? అవి యేవో తెలియబడుపం బ్రాంకించుచున్నాను.

గు:—ఉత్తరమున నున్న భరతపుర సంస్థానము నుగూర్చి “వివేక్ హీబరు” గారు తన దిన వర్యాపుస్తకములో నిట్లు వ్రాసినారు:—

“జలసమృద్ధమై నేద్యము ప్రశస్తముగా జరుగుచున్నట్లు నా కగపడిన హిందూదేశభాగములలో నిది యొకటి. సౌలములలో పైరు పరమసుందరముగా నున్నది. ప్రత్తిపంబు ప్రశస్తముగా నున్నది. పండితచెఱకు లభ్యుడే కోసి బయలుచేసిన విశాలక్షేత్రములును, అనేకములైన చెఱకుగానుగలను నేఁ జూచినాను. అన్నిటికంటెను దేశభాగ్యమున కిది యుమోఘ దృష్టాంతములు. ప్రజాబాహుళ్యము గా లేదు కాని, పల్లెలన్నియు మిక్కిలి ముంచిసిరిలో నున్నవి. మరమ్మతులు బాగుగా జరుగుచున్నవి.

“కంపెనీ యధికారములో నున్న రాష్ట్రములఁ జూచి, రాజపుత్రస్థానములో నిగపైన యిట్టి వ్యాపారములు చక్కఁగా నాగుచుండు ప్రదేశ ముండునని నేను కొనలేదు. దీనిఁబట్టి భరతపురప్రభువు ప్రజలఁ దన బిడ్డలారెఁ జూచుకొని పరిపాలనముచేయు నసాధారణ ప్రజావంతుఁడనియైన నూహింపవలెను; లేదా, టిటిప్పు రాష్ట్రములందలి పరిపాలనావిధానము స్వదేశప్రభువుల పరిపాలనా పద్ధతికంటెఁ బ్రజాసౌఖ్యవిషయమునను, దేశాభ్యుదయవిషయమునను దక్కువ యనుసూలముగా నున్న దనియైన నూహించుకొనవలెను.”

శి:—మతగురువు గనుక, నసత్యభీతిచే నున్న దున్నట్లు వ్రాసినాఁడు.

గు:—కల్లలాడకుండుటకు కైస్తవ గురువే కా నక్కఱలేదు. దక్షిణమున, నప్పుడు మహమ్మదీయ రాజ్యమై, టిటిప్పు సుల్తానుచేఁ బరిపాలింపఁ బడుచుండిన మైసూరురాష్ట్రమునుగూర్చి “లెఫ్టి నెంటుకర్నల్ మూర్” గారు వ్రాసినమాటలు విను.

శి:—చిత్తము.

గు:—“దేశములోఁ బ్రయాణము చేయుచున్న పరదేశికి—చక్కఁగా సాగుబడిచేయఁబడుచున్నక్షేత్రములు, పాటుపడి పనిచేయు ప్రజలతోఁ గలిగిల లాడుచుండు ప్రదేశములు, కంటి కింపుగాఁ గట్టఁబడి యభివృద్ధిలో నుండు పట్టణములు, విపులవ్యాప్తిగల వాణిజ్యము, ఎటు తిరిగి చూచినను ప్రజాసంతుష్టిని నూచించు లక్షణములు—ఇవి కనఁబడినప్పుడు, ఆదేశపరిపాలనము ప్రజాప్రియమై సుఖకరమైన పరిపాలనమని యురఁ డనుకొనుట సహజము. పైయభివృద్ధనము టిటిప్పుగారి పరిపాలనము యొక్క ప్రతిరూపమే.

“అతని యేలుబడిలో నెల్ల జనులు సుఖించినయ్య, వారికంటె నే యితర రాజ్యప్రజలును ఎక్కువ సుఖవంతులు గారనియు ననుకొనుటకుఁ జాలినంత హేతుబల మున్నది.

“టిటిప్పుయొక్క ప్రవర్తనను గూర్చి ప్రతిహల వాక్యములు విని పరమానందము నొందుట కధికార సత్త్వము గల శత్రువు లతని కుండిరి. ఉండినప్పటికిని, టిటిప్పు సుల్తానునకుఁ గలంక మాపాదించు నుడులుగాని, నడుగులు గాని యెవరినోటినుండియు వినఁబడెడివి గావు.”

శి:—ఇకఁ దూర్పుపడమరలు మిగిలియున్నవి.

గు:—అవియు నచ్చుచున్నవి, లొందరపడకును, తూర్పున నున్న పంగదేశమును గూర్చి “హార్వెల్” డొర గారిట్లు వ్రాసినారు:—

“ప్రజలయర్థప్రాణము లిటు నబాధ్యములు. సరకుతోఁ బోవు వర్తకుఁడైనను సరే, సామాన్యపక్షికుఁడైనను సరే, యీదేశములోఁ బ్రభు జాగరూకతచే సురక్షితముగాఁ బ్రయాణము చేయఁ గలఁడు. దమ్మిడి ఖర్చు లేకుండ, ఆరెకులు వెంటనే వచ్చి యంగరక్షకులై యతని నొక మజిలీనుండి యొకమజిలీకిఁ గొనిపోదురు.....ధనవంతును “డాక్కా” మండలపు భూములన్నియు సాగులో నున్నవి. ప్రజలకు నిష్పక్షపాతమైన న్యాయము దొరకుచున్నది. పరిపాలకుడగు శిస్వంతరాఁడు సద్విద్యా శిక్షితుఁడైన ప్రభువు, విమలాంతఃకరణుఁడు, యుజ

మార్గనర్తి, విసుగుకొనక శ్రమ కోర్చి యప్రమత్తుడై తన పరిపాలన కృత్యములు చేసికొనుచుఁ బ్రజాసౌఖ్య సౌఖ్యము లొనఁగూర్చుచున్నాఁడు. ప్రభుత్వమువారెవరికో కొందఱు సర్వగ్రాహకముగా సరఫరా జట్టికిచ్చు పద్ధతి యతఁడు కొట్టివేసినాఁడు; ధాన్యములపైఁ బన్నులు వేయుట మాని వేసినాఁడు. ”

శి:—అట్టిసప్రభువుల సంరక్షణమున జనులు నిర్భయులై సమస్తసౌఖ్యము లనుభవించుతురన్న, నం దాశ్చర్య మేమున్నది ?

గు:—ఇక్కఁ బశ్చిమ రాష్ట్రములలో నొకటి యగు మహారాష్ట్రమునుగూర్చి “ఆంక్వెటివ్ డూపెల్లాన్” గా రిల్లు సాక్ష్యమిచ్చుచున్నారు:—

“మహారాష్ట్ర”లదేశము నేఁ జొచ్చినప్పుడు, కృతయుగమునాటి యకాపట్యానందముల మధ్యమున నేనుండి నట్లు నాకుఁ దోచినది. ప్రకృతియొక్క సహజ సౌందర్యముల నింకను మాఁటిపోలేదు. యుద్ధవీడ లింకను వారిని జెనకలేదు. ప్రజలు పూర్ణారోగ్యవంతులగును, జవనత్వ

సంపన్నులుగను, చిత్తోల్లాసము గలవారుగను నాకుఁ జూపట్టినారు. అత్యంతమైన యతిశివతాగ్ర మాదేశములలో సర్వజనసామాన్యమైన సద్ధర్మముగా నాకుఁ గాన్పించినది. వచ్చి మా కున్న దేమో యశేష్టముగా ననుభవించుచు—అని యానందముతో నాహ్వనించుచున్నట్లు, స్నేహితులకు, ఇరుగుసొరుగువారికి, అపరిచితులగు వైదేశికులకు, అంబటకు, నప్పటి ప్రతిగృహము సుగమమై సిద్ధముగా నుండును.”

శి:—పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ప్రారంభమున నున్న మనదేశస్థితి వినుట కంతయు సంతోషకరముగా నున్నది. ఇరువదవ శతాబ్ది యాది యందలి స్థితి యెట్లుండెనని కుమారప్పగారు చెప్పినారో వినఁగోరుచున్నాను.

గు:—దానిగూర్చి నీవు మరల వచ్చి నప్పుడు ముందు ముచ్చటించుకొందము.

శి:—అట్లైన, నేనిప్పటికి నెలపు దీసి కొందును; నమస్కారము.

గు:—కల్యాణ మస్తు !

చమత్కారచంద్రిక

మూలము

య ఏ వాద్యః స ఏ వాంతోఽన్య
మధ్యమో మధ్య ఏవచ,
య ఏత న్న విజానాతి
తృణం చాపి న వేత్తి నః.

తెనుఁగు పద్యము

తే. మొదలు చూచిన యాయగుఁ దుదిని జూడ
సా యగును దాని నడుమెల్లఁ జక్కఁజూడ

తాదూరి లక్ష్మీవరసింహారావుగారు

నడిమిదేయయి యొప్పారుఁ బుడమి దాని
నెఱుంగ లేనట్టియ వ్యాదుతృణమెఱుంగఁడు.

వివరణము

ఇందు వర్ణింపఁబడినది మూఁ డక్షరముల మాట. అందు మొదటి యక్షరము “య”; చివరక్షరము “న”; నడిమియక్షర మా రెంటికిని నడిమిదే. యా మొదలు సాదాఁకఁగల యక్షరములు “య-ర-ల-వ-శ-ష-స” యనునవి. ఇందు నడిమిది “వ” కావున శబ్దము “యవన” శబ్దము. దాని యర్థము తృణము—గడ్డిపరక.

శ్రీమదఖండ ధాత్రీచక్రమునకెల్ల ప్రాప్తించినట్టి సాభాగ్య మనఁగ
 నిఖిల జగజ్జాల నిర్మాణలోలుఁడౌ శ్రమధనాధుని మహేశ్వర్య మనఁగ
 చతురాస్య కంఠనిర్గత నిర్మలామ్నాయములకు నిత్యము మూట ములై యనఁగ
 సుమనసావళికి సంస్తుత్య రూపముఁ గాంచు బహుజన్మసుకృత సత్ఫలమనఁగ
 నలరి యమృతోపమానమైనట్టి నీదు-సలిలపూరంబు మాపాపచయము మాన్చి
 నయముమీఱంగ మాకు మనఃప్రశాంతిఁ-గలుగఁజేయుత తల్లి గంగాభవాని!
 కలుషంబార నొకింతయేఁ గనులకుఁ గాన్పించినంతఁ దరి
 ద్రుల దారిద్ర్యము పాపజాతి దూరతస్తోమంబులఁ బాపి సం
 చలి తాఱ్ఱాన తరుప్రకాండ దళనా శౌంఢీర్యమై మించు నీ
 సలిలం బెప్పుడు మాకుఁ గూర్చు పరమైశ్వర్యంబు మందాకినీ!
 పతితుండైన దలంప సంధ తమనవ్రాతంబు చండాంశు న
 ట్లతి వేలంబుగ లోనడంగిన యవిద్యఁ రూపఱఁ జేయుచుఁ
 శతమన్యుప్రముఖామర ప్రణత మాన్యంబైన నీ మూర్తి సం
 తత తాపత్రయముఁ హరించుచు మముఁ రక్షించు మందాకినీ!
 నీ యాధారమె లోన నమ్ముకొనుచుఁ నిశ్చింతతో మోహగ
 ర్వాయత్రాత్ముడనై రయంబున నమర్త్యశ్రేణి వంచించితిఁ
 సాయం బించుక జేయ కిత్తటి నుపేక్షఁ జేయ నేకాకినై
 నా యీదుస్థితి నేరితోఁ దెలుపఁగఁ యత్నింతు మందాకినీ!
 రమణీయంబగు రాజ్యసంపదఁ దృణప్రాయంబుగా వీడి శాం
 తమతిఁ నీదఱిఁజేరి దివ్యసుగంధన్మ దుచ్యవశా తోయముఁ
 తమిఁదీఱంగను గ్రోలు మానవుల యానందంబు వర్ణింప శ
 క్యమె! వేయెల పరంబుఁగూడ మఱువంగఁ జేయదే తల్లిరో?
 బాలార్క ప్రతిమానపశా కుశితశర్వాణి కటాక్షాహతిఁ
 తాళఁ లేక భ్రమప్రమాదవశతఁ సంక్షోభముం జెందుచుఁ
 ప్రాలేయాచల కన్యకాప్రియ శిరోభాగంబునం దాడు త్వ
 ల్లిలాభంగ తరంగజాల మఘముల్ ఛేదించు మందాకినీ!

ప్రాతస్సన్నములాడు రాజరమణీ వత్సోజ కుంభద్వయీ
 స్ఫీత శ్రీమృగనాభ మెందనుక దేవీ! తోయమం దొప్పనో
 ప్రీతిగూడి మృగంబు లందనుక సంవేష్టించి బృందారక
 వ్రాతంబు విహరించు నందన సుఖారామప్రదేశంబునక.

జననీ! సంస్కరియించు మాత్రముననే శాంతిక్ ప్రసాదించి కీ
 ర్తనమున్ జేసిన యంతపాపములఁ బాటందోలు “భాగీరథీ”
 యను నీ కర్ణరసాయనంబయిన నామాలాపమే నాదు జి
 హ్వను మత్ప్రీతి తి ప్రయాణసమయం బందుక్ ప్రవర్తించెడిక్.

పరమానందముఁ జెంది నాకగమనవ్యామోహముల్ మాని నీ
 దరులందుఁ చరియించు కాకములుసైతంబున్ సుఖింపంగ కా
 పురముల్ నేయు మనుష్యజాతమరణంబుల్ మాన్పు నీతీరమే
 ముతకన్ మాభవబంధతావిరతి మాయించు మందాకినీ!

శ్రుతుల కభేద్యమున్ విషయశూన్యము రూపవిహీనమున్ నిజో
 న్నతమహిమన్ తమోగుణ వినాశనకారణభూతమున్ సమం
 చితముగ వాకొనకదలఁప జీవులకెల్ల ససాధ్యహాచు సం
 తతము విశుద్ధమైన పరతత్వము నీవె త్రిలోకపావనీ!

ధ్యానముల దానముల తపోధనముచేత

యజ్ఞముల గూడ నలవికానట్టి విష్ణు

పదము సాధారణంబుగ నొదవఁజేయు

నిన్ను నెవ్వరితోఁ బోల్పనేర్తుమమ్మ!

జననీ! చూచినయంతనే జన మనస్తాపంబులక బాపి శో
 భనముల్ గూర్చెడి నీప్రభావము నుతింపక శక్యమే తైలజా
 ఘనరోష స్ఫురణావరోధముల లెక్కంజేయకక ఘాలలో
 చనుఁడే మహాశిష్యున్ ధరించు నిను సశ్రాంతంబు మందాకినీ!

సతమున్మత్తులు నిదనేయు పిశునుల్ సైతంబు రోమాంచనం
 యుతులొచుక్ వివనాడునట్టివియు వ్రాత్యుల్గూడ వర్జించుచుక్
 పతితుల్ వాకొననట్టిలోకుల మహాపాపంబులక మాన్పుచుక్
 షీతి విశ్రాంతి నెఱుంగదాన వెపుడు చింతింప నీవేగదా.

మనుజుల సర్వదుఃఖముల మాన్వఁగ నాకమునుండి బాటు ని
న్ననిశము ఫాలనేత్రుఁడు జటాగ్రనిబద్ధుఁగా నొనర్చె నం
చనుటకుఁజూడ లోభరహితాత్ముల చిత్తములందు లోభచిం
తన మొదవించు నీ గుణగణంబుల దోషమె కారణం బగున్.

వరకైవల్య విహీనులన్ బధిరులన్ పంగ్వంధులన్ వేదనా
భర దుష్టగ్రహహోగులన్ సరకసంవాసార్థులన్ పాపసం
హరణోపాయ విహీనచిత్తుల నమర్త్యవ్రాత నిర్ముక్తులన్
ఛరిరక్షింప మహాపాపధంబుల గదా ! స్వర్లోక కల్లోలినీ!

అమ్మరొ! తావకీసనహజామల శీతలతోయ మెంచ లో
కమ్మున మించె నాకమునుగాంచియు నిర్మలదేహధారులై
నెమ్మి భవన్మహామహిమనే పులకింప నొడల్ నుతింతు స్వాం
తమ్ముల భక్తిచే సగరనందను లిప్పటికిన్ ప్రమోదులై.

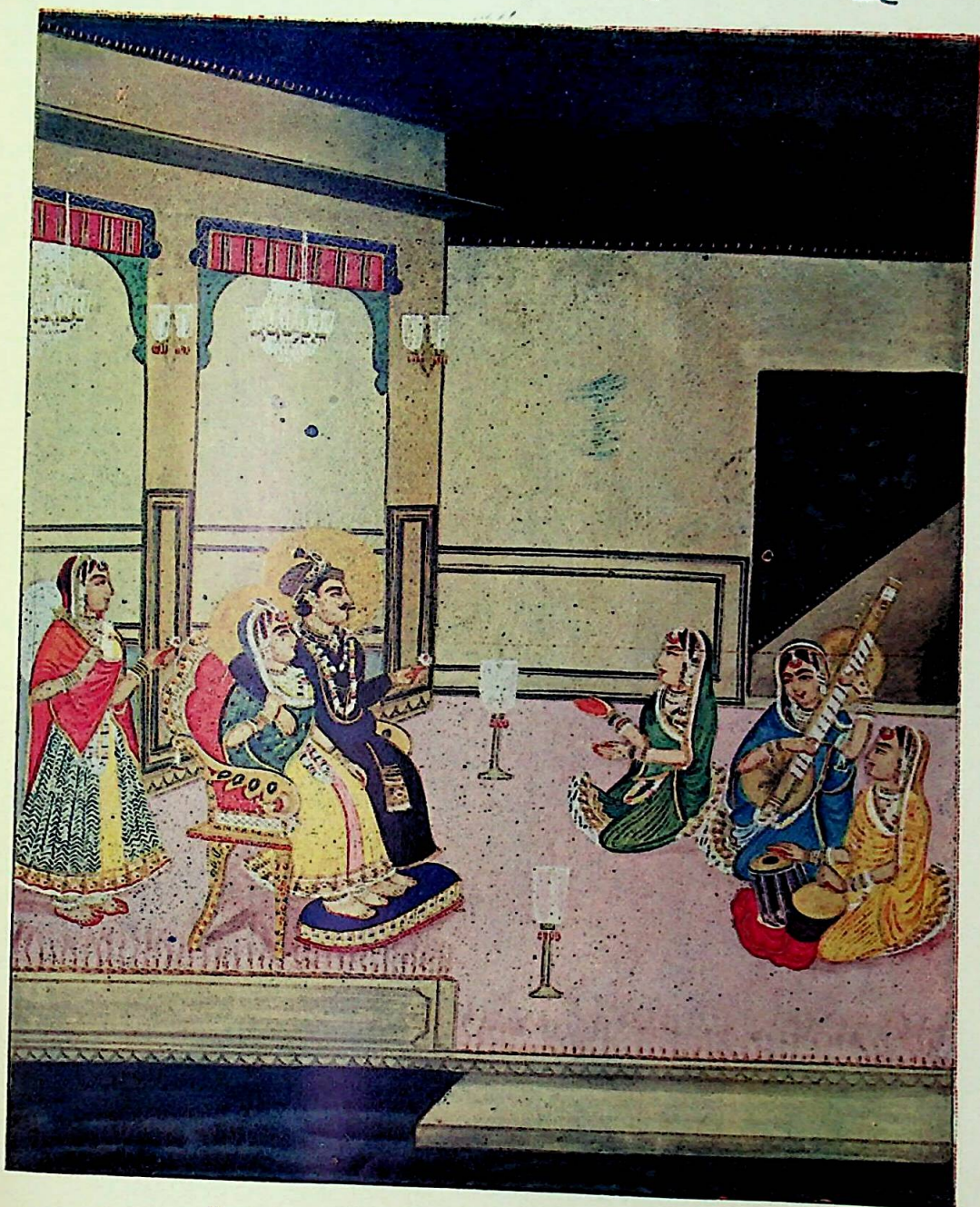
హాయి గూర్చుచు స్వల్పపాపులను దుఃఖావిష్టులన్ బోచి పూ
ర్ణాయుష్మంతులజేయు తీర్థతతులమ్మా ! గల్లులోకత్రయిన్
ప్రాయశ్చిత్తములందు లొంగని మహాపాపాత్ములన్ పుణ్యులన్
జేయంజాలిన తల్లి వీవెగద లోఁ జింతింప మందాకినీ!

ఆనందంబులకున్ నిధానము ప్రధానాంగంబు తీర్థాళికిన్
జ్ఞానోద్దీప్తితమున్ త్రిలోకపరిధానంబున్ తలంపన్ తిరో
ధానంబెల్ల మనోవికల్పములకున్ ధర్మప్రధానాంగణం
బా నీరూపము మాపుఁగావుత మదీయానంత చింతాచిత్తిన్.

ఆదిన్ రాజ్యమదాంధులౌ నృపుల డాయం జేరియున్ క్రొత్తతౌ
భేదంబుల్ గనుగొంటి నాత్మహితముల్ క్షీణింపఁగాఁ జేసితిన్
నాదేదోషము మందబుద్ధినయి ని న్నాంచంగ లేనైతి నా
పైదాక్షిణ్యముఁ జూపి ప్రేముడి ననున్ పాలింపు మందాకినీ!

మరుదుత్తుంగ తరంగ సంచలిత శుంభత్పంక జాతప్రతా
నరజం బందున గూడి కుంకుమరుచిన్ వర్తించుచున్ దివ్యని
ర్జరకాంతాస్తన కుంభ యుగ్మములపై రాజిల్లు కస్తూరికా
గురులేపంబున పంకమౌజలమె మాకున్ మాన్పు దుఃఖంబులన్.

(సశేషము)

నాగరి నాగరరూపక బాగర జామినికే మధి గోవు బిరాజే ।

దీపక జోతి ఉజాస లియే కరతే నేళి సంక సక్షిగన చాడే ।

కామకలారస కేలి బధావత భువన అంక అనుసమ భ్రాజే ।

దీపగరాగ సిరే సబరాగ నియాబిధి సోంసజి సోభా సమాజే ॥

[జయపుర చిత్రము: దినాన్ బహుమారు వసుదత్తజనాసు గోవిందదాసుగారి యనుమతి.]

ఈ జగంబు సర్వ మేమిటి యేమిటి? - యేమి యీజగం బిదెల్లె గూడ?
 ఎవ్వరేని యిందు నెఱిగినవా గున్న-జిత్తగించి నాకు జెప్పరయ్య!
 ఇలనుండి యంతదవ్వుల నింతదవ్వుల నాకాశమండేల యలరినావు?
 కాకయు వెలుంగు తూకముగాఁగ సరిపోవు పోల్కి నీ వండేల పొలిచినావు?
 ఆఱుమాసము లటు లాఱుమాసము లిటు లేల సమంబుగా నేఁగుచుందు
 వీ గోళమును నిక నెన్నిగోళంబులఁ గాఁపాడ నీకేవ కట్టడి యిది?
 సూర్యుడా నాకుఁ దెలియ నీ చోద్య మహాహ-నీవు మాదేవదేవుని నేవక్కాగ
 హస్తమందలి కాఁగడావంచుఁ దలఁతు-నొప్పీ తప్ప యిదెవ్వారు చెప్పవారు?
 ఆకాశంబున నూరకే చనెదవేలా? కొంచె మిందాఁగు నీ
 వేకార్యంబు దలంచి పోయెదవు? నీ కేవార లీ సుందరం
 బాకారంబు వెలుంగు నిచ్చి యిటు పొమ్మం చాన కామిచిరో?
 నాకుం దెల్పుము నేఁడు సీకథను జంద్రా, విదు నాద్యంతముఁ.
 ఓ నక్షత్రతఃథంబులార! మఱి ఓఓ మేఘజాలంబు లా
 రా! నీలంబు తమంబులార! మఱి యోయాకాశమా! ఓగ్రహ
 డ్యానంబా! యొకసారి యాఁగి మఱి మీయర్థంబు తెల్పుండు! నా
 కీవాఁటం దెలుపంగ మిచ్చులవినా యెవ్వార లున్నారహా!
 ఓ జలరాశి, యే లిటుల నూఁగుచునుండెద; వోధర్మిణి, నీ
 పైఁ జరణద్వయం బునుచువారముగాని నినుఁ గ్రహింపఁ గా
 నోజను బొంద; మోఘధుశిలోచ్చయనంతతి, మీరలే శిలల్
 గాఁ జనువారో? మేమె? యెఱుంగఁ మఱి, చెప్పను మాట లుండియుఁ.
 ఇది కారణ మది కారణ-మిది యదియును గాదు వేఱు హేతువు మావా
 రెదో వచియిచిరి నాకుఁ-వదలదు మది శంక చెపుఁడు వాస్తవమయ్య!
 తనదు గర్భంబునందులఁ దనరుచుంజి-యెదుగు పిల్లను దల్లి తా నెఱుంగఁబోదు
 తనను గర్భంబునందులఁ దాల్చుచున్న-తల్లి నిసుమంత యెఱుంగదు దానిపిల్ల.
 పాములు తేల్లు జెఱ్ఱులును వ్యాఘ్రములు మఱి యేదుఁబండులు
 జీమలు దోమ లాదులగు చెన్నటి వేలొకాయుండె? ఉండెఁబో
 యేమది పీడ గూర్పవలెనేమి? యిదేమి విధంబు? తెల్పు నా
 స్వామి? సమన్వయిత్ర ముదిపండితు లర్థము కాదు నాకొగి.

చెట్టెక్కి పడిన నెవఁడే-గొట్టిన నొకసూది చీలుకొనిపోవ నెదే
కుట్టినచో మామేనికి-నిట్టట్టనరాని బాధ యేలా స్వామి?

ఆలంచు నృజియించి పేర్నిజగు రొండంటించి యద్దానికి
జూలంచు మొలిపించి దానికిని బండు గాయయుం గూర్చి యీ
మేళంబు మెలివెట్ట నేమిటికి సామి? నీవె మేమైనచో
నేలా యీమెలి? యొక్కపెట్టుననె నీ వీరీతి గారాదొకో!

నీ వున్నా వని నేను నమ్మెదను. ఆ నీవే సమస్తప్రపంచం
చావిర్భావ మటంచు నమ్మెదను దుఃఖాదుల్ సుఖాదుల్ స్వయా
యావ్రికాంతి యటంట! నమ్మెదను నేమైన మహాదేవ! యీ
నీవు నేనని దుఃఖము సుఖమునా నిర్మాణ మేలా ప్రభా?

ఒక సౌఖ్యమె యొక నీవే-యొక యానందంబె యొక నొక జ్ఞానంబే
యొక టాకటిగనే జగతిని-నికమీఁద సృజించు నేరు పించుక లేదే?

నీవే నేనని నేనె నీ వనుచును నీవే సమస్తంబునా
భావంబందె యభూతపూర్వమగు నానందం బమందంబుగా
దైవారు మఱి యించుకేనియును దత్తత్వంబు భాసింప దో
దేవా! దేవరసన్నిధానముననే తేలక వలె సర్వము.

నీవే నేనయియుండుచో నిజముగా నీనందు నానందునక
ద్వైవిధ్యం బానరించు వస్తువెదియో దైవారు; నద్దానినిక.
నీవే చేసితి వట్టి వస్తువు నొగి న్నివేల సృష్టించి త
య్యా? విద్వాంసుడ వీవె చెప్పగలవయ్యా! చెప్పు మో యీశ్వరా!

చిత్తమందు నీకుఁ జెడుతనం బుంట జ-గంబు చెడ్డగాను గానిపించు
నంచు నార్యులందు రస లందులోనేని-చెడ్డ నేల సృష్టి చేసితయ్య?

ఏ నద్దాని సృజింపలేదు మఱి నీవే కూరి కూర్చుండి య
ద్దానిక సృష్టి యొనర్చుకొంటి వనుచుక దండింపఁగాఁబోకు మ
య్యా! నాచేతనుగూడ దాని నిటు చేయం జేయఁగానేల? య
య్యా! నాకు దెలుపంగఁబోక చనెదయ్యా! యొట్టుసుమ్మేగినక.

ఈ జగంబు సర్వ మేమిటి యేమిటి? -యేమి యీజగం బిద్వై గూడ?
ఎవ్వరేని యిందు నెఱిగినవా రున్న-జిత్తగించి నాకుఁ జెప్పరయ్య!

3. భౌత్యసమరము

భయంకర భౌత్యసమర మరయుటకు ముందు బీజ పుర దండయాత్ర గుఱించి యొకంత గమనింపవలయును. తదనంతరమే, షాజహాను వ్యాధిగ్రస్తుడాయెను. వృద్ధజనుడు దుర్బలుడై, రోగపీడితుడై, యుత్తరలోకాభిముఖుడాయెనని తెలియబడినంతనే, షాజా, మరాఠ్, ఛోరంగజేబులు సామ్రాజ్య సంపాదనార్థము ప్రచండ సన్నాహము లొనరించుకొని, దావా స్పృహవలె రాజధాని డాయబోయిరి. షాజా ప్రప్రథమము కిరీటధారణ మొనరించి, తన సార్వభౌమత్వము సగర్వముగఁ జాటించెను. ఆవెరుక, మురాదు అమితోత్సాహముతోఁ దన చక్రవర్తిత్వము బ్రకటించెను. కాని, కార్యకూరుడగు నారంగజేబులు తీవ్రపడక, పరిస్థితులు లెస్సగ బరిశీలింపుచు, షాజా మురాదులతోడఁ గొంత కాలము మంత్రిన మొనరించి, మురాదుతోడి సంబంధము దృఢపఱచుకొని, యదను దప్పక వైరుల నురుమాడి, భౌత్యకంటకములను చొలగించి నిశ్చలముగ మూర్ఖభీష్మక డాయెను.

గోలకొండదాడి యనంతరము మీర్జున్నాకు మొగలాయీ సామ్రాజ్య ప్రధాన మంత్రిత్వము లభించెను. అలోపుననే, జుమ్లా యారంగజేబులు స్నేహబద్ధులైరి. మీరు జుమ్లా ౧౬౫౬ జూలై ౭ తారీఖున డిల్లీనగరము జేరి, తన యభ్యుదయ వ్యజయవర్షణంబునఁ బాదుషాను బ్రసన్ను నొనరించుకొని, తదఖండ మంత్రిపదారూఢుడాయెను. తనమిత్రుని యునికి యారంగజేబున కెంతయు ననుకూలముగ నుండెను.

ఆసమయమున బీజపుర సుల్తాను వ్యాధిగ్రస్తుడాయెను. ఆతఁడచిరకాలమునఁ జచ్చునని యెఱింగి, యారంగజేబు సమరసన్నాహము లొనరింపఁ దొడంగెను. ఆతఁడు తలచినట్లులే, సుల్తాను నురణించెను (౪-౧౧-౧౬౫౬). తోడనే, యాతని కుమారుడగు

రెండవ 'అద్దిల్' తనచుంట్రి సాహాయ్యమున సింహాసన మారోహించెను. కాని యుద్ధప్రియుడగు నారంగజేబు అసుల్తాను గళరాజకుమారుడు కాడని విశంధవాచ మొనరించి, యాదేశముపై దాడివెడలుట కనుజ్ఞ యొసఁగవలయునని తల్లణము పాదుషాకునాసి, తన సైన్యముల నాసాలిమేరకుఁ దరలించెను. ఆతఁడంతటితో విరమింపలేదు. బీజపుర సైనికులు దేశేచ్ఛోహులై తననంకఁ దిరుగు నాయోపాయముగూడ నాతఁడొనరించెను. తద్రాజ్యనర్హము లెఱింగి మీర్జున్నా సాహాయ్యమునఁ గార్యము సులభసాధ్యముననని యెంచి, యారంగజేబాతని నాహ్వానించెను.

ఈ దాడి కేవల మధర్మము. బీజపురమొక స్వతంత్రరాజ్యము. ఆదేశముపై మొగలుల కెట్టి యధికారము నులేదు. తొల్లి, షాజహానాదేశస్వాతంత్ర్య మామోదింపుటయే గాక, తాను జయించిన యహమ్మదునగర దేశమునందుఁ బాలుకూడ నాసుల్తానున కొసంగెను. అట్టి రాజ్య నారసత్వసందర్భమున యుద్ధమున కుఱుకుట యన్యాయము. సుల్తానుకుమారుడు సుల్తాను కుమారుడు కాడనుట కేవలము సాహసము. యధార్థకారణ మెద్దియన, బూర్వాపరసముద్ర వ్యాప్తంబగు బీజపుర రాజ్యము గోలుకొండకంటెఁ బ్రఖ్యాతమై, మొగలులకు నయనకంటకముగనుండెను. వారి యదృష్టవశమునంతలో సుల్తాను మరణించెను. తదధిపత్యము వహించిన యాకుమారుఁడు పదునెనిమిదేండ్ల బాలుఁడు; నూతనముగ జయించిన కర్ణాటదేశమునందలి జమిందారులు బీజపురాధికారము ధిక్కరించి తదధికారులకుఁ బాఠశ్రోత్రీ: రాజధాని యందలి ప్రభువులు మహోన్మత్తులై, పరస్పరకలహాని మున్నులై, దేశక్షేమంకరుడగు ప్రధానమంత్రిని ౧౬౫౭ కుంజిరి. దేశపట్లు టోభపడియుండునపుడే వారిచిందండింపవలయునని యారంగజేబు నిశ్చయించెను. మీర్జున్నా యాకీర్యదించెను: షాజహాను సమ్మతించెను!

అధర్మదండయాత్రకనుజ్ఞ యొసంగిన షాజహాను పదేశములు గమనింపఁదగియున్నవి. — బీజపురదేశముం తయు జయింపవలయును; అంతయు సాధ్యముకాదేని, తొల్లి బీజపురదేశము గ్రహించిన యహమ్మదునగరరాజ్యవిభాగ మాక్రమింపవలయును: కోటికిలోటులేని పరిహారముకొని, యా రాజ్యము వీడవలయును. ఆ సుల్తాను షాజహాను సార్వభౌమత్వ మంగీకరింపవలయును. తద్రాజ్యసామంతులు షాజహాను నామాంకితములు కావలయును. ఇంకు మతీయు నై పరిత్యమెద్దియన, సుల్తాను సుళువుగా సంధికొడఁబడునేని, మొగలుల భూరిప్రయత్నము లేమి కావలయును? కావున, నాయూఁపున గోలుకొండపైఁ బడి, యాదేశ మాక్రమింపవలయునని షాజహాను హిత మునరించెను! తత్సంభవకార్య మెన్నఁడైనఁ జేయఁబు నని యెంచి, శూరుఁడగు నారంగజేబు కష్టతర బీజపుర రాజ్యాక్రమణమునకే తలపడెను.

మొగలుల సన్నాహములు పూర్తియాయెను. ఔరంగజేబు దిగ్విజయ మునరించునపు డాతని రాజధానియగు నారంగబాదునందుఁ గాపుండటకు మాళవరాష్ట్రపాల కుండగు వయిస్తఖానదుంచెను మీరుజాన్లు స్వీయనే నాసమేతుడై యేలెంచెను (౧౭-౧-౧౬౫౭). ఆతని కొఱకే తత్తరపడుచుండిన యారంగజేబునాఁడే సుముహూర్తమున సరభసంబుగ బయలుదేఱెను.

రాజధానియగు బీజపురముపై దండెత్తి యాదేశ మంతయు నాక్రమింపవలయునని యారంగజేబు నిశ్చయించెను. మార్గమధ్యమున నున్న 'బీదరు', 'కళ్యాణి' దుర్గములను ముందు సాధింపవలయును. ఆ దుర్గములు సాధారణములైనవికావు. కాని, యారంగజేబు తత్కార్యసాధనోచిత సన్నాహము లొనరించియే యుండెను. తమ దుర్గములను ముట్టడించు మొగలులను గదిసి, వారి పూహములను ఛేదించి, తమ దుర్గముల నుద్ధరింపవలయునని బీజపురదేశస్థులు ప్రయత్నించుచుండిరి. కాని, కార్యదక్షుండగు నారంగజేబు సిద్ధముగనుండిన విశేష సైన్యములను నారిపైఁబంపి, వారి ప్రయత్నములను భగ్న మునరించెను. మొగలాయీ సైన్యము లాతఁడగున కేత్రు సైన్యములను జెండాడుటయేగాక, ఆచుట్టునుండు గ్రామా

దులను దోపిడిచేసి, ప్రజానీకములను దెగనటికి, గృహ పంక్తులను గాల్చివైచి, సుత్రములను మరుఘూలు లావరించెను. తాదృశబీభత్సకార్యకరణంబున, నారంగజేబు తలపెట్టిన ముట్టడి నిరాఘాటముగఁ గొనసాగెను. సమున్నతతలస్థాపితమై, విశాలపరిభ్రాత్రయ పరిరక్షితమై యున్న త్రప్రకార పరివృతమై, దుర్గముమై, దుర్భేద్యమై యుండిన బీదరు దుర్గము నిరుపదియేడు దినములలో నారంగజేబు సాధింపఁజాలెను (౧౭-౪-౧౬౫౭). చిత్త ప్రసిద్ధమై, బలిష్ఠమై, యుచితసేనా పరిరక్షితమై, బీదరు నగరమునకు రంగై మైళ్ల దూరమున నున్న కళ్యాణిదుర్గము మాడ నట్టులే మూడుమాసములలో మొగలుల యధిప మాయెను (౧౭-౮-౧౬౫౭).

ఔరంగజేబు కళ్యాణిగగము ముట్టడించునపుడే యాతని కుమారుడు విద్యుత్సన్నిభముగఁ బాటియట్టులే దేశమును భస్మీభూతమునరించెను. పాదుషాతనయుడిక ద్విగుణీకృతోత్సాహముతో బయల్పెడలి బీజపురరాజధాని నాక్రమించి మహావిజయఫాల్గోన్మాదమనుభవింపవలసియుండెను. కాని, యారంగజేబున కంఠటి భాగ్యము ప్రాప్తింపదాయెను. బీజపురరాజ్య మింకను ముప్పది సంవత్సరములు రాజిల్ల వలయునని విధి నిర్దేశించెను. ఔరంగజేబు గాంచు విజయములు యువ రాజును దారాకు దుస్సరము లాయెను. మీర్జున్ యచట లేకండుటచే నాతఁడు పాదుషాను సుళువుగా నుజ్జ్వలజాలెను. బీజపుర రాయబారులుగూడఁ గృపణులై సంధి కొడఁబడవలయునని షాజహాను నరింపిరి: తోడనే యాతఁడు సంధి యొనరించుకొని, యుద్ధము మాని, వెనుక మఱల వలయునని యారంగజేబు నాశ్వాపించెను. కళ్యాణి దుర్గాక్రమణము పూర్తిగాక పూర్వమే, పాదుషా యాజ్ఞాపితుగునలె నారంగజేబునకుఁ దెలియవచ్చెను. ఆతఁడూ హతాశుఁడాయెను.

నాఁడు గోలుకొండ దాడియు, నేడు బీజపుర దండయాత్రయు నొక్కవిధముననే పరిణమించెను. సిద్ధాన్తము గోల్పోయిన వార్యక్షమునలె నారంగజేబు దురంత్రక్రోధఘూర్ణితి మనస్కుఁడాయెను. పాదుషా యాజ్ఞానుసారము వయిస్తఖాను ఔరంగబాదు వీడితనరాష్ట్ర

మన మాళవదేశమునకుఁ బ్రయాణమాయెను. ఇతర సా
మ్రాజ్య పైనికోద్యోగులుగూడ, నారంగజేబు నలదన్నను
తెక్కనేయక, తమ రాజధానికిఁ బోఁ దొడగిరి.
మిర్జాపూ యొక్కఁడు మాత్రముండఁజాలెను. బీజపుర
దేశముల గడుసరులు. మొగలాయీ సేనాబలము పలుచ
నగుటజూచి, బిగిసి, మొగలులకు సమర్పించుట కొడఁ
బడిన దేశమును దుర్దుములను నెగజేయఁదలంచి, వారు
కాలహరణ మొనరింపఁ జొచ్చిరి. బీజపురరాజ్య కబళ
నోత్సాహియగు నారంగజేబుట్టి దైన్యమునకుఁ బాల్పడి
యుండిన సమయముననే, పాదుషా న్యాయగ్రస్తుఁడై
మృతపాతముఁ దాయెనని భయంకరముగఁ దెలియపఱ్చెను.

షాజహా నాకస్మికముగ న్యాధిపీడితుఁడాయెను
(1659-1660) ప్రతిభాశాలులగు ఖేమగ్వరుల ప్రాప్త్యా
ము స్మరణమాయెను. ఒక వారము దినము లావృత్తరాజు
కడుబాధపడెను. అనుదినము దర్శనమొసఁగు పాదుషా
యగోపరుడగుటచేత, నా వహనీయుఁడు కాలగర్వమొం
దెసనియే భావించి పురజనులు తల్ల జిల్లిరి. పౌరులెకాక,
పాదుషా ప్రాసాదాంతర జనంబులు గూడ నను మాన
గ్రస్తులైరి. అత్యున్నతోద్యోగులు మాత్రము షాజహా
నును జూడఁజూలి యథార్థ మెఱింగియుండిరి. ప్రజా సం
క్షోభముండఁపఁదలంచి, యతిప్రయాసమునకోర్చి, పాదుషా
యొకనాడు (తే 17 ది.) తనమోము గనఁబఱచెను.
సార్వభౌమవదన చంద్ర సందర్శనమునఁ బ్రజాసముద్ర
నూనందపరవశమాయెను. మృత్యుభయము తొలంగినను,
షాజహాను మఱియొక నూసమువఱకుఁ బునర్దర్శనమీయఁ
జాలకపోయెను. ఆరోజుననే, పాదుషా మరణించెనను
దుర్వార్తరాజధానిదాటి, సామ్రాజ్యమంతటను వ్యాపిం
చెను. నిరంకుశ రాజశాసనబద్ధమై యుండిన మహా
సామ్రాజ్యమొక్కతృటిలో నరాజకభూయిష్టమాయెను.
బంగాళా రాష్ట్రము బాలించు షూజా—పాదుషా
రెండవ కుమారుఁడు—పితృచురణము ధ్రువమునియించి,
రాజశ్రవ్యము వహించి, దారాను భంజించుటకు వడినడి
సందిధుఁ డాయెను. గుజరాతు రాష్ట్రపాలకుఁ డగు
మరాఠు—పాదుషా నాల్గవ కుమారుఁడుగూడ సామ్రాజ్య
సంపాదనమున కాయితుఁ డాయెను. కాని, షూజావలె

నాతఁడు తీవ్రపడక, యారంగజేబు సాహాయ్య మపే
క్షించెను. మురాదారంగజేబుల స్నేహము దృఢతమమై,
యారంగజేబునకు సార్థకముగను, తదాశ్రయునకుఁ బ్రాణ
సంకటముగను బరిణమించెను.

సునిర సంకల్పధురీబుడగు నారంగజేబుభయంకర
భ్రాతృసమరానల పరీక్షయందుఁ గృతార్థుఁడు కాఁజూ
లిన యద్భుత చరిత్రకమమరయుటకు ముందు, దారా
యారంగజేబుల పరస్పర వైషమ్యము గ్రహింపవలయును.

దారా యారంగజేబుల చిత్రములు చిన్న నాటి
నుండియుఁ బరస్పర విరుద్ధముగనే యుండెను. సుగుణ
రాశియగు జహానారా తొల్లి యగ్ని జ్వాలాదాహమునఁ
గడు బొగులునపు డారంగజేబు తత్తరమున నటుఁబాటి
యుండఁగదా! తదంతరము, దారా తననూతనభవనము
జూపవలయునని తన జనకుని, సోదరులను నాహ్వానించెను.
దారా ప్రోవనూప, వారు లోనికిఁ బోయిరి. ఔరంగ
జేబు మాత్రము వారిని వెంబడింపక, ఏసమాధానమీయక,
ద్వారముననే నిలిచిపోయెను. అట్టి యసంబద్ధవర్తనము
షాజహానునకుఁగూడ దుస్సహమాయెను. ఔరంగజేబు
జహానారాకు నారహస్యకారణము తెలియఁబఱచెను.
స్వీయభవనము జూపునెవమున, దారా పితృభ్రాతృసం
హార మొనరించి తత్కణము చక్రవర్తికాఁ గోరెనని యను
మానించియే యారంగజేబు ద్వారపాలన మొనరించెను.
ఇదియొక గాఢయైనను, దారా యారంగజేబులకు సఖ్య
ములేదనియు, సఖ్యములేకుండుటయేకాక, యారంగ
జేబు ప్రూరానుమానబాధితుఁడై తన క్షేప్తసోదరు నేమి
గించెననియు వ్యక్తపఱుపఁ జాలియున్నది. దారా
యారంగజేబు లొక్కయొడనుండుట యసమంజసమనియే
పాదుషా యారంగజేబును గుజరాతు దేశపాలనమునకు
నియోగించెను. ఆ సోదరు లెడముగనున్నను, ద్వేష
బీజము స్థిరావాసమేర్పఱచుకొని మొలకెత్తి యుధ్విగఁ
బెఱుగఁజొచ్చెను. సార్వభౌమపుత్రులలో నెల్ల నారంగ
జేబే కార్యదక్షుఁడై, మొగలాయీ సంకేతమానుగతముగు
నన్యరాజ్యగ్రహాధిర్భము జయప్రదయముగ నిర్వర్తింపఁ
జాలియుండెను. కాని, యాతఁడు గోలకొండరాజ్యము
పూర్తిగ నశేషముకొనఁ గలిగియుండినపు డాదేశపురాయ

బారులు దారాను బ్రసన్ను నొనరించికొనియే తమ దేశమును దక్కించుకొనిరి. బీజపుర దండయాత్రావసరమునగూడ నట్టి విఘాతమే యారంగజేబునకు సంభవమాయెను. తండ్రియండనుండి, తండ్రి యభిమానము జూరగొని, తండ్రిపంపున నిక సామ్రాజ్యసీంహాసనాసీనుడుగానున్న దారా యారంగజేబు ప్రతిపక్షులకు కరణ్యుఁడాయెను. దక్కను దేశాక్రమణ మవినేకము, నసమంజసము, వికారరాజనీతికి విరుద్ధము, బహుదోషభూయిష్టమునని చరిత్రజ్ఞులు గ్రహింతురు. ఆ యవినేక దుష్టప్రయత్న ముఖండమొగలాయీ సామ్రాజ్యమును భూష్యవేయఁజాలిన మహాకూపముగఁ బరిణమించుటయే గాక, పాశ్చాత్య ప్రభుత్వవిజృంభణకుగూడ ననుకూల పడెనని చరిత్రకొవిదు లరయఁగలరు. కావున, దారా తన సోదరుని దుష్టప్రయత్నము బ్రతిఘటింపఁ బూనుట క్లాగునీయమే. ఐనను, యుద్ధప్రియుఁడగు నారంగజేబు దారాకతంబున భగ్నపడి, క్రోధఘూర్ణితుఁ డగుట సహజము.

దారా పాదుషాజ్యేష్ఠపుత్రుఁడు. తనయనంతర మాతఁడే పాదుషా కావలయునని షాజహాను వాంఛించెను. తనయభిమత మనేకవిధముల నాతఁడు వ్యక్తపఱచెను. కడు సులభమగు నల్తా బాదు, పంజాబు మొదలగు రాష్ట్రపాలనమున కాతఁడు నియోగింపఁబడెను. ఆపాటి యైనను గష్టపడనవసరములేకుండ, తద్రాష్ట్రపాలనము దన ప్రతినిధులకు వీడి, యాతఁడు రాజధానియందే యుండఁజాలెను. దారా యనేక విరుదములను నవూర్యాధికారమును వడయుచుండెను. తొలుత కం వేల సేనకును, పిమ్మట ౫౦ వేల సేనకును, తుదకు ౬౦ వేల సేనకును అధ్యక్షపదము గ్రమముగా నాని కలవడెను. ఆతని సంవత్సరచేతనము రెండుకోట్ల రూపాయలాయెను. దారాకుమారు లారంగజేబు మొదలగు పాదుషా పుత్రులతోడి సమానాధికారములు గాంచుచుండిరి. పాదుషాపాత్రులపాటి గౌరవ స్వాతంత్ర్యములు తనకు లేకపోయెనే యని యొకసారి యారంగజేబువిలపించెను. పాదుషా యాగ్రహమునకుఁ బాత్రులగు సామంతాది యసహాయవృత్తులగు దారాను ఆశ్రయించుచుండిరి.

పాదుషాను సందర్శింప నరదెంచు నధికారులు రాయబారులు మొదలగు ప్రముఖులు దారానుగూడ దర్శింపఁబడి యుండెను.

షాజహాను హృదయము స్పృష్టమాయెను. తండ్రి యనంతరము తాను సుశువుగాఁ దత్పరిహాసన మలంకరింపనచ్చునని దారా విశ్వసించెను. ఔరంగజేబు సమర్థుడని యాతఁడెఱుంగకపోలేదు. ఆతఁడు తన యున్నతిన సహింపఁడని యెఱుంగకపోలేదు. తనచే ననేకసాధుల పరాధూతుఁడైన తమ్ముడు, పాదతాడిత భుజంగము వలె నపాముమొనరింపఁజూచునని యెఱుంగకపోలేదు. ఐనను, పాదుషా సమక్షమునఁ దనయొడ భయభక్తి వినములై మెలఁగు సామ్రాజ్యోన్నతోద్యోగు లందఱుఁ దన యధీనముననుండ, దలయెత్త సాహసించు వారంగజేబు నడంచుట సులభమని యువరాజు భావించెను. ఆత్యున్నతపదాధిపతుఁడై, మహాసామ్రాజ్యమంతయుఁ దనదేయని భ్రమించు మానవుఁ డన్యధాయెట్లు తలంపఁగలడు? భావిఫలదర్శనమాతఁడు జూచునేని, సార్వభౌమసన్నిధి మూర్తి యుద్ధమున నోటుచుడి, నిలిచిన తావున నిలువ నేరక, అన్నపానము లెఱుంగక పలుదేశములు బాటి, తుదకు హంతకుని చందమునఁ బట్టువడి, తాను సర్వజన వంద్యుఁడై వెలిగిన రాజధానియందే హీనాతిహీనముగ మారెగి, భయంకర దుర్మరణమునకుఁ బాల్పడుట గాంచి యుండును. కాని, మానవున కట్టి దివ్యవృత్తియా?

జ్వరసిడితుఁడైన జనకునకు దారా సాధివానముగ సర్వోపచారములు చేయించెను. షాజహాను కొంచెము సుశువుగాంచి నంతనే, తన ప్రియపుత్రున కనేక బహుమానము లొసగి, ప్రథానాస్థాన సభ్యులను, బ్రధాన రాజోద్యోగును రావించి, దారా తనయనంతర వక్రవర్తియనియు, దానిపుడు జరాజ్వరసిడితుఁ డగుచుచేత నాతఁడే రాజకార్యములెల్ల జెల్లించుననియు, వారందఱొకరినిఁ దన్ను నలెనే జూచి వినయవిధేయులై యుండవలయుననియుఁ బలికి, నాఁటినుండియు నాతఁడు దైవచింతన మొనరింపఁగోరెను. దారా యానాఁడే సర్వాధికారధురంధరుఁడాయెనేని, లేదా, షాజహానే పరిపాలన

భారము వహించియుండెనేని బాగుండెడిది. అట్లుగాక, రాజ్యము ఘోరాపాయ మేఘావృతమైన యానకట సమయమున నిరువురును గలసి కాసింపఁ బూనుటచేతఁ నేతద్వహునాయకఫలిత మిరువురును దారుణముగ ననుభవ నేద్యమాయెను.

దారా మాఘుండగుఁడు. తన యధికారము నిర్వహించుకొనుట కనుచు మార్గము లాతఁడన్వేషించెను. తన మిత్రుల కధికతరాధికారము లొసంగెను. అట్లులే నూతన మిత్రులనుగూడ నాతఁడు సంపాదించెను. బౌరంగజేబు మిత్రుడగు మీర్జుమాను మంత్రి పఁచినుండి తొలగించెను. మాలవదేశ పాలకుడగు చయస్తభానుగూడ నారంగజేబు పక్షపాతియగుటచేత నాతనిని రాజధానికి రావించెను. కాని, యాఖాసు రాజధాని యందుండియే యారంగజేబునకు హిత మొనరింపఁగలిగెను. అట్టి యారంగజేబు పక్షపాతులలో రోషవారా ముఖ్యురాలు. బౌరంగజేబును బోలిన యాపాదుషానందన తంత్రములు బన్నుచుఁ దనప్రియ సోదరున కమూల్యసాహాయ్య మొనరించెను. దారా ప్రయత్నము లావిధమున భగ్నుమగుచుండెను.

సాజహాను నవంబరు మాసమధ్యమున రోగవిముక్తుడాయెను. షూజాయాలోపుననే యుద్ధసన్నద్ధుడై బయలుదేఱెను. యాతఁ డపు డాలించెను. సాజహాను సమృద్ధిప, షూజాను బ్రతిఘటించుటకు దారా యొక మహానైవ్యము నంపెను (30-11-1552). సమర్థుడగు జయసింహ మహారాజు తత్సేనాధిపత్యము వహించెను. దారా జ్యేష్ఠకుమారుడగు 'సులేమానుషాఖా' యను, విశ్వాస పాతులగు సమర్థసేనాను లనేకులును నందుండిరి. షూజానునొంచి, వారతిరయమున మగిడిరాఁగలరని దారా భావించెను. కాని, అది యొక గొప్ప తప్పిదము. దాన నాతని మూలబలము కృశించెను. కుడి గాలివలె మహాజవంబున నరుడెంచు నారంగజేబును మా గొనినపు డాలోపము దారుణముగఁ దెల్లమాయెను.

బౌరంగజేబును వారించుటకు యశవంత సింహుఁడు బయలుదేఱెను. యశవంతుఁడు యోధాగ్రేసరుఁ

డనియు, మహాపరాక్రమశాలి యనియుఁ జేరుగాంచెను. కాని, యాతఁడు జయసింహుని వంటి తంత్రజ్ఞుఁడు కాఁడు. మురాదు బౌరంగజేబు జన్మాతః యసాధ్యులై యుండిరి. పాదుషావుత్రులను దాఁకుటకుఁ బాదుషా పుత్రుడే నాయకత్వము వహింపవలయును. అన్యులు తనప్రహత్నార్థ సాధనోచిత గౌరవరాహిత్యమున దుర్బలులగుదురు. బౌరంగజే బసాధారణుఁడు. అతఁడు సార్వభౌమ పుత్రుఁడును, మహాశూరుఁడును నగుటయే గాక, యఖండధీమంతుఁడగుఁడగుడ నైయుండెను. బౌరంగజేబునకు మురాదుగూడఁ దోడగుటచేత నాతని యాధిక్యము ద్విగుణీకృతమాయెను. యశవంతుడన్ననో! సామ్రాజ్య సైన్యమున కాతఁడే నాయకుడైనను, తద్విభాగము లన్నింటిని కాసింపఁజాలక పోయెను. అందలి మహమ్మదీయ సేనావిభాగాన్యక్షుండగు కాశీముఖాను డన యధికారము నలంచి, మత్సరపరుడై, రాజభక్తి మఱిచిపోయెను. పుత్రవర్సలుండగు సాజహాను మురాదుబౌరంగజేబులు తనయాజ్ఞ మన్నింతురని భ్రమించి, యుద్ధ మనివార్యమగు ఐటకు వేచియుండవలయునని యశవంతు నాజ్ఞాపించెను. బౌరంగజేబు సైన్యముటుగాక, యేకాజ్ఞబద్ధమై, యేకాశ యబద్ధమై, యజేయముగ నుండెను. అందలి రాజపుత్రమ హారాష్ట్రసైనికులు గూడ స్వామిభక్తిపరాయణులు. అట్టి మహాసైన్యమును కాసించు మహాసేనాని విజయము గాంచుట సహజము.

రెండు సైన్యములును మాలవదేశమునందలి 'ధర్మకు' అను గ్రామముచేత విడిపెను. భ్రాతృమహాసంగ్రామమునం ధర్మకు యుద్ధము మొదటిది. తదభివర్ణన మొనరించుటకుముందు, యశవంతుని స్వభావమును వ్యక్తపఱచు విషయ మొందు గమనింపవలయును. మీర్జుమా సిద్ధపఱచిన కేతక్ష్మీదర్శము ప్రశస్తమైనది. ఆఫిరంగుల నారంగజేబు తనసేనాముఖమున నిలిపియుంచెను. యశవంతున కట్టి మారణయంత్రములు లేవు. ఆకారణమున నాతని యుద్ధోగి యొకఁడు చక్కని యుపాయ మాలొచించెను. నిశితసమయమున నాఫిరంగి భటులపై నాకస్మికముగాఁ బడి, వారిని సంహరించి, ఆయంత్రముల నాక్ర

మింతునని యాతఁడు పలికెను. కాని, పరాక్రమశాలి యగు రసపుత్రయోధున కట్టి యధర్మాచరణము తగదని యశవంతుఁడు తృణీకరించెను.

మఱునాఁ డుదయించుసరికి సైన్యములు చెందును యుద్ధసన్నద్ధము లాయెను. యశవంతుని సైన్యము సుమారు నలుబదివేలుండెను. అందుఁ బదివేలసంఖ్యగల ప్రధానసేన చెందుబాటులు తీరియుండెను. అందొకటి కాశిముఖాను క్రిందనుండెను. చెండవది యశవంతుని క్రిందనుండెను. అందలి వామపార్శ్వమును ఇస్మిఖాగు నామధేయుఁడగు మహమ్మదీయుఁడును, దక్షిణ భాగమును రాయసింహుఁడును బాలించుచుండిరి. మృత్యు భయమెఱుంగక రిపుసంహార మొనరించు చెందువేల రసపుత్ర రహతూరులతోడ యశవంతసింహుఁడు మధ్యభాగమున నుండెను. ఇతర సేనావిభాగములుగూడ సుచిత్ర స్థలములం గుండెను. కాని, ఈమహాసైన్యము నిలిచిన ప్రదేశమిరుకుగ నికృష్టముగ నుండుటచేత, యుద్ధము నందు సైన్యవిభాగములు సమయానుకూలముగఁ దిరుగుట కవకాశము లేకపోయెను. ఆపజయమున కదియొక కారణము.

ఔరంగజేబు సైన్యముగూడ సుమారు నలుబది వేలుండెను. ఆందు, మురారుసేన పదివేలు. ఔరంగజేబు కుమారుఁడగు మహమ్మదు షుల్తాన్, నజబతుఖానును గలసి యెనిమిది వేలదండతోడ ముందుండిరి. కవచ పరిరక్షితులగు నాసైనికు లపారయుద్ధానుభవము గలిగి యుండిరి. జుల్ఫికారుఖాను అనుసేనాని వారికి రక్షగా ఫిరంగులతోడముంగలనుండెను. మూర్షి దుహలీఖానుఁడు ప్రధానశత్రుస్నేహితులను శాసించుచుండెను. ఎడమభాగమున ముల్తఫతుఖానును, కుడిభాగమున మురారును నుండిరి. మధ్యసేనావిభాగము ప్రత్యేకముగ నౌరంగజేబు పాలనమున నుండెను. వివిధ సేనాంగములను రక్షించుటకును, బోపించుటకును గూడ నౌరంగజేబు సమచిత్ర సన్నాహము లొనరించుకొని యుండెను.

యుద్ధ ముదయముననే (౧౬-౪-౧౬౫౮) ప్రారంభమాయెను, సమర మారంభము నుండియు భీమణముగ

నుండెను. శత్రు సైనికులు తుపాకులు గాల్పుచు, బాణ వృష్టిగురియించుచు సమీపించినంతనే, యశవంతుని రసపుత్రభటులు జలగరములవలె 'రామ్! రామ్!' యని యఱుచుచు దమతావులు వీడి, ఘోరప్రవాహములై బాటి, తెగఁబడిన వ్యాఘ్రములవలె శత్రుస్నేహము దాఁకిరి. ఆఫిరంగులు క్రింత సంహార మొనరించినను, ఉన్మాదులవలె వచ్చిపడుశత్రువులముందు తీర్చవోయెను. తత్ప్రతిభాన సేనానియగు మూర్షి దుహలీఖాను చెరిగి బ్రశంసనీయముగ నిరోధింపఁగఁడగి, నిహనుఁడాయెను. ఆదశము విచ్చిపాఁతెను. జయోత్సాహులగు రసపుత్రులంత నౌరంగజేబు సైన్యమునుదాఁకిరి. సేనాముఖమున గావలి యున్న జుల్ఫికారుఖాను భీరుఁడై పరుగిడక, తనదేవుని డిగ్గి, సైనికులను హెచ్చరించి, శ్లాఘనీయముగఁ బోరాడెను. పాప మాతూరుఁడు తీవ్రగాఢుఁడై మరణించెను. రసపుత్రులు విజయపరవశులై యౌరంగజేబు సేనానిహమును జీల్చి చెండాడఁ గడంగిరి. ఆ హైలదనసైనికు లొక్కని నాయకత్వమున బోరాడిరేని, పిఱుగదనున్న సేనావిభాగములు వారిని బోపించెనేని, కాశిముఖాను స్వామిభక్తిరాయణుఁడై యుదారమనస్కుఁడై తొప్పడెనేని, యశవంతుఁడు యశోవంతుఁడై యుండెడివాఁడు. దారా యదృష్టము బాగుగనే యుండెడిది.

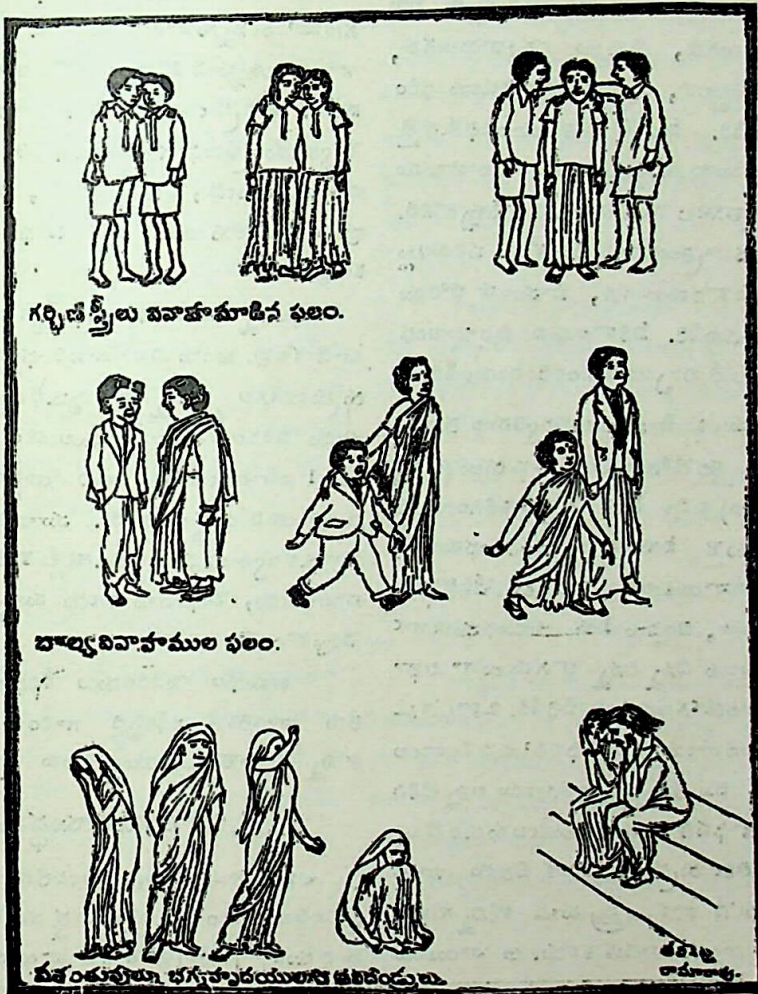
అనుభవజ్ఞులగు నౌరంగజేబు సైనికులు నిశ్చలముగ నిలిచిపోరాడిరి. విజిగిన సైన్యముగూడ సంతోహ ముండ నేర్పడి రసపుత్రులను జాటివైచిరి. వారు ప్రదర్శించిన శౌర్యచుత్తర్యద్భుతము. ఐనను, అన్యసాహాయ్యము లేని కారణమున నాసేనయంతయు ననలాంతర లిభగణించు వలె మ్రగ్గెను.

రసపుత్రులంఝూనిలమునఁ గలంగిన యాసైన్యము నౌరంగజేబు చక్కగ నుద్ధరించెను. పాఠీసఫిరంగి భటులు రయమ్మున నరుఁదించి, యశవంతుని సేనావిభాగమును దహింపఁ దొడగిరి. ఆందుఁ గుడిభాగమును శాసించు రాయసింహుఁడు సందపగిది ససైన్యముగఁ బలాయన మొనరించెను. ఔరంగజేబు సోదరుఁడగు మురారు యశవంతుని శిబిరము నాక్రమించి, శాత్రవవామభాగమునఁ బిడుగువలె దాఁకెను. ఆవిభాగమును బాలించు నిశ్చ

భార్యభాను ఘనంబుగఁ జోరి త్రెళ్లెను. ఈభాను మరణించుటచేతను, రాయసింహుండు పాజీపోవుటచేతను, యశవంతుని ప్రత్యేక సైన్యము రఠౌరహితమై శత్రు మారణమునకుఁ బూర్తిగ గుఱియాయెను. యశవంతుని సింహుండు మార్తాండునివలె దుర్మిరీక్షముగ నాలుగుగంటలు పోరాడెను. ఆతని రహతూరులుగూడ నద్భుతస్థైర్య విక్రమములు చూపిరి. కాని, యాసేన యశ్యుల్పము. అయ్యది తుణతుణము బలుచనగుచుండెను. అట్టి యసమాన యుద్ధమున యశవంతుండు జయించుట యసంభ

వము. ఐనను, ఆ మహాపరాక్రమశాలి వెనుజూపుట సహింపక, శత్రు సైన్యమునందుఁ జొరఁబడి, కొనయూపిరి నిలుచునంతవఱకు శత్రుసంహారమొనరించి, వీరస్వర్గ మలంకరింపవలయునని వాంఛించెను. కాని, తన యనుచరుల ప్రోత్సాహముచేత నాతడు రణరంగమువీడి, తన దేశమునకుఁ జొరయెను. ధర్మకుయుద్ధము ముగిసెను.

భ్రాతృసమరమునందలి ప్రభుమాంకముసమాప్తమాయెను. ఔరంగజేబు ప్రతిష్ఠాగరిష్ఠుడై, ప్రసిద్ధతరమగు 'సముగిర' యుద్ధమునకు శిశ్రుముగ సిద్ధపడెను.

గర్భిణీస్త్రీలు పవాహమాడిన ఫలం.

బాల్మీనివాహముల ఫలం.

మతంబులూ బాగ్యహారయులూ తినినందులు.

శారదాబిల్లు వివాహములు - వాటిఫలితములు.

(వెనుకటి సంచిక తరువాయి)

భూంతములు ప్రప్రథమమున మిక్కిలి అనాగరికులగు మోటుబాతివారు. వీరు సురలకంపెను, అసురులకంపెనుగూడ పూర్వులు. వీరికి నూత్ననేత్రములు, లంబకర్ణములు, నేలూడుచుండు పెద్దపెడవులు, వాడియగు కోటలు, పెద్దగోళ్లు, స్థూలదేహములు, తామ్రకేశములు, నల్లనికేరిచ్చాయ కలవని పురాణములలో వీరికిగల నామములవలనఁ దెలియుచున్నది. వీరు మొదట దిగంబరులుగను, పిమ్మట చర్మధారులుగను, అటుపిమ్మట నారపట్టలను, చిత్రవర్ణముగల ఆకులను ధరించువారుగను నుండిరి. వీరు తొలుత మాంసభక్షకులై యుండి క్రమక్రమముగా అన్నము తినుట, సురాపానము చేయుట, నేయి త్రాగుట మొదలగువానిని నేర్చుకొనిరి. వీరు పుట్టెలను పానపాత్రలుగను, ఎముకలను పనిముట్లుగను, గవ్వలను అలంకారములుగను, పాములను హారములుగను వాడుకొనుచుండిరి. వీరికాలమున వివాహబంధ మనునది లేకపోవుటచే విచ్చలవిడి సంచరించుచుండిరి.

కొంతకాలమునకు హిమాలయపర్వతముల తూర్పుకనుమలమీదుగ నుత్తరదేశములనుండి అసురులు (ఆర్యులలో నొకకాఖగారు) వచ్చి వీరికి ఒత్తిడి కలిగించుటచే అసురుల నెదిరించుటకై వీరు కొన్ని యాయుధములను, సైన్యములను, సేనానాయకులను నేర్పాటు చేసికొనిరి. శూలములను, కత్తులను, విండ్రును వీరు ఆయుధములుగాఁ జేసికొనిరి. సైన్యములను చిన్నచిన్న భాగములుగా విభాగించి ఆయాభాగములకు 'గణము'లని పేరిడిరి. ఒక్కొక్క గణమున కధిపతి యైనవాడు 'గణాధిపతి'యని పిలువఁబడుచుండెడివాడు. మొత్తముపై భూతగణము లన్నిటికిని అధిపతి 'భూతగణాధిపతి' యని పిలువఁబడుచుండెను. ఈ భూతగణాధిపతికి రుద్రుడని యొక బిరుదు నామము కలదు. పురుషుడే కాక స్త్రీ కూడ కొన్ని గణములకు 'నాయిక'గా నుండు వాడుక కలదు. ఆ నాయికకు

రుద్రాణియని బిరుదనామము కలదు. రుద్రాణి యనఁగా రుద్రునకు భార్యయని యర్థముకాదు. 'నాయిక' శబ్దమునకు నాయకత్వము వహించు స్త్రీయని యర్థముగాని నాయకుని భార్యయని యర్థము కాదు. ఇట్లే రుద్రాణి యనఁగా రుద్రాణి పదవియందుండు నొకయాడుడి యని యర్థము.

వీరి గణములకు 'సింహముఖ గణము', 'ప్రమథ గణము' మన్ననవాహములు కూడ కలవు. గణాధిపతుల నామములు కూడ కొన్ని పురాణములలోఁ గాననగుచున్నవి. వీరభద్రుఁడు సింహముఖ గణమున కధిపతి. నంది కేశ్వరుఁడు ప్రమథ గణమున కధిపతి. ఇట్లే వినాయకుఁడు, సక్రిందుఁడు, పుష్పదంతుఁడు, మాల్యవంతుఁడు, ధైరవుఁడు మొదలగు మఱికొన్ని గణాధిపతుల నామములును కలవు.

ఆన్ని గణములకును ప్రత్యేక ప్రత్యేకధ్వజములు కూడ కలవు. అందు వినాయకుని ధ్వజచిహ్నము ఎలుక. రుద్రునకుగల చిహ్నము 'వృషభము.' మూషకవాహనుఁడు మొదలగు సమాసపదములందుఁ గల నాహనశబ్దమునకు 1 వహింపఁబడునది యని యర్థముగాని వహించునది యని యర్థము కాదు. మూషకవాహనుఁడనఁగా మూషకధ్వజుడని యర్థము. ఇట్లే కాకివాహనుడు, గరుడవాహనుడు, మేఘవాహనుడు మున్నగువాని కర్ణములు చెప్పుకొనవలెను.

అసురుల నెదిరించుట కీవిధముగా భూతములు తమ నాగరికత నభివృద్ధి గావించుకొనిరి. ఈక్రింద కొన్ని భూతాసుర యుద్ధములను వ్రాయుచున్నాను.

భూతాసురయుద్ధములు

అసురులు మేఘపు, మందరము మున్నగు పర్వత ప్రాంతముల నుండి కింపురుషుఁడగు లేక టిరెగేదేశము మార్గమున బ్రహ్మపుత్రతానది పాటుమార్గమునను, మఱి

1 See "Ancient Indian Tribes, Part 1: Bhutas" by S. P. L. Narasimhaswamy.

కొన్ని హిమాలయ పర్వతపు తూర్పుకనుమల మార్గము నను భారతవర్షమునఁ బ్రవేశింప నారంభించిరి. భూతపాతి యు నాప్రాంతమున నె మొదట నివసించుచుండెను. అసురులను మొదట నెదిరించుటకు తగినంతశక్తి భూతములకు లేకపోవుటచే నారి నెదిరింప లేకపోయిరి. అందుచే నారు నిరభ్యంతరముగా నుత్తరహిందూస్థానమున, అనఁగా నిప్పటి అస్సాము (లేక కామరూప) దేశమునఁ బ్రవేశించి రాజ్యము నేర్పఱచుకొని బలపఱచుకొనిరి. అసురులు హిందూస్థానమునకు వచ్చిన మఱికొంతకాలమునకు సురలు హిమాలయ పర్వతముల పశ్చిమకాశ్మీరమునండి తిన్నగ కొండలదాటి సింధునదీతీరమునఁ బ్రవేశించిరి. సురలు హిందూస్థానమునఁ బ్రవేశించుట అసురుల కిష్టము లేదు. అందుచే సురాసురులు సహజశత్రువులు కావలసివచ్చెను. ఈ సమయముననే అసురులకు పూర్వవైరులుగా నుండిన భూతములతో సురలు స్నేహము చేసికొని అసరులపై పురికొల్పిరి. అందుచే నొక నైపున భూతాసురయుద్ధములును, వేటొకనైపున దేవాసురయుద్ధములును ప్రారంభమయ్యెను. ఈ యుద్ధము లన్నియు హిందూస్థానమున నె కాలేదు. సాధారణముగ హిమాలయమున కుత్తర భాగమున నె జరుగుచుండెను. ముందుగ భూతాసుర యుద్ధము లన్నియు వర్ణించి పిమ్మట దేవాసురయుద్ధములను వ్రాసెదను.

○

అంధకాసుర యుద్ధము

దేవాసురులకు జరిగిన తొరకమాయ యుద్ధములో భూతగణ నాయకుఁడగు సుందరుడు దేవతలకు సహాయ మొనరించి తారకాసురుని సంహరించెను. ఆ కారణముచే హిరణ్యాక్షుని కుమారుఁడగు అంధకుఁడు భూతములపైఁ బగ సాధింప నెంచి తన సోదరుఁడగు శంబరాసురుని రుద్రుని యొద్దకు రాయబారిగాఁ బంపెను.

శంబరుఁడు మందగిరి కేగి యచ్చటనున్న రుద్రునిఁ జూచి, 'అయ్యా! నే నసుర నాయకుఁడగు సంధకాసురుని దూతను. మారాజు దేవతలను జయించి త్రిలోకాధిశ్వరుఁడయ్యెను. నీవు మారాజు సెలవు లేనిదె మందగిరి నాక్రమింపరాదు. కావున నీవు తత్క్షణము మందగిరిని విడిచి పొమ్ము. పోవేని నీ ప్రాణములు నీవి కావు. మారాజుతో స్నేహము చేసికొని బ్రతుక నెంచితివేని మీ రుద్రాణిని మారాజునకు రాణిగాఁ బంపుము' అనిచెప్పెను. అందులకు రుద్రుఁడు 'ఓయీ! శంబరా! నీరాయబారమును వింటిని. ఇంద్రునకును నాకును జరిగిన యుద్ధంబజిక ననుసరించి నే నీ మందరపర్వతము నాక్రమించుకొంటిని. అందుచే నే నీ మందరపర్వత మెంతమాత్రమును విడువఁ జాలను. ఇక రుద్రాణిని మీ యన్నయగు సంధకునకు రాణిగాఁ బంపుటకు నా కేమియు స్వతంత్రము లేదు. నీవే యామెయొద్దకు వెళ్లి స్వయముగా నామె నడుగు' మని చెప్పెను.

శంబరుఁ డామాటలను విని రుద్రాణియొద్దకు వెళ్లి అంధకుని, రాయబారమును వినిపించెను. అందులకు రుద్రాణి 'శంబరా! రుద్రునకును అంధకునకును జరుగఁబోవు యుద్ధములలో నెవరు గెలిచిన నానికి నేను రాణి నయ్యెదనని మారాజుతోఁ జెప్పుము' అని యామె ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. శంబరుఁడు తనదేశమునకుఁ బోయి అంధకున కీ సమాచారమును తెలియఁజేసెను. అంధకుఁడు రుద్రాణి ప్రత్యుత్తరమునకు మిగుల కోపించి రుద్రాణిపైకి యుద్ధమునకు బయలుపడెనను.

ఇక్కడ రుద్రుఁడును యుద్ధప్రయత్నములను జేయుచుండెను. నందికేశ్వరుని సర్వసేనానాయకునిగాఁ జేసి సకల గణములను, గణాధిపతులను రుద్రుఁడు యుద్ధమునకు సిద్ధపఱచెను. ఇంతలో దానవ సేనలు వచ్చి యుద్ధమునకుఁ దలంపఁడెను. ముందుగా వినాయకుఁడా దానవులతో యుద్ధము ప్రారంభించెను. కొంతకాలము యుద్ధ

1 ఈ మందర పర్వతము మేరు (సియెమ్మె) పర్వతమునకు తూర్పు కాశ్మీరము నున్నది. — స్ట్రోమ్-మహా పాహ్లాను చత్యూర్-మేర్ రథ చతుర్దిశః, పూర్వోగమండర్ నామ దక్షిణే గంధమాఽనః, విత్తులః పశ్చిమేపాశ్చ్యేసు పార్వ్యోచ్చిత్రేస్మృతః॥ (వాయుపురాణము 1-85-16)

మైన పిమ్మట వినాయకుని బలము సన్నగిల్లుటను రుద్రుడు కనిపెట్టి నందికేశ్వరుని యుద్ధభూమి కంపెను. నందికేశ్వరుని చెప్పుకు తాళజాలక సురలు వెనుకంజవేయ నారంభించిరి. అట్టి క్లిష్టపరిస్థితులలో నందకాసురుడు ఉశసునితో మంత్రాంగ మొనరించి తన సైన్యమును భూతగణములతో ద్వంద్వయుద్ధమునకుఁ బుకొల్పెను. ఇంతలో దేవతలువచ్చి భూతములకుఁ దోడ్పడిరి. కొంతసేపటి కు భయబలమును అలసి యెట్టి ఫలితమును లేకయే వెనుకకు మరలిరి.

పై యుద్ధము వేదకాలమునకుఁ బూర్వము జరిగినదని చెప్పవలెను. సురాసురులు తాము భారత భూమిని జయించుచు కొండ తీక్కడ ప్రవేశించుచుండినను, హిమాలయమున కుత్తరమందుఁగల తమ మాతృ దేశమును మాత్రము విడువలేదు. భారత ఖండమును నలనదేశముగా మాత్రము చేసికొనిరి. పోరాటములు వచ్చినప్పుడు ఆ ప్రాంతము ననే పోరాడు చుండెడివారు. ఈ యుద్ధకాలమునాటి అసురనాయకుడు ఆంధకాసురుడు. ఇతఁడు హిరణ్యాక్షుని కుమారుడు. హిరణ్యాకళిపుని కుమారుడగు ప్రహ్లాదుడు బాలుఁడగుటచే నితఁడు ప్రహ్లాదునికి సంరక్షకుఁడుగా నుండెను.

ఈ కాలమునాటి కింకను నిండ్లు కట్టుకొని నివసించునంతటి నాగరికత లేదు. అడవులలోను, కొండలపైని, గుహలయందును జనులు నివసించుచుండిరి.

౨

దక్షువధ

నవబ్రహ్మలలో నొకఁడగు దక్షుడు సురలకు ప్రజాపతిగా నుండెను. ఈ సురలు క్రొత్తగా పేరు పర్వత ప్రాంతములనుండి హిమాలయముల మీదుగ భారత ఖండమునఁ బ్రవేశించినప్పుడు వారికిని తత్సూర్యము భారత ఖండమునఁ బ్రవేశించిన* అసురులకును కొన్ని యుద్ధములు జరుగుచుండిన విషయ మిదిఁజూప చెప్పియుంటిని

అందుచేఁ గ్రొత్తగా తా మాక్రమించుకొనఁదలచిన భారత ఖండమున తమకు స్థానబలము కలుగుటకై సురలు, (అసురులకు శత్రువులగు) భూతములతో సఖ్య మొనరించుకొని, యుద్ధములయం దొండొరులకుఁ దోడ్పడుచు అసురుల జయించుచుండిరి. ఇట్లుండఁ, సురలకును భూతములకును గల సఖ్యము మఱింత బలపఱుప నెంచి దక్షుడు తన పెద్దకుమార్తెయగు 'సతి'ని భూతనాయకుడగు రుద్రునికిచ్చి వివాహ మొనరించెను.

కొంతకాలము గడచిన పిమ్మట దక్షున కశ్యపేంద్ర యాగము చేయువలె ననుతలంపు కలిగినది. అశ్వమేధ మొనరించుట యన సామాన్యకార్యము కాదు. ముందుగా యజ్ఞహయమును నానాదిక్కులకు పంపి, ఆ గుఱ్ఱమును ఆర్జివరాజుల స్వల్లరిని జయించి, తనకంటె బలవంతుడగు రాజు మఱి యొక్కఁడను లే డనిపించుకొని మఱియును యజ్ఞము నారంభింపవలెను. అసురులు గాని మానవులు గాని, మఱియొవ్వరు గాని తన్నెదిరించి గెలువలేరనిదమ్మనకు నమ్మకము కలదు. కాని భూతనాయకుడగు, తన కల్లుఁడును నగు రుద్రుడు తనకంటె బలవంతుడని తన కనుమానము కలిగెను. అందుచే దక్షుడు రుద్రున కావ్య న వంశ లేదు. దక్షుడు యజ్ఞము చేయుచుండిన విషయము రుద్రునకు తెలియనే తెలియదు.

ఇంతలో గౌతముని క్రుమార్తెయగు జయ తన పెదతల్లి యగు రుద్రాణితో కలిసి యజ్ఞమునకుఁ బోవలెనను నుద్దేశముతో మండరమున కరిగెను. జయ దక్షునియజ్ఞవృత్తాంతమును రుద్రాణియగు + సతి కెఱింగించెను. తన తండ్రియగు దక్షుఁడు తన్ను యజ్ఞమునకు పిలువక ఆవమానపఱచె ననుభవముచే నామె మరణించెను.

అందుకు దక్షుని పై రుద్రునకు మితివీరిన కోపము వచ్చెను. బలవంతుడగు తా నుండఁగ దక్షుఁడు యజ్ఞము ప్రారంభించుట యొక యవమానము. అటు పిమ్మట నామె గారు యజ్ఞము చేయుచు మాతుని, యల్లుని పిలువకపోవుట రెండవ యవమానము. ఈ రెండవ యవమానమునల

* ఈ యసురులు దేవతలకంటె ముందుగా వచ్చిన వారగుటచే వీరిక 'పూర్వదేవులను నామము కలదు.

+ వివిధ రుద్రాణుల నామములు: — సతి, ఉమ, కాత్యాయని, పార్వతి మొ.

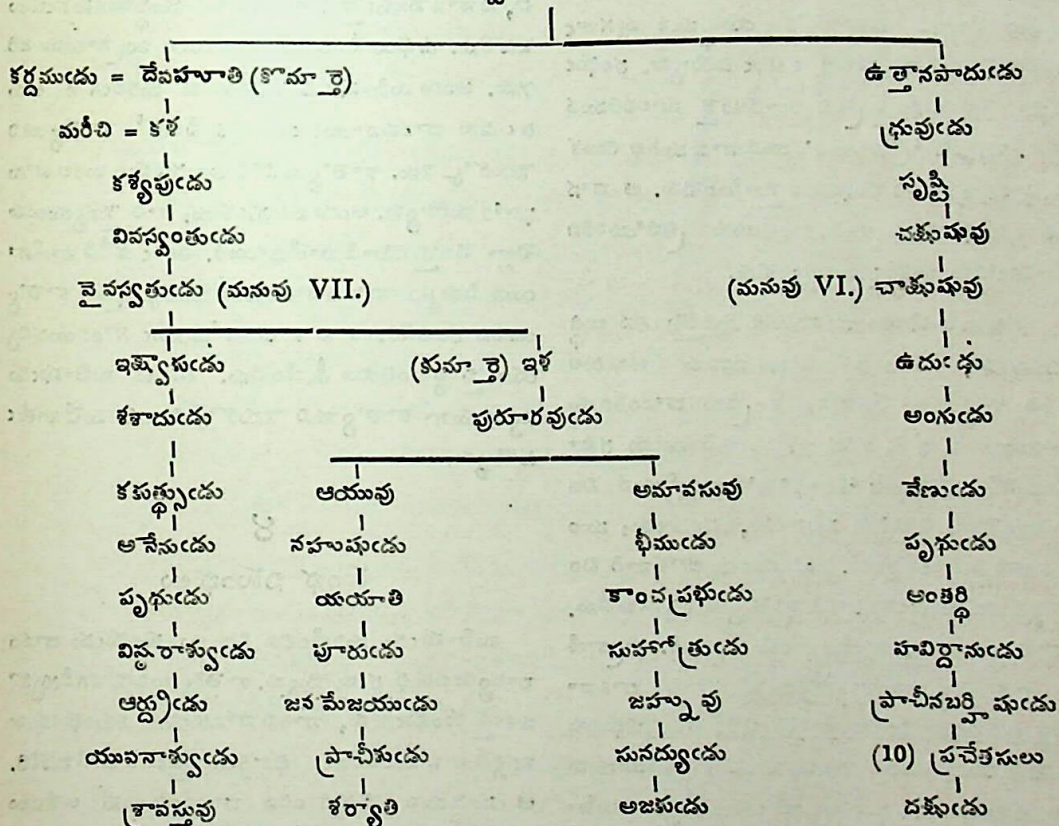
కలిగిన దుర్భరముగు దుఃఖమువలన తనభార్యయగు నతి
యాత్మహత్య గావించుకొనుట మూడవ పరాధేవము.
ఈ మాటివలనను ముప్పిరిగొన్న కోపాగ్నిచే రుద్రుడు
మండిపడి, వెంటనే వీరభద్రుని పిలిచి సింహముఖ గణ
ముతో దక్షునియజ్ఞమును నాశనముచేసి రమ్మని యోజ్ఞా
పించెను.

వీరభద్రుడు ప్రళయకాలదావాన్నివలె భూత
గణములతో దమనయజ్ఞ వాటిక కుటిక పడి ముఖద్వారము
ననున్న ధగ్గుని నొక్కచెట్టుతో మైకిప్పివేసి లోనబ్రవే
శించెను. అప్పుడు వసువులు, ఆదిత్యులు, ఇంద్రుడు
మున్నగువారేతెంచి వీరభద్రు నెదుర్కొనిరి. కాని లాభ
ము లేకపోయెను. వీరభద్రుడు లోనఁ బ్రవేశించి యజ్ఞ

కాలయందున్న దక్షుని తన యసిఘారను రెండుతునుకలు
గావించెను.

పై కథవలన జంబూద్వీపముయొక్క అప్పటి
చరిత్ర మెట్లున్నదో కొంతవఱకు మనము గ్రహింపవచ్చు
ను. అప్పటికి వివాహవిషయమున బాలిశేషములు లేవు.
ఈశ్వర ప్రజాసర్గములోఁ జేరిన దక్షుని కుమార్తెను పుల
హప్రజాసర్గములోఁ జేరిన దుద్రువ కిచ్చి వివాహము చేసిరి.
ఈ విధముగ నా కాలమున భూభాగమున నెన్నిజాతు
లు కలవో అన్ని జాతులవారును అన్యోన్య సಂಬంధబాంధ
వ్యులను గలిగియుండిరి. — ఇక నీదక్షుఁ డేకాలము
వాఁడో, యెవరికి సమకాలికుఁడో మాడ నెనుక తెలిసి
కొనుట నుంచితి కావున నాతనివంశ వృక్ష మిట్లనా సెదను.

స్వాయంభువుడు

పై వంశవృక్షమువలన ఇత్యోకునంశ సంభూతుఁ
డును, యువనాశువుని పుత్రుఁడును నగు శాస్త్రస్తువును, య
యాతి కైదవతరము వాఁడగు శ్రోతియు, సుహృత్తు
నకు నాలుగవతరము వాఁడగు అజకుఁడను, చాక్షుషమును
వునకు పదియవతరము వాఁడగు దక్షుఁడును నియమిం
చుగా సమకాలికులని చెప్ప నొప్పు. పై సువాహరింపఁబ
డిన ఆజకునకు అయిదవ తరమువాఁడు గాధి. అతని
పుత్రుఁడు విశ్వామిత్రుఁడు — ఇందు ఉత్తానపాదుని
వంశము వారెల్లరును హిమాలయమున కుత్తరమున నివసిం
చినవారే గాని దక్షిణమున నివసించినవారు కాదు.

3

మహిషాసుర యుద్ధము

పూర్వము రంభుఁడు కరంభుఁడు ననునిరువురు
దానవులు కలరు. ఒకా నొక యుద్ధమున నగ్రజుఁ
డగు కరంభుఁడు ఇంద్రునిచే హతఁ డయ్యెను. రంభుఁ
డొకసారి తన యత్న మిత్రుని జూచుటకై మాలవతమున
కరిగెను. అక్కడ 'త్రిహయని' యనునామముగల యొక
యత్నకాంతను జూచి రంభుఁడు మోహించెను. ఆ దాన
వుఁ డగు రంభునకును యత్నకాంతయగు త్రిహయనికిని
'మహిషుఁడను పుత్రుఁడు జన్మించెను.

ఈ మహిషుఁడు నానాటికి వృద్ధియై తన బుద్ధి
బలమువలనను, పరాక్రమము వలనను అసురుల
నెల్లరిని స్వాధీనము చేసికొని, తండ్రిమరణానంతరము
సింహాసనము నధిష్ఠించెను. ఈమహిషుఁడు రసా
తలమున నొక భాగమును 'శిలాభామ' రాష్ట్రమున నివ
సించుచుండెను. ఇతనికి రక్తబీజుఁడు, చండుఁడు, ముం
డుఁడు అను సచివులు కలరు. చండముండు లొకసారి విం
ధ్యపర్వతమున నుండఁగా వారికి కాత్యాయని కనఁబడెను.
ఈ కాత్యాయని యాకాలమునాటి రుద్రాణి. రుద్రాణి
యగు నాకాత్యాయని సౌందర్యమును చూచి దానవా
మాత్యు లిరువురును మిగుల నాశ్చర్యపడి, తమ ప్రభువగు
మహిషుని యొద్దకు వచ్చి యామె సౌందర్యాతిశయమును
నాతని మనస్సున కెక్కునట్లు వర్ణించి చెప్పిరి. మహి
షుఁడును కాత్యాయనిని చేపట్టలె నను సందేహముతో

మయుని కుమారుఁడగు దుందుభిని రుద్రుని యొద్దకు రాయ
బారిగాఁ బంపెను.

దుందుభి రుద్రుని కొలువున కేగి, "అయ్యో! మా
ప్రభువువారు దేవతలను జయించి ముల్లోకములకును ప్రభు
వులైరి. వారికోపాగ్నికి గుఱి గాకుండఁ బ్రతక నెఱు
రేని 'రుద్రాణి'ని మాప్రభువునకు రాజిగాఁ బంపుడు.
లేనిచో యుద్ధమునకు సిద్ధపడుడు" అని దానవనాయకుని
యుద్దేశమును తెలియఁజేసెను. కాత్యాయని యా రాయ
బారము నాలకించి, "ఓయీ దుందుభీ! నవరు యుద్ధరం
గమున నన్ను జయించెదలో వారిని నేను వంశించెదను. ఇది
మా కులధర్మము అని మీ ప్రభువుతో చెప్పుము" అని
ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

ఈ ప్రత్యుత్తరమునకు మహిషుఁడు మిగుల కోపిం
చి, సేనాసమేతుఁడై భూతములపైకి యుద్ధమునకు బయలు
వెడలెను. ఉభయ సేనలకును ఘోరముగు సంగ్రామము జరి
గెను. అందు మహిషుఁడొడిచి వెనుకకు మరలఁగనే అత
రుఁ డను దానవనాయకుఁడు తన సేనతో కాత్యాయని
నెదుర్కొనెను. కాత్యాయనికిని అమరునకును మరల పోరు
ఘోర మయ్యెను. అందు నమరుఁడును, వాని సైన్యములును
చెల్లా చెదరై యోడి పాటిపోయిరి. ఈతఁ డొడిచి పాటిపో
యిన పిమ్మట దానవనాయకులు పెక్కుండు కాత్య
ాయనిని తలపడిరి. కాని కొందఱోడియుఁ గొండఱునచ్చి
యు సైన్యసంతయు క్షీణించెను. తుదకు మహిషుఁడు
స్వయముగా కాత్యాయని నెదుర్కొని యామెచే హతఁ
డయ్యెను.

౪

శుంభ నిశుంభులు

మహిషుఁడు మరణించిన పిమ్మట శుంభుఁడు దానవ
రాజ్యమునకు భర్తయయ్యెను. కాత్యాయనిపై పగదీర్చుకొ
నుటకై శుంభుఁడును, నాతని సోదరుఁడగు నిశుంభుఁడును
సర్వసేనాసమేతముగా భూతములపైకి దాడివెడలిరి.
ఆ యుద్ధమున పేరుపొందిన దానవనాయకు లనేకులు
హతులైరి. తుదకు శుంభ నిశుంభులు కాత్యాయనితో

స్వయముగాఁ దలపడిరి. ఆ సంకుల సమరంబున దానవ సోదరు లిరువురును సమసిరి.

ఇంతవఱకు పురాణములలో గోచరించుచుండిన ధూతాసుర యుద్ధములను నార్థింపిని షేక్కుంటిని. ధూతములు ప్రప్రథమమున వారుండిన యనాగరిక సితి నుండి మిక్కిలి వడిగా నాగరికత సంపాదించి అసురులతో సరిసమముగ యుద్ధ నిపుణత్వమును సంపాదించి, తుదకు నసురుల నోడించుటకు తగినంత బలమును గూడ సంపాదించిరి. ఇట్లొకవంక ధూతాసుర యుద్ధములు జరు

గుచుండ, నింతకు ముందునుండియు వేటొకవంక సురా సురయుద్ధములను తీవ్రముగా జరుగుచుండెను. కాని యీధూతాసుర యుద్ధములన్నియును దాదాపుగా హిమాలయ పర్వతప్రాంతమునను, దాని కుత్తరము నంగల దేశములయందును జరుగుచుండెనని చెప్ప నొప్పు. బ్రహ్మపుత్రానది లోతుల మార్గమున అసురులు హిందూస్థానమునఁ బ్రవేశించి అస్సాము (కామరూప) వారి నివాసస్థానముగాఁ జేసికొనిరను విషయముమాత్రము వదువరులు మఱవకుండురు గాక!

ఆ శ్రీ స్తు

కొమాండూరు కృష్ణమాచార్యులు గారు

పవడపుఁ జాయలన్ జిదిమి బాలరసాల మనోజ్ఞ పల్లవ
చ్చవి విదళించి బింబఫలసాంద్రుచుల్ గబళించి మించు నీ
నవకపు మోవిమానికము నంజుడుల్ గమలించె బింబమం
చవి నయవృత్తి నొక్కతె శుకాంగన పుల్లనకే వివేకముల్.
తొలకరి వానకాలమునఁ దోయదగర్భ వినిర్గతంబులై
యెలయు సమీరసింధముల యోజనఁబూచు కదంబశాఖ నా
తలఁపున జొన్నె నీతనుపు తామరసాయత నేత్రవెన్నెల్
జిలికి నహించి నీవు యమునాతటసీమల నాలఁ గాచితో.

నీలవలాహకచ్చవులు నింపెడు నీకమనీయకాయ మీ
పోలిక కంటకక్షుతులఁ బోడిమిదూలె లతాకుసుంగ గ
ర్భాలయసీమల్ జెలువుఁడా! యిటు డాగుడుమూఁతలాడితో
బాలిశకేళిలాల సుల భావము దోస మెఱుంగ నేర్చునే.
ఫాలమునందు ఘర్మకణ పంక్తులుపెట్టని సొమ్ములయ్యె గో
పాల! సుధాకరాతపవిభావరిన్ గమయూఖనంది నీ

కూలములక వ్రజాంగనలకోసము గాసిలినాడ వీ యువః
కాలము దాక శయ్యయిదె కన్గవ మూయు మొకింత మేలగుక.

మధుకర సంగతంబయిన మంకెన పూపనఁగాటుకేల నీ
యధరముపైని, ఫాలమున నంటినలత్తు కరంగ దేమి? యీ
విధమున నీకు వింతయగు వేసమువేసిన దాసిజన్మమే
మదురము మత్కుమారతనుమాధవ మ్రుచ్చిలి యిట్లునీయుదే.

నీతోవై శవవేళ గోకులమునక నిత్యంబు క్రీడించుటక
చేతో జాతశరానలక్షుభితనై చిత్తప్రసూనంబు నీ
చేతంబెట్టిన దోసమే యిపుడు నిశ్చింతండు బాధించెడుక
తాతంజేసిన ప్రాణముల్ సనక యారాటంబు నొందించెడుక.

జలధి మధించుకాలమున సర్వజగద్దహనోగ్రకీలికా
వలయితమై జనించు విషవహ్నినిజోలి వనంబులేర్చు చి
చ్చులఁ గబళించి శంకరతఁజూపుట మారశిలీముఖార్చులక
మలమల మాడ్చివేయుటకే మాధవ ! చాలును నీదు కూటముల్.

నిజఁతి బాహుపాశములు నిద్దరచే నడలక నిశీధినిక
విజనములైన మార్గముల వెంబడి నీలపటావృతాంగినై
ప్రజలను గన్నుగప్పి బహుభంగులఁ ద్రొక్కనిచోట్లు ద్రొక్కితిక.
కుజనుడ! నీదుసంగతిని గోరి కడుంగడు దుష్టచిత్తనై.

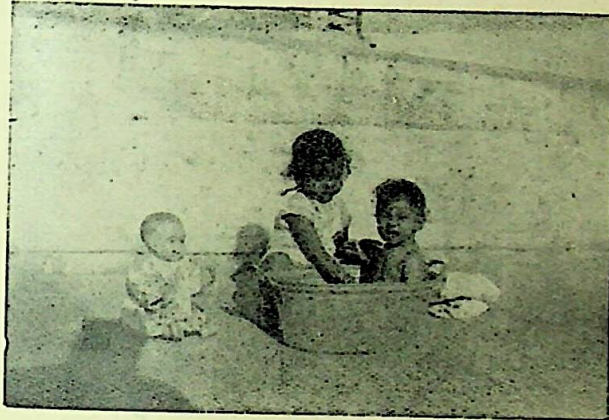
నాయురమందుఁ బుట్టినను నాధ! భవదృఢ పంజరంబునక
బాయక చక్రవాకముల భంగిని వృద్ధిని గాంచి మించె జక
దోయి భవత్కటాక్షములతోఁ బలుమారును జెల్మిచేసి కక
దోయి విలాసముల్ గనియె తోయజనేత్ర! తలంప విన్నియుక.

అనుచుక బాష్పనిరుద్ధకంతయగు రాధాంభోజ పత్రేక్షణ
ఘనబాహంతర నీమఁజేర్చి పటుముక్తాఘాల బాష్పాలి నొ
య్యన నాత్మీయకరంబునక దుడుచు ధూర్తాగ్రేసరుం డార్త ర
క్షణదీక్షారతుఁ డేలుఁగాత నిజభక్తశ్రేణి నశ్రాంతముక.

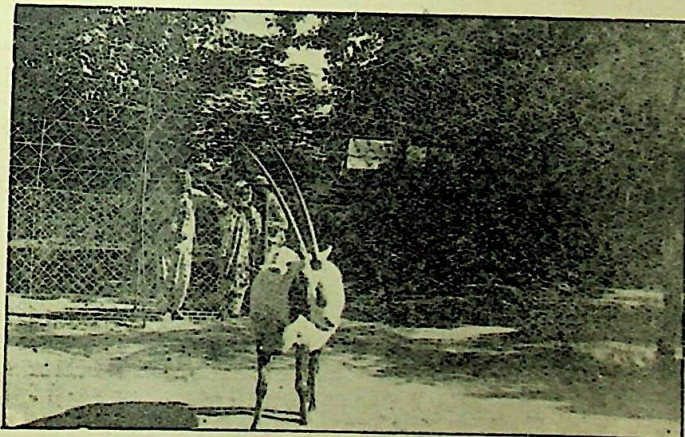
అ క స్త్రీ క ఛా యా చి త్ర ము లు

నదీ స్నానము శ్రీ వి. ఆర్. తెన్నేటిగారి ఛాయాచిత్రము.

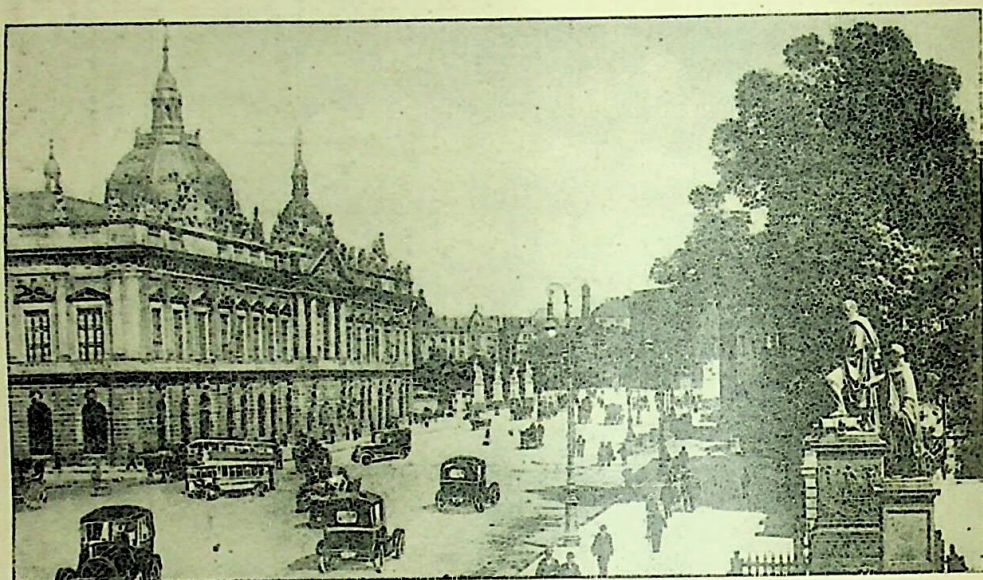

చిట్టితొట్టి స్నానము శ్రీ శే. వీరన్న సెట్టిగారి ఛాయాచిత్రము.

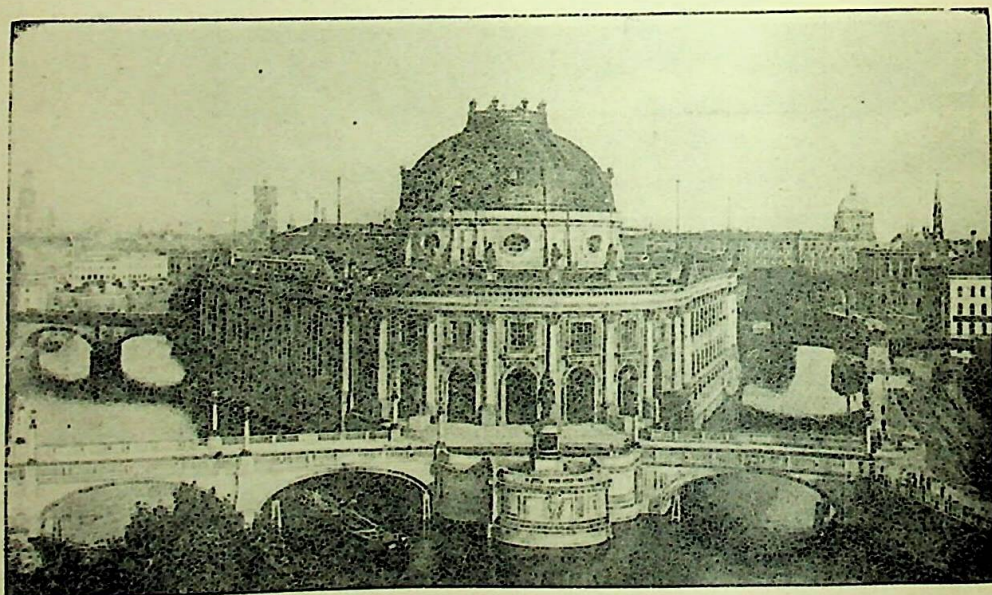

బొదానీనయము

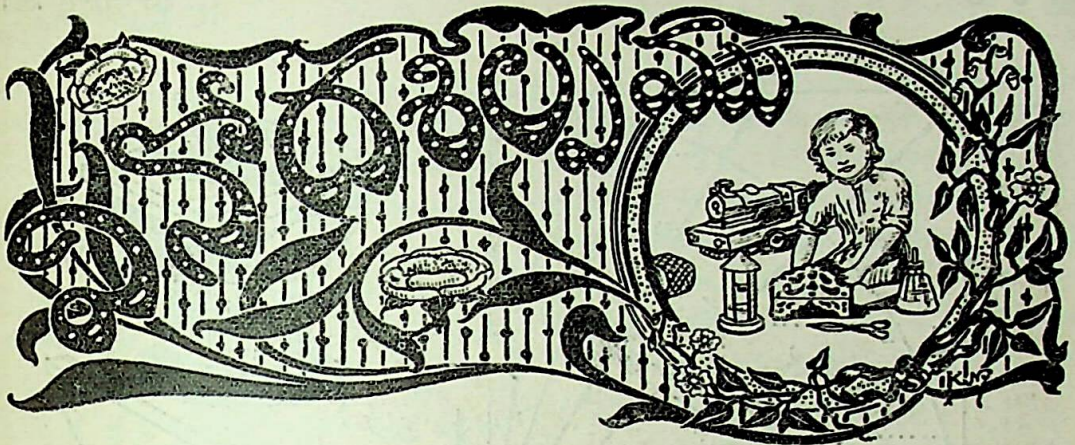
నా ఐరోపాఖండయాత్ర చిత్రములు

౧. ఆమరి మ్యూజియమున కేడరనున్న చతుష్పథము - బెర్లినునగరము, జర్మనీ

౨. రైఛ్ టాగ్ చక్రవర్తి మ్యూజియము - బెర్లినునగరము

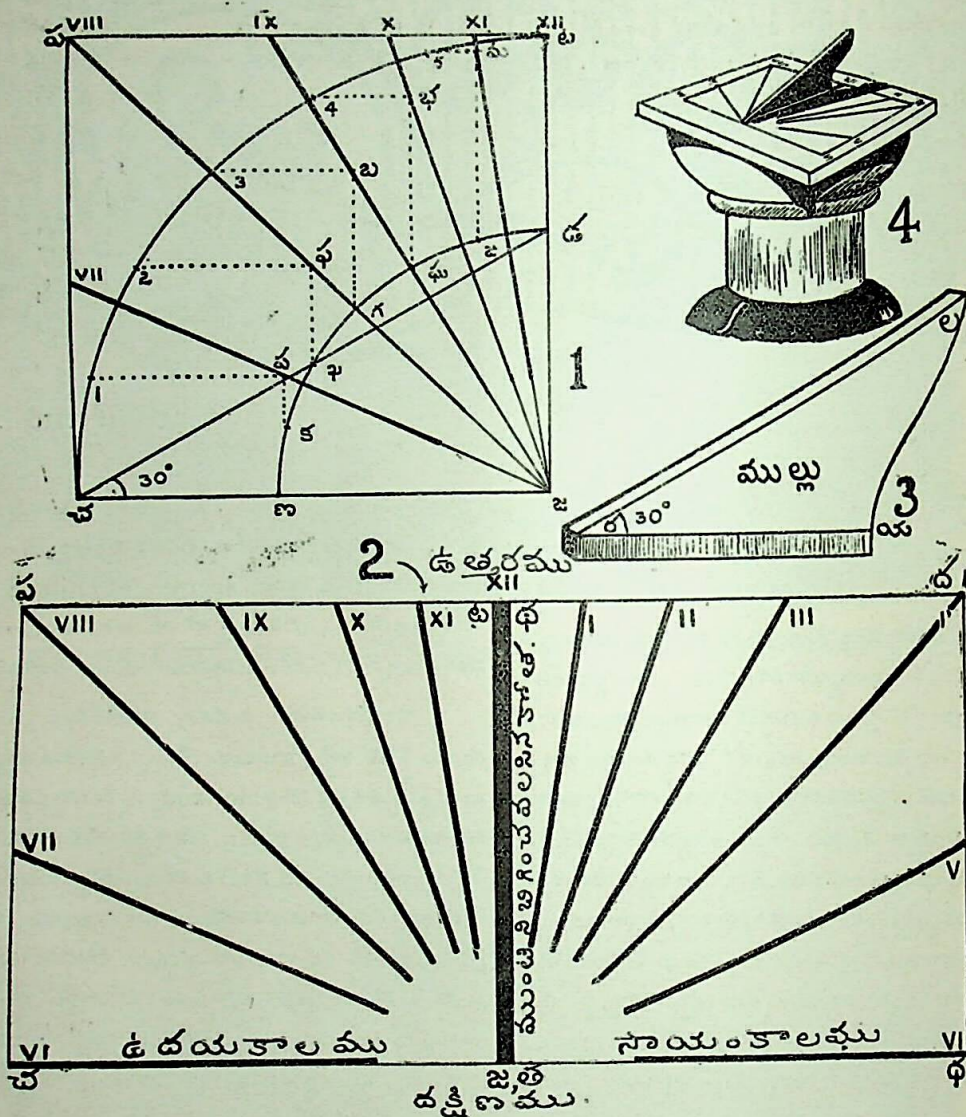
నీడగడియారము

కొ. నరసింహాచారి గారు

భూగోళము తన చుట్టు తానొకమారు చుట్టు
 లకు 24 గంటలకాల మునును. ఆట్లు చుట్టుటలో దాని
 యొక్క సగభాగము మాత్రమే ఒక మారుగా సూర్యుని
 కభిముఖమై యుండగలదు. సూర్యుని కభిముఖమైయుండు
 అర్ధగోళముపై సూర్యునికాంతిపడును. సూర్యకాంతి
 సొంపు భూగోళార్ధమున కదిపగటి కాలమందుము. సూర్య
 కాంతికి మార్గమైయుండు తక్కిన గోళార్ధముననది రాత్రి
 కాలమందుము. భూమియొక్క నీచలము పశ్చిమమునుం
 డి తూర్పునకుగా నుండుటవలన, సూర్యుడు తూర్పునుండి
 పశ్చిమమునకు పోవునట్లు కనుపడును. సూర్యుడు తూర్పున
 నువయించి క్రమముగా నాకాశమున ప్రయాణముచేసి
 సాయంకాలమున పశ్చిమమున నస్తమించు పర్యంత కాల
 ము సాధారణముగా సర్గదిన ప్రమాణమైయున్నది. భూ
 గోళముయొక్క అక్షము నిలువుగా లేక ఉత్తర ధ్రువము
 వైపునకు వాలియుండుటవలన, దీనిరాత్రిముల ప్రమా
 ణములు సమములు కాక భేదపడియున్నవి. సూర్యుడు
 భూమధ్య రేఖకు ఉత్తరముననుండు కాలమున అనగా
 ఉత్తరాయణ కాలమున-నా భాగమున పగటికాలము
 దీర్ఘముగను, దానికి తగినట్లు రాత్రికాలము తక్కువగను
 నుండును. దక్షిణాయన కాలమున భూమధ్యరేఖకు దక్షిణ
 ముననుండు భాగమున పగలెక్కువగను, రాత్రి తక్కువ
 గనునుండును. ధ్రువములకు సమీపముగా జోవుకొలది
 పూర్వ దిన ప్రమాణముగు 24 గంటలును పగలుగనో రా

త్రిగనో ఉండును. కావున నీడగడియారమును చేయున
 వుడు, భూమధ్య రేఖకు ఉత్తరమునగాని, దక్షిణమున
 గాని యెన్ని యంశము (degrees of latitude) ల
 మారమున నొక ప్రదేశమున్ననో ఆ యంశముల సాధార
 ముగ, నాప్రదేశమునకు నీడగడియారమును చేయవలెను.

సాధారణముగ వనము, ఆకాశమున సూర్యు
 డుండు స్థితిని బట్టి కాలమును చెప్ప గలిగియున్నాము.
 సూర్యుడు దిక్పక్రమ (Horizon) న తూర్పుననుండగా
 ఉదయము 6 గంటలందుము. నడినెత్తికి సేపుగా పైననుం
 డిన మధ్యాహ్నము 12 గంటలందుము. దిక్పక్రమన పశ్చి
 మముననుండిన సాయంకాలము 6 గంటలందుము. పగటి
 ప్రమాణము 12 గంటల కాలమయిన యెడల తూర్పు
 నుండి నెత్తి మీదుగా పశ్చిమమునకు పోవు సూర్యుని
 మార్గమును 12 సమభాగములుగ భాగించి అందెన్నవ
 భాగమున సూర్యుడుండిన ఉదయోది అన్నిగంటల
 కాలమయిన దనవచ్చును. దినప్రమాణము ఎల్లప్పుడును
 12 గంటలుగా లేక మారుచుండుటవలన 12 సమ భాగ
 ములుగజేసి గంటలనిర్ణయించుటకు వలనుపడదు. అందు
 లకై యొకప్రదేశముయొక్క అక్షాంశములగనుగొని,
 వానియాధారమున నేర్పలుచబడిన నీడగడియారము,
 ఆప్రదేశమునకు సరియగు గంటలు చూపగలిగియుండును.
 ఇప్పుడిచ్చట నిర్ణయించబడియుండు నీడగడియారము 30°
 అక్షరేఖపైనుండు ప్రదేశములకు దగియుండును.

నీడగడియారమును చేయువిధము

ఏదైన నొకసమచతురమును, జచట అను దానిని (చిత్రము ౧) వ్రాసి దానియందు జనుకేంద్రము (Centre) గను జచను అర్ధవ్యాసము (Radius) గను గలిగిన జచట అను పాదవలయము (Quadrant)ను వ్రాయవలెను. పిమ్మట చంద్ర, నీడగడియారము నుపయోగింపవలసిన ప్రదేశముయొక్క అక్షాంశప్రమాణము

నకు సరియగుకారణము (ప్రస్తుతము 30°) జచడ అను దానిని వ్రాయవలెను. ఆకోణముయొక్క ఉత్తరభుజముగు చడ, చతురముయొక్క కుడిప్రక్కయగు జటను దోద్దచేరునట్లు వ్రాయవలెను. పిమ్మట జను కేంద్రము గను, జడను అర్ధవ్యాసముగను జడణ అను పాదవలయమును వేయవలెను. జచట అను పెద్దపాదవలయమును ౬ సమభాగములుగ జేయవలెను. అటులనే జడణభుజ

చిన్న పాదవలయుము గూడ ౬ సమభాగములుగ కేయ వలెను. పెద్దపాదవలయుమునందలి సమభాగములగుర్తించు ౧, ౨, ౩, ౪, ౫ అను గుర్తులనుండి అడ్డముగ సమాంతర రేఖల (Parallel lines) ను వ్రాయవలెను. చిన్ని పాదవలయుమును సమభాగములుగ గుర్తించు క, ఖ, గ, ఘ, జ అను గుర్తులనుండి నిలువుగ సమాంతర రేఖలను వేయవలెను. ఇందు 1 వద్దనుండివచ్చు అడ్డగీతయు కవద్దనుండిపోవు నిలువుగీతయు, ఐవద్ద చేరును. ఇట్లు 2, ౩, 4, 5 గుర్తులనుండి అడ్డముగాపోవు గీతలును, ఖ, గ, ఘ, జ అను గుర్తులనుండి నిలువుగపోవుగీతలును క్రమముగా ఘ, బ, భ, మలవద్దచేరును. పిమ్మట జనుండి ప, ఫ, బ, భ, మ లగుండా రేఖలను వేసిన యెడల నవి, చతురముయొక్క చ, ప, ప, ట అను ప్రక్కలను VII, VIII, IX, X, XI, అను గుర్తుల వద్దచేరును. ఈరేఖలే గంటలనుగుర్తించునవి. ఈసంఖ్యలే గంటల సంఖ్యలు. జ చ అను ప్రక్క VI గంటల రేఖనుగును. జ ట అనుప్రక్క XII గంటలరేఖ యగును.

ఇంతవఱకును నీడగడియారమునందు గుర్తించవలసిన గంటలస్థానమును గనుగొంటిమి. ఇవి VII మొదలు XI వఱకును కలవు. ఈ గుర్తులను గడియారమునందలి ఎడమసగమున గుర్తించి పిమ్మట ఇట్టినే గుర్తును కుడిసగమున గుర్తించి వాటికి నేరుగా XII గంటల రేఖనుండి కుడి ప్రక్కగా I, II, III, IV, V అను సంఖ్యలను వేయవలెను.

నీడగడియారము ఎండలో నుండవలసినది కనుక కాగితమునందు వ్రాయటంతగదు. కొయ్యపలకమీదగాని రేఖమీదగాని గడియారమును గుర్తించవలసియుండును. ఒక యడుగునిడివియు వెడల్పునుగల చతురముగు కొయ్య పలకనుగొని దాని మధ్య రంపముతో సగములోతునకు కొత్తవేయవలెను. ఈకొత్తయే చిత్రము 2 నందు జ ల ట ధ లమధ్య నల్లని వెడల్పుగీతగా గుర్తించబడియు న్నది. ఆకొత్త కిర్రప్రక్కలయందును సమముగా వ్యాపించునట్లు చ ధ అను రేఖను పలకయొక్క అడుగుభాగ మున వేయవలెను. ఆరేఖపై, చ జ ప ట అను,

చిత్రము ౧ యందు వ్రాయబడిన చతురమునంటి చతురములను కొత్త కిర్రప్రక్కల గుర్తించవలెను. అప్పుడు కొత్తకు ఎడమప్రక్క చ జ ప ట అనుచతురమును, కుడిప్రక్క త ధ ద ధ అను చతురమును ఏర్పడును. కొత్తయొక్క వెడల్పును లెక్కయందు చేర్చరాదు. పిమ్మట ఈరెండు చతురము లందును, VII VIII IX X XI అను సంఖ్యలను ఎడమప్రక్కను, I II III IV V అను సంఖ్యలను కుడిప్రక్కను గుర్తించవలెను. (చిత్రము ౨).

గడియారపు ముల్లు

ముల్లు, రేకుతోగాని, సన్నని కొయ్యతోగాని చేయవచ్చును. రేకైనయెడల మంచిది. సన్నని కొయ్య పలకయైనయెడల ఎండలో వానలోను నంగిపోవును. అది, గడియారమున కుపయోగింపబడిన పలకలయందలి కొత్తయందు చక్కగా బిగించదగినంత మందముగలిగి యుండవలెను. ముల్లును ముందే యేర్పాటుచేసికొనిన యెడల కొత్తదానికి తట్లు గానుండవలెను. ముల్లు త్రిభుజాకృతిగలిగియుండవలెను (చిత్రము 3) య ర ల అను త్రిభుజములకు క్రింద కొత్తయందు బిగించుటకై కొంత భాగమును ఎడలవలెను. పిమ్మట య ర ల అను కొణముగూడ 30° పరిమాణమునే గలిగియుండ వలెను. (30° గడియారము నుపయోగింపవలసిన ప్రదేశము యొక్క అక్షాంశ(ప్రమాణము) ముల్లును పలకయందు బిగించుటలో ర అను కొణము చ ధ అను ఆటు గంటల రేఖ నానుకొనియుండి ల అను భాగము XII గంటలగుర్తు వైపునకుండవలెను. య ల అను ప్రక్కను అలంకారార్థము ఎట్టివిధముగకొసినను కొయ్యవచ్చును. ముల్లుపలకలకు లంబము (Perpendicular) గా నిలచియుండవలెను.

పిమ్మట గడియారమును ఎండి చక్కగా పడు నట్టి ప్రదేశమున నొక స్తంభముపైనగాని, చలింపగూడని ప్రదేశమునగాని బిగించవలెను. అప్పుడు చ ధ అను ప్రక్క తూర్పు పడమరలుగ నుండి, ర అను కొణము దక్షిణమునకును, ల అను ముంటి మొన ఉత్తరమునకును చూచుచుండవలెను. గడియారము ఒకేమట్టుముగ (Perfectly level) నుండవలెను. ర ల అను ప్రక్కయొక్క నీడ ఏగంటను తెలుపుగీతపైబడునో అన్ని గంటలనితెలిసి కొనవచ్చును. (చిత్రము ౪ చూడుడు.)

ఏతేనె కెరటాల నీదు లాడేవా !

ఈ తొలిప్రాద్దు నీరెండ గాగేవు ;
గాలిసందిళ్లలో కలకలల్ నింది,
పూలకొగిళ్లలో పులక లూరించి,
సెలయేటి పొత్తిళ్ల పలుకులు నేర్చి,
వలపుదారుల పాటకులుకులు జార్చు
నీముద్దు వాహ్యళి నేడు చాలింది
ఏమే తుమ్మెద ! పల్కరింతు వామెతగ ?

* * *

నవవసంతాగమోత్సవ పురోహితుడ,
వఖిలతాంత శుద్ధాంత విహారి,
వమల హృద్దళ వాసనాగమవేత్త,
వార్ద్యమధూళిశయ్యా భోగలాల
సాలససుకుమారశీలి, వారామ
నవ్యమరంద పానవ్రతధారి
వోమిళిందకుమారకా! మదీప్సితము
పండె నీదర్శనభాగ్యాన నేడు.

* * *

మాప్రబంధయుగాల మన్నెమ్ము దన్ని
రాజ్య మేలిన భృంగ రాజపు, నీదు
దర్శనావాప్తి చిత్తము పల్లవించె;
కొముదీ శుభ్రాచ్ఛ కౌతుకవిధు
లందు వీతెంచె నాహ్వనసౌరభము;
ఏనాటిదో మది నెల్ల నల్లకొను
గాఢవాంఛాలతికయును పుష్పించె;

ఊహాతరంగాల కూకొట్టుకోర్కె-
తావకోదారసుధాగానపక్ష-
మాలల చల్లగా డేలుచు మలసి,
మా పూర్వజాతీయ మాధురీనిలయ
రాహస్యముల నవగాహమ్ము నేయు;
మా యనాదికపీండ్ర మహిమామనోజ్ఞ
మందిరాంగణముల మంతనం బాడు;
చారుచారిత్ర కాధారి హీనముగ
కాలకల్లోలిన్యరాళ వేణీకల
కాటుకరేకలై కలసి రూఢరిన
మా మహాన్న త్యశోభామృతకిరణ
శీతలజ్యోత్స్నల నీతల నీదు
నీ రాక నా మనః కైరవలక్ష్మి
దారున ఋకించు శారదరాక;
నీ రాక నా శోక సీరదగర్భ
నీలిమ సాదామనీరేఖ, తేటి !

* * *

భారతకవుల గంభీరగుంఫనల
పాకంపుచవుల తీపారె నీపాట;
పోతన వీణా ప్రపూతసంగతుల
సానబట్టినది నీ సన్ననిపాట;
సూరన పక్షకళారుచిజీవ
సారమ్ము లూరు నీ సరసంపుబాట;
శ్రీనాథు ప్రౌఢ రసికతాన్రవంతి
నోలలాడినది నీ నీలాలపాట;

పెద్దనార్యుని సుధావేశలవాణి
 సుద్దులు నేర్చె నీ ముద్దులపాట;
 తిమ్మన నెమ్మదితీపిపాండితుల
 గమ్మని వలచు నీ కమ్మనిపాట;
 వేంకటకవి ముగ్ధవిద్యారసార్ద్ర
 రాగరక్తుల తీగె సాగె నీపాట;
 సాహిత్యపోషణు సాంద్రద్రవాహ
 సర్వంక మోద్ర గాంధర్వగానములు
 కళలుదేరినది చొక్కముగ నీపాట;
 తారాశశాంకామృతప్రేమబంధ
 బాంధవ భావనా చందనసౌధ
 వీధులు చలువల విలిచె నీపాట;
 మా యాంధ్రవనవాటి మధుమాసశోభ
 మరగి త్రావినది నీమధురగళమ్ము;
 మధుకరా! ఆనాటిమాతొట తీపి
 పచ్చి యారని తొంటి పస జుంటి తేనె
 రుచిమాసవా! అపురూపమ్ము మాకు.

మా కవితాకళామయ సువిశాల
 సామాజ్యదిశల శాశ్వత ముజ్జ్వలించు
 రసమూర్తు లా రాజరాజులకీర్తి
 పోహళించు సుధా ప్రబోధమాలికల,
 సెలవుల మాధురుల్ చిలుపలు గట్ట,
 జడశిలాప్రకృతిలో సైతము జీవ
 నోదయోపశ్రుతి నాదముల్ చెలగ,
 పాడవే! మా తెల్లు పరువుపదాల.

* * *

మా పూర్వ కులమానినీ పూజ్యశీల
 మాధురుల్ దేశాన మలసిననాడు

వాయు వీచికలలో హాయి తేలాడ
 తీయగించితివేమొ తేటి! నీపాట.

గిరికామనోవ్రణాంతరపూరసిక్త
 మార్దవావస్థల మరగించినావు;
 ప్రాథవరూఢిసీపక్వబాధాప్ర
 సూనగుచ్ఛమరంద మూనబట్టేవు;
 ముద్దరాలు సుభద్ర మురిపెపు సిగ్గు
 పరువుల మరుకాక కెరలించినావు;
 గొల్లకన్నెల మా మెల్ల కొల్లగొను
 విరహబృందా హృదంతరచరు గూడి
 ఆ యమాయిక హృదయల మనశ్శాంతి
 కెసరువెట్టితి వారియునురు బోసికొని:
 చాలదా నీ కైన శాస్తి యీనాడు?—
 కమ్మని గుబ్బెతకసరుల కనటు!
 విరహాణీమోహవాగురల జిక్కుకొని
 గ్రుక్కిల్లు మ్రింగుచు కూర్చెనో యేమొ!
 నాయికాభావనోన్మత్తలాస్యముల
 వడి సుడివడి తొట్టువడి తారెనేమొ!
 ముగ్ధా త్రపామనో మోహనరక్తి
 మరగి పై కురుగా మురిపించునేమొ!
 నవ యమునాభంగ నాట్యరంగమున
 తొలకాడు 'భ్రమరగీతల' నాటిమేటి
 చిన్నతనము నాటి చీకాకువరుష
 తరలదేమో తెరతెరల నీపాట!

పని లేని నేమంపు పంతాలు చాలు
 పౌరుషశాలి కుదారశీలునకు

ముగ్ధల త్రిభువన మోహనస్నిగ్ధ
 మానరోమరుణ మధురావలోక

నవకప్రహార గౌరవములకన్న
కులములో నేమి కావలయును మధుప ?
లావణ్యవతుల కోపావిల స్వాదు
భాషణాఘాత సద్భూషణకన్న
సరివారిలో వేరె బిరు దేల భ్రమర ?

* * * *

పట్టదా! శోభాలసము లయి మలయు
స్వేచ్ఛాకటాక్ష మాధ్వీమాధురులను
మా యార్యమాత ప్రేమాదరపూత
పాడిపంటల దేలు బంగారు యుగము
తెన్నో నీపాటల కెలు గిచ్చినవియె;
ధర్మవీరుల యశో మర్మకవితలు,
తూత్రమూర్తుల పౌరుషాంకగీతికలు,
ప్రణయయోధుల స్వాదుభావరాగములు,
శాంతిఋషుల సత్యసాధు కీర్తనలు,
జ్ఞానదేశికుల ప్రసన్నతత్వములు,

బ్రహ్మచారుల వేదపాఠకారికలు
పుణ్యనదీత్రేత్ర భూములయందు,
నవనవాటికల నాహవరంగములను,
శిల్పశోభాహర్మ్య కల్పతల్పముల
గానమ్ము నేయు నీకంఠనాళముల
పాపాలు రాపాడు పాడు కాలమున
నేడు పాడు మనగా నేర్తునె నేను ?
అస్వతంత్రత మూల్గు నాంధ్రమానసము
మూగవోయిన నీయమోఘనీతొంత
రాశయమ్ము తెలియక వలంతి యట ?
తడిగొంతురవళి నందడి నడి లేక
అరుదైన నీపాట కాసించి వేడ
నర్హయే ? తహతహ నల్లాడు గాక!
అవ్యాజకరుణా సమాహితబుద్ధి
నీవె తన్నాన దాహావిలచిత్ర
శాంతికై గీత ప్రస్తావించు గాక!

రాజనీతి రహస్యము

కాళ్ల కూరి గోపాలరావు గారు

అనయబలప్రయుక్తి నొరు లాపదఁ గూర్చెదరేని, తెంపుమై
ననయబలప్రయుక్తి నె తదాపదఁ బాపకొనందగుక; విషం
బునకు విషంబె యాపదము; ముఖ్యము ప్రాణుల కాత్మరక్ష; సా
ధన మఘబంధురం బయిన, ధర్మమునం దది పుణ్యమే యగున్ !

ఎదిరి యధర్మ మేర్పడఁగ నేచి పయిం బడి యోడి వేడినక,
వదలఁగరాదు వానిని; కృపామతి యయ్యెడ బుద్ధిహీనతక
విదిత మొనర్చు, ధర్మసంధివృత్తము గా దది; యెన్నఁడైన వాఁ
డదయత హానిఁ గూర్చు దన కందినయంత నె పాము కై వడిక !

పృథ్వీరా జేడు మాటులు విడిచిపుచ్చె-చేతఁ జిక్కిన ఘోరీని నీతి యనుచు;
ఒక్కపరి తనచేతికిఁ జిక్కినంత-ఘోరి పృథ్వీరాజును బట్టి గ్రుడ్డిఁ జేసె.

(తిమ్మరుసు నాటకమునందీ)

ఆవిషయమయి భారతి కడచిన సంచికయందు ప్రచురింపబడిన ప్రథమవ్యాసపు మొదటి యను బంధమున పేర్కొనబడిన యాహారవస్తువులను గురించి చదువరులు గమనింపదగిన మరికొన్ని ముఖ్యవిషయము లీక్రింద వ్రాయబడును.

సామాన్యారోగ్యచంతుల యాహారమున ముఖ్య ద్రవ్యముగ నుండదగిన కర్మనోదజనితములకై దేహాత త్వ మనుబట్టి యనుకూలముగ గన్నదిన యేత్యూధాన్యమునై నను ప్రధానపదార్థముగ నుపయోగించవచ్చును. సామాన్యముగ చేబియ్యముగాని, గోధుమలుగాని యిండుల కనుకూలము. కొంతమందికి జొన్నలుగాని, చోళ్లుగాని యనుకూలముగ నుండవచ్చును. త్యూధాన్యములలో మాంస కృత్తులును, చమురును తక్కువగ నుండును. కావున వీని కొరకు కాయధాన్యములను, చమురుదినుసులనుగూడ తిన నుసియుండును. కాయధాన్యములలో కంది తక్కినవాని కంటె చాలమంది కనుకూలముగ నుండును. ఆచారమును బట్టిగూడ దక్షిణదేశమున తక్కిన పప్పులకంటె కంది పప్పే హెచ్చుగ వాడబడుచున్నది. చమురుదినుసులలో వెన్నయు, నేయియు ముఖ్యమయినవి. కాని యివి సామాన్యముల కందరకును లభింపనివి. వీనికి బదులు చౌకగ లభించునవియు, చమురు విస్తారముగ గల్గియుండునవియు నగు పేరుసెనగ గింజలు నుపయోగింప వచ్చును.

ఆహారమున కర్మనోదజనితములను తగ్గించి (ఇట్లు తగ్గించుట అతిమాత్రవ్యాధి బాధితుల కావశ్యకము) మాంసకృత్తులను, చమురును హెచ్చింపదలచిన యెడల పాలమీడి మిగడ త్రతక దినుటకు మిక్కిలి యనుకూలము. చమురును, మాంసకృత్తులునుగూడ మెండుగగల బాదం పప్పును, పేరుసెనగ గింజలునుగూడ ఇండుల కనుకూలము. పేరుసెనగ గింజలు పైత్యమును గలుగజేయునని చాల మంది యభిప్రాయము. కాని యితరవస్తువులతోపాటు ఘివిమారకుండ (దినమునకు 3-౪ ఔన్సుల వరకు) మొలక

కట్టిన గింజలను దినమున ఏమియు హాని లేదని లేకరి గత రెండు సంవత్సరముల యనుభవమునుబట్టియు దృఢముగ జెప్పగలడు.

త్యూధాన్యములలో (ముఖ్యముగ వరిబియ్యములలో) సున్నము తక్కువగ నుండును. కావున త్యూధాన్యము లను దినువారు పాలనుగాని, పెరుగునుగాని, మజ్జిగను గాని తీసికొనుటవలన నీలోటు దీరును. పప్పుదినుసులు కూడ నీలోటును కొంతవరకు తీర్చును. కాని వానిని వలయు సున్నము నంతటిని యొసగునంతగా పుచ్చుకొన వీలుండదు. స్ఫురమును ఇసుమును త్యూధాన్యములలో తగినంత యున్నవి. కాని కర్మనోదజనితములను తగ్గించుటకై త్యూధాన్యములను తగ్గించి తినువారు ప్రథమ వ్యాసపు మొదటి యనుబంధమున పేర్కొనబడిన ౩, 4, 5 తరగతుల కూరలను తగినంతగా దినుటవలన వీని లోటును పూర్తిచేసికొన వచ్చును. ఎరికవుడును, గోధుమపొట్టునుగూడ ఇండులకు మిక్కిలి యనుకూలము. వీనిని స్వల్పముగ దినిననే చాలును. లేకరి కీరెంటివలను చాల మేలు కలిగెను. మరియు అనారోగ్యముగ నుండిన యాతనిబంధువుల పిల్లలకు కొందరికి గూడ ప్రతిదినమును ఒక టీ గరి తెండు బియ్యపుర్రును పటిక పంచదారతోగాని, వెన్నతోగాని, అన్నముతోగాని కలిపి తినిపించుటచే చాల మేలు గనబడెను. పెద్దవాండ్రు దినమునకు ౧, 2 ఔన్సులు దినవచ్చును.

A విటమిను పాలు, వెన్న మొదలగు క్షీరసంబంధ ద్రవ్యములలోను, ఆకుకూరలందును విస్తారముగ గలదు. తక్కిన కూరలందును, త్యూధాన్యములందును, కాయ ధాన్యములందును, కొన్ని పండ్లలోను స్వల్పముగ గలదు. ఏవస్తువునైనను చాలనేపు గాలి తగులునట్లు కాచుటవలన గాని, వండుటవలనగాని ఈ విటమిను నశించును. కావున పచ్చిపాలను (అనారోగ్యముగనున్న ఆవులపాలను పరిశుభ్ర మయిన చేతులతో పరిశుభ్రమైన పాత్రలో పిడికిన వెం

టనే) తుచ్చుకొనుట మంచిది. ఇట్లే పచ్చివెన్న శ్రేష్ఠము. తృణధాన్యములను, కాశుధాన్యములను ఉడికించుకొండ కొంతకాలము నీటిలో నానవేసి తినుట మంచిది. ఆహారమున A విటమిను లోపించిన యెడల, కండ్లు, ఊపిరి తిత్తులు, క్రేగులు, గుండెలు, మాత్రకోశములు మొదలగు ప్రధానాంగములు రోగవంతము లగునని శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టిరి.

B విటమిను కొన్ని యాకుహారలందును, తృణధాన్యములందును, కాశుధాన్యములందును, చమురుగింజలందును విస్తారముగ గలదు. తక్కినహారలందును, పండ్లలోను, పాలు మొదలగు వానిలోను స్వల్పముగ గలదు. బియ్యమును అరగదరిపిన యెడల తవునుతో B విటమిను పోవును. కావున అరగదరిపిన బియ్యమును, యంత్రములలో మెరుగుబెట్టిన చియ్యమును తినుట కర్హము గావు. బియ్యమును కడిగినపుడుమాడ అందలి B విటమిను అనీటిలో కరగిపోవును. కావున బియ్యమును దంపునపుడే పరిశుభ్రముగ నుండునట్లు జాగ్రత్తపెట్టి అంతగా కడగ నవసరము లేకుండ జూడవలెను. మరియు, ధాన్యమును దంపుటకు బదులు పైయూకమాత్రమే పోవునట్లు కర్రరిరుగలిలో విసరుట మరింత మంచిది. గోధుమలనుగాని, కాయధాన్యములనుగాని పై పొట్టుతోనే తినుట మంచిది. ఆయావస్తువులను ఉడకబెట్టుట వలన B విటమిను నంతగా పోదు. కాని ఉడకబెట్టుట కుపయోగించిన నీటిని వార్చివేసినచో నది యానీటితో పోవును. కావున నీటిని తగుమాత్రముగ నుపయోగించి వార్చివేయకుండ యిగిరిపోవునట్లు చూడవలెను. B విటమిను ముఖ్యముగ నరములకును, మెదడునకును హృదయము, కార్ణము, ఉలవకాయలు, మాంసకండరములు మొదలగు వానికిని బలము నిచ్చును. మలబద్ధమును పోగొట్టును. దీనిలోపముచేతనే నజ్జువ్యాధి కలుగునని చెప్పుదురు.

C విటమిను ఆకుపచ్చగ నుండు తాజాహారలందు (ముఖ్యముగ ఆకుకూరలందు)ను, నారింజ మొదలగు కొన్ని జాతుల తాజాపండ్లలోను విస్తారముగ గలదు. కాయధాన్యములందును, తృణధాన్యములందును ఈవిటమిను లేకపోయినను, వానిని మొలకకట్టినయెడల నం దిది పుట్టునని

కనిపెట్టబడెను. ఈ విటమిను ఉష్ణతలన చాలవరకు నశించును. గాలి తగులునట్లు ఉడికించిన నది మరింతవార్తరిగ నశించును. కావున కూరలను మూతపెట్టి ఎంత స్వల్పకాల ముడికించిన నంతమంచిది. సీమంగం, టీగ, పొట్ల, ఆనప, నొండ మొదలగు కొన్ని జాతుల కాయలను అలవాటుచేసికొనుచో వండకుండగనే తిన వచ్చును. C విటమిను 'స్కర్వి' అను రక్తసంబంధమును రోగము రాకుండ కాపాడుటకే గాక, రక్తమును పరిశుభ్రముగ నుండుటకును, పండ్లను, క్రేగులను ఆరోగ్యముగ నుండుటకును ఆవశ్యకము.

D విటమిను పాలు, పెరుగు, వెన్న, నేయ మొదలగు క్షీరపదార్థములలో మాత్రము గలదు. కొబ్బరిలోను, వేరు నెనగకాయలలోను స్వల్పముగ గలదు. కావున ఆహారమున నీపదార్థములు కొంతవరకుండవలెను. కేరళమునకు నూర్యకిరణములు సోకుటచేగూడ నీ విటమిను కొంతవరకు లభించునని కనుగొనబడెను. కావున కేరళమున కొండెయను గాలియు తగులకుండ నెల్లపుడును దుస్తులతో కప్పియుంచుట మంచిది గాదని తేలుచున్నది. అందును ముఖ్యముగ చిన్నపిల్లలకు మిక్కిలి చిన్నదనమునే దుస్తులను తోడునుట మరింత హానికరము. D విటమిను లోటుచుండునెడల ఎముకలును, పండ్లను బలహీనము లగును.

E విటమినుసంతానోత్పత్తికిని, సంతానోరోగ్యమునకును ఆవశ్యకమని కనుగొనబడెను. కాని యిది యేదే పదార్థములందు లెంత గలదో అంతగా తెలియదు. ఇంకను F, G అను విటమినులుమాడ గుర్తింపబడినవి. కాని వీనినిగూర్చి యింకను పరిశోధనలు జరుగవలసియున్నవి.

పైని వ్రాయబడిన విషయములు చాలవరకు ఇది వరలో ఆరోగ్యప్రకాశిక మొదలగు పత్రికలందును, ఆరోగ్యవిషయ సంబంధములగు గ్రంథములందును వ్రాయబడినవే యిందును ప్రథమవ్యాసమునందలి మొదటి యను బంధ పట్టిక నుపయోగించు వారిసౌకర్యార్థము ఇందు సంగ్రహించి వ్రాయబడెను.

కొందరు పాలునుగాని, పండ్లనుగాని, కొబ్బరినుగాని ఒక్కొక్క పదార్థమును మాత్రమే తిని యారో

గృముగ నుండవచ్చునని యందురు. ఈవస్తువులలో నేది గాని ప్రత్యేకముగ ప్రభుమవ్యాసమున వ్రాయబడిన యాహారనియమముల నన్నిటిని సమాధానపరుపజాలదు. కావుననే సామాన్యముగ నట్లు ఒకేవస్తువును దినవారు త్వరలోనే ఆపదతిని విడువవలసిన వారగుచున్నారు. మొత్తముమీద యాహారపదార్థముల సంఖ్యను విస్తారముగ పెంచుచుండుట సౌకర్యమే యయినను, సాధ్యమయి నంతవరకు వివిధములగు వస్తువులను దినటచే ఒక దాని యందలి లోపమును మరియొకటి కీగ్గుచుండుట కెక్కువ యవకాశము గలుగును.

పాలుమాత్రమే పుచ్చుకొను ౧౦౦ పా. బరువు గల మనుష్యుడు దినమునకు సుమారు ౨౪ నేర్లు పుచ్చు కొనవలసియుండును. అట్లు పుచ్చుకొనుచో మొత్తపు ఆహారపరిమితిలో లోటు రాకున్నను, శరీరమునకు కావల సిన ఇనుము పరిమితి చాలదు. మరియు, మాంసకృత్తుల యొక్కయు, సన్నముయొక్కయు, స్ఫురముయొక్కయు పరిమితి మితిమీరిపోవును. ఇట్లే పండ్లను మాత్రమే తినుచో ౧౦౦ పానుల తౌనికగల మనిషి దినమునకు సుమారు ౧౫ అరటిపండ్లను, ౧౫ నారింజపండ్లను తిన వలసియుండును. ఇట్లు తినునెడల, కర్బనోదజనితముల పరి మితి మీరి, చిమురును, స్ఫురమును, ఇనుమును కొరవ డును. ఇట్లే కొబ్బెరను (ముప్పేట కాాయలను) దిన ౧౦౦ పానుల తౌనిక గలమనుష్యుడు దినమునకు సుమారు ౧౪ బౌనుల కొబ్బెరను (సుమారు రెండు పెద్దకాయ లను) తినవలసియుండును. ఇట్లు తినునెడల కర్బనోదజనిత ములును, మాంసకృత్తులును కొరవడి చిమురు మితి మీరును.

ఇటీవల వార్తాపత్రికలో వ్రాయబడుచు వచ్చిన వ్యాసములందలి కొన్ని యాహారపుపట్టికలుగూడ శాస్త్ర నియమములకు సరిపడలేదు. శ్రీయుత బొల్లాప్రగడ సుందరగోపాలరావుగారి సలహాపైని గాంధీమహాత్ము డ్చలంబించినమొదటి పట్టికయందలి యాహారము (౮తుల ముల గోధుమలు, ౮ తులముల బాదంపప్పు, ౮ తులముల ఆకుహర, ౬ నిమ్మకాయలు, ౨ బౌస్సులలేనె) సుమారు ౧౧౫౦ కాలరీల యుష్ణశక్తినుమాత్రమే యిచ్చును. ఇది శరీరపరిశ్రమలేని ౮౫ పానుల కెక్కువ తౌనికగల మని షికి సరిపోదు. మరియొక పట్టికలోని యాహారము

(గోధుమలు ౮ తులములు, బాదంపప్పు ౫ తులములు, హర ౧౬ తులములు, ద్రాక్షపండు ౨౦ తులములు, నిమ్మకాయలు ౨, లేనె ౪ తులములు) కూడ పైని చెప్పినట్లు ౮౫ పానుల కెక్కువ బరువుగల మనిషికి చాలదు. మరియు పై రెండుపట్టికలందునుకూడ సున్న మును, స్ఫురమును కూడ కొరవడును. రెండవ పట్టికలో జేర్చబడిన ద్రాక్షపండు పరిమితి హెచ్చుగ నున్నది. చాలమంది కంత పరిమితి యనుకూలంపదు. రామవ్యామి గుప్తగారు (బెజవాడ) వ్రాసిన పట్టికలోని యాహారము ౧ ముదురు బెంకాయ (౮ బౌస్సుల కొబ్బెర), ౬ గుప్పెర్గోధుమలు (౬ బౌస్సులు), ౪ గుప్పెల్లే సెనగలు ౪ (బౌస్సులు) ౬ - ౮ అరటిపండ్లు (౨౪ బౌస్సులు) సుమారు ౧౪౦ పానుల బరువుగల మనిషికి సరిపోవును. కాని యిందు సున్నములోటువడును. ఇందు ౧గుప్పెడు సెనగలను తగ్గించి సుమారు ౧ పావునేరు పాలునుగాని 3/౪ నేరు చుజ్జిగనుగాని పుచ్చుకొనుచో నీలోటు దీరును. ఇట్లే కొన్ని యితరపట్టికలందును కొన్ని లోపములుగలవు.

ఆహారమున కగు వ్యయముగూడ గమనింపదగిన ముఖ్య విషయములలో నొకటి. ప్రభుమ వ్యాసమనందలి రెండవ యనుబంధమునందలి పట్టికలోని యాహారమునకు దినమునకు సుమారు ఆరణాలగును. III, IV, V అనుబంధ ములందలి యాహారమునకైనను, వెల యధికముగ నుండు బత్తాయ నారింజ పండ్లు గాక, కెక్కువ భరలకు బొప్పాయి, అరటి, నీమరంగ మొదలగు పండ్లను వాడు నెడల, నంత కెక్కువ వ్యయము కాదు. పాలు, నెయ్యి, వెన్న మొదలగు వానిని వదలివేసి వానికి బదులు కొబ్బె రను దినుచో వ్యయమును ఇంకను తగ్గించవచ్చును. ఈ విషయమున రామవ్యామిగుప్తగారి పట్టికకు పైని వ్రాసి నట్లు కొంతమజ్జిగ జేర్చుచో మిక్కిలి చౌకయైన యాహార మేర్పడును. దినమునకు ౧౪౦ పానుల మనిషికి ౦-3-౬ కెక్కువ గాదు. ౧౦౦ పానుల మనిషికి దినము నకు ౦-౨-౬రె చాలును. జీర్ణశక్తి బాగుగ నున్నవారు దీని నవలంబించి చూడవచ్చును. కాని జీర్ణశక్తి బాగుగ లేనివారికి పాలు వెన్న మొదలగునవి మాని ముదురు కొబ్బెరను తినుట అనుకూలముగ నుండక పోవచ్చును.

ప్రబోధము

జి. జామన కవిగారు

కుక్కలకుఁ బందులకులేని ఘోరమైన
యంటరాని తనంబు నీ కంటగట్టి
నమలి తినుచున్న భరత దేశమును జూచి
యతిశయించెద వేమోయి యాదిమాండ్ర !

కుక్క కన్నంబు నట్టింటఁ గుఱునఁ బెట్టి
పెంటదిబ్బొప్పయి నీకు విసరివేయ
జరునగవు దేర దాని భుజించు నీదు
నోట్టి కెనయేది నీవు ధన్యుడవు సుమ్ము.

దప్పిచేత నీవు తన్నుకొనుచునున్నఁ
జెప్పరానివారు చేరవలవ
దనుచు బలుకునట్టి యదయులు గలచోటు
పాసిపో వదేల ? పంచముండ.

పుట్టఁ దానతోడఁ బూజ చేయఁబోవ
ధరికిఁ జేరనీక తతిమివేయు
అర్చకుండు భక్తు డందువా ? ఆలాటి
దేవళంబులోన దేవుఁడున్నె.

చదువులేనివారు మదమాంసభక్షకు
లనుచు నిందచేతు రంతెకాని
చదువుకొన్నవారు సరస కేతెంచిన
స్థలికి పడెడువార లుండలేదె.

నీవునిల్చుచోట నిలువంగరాదంట
నీవు చేయునేవ కావలె నట
ధర్మ మొంతవఱకు తలయెత్తునో గుళ్లు
గోపురంబు లేమి కూర్చంగలవా ?

ధర్మమే జయంబు ధరణిలో ననుకొని
యూరకుందువేల నోయి నీవు
ధర్మరాజుతోడ ధర్మంబు కడతేర
ధర్మ మిప్పు డెందుఁ దగులఁబడియె.

వీధులెక్కి పెద్ద పిడుగులు పడినట్లు
బోధ నేయువారి మోముఁ జూచి
దేశభక్తులంచుఁ దృప్తిఁజెందెదవేల ?
మంచిరాళ్లులన్ని ముఱలుగావు.

నీలోనెత్తురు చచ్చిపోయినది గా
నీ, యాదమాండ్రా ! రవం
తాలోచింపుము, కట్ట బట్ట ? తినఁ గూ
డా ? నీకుఁ బెద్దమ్మతో
నోలాడుంగద కొంప ? నిన్నుఁ గని య
య్యో ! యంచు బాష్పంబువుల
రాలం జింతిలు గాంధితో నిలువవే
రా ! ధర్మయుద్ధంబునక.

విద్యత్ర-వి ముడుంబ నరసింహాచార్య స్వామివారి చరిత్రము

మేడేపల్లి వెంకటరమణాచార్యులు గారు

విద్యత్ర-వి ముడుంబ నరసింహాచార్యస్వామిగారు.

మనప్రాచీనులైన భగవద్ద నివాసులు చిరకాలమునుండి సర్వతాత్త్వములయందు, సర్వకళలయందు నద్వితీయులై యుండిరను నశేషముండరు నిర్వివాదముగా నొప్పుకొనుచున్నారు. అయినను వారి కొక గొప్ప లోపము కలదు. అది యెద్ది యనగా,—వాస్తవ చరిత్రాభావము (Absence of true historical account), ప్రాచీనగ్రంథకర్తల చరిత్రము నెవ్వరును వ్రాసిన వారులేరు. గ్రంథకర్తలును తమ చరిత్రమును వ్రాసియుండలేదు. పాణిని పతంజల్యాది వాగ్దేవులు, వాల్మీకి కాళిదాసాది మహాకవులు నేకాలపు వారో, యెచట నిన సింహిరో, యింక మరి యేగ్రంథములను రచించిరో ఆపు

త్రాంతము మనకించుకంతయును దెలియదు. ఇట్టియాతేప మాండ్లయ గ్రంథకర్తలను స్మరింపదు.

ఇదియు కాక మఱియొక్క విశేషముకూడ కలదు. ఏదేశమందైనను, ఏకాలమందైనను కవులు జీవించియుండగా వారియందు సమకాలికులైన జనుల కాదరము మందమై యుండును. కవిజనాగ్రణిగా నెన్నబడిన కాళిదాసు కూడ నీయంశమును తన మాళవికాగ్నిమిత్రములో నిట్లు నెల్లడించెను: “భాససౌమిల్లకవి పుత్రాదీనాం ప్రబంధానతిక్రమ్య వర్తమానకవే కాళిదాసస్య కృతౌ కింకృతో నహమానః.”

శ్రీసింహాద్రినాథ కటాక్షవీర్య సమాసాదిత నిరవద్య సకలవిద్యా వైభవుడు, శ్రీవత్స గోత్రోత్పన్నుడు, ముడుంబవంశజుడనగు శ్రీ నరసింహాచార్య స్వామి విషయమందు పూర్వోక్త దోషము పట్టకుండ నేను చిరకాలమునుండి యాతని శిష్యుడనై యుండుటచే నాతని చరిత్రము నంతయును దెలుసుకొని యాకవిశిరోమణిరచించిన రామాయా పీఠికయందు సంస్కృత భాషతో వ్రాసి పది సంవత్సరముల క్రిందట బ్రకటిచితిని. ఇపుడు దానినే సంగ్రహించి తెలుగున వ్రాయుచున్నాను.

ఎల్లప్పుడతని సహవాసము చేసిన నారికి గాని తది కరులకీరని లోకోత్తర ప్రతిభ తెలియదు. ఇతడు కూడ నొక పండితుడనియు, కవియనియు లోకులు సామాన్య కారముగా దలంచుచుండిరి. ఈతడు మహా విద్యత్ర-వి యే గాక అధ్యాత్మత్వనిరూపకుడు. ఇదియే యీతని అశ్రద్ధభృతకరమైన శక్తి విశేషము. ఈతడు శ్రీవైష్ణవ కులోత్పన్నుడు; మహాపండితుడు. సకల విశిష్టాద్వైత వేదాంత గ్రంథములయందు నిష్ణాతుడైయున్నను శ్రీ వైష్ణవజన సులభమైన స్వమతపక్షపాతమును విడిచి, శంకరబాద్ధాది మత రాద్ధాంతకర్తలవలె కేవలతత్త్వగ్రహణజ్ఞుడై

కతత్పరుడై; పరస్పర విరోధముగల సకలోపనిషద్వాక్యములకు యథావసితమైన యర్థమును తుల్యధారాత్మకముగ స్వబుద్ధిచే విమర్శించి విప్రతిపన్న సగుణనిర్గుణ భేదాభేదాది విరోధము నతినిపుణము తొలగించి బ్రహ్మ సూత్రములకు, దశోపనిషత్తులకు స్వయముగా విశేషమైన వ్యాఖ్యానమును వ్రాసెను. తత్వైకాదశి మొదలగు తత్త్వశాస్త్రములను రచించి స్వసిద్ధాంతమును వివరించెను. వ్యాపారాంతరములను విడిచి యెల్లపుడితనివలె నుపనిషద్వాక్య విమర్శ, జీవేశ్వర తత్త్వవిచారము నొనర్చుచు కాలము గడిపిన పండిత శ్రేష్ఠునికొకరిని గానము. “యా శ్రీతి రవివేకానాం ఐషయే వ్యవసాయినీ” అన్నట్లు సంసారాసక్తచేతములయిన లౌకికులకు దాహపుత్రాది పోషణార్థమై ధనార్జనాద్యకు శలకర్మలయం దెట్టి శ్రీతి యుండునో అట్టి శ్రీతి యీ విద్యద్యర్శుని కీశ్వరతత్త్వచింతయందు, నీశ్వరోపాసనయందు కలదు. 1880 సంవత్సరము మొదలుకొని యాతని శిష్యుడనై యుండి దినమునకు నాలుగైదు గంట లాతనితో గడిపియుండుచుచే నేనాస్వామి దినార్ధము, ప్రజ్ఞా విశేషమును, పాండిత్యాతిశయమును బాగుగా నెఱుంగుదును.

నరసింహాచార్య స్వామి పూర్వులు

నరసింహాచార్య స్వామి పూర్వులు దాక్షిణాత్యులు; ద్రావిడులు. శ్రీభగవద్రామానుజాచార కాలమందు స్థాపింపబడిన చతుస్సప్తతి శీతస్థలలో మునుంబై అచ్చాన్ అనునాతి డొక ఆచార్యుడు. అతడే యీ మునుంబంశమునకు మాటస్థుడు. తొల్లి యీవాన్వియము దుంబంశులకు శ్రీయామనమునివర ప్రసాదలబ్ధపాండిత్యాతిశయము గలవారై గొప్పవారై. కాలక్రమమున నీ మునుంబ వంశజులు దేహయాత్రానిర్వర్తనము కొరకు దక్షిణదేశ నివాసమును పరిత్యజించి యుత్తర దిక్కుకు బయలువెడలిరి. మరికొన్ని దినములకు వేదాద్రియందు బ్రవేశించి అచ్చటి రాజుచే నానరింపబడినవారై స్వకుటుంబములతో సుఖముగా గొంతకాల ముండు నివసించిరి. అక్కడ నున్న శ్రీవైష్ణవులతో యావనసంబంధములను

గూడ జేసికొనిరి. ద్రావిడభాషను మరచిపోయి క్రమముగా నాంధ్రులయిరి. ఇట్లు వేదాద్రిలోనున్న శ్రీవైష్ణవ కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు వేదాచల పతియను నాతడధ్యక్షుడై యుండెను. అతడు తన ధర్మ పత్నియగు కృష్ణాంబతో చిరకాలము గార్వాప్యసుఖము ననుభవించుచున్నను సంతతి లేనివాడైయుండెను. అంతలో వేదాచలపతికి వేదాద్రిపాఠశాలని కృపచే వేదవతియను నొక కన్యయు, నరసింహాచార్యుడను నొక పుత్రుడును పుట్టిరి. ఆ నరసింహాచార్యునకు వేదాద్రి, అతనికి కృష్ణాచార్యుడు, అతనికి వీరరాఘవాచార్యుడు పుట్టిరి. ఇతడు వేదాద్రి సమీపముండున్న కిల్లరల్ల గ్రామమందు నివసించియుండెను. ఇతనికి కృష్ణాచార్యుడు, అజ్ఞాత నామధేయులైన మరియిద్దరు పుత్రులును జనించిరి. ఈ కృష్ణాచార్యుని వంశము సాహిత్యము సంబంధముని ప్రసిద్ధి నొందెను. అజ్ఞానామలైన కృష్ణాచార్యుని సోదరు లిద్దరు పిడుగురాయి గ్రామమందు కాళురముండి వైద్యజీవనముచే కాలము గడిపిరి. వీరలవంశము సంగీతమునుంబయుని యుప్పటికి స్వపారింపబడుచున్నది. కృష్ణాచార్యునికి రాఘవాచార్య సింగరాచార్య వేదాచార్యులను ముగ్గురు పుత్రులు, ముగ్గురు పుత్రికలును పుట్టిరి. (వేల్ల తెలియవు) కృష్ణాచార్యు డాకాలమందు సంభవించిన తొలిపిడచే కుటుంబ పోషణమందు దశేక్షుడై కృష్ణాచార్యులములోని యేలూరు గ్రామమునకు వచ్చి యచట కొంతకాలము నివసించియుండెను. కృష్ణాచార్యుని పెద్దకొడుకయిన రాఘవాచార్యుడు యేలూరులోనున్న పండితులనధికార్యనాట కాలంకారాదులను జదివి సమంచితమైన పాండిత్యమును సంపాదించి ఉభయభాషలలో జక్కగా కవనము శిష్యుల వాడయ్యెను. అతని కవితాధారకు, పాండిత్యమునకు సంతోషించి యేలూరులోనున్న ఉద్యోగస్థులందఱాతనికి మాసభృతి యేర్పాటుచేసిరి. ఇట్లు కొంత ధనమును సంపాదించి రాఘవాచార్యుడు కుటుంబ భరణమందు తండ్రికి కొంత వోడ్పాటు గావించుచుండెను. ఇతడు తన తండ్రివలన హయగ్రీవమంత్రము నుపదేశము పొంది తీవ్రపురశ్చరణ చేసి కాంతి చేసిన నాటిరాత్రి హయగ్రీవస్వామి

యితనికి స్వప్నమందు ప్రత్యక్షమై, “వత్సా, నీకు విద్యాభివృద్ధి కాగలదు. నీకు ధూలభము కూడ గలుగును. ఇదే కాక నా కటాక్ష పాత్రుడు, మహాకవి, సకల శాస్త్రపారదృశ్యము నగు పాత్రుడొకడు నీకిక ముందు జనించునని చెప్పి అంతర్హిత డయ్యెను. అప్పటినుండియు రాఘవాచార్యుడు స్వామియందధికతర భక్తి గలవాడై తన్మంత్రమును ద్విగుణితో తాపహముతో జనించుచుండెను. కాలక్రమమున గొప్ప విద్వాంసుడయ్యెను. కాలమిట్లు గడచుచుండగా, నీ ముగ్గురు సోదరుల తండ్రియగు కృష్ణచూచార్యుడు పరమపదమునకు విచ్చేసెను. కుటుంబము వృద్ధియగుటచే ప్రతిమాసమునకు విచ్చు రాబడి చాలక రాఘవాచార్యుడు దారిద్ర్యబాధ నొందుచుండెను.

ఈ కాలమందు విజయనగర రాజ్యపరిపాలకుడగు ఆనందగజపతీంద్రుని దత్త పుత్రుడగు విజయరాజ గజపతీంద్రుడు విజయనగర రాజ్యమేలుచుండెను. ఆ మహారాజు క్షీణదశ నొందిన శ్రీసింహాచల క్షేత్రము నభివృద్ధి నొందింప బ్రయత్నించి, స్థలాంతరమునుండి రప్పించిన లు పది శ్రీ వైష్ణవ కుటుంబములను శ్రీ సింహాచల క్షేత్రమందు కాపురముంచెను. రాఘవాచార్యుడీ వృత్తాంతమును విని, వెంటనే విజయనగరమునకు బోయి మహారాజు క్షేప్తసోదరుడగు సీతారామ రాజును జూచి తన కవితాచాతురిచే నాతని మెప్పించి, తదాజ్ఞచే స్వకుటుంబ పోషణమునకు చాలినంత మాసభృతి సంపాదించి, కుటుంబముతో శ్రీసింహాచల క్షేత్రమందు బ్రవేశించెను. ఇట్లు రాజదత్తజీవనులైన వైష్ణవులనేకులు శ్రీసింహాచలి తేరి సుఖముగా జీవించుచుండిరి. రాఘవాచార్యుడొకసంతతనరమీ అచట నుండెను. ఆంతలో కొందరు శీతశ్వురార్తులై భగవత్సన్మయ జ్యము నొందిరి మఱికొందరు జ్వరభీతిచే నితర గ్రామములకు జనిరి.

విజయనగరమునకు నలువదిమైళ్ల దూరమందు పాలకొండయను చిన్న జమిందారీకలదు. ఆ జమిందారునికి మంత్రియైన యొక బ్రాహ్మణుడు హర్మారాజ పురమున నొక ఆగ్రహారమును నిర్మించి, అచట విష్ణ్వలయ

ప్రతిష్ఠ చేయించి, దానిలో ద్రావిడవేద ప్రవచనపరులైన శ్రీవైష్ణవులకు గృహములను, భూములను దానము చేయుచున్నాడని విని, రాఘవాచార్యు డాగ్రామమున కరిగి యయ్యధికికాని జూడగా, నాత డితనికిగూడ నొకగృహమును, కొంత భూమిని ఇచ్చెను. అందుపైని రాఘవాచార్యుడు తన తమ్ముడగు వేదాచార్యుని ద్రావిడవేదాధ్యాపకునిగా నచట నుండ నియమించి, తాను ధనార్జన పరుడై దేశాటన మొనరించుచుండెను.

ఆకాలమందు కళింగనగరము చోళగంగుడను నామాంతరముగల అనంతవర్మ మహారాజుయొక్క రాజధానియై యుండెనని ముఖలింగ శివాలయపు గోడమీద నొక శాసన మున్నది. ఆపట్టణమిప్పుడు తృన్న మైనది. దాని స్థానమందు నగరకటకమును నొక చిన్న పల్లెటూరు లేచినది. ముఖలింగశివాలయము దానిలోనిదే. రాఘవాచార్యుని కాలమందు ముఖలింగము నగరకటకము ననంతవర్మచే పరిపాలితమైన పల్లాకిమిడై రాజ్యములో నంత యాధిపత్యమైయుండెను. పల్లాకిమిడి రాజు నగరకటకమును, దానికి చుట్టుపట్ల నున్న గ్రామములను బల్లెఖాన పురుషోత్తముడను నొకసరదారునికి ముఖాసాగానిచ్చివైచెను. తనకున్న కొడు కొక్కడును హతాత్ముగా పరలోకగతుడగుటవలన పురుషోత్తముడు పట్టశాలని దుఃఖముచే విరక్తుడై తన కనంతవర్మయిచ్చిన భూములను బ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చుచున్నాడనివిని, రాఘవాచార్యు డాయూరికి బోయి పురుషోత్తమునిజూచి, తన కవిత్వపాండిత్యములచే నాతని సంతోషపెట్టి యాతనివలన ఆచ్యుతపురమును నొక ఆగ్రహారమును, గృహమును బడసి యచటనే స్థిరముగా నివసించియుండెను. ఈ సమయమందే విజయనగరమహాపాలుని అన్నయగు సీతారామరాజు రాఘవాచార్యునికి వంశధారానదీతీరమందు మఱికొంతభూమినొసంగెను. రాఘవాచార్యు డిట్లు తాను సంపాదించుకొన్న భూమిలో కొంతభాగమును తనబంధువులకు పంచియిచ్చి వారి నచట నిరపరచెను. అతనికి ముగ్గురు కొడుకులు, పుత్రిక లిద్దరు పుట్టిరి. కుమారులలో నగ్రజుడు నరసింహాచార్యుడు. ఇతడును మహాకవి, విద్వాంసుడును. గరుడాచలచంపూకావ్యమును, సారంగధర చంపూకావ్యమును

రచించెను, కనిష్ఠుడు వరాహస్వామి. శ్రేష్ఠుడైన నరసింహాచార్యున కొక కుమారుడు, ఇద్దరు కుమార్తెలు పుట్టిరి. కనిష్ఠుడైన వరాహస్వామి కొక కుమారుడు, నలుగురు కుమార్తెలు పుట్టిరి. వీరి తండ్రియగు రాఘవాచార్యుడు వార్ధకదశలో నున్నవాడైనను, కొడుకులు, కోడండ్రు, మనుమలు, మనుమరాండ్రు మొదలగు వారి వృద్ధిని జూచి సంతసిల్లుచుండెను. రాఘవాచార్యుని శ్రేష్ఠపుత్రుడగు నరసింహాచార్యుని కుమారుడు. వీరరాఘవాచార్యుడు రంగమాంబయను సాధ్వీయుణిని పెండ్లియాడెను.

నరసింహాచార్యస్వామి జననము

ఇట్లు కాలము జరుగుచుండగా 1841 సంవత్సరము సెప్టెంబరు 22 తేదీకి సమానమైన ప్లవసంవత్సర భాద్రపద బలి నవమినాడు రంగమాంబ యొక పుత్రుని గనెను. ఆతడే యీశ్వరస్వామి. ఈతని పేరే నరసింహాచార్య స్వామి. ఈతడు జనించిన మరి మూడు సంవత్సరములకు క్రోధి సంవత్సర మా. బలి చవితి నాడు రంగమాంబ ద్వితీయ పుత్రుని గనెను. ఈతని పేరు ఐరాహస్వామి. ఈ కుమారు లిద్దరు బాల్యములో నుండగా వీరి తండ్రి రాఘవాచార్యుడు భగవత్సాయజ్యము నొందెను. వీరి పితామహుడు నరసింహాచార్యుడు విధవయగు కోడలిని, మనుమలను జాగరూకతతో సంరక్షించుచు, విద్యాభ్యాసాచితవయస్సు వచ్చిన పాత్రులను తానే స్వయముగా కావ్యనాటకాలంకారాదులను జదివించి యొకరిని పండితుల గావించెను. ఆ యన్నదమ్మ లిద్దరిలో నీనృసింహాచార్య స్వామి బాల్యము మొదలుకొని అసాధారణ మేధాశక్తి సంపన్నుడు. రక్తకంఠుడు, వావధూకుడునై శ్రోతృజన శ్రోత్రంజకముగా భారత భాగవత రామాయణాదులను జదువుచుండెడివాడు. తన సహాధ్యాయుగు మరంగంటి హర్మాచార్యులవద్ద నాంధ్రభండమును నేర్చుకొని పదునొకండవ వత్సరముందే అనర్గళముగా కవనము జెప్పదొడగెను. అచ్యుతపురాగ్రహారనివాసి యగు అప్పన్నయను కుబ్జుపనివా డొకనాడు పట్టుగుడ్డతో నొక సంచిని కుట్టి విధిలోనికి దెచ్చి అమృతజూపెను. ఈ బాలకవి యాపనివానిచేతిలో నాసంచిన

జూచి దానియం దభిలాష గలవాడయ్యెను. గాని చేతిలో రొక్కము లేనందున నూరకుండి వానిపై నొక పద్యము రచించి చదివెనట.

క. మునియాగరక్షకుండును,
మునిపత్ని రక్షకుండు మోదముతోడన్,
నినుగనుకొని బ్రోచునుమీ,
దరిజీ అప్పన్న నామ సద్గుణధామా.

(బాల్య మగుటచే ఛందోలక్షణము బాగుగ నెఱుగడు గావున ప్రాస తప్పిపోయినది.) ఆపనివా డీ బాలకవి పద్యమును విని విస్మితుడై సంచిని ఊరక యిచ్చివేసి తన యింటికి బోయెను.

ఇట్లు నరసింహాచార్య స్వామి తన కవనచాతుర్యచే పండితులకు గూడ నాశ్చర్యము గలుగజేయుచు, జడువలసిన గ్రంథముల నన్నింటిని తన పితామహునివద్ద జదివి, కవనమందు, కాస్త్రపాండిత్యమందు పూర్ణ డయ్యెను. అచ్యుత గ్రామవాసియగు నొక బ్రాహ్మణునివద్ద సంగీతము మాడ నేర్చెను. ఈతని తమ్ముడగు వరాహస్వామి యీతనివద్దనే సకల సాహిత్య గ్రంథములను జదివి పండితు డయ్యెను. ఈ వరాహస్వామి శేషకోపమంత్రమును తీవ్రముగా పురశ్చరణ మొనరించి మంత్ర సిద్ధి నొంది, స్వప్న సామెత్సృత శేషకోపుడై, ద్రావిడ భాష మయములైన శ్రీవైష్ణవమత గ్రంథములయం దసమానపాండిత్యమును బడసెను. తీర్థయాత్రాభిలాషచే దక్షిణ దేశమునకు బోయి యచట నొక సంవత్సర ముండి, అచటి పండితులతో సహాపించి వారివలన ననేక మత సంగ్రహ యములను గ్రహించి యాంధ్రదేశమందే కాక ద్రావిడ దేశమందు మాడ నీ ద్రావిడ గ్రంథములయందు నిరుత్తరుడని ప్రసిద్ధిని గాంచెను. వందలకొలది శ్రీ వైష్ణవుల కీ మత గ్రంథముల నుపదేశించి తనతో సమానపాండిత్యము గల వారినిగా జేసెను. ఇపుడా వరాహుడుని శిష్యులు దేశమం దంతట వ్యాపించియున్నారు.

రాజనందర్యన వృత్తాంతము

కాలక్రమమున నీ నరసింహాచార్య స్వామి అంకురితయావముడై కవితామాధుర్యముచేతను, గానమాధుర్యము

మచేతను వినువారి వీనులకు విందొనర్చుచు పద్యములను, శ్లోకములను రచించుచు గొంతకాలము స్వగ్రామమందే నివసించియుండెను.

ఒకప్పు డీతడు తాతగారి పనుపున వార్షికము చెప్పుకొనుటకు మందసాగ్రామమునకు బోయి యచటి జమీందారుని జూచెను. ఆ జమీందారు డీతని పాండిత్య మునకు, కవితాశక్తికి మిక్కిలి సంతోషించి వార్షిక ముకంటె నెక్కుడు పారితోషికము నిచ్చి సత్కరించెను. మఱియొకప్పు డీ బాలకవి నొక చుట్టము వావిల వలస గ్రామమునకు దీసికొని పోయెను. బొబ్బిలి జమీందారుగారి కానన్బంధు వగు వావిలవలస జమీందారుని జూచెను. ఆ జమీందారుని పేరు సీతారామయ్య. అతడు స్వయముగా విద్వాంసుడు, విద్యదభిమాని; రామానుజ సిద్ధాంతము దభినివేశము గలవాడు. ఆతనిపై నీ బాలకవి చెప్పిన పద్యములలో నొక దాని నీదిగవ నుదాహరింపుచున్నాను:

తే. గీ. వెండికొండకు నీకీర్తి వెలిగల్గు
పాలకడలికి మీగడ పవికదళుకు
శక్తిదనకందు మానుపజాలుమందు
కొన డడలాకొ శ్రీరామకుమరయేత

వావిలవలస జమీందారు డీకవితాభిమానిని దన యాస్థానముం దుంచుకొనవలయునని మిక్కిలి యభిలాష గలవాడై, యిదివరకు తన పండితుడైయున్న కాండ్లూరి రామానుజాచార్యులను బిలిచి యీనరసింహాచార్యస్వామి మనపండితుగా నుండుటకు బోధపరుచుడని యాజ్ఞాపించెను. కాని రామానుజాచార్యు లెన్ని విధముల బోధించినను నరసింహాచార్యుడు వావిలవలసలో నుండుట కిష్టపడని వాడై యాపండితునితో నిట్లనియె: “అయ్యా! కొంత కాలము క్రిందట విజయనగరమహిపాలుడగు విజయ రామగజపతి మహారాజు మృగయావినోధార్థమై పాల కొండ గ్రామమునకు సమాపమందున్న అరణ్యమునకు వచ్చియున్నపు డాతని జూచుటకు బోయియుంటిని. మహారాజు నర్మసఖుడగు గొట్టుముక్కల కృష్ణరాజు సహాయముచే మ హారాజు సందర్శన ముచేయ గలిగితిని.

మృగయావర్ణన చతురములైన సాపద్యములను మహారాజు విని మిక్కిలి సంతసిల్లి, తమరాజధానియగు విజయనగరము నకు రమ్మని న న్నాజ్ఞాపించెను. తదాజ్ఞానుసారముగా నేను విజయనగరమునకు వెళ్లి ప్రభుసన్మాన పాత్రుడగు జమ్మి వాసుదేవరావుపంతుల పురుషకారబలముచే కుమార మహారాజైన ఆనందగజపతింద్రుని దర్శనము చేసితిని. ఆతడు నాకు దర్శన మొసంగి దర్శనసభయందున్న రమ్యచస్తులను గనపరిచి పద్యములచేతను, శ్లోకములచేతను నానిని వర్ణింపు మనెను. నే నాక్షణమందే ఆకు ధారగా శ్లోకములను, పద్యములను చెప్పి వర్ణించితిని. కుమార మహారాజు నాయందు స్రీతిని జూచి నన్ను తన వద్ద నుంచుకొనుటకు సంకల్పించెను. తండ్రిగారితో చెప్పి జీతముహాడ చేయించెదనని వాగ్దానము చేసెను. ఇంతలో మహారాజువారు సకుటుంబముగా గాకి విచ్చేయుట తటస్థించెను. వారితో గూడ నన్ను రమ్మని వారు నిర్బంధించి గాని నేను రాజులనని మనవిచేసితిని. వత్సరాంతమందు మేము కాశీకుండి రాగానే మరల వచ్చి మాదర్శనము చేయుమని నెలనిచ్చిరి. అందుచే నేను రాజాంతరము నాశ్రయించుట కుత్సహింప” ననెను. ఈయనతల్లి రంగ మాంబ కుమారుడు వావిలవలసలో నుండుట కిష్టపడక పోవుటను, జమీందారుడు నిర్బంధించుటయును జూచి దేహయాత్ర జరుపుకొనుటకై మన మిచట గొంతకాలముండక తీరదని కుమారుని నిరోధించెను. ఈయన పితామహుడు నరసింహాచార్యుడుహాడ “నీ విక్కడ కొంతకాల ముండి రామానుజాచార్యులగారివద్ద బ్రహ్మసూత్ర భాష్యమును జదువుము. ఈ గ్రంథమును జదువుట కింతకంటె మంచి సమయము నీకు దొరక”దని మనుమనికి బోధించెను. ఇట్లు నరసింహాచార్యుడు తనతల్లి, తాత చెప్పిన మాటపైని వావిల వలసలో నుండుటకు సమ్మతించి, రామానుజాచార్యులవద్ద బ్రహ్మసూత్ర భాష్యమును జదువ నారంభించెను. జమీందారు డీతనియం దత్యాదరము గలవాడై నిత్యము చాలినంత భోజనసేవ గ్రనిచ్చుచు నొక యింటిలో గాపుర ముండెను. ఈరీతిగా నచట గొంతకాలము నివసించి యాండి శ్రీభాష్యమును ముగించెను. ఆసమయమందు పితామహుడు నరసింహాచార్యుడు వరమపదించెను. అంత

లో తామబాధ లొలగి పంటలు బాగుగా ఫలించినవి. అప్పటికి నరసింహాచార్యస్వామి యిరువది రెండేండ్ల ప్రాయము గలవాడై యుండెను.

దక్షిణదేశ ప్రయాణము

౧౫౬౪ సంవత్సరమునకు సరియైన రక్తాక్షి సంవత్సర మాఘమాసములో మాడ బెట్టిన భూమి శిస్తును మార్గ వ్యయముక్రింద నుపయోగపర్చుకొని కుమారుల నిద్దరిని దీసికొని రంగనాంబ దక్షిణదేశ యాత్రకు వెళ్లెను. క్రమముగా దక్షిణదేశమందున్న శ్రీ రంగ శ్రీ ముష్ణయాదవాద్రి, శేషాద్రి, కరిగిరి ప్రభృతి దివ్యదేశములను సేవించి మరల శ్రీరంగమునకు వచ్చి యట గొంతకాలము నివసించి తన కవనచాతురిచే పండితులను మెప్పించి శ్రీరంగనాథుని విషయములో “వీర భవత్పృష్ట రంగేశవేష్వప్త్య” అను మకుటముగల యొక శతకమును, స్తోత్రములను రచించెను. (ఈ శతకమును వావిళ్లవారు చెలికాని లచ్చారావుగారు తమ శతక సంపుటములయందు బ్రకటించిరి.) ఇట్లాక సంవత్సరము తీర్థయాత్రచే గడపి నరసింహాచార్యుడు స్వజనముతో మరల సింహాద్రికివచ్చి స్వామిని సేవించి విజయనగరము జేరెను.

విజయనగరప్రవేశము మహారాజు సందర్శనము

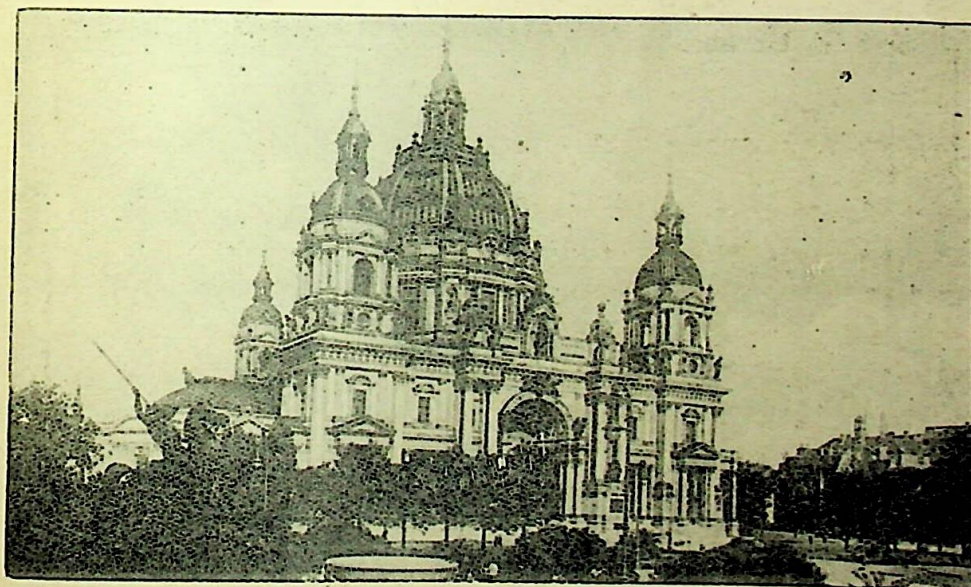
ఇంతలో మహారాజువారు కాశీనుండి మరలి వచ్చిరి. గొట్టుముక్కల కృష్ణరాజుగారి సహాయముచే నరసింహాచార్యస్వామి ఆనందగజపతి మహారాజువారి దర్శనమునకు బ్రయత్నించెను. కృష్ణరాజు మహారాజు వద్దకు జని నితడు ప్రభువువారి దర్శనముచేసిన కుమారకవి నరసింహాచార్యుడిపుడు మరల దర్శనమునకువచ్చియున్నాడని మనవిచేయగా వెంటనే హుజూరుకు రప్పించి రెండు మాడుధినము లత్యద్భుత కల్పనలతోగూడిన ఆంధ్రగీర్వాణక వనమును విని ఆశ్చర్యపడి యిటుపైని మీరు నిత్యము ముందుగా బకిరుచుకొన నక్కరలేకుండ మాసన్నిధికి రావచ్చునని నెలవిచ్చిరి. ఇట్లు కొన్ని దినములు గలిగించిన తరువాత యాత్రాశాంతి జేసుకొనుటకు స్వగ్రామ

మునకును బోవుటకై నెలవిచ్చుని నరసింహాచార్యుడు మహారాజు నడుగగా “మితమ్ముడు మొదలగువారితే మీగ్రామముం దా యాత్రాశాంతిని జేయింపుడు. మీరి పుడు పోవల దని ప్రభువువా రాజ్ఞాపించిరి. ఆనందగజ పతిండు డీతనియం దనుదినప్రవరమాన మగు శ్రీగల వాడై కాలమునంతయు నీతనితో గడుపుచుండెను. కుటుంబ వ్యయములకు రెండుమందల రూపాయలనిచ్చుని మహారాజు కోశాధ్యక్షుని కాజ్ఞాపించెను. ఆయన నత్యధికారి సామిచ్చుటయందు విలంబము చేసెను. పలుసార్లు దిగిన నుపేక్షించుటచే కుపితుడై స్వాదుజలపూర్ణమగు తటాకమందు మొసలివంటివాడని యత్యధికారిని నిందింపగా నతడు ప్రభువుతో ఫిర్యాదు చేసుకొనెను. అపుడు ప్రభువువారు మన కవిపుంగవుని బిలిపించి మీరీ తనిని తుమింపుడని నెలవిచ్చిరి. అందుపైని నరసింహాచార్యుడు సాంత్యవచనములచే బ్రసన్నుని జేసుకొనగా నతడా సామిచ్చెను. అట్టి ధనసహాయముచే యజకండుడు తల్లి తాను తమ్ముడు సుఖముగా కాలము గడపుచుండెను.

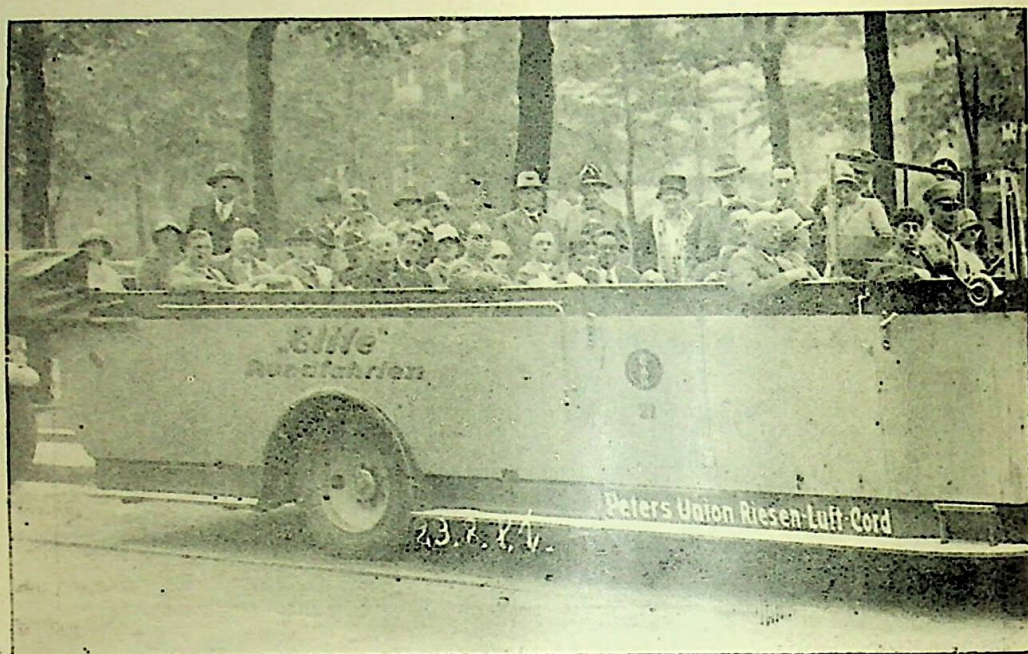
కాలమిట్లు నడచుచుండగా మహారాజువారు ప్రతి సంవత్సరము శ్రావణమాసలో చేయించుచుండెడి కృష్ణలీలా మహోత్సవ మపుడు తట్టినీంచెను. తదుత్సవానలో కన కుతూహలయై విజయరామగజపతిమహారాజు పుత్రుడైన ఆనందగజపతితో సుత్సవార్థమై వేసినడేరాలో నమర్చిన గడ్డెమిద నూర్చొని రాజవల్లభులతో (Courtiers) సృత్యగీతాది వినోదములను జిత్తింపుచుండగా కుమారమహారాజు తిండిగారి కథిమఱుడై “బాబాజీ? మహావిద్వాంసుడుకువనముం దప్రతిద్యందుడు, రక్తకంతుడు పురాణము చక్కగా జదువగలవాడు ననుక శ్రీ వైష్ణవ కుమారుడు నన్నాశ్రయింపుకొని యున్నవాడు, తమదర్శనము నభిలషించుచున్నవాడు. అతనికి నెలజీత మేర్పాటుచేయించుటకు నాశ్రాద్ధాని మనవిచేసెను. అది విని విజయరామక్షేత్రుడు డత్యాదరముతో నీకవిప్రకాండుని దగ్గరికి బిలిచి నమస్కరించి మాటలాడ దొడగను. నృసింహాచార్యుడెత్తుడు మహారాజ విషయమై రచించిన శ్లోకములను, పద్యములను

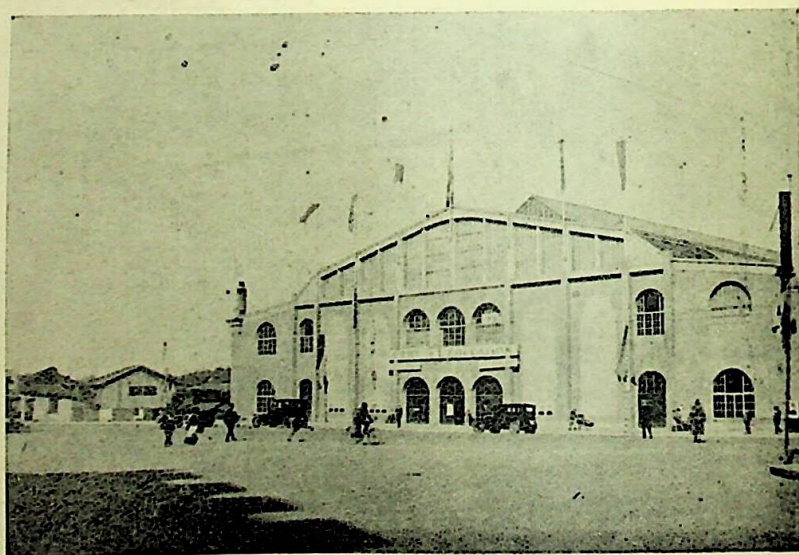
3. 'లక్ష్మీ గార్డెన్' అను మ్యూజియము-బెర్లిన్ నగరము

౪. బెర్లిన్ క్రైస్తవ దేవాలయము-బెర్లిన్ నగరము

౫. బెర్లిన్ ను సగరమున శ్రీ వంగల వాణిబాయిగారు తన భర్త శ్రీ శివరాముగారి ప్రయాణించిన బస్సు
(ఇందు దంపతులు '21' అను అంకెలకు ఎగువ గలరు.)

౬. శ్రీయుత వంగల శివరాముగారు రుపన్యాసముల నొసంగిన భవనము.
ఇప్పుట అఖిలప్రపంచవిద్యావిషయక మహాసభ జరిగినది.
ఈ భవనము 'స్విట్జర్లాండు' దేశమునందలి జినీవాపట్టణమున నున్నది.

రక్తకంఠముతో జదివియర్థముజెప్పెను. వానిలో రెండు పద్యముల నిచట స్థాలీపులకన్యాయముగా కనబరుచు చున్నాను. తక్కినవి దొరకలేదు.

ఉ. ఈ జగమందు నిందునట

లెల్ల రకుం గనువిం దొనర్చు మై

యోజ గనంగ రా జనుట

కులము సందియమొంద దిందునక

రాజనుమాట మా విజయ

రామనరేంద్రునకే సోసంగు పై

రాజులు శోకవహ్ని మది

రాజుట రాజు లనంగఁ జెల్లెడిక.

క. డక్కాధాంకరణరవ,

ఘక్రత్ఫణిపఘణమణినిపతనజకూల

స్పృక్కర్ణ కుహరఘుర్గుర

ముక్తొలపభీతగుప్తముఖకూర్మేంద్రా.

ఈపద్యములను విని పెద్ద మహారాజు వారు మిక్కిలి సంతోషించిరి. కవిని క్లాషించిరి. అతిమధుర స్వకంఠవకబలిత వారాంగనాగానకోలాహలడై నరసింహాచార్యుడు మహారాజుజ్ఞచే సంస్కృతభాగవతమును జదివి యర్థముజెప్పెను. మఱి రెండుమాడు దినములలో నుత్తమపండితోనిత వేతనము ననుగ్రహించిరి. అది మొదలుకొని ఆనంద గజపతీంద్రుని యాస్థానమందున్న పండితు లందరిలో నగ్రేసరు డాయెను. మహారా జీతని వద్ద భర్తృహరి మొదలగు గ్రంథములను జదివి యీతని యం దాచార్యప్రతిపత్తిజేసెను. ఈ నృసింహాచార్య స్వామి రాజాస్థానమందున్న పండిత బృందమం దగ్రాస నము నాక్రమించెను. ఈతని యాధిక్యమును జూచి యితర పండితు లనూయావిష్టు లగుచుండిరి గాని ప్రభు గౌరవముచే పైకేమియు ననజాలకపోయిరి.

ఒకమారు కూర్మల రామశాస్త్రి యను పండితు డొకడు నరసింహాచార్యస్వామిని పరిభవంపదలంచి “ఉమాముఖం చుంబతి వాసుదేవః” అను సమస్య నిచ్చి దీని నిపుడే పూర్తిచేయుచుని కోరెను. స్వామి తుణమాత్ర మాలోచించి పూర్తిచేసి యా శ్లోక మిట్లు చదివెను.

“భవిష్యదీశోపయమం విచింత్య హిమాలయస్థాలయ మేర్వ్య కింలే, సులేతీచోద్ధృత్య శిశుత్వముగ్ధ ముమాముఖం చుంబతివాసుదేవః.” శాస్త్రిదీనిని విని సంతోషించెను.

మహారా జాస్థానమందున్న పండితులలో నొకడు మార్కండేయ పురాణము నాంధ్రీకరించిన మహాకవి, ప్రతిపక్షులను నిరసించుటయందు ప్రవీణుడు నగు మండ చిట్టికామశాస్త్రి యొకనాడు వసుచరిత్రములోని “ఆతన్యంగి యనంగ ఝూంకరణ వజ్ర్యాము క్తమాతాస్త్రి నిర్భూతంబోర్వక తమ్ములంచుఁ దటిసిగరై కసంజాతకం, జాతవాతము మాటుజెంద నవి యేచన్యాగ మున్ను న్నుగాఁ, జ్ఞాతిశ్చే దనలేనకి మృతెడి వాచారూఢినిక్రం బుగక” అను పద్యమును జదివి తమ్ములనుచోట శ్లేషపో కుండ నొక సంస్కృత శ్లోకముచే ననువదించుటని నియో గించెను. ఆ మరుసటిదినమందు మన కవిపుంగవుడు “తన్యంగీకుసుమాస్త్రి ఝూంకరణ వజ్ర్యామృతమాతాశు గాద్భితాకిం శరణంభవేదహమమేత్యాలోచ్యనద్యాంజనే సాకంజాత మవేత్త్యపద్య మభజ తద్ద్యాగతే హంతత్రాం జ్ఞాతిశ్చేదన లేన కింవచ ఇదం స్వార్థాత్కర్ణం ప్రస్థ లేత్” అని శ్లోకమును రచించి కనపరచగా శాస్త్రి తృప్తు డైనట్లు కనపడలేదు. తరువాత మఱిరెండు మాడు దిన ములకు “ఈశః కరస్వీకృత కాంచనాండః కుచేరమిత్రం రజత చక్రః, తథాపి భిక్షుటన మస్య జాతం విధా శిరస్థే కుటిలే కుతస్థిః” అను విశ్వనాథాదర్శ శ్లోకమునుదీసి దీనికి సరియైన తెలుగు పద్యమును రచించుమని యడిగెను. స్వామి అప్పటికప్పుడు “క హరుడరు కరధృతకాంచన, ధరుడు ధవదసఖుడు రజతధరణీ ధరమం, దిరుడయ్యు భిక్షుమెత్తెడు, శిరమెక్కిన వంకవేల్పు సిరిఁ జెరచహాకో” అనుపద్యమును రచించి చదువగా శాస్త్రి యీ పర్యాయము మిక్కిలి మెచ్చుకొనెను.

తరుచుగా నాస్థానమందున్న పండితులు కొందరు స్వామికవిత్వచ్ఛాయ ననుసరించి రచించిన శ్లోకములను, పద్యములను మహారాజు క్లాషించుట జూచి సహింపక నరసింహాచార్యస్వామి యొకనాడు తాత్పర్యముగా నీ దినవ శ్లోకమును జదివెను.

“భూభృన్మహిమ్నా పాపాణాః ప్రతికర్షాన్మకు
ర్వతే; సాంప్రతం మూలకేదేభ్యః ప్రతికర్షేషు కాతుకమ్.”

దీనితో వారందరు తెల్ల పోయిరి.

1896 సంవత్సరములో మహారాజావారిచిరంతన
మిత్రుడునై శ్యామలతోత్పనుడు నాంధ్రకవియునగు రాజా
మణిశ్రేష్ఠియను నాతడు చెన్నపురినుండి వచ్చి ప్రభు
సన్మానితుడై కొంతకాల మిచట నివసించియుండెను.
ఆసమయముం దాతడు నరసింహాచార్యస్వామితో దృఢ
పరిచయముగలవాడై, యాతని కవనశక్తికి విస్మితుడగుచు
నొకనాడు తన ప్రశస్తినిచూచించు పద్యములను గొన్ని
రచించియున్నది కోరెను. అందుపైని స్వామి యీ దిగువ
ప్రాసినపద్యమును రచించి యిచ్చెను.

శా. వ్యాఘ్రామంబుల రాజభేలనముల న్యాకోశిప
పత్యైదులన్, భూయో నై పుణ్యమంది సద్రసికతా భూ
మాంతరంగాఘ్యుడై మాయాతీతసున్నతిచే మెలగు సమ్య
జ్జ్ఞాని రాజామణి, శ్రేయోనామ కపింద్రుడోపై
విబుధశ్రేణీ మనోహ్లాదియై.

ఈ పద్యమును దీసికొనిపోయి శ్రేష్ఠి మహారాజు
నకు జూపెను. ఆనాటిసాయంకాలము మహారాజు పైకి
సవారివిచ్చేయుచు స్వామినిబిలిపించి తత్పద్యాక్షర సం
ఖ్యాసమసంఖ్యములగు నూటయిరువది యెనిమిది రూప్య
ములను పారితోషికముగా నొసంగెను.

ఇట్టి మహనీయుడు సండితామక భూజము,
దాంతుడు, శాంతుడు, సర్వవిద్యాపారంగతుడు, సకల
భాషాకోవిదుడు నగు ఆనందగజపతి మహారాజు ప్రజా
దౌర్భాగ్యముచే 1902 సంవత్సరపు మేనెలలో స్వర్గస్థు
డాయెను.

ఇట్టి పోషకుడు గతింపగా నరసింహాచార్య
స్వామి నిర్విణ్ణుడై, నిరుత్సాహియై వైరాగ్యమునొంది
యెల్ల పుడు భగవదుపాసనముతో కాలము గడపుచుండెను.
ఇతనికి సింహాద్రినాథు డిలువేల్పు. ఈతడు రచించిన
గ్రంథముల నన్నిటిని ఆస్వామి కంఠము చేసెను.
ఈతడు నారసింహమంత్రోపాసకుడు. ముప్పది సంవ

త్సరముల నయస్సులోనుండగా నొకనాటిరాత్రి యి
నికి వేదవ్యాసులవారు స్వప్నమందు సాక్షాత్కరించిరి.
నాటినుండి యీత డార్ష ప్రతిభ గలవాడయ్యెను. విజయ
నగరమునకు దగ్గరగానున్న నల్లచెరువుమెట్టలలో నొక
మెట్టమీద నాలుకమును నిర్మించి దానిలో వేదవ్యాసు
లను శేషస్వామిని ప్రతిష్ఠ చేయించెను. ఆ దేవమునకు
సంస్థానమువారు స్వామి భోగరాగాదులకింద నెలకు
ముప్పదిరూపాయ లిచ్చుచున్నారు. ఈతనికి భగవ
త్సేవియని బిరుదు. ఇట్టి మహాభావు డెనుబడియేదేండ్లు
జీవించి ౧౯౨౨ సం॥ సెప్టెంబరు ౨౨ తేదీకి సమాన
మైన ప్రభవ సం॥ భాద్రపద బలి ద్వాదశిరోజున రాత్రి
యెనిమిది గంటలవేళ భగవత్సాలోక్యము నొందెను

ఈ కవిపుంగవుని యాంగ్లగీర్వాణ కవీశ్వరు
దిక్రదర్శనముగ నూచింపఁబడుచున్నది.

గజేంద్ర వ్యాయోగము :

మలయపవన వీచి న ర్జమానాస్సతాడం, శుకశివ
మధులీష్ఠి గ్ధాపమానాశ్చ పశ్చాత్; లత మధినయ
న్యఃపల్లవై రుల్లలద్భిః, విదగతి హరిశైలం వీరుగుస్తాన్
త్సవా స్మః.

సున్నద్రవనవీతిసంభవ ద్రుపాకమయః పరం ము
న్మలయసంభవో నికృతి మంత రాలోనయన్; స్ఫుట
ద్భిరభ చంపతైః కటుకగంధానానృత్య న్నమామహం
లినదీ దళ దుపేత్య పుష్పాణి.

మందహాస స్తవము :

హాసఃపరత్య పరిలంబన జృంభితేన స్తంభేన మం
రదనన్దపాశేబద్ధః; తస్యంధనంహరిపతే శ్లథయ స్మహ
క్తో మౌగ్యా దృశో ర్విశను తేనువిలంఘనాని.

గోపీపతేః కిలయాధర దివ్యకాంతి సక్రాంతి
తోను హరిశైలపతే శ్శుభోస్తాః; శోభోత్పల్వద్భిగ్ధా
యోగనివారణాయ హాసోవకుంతయతి హంతనిజప్రభాభిః.

నఖి స్తవము :

సింహాద్రిశ పదారవింద సఖిరచ్చాయాస్తు యా
గోపితా సింహాద్రేః ప్రసహంతి నిర్గరఘ్నో మాతేన తా
మే హృది, గుప్తా భూమిభృతీవ యత్ర హృదయాత్తస్మా
త్కవిత్వచ్చులా నిర్భాగ్యంత్యానన గహ్వరా. స్మయః
కిం తారతమ్యం భవేత్.

రాగోఽయం మధురాధరే శ్రీపతిమాం సింహాచలాధీ
క తే జ్ఞానం త్వత్పదపద్మ శుభ్రనఖర జ్యోత్స్నామళః
కర్నతి, భోసింహాచలనాథ పాహి లులితం ద్వేధాశ్రమా
పాదనా ద్యత్రాస్త్రాస్థిధి రస్య తత్ర వసతిం దేహి
ప్రభో మచిరమ్.

వాసుదేవస్తవము:

గంభీరమేవ నిగమేషు రహస్యభావా దుక్తం
పరం తపపదం భవతైవమాంస, స్పష్టం నిరూపిత మరూప
మలోక చక్షుర్దాహ్యత్వతః సరస లోలతయా త్వయాకిమ్.

బదాదరేపి పృథులే నిశిదీప్యమాన సౌగ్ధే
ప్రకాశ ఇవ దీపగణస్యరంద్రైః, పూర్ణస్తవాపి భవనే
ననువాసుదేవ చ్ఛన్నో పృథ్విపాయవివరైః స్ఫురతిప్రకాశః.

ప్రౌఢాశ్రయంగారము

సీ. లిఖచాక్రతికుచావృతికచారు వికచాకు
లకచాళిముకులాళినకలుడెలుప
కరభాతిపరిభూతికరభూతికరభోరు
వుల జారి శ్రమవారి యొలపుజెనుప
నసమానలసమానలసమాన భుజవల్లి
సుమపల్లవమత్తల్లి చెమటలొలయ
మృదుబింబమదడంబరదమంబు లొదవించు
పదును లింపాదవు కెంబెదవి హెచ్చ
లనదనమశరశింజి నీరసితనిశిత
దసితవిస్ఫుమరకింకిణీ విసరరుచిత
మస్మణమణిరశనాఘ్రిణి మంజూజఘన
యగుచు నగుచు మగువ మగవగల మిగిలె.

ఉ. బంధరసంగిసంగిరద

భంగురరింగదనంగసింజినీ
జృంభణ దూలు వాలుజడ
చెట్టుచెటేలన డింభకుంభభృ
క్కుంభకడింభహరికుచ
కుంభవిజృంభదురస్ఫురత్పరీ
రంభ మొసంగు రూపజిత
రంభ వికుంభదంభగుంభనక.

తే.గీ. దుర్లభము నీదుమోము కందోయి కెళుడు
సులభ మఖలేక్షణములకు సోమబింబ
మంబురుహనేత్ర యోలమోలంబులేమి
నీశ్వరానీశ్వరకులంబు లెఱుంగ గురుకు.

తే.గీ. తరుణి నీదుకాంతిర్ఘరి కన్నులనుగ్రోలి
బారలవలసె దాపగరిమ విరుల
చెండులంతలేసి కొండలచే నెంత
జోబగలిగె వింత సుందరాంగి.

కామినీదృష్టిశృంగారము

౧. మ. తరుణీ, తావదృష్టు లాత్మనయనో
దృష్కాంతిధారావళి
పరిభూతుల్ సుడియింప గుంది పడు న
ప్పాటుల్ దొలంగింపజో
హరిణంబుల్ గడు రాజహృద్యుండని
చంద్రాంకస్వబంధుం గనం
గర మూర్ధ్వమ్ముగ దాటు నమ్ముగము
దాగంబోవుటం గానవో.

౨. నీదగు దృష్టిసృష్టియి

నీరజగర్భుడు మున్నె మోహ ము
త్పాదిత మాట దాని గొని
తిద్దయుదేరిచి తేటదాచి దా
(?) నాదిని మడ్డిభ్రమ
రావళుల నృజియింపఁగాఁగదా
బీదతనంబునం బువుల
బిచ్చములెత్తఁగనాయెఁబాడుచుకా.

సంకీర్ణశృంగారము

౧. ఎంచి తలంచి యూర్పులాల
యించి దమించి విపంచి పెంచి వా
యించిన చీదరించి చలి
యించి ధరించిన మంచిసొమ్ములం
డించి యడంచి మంచిగ గ
డించి తెగించె విరించిసోదగో

దంచితచంచలంచల సు

మాశుగ మాశుగపాశిభీతయై.

౨. కుంతలరాహుసంస్కృతము

కోమలినస్మృఖచంద్రచింబమే

కాంతమనోహరం బటుల

నయ్యను సంస్కృతి రాత్రి మోహతీ

ధాంతరమందుగ్రుంగిజప

మల్బమొనర్చి కృతార్థుడౌదు రా

వంశయులేదు సంశయ ము

యారె రుచిం బచరింతు రిందునక.

భగవత్కవి ముడుంబై నరసింహాచార్య
స్వామి విరచితములైన కొన్ని గ్రంథములు
పట్టిక.

తెలుగు గ్రంథములు

౧. రంగేశతకము. ౨. ప్రాధాశృంగారము.

౩. ముగ్ధాశృంగారము. ౪. కామినీదృష్టిశృంగారము.

౫. అంగశృంగారము. ౬. సంకీర్ణ శృంగారము. ౭.

శ్రీకృష్ణచాటుపులు. ౮. సత్యశతకము. ౯. సమస్యా

పూరణములు. ౧౦. వృష్టిపంచాశత్. ౧౧. గరుడాచల

నాటకము. ౧౨. కృతులు. ౧౩. హరికథలు. ౧౪.

లక్ష్మీదండకము.

తత్త్వగ్రంథములు

౧. బ్రహ్మసూత్ర భాష్యము. ౨. గీతాభా
ష్యము. ౩. దశోపనిషద్భాష్యము. ౪. సాంఖ్యసూ
త్రభాష్యము. ౫. సాంఖ్యకారికా భాష్యము. ౬.
సిద్ధిత్రయ వ్యాఖ్యానము. ౭. తత్త్వ దర్పణము. ౮.
యోగభాష్యటీక. ౯. తత్త్వేకాదశి. ౧౦. సృసింహ
లీల, ౧౧. జహదజహల్లక్షణా భంగము, ౧౨. ఆత్మతం
త్రము, ౧౩. బ్రహ్మసూత్రరోమంథము, ౧౪. జ్ఞాన

యాథాభాష్య సమశాసనము, ౧౫. ప్రపత్తిచింత, ౧౬.

వేదాంతములైకమత్యము, ౧౭. సద్వాక్య వాదము,

౧౮. సత్యమిమాంస, ౧౯. ఈశ్వరమిమాంస, ౨౦.

పదశక్తిబోధ, ౨౧. న్యాయవిస్తరము, ౨౨. న్యాయ

శారీరకభాష్యము.

సాహిత్య గ్రంథములు

౧. ఉజ్జ్వలానందచంపు, ౨. రాజహంసీయము,

(నాటకము), ౩ వానపరాశరీయము (నాటకము),

౪. కావ్యోపాధ్యాయము, ౫. కావ్యప్రయోగవిధి, ౬.

కావ్యసూత్రవృత్తి, ౭. అలంకారముల, ౮. జయసిం

హాశ్వమేధీయము (నాటకము), ౯. చిత్సూర్యాలోకము,

(గ్రహణముపై నాటకము), ౧౦. ఖిలావహేళనము,

౧౧. రామచంద్రకథామృతము, (౧౭౦౦ స్లోక

ములు), ౧౨. ఆఖ్యాయిక, ౧౩. విక్టోరియా ప్రశస్తి,

౧౪. శ్రీకృష్ణకథామృతము.

నీతిశాస్త్రము

౧. భృగుసూత్రభాష్యము, ౨. నీతిరహ
స్యము.

వ్యాకరణము

౧. తెలుగున సంస్కృత వ్యాకరణము.

స్తోత్రములు

౧. సింహాద్రినాథస్తవము, ౨. నఖస్తవము, ౩.
మందహాసస్తవము, ౪. రంగనాథస్తవము, ౫. దిక్పతీ
లావతారస్తవము, ౬. మార్కనాథస్తవము, ౭. కేశవ
స్తవము. ౮. జ్వాలానృసింహస్తవము, ౯. రామానుజ
చతుస్సప్తతి, ౧౦. యోగనిద్రాస్తవము, ౧౧. పురుషో
త్తమస్తవము, ౧౨. వేంకటేశ్వరస్తవము, ౧౩. ధ్యాయ
మంత్రస్తవము, ౧౪. భగవద్విగ్రహ ధ్యానము, ౧౫.
లక్ష్మీస్తవము, మున్నగునవి.

బా ల భా వ

౧౮

క న్న బి డ్డ లు

కొడుకుల్లు పుట్టన్ని కడు పేమి కడుపు?
కుల ముద్ధరించన్ని కొడుకేమి కొడుకు?
కన్న కానుపులెల్ల కడుచక్కనయితే
కన్నల్ల పండుగే కన్నతల్లికిని

౧౯

లాభమ్ము లాభమ్ము ఏమిలాభమ్ము
కొడుకులను గంటేను కోటిలాభమ్ము.

౨౦

వీధిలో ఉయ్యాల అమ్మ వచ్చినది
కొడుకులను గన్నతల్లి కొనవె ఉయ్యాల.

౨౧

చ ప్ప ట్లు

చప్పట్లయి తాళాల్లోయి
దేవుడిగుల్లో మేళాలోయి

పప్పు బెల్లం దేవుడికోయి
పాలానెయ్యి పాపాయికోయి.

౨౨

ఇంకొకటి

గోవిందుడమ్మా గోపాలుడమ్మా
కొబ్బరీబెల్లమ్ము కొనితెచ్చినాడే
ఏడాది కొకసారి యిటువచ్చినాడే
పల్లెటూళ్లు గాన చెల్లిపోయింది
గొల్లవాళ్లము గాన కూడివచ్చింది
పట్న వానములోన పనికివస్తుందా?

వి వ రణ ము

[చప్పట్లుచరుస్తూ ఈ పదం పాడుదురు.
ఒక్కొక్క చరణమునకు రెండేసీ నాలుగేసీ
చప్పట్లు చరుస్తారు.]

౨౩

మంచిమాటలు

ఒంటికణతానొప్పి ఒరగాలితీపు
పంటిపోటూ వద్దు పగవాడికైన.

౨౪

ఒచేడకూ తగిలె మోచేతిదెబ్బ
అత్తింటి సౌఖ్యమని అంగలార్చింది.

౨౫

మారుతల్లి చేత మాటడడలేక
సారంగ ధరుడమ్మ చాపు కొప్పాడు.

౨౬

కృష్ణమ్మవంటివాడు కొడు కొకడు పుడితే
కష్టాలు కడతేరు కన్నతల్లులకు.

౨౬

నిదురలో ప్రాణమ్ము అదరునో యేమొ
నిష్ఠురా లేలమ్ము కష్టజీవులపై.

౨౭

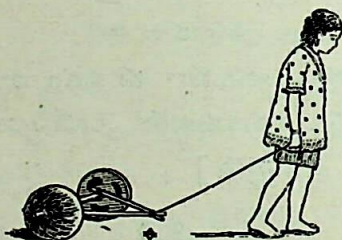
విద్య లేకుంటేను విభవమ్ము రోత
వినయమ్ము లేకుంటే విద్యలూ రోత.

౨౮

ఆయుస్సు మూడినను ఆకు చిరిగినను
బ్రతికించు వా రెవరు? అతుకు వా రెవరు ?

౨౯

బండి ఆట

బండోయమ్ము బండి
బండికి కుచ్చలు తెండి
సుబ్బారాయుడి పెండ్లి
చూచివత్తాంరండి
అమ్మ నాకు బువ్వ
అరచేతిలో గవ్వ
నీళ్ల మీద నిప్ప
అల్లరి పిల్లల ఒప్ప
చేయబోకు తప్ప
చేస్తే కాలి చెప్ప.

వివరణము

[పుడకలతో బండివలె కట్టి ముంజెకా

యలో ఏవో చక్రాలు తగిలించి త్రాటికి కట్టి
ఈడుస్తూ బాలకు లీపదము పాడుదురు.]

౩౦

కంచికామాక్షమ్మ!

కంచికి పోతావా కృష్ణమ్మ!

ఆ-కంచివార్త లేమి కృష్ణమ్మ!

కంచీలో ఉన్నది అవ్వ,

ఆ-అవ్వ నాకు పెట్టు బువ్వ.

బువ్వ ఉన్నది గాని కృష్ణమ్మ!

నీకు-పప్పు యెక్కడిదోయి కృష్ణమ్మ!

కోమటియింటిది అవ్వ,

ఆ-అవ్వ నాకు పెట్టు పప్పు

పప్పు ఉన్నది గాని కృష్ణమ్మ!

నీకు-కూర యెక్కడిదోయి కృష్ణమ్మ!

దొడ్లోను ఉన్నది బీర,

ఆ-బీర నాకు పెట్టు కూర.

కూర ఉన్నది గాని కృష్ణమ్మ!

నీకు-నెయ్యి యెక్కడిదోయి కృష్ణమ్మ!

కోమటి అక్కెమ్మచెయ్యి

ఆ-చెయ్యి నాకు పోయ నెయ్యి!

నెయ్యి ఉన్నది గాని కృష్ణమ్మ!

నీకు-పెరుగు ఎక్కడిదోయి కృష్ణమ్మ!

ఉన్నయింట యిరుగుపొరుగు

ఆ-పొరుగు నాకు పోయ పెరుగు

బువ్వ తిందువు గాని కృష్ణమ్మ!

నీకు-ఆపూల్లో పని యేమి కృష్ణమ్మ!

అక్కడ ఉన్నది అమ్మ,

నేను-మెక్కివత్తును కామాక్షమ్మ.

(సకేషము)

మహర్షి బులుసు సాంబమూర్తిగారి జీవితసంగ్రహము

మొసలిగంటి తిరుమలరావు గారు

న్యాయవాది బులుసు సాంబమూర్తిగారు

శ్రీ సాంబమూర్తి గారు తపోగృహంలో నుంచి సమర రంగములోకి పునఃప్రవేశం చేసేసందర్భంలో ఆయన జీవితాన్ని గురించి మిత్రులకోరికపైని కొన్ని సంగతు లిందు వ్రాస్తున్నాను. ఆయనకు మరీసాన్ని ధ్యంలో వుండేవాడనటచే బొమ్మను మరీదగ్గరలో పెట్టుకుని చూచేవారికి దృశ్యము సరిగా కుదురనట్లు నావ్రాతలో ప్రత్యేకాభిమానము పక్షపాతము కనబడు

నేమోననే అనుమాన మున్నప్పటికి యీపనికి పూను కొన్నాను.

పార్థివ సం॥ర మాఘ బ ౧౩ లు(౬-౩-౧౮౮౬) శివరాత్రినాడు లింగోద్భవకాలంలో జననము. అందుచే తనే పేరుపూడ సాంబమూర్తి అని పెట్టినారు. ఆంధ్ర దేశంలో వైదిక సాంప్రదాయములోను, పాండిత్యము లోను, వేదాధ్యయన సంప్రతిలోను చిరకాలానుగత మైన కీర్తి గలిగిన బులుసుసారి వంశములో, భారతదేశ ములోని పండితకోటిలో ఘనాపాతియని ప్రసిద్ధివహించి పునహానగరములో ౨౫ సం॥లైనా నిండకముందే వేడ పరీక్షనిచ్చి యావద్భారత పండితవర్ణులచే బ్రహ్మరథం పట్టించుకున్న సుబ్బావధానులుగారికి పుత్రులుగా జన్మించినందులకు సాంబమూర్తిగారు తమజ్ఞ సార్థకమగు మహాత్యాగమూర్తిగా పరిణామముపొంది తాము ధన్యులైనారు; ఆంధ్రజాతికి ధన్యత చేహుర్చారు.

(వారిజాతకము.)

శ			బు
			ర-శు
	రాశి చక్రము		చ-కే
కు			
రా			
గు	.	ల	

		ర	
			శు కే
చం రా		అంశ చక్రం	బు
శ	కు		

పార్థివసంవత్సర మాఘ బ గ ౩ లు (శివరాత్రి లింగోద్భవకాల) శతభిషనక్షత్రం-జననకాల రాహుమహా దశాశేషం ౧౩-సం ౬ మాసములు-(౬-౩-౧౮౮౬).

బాల్యము

చిన్నతనములో వీరికి విద్యాభ్యాసము యావత్తు కాకినాడలోనే జరిగినది. పితాపురం రాజావారి కాలేజీలో చదువుకొనిరి. ఇప్పుడుకనబడే పట్టుదల, బండ తనము వీరికి పుట్టినప్పటినుంచి వున్నవే. క్లాసులో బాగా చదివి మార్కులు సంపాదించేవారిలో వొకరు. అల్లరిచేసేజట్టుకు నాయకుడు. రెండుపాత్రలు యాయనే ధరించేవారు. రాజమహేంద్రవరంలో బి. యే. ప్యాస్ చేస్తూ పట్నం వెళ్లి యఫ్. యల్. పరీక్షకు చదివినారు. చదువుకుంటూన్న రోజుల్లో యేవుద్యమం వున్నా కాలేజీలో హడావిడి చేసేవిద్యార్థులలో యాయన వొకరు. కాకినాడ కాలేజీలో హిందూసమాజం సెక్రటరీగా కొన్నాళ్లున్నాడు. ఎక్కడైతే నా రెండుపార్టీలుంటే అందులో ఒకదానికి ప్రాముఖ్యతవహించడం జీవితానికి అలవాటైపోయింది. అభిప్రాయాన్ని దాచుకొని అందరికీ మంచివాళ్ళుగా వుండామనే నీళ్లు నమలే వ్యాపారం మొదటినుంచి లేదు. తన అభిప్రాయములయందు యెంత పట్టుదలవున్నా తనతో భేదించేవాళ్లతో మాత్రం అత్యంత సౌహృదయంతో మెలిగి వాళ్ళ ప్రేమకు పాత్రులయే స్వభావము ఆయనకు స్వతస్సిద్ధము. ఎఫ్. యల్. పరీక్ష తప్పిపోవడంచేత ట్రివేండ్రమ్ వెళ్లి చదివిరి. అక్కడా

కడలేరలేదు. అప్పుడు ఫస్ట్ క్లాస్ చదివి ప్యాస్ అయ్యారు.

వృత్తి

బి. యే.లో యాయన అభిమానశాస్త్రము పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము (Physics). ప్లీడరీపరీక్షలో తేరిన తరువాత ఒక సంవత్సరం విజయనగరం మహారాజావారి కాలేజీలో అధ్యాపకులుగా ప్రవేశించిరి. బి.యే. క్లాసుకు ఫీజిక్సుబోధన చేసేవారు. చెప్పేదేమిటో కష్టపడి చెప్పేవారు. విద్యార్థులలో చాలా ప్రేమానురాగములు సంపాదించిరి. ఒక్క సంవత్సరము మాత్రము అక్కడ వుండి అక్కడనుంచి కాకినాడవచ్చి ప్లీడరీవృత్తి ప్రారంభించేసిరి. ౧౯౧౧ సంవత్సరములో ప్రారంభం ప్లీడరీ. అప్పటి కీయన వయస్సు ౨౫ సంవత్సరములు. ప్రారంభంలోనే ప్రతిభ ప్రజ్వలించడం మొదలుపెట్టింది. మొదటిలోనే రెండువందల రూపాయల సంపాదన చేయకలిగిరి.

౧౯౧౦—౧౯౨౦

వృత్తి ప్రారంభించినది మొదలు ఒకదశ మన ప్రపంచ ధోరణిలో దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోయింది. పెద్ద క్రిమినలు లాయరని పేరు వచ్చింది. ఏవుద్యమం వచ్చినా సాంబమూర్తి గారి జోక్యము ప్రమేయము లేనిదిలేదు. అప్పటిలో ముఖ్యముగా ప్లీడర్లలో ఆవమా యతగా వుండే దివ్యజ్ఞానసమాజంలోకూడా సాంబమూర్తి చేరినారు. దేనిలోనైన చేరితే కేవలం ఆదోక అందంకోసం, అలంకారంకోసం చేరడం ఆయన స్వభావంలో లేదు. దాని అంతు చూడవలసిందే. ఆంగ్లదేశం దివ్యజ్ఞానసభ కాకినాడలో జరిపారు. ఆయన ఇంట్లో ఆనిబిసెంటు, ఆరండేలు, త్రిలోకికరు, సదాశివయ్యరు మన్నగు పెద్దలకు ఆతిథ్యమిచ్చి ఆసభ నడిపారు. హోమరులు ఆందోళనలో పూర్తిగా పనిచేసినారు. ఆనిబిసెంటుమృనిపట్టుకున్నప్పుడు సాత్వికనిరోధము(Passive resistance) చేస్తామని దస్కతుచేసిన వాళ్ళలో సాంబమూర్తిగారు ప్రథములు. ౧౯౧౪ వ సంవత్సరము

మద్రాసు కాంగ్రెసుతో వీరియాత్రలు ప్రారంభము. అన్ని కాంగ్రెసులకు పోవుచుండేవారు. ౧౯౧౬ లో జరిగిన లక్నో కాంగ్రెసుకు సెక్రటరీగారైన న్యాయపతి సుబ్బారావు పంతులుగారు, పోలవరం జమీందారు గారు, మోదల్ల రామచంద్రరావు పంతులుగారు, సాంబమూర్తిగారు ఒకపార్టీగా వెళ్లినారు. సుబ్బారావు పంతులుగారికి ప్రత్యేకం ఏర్పాటు కాబడ్డ దివ్యభవనంలో వీరి బసలు. అప్పుడు ౧౬ యేండ్ల బాలుడుగా నుండి నేనుమాడా అట్టహాసంతోపున్న సాంబమూర్తిగారిని చూచిన దృశ్యం యిది వ్రాస్తూంటే నాకంటికి కట్టిన ట్లుండి. ఇప్పటికొక నూతన జన్మ. ౧౯౨౦ సెప్టెంబరు కాంగ్రెసులో మహాత్మాగాంధీగారు సహాయనిరాకర ఙోద్యమాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. లజపతిరాయి, దాసు ప్రభృతులు తీవ్రంగా అడ్డుకలిసినారు. ఆతీర్మానం నెగ్గడంకోసం సాంబమూర్తిగారు యెక్కువగా తిరిగి వోట్లు కాన్యాసు చేసినారు.

సాంబమూర్తిగారు ఆంగ్లదేశములో జరుగుతూ వున్న ఆంగ్లసహాసభలలో వుత్సాహముతో పాల్గొనే వారు. నాలుగవ ఆంగ్లసహాసభ ౧౯౧౬ లో కాకినాడలో జరిగిపప్పుడు ఆహ్వానసంఘమునకు ప్రధాన కార్యదర్శి. అంతవైభవముతోను, ఉత్సాహంతోను ఆంగ్లసభ జరుగడం యిదివరలో యెరుగదు. కాంగ్రెసు కార్యదర్శిగా వున్న న్యాయపతి సుబ్బారావు పంతులుగారు సభయేర్పాటును ప్రశంసించుచు, కాంగ్రెసును ఆంగ్లదేశానికి పిలిస్తే కాకినాడలోనే జరుపవలసి వుంటుందని సెలవిచ్చారు. మరి యేడు సంవత్సరాలకి ఆకాకినాడలోనే యీ సాంబమూర్తి చేతులూపడనే కాంగ్రెసు సహాసభమాడా దివ్యంగా జరిగింది. యేరాజకీయోద్యమంలోనైనా అతివాదానికి సాంబమూర్తిగారు నాయకులు. హోమురాలు వుద్యమం వచ్చినప్పుడు అందులో సాత్వికనిరోధ వర్గానికి జెందిరి. అదిదాటడంతోనే సహాయనిరాకరణం దేశం అవలంబించాలనే ప్రథమంలోని స్వల్ప సంఖ్యాకులలో సాంబమూర్తిగారు ఆంగ్లదేశంలో ముఖ్యులు. సహాయనిరాకరణం అవలంబించిన తరువాత నాగపురంలో కాంగ్రెసు జోమియనుప్రతిపత్తిని వదిలి స్వరాజ్యదృష్టిని నిర్ణయించిన తరువాత సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య ప్రచారము సాంబమూర్తిగారు ప్రారంభించినారు. అసహాయోద్యమంలో ఆయన ప్రవేశించిన తరువాతి సంగతులు వ్రానేముందర, ఆయన జీవితవధి తులు కేవలంరాజకీయమానకు సంబంధించని కొన్ని విషయములు మనవిచేస్తాను.

పుష్కలంగా ధనం ఆర్జన చేశేవారు. ఎప్పుటి దప్పుడే ఖర్చువారిసినదే. ఆయనకు రేపు అనేది అనంత కాలగర్భంలో వున్నది. మనకు కానరానిది. ఇప్పుడు యాదినము మాత్రము మనకు తెలిసినది. నిర్విచారము. నిరంతర రానందము. ఫలహారము చేస్తే చక్కెరకేళి ఆరిటి పళ్లు గెలలతో దగ్గరబెట్టకొని నేనీహితులతోబాటు ఆరగిస్తేనేకాని తృప్తిలేదు. భోజనం సావకాశంగా ఒక గంట చెయ్యాలి. లోటుండమాడదు. లోభత్వం లేదు. తనుతిన్నదేదో పంక్తిని అందరికి అందవలసినదే. పంక్తిని పదిమంది లేనిదే భోజనం చేసియెరుగదు. మిత్రులు బంధుగులు పండితులు సేదలు నిరంతరము వచ్చి వారి ఆతిథ్యం పొందుతూ వుండేవారు. వీదవిద్యార్థులు వారమునకు రోజులు యేడే అవడంచేత యేదోవారం నిర్ణయించుకొని వారం రోజులూ భర్తీచేసేవారు. ఆయనవేషం చూస్తే రాజకీయాభిప్రాయాలలాగేరేపు వచ్చే Fashion కు మార్గదర్శిగా వుండేవారు. సిల్కునూటుకంటే తక్కువతోడిగితే గౌరవం కాదేమోయని అనుకునేవారు. జోర్జ్ వుంచడానికో పెద్దగది. అవితుడవడానికో ప్రత్యేక పోర్టుఫోలియోతో ఒకనాకరు. యీ వేషంవేసిన తరువాత ఒక మోటారునైకి లెక్కి బయలుదేరితే కోరంగి రామచంద్రపురం ఆలమారు రాజమండ్రి కోర్టులో పరిచూసుకొని సాయంత్రం క్లబ్బులో బిలియర్డు ప్లేన్ని సు వేళకు రావలసినదే. అయితే యింతవేషం వేసినా క్రాపింగుపెంచినా స్రాద్ధున్నే విధుతి మధ్యాహ్నం చూసేవాళ్ల కళ్లల్లో గ్రచ్చుకునేటట్లు అడ్డగంధం అక్షతలు చూడడానికి ఆశ్చర్యంగా వుండేది. ఈ బహిర్యేషమునకు భిన్నమైన తత్త్వము అంతర్వాసానిగా

వుండి ఆవిధాతిలోను ఆ అడ్డగంధంలోను ప్రతిఫలిస్తూ వుండేది. అదే బ్రాహ్మణసాంప్రదాయమైన త్యాగము. అవ సరమైనప్పుడు పైకివచ్చి చెల్లువలై పారి వాడుచున్న భారతస్వాతంత్ర్యలతకు తిరిగి ప్రాణంబోయు ఉపద్రవం తిగా పరిణమించినది. కసరత్తుచేస్తే అదేపని. శరీరసౌష్ఠ్యము బహుచక్కనిది. పరిశ్రమ చేసినవారికి త్రికోణాకారము కలిగి Pyramid మోస్తరు అందమును శరీరమేర్పడును. అట్టిదే సాంబమూర్తిగారిది. ఆంగసౌష్ఠ్యము లేనివారు ఆలోటును దుస్తులను కృత్రిమాలంకారములతో గప్పజూతురు. గ్రీకు శిల్పిగ్రహ నిర్మాతలు, సహజసౌష్ఠ్యమునే అందమును ఆనందమును అనిలక్ష్యముగా చేసికొనిరి. సాంబమూర్తిగారి రంగవస్త్ర ధారియైనను, శరీరనిర్మాణమే ఆ తనకు వస్త్రసంకుచితమును లోపము లేకుండ చేసినది. ధైర్యము కొండవిరిగి నెత్తిని పడుచున్నను చలింపనిది. ఒకమారు ౧౯౧౫ లో ఢిల్లీ కాంగ్రెసుకు పోయి తిరిగి వచ్చుచుండగా యిరువురు దొరలు, ఒకడు జిల్లాఫారెస్టు ఆఫీసరు, రెండవవాడొక బ్యాంకియేజంటు, సాంబమూర్తిగారిని హరిద్వారస్టేషనులో రైలులోనికి ఎక్కినవివ్వలేదు. రైలునిలువదు. వ్యవధి లేదు. యాయనసామాను రెండవతరగతి బండిలోపెట్టుట వాండ్లు ప్రోసివేయుట ఇట్లు జరుగుచున్నది. దొరలు కదాయని రైలువుద్యోగస్థులు యేమిచేయలేక తెల్లబోవుచుండిరి. చప్పున బండిలోదుమికి పారెట్టు ఆఫీసరుగదొరను జబ్బపట్టుకొనిరి. వాడీయనను గ్రద్దెను. సరి ముష్టియుద్ధము ప్రారంభమయ్యెను. గ్రద్దలతో గాని ఆదొరగారికి నాట లేదు. ఈయుద్ధము జరుగుతుండగా సామానంత లోపలకువచ్చెను. అప్పుడు భారతీయుడు తనను తన్నగలడనే జ్ఞానం యిద్దరిదొరలకీ కలిగింది. తరువాత రాజీఫరి స్నేహితులైనారు. ఎప్పటికైనా ఒకరి బలం ఒకరికి తెలిసిన తరువాత ఒకరియందు ఒకరికి గౌరవం కలుగుతుంది. ఆసంగతి అప్పుడు సాంబమూర్తిగారు ఒక ఆంగ్లేయునికి తెలియచెప్పినారు. ఇప్పుడు గాంధీగారి హయామున దౌర్జన్యం లేకుండా ఆనూత్రమే కార్యరూపం దాల్చుచున్నది. ప్లీడరీలో మంచి యెత్తులు చాచినపును. మేజిస్ట్రేటుల నెప్పుడు ప్రాధేయపడి బ్రతిమాలుకొని యెరు

గడు. ముందే తన పార్టీకి అన్యాయం జరుగుననే మానలు కనబడితే ఆమేజిస్ట్రేటుతో యుద్ధము లేప్పదు. చాకచక్యములోను బుద్ధికుశలతలోను కోర్టువారికంటె మించినవాడనే అభిప్రాయం వుండేది. ఏసంగతి చెప్పవలసినా నిర్మోగమాటం. నిర్భయం. వృత్తి పదిలేసే సమయంలో నెలకు తొమ్మిదవందలు, వెయ్యిరూపాయల వరకు సంపాదించుచుండిరి.

సహాయనిరాకరణం

కలకత్తా స్పెషల్ కాంగ్రెసు ఆనంతరము ఆమునతండ్రిగారు పరమపదించుటచేత నాగపురం కాంగ్రెసుకు వెళ్లలేదు. ౧౯౨౧ జనవరిలో దేశభక్త కొండా వెంకటప్పయ్యపంతులుగారు మున్నగు వారు కాకినాడ వచ్చి సాంబమూర్తిగారిని వృత్తి విసర్జింపవలసినదని కోరినారు. సరేయని అన్ని హోత్రములొనికి దుమికినారు. ఒక్క నెలరోజులు వ్యవధిసాందినచో ఆయనకు లోకులనుండి రావలసిన నాలుగయిదువేల రూపాయలు పోయేడివి కావు. కాని అట్టివి లెక్కచెల్లె స్వభావము ఇసుమం తెలు లేదు. అప్పటినుండి ప్రచారమునకు బయలుదేరి తూర్పుగోదావరిజిల్లాలో వుండే గ్రామముల్నిటిని చూచినారు. ఆయన త్యాగసాహసములు ప్రజలలో అపూర్వముగా ఉత్సాహమును కలుగజేసినవి. కాలిండ్లక నెన్నో గ్రామములు తిరిగిరి. మంతువేసవిలో కాలింజోడులేకుండా పదిహేను యిరువదిమైళ్లు నడచిన వినయములే నే నెరుగుదును. ఇట్లు అయిదుమాసములు కాకుండగనే ౧౯౨౧ మేనెలలో సాంబమూర్తి స్వామినాయుడుగార్లు మున్నగు వారిమీద నేరారోపణ జేయలేనని కొంతవరకు కేసునడిపి మరల కలెక్టరుపంహరించుకొనెను. ఆనంతరపురమే జిల్లామహాసభ జరిగి అందు ౧౯౨౧ డిసెంబరులో అహమ్మదాబాదులో జరుగు కాంగ్రెసులో సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమును ప్రకటింపవలసినదనే సిఫారసు ఆసభవారిచే ఆమోదింపచేసినారు. సాంబమూర్తిగారి స్వాతంత్రోద్యమ ప్రచారము సహాయనిరాకరణోద్యమముతో ప్రారంభమయినది. ౧౯౨౧ లో ఉత్తరసర్కారులలో నుద్యమతీవ్రత యెక్కువగా

నున్న దని గవర్నమెంటువారు తమ బలప్రదర్శనము నిమిత్తము సేనలను జిల్లాలో నాలుగుమూలల తిప్పిరి. ఆరోజున డిసెంబరు ౮ వ తేదీని కాంగ్రెసు ఆఫీసుపై స్వరాజ్యపతాకము లెగురుచుండెను. ఆబావుటాక్రింద యింగ్లీషువారి సేనలు నడచుట కవమానకరముగా నుండెను. కలెక్టరును ప్రజలను మిలిటరీ ఆఫీసరుతో వచ్చి ఆజంధాలను తీసివేయవలసినవని ఆజ్ఞాపించెను. మేడమిద నున్నవారు అంగీకరించలేదు. కలెక్టరు జబర్దస్తీతో జెండాలు గానివేయించి వెళ్ళిపోయెను. వెంటనే గరగ పెక్షను ప్రయోగించెను. మరియొకగంటకు సాంబమూర్తి గారు ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెసుసంఘ సభనుంచి మొయిలులో దిగినారు. ఆసభలో వ్యక్తి శాసనోల్లంఘనము ఆజ్ఞాపింపబడెను. ౮ వ తారీఖున జిల్లాలోవున్న మిశ్రుల నందరను రావించి యేర్పాటులుచేసి రాత్రి ౨ గంటలకు శాసనోల్లంఘనముచేసి సాంబమూర్తిగారు జండాను తిరిగి కాంగ్రెసు ఆఫీసుపైని ప్రతిష్ఠించిరి. ౯ వ తేదీని ఆయనను, రంగయ్యనాయుడు గారు మున్నగు వారిని అరెస్టు చేసి జైలు కంపిరి. స్వాతంత్ర్యోద్యమ ప్రచార ప్రారంభముతోనే పతాకప్రతిష్ఠాహార సాంబమూర్తిగారి హస్తములతోనే జరిగెను.

జైలులో ఒక వత్సరము బహుశులాసాగా గడిచిరి. రాజహత్యేంద్రవరం జైలులోవున్న గరం మంది ఖయదీల హృదయములమీదను సాంబమూర్తి రాజ్యము చేసెను. అది అధికారులకు తెలియనిది కాదు. జైలు నుండి తిన్నగా గయాకాంగ్రెసుకు వెడలి తిరిగి కాకినాడ వచ్చినపుడు ఆయనకు జరిగిన సన్మానము అపూర్వము. అది వర్ణింపనవసరము లేదు. చదువరులు చక్కగా నూహింపగలరని నమ్మెదను.

కాకినాడ కాంగ్రెసు

౧౯౨౩ న సంవత్సరపు కాంగ్రెసు ఆంధ్రదేశమున కావ్యనింపబడినది. కాకినాడలో జరుపుటకు ప్రత్యేక సౌకర్యములు కలవని గుర్తించి పెద్దలంతా అంగీకరించిరి. సాంబమూర్తిగారి ధైర్యము, విజయోత్సాహము ముఖ్యముగా పనికివచ్చినవి. ఎంతమంది ఎన్ని

వీరికి కబుర్లు చెప్పుచున్నప్పటికి ఆయన మనస్సు చలంప లేదు. స్వయముగా ప్రచారము చేసి ధనము వసూలు చేసెను. మంచిపనిలో నుండగా ఆయన యేకపుత్రుడు టైఫాయిడ్ జ్వరముచే సెప్టెంబరు ౮ వ తేదీని మరణించెను. పాప మాబాటనకు వినాహమై మూడునెలలు దాట లేదు. పిల్లలుకలతండ్రులకు సాంబమూర్తిగారి గర్భమున యెట్టి యారని చిచ్చు పెట్టబడినదో విదితము కాగలదు. ఈజీవితములో ఎవరికొరకు తండ్రులు తమ ఆశలు, ఆశయములు, కోరికలు నుంచుకొని యాత్రగడుపుదురో అట్టి దిహృచ్చినియంత్రమువంటి పుత్రుడు పోయినప్పుడు పిచ్చి పట్టుటో ప్రపంచముతో సంబంధములేని వైరాగ్యము లో పడిపోవుటో జరిగియుండవలసినది. కాని కర్మ వీరుడు, కర్మఫలత్యాగి జ్ఞానకర్మమార్గముల మేళవింప చేయగలయోగి యగుటచే లోకకల్యాణమునందే తన ముక్తి యున్నదని నమ్మి ప్రజాసేవలో తన జీవిత పరమావధిని నిశ్చయించుకో కలిగెను. పదునెనిమిది దినములు గడువక మునుపే మరల కార్యనిర్వహణమున ముగ్గుడై చింతను ప్రశ్నము చేసికొనెను. ఇక కాంగ్రెసు కొన్ని దినములకే ప్రారంభమగునప్పుడు అంగవస్త్రమును ధరించుట ప్రారంభించెను. గాంధీగారు ౧౯౨౧ ఆగష్టు నెలలో అంగవస్త్రము ప్రారంభించి నప్పటినుండియు సాంబమూర్తిగా రీవిషయమై ఆలోచనలో తరచు నిమగ్నులై యుండిరి. తుదకు అచలించిరి. కాకినాడ కాంగ్రెసు జయప్రదముగా ముగిసెను. మిశ్రుల భయము లన్నియు మాసినవి. కొంతదనముకూడ మిగిలెను.

సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము

౧౯౨౪ సంవత్సరములో మద్రాసులో జరిగిన ఆంధ్రరాష్ట్ర మహాసభలో సంపూర్ణస్వాతంత్ర్య తీర్మానము అధ్యక్షులయిన హరిసర్వోత్తమరావుగారి కాష్ఠింగు వోటుతో వీగిపోయెను. ౧౯౨౫ సాంబమూర్తిగారి అధ్యక్షతలక్రింద బందరులో జరిగిన సభలో తీర్మాన మామోదింపబడెను. ౧౯౨౬లో ఏలూరులో, ౧౯౨౭ లో అనంతపురంలోకూడా సాంబమూర్తిగారి వాదమే నెగ్గెను. ౧౯౨౮ నంద్యాలసభకు సాంబమూర్తిగారును

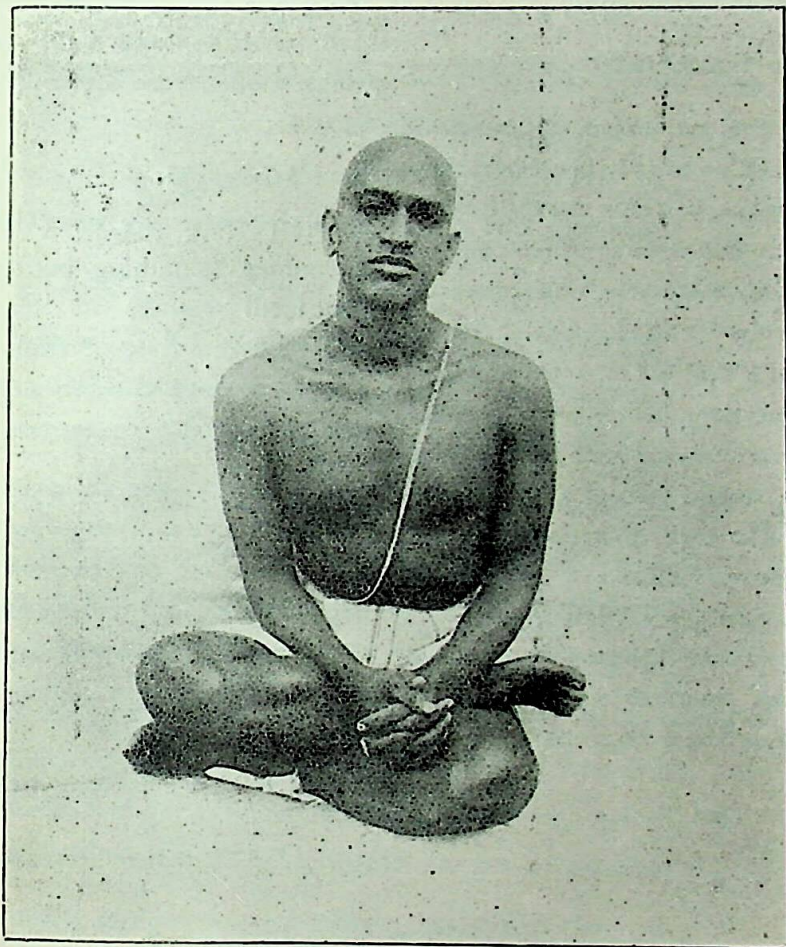
వారి అనుచరబృందమును వెళ్లుటకు వీలులేకపోయినది. ఆధ్యక్షులను దొరస్వామి అయ్యంగారు తమయొక్కచే స్వాతంత్ర్యతీర్మానాన్ని చర్చలోకి రాకుండా చేసినారు. కాంగ్రెసులోకూడా సాంబమూర్తిగారొక నూత్రమును పుచ్చుకొని తమవాద ప్రతివాదన చేస్తూండేవారు. ౧౯౩౬లో గౌహతీలో తమ తీర్మానాన్ని ఉపపాదించినారు. అదిచూచి మూటాముల్లి స్వర్ణకొని బండియొక్కిన గాంధీగారిద్వగరకు పెద్దలు కొందరు పరుగెత్తి ఆయన ప్రయాణం ఆపి కాంగ్రెసును యీసంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య విపత్తునుండి తప్పింపవలెనని ప్రాధేయపడ్డారు. ఆరోజుకు ప్రయాణం మానుకొని గాంధీగారు మరునాడు విషయనిర్ణయసభలోనికి వచ్చారు. అదివరకు సాంబమూర్తిగారు గాంధీగారి కభిలో దర్శనంచేయడానికి వెళ్లినపుడు “ఏమిటి సాంబమూర్తి, నీవు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యఘోషాని మహారేగొడుతున్నావు” అని నవ్వినారు. (What Sambamurty! You are kicking up the dust of Complete Independence) సాంబమూర్తిగారి రీహేళనకు కొంచెం నొచ్చుకున్నా, మహాత్మాజీ, మీరు మాతో వస్తారని నాకు నమ్మకమున్నదని ఓరుపల్లితూ నమ్రుతతో చెప్పినారు. సాంబమూర్తిగారిని తీర్మానం ఉపసంహరించుకోవలసినదని కోరినారు. ఆయన వెనకాలఉన్న బంగారీవారు పంజాబీలు, సాంబమూర్తిగారిని ఉపసంహరించుకోవద్దన్నారు. చర్చజరిగింది, గాంధీగారు పెద్ద వుపన్యాసం చేసినారు తీర్మానం వీగిపోయింది కాని సి. రాజగోపాలాచారి, బజాజ్ నెహ్రూ ప్రభృతులంతా సాంబమూర్తిగారికినానాటికి దేశంలోను అఖిలభారత కాంగ్రెసు సంఘములోను బలంచేసారుతోందనే సంగతి తెలుసుకున్నారు. తరువాత ౧౯౩౭ లో నాగపురంలో అవారీగారిచే నడుపబడుచుండే ఆయుధశాసన సత్యాగ్రహ విషయంలో సాంబమూర్తిగారు జోక్యము కలుగజేసుకొన్నాడు. అక్కడకువెళ్లి ఆయనకూడా సత్యాగ్రహము అవలంబించినారు. కాని గవర్నమెంటువారు ఆయన నేమిచేయలేదు. తీగకదిలితే డొంకంతా కదులుతుందనే భావములో పూరుకున్నారు. తరువాత మద్రాసులో మకాం

పెట్టి నీలువిగ్రహసత్యాగ్రహము నడిపినారు. మద్రాసు లాంటి నిద్రమోతుపట్టణములో కొంతకదలిక పుట్టించినారు. కాని స్థానికమైనవుత్సాహము వుంటేకాని వ్యవసాయకొనసాగే మార్గం కనబడలేదు. ఆఘాతురీ చేతి పుట్టకపోతే పైనుంచి సృష్టించే వేడి ఎంతకాలం పనికీస్తుంది. కాని సాంబమూర్తిగారంటే దేశములో ఒక శక్తి అనేసంగతి అందరికీ విశేషమైంది. మద్రాసు కాంగ్రెసులో సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య తీర్మానాన్ని ఆయన ఆమోదిస్తూ చేసిన ఉపన్యాసము అందరిపూదయములలో తీవ్రసంచలనము కలిగించింది. ఆయనపట్టిన కార్యము అప్పటికి సగము ఆమోదమును పొందినది. పండిత జనహర్లాల్ నెహ్రూగారు విదేశములనుండి నూతనోద్రేకముతో రావడము బ్రిటిషు గవర్నమెంటు బక్సెట్ మోడ్డు ప్రభువుయొక్క పొగరుబోతు సలహాపై శ్రేష్ఠముఖుల నైపునుకమిషనును యేర్పరచడము సాంబమూర్తిగారి ఆందోళన కాంగ్రెసంగీకారముపొందుటలో చాలా సహాయము చేసినది.

తరువాత నైపునుకమిషను ఆందోళనలో మద్రాసులో అల్లరులు జరిగినవి. సాంబమూర్తిగారు కాకినాడలోవుండగా అక్కడ సలహాయిచ్చేనిమిల్టం పోటసే రావలసినదని సత్యమూర్తిగారు తెలిగారు యిచ్చిరి. వెంటనే బయలుదేరివెళ్లి మల్లికమిషను మద్రాసు వచ్చేనాటికి వ్యవహారము నడిపిరి. సాంబమూర్తిగారి కేసు మద్రాసు పట్టణములో ఆబాలగోపాలము యొగగుదురు. స్కూలు పిల్లలు సహితము ఆయనను చూచి సాంబమూర్తిగారడగిరి! అనుకొనుట నేనెరుగుదును. నైపునుకమిషనుకు యెట్టి ఆహ్వానంప్రాప్తించిందో యేమిసన్మానం జరిగిందో నైపునుగారికే మనకంటే బాగా తెలియును. కలకత్తా కాంగ్రెసులో సాంబమూర్తిగారి ఒకపక్షమునకునాయకులుగా పరిణమించిరి. కొత్తవ్యవహారంయేగయినా వస్తే మొదటదానితోవ్యతిరేకించి తుదకు దానినాయోగ్యులలో యేదోవిధంగా యిరుక్కునే చాకచక్యం శ్రీహస్ శ్రీనివాసయ్యంగారి కున్నట్లు మనభారత దేశంలో యింకెవరికి లేదు. కలకత్తాలో యిండిపెండెన్ను పాక్టీకీ నాయకుడ నన్నాడు. సరేఅన్నాము. నెహ్రూగారిపట్టుబాదు

నెహ్రూమీద ఆయనకుండే అసహనము లోకవిదితము. స్వాతంత్ర్యవాదము ఒక్కదెబ్బతో రెండుదెబ్బలు తీయడానికి వీలీస్తుంది. గాంధీగారితో రాజీజేసుకున్నారు అయ్యంగారు. కాని సాంబమూర్తిగారి ప్రమేయం లేకుండా యాయనను సంప్రదించకుండా ఈయనికి తెలియ

పడవలసి వచ్చింది. అప్పటి రాజీవరతులు గమనించడం వల్లనే గాంధీగారు లాహోరులో సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యవాదం అంగీకరింపక తప్పినది కాదు. కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గములో (Working Committee) పుభయ పక్షముల సభ్యులు వుండాలని సూత్రంచేర్పాటు

మహర్షి బులుసు సాంబమూర్తిగారు

కుండా చేసి ఆయిపోయిన తర్వాత యేమంటారు సాంబమూర్తిగారు అన్నాడు. బహుశాను అన్నారు సాంబమూర్తిగారు. కాని అయ్యంగారిని రాజీమాపంలో వూరద్రోకిన బెంగాలీసోదరులే ఆయనను వదలి వేసినారు. దానిమీద మళ్లీ గాంధీగారితో స్వతంత్రవాదులు పోటీ

చేసినారు కలకత్తాలో. గాంధీగా రొకలిష్టు తయారు చేసి అందులో సాంబమూర్తిగారి పేరు కూడావ్రాసినారు. మెంటీలాల్ నెహ్రూ గారందుల కగీంకరించినారు. తరువాత లాంఛనంగా క్రినివాసయ్యంగారిని సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యవాదుల పేరులు ౫ యివ్వవలసినదని కోరి

నారు. సాంబమూర్తిగారిచేరు యివ్వకపోతే బాగ్రత్త అని మేమంతాచెప్పినాము. నామాటేమిటని సత్యమూర్తి గారన్నారు. నాకేమయినా చోటుంటే చూడండిని జమ్మదాసుమెహతాగారన్నారు. తుదకు సాంబమూర్తి గారి చేరు తప్పనిసరైంది. సత్యమూర్తిగారికి పట్టరాని ఆగ్రహంవచ్చింది. అందతా పూర్వగాథ.

సైమనుకమిషను

కలకత్తా కాంగ్రెసు ఆయింది. సైమనుకమిషను మల్లీ పునర్దర్శనముకోసం వచ్చినది. ఫిబ్రవరిలో మద్రాసు వస్తుందని వేసినారు. వెనుకటిమోస్తరు గారసాభాస మైతే వప్పుకొనేది లేదని సాంబమూర్తిగారు మద్రాసు వెళ్లి హుచ్చన్నారు. ఈయననుచూస్తే గవర్న మెంటుహా భయమే. మనవాళ్ళలో కొందరికి భయమే. ఏమిగొడవ లేకుండా కమిషన్ యొక్క వనోజ్జీ హరితాళం యింకో మూల జరిపి అయిందనిపిద్దామని మద్రాసు నాయకులు ఆలోచిస్తే యాయన అలావల్లగాదని పట్టుపట్టినారు. ఇదంతా గవర్న మెంటుకు మరింతకష్టం కలిగించింది. ఫిబ్రవరి 2 వ తేదీని రాత్రి ౪ గంటలకు ఆయన కాకి నాడవద్దామని బెజవాడజేమనుకు రాగా అక్కడ, పట్టు కొని అరెస్టుచేసి ఒకవత్సరం శిక్షవేశినారు. తిరిగి వచ్చిన తరువాత యెంతకాలము వుండనిస్తారో తెలియదు. ఆయనను పట్టుకున్న వెంటనే తూర్పుగోదావరిజిల్లానుండి రెజిస్ట్రేటివు కాన్సిలుమెంబరు బిక్కిన వెంకటరత్నంగారు

మల్లిపూడి పళ్ళంరాజుగారు, కళా వెంకటాపుగారు, మద్దూరి అన్నపూర్ణయ్యగారు, పాలకోడేటి ప్రకాశ రావుగారు, గోవిందాచార్యులుగారు, పెద్దలలో వెంకటప్పయ్యపంతులు, పట్టాభిసేతారామశర్మగారు మున్నగువారు మద్రాసువెళ్లి పోలీసువారు వద్దన్న వీళ్ళలో నుంచేపుత్సవం జరిపి సాంబమూర్తిగారి వెనుక యెంత నైతిక బలము అంగబలము కలదో చూపించి రైతుగు వాండ్లు కేవలము మాటలనేర్చినవాళ్ళే కారని ఋజువు చేసినారు.

సాంబమూర్తిగారి చరిత్ర వ్రాయడం అంటే దేశచరిత్ర వ్రాయడం అన్నమాట. (The History of A Country is nothing but the lives of its great men) ఆయనకు వేరే జీవితం, ఆలోచనా, కార్యక్రమం లేదు. ఆయనే దేశము దేశమే ఆయన. ఆయన యెన్నో కలలో చేసినపనిని గురించి అట్టే వ్రాయ లేదు. వ్రాసినకొలది విస్తరించవలసివచ్చును.

ఆయనలో వుండునది పట్టుల, త్యాగశక్తి, సామ్యత, నిర్విచారము, నిర్మలనందము, ఉదారత, రాజకీయరంగములో పనిచేయువారిలో నుత్తమ బ్రహ్మ చర్యము నింత దీక్షతో నవలంబించువారు కానరాదు. కావున నెప్పటికైన అఖిలభారత నాయకత్వమునకు ఎల సిన సంకల్పమిది ఆత్మశక్తి అలవడుననే ఆశ కలిగించ డమునకు కారణము కలదు.

—ర. 3. 3౧ కాంగ్రెసు పత్రికనుండి.

ఏనొక విధేయకవితా ప్రసూననిరత-భారతీపాదపద్మ సేవనపరుండ,
నై జధార్వర్యంబు తోడై తనర్చులేమి-చిన్ననాఁ డంటఁ గట్టినచెలువ నాకు.

మాయనురాగ మిట్టిదని మాటికిఁ దెల్పఁగనేల? యెన్నఁడు
బాయఁగ నిచ్చగించు వివర్యయ భావము లప్పుడట్లు నా
కేయెడలోనఁ బుట్టి యెటకేనియుఁ బోయిన నెట్లు వచ్చునో
నాయనుఁగఁ దలోదరియు నవ్వచు నచ్చటనే కనంబడు.

గాసివహింపఁ బోక సహకార వితర్దిక బాలపల్లవ
గ్రాసముసేయుచు మధురగాన మొనర్చు పిఁకంబురీతి స్వే
చ్ఛాసరః మెలంగుటకుఁ జాలబ్రయత్న మొనర్తుఁగాని న
న్నాసఖిల్వ నీయ దధి కాశను-గొల్పి భ్రమింపఁజేయుచు.

కనుఁగొన నెంచుచో నృపతికాంతు లనేకులు భూమియందు, వా
రిని నుతియింపనెంచు నెడనింద్రుఁడు జగదుండ వీవెయంచు ని
న్ను నొకకుజేరుఁ జేతురు మనోరథసిద్ధి యొనర్చి కొమ్ము పొ
మ్మని చెవి నిల్లు గట్టుకొని యాపెయు న్ బురికొల్పు నిచ్చులు.

అది జన్మాంతరమందుఁ జేసిన యఘం జానెమొ? భూమిశ్వరుల్
పదులు న్వందలు నిచ్చు దాతలయినన్ బ్రార్థింపఁగాఁ బోను, నా
మదికి నచ్చదు వారలన్ బాగడు తేమాత్రంబు, నవ్వార లెం
తదయాశాలురునైనఁ గొల్వనియెడన్ నావాంఛఁ బూరింతురే?

జారులు, మద్యపాయు, లవిచారులు, సంతతదుష్టమార్గ సం
చారులు, రాజ్యమత్తులుఁ బ్రజాధనవర్ధిత భాగ్యభోగు లా
క్రూరులెకాని నూటికిని గోటికిఁ గూడఁ గనంగరాఁడు భా
మిరమణాళి నొక్కఁడును మేటి గుణాన్వితఁ డేమి సేయుదు.

పొగడుటకు నైన సేవింపఁ బూనుకొనుట-కైన భగవంతుడే యర్హుఁ డగును గాక
సాటిమనుజులు పాత్రులా? సార్వభౌముఁడైన మానవమాత్రుడే యగునుగాదె?

కలిగిన కావ్యకన్య నృపకాంతున కెవ్వనికైననిచ్చి పెం
డిలి యొనరింపఁ గష్టములు డింది సుఖించెద వెంతయేని, పూ
ర్వులును నవీను లెంద టిటు భూమిపుల న్దనియింపలేదు? నీ
తలన జనించెనే యనుచుఁ దజ్జులుబోధ యొనర్చి రెంతయున్.

ఇట్టినికృష్టమార్గమున నేగిరి పెద్దలె చాలమంది కాఁ
బట్టి యొనర్చుమా యనుట భావ్యముగాదని నాకుఁ దోచు నేఁ
బుట్టిన దాదిగా నుపరపోషణకున్ జెయిజూచకుండఁగా
నెట్టితి రోజులిప్పటికి నీచులకున్ సుత నమ్ముకొందునే?

నిరయము నొందు నీజగము నిత్యుఁ డొకం డల యీశ్వరుండె, త
త్పరముగ లేని జన్మము వృథాయని నమ్మి భవమ్మురోసి, శ్రీ
ధరుపదచింతఁ దాననుపదంబు నొనర్చెడు కాంతచేత భో
గరతులకు న్నృపాలురకుఁ గష్టముగాక సుఖమ్ముగల్గుచే?

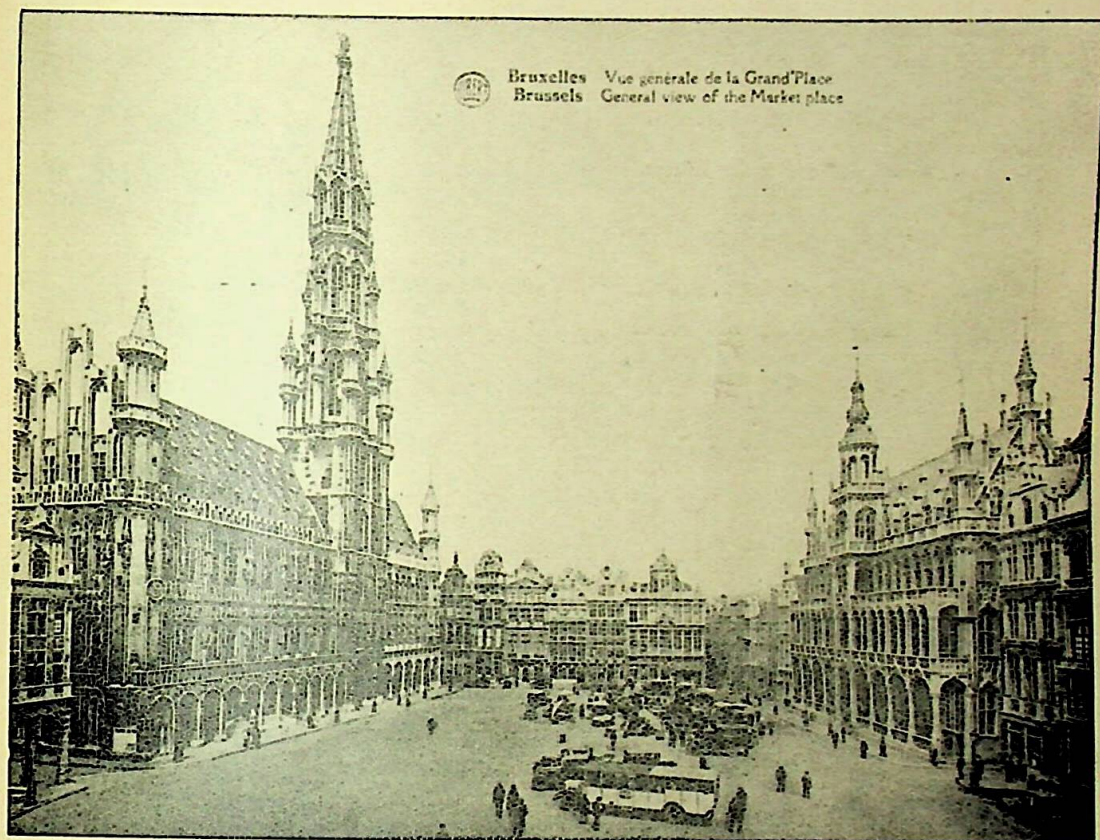
అనురాగంబునఁ బెంచికొంటి జను లాహా నాఁగ, నీడేరె, బా
సిన దజ్జానము, సర్వలక్షణకళాశ్రీయుక్తిచే మించె; నా
యనుఁగూ గూఁతున కీసుఁ డీశ్వరుండె గానర్హుండు, కాకున్న దు
ర్జన మూర్ధన్యులు రాజులా? యనుచు స్రశాంతంబు చింతించెదన్.

పరిణయ మాచరింప కిటుప్రాయమువచ్చినదాని నుంచు లె
బ్బరికము గాఁగనుండు, నయవేత్తలు నీవిధి సమ్మతంప, రె
వ్వరికననేల? నామనసువచ్చిన నాయకుడైన రాఘవే
శ్వరున కొసంగి జన్మమును సార్థకభావము దాల్పఁజేసెదన్.

అందుచే బది తరములేయనఁగ నేల? - తరతరంబులకేనియుఁ బరముగల్గు
నాతనికి బాధల న్దెల్పు టనవసరము - శ్రితజనావనుఁ డాతఁడే చేయు వేలు.

అని ప్రతిజ్ఞను జెల్లించుకొనిన యట్టి-ధన్యుడ విదే! నమస్సు పోతన కన్నీడ!
నిన్నుఁబోలు కుమారులఁ గన్న యట్టి-ధన్యురాలికి నాంధ్ర మాతకును బ్రణతి.

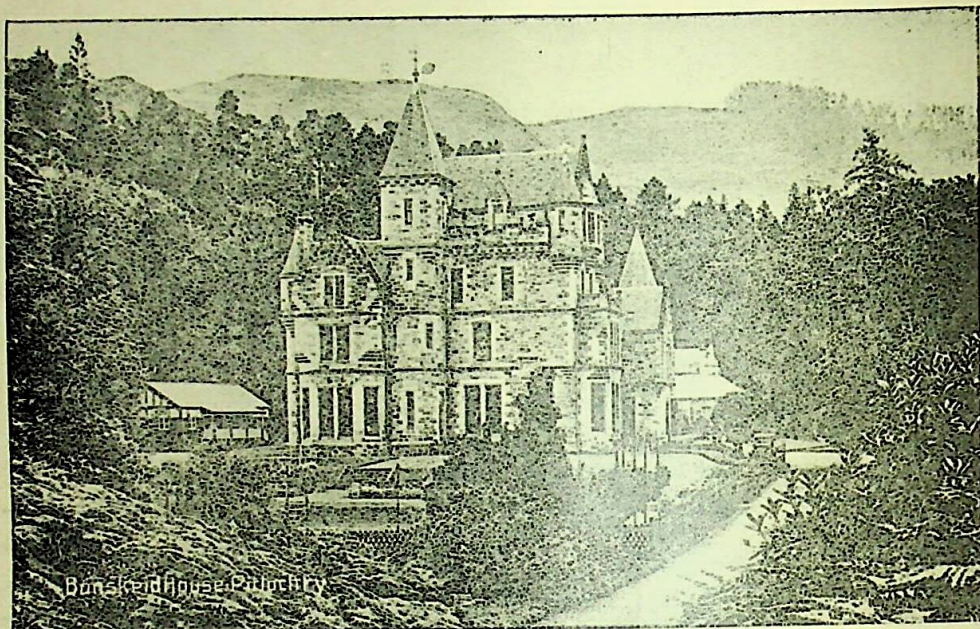
నా బ రో సా ఖం డ యా త్ర చి త్ర ము లు

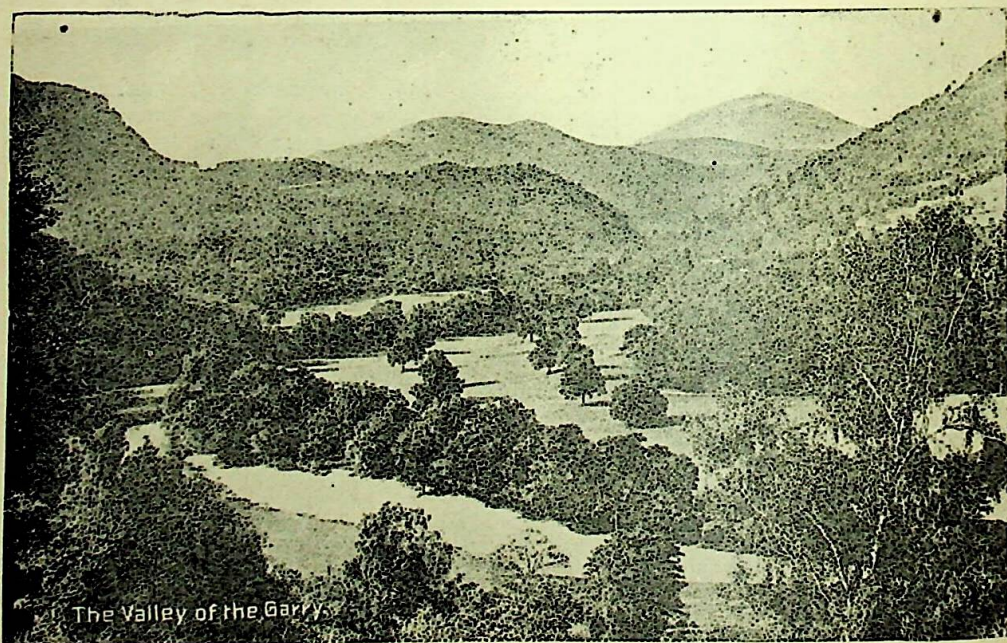
౭. బ్రస్సెల్సు (బెల్జియము) లోని పెద్ద బజారువీధి

౮. కుడినుండి: డాక్టరు వంగల శివరామ్ గారు, వారిసతి వాణీబాయిగారు,
చావలి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు, లంకా సుందరరామ్ గారు
లండనునగరమున విక్టోరియా స్టేషన్లో తీసిన ఛాయాచిత్రము.

౯. డాక్టరు శివరాం దంపతులు బస చేసిన భవనము
స్కాట్లండు పీఠభూములందలిది.

౧౦. గారీకనుమ-నుందర ప్రకృతిదృశ్యము
స్కాట్లండు పీఠభూములందలిది.

నాభర్తగారికి అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్రము నందు కార్మికి బహుమానము ఒనగబడినందున లక్ష్మీ విశ్వవిద్యాలయమునందు వారు చేయుచున్న రాజకీయ అంతర్జాతీయ న్యాయశాస్త్ర ప్రభుమోహి ధ్యాన(Professor of Political Science & International Law) పదవినుండి కొంతకాలమునాకు సెలవు

శ్రీమతి వంగల వాణీబాయి గారు

తీసికొని యూరపునకు వెళ్లవలసి వచ్చెను. ఆ సందర్భమున నన్ను కూడ వెంట బెట్టుకొని వెళ్ల నిశ్చయించిరి. నే నదియ కన్నడును నానపై విదేశీయానము చేసిన దానను కాను. ఆయినాను క్రొత్తదేశములను, క్రొత్త

వింతలను చూచు సభిలాష నన్ను ప్రేరేపించుటచే వారితో కలిసి ప్రయాణమైతిని. మేము బొంబాయిలో 'అలెక్జాండ్రా డాక్స్' అను రేవులో ఇటలీదేశపు 'లాయిడ్ ట్రిస్టీనో' అను కంపెనీవారి 'క్లెయియా' అను స్టీమరు నెక్కితిమి.

ఈ బోటు చిన్నదైనను సౌలభ్యకరములను గలిగి సాగసుగా నుండెను. ౧-౨-౧౦ జూలై ౩ తేదిని ఓడనెక్కితిమి. ముమ్మను సాగనంపుటకు అనేకులు స్నేహితులువచ్చి రేవున నిలువబడియుండిరి. మధ్యాహ్నము ౧౨ గంటలకు బోటును వదలి. ఒడ్డున నిలచిన జనులొక్కమొగి పార్శ్వధ్వజములు సలుపుచు చేతులు, జేబురుమాళ్లను, పోషిలను విసరుచు 'ఓడ్ టై' చెప్పిరి. అప్పుడు నాకు కొంత విచారము కలిగినది. ఓడ కదలి కొంతమూరము సాగినపిమ్మట నేను తిరిగి మాతృదేశము నకు ఎప్పుడు వత్తునోయనియు, ఆహార, విహార, భోజన మజ్జన ఆచారభాషా వ్యత్యాసములతో నిండిన విదేశములనుండెట్లు కాలము గడవుదునాయనియు యోచించుకొనితిని. భూమి గోచరముగుచుండు సంతవరకు నల్లే నిలువబడి చూచితిని. పిమ్మట నేను, నాభర్తగారును ఓడ ప్రభాగము (డెక్) మీదికివెళ్లి కొంచెమునేపు కూర్చుంటిమి. అక్కడ నాకు కళ్లు తిరుగుట తలనొప్పి ఆరంభించినది. దీనినే 'సీ సీక్నెస్' (sea sickness) అందురు అంగవల్ల దీనిచ్చి మా గదిలో పడుకొంటిమి. అప్పుడు సముద్రము చాల అల్లకల్లోలముగ నుండెను. ప్రయాణికు లందఱును భోజనమునకు వెళ్లిరి. నాకు మాత్రము నిమ్మకాయ కత్తివ తేయాకునీరు ఇచ్చిరి. నాభర్తగారును భోజనము చేసినవచ్చి నాంతిచేసికొనిరి. అంతట మారును పడక వేసిరి. వారిదివర కనేక పర్యాయములు స్టీమరు ప్రయాణములు చేసినవారైనను ఒడలు తిరుగుట తప్పలేదు. ఇదే తీరున అనేకమంది ప్రయాణికులకు జబ్బుచేసినది. అప్పుడు స్టీమరులోని డాక్టరువచ్చి మాకిద్దరికిని ఇంజక్షన్ చేసినాడు. రెండవ

నాటికి నాభర్తగారికి కొంచెము స్వస్థత వీర్పడెను. నాకు మాత్రము ఆరోగ్యము కలుగలేదు. నాకు వేయించిన బంగాళాదుంపలు, నొట్టె, తేనీరు ఇచ్చినారు. 3 వ దినమున నాభర్తగారికిని మరికొందరికిని పూర్తిగా స్వస్థత కలిగెను. నేను ౪ దినములవరకును పడకమీదనుండి లేవనే లేదు. ౪ వ నాటికి సమస్రము శాంతిజేందినది. నాకును ఇతరులకును పూర్తిగా నెమ్మదిచినది.

అంతినుండి మేము ప్రతిదినమును డెక్కుపై దిరుగాడుచుండెడివారము. నాకు కత్తులతోను, ఫోర్సులతోను భోజనముచేయుట రెండుమూడు దినములవరకును చేత కాలేదు. ఇంగ్లీషువారందరూను నన్నుజూచి పరిహసించుచుండెడివారు. మాకు ప్రతిదినమును ప్రొద్దున ప్రక్కమీద నుండగానే కాఫీయును బిస్కటులును, ౯ గంటలకు ప్రాతఃకాల భోజనమును, ౧ గంటకు లంచయును, సాయంకాలము ౪ గంటలకు టీయును, రాత్రి ౭ గంటలకు డిన్నర్ ను ఇచ్చుచుండెడివారు. ప్రతిదినమును ౨ లేక 3 సార్లు సంగీతకాలక్షేపములు జరిగెడివి. సాయంత్రము అందరమునుపై డెక్కుమీదికి వెళ్లి ఆటలాడెడివారము రాత్రి భోజనమునకు ముందు ఈవెనింగు డ్రెస్సులు ధరించెడివారము. భోజనానంతరము సినీమా ప్రదర్శనములును నృత్యములును (dances) జరిగెడివి. ఇట్లు అనేకములగు వేడుకలుజరుగుచుండెడివి. ఈవిధముగా ప్రయాణముచేసి ౫ లేక ౬ దినములకు ఆరేబియా దేశముందలి ఏడెనకు చేరితిమి. అక్కడ స్త్రీమరు ౬ గంటలు నిలిచినది. మేము లాంచీలలో నెక్కి ఏడెను పట్టణము మాచివచ్చితిమి. తరువాత స్త్రీమరు కదలి ఎర్రసముద్రమును ప్రవేశించెను. ఈసముద్రము అప్పుడు వాస్తవముగానే ఎరుపు నర్లముగా నుండెను. అక్కడ మిక్కిలి వేడిగానుండుటవల్ల మేము పెక్కుమారులు సోడావాటరు, లైముజ్యూసు మొదలగు చలువగలిగించు పానీయములను త్రాగవలసివచ్చెను. అయినను, అనందకరముగా కాలము గడచినది. స్త్రీమరులో బొమ్మ గుర్రపుపందెములును, స్త్రీమరు ఎన్నిమైట్లు నడచినదో కనుగొనటకు పందెములును, తదితర వివిధ వినోదములును జరుగుచుండెడివి. మేము ఉదయము ౭ సార్లు సాయంత్రము ౭ సార్లును స్త్రీమరు

చుట్టు నడచుచుండెడివారము. ౭ సార్లు తిరిగిన ఒక మైలుదూరమును. ఈవిధముగా ౪ దినములు ఎర్రసముద్రమునగడపి నూయజుకాలువ చేరితిమి. ఆదిమధ్య ధరాసముద్రమునకను, ఎర్రసముద్రమునకును మధ్యత్రవ్వబడిన పెద్దకాల్వ. ఆకాలువ గోదావరి జిల్లాలోని నిడదవోలు మడుగును బోలియుండును. సుమారు ౧౦౦ మైళ్లు నిడివిన ౨౦౦ అడుగుల వెడల్పును గల్గియున్నది. ఇది ప్రక్కలను చెట్లును, బంగాళులును, చెట్లను కలపు. అచ్చటి భూమి ఇనుకనేల. ఈకాలువ విగుత్తు దేశము నంటియున్నందున స్త్రీమరు కాలువలో ప్రవేశించువ్వును చాలమంది ప్రయాణికులు కెయిరో పట్టణమును, దాని సమీపముననుండు 'పిరమిడ్స్' అనెడి యెత్తయిన గోత్తు రములను చూచివచ్చుటకు అచ్చట దిగి తిరిగి స్త్రీమరు కాలువను దాటుచోటునకువచ్చి చేరిరి. ఇట్లు పోర్టుస్డ్ ఆసు రేవుపట్టణమును చేరితిమి. అక్కడ మేమును దిగి పట్టణమును చూచి వచ్చితిమి. అటువరవాత మధ్యధరా సముద్రముమీద ప్రయాణముచేసి బొంబాయిలో బయలుదేరిన ౧౬ దినములకు అనగా జూలై ౧౯ లేదీ ఇటలీ దేశములోని వెనీసు (Venice) నగరము చేరితిమి. ఈ పట్టణము సముద్రమునందే కట్టబడి మిగుల మనోజ్ఞముగా నుండును. ఇండ్లచుట్టును నీరు నిండియుండును. కాలువలే వీధులు. ఒకచోటునుండి మరియొకచోటునకు పోవలయునన్నచో 'గండ్లో'లు అను పడవలపై నెక్కి ఈ కాల్వలపై పోవలయును. ఒక యిండ్లవరుసకును మరియొక యిండ్లవరుసకును మధ్య అచ్చటచ్చట పోతెనలుండును. ఇండ్ల ముందరనుండు వాకిళ్లన్నియు కంటి యొక పీఠిగా కన్పించును. ఈవీధులలోనే దుకాణము లుండును. వీధులు జనులతో నిండియుండును. మేము స్త్రీమరుదిగిన వెంటనే యొక గండ్లోలాను ఎక్కి గ్రాండు కనాలగుండ 'హోటల్' టర్నినన్'కువెళ్లితిమి. భోజనము అన్నియు సామాన్యముగ ఇండ్ల వెలుపలి ప్రాంగణములలోనే చేతురు. అదిమాచిన నాకాశ్చర్య మాయెను. అచ్చట మేము 3 దినములుండి దేశాంతయు చూచితిమి. నేను వీధులలో నడచునప్పుడు జనులు నాచుట్టును గుంపులుగూడి నాఛాయాపటము నెత్తెడివారు. ఎను

కనగా నేను మనదేశపు చీరగట్టి బొట్టు పెట్టుకొని ఉండుట వారికి చిత్రముగా గన్పట్టెను. ఆయూర నొక్కచోట మాత్రము పెద్దమైదానము కలదు. అందు జనులు వ్యాఘ్రములు, క్రీడలు సల్పుచుందురు. ఈమైదానమునందే లీడో (Lido) అను పెద్దచక్కని హోటెల్ సముద్రపు టాడ్డున నున్నది. ఈనగరమందు చేయబడు గాఢపములు, చిత్రపటములు ప్రసిద్ధి కెక్కియున్నవి. మేము అక్కడ నున్నప్పుడు ఒక పెద్దపండుగ మనదీపానికి మాదిరిగా జరిగినది. అప్పు డనేకచిత్రములను బాణాసంచాలను కాల్చిరి. అక్కడ నుండి రైలుమీద ప్రయాణముచేసి 'మిలాక్' పట్టణముమీదుగా 'ఆర్ఎన్' కొండలు దాటి స్విట్జర్లాండు దేశమందలి 'బూబా' పట్టణము చేరితిమి. అక్కడ విక్టోరియా హోటలులో దిగి రెండు దినములుండి ఊరంతయు చూచితిమి. ౨౨ లేదీ మధ్యాహ్నము 'లామెక్' అను గొప్ప సరస్సులో స్త్రీమరుమీద జనీవా నగరము చేరితిమి. ఇది స్విట్జర్లాండుకు ముఖ్యపట్టణము. ఈదేశము పర్యవసాయమై మంచుగురియుచు మిక్కిలి చలిగానుండును. ఇందు మిగుల రమణీయమైన తోటలును పచ్చికబయళ్లును కలవు. పొడి సమృద్ధిగా నుండును. జనీవాపట్టణము గడియారములకు ప్రఖ్యాతి జెందినది. ఇచ్చట మేము సుమారు ౧౫ దినము లుంటిమి. ఇక్కడ నాభర్తగారు సకల సామ్రాజ్యసభలో (League of Nations) కొన్ని యువస్వాసములు ఇచ్చిరి. ఒకనాడు అక్కడి ప్రతినిధులకు ఒక గొప్ప 'స్విస్సు' స్త్రీ తోటవిందు ఇచ్చెను. మేముకూడ వెల్లితిమి. అప్పుడు నేను ఆమెతో ప్రసంగించుచుండగా నొక ఫాటో గ్రాఫు తీయబడెను. మేము ప్రతినమన విశేషములు చూచుటకు అనేకస్థలములకు పోవుచుండువారము. అక్కడనుండి ౧ దినము ట్రాముబండి మాదిరి రైలులో నెక్కి ఒకయెత్తయిన కొండపైకి వెల్లితిమి. ఆపర్యతము నెక్కిచూచిన ఇబరీ, ఫ్రాంసు, స్విట్జర్లాండు. ఈమూడుదేశములు కాన్పించును. అక్కడ నొకగుండ్రని రాతిమీద నీమూడుదేశముల దిశలు తెలియుట కొకరంగుల పటము చిత్రీకరింపబడియున్నది. నేను యూరపు నందు తిరిగిన దేశములన్నిటిలోను ప్రకృతి సౌందర్యము

నకు నెద్దియును దీనితో సాటిరాదు. ఆగష్టు ౨ లేదని లామెక్ సరస్సుమీద మేము ౧౨౦౦ మంది కలిసి యొక స్త్రీమరెక్కి మాంట్రూ అను ప్రదేశమునకువెల్లి అచ్చట మరియొక కొండను ట్రాముపైన ఎక్కిపోయి చూచితిమి. మేమును, కమలాదేవి చటోపాధ్యాయగారును మరికొందరును దిగివచ్చునప్పుడు కాలినడకను వచ్చితిమి. తిరిగి స్త్రీమరుమీదనే జనీవా చేరితిమి. ఇచ్చట ౨౦ జగదీశచంద్రబోసుగారిని లేడీ బోసుగారిని కలిసికొని సంభాషించితిని. లేడీ బోసుగారు మిక్కిలి యోగ్యురాలు. గర్వమొకింతయులేదు. నన్ను అనేక పర్యాయములు వెంట నిడుకొని తిరుగుచుండెడిది.

తరువాత జనీవావదలి లూజాక్మీదుగా ఫ్రాంసు దేశపు ముఖ్యపట్టణ మగు పారిస్ చేరితిమి. ఇది మిక్కిలి అందమైనట్టియు, విశాలమైనట్టియు పట్టణము. అక్కడ ౧౨ దినములు గడపితిమి. విశాలమైన రోడ్లును, ఎత్తయిన మేడలును, రమ్యమైన పార్కులును గలవు. రోడ్లు వెడల్పుగానున్నను నడచివెళ్లుట, దాటుట కష్టము. వేలకొలదిగ మోటార్లు నిరంతరము తిరుగుచుండును. అక్కడ నాటర్ డామ్ అను గొప్ప క్రైస్తవాలయమునకు వెల్లితిమి. ఇది ప్రపంచములో నెల్ల గొప్ప క్రైస్తవ దేవాలయమని యందురు. ఇంకొకదినము 'అయిఫెల్ టూర్' అను ఎత్తయినగోపురము నెక్కితిమి. దీనిమీదికి ఎలిక్ట్రీక్ లిఫ్ట్లో పోతిమి. ఇదియును ప్రపంచ ప్రసిద్ధమైన గోపురము. మరియొకదినమున నొక చక్కని ఆపెరానాటకమును చూచితిమి. ఈ ఆపెరాగృహము ప్రపంచమునందు మిక్కిలి ఉత్కృష్టమైనదిగా గణింపబడుచున్నది. అక్కడ 'ఆర్ క్ డి ట్రియంఫ్' (Arc de Triumph) అను నొకస్థలమున ఎల్లప్పుడు నొక అగ్నిజ్యోతి వెలుగుచుండును. దానిచుట్టును కిరణములవలె ౧౨ రోడ్లు వెడలుచున్నవి. పారిస్లో 'చాంపలేబా' అను నెద్దపీధికలదు. దానికి ఇరుప్రక్కలను ఉన్నతమైన వృక్షములును, పూలమొక్కలను పెరుగుచు కన్నుల పండువుగా నుండును. ఈపట్టణము ఫాషనులకు ప్రఖ్యాతి చెంది

పారిసునుండి బయలుదేరి 'కలే' (Calais) అను రేవుపట్టణమున స్తీమరెక్కి ఇంగ్లాండు ప్రాంసుదేశముల మధ్యనున్న ఇంగ్లీషు ఛానల్ అను సముద్రముదాటి ఇంగ్లీషు రేవు పట్టణమున దోవరుచేరి అక్కడ రైలు ఎక్కి లండను పట్టణము చేరితిమి. ఆరోజు సాయంత్రము 'గవర్' వీధిలో నొక హోటలులో దిగితిమి. ఈ ప్రకారము 3 దినములుండి కొంతసేరకు పట్టణము చూచి అక్కడనుండి తిరిగి సముద్రముదాటి హాలెండు దేశమునకు వెళ్లితిమి. 'హేగ్' అను పట్టణములో, 'పె మె నా' అను హోటలులో దిగితిమి. ఆయాలో శాంతిమందిరము (Peace Palace) అను మందిరమున కొన్ని రాజకీయ సభలు జరిగెను. ఆ సభలకు నాభర్తగారు వెళ్లవలసియుండుటవలన మేము అచ్చట ౨ నారము లుండిమి. ఆపూర్వ ఆప్టెర్డామ్ మొదలగు కొన్ని యితరపట్టణములనుకూడ చూచివచ్చితిమి.

ఈ ఆప్టెర్డామ్ నందు వజ్రపు రోతపనులు బాహుళ్యముగా జరుగుచుండును. మేము కొన్ని పావులకు వెళ్లి అమూల్యమైన రత్నములను చూచితిమి. 'హేగ్' సమీపమున నొక చిన్న గ్రామమున జర్మనీకి చక్రవర్తిగా నుండిన కై జరుగారి దర్శనము చేసితిమి.

హాలెండునుండి బయలుదేరి జర్మనీదేశమునకు వెళ్లితిమి. ముఖ్యపట్టణమైన బర్లిన్ (Berlin) లో ౪ దినములుండి తామస్ కుక్కు కంపెనీవారి పెద్ద మోటారుకారులలో పట్టణమంతయు చూచితిమి. ఒక్కొక్క కారులో ౫౦ మంది కూర్చుండుటకు వీలుండును. పట్టణమున చాలభాగములందలి జనులును న్యసములలో నున్నట్లు కాన్పించిరి. యుద్ధ ఋణములను తీర్చురేక బాధపడుచున్నారని చెప్పకొనిరి. కొందరు జర్మనీయొక్క పూర్వపు స్థితిని తలచుకొని వ్యసనపడుచున్నారు. ఇక్కడ మ్యూసిసిల్ పుస్తకభాండాగారము, కెలిడ్రల్, కెయజరు గారి మందిరము, పాలేస్ మొదలగు గొప్పకట్టడములను చూచితిమి.

ఈ దేశమును వదిలి బెర్లియము దేశమునకు వెళ్లితిమి, దీనికి ముఖ్యస్థానమైన బ్రెస్లెలు పట్టణమున 'హో

టల్ సిసిల్'లో దిగితిమి. ఇచ్చట కట్టడములన్నియు చాల ఎత్తుగాను, విశాలముగాను, హృదయ రంజకముగాను ఉండును. వానిలో కాంగ్రెసు స్తంభము (Congress column) బహుశ, కింగ్స్ హాల్, పురభవనము, వ్యాయ మందిరము అనునవి మిక్కిలి రమ్యముగా నుండును. ఈపట్టణము చుట్టుప్రక్కల కొన్ని చిన్న గ్రామములను చూచి, ౫ దినములు గడపి, 'హేగ్' పట్టణమునకు మరలవెళ్లి ౫ దినములుండి, అంతట తిరిగి లండను నగరము చేరితిమి.

లండనుసారి లండను వచ్చినపుడు కొన్ని దినములు 'పెట్టుపుడ్' అను భాగమున నుంటిమి. అక్కడ నొక ఆంగ్లేయ గృహస్థునియింట (paying guests) డబ్బిచ్చి అతిథిలముగా నివాసించితిమి. లండనుపట్టణ విశేషముల గురించి వ్రాయుచో ఎన్ని పుటలు వ్రాసినను చాలదు. మేము తరచుగా పట్టణము గూచుటకు నేలలో తిరిగిడి రైల్వే (Tube Railways) లోను మోటారుబస్సుల మీదను వెళ్లుచుండెడివారము. ట్యూబురైల్వేను బహువిచిత్రముగా నుండును. ఒకదాని క్రింద నొకటి భూమిలో ఊరిచుట్టును తిరుగుచుండును. దగ్గరదగ్గరగా మధ్యస్థేమను లుండును. ఈ సారంగములలో ఎప్పుడును ఎల్వైక్ దీపములు వెలుగుచుండును. వానిలోనికి దిగుటకును పైకి ఎక్కుటకును లిఫ్టులు, ఎస్కలెటరులు (Lifts & Esculators) అను సాధనము లుండును. అందులో ఎస్కలెటరులు మిక్కిలి చిత్రమైనవి. అవి ఎల్లప్పుడును క్రిందకుమీదికి గిరిగిర తిరుగుచుండును. కాలు పెట్టుటతోనే క్రిందికిగాని పైకిగాని కొనిపోవును. మామూలు రోడ్లు విశాలముగానున్నను జనసంక్రమణ మై మోటారులతోను ట్రాములతోను నిండియుండి చాటుటకు కష్టముగా నుండును. కాని వానియందు అచ్చట చచ్చట పోలీసువారు నిల్చియుండి మార్గస్థలకు సౌకర్యములు కలుగజేయుచుండురు. వీరియాజ్ఞ అప్రతిహతము. చేయి యెత్తి యాగుమన్న చక్రవర్తి నాహానమైనను నిలిచిపోవును. అక్కడరెండువారములు గడచిన పిమ్మట స్కాట్లండును వెళ్లితిమి. ఈ దేశమునకు ముఖ్యపట్టణమైన ఎడింబరోలో 'గ్రాస్మీస్కో' హోటలులో బసచేసి

తిమి. అక్కడ 3 దినములుండి పట్టణమంతయు జూచి
తిమి. లండనుకన్న చిన్నదైనను చాల మనోహరముగా
నుండును. అక్కడనుండగా 'కేసిల్' (castle) అనుభవన
మున నొకనాడొకగొప్పవేకుక జరిగినది. జర్మనీయుద్ధ
మున పోరాడిన పైనికులు గొప్పఉత్సవము చేసిరి. అచ
టికి యుద్ధములో వికలాంగులైన పైనికు లనేకులు వచ్చి
యుండిరి. ప్రాత ఎడింబరోలో మే మొకమాగ్గమున
బోవుచుండగా టోడ్డుపైన నొకచోట ఇటుకతోను
సున్నముతోను కట్టబడిన యొక పరియాకారమును గిరిని
చూచితిమి. పూర్వకాలమున నెవరైన నప్పు తీర్చలేక
పోయినప్పుడు దానిలో దాగడివారట. అప్పుడు ఎవరి
కిని వారిని పట్టుకొనుటకుగాని అప్పుతీర్చుచుని యడుగు
టకుగాని యగ్గత లేకుండెనట. మరియొకచోట మొక్క
లతో నిర్మింపబడిన యొక పెద్దగడియారము కలదు.
అది భూమిమీదనే యుండునుగాని, ఏదో యొకయంత్ర
సాధనమువలన దిరుగుచు గంటలను దెలుపుచుండును. ఇం
కొకచోట నొకసాధనమును నిర్మించుటకై పూర్వకాల
మునందు కట్టబడిన కొన్నిరాతి స్తంభములు నిలిచియుం
డెను. ఎంత ద్రవ్యము నెచ్చించినను భవనము పూర్తిగా
కుండెనట. అందువలన నా స్తంభములపై నిలిచియు
న్నవి. వానినిచూచుటకు అనేకులు ఇప్పటికిని పోవు
చుండురు. ఎడింబరోలో ౪ దినములుండి యపటినుండి
స్కాట్లాండుపీఠభూము (High-lands) లలోనిపిట్లోక్రి
(Pitlochry) అనునొక చలువప్రదేశమునకు బోతిమి.
ఇది మిక్కిలి చల్లగానుండి స్వీట్జర్లాండును స్మరణకు
దెచ్చుచుండును. నేను అక్కడ నున్నప్పుడు మైసూరు
రాజ్యమందలి నందికొండలు జ్ఞాపకము వచ్చుచుండెను.
వేసవికాలమునందు న్రవ్యసంతులు చల్లదనమునకై అక్క
డికి బోవుచుండురు. కొండలపైనుండి పారు నెలయేళ్ల
తోను, పలువిధములగు పక్షి గణములతోను, మత్స్య
లతోను పుష్పజాతులతో రాజిల్లు సరస్సులతోను,
నానావిధవృక్షసముదాయములతోను నిండి కంటికింపు
గొలుపుచుండును. అచ్చట మేము 'బస్కెయిడ్ హౌస్'
(Buskeid House) అను బంగాళాలో నుంటిమి.

అక్కడనుండి గ్లాస్గోపట్టణమున కరిగితిమి. ఈయూరు
ఫ్యాక్టరీలతో నిండి మురికిగా నుండును.

స్కాట్లాండు వదలి స్త్రీమరుహిద ఆయిర్లాండు
(Ireland) వెళ్లితిమి. రెండుదినములు మాత్ర మినటనే
యుండి డబ్లిన్, బెల్ఫాస్టు పట్టణముల జూచితిమి. అక్కడ
నుండి తిరిగి లండను వచ్చితిమి.

ఈసారి లండనులో 'పెట్టువుడ్'లో నుండక లం
డనుకు ౮ మైళ్ల దూరములోనున్న 'మార్డెను'లో నొక
గృహస్థునియింట నుంటిమి. మార్డెనునుండి లండనుకు
ట్యూబ్ రైలులో వెళ్లెడివారము. నేను తిరిగి హిందూ
దేశమునకు బయలుదేరువరకును అక్కడనే యుంటిమి.
మాయింటి యజమానురాలైన 'త్యావరు'పతి నాయుడల
మిక్కిలి యనురాగముతో నుండెడిది. అక్కడ నుండ
గానే పెక్కుమంది ఆంగ్లయులు, ఇతర భారతీయులును
మాకు పరిచితులైరి. అప్పుడప్పుడు మేము వారియొద్దకును
వారు మాయొద్దకును వచ్చుచు పోవుచు భోజనములు
చేయుచుండు వారము. కన్నేపల్లి సరసింహము పంతు
లుగారి యింటికినెల్లి అప్పుడప్పుడు తనివిదీర
శుద్ధాంగ్రభోజనముచేసి వచ్చుచుండెడిదానను. నేను ఏదో
శము తిరిగినను శాకపదార్థము తప్ప ఇతరపదార్థము నిచ్చ
గింపక పోవుటచేతను తెల్లవారుచేయు శాకపదార్థములు
నాకు రుచింపక పోవుటచేతను వారి యింట భుజించు
నప్పుడు నాకప్రాణము లేచినచెప్పెడిది. లండనులో తాజ్
మహల్, ఆర్యభవనము, వీరాస్వామి వశీ అను ఇండియన్
భోజనశాలలు కలవు. వీనియందు అప్పుడప్పుడు విందులు, ఆం
ధ్రుల సంఘ భోజనసమావేశములు జరుగుచుండెడివి. మేము
ను అప్పుడప్పుడు భోజనము చేయుచుండెడివారము. ఒక
నాడు మేము ఈవిధముగా సర్ సి. పి. రామస్వామయ్య
రుగారికి విందోసగితిమి. లండనులో నుండగా ఆదిపూడి
వసుంధరాదేవిగారు, ఆచంట లక్ష్మీదేవిగారు, కన్నేపల్లి
శారదాంబగారు మొదలగు నాంధ్ర యువతీమణులు
నాకు స్నేహితురాండ్రయిరి.

లండనులో పార్ల మెంటు భవనము, కోట, బకింగు
హాము రాజమందిరము, థేమ్సునది వంతెనలు మొదలైన

వెన్నెయో విశేషములు చూచితిమి. ఒకనాడు కేంబ్రిడ్జి ఆస్పత్రు కాలిబంతి పందెములు మాచవల్లి అంటు వేల్పు యువరాజును చూచితిమి. విద్యాసేతమైన కేంబ్రిడ్జి వెల్లి పిట్టసతి (Mrs. Pitt) అను నామెయింట బసచేసితిమి. ఈమె యిండియాలో ననేక సంవత్సరములుండి తెనుగు బాగుగ నేర్చినది. ఆంగ్లంబ విందు దినమున తెనుగు భాషలో నుపన్యసించినది. ఇక్కడ 3 దినములుండి గొప్ప కాలేజీలను ఇరాస్మస్ టవర్, మార్గెటు మొదలగు ప్రదేశములను చూచి యానందించితిమి. అచ్చటి ఇమ్మన్యూయల్ కాలేజీలో పూర్వము నాధర్తగారు విద్యార్థిగా నుండినందున వారు దానియందు చాలసేపు నిలిచి పరిశీలనగా చూచిరి. కేంబ్రిడ్జినుండి తిరిగి లండను వచ్చి అచ్చటినుండి ఆక్స్‌ఫోర్డు (Oxford) ఆను మరియొక గొప్ప విద్యాసేతమునకు వెల్లితిమి. ఇక్కడను పెక్కు గొప్ప కాలేజీలు కలవు. ఈయార వేదాంత శాస్త్ర మహాపాధ్యాయులుగానున్న సర్వేపల్లి రాధా కృష్ణనుగారి యింట విడిసితిమి. ఈవిధముగా లండను పట్టణమునందు నుమారు ౪ మాసములు నుఖముగా గడపితిమి. నాధర్తగారు ఇంకను కొన్ని పెద్దపరీక్షలకు చదువుచు కొంతకాల మనటనే యుండవలసి వచ్చుటవల్లను, నేను ఎక్కువకాలము అక్కడ నుండుట కవకాశము లేకపోవుటవల్లను నేను మాత్రము క్రిమతి బిల్లి మోరియా ఆనుపార్సీ స్త్రీసహవాసమున జనవరి 6 తేదీని లండనులో బయలుదేరి ఇండియాకు ప్రయాణమైతిని. లండను విజ్ఞా రియాస్తేషనుకు అనేకమందిన్నేహితులు నన్ను సాగవంతులనువచ్చిరి. వెన్నెను పట్టణమువరకును రైలువీధి వచ్చి అక్కడ గ్యాంజి ఆను స్టీమరునెక్కి బొంబాయి చేరితిని. ఈ తిరుగు స్టీమరు ప్రయాణములో నా కౌతూహలము జబ్బుచేయలేదు. ప్రతిదినమును ఆట పాటలతో కాలము గడపితిని. స్టీమరులో అనేకమంది స్త్రీపురుషులు నాకు అత్యంత పరిచితులైరి. ఈస్టీమరు నందే వచ్చిన చావలి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు నాకంతయు సహాయధూతులుగా నుండిరి. బొంబాయిలో ౨౧ తేదీ మధ్యాహ్నము ౨ గంటలకు బాలర్లరేవువద్ద (Ballard Pier) స్టీమరు దిగితిని. అచ్చటికి నాతండ్రి గారును, మరికొందరు న్నేహితులునువచ్చి నన్ను తీసికొని వెల్లిరి. బొంబాయిలో కొన్ని దినములుండి జనవరి ౨౬ తేదీకి మద్రాసు చేరితిని.

హెచ్చరిక

మంగపూడి వేంకటేశ్వర గారు

భరతఖండమెల్ల బానిసంబున జిక్కి
దిక్కుమాలి తేజు దక్కుకతన
శీల మెగిరిపోయె సిరులెల్ల నుడినోయె
కడకు జీవనంబె కష్టమాయె.

చెట్టు కొక్కపిట్ట చేరెడు చందాన
పొట్ట చేతబట్టి పోయినారు
భారతమ్మ సుతులు ప్రాణాలపై గాంక్ష
జన్మభూమి విడచి జలధి గడచి.

విసమె“స్వర్గమునకు జనిన వడేకులు
తప్ప”వన్న సామెతను ధరితి

నల్లె తప్పవయ్యె నచ్చోట మనవారి.
కిడుమ లెట్లు తప్ప బడుగులకును?

బడుగు లొకటె కాదు బానిస ముద్రలు
దాల్చినట్టి గర్భదాసు లగుట
శ్వేతసీమలందు సిలుగు లందుచు నున్న
వారు వారివెతల వ్రాయ దరమె?

ఇంటను పొరుగింటను నిటు
కంటకములె సంభవించు కతము లరసి బల్
దంట తనంబున స్వేచ్ఛను
గొంటకు యత్నింతు రదగొ కొందరు పెద్దల్.

శక్తిగలుగు వారు సాయపడుట యొప్పు
శక్తిలేనివారు సంతసమున
చూచుచుంట యొప్పు చుప్పనాతితనంబు
బూని యడ్డుదగుల బూన దగదు.

పెద్దలను గేలి నేయుచు
పెద్దల నడకలకు పేర్లు పెట్టుచు తామే
పెద్దల మను గర్వంబున
గద్దరులై వదరదగదుగద సుమతులకుక.

జాతీయ సంస్థలను తమ
చేతనయిన సాయములను జేయుచు నెంతో
ప్రీతిని పోషింపం దగు
లాతిగ చల పట్టుకొని పలాచ్చుట తగునే!

కబురుపోతులకును కార్యకూరుల కష్ట
నిష్ఠురములు తెలియునే ధర్మితి?
నీరు చొరక లోతునిజ మెట్లు తెలియును
సామదెట్లు తెలియు సోమరులకు?

తామేమి చేయ బోవరు
తా మస్తులై పరుల నెంచెదరు సామరులై
సోమరులై దేశమునకు
తామరులై కొందరేమి చార్భాగ్య మొకో
కుడిచి యింటిలోన గూర్చుండి మెల్లగా
కడుపులోని చల్ల కదలకుండ
ధీరులగుచు ధనము దేహంబు దేశాన
కిచ్చువారి వెక్కిరింప దగునె.

చిల్లి గవ్వైన సాయంబు చేయలేని
గడియ సేపైన కిష్టంబు బడయలేని
వ్యర్థులునుననమర్థులు స్వార్థపరులు
మిట్టిపడ కూరకుండుట మేలుగాదె
సామరత్వంబుననో దుస్స్వభావముననో
స్వార్థతత్పరతనో ధర్మ సరణి దప్పి

కుల మతంబులు మిషగొని కలహములను
పెంచుచుదురు కొందరు పెద్దలేమొ.

కులమతాభి మానములు గల్గియుండియు
నెదుటి కుల మతాల కేవలపడక
సంచరించు టొప్పు సను బుద్ధిచే నొప్పు
బుద్ధిమంతులైన పుణ్యమతులు

కులమతాభి మానముల జిక్కి పడిపా
తములు గలిగియుంట తప్పు గాని
ఎవరికుల మతంబు లెల్లరు మెచ్చంద
జేసికొనుట యేమి దోసమగును

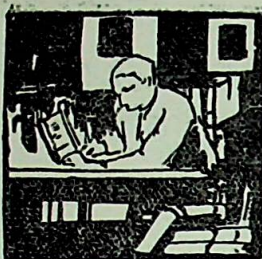
ధనలాభమునకు తక్కిన
తనలాభము కును నీతి ధర్మ మెవలి నం
చనవృత్తి గాగ జేకొని
మనెడు నరుని జీవనంబు మాన్యం బగు నే?

చదువు లెరిగి జ్ఞాన సరణు లెరింగియు
కుక్షి నింపుకొనెడు గురుతు లెరిగి
కడుపుకొరకు నట్టి గట్టి నొల్లుటకంటె
హేయమైన కార్య మేదికలదు?

చేరకుడు శత్రువులలో
భారకులనకుండు కన్న భరతమ్మ కికన్ (?)
గోరకుడు బంధనంబులు
దురకుడు స్వదేశ దీక్షితుల మోరకులై.

పాపపు చేతకు పశ్చా
త్తాపము పడి దైవముఖము ధర్మపు మదిలో
దోషగ సత్పథమున జని
దీపింపుడు జగముమెచ్చ దేవుడు మెచ్చన్.

నరజన్మ మెత్తి పశువుల
కరణీన్ వర్తించు టొప్పుగాదని మదిలో
నరసి వివేకపు సరణీన్
జరియింపుడు సాధులగుచు జగతిని మనుడీ!

పునరివిమర్శనము

మేఘునందేశము

ఫాల్గుణ “భారతి” యందు, మద్విరచితముగు “ఆంధ్ర మేఘునందేశము” పై నొక ‘విమర్శ’ వ్రాసినది. దానినిగూర్చి కొన్ని యంశములు పాఠకులకు మనవిసేయుట కర్తవ్యముగా నెంచినాడను.

౧. విమర్శకు మకుటముగా నీ వాక్యము తొల్తనే కలదు: “వీరు చాలగడ్డపడి దీని నాంధ్రీకరించినట్లు తామే పీఠికలో వ్రాసినారు.” నేనెచటను అట్లు వ్రాయలేదు!

౨. గ్రంథము మొత్తము మీద విమర్శకుల పరి తోషమునకుం బాత్రమైనట్లు, “చాలఁజేతుఁ జక్కఁగానే ఆంధ్రీకరించి యున్నారు” అను తొలిపుటలోని వాక్యమువలనఁ దెల్లమగుచున్నది. కాని యీ వాక్యము తప్ప కడను పదిపుటలు (సన్నయచ్చు) దోషోద్ఘాటన ముచేఁ బూరింపఁబడినది. ఇప్పటికిఁ బూర్వమేఘమే పూరియైనదట! ఇప్పుడిది వింతగఁదోషదా!

౩. విమర్శకులు చూపించిన తప్పులలోఁ గొన్నింటిని మచ్చునకై మనవిచేసెదను:

i ‘స్నాన’ మనుట యొప్పు; ‘జలకేళి’ తప్పు!

(జలకేళి = తీర్థమాడుట, స్నానమాడుట)

ii ‘చేతనాచేతనములకు’ ‘అచేతనచేతనము’లనుట యొక తప్పు!

iii ‘పుష్కలవానర్తకములకు’ ‘ఆనర్తక పుష్కలము’లనుట మఱియొక తప్పు!

iv ‘ప్రభవతి’, ‘చతుర’ శబ్దములకు ననుసగ ‘మేటి’, ‘నెఱి’ యనుట యింకొక తప్పు!

“కరట తగుల కులాయములఁ గట్టుటఁ గ్రందగు రచ్చచెట్టులు”; పరిహితమైన పండుగమి నల్పగు నేరెటి

తోపులు; మనోహరమగు గొన్ని నాల్గివడియు నంచలు; నీవు దశార్ణ మేగఁగాక.” (ఇందు మూడు బంధులలోను ‘అగు’ సమాపకక్రియ.)

దీనికి విమర్శకులు వ్రాసిన దండవ్యయు!

‘నీవు దశార్ణ మువల్లఁగా, కాక సమాహములు

అతిక్రిడియయిన రథాన్యతములును, పండినదియైన పండుపిండుచేతను, గూండ్లను కట్టుటచేతను, నల్పు అయిన నేరెటితోఁబలును కొన్ని దినములు పోవుచు నొకచో బసచేసిన హంసలును చక్కనిది అనును!

vi మూలము: ‘సద్భూధంగం ముఖమి?’

మల్లి నాథవ్యాఖ్య: ‘ముఖమి = అధరమివేత్కర్థః.’ అనువాదము: ‘అధరంబును భూకుటియు క్తముంబరె’ నేనిట ‘అధర’ మనుట ఆక్షేపార్హమట!

vii అనువాదము:

“సామ్మ, వీణదోల”

బాలకపోలపుణ్ జెనుటఁ బాపుట వాదిన, పుష్పలలికా బాల ముఖాళికి జలచ చాయ నొసంగి, క్షణానుక్షణమై.

విమర్శ: ‘ఇది యేటి తెనిగింపొకదా! కలువలు వాడినట్లు కొలిదానుగా రనఁగా, ముక్కులు వాడినట్లు వీరన్నారు. ఇదియు నొక మెఱుంగోయేమో!’ కేసు ‘ముఖములు వాడినట్లు’ అననే లేదు! కలువలు వాడినట్లే అన్నాను!

viii మూలము: నైమం తలద్రుమన మధుదత్ర తన్వైవ రాజ్ఞః.

అనువాదము: ‘కనకం బాతని తాళనృత్తమముఁ గ్రారెంకదా యిచ్చుట.’

విమర్శ: ‘ఆతనిదనఁగా నత్సరాజుదా? లేక ప్రద్యోతనునిదా? వీరి రచన వత్సరాజు దనియే చెప్పుచున్నది.’

నారచన యట్లు చెప్పనే చెప్పదు! మూలాను
వాదముల రెంటును 'అతినిది' అనియే యున్నది. ప్రకర
ణముంబట్టి ప్రద్యోతనునిది అనుకొనుట నులభము!

ix 'సురభి తనయా లంభబాహు' అనుటకు 'సురభి
భనేష్టిజంబు' అనుట తప్పు!

మూలము	అనువాదము
'బంధుప్రీతి'	'బంధురతి'
'పుత్రప్రేక్షా'	'పుత్రరతి'

విమర్శ: 'భివశివా! ఎక్కడనైనను తల్లికిఁ గొడుగు
నందు రతియుండునా? పద్యము రచించుచున్నామన్న
సంబరమేగాని యాచిత్యము చూచుకొన నక్కరలేదా?
ప్రేమనేఱు, రతినేఱు అనిమత్ర మెఱుంగరా?.....
ఈరెండును అనుచిత్ర ప్రయోగములే యని నామతము.'

'రతి=అనురాగము,' 'అనురాగము=మరిమి'

- శబ్ద రత్నాకరము.

'రతి' శబ్దమునకు శృంగారేతర ప్రయోగములు:
'తననేవారతి చింతఁగాని పరచింతారేఖము' లేని
సజ్జనులం బాండు తనూజుల'

ఆం. భాగ. 1-146.

'యోగనిద్రారతినుండి నాభిసింధుజ స్వర్గలోక
శంఖాతకర్ణిక్కుండుఁ జతుర్ముఖ నమరఁ బుట్టించుచు' ఆం.
భాగ. vi—286.

ix 'రతులు పూర్వసంగతుల యంద యారాజ
చంద్రమునకు.'

ఆం. భాగ. ix 82.

'జలవాంఛారతి నెండమావులకు నాసతనేయు
చందంబునకు.'

ఆం. భాగ. x-1288.

గుట్టం వేంకటసుబ్బరామయ్య

స వ ర ణ

౧

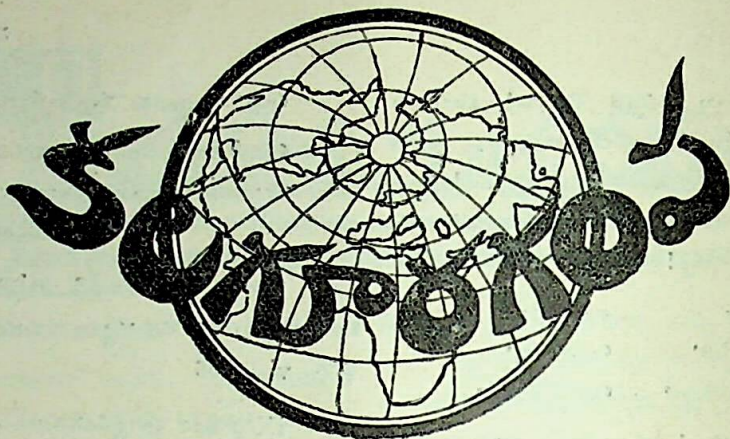
భారతి ఫాల్గుణమాస సంచిక 3౯-౪ వ పుటలో "యంబుదము క్రింద సాంధ్య
రాగంబు పైని, నమరు" తరువాత "చంద్రులఁబోలుచు నలకములను, దనరు" అని చేర్చు
కొనవలయును.

3౯-౫ వ పుటలో 'పృథ్వి నేనాదు' అను చానిని 'పుడమి నేనాదు' అనియు, 'చిగు
రు నేకాదు' అనుదానిని 'చిగురునేనాదు' అనియు, 'చయము, నేనయగుదును' అనుదానిని
'చయము, లేనయగుదును' అనియు జదువుకొనవలయును.

౨

అదే సంచిక ౪౩౬-౪౩౭ వ పుటలలోని III, IV పట్టికల చివర కలములో "వీటినన్ని
టిని జేర్చి ఆవిరిమీద ఉడికించవలయును" అను వాక్యమున 'వీటి నన్నిటిని' అనుటకు మారుగ
'ఇందు మొదటి యారింటిని' అని చదువుకొనవలయును.

భా. సం.

భారతభాగ్యోన్నతి

సామవేదంజానకిరామ శర్మ

(రామకృష్ణసమితి)

వహజహాను చక్రవర్తి కాలమున భారతీయు లమితైశ్వర్యమును అందుకొనిరి. ఆకాలపు చక్రవర్తుల భాగ్యోన్నత్యమున భారతదేశము సర్వోన్నతస్థాన మాక్ర మించియుండెను. అబ్దుల్ ఆహమద్ షాహజహాన్ చక్ర వర్తి విశ్వర్యమును గూర్చి లాహోరులో నుడివియుం డెను. ఇప్పుడు రు 1-2-0 అప్పటి రు 1 కు సమా నము. ఐనను, యిప్పుడు రు 1 కు కొనగల వస్తువులకంటె అప్పుడు 7 రెట్లు అధికముగ లభించుచుండెడిది.

మొగలు సామ్రాజ్య మంతటినుండియు 20 కోట్ల రూపాయలు ఆదాయము వచ్చుచుండెడిది. చక్రవర్తి 1½ కోట్ల రూపాయలను మాత్రమే స్వంతభిరుక్తికింద వాడు కొనుచుండు వాడు. వహజహాను తన మొదటి యిరువది సంవత్సరముల రాజ్యకాలమున, ప్రతి వత్సరమునను, 4½ కోట్ల రూపాయలు నగదును, 5 కోట్ల రూపాయలు వస్తు రూపకముగను, భర్మకార్యములకై వినియోగించు వాడు.

ప్రాసాదములు మొదలగువాటి నిర్మాణమునకు చక్రవర్తి యొంశ భనము వ్యయ మొనర్చినదియు, యీ దున తెలుపబడినది.

లక్షలరూపాయలు.

మోతీనుసీదు, ఉద్యానవనము	...	60
తాజ్ మహల్	...	50
రాజసభాగము, మరియితరములు,	...	50
జామ్నానుసీదు	...	10
ధిల్లీ పట్టణమునకు ప్రాకారము	...	4
ధిల్లీయందు రాజపటుంబము నమాజు చేయుట		
కేర్పరచిన సాధము	...	½
లాహోరు ప్రాసాదము, ఉద్యానవనము		50
కాశ్మీరప్రాసాదము, ఉద్యానవనము:		8
కంఠారు దుర్గాలయము	...	8
అజమీరు మహాలు	...	21
ముఖలిస్ ఫుగ ప్రాసాదము	...	6

చక్రవర్తి నద్ద 5 కోట్ల రూపకములు వెలగల యా భరణము లుండెడిది. యిదిగాక 3 కోట్ల రూపకముల వెలగల ఆభరణములను వహజహా, వహజాదీలకిచ్చెను.

ప్రత్యేకము చక్రవర్తి ధరించెడి యాభరణముల వెల 2 కోట్ల రూపాయలు. చక్రవర్తి ధరించు జవహుల యందు 5 రత్నములును, 30 ముత్యములును, ఉండె డివి. వీటి వెల 8 లక్షల రూపాయలు. ఇదిగాక యీ కను విలువగల వారములుండెడివి. వానియందు మొత్తము 215 రత్నము లుండెడివి. ఒక జవహులయందు కొరికి పూసగనున్న రత్నముయొక్క బరువు 32 వడ్డగింజలు. దీని మూల్యము ప్రత్యేకము నలుబదివేల రూపాయలు.

మొత్తము హారమంతయు, 20 లక్షల రూప్యముల వెల గలిగియుండెడిది. ఈ జపమాల యందలి రత్నముల నన్నిటిని అక్బర్ సంపాదించి యుండెను. మహాజహాను ధరించుకీరీటమం దంతటను పెద్దవియు, మిక్కిలి వెలగలవియు నగు రత్నములు కూర్చబడియుండెను. ప్రతి నత్సరమును జరుగు రాజ్యాభిషేకోత్సవ దినమందు మహాజహానాకీరీటమును ధరించి రాజకీయముల నారయించుండెడివాడు. దీనినుండన్నిటి కన్నను పెద్దవగు 5 రత్నములును, 24 పెద్ద ముత్యములును ఉండెడివి. కీరీటమందలి మధ్యరత్నము యొక్క బరువు 128 వడ్ల గింజలు. దీనివెల 2 లక్షల రూపాయలు. మొత్తము కీరీటము వెల 12 లక్షల రూపాయలు. 2^వ నవంబరు 1644 సంవత్సరమున మరల 40 వేల రూపాయల విలువగల ముత్య మొకటి చేర్చబడినది. చక్రవర్తికిగల వజ్రాభరణములందలి వజ్రము లన్నిటిలోను మిక్కిలి పెద్దదగు వజ్రముయొక్క బరువు 430 వడ్ల గింజల యొక్క. దీని మూల్యము 2 లక్షల రూపాయలు

1653 మార్చి 22 నేదీని మహాజహాను చక్రవర్తి సింహాసనము లగ్నిటియందును శ్రేష్ఠతమముగు మయూరసింహాసనమునధిరోపించెను. స్వర్ణకాదులలో నిపుణులగు జేహోత్ ఖానీ సింహాసనమును తయారు జేసెను. ఈ సింహాసనము పొడుగు $3\frac{1}{2}$ గజములు, వెడల్పు $2\frac{1}{2}$ గజములు, యొక్క 5 గజములును యుండెడిది. పై భాగ మమూల్య రత్నములచే నిండియుండి చూపరుల కానందాశ్చర్యములను గలుగజేయుచుండెను సింహాసన మందలి స్తంభములపై, రత్నములతోడను, మణులతోడను చిత్రింపబడిన రెండు మయూరములుండెడివి. దీనిని తయారు చేయుటకు 10 లక్షల రూప్యములు ఖర్చయ్యెను. సింహాసన మధ్యమందున్న మణి యొక్క టియే లక్షరూప్యములు వెలగలిది. దీనిని ప్రాస్పర్షదేశ చక్రవర్తియగు శాహుఅబ్బాస్ జహంగీరునకు కానుకగ నిచ్చెను. ఈ సింహాసనముపై, తైమూరు, మిర్ శాహీరఖాన్, ముద్దీఉలాఖాన్ బేగ్, శాహుఅబ్బాస్, అక్బర్, జహంగీర్, మహాజహాన్, అను పేరులు లిఖింపబడెను. సింహాసనమునకు క్రింది భాగమున, హాజీమహమ్మద్ కున్ షీ, నాసిన నలుబది పంక్తుల వ్యాసముగూడని యక్షరములతో లిఖింపబడెను. న్యూసము

నకు పైన “న్యాయపరాయణుడగు చక్రవర్తి సింహాసనము”ని చిత్రింపబడెను. సింహాసనమునకు క్రింది భాగమున సింహాసనమునకు క్రిందిభాగమున సింహాసనమేదినమున తయారగుట సమాప్తమాయెనో యా లేదీ వ్రాయబడి యుండెను. సింహాసనమంతయు నొక కోటి రూపాయలాయెనట!

భారతదేశమందలి యిట్టి విపుల భాగ్యచంతువుగు రాజ్యమును రక్షించుటకుగాను, 1648 సంవత్సరము నాటికి, ఢిల్లీ చక్రవర్తియగు మహాజహానుని సేనయందు, 2 లక్షలు అశ్వాతోహతులును, 6 వేల పదాతులును, గాక, రాజ్యమందచ్చుటచ్చట వీరులగు ఉమరావుల యధీనమున ఒకలక్ష సేనయు, 50 వేల అశ్వాతోహతులును 4 లక్షల 50 వేల పదాతులును యుండెడివి. ఇట్టి మహోత్సాహమున ననుభవించిన భారతదేశము కేటికెట్టి నీచస్థితియందుండుట భారతీయుల దుర్దశను వెల్లడిపడుచున్నది.

జాజ్జిబెర్నార్డ్ మాగారి యభిప్రాయములు:

తన నాటకములను గూర్చి

‘ఫోరమ్’ అను అమెరికా దేశపు మాసపత్రిక యందు ‘మా’గారు తాము రచించిన నాటకములను గూర్చి యిట్లు వివరించుచున్నారు:—

నా నాటకములన్నియు నానియందలి పాత్రల మనోవిశ్వాసములందును, ఆత్మలయందును విష్ణవములను, తిరుగుబాటు మార్పులను ప్రదర్శించును. నేను వ్రాయు ప్రతి నాటకమును మతాంతర స్వీకారపుకథ యగునని ఛెప్టర్ లన్ సరిగానే నిర్ణయించెను. నాటకరంగమునం దభిమానముగల, సంస్కారరాలైన ఆధునికజనుల కెక్కువ రుచించు మాదిరి నాటకములను నేను వ్రాయుదును: జీవిత సరిత్రములు, ప్రవర్తన గూర్చినచర్చలు, ఉద్దేశముల బహిరంగపరచుటలు, సంభాషణమునందు వ్యక్తిగతముల వ్యతిరేకత (వైరుధ్యము), తప్పుల ప్రమాదముల కనుగొనుట, హృదయముల విప్లవములు—ఇన్నియేల, క్షుప్తముగ చెప్పవలెనన్నచో—జీవితప్రకాశము.

అన్నిటికంటెను నన్ను గూర్చిన నీచవిమర్శనము లలో నొకటి, నేనువట్టి కందిరిగవంటి వాడననియు, మనుష్యులను కుట్టి బాధించుటయేగాని వారి కేవిధమగు సహాయ మొనర్పవనియును, నేను వట్టి విగ్రహసకుడననియు చెప్పు విమర్శకులు తెలియమాలినవారు, అలోచనలేనివారు. ఇంతకంటె సత్యదూరమైనదిలేదు. స్త్రీపురుషులయొక్క అలోచనలను పురిగొల్పుటయందు నేను పడసిన అఖండ విజయమే నాతరమువారికి నే నొచ్చిన ముఖ్యము సహాయము. నేను ఒక్కొక్క క్రొత్త నాటకము రచించి మానవలోకమునకు నేనొక క్రొత్త సందేశమును తెచ్చి యిచ్చితిని. భావప్రపంచమున, నాకాలమునకు నన్ను వారానిపొడవవచ్చును

మొత్తముగా చూచినచో, నారచనయంతయు పూర్తిగానిర్మాణరూపముగ నేయున్నది. ప్రతి నాటకమును నామనోవిశ్వాసములకు సాక్షిభూతిముగ నున్నది. సాధారణాభిప్రాయములతో నే నెట్లు సదా వ్యవహరింతునో నిరూపించుటకు, కొన్నిటిని మాత్రము దాహరింతును; candida కేండిడా: ప్రేమను గూర్చియు, స్త్రీపురుషుల సంబంధము గూర్చి; 'The Doctor's Dilemma' వైద్యుని సందిగ్ధావస్థ: వైద్యసృత్తియొక్క ప్రస్తుత శోచనీయావస్థనుగూర్చి.

'Man and Superman' 'మానవుడు, - మానవోత్తముడు:' జన్మకాస్త్రము, జననమరణములు, మానవ సంతతి యొక్క భవిష్యత్తును గూర్చి.

'Major Barbara' మేజర్ బార్బర: దారిద్ర్యము, ధనాధికతనుగూర్చి.

'Androcles' ఎండ్రోక్లిస్: క్రీస్తుమతమును గూర్చి.

'Getting married' పెండ్లియాడుట: బొత్తిగా పొద్దుపడ్డులేని వనసాంఘికవ్యవస్థను గూర్చి.

'Heartbreak house' హార్ట్ బ్రేక్ హౌస్, ఈ నాటి నాగరికతనుగూర్చి.

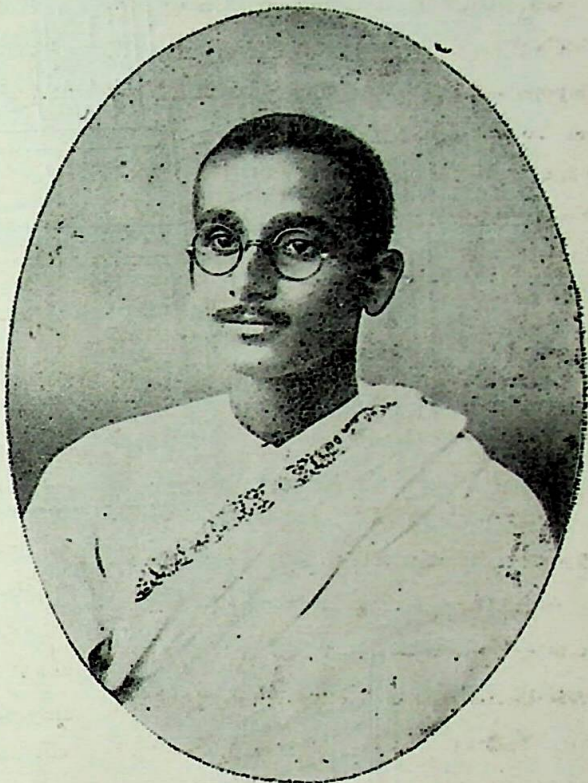
'Caesar and Cleopatra' సీజరు - క్లియోపాత్ర: విశేషధీశక్తిని గూర్చియు, మహత్త్వమును గూర్చియు.

'Saint Joan' జోన్ ఆఫ్ ఆర్క్: వీరత్వమును గూర్చియు, ఋషిత్వమును గూర్చియు.

'Back to Methusela' మెథూసిలాకుమరుడు: ఉత్పాదక పరిణామధర్మమునుగూర్చి; కాని, 'The Apple Cart' ఏపిల్ కార్ట్ (అతి క్రొత్తనాటకము)ను మీశేచదివి తెలిసికొనుడు! నేను చెప్పను!

సరియైన నాటకమును రచించుటకు పరియైన దేమి యని నన్ను ప్రశ్నించిరి. ఇదిగో నాప్రత్యుత్తరము: ఉపకల్పన. ఇంతకంటె నేనెక్కువ చెప్పకాలము; మహామనస్తత్వ వేత్తయని శేరొందినవా చెప్పవచ్చెప్పగలనేమి కాని నాటకరచయిత యని శేరొందిన నేను కాదు. మహాపట్టణములోని పెద్ద వీధియందలి వచ్చుపోవు జనుల సమూహమును, వారివారి కార్యకలాపముల దొండెరలను, సినిమాబొమ్మలయంత్రము మూలమున ప్రతిబింబించితి రనుకొనడు. మీ రదిచూచి యేమి తెలిసికొనగలరు? అనుదినమును సంవత్సరములకొలది యాపిధి నట్లే చూచుచుండిన వాడైనను, ఎట్లు జీవితముయొక్క ఆర్థము తెలిసికొనజాలక అజ్ఞుడై అచ్చెరువు గొనియుండునో అట్లే యుండురు. ఇట్టి ఆర్థముకాని విషయ పరంపరనుండి, నిజముకాక ఉపకల్పితమైనను ఉండవలగు కొండరు వ్యక్తులను, నిజము కాకపోయినను సంభవముగొన్ని కార్యములను ఎన్నుకొందుము. వీనివలన జీవితము ఆర్థమగుటకు పీలగును, దాని వ్యాఖ్యానము. అన్వయమునకు మార్గము తోచును. మహానాటక కర్తలు తమలోని పరిణామ నిర్వచన స్వభావముచే యీపనిని వెరవేర్పవలసివచ్చి, నాటకరంగమును, నాటకకళను నిర్మించి, తమ సందేశమును-బోధను ప్రపంచమునకు ప్రకటించుట కనువగు మార్గమును సారస్వతమున కల్పించికొనిన వెనక, నాటకరంగమందలి చిన్నవారు (నటకులు) చిన్న ఉద్దేశములకై పాటుపడుదురు: తమయొక్కయు, జట్టిచ్చి చూడవచ్చిన క్రేతకగణముయొక్కయు ఆభిరుచిని,

సంస్కారపులోతును అనుసరించి ఒకమారు నవ్వించుటకో, నాటకరూపమున పెంకి కథలను వివరించుటకో, బోల్తా కొట్టించి నవ్వల పాటు నేయుటకో, లేక శోకముననో ఆనందముననో క్రోధముననో ముందియెత్తుటకో; కాని యీనాటకరచనాకార్యమునకు మూల కారణమేదియన; మనము 'శీవితము' 'శీవము' అను విచిత్రమును మాయకట్టు కథయొక్క స్వభావమును, ఉద్దేశమునుగూర్చిన స్పష్టమును విశాలమునైన పరిజ్ఞానమునైన మన కోరిక-వాంఛయే. ఆ 'శీవము'నకు చెందియే మనము నిరంతరపీడాబాధకులమును, సాపరాధులము నయ్యు ఉన్నతపథగాములగు యంత్రముల మని యెరుగుచున్నాము.

నేడు జీవించియున్న మహానాటక కర్తలలో నేనే సర్వోత్తముడనని నిర్ధరించి చెప్పుచున్నాడు. అది నిశ్చయమని మీరెట్లెరుగుదురు? మనకు తెలియబడకగాని, పూర్వము నావలెనే చేతగాక నవ్యతాలపాలగు మోసగాడుగా యెంచిబడువాడుగాని, యింకను గొప్ప గ్రంథకర్త యెవ్వడైన యశోమాగ్గుధ్యమున నున్నాడేమో! జి. బి. యస్.

కంటే (నాకంటే) జీవితక్తి ఎక్కువదనియు, హెచ్చుమేలుచేయగలదనియు నేను విశ్వసింపకయుండజాలను.

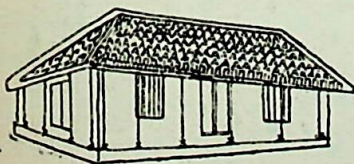
అనువాదకుడు : జి. బ్రహ్మానంద

'పైపు' యంత్రచిత్రములు

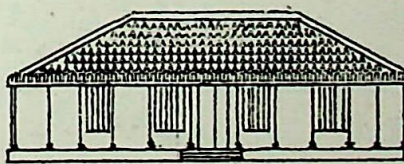
ఈ చిత్రములను బంధరు హిందూ కాలేజిలో 'కన్సర్వేటర్ ఆఫ్ ఇన్స్టిట్యూట్' శ్రీ బి. వి. రంగారావు (యస్. సి. వి.) గారు రెమిగ్నను నెం. ౧౨ రు పైపు యంత్రముతో చిత్రించినారు. వీనిని మెచ్చుకొని ఆఖిల భారత విద్యాకాఖ్యాప్రదర్శనము (The All India

శ్రీయుతులు బి. వి. రంగారావు గారు

Educational Exhibition) వారు బంగారు పతకమును, గౌరవ శత్రమను, (Certificate of honor) ఇచ్చిరి. పైపు యంత్రముతో నిట్లు చిత్రములను తయారుచేయుట సులభమైనపనికాదు. ఈ చిత్రములను తయారుచేయ నేర్చును గడించుకొన్న శ్రీరంగారావుగారి భిన్నదనార్హులు. వీరు తమకౌశలమును పెంపొందించుకొని రూపచిత్రములను, ప్రకృతిచిత్రములను తయారుచేసి, చిత్రకళకు క్రొత్తసాంపుడు, ఆంగ్లభాషాకమున కానందమును సమకూర్చు దగుదురు.

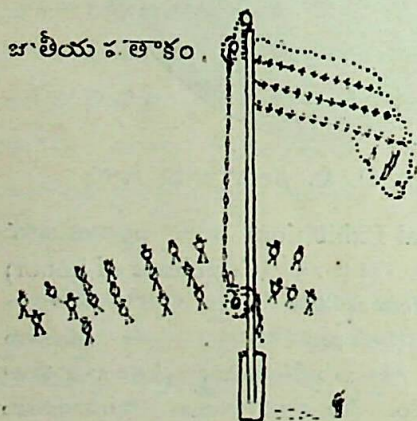
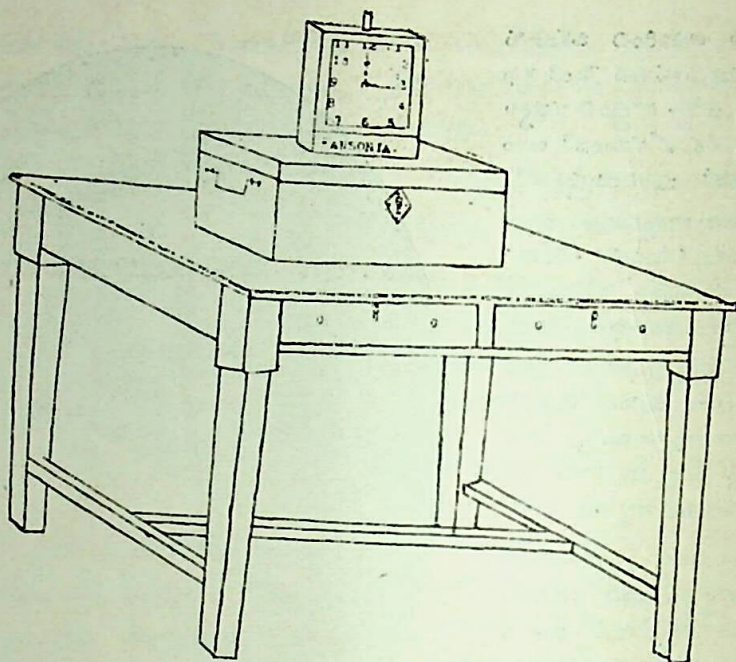
పల్లెటూరి బడి

ముందువైపు

చక్కవైపు

సైనికులు

బాలభటులు

విమర్శనము

కంపిలి-విజయనగరము

గ్రంథకర్త, డాక్టరు నే, వెంకటరమణయ్యగారు
ఎం. ఎ., సి. హెచ్. డి.

డాక్టరు వెంకటరమణయ్యగారు. మద్రాసు క్రిస్టియను కాలేజీయందు చరిత్రాధ్యాపకులు, మంచిపండితులు. విజయనగర సామ్రాజ్య స్థాపనమునకు మూలకారణములను గురించియు, తద్రాజ్యస్థాపకుల గురించియు వీక్షతో పరిశోధనచేసి తమ సిద్ధాంతములను డాక్టరు వెంకటరమణయ్యగారు ఈచిన్న పుస్తకరూపమున వెల్లడించినారు. మొదట నీ రెండు వ్యాసములును మద్రాసు క్రిస్టియను కాలేజీ మాగజైను (1929-30) లో ప్రకటించి పిమ్మట పుస్తక రూపముగా ప్రచురించినారు. ప్రాచ్య లిఖిత పుస్తకభాండాగారమును వెదికి వెలికిచీసిన ప్రాచీన కన్నడ, తెలుగు గ్రంథములను పరిశీలించి వాటి ననుసరించి కంపిలి రాజ్యవృత్తాంతమును, విజయనగర సామ్రాజ్య స్థాపన వృత్తాంతమును శ్రీ డాక్టరుగారు మిక్కిలి కృషిచేసి నిష్పక్షపాత బుద్ధితో, సత్యచారిత్రాక్షేపణదృష్టితో వ్రాసినారు.

ఈ గ్రంథమున మొదటి వ్యాసము కంపిలి రాజ్య వృత్తాంతము. మహమ్మదీయ చరిత్రకారులు కంపిలి రాజ్యమును గూర్చి వ్రాసినదంతయు కలిపి కడుస్వల్పము. వారు వ్రాసిన కొలదిపాటి వృత్తాంతములు గూడ ఇతర ఆధారములు ఇంతవఱకు కానరామిచే సరిగా నర్థముగాకున్నవి. వాటిని పురస్కరించుకొని వ్రాసిన నూయలు, డాక్టరు కృష్ణస్వామి అయ్యంగారు, రావుసా హెబు కృష్ణశాస్త్రి లాయీరై సు మన్నగువారలు తమకు తోచిన యట్లు శాసనములు ప్రమాణములుగా గైకొని చరిత్ర నిర్మాణము

చేసియుండిరి. కాని డాక్టరు వెంకటరమణయ్యగారు కంపిలి రాజ్యవృత్తాంతమును ప్రాచీన కన్నడ, తెలుగు గ్రంథములను పరిశోధించి మహమ్మదీయచరిత్రకారులెంతవఱకు సత్యమును వ్రాసిపెట్టిరో చూపినారు. కన్నడ గ్రంథములలోని వృత్తాంతములను చారిత్రకదృష్టితో విమర్శించి డాక్టరుగారు కంపిలి రాజ్యచరిత్రమును సమగ్రముగా రచింపగలిగినారు. వారు చెప్పినట్లు అనెగాండి సీమను శాసనముల కొరకు జాగ్రతగా వెదకినచో ఇంకను నూతన విషయములు, ఆశ్చర్యము కలిగించు చరిత్రాంశములు నిస్సంశయముగా బయలుపడగలవు. డాక్టరుగారు దేశభాషా గ్రంథములు విమర్శించునప్పుడు ఆ గ్రంథములను గురించియు, వాటిని రచించిన కవులను గురించియు, వాటి కాలమును గురించియు, వాటి సత్యత్యమును గురించియు చర్చింపక పోవుట లోపమని నెప్పనలసియున్నది. కంపిలి రాజ్య స్థాపకుడైన ముమ్మడిసింగయగూర్చి వ్రాయునపుడును, ఆతని కుమారుడైన కంపిలరాయని యొక్కయు, మనుమడైన కుమారరామరాయల యొక్కయు దిగ్విజయములనుగూర్చి వ్రాయునపుడును విషయమును బోధకముగా నట్లుగా నొక దేశపంజమును డాక్టరుగారు తయారుచేసి పాఠకుని కందియివలసియున్నది. ప్రాచీనదేశీయ గ్రంథములు మహమ్మదీయ చరిత్రకారులు రచించిన చరిత్రలును వాకొనుచున్న కంపిలిరాయడు, ఆతని తండ్రి ముమ్మడిసింగడు రామదేవుడు ముగ్గురుమహాదా నిజముగ నుండినవారేయని శాసనప్రమాణముజూపి శ్రీ డాక్టరుగారు నిరూపించిరి. కాని వారుజూపిన శాసన ప్రమాణములు సంపూర్ణముగ నిండు ఉదాహరింపబడలేదు. మహమ్మదీయ చరిత్రకారుల వ్రాతలకు దేశీయభాషా గ్రంథములకును

చాలావిషయములందు పోలికలుండుటబట్టి, ఉభయుల వ్రాతలయందును ధార్మ్యముగన్పట్టుచున్నదని డాక్టరుగారు వ్రాయుచున్నారు. మహమ్మదీయదండయాత్రకు కారణములు ఉభయులును యించుమించుగా నొకరితిగనే వర్ణించినారు. అల్లావుద్దీనుకాలమున వక్షిణ దిగ్విజయ యాత్రగావించి కాలాగ్నివలె దేశమునచిచ్చు పెట్టిపోయిన మల్లిక్ కాఫూరును, చూచి జనులు భీతచిత్తులై ఆతని కాలనేమి, లేకనేమియని నామకరణముచేసిరట! ఆతడు కాలనేమి యగునపుడు తురుష్కులు దానవులని వర్ణింప బడుటలో ఆశ్చర్యమేమి? కాని కన్నడ చరిత్రకారులు కాలనేమినిబోలిన తురుష్కునే నానుల నందరిని కాలనేమి యనియే పిలుచుచుండిరి. కంపిలిరాజ్యమును ధ్వంసము చేసిన ఖ్వాజాజహాను సేనానినికూడా కన్నడీయులు కాలనేమియనియే వ్యవహరించి నిజనామమును మరుగుపరచిరి. ఏదో ఒక తెలుగుకావ్యమునందు మలిక్ కాఫూర్, కాల యవనుడని పిలువబడినట్లు డాక్టరుగారు వ్రాయుచున్నారు. ఆకావ్యమేదో తెలిపియుండిన బాగుండును! కంపిలిరాజ్యాపహరణుడు ఖ్వాజాజహాను అని డాక్టరుగారు నిర్ణయించుచున్నారు. వీరి నిర్ణయము సమంజసముగా నున్నది.

శ్రీ డాక్టరుగారి రెండవ వ్యాసమున విజయనగర సామ్రాజ్యస్థాపకులను గుఱించి వ్రాయబడినది.

విజయనగరసామ్రాజ్యస్థాపనమునకు మూలకారణములను డాక్టరుగారు మిక్కిలి సమర్థతతోడను చారిత్రిక దృష్టితోడను విమర్శించిరి. విజయనగర స్థాపకులయిన హరిహరరాయ, బుక్కరాయ మహీపాలురు డాక్టరు కృష్ణస్వామి అయ్యంగారు, సత్యనాథుగార్లు తలచినట్లు, హూయిసలబల్లలదేవునికడ సామంతులుగారనియు, విజయనగర నిర్మాత ముమ్మడి హూయిసలబల్లలదేవుడు కాదనియు, ప్రమాణములనిచ్చి నిర్ణయించిరి. విజయనగర నిర్మాతకు హూయిసలరాజులకు వారి సామంతరాజులొకమున ముడి పెట్టెట, డాక్టరు కృష్ణస్వామి అయ్యంగారి యొక్కయు వారి శిష్యులయిన సత్యనాథుగారి యొక్కయు కర్ణాటదేశాభిమానమును వెల్లడించుచున్నవనియు సత్యమైన చరిత్రను మరుగుపరచుచున్నవనియు

డాక్టరు వెంకటరమణయ్యగారు చూపిన ప్రమాణములు తోపించుచున్నవి. సంగమవంశములయిన హరిహరరాయ బుక్కరాయలు, కర్ణాటదేశీయులు గారనియు, ఓరుగంటి సీమలో జేరిన దెలుగునాటి గొడబడి అనియు, వారు, ఓరుగంటి కాకతీయమహాసామ్రాజ్యము నశించినతరువాత, కంపిలిరాజ్యమును సాచ్చియచ్చట కొంతకాలముండి పిమ్మట నారాజ్యవివాహం తరమున పారిపోవుటకు ప్రయత్నింపగా పట్టుబడి, సుల్తాను మహమ్మదు టుఘ్లకు సాయముటకు గొంపోబడి యచ్చట మహమ్మదీయు మతము స్వీకరించి సుల్తాను యొక్క అనుగ్రహమును సంపాదించుకొని మరల కంపిలిరాజ్యమును సుల్తానునకు సామంతులుగా జేరుటకు నియంపబడిరినియు, పిమ్మట కొంతకాలమునకు ఆనెగోండి విడిచి విజయనగరమును నిర్మించుకొని రాజధానిమార్పు కొనిరనియును, మొదటినుండి హరిహర బుక్కరాయలకు భల్లాణరాజులతో వైరమేసాగుచుండెననియు, నాకారణమున హూయిసల భల్లలదేవుని రాజ్యములో నుత్తరభాగమునంతయు, ౧౩౪౬ నాటికిజయించి హూయిసల రాజ్యమునుక్షీణింపజేసిరినియు, కాకతికృష్ణవరాయకుని ప్రేరణమున, నాతని బంధుగులగుటచేతగాబోలు, ౧౩౪౫ న సంవత్సరమున తురుష్కునేనాప్రవాహము నడ్డించి స్వాతంత్ర్యము ప్రకటించుకొనిరనియు, ఎన్నో కారణముల నైతిమాపి ప్రశంసనీయమైనచారిత్రికదృష్టితో చర్చించిరి. సంగమవంశీయులు ఆంధ్రజాతీయులనుట కర్ణాటకును కర్ణాటవాదమును ప్రతిపాదించు డాక్టరు అయ్యంగారు ప్రభృతులకును ఆశ్చర్యకరముగా నుండకపోదు. డాక్టరు వెంకటరమణయ్యగారు నుహమ్మదీయ చరిత్రకారులు వ్రాసిన దానిని పునర్విచారణచేసి యధార్థమును వెలికినీకొనివచ్చిరి. కంపిలిరాజ్య సృష్టాంతమునకును విజయనగర రాజ్యస్థాపనమునకునుగల సంబంధమును, ఉభయరాజ్యస్థాపకులగుట పరస్పరసంబంధమును చక్కగా దెలియిస్తున్నది. హరిహర బుక్కరాయ మహారాయలు ఆంధ్రులనుటకు చూపిన కారణము లన్నిటికంటె, వారు ఓరుగంటి కాకతీయరాజవంశమునకు జెందినవారని నిస్సత్యపాత

బుద్ధితో వ్రాసిన మహమ్మదీయ చరిత్రకారు లనేసమానము మిక్కిలి విశ్వసనీయముగా నున్నది. ఈవిషయమున డా. వెంటర్ మునియ్యగారి కృషి యెంతయు శ్లాఘనీయము. వీరి చారిత్రకవ్యాసముల నాంధ్రలోకము కొరకు వారు తెలుగున రచించెదరుగాక.

భా. వెం. కృ.

ప్రేమ

గ్రాను సైజు; పుట ౬౪. వెల. రూ. ౦-౬-౦.

గ్రంథకర్త: వెలువోలు సీతారామయ్య చౌదరి.

ఇది అశ్వినీ కుమారదత్తు గారు తాము నెలకొల్పిన ప్రజామోహక కళాశాలయందలి విద్యార్థుల కొసంగిన యుపన్యాసములకుఁ దెలుగు, దత్తుగారు, తమజీవిత సర్వస్వమును ఉన్నతాశయముల కర్పించిన మహాపురుషులలో నొకరు. దైవభక్తులు, స్వాధ్యాయగులు, ప్రేమోపాసకులునగు వీరు యువకులకుఁజేసిన బోధనమచ్యయము ప్రశంసార్హము.

ఈ కాలమున ప్రేమయను వేషమున నెన్నియే సదర్శములు నీతి బాహ్యములు, నవిరదాయకములునగు విశేషములుసాఘంకసారస్వతప్రపంచములందుఁబొడసూపుచున్నవి. ఇట్టి తరుణమున ప్రేమయొక్క సత్వస్వరూప నిర్ణయమత్యవసరము. ఇక్కార్యమును దిత్తుగారు చక్కగ నిర్వహించిరి. ప్రేమయందంకితములై యుండు నానందము, నవీనత, నిత్యోత్సాహము, ఉచ్చిత, వ్యాపకత, స్వార్థహీనత, మొదలగు సంకేతములఁ బెక్కిరింపిని ఉదాహరణ పూర్వకముగ నిర్వచించియున్నారు. అట్టి ఆధ్యాత్మిక ప్రేమను హృదయమునందలవఱచుకొనుటకు మార్గములను—ప్రేమమార్గుల జీవితపథము ప్రకృతినిరీక్షణ, కార్యసాధనము, ఆత్మపరీక్షణము ఇత్యాది—నూచించియున్నారు. ఈగ్రంథము యువకులు చదువఁదగినది.

తెనుగుచేసిన చౌదరిగారు ఉపన్యాసములకును వగు సరళశైలిని వ్రాసియుండిన బాగుండెడిది. ఇది మాత్రము కొంత కొంతయనక తప్పదు.

గు. వెం. సు.

ఆంధ్రాధ్యాత్మరామాయణము

రాయల్ సైజున 450 పుటలు. దశసరి కాకితములు. మంచి అచ్చు. కాలికోడైండు. ఆంధ్రీకర్త పిశుపాటి నారాయణశాస్త్రి. వెలరూ. 8-0-0 లు.

దీనిని సంస్కృతములో వ్రాసినవారు విశ్వామిత్రమహర్షి. ఈ గ్రంథమును అనేకులు తెలిగించిరి. కాని వాని ప్రచారము మాత్రము అంతగా లేదు. వేదాంతమును ముఖ్యముగా బోధించు గ్రంథములు సర్వజనసముదాకముగా నుండవలయును. ఆలోచింపఁగా నాంధ్రాధ్యాత్మరామాయణము మాత్రము అట్టి స్థానము నలంకరించినదనియే చెప్పవచ్చును. దీనిలోఁ గథాభాగములతోపాటు వేదాంతవిషయములు కూడ సర్వజన సముదాకముగు శైలితో నమవదించఁబడినవి. అనువాదములో వీరు పూర్వకపులు త్రొక్కిన మార్గమునే యనుసరించిరి అని చెప్పవచ్చును. చన్నయ్యదులవలె నాయాతావుల స్వకపోలకల్పనములు మాడఁ జొనిపిరి. ఆ సంగతి పీఠికలోఁగూడఁ గవిగారు చెప్పకొనిరి. స్వకపోలకల్పనములు మాడ నాయా స్థలములలో హత్తుకొని హృదయంగముగా నున్నవిని దిగువ నుదాహరించిన పద్యములు చాటుచున్నవి.

మ. *క్రతురీతా పరతంత్ర బుద్ధిసగుటం
గ్రవ్యాధు లస్మిక్తుక్రీడా
యతవై శ్వానరకీలల తలభ
సామ్యం బంద కారీతి గ
రిక్తులై నాయునరించు జన్మమునకు
విఘ్నంబు గావించియుం
బ్రతుకం జాలిరిగాక వేఱుగలదీ?
రాజస్యమాదామణీ!

*ఉ. తేనువీడికోకముమదింగదియింపక దైర్యమూడి
త్రికమునీంద్రునన్నిధికి మెల్లగబొమ్మ కుభఃకృష్ణుండ
లోకనసాదకోమల ద్యులోకపవిత్రచరిత్ర; నీ
దాకటకంబునంకటిమహాత్మున కైన నవస్థ దప్పు.

పై పద్యములు స్వకపోలకల్పితము లయ్యును నెట్లు హత్తుకొనినవో? చదువరులు గ్రహించుదు గాక.

వేదాంతభాగము ననువదించుటలోఁ గవిగారి
భాగ్రతయు వేదోపదగినదియే యని చెప్పవచ్చును.
మూలము :

“జగతామాదిభూతాయా సామాయాగృహిణీతవ
త్వత్స్వస్తి కర్షాజ్ఞాయంతే తస్యా బ్రహ్మదముః ప్రజాః
త్వదాశ్రయాసదా భాంతిమాయాయాత్రిగుణాత్మికా
నూతేఽజస్రంశుక్లకృష్ణాహోహిత స్సర్వదాప్రజాః
లోకత్రయహగేహేగృహస్థస్త్వముదాహృతః.”

సీ. జగదాదిభూత యేనతి యమృతమానయ,
యల్లాలునీకు లోకేశ! రామ !
నీ సన్నికర్షముచే సరోజభవారు
లుదయించుచుండు గయ్యునిదయంచు,
ఏమాయ నిన్నాశ్రయించి సదా త్రిగు
ణాత్మిక యైవెల్ల నట్టిమాయ
యనవరతంబు సితాసితలోహితకాయులౌ ప్రజలను
గాంచుచుండె

గీ. కల్లలాడుదువే? నీవు కమలానాభ!
ప్రకటలలోక త్రితయమహాభవనమందు
నిండుతమి నుండు బత్ గృహస్థుండ వైతి,
వింక దాచంగ కేటికి నిదియు వినుము.

అనువాదము—

మూలమునఁగలభావాదులనెల్ల అనువదించిలో చూడుడు!

వీరు కొన్నితావులలో మూలములలో లేని అంశ
మును అనువాదమున సంఘటించిరి.

మూలము:

ఇతిశిష్యాకృతమాదిత్య స్వయం కించిత్తమన్యగాత్
రామేణవారితః శ్రీత్యా అత్రి స్స్వీభవనం యయా

అనువాదము:

గీ. శిష్యుల కనుజ్ఞ నిడి రఘుశ్రేష్ఠు వెంటఁ
దానరిగి కొంతిదూర, మాలిండు ముదమున
మరలాప, మదంబున నిజాశ్రమమున కేఁగె
దన్నిరుపమాద్భుతగుణంబు లెన్నికొనుచు.

మూలమున రామునిచేన నుజ్ఞాతుండై యత్రిమహర్షి స్వా
శ్రమమునకుఁ భోయెననిమాత్రి మున్నది. అనువాదమున

వీరు రామునిచే ననుజ్ఞాతుండై యత్రి రామగుణముల
క్లాపించుకొనుచుఁ భోయె నని యందముగాఁ జెప్పిరి.
కొన్నిచోటులలో మక్కి మక్కిగానే తెలిగిందిరి.
మూలము.

“అథ తత్ర దినం స్థిత్యా ప్రభాతే రఘునందనః
స్నాత్యామునింసమావద్య ప్రయాణాయోపప్రకషే”

క. దిన ముండి యందు నుదయం,
బున స్నాన మొనర్చి యత్రిమునిసత్తము వీ
డొని చనువాడై, యాక్రియ,
ననియెన్ శ్రీరాముఁ డ మృహమహుతోడన్.

పైపద్యము మక్కిమక్కిగానే యున్నది.
కం. రమణీయంబతి..... త్వముఁ
దెలియఁగ.....నదిటమరి!” భా. కాం.

౮౨ పద్యము. పైపద్యమున యతిఁపెప్పిరి. ఇట్లు మాత్రుల
గ్రంథమున కొకలోపమనికాదు కాని ఇట్టి గ్రంథములలో
స్వల్పముగు నిట్టిలోపములు చదువరుల కనుతాపమును
జనింపఁజేయును. అవతారికలో ౨౦ వ పద్యమున
“రమాజననీజనకులు” అను పదము, బక్ష్మీనారాయణుల
ను నర్థమునఁ ప్రయోగించిరి. అది యంతసంశయముగా
నర్థసంపద నీజాలదని నామతము.

కవనమున మందిభ రాశక్తి యున్నది. గ్రంథము
అత్యుత్తమ మయినది. ప్రచారములోనికి రాదగిన గ్రంథ
రాజమనియే నానమ్మకము. బాల్యమున నిట్టిగ్రంథరచన
లోఁ గృతార్థులగుట ముందు ముందు వారి వాగ్యధూటి
బాగుగా నాంధ్రులనునంబు లరింపఁజేయుటకే యని
నానమ్మకము. వీరిట్టి గ్రంథములు అనేకములు వ్రాసి
భాషావధూటి కలంకారములు సమకూర్చుటగాక,
ఉభయభాషాప్రవీణ-బులుసు నరసింహశాస్త్రి.

శ్రీపుష్పాంజలి, ప్రథమసంపుటము: కావ్యములు

ఇందు శ్రీ కల్లూరి వేంకటనారాయణరావుగారి
పద్యకావ్యములు సంపుటికరించబడినవి. దీనిలో ఈయ
బడిన సంవత్సర సంఖ్యలను బట్టి ఇవన్నీ చాల కాలము

క్రింద రచించబడినట్లు స్పష్టము. ప్రచురణలోని ఆలస్యమువలన ఇందు కొన్ని కావ్యాల విలువ మరినట్లు చెప్పవలెను. ఉదాహరణముగా ఇందలి 'విజయనగర సామ్రాజ్యము'లో ప్రధానవస్తువైన దేశాభిమానము ఆధునికదృష్టులకు పరిపాక్షికముగా దుర్బలముగా కానవస్తూ కావ్యము విలువను తగ్గించదగినది. అట్లే 'మల్లెమొగ్గల'లోని ఖండకావ్యాలు కూడా అభివృద్ధి పొందుతున్న ఆధునిక భావగీతల ప్రక్క తక్కువ కాలతలో నిలువగలవు. కాబట్టి ఇందలి కాలసంఖ్యలు సరియైన విమర్శకు తోడ్పాటుగా ఉన్నవి. ఈ విమర్శలు వాటివాటి సందర్భాలలో వ్రాయబోతున్నాము.

మొట్టమొదటి శ్రీ సత్యనారాయణ మహాత్మ్యము. కావ్యరచనలో ఇదే గ్రంథకర్త ప్రథమ ప్రయత్నము. ఛందోభాషాదికాదు ముఖ్యముగా ఈ విషయమునే తెలియజేయగలవు. వీటిని నిలిపివంచడము ఒక పక్షము నుండి వాంఛనీయమే అగును. మార్పిచేయదలచువారు పాకభేదాలను ఈయవలసి ఉంటుంది. శ్రీ సత్యనారాయణ మహాత్మ్యములో వివిధకథలను వికృత సంఘటించబడలేదు. ఇవి చెప్పుకొనుచు పోవడిన పద్ధతికూడ అసాధారణ నైపుణ్యమును ప్రదర్శిస్తూ ఉండలేదు. ఇందుపద బహుళ్యముచేత పద్యములూ, పద్యభాషాశృంగారముచేత కవిత్యమూ పలుచబడినట్లు చెప్పవలెను. కాని ప్రథమప్రయత్నముగా ఈ నిర్వహణ తృప్తికరముగానే ఉన్నది.

పిమ్మట 'విజయనగర సామ్రాజ్యము' ఇది గీతాది మాలికలో వ్రాయబడినది. ఇందలి దేశాభిమానము ఎట్లు కానవస్తున్నదో చెప్పబడినది. దీనిలోని ఉద్రేకము కేంద్రమునండి చెనరిపాతూ ఉన్నా పాతకు డిందలి ప్రధానవస్తువును ఏమరిపాలేదు. ముఖ్యముగా,

"బాలకుల్ సిదురింప సయ్యాలలూను
భామలెందరు తప్తలై పరువులిశిరొ"

అనేగీతభాగము,

"ఉత్పలాధీకు నిర్జింప నుద్దమిండు
నెన్నులకుఁ బట్టులెనట్టి పిగృహములె"

వంటి పద్యపాదములు కలిగి హృదయమును తాకగలిగి ఉన్నది. ఈ లేజము అంతటా నిలువక పోవడము

వల్లనే దీనికి ఆత్మకృత్యులైన లేదు. పైగా ఇది ఉండినంత దీర్ఘముగా ఉండనక్కరలేదని మా అభిప్రాయము.

తర్వాతి 'సంధ్యోపాసన,' 'శ్రీమదాంజనేయస్తవకళామాలిక'లను సులభముగా దాటి వేయవచ్చును. మొదటిది సుధ్యానందనకు పద్యానువాదము. రెండవదానిలో స్తుతి, నీతి జ్ఞానము ధ్యానము అనే ఉపశిక్షికలతో పూర్వకతకముల పోకడలు ఉన్నవి.

వీటికి పిదప 'మానసగీత' మిగిలిన అన్నిటికంటె వెనుక వ్రాయబడుటచేత కాబోలును ఎక్కువభారాకుది గుంభన కలిగి మిక్కిలి సరళముగా సాగినది. శ్రీసమర్థరామదాసస్వామి రచించిన 'మానసబోధ' కిది ఆంధ్రీకరణము. భగవత్ స్తుతి మనఃప్రబోధము దీని ఆశయములు.

తుదను 'మల్లెమొగ్గలు' అన్న క్షిరీకతో ౧౯౧౨ నుండి ౧౯౨౩ వరకు అప్పడప్పుడు వ్రాయబడిన ఖండ కావ్యములు సంపుటికరించ బడినవి. వీటిలో కొన్నిటిలో భావకవిత్వచ్ఛాయ లున్నవి. కొన్ని, విద్యావతి, చంద్రోదయము వంటివి, చాటువుగా పేర్కొనవలసి ఉన్నది. ఇందలి కావ్యాలలో ఆంగ్లకవిత్వ ప్రోద్బలము కొంత కానవస్తున్నది. 'నాదుకోకంబు నుడువ నాంద్రంబునందు పదములున్నవో లేవో' అనుపాదములతో మొదలగు సోదరీ స్మృతిలో 'అయ్యగరములు నీవ! యాహాసముల్ గాంచుచునెయ్యంటి' అన్నది 'Those lips are thine, thy own sweets smiles I see' అనే Cowper పాదములను జ్ఞప్తికి తేగలవు. 'పోతన' అను కావ్యము నందలి ప్రవృత్తి (Mood) ని కదలించినది Wordsworth మిల్టనుపై వ్రాసినపద్యముని చెప్పవచ్చును. అయితే ఇట్టి స్వీకారములను గర్హించుట మా ఉద్దేశముకాదు. ఇందలి పోకడలను చూపించడానికే ఇది ఉద్ఘాటించబడినది. ఇక ఇందలి ఇతర వస్తువులుగా ప్రకృతి ఆరాధన (ప్రకృతి దర్శనము, సముద్రతీర సందర్శన), కవితా విషయములు (కవితాకన్యక, కవి), పౌరాణికాంశములు (శంకరుని విరహము, రుక్మిణీకల్్యాణము నము), ముఖ్యమైనవి. వీటి పరిపాక్షికముగా ఆధునిక ప్రా

భారతమాత

మాణ్యములకు నైపుణ్యము తక్కువగా కానవస్తుంది. అప్పటికే ప్రభువు భావకపులు వెలువడినా భావగీతము ప్రత్యేక స్వరూపముగా వాఙ్మయములో నిష్కృతము కాలేదు. దాని సరిహద్దులు స్ఫుటముగా గీయబడలేదు. కావున అప్పుడు అనేక భావగీతములు అపరిపక్వములుగా ఉండినవి. 'మల్లెమొగ్గలలో' గీతములు చాల వరకు ఈ విధముగా ఉన్నవి.

'మల్లెమొగ్గలలో' పుష్పాంజలి కావ్యములు పూర్తి అయినవి. వీటిలో ఆధునిక కవిత్వమున్నా గ్రంథకర్తగారి అభిమానము వీరిలో నూచించబడినట్లు రచనలో కానవస్తున్నట్లు పూర్వపద్యకులకే చెందిఉన్నది. కాని ఇప్పుడు వికాససాంద్రమున్న ఆధునిక కవిత్వము కవిత్వచిరుగృకులకు సరిగిలనియము. పుష్పాంజలి గ్రంథకర్తగారే ఆంధ్రవాఙ్మయ చరిత్ర సంగ్రహము (వావిళ్ల వారు ప్రకటించినది) రచించిన 'కవిత్వవేది' అని తెలుస్తున్నది. పుష్పాంజలి, వాఙ్మయచరిత్రలను పోల్చిచూడగా వీరు కవిత్వరచనకంటే సారస్వతవిమర్శకు దొంకొంటే ఎక్కువరాణిస్తుందని పొడగట్టగలదు. ఇప్పుడు విమర్శన ఎక్కువ ఆవిశ్మయముగా ఉన్నదన్న విషయము కూడా మరచి పోకూడనిది.

(శ్రీ. శ్రీ.)

UNCLE SHAM

గ్రంథకర్త:—కన్యాయలాల్ గౌబాగారు. ౧౮౮౫ పేజీలు. వెదురుకాగితములు. రాయల్ సైజు. కాగితపు బైండు. వెల రూ. ౧౯౨౯ సం.

ఈ గ్రంథము మేయోకన్యవ్రాసిన 'భారతమాత' అను పుస్తకమున కొకవిధమైన జబాబు. ఇందులో అమెరికా దేశముయొక్క రాజకీయ, సాంఘిక, నైతిక, మత, ఆర్థికాదివిషయములస్థితి పూర్తిగా నిర్దిష్టబడియున్నది. ఈగ్రంథోత్పత్తికి 'భారతమాత' మేయో Mother India యే కదాకారణము. అట్టియొడ ఈ గ్రంథమును సంపూర్ణముగా బోధచేసికొనవలెనన్న 'భారతమాత'యందలి విషయములను తొలుత కొంచె మెరుగుట అవసరము.

ఈ గ్రంథముయొక్క యుద్దేశము ముఖ్యముగా రాజకీయము. భారతీయులు స్వపరిపాలన కనర్హులని అమెరికనులకును యూరోపియనులకును చాటించి భారతీయుల స్వాతంత్ర్యోద్యమమును వారలాహిదించుకుండునట్లుగను, సానుభూతి చూపకండునట్లుగను చేయువలెనని ఈ గ్రంథముయొక్క ఆశయము. అంతేగాక భారతీయులలో హిందూమతామృదీయ నైషమ్యమును, బ్రాహ్మణ బ్రాహ్మణేతరుల ద్వేషమును హెచ్చుచేయువలెననికూడ ఈ గ్రంథముయొక్క సంకల్పమే. కావున మేయోకన్య మనదేశముయొక్క రాజకీయ, మత, సాంఘిక, ఆర్థికాదిస్థితులను పేయముగను, ఆతిథియోక్తిగను వర్ణించినది. ఇందలి చిత్రణకు విశేష ఆధారములుగాని, ప్రమాణములుగాని లేవు. తనకు నిజమని నోచిన ప్రతివిషయమును ఈ గ్రంథమందు చేర్చినది. ఇంగ్లాండు పరిపాలించిననే భారతదేశము సుస్థితిలో నుండునియు, స్వపరిపాలన నొసగినచో సరకమే నాశనమైపోవుననియు నిం దనేకమార్లు నొక్కిచెప్పినది. ఈ గ్రంథము కేవలము పక్షపాతిబుద్ధితోను జానుపక్షితోను వ్రాయబడినది. భారతదేశమందలి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము నిందు మితిమీరి స్తుతిం చినది. మనదేశమందుగల లోపములు సంస్కరణ బుద్ధితో చిత్రింపక పేళన చేయుటకును, అవమానపరచుటకును, మనము స్వపరిపాలనకు అనర్హులమని విదేశీయులకు చెప్పుటకు వ్రాసినది. మనకు తెలియనిలోపము లిందేమియు కేర్చిన లేదు. బద్ధకంకణులమై ఆహారాశ్రములు సంస్కరించుటకై మనము పాటుపడుచున్ననే గాని కొత్తవిగావు. ఇంగ్లాండ్ భారతదేశము నుదరించగలదను విషయముపై శాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయ పేరున: బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమున కూటికి గుడ్డకు లేక నిరక్షదయై నిరాహారిగను, దారిద్ర్యముగను, దుర్బలమైపోవుచున్న భారతదేశము, ఇంకను యిట్లే బ్రిటిష్ పరిపాలనలోనే యున్నచో మరికొన్ని తరములలో ఒక్క పిట్టయైన లేకుండ నాశనమైపోవును అని ఇట్టి పరిశోధన

లిటిష్ ప్రభుత్వమును పొగడుచు వ్రాసిన ఈ గ్రంథము భారతీయులపయోగములేదు, ఆదరణీయముకాదు. ఇట్టి గ్రంథమునకు సరియైన జబాబువ్రాయుట కిద్దరు ముగ్గురు ప్రయత్నించినారు. కాని కన్స్ట్యులాత్ గౌబాగారే అందుకు సమర్థుల మనిపించుకొన్నారు. ఒక దేశముయొక్క మంచి చెడ్డలు పరీక్షించుటకు ముందు మనదేశ మేసితి లోనున్న నో చూచుకొనవలయును. అట్లుగాక ఒకరి లోపములను పేర్కొనుటకు మనకు గౌరవము గల్గునా? మననలేనే వారుకూడ మనలోపములను బైటపెట్టరా? మేయోకన్య భారతదేశమందలి సుగుణములుమాని దుర్గుణములనుమాత్రమే యెంచి అనేకవిధములుగా తూలనాడి హేళనచేసినది. కావున కన్స్ట్యులాత్ గౌబాగారు అమెరికా దుస్థితిని సమగ్రముగా సప్రమాణముగా చిత్రించి మేయోకన్యకు పోయిన జబాబుచెప్పినారు. నష్టమైపోనున్న భారతదేశ గౌరవమును నిలబెట్టినారు.

బూటకపు మామ

(Uncle Shamp)

అమెరికా దేశముయొక్క రాజకీయ, చుత్త, నైతిక, సాంఘికస్థితులు కడు పోయముగనున్నవి. గవర్నర్లు ప్రభుత్వధనమును దుర్వ్యయముచేసి చేసి జైల్లో కూర్చుండుట, రంగుబాతియును నీగ్రోలపై వైషమ్యము, ఆతిదారుణ శిక్షలు, ధనమే దేవుడనుకొనుచుండుట, మతముకూడ ధనార్జన కొక మాగ్గముగట్టి, ప్రజల లాల సత్వము అమెరికా స్త్రీలకు నీగ్రోలపై గల మోహము, విశేష కామేశ్వయందేగాని వివాహము నందించులేకుండుట, శిశుత్వత్రియందయ్యము. మితిలేని వివాహవిమోచనలు, బాలబాలికల కామోద్రేకము, నూటికి తొంబది యొడు మందికి సుఖివ్యాధులు మొదలగున విందు వివరింపబడినవి. అమెరికనుల ఆధోగతికి ముఖ్యకారణము వారికి రెగినంత ఆత్మజ్ఞానము లేకుండుట. ఆత్మజ్ఞానము పుష్కలముగానున్న భారతీయుల దశయెట్లున్నదన, లెక్కలేని జాతిచుత్తేదములు, మాధభక్తి, మూఢాచారములు, బాల్యరివాహములు, బాల్యవైధ్యము నిర్బంధవైధ్యము, స్త్రీవిద్యలేమి, రక్తమాంసమును పీల్చిపిప్పిచేయు విద్యావిధానము, రాజకీయ ఆర్థిక

పారతంత్ర్యము మొదలగునవి. వీటికి మూలకారణము ప్రపంచజ్ఞానము, ప్రాపంచిక జ్ఞానమును లేకుండుట. ఇట్లు అమెరికనులు భారతీయులుగూడ దుస్థితిలోనే యున్నారు. అమెరికనులు ఆత్మజ్ఞానమును, భారతీయులు ప్రపంచజ్ఞానము, ప్రాపంచికజ్ఞానమును అభివృద్ధిచేసికొనవలసియున్నది.

భంగముకానున్న భారతమాతయొక్క గౌరవమును నిలువబెట్టిన కన్స్ట్యులాత్ గౌబాగారికి మనఃపూర్వక వందనములు.

వలయువారు;— The Times Publishing Company, Lahore (India) అని వ్రాయవలయును.

ఓ. కా.

స్త్రీ వివాహవయోనియమనము

డిమిన్మైజు, రెండుభాగములు, పుటలు 38+28 వెల తెలియదు.

గ్రంథకర్త: వజ్రుల చిన సీతారామశాస్త్రి గారు, విజయనగరము.

విజయనగరము మహారాజాకళాశాలా మాసపత్రిక నుండి పునఃముద్రితము.

ఋత్వనంతర వివాహము శాస్త్రసమ్మతమగునా కాదాయను విషయ మిదినఱకే మహాసమర్థులచేత విచారింపబడి నిర్ణయింపబడియున్నదనియు, అందు.

౧. రజస్వలకే వివాహముచేయుట యుత్తమము

౨. ఆసన్నార్తవపు వివాహముచేయుట యుత్తమము

౩. పదేండ్ల యీడుదాటకుండ స్త్రీకి వివాహముచేయుట యుత్తమము. అను మూడు పక్షములుగలవనియు, తాము రజస్వలకే వివాహముచేయుట యుత్తమమును సిద్ధాంతమునే అంగీకరించుచున్నామనియు “శ్రుత్యవిరుద్ధములగు స్మృతుల ప్రమాణములు కానేరవు”

అను సిద్ధాంతము ననుసరించియే తామిగ్రంథమును వ్రాసి తి మనియు గ్రంథకర్తగారు వ్రాయుచున్నారు.

శ్రీశాస్త్రీగారు రచ్చటచ్చట వ్రాసిన నిర్ణయ వాక్యములవలన ౧. ఋశ్వనంతరము ౩ సం॥ లోపల బాలికలకు పెండ్లి చేయవలయుననియు ౨. ధర్మశాస్త్రములందచ్చటచ్చట రజస్వలావివాహమును నిందించిన వచనములు ప్రత్యక్షముతుమతీనిందావాక్యములు కావనియు ౧౦ సంవత్సరములు దాటిన తరువాత రజస్వలయని పరిభాషగా చెప్పిన (అనగా ౧౧ వ సం॥ వయసుగల పిల్లకాబోలు) బాలికయొక్క వివాహమును నిందించు వాక్యములు మాత్రమే అనియు ౩. గృహ్యసూత్రములకంటె మన్వాదస్మృతులు ప్రమాణము లయినప్పటికినీ గృహ్యసూత్రార్థమునే ఆమహర్షి తనధర్మశాస్త్రమునందు స్మరించుచున్నప్పుడు గృహ్యసూత్రము ప్రామాణికమా ధర్మశాస్త్రము ప్రామాణికమా యనువర్చ అసంగతమనియు స్ఫురించుచున్నది.

గ్రంథకర్తగారి సిద్ధాంతము శాస్త్రసమ్మతమా? లేకవారు చూపిన సిద్ధాంతమును ఖండించెడి ప్రమాణాంతరవచనముల నుదహరించి రత్నసున్దరమును శాస్త్రీయరీతిగా జూపగలిగిరాలేదా యను విషయము మాకు విమర్శవిషయముకాదు. శాస్త్రీగారు తాము నిర్ణయించిన విషయములకు ప్రమాణవాక్యముల నెంతవఱకు చూపగలిగిరి. వారు చూపిన ప్రమాణవాక్యములకు వారు వ్రాసిన భావమేనా లేక వేరు తాత్పర్యముగలదా యను విషయము మాత్రమే మా కిచట విమర్శనీయము. అదృష్టితో చూడగా శ్రీశాస్త్రీగారు తామువ్రాసిన వివరణమును బలపఱచు ధర్మ శాస్త్రవచనములను సరియగు వానిని చక్కగా గనంబఱవలేదనియు, అట్టి ప్రమాణవచనముల నింకయు చూపించవలసియే యున్నారనియు తోచుచున్నది.

మచ్చనకు కొన్నిటిని చూపించుచున్నాడను: ఋశ్వనంతరము ౩ సం. వివాహము చేయవలసిన దను విషయమునకు

“త్రీణివర్షాణ్యుతుమతీ” త్యాది మనుబోధాయనాది స్మృతివాక్యములను పదేపదే యీ గ్రంథమునందు ప్రమాణముగా శాస్త్రీగారు చూపుచువచ్చియున్నారు. కాని ఆవచనములు కన్యాదానాధికారులగు పిత్రాదులు సకాలమున తనకుపెండ్లి చేయనియెడల కన్యక స్వయంవరము నెప్పుడు చేసికొనవచ్చు నను విషయమును తెలుపుచున్నవిగాని శాస్త్రీగారు రుదహరించిన సిద్ధాంతమును బలపఱచుచులేదు.

౨. ౧౩ వ పేరాయందు “వైవాహికీవిధిః శ్రీజాంసంస్కారో వైదికః స్మృతః, పతివేనానరావాః గృహాద్భోగ్నిపరిక్రియా” అను మనువచనమును వివరించి వ్రాయుచు “మఱియొభ్యర్థకు సుత్తమసు రతిసౌఖ్యము నిచ్చుచు సంతానసంపదను కలుగజేయవలయును. ఇట్టి వైవాహికఫలములనెల్ల భర్తకుకలుగజేయదగిన పయసు శ్రీకీవచ్చినప్పుడే యామె పరిగ్రహార్హ యగును” అని వ్రాయించినారు. ఇది శ్లోకార్థముగా మాకు తోచుట లేదు. ఇట్టి స్వతంత్రవివరణములు శ్లోకార్థమునకు సంబంధించనివి అనేకము లీవ్యాసమునగలవు. ప్రమాణవచనముల నుదహరింపని వివరణములకు విలువలేదని క్రలంచుచున్నాము.

౩. అట్లే “త్రింశ ద్వ్యో వహిత్యన్యం హృద్యాం ద్వాదశేవాన్తి కీం” అను మనువాక్యమునకురజోద్భవనానంతర వివాహవిధాయక వచనముగా తఱచుప్రమాణముగా చూపుచువచ్చినారు. ౧౨వ యేట సమర్థుడట సామాన్యముగా నుండవచ్చునుగాని ౧౨వయేడు అనగానే సమర్థుడైన తర్వాత బాలికయని విధిగాగ్రహించుట మాత్ర మెట్లు యుక్తమో తోచుటలేదు. కుల్లూకాదిమను వ్యాఖ్యాత లట్టి యభిప్రాయమును నూచించియున్నయెడల వ్యాసమునందు నూచించుట యుక్తమైయుండదు. కాని, వారేలనో చూపియుండలేదు.

౪. ఇట్లే నన్నికాశబ్ధార్థమును నిర్ణయించుచు, ౧. సిగ్గట్టిదో తెలియని బాలిక. ౨. సం. యాడుగల బాలిక ౩. కుచములురాని బాలిక. ౪. సమర్థుడనెట్ల ౫. సమర్థుడయిదులోనున్న పిల్ల. అని స్మృతి, వ్యాఖ్యా

నకోశములందు గలదని యంగీకరించుచు “ఋతుమతియైన బాలిక” అను విషయమును స్మృత్యులందు గలదని నిరూపింపకయే “నగ్నిక” యనగా ఋతుమతియని వ్రాయుట మాత్రము యుక్తముగాలేదు. నగ్నికయనగా సమర్థుడైన పిల్ల యనుటపగాను,

‘త్రింశద్వర్ష ష్షడ్భాగ్భాం భాంఘం విందేత నగ్నికామ్.’

అను మహాభారత శ్లోకార్థము నుదహరించిరి. కాని ఆశ్లోకమువారి సిద్ధాంతమును బలపఱుపజాలదు. నగ్నికయనగా సమర్థుడనిపిల్ల ౧౬ సం. వయసుగలదానిని ౩౦ సం. యీడుగలవాడు పెండ్లియాడవచ్చును అను అర్థము అగునుకాని నగ్నికయనగా ఋతుమతియయిన స్త్రీయని మాత్రము పై శ్లోకార్థము నిరూపింప జాలదు. ‘నగ్నిక’యనగా ఋతుమతియయిన పిల్లయని ప్రమాణాంతరము లున్నప్పుడే పై శ్లోకార్థము శాస్త్రీగారు చెప్పిన సిద్ధాంతమునకు ప్రోద్బలక మగునని తోచెడిని. పై శ్లోకార్థము మహాభారతమునం దెచ్చటిదో శాస్త్రీగారు చెప్పియున్న యెడల చక్కగా నుండియుండును. నిర్ణయసింధుకారుఁడీ శ్లోకార్థము నుదహరించి ఏ విషయమునైనా నిరూపించి యున్నయెడల ఆ విషయమునైన నను శ్రీ శాస్త్రీగారచట విరించియున్నయెడల పాతకులకు విషయము చక్కగా బోధపడియుండును. ‘దశాభాంతు’ అని పాతాంతర మున్నటుల శాస్త్రీగారంగీకరించుచు కారణము చెప్పకయే ‘సాహసము’ అని ప్రోసివేయుట వారివాదమునకు బలకరము కాజాలదు.

౨౮వ పేరాయందు “యోగన్యా పితృవేశ్మసా యది పుష్పవతీ భవేత్! ఆసంస్కృతా పరిత్యాజ్యా నపశ్యేత్తాంకదాచన” ఇత్యాది శ్లోకముల తాత్పర్యము వ్రాయుచు “వివాహమునకు పూర్వము రజోవతియగు నప్పుడు ఎరుడెవ్వడును పెండ్లియాడఁడుగదా. ఎవఁడు పరిత్యజించుట, ఇంటనున్నచో ఎరుఁడు దోషియగు టేమిటి?” అనిసంశయమును చూపించి, తన్నివారణార్థము దొంగతనముగ రజస్వలయయి యింటముట్లకులువుచు తల్లితండ్రులు పెండ్లి చేయదలచగా అందులకంగీకరింపక మొండి నేసియున్న బాలికవిషయముయి పైశ్లోకములు ప్రవర్తిం

చునని వచించిరి. కాని వా రావిషయమును బలపఱుచు ప్రమాణాంతరములను గనంబఱవలేదు. పిత్రాదు లట్టిదానిని పరిత్యజించవలయునని అచటి పదములవలన సరళముగా అన్వయము అగుచున్నది.

౬. ౫౨ వ పేరాలో ఋత్యనంతర వివాహము నకు ప్రాయశ్చిత్తముగా చెప్పబడిన “కన్యాపుత్రుమతీం శుద్ధాంకృత్యా” మున్నగు శ్లోకములుమాడ పెండ్లికంగీకరింపని బాలికను గూర్చియే యని ఉపపత్తులను చూపకయే శాస్త్రీగారు స్వాభిప్రాయమును ప్రకటించుటవారి వాదమునకు బలకరముకాదని తలచుచున్నాము. ౫౨ వ పేరాలోని ఆశ్వలాయనవచనము ప్రాయశ్చిత్తపూర్వకముగ పిత్రాదులు ఋతుమతిఅయిన పిల్లకు పెండ్లిచేయవలయునని విధించుచండగా ౨౮ వ పేరాలోని మార్గంఁడేయవచనము ‘పరిత్యాజ్యా’ అని ఋతిమతి అయిన అవివాహితయగు బాలిక పిత్రాదులచేత పరిత్యజింపఁదగినదియని విధించుట విరుద్ధమగును గదా యని కొందఱు శంకించుట కవకాశమున్నదిగాని అందులకు సమాధానము యేమనగా ‘పరిత్యాజ్యా’ అని చెప్పినచోట “ఏతాంపరిణయన్విప్రః” అని విప్రశబ్దముండుటచేత అది బ్రాహ్మణ పరమనియు, ౫౨ వ పేరాలోని ‘శుద్ధాంకృత్యా’ అను శ్లోకముందు “తాముద్యవౌ వరశ్చాపి” అని సామాన్యముగా చెప్పబడియుండుటచేత ప్రాయశ్చిత్తపూర్వక పరిగ్రహణము బ్రాహ్మణేతరపరమనియు ప్రతిపక్షులుచేసెడి వ్యవస్థకు శాస్త్రీగారు సమాధానము నెచ్చటను చెప్పియుండలేదు.

ఆపస్తంబాశ్వలాయనాది గృహ్యమాత్రకారులు ఋత్యనంతర వివాహమునే విధించినారనియు, వారు చెప్పిన ధర్మశాస్త్రములు మాడతదనుకూలముగనే యున్నవనియు ౫౫ వ పేరాయందు శాస్త్రీగారు వ్రాసినారుగాని ఆపస్తంబాశ్వలాయనాదుల స్మృతివాక్యములను నుదహరింపక “ప్రాప్తేతు ద్వాదశేవర్షరజః స్త్రీణాంప్రవర్తతే” యను అర్థశ్లోకమును మాత్రము ఆపస్తంబ స్మృతిలోనిదని ఉదహరించిరి. “స్త్రీలకు ౧౨ వ యేట రజోదర్శనమగును” అని ఆయర్థశ్లోకముయొక్క తాత్పర్యము.

అట్టి బాల్లికకు పెండ్లిచేయవలయుననియో, లేక అంత కంటే పెద్దపిల్లకు పెండ్లిచేయమనియో ఆస్మృతియందు గల పూర్వోత్తర సందర్భముల నుదహరింపకయే ఆపస్తంబధర్మశాస్త్రముపాఠా ఋత్యవంతర వివాహమునే విధించుచున్నదని శాస్త్రీగారు వ్రాయుట వారినాదమునకు బలకరము కాదని తలంచుచున్నాము.

స్త్రీ వివాహ వయోనిర్ణయమును గూర్చి శాస్త్ర సిద్ధాంతమును వ్రాయుట కుప్రకమించిన గ్రంథకర్తగారు కాశీబ్రాహ్మణ మహాసభనుగూర్చియు పురుషుల ప్రవర్తన మంతయు అశాస్త్రీయముగ నున్నదనియు వ్రాయుట సంగతము కాదని తలంచుచున్నాము. అట్లే శిష్టాచారము ను గురించి వ్రాయుచు నీ కాలమునందు శిష్టులే లేరని ఒక్కకలము పోటుతో సాధుచుట వింతగానున్నది. మన్వాదిస్మృతులు ద్వాదశశ్లోక వయస్కావివాహమును ఈ త్రమపక్షముగా నంగీకరించుచున్నవని పలుసారులు తమ గ్రంథమునందు వ్రాయుచు అట్టి మనుధర్మశాస్త్రవిహిత ద్వాదశశ్లోక వయస్కా వివాహమును శిష్యులు ముగా నిరూపించుచున్న కారదాశాసనమునకు శాస్త్రీగారు సుముఖులగుటచూడ వానికి మన్వాది ధర్మశాస్త్రములందుగల గౌరవ మెట్టిదో మాకు బోధపడుట లేదు.

క. మా. శ.

The Psychology and Strategy of Gandhi's Non-violent Resistance.

క్రానునైజ; పుటలు ౧౬౯; వెల రు ౧-౦-౦

ప్రకాశకులు: యన్. గణేశ్ అండ్ కో, తిరువల్లిక్కేణి, మదరాసు. గ్రంథము వలయువారు ప్రకాశకులకు వ్రాసిన బడయగలరు.

Economics of Khaddar అను గ్రంథమును రచించిన అమెరికాదేశీయులగు శ్రీయుత. రి-ర్ బి. గ్రాగ్ గారే యీ గ్రంథమునకు రచయిత. గ్రాగ్ గారికి గాంధీయందును, ఆయన ఆహింసాసిద్ధాంతమునందును గల విశ్వాస మపరిమితము. కావుననే వారు ఈయుద్ గ్రంథమును, మహాత్ముని పద్ధిపూర్తి మహాత్మ్యవందర్శనమున, భక్తి పూర్వకముగ నాయన కంకితమొనర్చినారు.

గాంధీజీ నడుపుచున్న ఆహింసాయుద్ధముసత్యాగ్రహము, గాలిలో పేడకాసు; అదియు ఆచరణ స్యాగ్రహమైనసిద్ధాంతమే యని నిరూపించుట గ్రంథకర్త యిష్టము. అందుచే, అసలు సిద్ధాంతముయొక్క తత్వమునుగూర్చి చర్చించు భాగముకటి; అది యుద్ధపరికరముగా నెంతవర కుపయోగపడునని చర్చించు భాగముకటి;—ఈవిధముగా గ్రంథము రెండు భాగములు విభజింపబడినప్పటికీ, అహింస యుద్ధకార్యములకు ప్రయోజనకరమా? దానినిం దంతటి శక్తియున్నదా? యను నీయొక్క సమస్యయే గ్రంథమునందలి రెండు భాగములకును మూలసూత్రము.

సత్యాగ్రహము, యుద్ధము—ఈరెంటికిని భేదము గలదు. తత్వమునుబట్టి, నడికనుబట్టి, ఈరెంటికి కొండంతవాసి. మొదటిదానికి అహింస యాధారము; ఇది దాని మూలకారణము. రెండవదానికి హింస యాధారము; కోగము, భయము దాని మూలకారణములు. కాని ప్రయోజనములు మాత్రము రెంటికిని సమానములే. శత్రువును జయించుట; శాంతి సాధింపటం.

ఈదృష్టిలో, ఈ రెంటికినిగల బలాబలములను చర్చించుటయే యీ గ్రంథము పని.

యుద్ధము ఎన్నివందల వేల యేండ్లనుండియో ప్రపంచము నావరించుకొని, పాతుకొని పోయియున్న సాధనము. సత్యాగ్రహము వయస్సు నలుబదియేండ్ల కన్న నెక్కువలేదు. అందుచే యుద్ధమునకుగల ప్రయోజనకారిత్యము, సత్యాగ్రహమునకుగూడ కలదని యంగీకరింపబడుటకు ఇంకను కొంతకాలము పట్టుట తప్పదు. కాని కదలికలేని నిండు సమ్యక్ముతో, విచక్షణతో అహింసా సిద్ధాంతమును ఆచరించినచో దానిని నిరూపించుచున్నది గ్రంథకర్త యు. మరయు, యుద్ధమున జనుమెంత కష్టసాధ్యముగా బట్టియో,

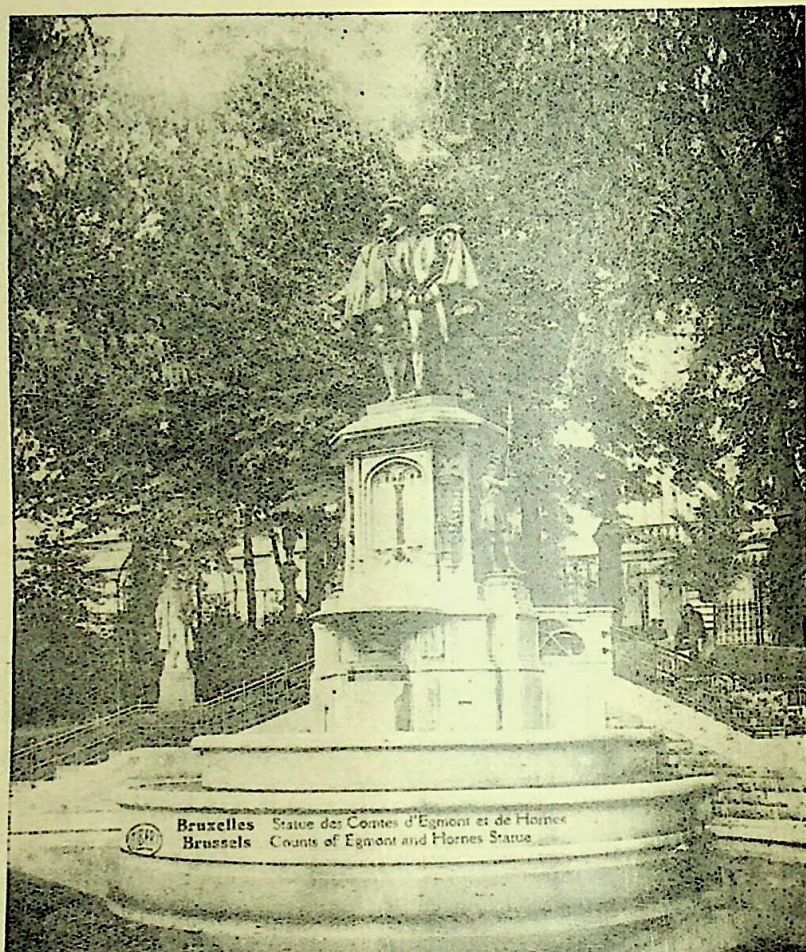
“చైత్ర్యము, కార్యము, శ్రమను బాధను ఓడుగల సామర్థ్యము, స్వాధ్యత్యగము, ఆత్మనియమము, శాశ్వతము, ఆచరణపరత్వము.” ఇవియన్నియు యుద్ధమునకెంతగ నవసరమో సత్యాగ్రహమునకుగూడనంతవసరమే.

నా బరో పా ఖండయాత్ర చిత్రములు

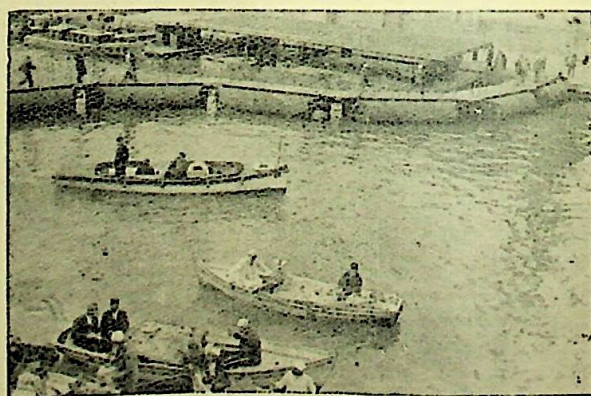

౧౧. కాంగ్రెసు కాలమ్ (స్మారకచిహ్న స్తంభము)

దీనికింద గుర్తింపరాని బెల్జియన్ సైనికుడు ౧౯౧౩ సం. నవంబరు ౧౧ వ తేదినాడు సమాధిచేయబడెను.

౧౨. స్వాతంత్ర్యమునకై పోరాడి ఇచట శిరచ్ఛేదమునుగన్న యిద్దరుప్రభువుల శిలావిగ్రహములు బ్రస్సెల్స్, బెల్జియము.

౧౩. పోర్టు సెడు వ్యాసకర్తీ తీసిన ఛాయాచిత్రము.

యుద్ధమునకు భయక్రొధములు మూలకారణము లగుటచే పిరికితనమునకుగూడ నందు స్థానము కలదు. కాని సత్యాగ్రహమున కట్లుకాదు.

“భయము కారణముగ హింస నుపయోగింపటం డుట యనునది హింస నుపయోగించుటకన్న అగమ్య పద్ధతి. భయముచే, పోరాటమునకు దూరముగ నుండు వాడు, వాస్తవమునకు, మనస్సులో శత్రువును ద్వేషించుచునే యుండను. అదను దొరికిన ప్రతిపక్షిని గ్వంస మొనర్చునలయు నని కోరచునే యుండును. ఇట్టిచో, తన ద్వేషశక్తి నతడు పయోగించుట లేదు; కాబట్టి అది కేవలము అణగి మాత్రమేయున్నదని యర్థము. కాని పోరాడుటకు ధైర్యముండియు ఊరకుండు వాడే నిజముగ సత్యాగ్రహి. ఎందుకనగా, పిరికివానికి తాను ప్రేమింపజాలకను భయముండును. ప్రేమింప లేకపోయిన అహింసా యుద్ధములో పూర్తియైన జయమున కవకాశములేదు” (పు. ౬౯.)

ఇట్లు బలవంతులే, నిండునమ్మకముతో సత్యాగ్రహము నవలంబించునప్పుడు యుద్ధములో పైనికు డెంత శక్తివంతుడగునుడునో సత్యాగ్రహిగూడ అంతటి శక్తి వంతుడగును. ఇంతేకాదు, ఇట్టిచో, జయమునకుగూడ అహింసావలంబికే యెక్కువ యవకాశముగలదు. కారణము: హింసకు కోప మాధారము. దహించివేయుటయే కోపము చేయుపని. అహింసకు ప్రేమ: మాధారము; హాసించుటయే ప్రేమ యొనరించుపని.

“మరియు ఒండొంటిపై ప్రతిఫలించు ప్రభావములగుల యీ వ్యవహారములలో అహింసాబద్ధుడగు వాడు ఇద్దరిలోను (రెండవవాడు హింసాపరుడు) బలవత్తరుడుగనుండుట సహజము. అతని ప్రశాంతియే యతని బలమును ప్రతిపక్షిబలమునకు రెండింతలు గావించును. కోపము మొదలుమొదట శరీరమునగ, మనస్సునకు గొంత శక్తి నొసంగుననుట నిశ్చయమే. కాని యది దేహబలమును ధైర్యబలమును అతిశీఘ్రముగ మ్రింగివైచును. చిరకాలముండనిచ్చుచో తానావరించిన వ్యక్తిని పూర్తిగ నీరసింప జేసివైచును.” (పు. ౪౪-౪౫)

ఇంతేకాదు. అహింసకు చూపరుల సానుభూతిని లాగికొను శక్తిగూడ కలదు; తద్వారా శత్రువుగండె నిబ్బరమును క్షీణింపజేయుగల శక్తిగూడ కలదు.

ఐన, నిది కేవలము ఆదర్శవాదము కాదా? పైన జెప్పిన అహింస, ప్రశాంతి సాధ్యములా? అని ప్రశ్నించిన, సాధ్యములేయని గ్రంథకర్త సమాధానము. ఇంతవరకు దీనిని నిరూపింపగల సాత్వ్యముగా చాలినన్నిలభింపకపోయినచో, అందుకు కారణము సిద్ధాంతములొగల లోపముగాదు. ఆరంభనశయగుటయే ఆకారణము; సరియైన కట్టుబాటు, వివక్షణ, నాయకత్వము లేక పోవుటయే అహింసయవజయమునకు హేతువు.

వ్యక్తుల విషయమున నిది సులభసాధ్యమే కావచ్చును. కాని, సంఘములకు సంఘములకు, దేశములకు దేశములకు సంబంధించిన పోరాటములలో నెట్లు?—కష్టమేకావచ్చును. కాని, యుద్ధతత్త్వమును బాగుగ దెలిసిన వారుగూడ “ఉత్తమమును శాంతియే యుద్ధముయొక్క న్యాయమైన ఆశయము” అని యంగీకరించుచున్నప్పుడు, అట్టి ఉత్తమశాంతికి సాధనముగ నుండదగినది శాంతిపద్ధతియే యైనప్పుడు,—పవిత్రమును శాంతికి అట్టి పవిత్రమే యగు శాంతికాక మరియొకటి యాధారముగ నెట్లుండగలదు?—కష్టపాద్యమే యగుగాక, కాలము కొంత యెక్కువగ నాక్రమించిన నాక్రమించుగాక, అహింసా మార్గమును మనమేల యవలంబింపరాదని గ్రెగ్ గారి గ్రంథము ప్రశ్నించుచున్నది.

లోకకల్యాణమునకై వ్యక్తులు, సంఘములు, దేశములు, తమకొక మడుగుకొని సమాధానము చెప్పుకొనవలసిన ప్రశ్న యిదియే. పాశ్చాత్య దేశముల పైనిక నాగరికతకు (Military Civilisation) ఇదియొక సవాలు. గాంధీచుహాత్ముని సత్యాగ్రహమునకు, అహింసాబద్ధమును నిరోధమునకు, ఆరంభమిదియే.

శ్రీయుత గ్రెగ్ గారు ఈ మాతనవిషయమును చక్కగ క్రోడీకరించి తమగ్రంథము నమూల్యముగ నొనర్చుటకు చేసిన ప్రయత్నములు ప్రశంసనీయులు. సత్యాగ్రహసంబంధముతో మాదుమ్రోగుచున్న యీరో

జలలో భారతీయులు అహింసా తత్త్వమును పూర్తిగ నెరింగియుండుటవసరము. ఈసంబంధమున, అహింసను ఒకయోత్తుగడగ (policy) మాత్రమే యంగీకరించు వారికిని, ఆదర్శముగ (Ideal) స్వీకరించు వారికినిగూడ ఈగ్రంథము మిక్కిలి ప్రయోజనకారిగ నుండగలదు.

[ప్ర. రం.]

ఉపాపరిణయము

ఇదియొక యేడంకముల(సంస్కృత)నాటకము. లిపి తెలుగు. గ్రంథకర్త: శ్రీ గుండురామస్వామికాస్త్రిగారు.

డిమ్మిపైజా, ౮౮ పుటలు. వెల తెలియదు. విలాసము తెలియదు.

నాటకనామమును బట్టియే యిందలియితవృత్తము కల్పితము కాక యైతిహాసికమని తేట తెల్లమగుచున్నది. నాటకకాలి అంతగా సరళముగాక గ్రంథకర్త పాండిత్య ప్రకర్షను విశేషపరచుచున్నది. కాని యచ్చటచ్చట భావాన్విత్యమును, నీతి ప్రకాశనమును పాత్రప్రవణము లేక పోలేదు. ప్రథమాంకము నందలి బాణాసురమంత్రాలోచనయు, భగవంతుడగు శ్రీకృష్ణుని దనశత్రువుగా చాచులవలన నెరింగి “బలవచ్చుత్రువివయే తూష్టింభావోఽనర్థాయై న” అని తిన్ని వారణాపాయమునకై యమాత్యు బిలువ బంచుటయు బ్రశంసనీయములు. ఇంతియగాక మూడవ యంకమునందలి, “శ్రీకృష్ణానిరపరాధినం సమాస్తీసుత్వా కంసాదివన్మతుమంత్రమేవ బాణంహనివ్యతీతి తస్మిన్న పరాధముత్పాదయితు ముపాయచుకరోత్” అనువీరి సేనని మాటలవలన శ్రీకృష్ణునియొక్క ధర్మ పరాయణతయు, శౌర్యమును విశేషములగుచున్నవి. ఈలాటి కావ్య గుణములున్నను, ఈ నాటకమందు, “ఓజస్సమాసభూయస్త్యమేతన్ద ద్యస్యజీవిత”మృత్యు నాచార్యుండి వచనములన విశేషముగ గద్య కావ్యమందుండదగిన సమాసభాషాశృంగారముండుట గరమాలోచనీయము. మరియుగేవల నిఘంటు గోషరములుచ, ఆపనిదములునునగు, ‘మంతు’, ‘మంతు’ మొదలు గాగల పదముల బ్రయోగించియు, ప్రాకృతశ్లోకము లుపయోగింపదగిన పాత్రలకు సంస్కృత

శ్లోకముల నుపయోగించియు, కొన్ని యెడల పద్యభాషాశృంగారము నంగీకరించియు నీకవిసారస్వతమున కొక క్రొత్తమార్పు సంపాదించుచున్నాడు. ‘నిరంకుశ: కనయ:’ అని తననిరంకుశతత్వమునను నీలాటి మార్పులశేర్పరచె ననుకొందనుచునది సమంజసుగా నేరదు. ఏలన, పైనుదహరించిన యాలోచికి కవి తనమనమునందలి భావములను కొంచెమైనను శంకింపక వెలిపలుపలము ననుటయందు మాత్రము నిరంకుశతత్వమును స్థాపించుచున్నది కాని లక్ష్యగ్రంథవిరోధముగ నాచరించుట యందు గాదు. ఏది యెట్లున్నను ఇదివి భావాన్విత్యము కొనియాడ దగియున్నది.

తి. వెం. రం.

వేంకటాద్రింద చరితము

చారిత్రక గ్రంథము. గుంటూరు గోపాలకృష్ణమద్రాళయమున ముద్రితము. 1930-వ సంవత్సరమున ప్రచురితము. గ్రంథము క్రామపైజాన 126 పుటలు. వెల: 0-12-0 అణాలు. దొరకుచోటు, విష్ణు భోటు శ్రీరామకాస్త్రి; రేపల్లె; గుంటూరు జిల్లా.

తెలుగు రాజన్యులలో నొకరి చరిత్రముగాని నింతవఱకు ప్రత్యేకముగ ప్రచురితమై యుండలేదు. ప్రచురింపవలె ననెను ప్రయత్న శీలత మాత్రము ఆంధ్రాభిమానులగు కొందఱియందు హసనగుచున్నది. దశవర్షములకు పూర్వము శ్రీమల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు కాకతీయ ప్రతాపరుద్రుని ప్రత్యేకచరిత్ర ప్రచురింపుచున్నామని ప్రకటించిరి. దురదృష్టవశమున అది నేటికిని ఆంధ్రలోకమునకు చేరకపోయింది. శ్రీ భావరాజు వేంకట కృష్ణారావుగారు ఆరియరామరాయల జీవితము ప్రచురింపనున్నారను సంగతి ఆంధ్రులు తెలిసికొని సంవత్సరము దాటినది. కష్టదేవరాయలను గూర్చి ఒకరిద్దఱు గ్రంథములు ప్రచురించిరి. కాని అవి విపుల పరిశోధన మూలమున జనించినవికావు. ఆంధ్రరాజన్య చరిత్రమల సృష్టి ఇట్లు నిరుత్సాహమునకు తానకముగనుండగా విద్వాన్ బిరుదాంధులును, రేపల్లెలోని ఉన్నతపాఠశాల

కాలలో ఆంధ్రపండితులును నగు శ్రీ విష్ణు భొట్టు శ్రీ రామకృష్ణగారు 'వేంకటాద్రింద్ర చరిత్రము' అను పేర ను ప్రసిద్ధులైన అమరావతి ప్రభువులు శ్రీ రాజావాసిరెడ్డి వేంకటాద్రినాయనివారి చరిత్రము వ్రాసినని విని మిక్కిలి సంతోషించితిని. కాని గ్రంథము చూచిన పిమ్మట నా సంతోషము చాల భాగమున నశించిపోయినది. అందుకు ముఖ్యములగు కారణముల నాలుగింటిని పేర్కొందును.

i. మొదటిది రాజావారి చరిత్రరచనకు సాయ పడు విషయముల నన్నిటిని గ్రంథకర్తగారు కూలంకషముగ చూడకపోవుట. వీరు పీఠికలో నిట్లు వ్రాసిరి. "మున్నందు కృష్ణా మాన్యులను బ్రబంధంబులను బ్రవాసంబులను గొన్ని శాసనముల నాధారపఱచికొని యొకరి తిగఁ బొత్తమును ముగించితిని." ఇట్లు ముగించిన పిమ్మట శ్రీవారు తమ చారిత్రక గ్రంథకథానాయకుని మనుమలకు మనుమలగు శ్రీ రాజావాసిరెడ్డి హరిహరప్రసాదుబహదూరున్నె గుల్తానువారి కడకున్న రికార్డుకూడ చూచి గ్రంథము క్రొత్తవేలయించితిమనుచున్నారు. కాని గ్రంథమున చదివిన వారికి శాస్త్రీగా రీగ్రంథరచనమున శాసనములు విమర్శించిరనుటకు తగిన దృష్టాంతములు సాడగట్టవు. వేంకటాద్రి నాయనిని గూర్చి గుంటూరు మండలములోని విను కొండ తాలూకా యందలి అగ్నిగుండాలు గ్రామవాసియును అగ్నిగుండాలు ముకుందకవి 'వేంకటాద్రి చరిత్రము' అను పద్యకావ్యమును రచించియున్నాడు. అది అముద్రితమైనను దాని ప్రతులు గుంటూరు మండలమున చిక్కుచున్నవని విందును. శ్రీ శాస్త్రీగారు గుంటూరు మండలమున ఉద్యోగమునకు కుదిరియున్నవారను ముకుందకవి ఏపురుషుని కీర్తిని గానముచేసెనో ఆపురుషుని చరిత్రమువ్రాసిన వారను అయ్యు అట్టి గ్రంథముయొక్క ఉనికి ఎఱుంగుండుట గ్రంథరచనము విషయమున వారు విశేషపరిశ్రమ చేయలేదని తేటతెల్లము చేయుచున్నది. కూలంకష పరిశోధనము సల్పక ఇట్లు ఆషామాషీగా చారిత్రక గ్రంథముల రచించుట భాషాపావకము కానేరదు.

ii. రెండవది. "ఇదియొక కల్పితకథగాని పురాణ గాథకాని కాదు, చారిత్రక విషయము కావున సాధ్యము

యనంతవఱకుఁ జరిత్రాంశములనే సంతరించిరచించితిని" అనిపీఠికలో వ్రాసికొనినను ఈ చారిత్రక గ్రంథమున శాస్త్రీగారు సందర్భకుచిలేని పురాణగాథలను తెచ్చిపెట్టిరి. వేంకటాద్రి చైత్రోలు దేవాలయ నిర్మాణవిషయ వివరమున వ్రాయబడిన పురాణగాథ (పుట: 92-98) ఇందుల కొక నివర్తనముగ చేకొనవచ్చును. కేవల చారిత్రక మగునట్టి గ్రంథము నడుమ, ఇట్టి పుక్కిటి పురాణగాథల మార్పులలో శ్రీ శాస్త్రీకారి అభిప్రాయ మెట్టిదో?

iii. మూడవది శాస్త్రీగారి రీగ్రంథరచనమున అందుకు సంబంధించిన శాసనములను ప్రబంధములను అవలోకించలేదు, సరికదా కాళ్లులేక నే దేశసంచార మొనర్చుచున్న ప్రవాదములను పెక్కింటిరి అధూతకల్పనలతో మన్నవానిని క్రోడీకరించిరి చారిత్రకాధారములు తక్కువగనుట ప్రవాదములను కూడ నాధారముగ తీసికొను ఆచారము మనలో ఏర్పడియున్నది. ఆయితే అప్రవాదములను యధాశీని సత్యదృష్టి గల చరిత్రకారుడు గ్రంథములలో జొప్పింప నొప్పు కొనడు. శాస్త్రీగారి రీగ్రంథ రచనమున అట్టి సత్యదృష్టి నుపయోగించలేదను విషయము ప్రతిఫలయు సత్యక్షీకరించుచున్నది.

iv నాలుగవది ఈ గ్రంథము నందలి రచనావిధానము చారిత్రక గ్రంథములకు ఎంతమాత్రమును తగనిదిగా నున్నది. ఏదియో నవలలలో మాత్రము స్థానము కనుగొనబాలు నర్థనలెన్నియో ఈ గ్రంథమున సంతరింపబడినవి. గ్రంథారంభము చూడుపుటలు పరికింపుడు; చాలను. గ్రంథమంతయు ఇట్టి నర్థనలతో నిండియున్నది.

శాస్త్రీగారికి చారిత్రక గ్రంథముల రచించుచుటలో నిది ప్రథమ ప్రయత్నము కాబోలును. చారిత్రకాంశములకు సంతుల్యములయు చొట్ట తారీఖులు తెలుపబడలేదు; తుదికు సంవత్సరములైనను నూచింపబడలేదు. కొద్ది తావుల మాత్రము చెప్పబడినవి. లోపములున్నను ఇట్టి గ్రంథరచనారంభమునకు శ్రీ శాస్త్రీగారు అభినందార్హులైయున్నారు అని మాత్రము చెప్పకతప్పదు. వేంకటాద్రి మహానీడు చరిత్రము ఆంధ్రులు అవశ్యము పఠిం

పలసినది. కావునవారు శ్రీశాస్త్రిగారిని ఈ గ్రంథము
తిరిగి చారిత్రకదృష్టితో, విపులపరిశోధనముతో, చారి
త్రక గ్రంథములకు తగియుండు రచనావిధానముతో
క్రొత్తగా వెలయించునట్లు ప్రాతనిహితురుగాక!

—ఆంధ్ర శేషగిరిరావు, బి. ఏ.

విక్రమార్వశీయము

ఆదిపాండు రంగ భక్తవిజయము

గ్రంథకర్త: కోయిల్ ధనాల దేవరాజదాసుగారు,
ప్రకాశకులు: యం. ఆది అండ్ కంపెనీ, మదరాసు.

ఇది పాండురంగ భక్తుల చరితములను మాత్రము
చెప్పవట్టి యొక వచనగ్రంథము. ఇందు రమారమి ౧౦౦
గురు భక్తుల చరితములున్నవి. ఇవి మహారాష్ట్రభాషను
వాదము లైనట్లు గ్రంథప్రకాశకుల పీఠికలో నున్నది.
మరియు గ్రంథాదిని దాసుగారు వ్రాసినయవతారిక
వేదాంత శాస్త్రాభిమానులు ముఖ్యముగ చదువడిగియు
న్నది. అందు శివేశ్వరవిషయమై అద్వైత విశిష్టాద్వై
తముతములగుల నైసర్గిక వివాదమును పరిష్కరించు
టలో దాసుగారి యుక్తిచైచిత్రి యెన్నఁదగి యున్నది.

దాసుగారు కథలలోఁ గూడ దమకుఁగల వేదాం
తాది శాస్త్రాభిమానము వెల్లడిచేసిరి. అందుచే నీ గ్రం
థము సంస్కారహీనులు కాని వారికే ఎక్కువ యుప
యుక్తమని చెప్పవలసియున్నది. దాసుగారు సంవర్షా
నుసారముగా నాయాతావుల భగవద్గీతాదులనుండి యెత్తి
వ్రాసిన శ్లోకములు మొదలగు వానిభావమును తేటతెల్ల
ముగ వచన రూపమున వ్రాసినచో పామరులకుఁ గూడ
నీ గ్రంథము బాగుగనుపయుక్తమై యుండును. కావున
ఒక్కొక్కచోఁ బండితపామరాదులకుఁ గూడఁ దెల్లము
తైలి, యొక్కొక్కచోఁ పండితే తిరానన బోధకమును
తైలితో నొప్పారుటచే నీ గ్రంథము సర్వజనోపయోగ
మని చెప్పఁ జాలము. కథలు, మాత్రము అ పూర్వములు.
పాండురంగ భక్తులయొక్క భక్త్యావేశజనితములును అన్య
ష్టచరములును నగుపములును, జగన్నియంతయును పం
నాథుఁడు భక్తపరాధీనుడై భక్తులకు నేనకాదికృత్య

ములుచేసి యెట్టి కష్టములు కలుగకుండనట్లు రక్షించుట
యును అను నీ మొదలగు విషయము లీగ్రంథమునఁ జెప్పఁ
బడియున్నవి.

ఉభయభాషాప్రవీణ బులుసు నరసింహశాస్త్రి

గ్రంథకర్తలు: శేషాద్రి రమణకవులు. వెల,
0-12-0 లు. నందిగామ (కృష్ణాజిల్లా) కు గ్రంథకర్తల
పేర వ్రాసినగ్రంథము లభ్యమగును.

ఈ కేరసు బట్టి కాలిదాసకృతి యగు నాటక
మేమో యన్న భ్రాంతికల్గును. కాని ఇది నాటకము
కాదు. ప్రబంధము. అయినను కాలిదాసకృతికి తే
లఁగే. తెలుఁగునీసినవారు “భావోద్దేశకర నూతనమా
గ్గములకు సారస్వతలక్ష్యములగు పూర్వరీతులకును ఈకా
వ్యమునఁ దా వొసంగి పూర్వాధునికయుగ లక్ష్యముల
నిందు సమన్వయించి”—రన్న వాసిఁ గాంచినవారు.
ప్రబంధముగ వంతరించిన దిన్నయవఖ్యాతి రాకుండు
ప్రబంధజలధికి నేతువులై యున్నవారు.

దృశ్యకావ్యములను (నాటకములను) ప్రబంధముగా
వ్రాసినవారు ఒకరిద్దరు పిల్లలవట్టి ప్రభుత్వము పూర్వ
మును గలరు. కాని వారిని నేటి విమర్శకులలో ఒకరిద్దరు
విఖ్యాతులు “ప్రబంధీకరింపదగిన పురాణాదులు కాని,
పురాణకథలుగాని లేనందునను, ప్రబంధముల పైగల
యభిమానమును వీడలేక నాటకములు ప్రబంధములుగా
సంతరింపవలసిన దురవస్థకుఁ బాల్పడిరి”—అని చెక్కిరిం
చిరి. కాని ఇప్పుడు నీరివిషయమే? ఇఁకఁ బ్రకృతము
నకు వత్తము.

విక్రమార్వశీయ ప్రబంధరచనా విధానమును స్థా
లీపులాకన్యాయమున రుచిచూచుటె ఇచట ముఖ్యము.
అయిన దృశ్యములను ప్రబంధీకరించిన ప్రాచీనకవులరచ
నావిధానమును కూడ సుంత యిది స్వీకరించుట దోషగు
కానేరదు కదా, విషయము ప్రస్ఫుటిత ప్రఖ్యాతి తే
ల్యము నొందినవి గనుక.

పిన వీరన్న ప్రబంధకరణ విధానములో అచ్చ మానాటి ప్రబంధ లక్షణములగు నగరాల్ల వశైలర్లు ప్రభు కులగు నష్టాదశేనర్లనములును గలవు. ఆయన స్వయ ముగా మిశ్రప్రబంధముగా కాకుంతలంబను ప్రబంధము బంధరప్రీతిం జెప్పఁ బూనినాడు. ఇందలి మిశ్రప్ర బంధ ముమాట, తాను కేవలము కాళిదాసుని నాటక మును గాని, లేక భారతకథ గాని ప్రధానముగా గొనక రసవత్తరము లగు ఘట్టములను రెండింటినుండియు నేర్చి ఖర్యును వచ్చినట్లు తోపింపఁ జేయును. అందువలననే ఆయన—భారతప్రాక్షకథ మూలకారణముగ కాళిదా సుని నాటకక్రమము కొంత, తానొక్కొక్క నభినవశ్రీ వహింప గూర్చి=గృహింపేయు మాకు కాకుంతలంబు—అని కృతిపతి తన్నుగోరినట్లు కంఠోక్తిగా వ్రాసినాడు.

ఇక శేషాద్రి రమణకవులును పై విధమున ప్రతి జ్ఞాదులే కలిగి కావ్యరచనకుఁ బూనినట్లుగాఁ, వారికృ న్విదిలోని—“నూత్న సత్కార్యకరణ ప్రయత్న మునకు సాహసిందితి మెంతయుఁ జాపలమున”, అనియు, “సు మహిత నవ్యభావరస శోభితమై తగు విక్రమార్వశీ యము కృతి నొందఁగా దగు గుణాకరమూర్తిని నీవు”— అనియు నన్నమాటలను బట్టి మన మూహింపవచ్చును. కనుక నుభయకావ్యములలోని ఏదే నొక ఘట్టమును నుద్ఘాటించి ప్రబంధకరణ విధానమును రుచిచూపము. అందునను కావ్యేషు నాటకం రమ్యం. నాటకేషు శకుం తలా, తత్రాఽపిచ సమర్థోంకః, తత్ర శ్లోక సత్పద్యయమ్— అని చెప్పిన నాల్గు శ్లోకములలోనే పినవీరన్నకవిత రుచి చూపుట కుదాహరించెదను.

౧. శ్లో. యస్య త్యద్య శకుంత లేతి హృదయం సంస్పృ వ్యముత్కంఠయా, కంఠస్తస్సంభిత బావ్యస్మృతి కలు యః చింతాజడం దర్శనమ్, నైకబృం మమ తావ దీృశ మహా స్నేహా దరణ్యోకసః, వీడ్యంలే గృహి ణః కథంను తనయావిశ్లేపదుఃఖై ర్నవైః.

పినవీరన్న ఆంధ్రీకరణము:—(ప్రబంధశైలిని)

ఉ. సామ్యునఁ జూచుఁ జూచి మదిఁబుట్టిన ప్రేమము పేర్చి బావ్యముల్ గ్రమ్మినఁ గ్రమ్మిం బెడమొగం

బయి కన్నులనీరు మింగుచున్, గ్రమ్మిం దా శకుం తల మొ గంబగు నశ్రులు నించు గొంత నేపమ్మని జాలిఁబొంది ధృతి యంతయు నిల్వక పిచ్చి పాటఁ గన్.

ఉ. ఎంచ మునీంద్రులందు విజి శేఁద్రయుఁ డైన తప స్వి కూర్మి గావించి శకుంతలం దెనిది విస్మృతికొం దిన మోహపాశముల్, త్రెంచుకొనంగ లేక తియ తీపులఁ జిత్తముఁ గాసిపెట్టె శీలించిన న్వాకింక నద లింపఁగ నోపెడు పాశబంధముల్.

ఇందు మూలములోని, ‘హృదయం సంస్పృవ్య ముత్కంఠయా’ ‘చింతాజడం దర్శనం’ ‘ఆరణ్యోకసః’ ‘వీడ్యంలే గృహిణః’ ఇత్యాదులగు వాక్యములు, దానికి ప్రబంధశైలిని చేసిన ఆంధ్రీకరణాదులలోఁగొ నై పుల్లవై శబ్దవిపరీత నాచిత్యాదులును సరసులు స్వయముగానే రుచిచూడదగును.

౨. శ్లో. పాతున ప్రథమం న్యవస్థతి జలం యష్మా స్వపీలేషు యానాదతే ప్రియమండనాఽపి భవతాం స్నేహేన యా పల్లవమ్, ఆద్యేషా కుసుమప్రమాతి సమయే యస్యా భవత్కుత్సనః, నేయం యాతి శకుం తలా పతిగృహం సర్వై రనుజ్ఞాయతామ్.

ఈక్రిందిసీమనుపిన వీరన్న గారి ప్రబంధశైలియొం ధ్రీకరణము పైశ్లోకమునకు:—

సీ. అల పెటుంగక తావకాలవాలములకు

నెమ్మిలో నిరవొందనీరువోసి

క్రమన్వదిఁబొందు మా గ్గంబు లారసి వచ్చి

పూటపూటకుఁ జాలఁ బ్రోది నేసి

ప్రేమాతిరేకతఁ బ్రియమండనమునకే

జిగురాకుఁ గొనగోర జిదుమ వెఱచి

పరిపాటి నల్లన ప్రసవోద్గమంబైన

సఖులు దానును మ హాత్ముని మొనర్చి

తిల్లి యై పెంచె చిమ్ము నే తిలిరుబోడి

య త్రహరింటి కరిగెడు నాలతాగ్ని

క్షీతిగ్రహములార పుష్పిత లతికలార

యనుమతింతురుగాక క ల్యాణయాశ్ర.

దీనియందును, 'వాణినారాణీ'యన సాహసించిన సాహసికకవి చేసిన ప్రబంధమైతియ్యాంధ్రీకరణమును చక్కగా పాఠకులు గుర్తింప వలసియున్నది. అందునను మూలములోని, కుసుమప్రసూతిసమయేప్రియమండనాఽపియస్యాభవ త్యుత్పన్నః పతిగృహం... అను నిత్యాదులకు కావించిన యాంధ్రీకరణములను మఱువరాదు. పైని లతలను సంబోధించుటలో-పుష్పితలతికలార-అన్న స్వకంఠముగు సంబోధనవాక్యములోను, అనుమతింతురుగాక-కల్యాణయాత్ర-అనుదానిలోనుగల స్వేచ్ఛాచిత్త్యములు పాఠకులు మఱువరానివి. తక్కినవి స్వయముగానే మాడవగును. ఇక విక్రమోన్మయముఁ జూతము:

అభిజ్ఞానశాకుంతలములోని చతుర్థాంకము వలెనే విక్రమోన్మయమునందలి చతుర్థాంకమును రసవత్తరమైన ఘట్టము. ప్రాచీనాలంకారికలు దీనినుండి అనేకలక్ష్యముల నుదాహరించుట పరిపాటి. అందులో, నవజలధరస్సన్నద్ధోఽయం, తిష్ఠే తో-పశ్చాత్, త్వంకామినో మహదపి పరదుఃఖం-ఇత్యాదులగు పదునైదు శ్లోకములు ఆనర్హరత్నములు. ఈరత్నములను మన యీ ప్రబంధములో నెట్లు సాదవిరో ఇట్లుపైని పాఠకులు అన్వేషింపదగును. కాని అందుండి అజ్ఞాతముగా సచ్చాయలనీను ఒకరత్నమును కవులదికినతావును మాత్రమే ఇటు సుదరించెదను.

శ్లో. త్వం కామినో మదనమాతి ముదాహరంతి
మానావిభంగనిపుణం త్వ మమోఘ మస్త్రాప్, తా మానయ ప్రీయతమాం మమ వా సమీపం
మాం వా నయాఽశు కలభాషిణి యత్రకాంతా.

(ర అం. ౧౧ శ్లో.)

పైదాని సచ్చాయ కాఙ్గోలు శేషాద్రిమణికవుల ప్రబంధమున ర ఆశ్వా. ౮౯ పద్యము. ఇంతవఱకు మూల గ్రంథములప్రతిష్ఠ చే నాంధ్రీకరణములకు యశస్స కలుగు స్థలములను ఒకటిరెండుదాహరించితిని. కాని వానివలనఁ బ్రకృతకావ్యంపుపుంత అవిస్మయము. కనుక యీ క్రింది భాగములను చదువరులు చిత్తగింతురుగాక.

౧. యా తపోవి శేష పరిశంకితస్య సుకుమారం ప్రహరణం
మహేంద్రస్య, ప్రత్యాదేశో యాపగర్వితాయా
శ్చియః అలంకార స్సర్వస్య సా నః ప్రియసఖి.

నీ. పరతపస్సుని శేష పరిశంకితమహేంద్ర
సుకుమారఖడ్గమే సుందరాంగి
నిజయాపగర్విత నీరజగేహినీ
పరిభావనిపుణ యే పద్మగుంధి
శరచితసురసతీ పరివేష్టితస్యగ్గ
భూషణప్రాయ యే ముగ్ధగుమ్మ

మూలములోని సుకుమారం ప్రహరణం ప్రత్యాదేశో యాపగర్వితాయా శ్చియః అలంకారస్సర్వస్య-అను నిత్యాది సుకుమారరచనలు ఈ సీసములోఁబడి ఎంత అందగించినదియును, మా విశ్రులు నారాయణమూర్తి లెఱుంగనిది కాదు. ఏలయనఁగా - "ఉర్వశీనామ! నారాయణోరథాను"-యని కవులే ముక్తకంఠములఁ బ్రశసించుచున్నార కాబట్టి.

౨. శ్లో. అగ్రే యాంతి రథస్య రేణువ ఽమీ చూర్ణీభవంతో ఘనాః, చక్రభ్రాంతి రరాంతరేభు జనయత్యవ్యా మివాఽరావహీమ్, చిత్రస్యస్త మివాఽలంబం
హయశిర స్యాయామవ చ్ఛాయరం, యష్ట్యగ్రే చ నమం సితో ధ్వజపటః ప్రాంతే చ వేగానిలాత్.

విక్. ౧ అ. శ్లో ౪.

ఇది పురూరువుఁడు రాక్షసులచేఁజిక్కినయూర్యశిని దెచ్చుటకై వియత్సభమున రథయానమునఁబోవుచు రథవేగమును తిత్కాలజనితములగు వింతలను వర్ణించు సందర్భము. కాళిదాసునకు రథవేగమును వర్ణించుట యన్న చాల యానందము. అసాధారణ మగు శేర్ష ఆతినికఁ గలదు. శాకుంతల ౧వ యంకమున ౯౭ శ్లోకము-యదాలోకే నూత్నం-అనుదానిని చూడుఁడు. ఇందు నేలపైని రథగమనమువలనఁ గలుగు వేగ ముపవర్ణితము. అందును అంతరిక్షమున రథగమనమును వర్ణించుటలో ఆతని కాతఁడేఁబాటి పై నుదాహరించిన శ్లోకము రథము భూమినుండి అంతరిక్షమున కెగయు నప్పటి వర్ణనము.

కాకుంథలలో 2వ యంకమున శైలానా మనరోహితీన అనుష్టోకమున (౮) అంతరిక్షమునుండి రథముఁ దిగు నప్పటి వేగము ఉపపల్లింపఁ బడినది. ఇక్కఁ బ్రకృతము నకు వత్తము. పైని చెప్పిన-అగ్రేయాంతియనుష్టోకము నకు ఈపూజ్యులు చేసిన ఆంధ్రీకరణ మిక్రింది చంప కమా.

చ. కురగ్గురోత్థితం బయివధూలి కనంబడె ముందటఁ దదం

తరవివరద్రవప్రకనంబడెఁ బిమ్మటఁదై నవృశ్యముఁ బెరసెను స్యందనం బపుడు బిత్తటిచూపుల సర్వ దిక్కులఁ

బాపుమఁ జెల్మికత్తిములు నచ్చుట యె ష్టనియెంచు మండఁగఁ.

మూలమునందలి 'రథస్య' రేణువదమీ చూడ్చిభవంతో ఘనాః, చక్రభ్రాంతి, అన్యావివారావలీం చిత్రస్యస్త మివ చామరం, యద్వర్ణగేవనీతః ధ్వజపటః—ఇత్యాది సందర్భములకు మనకవులు ఇచ్చిన చంపకమలోనివి శేషములు సహృదయుల మనస్సున కెక్కక తప్పదు. సౌందర్యవర్ణనలలోను, అట్లే శృంగారవర్ణనలలోను క్రొంద్రాత్ర త్రోవలు ఈకవులు త్రొక్కినవి నారాయణానుకాసము దానిని కొంత రుచిమార్తము. ఈక్రింది మాధ్యాహ్నిక కాలమును వర్ణించెడి ప్రకృతిసౌందర్యవర్ణన.

శ్లో. ఉష్ణాశు శ్శిశిరే నిషీదతి తిరో ర్మూలాలవారే శిశీ, నిర్భిదోఽప్యకర్ణికారముకుళా న్యాలీయతే పటవః; తప్తం వారి వివోయ తీరనశిసిం కారండం సేనలే, క్షీడాతేశ్వనిచైవపంజరకుశఃక్లాంతో జలంయంచలే.

దీనిభావమిది:—మాధ్యాహ్నికసూర్యుని తాపమున కోర్కెజాలక, ఉష్ణాశు (వేడినివసించు)వగునెవరి చెట్టుమ్రాసు మొదలున్న పాదునఁగూర్చున్నది. (నట్టనడి బామున చెట్లయొక్క మొదలనున్న పాదునందే నీడ సంభవించును కాబట్టి.) తుమ్మెద కర్ణికారపువ్వుయొక్క పైమొగ్గలను (ముక్కులోఁ బైనున్న కేకులను) చీల్చి, ఆలోపల దాగుకొనుచున్నది. కారండము నిరోవారి యుతయు చునలిపోవుటచే తీరముననున్న కమలలతను

(తీరమున నున్న దిగనుక కొంచెము చునఁగల్గి యుండును.) నేవించుచున్నది. పాపము పంజరబద్ధ మగు శుకము (అబచిలుక, లేక పెంపుడు చిలుక) ఆనెమలిలగునఁగాని, ఈతుమ్మెదలగునఁగాని, ఆకారండమువలెగాని, నీడవెడకికొని పోయి చేరుటకు స్వాతంత్ర్యము లేకయున్నది. కాబట్టి, ఆయెండకు సామ్యశిల్లి తనకునీరు మాత్రపోషకులను పేరెత్తి పిలచి నీటిని అడుగుచున్నది. పెంపుడుచిలుక కాబట్టి యిట్లుదగుటవిరుద్ధముకాదుగదా.

ఈక్రింది మనకవులు పైశ్లోకము నర్థము ననువదించుచు స్వతంత్రభావసహితముగా, భావసమృద్ధియందు కూర్చుబింకము వచ్చునట్లు కూర్చినది. చూడుడు:—

సీ. ఎడలేక సాడము కట్టెండ కోరునలేక
నెమలులు తరువుల నీడజేరె

తాపమ్మ పైరింపనోపకఁ కన్నెలే
దులు మెల్ల మెల్ల త మ్మలను దాసె
వేడికోర్కక లేటి పిండు విచ్చెడి కొండ
గోగుతూవులపైనిఁ గూరుచుండె

బడలిక నైపక పక్షిసంతానంబు
చివురుటాపులమధ్య శిరముఁజేర్చె

తే.గీ. ఆతపవళింబువలనఁ దటాకవారి
మనలుటంజేసి చేపలు మఱుగగాగ
పల్లవితసురసాలము పాడువాతె
కలువదాయ నభంబునఁ గ్రాలె నపుడు.

కాళిదాసుని శ్లోకమునందు ధ్వని వ్యంగ్యమతో సరసముగానున్నది. ప్రబంధము కాబట్టి మాధ్యందివమండలత్రిగా సూక్ష్మం దుండె నని చెప్పుట తప్పుకాదు. కాని భావముల ననువదించుటలో చూపదగినంత శ్రద్ధ ఆంధ్రీకరణమునఁ జూపలేదనవలసి వచ్చినది. 'కర్ణికారముకుళానుకృతనిర్భిద్య ఆలీయతే' అనుటకు కొండగోగుల పైనిఁ గూరుచుండె ననుట సమంజసమా అని సందియము. ఇచ్చట వ్యాఖ్యాత 'ఉపరి అగ్రతో నిర్భిద్యవిచార్య ఆలీయతే' ప్రక్తి నోభవతి—అని అర్థమును నిర్వచించుట కవులు నెఱింగియేయుండురుగదా! అన్నిటికన్న మూల శ్లోకములోఁగల నాలవవృశ్యము కటికివానికైనను గుండెలఁగఁగించునది. దానికిందు, అనఁగా నాంధ్రీకరణ

మునఁ జోటు దొరకలేదు. పైఁగా పక్షిసంతానము ఎండకొరువలేక చిగురుటాకులమధ్య శిరమఁజేర్చిన వని, చేపలు ఎండవేడిమికి నీరు మఱుంగఁగా దానితోఁబాటు నివియు మఱగిన వని వ్రాయుట చింత్యము. శకున శాస్త్రము నెఱిగిన వారైనను, పక్షులు దాచుకొన్న శరీరమంతయుఁదాచుకొనునే గాని ఒక్కతలను మాత్రమే కాపాడుకొన్న దానికి పర్యాప్తము కా దందురు. తల మున్నచోఁ బ్రదుకువదియును, తలను దాచుకొనునది యును సర్వజాతిమాత్రమే యనియు వా రందురు. (మాడుఁడు శకునము.) ఇట్లే చేపలు మున్నగునవి ఎండతీక్షణుగు కలఁది నీటియడుగునకుఁ బోయి కూర్చుకొనును- అచ్చట మిక్కిలి చలవగా నుండును. గనుక.

ఇకదీని నింతతో వదలుటకు ముందు వీరు సౌందర్యార్జనములో త్రొక్కిన స్వతంత్ర మగు కొత్తత్రోవ కొక యుదాహరణము చూపవలయును. అందును ప్రకృతమగు మాధ్యందినవర్ణనము నందలిదే యొకటి యిచ్చిన బాగు గదా. ఇది వీరి స్వతంత్రరచనము. చూడుఁడు:—

క. విచ్చినమోదుగువలెఁ గా

ర్చిచ్చు దిశాంతరములందుఁ జెలరేఁగఁగ లే

బచ్చికపాలములు రూపతై

చచ్చెన్ తరుకొలరస్థ శకునచయంబుల్.

అబ్బా! ఎంత మండుటెండయో గదా! ఇక శృంగారవర్ణనలో గల శృంగారరసంబు కాంతాస్వరూపంబుగనుటయు, కవులవాక్కులు స్త్రీత్వకలనఁగుటయు అప్పరోవిధములు అద్భుతాకృతిబొనరుటయు నిత్యాదులు-సభ్యముగ, సహజముగ సరళముగ, స్త్రీస్వర్ణనము ప్రకృతికి అనుకూలముగ గావించిన వని పెద్దలన్నమాటలను నేనేల కాదనవలెను? పం. ఆ. కా.

MY MOTHER'S PICTURE.

(నా తల్లియొక్క చిత్రరూపము)

ఇది విఖ్యాత యశోధురంధరులగు బాబూ శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారిచే మిస్ మేయోయొక్క పలుగాకి వ్రాతలకుఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చుచు వ్రాయ

బడిన ఆంగ్ల గ్రంథము. క్రానుసైజున ౨౦౬ పుటలు. గ్రంథనామము నకు దిగువలోపల నున్న ముఖపత్రముపై An attempt to get at the Hindu Spirit in connection with the Mayo challenge [మేయోయొక్క (యత్యాచారపు) ధృవీకరణ సందర్భమున సరియైన హైందవ తత్త్వమును తెలిసికొనఁ జేసిన ఒక ప్రయత్నము] అనియున్నది. మిస్ మేయో భారతీయులపై మానవజాతికంతకును మిక్కిలిగోత్రపుట్టు నట్లు వ్రాసిన Mother India (భారతమాత) యను గ్రంథమునకు పాశ్చాత్యదేశముల నపరిమిత ప్రచారము గుట సర్వ జగద్విదితము. ఈ పాశ్చాత్యతత్వ భారతజనులపై నీచత్వగోపములు, కల్పితములు, జనుహింసకరములు, నసభ్యకథాదోష దూషితములునైన తుచ్ఛప్రసంగములను నోరూరఁ జవులు వుట్ట నుడుపుటయు, ఏ తత్త్వభావంచెల్లలైన మూర్ఖాగ్రేసరులు బిబియవి పత్రికా ముఖముల తిమయల్లాసమును ప్రకటించి మిక్కిలి కంపుగొట్టుచున్న యీ గ్రంథమునందలి కుట్లను శత్రుపాస్త్రహస్తముల సర్వది గంతములనుండి మహర్షిశ్రేణికి పరమా సహ్యము, నత్యున్నము కలుగునట్లు విచ్చలవిడి విశజిమ్ముటయు లోకమెఱుంగును కద! లాలా లజపత్ రాయిగారివంటి సుప్రసిద్ధదేశనాయకులు కూడ భారతజాతినిగూర్చి లోకమునవ్యాపించియున్న యసహ్యవారవరణమును తొలగించుటకై ను మనోమనోరంజనమైన వాఙ్మయపుష్పముల నెవజల్ల వెలసినచ్చినది. లక్ష్మీపత్ రాయిగారి Unhappy India (దురదృష్ట భారతన్నము), రంగయ్యరుగారు వ్రాసిన (Father India) (భారతజనకుఁడు), కన్ హైలాల్ గౌబాగారి అంకుశఁషం (ఆమె రికన్ మామ) మున్నగునవి మిస్ మేయోయొక్క యవాద్య ప్రసంగములకుఁ బ్రత్యుత్తరముగా నాంగ్లమున వెలువడిన వాఙ్మయలేఖములు. ఆంగ్ల నాగరకతా వ్యామోహితులై మనము సర్వవిధముల నిచ్చయోజనలనుని, భ్రష్టులమని, పతితులమని తలపోయు భారతీయు లీగ్రంథములెన్నగా పఠించి తమ యజ్ఞాన నివారణమొనరించుకొనవలెను. అట్టి యాంధ్రులకు గూడనుపకరించుటకై గ్రంథములలోని ప్రధానవిషయములను దేశభాషాభిమానులంధమునకు దీసికొనివచ్చుటయు మిక్కిలి యావశ్యకము.

ఇప్పుడు శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారు వ్రాసిన 'అస్మన్మాతృచిత్ర' మని యర్థమిచ్చు My Mother's Picture అను గ్రంథముకూడ నిట్టిదే. ఇందు వీరు మిస్ మేయోయొక్క సహజాస్మయోగోరణిని, ముఖ్యముగా నామెవ్రాసిన (Slaves of the Gods) (దేవతల బానిసలు) అను విపరీతకథాలాపమును యుక్తరీతిని గర్హించుచు భారతజాతియొక్క యధార్థతత్వమును లోకమునకు వివరింప బరిశ్రమించిరి. 'స్లేవుస్ ఆఫ్ ది గాడ్సు' అను గ్రంథమున నవాచ్యకథాలాలస యగు నీపాశ్చాత్యకన్య హైందవచారముల కన్నిటికి విపరీతార్థములఁ జెప్పుచు హైందవ సంఘమును మిక్కిలి హేయముగ తూలనాడుచు, హిందువుడన్న పదమునకు సర్వదుష్టాభూయిష్టము, పశువు, తుంటరియగు నొక ఘోరమానవుడని లోకమునకుఁ దోచునట్లు కథలు కల్పించి ఏతత్కథాలంఘలులకు మిక్కిలి రుద్రముగా నుండునట్లు ఆన్నిరసముల బ్రదర్శించుచు ఆమె తన యెప్పటి వినింద్య పాకమును తయారుచేసెను. శ్యామసుందరచక్రవర్తిగారు తమగ్రంథమును Dedicated to the Slaves of the Gods (దేవతలకు బానిసలైన వారికి గ్రంథము సమర్పితము) అని పెద్ద యక్షరములఁ బ్రకటించిరి. 'సాక్షి'యందుఁ జెప్పబడినట్లు మత సంపర్కము లేకుండ మనము తినలేము, ఆవలింపలేము, తుమ్మలేము, పెండ్లియాడలేము, పవలింపలేము, కడను పిల్లలనైనఁ గనలేము. లేచినది మొదలు పండుకొనునంతకు హైందవుల ధైరవాడుచేయు సర్వశీవిత వ్యాపారములలో అనతి క్రమణీయమైన మతవిషయిక వాసనలు, నిబంధనలు నున్నవి. ప్రాచీన ఋషిప్రాక్తమైన మతవిషయిక వాసనలే కొలదిగ నైన నిలిచియుండుట చేతనే ఆధ్యాత్మిక దీప్తి మంతమని ప్రఖ్యాతిగన్న భారతజాతి యింకను జీవింపఁగలిగియున్నది. 'స్లేవుస్ ఆఫ్ ది గాడ్సు' అనుగ్రంథమున మనమతమును వెక్కిరించుచు వ్రాయబడిన మిథ్యాకథా ప్రసంగములకు మిక్కిలి నొచ్చుకొనుచునే శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారు తమ గ్రంథమును దేవతలకు బానిసలైన హిందూమహా జనులకు సమర్పించి భారతీయుల యాధ్యాత్మిక పాఠమునకు నన్నెఁబెట్టిరి. సుప్రసిద్ధ వంక

దేశనాయకులు, భారతీయతా ప్రబోధ సంగ్రామమున మహాధులునగు బాబూబిషిన్ చంద్రపాలుగారు శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారు దేశమునకు చేయుచున్న నిరాడంబరమైన దేశసేవనుగూర్చి హృదయంగమమైన వాక్కు వ్యములఁ బూజించుచు వ్రాసిన వ్యాసమే యీ గ్రంథ మయొక్క ఘనతను వేనోళ్లఁ జూడఁ గలిగియున్నది. శ్రీ శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారి గ్రంథమునం దంతటను ముఖ్యమైనది Women of India (హైందవవనిత) అను శీర్షికనున్న గ్రంథభాగము. ఈ భాగమునందే మిస్ మేయో 'స్లేవుస్ ఆఫ్ ది గాడ్సు' అను గ్రంథమునందలి న పాదు కథలకు చక్రవర్తిగారు మిక్కిలి వృదువుగా సమాధాన మిచ్చిరి. న్యూఇండియా (నవీనభారత వర్షము) హిందూ ఇండియా అను భాగములు మిక్కిలి భావగర్భితముగదేశ భక్త్యుత్సాహ ప్రబోధకముగానున్నవి. మిగిలిన భాగము లంత వృదువుకర్షకములుగ లేవు. గ్రంథమునందలి ప్రతి పుటయు శ్యామసుందర చక్రవర్తిగారి ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వమును, దేశభిమానమును, సమాతన ధర్మ పరాయణత్వమును, నిరర్థక సంస్కార విముఖత్వమును ఘోషించుచున్నవి. 'జననీజన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదిపి గరితునీ' (జననియు జన్మభూమియును స్వర్గముకంటె మెన గౌరవాఢ్యముల్) అను పెద్దల పలుకలయందు విశ్వాసమున్న ప్రతి భారతీయుఁడును శ్యామసుందర మహాశయునివలె సామాన్యశీవనమును, అలోక సామాన్య భావోన్మత్తమును జూపి కార్యకూరులైన యెడల భారతవర్షమునకు పాశ్చాత్యుల పాదించుచున్న హైన్యమును దురవస్థయు తొలఁగి పోకుండనుండవు, 'అస్మన్మాతృ చిత్రము' నందు శ్రీచక్రవర్తిగారు పాఠకులకు స్ఫురింపజేయుచున్న దేశమాతయొక్క దివ్యస్వరూపము మిక్కిలికొనియాడఁదగియున్నది. గ్రంథము వెల నాలుగు రూపాయలు. వలయువారు సంజీబనీ బుక్ డిపో, రి, కా లేవీ స్క్వేర్, కలకత్తా అని వ్రాసినఁ బడయుఁగలరు.

దివాకర్ల సోమసుందరరావు.

ప్రబంధోక్తధావళి

గ్రంథకర్త: చింతలపూడి శేషగిరిరావుగారు. ఇందు హరవిలాసము, శ్రీ కాళహస్తికీర్తనమాహాత్మ్యము, కాశీఖండము, పాండరంగ మాహాత్మ్యము,

ఉత్తరహరివంశము, వీరామాహాత్మ్యము ననుప్రబంధముల యందలి కొన్నియుపకథలను ఆధారముగాగొని వచనరూపమున పదికథలను రచించియిచ్చిరి. పద్యరూపములనున్న మూలకథల కివిరూపాంతరములేయైనను శైలి, కథాసంగ్రహము మొదలైనవానియందు మూలమును చాలగాపోలి యున్నవి. ఆంధ్రభాషాయోగ్యతలంకారములైన ప్రబంధములవంకకు దారిచూపుటకు దగిన యవకాశములు లేకున్న మాధ్యమికపాతకాలయందుచదువు నాంధ్ర బాలురకు ప్రబంధములయందు దభిరుచిగలిగించునట్లు ఈ కథలయందు అచ్చటచ్చట సరసముగ మూలగ్రంథముల యందలి పద్యములను చేరియుండుటచేత నీగ్రంథము మాధ్యమికపాతకాల యందలి బాలురు తప్పక చదువ తగినది.

‘శైలికిమచ్చు; సాత్తపినాడను దేశంబున నుడు మూరను పక్కణంబుకలదు. నాథనాథుడను చెంచుఁడే డప్పరవరంబున కధినాథుండు. మందస్మితజీతకుండ యైన తండెయును మందగామిని యాతనిభార్య. నాథనాథుని పరిపాలనంబున కబ్బిల్ల పురంబునందలి భిల్లులందఱు సంకుప్తమానసులైయుండి తమకులా గత ధర్మముల విడువక మిగుల నిరాడంబరంబుగ జీవనంబు గడపుచుండిరి. కలిపయదివ సంబుల కా చెంచుడం పతులకు శివభక్తాగ్రేసరుండైన తిన్నండను బాలుండు జన్మించె. కొంతకాల మాబాలుండు క్రీడాసఖులైన నెఱుక బాలురతో నాట పాటల యందుఁ గాలము గడపిన పిమ్మట మాతాపితలాతనిఁ దమ పూర్వ సాంప్రదాయానుసారంబుగ విలువిద్య నభ్యసించఁ జేసిరి. అతండును విల్లువట్టిన కొలఁది కాలంబునకే యువ మానధనుర్విద్యాటశలుం డయ్యె. పుత్రుని ధనుర్విద్యా కాశలంబును గాంచి యన్ని పాదమిగునంబును మిగుల యానందించె.’

ఇంపు అచ్చటచ్చట కాన్పించునట్లు శబ్దాలంకార భూయిష్టముకాక శైలిసరళముగ నుండిన బాగుండెడిది.

మరియు, “నక్కరము త్తియములు” (పుట 3౮), “అట్టుకపై నట్టిపెట్టిన” (పుట ౪౫), “శబరీద్రోవదులు”

(పుట ౪౭), “గోశఫలనము” (పుట ౬3), “రాజవం దనులు పాంసడిభకాభిధానులైయుండ విప్రనందనుండు జనార్దనుండు నాబరఁగి సమయముక్కులగు నబ్బాల త్రయం బాటపాటల యందు గూడి యుండిరి.” (పుట ౫౭), “బోపలనుండు కొందరైకకంఠ్యముగ నాడు భీషణారావములును” (పుట ౫3), “వృగయే శునే పగమేశ్వరుండు నెంచుచు దళేనయే యైపి కాముష్మిక సాధనమాచకంబని” (పుట ౬3), “తండ్రి యబ్బాలారత్నమునకు వైవాహికంబొనర్చె.” (పుట ౬౨) “గరాగరిసేయుచుండ” (పుట ౭౩) ఈ మొదలైన శబ్దములు, సమాసములు, వాక్యములు కొన్నిగ్రంథమున వక్కడక్కడగలవు. అట్టివానిని గ్రంథకర్తగాని రెండవ ముద్రామున సవరించుకొన దగదురు.”

సుశీలకథ మొదట చూడుడు: గ్రంథకర్త ‘యా వనారంభమున యథోచితంబుగఁ దండ్రి యబ్బాలారత్నమునకు వైవాహికంబొనర్చె’ నని వ్రాసినారు. దీనికి పాండురంగమాహాత్మ్యమున: ‘సుశీలాభిధానయగు నబ్బాల గుణగణభాస్వరయై యథోచితకాలంబున’ అని ‘తానిని భుండుగట్టిన మొదట’ ఇత్యాది పద్యముగలదు. ‘యథోచితకాలము’ అనుదానికి ‘యావనారంభమున యథోచితంబుగ’ అని వ్రాసినారు. గ్రంథముంతట నెట్లుచేసినాో! ‘X’

Sankaracharya the great and his successors in Kanchi

ఆది శంకరులు-కాంచీపురపీఠాధిపతుల పరంపర

ఇది విజయనగరం మహారాజావారి కళాశాలలో వేదాంతశాస్త్రోపన్యాసములగు నున్న శ్రీమాన్. యన్. వెంకటరామన్ (యం. ఏ.) గారిచే రచింపబడి ౧౯౩౨ సంవత్సరముననే గణేశకళంపెనీవారిచే ప్రచురింపబడినది. ఆది శంకరుల జీవితకాలనిర్ణయమే యిందలి ప్రధానవిషయము. ప్రాచీనకాలమున సామాన్యముగా నీదేశముందలి మహా పురుషులందరు తాము తీవ్రసాధనచే సాధించిన విజ్ఞాన

సంపదను పరోపకారార్థము దేశమున వ్యాప్తిసోందింప
యత్నించిరేగాని, తమనామరూపములను చిరస్థాయిగా
జేసికొనవలయుననెడి స్వార్థపరత్వముచే సంతగా ప్రేరి
తులైనట్లగుపడదు. కావుననే యొక్కొక మహామహుని
క్రీ. రి. యాతఃఙ్గోసంగిన విజ్ఞానముమూలముగా ననేకశతాబ్ద
ములఁజగు నిలిచియున్నను, ఆతనికాలమునుగూర్చిగాని,
జీవితచరిత్రమునుగూర్చిగాని నిశ్చయజ్ఞానము కలుగుట దుర్ల
భమగుచున్నది. హిందూదేశము మహాత్తరంబగు నుప
నిషదాది విజ్ఞానమును లోకమునకు వెల్లడించినదైనను,
దానిని సాధించిన మహాపురుషుల చరిత్రము కాలప్రవా
హముచే తుడిచివేయబడుటచే, అనుశ్రుతంబుగవచ్చుచున్న
గాఢలమాత్రమే తరువాతికాలమున వారి రిక్తము డెలుపు
సాధనములగుట తటస్థించినది. ఆదిశంకరుల అద్వైత
సిద్ధాంతములు దేశమండంతటను వ్యాపించి స్థిరముగ నెలకొని
నను, వారి జీవితకాలమునుగూర్చి యభిప్రాయభేదము
లింకను ప్రబలుచునేయున్నవి. ఇదివరలో వికాసఁజేయు
స్మిత్తుమొదలగు చరిత్రకారులు పలువురు ఆదిశంకరులు,
ఆతనికి సమకాలికుడని చెప్పబడుచున్న తిరుజ్ఞానసంబం
ధర్ (ద్రావిడశివు) అనునాతడు క్రీస్తుశకము ౮వ
శతాబ్దిప్రాంతమునం దుండినట్లు నిశ్చయించి యున్నారు.
కాని యీగ్రంథమున శ్రీ వేంకటరామకాగారు, కంచి
కామకోటి సీతమునధిష్ఠించిన ప్రాచీన గురుపరంపరను
డెలుపు పూర్ణాశ్లోకమంబరి, గురురత్నమాల, మొదలగు
గ్రంథములనుబట్టి, ఆదిశంకరుల కాలము క్రీస్తుశకము
మొదటి శతాబ్దియైయుండునని నిశ్చయించిరి. ఇందు
మొదటిది: పదునారవ శతాబ్దిప్రారంభమున కామకోటి
సీతము నధిష్ఠించిన 'సర్వజ్ఞసదాశివ' గురువు ఆదిశంకరుల
యనంతర మాసీతము నధిష్ఠించిన గురుపరంపరనుగూర్చి
యనుశ్రుతముగా వచ్చుచుండిన శ్లోకములను ప్రోగుచేసి
స్వీయశ్లోకములను గొన్నిటినిజేర్చి మార్చిన గ్రంథము.
రెండవదియు నిట్టిదే. కాని యిది మొదటిదాని యనంతరము
మఱింతకాలమునకురచింపబడినది. వీనియందు గురుపరం
పరసిద్ధిసాందిన సంవత్సర మాసపక్షతిథిలు తెలుపబడినవి.
దీనినిబట్టిమాడగా నాదిశంకరులకాలముక్రీస్తునకుపూర్వము
౫వ శతాబ్దియగును. విద్యారణ్యాదులచే రచింపబడిన

'శంకరవిజయాది' గ్రంథమునకొన్ని పరస్పరవిరుద్ధము
లగు విషయములతో గూడినవగుటచే విశ్వాసార్హములుగ
లేవుగావున, శంకరస్థాపితముగు కామకోటిసీతప్రాచీన
గురుపరంపరనుడెల్పు నీగ్రంథములనుబట్టి ఆదిశంకరుల
కాలము నిర్ణయింప ననువైయున్న దని యీగ్రంథకర్త
యభిప్రాయము. వీనిలోనైన నను కొంతచిక్కులేకపోలేదు.
ఆదిశంకరు పిదప నీసీతము నధిష్ఠించిన పదునొండు
గురిలో కొందరు ౧౧౨ సంవత్సరములు, ౯౬ సంవత్సర
ములు నాసీతము నాక్రమించియున్నట్లుండుటచే నది
కొంచె మతిమానుషముగ గనబడుచుండు. చే విశ్వాసార్హ
ముకాదని తామేతలంచుచు, తరువాత వారిలో కొందరి
కాలమునుమాత్ర మితరప్రమాణములు కొన్ని స్థిరపఱచు
చుండుటచే వానియాధార్థ్యమునుగూర్చి మనము సందే
హింప నక్కరలేదని వెంకటరామకాగారు చెప్పుచు
న్నారు. కాని పదునారవశతాబ్దిలోని యొకసీతాధిపతి
పోగుచేసి సమమార్చిన ప్రాచీన శ్లోకసమితిలో, ఎనిమి
దవశతాబ్దికి పూర్వమున వేదాంతజ్ఞానమున ప్రఖ్యాతి
నహించిన ప్రాచీనపురుషులను కొందఱును ఈ సీతమునకు
ప్రాచీనతను, ప్రతిష్ఠను సంపాదించిపెట్టుటకుగా, దీని
చరిత్రతో ముడివెట్టియుండలేదని చెప్పుటకు దగిన
యాధారమేమియు గనుపఱచియుండలేదు. ఇంతేకాక
శ్లోకమంబరిలో డెలుపబడినరీతిగా క్రీస్తునకు పూర్వము
౫ శతాబ్దియే యాదిశంకరుని కాలమని ఒప్పుకొనుటకు
వీరికి నిష్ఠమున్నట్లగుపడదు. అది మిక్కిలి వెనుకకుపోయిన
దట. చరిత్రకారులు నిశ్చయించిన క్రీ. శ. ౮వ శతాబ్ది
మిక్కిలి ముందుకువచ్చినదట. కావున రెంటికి మధ్యస్థ
ముగా 'తునితగుపు'చేసి క్రీ. శ. మొదటి శతాబ్దము అది
శంకరుల కాలమని వీరు నిర్ధారణచేయుచున్నారు. దీని
వలన కుమారిలభట్టాదులుగూడ క్రీస్తుశకము వెనుకకు
బోవుచున్నారు. ఇదియంతయు విచారణీయము. ౩వ
యాధ్యాయమున శంకరుని జీవితము, ౪వ యధ్యాయమున
నాతని పిదప కాంచీసీతము నధిష్ఠించిన గురు పరంపర
యొక్క జీవితసంగ్రహమును డెలుపుచున్నవి. తుట్ట
తుద యీగురుపరంపలో నరువదియారవవారై ప్రస్తుత
మాసీతము నలంకరించుచున్న పరమహంస పరివ్రాజకా

చార్య జగద్గురు శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ శంకరా
చార్య స్వామివారియొక్క గుణాతిశయము విశేషముగా
కీర్తింపబడినది. పుస్తకము నెల రు ౧-౮-౦.

కోరాడ రామకృష్ణయ్య, యం. ఏ.

ముకుందమాల

క్రానుసైజు, పుటలు ౧౧, నెల రు ౧-౨-౦.

అనువాదకుడు: చెరుకూరి కాశీబాస్తిశ్వరశర్మగారు,
ఇది కవి కులశేఖరభూపాలకవికృత సంస్కృత

మూలమున కాంధ్రానువాదము.

ప్రకాశకులు: కోన ఆదినారాయణ శర్మగారు,
బందరు.

మారుతి మొదటి వాచకము

క్రానుసైజు, పుటలు ౬౦, నెల రు. ౦-౨-౬

గ్రంథకర్త: ఆర్. సూర్యనారాయణరావుగారు, అసి
స్టెంటు, గవర్నమెంటు ట్రెయినింగుస్కూలు, బందరు.
ప్రకాశకులు: మారుతిరాం అండుకో, బాక్సు నెల్లూర్, నన్ను,
బెజవాడ.

విమానయానము

క్రానుసైజు, పుటలు ౨౬౬, నెల రు. ౧-౨-౦.

గ్రంథకర్త: మోదుకూరి విశ్వనాథంగారు, యల్.
యం. ఇ. (ఆనర్సు), కొత్తపేట, బెజవాడ.

ఇది Five weeks in a balloon అనునాంగ్ల
గ్రంథమున కనువాదము.

ధనమహిమ (వచనము)

క్రానుసైజు, పుటలు ౫౮, మూడు అణాల ప్లాం
పులుపంపిన వారికి గ్రంథమును పంపుదురు.

గ్రంథకర్త: పాకాల ఆలూరు వాసుదేవయ్యగారు,
ప్రకాశకులు: ఎ. వి. రామచంద్రకౌ, ౮, మూర్తిలేసు,
పార్కుటోను, చెన్నపురి.

శారదానవల

క్రానుసైజు, పుటలు ౪౦, నెల రు. ౧-౨-౦.

గ్రంథకర్త: సేమాన సూర్యనారాయణశర్మగారు,
సంపాదకుడు, ఆర్యవైశ్య, శ్రీ కాకుళము, గంజాముజిల్లా.

త్రాగుడుపాటలు

క్రానుసైజు, పుటలు ౧౬, నెల రు ౦-౨-౦

గ్రంథకర్త: పాలి వెంకన్నగారు, ప్రకాశకులు:
శెట్టిబలిజగ్రంథమండలి, నత్తారామేశ్వరము, అత్తిలిపాస్ట
పడుచుటి గోదావరిజిల్లా.

చికిత్సారత్నము

డిమ్మిసైజు, పుటలు ౧౨౮, నెల రు ౧-౧-౦

గ్రంథకర్త: బాలకవిసింహ వేంకటరాఘవ
నూరిగారు.

ప్రకాశకులు: శ్రీ సత్యనారాయణ బుక్స్, డిపా
వారు, రాజమండ్రి.

సహకారవాచకములు (కో ఆఫరేటివ్ రీడరు)

క్రానుసైజు, పుటలు ౫౦, నెల రు ౦-౨-౦.

గ్రంథకర్త: రిటైర్డ్ ఎక్స్టా) అసిస్టెంటు రిజి
స్ట్రారు, రావుసాహేబు యం. వి. అప్పారావుపంతులు
గారు, బరంపురము, గంజాముజిల్లా.

చారుమతీమోహనము

(అయిదవకముల సాంఘిక నాటకము)

డిమ్మిసైజు, పుటలు ౧౧౧, నెల రు ౧-౧-౦.

గ్రంథకర్త: దొంగలక్ష్మీ నరసింహంగారు, ప్రకాశ
కులు: దొంగవెంకన్నబ్రహ్మ, విశ్వేశ్వరాయపురము,
రాజోలుతాలూకా.

భక్తిపథము

డిమ్మి ౧౬పుటలసైజు, పుటలు ౮౦, నెల రు. ౦-౨-౦

గ్రంథకర్త: విద్యాభూషణ, కవిరత్న నరసింహ
శర్మగారు, మదనపల్లి.

తరణము

ఫూల్స్ క్యాప్ సైజు, పుటలు ౩౬, నెల రు. ౦-౨-౦

గ్రంథకర్త: కవికుమార శ్రీ రామచంద్ర అప్ప
రావుగారు, నూజివీడు.

(శ్రీ) డాక్టరు. గోగులపాటి. గంగాధరగారు,
బి.ఇ. ఏం. ఎన్.సి, ఎ.ఎమ్. ఎన్.ఓ(మ్యూనిచ్)

గించు క్రొత్తసూక్ష్మయంత్రము నొకదానిని కనిపెట్టిరి.
వీరి యీశేషును మెచ్చుకొని మ్యూనిచ్ విశ్వవిద్యాలయ
మువారు డాక్టరు ఆఫ్ ఇంజనీరింగు పట్టమును ఇచ్చిరి.
వీరు తాము విదేశములందు గడించిన సామర్థ్యమును
స్వదేశముయొక్క అభ్యుదయమునకై వినియోగింతురు గాక!

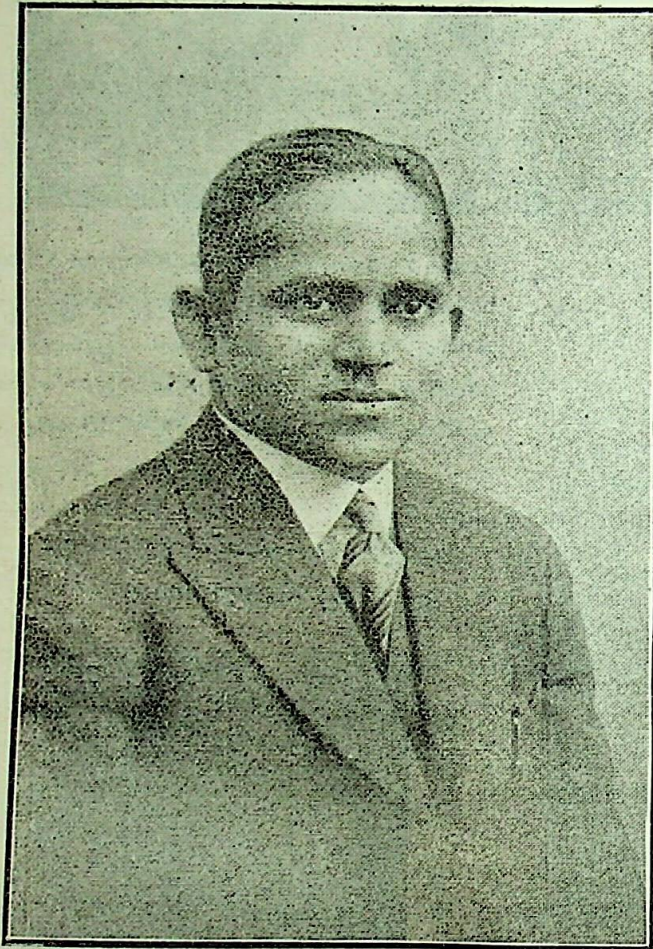
(శ్రీ) ఆర్. య్. చాన్లాగారు,
ఏ. ఎం. ఇంజనీరుగారు

వీరు పెరుకలపూడి నివాసులు. ఆరుసంవత్సరముల
నాడు విదేశములందు ఇంజనీరింగ్ విద్య నభ్యసించ
బోయి అమెరికా జర్మనీదేశములలో చదివి పెక్కుదేగ్రీ
లకు పొందిరి. పారిశ్రామిక విషయములందును పరిశోధ
నలజేసిరి. మరియు నీటివేగమును తెలుపుట కుపయో

వీరు ఇరువురు ఇండియానుండి ఇంగ్లాండునకు చిన్న
విమానముపై వెడలిన మొదటి భారతీయులు. చాన్లాగారు
విమానమును నడిపిరి.

(శ్రీ) చావలి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు,
బి. ఎ. (ఆనర్సు), ఎ. యస్. ఎ. ఎ.

పీరు సుప్రసిద్ధ రూపచిత్ర చిత్రకారులు. చావలి నాగేశ్వరరావు గారికి సోదరులు. బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయమున పట్టభద్రులై ఇంగ్లాండుకుపోయి అచ్చట ఇంజనీరింగ్ అకాడమీలో ఆకాంక్షాపూర్వకముగా విజయమునుగాంచి స్వదేశమునకు వచ్చిరి. చెన్ననగరమున ఆడిటరుగా నున్నారు. పీరు విదేశమునందు గడించిన యీ ప్రత్యేకసామర్థ్యమును స్వదేశమున నాంధ్రదేశముయొక్క అభివృద్ధికి వినియోగింతురుగాక.

బాపిస్టరు

త్రిపురనేని రామస్వామిచౌదరిగారు

కవిరాజు బిరుదాంబితులు

కడచిన సంవత్సరమున టైం వాడలో ఆంధ్ర మహాసభవారు శ్రీ చౌదరిగారికి 'కవిరాజు' బిరుదును నొసంగి సత్కరించివారు. ఏకవీరుడైన లాభమును పురస్కరించుకొని యిటీవల చీరాల సారస్వతసమితివారు రచనాపేటిక నొకదానిని వీరికి బహూకరించివారు. విద్యత్ప్రవిశిఖామణియు, 'శతావధాని' బిరుదాంబితులును నయిన శ్రీ చౌదరిగారు నూతనపురాణాది రచనాత్పద్యగ్రంథములను, మణికొన్ని విమర్శగ్రంథములను రచించి యాంధ్రసారస్వతమును పెంపొందించినారు.

జాతీయనాయకుల రూపచిత్రములు.

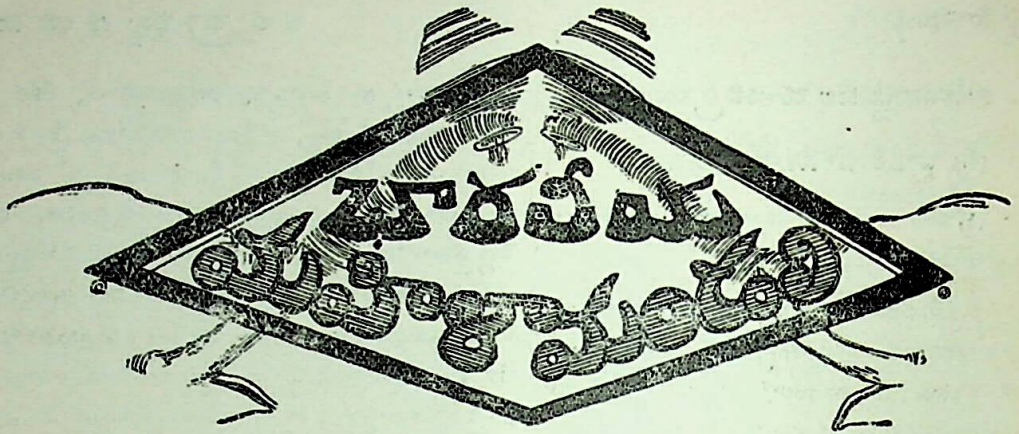
శ్రీ చావలి నాగేశ్వరరావుగారు

శ్రీయుత చావలి నాగేశ్వరరావుగారు, లక్ష్మీ
ధనము, గుజ్జరుపార్కు, బొంబాయి.

చిత్రలేఖనమునందు అఖిలభారత విఖ్యాతి నేగాక
జగద్విఖ్యాతినిగూడ బడసిన ఆంధ్రమాతృ పుత్రికత్నము
లలో నొకరును బొంబాయిలో ఆంధ్ర చిత్రశాలను
స్థాపించినవారు నగు నాగేశ్వరరావుగారు భారత నాయ
కులలో పెక్కుమంది చిత్రరవులను మిక్కిలి ప్రశంస
నీయముగా చిత్రించి ఆంధ్రప్రతిభను ప్రపంచమునకు
వెల్లడించిరి. శ్రీయుతులు పండిత మోతీలాలునెహ్రూ,
జవహరలాలునెహ్రూ, సుభాషచంద్రబోసు మున్నగు
నాయకులు నాగేశ్వరరావుకారి చిత్రకళా ప్రావీణ్యము
సత్యధికముగా ప్రశంసించుచు లేఖలను వ్రాసియున్నారు.
గాంధీమహాత్ముడు, లోకమాన్య తిలకు, లాలాజపతిరాయి
దేశబంధు చిత్రరంజనదాసు, దాదాభాయి నౌరోజీ,
రవీంద్రనాథ ఠాకూర్, పండిత మదనమోహనమాలవ్య,
శ్రీమతి సరోజినీదేవి, పండిత మోతీలాలునెహ్రూ,
పండిత జవహరిలాలునెహ్రూ, సుభాష చంద్రబోసు,
ఎస్. శ్రీనివాసయ్యంగారు, పెసిడెంటు వి. కే. పటేలు,
సర్దార్ వల్లభాయి పటేలు, చుహార్ని బులుసు సాంబ

మూర్తి, డాక్టరు అస్సారి, ఆరవిందమోగి, దేశభక్త
కొండా వేంకటప్పయ్య, జితేంద్రనాథదాసు, శ్రీశ్రీధా
నందస్వామి, గోపాలకృష్ణ గోక్లేగార్లు మున్నగు పెక్కు
మంది నాయకుల చిత్రపటములను వీరు చిత్రించిరి. ఇవి
పెద్దపైజులోను, చిన్నపైజులోను గూడ నున్నవి.
మహాత్ముని కారాగృహవాసమునుగూడ వీరు చిత్రించిరి.
ఒక చిత్రరవునందు నెహ్రూ పండితు లిరువురునుకలరు.
వేరొక చిత్రరవునందు జవహరలాలుగారు ఆశ్వాసూ
ధులై యున్నారు. ఈచిత్రములు ప్రతియింటను ప్రతి
పాఠశాలలోను, ప్రతిపతన మందిరమునను, గ్రంథాలయ
మునందునను, వేయేల: ప్రజాసంస్థలన్నిటిలోను ముఖ్య
ముగా నుండదగును. ప్రజలలో జాతీయ భావమును
నృదినొందించుటకు జాతీయ నాయకుల చిత్రరవు లత్యధి
కముగా తోడ్పడగలవనుట కెట్టి సంశయములేదు. ఆంధ్ర
దేశమునందలి లోకలుబోధులు మృనిసిపాలిజీలు జాతీయ
విద్యాలయములు మున్నగు సంస్థలను, ప్రజలునుగూడ,
నీయాంధ్రప్రముఖుని కళాకళలము నాదరించి తెగిన
ప్రోత్సాహము నొసంగెదరుగాక. ఇట్టి ప్రజాదరమువలన
నాగేశ్వరరావుగా రింకను అత్యధికముగా కళాలక్ష్మి
దేవత నారాధించి ధన్యులగునట్లు పరమేశ్వరు డను
గ్రహించుగాక.

(ఆంధ్రపత్రికనుండి)

శ్రీమతి మిస్. కె. యస్. రంగారావుగారు,
ఎం. ఏ. యఫ్. ఆర్. జి. యస్.

శ్రీమతి మునునూరి జానకమ్మగారు

ఈమె గ్రేటుబ్రిటన్ రాయల్ జోగ్రాఫికల్ సొసైటీమెంబరుగా నెన్నుకొనబడినది. ౧౯౨౬ సం. మన ఇంగ్లాండుకుపోయి లండను విశ్వవిద్యాలయమున భూగోళశాస్త్రమున పట్టభద్రయై యచ్చట నేతచ్ఛాస్త్రమున బరిశోధనచేయుచున్నది. ఈమె మేరీకళాశాలలో సుపాధ్యాయిగానుండినది. ఈమె డాక్టరు సుబ్బారాయ్ గారి భార్యకు చెల్లెలు.

ఈమెది కృష్ణాజిల్లాలోని అంగలూరు. నరసాపురము తాలూకా ప్రాగ్రెసివు యూనియన్ వారి వ్యాస రచనపరిక్షయం దుత్తమస్థానమును గడించినది. ఈమెకు యూనియన్ వారు బంగారు పతకము నొసగిరి.

సా ఖి ప్రాయ వి శే ష ము లు

గాంధీమహాత్ముడు ఫాల్గుణ శుద్ధ ౧౨ బుధ వారము ప్రొద్దున నుపక్రమించిన సత్యాగ్రహ ప్రస్థానము భారతస్వాతంత్ర్య ప్రస్థానముగను ప్రపంచ శాంతిపర్యముగను ప్రపంచ లక్ష్యమును నఖండముగను నాకర్షించుచున్నది. అపూర్వమైన సత్యాగ్రహప్రస్థానము సర్వతమహాసంచలనమును గలుగజేసిన విధమును ప్రపంచావృతమైన యుత్సాహోదరములు విశదము చేయుచున్నవి. సత్యాగ్రహప్రస్థానము ప్రజాహృదయమునందును ప్రభుత్వ హృదయము నందును సందిగ్ధస్థితిని గలుగజేసినది. ప్రజల కాత్మశక్తియును, ప్రభుత్వమునకు స్వీయదుర్బలమును సువ్యక్తము లైనవి. గాంధీగారి నాయకత్వము క్రిందను సత్యాగ్రహదళము కెయిరా, బ్రోచి, సూరతు జిల్లాలయందు సబర్మతి నుండి దండివరకును రమారమి ౧౦౦ మైళ్లు సత్యాగ్రహయాత్రను జేసి ఏప్రిలు ౬ వ తేదిని దండియందు శాసనోల్లంఘన సంగ్రామము నుపక్రమించినది. సత్యాగ్రహదళము, దళప్రస్థానము, దళధర్మములు, దళరాయకుడు కలియుగమునందు సత్యయుగధర్మమును సువ్యక్తము చేసినవి. దుర్బలుడైన, వృద్ధుడైన గాంధీమహాత్ముడు ౬౧ వ యేటను పాదచారియై ఖడ్గరు శాంతిసైన్యముతో జేసిన స్వాతంత్ర్యప్రస్థాన మపూర్వమై భారతీయులకుత్సాహమును ప్రభుత్వమునకు విషాదమును గలుగజేసినది. సత్యాగ్రహదళమునకు లక్షల

కొలది ప్రజలొసంగిన స్వాగతసత్కారములు; సమర్పించిన కానుకలు, దళదిశలందును ప్రతిధ్వనిల్లిన జయఘోషలు, ప్రార్థనలు, సంకీర్తనములు, గ్రామోద్యోగస్థుల రాజీనామాలు ప్రజలస్వాతంత్ర్యాభిలాషను ప్రకటించినవి. సత్యాగ్రహధర్మబలము సామ్రాజ్యాయుధబలమును నిర్జింపగల విధమును సత్యాగ్రహప్రస్థానము విశదము చేసినది. రాసునందు సర్దారువల్ల భభాయిపటేలును నిర్బంధించిన నిరంకుశాధికారులు గాంధీమహాత్ముని నిర్బంధింపజాలకపోయిరి. దండియందు ప్రభుత్వము ఉప్పు శాసనోల్లంఘనమును జేసిన గాంధీమహాత్ముని నిర్బంధించలేదు. గాంధీమహాత్ముడు సత్యాగ్రహప్రస్థానము నాంభించిన దినమునుండియును శాసనతిరస్కారమును బోధించుచున్నను ప్రభుత్వము తటస్థభావమును వహించి గాంధీమహాత్ముని ధర్మవిజయమును లోకమునందు ప్రతిష్ఠించినది. అహింస, సత్యము, త్యాగము, ప్రేమ మహావిజయమును బడయగల విధమును లోకమునకు వ్యక్తముచేసినది. శాసనోల్లంఘన ప్రస్థానమునం దారంభవిజయము సత్యాగ్రహదళమునకు గలిగినది. గుజరాతు దేశమునందు సత్యాగ్రహదళము గడించిన విజయమునె ఐతర ప్రాంతములందును సత్యాగ్రహదళములు గడించవలసి యున్నవి. నకలప్రాంతములందును బయలు దేరుచున్న శాంతిసైన్య

ములు ప్రజాశక్తిని విస్తృతము చేయుచున్నను నిరంకుశవర్గము నిర్లక్ష్యముచేయుట యవివేకము.

* * * *

దేశావృతమైన మహాసంచలనము ప్రజాప్రబోధమును విశదము చేయుచున్నది. అన్నిప్రాంతములందును సత్యాగ్రహ శిబిరము లేర్పడుచున్నవి. సత్యాగ్రహులు శాసనోల్లంఘనప్రస్థానమును జేయుటకు శిక్షణమును బొందుచున్నారు. వంగరాష్ట్రమునందు సేనుగుప్తాగారును, కర్ణాటకమునందు గంగాధర రావు దేశపాండేగారును, గుజరాతునందు మహాదేవ దేశాయిగారు, తమిళనాడునందు రాజగోపాలాచార్యులు గారు, పంజాబునందు సత్యపాలుగారు, ఆంధ్రదేశమునందు దేశభక్త వేంకటప్పయ్యపంతులు గారు మొదలగు నాయకులు సత్యాగ్రహప్రస్థానములను నడుపుటకు నడుములను బిగించినారు. గౌతమీ సత్యాగ్రహశ్రమము నుండియును, హేలాపురము నుండియును సంవత్సరాదిదినమునను సత్యాగ్రహదళములు బయలుదేరి తూర్పు పశ్చిమ గోదావరి మండలములందు సత్యాగ్రహప్రస్థానమును జేయుచున్నవి. బందరు, పల్లెపాడు, గుంటూరు, విశాఖపట్టణము, బరంపురము మొదలగు ప్రదేశములందు సత్యాగ్రహ శిబిరములు స్థాపితములై సత్యాగ్రహ దళములు శిక్షణమును బొందుచున్నవి. వందలకొలది సత్యాగ్రహరాధకులు చేరుచున్నారు. వేలకొలది రూప్యములు పుట్ల

కొలది ధాన్యము వసూలగుచున్నది. సత్యాగ్రహులను గ్రామస్థులును సన్మానాదరణములతో శిబిరములకు పంపుచున్నారు. ఆంధ్రదేశమంతయును సత్యాగ్రహ సన్నాహములతో నిండియున్నది. ఈ యత్సాహము దేశావృతమైన దేశసేవాభిలాషను స్వాతంత్ర్యాభిలాషను విశదము చేయుచున్నది. ప్రభుత్వము ప్రజలను బెదిరించుటయును విడిచియుటయును నిరర్థకము. ప్రజలయందు కొందరు బెదిరింపులకు భయపడి వెనుకాడినను వారి హృదయము గాంధీమహాత్మునితోను, సత్యాగ్రహులతోను, దేశముతోను నున్న విధమును ప్రజానాయకుల భక్త్యత్సాహములు తెలుపుచున్నవి. నిరంకుశాధికారులు కన్నులను తెరచి, చెవులను విప్పి, మనస్సును ప్రసరిపజేసి దేశావృతమైన ప్రజాశక్తిని ప్రజాసంకల్పమును గ్రహించి స్వధర్మనిర్వహణమును జేయుట ప్రయోజనకరము గాని స్వలాభనిర్వహణమును జేయుట ప్రయోజనకరము గాదు. సత్యాగ్రహులు అసిధారావ్రతమైన సత్యాగ్రహవ్రతము ననుష్ఠించుటకై సత్యమును, అహింసను త్రికరణశుద్ధిగాను ననుష్ఠింపవలసియుందురు. గాంధీమహాత్ముడు దండియందు సత్యాగ్రహులకు జేసిన ధర్మోపదేశములను భారతీయులందరును మననముచేసి యారాధింపవలసియుందురు. భారతీయుల పతనమునకు వారి ధర్మపతనమే మూలమని నిత్యానుభవము విశదము చేయుచున్నది. దేశభక్తులు దేశద్రోహులుగను, గాంధీమహాత్ముడు మతి

భ్రష్టుడుగను, స్తోత్రపాఠకులు సత్యసంఘులు గను, వంచకులు గౌరవనీయులుగను, దాసు లధికారులుగను పరిగణింపబడెడి దేశమునందు ధర్మమునకు ప్రతిష్ఠలేదనుట నిర్వివాదాంశము. దేహబలమునకును, మనోబలమునకును, ఆత్మ బలమునకును మూలాధారమైన స్వాతంత్ర్య స్థితిలేని దేశమునందు పురుషార్థమునకు మూల మైన ధర్మమునకు ప్రతిష్ఠలేకుండుటయును సహజము. ధర్మప్రతిష్ఠ లేకను పరదాస్యదూఃఖ ము ననుభవించుచున్న దేశమునందు ఆత్మ విశ్వాసమును గలగజేయుటకును స్వరాజ్య మును స్థాపించుటకును గాంధీమహాత్ము డారా ధించుచున్న సత్యాగ్రహప్రస్థానమును, శాస నోల్లంఘనసాధనమును సకలవిధములను నారా ధనయోగ్యముగ నున్నది.

* * * *

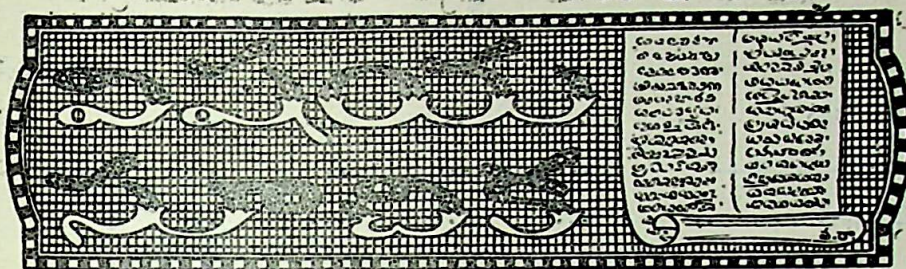
నిరంకుశప్రభుత్వ విషాదము

గాంధీమహాత్ముడు భారతీయులకు వలెనే నిరంకుశాధికారులకును నిర్భయముగను ధర్మోపదేశము జేయుచు స్వధర్మ నిర్వహణమును జేయుచున్న విధమును ఇర్విను ప్రభువునకు గాంధీమహాత్ముడు పంపిన లేఖ విశదము చేయుచున్నది. రాజప్రతినిధికి మాసమునకు రూ. ౨౫౦౦౦ జీత మన్యాయ ముగ నున్న దనుట నిర్వివాదాంశము. వర్త మానవిషాదస్థితియందును ప్రభుత్వ మవలం బించుచున్న దండనభేదతంత్రములు పరమ విషాదమును గలుగజేయుచున్నవి. సర్దారు

వల్లభభాయి పటేలుగారిని అనాలోచితముగ దండించుటయును నేనుగుప్తగారిని వారము దినములు నిర్బంధించుటయును ప్రభుత్వము నావరించిన విషాదావస్థకు నిదర్శనములు. శాసనోల్లంఘన ప్రస్థానము నుపక్రమించిన గాంధీమహాత్ముని సత్యాగ్రహ ప్రస్థానము నుపేక్షించుటయును ప్రభుత్వమునకు బట్టిన దురవస్థను దెలుపు చున్నది. ఉప్పు శాస నోల్లంఘనమును జేయుటకు బూనిన గాంధీ మహాత్ముని నిరోధింపకుండుట గాంధీమహా త్ముని విజయమునకును ప్రభుత్వ పరాజయమునకును నిదర్శనముగ నున్నది. దండియందును చిన్నా పురమునందును సత్యాగ్రహమును ప్రతిఘటించుటకు ప్రభుత్వ మవలంబించుచున్న కార్యక్రమము విచిత్రముగ నున్నది. ఆప్రాంతము లందు ఉప్పు లేకుండజేయుటకై పోలీసువారు పడు చున్న శ్రమ విచిత్రమై విచారమును గలుగ జేయుచున్నది. గాంధీమహాత్ముని సత్యాగ్రహ ప్రస్థానమునకు ప్రయోజనము ఉప్పుశాసన ముల నుల్లంఘించుటగాని ఉప్పును పండించుట గాదు. ఉప్పు శాసనోల్లంఘనమున కెంత యుష్సైనను చాలును. నిషిద్ధ మైన యుష్సను కొంచెముమ్మినను శాసనోల్లం ఘన మేర్పడుచున్నది. ప్రభుత్వము ఉప్పు సత్యాగ్రహము చేయుచున్న గాంధీమహా త్ముని కాంగ్రెసు సత్యాగ్రహదళమును నిర్బం ధించక యుపేక్షించినపుడు కాంగ్రెసునకు ధర్మ విజయము గలిగినదని నిర్భయముగను జెప్ప

వచ్చును. గాంధీమహాత్ము డవలంబించిన సత్యాగ్రహప్రస్థానమునకు మహాఫలము కాల గర్భమునందు గలదు. స్వాతంత్ర్యస్థాపనమునకు గాంధీమహాత్ముడవలంబించుచున్న ధర్మసాధనమునకును, ప్రతిఘటించుటకు ప్రభుత్వ మవలంబించుచున్న యధర్మసాధనములకు గల భేదమును రాజ్యాంగవ్యవహారముల విశేషముచేయుచున్నది. సామ్రాజ్య శాసన సభ యందు బట్టలసుంకముల సందర్భమునను ప్రభుత్వమును కపటప్రతినిధులును నవలంబించిన యధర్మమార్గము భారత రాజ్యాంగముల దుస్థితికి నిదర్శనములు. జిన్నా గారు, పురుషోత్తమ దాసు గారు, జయకరుగారు, రామస్వామయ్యరు గారు మొదలగు స్వార్థపరాయణులు బ్రిటీషుప్రయోజనముల కేర్పడిన సుంకపువిధానమును పోషించి దేశద్రోహమునకు వడిగట్టుకొనుట సంతాపకరముగ నున్నది. ఈవిషాదస్థితి భారత రాజ్యాంగములకు సహజస్థితిగ నున్నది. పండిత మదనమోహన మాలవ్య గారును, నితరజాతీయ ప్రతినిధులును బ్రిటీషు ప్రభుత్వ మవలంబించుచున్న మాయోపాయములను నిర్భయముగను వెల్లడిచేసి వారిసభ్యత్వమునకు రాజీనామాల నొనంగుట ప్రశంస

నీయముగనున్నది. మదనమోహన మాలవ్య గారు విదేశవస్తు బహిష్కారోద్యమమును వ్యాపింప జేయుటకు దీక్షను బూనుటయును దేశాభ్యుదయమునకు శుభసూచకముగ నున్నది. భారతప్రభుత్వ మవలంబించిన కుతంత్రము వారిరాజ్యాంగ తంత్రమును భగ్నము చేసినది. సకలపక్షసమావేశము, రాండుటే బిలు సమావేశము దూరస్థములైనవి. సైమను కమిషను రిపోర్టు దినదినము వెనుకకు బట్టుచున్నది. ఈసందిగస్థితియందు స్వాతంత్ర్య సిద్ధికిని దేశక్షేమమునకును ప్రపంచశాంతికిని సత్యాగ్రహమే శరణ్యమని గాంధీమహాత్ముని సత్యాగ్రహప్రస్థానము వేనోళ్లను వ్యక్తము జేయుచున్నది. భారతీయులందరును గాంధీమహాత్ము డవలంబించుచున్న సత్యాగ్రహ దీక్షను బూని బ్రిటీషురాజ్య తంత్రమును భేదించి ధర్మస్వజమును ప్రతిష్ఠించెదరు గాత! ఆంధ్రమహాజనులును సత్యాగ్రహస్థానమునందు యథార్థముగను భాగధేయమును గల్పించకొని ఆంధ్రుల ప్రతిష్ఠను, గాంధీమహాత్ముని సంకల్పమును, భారతస్వాతంత్ర్యమును కాంగ్రెసు నిర్ణయమును, ప్రపంచ శాంతిని సఫలము చేయుటకు భగవదనుగ్రహమునకు పాత్రులయ్యెదరు గాత!

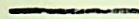
హంపీక్షేత్రము—కొడలి వెంకటసుబ్బారావు, కామరాజుగడ్డ శివయోగానంద					
రావుగార్లు	202-200
ఎఱ్ఱన 'స్వసింహపురాణము'—గుఱ్ఱము వేంకటసుబ్బరామయ్యగారు, యం. ఏ.,					200-200
ప్రతాపకుమారి—శ్రీ శివశంకరశాస్త్రిగారు		200-200
శ్రీకృష్ణనిపాత్ర-పారిజాతావహరణము—విశ్వనాథ సరసింహముగారు, బి. ఏ.,					203-200
సబ్బహుచారి—పెనుమర్తి వెంకటరత్నముగారు			200
ఆధునికకృతులు-తద్భిన్నాభిప్రాయములు—ఇంద్రకంటి హనుమచ్ఛాస్త్రిగారు					202-203
ద్రావిడభాషలు-వర్ణనిమయము—కోరాడ రామకృష్ణయ్యగారు, యం. ఏ.,					200-203
గంగాలవారి—చెఱుకువల్లి శివరామయ్యగారు		200-200
నారాజు—పింగళి నాగేంద్రరావుగారు		200-200
ప్రణయభిక్ష—దివాకర్ల వెంకటావధానిగారు		200-200
ఏకవీర—విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు		200-200
దివ్యవిభూతి—సోమంచి అన్నపూర్ణేశ్వరశాస్త్రిగారు		202-200
ప్రేమసూత్రం—పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్యగారు		200-200
పిట్టకథలు—వెయ్యిరేకుల కలవపువ్వు టేకుమల్ల కామేశ్వర రావుగారు		200-200
సాముద్రకం—సామినేని ముద్దుకృష్ణగారు		203-203
కుంతిసందేశము—శ్రీ శేషాద్రిరమణకవులు		200-200
చిత్రకళ-మనచిత్రచన—తల్లిశెట్టి రామారావుగారు, బి. ఏ., బి. యల్.,					200-200
చాటుపద్యములు—వడ్డాది సుబ్బారాయడుగారు...		200-200
బాలభాష—	202-200
చమత్కారచంద్రిక—తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు...		200
కలగూరగంప—గలందా విశ్వవిద్యాలయము-క్షీణదశ; హిందువులు—రాజోపుజనాభా					200-200
ఆంధ్రభ్యుదయము—	203
మాతృప్రేమ—జి. జాషువగారు	200

విమర్శనలు—	౮౨౫-౮౩౭
భారత దేశము-నేడు	౮౩౮
సాఖిప్రాయవిశేషములు—	౮౩౯-౮౪౦
భారతి అనుబంధము—	

చిత్రములు

చిత్రములు—గ్రీష్మసాయంకాలము - సుబ్రహ్మణ్య.

సాధారణచిత్రములు—వ్యంగ్యచిత్రములు (౨) సింహళచిత్రములు; బంటిమిట్ట కోదండరామస్వామివారి చిత్రములు. (గాంధీమహాత్ముడు) ఇతరచిత్రములును.

గ్రీష్మ సాయంకాలము

చిత్రకారుడు : శ్రీ గుట్టము పల్లయ్యగారు, ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల, బందరు

చెన్న పట్టణము, మే ౧౯౩౦

సంపుటము ౭

ప్రమోదూత సంవత్సరము వైశాఖమాసము

సంఖ్య ౫

హంపీక్షేత్రము

కొడాలి వెంకటసుబ్బారావు, కామరాజుగడ్డ శివయోగానందరావుగార్లు

౨

నేటిస్థితి

రాత్రి

శ్రీలు ద్రవించి నేడ్చినవి జీర్ణము లైనవి తుంగభద్రలో
 పల గుడిగోపురంబులు సభాస్థలు లైనవి కొండముచ్చు గుం
 ఫులకు చరిత్రలో మునిగిపోయెను ఆంధ్రవసుంధరాధిపా
 జ్జ్వల విజయప్రతాపరభసం బాకి స్వప్నకథావిశేషమై.
 నునుపులు సానబెట్టకయే నూత్నము లెప్పటి కప్పుడే శిలా
 గణములు, ఒక్కటొక్కటి శకంబులనాటి చరిత్ర నూరిపో

సిన యది తత్కళాప్రతిభ జీల్చిన దుష్టవిశిష్టధాన సా
ధనములుగూడ విస్మయహృదింబులు కించి దుపాత్త దాఖముల్.

ఈపెనుకొండబండ లెటులెత్తిరొ ఆకనమంట లాఘవ
ప్రాపితకార్యమా యిది “నభాస్థలులైనవి కోటలైనవం
తా పనివాండ్ర కౌశలవిధానమె చూపు బలే” నవీనయం
త్రోవకృతుల్ విదేశపువిధుల్ పినరంతయు నేర్చినారటో!

కొక్కెముల్ రాతినొక్కులుగాగ ఉయ్యాల నలిపినా డొక కొండపలక తొలిచి
సోచానములు రాతినుట్లుగాగా నుయ్యి కొట్టినా డొక కొండగుట్ట తొలిచి
దూలముల్ రాతిబాదులెగాగ హర్మ్యము కట్టినా డొకకొండకట్టిని తొలిచి
వేదులెల్లను రాతివిరుపులుగా రచ్చ దిద్దినా డొకకొండదిబ్బ తొలిచి
సర్వనిర్మాణముల నద్రిచయమునందె-శిల్పి చేతినానముల చెక్కినాడు
మరలు లేకుండ యంత్రాలమహిమలేక-ఆమహాశక్తికిని హేతు వరయలేము.

సర్వనిర్మాణమును శిలాస్థావరంబు-నాడు హంపీవెలుంగు విన్నాణమందు
సర్వనిర్మాలనము శిలాస్థావరంబు-నేడు హంపీ నశించిన పాడుశీతిని.

తిష్టురును కచ్చేరీ

తిండికి లేక ఎంగిలి జతించిన మేనున తెల్లురాజు మా
ర్రాండుని తేరిపై ప్రణవతత్త్వము దెల్పెనే బాలకృష్ణుడై
యుండిన మంత్రితిమ్మరుసు ఊహల పావనమైన రచ్చలో
మండిన మంటతో నదియు మారె మనీషుగ మాచరితలో.

చాకలి దాని మేడ

[రామరాజు చాకలి కన్నెను వలచినాడు. దానికి దివ్యభవనము కట్టించినాడు. తుర
కలు బద్దలుకొట్టినా పగలకుండా దాని పూర్వవైభవము ఇప్పటికీ కాస్త కనిపిస్తుంది]

చాకలికన్నె లేనగవుచాలున ముత్తైపుపంట మానన
వ్యాకులమైన తిచ్చరణవాతరయోద్ధత ధూళిధూసర

స్వీకృత మస్తకుండయి వసింపగ గట్టినమేడ శిల్పవి
ద్యాకృషిలోన శిల్పికి సతం బొకభావములూరువ్యాఖ్యయా.

చాకలిమూటలో మురికిచాలుల శాంతియు నేవ ఓర్పు లే
కీకృతపూట గాంచి గుణకీర్తన చేసెను రామరాజు మా
చాకలికన్నె పన్నె పరజా తభుకీనిన మేడగోడల
తాకిన చిత్రచిత్రముల తల్పముపై ప్రణయామలాత్ముడై.

అష్టకోణజలక్రీడాగారము

జలధారాంతర కేళికానిలయ మప్తాస్యంబు తక్కిడలో
పల స్వేచ్ఛానరణీయు లూగుదురు శుంభదోవ్యయగంగాసరి
త్కలహంసీ మృదురావగీతముల నాకాంక్షించుచు రాచవా
రలు చేటిజన హాస్యవాగమృత ధారామోహితాత్మావధి.

దురంతస్థుతి

బాకుపోటున చిమ్మబడిన నెత్తురుజల్లు వెల్లవేసెనె రాజవీధి నిచట
గళపాశములు నీలకబరీధరంబుల పదనులో మిత్తి సాపడెనె యిచట
కులదేవతకు మ్రొక్కుకొనువేళ హారతి పొగలతావికి కత్తులెగసెనె యిట
అంత్యసందేశ గాథాలింగనంబుల కలియనొత్తెనె చురకత్తి యిచట
శిరముతెగి మొండెమై కోటబురుజుమీద-పడకనిలిచిన “కాశలా”భయముచేత
శాత్రువులు కోటకెగ్రబాకజంకి సమయ-మునకు వేచుక తలదాచుకొనిరె యిచట.

దేవాలయములు

ఏదేవి చిలికెనో యీ పాలమీగడ విట్టలాలయ శిలావేదులందు
ఏజోదు చిందెనో యీ రక్తగంధము నరసింహదేవు పేరురముమీద
ఏశిల్పి దిద్దెనో యీ కారుమబ్బులు ద్వారపాలక రాము తేరుమీద
ఏరాజు తూగెనో యీతులాడోలలో తులసి బంగారుమొక్కలకు మ్రొగి

1. ఈగుడిని హజూర్ రామస్వామి ఆలయ మంటారు. అక్కడనున్న రాతిరథముమీద చిత్రములను గూర్చి.

ఏమహాభక్తు ఊట జపియించినాడో-దివ్య కోదండరామ పథిశ్రమాప
నయన శబరీఫలాపేక్ష నియతుడగుచు-కాలపుం దాటులందు సంకరము లన్ని.

ఆంధ్రాధిపాతప్రతాప్చాదనాచ్చ వైరూపాక్షనాథు కర్పరపుకాంతి
సరిగమపథనిసస్వరవల్లకీతుల్యరవ విఠోబాస్తంభ రాగఘటితి
కోదండరామసాంగోపాంగ నీలరోచి ప్రసారార్ద్ర శిలాప్రతిష్ఠ
ద్వార దేశాధిష్ఠ శ్రీరామదేవాలయస్థ శిలా చిత్రయజ్ఞవాటి
పన్నగస్వామిశయ్యా సపాండురారు-ణచ్చ విప్రసన్న ప్రశాంత ప్రమోద
పద్మనాభ మహాదేవు ప్రతిమగాంచి-విస్మయాధిక్యతను దేహవిస్మృతులము.

కోదండరామస్వామి

ఇనవంశోద్భవు డాలిక్తై రణము చేయించెంగదా నీకు నై
తన కోదండము నెక్కువెట్టెనటె స్వార్థం బా మహా దేవదే
వునికే కల్గ మనుష్యమాత్రులకు తప్పే నైజశక్తి ప్రతా
ప నిరూఢుల్ సుతు లుండగా కలిగెనా పంపానతీ దుఃఖముల్!

నరసింహస్వామి-విరూపాక్షస్వామి

గజనిమహామదు కోపించి కత్తినెత్త-సోమనాథుడు పిడికెడు చూర్ణమయ్యె;
నారసింహునికోరల నరకి నేటి-కీవిరూపాక్షుకంటిలో నిసుముచల్లి.

2. ఇది విఠోబా ఆలయములోనిది. ఆక్కడి స్తంభనిర్మాణం బహుచిత్రంగావుంది. ఒక పెద్ద స్తంభం మధ్య
వుంటే దానిచుట్టూ ఏడు పిల్ల స్తంభాలు వుంటవి. అవి ఆరోహణావరోహణక్రమంగా సప్తస్వరాలు పలుకుతవి.

ఎట్టన “నృసింహపురాణము”

గుట్టుం వేంకటసుబ్బరామయ్యగారు, యమ్.ఏ.

౧
పీ ఠి క

అంధకవికూటమునం బ్రభు తాంబూలమున
కర్ణులయ్యుఁ గొన్ని కారణములచే నించుక
నిరసనమందువారలలో నొకఁ డీయెట్టన. భారతకవిత్ర
యమునం దొకఁడయ్యు, నన్నయ తిక్కనలకు పెనుకటి
వాడగుటనో, వారిని భక్తిపురస్కరముగా స్వయము
స్తుతించిన కతముననో, ఆదికవులకును దనకును రాజ
హంసకాంచాంతర మని తననోటనె చెప్పికొనుట
చేతనో, యప్పటివార తీతనిని దొలియిరువుర సమానుగ
భావించుట కిచ్చింపరు. ఇతియకాక, నన్నయభట్టే
ఆరణ్యపర్యవసంతయు వ్రాయఁగా, నందుఁ గ్రివిదప్త
భాగముల మాత్ర మెట్టన పూరించెనని యొకవాదము
గూడ నిటీవల బయలు వెడలినది. మఱి యీతని “నృసిం
హపురాణ” “హరివంశ” కథలలోఁ గొన్నిటికిఁ బోతన
“భాగవతము”తోడను, గొన్నిటికి సోముని “యుత్తర
హరివంశము”తోడను సామ్యము కలదు. మూలకావ్య
ప్రాశస్త్యము, నిజలలిత మధురతైలి, కద్దాలంకార భూ
యివృత్త, అనన్యపద్యకే భక్తిరస సంపద, యిత్యాదులు
పోతన పండిత సామరజనాదరణముం బడయుటకుఁ
గారణము లైనవి. సోముఁడును కద్దాలంకార
ప్రియులగు నొకతెగ పండితులకు అభిమాన పాత్రుఁ
డయ్యెను. కావున, ఎట్టనకుఁ బోతనతో సామ్యముగల
భాగములఁ బోతనయే అధికుఁడనియు, సోమునితో
సామ్యముగుపట్టుల సోమన్నయే మిన్నయనియుఁ బలు
వురు వనించుట ఘటిల్లినది. “హరివంశపు” చీకకలో
శేషాద్రిరమణకపు టిట్లు వ్రాసిరి. “ఎట్టాప్రగడవ్రాసిన
నృసింహపురాణములోని ప్రహ్లాదచరిత్రము పోతన సప్త
మస్కంధములోని ప్రహ్లాదచరిత్రముతోఁ బోల్చి
లేకున్నను, రసాతిశయమునఁ బోతనదే మేలుచేయిగ

నున్నది.” ఇట్టి వ్రాతలకుఁ జేయూతయో యన్నట్లు
“నృసింహపురాణ” ముద్రిత గ్రంథము అచ్చు తప్పుల
కుప్పయై, పెక్కెడలఁ గవిభానమును మఱుఁగుపఱచి,
రసభంగమును, బలితలకుఁ విసువును బొడమించుచున్న
దనవలసినందులకుఁ దత్ప్రకాశకులు నాపైఁ గినియ
కుంచురు గాక.

తొలుదొల్లనే, పోతనార్యప్రహ్లాదచరిత్రమందుఁ
లైకొనునంత భక్తిరసంపువెల్లి నృసింహపురాణమున నల
ముకొనదని యొప్పుకొనవలయును. ఎట్టనయేల, నన్నయ
తిక్కనాదులుగూడ, భక్త్యావేశమునఁ బోతనకు లోకు
వయే గదా! భాగవతమునందలి “శ్రీవల్లభుడు తన్నుఁ
జేరిన యట్లయిన”, “వైకుంఠచింతావివర్జిత చేష్టుండై”,
“మందార మకరంద మాధుర్యమునఁ దేలు”, “అడుగడ్డు
నకు మాధవానుచింతన సుధామాధుర్యమున” ఇత్యాది
పద్యసమ్మోహనాస్త్ర పరంపరంగల చొక్క “నృసిం
హపురాణము”న ప్రాయుక్తముగా లేనిమాట వాస్తవము
కాని తక్కుంగల కవితాగుణములం దేమిటను నృసింహ
పురాణమును పోతన కృతియేగాక మఱి యొకబృ
హదు మించినదని నాకుఁ దప్పని యభిప్రాయము.
కల్పవచమత్కృతియందును, ఔచిత్యసామ్యమందును,
మానవస్వభావానుకరణమందును, ప్రకరణోచిత
భాషాతైలియందును, వీనిచే ఘటిల్లు రసపుష్టియందును
ఈకృతి కియ్యదియే యీడని చెప్పవచ్చును. ఏతద్గుణ
సంపత్తిచే, నియ్యది ప్రబంధరూపముననున్నను, సర్వో
త్కృష్ట దృశ్యకావ్యకల్ప మనదగును. వేయేల, కవి
నామము మనకు మున్నుగాఁ దెలియని యెడల, నియ్యది
తిక్కనకవనమే యని తప్పక మనము భ్రమింతుము. “ఈ
యనర్గళధార, ఈయల్లిక జిగిబిగి, ఈ యొందుచెండక్క
రంపుబదములకూర్చు, ఈ భావగాంభీర్యము, ఈతత్త్వ
విజ్ఞానము, ఈరసపోషణము ఆ తిక్కనార్యునివేగాని
మఱియొకరి సొత్తు గానేరవ”ని యీగ్రంథముఁ జదువు

నపుడు మనకు దోచుటలో వింత లేదు. ఇందు మఱి యొక విశేషమేమనః ఈకావ్యము భారత భాగవత హరివంశాదులవలె, ఏ సంస్కృత మూలమునకును అనువాదము గాదు. కవి యిందలికథను బ్రహ్మాండాద్య సేకపురాణములనుండి యేర్చి, తన యిచ్చనచ్చినరీతిని మార్చి, సాంపుఁగూర్చెను. నేనెఱిగినంతవఱకు, ఇందు మూలకథలతో సామ్యముకన్న భేదమే అధికముగఁ గానవచ్చును. ఈ యుద్ధాంధముపై నా కిట్టి భక్త్యను రాగములుండుటచే, ఎఱ్ఱనార్యుని కీర్తిని, ఆంధ్రవాణి కిని పరివస్థంగావింప నభిలషించి, మదీయాభిప్రాయ సమర్థకములగు విశేషాంశముల నందుండి యుదాహరించుచు నీవ్యాసము వ్రాయ నుపక్రమించినాడను. దీనిచేఁ గొండఱకేని యిక్కావ్యముం బరిపఁ గుతూహలము వొడచునేని, తిన్ములమున దీనికి నిర్దుష్టమగు చక్కని పునర్ముద్రణము లభించునేని, ఈ నా యుడుతలేన సఫల మయ్యెనని భావించువాడను.

౨

బౌచిత్యపోషణము:— కథయందలిమార్పులు

బౌచిత్యరూపము కావ్యకళకుఁ బ్రాణమల్యము. ఇయ్యది ప్రకృత్యనుసారము రచనలచేతన, మానవ స్వభావానుకరణముచేతను రూఢిపడును. బౌచిత్యము నీకవి యెట్లు పోషించినదియో, ఇతఁడు పూర్వకథ యందుఁ గావించిన మార్పులను, ఒనర్చినపెంపకమును గాంచిన విశదమగును. ఇందులకు నిదర్శనము లీగ్రంథ మున వేనవేలు తోఁపఁగలవు. కాని గ్రంథవిస్తర భీతిచే నిట దిక్పదర్శనముగ ఎఱ్ఱన యొనర్చిన కథా వ్యత్యయముల యాచితీకిఁ గొన్ని యుదాహరణము లొసంగెదను.

౧. ప్రహ్లాదచరిత్రమునకుఁ బూర్వరంగ మనఁదగు జయ విజయ శాపకథ యెల్లరకుఁ దెలిసియే యున్నది. విష్ణుదర్శనకుతూహలులై యేతెంచిన సనకసనందనాదు లకు జయ విజయములు అసమయమున యడుపుయ్యు, ఆం దుల కమ్మహాత్ములు కినిసి వారి నసురయోనిం బుట్టుడని తేపించుటయు, నపుడు శ్రీమన్నారాయణులే యడటికే

తెంచి, యాబుఘుల బుజ్జగించి, జయ విజయ శాపము కనుమతించి, వీర లచిరకాలమున నాయంతిక్మనకు నరుదించునట్లుగా ననుమతింపవలయు నని కోరుటయు, దానికి వారు వల్లెయనుటయుఁ దత్కథా సారాంశము. ఇందు విమర్శనీయాంశములు రెండు కలవు. శ్రీనిష్ఠులై నైకుంతప్రాప్తి నొసఁగు నధికారము తనకేయిండ్లగా నందుల కనధికారులగు ఋషులను వేడుకొనటే! త్రికాలవేది, “సమస్తధర్మాతత్వోవిదితాత్ముఁడు” డేవ దేవున కెఱుకలేక, ఋషుల కట్టి యపచారము, ద్వార పాలకుల కట్టిశాపము ఘటిల్లు పెట్టు? కాదా; యెఱిగియు నాదాసీన్యమూని, మూకీభాషము వహించెనా! ఇందుఁ దొలిసంశయమునకు “నారాయణుఁడు సనకాదు లను వేడుట, జయవిజయములు తనయంతిక్మన కర్గుడెంచుటకుఁ గాదు. వారు తిరిగివచ్చుట అచిరకాలమున నేఁగుటకుట” అని సమాధానమేని, తన యంతిక్మనకు రక్షింపకత్తిగల నైకు తనకు “అచిర కాల మున” రప్పించుటకు మాత్ర మధికారము లేదా? మఱి రెండవప్రశ్న మునకు “విష్ణువు, సర్వమును ముందుగా నెఱిగియు కర్మబలులను జయవిజయల దుర్బుధియొ వారలఁ జెఱుచునని యూహకంఁడెను” అని యుత్తర మేని, జయవిజయవృత్తము ఆశాపమును మోడగినంత దుష్టమా? “మా ప్రభువు భార్యాయుతులై యేకాంత మున నున్నవారు. ఇంచుక వేవు?” డనుటయొకదా వారి మహాపరాధము? ఇంతమాత్రమునకు వారలు “అసుర యోనింబుట్టి లోకకంటకులు గండు” అను ఘోరశాప మున కర్తులా? అపచారలేశమున్నను, దండన దానిని మించినదనియే యెఱ్ఱన యాశేయముకూడ. “ఇమ్మహా పురుషుల కింతమాత్రముఁగాఁగ నేలకో యికోప విష్ణు వుట్టె?” నని యచ్చటివారి గుజగుజ.

పై సందియములను ఎఱ్ఱన తనమార్పులచేఁ దొలఁ చెను. ఎఱ్ఱన, నిష్ఠురాణమున విష్ణువు. సనకాదులను “జయవిజయములొనర్చిన యపచారము నామది. ఉపశా మనము నొందు” డని యనునయిచునే గాని, “మరల పీఠల కచిరకాలమున నైకుంతప్రాప్తిఁ గలిగింపు”డని కోరఁడు. మఱియు విష్ణువు తనద్వారపాలకులతో “వారు

తుది నన్నదైక్యత్వము నొందగలవారలు-(అంతిమునకు వచ్చుట మాత్రముకాదు). ఇదియంతయు నేన మాయా బలమున మీకు శ్రేయఃకారణముగా నుత్పాదించిన యుపాయము. సనకాదులు కాదు; శత్రుడైన మద్భక్త జనముల ధిక్కరింప శక్తుడగునా? ఇత్రైత్యుని మంగ శృంగునా నంగీకరించునది" యని సెలవిచ్చును. ఇందుచే భగవంతుని యనన్యతక్తిసంపదయు, సర్వజ్ఞతయుఁ బ్రస్ఫుటములగుటయే గాక, యాసంవిధానమెల్ల భగవత్సంకల్పిత మనియు, నిక్కభక్త శ్రీవిష్ణువే నూత్రధారుఁ డనియునుఁ దెల్లమగును.

౨. తనతమ్ముని వధించినాడని విష్ణువుపై హిరణ్యకశిపుడు పగఁగొనినట్లు భాగవతకథ. ఇందుచే హిరణ్యకశిపు దౌష్ట్యమునకు నృక్తిసంబంధమును పగ యొకటి కారణమగుచున్నది. ఇట్టి పుత్రము లోకసామాన్య మగుటచే, అతని ద్వేషమునకు అతిలోకదౌష్ట్య ముపా దింపదు. వాటియు నియ్యది "హిరణ్యకశిపుడు దేవతలను, గడకు శ్రీమన్నారాయణుని పదుర్పుటకుఁ బురికొల్పినది యతని యహంకారమే. అదియే యతని సమూలనాశము నకు ఏకైక కారణము" అను కథాప్రయోజనమునకు భంజ కముగా నున్నది. కావున పెద్దన తనకథయందు నృక్తి ద్వేషకారణమును బూర్తిగఁ దొలఁగించినాడు. ఇందు హిరణ్యకశిపుఁడు

"అనురుగ తల్లికం బెను మదంబ పరిష్క; త్రిలోక రాజ్యభోగములును నాక యోగ్యములు గాని, నీలింపుల కెట్లు కల్గు"నని తనహక్కును సాధించుటకు నిజజ్ఞాతులగు దేవతలపై నెత్తినను. "సర్వలోకైకపీరునిఁ గశిపునికి స్వర్గజైత్రయాత్రకు ఈ హక్కు నెవమే? బాహుబు మున మిన్నయగుటయే చాలినహక్కు గదా? రాజ్యము వీరభోజ్యముగదా? అనిన, లోకైకపీరుఁడు హిరణ్యకశి పుఁడుగూడ నొక న్యాయ్యమును బాటించి ప్రసరించె ననుటచే, ధర్మానిదేవత యట్టి అసురపూనయమును గూడఁ బూర్తిగ వికవలేవని తేలవను. ఇయ్యది "There is a soul of good in things evil" అను హాణాభాణకమునకు నుదాహరణమును అగును. ఈ

న్యాయ్యవలంబనముచే హిరణ్యకశిపుని వీరత్వమునకు మెఱుఁగెక్కునే గాని, నన్నె తఱుఁగదు గదా!

౩. భాగవతకథయందు ఇంద్రాదులు హిరణ్య కశిపుని తపమువేడి నైరింపఁజాలక, బ్రహ్మతో మోఱి వెట్టుకొనినట్లును, అందుపై నాతఁడు వచ్చి యసురకు వరమిచ్చినట్లును ఉన్నది. నృసింహపురాణమున, బ్రహ్మ తనంతదానే ప్రీతుడై "కృప పెంపుదలిర" వచ్చి, వరమిచ్చినట్లున్నది.

౪. భాగవతమున హిరణ్యకశిపుని బ్రహ్మస్తుతి వేదాంతముయమై, యతని యసురగుణమున కననుగుణ ముగ నున్నది. నృసింహపురాణమున "సమంచితార్థ మధుర బహువిధస్తోత్ర సమృద్ధ రచన మున్ను గా నతఁ డిట్లని విన్నవించె"నని మాత్రమున్నది.

౫ హిరణ్యకశిపుఁడు కోరిన వర మెల్లరకు విడి తమే కాని యట్లు కోరుటకుఁ గారణము భాగవతమునఁ గాన్పింపదు. "అయ్యది ఊహను సులభగోచరము కదా? హరిపైఁ బగఁదీర్చుకొనుటకే కదా యతఁడు దేనిచేతను చావులేకుండునట్లు వరముకోరినది." అందుమేని, అతని కోర్కె పగఁదీర్చుకొనుటే యైన యెడల, దానినే యేల కోరరాదు? మఱి యేమార్గముచేనైన పగదీటు నుపాయ మేల కోరరాదు? చావులేకుండు వరమే యేల కోరవల యును? అనుప్రశ్న స్ఫురించును. ఇందులకు ఉత్తమ శిల్పమునం దుచితసంవిధానముచే నగు సమాధానము వల యును. అయ్యది నృసింహపురాణమునఁ గాన్పించును. ఇందు హిరణ్యకశిపును తపమునకేగుట తనహక్కును అమరేంద్రత్వమును సాధించుటకొఱకు కావున నయ్యది కృపసేయమనియే, యతఁడు బ్రహ్మను దొలుత నడు గును. అందుల కాయన యిట్లు నిపుణముగాఁ బ్రత్యు త్తరమిచ్చి, చాని కాకోర్కెను దొలఁగించును:

"సమధిక పూర్వదేవతలసంజనితుండవు నీవు; నీకు న-య్యసురపదంబు కెక్కుచి; సురాధిపతిత్వము నీక ఁంత! య-య్యసురపరైకానందము నగ్గలమై పెనుపొందు వైభవం-బురుదుట యేమిటం గలుగు నట్టి వరంబుఁ దలంపు మింపుగఁ"

అందుపై, దనపదమే అడుగునో, త్రిమూర్తులపద మడుగునో యని కాబోలు “వనజభవుఁ డింక వీఁడేమని వేడునో యనుచు నాకులాత్మత నొందుచుండ” హిరణ్య కశిపుఁడు నెమ్మనంబున “నూహించి” యేమిటం జాన కుండునట్లు పరమునేడును.

౬. హిరణ్యకశిపుఁడు తనము సేయుచుండఁగా, దేవేంద్రుఁడు గర్భిణియగు లీలావతిని జెఱగొని పోవుట; నారదుఁ డతనిని వారించుట; నారదాశ్రమమున గర్భి నుండగు ప్రహ్లాదుఁడు నారదుల యుపదేశము నాలకిం చుట ఈభాగవతకథాభాగము నృసింహపురాణమున వర్ణి తము. ఈ కథయును దేవేంద్రుని వర్తనము మిక్కిలి యనుచితముగా నున్నది. “తత్ప్రసూతిపర్యంతము బద్ధఁ చేసి జనితార్థకు వజ్రముధారఁ ద్రుంచెదన్” అను ఇంద్రునివాక్యము కడునీచముగను అతిఘోరముగను ఉన్నది. హిరణ్యకశిపుఁడు “నూలు దివ్యసంవత్సర ములు” తపస్సు చేసెనట! లీలావతికి గర్భ మెప్పుడు వచ్చెను? అతఁడు తిరిగివచ్చినపిమ్మట గదా ప్రహ్లాదుని తైశవము భక్తియు నర్చింపఁబడుట, ప్రహ్లాదుఁ డెప్పుడు జన్మించెను? ఇందులకు, “శతవత్సర గర్భ స్మృతాంతము మున్నగు స్వభావాతీతవిషయములు పురాణములఁ బె క్కులు కలవుకదా? ఇదియు నట్టిదే యేల కాఁగూడదు? స్వభావవిరుద్ధములు వర్జనీయములు గదా యనిన, మొదల నరసింహుని నూర్తియే స్వభావవిరుద్ధము గదా, దాని నేల యెఱుఁగ వడలలేదు?” అని బదులు వల్కుదురేని, యందులకు సమాధాన మిట్లు చెప్పవలసియుండును. కాళ్లు లేని కథ లనేకములు పురాణముల నుండుట సత్యమే కాని, శ్రవ్యదృశ్యకాన్యకర్తలు ఆకరములగు నితివృత్త ములను దొచితిహాపణార్థమై మార్చుటయు జగద్విదితము కదా. ఈ మార్పు కత్తిసామువంటి దని వారు గ్రహించి యిందు మిక్కిలి జాగరూకత వహించిరి. కథాస్వరూ పము మూలముట్లుగఁ జెడకుండునట్లు, ముఖ్యాంశములను బాహ్యంగములను అట్లే యుంచి క్రియాశీలాది నూత్నాంగములందుఁ దగుమార్పులు గావించిరి. అట్ల యెఱుఁగయుఁ బ్రకృతికతీతమున నరసింహమూర్తిని కథకుఁ బ్రధానాంగ మగుటచే మార్పు, కథాస్వరూపముఁ జెఱుపక మార్పు

టకు వీలగు శతదివ్యవర్ష గర్భస్మృతాంతమును ఆవిశ్వ సీయమును, మహేంద్రకళంకాపాదకమును అగుదానిని వదలుట సమంజసము గాదా!

౭. భాగవతకథలోఁ బురోహితుఁడు హిరణ్య కశిపునితో “ఈమాటలు ప్రహ్లాదునకు మేము చెప్పలేదు, పరులును చెప్పరు. మీచరణంబుల!” అని పల్కును పురోహితుని నోట ననుచితంబగు నీ “మీచరణంబుల” నృసింహపురాణమున లేదు.

౮. హరి యెల్లెడనున్నాడని ప్రహ్లాదుఁడుభాషిం పఁగా, ఎందును లేడని దైత్యుఁడు సుతునిఁ దర్జింపఁగా విష్ణువు “నానాజంగమస్థావరోత్థర గర్భంబుల నన్ని దేశముల నరసింహాకృతి” నుండెను అని భాగవతము. ఇట్లుండెనుటచే భగవంతుని సర్వాంతర్యామిత్వము తెల్లముగాని, హిరణ్యకశిపుఁడు తన్నెందు మాపుమని ప్రహ్లాదునడుగునో తనకుఁ తెలియకుండుననే గదా యి ట్లుండవలయును? “ఇది కవివాక్యము; భాగవతకథ లు వ్యాసబోధదేవపోతనాదులు మహాభక్తులు, వారికి విష్ణువు వీరూపమువనేని గన్నట్టపచ్చునకదా?” అనువో, గన్నట్టపచ్చును; కాని కవితాశిల్పముం జచ్చించవచ్చును, హరి “నానాజంగమస్థావరోత్థర గర్భంబుల నన్ని దేశ ముల నరసింహాకృతి నుండె”నను కవిసంవిధానమునకుఁ బ్రయోజన మరయవలదా? ఇట నాప్రయోజనము హిరణ్యకశిపుఁడు ప్రహ్లాదునిఁ దన్నెందుఁ జూపుమన్నను అందే విష్ణువు నృసింహరూపమున నావిగ్నేయ పన్ను గడయే కదా. ఇయ్యది కంబముఁగూర్చిన హిరణ్యకశి పుని ప్రశ్నము తనకుఁ దెలియకున్ననే గదా యవసర మగును. అది తెలియనివో, నతని సర్వజ్ఞత్వమునకుఁ గొఱంత యగునుగదా? అందుచే, ఎఱుఁగ యీసంవిధా నముం దృఢించినాడు.

౯. హిరణ్యకశిపుఁడు భగవంతుని స్తంభముననే చూపుమని యేల అడుగవలయును? “మఱి యెందని జూపుమని అడిగినను, ఇట్టి ప్రశ్న కనకాశము కలదు గదా?” యనినఁ, గలదు; “జరిగినది జరిగినట్లు వ్రాయఁ బడినది” అనుటయుఁ గళాదృష్టిచే సాధువగు వత్సరము

గానేరదు. ఇందులకు సమాధానమొసఁగు సంవిధాన ముత్తమశిల్పమునం గల్పితము గావలయును. మఱియుఁ బ్రహ్లాదుఁడు బదులు వల్కుచు “ఎల్లెడల నున్నట్లే కంబమునకు గలఁడు” అనిమాత్రము చెప్పక, “స్తంభాంతర్గతుఁడయ్యు నుండుటకు నే సందేహముక లేదు; నిర్దంభత్వంబున నేఁడు గానఁబడుఁ బ్రత్యక్షస్వరూపంబునకే” అనుటలో, “ప్రత్యక్షస్వరూపంబునకే” “నిర్దంభత్వంబున” అను మాటలచే, సృసింహావతారమును హిరణ్యకశిపు వధయును అతనికిఁ బూర్వమే పొడకట్టినవని మన మూహింపవలెనా? ఇందులకు సమాధానము భాగవతమున మృగ్యము. ఏతన్నిమిత్త మెట్టిన అద్భుతసంవిధానముం గూర్చెను. ఎట్లన హిరణ్యకశిపుఁడు “సమంచి తికాఁచన రత్నభుచిత మహాస్తంభ శత్రసంభారమండితంబగు సభామంటపము బ్రవేశించును.” ప్రహ్లాదుఁడు భక్తిఘోషముఁడై విష్ణుమూర్తి శంఖచక్రాదులతోఁ దన యెదుట వర్తించునట్లు నర్తించఁగా, హిరణ్యకశిపుఁడు “ఇతనికి వెట్టిపట్టినది” అని నిశ్చయించుకొనును. మరలఁ బ్రహ్లాదుఁడట్లే “విష్ణుమూర్తి యెల్లెడను గలఁడు గలఁడు” అని ఘోషింపఁగా, “ఆతఁడెందుఁగల్గునె యనుచుక జగద్వలయు ఘోరకరాహతిచేఁ గంబమును వ్రేయును.” తోతఁడను సృసింహస్వామి యావిర్భవించును.

తత్సభామంటపమున “స్తంభశత్రు” లున్న వనుటచే, గంబములే యటనెల్లెడ నున్నట్లు మాపట్టుచుండెననియు, హిరణ్యకశిపుని గద్దియకుఁ గరము సమీపమునఁ గూడ నొక స్తంభముండె ననియు, అతఁడు “స్తంభమున విష్ణువు కలదా”యని అడుగుట ఆలోచనతోఁ గూడిన ప్రశ్నమే కాదనియు, ప్రహ్లాదునిచ్చేప్రచే “ఠోషహాస” వివరుఁడై, వానితో “ఓరీ పిచ్చివాడా, కలఁడటరా నీచక్రి యిచ్చట?” అని భావోద్దేశ పూరితుఁడగు వక్త (orator) బల్లగ్రుద్దనట్లు సమీపస్థులకు కంబమును గొట్టెననియుఁ బాతకు లూహించుకొనుటకు సులువగు నాధార మేర్పడినది. ఈ స్వాభావిక హృదయ సంవిధానమున కెల్ల “మహాస్తంభశత్రసంభారమండితం” బను విశేషణమును బునాదిచేసిన యిక్క-వింద్రుని కళావైశారద్యము కరము ప్రశంసనీయము గదా!

౧౦. సృసింహస్వామి యావిర్భవించఁగా, హిరణ్యకశిపుఁడు

“సరసింహశరీరముఁ దాల్చి, చక్రి శిక్షింపఁగ వచ్చినాఁడు; హరిచే మృతియంచుఁ డలంతు; నైన, నాసాంపును శంపునండును జూడఁ జరింతు, హరింతు, శత్రువుకే”.

అనుచు “మెత్తంబడిన చిత్తంబున” సతనితో యుద్ధమునకు సమకట్టెనని భాగవతకథ. వీనిబట్టి, హిరణ్యకశిపుఁడు భయముచే సగమును, సృసింహునిచేఁ గొఱవయుఁ జచ్చెనని యేర్పడుచున్నది. ఇచ్చట పెట్టిన యొనర్చిన మార్పు, అమర్చిన సంవిధానమును గరము హృదయములుగా నున్నవి. అవి మూడవభాగమున విశదము కాఁగలవు.

3

ఔచిత్య పోషణము: కథావిస్తృతి

పూర్వకథ యందు ఉచితములగు మాటలు గావించుటయే గాక, యెట్టిన రసవంతములగు పట్టులఁ జెంచి, తన కావ్యరాజమును నిర్మించెను. ఈ విస్తరముచే నతనికిఁ గథనల్లుటయందుఁ గల నేర్పును, అతని రసజ్ఞతయు, ఔచిత్యపరిజ్ఞానమును దెల్లమగును. ఉదాహరణములు:

౧. హిరణ్యకశిపుఁడు తపమునేయునపుడు, ఇంద్రుఁ డాతనింగూర్చి దేవగురునితో నాలోచించుట, వారియుద్వేగము, పిమ్మట నతఁడు వైరితపముఁ జెఱుచుటకై అప్పరసలనుబంపుట, వారివిభ్రమము లాతనిపట్ల వమ్ముగుట-ఈ విస్తర మిక్కావ్యమున రసవత్తరమగు ఘట్టము, అమూలకము.

౨. దేవేంద్రుఁడు సపరివారుఁడై, బృహస్పతి ‘సలహా’గొని, వారితోఁగూడ వైకుంఠమున కేగట, అచ్చట గరుత్మంతుఁడు వారి నెదుర్కొని, గారవించి, కొలువుకూటముననుండ నియోగించి, క్రీమన్నారాయణ మూర్తికి వారిరాక నెఱిగించుట; భగవానుఁ డంకట వారికి దిర్ఘనమొసంగి, వారి మొఱవిని

“నానికే (హిరణ్యకశిపునకు)

గొఱతలు నిండునంతకును

గూరతఁ గైకొనకున్నవాడ; ను

క్కఱఁ దిమిరం బడంపఁ దిమి

రారియుఁ బూనునె నేగకుండినన్.”

అని ప్రత్యక్షతరమిచ్చి, తాను నృసింహావతారమై త్రియతని వధింపఁబోవుట వారికిఁ దెలిపి, వారిని తిరిగి పంపివేయుట, దేవతలు “తత్కార్యోద్వేగప్రవర్తకుం”డగు వాచస్పతిని స్తుతించుట—ఈయుచిత విస్తరమును అమూలకప్రాయమే.

3. వసంతము, అస్తమయము, చంద్రోదయము వీనివర్ణనయు, అత్తటిహిరణ్యకశిపువిహారము; కాంతయుఁ దాను మరాపానకేళి సల్పుట; పిమ్మట నిరువురు “రాగాకులకు” నొందుట; లీలావతి కలఁగనుట; అందువిష్ణువు సంతానఫలము నామెకిచ్చి, ఆమె మెడనున్న హారముఁ గైకొని పోవుట; ఆమె మేల్కొని తనకలను భర్తతోఁ జెప్ప వెఱచి, శుక్రాచార్యులకు విన్నవించి, ఫలమును గఁగా, నాతఁడు “నీకుఁ బుత్రుఁడు, సద్బంధ సమగ్రుఁడగు పుణ్యుఁడు కలుగును. ఇంతట సంతసిల్లుము ధృతి దూలఁబోవ, మీది శుభాశుభస్థితులఁ దలంపకేల? అనురసింహుఁడు ఎవ్వారిని జీరికిం గొనఁడు; నారాయణుఁడేరుకొన్న మదిపైఁపఁడు, మేలీట నెట్లు కల్గును?” అని చెప్పుట, ఆమెకు గర్భముగట; గర్భముఁడగు పుత్రులన నామెబుద్ధి నారాయణాయత్తమై యుండుట; హిరణ్యకశిపుఁ డామెకు భార్యననిరూపితప్రకారంబున బుంసవన సీమంతాది కలాపంబును నిర్వర్తించుట; పుత్రోదయమున, నాతనికి “మును లోకత్రయరాజ్యము నిరమిత్రముగాఁ గనినకంటె అధికసమృద్ధము” కల్గుట; శిశువు మహిమచే “దివ్యకుసుమవర్షములు, దేవదుందుభిస్సవములు, అప్పరోభినయగతులు, కల్పభూరుహంబరపతాకలుఁ” దనర్పగా, నవియెల్ల నిజోత్పన్నమునకుఁ దనబంట్లగు దివిజు లొనర్చు పనులుగా నాతఁ డూహింపుట; “నిజ జన్మంబున నఖిలలోకప్రహ్లాదం బొనరించుటజేసి” బాలునకు బ్రహ్మాండును నామము కల్గుట. ఈవిస్త

రము సరసవర్ణనలసర్వస్వమును, జౌచిత్యసామర్థ్యముల పెన్నిధియై మనంబలరించును.

౪. హిరణ్యకశిపునాజ్ఞచే బ్రాహ్మణులుకృత్యము బ్రయోగించుట; అది ప్రహ్లాదునెడ విఫలమై పాటుల మీఁదికే తిరుగుట; వా రాశ్రోశింపఁగా, బ్రహ్మఁ డనుకంపమానమానసుఁ డగుచు, నారాయణమూర్తిని ధ్యానించి, కృత్య సుఫలహరింపఁ జేయుట, అట్లే యముఁడును గింకరుఁడు బ్రహ్మాదుని ప్రాణముఁ దీయ నెంచుటయు; వెంటనే విష్ణునేనాపతి విష్వక్సేనుఁడు నిజజింకరశోభిషో నరుడెంచి, యుపకింకరుల వెడలఁ గొట్టి, యముని “మొగమును ముక్కును జరియఁగ దీను వగు పిడికెత్తఁ బొడుచుట”యు, విష్ణుభృంగులు దైత్య పతి దాగికొనుట నెఱిగి, “వాడు నరసింహసఖులుల కెర గాఁగలవాఁ”డని నిశ్చయించినవారై, అతని నేమియుం జేయనొల్లక, “శ్రుతిసూనుపురంబుఁ గాల్చి, దైత్యులఁ గొందఱ బారిసమగ్, మరలి చనుట”యు ఈ పెంపకమునందు, విష్ణుని మహిమయు, బ్రహ్మని భక్తి విశేషమును, గృహు శుభావమును చక్కఁగాఁ జిత్రింపఁబడినవి.

5. నృసింహరూపం బవతరింపఁగనె, ఆయనకేజమును “దేవీమాండలేక, ఎక్కడనే” జంపఁగ దెలియంపు నెఱుంగక, దైత్యుల డెంతయుఁజోక్క, మనంబున దిగులు సొచ్చును, చేష్టలు దక్కును.” అప్పుడు ప్రహ్లాదుఁడు భక్తితన్మయుఁడగుచు, స్వామి నెదుర్కొని, నిశ్చేష్టితుఁడగు తండ్రిని బేర్కొని “మహాతపస్సంపన్నులకుఁ గానరాని పరమాత్మమూర్తి యిదెతోఁచె; గృతార్థుల మైతిమి, ఇంక నీ కత్తలనుమాని యివ్విధు నగణ్యకృపానిధి నాశ్రయింపుము; దాన నీదుష్కృతముల కెల్ల శుద్ధి యగు; నీకు నంతసౌఖ్యములు నేకుఱు; “

“నీకడుపునఁ బుట్టిన ఋణ

మేకరణిం బాఁతునొక్కొ యేనని పడితిన్

గైకొనవే నాపలు; కీ

పాకము దప్పటయు భయము వాటిల్లుఁ జూచి.”

అని పలుకును. కాని హిరణ్యకశిపుడు “తనుఁ గాల్చుఁ గొనిన చలము” విడువఁజాలక, లేగి “జేల యేల మాటల వెఱపింప నన్నుఁ జూచి, యెవఁడుసవతు, ఇటుచూడు మింక,

జౌచిత్యపరిపాఁషణమందును, ఎట్టన దంటయని యెఱుక వడును.

౪

రసము, శైలి, విజ్ఞానము

ఈ వికృత రూప మిటులై

చావడలఁచి తోఁచె; దీని సమయించెద; నా

లావున కెదురై పెనఁగఁగ

నీ విశ్వమనందుఁ గలఁడె యెవ్వఁడైనఁ.”

అని పతికి ‘యుత్సాహంబు మెఱయ’ సృసింహునిపైకిఁ బోవును. దైత్యకథాంతరము సృసింహుని ఆపిత్వమును, అదిమునులును బ్రహ్మాండపురస్సరంబుగా నభినందనంబు లొనర్చుచు వినుతించుడు. అప్పుడు

“వీరరాష్ట్రభూమనక విస్మయశాఖ్య

రసములను బోధ్యభంగుల నెనక మెఁగ

నభిలభున హృద్యంబుగ నవిభుండు

నిపూ క్రతానటనంబు నిర్వహించు.”

తదనంతరము ఆ యున్నదఘోర విజృంభణము మాని, శాంతిల్లి ప్రహ్లాదునితో

“తండ్రియెఱుకలేమికి విషాదంబునఁడు;

కాలగతితోడ నతనికి మేలు కలుగుఁ;

బుత్త్రీకృత్యంబు లెల్ల ను బూని నడపు;

జనకునకు ద్వద్విభూతియ సంభవించు.

దైతేయరాజ్య విభవ

ఖ్యాతి యెసఁగ, నీవు పెద్ద కాలము భవభో

గాతిశేయము నాసక్తుఁడ

వై తగ భజియించి, పొందు మస్మత్పనముఁ.”

నాయెడ ననూయసేనెఁ

మియయ్య యనంగవలదు; నిజ మతఁడును దో

షాయత్తుఁడు గాఁడు; తుడిఁ

జేయుదు నతనికిని బరమ సిద్ధి, కుమారా!”

అని నెలవిచ్చును. ఈమనోజ్ఞ విస్తరమునకును భాగవత కథకును గల తారతమ్యముఁ బరికించినయెడల, మానవ స్వభావజ్ఞత యందును, కల్పనసౌకుమార్యమందును,

ఇక్కావ్యమున భక్తియుతశాంతరసము అంగి యయ్యుఁ, గభయందు శృంగారమునకు లేకఁపకాళము కలిగినను ఎట్టన దానిని చెడ్డనేసి విపుల రమణీయవర్ణనల నింపి తన రసప్రలుబ్ధతను దెలిపికొన్నాఁడు. గ్రంథా దిని వైకుంఠపురవర్ణనమందును, లక్ష్మీనారాయణుల కేలివర్ణించుపట్టునను, హిరణ్యకశిపుతపమును, అప్పుర సలు నిజవిలాసములచే భంగపఱుపయల్పించు తావునను, లీలావతీహిరణ్యకశిపుల చంద్రికాచంద్రముణము, సురా పానకేలి యిత్యాదుల వర్ణించుభాగమునను, ఇక్కవి సారస్వభామనకుం గల శృంగారరసహాలుపత స్పష్ట మగును. మఱియు నచ్చరల యాటపాటల వర్ణించుచోట నిక్కవిక గీతస్మత్యాది లలితకళలపైఁగల యనురక్తినిఁ జాటు పద్యములు గానవచ్చును. విస్తరభీతిచే, అచ్చర గానము వర్ణనమాత్ర విలు నుదాహరించెద:

“అమృతంబుసోన పైనడరినట్లే, పాట

చెన్నున మ్రోడులుఁ జివురులెత్తె;

మారుతాహతిపేర, మాకులు తలయూఁపఁ

దొడఁగెను గాన మాధుర్యమునకు;

ఇంపులగని యైన యారాగరసము తీఁ

గలకుఁ గోరకపులకముల నొసఁగ;

నెలయేరులను నశ్రుజలములు దొరగించె

గిరులును మంజుల గీతిఁ గరఁగి

యనినఁ బోలఁ బాసఁగు, నగుఁ, దగు నవఁగ, న

చేతనంబులెల్లఁ జిత్రరూపు

లట్లు సోలి నిలున నంగన యొక్కతె

పాడెఁ గలమనోజ్ఞ భంగు లలర.”

కాలిదాసాది మహాకవులకుంబలె, నిక్కవికిని అలంకారములపై, ముఖ్యముగా అర్థాలంకారములపై నత్యభిలాష మను గలదు. ప్రాథమ్యముగ చక్కని యాపయలకును,

ఉత్పేక్షలకును ఇక్కావ్యము గని యనఁదగును. అందుండి రెండు పద్యరత్నములు మాత్రము వెల్వరించెదను:

“ కుడువఁగనొల్ల కంతయునుఁ

గ్రోవునఁ గూలఁగఁ ద్రోచునఁ, దిగంబడియెడు దానవప్రభుని

పాలిటి భాగ్యమునోలె, మేడమీఁదెడలెడు బాలు విష్ణుమయ

హృత్కు ధరించె ధరిత్రి దూదిప్రావిడె, మనుమన్న నాతనికి నింపుగఁజేసిన నెజ్జయో యనఁ.”

“ సురుచిరతారకా కుసుమ

శోభి నభోంగణభూమిఁ, గాలనఁ గరువపుసూత్రధారి జత

నఁబున దిక్పతికోటిముఁదటఁ సరసముగా నటించఁగ ని

శాసతి కెత్తిన క్రొత్తతోపుఁ బెదరయన, నొప్పు సాంధ్య నవదీధితి పశ్చిమది క్తటఁబునఁ.”

భక్తియు శృంగారమునే కాక, హాస్యాస్పృశకరుణాపీరాది రసములు నిక్కావ్యమునఁ దత్తదుచితసలంబులఁ బ్రకటము లగుచున్నవి. హాస్యమున కుదాహృతి:

“ పేద్రసాణులఁ బొరిగొను బిరుగుచుగఁడవగుదు వీ నని యందంద మొగము మీఁదఁ జప్పటలు వెట్టి దైత్యుఁడు జముని లావుఁ జెప్పయునుఁ బొల్లుగాఁ గాకునేసి విడిచె.”

“ నవనిధులు పుచ్చుకొని, భవ్యవిమానము నాచికొని, సురారి కడిమిమై భవసఖుఁ డితఁ, డట్టిఁడ కానవు నని, భిక్షేకుఁ జేసె నయ్యక్షేకుఁ.”

“ తపములఁ గ్రుసిన తపసులఁ బట్టి తెప్పించి యచ్చరలతోఁ బెండ్లి నేయు; మోదంబుతో నశ్వముఖుల లాయంబులఁ గట్టి బొక్కని యలఁ గణమెత్తు;

భుజగేశ్వరుల శిరంబుల నున్న మణులూడ్చి కొమరార వట్టువగుండు లెత్తు; జెలఁగి గంధర్వుల చేతిపీఠెలు పితాచుకిచ్చి పాడించి చూచి నవ్వు;.....”

అద్భుతమున కొక్క యద్భుతోదాహరణము:

“ వీపున నబ్ధి నొక్క-పృథివీధరముఁ దగఁ దాల్చినంచు, లక్షీపతి పేర్మిసాలఁ గడుఁ జిట్టుగా శ్రుతు లుగ్గడించు; నీరూపునఁ గోటిసంఖ్యల గిరుత్ ధరియించిన విష్ణుదాసు పెంపేపగిడిఁ నుతించునొక యంకని, వెక్కసమందె లోకముల్.”

కరుణా కుదాహరణము:

“ మునుమునఁ బుట్ట నీకకట ముద్దులపట్టి గదయ్య వీడు; మెత్తని యొడ లింతయొర్పునె; కృతంబుల నైచునె; మాను మింతతోఁ గినుకల; నీవు కట్టలకఁ గీ డొనరింపఁగఁ బొందఁజాలు వారనిమిష సిద్ధయక్ష ఖచ రాదులు గాక, తనూజుడే నృపా!”

ఉదాహృతపద్యములంబట్టియే, యిక్కవీంధ్రునియనునన్నయార్థుని “యుభయవాక్పాథి”యుఁ, దిక్కిన “రసోచితబంధము”ను ఏకీభవించినట్లు లోయను. ఇది గాక, యీతనియందు “నూక్తివైచిత్రి” యొకవిశేషముగ నుడువుట కవిసాంప్రదాయసిద్ధమైయున్నది. ఈపాగడ్డ మిక్కిలి సమంజస మనుటకు రెండుదాహరణము లొసంగెదను:

“ వ్రతములఁగ్రొచ్చి, శిలముల వ్రచ్చి, జపంబులఁ గ్రోలి, యుత్తమ క్రతువులఁదోలి, యోగములఁ గ్రాచి తపంబుల వేచి యెందున

(పతిహతలీలమై, మదన
బాణచయంబుల తోడునీడలై,
గృతులు దొలంచుచుండు సుద
తీ మదతీక్షణకటాక్షకోణముల్.”

“ నిన్నింతచానిఁ జేసిన
య న్నాలుగుమోములతఁడు హరి పొక్కటి యం
దున్న వెలిదమ్మి యీనిన
కున్నయగుటఁ దెలిసి, విడువు కోపముఁ, దండ్రీ!”

శీతికయందు సేను నుడివినట్లు, రసోచితశైలియం
దును, చిన్నితెనుగుమాటల మాత్సవందును, పద్దెంపుట
ల్లక జిగిబిగియందును, తిక్కనకవనమును భ్రాంతిఁ
గొల్పు పద్యము లిక్కావ్యమున వేనవేలుగలవు. స్థానీ
పులాకన్యాశుమున నొక్క యుదాహరణము:

“ తమనాడిమాక్కి కందర్బున కేపని
యైన సాధించు దివ్యాస్త్రమనఁగఁ
దమ తియ్యపలుకులు ప్రమదరాగాంబుధిఁ
దనరారు మవ్వంపుఁ దరఁగ లనఁగ
దమ వింతచెయ్యులు కమనీయ కోమల
శృంగారతరువు లేజివురు లనఁగఁ
దమ మద్దువవులు తరుకంపుఁ జీకటి
నిగిడించు నరిది వెన్నెల లనఁగ
జొక్కుమందులనఁగ, సోయగంపు గను ల
నంగ, సుకమునిక్క లనఁగఁజాలి
యనుపమానమూర్తులై యుల్లసిల్లుదు
రంబుబాయతాక్షు లప్పురమన.”

ఇట్టికావ్యము కవితామత్తలి కా శిరోవతంస మగు
టయే గాక, జ్ఞానప్రదాయి మోక్షసంధాయియనియు,
గవి గొప్పతత్వజేత్రయు భక్తపుంగవుండు ననియుఁ
జదువరులకు గోచరము కాఁగలదు. ఇందలి తత్వబోధ
కొకటి రెండుదాహరణములు:

“ భవ దురువాభిరంధ్రభవ
పద్మరజః పరిమాణపాక సం
భవుఁడు విధాత; తద్విమల
భావకళాకణమత్ర వైభవో

దభవము జగంబు; తద్వివిధ
భంగిక సర్గములొన నొక్కరం
డివియని నిశ్చయింపఁగలఁ
డే భవదీయగుణంబు, లయ్యతా!”

“ విన్నంజాలు భవన్మహత్త్వము
భవ ద్విజ్ఞానసద్గోష్ఠియం
దున్నంజాలు భవత్ప్రదాంబు
రుహనేవోత్సాహ సంపన్నులకై
గన్నంజాలు భవత్సమంచిత
జగత్కల్పాణానామంబుఁ బే
ర్కొన్నంజాలు నరుండు కాశ్యత
శుభారాధుండు లక్ష్మీశ్వరా!”

“ ఆతఁడు కనుదెర్వ బ్రహ్మాండ వితతి యొదవు;
నతఁడు కనుమాయ నన్నియు నడఁగి పోవు,
భువన సంభవ సంహార భూరిమహిమ
తోయజాక్షున కరయ లీలాయితంబు.”

ఇంతటి దివ్యజ్ఞాని యగుటచేతనే, ఎఱ్ఱన స్వకవిత్వనైపు
ణికి గర్వపడక గ్రంథాదితే తన నిరహంకృతి నెట్లు ప్రక
టించెనో చూడఁడు:

“.....కతిపయాత్మర పరిగ్రహజనితం బైన
నై సరిక చాపలంబుకతంబున,

మించినవేడ్క, వీనులకు
మిక్కుటమై మధువృష్టి గ్రమ్మి, రా
యంచలు కూయఁ గ్రాంచమును
నావలఁగూయఁ గడంగుభంగిఁ బ్రా
ధాంచిత శబ్దసారులు మ

హాకవు లాద్యులు కావ్యశయ్యుఁ గీ
లించిన కీర్తి సంగసుఖ
లీలకు, సేనును గాంతు నేసితిన్.”

ఇట్టివ్యాసమందు నిరూపితములు ఉత్తమకవిలక్షణములు
నగు ఎఱ్ఱనాద్యుని యాచితీనిర్వహణమున, రససంపూర్ణ
త్వమును, రచనాప్రాధిమ్యము, విజ్ఞానసంపత్తిని, పకల
సుగుణమకుటమై ఆంధ్రకవుల నరుదగు విషయవిశేష
మును మరల స్మరించి కొనియాడుచు నింతట విరమించు
వాడను.

హమీరసింగు—

అచ్చెరు వయ్యె, మీనగరమందు వినాహమహోత్సవాంకముల్
ఎచ్చట గానరాపు జలజేక్షణ! మీపరివారనగ్గమో
ముచ్చట లేకయున్నయది, మోసముపోలిక గోచరించెడు
చెచ్చెర సత్యము దెలియజేయగదే భవనైకసుందరీ!

ఆయతమైన ఖడ్గమిదె హస్తమునందు, మహాపరాక్రమ
శ్రీయుతులైన సైనికులు చేరువకావలీ యున్నవారదే!
ఏయెడ దాచెనో పటకుటీరమున నిజవీరవర్గము
న్యాయము వీడి నీజనకు డంబురుహోజ్జ్వల చారులోచనా?

ఇంకొకమాట నిన్నడుగ నెంతయుసిగ్గు జనించుచున్నదో
పంకరుహాయతాక్షి, పొరపాటున నీకటిదివ్యమండలా
లంకరణమ్మునక నిపుణులగ్నముగా చురకత్తియున్నచో
అంకిలిచెప్పకే ఘరిక నావలనుంచుము రాజపుత్రికా!

మాయలలో మహామహుడు మాళనదేవన్యపాలుఁ డందుచే
ఈయెడ జాగరూకత వహించక తప్పనిదయ్యె నిన్ను మీ
నాయన రాజ్యరక్షకయి నా కుపహారముగా నొసంగెనా?
నీయనురాగమే యిచట నెక్కొనెనా సరసిరుహేక్షణా?

పెండిలియాటచే నెటులొ ప్రేమనటించుచు భర్తృగేహమం
దుండెద, నిందయేటికని యొర్పువహింపకు రాజపుత్రికా!

ప్రతాపకుమారి—

మీనామమ్మును విన్నదాదిగ మదిక మీపాదపద్మద్వయా
ధ్యానంబే యొనరించుచున్నయది యీదాసి ప్రవీరాగ్రణీ!

హమీరసింగు—

ఖండితవాక్యముల్ పలికి కష్టముగూర్చితి నీకుభ్రాంతిమై,
నిండుమనమ్ముతో నిపుడు నిన్ను వరించినవాడ ప్రేయసీ!
బంగరుబొమ్మ, నీలలితబాహులతాదృఢబంధనార్థియై
సంగరకర్కశుం డయినసైనికు డువ్విభులూరు నెంతయున్!

ప్రతాపకుమారి—

మీనిష్కల్మషవాక్యముల్ వినగ నా మేనెల్ల కంపించెడున్!
నేనిక్కమ్ముగ నిల్వజాల తమసాన్నిధ్యమునందున్ ప్రభూ!

హమీరసింగు—

మంగళదేవతా, ముఖము మ్లానము చేయగబోక బంధురా
లింగన మీపె! దుర్లభనిలిప సుఖాంబుధి నోలలాడెదన్.
వీరితగ నీముఖాంబుజము విన్నదనంబు వహింపనేల, క
ణ్ణాంత విశాలనేత్రముల నశ్రువు లూరగనేల, సాధ్వసా
క్రాంత మనోజ్ఞఫాలమున ఘర్మకణములు నిల్వనేల, నీ
వీరిత వికారముం గనగ నేమిటి కోజగ దేకసుందరీ?

ప్రతాపకుమారి—

ఆకర్ణింతురయేని మానమహతా మగ్రేసరా, మత్కథన్
మీకోపోగ్రకృతానుకీలన భస్మీభూతమైపోవుదున్!

హమీరసింగు—

నిక్కపుబ్రేమ గాటముగ నీయెడనుండగ నాకు నేటి కో
చక్కనిచుక్క, యింతభయసంభ్రమగార్దదికప్రసక్తి? నా
యక్కున జేర్చుకొంటిగద!—అన్యవిచారములం ద్యజింపుమా!
ఎక్కడ కట్లుపోయెదు?—క్షమింపుము యోధునిక్కశత్రుమున్.

ప్రతాపకుమారి—

మీకీర్తిధ్వజమందు నిల్చినది యీమిథ్యావినాహమ్ముచే
ఆకల్పాంతము దుర్భరంబయిన నీలాంకంబు వీరాగ్రణీ!

హమీరసింగు—

నీమాటల్ మనముం గలంచినవి యోనీరేజప్రతేక్షణ,
ఏమాడ్కిన్ ఘటియిల్లు దుర్యశము నా కేతద్వివాహమ్మునన్!

ప్రతాపకుమారి—

పౌరుషమందు గణ్యతను ప్రాభవమం దనమానమైన దీ
ధారుణి బప్పురాట్కులము ; తద్వరవంశమున జనించుట
మీరు మహాకులీనులును మిక్కిలిపూజ్యులుకాని నేటితో
గౌరవహాని సంఘటిలె గైకొనుట న్నను ధర్మపత్నిగా.

నాయనగారు సౌమ్యముగ నన్నునొసంగుటలో మహాప్రభూ,
మాయ మహానిగూఢ ! మిది మంగళ దేవత కాదు, శుభ్రహా
మియశము హరించుటకు మేదినిమీద మనోహరాంగనా
కాయముతోడ సంభవముగాంచిన పెద్దపిశాచియే సుడీ !

కావున మండలాగ్రమున కాయముజీల్చి కవోష్ణరక్తధా
రావభృథంబునం బునరనావిలమై నిజకీర్తిచంద్రికల్
దేవ, చెలంగగా నిఖిలదిక్తులందు సమాచరింపుడి
భూవరధర్మ, మత్యధికపుణ్యము నాకు లభించు రూఢిగా !

హమీరసింగు—

ఏమాత్రంబు భయంబులే, దిక్ నిజంబేమో నిరూపించి ని
స్సీమానందము సంఘటింపదగదే శీఘ్రంబు ప్రాణేశ్వరీ !

ప్రతాపకుమారి—

ఊహము నాకులేనపుడు యోధకుమారునితోడజేసి రు
ద్ధాహము తల్లిదండ్రులు, వివాహముమాత్రము కాకపూర్వమే
ఆహవభూమియందు సత డంతమునొందెను పోరునల్పుచు
సాహసము వహించి కలసత్యముఁజిక్కితి ప్రాణవల్లభా !

హమీరసింగు—

పాదద్వంద్వమువీడి లేవగదవే ప్రాణప్రియా, ఇంక నీ
భేదంబు విడనాడి నాభుజముపై గ్రీవమ్ము గీల్కొల్పువే !
ఏదీ నాప్రియకాంతకు సదృశురా లేతనృహంభోధి మ
ర్యాదాలంకృత ధారుణీతలమునం దంభోజప్రతేక్షణ !

శ్రీకృష్ణనిపాత్ర - పారిజాతాపహరణము విశ్వనాథ సరసింహముగారు, బి.ఏ.

పారిజాతాపహరణ ప్రబంధమున శ్రీకృష్ణుడు శృంగారనాయకుడు. అందు పారిజాత ప్రసూనము నారచునిచే శ్రీకృష్ణున కీయఁబడుటయు, తత్ప్రసూన మాతఁడు రుక్మిణీ రమణికి, — సమతంబునఁ దనతో విలాసముకొఱకాడుచున్న రుక్మిణీరమణికి— ఒసఁగుటయు, తరువాత సత్యభామా వృత్తాంతమును, పిమ్మట పారిజాతప్రసవాపహరణము మొదలుగాఁ గల యశములు వర్ణింపఁబడినవి.

ఆప్రబంధమందలి కథా సంవిధానము, శ్రీకృష్ణుడు ప్రియభార్య యగు సత్యభామ కొఱకు నాకంబునకరిగి యచ్చోనున్న పారిజాతవృక్షంబును వెకలించి తెచ్చి యామె విలాసారామంబున నాటించుట, శ్రీకృష్ణుడు సత్యయెడ యెక్కువ మక్కువఁ దగిలియుండెనని స్ఫురింపఁజేయుచున్నది. అంతియకాక శృంగారరసమున నాయకుల నేకరీతుల నాయికలను తృప్తులఁజేయుట విశదమయి యుండ, శ్రీకృష్ణుడు సవతియగు రుక్మిణీదేవికి భర్త పారిజాతంబాసంగెనను నీర్హ్యవేశంబునఁ దన్నూరార్పు భర్తను కాలితోఁదన్నినంత

“నెయ్యపుఁగిన్నఁ బూనితాఁ
చినయది నాకు మన్ననయ”

యంచు గ్రహించుట యత్యధికమగు శృంగారరస ముప్పటిల్ల జేయుచున్నది. మఱియు శ్రీ

కృష్ణుడు రుక్మిణీదేవికి పారిజాత మొసంగిన తరువాత నారదుడు తత్ప్రసూన ప్రభావ మామె కెఱింగించి యిట్లు నుడివెను:

“ఇన్ని దినంబులక నవతు
లిందఱలో నలసత్యభామ కక
సన్నల ద్రిమ్మర్కు హరివ
శంపదుడై యన విందుఁ గాని యో
కన్నియ! నీయెడం గలుగు
గౌరవ మెయ్యెడఁ జూచి కానలే
కున్న ననర్హ దివ్యకుసు
మోత్తమ మేరికినైన నిచ్చెనే.”

దీనిఁబట్టిచూడ శ్రీకృష్ణుఁ డగ్గలపుందమి రుక్మిణీరమణియెడఁ గలిగియుండెనని తెల్లమగుచున్నది. అయిన నిం దెవ్వరియం దాతని కెక్కువ మక్కువ?

సహృదయుండు దక్షిణుడనియు, గూఢ విప్రియకారి శతుఁడనియు నాయకభేదము లెఱిగించుచున్నవి. శ్రీకృష్ణునకు రుక్మిణీసత్యలలో నెవ్వరియందైన సధికానురాగ మున్నయెడల నాతఁడు శతనాయకుడు కావలసి వచ్చును. ఇంకొకనాయకను గోరినవాడయి జ్యేష్ఠభార్యయెడ మనసులేక నప్రియ మొనరించువాడు శతుఁడు. శ్రీకృష్ణునకు సత్యయెడఁ బ్రేమ యధికమనిన నాతఁడు శతుఁడని నిశ్చితమగును.

కాని శ్రీకృష్ణుడు దక్షిణనాయకుడే
యనుట నిశ్చయము. ఆతని కందటి యందును
సమానమయిన ప్రేమయే కాని యొకరియం
జెక్కుడు లేదు. ఏలన నాతఁడు

“ఏయేవేళలనే సరోజముఖియే

యేలీలలం గోరుఁ దా

నాయావేళల నాసరోజముఖి నా

యాలీలలం దేల్చి...”

యుండెనని మున్ను వచింపఁబడినది. ఇందు
మూలమున కృష్ణునకు మహిళామణు లందఱు
యెడను సమానమయి స్వచ్ఛమయిన ప్రేమ
యుండెనని తేటపడుచున్నది. అయినను శ్రీకృ
ష్ణుడు నారదదత్తం బగు పారిజాతంబును
రుక్మిణీదేవికి సమర్పించుటఁ గూర్చి యిండుక
యోజింపవలసి యున్నది. తొలుత కలహ
ప్రియుండగు నారదుండు రుక్మిణీ సత్యభామల
కిఱుపురకును కలహకారణ మగుటకొఱకే
యాదివ్యసుమంబుఁ దెచ్చెను. తెచ్చుటయు
కృష్ణుడు రుక్మిణితో విలాసక్రీడ నున్నతఱి
యాతని కిచ్చెను. అంతట కృష్ణుఁ డపారిజా
తంబును మనమున వినయమును, విస్మయంబును
జెనఁగొనఁగఁ గైకొని రుక్మిణిం గాంచి సత్య
భామతలంపున నిలువ

“ఇది భోజాత్మజ కిచ్చినం గినుకతో

నేమంచు నూహించునో

మది నాత్రాజితి దాని కేనిపుడు ప్రే

మం బంపినం దీని నె

ల్లిదముం జేసిన జాడఁ దోచునొకొయా

తెమ్మిందు నేనున్మిఁజె

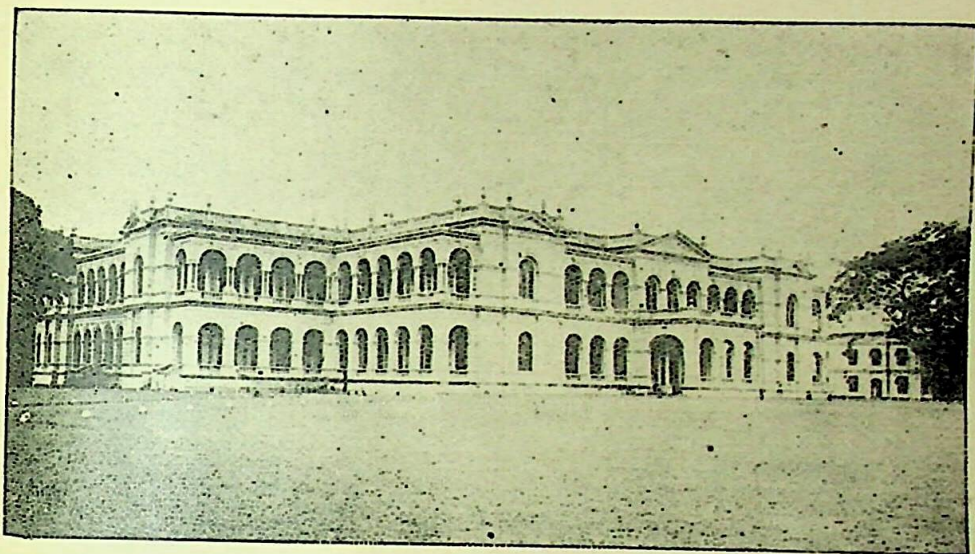
ల్లదువో యేరికిఁ బంపఁగా...”

నని యనుకొనియెను.

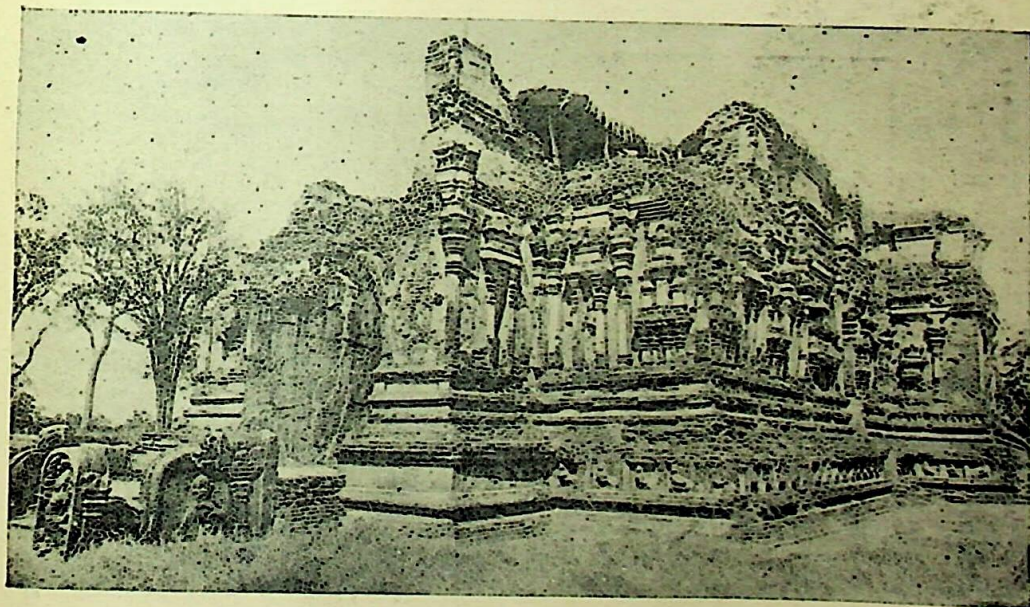
రుక్మిణి కాదివ్యకుసుమ మిచ్చిన సత్య
భామయలుకఁ జెందునేమో యనియు, సత్య
భామకే యాపారిజాతమంపిన నిజ సమక్షము
దుండిన రుక్మిణీరమణి చిన్నవోపు సనియు
కృష్ణుడు మనంబున నించుక చింతించెను. దీని
వలన నాతని కిఱుపురయగుదును సమానమైన
ప్రేమయని నిశ్చయమగుచున్నది. ఏమయినను
సమక్షమందుండిన రుక్మిణికే యాసుమమిచ్చుట
సమంజసమని యూహించి యాపారిజాతమును
రుక్మిణి కాతఁ డొనఁగెను.

మఱియు పారిజాతమును రుక్మిణి కిచ్చు
చో “కనుఁగవ పిన్ననవ్వు దొలఁక న్యునినాధుని
కన్నుసన్ననిచ్చిన...”యనిచెప్పఁబడియున్నది.
ఇందు కృష్ణునకు చిఱునగ వంకురించుటయం
దర్థమున్నది. పైకి స్ఫురించునదియేమన నాయ
కుండగు కృష్ణుడు నాయికకు కుసుమము
మందహాసముతో నిచ్చుట శృంగ రచేష్టితము.
ఇంతియకాక శ్రీకృష్ణుడు సురసుమము
రుక్మిణీరమణి కిచ్చుచో సత్యభామ కినుకనొందు
ననియు యాపె పొలయల్కను తాను తీర్చుట
కవసరమగుచో పారిజాతవృక్షమయినను తెచ్చి
యిచ్చెదననియు మనమున నూహించియేచిఱు
నగవుతోడ రుక్మిణికి పారిజాత మిచ్చెనని
వ్యంగ్యము. పైఁజెప్పిన హాసకారణము శ్రీకృ
ష్ణుడు దక్షిణనాయకుడని స్థిరపరచుచున్నది.

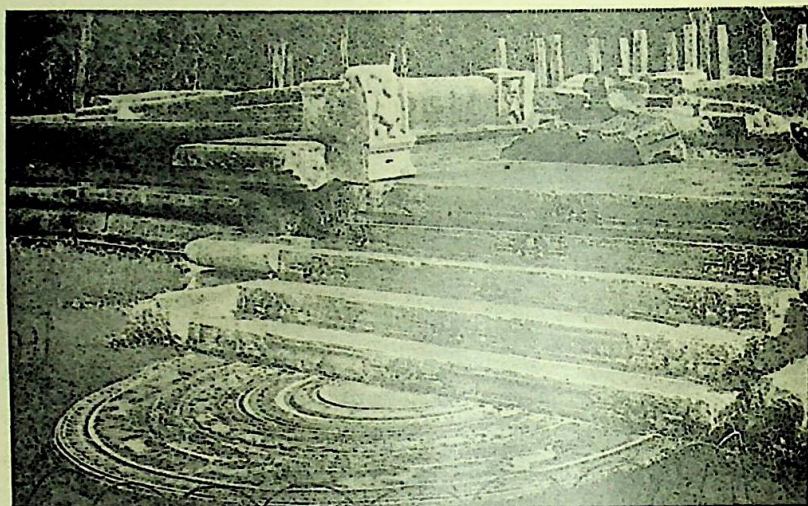
కొలంబో మ్యూజియము

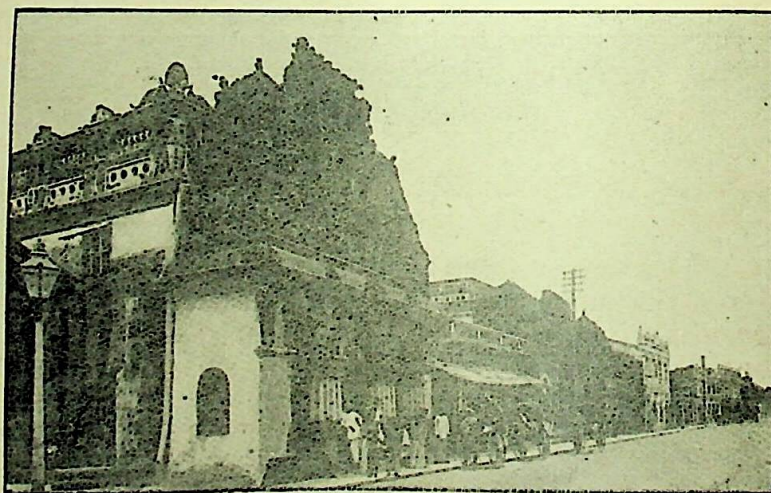
కొలంబో మ్యూజియము

పోల నరువలోని యొక ప్రాచీన బౌద్ధాలయము-సింహళము

అనూరాధపురమునందలి చంద్రకాంత సోపానములు-సింహళము

ఒకానొక హైందవ దేవాలయము-సింహళము

ఇకముందుదాహరించు నారదవాక్యము,
“ఇన్నిదినంబులకా సవతులిందతిలో” యనునది
యము కేవల కలహాప్రియుండగు నారదవాక్య
ముకాని నేటుకాదు. మఱియు భాగవతమందలి
దశమస్కంధములో

“మాధవుండు దా
సరకునిద్రుంచి వానిభవ

సంబున నున్న పదాటువేల సుం
దరులను నొక్కమాటు ప్రమ
దంబున నందఱ కన్నిరూపులై
పరిణయమయ్యె ... ” నని చెప్పబడి
యున్నది. దీనిబట్టి శ్రీకృష్ణుడు దక్షిణనాయ
కుడని స్థిరపరచి యింతటితో విరమించు
చున్నాము.

సబ్రహ్మచారి

పెనుచుర్తి వెంకటరత్నముగారు

నిర్దయచూవిధిగా గతిననింద యొనర్చుట నాల్కచేటు సీ
దుర్దశ కార్యకారణవిధుల్ శలియించినదేగదా! నిదా
ఘార్దితవేళ మేఘములకై వినుపీఠిని తొంగిచూచినకా
వ్యర్థమకాక, చాతకి లవంబును గ్రోలునటే పయస్సులకా.
పోడిమివోయి కాయలును బూవులు లేతచివుళ్లతోడఁ గ్రే
ల్లాడుటఁ దక్కి జీవకళలన్నిటికిం నెడఁబాసి భానుపె
న్నేడిమిబారిబడ్డ విటపీ! చెలికారము నేయవచ్చి నా
మ్రోడుటెడంద స్నేహరసము జలికింపఁగ నిచ్చయిచెడకా.

నావలసీవునకా మఱచినా వనుకొంటి గతానుభూతదుః
ఖావళులేల యెండి, వరుగై, యెపుడో ధరపైన వ్రాలగా
బోవుచు భావించితనము బోవిడనాడవు! భూతపూర్వపుం
జీవనగాథ త్రవ్వెద, కృశించెద పుత్థితనూత్న వేదకా.

నిద్దురమంపులోన శయనింత మొకండు తలంపులేక, యే
సద్దునులేక, జీవనవిచారము పోకడవెట్టె, మ్రోడులై
యిద్దరవ్రాలిపోయి గతియించిన నాడును నేడునున్వలకా
వద్దు! విధి దిరస్కరణవాక్యము లాడగవద్దు నెచ్చలీ.

ఆధునికకృతులు తద్భిన్నాభిప్రాయములు

ఇంద్రకంటి హనుమచ్ఛాస్త్రిగారు

విచక్షణులారా! ప్రస్తుతము వెలువడు రసవత్తుండి కలపై బలువురు భిన్నాభిప్రాయులై వివదించుచున్నారు. ఇట్టివివాద లాక్షాంకతఱి నామిత్రులతో నాకే చాలసారులు తటస్థించెను. ఆధునికకృతుల నూతనత లేదనియు “మనసారస్వతమునకు నూతన వసంతోదయ మైన”దని వ్రాయువారి వ్రాతలు కేవలపక్ష పాత మాత్రసారములనియుఁ గొందఱి నామిత్రుల యాశయము. అద్యతన ఖండకావ్యములఁ గొంతవజ్రై న నూతనవ్యము కలదనియు భావకవుల నుడికారముల వింతవింత తీయఁదనములు లేకపోలేదనియు నాయభిప్రాయము. ఈ విషయము కొంతవఱకు చర్చించి నాయభిప్రాయమును సహృదయలోకమునకుఁ దెలియఁజేయ యధామతి నిద్దాని రచింపవొరకొంటి. సుధీవర్ష లెవ్వరేని భిన్నాభిప్రాయులై నఁ గృప నెఱింగింపఁ బ్రార్థితులు.

ఆంధ్రసారస్వతకాలము మూడుయుగములుగఁ బెద్దలచే విభజింపఁబడెను. అందు మొదటిది పురాణయుగము, రెండవది ప్రబంధయుగము, మూడవది నాటకయుగము. పైనిఁ జెప్పిన పురాణయుగమునందలి మొదటి గ్రంథము నన్నయభారతము. అప్పటివారు సాధారణముగ నాగమాభ్యాసనిరతులు, నవిరళజపహోమతత్పరులు నైయుండి యాంధ్రమున విశేషాసక్తులు గాక గీర్వాణగ్రంథములయందే యాసక్తులై యుండ రాజనరేంద్రుని యానతిని నన్నయ భారతము నాంధ్రీకరించెను. ఈ యాంధ్రీకరణము కేవల మార్యమతవ్యాప్తికై పామరసు సాధముగఁ జేయఁబడెను. ధర్మవాతివాడగు తిక్కయజ్వయు నీయభిప్రాయమును జక్కగ గుర్తించి యీ యుద్యమమును సమీచినముగ నెఱవేర్చి కృతార్థుఁడయ్యెను. ఎఱ్ఱన కీయభిప్రాయము కొంతవఱకు సడలెను. వారి కేవలమును బూరింపవలసినవాడగుడు వారి నే

యనునరించి తుదకు మతవ్యాప్తి కీ యుద్యమముని రెండు పక క్రొత్తవర్ణనల నారంభించి ప్రబంధపరమేషుడను విరుదమునఁడెను.

గీర్వాణగ్రంథములఁ బరిసరించుట మతవ్యాప్తి కొఱకనమాట స్మృతిపథమును దప్పిపోయెను. కవిత్వమునఁ జిత్రచిత్రకతులు వొడమినవి. నగరాధిపాది వర్ణనలఁ గావ్యములఁజేయఁదొడంగిరి. కొన్నిశోజాలు జరుగునరికి మనకుఁగూడ లక్షణగ్రంథములు సమగ్రముగా నుండవలయునని కాఁబోలు కావ్యాలంకారమాదామణి మున్నగు గ్రంథములు పుట్టినవి. స్వతంత్రపుంశోకడలతో గ్రంథరచన యొనరించిన బాగుగనుండునని తలచి పెద్దనార్యుఁడు తక్కువపద్యముల కథాభాగమును మిక్కిలముగాఁ జెంచి రసవత్ప్రబంధ మొకటివ్రాసి ప్రబంధయుగమునకుఁ బారంభయంగళదిన మైనాఁడు. ఆంధ్రభాషయో సామణి బహువిధవిలాసవతియై “దేశభాషలందుఁ బెరుగులెన్న” అని నుతిఁగన్న దీయుగముననె. ఈ యుగముననే యొకప్రక్క ముద్దుకవిత్వపు మచ్చుటలు, వేటొకవంక నేకైకదిన ప్రబంధగౌరేయవిలాసములు, మఱియొక దెస ద్వ్యర్థిగ్రంథగ్రంథనానుభావములు, నింకొకచక్కి శుద్ధాంధ్ర కావ్యనిర్మాదక్షుతలు, కొండొకవంక నేకాక్షరి, ద్వ్యక్షరి, పాదభ్రమక, చిత్ర, బంధ, గర్భ, నిరోష్ఠ్యజంఝాప్రభంజనములు, నింకొకవంక నుత్పలశృంగార ప్రబంధరచనావైదగ్యములునై యాంధ్రకవిత పటత్రోవలం ద్రొక్కెను.

పైవారి ప్రబంధములకన్న నూతనపథములఁ బోవు సుద్దేశములు మొగ్గలైతఁజొచ్చెను. సముఖము నెఱకట కృష్ణపు నాయఁడు జైమినీభారతగద్యగ్రంథమును వ్రాసెను. గద్యగ్రంథములలో రెండవది చిన్నయనూరి నీతిచంద్రిక. పైయుద్దేశములు క్రమముగాఁ బరిపుష్టమై

వికాసవంశములయొక్కను. ఆంధ్రేయభాషలోను, గీర్వాణభాషలోనుగల రమ్యదృశ్యప్రబంధములు మనవాఙ్మయమున నేలయుండరాదని కాఁబోలు ఏరేళలింగ మహాకవియనిచేఁ గాఁబోదానుని కాకుంతుల మాంధ్రీకరింపఁబడెను. పదపడి యాంధ్రేయవాఙ్మయమునందువలెనే రాజశేఖరచరిత్ర మగు నవల నీతఁడు రచించెను. ఈయుగమునకు మూఁడు నామములు గలవు. ౧ నాటకయుగము, ౨ నకలాయుగము, ౩ ఏరేళలింగయుగము. ఈయుగమునఁ గవిత నానారీతులతో నడచినది. కొందఱు భాషాంతరీరణ నాటకములను, నట్టికవలను, స్వతంత్రనాటకములను నవలను వ్రాయఁదొడఁగిరి.

మఱియు నీయుగమునఁ జక్కని విమర్శనలు వొ డమినవి. వ్యుత్పత్తిపుస్తకము విమర్శనలు జీవాతువులు. ఇట్టివిమర్శనలలో నేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలుగారు, నస్మద్భువనరేణువులను వజ్రులచినసీతారామస్వామిశాస్త్రిలుగారు నగ్రగణ్యులు. వీరివ్రాఁతలు విద్యార్థిసార్థవాహ రత్నాకరములంట యతిశయోక్తి కానేరదు. ఇట్లే యింక నీకాలమున విమర్శనలు, వివేకవర్ణనలను పత్రికలు మొద లగునని యెన్నియో వెలువడినవి.

క్రొత్తయుగ మారంభమైనది. ఆంధ్రసారస్వతోద్ధానవనమునకు వాసంతకల్యాణవాసరములు వచ్చినవి. శ్లేషయమకాసు ప్రాసాదిజరత్నర్ణావళి రాలిపోయెను. ఏకాక్షరి, ద్విక్షరి గర్భబంధాదికముతో నసహ్యరూప మతోనున్న గొంగళిపుర్వ చచ్చిపోయెను. భావప్రధాన యైనవరసాభిరమ్యయగు నాకు చిలుక తన మిసిమిఁ గొలుపు పసిఁడితొక్కల విదిర్చుచు నలగడల రసికుల 'హాయి' యనిపించుచున్నది. ఇదియే నూతనసువర్ణర సవత్సరకావ్య చతుర్థయుగము. ఇందలికవులు పాశ్చాత్య నాగరకతాచతురమకులు. ప్రకృతితోఁ దమరమ్యభావ ముల మేళగించి తదేకతానముగ గాన మొనరించు గారు కులు. ప్రకృతిసౌందర్యముల నాలోకించి యాలోకించి ప్రముగ్ధులైపోవు భావకులు. తమవర్ణముల సారస్వత ముఖమునఁ జిత్రించి కుంచితయ నొల్లక నరసరాగభరిత ముగా నొనరించు చిత్రకారభాషామణులు. పాసఁగ ముత్తైపునడల్ పోహళించినవీఁడ మహానఁ దొరయు

శబ్దములఁగూర్చుప్రోజడలు. లోఁదలంచినక, రాతిరియున్ బహు మరపురానిహాయిత్ చెలియారజెంపు నిద్దాతరి తీపులంబలెను దాసరించేయు నేస్వరులు. వీరిలో ముఖ్యులు దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రిగారు, రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు, నువ్వురి రామిరెడ్డిగారు, విశ్వనాథము సత్యనారాయణగారు మున్నగువారు. వీరు స్వతంత్రులు, ప్రాచీనశుక్లనియమముల సంతగాఁ బాటింప నిచ్చలేని వారు. ఇట్లు వీరిలోఁ గొందఱి గ్రంథములఁలననే తెలి యవచ్చెడివి. మూఁడుఁడు: కృష్ణశాస్త్రిగారు, కృష్ణ పక్షాన-గీతిక.

“నవ్విపోదురుగాక నాకేటిసిగ్గు
నాయిష్టయేగాక నాకేటివెఱపు
కలవిహంగమపక్షములఁ దేలియాడి
తారకామణులలోఁ దారనై మెఱసి,
మాయమయ్యెనను నామధురగానమున,
నవ్విపోదురుగాక నాకేటిసిగ్గు”

అని తమనిరంకుశేత్వమును బ్రహ్మకీకరించివారు. ఇంక రామిరెడ్డిగారు.

“గీ. పంజరనిబద్ధ కీరంబు బయలుగాంచి
యడ్డుకమ్ములదాటంగ నానచేయు
నటు బహిర్నియమంబుల నతకరించి
మననఁబున్పాతంత్ర్యసీమకుఁ జరించు.
కాన యెవరేమియనుకొన్న దాననేమి
గలుగు కాల మనంతము యి విశాల
భావలోకము క్రమముగాఁ బడయుమార్పు
యేలహృదయంబు వెలిపుచ్చ నింకయగును.”

అని తమ బహిర్నియమమైన రాశ్యమును, నిర్భయత్వ మును సుగఱించుచున్నారు.

కాలానుగుమ్యుఁడ బ్రాచీననియమముల మార్పు టయే నాగరకత. ఇట్టిది మనవారిలోఁ గొందఱికి సరి పడదు. కనుకనే వీరు ప్రస్తుతరీతులకు సరియగు శారదా బిల్లు మొదలగు సంస్కరణముల గర్హించి నాగరకలోక హాస్యాస్పదు లగుచున్నారు. ఏతాదృశులు కొందఱు

బహిర్వియమంబులను, ప్రాచీనభాందసత్వములను సడలించిన భావకవులఁ గొన్నియఁజేపణలతో నిందించుచున్నారు. అందుఁ గొన్నింటిఁ బొందుపఱచి నాకుం దోచినటుల సమాధానము వ్రాసెదను చిత్తగింపుడు.

1. మొట్టమొదట భావకవిత్వమనఁగా నర్థము లేదట, 2. వీరివ్రాతలలోఁ గవిత్వము లేదట, 3. వీరి కవిత్వమనఁ బ్రాథమ్యము కేవలపాదములు, 4. నీతిమృగ్యములు, 5. పచ్చిబూతులు వ్రాసి లోకమును నీతిబాహ్యమునుగా నొనరించుటలో వీరద్వితీయులట, 6. వీరు వ్రాసినదానినే వ్రాయు నసమర్థులట, 7. వీరు చేతఁ గానివారగుటచే క్లేమచిత్రాధికకవిత్వమును విడిచివారిరట, 8. జానపదులజీవితములు వీరికి వర్ణ్యములగుట నన్నతభావములు కలుగుటకు వీలులేదట.

పైవారివాక్యము లెంతవఱకు యుక్తియుక్తములో విచారితము. భావకవిత్వమనమాట కర్థము లేదట—‘కవేర్పాదకవిత్వం—భావప్రధానం కవిత్వం భావకవిత్వ’మని మధ్యమపదగోప సమాసము. కొండలు దేనికప్రాధాన్య’మని యడుగవచ్చును. రసపరిపంథియుగు ప్రతివిషయమున కప్రాధాన్యమని సమాధానము.

రెండవ యఁజేపణ—వీరివ్రాతలలోఁ గవిత్వము లేదట. ఈమాట కవిత్వమన నేమియో తెలియక యనినది.

తాను దేనిని షర్తింపఁదలఁచినాఁడో దానిని బాతకుల యెట్టయెదుట నిలుపఁగలవాఁడే కవి. ప్రకృతిలోఁ దన్నయుండై రసికుల తనయపూర్వ కవితాసుధా తరంగిణి దోగింపఁగలవాఁడే కవి. కవి యొక్కొక్కతఱి బాతకుల గగనకల్లోలినీ శీకరనేకమున హాయిహాయి యనిపింపఁగలఁడు.

ఒక్కొక్కటి సుధరత్నలో సుత్రామనంకభాగమున నిలిపి శంభాద్యపన్నరకాంతల నాట్యానందాంబుధి నోలలాడించును. ఒక్కొక్కపరి కాంతారాంతములఁ గందములములఁ దినిపించి కాషాయాంబరములఁ గట్టించి “కతినవిధి”యనిపించును. వేటొకతటి ప్రకృతికాంత యొడిలోఁ బరుడఁబెట్టి జోకొట్టి ప్రముగ్ధుని జేయును.

ఇట్టివాఁడే కవి, వీనిదే కవిత్వము. ఇట్టిదే, విసఁగే పాకకునిచిత్తము నుజ్జూతలూగింపఁగలదు. అంతకు కాని యేవేనల్లరాళ్ల వంటిపదముల దొర్లించియనుప్రాస నిరోధిస్తాది నీరసనియములఁ బెట్టికొని చెప్పేది కవిత్వముకాదు. ముమ్మాటికి కాఁజాలదు.

చూడుఁడు: సైనికజెప్పినరీతిగా మారనాశ్యుడు తన ప్రద్యుమ్నునిసారస్వ తముఖమునఁ జిత్రించి పాకకుల యెట్టయెదుట నెట్లు నిలిపినాఁడో—

“కలకల నవ్విసట్ల తెలి

కన్నుల నిక్కమచూచినట్ల తోఁ

బలుకగఁడంగినట్లఁ గడుభా

వగభీరత లబ్ధినట్లఁ పెం

పాలయఁడన్న జీవకళ

యుట్టిపడఁగొనవ్రాసినట్టియా

చెలువున కాభిముఖ్యము

భజింప దలంకెను దానుజోటియున్”

తరువాతఁ బెద్దనార్యునికోసం యెట్లు మనదృక్పథము నంటియున్నదో పరికింపుడు.

“కులిశదరాహతి పాలువున వైనుండి

యడుగుమో వఁగజేసె నైవతలుల.....

గాన ఘూర్ణితమగునొక్క కోనఁగనియె.”

“తావుతో క్రేమలఁ జల్లుచెంగలువ కే

దారంబు తీరంబునన్

మావుతో కోవులు నల్లిబిల్లిఁగొను కాం

తారంబునన్ దైందవ

గ్రావాకల్పిత కాయమానజటిల

ద్రాక్షగుళుచ్ఛంబులం

బూవుండివల నొప్పునొక్కభవనం

బున్ గారుడోత్పీర్ణమున్”

ఇట్టి చిత్రణము సత్ప్రవృత్త యలవడును. ఇదియే నిజమగు కవిత్వము. ఈకవిత్వము మనభావకవులన్నదో లేదో చూడము.

“ బిలుకలదండు కేంకృతులు
నేయుచుమామిడియాకు తోరణం
బులు చదలెల్లఁ గట్టినటు
మూఁగి చివుక్కునవ్రాలి దోరకం
కులు దనునోటఁబెట్టికొని
గూఢులకుఁగొని పోవుచుండె సం

చలనములేని నామనము
సందడి చప్పటి కుల్కి మేల్కొనెన్.”

రామిరెడ్డిగారి ఒకపంటకారు - సాయంకాలముః
పైపద్యమున పాలముపైఁ దోరణాకారముగా వ్రాలినచిలు
కలదండు సంతస్వభావమధురముగ వర్ణించినారో సహృద
యులకు వేరే చెప్పవలయునా?

మఱియు విశ్వనాథము సత్యనారాయణగారు.

“ కోసలన్నీ ముంచు కొనివచ్చు సెలయేటి,
చానకిన్నెరసాని జలజలఁద్రవియించు
సురగలోఁ బైకెగయు తరగలోఁగొంగ్రొత్త
లేనెకాఁబలారెనో యమృతంపు
వాచినుకులుజారెనో.”

“ లేనెతరగలపిండు లోనజలజలసాగు
చానకిన్నెరసాని జాలైన మేలైన-వాకలో
యందాల-రాకలో-బంగారు
జిలుగుగంటలు మ్రోగెనో చిన్నారి
బిగువునవులుసాగెనో.”

అని యొకవాఁగును బాతకుల దృష్టిపథములఁ బరకకాల
వింతలతో మృదుమధురమగు పదజాలముతోనడిపించిరి.

మూడవ: యాక్షేపణ-నూతనత లేదట,

ఆంధ్రముభావలోని పెద్దకవుల గ్రంథములఁజదివి
యందలి రమ్యభావముల మనజాతీయతతో మేళవించి
యాంధ్రభావకు వన్నెఁదెచ్చు నేటికవిత్వమునకుఁ దాత
లనాటి కవిత్వమునకుఁ జాలభేదము కలదు. వారి ప్రధాన
వృత్తములు లేరు- వీరి ప్రధానవృత్తములు వేరు - వారి
లైలి వేరు, వీరికైలి వేరు; శయ్యలో భేదము, కల్ప
నలవ్యత్యాసము, తలంపులభిన్నత, వర్ణనలఁ దారతమ్యము.
చూడుడు- పెద్దనార్యుని సాయంకాలము.

క. “ క్రుంకె నపరాంబురాఁం
బంకజబంధుఁడు తడియ బడబాముఖి
మౌంతురిత కుతుకరధ్వని
రంకుశ వేగాపవృత్తతాంగుఁడు వోరెన్.”

ఆధునికుని మునిమాపుం దిలకింపుఁడు.

గీ. “ చల్లగా మెల్లగాసాగు పిల్లగారి
తరగలంచు కలసిపోవు విరులవలపు
వోరె రజని పడంతుక మేలిముసుగు
చాయలం దైక్యమైపోయె సాంధ్యరోచి.”

పై రెండుపద్యములఁ జక్కగా విని యాధునికులలో
నూతనత యున్నదియు లేనిదియు సహృదయులే నిరూ
పింతురు గాత!

వీరికవిత్వలోఁ బ్రాధాన్యములేదని యింకొక యా
క్షేపణము, కవితాప్రాణిమ యనఁగా వీరికిఁ దెలియనని
సువ్యక్త మగుచున్నది.

పృథ్విపదములు లేక రసానుగుణములగు పదము
లతోఁ గూడి వినఁగనే హాయియనిపించునదియే ప్రాధా
కవిత్వము గాని నల్లరాళ్ల వంటి ‘ఘోషువ్యమాణః’,
‘తుండపరిపూజ’ ‘ఆముష్యాణా’ మన్నగు పదముల
శబ్దశాస్త్రములనుండి మోసికొనినది కవితాప్రవాహమున
కానకట్టు కట్టుట ప్రాధాకవిత్వము కాదు. ఈ యభి
ప్రాయముతోనే మన యద్యతనకవిచంద్రు లే మను
చున్నారో చూడుడు.

క. చెప్పవలెఁ గప్పురంబును
గుప్పలుగాఁ బోసినట్లు కుంకుమ పైఁపైఁ
గప్పినక్రియ విరిపాట్లు
విప్పినగలి ఘుమ్మనన్ గవిత్వము సభలన్.

మఱియు మెల్ల యేసునుచున్నదో చూడుడు.

ఆ-చ. లేనెసోక నోరు తీయనయగురీతిఁ
తోడనర్థ మెల్లఁ దోచుకున్న
గూఢశబ్దములను గూర్చిన కావ్యమ్ము
మూగచెటివారి ముచ్చటగును.”

అదియునుంగాక సంగీతమునకు గవిత్వమునకు నెడతెగని సంబంధము కలదు. ఈ సంబంధమును మన పూర్వకపిండ్లు కొంచెంకొని నాతిదీర్చు సమాసముగఁ దమకవిను నడపినారు.

అందు కవిబ్రహ్మయగు తిక్కనామాత్యుని పద్యములు నాతిదీర్చు సమాసములై, సునోహరములై యుండును. చూడుడు:

క. క్షీరోదకగతి మనమును
వారలునుం గొప్పిబ్రమక వలపదె నెమ్మిన్
నా రిడుమల బడఁదగియెడు
వారే? పితృభాగమేలు వారలుగారే.
ఉద్యోగపర్యము.

మనపెద్దన యెంతకమ్మని కవిత్వమును జెప్పినాఁడో యారయుఁడు:

ఉ. అబ్బురపాటుతోడ నయ
నాంబుజగుల్ వికసింపఁగాఁతి పె
ల్లబ్బి కనీకతోవికసి
తోత్పలపంక్తులఁ గ్రుమ్మింపఁగా
గుబ్బుమెఱుంగు చన్దన గ
గుర్పొడువక మదిలోని కోరికతో
గుబ్బులింగఁ జూచె నల
మాబరసన్నిభు నద్ధరావరున్.

కొందఱు తమ పారశిశ్యునంతయు నుపయోగించిచ్చి పచ్చడయిపోయి యొక నల్లరాతిసంతెన కట్టినారు. చిత్తగింపుఁడు.

కా. “మాణిక్యక్రియ మాణసాధవలభి
మాయాసరిత్రయకా
మైదాక్షిసహభితి సంధ్రమధర
వ్యాలోకమానాథ్రగా
క్షిణానగర హసభావిదలిత
స్థితాంధకారత్రయా
మాఞ్ఞానూత సితాన్యపక్షతలికం
భాపట్టాం బల్పషే?”

పెద్దన దీర్ఘ సమాసములతోఁ జెప్పలేదా యని కొందఱుగవచ్చును. ఈతని “అటసనికారంబె” మొదలగు పద్యములలో, లయపోక. పోపుటచేతన, చక్కనిపదక యుండుటచేతన నాతని పద్యములు ముద్దుముటగఁ గట్టుచున్నవి. వై సత్కలకల్పిని ప్రాధికవిత్వము మన యద్యతకవుల కున్నదో లేదో చూతము:

“చ. దొనదొన జారుబాష్పములఁ
దోయిబుఁబూని భవత్పదాభిషే
కనియతి వచ్చుచున్నవ్రజ
కన్యలు బృందము త్రోవఁ దప్పిరో
యనిమది నైన నెంచవపు
రా తఱి చిక్కనిగుమ్మపాలు త్రా
విన చిరుబొజ్జలొక గలక
నెట్టదురా జగ దేకసుందరా”
విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు
చ. అరుఁ బరఁచులెల్లరు హి
మాంబువుల న్నవ మల్లికాసరిక
జలకము లార్చినారు వన
జాతపరాగ మలందివారు షేత
జలుఁగు హఠారంగు పొందకుఁడు
జీరలుకట్టిరి పెండ్లికంచుఁగో
మలజలజాతపత్రముల
మాటున నేటికి దాగినాఁడవో.

శ్రీకృష్ణకామ్రాజు
ఘటియు వీరికవిత్వలో నీతి మృగ్యములు.

ఈ వివ యమును విశేషముగ విమర్శింప నవ సభములేదు. ఈ క్రిందిపద్యములఁ జదివినవారి కిందలి యధార్థము గోచరింపకపోదు.

“చ. సమము మమూల్య మొక్కనిము
సంబు వృథాచన గ్రమ్మరింపనే
రము; మనయాయునా క్రుటీ ప
రంపర గాగ నెఱింగి నిద్రసం
ద్యమును దొఱంగి మీపనుల
నారయుఁ డోజనులార యనుచు

బముగ మెడ న్నిగుడ్డి కృక
వాకము గూసెడి నింటికొప్పునన్"

స. నెలగల రత్న భూమలను
వేలకుఁ దాల్చిన నిన్నుఁ గాంచుచోఁ
గలుగదు ప్రేమ భర్తకు; వి
కస్వరమా వదనారవిందనుం
దొలికెడు ముద్దులేనగవు
లొక్కని మేవము తోఁపకున్న భూ
మలు ప్రణయానుబంధపద్య
శమ్ములు గావు కులూగ నాభికిన్.
— రామిరెడ్డిగారి 'కృషీవలుడు'

ఇంక వీరు పచ్చిబూతులు వ్రాసి లోకము నాకులము
నేయచున్నారను మాటను విచారితము. పూర్వాధునిక
కృతులు సమగ్రముగఁ జదివినవారి కివివయము విదితము.
చూడుడు. 'చతుర్వర్ణచదాయి-చమ్మదోయి' భాగ.

ఉ. "గుట్టసియాడ గబ్బిచను
గుట్టలపైఁ బులకాంకురావళున్
తెట్టువగట్ట....."
"మూడువలపుల్ నలచెన్
ఫణిరాజకన్యక" -
అని చే. నెంకన్నయ,
"జలజల మరునిల్లు పెల్లు
చెమ్మరిలంగె" అని

హుచిమంచి తిమ్మన్నయ్యఁ దమయపూర్వశృంగారమును
వెలువరించిరి. ఇట్టిపద్యములు యుక్తాయుక్తవిచక్షణా
దక్షులగు కవిపుంగవుల నోటరాఁదగినవా? బాలురకు
నీతులు, దేశభక్తియుఁ గరుపవలసిన నోటితో పచ్చిబూతు
లుచ్చరించుటయా? — "కొదమ గుబ్బులపైని కోకను తొల
గింప, యిదియేమనడిగితే - తుదినన్నుఁ గూడెనే" అని
సిగ్గటి. కోటిరూప్యములకన్న మేటియగు మానముం
బోనాడి చేతులఁ ద్రప్పి యభినయించు బోగముచాన జావ
ళికన్న నీపద్యములు భిన్నమూలా?

ఇట్టిపద్యములు బూతులో, యాక్రిందిపద్యములు
బూతులో నీకులే నిర్ణయింతురుగాక!

గీ. క్రమసుస్థిగనీలాంకు కమ్మఁదాల్చి
ఎదురుపడితిని దేవి, నీ వింపులాలుక
నంబుదశ్యాముఁడైన ము రారిజేవు
లలితసంక్లేషమందలి లక్ష్మీవోరె.

గీ. కన్నులతమోడ్చి యానన కమల మల్ల
రమ్యముగ వాల్చి లజ్జాభిరామగతిని
లలితజంగమకాంచన లలితవోరె
హర్మ్యభాగములోనికి నరిగినావు.
— శివశంకరశాస్త్రిగారు.

" హేమమణిరత్న గణమేల గేమ మనకు
సాంధ్యసమయసువర్ణిత చ్చాయ లరసి
తారకాశోభితాంబరతలము లరసి
చింతలను బాయము చేయి చేయి కలిసి"
— కృష్ణశాస్త్రిగారు.

సంస్కృతకవుల పరిపక్వశృంగారమును పరికింపుడు.
" కినుపికిమసి మందం మంద మాస తియోగా
దవిరలితకపోలం జల్పతో రక్తమేణ;
అశిథిలపరిరభవ్యాపృతైకైకదోష్ట
రవిదితగతయామా రాత్రితన వ్యరంసీత్."
— భవభూతి.

ఇంక వీరు వ్రాసినదానినే వ్రాయు చేతఁగాని
వారని యింకొక యాక్షేపణము.

ఇది మన మెవరు మహాకవు లనుకొనుచున్నామో
వారిగ్రంథములందే కావంబడుచున్నది. చూడుడు:
" యథా ప్రసిద్ధ ర్మధరం శిరోరుహై ర్జటాభి ర
ష్యేన మధూ త్రదాననమ్; న మల్పదశ్రేణిభిరే
వ పంకజం సశ్చైవలాసంగ మపి ప్రకాశతే."
— కుమారసంభవము.

అని వ్రాసితిరిగి కాకులమున.

"సరసిజ మమవిధ్ధం వైవలేనాపి రమ్యం మలిన
మప్తి హిమాంశో ర్లక్ష్మ లక్ష్మీం తనోతి, ఇయ మధిక

మనోజ్ఞా వల్లనేనాఁచి తస్య కిమపి మధురాజాం మండనం నాకృతీనామ్." అని మఱల నాభావమునే యుపనిబద్ధించినాఁడు. సాధారణముగఁ గవులు తాము జక్కని కథాభాగములఁగాని, వర్ణనలఁగాని చొప్పించిన రమ్యభావములఁ, దనివి సనక మఱల నట్టి తావుల వ్రాయుచుందురు.

ఇంకొక యాక్షేపణ—వీ రసమర్థులగుటచే, నియమములకు, శ్లేషాదీకమును విడచికొనిరని. రసమున కడ్డమగు ప్రతినయమును నుల్లంఘింపఁ గవికిస్వాతంత్ర్యము కలదు. ఇట్టి యభిప్రాయముతోడనే మురారి "యాచ్ఛా దైన్యపరాంచి యస్య కలహాయంతే మిభస్త్వంశ్చణు" అని స్వేచ్ఛగా యతిశ్రంశ మొనరించినాఁడు. ఇట్లే భవభూతి "వికసతి హి పతంగస్యాదయే పుష్కరీమ్" అని యతి భంగమును గణింపనైన లేదు. కాళిదాసుకూడ "తదన్వయే శుద్ధిమతి ప్రసూతిః శుద్ధిమతైరః" అని గురులఘువులఁ దారుమారు చేసినాఁడు. ఇట్టి స్వాతంత్ర్యము మన తెనుగు కవులకుఁగూడ నున్నట్లు నారాయణకవికృత పంచతంత్రముఁ జదివినవారికిఁ దెలియకపోదు. అదియు సుంగాక యాయతిప్రాసలు శ్రావ్యకకుఁ బుట్టినవి. అట్టి శ్రావ్యత యే యక్షరమున కాయక్షర మావృత్తి జరిగినఁ గలుగునుగాని తూకార సకారములకు సరిపెట్టుకొన్న చోటఁ గలుగదు. యేయక్షరమున కాయక్షరము దొరకుట కష్టముగదా! కనుకనే మొట్టమొదట దశవిధములుగాఁ బుట్టిన యతి యనంతవిధములైనది. తుద కీయతి ప్రాసలే మన యాంధ్రకవుల ప్రాణములు తీసి మనకవితను వర్ధిల్లపడఁజేయుచున్న నొనర్చినవి. గీర్వాణకవితలో నీశుష్కనియమములు లేకపోవుటచేతనే యావాద్యయమున, సంత దివ్యకవిత్యము పుట్ట వీలుకలిగినది. ఇట్లునటలో మనవాద్యయమునఁ గ్రుక్కకవిత్యము లేదని నాతలంపు కాదు. ఈశుష్కనియమములు లేనిచో నింకను జక్కని కవిత్వ ముద్భవింప నవకాశము గలిగెడిదని నాతలంపు.

శ్లేషబంధాది కవిత్యము వీరు చేతనయ వ్రాయరో చేతకాని వ్రాయరో యెవరు నిశ్చయింపఁగలరు? అది యునుం గాక "కావ్యాంతర్గదుభూతా యా సాతు

నేహ ప్రపంచ్యతే" అని సాహిత్యదర్పణమున విశ్వనాథుఁడు శ్లేషాదులయందలి తనపై స్పృహ్యమును వెల్లడిచెను. ఇంకొక యాలంకారికుఁడు "ప్రాయశో యతః చిత్రై రసపుష్టి ర్నమృగ్యతే" అని యమకాదుల రసపుష్టి గనఁసుచునునెను. పూర్వలాక్షణికులచే నిర్దిష్టానములఁ గొన్న పాడుకై త యలవడకున్న మందిదని సంతసింపవలసిన విషయములో వీరి నిందించుట తెలివితక్కువ కాదా?

జానపదుల జీవితము వీరికి వర్ణ్యమగుదు న్ననుభావములు గలుగ వీలులేదని యింకొక యాక్షేపణమి. ఇది జానపదజీవితరహస్య మెఱుంగక యన్నమాట.

నిజముగ మన మున్నతులము, మనచేతలు సహించినము లనుకొనుచున్నాము గాని వారివద్ద మనము నేర్చుకొనవలసిన వెన్నియో కలవు. వారు పగల్గె నెంతయో శ్రమపడి తమ కార్యములఁ దాము నిర్వర్తించుకొనుచు నెల్లరు నిట్లే సోమరులుగాక యుండుఁడను చక్కని నీతిని బోధించుచున్నారు.

కావునారి యాఁడువారు మాడ భోజనాదీకమును జేలలోనికిఁ దీసికొనినెల్ల భర్తకిడి తడుచ్చివైమును భుజించి మగలతో సమానముగఁ బాటుపడి భర్తల శ్రేమాపాంగములకు బాత్రులై తమ నిష్కలపటప్రణయపాశముల నొండొరుల బెనచైచికొని నాగరకులమని చెప్పుకొనుచు భర్తల లక్ష్యపెట్టక స్వేచ్ఛగాఁ బరించు నవనాగరకాంగనామణులకు బుద్ధివచ్చునట్లు తమ జీవితాదర్శముల జూపుచున్నారు.

అదియునుం గాక వారి నిష్కలుషాశ్రయమున, సజ్జన భక్తిపరాయణతలను, నకృత్రిమసౌందర్యములను, బ్రముగ్ధభావములను గన్గొనిన యేసహృదయునకు వర్ణింప నిచ్చవోడదు? కాఁబట్టియే రామిరెడ్డిగారు "కృషీవలండు" అను నొకఖండకావ్యమునఁ గర్మకులిగూర్చిన పెక్కు సందర్భములను నెంతో రమ్యముగ వర్ణించినారు.

కవివృద్ధయము దర్పణమునంటిది. హంసతూరికా తల్పంగతుడయి సర్వభోగాభిరాముఁడై వెలుగు మహారాజెట్లు కవిచిత్తదర్పణమునఁ బ్రకాశించునో యట్లే తాగ

గంజీలేక కట్ట గుడ్డలేక యూరివెలుపల మఱిచెట్టుక్రింద
 “సర్వేశ్వరా” యనుచు జింకిగోనెముక్కల శయ్య నధి
 నసించి వనరు భిక్షుకుని జీవితమును బ్రతిబింబించును.
 గులాబిపూల సౌరభము వెదజల్లుచుఁ దియ్యని మావిజ్ఞాం
 పముల జనులచిత్తములఁ జూరఁగొనుచుఁ జంద్రోపలవేది
 తో నింపునింపు నుద్యానవన మెట్లు కవికి వ్యర్థమో
 యట్లే, కంకాశములతోడను నెడనెడఁ హృదయవిదారణ
 మొనర్చు గృహనిస్వనములతోడను, పాతినశిశువునుఁ బై
 కెక్కలాసి బీభత్సముగఁ దినునక్కలతోను జుగుప్సామా
 ముగనున్న మననమును దప్పక వ్యర్థము. ఈవిషయమును
 భవిష్యతి మాత్రమాధవమున స్పష్టపఱచియున్నాఁడు.

ఇట్టి యలకాటు మనయాంధ్రకవులకుఁ దరుచు
 లేదు. ఆంగ్లేయుల కిది ముఖ్యము. వారికి మనకవులవలె,
 నా మహారాజులే, యాసువర్ణ సౌధములే, యా మన్మథో
 పాలభనలే, యాచంద్రోపలవేదికలే యుక్కరలేదు.
 సామాన్యజనుని జీవితమును వారు గ్రంథముల వర్ణింతురు.
 ఇట్టి పద్ధతినే మన యాధునికకవు లవలంబించిరి.
 చూడుఁడు:

రామిరెడ్డిగారు తరు ‘కృషీవలుండను ఖండ
 కావ్యమున:

సీ. వ్రాలినకొప్పులోపలి పూలరేకులు
 నడలి యొక్కొక్కటి జారుచుండ
 బరువంపుటొమ్మపై బయ్యెద చిను
 గుళ్లు గాలికి నట్టిటు గదిలియాడ
 యెలుగెత్తి పాడెడి యెలలు విని బాట
 సారు లెక్క సకెము సల్పుచుండఁ
 దమ్ములంపుంబూతఁ దవలిన వాలెఱ
 పైఁ బలుచాలు నవ్వకయెనవ్వ
 చేతికొడవలి యులుపుచు చిన్నెలాడి
 కన్నెమాలెత పిడి చుట్టి మున్నమున్న
 మునుపుతలుగుచు నింటికిఁ బోవువేళ
 సందడోదె యీలేవె కర్న కకుమార!.

అని యొక కన్నెమాలెత గంటఁగట్టి నటైంత యభిరమ్య
 ముగ వర్ణించినారు. మఱియు మీరలున్న దున్నట్లు వర్ణించు

టలోను, బ్రకృతిలో లీనమై యాసాయుజ్య సుఖముచేఁ
 బరవకులై మాటలాడినారో యన్నట్లు వ్రాయుటలోను
 విపులులు, చూడుఁడు:

ఉ. అత్తల యాడుబిడ్డల భ
 యం బొకవంకయుఁ గోర్కవేతెడక
 జిత్తుములాగఁ గ్రొవ్వెదయుఁ
 జీరయు వేసవరించి తూగు మై
 మత్తుననున్న చల్లభుని
 మంచము మెల్లన పీడి నీనయై
 బిత్తరికోడ లిత్తడర
 వేకువఁ బ్రాచిపసుల వొనర్చుగాక.
 —రామిరెడ్డిగారు

“అస్మి యీచిన్ని జాబిల్లి కమ్మ యెవరు
 యీశనికి బువ్వపెట్టువా రెవ్వరమ్మ”

* * * * *

“పోరునెట్టడె కొండపైఁ బోవలేక
 భయము వేయదె క్రిందికిఁ బడునో యేమి?”
 —వేంకటపార్వతీశ్వరులు

ఇంక నాధునికులు పూర్వకవిత్వమో యని దేవులాడు
 ఛాందసుల నెట్లు పరిహసించుచున్నారో చూడుఁడు:

సీ. ప్రాధసమాన కల్పనమున్న మీయొద్దఁ
 జూపుమీ యని చేయి చాపె నొకఁడు
 శ్లేషకవిత్వమం జూప మికడనున్నఁ
 గొనియెద నేనంచుఁ గొసర నొకఁడు
 ఆశుకవిత్వము నల్లమంత్రమున్న
 నూచుమీ యని చెవి యొగ్గ నొకఁడు
 సత్కవ్యరచనార సాయనం బున్నచో
 నీబుడ్డి నిపుఁడు చిచ్చెనొకఁడు
 ఫారసీమట్లు న్రాయంగఁ
 బనికివచ్చు.....”

సీ. కవితాలతాంగికి గర్భభూమణమైన
 కలువ మీచేఁబడి నలిగిపోవు

ఈతుమరజలమ్ము మీ చేతులంటి

మలినమై పోవు కొనకున్న మానె పొందు”

తొలకరి, పింగలి లక్ష్మీకాంత ప్రభృతులు

కావున నో మిత్రవరులారా !

ఆధునిక కవిచంద్రుల లేనిపోని యాక్షేపణల జేసి నిందించుట మీకుఁ దగనిపనియని యిప్పటికైనఁ దెలిసికొందు.

నాగరకతాప్రవాహము కొనలన్ని ముంచుకొని ప్రవహించుచున్నది. చదువులు మారెను. గురువులు మారి పోయిరి. తలఁపులు వేరు—అభిరుచి భిన్నము. వివాహములమాదిరి వేటు—ప్రేమల తెరంగు వేటు—ఇంక కవిత్వమునకా నూతనత యుండరానిది? చూడుఁ డొకయభిజ్ఞుఁ డెంతరమ్యముగఁ జెప్పినాఁడో.

గీ. “కాలపరివర్తనంబునఁ గలుగుమార్పు

దాని మాన్పంగఁ దరమె యెవ్వనికైన”

* * * *

“నవవసంతము నవ్యవసరమ మావికొమ్మలఁ గమ్మచివురులు పాటపాడెడి పరభృతంబును యెవ్వరాపుదురో”

అని శ్రీకృష్ణగారు.

హిమవత్సర్వతమునఁ బుట్టి యెన్నియో పుష్ప నికుంజములఁ దూటి సెలయేటి చెలిమికత్తెల చట్టాపట్టాలతో గానకళల వెల్లివిరియు తరంగనిస్సనాలతో మహా

వేగమున హోరుమని పాటు గంగాతరంగిణి నెప్పు రావఁ గలుగుదురు? అండ్లయమహాకవుల రమ్యభావముల మన జాతీయతతో మేళగించి మృదుమధురపదజాలముతో మురిపములగు భావములతో ముద్దుల మాటల గట్టుముత్యాల సరములతో — శ్రావ్యముగ బ్రవహించు నాధునికకవితాసుధా దురి యెవరిచేతుల యడ్డుతో నిలచిపోవును? కనుక నీకవిత్వ మెంతమాత్రము నిందింపఁదగనివనియు, క్రమముగ నూతనత సక్లిల పించు మన యాంధ్రకవుల కియ్యది యాండ్లకు సంపర్కమువలనను, శ్లో. “పరిపాండు దుర్బలకపాలగుండరం దధతీ విల్వాలకబరీక మాననం, కరుణాస్యమూర్తి రధవా శరీరిణీ విరహావ్యధేన వన పీఠి జానకీ. ఆను దివ్య కవిత్వము వ్రాసిన కొందఱు అపూర్వకవుల సాంప్రదాయములనను నలవడినదనియు “నీవు గమించువేళ, పూర్వకాలంబునందువభోపథాంత” మున్నగు దుష్టప్రయోగములున్నను మనకుఁ గొరవడిన భావప్రధానకవిత్వమును వ్రాయసమకట్టిన పీఠు మన కభినంద్యులనియు, తక్కుంగల లోపంబులను, దుస్సంధ్యాదిదోషంబులను జక్కఁదిద్దికొనఁజ్రోతాహృద్యులనియు, వినయపూర్వకముగా మనవి నేయుచు గ్రంథవిస్తరభీతి నింతట విరమింతుఁ.

“సుకవిభోగ్యమ్ము లిదటి వస్తువులు పీని కలపి వేయకుఁ డటునిటు కలచిన్వచి”

జీవద్వస్తువులన్నిటివలెనే జీవద్భాషలకును మార్పు సహజము. సజీవములగు పదార్థముల యభివృద్ధికి దోడ్పడు లక్షణములు కొన్ని సహజముగ వాని జన్మకుఁ గారణములగు పదార్థములనుండియే సంక్రమించుచున్నను పరిసరముల స్థితిగతులు మాడకొంత తోడ్పాటు గావించుచున్నవనుట నిశ్చయము. ఈరెంటియొక్క సమ్మేళనసాహాయ్యముచే నాజీవము పెంపొంది యభివృద్ధి గాంచుచు ననేకవిధములగు మార్పులకు లోనగుచు దనజీవయాత్ర కొనసాగించుచున్నది. అట్లే భాషలవిషయమునగూడ గాంచనగును. సమీపస్థములగు కొన్ని భాషలకు సహజములై సాజాత్వమును నిరూపించగలిగిన సమానలక్షణములు కొన్ని స్థూలదృష్టికే యగపడుచుండును. అట్లయినను వీనికి భిన్న భాషలతోడి సాంగత్యమువలనఁగాని, దేశకాల స్థితిగతులనుబట్టి ఆయా భాషలను వ్యవహరించు జనుల యుచ్ఛారణపరిపాటిలోఁ గలుగుచుండు మార్పులవలనఁగాని మఱికొన్ని విశేషలక్షణము లబ్బుటచే నొక్కభాషయే భిన్నరూపములగు దగుటయు, వీనిలో నొకదానికంటె మఱియొకటి విలక్షణమైన రూపమునొంది ప్రత్యేకభాషగా పరిగణింపఁబడఁదగినదై యుండుటయు సంభవించుచుండును. ఒక్కచెట్టునుండి వెలువడిన విత్తులే సహజముగ వానిలో సంక్రమించిన సత్తయందలి భేదమువలనను, పిదప నవి నాటఁబడిన త్రేత్రవిశేషములందలి గుణభేదమువలనను, అనంతరము వానికిఁ జేయఁబడిన దోహదవిశేషమువలనను, దేశకాలస్థితిగతుల సాహాయ్యమువలనను, భిన్నరీతులుగల వృక్షములై పెరిగి యొక్కొకప్పుడు వేరువేరురుచులుగల ఫలముల నిచ్చుచుండుటయు గలదు గదా. భాషలు నట్లే యొకములభాషనుండి బయలుదేరినవైనను దేశకాలస్థితులనుబట్టి యత్కించిదేర్చదముగలవై పెరుగుచు వచ్చి తుద కొకకాలమున విడివడి పరస్పరసంబంధమును నిరూపించుటకు గూడ వీలులేనంతగా మాటిపోయి కొంత

కాలమునకు ప్రత్యేకభాషలుగ పరిగణింపబడుటయు తటస్థించును. భాషాజీవములు మొలకెత్తి కాఘోషకాఖిలఁదొడిగి వృద్ధి నొంది భావఫలంబుల నొసంగుచు భిన్నరూపములుగల వృక్షములై విజృంభించుటకు వలయునావాపభూమి మానవుని యాస్థ్యరంగమే. ఈరంగమున నాభాషానర్తకి వాచికాంగముల సాహాయ్యముచే ననేక చిత్రవిచిత్రరూపముల దాండవించుచు దననాట్యకలాకాశలముచే నొక్కభాషమునే యనేకవిధములగు విచిత్రరూపముల వ్యక్తము చేయుచుండును. ఆంతరంగికముగు భావ మొక్కటియేయైనను ఆస్థ్యరంగమున తాత్కాలికముగ గ్రహించిన ధ్వన్యాత్మక రూపభేదమునుబట్టి, ఆయా కాలములయం దాభాషాసతిని పూర్వరూపమున మనకగపడినదానికంటె భిన్నమైనదానినిగానే మనము తలంచుచుండుము కాని తత్తత్కాలములం దానర్తకిచే గ్రహింపబడుచు వచ్చిన యాహార్యకసామగ్రినించుక నూత్నదృష్టితో పరికించినగాని తొలగించి చూచిన గాని నైజంబగు మూలస్వరూపము మనకు వెంటనే గోచరింపక పోదు. ఈభాషానర్తకి సులభముగ గుర్తింపఁబడుటకు వీలులేని యపూర్వరూపములను గ్రహించుట కనువగు నాహార్యకసామగ్రిని సమకూర్చు ప్రధానసాధనము మానవుని యాస్థ్యరంగమునం దమరియున్న వాచికావయవములే (Organs of Speech) యగుచున్నవి. ఈ యవయవసామగ్రియొక్క సౌష్ఠవా సౌష్ఠవములు, ప్రయోగసరణి, మొదలగువానియందలి భేదమునుబట్టియే యాభాషాసతి క్రొత్తక్రొత్తరూపములను వహించుచుండుట తటస్థించుచున్నది. విచిత్రరూపధారిణియగు నీమెరూపములలో నొకదాని నొకకాలమునఁ జూచి దానికలవాటుపడినయొక జనసంఘ మదియే యామె నిజస్వరూపమని తలంచుచుండును. ఆ కాలముననే మఱికొందఱామెను మఱియొకరూపమునఁ గాంచి తాము గాంచినదే యథార్థరూపమని తలంచుచుండురు. ఈ జన

సంఘమే ముటికొంతకాలమున కామెను ముటియొకరూపమున గాంచి వెనుకటిరూపమే నిజరూపముగాని యిది కాదనియో లేదా ఈ నూతనరూపమే నిజమైన రూపముగాని వెనుకటిది కాదనియో తలంచుచు భ్రమించుచుండురు. ఇట్టిభాషాసలి దేశకాలానుగుణ్యముగ భిన్నరూపములును బొంది ఆయా జనసంఘములం దాయరూపములతో గొంతకొంతకాలమువరకు నిలిచియుండును. తమకు గోచరించిన రూపమునే భావించుచు తద్రూపప్రకటనమున కనువునట్లే తమ వాచికాంగములను బ్రయోగించుట కలవాట్లుపడిన యా జనసంఘమున కాయరూపమే సంప్రదాయ సిద్ధంబైన దగును. భాషారూపముల దిట్టి సంప్రదాయములు స్థిరపడినకొలది మూలస్వరూపమును గనుగొనుట కవకాశము వీరికి తప్పిపోవుచుండును. కాని సూక్ష్మదృష్టితో పరిశీలించినచో నీ భాషారూపములకును, జనుల వాచికావయముల ప్రయోగపరణియం దేర్పడిన ప్రత్యేక సంప్రదాయములకును గల సంబంధముమూలముగా భాషారూపములకుగల పరస్పరసంబంధము, వాని పౌర్యాపర్యమును గొంతవఱ కన్వేషించి తెలిసికొని భాషాసలియొక్క మూలస్వరూపమును గూడ గుర్తించుట కేవల మసాధ్యము కాదు. ఈ మార్గము ననుసరించుటచేతనే భాషల సంబంధబాంధవ్యములు, నందలి సన్నిహితత్వా సన్నిహితత్వములును గూడ నిర్ణయించి భాషాకుటుంబముల నేర్పటచుట సంభవించుచున్నది.

ప్రస్తుతము దక్షిణహిందూదేశభాగముల వ్యవహారికపదములను యాంధ్ర తమిళ కన్నడ మళయాళాది భాషారూపములకు ప్రాచీనంబగు మూలరూపంబెట్టిదో, యిది యాయా ప్రాంతజనుల వాచికావయన ప్రయోగభేదమునుబట్టి యెట్టి మార్పులను జెందుచువచ్చి తుద కిట్టిరూపములను వహించినదైనదోయింనుక పరిశీలించుము. మూలభాషారూపములయు, ధ్వనులయు యాధార్యమునుగూర్చి చెప్పుట యంత సులభసాధ్యము కాదు గాని సమానార్థకములై సజాతీయములగు సన్నిహిత భాషాపదములలో నీధ్వనులు పొందిన మార్పులను బట్టియు, నాధ్వనుల యుచ్చారణరీతులయందలి సౌలభ్యాసౌలభ్యములను బట్టియు నొక్కొక్కదేశమందలి యుచ్చారణపరి

పాటిని బట్టియు మూలరూపము వివిధై యుండునని కొంతవఱకు నిశ్చయింపవచ్చును.

ఈభాషలలోని పదాంతముందలి 'అ'కారస్వని తిలకింపుడు. అది తమిళమున 'ఎయ్'అనియు, కన్నడమున 'ఎ'అనియు మాటుచున్నది. మళయాళమున గూడ తెలుగున వలెనే అకారముగనే పలుకబడుచున్నది.

తె	తమి	మళ	కన్న	తుళు
తల	తలై	తల	తలె	తలె
మల	మలై	మల	మలె	మలె
వల	వలై	వల	బలె	బలె

తమిళమునకు రెండుప్రక్కలనున్న తెలుగు మళయాళములు రెండుభాషలలోను నీ 'అ'కారము తమిళ మందులై మార్పు లేక అకారముగనే యుండుటను బట్టియు, అకారాంత సంస్కృతపదములు గూడ తమిళమున విత్వమును గ్రహించుచుండుటచేతను, cf ఆశ-త, ఆశై, చిత్ర-త. శిత్తిరై etc. ఈ పదముల ప్రాచీనరూపము అకారాంతమే యనియు, తమిళమున వికారాంతముల లేదా ఎయ్కారాంతరములుగను, కన్నడమున 'ఎ'కారాంతములుగ పలుకబడుట ఆ జనసంఘముల యుచ్చారణవైఖరినిబట్టి తరువాతికాలమున నేర్పడినదే యనియు తలంపదగియున్నది.

కన్నడమున నిది 'ఎ'గా మారుటను బట్టి, దీనికి పూర్వరూపము తమిళమునందలి 'ఎయ్' అనియు నా 'ఎయ్'నుండియే ఈ 'ఎ' అంతరూపము లేర్పడియుండుననియు తలంపవచ్చును. ఇంతేకాక వైపదములలో అకారాంతములే ప్రాచీనద్రావిడభాషారూపములని ముటియొకకారణముచే గూడ సాధింపవచ్చును. వలై, కొన్నెనడై, మొదలగు రూపములు వల, కుణ్ణి, నడ, అను ఆకారాంతధాతువులనుండి నామవాచకరూపములను కల్పించుటకుగా 'ఇ'కారప్రత్యయమును జేర్చుటచే తమిళమున నేర్పడినట్లగుపడుచున్నది. cf మణ్ వెట్టి-వెట్టి + ఇ; (తె. కేటు) = మున్ను ననటకునది; త్రవ్వునది. అలరి-అల్లిరి = పువ్వు; పుణిరి-పుణిర్ + ఇ = అల, సముద్రము. ఈకాళ

గమచే ను + ఇ, నడ + ఇ, కుష్ట + ఇ-చేరి వలె, నడై, కుష్టై అనురూపము లేర్పడి అవి కాలక్రమమున వలెయ్, నడై, కుష్టయ్ అని యుచ్చరింపబడుచువచ్చి కన్నడదేశమున వలె, నడై, అను రూపములను బొంది యుండవచ్చును. దీనిని బట్టి ప్రాచీనభాషలోని 'అకారధ్వని కాలక్రమమున నాయాభాషలలో నాయాదేశజనుల యుచ్చారణరీతులను బట్టి యెట్లు మార్పునొందినది తెలియచున్నది.

కొన్ని భాషలలోని పదముల ఇకార, ఉకారములు మఱికొన్ని భాషలలో ఎ, ఒ, లుగా మారుచున్నవి. వీనిని బట్టి ప్రాచీనభాషారూప మిదియని నిశ్చయముగా జెప్పుట కవకాశము చాలకున్నను సరళాక్షరములతో (simple vowels) గూడిన రూపములే సంయుక్తాక్షరములతో (diphthongs) గూడినవానికంటె ప్రాచీనములై యుండునని తలంపఁదగియున్నది.

తమి.	తెలు.	కన్న.
ఇడమ్	ఎడము	ఎడ
ఇలను	ఎల	లేత
ఇలదు	(ఎలదు)	లేదు
చెవి	చెవి	కివి
చెవిడు	చెవుడు	కివిడు
చెడి	చెట్టు	గిడ
కెడు	చెడు	కిడు
	కీడు	
కెత్తు	చేటు	కిరు to scratch
	కీడు	
ఇరంగు	ఎఱగు	ఎఱగు to descend, to setdown as from a tree
కుట్టు	కొట్టు	కుట్టు to beat
కోయ్	కోయు	కుయి to cut
కుటి	గొట్టె	కుటి sheep
	కొటుకు	కుటుకు to bite
కుడై	గొడుగు	కొడై

గుత్తి	కొత్తు	bunch
కునై	కొన	కొనె point
కో, కోర్	గ్రుచ్చు	కో to string
	కోవె, కోవె	pearls, bead, etc
ఉడత్	ఒడలు	
ఉళ్	లో	ఒళ్
ఉటి	ఒర	ఒరె
గురుకొట్టు	కొరె (నిద్రాంగధ్వనా)	to snore

ఇం దికారోకారములతో గూడిన రూపములే ఎకారాకారములతోగూడిన రూపములకంటె ప్రాచీనములుగా నున్నట్టి రెండవతరగతి రూపములలో గలిగిన మార్పులను బట్టిగూడ మన మూహింపవచ్చును. అట్టి రూపములు తమిళ, కన్నడములందే తెలుగునందలివాని కంటె హెచ్చుగా నున్నట్లుగపడుచున్నది. ఈపదములయందలి ఇకారోకారములు ఎకారాకారములుగా మాటుటకు వాని తరువాతి వర్ణముపై గనబడుచున్న విప్లవకారముయొక్క సాహచర్యబలమే కారణమై యుండును. అనగా సంవృతాచ్చులను 'ఇ', 'ఉ'లు వానితరువాత వచ్చిన విప్లవకారసాహచర్యముచే విప్లవములై ఎ, ఒ, లుగా మారినవనుట. ఇట్టిమార్పు విశేషముగ నాంధ్రకాశీలో ప్రబలితట్లుగపడుచున్నది. తులు భాషలో మఱియొక విశేషముగూడ కలదు. ఇతర భాషలలో కొన్ని పదములలోని ఎ కారము తుళుభాషలో ఒకారముగ పలుకబడుచున్నది.

త.	వేందుమ్	తు.	బోడ్
త.	వెల్లి	తు.	బొల్లి

ఇచ్చటగూడ వకారము ముందుగా బకారంబై, యీషిష్ఠ్యబకారము తాలవ్యైకారమును ఓష్యుఃకారముగా మార్చి వేసియుండును. మొత్తముమీద నీ భాషలలో వర్ణ సమీకరణ విధానము అనగా నొకవర్ణముయొక్క సాహచర్యమునలన సమీపమందలియితర వర్ణములు మార్పునొంది తత్ప్రభావమునకు లోబడి దానితో సమత్వమును, లేదా సాన్న్యమును జెందుట విశేషముగాఁ బ్రబలితట్లుగానవచ్చుచున్నది.

ఇట్టి మార్పు కేవల మచ్చులవిషయముననేకాక పాల్గులవిషయమునను గాంచనగును. దక్షిణ హిందూదేశ భాషలలో సజాతీయములని చెప్పదగిన యనేకపదములలో పదాధికకారము కొన్ని భాషలలో చకారముగ మాలుచున్న ట్టిక్రిందినిదర్శనమునుబట్టి మనకు తెలియ నచ్చుచున్నది. అనగా పదాదియందలి కంఠ్యకకారము లేదా కంఠ్యధ్వని తాలవ్యచకారము లేదా తాలవ్యధ్వనిగ మాలుచున్నదనుట. ఈభాషలలోని యీ క్రిందిపదము లను గమనింపుడు:—

కన్న.	తుళు.	తమి.	తెలు.	
1 కిచ్చు	కిచ్చి	కిచ్చు	చిచ్చు	Fire
2 కెట్ట	కెట్ట	కెట్ట	చెడ్డ	Bad
3 కిటు } కిత్తు }	కిన్ని	చిటు	చిటి } చిటు }	small
4 కిలుబు } కిలిబు }	కలెంగు	కలిమ్ము	చిలుము	rust
5 కిబి } కిలి }	కెమి	చెమి	చెమి	ear
6 కివుడు	కెప్ప	చెవిడి	చెవుడు	deafness
7 కిలి	గిలి	కిలి	చిలక	parrot
8 కెక్క	కెప్పె	కన్నం	చెక్కలి } చెక్కు }	cheek
9 కం } కచ్చన }	కంపు	చెం	చెం } చెన్ను }	red
10 కెత్త	కెదు	చెత్తె	చెలుపు	tank
11 కెల్ల	...	చిల్లి	చిల్లి	a piece
12 కెళది	...	చిలది	చెలి	a female companion
13 గిడ	...	చెడి	చెట్టు	a tree
14 గేణ్ } గణ }	గేణ్	చాణ్	జేన }	a span
15 కై-కహి	కై-పె	కళపు	చేను	bitterness

16	కిట్టం	చిట్టు	rust, ore stone
17 కెల	కెల	చిల	శిల	...
18 కీరె	...	మ. చిరె	మ. చీరె	some greens
19 కెయ్	...	కెయ్	కయ్ } చెయ్యి }	hand

ఇట్టి మార్పు కొన్ని ధాతువులలోగూడ గాననగును.

19 a	కిష్టప్పు	చింపు	tear off
20 కిరి	...	చిరై	...	to slave
21 కెడు } కెడు }	కెడు	కెడు	చెడు	to get spoiled
22 కెత్తు	కెత్తు	చెడుక్కు	చెక్కు	to chip to make thin
23 కెదుకు	చిలుకు	to stir
24 కెదరు	...	చెదలు	చెదరు	to scatter
25 కెయ్	...	చెయ్	చేయు	to do
26 కెరె	చీరుట	to scratch with nails
27 కీ	...	చీట్	చీము } మ. చీ } చీకు }	to become pus
27	కిత్తు } కింతు }	చిందు	to hop, to leap about
28	కిరంకు	చిరాకు	to be jaded fatigued
29 కెణకు	కెణకు	...	చెనకు	to provoke
30 కిముల్పు	చిముడు?	
31 కెళర్	చెలరేను	to expand
32 కేలు	కూర్చకరణే	...	చెలుగు	to winnow

ఈ పదములలోని మార్పులనుగూర్చి విచారించగా నిందలి పదాధికకారము తాలవ్యచకారముగా మారుటకు గల ముఖ్యకారణము ఈ పదములన్నిటిలోను నీకకారము తాలవ్య ఇ, కార, ఎ కారములచే ననుసరింపబడు

టయే యని తలంపవలసివచ్చుచున్నది. కంఠ్యకారముపై వచ్చిన తాలవ్యములగు ఇ, ఈ, ఎ, ఏలు ఆకంఠ్యధ్వనిని తాలవ్యముగా మార్చియుండనోవును. కాని యిది సర్వ సామాన్యమని చెప్పుటకు నవకాళము లేదు. ఏలయనగా కొన్ని పదములలోని కకారము తాలవ్యేకారానుస్వతంత్రమై యైనను ఇట్టిమార్పు పొందినట్లగుపడదు. దీనినిబట్టి ఈ మార్పు భాషలో నెదోయొకకాలమున ప్రాధాన్యము నహించి తనప్రభావమును నెరపినదనిగాని, లేదా ఈపదములు మొదటినుండియు తాలవ్యాచ్చులతో గూడినవిగాక కొంతకాలమున కొకజనసంఘము నుచ్చారణమందు గలిగిన మార్పుచే తాలవ్యాచ్చులతో గూడినవైనవని గాని చెప్పవలసియుండును. అట్టిపదములను కొన్నిటి నీక్రింద బొందుపఱచుచున్నాడను.

తమి.	కన్న.	తెలు.	
కెట్టం	గడ్డ	గడ్డము	Chin
కెట్టి	గట్టి	గట్టి	Firmness
కచ్చకాయ్	గజగ	గచ్చకాయ	
కచ్చం	గజ్జె	గజ్జె	Tinkling
కిళలు	కెళరు	కెలకు	anklet
			to poke, to dig up, stir
కిల్లు	చివుటు	గిల్లు	to pinch
	చిముటు		pluck
కిటికి	కిటికి	కిటికి	window
కిట్టు	గిట్టు	కిడై మ.కిడై	to touch
కిటు	కిటు	గీరు గీచు	to scrape rub off
కిష్టు	...	క్రిందు (cf క్రి గాలు)	
కెటువు	...	గడువు	term, fixed time
కెటై	...	గడ	pole
కెంపరై	గంప	గంప	basket
కేల్			
కెలిత్తల్	గల్	గెలుచు	to conquer

ఇట్లు తాలవ్యములుగా మార్పునొందని పదములలో సామాన్యముగా 'క'కార మాండ్రకస్పృహములందు 'గ' కారముగా పలుకబడుచున్నట్లు. వీనినుండి మనము గ్రహింపవచ్చును. గడ, గంప, గజ్జె మొదలగు కొన్ని పదములలో కంఠ్యముపై నకారమే తెలుగులో కనబడుచుండ తమిళమున 'ఎ'కారము కనబడుటయనునది యొక వేళ యిటీవలికాలమున జరిగినమార్పు యుండినను ఉండవచ్చును. ఏలయనగా పదాదికంఠ్యముపై అకారముగల సంస్కృతపదములు తమిళమున నుచ్చరింపబడునపుడు 'ఎ'కారముతో గూడినవగుచున్నవి.

సం. గజ—త. కెచం

సం. గర్జిత—త. కచ్చితం

ఈ కారణముచే తెలుగులోని గజ్జె, గచ్చకాయ గడ మొదలగుపదములు ప్రాచీనకాలమునుండియు 'అ' కారముతో గూడినవిగ నేయుండ, నిటీవలికాలమున తమిళమున నెత్వముతో పలుకబడు నలవాటు ఏర్పడియుండునని యూహింపదగియున్నది.

దీనినిబట్టి చాలఁటకు మూలభాషలో ఇ, ఈ, ఎ, ఏలతో గూడిన పదాదికంఠ్యధ్వనులే, అనగా తాలవ్యాచ్చులు పరముగాగల కకారాదులే తాలవ్యధ్వనులుగ ననగా 'చ'కారాదులుగ మాటినవి గాని తాలవ్యాచ్చరకములుగాని ధ్వను లట్లు మారక సారశ్యమును మాత్రము (Softened) బొందినవని తెలియుచున్నది. ఈ కంఠ్యధ్వనులు తాలవ్యములుగ మాటుటకు వానికి బరములైన తాలవ్యాచ్చులప్రభావమే (influence) కారణమని నిశ్చయించుటకు మున్ను తాలవ్యేతరాచ్చరకము లగు సజాతీయపదములను మఱికొన్నిటిని పరికింతము గాక! ఈక్రిందిపట్టికలోని పదములలో నీతాలవ్యధ్వనులు గాన రాకుండుట గాక పైపదములలోవలె గొన్నిటిలో పదాదికకారము సరళేత్వమునుబొంది 'గ'కారమగుటమాత్రము గాననగును.

కన్న.	తమి.	తెలు.	
కక్కు	...	కక్కు	Irregular surface, a notch
		(కఱకు)	

కక్కు	కక్కు	కక్కు	to vomit	కుదె	...	కుదియు	to become tight
కచే	కచే	కన్ను		కుయ్ కోయ్ కోయ్	కోయు	to cut	
కంకి	...	కంకి	an ear of jola	కురుడ	కురుడ	గుడ్డి	blind
కట కట్ట కడ ...	కడ	కడ	end. corner	కురుళ్	కురుళ్	కురులు	a curl
కడత	కడత	కడలి	sea	కుఱిళ్	కుఱిళ్	కుఱు (చ)	shortness
కట్టు	కట్టు	కట్టు	to bind	కుఱుకు	కుఱి	కుఱుకు	to bite
కత్తు	కఱుత్తు	కుత్తుక	neck, throat	కుయ్య	...	కుయ్య	wood
కత్తె కత్తి	కలుదె	గాడిదె	an ass	కులుచు	...	గుఱ్ఱ	dwarfish
కదలు	కదలు	కదలు	to move	కుర్గు	కుర్గు	కుంగు	to shrink
కన కణసు	కనవు	కల	a dream	కులుకు	కులై	కులుకు	to shake
కనర్	...	కనరు	bitter				
కనలు	కనల్	కనలు	to burn				
కన్దు	కన్దు	కన్దు	a calf				
కప్ప	కప్ప	కప్పము	tribute				
కప్పు	కప్పు	కప్పు	to cover				
కప్పు	కఱుప్పు	కప్ప }	blackness	కుటి	గురి	గొయ్య	a hallow pit
కప్ప	కప్ప	cf కాలు }		మాగు	మాగు }	తు. తె.	to cry
కమ్మి	కమ్మి	కమ్మి	beam	మావు	మావు }	మాయ	aloud
కరె	కరై	కరి	bank, shore	మాడల్	...	మాడలి	a junction
కల్	కల్	కల్లు	stone	మాడు	...	మాడు	to join
కసవు	...	కసవు	rubbish	మాన్ }			
			sweepings	మాను	...	గుని	a hump
				గూను			
కళ్ల కళ్	కళ్ల }	కల్ల }		మార్	మార్	మార్పు	to be attached
to steal	కళ్ల }	కల్ల }					to lose
కయ్	...	కాయు కాపు	to protect	మారు	మారు	మారు	to fall down
కాడు	కాడు	కాడు	forest	మాను	మంజు	మాను }	a young one,
కాడల్	కాడల్	గాదిలి	affection			మాతు }	daughter
మ. కాళి							
కాల్	కార్	కారు	black	కొడ	...	కొదమ }	youth
			rainy season			కొడ }	tenderness
కాల్	కాల్	కాల్	foot	కొడె	కొడె	గొడుగు	umbrella
కావి	కావి	కావి (రంగు)	red earth	కొడెయ	కుడియ	మ. కుడియ }	back biting
కుట్టు	కుట్టు	కొట్టు	to beat	కొత్తు	...	గుత్తి	bunch
కుడి	కుడి	cf కుడిలి	to drink	కొనె	కునె, కొనె	కొన	point
కుదురు	...	కుదురు	fit				extremity

కొబ్బరి	కొప్పరై	కొబ్బరి	
కొమ్ము	కొమ్ము	కొమ్ము	a horn
కొమ్ము	కొప్పు	కొమ్ము	the branch
కొమ్మె	కొమ్మె	కొమ్మె	of a tree

కొన్ని ధాతువులు

కొత్తె	కుత్తె	కొత్తె	to cut, small- ness remainder
--------	--------	--------	----------------------------------

కోళ్	కోళ్	కోసు	to take
కోళ్	కోళ్	కోసు	
కో	కో	కోనె	

cf ముత్యాలకోవలు to string
గుచ్చు to thread

కోంకు=కాటిల్వే	cf కొంకి	to get crooked
----------------	----------	----------------

కరగు=నిలినే	కఱగు	
-------------	------	--

కడంగు=బొమ్మకే	కడంగు	
---------------	-------	--

కర్పు=భదనే	కరచు	
------------	------	--

కుట్టు=తాడనే	కొట్టు	
--------------	--------	--

కడి=భండనే	కడికండలు	
-----------	----------	--

కడె=చుభనే, అవసానేచ	కడెగూడు కడెయు	= చచ్చు
--------------------	------------------	---------

కాణ్=దర్శనే	కను	
-------------	-----	--

కందు=గతకాంతో	కందు	
--------------	------	--

కందు=కుయే	కుండు	
-----------	-------	--

కుప్పు=పుంజీకరణే	కుప్ప	
------------------	-------	--

కుమ్ము=ముసలక్రియాయాం	కుమ్ము	
----------------------	--------	--

కొయ్=లవనే	కోయు	
-----------	------	--

కుర్=స్నేహే	కుర్పు	
-------------	--------	--

కనర్=అపకర్షణనే	కనరు	
----------------	------	--

కిరిర్=హయస్వనా	సకిరించు?	
----------------	-----------	--

కవి=ఆచ్ఛారనే	కవియు	
--------------	-------	--

కాస=దాహే	కాచు	
----------	------	--

ఈపైజూపిన సజాతీయపదములను, ధాతువులను బట్టిచూడగా సామాన్యముగా 'క'కారము-లేదా, కంఠ్య హల్లునకు ఇ, ఈ, ఎ, ఏ, లు-అనగా తాలవ్యాచ్చులు

పరమైనపుడే అది తాలవ్యహల్లుగా - చకార, జకారము లుగా మార్పునొందినట్లును ఆ కంఠ్యహల్లునకు తాలవ్యే తరములగు నచ్చులు పరమైనపు డాకంఠ్యధ్వని యన్ని భావలలోను గూడనట్లే నిలచియున్నట్లు గానవచ్చుచున్నది. ఈ నియమము చాలవరకు అన్ని భావలకు సమానములగు మూలధాతువులలో గూడ గానవచ్చుచుండుటచే నీ సంప్రదాయ మతిప్రాచీనకాలముననే బయలుదేరినదనియుగూడ తలంపవచ్చును. కాని యిది యాంధ్రశాఖలో హెచ్చుగను, తమిళ మళయాళములలో స్వల్పముగను గానవచ్చుచున్నదే గాని, కన్నడభావలలో సంతగా వ్యాపించినట్లుగపడుటలేదు. కావుననే తమిళాంధ్రములను, ఆంధ్ర విశేషముగా నాంధ్రమునను గానఁబడుచున్న తాలవ్యచకార మాదివర్ణముగా గలిగిన పదములకు సజాతీయంబగు కన్నడపదము సామాన్యముగా, కంఠ్యాదియై యుండుటను పైపట్టిక మనకు జూపుచున్నది. ప్రాచీనభావలలో నీపదములు కంఠ్యాదులే గాని తాలవ్యాదులని చెప్పట పొసగదు. వీలయినగా తాలవ్యాస్వరకములగుటచే తాలవ్యములనగా మాటిపదాదిచకారముతోగూడిన పదములు, ధాతువులు-విశేషముగాగల ఆంధ్రమునందు గూడ తక్కినభావ లన్నిటి యందువలె నాపదకుటుంబమునకుఁ జొందిన కొన్ని రూపములలో కంఠ్యకకారమే కనఁబడుచుండుట వలన కకారాదిపదములే ప్రాచీనములని చెప్పుగుగాని చకారాదులే ప్రాచీనములై యుండి కారజాంతరముచే నందలి చకారము కకారముగ నూటినదని చెప్పట కవకాశమేమియు నగపడదు. కయిశబ్దము చూడడు. ధాతువు - కయ్, గయ్ అనునది. ఇది తెలుగున 'చేయు' ధాతువైవది. ఏ పనిచేయుటకైన నుపయోగించునని గావున హస్తము 'చేయి' అయినది. కాని ఇదియే దీని ప్రాచీనరూపమయని పరిశీలించినచో 'కయి' రూపంబొకటి హస్తవర్త్యయమై యొకపనునమునను బహువచనమున- 'కేలు' అను రూపమును స్వసహారసిద్ధంబులై, యున్నవి. తక్కిన సజాతీయభావలలో 'కయి' రూపమే ప్రాచుర్యమును నహించియుండుటను జూచియేయొన్నాము. తమిళమున తెలుగువలెనే 'కయ్' ధాతువు, 'కేయి' అను రూపముతో

గానవచ్చుచున్నను కన్నడమున 'కయ్' 'గయ్' ధాతువులును, 'కయి' రూపమునేగాని తాలవ్యముతో గూడిన రూపమే లేకపోవుటచే ప్రాచీనధాతురూపము కకార విశిష్టమే యనియు దానినుండి యేర్పడిన 'కయి'యే చెయ్-చెయ్యలకంటె ప్రాచీనమనియు మనము నిశ్చయింప దగియున్నది. కన్నడభాషలో తాలవ్యచకారముతో గూడిన రూపముక్కు 'చేయు' ధాతువునకే కనబడకపోవుట లేదు. ఇట్లు తాలవ్యములుగ మారిన పదాదికంత్వధ్వనిగల సజాతీయపదము లేవియుగూడ తాలవ్యాదులై కన్నడమున గానవచ్చుట లేదు. అట్టిపదములన్నియు కంత్వాదులేయై యాభాషలో గానవచ్చుచుండెనుటకు బైపట్టికయే నిదర్శనము. ఈకారణముచే నీధ్వనికే లేదా యీపదములకు సంబంధించినంతవరకు కన్నడభాషయే ప్రాచీనభాషారూపమును నిలువబెట్టి కొనినదని మనము నిశ్చయింపవచ్చును.

కాని యీభాషలోగూడ నొక్కపదములో నీ మార్పు కనబడకపోలేదు. 'కయ్' 'గయ్'లు చేయగా మారకపోయినను కెంచె చెన్నుగా మాత్రము మాత్రిన ధనుటచే వ్యాకరణములలో నీమార్పుకప్రత్యేకమాత్రమున విధింపబడవలసి వచ్చినది. శబ్దమణిదర్పణమున,

“జని యిసుకం కెచ్చనె బెచ్చనె పచ్చనె చక్కనె చోళోమత్వం కెచ్చనె యాదిగెచత్వం మేణిసెతర మకారమిత్వకైత్వం.

కెచ్చనె, బెచ్చనె, పచ్చనె, పదముల చకారమునకు మత్వము విధించుచు కెచ్చనె పదమునకుమాత్రమే నూది 'క' కారమునకు చోత్వవిధానముగూడ చేయబడినది. అనగా కెచ్చనె + నీర్ = కెం + నీర్ = కెన్నీర్ (చెన్నీర్). బెచ్చనె (=బెచ్చనె) + నీర్ = బెం + నీర్ = బెన్నీర్. పచ్చనె + నీర్ = పం + నీర్ = పన్నీర్. కెచ్చనె + కణిగిలె = కెంగణిగిలె (cf కెందమ్మి, చెందోవ) కెచ్చనె + తెంగు (=తె. తేంగాయ; తె-టెంకాయ) = కెందంగు.

ఇట్టి 'చెంగణిగిలె' మొదలగు కొన్ని రూపములలో దప్పు నీభాషలో కకార కంత్వధ్వని

తాలవ్యాచ్చరకమైనను తక్కిన కొన్ని భాషల్లోని తాలవ్యచకారముగ మార్పునొందక, సామాన్యముగా ప్రాచీనభాషారూపముననే నిలిచియున్నట్లుగపడుచుండటచే తను, తెలుగున విశేషముగను, తమిళమున తెలుగునందుకంటె కొంచెము తక్కువగను నీమార్పు ప్రాచుర్యమునవహించియుండుటచే, తెలుగు తమిళములు కన్నడమునుండి విడిచిడినవిదపనే యీమార్పున కనునగు పలుకుబడి యీ జనసంఘములలో ప్రారంభించియుండునని తలంపవలసి వచ్చుచున్నది. పైని జూపిన సుమారు ముప్పదిపదములు గల పట్టికలో కన్నడమున కకారముతో గూడినపదముల కన్నిటికిని చెనుకన చకారముతో గూడిన రూపమే గానవచ్చుచుండ తమిళమున సుమారు సగము పదములు మాత్రమే తాలవ్యముతో గూడిన రూపములుగానున్నవి. తాలవ్యాచ్చరకములైన కంత్వధ్వనులు తాలవ్యములుగ మాటుటనుబట్టి “తాలవ్యీకరణ విధానము” (Law of Palatalization) నీద్రావిడభాషలలో నొక 'భాషానియమము'గా మనము గ్రహింపవచ్చును. ఈమాత్ర వ్యాప్తినిమాత్రము బట్టిచూచినచో కన్నడము తమిళాంధ్రములకంటె ప్రాచీనభాషారూపముల నెక్కుడు జాగ్రూతతో నిలుపుకొన్నదనిపూడ మనకు డెలియవచ్చుచున్నది.

ఇండో యూరోపియన్ కుటుంబభాషలలో గూడ నిట్టి స్వరసూత్రమే (Sound law) కొంతపని చేసినట్లుగపడుచున్నది. ఆ భాషలలో సయితము తాలవ్యాచ్చరకములకు కంత్వము లనేపదములలో తాలవ్యములుగ మాటుట తలస్థించినది. నీనిరూపమున పాశ్చాత్యశబ్దశాస్త్రజ్ఞు లా ఇండో యూరోపియన్ కుటుంబమునకు జెందిన భాషలకు గల సంబంధమును వాని స్పృహ తత్వమును గూడ కొంతవరకు నిర్ణయింపగలిగివారు. ఈకుటుంబమునకు జెందిన ఆర్యన్, అలీనియన్, ఆల్బేనియన్, బాల్టోస్లావోనిక్, లాటిన్, గ్రీక్, ట్యూటానిక్, కెల్టిక్ మొదలగు భాషాఖిలలిదిరకాలము క్రిందటనే మొట్టమొదట రెండుకాఖిలుగా విడిపోయి యటుపిమ్మట నొకను భిన్నకాఖిలుగా మాటిపోయినవిని ప్రాచీనభాషలోని కంత్వధ్వను రీభాష

శాఖియా పొందిన మార్పులనుబట్టి నిశ్చయించుచున్నాము. ఈ యాదిశాఖియ దేశవిభాగమునుబట్టి పూర్వ పశ్చిమశాఖియ (Eastern & Western) నాధ్వని కి గలిగిన మార్పునుబట్టి—శతం-కెంటుం-భాషలనియు పేరిడిరి. 'నూరు' అను నర్థముగల ప్రాచీన భాష లోని 'కెంటుం' అనుపదము పశ్చిమ భాగమందలి లాటిన్, గ్రీక్, కెల్టిక్ భాషలలో వరుసగా 'కెంటుం, ఎకటాన్, హండ్' అను రూపములను బొంది యేదో విషయముగా కంఠ్యధ్వనిని నిలుపుకొనియుండ ప్రాచ్యభాష లగు జెండు, సంస్కృతము, బాల్టిక్ స్లేవోనిక్ భాష లలో నీ కంఠ్యకారము 'డొమ్మము'గా మారిపోయి వరుసగా, 'సెతెం, శేతం, జింతాన్' మొదలగు రూప ములను బొందుటచే నీ ప్రాక్ పశ్చిమభాషల కీ ధ్వని నుచ్చరించు విషయమున చిరకాలముక్రిందటనే భేద మేర్పడినదని తెలియుచున్నది. ఇంతేకాక పశ్చిమ భాషలలో—బహుశః ప్రాచీనార్వ ఇండో యూరోపి య్ భాషలో గూడ నిష్పాడు సంస్కృతమున గలయట్టి 'చ' కారమునంటి తాలవ్యధ్వని యున్నట్లగపడదు. సం స్కృతమునకు,—సంస్కృతముననేగాదు—ప్రాచ్యభా షలలో నీ తాలవ్యచకారము కనబడుచున్న పెక్కుపది ములు పశ్చిమశాఖియ జెందినభాషలలోని సజాతీయరూ పములలో (Cognate forms) కంఠ్యకారమేకన బడుచున్నది. ఇందుకు నిదర్శనముగా నీక్రిందిపదములను జూడుడు.

సం. పంచ	లాటిక్ పెంక్వె—గాఫిక్, ఫిఫ్త్.
సం. చత్వార్	లాటిక్—క్వెట్యార్
సం. చరః	గ్రీక్—కెర్నోస్
సం. జతరః	గాఫిక్ కెల్ థై
సం. ఓజన్	లాటిక్ జెంగె
సం. జనః	లాటిక్ గెనోస్
సం. జజాన	లాటిక్ గెగ్నో

కాని మఱి కొన్ని పదములు కంఠ్యముక్తములుగానే యెట్టి మార్పు లేకయున్నవి.

సం. కర్కః	గ్రీ. కర్కినోస్
కారుః	గ్రీ. కారుగ్
కాలః	గ్రీ. కాలోస్
కతరః	గ్రీ. కోతెరోస్
యగ్మం	గాథిక్ జాక్ ఇంగ్లీ యోక్
గాః	గ్రీ. ఛాన్ (బ=గ)
గిరిః	లిథూ. గిరియ

వెనుకటి పట్టికలోని పదము లట్లు తాలవ్యచకారములుగ మారుటకు గల కారణ మేమి యని విచారించినచో, మొదటిపట్టికలోని లాటిన్ మొదలగు భాషాపదము లలో కంఠ్యధ్వనిగా గనబడుచున్న 'క' కారము తాల వ్యావృతకం బగునైయు, రెండవపట్టికలోని కంఠ్యధ్వను లట్లుగాక, తాలవ్యేతరములగు నచ్చులు పరమందు గల వగుటయే యని మనము తెలిసికొనగలుగుదుము. ఇట్లు తాలవ్యాచ్చులు తమకు పూర్వమునగల కంఠ్యధ్వనులను తాలవ్యములుగ మార్చినట్టి విధానమునే యిండో యూ రోపియన్ భాషలలో పరిశ్రమచేసిన శిబ్దశాస్త్రజ్ఞులు (Indo European Philologist) 'తాలవ్యీకరణ విధానము' (Law of palatalization) అని చెప్పి యున్నారు. ఇట్లే రెండు భాషాకుటుంబములలోను గూడ నీ మార్పొకరితినే సంభవించియుండుటచే వాచి కావయవముల ప్రయోగసరణి ననుసరించి భాషలలో గలుగుచుండు వికారములు ఒకవిధముగ స్వాభావికమగు పద్ధతినే జరుగుచుండునని తలంపదగియున్నది.

ఈ కంఠ్యధ్వనులు పొందు మార్పునుబట్టి ఇండో యూరోపియన్ భాషల సంబంధమును నిర్ణయించినరీతిని ద్రావిడభాషల సంబంధమును గూడ నిర్ణయింపదలచి నచో తుగుకన్నడములు తక్కినభాషలనుండి, ప్రాచీన భాషనుండి చిరకాలముక్రిందటనే విడిపోయియుండు నని యూహింపదగియున్నది. కాని యిది యింక నితర ప్రబలసాక్ష్యముచే ఋజువుచేయబడునంతవరకు నిశ్చ యింప వీలులేదు.

కమలా భర్తృపదాంబుజంబై జననాగారంబు-సంవాసమా!
ప్రమథాధీశ జటానికేతనమునక-వ్యాసంగమా! పాపకూ
పములక గూలిన మానవాళులఁ దరింపక జేయు కార్యంబె-లో
కమునం దెయ్యెక నీకు లేదు బహుళోత్కర్షంబు? మందాకినీ!

శైలాగ్రంబులనుండి పాటు తటిసీసంఘంబులం దెద్ది నీ
లీలక శూలి జటాగ్రమం దలరె తల్లీ! ఏనదీతోయమా
శ్రీలోలాంఘ్రిసరోజమందు వసియించెక నీవలెక దేని నీ
తోలేశంబును సాటిదెత్తురు కవిస్తోమంబు భాగీరథీ!

స్థిరచిత్తుండయి పద్మసూనుఁడు సమాధిక బూనినక హాయిగా
హరి నిద్రించిన శేషతల్పమున నాట్యంబుల్ భవానీమనో
మారుఁడక జేసిన నేమి దానములు ప్రాయశ్చిత్తముల్ చాలు నీ
ధర నేరిక దలపోతు నర్థిజనమందారంబు నీవుండఁగక.

పతితుండ రోగతప్తండ సపారభవాబ్ధినిమగ్నుండక సమా
శ్రితుండను తృష్ణచేత వగఁజెందెడివాఁడ సుతుండ లోకపూ
జితవు నిరంతరం బమృతసింధువపుక పరమాపథంబ వా
శ్రితులను బ్రోచు నీదటికి జేరితి నెట్లు సముద్ధరించెదో?

పరమంబైన భవత్కథామహిమయే వ్యాపింప ధాత్రిక భయం
కర కోలాహములుక నశించె యమలోకంబందునక కాలకిం
కరు లెందో జని రట్లె ప్రేతపారణాకాంక్షక సురావాస సు
దరమార్గంబులఁ గూల్పఁజొచ్చెను విమానవ్రాతముల్ వితగక.

మాలోనక దినవర్ధమాన మగు కామ క్రోధ జాత జ్వర
జ్వాలాజాలము సంతతోజ్వలితమై బాధించు మమ్ముక మరు
జ్జాలోత్తుంగ తరంగభేలనముచే సంఛిన్నమై లేచు నీ
ఓలాంభఃకణరాసులే సతము తల్లీ! తాపముల్ మాన్పుతక.

పరికింపఁ భవనాళికిఁ భవనమా బ్రహ్మాండభాండంబు-వి
స్ఫురదుత్తుంగ తరంగమాలికలలోఁ బూబంతిచందంబునఁ
దొరలఁ శూలిజటాప్రదేశమున సంతోషంబుచే మించి కా
పురముఁ జేయు భవజ్వలప్రతతి రూపుఁ మాపు మా పాపముల్.

ధర నెవ్వని సముద్ధరించునెడ తీర్థంబుల్ త్రవ్వు గాంచునో
పరమేశాది సుపర్వలెల్ల శ్రవణద్వంద్వంబులఁ మూసికొం
ద రొ! ఆముక్కరు నన్న దోషరహితాత్ముఁ జేయ పాపాత్ములఁ
పరిరక్షించెదమంచు లోఁదలంచు గర్వం బీల్గదే వానికిఁ.

కరుణవహించి లోన శునకంబులఁ జంపెడివారు సైతముఁ
దురితమటంచు మాను పలుదోసము లన్నిట కేనుజూడ తి
ల్లిరొ! నిలయుండ నిట్టి నను లీలగఁ జ్రోవఁ దలంచుచుండఁగఁ
నరపశువా సమర్థుఁడు ఘనంబుగ ని.న్నిల సంస్తుతింపఁగఁ?

తల్లి! ఎవ్వనినుద్ధరింప భవికంతఁ విస్మయభ్రాంతి సం
ధిల్లంజేయునో! అట్టి పాపి యొక్కఁడేనిఁ గానరాఁ డంచు నీ
యుల్లంబందఁ గలంతఁజెందెడుగదా! ఒక్కండ నీకుండు లో
తెల్లఁ మాన్వఁగ సిద్ధమైతి కరుణాదృష్టిఁ ప్రసాదింపుమా.

తలపఁగరాని నేవనయు దబ్బరలాడుట దుష్టవాదముల్
నలుపుట నాత్మలోఁ జెడుతలంపులఁ బెంచెడు మద్గుణంబులఁ
పలుమటు కాంచియుఁ వినియుఁ బాపునిఁజ్రోవఁగ నీవుగాక న
న్యలు ననుజూతురే? సురమనోహరవాహిని, లోకపావనీ!

అనిశము తావకీన ఏమలాశృతిఁ గాంచఁగ నేరనట్టి యా
జనులకుఁ గన్ను లెంతటి విశాలములైన ఫలంబుగూడునే!
జననిరొ! నీమనోహరవిశాలతరంగకలననంబులఁ
వినకయె యుండినఁ జనులవీనులకే యవమాన మిద్ధరఁ.

అమరావాస సుఖంబుగాంతురు ప్రపుణ్యాత్ముల్ యథేచ్ఛఁ విమా
నములం దెక్కుచుఁ బాపులెల్ల నరకాంతర్మగుల్లై పాపకూ

సముల గూలుదురంచు జేయఁబడు నేర్పాటెల్ల తల్లి! జనా
ఘముల మాన్వేడి నీవులేని కుజనగ్రామంబునం దొప్పెడి.

గురుదారాగమనంబు జేయు ఖలులు గోబ్రహ్మహత్యాది దు
ర్భరపాపప్రవిభిన్న చిత్తులు సురాపానప్రియుల్ స్వర్గత
స్కరులు మేనుదొంగ నీజలములో స్వర్గంబునకు పుణ్యలం
దటికన్న సుఖయింతు దివ్యపదవి మన్నింప బృందారకుల.

ప్రసవాలభ్య మనోజ్ఞసారథము నాఘ్రాణించుచు మన్మథ
వ్యసనాభీల శరక్షతాత్ములకు బ్రాణాపాయమా మారుతం
బసమానంబయి తావకీనవిమలోద్యచ్ఛిచికాసంహతి
వెన పూతం బొసరించుచుండెగద! దేవీ! మూడులోకంబుల.

ఇహవాంఛల్ సమకూర్చునజ్జనులు స్వర్గేచ్ఛల్ ప్రసాదించు న
న్మహితాత్ముల్ గల రెండొకటొ జగన్నాథుండుమాత్రం బిల్
రహి నీమీదన రెండులోకముల భారంబంతయు మోపుచు
బహుశానంద సుషుప్తిలో మునిగె నంబ! లోకసంభావనీ.

పరమవ్రాత్యుల నీచుల పతితుల పాపంబుల నీకు నె
క్కరణైబ్రోచెడి ప్రేమవీడఁగ నశక్యంబౌన! యాతీతినే
ధర నాకు దురితంబుబాఁయఁగ నసాధ్యంబయ్యె నూహింప నె
వ్వరికి లోకమునందు నైజగుణము బాఁయంగ శక్యంబౌకో.

పటుసంధ్యానటనంబు జేయు గిరిజాప్రాణేశు చంచజ్జటా
తటలోల ల్లహరీకరాభినయము తద్దివ్యజూటాంతర
త్కటఫేలజ్వలపూర ధంధమరువాద్యభాజితంబౌ వియ
త్తటిసీతాండవకృత్యమెల్లపుడు మాతాపంబుల మాన్పుర.

క్షేమలాభంబులను గల్గఁజేతువనుచు బెట్టుకొనియుంటి నాశచే వీడినంత
నణఁగు విశ్వాసము జగత్ప్రియంబునందు నగు నిరాధారమమ్మ నిర్వాజకరుగ.

అవిరళప్రేమచే నలరు నగ్గశరీరుని దివ్యమా జటా
భవనమునుండి జాతి వడి పాపటపైఁ బడినంత నైజమా
నవతితనంపుచూడ్కులను శైలజ చూచుచుఁ బైకి హస్తప
ల్లవమున జిమ్ము తావ కవలీనతరంగము లింపుమితాడి.

అర్థిజనకల్పవృక్షంబ వయినకతన-నెందఱెందఱో నిన్ను భజించుచుండ్రు
నేనుమాత్రంబు సహజామితానురాగ-భరితుడనుసుమ్ము! తల్లి, నీపాదమాన.

అమ్మరొ! ఫాలపట్టికలయందు నలంకరణంబుఁ జేయుమా
త్రమ్మున మానవాళులకు తాపతప్తిసము భానురశ్మిచం
దమ్మున మాన్వి ధాతృలిఖితంబగు దుర్లిపి నూడ్చివేయు పూ
తమ్ముగు నీదు మృత్తికయె దారుణదుఃఖముల హరించుత.

భవతాపాస్పదులైన జానపదుల ప్రాంచత్పరీసూనాళి కై
తవవృత్తి గని గేలిసేయుచు సుగంధవ్రాతసంపత్తిచే
భువియందఁ మధుపాళి నిత్యమలినంబుల్ మాన్పు మందాకినీ
సవిధక్షౌరుహముల్ మదీయసఖులై సంతోషముగూర్చుత.

కొందఱు కష్టదైవముల గొల్పుచునుండిరి మేటిజన్మముల్
కొందఱు చేయుచుండి రింకఁ గొందఱు సన్నియవప్రతంబుచే
బొందుచునుండి రే నెపుడు పొందుగ తావకనామకీర్తనా
నందమున జగంబును తృణంబుగఁజూచుచునుంటి తల్లిరో!

ఆరయ పుణ్యపూరుషుల కాశ్రితభక్తులకెల్ల మేలుచే
కూరుచు వేల్పులెంద టానగూడరు పుట్టినదాది పున్నమే
కూరిమిజేయక వెలగుందెడి పాపజనావళి నిరా
ధారుల నీవుగాక మఱి ధాత్రిని నెవ్వరు బ్రోతు రమ్మరో!

పరమానందముతోడ నీకడ పయఃపానంబు గావించి ము
ష్కరులౌ నేస్తులతోఁ జరింపఁ జని విశ్రాంతి దర్శింపఁటి న
తృణంబు మేల్కొనియున్న నన్ను భవదుత్సృంగంబునం దుంచి ని
ద్దురపుచ్చంగదె మందమారుతములందఁ దేహ ముప్పొంగఁగ.

బాలేంద్ర ముకుటంబునఁ ఫణులతో బంధించుచుఁ వేగమే
లీలఁ నెన్నడుముఁ బిగింపు మిఁకఁ దల్లి ! లోకసామాన్యఁడం
చాలోచించి హాసింపఁగా వలదు కాసంతఁ జగన్నాథునిఁ
పాలింపఁ దరుణం బిదే తడయకఁ బాపాత్ము రక్షింపవే.

శరదమృతాంశు నన్నిభము చంద్రకళా విలసత్కిరీటముఁ
స్ఫురతసుధోపమాంబర విభూషణముల్ కరమందు కుంభముఁ
వరమభయబ్రముల్ మకరవాహనవై చెల్లవొందు నిన్ను సం
స్మరణముఁ జేయువారి కవమానము లెన్నఁటికైనఁ గల్గునే.

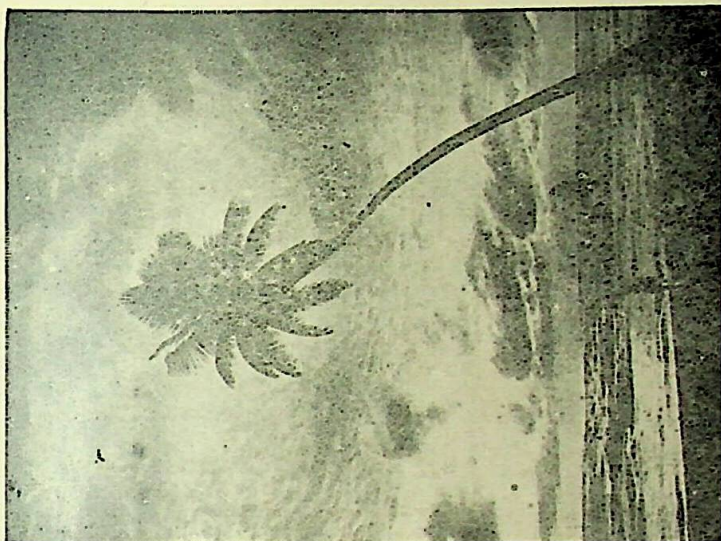
దరహాసాననకాంతిపూరములచేతఁ ఘోర సంసార శు
ర్భరవహ్ని చృటల్ తపించునరుల్ రక్షించుచుఁ జిన్నయా
దరిణీయోజ్జ్వల చంద్రికాతతిఁ జమత్కారంబుల్ జేయు నా
సరసీజేక్షణ శంతనాంగన నదాసౌఖ్యంబుఁ గూర్చున్.

మారె మృతము; లాషధంబులకు సామర్థ్యంబు లీలెన్; సుధా
సారంబెల్ల నశించె; మేల్గుడుడవచ్చల్ కుంగె; స్వర్లోకసం
చారుల్ భీతిలి; రాత్రిముగ్ధితి; భవజ్వాలాప్రభావంబుల్
వారింపంగదె! కాళియాపిత పదాబ్జద్వంద్వసంతోషి!

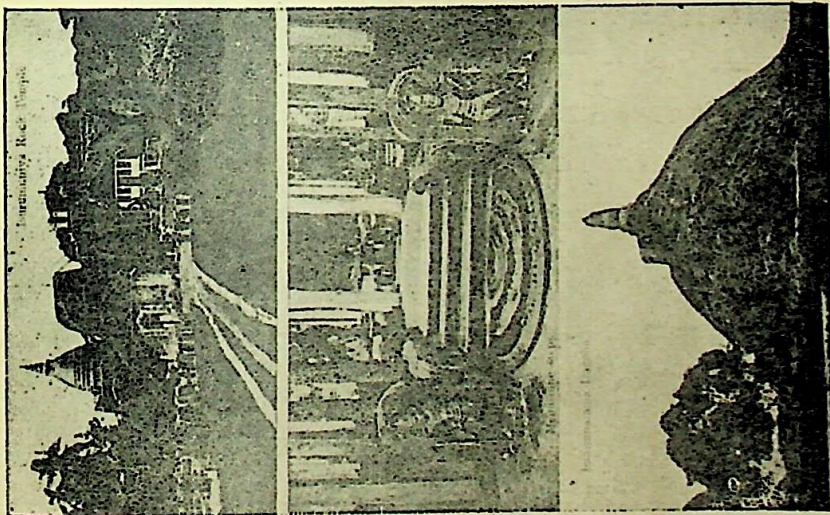
ప్రమథాళిఁ గజచర్మము నిజఫణివ్రాతంబు నందీందులఁ
ప్రమథాధీశ్వరుఁ డొడ్డి జూదమున సర్వమోడుచుఁ దానెడు
దెమునం దొగ్గఁ దలంచి తైలతనయఁ వీక్షింప లేనవ్వల్
భ్రమత్ దొల్లెడు నీ తరంగనటనారంభంబె మమ్మేలుతఁ.

శివ జటాజూటతల విభూషితశుభాంగ-కలుషచయభంగ విమలరంగ త్తరంగ
భక్తపోషణ సత్కృపాపారిగ గంగ-క్షీతిని దురితము లడఁచి రక్షించుగాత!

ఘనయశుండు జగన్నాథకవివరేణ్య-విరచితం బగు గంగాలహరిని జదువు
హరికళలాయురారోగ్యవైభవాతి-శయము లొనగూడు భవిని నిస్సంశయ ముగ.

సముద్రప్రాంతము-సింహళము

(క్రిదిభాగము) జేతవనారామమునందలి డాగోబా-సింహళము

(వైభాగము)

ఇసుగుమునియ కొండపైగల దేవాలయము
(నడుమ) చంద్రకాంత సోపానములు

ఏనుగుల నీరాటము-సింహళము

హంటులిపీనియా హోటులువద్ద సముద్రప్రాంతము-సింహళము

ద తు ర్థాం క ము

రంగము ౧

స్థానము:—విశ్వపతిమందిరము

సమయము:—ఉదయము

(విశ్వపతి సర్వసేవాధిపతి దజ్ఞాన ముస్తాబు చేసి కొనుచు ప్రవేశము.)

విశ్వపతి:—ఏమిటి అపశకునము? ప్రాద్దుననే కార్యాలయమునకు పోవువేళ నీ దాసి ప్రత్యక్షమైనది! (దాసిదీనానముతో ప్రవేశము.) ఏమి, బడరికా! ఇట్లు వచ్చితివి? రాణి కుదయాంకార మెవరు చేయుచున్నారు!

దాసి:—పూర్వపుదాసియే.

విశ్వపతి:—నీకేల చేయలేదు?

దాసి:—నన్ను చేయనీయలేదు. తిమ్మరుసు మంత్రిగారు తనను నియోగించినారట. వారు చెప్పువఱకు తా నాయుద్యోగ మెవరిని చేయనీయడట.

విశ్వపతి:—నిన్ను మేము నియోగించితిమని చెప్పలేదా?

దాసి:—చెప్పిలే, నవ్వి యూరకుంటి. నాకు గోపమువచ్చి బయటికి గెంటపోయాను. ఇద్దఱము పోట్లాడుతుంటే ఇంతలో మహారాజుగారు వచ్చారు. రాణిగారు మాతగాదాంత వారికి చెప్పారు. రాజుగారు, నవ్వి, “అది ఎంతకాలమునుంచో ఇక్కడ ఉంది. దానితో పోట్లాడుకు పో” అని నన్ను సాగనంపారు.

విశ్వపతి:—పోనీలే! దానితో పోట్లాడుకు, పో. (దాసి తెలతెలబోవుచు ప్రస్థానము.) ఇప్పటికిని వాని నా గ్రహము విడిచిపెట్టనేలేదు. ద్వారరక్షకా! ఎవరు అచ్చట నీతో సంభాషించునది? విజయసేనావతియో! రావచ్చునని చెప్పుము (విజయుడు ప్రవేశించును) ఏమి విజయా! అంగరక్షకులు మార్చబడిరా!

విజయుడు:—తిమరు పేర్కొనినవారి నందులకు నియోగించుటకు దుర్గాధ్యక్షు డంగీకరింపలేదు.

విశ్వపతి:—ఎందుచేత?

విజ:—ఇప్పుడున్న వారే శ్రీవారి విశ్వాసము నకు గూడ పాత్రులనియు, అయినను తమతో స్వయముగ ముచ్చటించుననియు జెప్పెను.

విశ్వ:—మంచిది, నీవు పాము. (విజయుడు ప్రస్థానము.) అన్నియు నకుభముగ నేయున్నవి. నేడెచ్చటికిని కదలకూడదు. (కూర్చుండి) ఏమి, యీ తిమ్మరుసు ప్రతిభ! బూజుపట్టిపాముని అలకపై పారవై చితి ననుకొంటినేవాని కంతపలుకుబడి యున్నది! మేరుపర్వతమును దోచుకొన వలయునన్నను, గడ్డిపోచను పెరికివేయవలయునన్నను, ఎల్లరకు వీని యాలోచనయే కావలెనా? అహ! ఆతని బుద్ధినిబడమగు నీ రాజ్యయంత్రము చిత్రమై, అతిగూఢమై, దుర్భేద్యమగుచున్నదే! కదలింపబోయిన కరువ నచ్చును; మట్టుకొనబోయిన కుట్టవచ్చును. దాసి మొదలుకొని దుర్గాధ్యక్షునివఱకుమాడ నెల్లరికి ‘అప్పాజీ’ పిచ్చియే. ఇంతగ్రంథము జరిగినను రాయలనుమాడ చిరం తనదురభ్యాసమువలెనే, యీ ‘అప్పాజీ’ విధేయత, విడువలేదనియే తోచుచున్నది. పుత్రహంతకుడని తెలిసియు, నురికితూ వేయలేదు; కారాగృహమున త్రోయలేదు. తండ్రిని కుమారుడు బెదిరించిన ట్లాకనిష్ఠగ్రమును పైచి, ఏమో గొప్ప శాస్తిచేసినట్లే; చేతులు కడుగుకొని కూర్చునినాడే! ఏమి భయభక్తులు! (ద్వారమువై పుచూచి) ఓహో, బలభద్రుడా! రమ్మ. (బలభద్రుడు ప్రవేశించును) ఏమి నీ కపసాధన ఎంతవఱకువచ్చినది?

బల:—నగరునంతకు మూలమూలలగాలించి చెదకితిమి. విశ్వప్రభుత్వము లొనర్చినను కుమారుని కళేబరము జాడయైన గోచరింపలేదు.

విశ్వ:—కుడ కన్ని సంస్కారమునకైన నోచుకొనలేదు. పాపము దురదృష్టమంతుడు!

బల:—హంతకుడు పట్టుబడినప్పుడు వానినే నిర్బంధించి అడిగి తెలిసికొనవలెనే కాని.

విశ్వ:—ఏదీ! తాము నిర్దోషులట మానై పగ సాధింతునని నిరాఘాటముగ ప్రతిజ్ఞ నేయుచు గోవింద రాయలు దుగ్గమును విడిచిపోవుచున్నపు డొక్కడైన నిరోధింప గలిగెనా; ఏమి. యీ అరాజకము! పోవు వాడు శవమును చంకబెట్టుకొని పోయియుండడు. పాము, నెదకింపుము. (బలభద్రుడు పోబోవును.) ఎచ్చట నెదకించెదవు? చేతిలో ఆ గ్రంథమేమిటి?

బల:—భగవద్గీతలు.

విశ్వ:—ఇది పారాయణచేయుచు శవాశ్వేషణ మా? దీని వైరాగ్యభోధలో మా పని యెట్లు జరుగును? అయ్యా! మా కృష్ణరాయల నెట్లో “ఆంధ్రభోజుని” చేయవలయునని మీ సంకల్పమే అయినయెడల, నా మాట వినుడు. తిన్నగ శ్రీకానమునకుబోయి పాతాళ పర్యంతము కుళ్లగించి పుట్టెలను భద్రము నేయుడు. “సంస్కృతభోజుని” ఏయుద్యోగి పుట్టెయైన నం దుండ కపోడు. పాండిత్యముయొక్క ప్రయోగజ్ఞాన మేమూల నైన నింత యంటియొండవచ్చును. దానిని దక్కించు కొనుడు. మీకును మాకును శ్రేయస్కరము.

బల:—తమ యాజ్ఞప్రకార మెచ్చట శోధింప మన్న, నచ్చటనే శోధింతుము.

విశ్వ:—కోపమువలదు. నా దుఃఖము తమకేమి తెలియును? దయయుంచి, నే నుపాయము చెప్పెదను. చేయుడు. ఈ రాత్రి రహస్యముగ మంత్రిగృహవరణము శోధింపుడు.

బల:—భాగ్యము.

(ప్రసానము.)

విశ్వ:—శవ మేమైనది? నేల పూడ్చబడి ధ్వంస మయ్యెనా? (నేలచన్ని) ఏమి ధాత్రీ! నీవు రత్న గర్భవా, శవగర్భవా? శవగర్భవే, పో...ఆ తిమ్మరుసు హతకుడే గోవిందరాయలను పంపియుండును. తానిచ్చటనే యుండునా? ఉండడు. అవును.

ఉ. నాయనుమానమే నిజము

నక్ష వలె నేటనె వీని మారణో

పాయము చూడగావలె న

పాయముదాటవలెకె శుభోదిత

(శ్రేయుడవై జయేందిరను

జెందుటూ, యీశవగర్భయందె నే

జేయుటూ యంత్యవాసము ని

శిధిని సంతయులేలగా వలెన్.

(నేవకుడు ప్రవేశము)

నేవ:—దేవా! పోర్చుగీసువర్తకశ్రేష్ఠి వచ్చి యున్నాడు.

విశ్వ:—సగౌరవముగ దోడ్కొనిరమ్ము.

నేవ:—చిత్తము. (ప్రసానము.)

విశ్వ:—ఆ, వీనిచే నాపనిగావింపవలెను. స్వముగ జేయరాదు. ... చేతకాదు మాడ. (మంవసము నుండి ఒక నగలపెట్టెను దీని తెచ్చి బల్లపై నంచును. ఇంతలో వర్తకశ్రేష్ఠి ప్రవేశము.) ఓహో; స్వాగతము!

పోర్చుగీసు } :—శుభవందనములు.
వర్తకుడు }

విశ్వ:—(వాని కాసవమును జూపి) తమ పైనికలు మంత్రిభవనమును జాగ్రత్తగా చూకొనియుండిరా!

పోర్చు:—తమయాజ్ఞ ప్రకారము పోవబోగ నైన లోనికి బోనిచ్చుట లేదు, లోనివారిని బయటికి రానిచ్చుటయు లేదు.

విశ్వ:—వానిగృహమే వానికి కారాగృహమైనది.

పోర్చు:—తమ రీయాజ్ఞ నీ మఱకే యిచ్చియుండిన గోవిందరాయలుమాడ పోయియుండెడి వాడుకాదు.

విశ్వ:—గతమునకు విచారమెందులకు? ఇదిగో మా కృతజ్ఞత (నగలపెట్టెను ముందుపెట్టి) యీ రత్న భరణములు రిలక్షల దీనారముల విలువనీయును.

పోర్చు:—మహాభాగ్యము.

విశ్వ:—కాని, మీవలన నింకొకసాయము కావలెను. దానికి ప్రతిఫలముగా గొప్ప బాగీర్ల నిప్పించెదము.

పోర్చు:—తమయాజ్ఞ ?

విశ్వ:—హత్య చేయగలరా ?

పోర్చు:—తమ విరోధులెవరు?

విశ్వ:—నాకు విరోధులు లేరు. మహారాజు విరోధులు.

పోర్చుగీసు:—వారికై మాప్రాణములనైన నిచ్చుటకు సిద్ధముగ నున్నాము.

విశ్వ:—రాజకుమారుని చంపించినది తిమ్మరుసు మంత్రి యని తమ రెఱుగుదురుకదా ?

పోర్చు:—చిత్తము.

విశ్వ:—చిన్న నాటనుండియు బెంపబడిన మొగ హెటముచే వారి నేమిచేయుటకును శ్రీనారికి మనస్కరించుటలేదు. కాని వారివిధిని మనము చేయుట మన విధి. మీ రివనిచేసిన నొకటికాదు, రెండు జాగీరులైన నిచ్చెదను.

పోర్చు:—నేటిరాత్రియే! ఇక మాకు సెలవు.

విశ్వ:—ఏ! ఈ విషయలో నారిలేరినదే యీ ఘటము. సంభాషణ ప్లుప్తముగ నడచినది. జాగీరు లని నంతనే కనుబొమలు విప్పారినవి. మేచ్చా! నీ బుట్టను హడ రాజ్యకాంక్షయే తొలుచుచుండెనా? వ్యాపారివి, పరిపాలనహడ నుండవలసినదే! “ఏకక్రియా ద్వర్విధకరీ” అని ధర్మగ్రంథములను, శాసనమునకును తూనికకుగూడ నుపయోగింపగలవు! కానిమ్ము. ఈరాత్రి యీపని కానిమ్ము. మంత్రి హత్యపరాధము వీరి తలరుద్ది స్వకొఠిల దోచుకొని, ఒక్కొక్కని కొక్కొక్కజాగీరు శ్మశాన గర్భమున శాశ్వతభుక్తములుగ నిచ్చెదను.

(పెద్దిరాజు గారు ప్రవేశము)

పెద్ది:—బిజాపూరును సుల్తాను దాడినెడలిపచ్చుచున్నాడట, వింటిరా?

విశ్వ:—లేదు. అయిన మనమిపుడు యుద్ధము నేయాలెనా?

పెద్ది:—లేదు. కప్పురంపు వీడియంబును నేవించుచు నుద్వేగముచేయుపై నూగుచు సరసాలాపంబుల వినోదించుచుండవలెను.

విశ్వ:—“నిరుపహతిస్థలంబు, రమణీప్రియదూతిక ఆత్మకింపయిన భోజనమును” మరచిపోయినారు పెద్దలు.

పెద్ది:—అది కవిత్వమునకు.

విశ్వ:—తాతగారూ! తమపద్యము చిత్రముగ నున్నది. కవిత్వమునకు—“నిరుపహతిస్థలంబు, రమణీప్రియదూతిక తెచ్చియిచ్చు కప్పురవిడె, మాత్మకింపయిన భోజనము”—తంబూలమైన కరువార భోజనమా?

పెద్ది:—కవిత్వమున ఛందోనుకూలంబుగ నిట్టి తారుమారులకు స్వాతంత్ర్యంబు రసికలోకంబు కటాక్షించినది. మా ఆపరాధము లేదు.

విశ్వ:—పోనిండు. ఇదేమిటి?...“ఒప్పుతప్పురయు రసజ్ఞు లూహ తెలియంగల లేఖకపాఠకోత్తముల దొరకినగాక యూరక కృతుల రచియింపు మనంగ శ్యమే?” అంటిరి. “ఇదియొప్పు యిదితప్పు” అని లేఖకులు పాఠకులు చెప్పుచున్న వారితో సంప్రదించి సవరించుకొని తాము పద్యములు వ్రాయుదురన్నమాట. ఆంధ్రభోజనకు తమరున్నలోటును సంస్కృతభోజనకు కాళిదాసుకూడ తీర్చలేక పోయినాడు. గొప్ప కవిత్వ పాకనిపుణులే, ఆంధ్రకవితాపితామహు లల్లసానివారు! నావాచాలతను పితామహులు తుమింపవలెను. నిజముగ మనము సరసాలాపములనే వినోదించుచున్నాము...సరి తమరిపుడేమి నిశ్చయించిరి?

పెద్ది:—అన్ని ఏర్పాటులును గావించబడెను. బిజాపూరు సుల్తానుకొండపల్లి మీదుగావచ్చునట. ఆత డా ప్రాంతముల జేరునప్పటికే గజపతిగూడ ‘కృష్ణ’ను సమీపింపవచ్చును.

విశ్వ:—ఏ గజపతి ?

పెద్ది:—కటకపురాధీశ్వరుడు.

విశ్వ:—అతడుకూడ దండెత్తి వచ్చుచున్నాడా?

పెద్ది:—అవును.

విశ్వ:—అంతటి సమరుడా?

పెద్ది:—సుల్తానుతో గలసి రాయలదాకవచ్చుచున్నాడు. కృష్ణను దాటిరాకమునుపే వారిని నిరోధించుటకు శ్రీవారు నిశ్చయించుకొనినారు.

విశ్వ:—శ్రీనార స్యయముగ నైన్యసంచాలన నేయుదురా?

పెద్ది:—చిత్తము.

విశ్వ:—మేము?

పెద్ది:—నగరరక్షణమునకు తమరు నియుక్తులైరి. ఆయుదంత మెఱింగించుటకే వచ్చితిని.

విశ్వ:—ఈ ఏర్పాటు లన్నియు నెవరు చేసినవి?

పెద్ది:—నేను

విశ్వ:—మాతో సంప్రదింపక ఆజ్ఞలను జారీ చేయవచ్చితిరా? ఏమి, యంతస్వాతంత్ర్యము తీసికొని నారు?

పెద్ది:—ఈ ఖడ్గము నెప్పుడు ధరించితిన్ అప్పుడే నాకా స్వాతంత్ర్యము వచ్చినది.

విశ్వ:—ఆహ! దాని ఆధిక్యతయేమి?

పెద్దిరాజు:—దీని ఆధిక్యతయా?—పూర్వప్రస్తుతాగామిమహామృత్యులకు శిరోమణియై, ఆంధ్రసామ్రాజ్య నిర్మాతయై, దుర్గభ జయశ్రేయము నెన్నిటిన్ చక్రవర్తికిగూర్చి, దుర్లోక్యతేజోవిరాజియైన శ్రీ తిమ్మరుసు వారు ధరించుకారణమున దీనికామహత్త్వ వచ్చినది. ఇది ధరించు మహాత్ముననే మా నిర్ణయమమోఘమగును. చక్రవర్తిమాడ యాగౌరవమును శిరోధార్యమని మమ్ము ధన్యులజేసె.

విశ్వపతి:—మంచిది. ఏదీ ఆఖడ్గమునిటులెందు. అందులకు నేనే యోగ్యుడనేమా?

పెద్దిరాజు:—యోగ్యతేయైన నేనిచ్చటఎందుకు? నగరరక్షణము తమ కంగీకారము కాకున్న మేము వేటుగ చూడవలయును.

విశ్వపతి:—చిత్తము. శ్రీవారితో నాలోచించి వర్తమానమందెదము.

పెద్దిరాజు:—చిత్తము. (ప్రసానము)

విశ్వపతి:—వానిఖడ్గమును ధరించు మాత్రమున నా మహాత్ముని సర్వతోముఖజాగ్రద్భుద్ధి కాళలము వీని కబ్బునా? వృద్ధుని స్థానమున వృద్ధుడేర్పడవలె. ఏర్పడి

నాడు, మందకొడిగ్గుకు. ఏమైనను మంత్రిపదవినుండుటచే నాకడ్గవచ్చుచున్నాడు. నావ్యూహములు నిరాఘాటముగ నిర్వహించుకొనుటకు నాకీపదవియే కావలయును. చూచెద నేల రాదో? (యవనిక.)

రంగము ౨

స్థానము:—తిమ్మగారు భవనము.

సహాయము:—రాత్రి.

(తిమ్మగారు పెద్దిరాజు ప్రవేశము)

పెద్ది:—గోవిందరాయలు చక్రవర్తిపై తిరుగుబాటుచేయుటకే లేచిపోయెనా?

తిమ్మ:—కాని, నే నాపుకొనలేకపోతిని. అక్కటా! నా అంత, నానస్తువు నేనే అక్రమించుకొనలేక పోతినే. నా శ్రద్ధ నెచ్చటన్ స్వయంపరచి స్వార్థలక్ష్యమునే మరచితిని. (రామకృష్ణకవి ఒక పేటికను గొని ప్రవేశించి పరికించుచు నిలుచును. ఉభయం నాతని చూడకు) పితామహా! యీ దుఃఖములో నాకు కవిత్వము వచ్చుచున్నది. చూడుడు. దుర్గరక్షణయందలి ఆతురతతో నొకడు జాగరణ గోళురాశోహియై శక్తు సంచారమును దూరముననే పసివట్టి యరికట్టుటకు భృష్టి సర్వస్వమును యంత్రమునకే అర్పించి అచిలుడై యుండెను. కాని దగ్గఱనుండియే శాత్రవముచుట్టును లేచి, ముసిరి, రెక్కలువిరిచి కట్టునప్పుడు, దేనికో గింజకొనువాని నవ్వులాట బ్రదుకు నాకు సామ్యమునకు వచ్చుచున్నది. ఆహ! మానవునికి స్వార్థము లేకపోవుటయు నొక దోషమేకదా!

గీ|| నేటిదనుక పరార్థ జీవాటనంపుఁ
గైపు గనుబ్రామ మెలగి దుర్గుఁడనైతి
సంఘహిత ధర్మమయకార్య చరణకై న
స్వార్థయోగమహాతపశ్శ్రరణులయు.

రామ:—నూత్రధాడెడు యజమాన్యమును మరచి కథానకమున రసముగడై పాత్రమున తస్మయాడనుచున్నాడు. నాటకము నడచునా?

తిమ్మ:—(దృష్టించి మంహాసముతో) ఏల నడు
ము? “తన జగన్నాటకంబున తాను నొకపాత్రమై
నూత్రధారుడు నాచువరలు.” నీశ్వరుని మానవు డనుక
రించుచునే యుండును. ఆ పేటికయేమి?

రామ:—మహారాణీవారి రత్నాభరణములు పో
ర్చుగీసు వాణిగ్యరునకు విశ్వపతిరాయలిచ్చిన బహు
మానము.

తిమ్మ:—నన్నీజుగారు వెడలిపోయిరా?

రామ:—ఈ రాత్రి వెడలిపోవుచున్నారు. తమ
విధేయులై యుండునట్లు పోర్చుగీసులందఱచేతను ప్రమా
ణము చేయించుకొనినాడు. ఈ మందసము సర్వవిషయ
ముల నెఱింగించుచు వారే మనవశము చేసినారు.

పెద్ది:—విదేశీయులు కదా యని వీరిని విశ్వ
సించె గాబోలు విశ్వపతి.

తిమ్మ:—పితామహా! ఈ నన్నీజు నాత్మగరిమ
నన్ను మోహమున ముంచుచున్నది. అట్టి మహాను
భావుడు నా ఆశయము నింతగా గౌరవించుటనాడ
స్థిగగనే యున్నది. నా భద్రమును శిరమున తెట్టుకొని
అవధి పడుచున్నాడు.

రామ:—అవధి ఏమున్నది? తన దేశస్థులగుట
కులభముగ నే వారిని మనదాసుల జేయగలిగెను.

తిమ్మ:—మా ప్రయాణమున కన్నియేర్పాటు
లును జరిగెనా?

రామకృష్ణ:—చిత్తము. తమరెప్పుడు ప్రయాణ
మయ్యెదరు?

తిమ్మ:—ఆమె వచ్చుటతోడనే.

రామకృష్ణ:—ఆమె వచ్చియేయున్నారు.

పెద్ది:—ఎచరు?

తిమ్మ:—నేను నాకుమారుని వెంబడించి పోవు
చున్నాను. నా వ్యూహములను సావధానముగా రామ
కృష్ణకవిగారు మీకు విశదము చేయగలరు. తమ రాశిర్వ
డిందిపంపుడు. తొందఱపనులున్నవి. (రామకృష్ణకవి
స్మృతి నభినయించి లోనికిపోవును.)

పెద్ది:—అయిన నేను సెలవు తుచ్చుకొందునా?
ఆ. విశ్వపతి నగరరక్షణ కంగీకరింపలేదు.

తిమ్మ:—అవును. అంగీకరింపదు. గజపతిరా
యలు తారసిల్లుచున్నారు. తానచ్చట నుండవలెను.
సుల్తానుమాడ వచ్చును. ఎవరి అంత్యముమీద తనభాగ్య
మాధారపడియున్నదో, పొంచియుండవలదా?

పెద్ది:—నే ననునది ఎందులకువచ్చిన యాయా
సమిది. విశ్వపతిని రహస్యముగ నేల తెగటార్చురారు?

తిమ్మ:—(చిరునవ్వుతో) అధీరులనీతి, అది మన
కెందుట? పితామహా! తమరినిజాచిన భయముగనున్నది.
ఎప్పుడో తమరాపని గావించురు. తమకొప ముగ్రగర్యుల
కుటుకును. తమకొక పరమరహస్యమును దెల్పెదను. విసు
డు. మనము వృద్ధుల మగుచున్నాము. ఈ రాజ్యసంవృద్ధికి
మజ్జియొకసమర్థుడగు యువకుడు కావలెను. అప్పుడు
గాని, మనమిప్పుడు ప్రతిష్ఠించిన ధర్మములు మజ్జికొంత
కాల ముత్సాహక్రమమున నడచుటకు నూతనివ్వవు.
విశ్వపతి రహస్యము నాకు తెలియగనే వాని అదృష్ట
సాహసము వానియోగ్యతను స్ఫురింపజేసినది. వీరిని
సాధుత్వమునకు, త్యాగశీలమునకు, పరోపకారమునకు
లాంగదీసిన నితడు మన రాజ్యమున కెంతయు నుపక
రింపగలడు. వానిని నాకు దక్కించునని నాకు వాగ్దా
నము చేయవలెను.

పెద్ది:—తమకు నే నెప్పుడు విధేయుడనే కా
వలసి వచ్చుచున్నది. తమ ఆశయము జయముగు గాక!
(పోవోవును)

తిమ్మ:—ఆ. నగరమునందుకాని యాధమునందు
కాని నేనాపతులకు నాయాజ్ఞలు గుప్తముగ వారికే
సరాసరి చేరుచుండును. అందుచే వారొకప్పుడు తమ
యాజ్ఞల నుల్లంఘించునట్లు తోచవచ్చును. కాని తమరు
తుమించవలెను.

పెద్ది:—నిప్పటికో పునర్దర్శనము?

తిమ్మరుసు:—భయములేదు. తిమదీవన యమో
ఘము. పోయిరండు.

పెద్దిరాజు:—జయము. (ప్రసానము.)

తిమ్మరుసు:—రామకృష్ణ! (రామకృష్ణకవలలో నుండి ప్రవేశించును.) మమ్ముహత్యచేయుభార మొకటి పాప మావర్తకులపై నున్నదికాబోలు. రేపువారు విశ్వ పతికి చెప్పవలయు సమాధానమును వారి కెఱింగించుట మంచిది. లేఖవ్రాసి పంపుదమా?

రామకృష్ణకవి:—వారి సైనికు లిచ్చటనే యుం డిరికదా!

తిమ్మరుసు:—మన భటునిచేతనే శ్రేష్ఠికడకే పంపుము. వాని కీలేఖుచూపి వెంటనే దానిని చించి వైచిరావలెను.

రామకృష్ణకవి:—వ్రాయుదు. మన వేగులలో నొకని కీపరి నిచ్చెదను. [ప్రసానము]

తిమ్మరుసు:—(లేఖవ్రాయుట నభినయించి) ఈ యాపాయముచాలును. సుల్తానుని మోసముచేయవలెను. యుద్ధముకూడదు. గజపతిని రాయలకు స్నేహితుని జేయవలెను. చిన్నారాణి నే అందులకు ప్రయోగించుట మంచిది. సరి— (ఘననిక.)

రంగము 3

సానము—రాయలమందిరిము.

సమయము—ఉదయము.

(విశ్వపతి ప్రవేశము.)

విశ్వ:—అడుగడుగునకును సుడులుగొట్టుచు గం డము లేదు రుబుకుచున్నవి. పగసాధింపవెడలిపోయిన గోవిందరాయలు నాప్రాణము నేల గురిచేసికొనడు? అబ్బో! యుద్ధమా! ఆయనుభవములేదే! నాయూటలేమి సాగును? త్నాత్రియవిద్యల నన్నిటి నెంతో శ్రద్ధతో నభ్య సిించితిని. ఏమిలాభము? విద్యలేప్పటికిని విద్యలే. రిపు ప్రాణహరణాలనుడగు యోధుడు బలిమిమై వీలుగొని యాక్రమించునేగాని శాస్త్రగౌరవమున క్రమపాతముల ఖడ్గమునుద్రిప్పునా? పూర్వాప్రయోగములనైన ప్రత్యక్ష పరిచయములేదు. ఈసామగ్రితోనే బోయి చేయునదేమి? ఏమియులేదా? (దాసీప్రవేశము) ఏమియు లేదా విశ్వము?

దాసి:—చిన్నారాణిగారు కనబడలేదు. రాజ గారు కోపముతోనున్నారు. మీకు ముందుగా—

విశ్వ:—శకునపక్షి! నీకు మతి సరిగనున్నదా? ఏమి వదరుచున్నావు? (దాసీ భయము నభినయించి ప్రసానము) ఇది కూడ తప్పించుకొని పోయినదా? నాపై పగసాధించును కాబోలు. నాప్రాణమున కీపిరా చి ఎక్కడ దాపరించినది? ఇంక కొలది దినములోపిక పట్టిన, తాను పోవుటెందులకు? సంతోషమున నేను సాగనంపెడి వాడనే మృశ్యుగర్తమునకు?...ఆహ! రాయల కిప్పు డేదియో సమాధానము చెప్పక లేవ్వనే? “మీ పుట్టుపూర్వోత్తరము లేమి” యని ఇప్పుడైన నిర్బంధపెట్టక పోడే! ఏమి దిక్కు? ఇదియైన నెవటికి బోయే? ఇచ్చట ఎవరు దానికి దిక్కు? ద్వారరక్షకా! మాకొత్త పోర్చుగీసువర్తకశ్రేష్ఠి మామందిరమునకు వచ్చియుండును. ఇచ్చటికి దోడ్కొని రమ్మని నేపకని పంపుము...అతడైన రాత్రి నాపని గావించియుండెనో లేదో!

(విజయుడు ప్రవేశము)

విజ:—ప్రభూ! ఈ లేఖతోబాటు నాజీవిత మును తమ కృపాధీనము చేసికొనుచున్నాడను. ఇందుచే నేను రాజద్రోహులకు ద్రోహమును, రాజభక్తులకు దాస్యమును జేయుచుంటినను విశ్వాసమున గర్హించు చున్నాడను (లేఖనిచ్చును.)

విశ్వ:—(లేఖను జదువుకొని ఆశ్చర్యము నభినయించి) నీ రాజభక్తి అత్యద్భుతము. నీకు గొప్ప బహు మానము నేయవలెను. ద్వారరక్షకా! (ద్వారరక్షకుడు వచ్చివేచియుండును.) వీనిని కారాగృహ యజమాని కొప్పజెప్పుము. మాయాజ్ఞవచ్చువఱకు వీనిని నిర్బంధ మున నుంచవలెనని తెల్పుము.

విజ:—ఇదియూ, నా రాజభక్తికి ఫలము!

విశ్వ:—రాజద్రోహులనుండి నిన్ను రక్షించు టకు వేటుమార్గము లేదు. తుమిచి సహనము నుపాసించు. (ద్వారరక్షకుడు విజయునితో ప్రసానము.) ఔరా! ఇది ఏ మాశ్చర్యము? పెద్దిరాజుగారికికూడ

రాజ్యకాంతయ్యా? మేము యుద్ధమున కేగిన లోడనే గుర్తమును తాను వశముచేసికొనుట! పరస్పరసహాయము నకు ప్రతిఫలనూచనగ గజపతితో రాయబారము నడుపుచున్నట్టి లేఖవలన స్పష్టపడుచున్నదే? ఆహా! ఈ రాజ్యలక్ష్మీపై నెందఱు కన్నువైచి కాచియున్నారు? జీవితము తరిగిపోవుచున్నదను గుఱుతుకూడ మఱచి స్వార్థమునెల్ల నిండే జయించుకొను చుండిరే!

కా. ఆదిక గొన్ని తరాలుగా మురిసి రా
జ్యంబెల్ల వర్ధించె నా
తాదాయంబుగ వృద్ధతిమృదుసు; మీ
దక్ష నాని బోద్రోలి నా
కే దక్కుంగద రాజ్యమింక నని శం
కేలేక కేనుండ నే

దో దుర్మార్గత నన్నెమ్మింగ నవవు
ద్ధం డేడ ప్రాప్తించెనో?.

కాని, యిప్పుడు కర్తవ్యమేమి? వీని నిప్పు డెదురవచ్చునా? ప్రతిక్రియ స్ఫురించుట లేదు. ప్రమాదము ప్రబలమగు మొట్టివప్పుడు గాని ప్రతివిధానమునకు నా బుద్ధి ప్రకౌపింపదు. వీని ప్రయత్నము కూడ నాకే విని యోగపడవచ్చునేమో! వీని కుట్రను గనిపెట్టి కల్పించుకొనవలెను. సరి. ఈ లేఖనురాయలకు చూపవలెనా? చూపెదను. ప్రయోజనమే కలదు. కాని, వీనిని రాజాగ్రహము నుండి కాపాడుకొనవలయుగూడ. (పోర్చుగీసు వర్తకుడు ప్రవేశము.) ఏమి, విశేషము?

పోర్చు:—గోవిందరాయలు ముందే పారిపోయె
గాని, లేకున్న సతడుకూడ చిక్కునడచినాడే!

విశ్వ:—మిగిలినవారు?

పోర్చు:—మంత్రిని సకుటుంబముగ బంధించి
కొండపీడునందలి మా కొఠికి బంపితిమి.

విశ్వ:—అచ్చటి కెందులకు?

పోర్చు:—ఎవరుగాని వారి నీ రాజ్యమున సంహరించి బ్రదికిపోగలరా? వారి యభిమానులగు సేనాపతులీ రహస్యమును పసిబట్టుచురేని ఆశ్చర్యమన ప్రాణము

నకే ముప్పుగదా! అందుచే నిట్లుచేయవలసివచ్చినది. గమ్యస్థానము సేరగనే ఆపనికాగలదు.

విశ్వ:—అవును. ఇప్పుడు వారే ఎచ్చటికో పారి. పోయిరని వదంతివేయవచ్చును. మంచిది. ఆవార్తతో తిరిగి దర్శనముచేయుడు.

పోర్చు:—భాగ్యము. (ప్రసానము.)

విశ్వ:—జిత్తులలో నక్కలను మించినవి యీ బుడతకేమి. పెద్దననుకూడ నీ నక్కలకే వేరువయవచ్చును. ఏమి, ఎంతసేపటికిని బయటికిరాడు? (అంతఃపురమువై పుచూచి) సేనకా, శ్రీనారేమి చేయుచున్నారు?

సేనకుడు:—(ప్రవేశించి) ఇప్పుడే తమరి నడిగిరి. బౌగంధశిల్పికిరిటమును జక్కనేయుచున్నారు.

విశ్వ:—సరి, నీవుసామ్య. (సేనకుని ప్రసానము.) కిరిటము నొకడు చక్కజేయవలెను. పాదరక్షల నొకడు తొడుగవలెను. ఆభరణముల వేటొకడలంకరింపవలెను. బాగున్నది. కట్టుబట్టినప్పుడు కట్టవలెనో! రాజునుకావలె ననుకొంటిని. నాకు నీ యస్వతంత్రజీవనయోగమేపట్టును కాబోలునే! పోనీ, మానుదునా? నాకెందు కీరాజ్యము? ఆహా! సద్భావము నొకింతధారణచేసినంత మాత్రముననే దుర్బల పరాక్రమాన్నత్యమునుండి సాధు సౌఖ్యమున కొకే అధాపకనమగుచున్నదే! జాగ్రత్తగనుండవలెను. (రాయలు ప్రవేశించును. విశ్వపతి లేచి) ఓహో! దయచేయుడు.

రాయలు:—(కూర్చొనుచు) నీ సోదరియెచ్చట?

విశ్వ:—కూర్చుండుడు. చాల ఆరాటముపడి యుండు రనుకొందును. ముందుగనే చెప్పిన తమ రంగీకరింపరను భయమున కొంచెము స్వతంత్రించితిని. క్షమింపవలెను. మనమా, యుద్ధమునకు బోవుచుంటిమి. రాజ్యమా, చాల అల్లకల్లోలముగ నున్నది. కుమారుడట్లయ్యెనా? ఈమెప్రాణమున కెవరు ముప్పుదలచురో! ఈభయములచే నాకేమియుదోచక ప్రస్తుత మామెను మాపితృగృహంబున కంపితిమి. మనము యుద్ధమునుండి తిరిగవచ్చుటతోడనే మాతలిదండ్రులే చిన్నాను వెంట

బెట్టుకొనివత్తురు. బావా! అప్పుడు నేనొక దేశమునకు యవరాజునని తెలిసినచో గోపమున నన్నారాజ్యము నకు తిరిమివేయగూడదు సుమా!

రా:—అబ్బా! గొప్పబరువును తీసివేసినావు. ఆభయమే నన్నును వేధించుచుండెను. పోనిమ్ము. మంచి పనినే చేసినావు. నామనస్సిప్పుడేయు బాగుండ లేదు. నిన్నికొండలు నేనాపతులు తిరుగబడిరే! కారణము నూహించితివా?

విశ్వ:—ఏమైయుండును?

రా:—అప్పాజీకి నే నన్యాయముచేసినతిసట! నాకు నతనికి నెవరో విరోధు లీరాజ్యముననుండి యీ చిత్రమును నడుపుచుండిగని వారియనుమానముట! వారు నిర్దోషులైన నాతో నేల చెప్పుకొనరాదు? మీదు మిక్కిలి నాపై పగసాధింప గోవిందరాయలు రాజ్యము వీడిపోయెనే? నాయపరాధమేమి? శిక్షింపలేదు; తిరిమి వేయలేదు.

విశ్వ:—అవును. వారిచర్యలు నిర్దోషత్వమును, సాధుత్వమును సమర్థించుచున్నవా? ఈవిచార మెందులకు? అనేనాపతుల నేమిచేసిరి?

రాయలు:—అప్పాజీయే వారిని పిలిపించి ఏమో నచ్చబెప్పి పంపిరట! వారు తిరిగివచ్చి విధేయతను దెలిపి కొని తుమాపణగోరిరి.

విశ్వ:—తమరు తుమించితిరి. ఓయి, యమాయిక రాజా! ఏమి, బుద్ధావతారమిది? మేల్కొనుము, తనకు విధేయులగు నేనాపతుల మనయొద్దకాపుంచి రాత్రియే అప్పాజీహాడ లేచిపోయెనే! ఎందులకు? తండ్రికుమారు లిరువురుజేరి విపత్తులగూడి నిన్ను దాకుదురు. ఆత్మరక్షణ మునకు వాని నేనాపతుల, నీకుదిక్కు? అదియుగాక, యీ కపటమేమో నా కర్థమగుట లేదు. ఈ విద్రోహు లెల్ల రెవరికివారో, లేక నిన్నును నన్నును మతిభ్రష్టుల జేయుటకు వేర్యేటవర్తించు నొకేట్రులోనివారో, యీ లేఖను బాధుము.

రాయలు:—(లేఖను జదువుకొని) ఆ, పితా మహులా! రాజద్రోహమా? ఇది వారి దస్తూరియే. నీ కెట్లు చిక్కిన దీ జాబు?

విశ్వ:—ఈ లేఖను గజపతికి గొనిపోవ వానిచే పంపబడిన విజయుడే రాజభక్తి గలవాడగుటచే రహస్యము నెఱిగించుచు నాచేతికిచ్చె.

రాయలు:—విశ్వపతీ! ఇందటిట్లు కామకొని యుండ నాకీ రాజ్యమెట్లు దక్కును? దక్కినను ఇందటి ఘోషతో నా కీ సౌఖ్యమెందులకు? వారిని పిలిపింపుము. రాజ్యమును నేనే పంచియిచ్చెదను.

విశ్వ:—విద్రోహులు వారి కెందులకు? ముగ్ధుల ముఱిదిని నేనుంటిని. నాకు పంచిపెట్టుము. వారో నే నెట్లో వేగదను. బావా! ఆగ్రహము వచ్చినప్పుడు సన్యసింపరాదు. దాని ముమ్మరము తగ్గగనే, కాషాయం బరునకు తిరిగి కామినీ చేలాంచలమే గతియనను. ప్రియ బంధువు లనుకొనబడువారు విద్రోహులైనప్పు డిట్టి విచారము కల్గుట ఉత్తమప్రకృతియే, కాదనను; కాని, ధర్మసంరక్షణ మానవుడైన ప్రతివానికినివిధి. అందును నీవుక్షత్రియుడవు. దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ నీవిధులు. లేము. ముందు విద్రోహుల జయింపుము. క్షేత్రాలు గట్టి యీడ్చుకొనివచ్చి సభామధ్యమున బడచైచి— అప్పుడు—నలయుచో నింత రాజ్యముష్టిచే కనికరింపుము. అప్పుడొక యనిరవ్వచనియే లేజము నీపరివేష మున నృత్యము చేయగలదు. రమ్మ. ఈ జయయాత్రలో నేను నీకు సారథ్యము చేసెదను.

రాయ:—కానిమ్ము. అర్జునునకు కృష్ణుడు, నీవు—నాకు.

విశ్వ:—అవును.

మ. జగమేలే పరమాత్మ కృష్ణుడె యట
సారథ్యము జేసె నీ
జగమేలే నరుడైన కృష్ణుడె; యట
సారథ్యమే జేసెద
యుగధర్మంబులు మాటుచుండు నరుడో
హో! ఈశ్వరాదృష్టధా

తగవరిల్లుట నేడు నావలన సా
ధ్యంబయ్యె, నేధన్యుడన్.

రాయ:—విశ్వపతి! వారు చర్యలచే భయపెట్టు
చుండిరి. నీవు వింతభాములచేతనే భయపెట్టుచుంటివి.
ఆయిన నా విశ్వాసము నశభవించుటకు నీ వొక్కడవే
మిగిలియుంటివి. పద; శత్రునిర్మూలనమునకు సంకల్పించి
తిని. ఇక నీనే నా ప్రధానివి. నీ సారథ్యమును విశ్వసించి
జయయాత్రను నేయుచుంటిని.

విశ్వ:—ధన్యోఽస్మి. ధన్యోఽస్మి. బావా!

ఉ. శ్రీ విజయోస్తు, దేవతలు
శ్రేణుల దీర్పుచు నీజయోదిత
శ్రీ విభవాధ్యయందున ర
చింతురు స్వాగతతోరణంబు లు
ర్వీశర విష్ణు, నీకు జయ
వెట్టుచు ఊడితరేంద్ర కోటి నీ
త్రోవను వెంటనేనడువ
తోలుకువచ్చెద ముందుసాగుమా.
(ఇగువురు నిష్క్రమింతురు.)
యవనిక.

ప్రణయభిక్ష

దినాకర్ణ వెంకటావధాని గారు

ద్వీరవరేణ్యపూజితుఁడు దేశహితైక విధాయకక్రియా

శూరుఁడు సత్వమూర్తి గుణసుందరుఁ డంచు జను ల్వచింప నీ
కీరితి వింటి మేను పులకింపఁగ నెంతయు నాఁటినుండియున్
గూరిమి నీపయింగలిగెఁ గొంతయినన్ మరలింపరానిదై.

కాదనఁబోక నీ చెలిమి గాంచుటకున్ బ్రయశించుచున్న న
న్నాదృతిఁ జూడఁగోరెద మహాత్మా! నిరాదరణంబె కల్గినన్
నాదురవస్థ కేమి యొక నాతి పవిత్రమనోంబుజన్మమున్
మేదినిఁ ద్రోసి త్రొక్కిచను మేటియఘం బది నీకుఁ గల్గెడిన్.

ఆననమైన నీ వెఱుంగ వక్కట, నాపయి మోహమేల? నీ
కో నవలా! యనంగఁ దగ దోమహితాత్ముడ! నీమనంబు స్వా
ధీనము నీకుఁగాని కలదే? నను వారణ నేయుశక్తి యెం
దైనను, గోరి నిన్వలచు టందలిదోషము నీ గుణాళిదే.

ఎద విధి చోదితంబనుచు నెంచి ననున్ గ్రహించు పూన్కి త
ప్ప దిఁక ఘుమంఘుమార్భటు లపారముగాఁ జెలరేగ మోహ సం
పదవెలిఁ జిమ్ముచున్ దరికి వచ్చెడు వాహినులన్ మరల్చుగా
నుదధికి శక్తియున్నదె? తదుత్తమ సంగమ భాగ్య మొందదే?

సన్నిధిఁజేరి నీ చరణ సారసము ల్భజియించు భాగ్య మిం
కెన్నఁటి కెన్నఁడంచుఁ జలియింపని రాగము తీగె సాగఁగా
నెన్నిప్రయత్నము ల్పలిపి యేమిఫలమ్ము మహాత్ము, నేటికిఁ
గన్నుల కాంక్షదీర నినుఁ గాంచితి విన్నప మాలకింపుమా.

వనితతనయఁత వలచినచ్చిన రవంత
యైన గౌరవ ముండఁ బోదని యెఱుఁగుదు
వశము గాకుండ నుప్పొంగు ప్రణయరక్తి
నాపుకొన నెంతునేని శక్యమగునొక్కొ.

మానెదవేమి ? సంసరణ మగుండ నొనెడ మాతృదేశ నే
వానిరతప్రచార వినిపాతము గల్గు నటంచు నెంచి దే
వా, ననుగూడ నీ యభిమతాధ్వము లందునఁ ద్రిప్పికొమ్ము వి
జ్ఞానమొనంగి నీ నియమ సాధన కేల ఘటిల్లు నడ్డముల్?

చదువఁ నేర్చినదాన బ్రాణవిభు నిచ్చాపూర్తికిఁ బ్రాణముల్
వదలఁ జంకని హైందవాంగనను త్రోవంజూపుచుం బూమ్ము నీ
పదపద్మంబుల వెంటనంటెదఁ గడుభారంబె యాఁగాక, సం
పదలుఁ భోగమె కోరుదాన సని సంభావింపఁగాఁ బోకుమా!

ఇంతకు మించి నీకు వచ్చింపఁగఁ దగ్గది కానరాదు, నీ
స్వాంతము వచ్చేనేనియు శుభంబె తిరస్కృతిఁ జూపుదేని జ్ఞా
న్మాంతము దాఁక నీశ్వరు ననంతరజన్మము నందునైన ని
గ్నాంతునిఁ జేయఁగోరి యధికంబగు భక్తి భజించుచుండెదన్.

అట్లుగా నున్నప్పుడు మనస్సును నిలుపుకొని ఉండవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

మనస్సును నిలుపుకొని ఉండవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

మనస్సును నిలుపుకొని ఉండవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

అట్లుగా నున్నప్పుడు మనస్సును నిలుపుకొని ఉండవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

అట్లుగా నున్నప్పుడు మనస్సును నిలుపుకొని ఉండవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

అట్లుగా నున్నప్పుడు మనస్సును నిలుపుకొని ఉండవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

అట్లుగా నున్నప్పుడు మనస్సును నిలుపుకొని ఉండవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

బండి నేతుపతిసాధముముం దాగినది. అగి నెమ్మదిగా నంతఃపుర ప్రదేశముకడకు పోయినది. ఏకవీర గవాక్షమునుండి మీనాక్షిని చూచివేడదిగివచ్చి యామెనుగలుసుకొన్నది. మీనాక్షి యేకవీరను చూచినది.

ఏకవీర ఆనాడు తెల్లని పట్టుచీర ధరించి నది. శిరోజము లభ్యంజన మాచరించినట్లు పొడిపొడిగా నున్నది. ఆమె కనులలో నొక లోలత్వ మున్నది. అది లోలత్వమనుట కన్న మోహనత్వమనిన బాగుండును. కంచుకము కూడ బంగరుపూవులుగల తెలిపట్టుది. అపు డామె తెలిమొగిలి పొరవలె నున్నది.

ఆనా డామెను మీనాక్షి చూచినంతనే పూర్వమామె నెప్పుడోచూచితి ననిపించినది. ఉలికిపడి మరల చూచినది. ఇంతలోఁ బరిచారిక తెచ్చిన యెట్టినేలువ నేకవీర కప్పుకున్నది. మీనాక్షికి మరల తన పరిచితురాలే కనిపించెను. ఏకవీర వివాహమైనదిమొదలు ఆకుపచ్చ చీరలు ధరించును. సర్వావయముల యందు నేడు వారముల సొమ్ములు తాల్చును. వివాహోత్సాహము తెల్లనిపట్టుచీరలు తాల్చెడిది. తలయెప్పుడు పొడిపొడిగా నుంచుకొనెడిది. వివాహానంతరమున తెలిచీర తాల్చినది. కుట్టా తనశయ్యమీద నామె నిద్రించినది చూచినరాత్రియే మొదటిసారి. అది మొదలు కుట్టా పెట్టిన గడువు మొదలు నెలనెల కమా

వాస్యలనాడు తాల్చుచు వచ్చినది. గడువు రెండేండ్లు గడచినది. ఏకవీరకు కుట్టామాట లయందు నమ్మకము పోయినది. మనసు క్రమ క్రమముగాఁ దాను తొల్లి ప్రేమించిన యతని మీదికి తిరుగుచు వచ్చినది. అతనిని గూర్చి యాహాలు వచ్చినప్పుడెల్ల నేకవీర తెలియుడు పులు ధరించుచుండెను.

ఏకవీర కతనిమూరు తెలియదు; అతని పేరు తెలియదు. మరి యేమి తెలియును? చంద్రసుకుమారమైన యతని మొగ మెఱుగును. అతని దీర్ఘాకృతి తెలియును. అతని సూదులవంటి కనులు తెలియును. అతని తుమ్మెద రెక్కలవంటి మీసములు తెలియును. ముందు పాయలుగాఁదీసి వెనుక ముడికొదిగిన యతనికేశపింఛము తెలియును. తమ యిద్దరి నడుమ ప్రేమచరానిదిగా నున్న స్వచ్ఛ ప్రేమ బంధము తెలియును. తన మొగములోని సౌందర్యమంతయు తాను తెల్లచీరధరించి తల పొడి పొడిగా నుంచినప్పుడు పట్టరానిదిగా నుండు ననికూడ నామెకు తెలియును. వివాహమైన రెండుసంవత్సరములుగా నేకవీర యాతని మరచిపోయినది. అతనిస్థానమున కుట్టానునకు వసతి నిర్మించినది. కుట్టా నావసతిలో నిలచి నాడు, కాడు. తాను నిర్మించిన ప్రేమసాధము నకు కుట్టా తీసిన నిర్దయాద్వారమునుండి తన తొల్లిటి వలపుకాడు ప్రవేశించినమాట యేక

వీర శవగతిము కాలేదు, తన కిష్టడు పెరిగిన తెల్లపట్టుచీరలమీది మక్కువ వెదకి చూచుకొనలేదు. తన తొల్లింటి ప్రేయోమూర్తి యామెకనులకు కట్టినట్లుండెను. ఆమె యతని ప్రత్యక్షమైన మూర్తినిగూర్చి, దాని నిలుకడను గూర్చి వితర్కించుకొనలేదు. అది యామెకు నర్వలోకములనుండి తాను గుప్తపరచుకున్న ధనము. ఆధనమునకు యాధార్థ్యము లేదని యామెకు తెలియును. ధర్మమునకు సాధనము యాధార్థ్యమునకు దవైవనది. అందుచేత నామె ధర్మబద్ధయై యాధనముమాట మరచి పోయినది. ధర్మముతోడి ధనము నభిలషించినది. ఈక్రాంతి ధన మామెకు స్వర్ణదూరమతిగ మించినది. ఈ రెండుధనములూమెకయధార్థములైనవి. మొదలిధనము మధురప్రేమమయమైనది. రెండవధనము ధర్మప్రేమమయమైనది. తనకు దూరములైన యీ రెంటిలో నేది మనస్సున నిల్పుటకు యోగ్యమైనదో ఆమెకు తెలియలేదు. తెలివికొలది రెండవ దానిని మనసు నామె నిలుపును. తనకు తెలియకుండ మొదటిది తానువచ్చి తనమన సావరించును. త్రయోవృత్తి యామెకు తెలిసీ తెలియనట్లుండును.

తన్ను చూచినంత నే మినానాక్షి యులికి పడినదెందు కాయనుకున్నది. ఏకవీర మరల తనసౌందర్యమునకు ముగ్ధురాలయినదని నమాధానము చెప్పుకున్నది. ఇంతలో నిద్దరు తొల్లింటి పరిచితలవలె మాటలాడుకొనిరి. ఆ

యులికిపాటు మినానాక్షి మరచిపోయినది. ఏక వీరకు మరపురా లేదు.

ఇరువురను జాజిపందిరి క్రిందుగా నేక వీరగదికి పోవుచుండిరి. ఒక పసరుమొగ్గ యేక వీరపై పడినది. ఒక పచ్చియాకు మినానాక్షిపైఁ బడినది. పందిరి యంతయు వర్షముకొరకు నెదురుచూచుచున్నట్లు చెడురుపూలు విరిసినది. వర్షమును రమ్మన్నట్లు చిన్నగాలి కాకులు కదులుచున్నవి. పందిరిలోఁ జీకట్లు క్రమ్మినవి.

ఆకనమునఁ బడమటిదిక్కున బురదనలె వ్యాపించిన నల్లని పెద్దమేఘము నుద్ధృతి చూచి బండివాడు వర్షాశంకి శకటమును దూరాననున్న శకటములు నిల్పుచావడికిఁ గొంచుజోయి యెడ్లతలత్రాళ్లు చక్రములకు బిగించికట్టి నేతుపతుల శకటసారథుల పసిపిల్లతో నెనిమిదేండ్ల బాలికతో ప్రసంగముతో నికి దిగెను. దానిపేరు అమృతము.

పిల్ల—ఎవరు వచ్చినది?

బండివాడు—సానాపతిగారి అమ్మవాడు.

పిల్ల పగిణితోడకైలాగి జనవనారత్రాడు పేనుచుండెను. ఆపిల్ల తలవెండ్రుకలు సంస్కారహీనములై రాగిబొచ్చువలె దాని మొగముమీద వ్రాలుచుండెను. త్రాడు పేనుచుండగా నాపిల్లకు తొడ మంటపెట్టి యుప్పిరిసి తొడకురాచుకుని బండివానివంక చూచి యతడు తనవంక చూచుటలేదని మరల తనత్రాడు పేనుకొనుచుండెను. చల్లని యాడుగుగాలి యొకడువచ్చి యాపిల్లతలమీద నెండుతుంగ

గుబురుమీదవలె యథేచ్ఛముగా విజృంభించెను. దానికనులలో చల్లగాలిచొరబడి చిన్ని కన్నీటిబొట్లు తెచ్చెను.

బండివాడు—కుట్టా నేతుపతి మహారాజులుంగా రెవుడు వత్తురు.

పిల్ల—ఎవరు ?

బండి—బాబుగారు.

పిల్ల—బాబుగారా ? (అని ఆగి) నాకు తెలియదు.

చిన్నతుప్పరి మొదలుపెట్టెను. అది పెద్ద వర్షమునకు మొదలని బండివాడనుకొనెను. పిల్లలేచి చూరుదాకపోయి తనచేతులు వానలో చాచి చేతులు తడిసిన తరువాత రెండు చేతులు మొగమున రాచుకొనెను. బండివానిని చూచి నవ్వెను. అంగడినుండి యేవో సరుకులు కొనితెచ్చు నేనకుడు తడిసిపోదనని తొందరగా నడచుచుండెను. తుప్పరి పెద్దదయ్యెను. గుర్రపుసాలలలో కట్టివేయబడిన గుర్రములు పెద్దచినుకులు నేలపై నాకులపై బడి చేయు సవ్వడికిఁ గనులు పెద్దవిచేసి వెనుతిరిగిచూచెను. ఒక గుర్రము సకిలించెను. ఆ సకిలింపు నందిపుచ్చుకొని గుర్రములన్నియు సకిలించెను. ఆరుబయటనున్న తడియరాని వస్తువులను పరిచారికలు లోనికిఁ దీసికొనిపోవుచుండిరి.

ఇరువురును గలసి లోనికిఁబోవు లోపుగా నేకవీర నేలువంచు తడిసినది. ఇరువురును గదిలో పట్టుపరుపులపైఁ గూర్చుండిరి. ఒక పరిచారికవచ్చి యేకవీరపై నేలువతీసి దులిపి

దూరమున గాలికారఁ బెట్టెను. ఇంకొకదాసి మరల నిగొక నేలువతెచ్చులోపల మీనాక్షి చకితయయ్యెను. ఎక్కడనా యీమెను చూచితినిని యామె పోల్చుకొనలేకపోయెను. మీనాక్షి యాకదలిక యేకవీరకు తెలియక పోలేదు. ఆకదలిక కేకవీర చెప్పుకున్న యర్థము వేరు.

మీనాక్షి గార్హస్థ్యవృత్తాంత మేకవీరకు తెలియదు. ఏకవీరసంగతి మీనాక్షికి తెలియును. మీనాక్షికి తెలియునని ఏకవీరకు తెలియదు. ఏకవీర యూహలో తమ్మప్రేమల గూర్చినంతవరకు ఒకరిసంగతి నొకరు తెలియరాని గూఢతఁజేసి గౌరవమునందు సమాన ప్రతిపత్తికలరని విశ్వాసము. మీనాక్షికి స్థానాపతికి గాఢప్రేమము కాబోలును. లేకున్న మీనాక్షికిత యుత్సాహ మెక్కడిదియని ఏకవీర మీనాక్షి యూహలో నేకవీరహస్యము తనకు తెలిసి యునికి నసమానప్రతిపత్తి. ఆమెరహస్యము తనకు తెలిసియుంటఁ జేసి యేకవీరయనిన యుక్తవిధమైన లోకువ. ఆలోకువతనములో నగౌరవ మీషత్తును లేదు. ఆరహస్యము తెలిసిన మీనాక్షికి నేకవీరతోఁ జనవు సహజముగాఁ బుట్టినది. ఈ సంగతి తెలియని యేకవీర కాచనవుభాగ మవగతము కాలేదు.

స్త్రీలు సామాన్యముగాఁ గలసి కొన్నపుడు తమ భోగములనుగూర్చి వారికి తెలియజేయుట యలవాటు. చొడ్లు, త్రోవలు పడక గది, జవాహీరి యితరస్త్రీకి చూపించి వారి

దృష్టిలోఁ దానుగౌరవము సంపాదించుకొనుట స్త్రీలకు సహజము. ఆ సంగతి తెలిసికొనఁ బ్రయత్నించుట నూతనలకు సహజము. ఇన్ని సాక్షాత్కరణమీనాక్షులు కలసికొనినను మీ నాక్షి యాప్రసంగము తెచ్చినది కాదు. ఏక వీరకనుమానము. తమ వైముఖ్యము స్థానానికి తెలియునని కుట్టా తనకు చెప్పినాడు. స్థానానికి భార్యతో చెప్పి యుండవచ్చును. ఇది యేకవీరకు మనస్సులో నొక కష్టశల్యము.

ఆనా డేకవీర మీనాక్షిని తీసికొనిపోయి, యిల్లంతయుఁ జూపించెను. ఆ మహాసాధమున నున్న శిష్యమునకు వైశాల్యమునకు భాగ్యము నకు మీనాక్షి తల తిరిగిపోయెను. చివరకు పడకగది చూపించెను. ఆ యెత్తయిన మంచము ఆమంచమునందలి పనితనము, గోడలలోనున్న దేవతావిగ్రహములు మీనాక్షి కదియొక స్వర్గ ముసించినది. ఇరువురును మెట్లమీదుగా పెద్ద మంచముపై కెక్కి దానిమీదఁ గూర్చున్నారు. బయట జాజిపందిరిమీద చినుకులు పట పటధ్వనులు చేయుచుండెను. చల్ల నిగాలి గవాక్షముగుండ గదిలోనికి బొంబుమని పోసు కొన్నది. ఇద్దరి నేలునలు తొలగిపోయినవి. వారు మరల నద్దకొనలేదు. మీనాక్షి మనస్సులో నొకవర్షాకాలగాఢనీలావిల శర్వరీ మధ్యవేళాగగనభాగపరివ్యాప్తకాలమేఘ గర్భ భేదియైన సాదామని మెరసి మరల గాఢాంధకారములు క్రమ్మివైచెను. పరితూళిత మైన యొకపాపవాంఛాస్మృతి యామె మనస్సు లోతులలో సంగతమయ్యెను. లోనిమాఘ

ర్యానుభవము ధర్మభీతి సంకురించినయ లేదు. ఏకవీర పయ్యెద తొలగెను. సేత్రములర్ధనిమి లితము లాయెను. వాన జోరుమని కురియు చున్నది. వంతెన క్రిందితూములనుండి నిమి కాలువ నీరు వడ బోసు కున్నట్లు మరల నీదురుగాలి గదిలోనికి పోసుకున్నది. మంచముపైన దుప్పటిలేచి వారి యిరువురి వైన పడ్డది. ఆగాలి చలి కాగలేక యేకవీర తన నేలువతీసి కష్టకొని లోని తనదేహము ముడుచుకున్నది. ఆగాలి చలి కొడలు పులకించి మీనాక్షికంచెల ముడినడలనిచ్చి యెడఁటా ముగ్గున వానచినుకులుపడి రెండుచేతులు చాచి చల్లనిగాలిని కాగిలిండుకున్నట్లు చేతు లేద నడుముకున్నది.

కొంత సేపటికి వానవెలిసినది. బండివాడు శకటముతెచ్చినాడు. మీనాక్షివచ్చి శకట మధిరోపించెను. బండితరలిపోయెను. బండిలో పోవుచున్న మీనాక్షికన్నులు నేకవీరకన్నులు కలసినవి. అదే వీడుకోలు. వచ్చినది మొదలు వెళ్లవరకు మీనాక్షికి నేకవీరకు నొక మాటయైన జరుగలేదు. ఏకవీరకు విచిత్రమైనది. నేతుపతులసాధము దాటిపోవుచున్న మీనాక్షికి యెరసాలనుండి బయలుపడ్డ ట్లయినది. ఆమె పెద్దయూపిరి తీసికొన్నది. వానచేత రాజబాట యంతయుఁ దడిసినది. దారిష్కనీళ్లునిలచినవి. ఇంతవాన కురిసినదని మీనాక్షికి తెలియనేలేదు.

వర్షర్తువు సకలముఖముల విజృంభించినది. గగనకూటపు టెల్లలయందు గుంపులు

గుంపులై మవ్యపుశంపలవంపులు సాగసుదాల్లు హరించినవి. మొగిల్లు అంపిలి నలైసల మొరసి నవి. ఆకాశమునందు దూరమునుండి రివువ మన్న సవ్వడి వరుసకట్టిన బలాకముల టెక్కలదో, పరుగెత్తుకొనివచ్చు వానజల్లుదో తెలియుటలేదు. భూతమాంత్రికునిచేత బలాత్ప మాహూతయైన యొకశక్తి వాయువీధికల ఛేదించుకు వచ్చినట్లు వాయువులు పెల్లురేగి మహాధావనముతో విజృంభించినట్లు నిశ్శబ్దనిశావేళ తుపానురేగిన సముద్రపుహోరు వినవచ్చినట్లు దూరమునుండి వానజల్లులమ్రోత వినవచ్చి జనులు వెనుదిరిగి చూచుచుండిరి. వడగల్గకై వెదకులాడి యొక చప్పని వడగల్గునోట వైచుకొని పిల్లలు తమకు తగిలిన దెబ్బలు మరచిపోవుచుండిరి.

అందందు చిన్నపడెలుపడెలుగానైన వాననీళ్లలోగోరంకలు దంపతియుక్తముగా కీచుకీచుమని రెక్కలుతడుపుకొనుచుండెను. శిశిరచంద్రజ్యోత్స్నకలహంతరితవోలె జలదాంతర్నిగూఢబాష్పయై విమళికామొగలిపొట్టలలో నీరు నిలచి ఖండితసజలదీర్ఘ సితాపాంగభ్రాంతి కల్పింపరాజహంసి భీతయై ప్రోషితభర్తృకవలె తామరతీగ గొడుగాకుక్రింద తలదాచుకోగా, నెమ్మిపురివిప్పి స్వాధీనపతికవలె నృత్యాభి రామమూర్తికా, మందారపూవును వదలి రాలేక రాలేక వచ్చిన తుమ్మెదయెడ నెట్టుగన్నేరు ఈర్ష్యాకషాయితకా, వాసకసజ్జికవోలె నలంకరించుకుని కడిమి మేఘనాథునకు స్వాగతము పూస, బలాకాపాంగ మేఘనీలపటపరివృత

యాకాశలక్ష్మి కాలపురుషుని నభినరించ, విప్రలభాకృతీభూతదేహయష్టివలె బోకమానుపై మొవ్వలోని యాకులపెంట కన్నీరు గార్చ వర్షాశ్రీసర్వసాకృతివలె మోహనాతి మోహనయయ్యెను. నాగలి యట్టున లాగుచున్న పోలము కాపుటెద్దండియుండి తన మొగమున నిలచిన వాననీరు తలకదల్చి విడల్చుకొనుచుండెను. పెద్దచినుకు రాయిపెట్టి కొట్టినట్లు పడగమీద విసురుకొనగా బుస్సుమని యెగిరి కోడెత్రాచులు గాలి కబళము ప్రక్కవాటుగా, గొరికి దున్నిన మెట్టిచాలుల పెంట పోలము కోరడిపెంట కంచెలలోని పుట్టలకు పరుపులెత్తెను. పాచిపట్టిన పెద్దపోలము బావుల నీటిమట్టపు కొండరాళ్లు వెలికివచ్చి ప్రక్కదారులు పడియున్నట్లు బావురు కప్పలు వర్షాలక్ష్మి లంబడియువతివేషమువేసి కాలధరించిన నత్తగుల్లల గొలుసుల బాణగురురవమువలె రాత్రిందివము లొకటే యరపులరచినవి. వానవెలిసి క్రింద బురదపైన తూనిగలాడుట గాలిలేమి సాయంసమయములందు పోలము కాపులకు కిచ్చాటైపోయినది.

౨౦

ఆ సంవత్సరమున శ్రావణశుద్ధముననే వర్షములు విజృంభించినవి. కాళయ్యార్ కోవెలలో నుదయనీతుపతి కోటకట్టి కొంతసైన్యమచటఁ గాపుంచెను. హఠాత్తుగా నుదయనీతుపతి వెల్లిపోవుటయు కుట్టా నీతుపతి వచ్చుటయు సూచనగా రాజువ్యాధి, యాయన

మృతి రామనాథమున వార్తగాపొక్కి వ్యాపించెను. కుట్టా కుట్టవాడు. అతని ప్రతాప మెరుగని కాళయ్యూర్ కోవెలలోని దోపిడి గుంపులకు అతడన్న భయము లేకపోయినది. చెడరిపోయిన గుంపులను చేరదీసికొని యొక నాటిరాత్రి హఠాత్తుగా పోర్చుగీసువాడొకడు నాయకుడుగా కాళయ్యూర్ కోవెల దుర్గము ముట్టడింపబడెను. లోన రెండువందలసైన్యము మాత్రమే యున్నది. వారే కోటతలుపులు మూసి యుద్ధ మిచ్చిరి. రెండువందలమంది మధురరాజుసైనికులు నిరాయుధులై బయట నుండి పోయిరి. వార్త కుట్టానునకు మరునాడు ప్రాద్దున తెలిసెను, ఆవరకే దుర్గము శత్రువులకు స్వాధీనమై యుండునని వార్తావహులు వచ్చిరి. కుట్టా మాటాడలేదు, మరల మరల రాయబారులచేత నడుగఁబడి కుట్టా తా నప్పుడు రామనాథమున వదిలివచ్చుటకు వీలులేదనియు, దానువచ్చినచో రామనాథములో నల్లరులు పేటురేగవచ్చుననియు జేప్పి వారిని పంపించెను. రాయబారులు విషణ్ణువద నులై వెడలిపోయిరి. ఈవార్త రామనాథమున వ్యాపించెను. కాళయ్యూర్ కోవెలకును వ్యాపించెను. కాని రామనాథమున పట్టమంగళమున దుర్గములు యుద్ధములకు సిద్ధములు చేయబడుచుండెను. రాజుసైనికులు ఆయుధములు షదునుపెట్టుకొనుచు గోటలోనికి సాధన సామగ్రి నిపుకొనుచు ముట్టడి కెదురు చూచుచున్నట్లే తోచిరి. అందఱును కాళయ్యూర్ కోవెల శత్రుహస్తగతమైన దనుకొని

రి. లోని సైనికులు నిరాశులైరి. వారిలో కొందఱు కోట శత్రువులకు స్వాధీనము చేయుదమని మఱికొందఱు వద్దని వాదపడిరి. కోట వెలుపల నాలుగువందలమంది ప్రజలు కత్తులు కటారులు తుపాకులు ఉన్నవిగాని వాటికి గురములు, నేనుగులు, పిరుగులు లేవు.

మూడవనాటి సాయంతనమున ముట్టసి, ప్రజలు కోటతలుపులవద్ద ద్వారభేదన ప్రయత్నములు చేయఁజొచ్చిరి. వారందరిలో నొక యువకుడు మిగుల నుత్సాహము చూపుచుండెను. అతడు సుఖపుగా తక్కినవారి హృదయ మాక్కించెను. గడ్డపలుగులతో భేదించి పెద్దదూలములను ద్వారములకానిచి రెండువందలమంది పూనినెట్టి తలుపులుఛేదించ వీలు లేక చివరకు నొక యువాయ మాయవకునికి తట్టెను. తలుపుకింద చిన్న గొయ్యిగాఁ ద్రవ్వితమవద్దనున్న తుపాకిమారు దానిలోకూరి యగ్నిముట్టించవలెనని అందఱును సంతోషించిరి. గుంపులోనున్న పోర్చుగీసువారుకూడ జ్ఞాపించిరి. ఈప్రయత్నములు లోపలివారికి తెలిసెను. వారిలో వారు క్రిందమీదఁబడి తలుపులు తెరచుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. ఆవార్త బయట నున్నవారికి తెలియజేసిరి. జయజయధ్వానములు పిక్కటిల్లిపోయెను. కాని తలుపులు తెరవబడకపూర్వము కొన్నివరతులకు వారంగీకరింపవలెను. కోట కధికారి హిందువుడే యై యుండవలెను. లోపలనున్న సైనికులుకూడ కలిసిదరు. వారినికూడ ముట్టడివారిలోఁ జేర్చుకోవలెను. కొంతవిచారణ

యైన తరువాత నీవరతుకు ముట్టడివారిలోని పోర్చుగీసులుకూడ నీనిబంధనల కొప్పకొనిరి. సంధ్యారాగము కృశించి చీక ట్లలముకొను వేళ కోటతలుపులు తెరచిరి. లోని వెలి సైనికులు మొదట బెరుకుతో, తరువాత చిరునవ్వుతో మరికొంత సేటికి కొంత చన వుతో, గలసికొనిరి. ఇరుపక్షములవారును పెద్దకాగడాల వెలుతురున సభ చేసిరి. కోట యెవరి యొద్దికలో నుండవలెననియు మరల రాజసైన్యమువచ్చి ముట్టడివేసినచో, గోట నెట్లు రక్షించవలెననియు, బ్రశ్నలు బయలు దేరెను. కోట ముట్టడివేళ నుత్సాహము నెఱపిన యువకుడు కోటకు నాయకుని తీర్మానించిన చో నతడే తక్కినసంగతులు విచారించుకొను నని చెప్పగా నందఱును సంతసించిరి. పోర్చుగీసుల కితని ప్రాముఖ్యము మనస్కరించలేదు. కాని వారిసంఖ్య ముప్పదికిమించి లేదు. అందు చే వారు సంగీకరింపక తప్పినదికాదు. సర్వ జనీనముగా నా యువకుడే కోటకధికారిగా నెన్నుకొనఁబడెను.

అతడు మఱునాడు కందకము బాగు చేయించెను. క్రొత్తగా నీరు పెట్టించెను. కోట గోడ నడలినచోట బాగుచేయించెను. ముట్టడి వేళ బయట మిగిలిపోయిన రాజసైనికులకుఁ గబురంపి వారినికూడ రప్పించి యందరిని కలియ నిచ్చెను. ఊరిలోనున్న వారిలో నెవరైనదండు లో చేరెడివా రుండిరేమో యని వెదకింపగా నుత్సాహముకొలది రెండువందలమంది వచ్చి చేరిరి. సైన్యము పెయ్యిమంది యయినది.

పెయ్యిమంది సైన్యమును పదిభాగములుగా జేసి కోటలోనున్న రాజసైన్యములో వారిని ఆరితేరిన వృద్ధులనుతోమ్మండుగురను, తానును పదిభాగముల కధికారులనుగా నిర్ణయించెను. పోర్చుగీసువారిని ముప్పదిమందినొకభాగములో నుంచి తక్కినసైన్యమునుండి యాభాగములో నుండుట గౌరవ మనుకున్న వారి నందరిని తెప్పించి యాభాగములోఁ జేర్చెను. ఈ భాగమునకు తానే నాయకుడు. తాను వారిని మిక్కిలి పొగడి కోటయెద్దడివేళ వారే సహాయపడవలెనని యుద్బోధించి తక్కిన తొమ్మిది వందలమందిని కోటకు నాల్గువైపుల నాల్గు రెండువందల నుంచి వందమందిని తనకు ననుచరులుగా నేర్పరుచుకొని యాపోర్చుగీసు భాగమునకు పనినేరుపరచక వదలెను. కోటకు మిక్కిలి యపాయము వేళఁగాని వారిని కదల్చరాదని చెప్పెను. వారును ప్రమత్తులై యథేచ్ఛముగా నూరివెంటఁ దిరుగుచు కోటకు వచ్చుచుఁ బోవుచుండిరి. రెండుమూన్నాళ్లయిన తరువాత నాయకుడు వారిని గ్రామము లోనికిఁ బోవునపు డాయుధములను కోట లోననే వదలిపోవలెనని యాజ్ఞ యిచ్చెను. వారు ప్రమత్తులై త్రాగి యారెండుసాళ్లుగ్రామములో చేసిన యల్లరుల మూలముగా నీయాజ్ఞ సైన్యమంతకు సమంజసముగానే కనంబడెను. ఒకనాటి రాత్రి పోర్చుగీసు సైన్యభాగము కోటలోనికి రాలేదు. రాత్రికి కోటతలుపులు వేయబడెను. వారు వెళ్లిపోవునపుడు వారాయుధములు కోటలో వదలియే పోయిరి. ఆ

రాత్రి నాయకుడు సభ చేసి వారా రాత్రి కోటకు రాకపోవుట దోష మని నిరూపించి నెమ్మది నెమ్మదిగా వారు గర్వముగలవారని పోర్చుగీసు వారిని నమ్మరాదని, వారిని తాను పొగడిన పొగడ్త యబద్ధమని, వారెవ్వరుగాని తక్కిన వారికన్న పెద్దయ్యుద్ధనిపుణు లేమికాదని సైన్యము మనస్సు వారియెడల విముఖముగా జేసెను. రాజసైన్యముమీద తిరుగుబాటు చేసిన ముట్టడి నాయకులనందరిని నాయకు డా భాగములోనికి దీసెను. నాయకుడు వారిని గూర్చి చెప్పచు వారే ముట్టడికి ప్రధానులని 'మొన్న రాజసైన్యముమీద దిరుగబడిరి. రేపు తమమీద దిరుగబడెద' రని చెప్పెను. సైన్యములో నెక్కువభాగము వారియెడల విముఖత దాల్చెను. ఆ పెద్దసభను వదిలి నాయకుడు సైన్యభాగముల నాయకులను బిల్చి ప్రత్యేకసభ చేసెను. వారు తొమ్మండుగురు రాజసైన్యములోని సమీక బంట్లని నాయకునకు తెలియును. అందుచేత నాయకుడు వారితో నిట్లనెను 'రేపు ఉదయః సేతుపతి ఫిరంగులను తెచ్చును. పదివేల సైన్యమైనను తెచ్చును. రాజసైన్యము ముందు మనము నిలువలేము. మనము పోర్చుగీసులను సహాయత పిలువవలెను. లేదా రాజునకు లొంగవలెను. ఇందు మీకేది యిష్టము!' పదిమందియు నొకరిమొగము లొకరు చూచుకున్నారు. నాయకుడు మరలనన్నాడు. 'మీరీసంగతి పోయి మీ సైన్యములతో సంత్రుణ్ణి రేపు నాకు సలహానిండు నేను రేపుదయమున పోర్చుగీసు సైన్యభాగము

తో నొక సాహసకార్యమునకు బోవుచున్నాను. ఎల్లుండి సాయంకాలమున కిందు డెదను. ఈలోపుగా కోట వీరయ్యపు నాయకునికింద నుండును.'

వీరయ్యపు నాయకుడు తెలుగు కాపు. మధుర రాజుల క్రింద పేరుమోసిన జోడు. ఏబదియేండ్లు దాటినవాడు. కోటయిట్లుదోడి కాండ్ర వశమగుటకు దుఃఖించుచున్నవాడు.

మరునాడు పోర్చుగీసు సైన్యభాగము ప్రొద్దుననే కోటలోనికి వచ్చెను. వచ్చినదాల స్యముగ నాజ్ఞమీద సాయుధమై నాయకుడు ముందుగా గుర్రములమీద కోటనుండి వెడలి పోయెను. వెనుకతలుపులు కిరుమను ధ్వనితో మూయబడెను. నాయకునకు ముప్పదియేండ్లలోపు. నల్లనివాడు. కొంచెము పొట్టివాడు. విశాలములైన నేత్రములు. మీసములునల్లగా దుమ్మెదరెక్కలవలె నుండును. శరీర మాయ సస్తంభమువలె నున్నది. అతని సేనానాయక లక్షణములును, గుట్టముమీదపోవునతనిలాఘవమును చూచి వెనుకనుండి సైన్యము కోట గోడలమీదికి, అతని వెనుకనేవచ్చునది, అతనియెడల భయభక్తులు పెంచుకున్నది.

వింట విడిచిన శరము వలె సైన్యము రెండుజాములవరకు స్వారి చేసెను. నాయకుని యాజ్ఞ నొకచోట దిగి వారు గడియ పాటు విశ్రాంతి తీసికొనిరి. నెంట తెచ్చుకొనిన యాహారమును భుజించిరి. మరల గుట్టములెక్కి యెక్కువవేగముతో బోయిరి. సైన్యభాగముననున్న దేశీయులకందఱకు వారు

రామనాథమును సమీపించుచున్నారని తెలియును. వారు తమనాయకునియెడల నాశ్చర్యము పొందుచుండిరి. అతని సాహసమునకు నివ్వెటపోవుచుండిరి. ఆనందపడుచుండిరి. ఆయానందములో నాయకుడు తమయెడల నెంతో యాశ్చర్యమునకున్నా డందువలన గలిగిన గర్వము నున్నది. ప్రొద్దుగ్రూక బోవువేళకు రామనాథము చేరిరి.

నాయకు డాబియట సైన్యభాగమునాపి యిట్లు చెప్పెను: 'ఇది రామనాథము. రామనాథ దుర్గవృత్తాంత మంతయు నాకుఁ దెలియును. ఇప్పు డొకమహాసాహసము చేయుచున్నాను. మీరందరు రామనాథ సైన్యపుదుస్తులలో నున్నారు. మీరేమియు గుర్తుపడిపోవుదుమన్న భయము లేదు. ఈ కార్యము నెగ్గెనామియశస్సు దిక్కుల నిండగలదు.' అని పోర్చుగీసుసైనికుల ముప్పదిమందిని ఒకభాగముగాఁ దక్కిన డెబ్బదిమందిని ఏడుపదులుగాఁ జేసి మూడుపదులు తనతో రమ్మని తక్కిన నాలుగుపదులు కోట నాలుగుదిక్కుల నున్న ద్వారములకడకుపోయి రాతిరి రెండుజాములకు వేచియుండుడనెను. ఆనాల్గుపదులును విడివడిపోయెను. రివ్వన నరువదిమంది సైనికులతో నాయకుడు కోటవద్దకుపోయెను. దుర్గద్వారము తీసియన్నది. నిరభ్యంతరముగ లోన బ్రవేశించెను. ప్రవేశించినంతనే కోటతలుపులు మూయబడెను. నాయకుడు రాజసాధమువద్దకు శరవేగమునఁ బోయెను. రాజసాధముముందు విశాలమైన ప్రదేశమున వేయిమంది

యశ్వసైనికులు కవాతు చేయుచుండిరి. నాయకుని చూచిన వెంటనే సైన్యమంతయు జోహారు చేసెను. సేనానాయకుడు గుట్టమును నాయకునివద్దకు తెచ్చి వంగి నమస్కారము చేసి 'స్వామి! యేమియాజ్ఞ!' అనెను. నాయకుడునవ్వి! 'సుదశేశ్వరనాయకుడా! మీకు పోర్చుగీసుబంటులు కావలయునేని యీముప్పదిమందిని మీరు సైన్యమున జేర్చుకొనవచ్చును. తక్కిన ముప్పదిమంది కాల్యలము. వారికి శిక్షచాలదు. గోవిందనాథుడుగారికి చెప్పి వారిని పదాతులలో చేర్చుకొనుడని చెప్పుడు' అనెను. వెంటవచ్చిన యరువదిమందిమొగములు వెలవెలబోయినవి. అందఱును గుట్టములు దిగుటకు వెంటనే యాజ్ఞాపింపబడిరి. వెయ్యిమంది యాశ్వికదళము నెదురుగా జూచుచు వారేమి చేయుదురు? గుట్టములు దిగిరి. కొత్తాలు వారిపేరులు నమోజు చేసికొనెను. ఆరాత్రి నాల్గుద్వారములవద్ద కాచిన నలుబదుండ్రు సౌజన్యముగా నాయకుని ప్రత్యేక దర్శనము పొంది రామనాథ సైన్యదళములోఁ జేరిరి. ఆనూఱుగురు నీవిచిత్రమైన వంఛనకు ముగ్ధులై పోయిరి. పరవశులయిరి. భీతిగొనిరి. కొందరు కోపగించిరి. వారికోపములు చుట్టున నున్న వేలకొది సైన్యముచూచినంత రంగువేసిన గుడ్డతోచేసిన గులాబిపూవుల రంగువలె జారిపోయినవి. వారిలోఁ గొందఱకు నాయకుడెవరో తెలిసినదికాదు. అందులో నొకనికి రాజసైన్యమున నెఱిగినవా డొక డుండెను. వానితో రహస్యముగ 'నాయన ఎవరు' అని

యడిగను. అతడాశ్చర్యపోయి, 'నీ వెరుగవా! కుట్టాన్ నేతుపతి మహారాజుగారు, ఉదయన్ మహారాజుగారి కుమారుడు' అనెను. వానికి చేయి గుండెలోపలకుఁ బోనిచ్చి గ్రుద్దిసట్లయ్యెను. రాతిరి తెల్లవార లానూరుగురకు నిదుర పట్టలేదు. వారితోపాటు మరి నూరుగురకు పట్టలేదు.

గడచిన మూడునాల్గుదినములుగా మబ్బు పట్టినయాకాశము మఱునా డెండ కాచినది. కాళయ్యార్ కోవెలలోనున్న నాల్గువందల రాజసైన్యములో నున్నవారికి బంధువులు, స్నేహితులు రామనాథసైన్యమునుండి రెండు వందలమంది యేరబడిరి. వారితో కుట్టాన్ నేతుపతి కాళయ్యార్ కోవెలకు నాటిసాయం కాలము ప్రయాణమై ఆమఱునాడు సాయం కాలమునకు నెమ్మదిగా కాళయ్యార్ కోవెల చేరెను. నాయకు డిబ్బడిసైనికులతో వచ్చుట చూచి కోటతలుపులు సంతోషముగా తెరువ బడెను.

స్నేహితులు స్నేహితులు కాగిలించు కునిరి. బంధువులు బంధువులు చనవుకొలది యోగక్షేమము లడుగుకొనిరి. క్రొత్తవారందరు రామనాథసైనికులని క్రొత్తవారిలో నాలుగువందలమందికి పైగాఁ దెలియును. ఈ విచిత్రసంయోగము నిగూఢార్థవంతమై పోయెను. అంతలో సైన్యమంతయు సమావేశము కావలెనన్న పిలుపు హజారపుగంటలు పిలచెను. పదునొకండువందల సైన్య మాచిన్ని కోటలోని బయలున క్రిక్కిరిసిపోయెను. నాయ

కుడు సైన్యము నిట్లు సంబోధించెను. 'నామెట రామనాథసైన్యము వచ్చుటకు మీరాశ్చర్య పోవుచుంటిరి. ఇచటినుండి పోయిన నూర్గురు సైనికులు రామనాథసైన్యములోఁ జేరి నిన్ననే మొదటి నెల జీతము ముందుగా బుచ్చుకొనిరిని మీకు దెలిసినచో మీరు మరియు నాశ్చర్య పడెదరు. మీసంశయము తీరుట కొక కథ చెప్పెదను. ఉదయన్ నేతుపతిగారికి కుట్టాన్ నేతుపతియని కుమారుడు. (శ్రీ) ముద్దుకృష్ణప్ప నాయక మహారాజుగారికి మరణసమయము ప్రాప్తించి యుదయన్ నేతుపతిగారు మధురకు వెళ్లి కుట్టాన్ నేతుపతిని రామనాథమునకు పంపించిరి. కాళయ్యార్ కోవెల తిరుగబడెను. కుట్టాన్ ముట్టడివాండ్రలో చేరి తాను వారికి నాయకుడయ్యెను. ముట్టడివాండ్రకు కుట్టాన్ నకు వారికి భక్తి వీనికి ప్రేమ కుదరెను. ఈ విచిత్రసంఘటనమువలన ముట్టడివారందరు కుట్టాన్ ద్వారా మధురరాజు సైనికులైరి. ఒకవందమంది ముట్టడిదారులలో నాయకులూ రాజసైన్యమును ముందుగా చేరిరి. తక్కిన వారు నేడు చేరనున్నారు.' అని నాయకు డాగెను.

రామనాథసైన్యము క్రొత్తమంది మహారాజు కుట్టాన్ నేతుపతిగారికి జయము జయమని ఘోషించిరి. నాయకుడు మరల 'ఇక్కడ నున్న ప్రాతసైన్యము నాలుగువందల మందిని రామనాథమునుండి నామెట వచ్చిన రెండు వందలమందికిని వీరయ్యప్ప నాయకులుగారు జీత మిప్పుడే యిచ్చెదరు' అనెను. ఆరువందల

కంఠములు జయజయధ్వానములతో నాకాశ మంటెను. వీరయ్యప్ప నాయకులు చేయిపై కెత్తగా నవ్వుడి యాగినది. నాయకుడు మరల 'తక్కిన యయిదువందల మందిని నేటినుండి మహారాజ సైన్యములో చేర్చుకున్నాము. ఇప్పుడు వారికిగూడ నెలజీతములు ముందు ఇచ్చుచున్నాడు. వారికి బహుమానములు మధురనుండి కొద్దిదినములలో రాగలవు.' అనెను. అప్రయత్నముగాఁ బదునొకండువందల మంది జయఘోషముచేసి వాయువీధులనహజ శబ్దగుణసామర్థ్యమునుబద్దలుకొట్టిరి. సైన్యము శాంతపడినతరువాత కుట్టామహారాజు వెల రాళ్లు పొదిగిన పిడులతోడితోమ్మిది ఖడ్గములు తొమ్మండుగురు సేనానాయకులకు బహుమతి చేసెను. వీరయ్యప్ప నాయకుని మొగ మానంద బాష్పములచేత చల్లని చెరువునీటి కెరటాలు చిందిన తామరపూవువలె నుండెను. తక్కిన యెనమండుగురు నాయకులును కన్నులలో నాశ్చర్యము, పెదవులలో కదలిక, గుండెలలో భీతి, శరీరములందు వినయము, శిరస్సులయందు కృతజ్ఞతా సమ్రత్వము తాల్చిరి. సైన్యచుంత యుఁ గూర్చున్నది కూర్చుండగానే డబ్బుపగిచి పెట్టబడెను. సైన్యమునకంతకు తెల్ల వారువరకు నిద్రలేదు. తరువాత కొంచెమునిద్ర. అందులో సుఖస్వప్నము. ఆనాడు వాన ఘోరముగాఁ గురిసెను. అగడ్త సముద్రమువలె తెపకలు కొట్టుకొనుచుండెను.

నాలుగురోజు లయినతరువాత కుట్టా రామనాథమునకు బోయెను. వెంటనే తాను

రామనాథమునుండి తెచ్చిన రెండువందల సైనికులతో నేబదిమందిని, ముట్టడివేళ ప్రమాదిల్లిన రెండువందలమందిని, కొత్తసైనికులలో మూడు వందలమందిని, కోటముట్టడివాండ్రకు స్వాధీనము చేయుమన్న నూటయేబదిమందిని కలిపి యేడువందలమందిని, యెనమండు నాయకులను రామనాథమునకు తీసికొనిపోయెను. కాళ య్యార్ కోవెల నాల్గువందలమంది సైనికులు వీరయ్యప్పనాయకుని సంపూర్ణాధికారముక్రింద నుండెను. కోటవదిలిపోవు కుట్టానునకు, వీరయ్యప్ప 'నాయకుడా! నెలవు' అనెను. కుట్టా నవ్వి 'ఇక మీరు నాయకులు' అనెను.

౨౧

ఉదయ సేతుపతి మధురలో పట్టాభిషేకోత్సవములు పూర్తియైనతరువాత భాద్రపద శుక్ల పాడ్యమినాడు బయలుదేరి పంచమినాటికి రామనాథమునకు వచ్చెదనని కొడుకునకు కబురంపెను. కాళయ్యార్ కోవెల తిరుగు బాటునుగూర్చి కుట్టా తండ్రికి వర్తమానమంపెను. సేతుపతి కోవెలతిరుగుబాటు రాజుతో జెప్పెను. రాజు సేతుపతిని పొమ్మని తొందరపెట్టెను. తిరుమలనాయకుడు 'కుట్టానున్నాడు ఫరవాలేదని. పట్టాభిషేకోత్సవము లైనతరువాతనే సేతుపతి పోవచ్చునన్నాడు. ఉదయ సేతుపతికి తొందరయెక్కువైనది. చిత్రముగా దాను పూర్వము రాజుమాట తీసివేయజాలనట్లు తిరుమలనాయకునిమాట కాదనజాలమి నెఱింగికొని యుదయ సేతుపతి

యాశ్చర్యపోయెను. అది మొదలు తిరుమల నాయకుని తాను కలసికొనినప్పుడెల్ల నతనిని పైనుంచి క్రిందకు దిగ బాధమూఁచెడివాడు.

నాడు శ్రావణబహుళ దశమి. వర్షము జోడుమని కురియుచున్నది. కుట్టానారామ నాథమున రాజసాధముపైఁదినున్నాడు. కాళయ్యార్ కోవల గెలుపువలనాజినతని మనస్సు మహానందమున మునిగియుండెను. కాని యతనిమనస్సులో నొక శంకకూడ నుండెను. క్రొత్తగా వైదువందలమంది సైన్యము చేర్చుటకు దన కేమి యధికారమున్నది. తండ్రి కోపించును. అట్లు చేర్చుకొనకపోయినచో మరల దాను అల్లరులకవకాశమేర్పరచినవాడ నగుదునని కుట్టా తలచెను. తృప్తిలేని యైదువందలమందిని వదలినచో నొక పెద్దశత్రు సైన్యమును రేపి వదలిపెట్టినట్లగును. అట్లువదలినచో దానుచేసిన పంచనకు వారిలో బ్రత్య పకృతిబీజమును నాటినవాడగును. అందుచేత వారిని సైన్యములోనికి దీసికొనక తప్పినది కాదు.

జరిగిన వ్యవహారమంతయు కుట్టాలేఖ వ్రాసి రాజుగారికిని, తండ్రికిని పంపించెను. ఒక వేళ రాజీక్రొత్తసైన్య మంగీకరించనియెడల దానేమిచేయవలెను? దురమున నాకనములో నొకమెరపు. మెరసెను. కుట్టానున కేకవీర కనులకు కట్టినట్లు కనిపించెను. కట్టతెంచినబోదె నీకు పొలములోనికి బోనుకున్నట్లు వాని మనస్సు జలజల ప్రవహించి యేకవీర తన యిన్నాళ్లపొందికలేని జీవనము, మోనాక్షీ వీర

భూపతుల వివాహము, తన మనఃపరివర్తనము, తన మనస్సులో నేకవీర తాల్చిన ప్రణయరూపము, ఆమెను తాను చూడరాని రాచకార్యముల యభ్యంతరము నూహపై నూహగానితనిని క్రమ్ముకొనెను.

రెండుసంవత్సరములనుండియు తనమామ గారు రాలేదు. కూతును చూడలేదు. తనకు తన మామగారికి పూర్వమేమియు సంబంధము లేదు. మామగారు సైన్యమును తాను తీసికొనునేమో. ఆయన మంచి సరదారు.

ఏకవీర మొదటిసారి తలంటిపోసుకునితన మంచముమీద తెల్లని చీరతాల్చి నిద్రింపఁ యిన-పెద్దయైన తరువాత మూడునెలల నాటి కథ స్మృతికి వచ్చెను. మెరపు తటాలున మెరసెను. కుట్టానునకు తెల్లచీర తాల్చిన యేకవీరను చూచిన ట్లయ్యెను. ఏకవీర తనకు భార్యయగుటచేత, తన సుముఖతయే యభ్యంతరమగుటచేత నిరభ్యంతరముగా మనసులో కుట్టాన్ ఏకవీరను కౌగిలించుకొనెను. ఆమె భుజములు, కంఠము, నేత్రములు ముద్దులతో నింపెను. ఆమె రహోవిప్రబద్ధయై యతనియెదుఱొమ్ముపై విశ్రమించెను. అప్పుడు తమగుట్టపు వాళ్లెల్ల అమృతము తొంగిచూచెను. కుట్టానునకు నవ్వువచ్చెను.

మరల సైన్యముమాట తోచెను. తండ్రి కోపించెను. మామగారు తాను భరించలేననెను తానే స్వంతముగా సైన్యమును పోషించుచుండెను.

ఇంతలో వీరభూషణి స్మృతికి తగిలినాడు. మినాక్షీ వీరభూషణులు సుఖముగా గాపురము చేయుచుండిరి. తాను వారింటికి మరల భోజనమునకు వెళ్లెను. మినాక్షీ గర్భవతియయ్యెను. తా నామెకు సారె చదివించెను.

మరల నికొకయూహ. తాను, తనభార్యయు కలసి యామెపుట్టింటికి పోయిరి. అందు తాను భూలోకస్వర్గ మనుభవించెను. తనభార్య తన్ను ముగ్ధమనోహ రాపాంగములలో, నూత్న నూత్న విలాసములలో ముంచివేయుచుండెను.

కందాలోని నల్లపిల్లి యొకటి మేడమీదకువచ్చి తివాచిమీద చలికి ముడుచుకుని పండుకుని యెందునకో కన్ను తెరిచి మెల్లగా 'మ్యావు' అనెను.

కుట్టాన్ మనస్సు కదలిపోయెను. దాని వంకచూచెను. మరల ధ్యానము.

తండ్రి సైన్యమును వదిలివేయుమన్నాడు. తాను వద్దన్నాడు. ఇరువురకు పోట్లాట జరిగినది. సైన్యములన్నియు తనవైపు. పృథ్వీనాథులు మాత్రము తండ్రివైపు. తిరుమలనాయకుడు దూరముననుండి చూచుచున్నాడు.

మరల నికొకయూహ. మినాక్షీ వీరభూషణులకు పడుటలేదు. మినాక్షీ తనకు గాక, వీరభూషణికి గాక పోయినది. మినాక్షీ యుసురు తనకు తగిలినది. తనకు తనభార్యకు పొందకలేదు. ఏకవీర తనవలెనే చిన్నప్పటివరినో ప్రేమించినది. అది కారణముగా దనయం దామెకు మక్కువలేదు.

మినాక్షీ వీరభూషణులు; తాను తన భార్య; క్రొత్త సైన్యము తండ్రి; రాజు తిరుమల నాయకుడు; తన 'మేనమామగారి'యూరు గిరు న కుట్టాన్ మనస్సులో చక్రభ్రాంతిపొందెను. వాన కురిసి కురిసి వెలిసెను. ప్రొద్దుగుంకినది. మాజారమునుండి ఘంటాధ్వని విసవచ్చెను.

శ్రావణబహుళ దశమినాడు మధురలో వర్షము కుండలతో; దిగజోసెను. ఏకవీర తన పడకగదిలో మగని పెద్దమంచముమీద ద్వార బంధమునంటి గవాక్షమునుండి జాజిపందిరివంక జూచుచు గూర్చుండెను. వానబాట్లు జాజి ఆకులచివరల జాజిపూవులమీద నిలచి ముత్యములవలె కులుకుచుండెను. ఆ నిలచిన ముత్యము క్రొత్త నీటిబాట్టువే తరుమబడి నేలపడి యాస్థానమున క్రొత్త నీటి బిందువు నిలుచు యుండెను. వాన ధారగా పడుటచేత తుమ్మెదలు పూవులమీద నిలుచు నాస్కారములేక వానలో దడియును బందిరిపైన బరిభ్రమించుచుండెను. చల్లని గాలిపూర యేకవీర మీదకు విసరుకొనెను. ఏకవీరకన్ను లర్ధనిమిలితము లయ్యెను. ఆమెపయ్యెద శడలాడెను. ఘుంఘరులుకొత్తగాడెను. ఆమెత్వగిందియ ముమీద మెరుపుమెరిసినంత కాలములో నొక తడిగుడ్డవేసి తీసినట్లు తోచినది. ఏకవీర చలించలేదు. వానధారలు మిక్కుటమయ్యెను. జాజి పందిరిమీద వానజల్లు పడినకొలది పెద్దధ్వని చేయజూచెను. జాజియాకుల చివరనుండి నీరు ధారగాపడుటయేగాని నీటిబాట్లు కొంచె

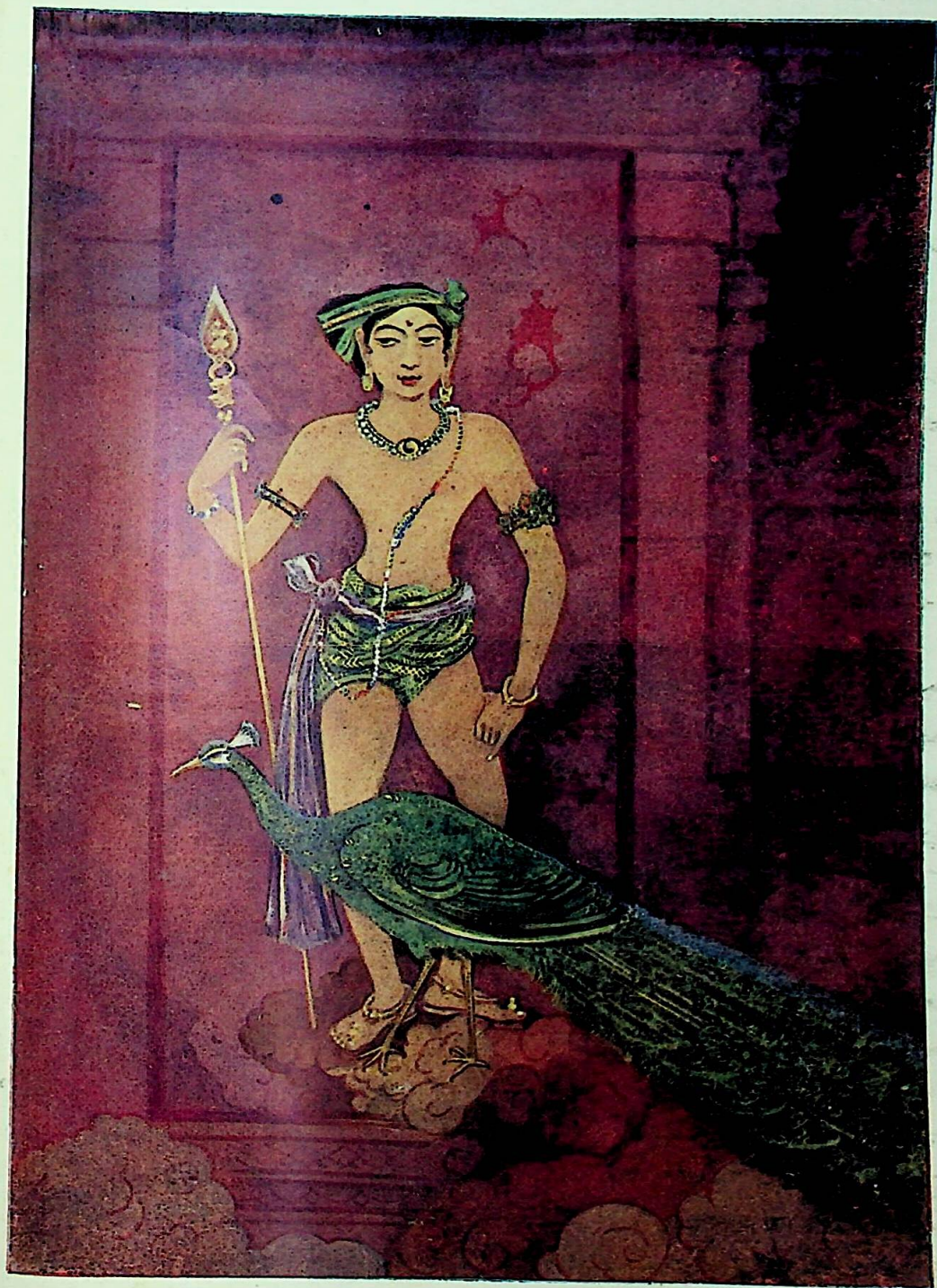
ము నేపయినను నిల్చుటకు వీలులేకుండెను. తుమ్మెదలు పందిరిమీద నిలువలేక పందిరి క్రిందకుఁ బోయెను. మరల నొక చల్లనిగాలి తెర యేకవీరమీద పోసుకొనెను. అగాలివేగ మునకు జాజిపందిరి కదలాడి పోయెను.

ఏకవీర జుట్టుముడి వీడి యామె భజముల మీద వ్రాలెను. ఆమెపయ్యెద తొలగి పోయెను. ఆమెకనులు మూసికొని పోయెను. ఆమె త్వగింద్రియము రక్తప్రవాహదఘ్నుము గా నీచల్లగాలిని కొలుచుకొనెను. గాలి మరల మరల నామెమీదికే వినరుకొన్నది. గాలి పొరవచ్చినపుడెల్ల నామె సరిగా కొలుచు కొన్నది.

వర్షమింకను పెద్దదైనది. పందిరిమీద చినుకులు పడుటయేగాని పడుట మరలపడుట యనుకాలవ్యవస్థ గోచరించుటలేదు. వానకు తడిసి కంచుమోతపోయిన నగారామీద నన్నని పుల్లలతో నెడతెరిపిలేక మ్రోగించిన మ్రోగించుటలోఁ గొరివి గిరున త్రిప్పినచోఁ ద్రిప్పుచున్న జ్ఞానముపోయి యొక్కటియే యెఱ్ఱని యగ్నివలయాకృతి యేర్పడినట్లు వేగముగా మ్రోయించిన నొక్కడే మొదలు; తుద, మధ్యస్థితిలేని ఏకమైన మ్రోతకలిగినట్లు పందిరిమీద ధ్వనికలుగుచుండెను వానబరు వునకు పందిరి కదలిపోవుచుండెను. వర్షధ్వని తప్ప యింకొకధ్వని గాలిలో లేదు. మరల బెద్దగాలి రిప్పున వినరెను. పందిరి సౌధము మీది కొంగెను. మంచముమీద పరచిన బండరు కలంకారుడుప్పటి యెగిరి యంచులు

ముడుచుకొనెను. ఏకవీర విడివడినజుట్టు ఆమె మొగమున వత్తున్న భజములమీదఁ బ్రవాహవేగమున విధూతమైన శైవలమువలె నల్లల నాడెను. ఏకవీరకన్నులు గట్టిగాఁ దారకల వైన కనురెప్పలు, రెప్పలకండలు నాలుగంగుళముల పొర యేర్పడునట్లు మూసికొనెను. నిష్క్రమకమైన యామె యెదుటొమ్ము సన వరాహముదూసి చన్న వెదురుపొదవలె సోధ్యాధోభాగముగఁ గంపించెను. ఆమె త్వగింద్రియముయొక్క స్పర్శగుణవ్యాప్తి చరమము దాటి లోని గోరువెచ్చని రక్తప్రవాహము దాటి శల్యములదాక తాకెనని తోచిన దామెకు. ఆమెకు బాహ్యజ్ఞానము పోయినది. ఇంతలో నీదురుగాలివెంట చిక్కని వానజల్లు వచ్చి యామెమీద దుపాను మొదలుపెట్టువేళ నముద్రపుకెరటము లొడ్డున నున్నవానిమీద కొట్టుకొన్నట్లు కొట్టుకొనెను. ఆమె పంచేంద్రియగుణములు స్పర్శగుణత్వము పొందెను.

కొంత సేపటికి పెద్దవాన యాగిపోయి మరల తుపరలోనికి దిగినది. అంత సేపటికి ఏకవీరకు స్మృతి కలిగినది. తన్ను తా జూచుకొన్నది. తల విరజోసుకున్నది. ఎవతొమ్ము దిగ్వాసముగా నున్నది. వాన తగ్గినది. సన్నని గాలి రేగినది. జాజిపందిరి రూకులు పూవులు సన్నని నీటిబిందువుల బరువుచేత గడలలేక కదులుచున్నవి. ఏకవీర క్రక్కగా చూచినది. గుఱ్ఱపువాళ్ల పిల్ల అమృతము తన పెద్ద కన్నులు మరింత పెద్దవిచేసుకుని ఏకవీరవశ తడేకదృష్టితో జూచుచున్నది. ఏకవీరకు నిలు

‘సు బ్రహ్మణ్య’

చిత్రకారుడు: శ్రీ వాసుదేవగురు, అవయారు

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

వెల్ల సిగ్గయినది. తొందరగా తల ముడిపెచు కుని నేలువ యెదుఱొమ్ముమీదికి లాగు కొన్నది. మరల నమృతమున్నయెడ జూచినది. అమృత మందు లేదు.

ఏకవీరకు భయము వేసినది. ఆపిల్ల తన వంక నేల యట్లు చూచినది. ఈసారి దానిని చూచినప్పుడు కోపించవలెననుకున్నది. మరల నేమో విచారించ నారంభించినది.

చిన్నప్పటినుండియు నేకవీరకు వర్షాకాల మన్న దన్నయత్వము. మరియు జిన్నప్పడు వానలోదిరిగి తండ్రీచేత దెబ్బలుదినది. మఱి కొంచెము పెద్దయైనతరువాత పట్టుచీరలు వాన లో దడిపి తల్లిచే జీవాట్లుతినది. ఒకసారి వానలో నిలుచుండి బిగుసుకుపోయినది. ఇది వర కామె వానలకు, జల్లగాలులకు దన్న యత్వము భజించెడిది. రెండు సంవత్సరములు గా నామెలో నొక క్రొత్తమార్పు వచ్చినది. ఆమెకు గాలి తన చల్లదనము కొలిచి చెప్ప మొదలుపెట్టినది. ఆమె దేహము క్రమక్రమ ముగా వాయువుయొక్క శైత్యోష్ణతల పరిమాణము కొలుచు విచిత్రయంత్రమువలె నైనది. కస్తూరిపూత, మంచిగంధపుపూత, కప్పు రపుపొడి, వట్టివేళ్ల వినకకర, మలయానిలము వీని ప్రత్యేకస్పర్శసుఖానుభవ మామె మన స్సునకు చక్కగా నేరుపరచి చదివిన పొత్త ములోని యర్థమువలె విజ్ఞాతతత్తద్గూఢత్వకించి దూఢత్వానూఢత్వముగా విస్పష్టముగా దెలియవచ్చెను.

అమృతము మరలవచ్చి తొంగిచూచి పారిపోయెను. ఏకవీర కలవరపడెను.

వర్షాసాయంసంధ్య వచ్చెను. పగల్వెల్ల వెలుగురేక లెరుగని రోదసి యావేళకు పడ మటిదిక్కున నల్లనిమేఘముల నలుపులో గ్రుడ్డి యెఱుపులు తిరిగెను. శివరాత్రినాటి కృష్ణపక్ష గాఢయామినీవేళ గర్భగుడిలో నేకాభిషేక ముచేత చెమ్మగిలిన యవకాశమున కర్పూర సీరాజనము వెలిగించగా దట్టమై నల్లనైన హారతిహాగ హారతిజ్వాలను కమ్ముకొన్నట్లు పొలిచిన దా వర్షాసాయంసంధ్య. దీపము వెలిగించు పరిచారిక గదిలోనికివచ్చి యేకవీరను సవినయముగా బిలచెను.

శ్రావణశుద్ధ దశమినాడు వత్తునని కబురంపించిన వీరభూషతి బహుళ పాడ్యమినాడు గాని యింటికి రాలేదు. వచ్చి భోజనముచేసి మరల రాజసాధమున కేగెను. ఆనాటి కీనాడు బహుళదశమినా డింటికి వచ్చెను. ఈకాల ములో మీనాక్షి ప్రేమ బీరువోలేదు. క్రొత్త క్రొత్తరుచుల వంటకములతోఁ బతి నారగింపించి తాను గబగబ రెండుమెతుకులు తిని మేడపైకి పతి ననుసరించెను. వర్షము ద్రుతతాళ మందు కున్నది.

మీనాక్షి గవాక్షపక్షములు మూసినది. లోపల చీకటియయినది. వీరభూషతి మంచము పైనఁ గూర్చున్నాడు. మీనాక్షి ప్రక్కనిలుచుండి తామలపాకుల కీనెఱుఁపి సున్నము రాచి చేయిచాచినది. వీరభూషతి చేతనందు కున్నాడు. కొంత నేపటికి పతి చాలుననెను.

చాలునన్న తరువాత మీనాక్షి యొకయాకు చిలకచుట్టి వీరభూపతి నోటి కందిచ్చినది. అతడు నోరు తెరువలేదు. మీనాక్షి ప్రక్క గూర్చుండి యాకుతో పెదవుల నడుమ నందు చేయఁ జొచ్చెను. అతడు కోపగించెను. ఆమె చిన్న పుచ్చుకొనెను. అత డంగీకరించెను. వర్షము గవాక్షపు తలుపులను రంఘుమని గొడ్డళ్లతో గొట్టినట్లు కొట్టుచుండెను.

మీనాక్షి—మీరు సరిగా నింటికివచ్చి నెలాళ్లయినది. అంతపనియున్నదా యేమి?

వీరభూపతి సమాధానము చెప్పలేదు. నిద్రవచ్చుచున్నట్లునటించెను. మీనాక్షి యది గ్రహించి మంచము దులిపి ప్రక్కవేసెను. అతడు పండుకొనెను. మీనాక్షి పాదములొత్త బోయెను. అతడు వారించెను. బయటవర్షము ను గాలియు గవాక్షమును బద్దలుకొట్టునేమొ యనిపించినది. వీరభూపతి యాపాదమస్తకము ముసుగుపెట్టుకుని మంచమునకు నడుమ పండు కున్నాడు. ఆమె ప్రక్కన పండుకున్నది. ఆమె ఒడ్డున నున్నది. క్రిందబడునట్లున్నది. అతడు జరుగలేదు. కొంచెము సేపున్న తరువాత సత నిని జరుగుమన్నది. అతడు జరిగి యటు తిరిగి పండుకొనెను.

అట్లు గంటసేపైనది. వీరభూపతి నిద్ర పోయినట్లున్నది. ఉచ్చాస్య సంతోషములు ముక్తజరిగ్యహీత వేశాసమానముగా కనిపించెను. మీనాక్షి యతనిపైఁ జెయివైచి మరి కొంచెమిగి గట్టిగా దగ్గరకుబాగెను. అతడు కదలలేదు. నెమ్మదిగా నొకచేతిమీద లేచి

ముసుగుతీసి మొగమున చూచెను. గాలి విసు రునకు గవాక్షము తోసుకొనివచ్చి ఒక జల్లు వచ్చి మంచమును తడిపెను. మీనాక్షి లేచి మరల తలుపులుమూసి గడియవేయు లోపల నామె మొగమున వానచినుకులు గ్రుడ్డుపోసి నట్లుండెను. పైటయు రైకయు తడిసెను. వీర భూపతి మేల్కొనెను. మీనాక్షి రైకయు, జీరయు మార్చినది. వీరభూపతి అంగీ చల్ల బడెను.

మీనాక్షి—గాలికి కిటికీ తోసుకొని వచ్చెను. నిద్రభంగమైనది.

వీర....(కొంచెమిగి) నిద్ర పట్టనేలేదు.

మీనాక్షి కలవరపడినది. కాని లజ్జా ప్రథమసోపానము దాటితి ననుకొన్నది. విచారించినది. తా నేమి తప్పుచేసినది? తన వాంఛ ధర్మబద్ధమైనదే ననుకున్నది.

వీర—రాజసాధమునకు బోవలయును.

మీనాక్షి—బండ్రివాడు రాలేదు.

వీర—నడచిపోయెదను.

మీనాక్షి—తడిసిపోదురు.

వీర—పని యున్నది. మీనాక్షి సవ్వ యేదో అన్నది. వీరభూపతి కది విసపడలేదు. అతనికిఁ గోపము వచ్చినది.

మొగ మట్టుత్రిప్పకున్నాడు. మీనాక్షి దగ్గరకుఁబోయి “కోపమెందుకు ‘పనితడిసిపోవు నా’ అంటిని. తమించుడు” అనెను. వీరభూపతి కుక్కిరిబిక్కిరయ్యెను. దొడ్డిలో నేదో పెద్ద ధ్వనియయ్యెను. మీనాక్షి భయపడెను. వీర భూపతి ‘దొడ్డిలో నేదో చెట్టు గాలికిపడెను’

కాబోలు నన్నాడు. ఆమె పతిదగ్గరగా నిలుచున్నది. వీరభూషణికి ఒకకాలువ తూర్పుగట్టు మీద నిలుచుండి పడమటిగట్టున కెట్లు చేరుదునా యనుకున్నట్లయినది. ఇంతలో నతనికి కన్నులు గిరునతిరిగి రెక్కలు వచ్చినట్లయి పడమటి గట్టుమీదికి పోయి తూర్పుగట్టున కెట్లు చేరుదునా యనుకొనుచున్నట్లు తోచినది తనజీవితము. పూర్వము తాను చేరవలసిన స్థానము పడమర నున్నది. అది విచిత్రముగా తూర్పునకు తిరిగివచ్చినది. తాను పడమటిగట్టుపై నున్నాడు.

వర్షము బయట కొంత నేపు మద్దెలు వాయించినట్లు, కొంత నేపు వెదుళ్లుదినట్లు కొంత నేపు తాటియాకు లీడ్చినట్లు కొంత నేపు అవ్వాయించువ్వ లెగురవైచినట్లు, తోటాలు కాల్చినట్లు పిచ్చివానివలె నల్లరిచేయుచుండెను. ఇరువురును రెండవగదిలోనికి బోయిరి. మీనాక్షి కనులు తనచిత్రముమీదికి పోయెను. దానికి దూరముననున్న వీరభూషణి చిత్రమును తెచ్చి యామె రెండును దగ్గరగా నుంచెను. వీరభూషణిబొమ్మ కలకల నవ్వినది. స్థానాపతి యాలోచనా నిమగ్నుడైనాడు. మీనాక్షి బొమ్మ విచారముఖము సూచించినది. మీనాక్షి మొగము కలకలలాడినది.

పతి మాటాడలేదు. మీనాక్షికి కనుల యెదుట తెరగా నాడినది. ఆమెచూపు తన పతి పూర్వప్రణయిని చిత్రముమీద నిలచినది. ఆచిత్రమున నామె తెల్లనిచీర ధరించినది. కేశపాశము పొడిపొడిగానై ముంగురులు

గాలికి కదలుచున్నవా యనునట్లుండెను. మీనాక్షి యులికిపడినది. 'స్త్రీ సంస్థానంచా పురస్తీర్థమారా దాక్షిపైన్యనాం జ్యోతిరేకం తిరోభూత్.' అన్న వాక్యములోని యనుభవమునకు సాబాత్యమైన యొకయనుభవ మామె మనోనేత్రము నెదుట గలిగినది.

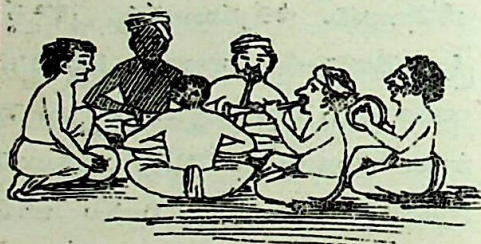
బయట వాన తగ్గిపోయి మరల మొదలు పెట్టుచున్నది. ఇంక జాముప్రొద్దుండవచ్చును. మీనాక్షి నిరస్తభూషణయై యింట బనులు చూచుకొనుటకు బోయినది. వీరభూషణి సంకల్పవికల్పశక్తి గోల్పోయిన మనస్సుతో మరల నిద్రకు బడినాడు.

పట్టాభిషేకోత్సవములు వర్షాకాలమున బడిపోయినవి. ఉత్సవములకన్న క్రొత్తరాజు క్రింద జేయవలసిన రాజ్యపు కట్టుబాటులకే చాలకాలము పట్టుచున్నది. వర్షము వెలిసిన సాయంకాలముల రాజసౌధపుటేనుగులు మొగసాలనుండి రతనాలుకుట్టి వెలగల జరీఫనులు చేసిన పట్టుహాదాలతో నూరుతిరిగి రాబోయి మరల రాజసౌధమునకు బురద మరకలతో వచ్చుచుండెను. ఉత్తమజాత్యశ్వములకుగూడ గాలుజారుచుండెను. రాజసౌధపు ముంగిట నొబత్తుఖానాల మ్రోతకూడ వానలకు చెమ్మ గిల్లినట్లు మందముగా వినబడుచుండెను. విద్వద్బ్రాహ్మణులు రాజుగారిచ్చిన క్రొత్త నేలువల బంగారము దర్భాననములతో దాచి తడిసి పోవునని భయము వదలక వంగివంగి పోవుచుండిరి. సాయంసంధ్యలు నల్లనల్లనై విషాదభావము మూర్తికట్టినవి. (సశేషము)

మంగలిమేళం

మొదటి దినము

రెండవ దినము.

మూడవ దినము

నాల్గవ దినము.

ఐదవ దినము.

నల్లపేట, రామారావు

దివ్యనిభూతి

సాయంకాలమున నొంటరిగ నిర్మానుష్య ప్రదేశమున నదీమాలమున గూరుచుంటిని. ఆలోచింప మొదలిడితిని. ఈలోకమున సౌఖ్యమునకు మార్గమేది?—ప్రాయశఃమానవుడు మానవునకిసౌఖ్యరహస్యమును బోధింపలేదు. ఒకచో బోధించినను వీలైనమార్గమున కాదని కొందరు తలచురు. ఈచుట్టుపట్టులనుండు ధూతములయైన నది బోధింపగలుగునా?—చాల నేపట్టులనే యాలోచింప మొదలిడితిని. చుట్టునుచూచితిని.

ఆకాశమున జూచిల్లి పోడశకశాస్త్రార్థుడై ప్రజాలోకమగ్రనకు నవ్వచుండెను. నదీజలము లాతని జూచి నవ్వచుండెను. తారకలు నవ్వచుండెను. చంద్రికాస్నాతలై పంచభూతములును సంతసించుచుండెను. సకల విశ్వమును సంతసముతో నోంకారముంశ్రము నుపాసించుచుండెను. కాని నా త్పుడ్రవ్యాదృశమునమాత్రము సంతసములేదు, శాంతిలేదు. భూదేవి నిరుపమానక్షమాధురంధరయై, కేవలము తనసుఖమును మఱచి, తనమీద నివసించియున్నవాని కన్నిటికిని సౌఖ్యప్రదాయనినై యుంటిన్నగర్వమున విట్టిపీనుచుండెను. రేవెలుంగు తానేలోకము నంధకారపితాచమునుండి తప్పింపగల్గితినిని కేరింతలు కొట్టుచుండెను. అట్టి వెలుగు తీనికంటెను తామే ఘనమైనవని తలచుచున్నటులు నదీతోయముగ, జూచిల్లి తనకరములుసాచి, వానిలో తెలుగుండమని కలంచుచుండినను తా వీయకుండుటకు బ్రయత్నించుచుండెను. ఇట్టి తోయములను కూడ దానుచలింపజేయ శక్తిగలిగినట్లు గంధనహుడు తలచి సంతసించుచుండెను. సర్వభూతములు సిట్లున్నవి. కాని అంతటను శాంతి. అపూర్వకోభవే వెలుంగు నాసర్వభూతములు నాయోంకారము నుచ్చరించుచు పరమేశ్వరు నుపాసించుచుండెను. తమతమ శక్తులదెలిసికొనియుండియు, వానిని ప్రకటింపజాలు నహంకారమున్నను, సకలభూతములును పరమేశ్వరు నుపాసించుచున్నవే!—పీనిశాంతియు, సంతసము నీయంత్రుచేమమే కాబోలును!—నితెలియహంకారమున్నను శాంతి నందచచ్చును. సంతసమున మండుటకు మార్గమున్నది:—

సోమంచి అన్నపూర్ణేశ్వరశాస్త్రిగారు

అప్పుడట్లు నిష్కలంకులగు తారకాచంద్రు లొకసమున వెలుంగుచుండునో, అప్పు డట్లు సకలప్రకృతియు నాయనంతుని మహాకీర్తిని సాగమచు నోంకారమున నుపాసించుచుండునో, అట్టియడే మానవుడు. పరమేశ్వర ధ్యానయుక్తుడగుటకును, ప్రకృతిరహస్యము నరయుటకును నిశ్చలము, శాంతిని గోరును.—అపుడే మానవుడు తానాయనంతేశ్వునికభిముఖుడైయున్నటులు దెలిసికొనగల్గును. అపుడే మానవున కుద్రేకముగలిగి, మహాత్తరరహస్యముల దెలిసికొన బ్రయత్నించును. అపుడే యాతడు తనకొలదిని తెలిసికొనుటకు శక్తుడగును. ఈయనంతేవిశ్వమున దా నసహాయుడై, విచారగ్రస్తుడై దీనుడగును ఆయనంతుని దివ్యనామోచ్చారణమున సకలవిశ్వమునకును గలిగిన ప్రతిభయు, సుఖమును తనకెట్లు చేరుటనేరవోయనెడి విచారము గలుగును. అపుడే మానవు డాపర బ్రహ్మయునుగూర్చి, ఈవిశ్వమేమి? మానవు డెవడు?—అని ప్రశ్నించును. ఇట్టిస్థితియే నాకును గలిగినది. ఈ మానవజీవితమునకు ఫలితార్థమేమి?—

ఓంకారముంత్రోచ్చారణముననే సకల భూతము మలకు నిట్టి చిదానందమొదవుచున్నదే! ఇట్టిపరమావధముండగా మానవున కెందుల కి వంతి?—సుఖములవఱచుకొనుట కింకను నుపాయములెందులకు?—అపుడైన మానవు డిట్లాంటిగ, రాత్రియందు, ఉదాసీనభావములేకుండగ, నిశ్చలముగ, సరిగనర్థముచేసికొనుచు చూచినాడా? ఈస్వర్గీయానందవిభూతినలరుచున్న యీ సకలవిశ్వమును వీక్షించినాడా?—వీక్షించి యుండినయెడల తప్పక సరియైనమార్గము దివ్యనిభూతి నొందుటకై దొంకియుం

దును. సచ్చిదానందముకొఱకు దేవులాడుటయే కాని మార్గము వెదుకనక్కరలేదా? ప్రపంచమంతయును తల్లడిల్లిపోవుచున్నది!—విశ్వర్యము, భోగము, సుఖము— యీ మూడును ప్రతిమానవునకు కావలసినవే. ఇది యంతయు నెందులకు? ఎల్లప్పుడును సుఖముగనుండుట కొఱకే యీ యైశ్వర్యములు. కాని యెట్టి విధమైన యైశ్వర్యము ప్రపంచమునందు సర్వసాధారణముగ సౌఖ్యప్రద మయినదని ప్రశ్నించినయెడల నిర్ణయవిధానము దుర్బలము. ప్రతిమానవునికిని, ప్రతిజీవికిని ప్రత్యేకముగ నొకవస్తువే యైశ్వర్యప్రదమయినది; సుఖము నిండించునది. వ్యక్తిభావమునుబట్టి యదిమారుచున్నపుడు జనసామాన్యమునకు సౌఖ్యరహస్యబోధన యెట్లు చేయుట? కాని ప్రతిమానవుడును దీనినిగూర్చియే మాట్లాడును. ఏది తనకు సరిగ తెలియదో దానినిగూర్చియే మానవుడు యెల్లప్పుడును వాగుచుండును. కనుక నాకు మాత్రము తెలిసియుండునా? కాదు కాదు. నే నెప్పుడును ఈ సకలానందకరవిభూతినుండి విముక్తుడనై ననేమి? ఈ వివిధశృంఖలాబద్ధసంఘసమాహములనుండి దూరమేగిన నేమి. ఈ మానవప్రపంచమునుండి నిష్క్రమించిన నేమి” అనియే చింతించుచుంటిని. ఇట్టిస్థితిలోనే యీ నదీతీర సంచారము కలిగినది.

అప్పుడే యెన్నడునులేని ప్రాధి యభివృద్ధి.

నేను మానసికలోకమున కష్ట జీవిని. అందుననే జీవితము దుఃఖదాయక మని తలచియుంటిని. మానవుడెవ్వడైనను యీ యైహిక సుఖ మనుభవించినను, ఎంత కాల మనుభవించినను దాని నసంతమని పిలచినాడా? ఏజీవియైనను సుఖమాళించి పొందినను, చాలకాల మనుభవించినను దానిని త్యరగ మొనరిపోవును. అనగా ఆ సుఖము తుణికిముగనుండును. అందుచే మానవుని మానసికస్థితి ననుసరించి జీవితము చాలభాగము దుఃఖ భాజనముగనే భావింపవలయును. అనగా మానసిక ప్రవృత్తిలోనే యీ దుఃఖ మిమిడియున్నది. కష్టకాలమే, కొలదియైనను యెక్కువగనగుపడును సుఖకాలమే తుణికిముగనును. కనుక సంపూర్ణమైనదియు, విచ్ఛిత్తియైయుగనిదియు, నగు సుఖముకంటె మానవున కీ ప్రపంచమందు కావలసినదేది? అట్టి

సుఖము నెట్లుపొందుట? ఏవిధమైన సుఖమైనను, విహికమైనపుడు, తుణికిమైనదే!—కాని తుణికిముకాని, యశోకిక సౌఖ్యముగలదా యని ప్రశ్న. —దేవుడనిన మంజీషకు మానవులుకూడ నెప్పుడే నొకప్పుడు, కొన్ని వేళలందు, మానవజీవిత మపేక్షించు సుఖముకంటె, నీశౌతికవిషయ జనిత సుఖముకంటెను మహత్తరమైనది. యీ పంచేంద్రియవ్యాపార సుఖముకంటె విశేషమైనది. మానసికమైన సుఖమెద్దియోగలవని నమ్ముచున్నారు. కాని మానసికమైనదయినను అసంతమైనదగునా? కాని కొండలు మానసమే సాంతమైనపుడు మానసిక మసంత మెట్లుగనని ప్రశ్నించుచున్నారు. మానసిక సుఖ మసంతమా?

ఇట్లాలోచించుచు గూరుచుంటిని. ఒంటరిగ నాయనంత సాగర నదీతీరమున నుంటిని; చుట్టునుచూచితిని. అదివఱ కెన్నడు నెఱుంగని యపూర్వభావప్రాధిభివృద్ధి. నావలెమానసిక వికలతనెఱుంగని వృక్షములుచంద్రికాలహరిలో నీడులాడుచు, నేవిధమైన విచారమునెఱుంగక యెండొంటిని గొగొలించుకొనుచు, వాయుప్రసారము చలించిన యాకులమధ్యనుండి ప్రసరించుచున్న ధవళచంద్రికాకిరణమివంబున నవ్వచు, సౌఖ్యరహస్యముల గుఱించి గుసగుసలాడుచుండెను. అనిర్వచనీయమైనమునగుబుచ్చుచుండిన వివిధజంతుజాలమొనరించు నవ్యక్తమధురస్వరములచే ప్రకృతిశోభాయమానమై కనుపట్టెను. ముగ్ధవహించెను. సర్వభూతసమ్మోహనమైన యామాధుని ననుభవించుటయే నితారమణికిష్టము కాబోలును! సకలదేవతాపరివారుడై, యిట్టి పవిత్రసమయముననేగాబోలు దివ్యసుందరుడగు నామహానటుడు క్రిడించుట! ఇట్టి సమయముననే గాబోలు సకలమానిబృందమును ఆ విశ్వమోహనునివేణునాడము నాయోంకారమున నాపాదించి తన్మయతజెందునేమా! ఇట్టిసమయములనేగాబోలు మానవుని హృదయమందు నద్వితీయమయ్యు తుణికిముగనట్టి, యనిర్వచనీయమయ్యు శేమషీధురంధరమైనట్టియ, నవ్యక్త సుందర చతురమయ్యు మహత్తరమైనట్టియ, నాయనంతసాగరప్రాంతముల నించుకచ్చెరుమండినమహాద్దేశములు వెల్లి విరియును! ఇట్టిరాత్రియందే గాబోలు నాయపూర్వప్రకృతి ప్రతిభ తనమహన్నక్తిచే మానవుని

వశీకరణ మొనర్చును:—ఇట్లాలోచించుచు నిశ్చలముగ నాప్రకృతిసౌందర్యమును జూర గొనుచుంటిని.—

ఉన్నిటులండగానే యేదో నొకయశంబద్ధమగు సత్యమొకటి స్ఫురించినటులుదోచెను. అనశ్వరమగునీసకల ప్రకృతిభూతియు, ప్రతిభయుకూడ నిశ్చయమైనదేనా? ఇదివఱ కెన్న డెటుగని యొక యవస్థకు లోనైతిని.— హృదయము గభీరముగ చలించెను. విచారముచే క్రుంగిన నా క్షుద్రహృదయమున నొకానొక యాశాజ్యోతి యు త్వన్నమయ్యెను. నదనమున విన్నదనముపోయి యొకవిధ మైన చిరునవ్వుతోచెను. అహంకారమదమున నేను దానిని పూర్వ మనేకపర్యాయములు మహాపురుషులు తా మాస్వర్గవిభూతి ననుభవంప సంతసముతో నాయనం తుని సన్నిధిని తలంచినపుడు వారిముఖశ్రీల చెలువొందిన దానిగ దలంచితిని. అయ్యో! ఎంతవెట్టి!

కాని, దానిసంత చుటకనగా ద్రోసివేడజనదు. ఎందుకనగా, నెవడేని యొకమానవుడు తనజీవితమందున నెట్టి మహాదాశయములు లేకన, మహాదాదర్శముల జేరుటకై ప్రయత్నింపకయున్నను సంఘము సహించును. పైగ గౌరవించును. కాని, యెవ్వడైన నొకడట్టివి గలిగి యుండి వానినిజేరుటకై యష్టకష్టములబడియు, చివరకు దారిలేక, వృథిత్తుడై సాధారణ జీవితమున బడినయెడల సంఘము వానిని వెక్కిరించును. వాని నీ సకించి ధిక్కిరించును!

కాని యీ యజ్ఞ తయేమి?—సంఘము నాకేమి యగును?—ఇది భ్రాంతిమూలకము నాయహంకారమదమే నన్నిట్లు చేయుచున్నది. అగును! నే నింకను సాధారణ మానవప్రకృతికి భిన్నుడను కాలేదుగాదా? అందుచే తనేకాదా యీ వికలత్వము, యీసౌఖ్య రహస్యశోధన!

మానవుడు బహిఃప్రకృతినిజయించి సౌఖ్య మనుభవంపజూచుచున్నాడు. అది నిజముగ నద్భుతమే!—కాని మానవుని యంతఃప్రకృతిని జయించి సుఖమందుట మఱియు నద్భుతము!—నిజముగ నీగ్రహముల యొక్కయు, తదితరభేదగోళములయొక్కయు గతుల నెఱుంగుటయు, నాగతులకు మూలమైన శక్తిని దెలిసి

కొనుటయు ఘనమే; కాని మానవునిలోనున్న యహంకార మునకు నుద్రేకములకును, హావభాసములకు కారణమైన యలౌకికశక్తి నెఱుంగుట మఱియు నద్భుతము! ఈమానవునిలోని త్రిగుణములను జయించుటయు, మానసికప్రవర్తన నరికట్టుటయు మఱియు నద్భుతము. సాధారణ మానవుడు ప్రాపంచిక మగునట్టియు, తనకు కానబడు నవియునగు విషయములచేత దఱచిచూడ బ్రయత్నించు సుగాని మనోనేత్రమునజూచి గ్రహింప బ్రయత్నింపడు. అట్టిమానవుడెపుడు ప్రాపంచికవిషయము గ్రహించి వానివలననే సుఖమొనగూర్చుకొన బ్రయత్నించును. పంచేంద్రియములకు గలిగెడు సుఖములకే యాత దాసిం చును. వానిని గనియేనర్హవిభూతితో తులనాగుచు న్నుటుల సంతసించును. కాని యిట్టిసుఖమే యనంతమైనదా? సాధారణముగ మానవుడు సుఖాపేక్షచేసే యీకాలప్రవాహమున గొట్టుకొని పోవుచున్నాడు. ఆసుఖమునైనను తుణికిములగువానిమూలముననే పొంద గోరుచున్నాడు. కాని నిజమగునదియు, ననంతమైనదియు నగు సుఖము నెట్లు పొందగల్గునో తెలిసికొన బ్రయత్నించుటలేదు!

కాని కొందఱు మహాత్ములు “ఈ పంచేంద్రియ వ్యాపారమువలన నిజమగుసుఖము గలుగ నేరదు. నిజమైన సుఖమెప్పుడును ఆత్మయందే యుద్భవించును. అట్టి సమయమున నాత్మచోదితములగు మానసాచులుగూడ దాని ననుభవంపగలుగును. అట్టి ఆత్మానందముపొందుటకై మా యనుండియును మతనండియు విముఖుడైయుండవలెను. అపుడే మానవుడు పరమేశ్వరుని యనంతసన్నిధినుండుటకు సమర్థుడు.”—ఇది నిజముకాదని చెప్పుటకు మానవునికి హక్కుమిగలదు? మాయనుండియు, మమతనుండియు విముఖుడైయుండుటవలన సుపయోగము లేదనుటకు హక్కుమిగలదు!—ఉపయోగము పైకికనుపించుచున్న విషయములన్నియు నబద్ధములేనా? ఉపయోగాపయోగవిమర్శన తత్త్వరహస్యమనయువారికొప్పునా?—ఉపయోగముకలుగుటయే నిజమైనదానికి తార్కాణమా? అది గాకపోయినను మానవుడు భౌతికమైనయెడల సుఖమును తుణకాలమే పొందుచున్నాడుకాని, సర్వదా యనుభవం

చుటలేదు! ఇట్టిసంగతియే మానవుని యనంతముశోధనయందు ప్రవేశింపజేసినది. అంశు మూలముననే విదానందస్వయాపులగు మానులగూర్చి ప్రశంస యీశ్ర పంపమున వీనబడుచున్నది. ఆత్మజ్ఞాని యొక డనుభవించిన సుఖము మన మెప్పు డనుభవించలేము. ఆత డెల్లప్పుడును స్వర్గవిధూతితో - దివ్యవిధూతితో - తులనమునుచుండును.

ఈస్వర్గీయమగునట్టియు, యనంతమగు నట్టియు, విదానందమొందకుండుటకు సాధారణమానవుడు తన్నే యీ పాంచభౌతికదేహముగను, లేకమానసముగను తలచుటయేకారణము. మహర్షులు “నీవు సర్వకర్తృత్వవో, సర్వమయ్యుడవో, నిష్కల్మషుడవో, పరిపూర్ణుడవో, అట్టి ‘నీవు’ యీమాయలోబడి, ఆహంభావముతో, స్వలాభపరాయణతతో సకలవిధములైన వికలతనము, కష్టములకును, సకలావజయములకు లోనగుచున్నావు. ఒకప్పుడు భౌతికవిషయమువలన దేహసుఖ మనుభవించినను, మానసికసుఖమనుభవించినను, ఆ సౌఖ్యసమయము దాటిపోగానే కష్టసముద్రమున బడుచున్నావు.” అని చెప్పుచున్నారు. కావున మన మీలోకమున సాధారణమానవుని లౌకికజీవితము సుఖమైనదని దలచుట యెట్లు?—

ఇట్టి విషయములగూర్చి కలచుచు కూగుచుండుట బట్టి యిట్టి భావములు స్ఫురించుచుండెనా? లేక యిట్టి మహద్వాక్యములలో నిజముగలదనితోచుటయుపజ్జయ్యెనా? ఏమో?—అప్పుటి నామనోనృత్తము సరిగ తెలియుట లేదు కాని హాయి కల్గుచున్నది. —మానవుడెపుడు తా నీ చిన్నశరీరమని యనుకొనుచున్నాడో యపుడే తాను చుట్టునున్న సకల ప్రపంచమునుండియు వేరుగుచున్నాడు. ఈ భేదభావముకల్గుటవలననే సకలకష్టములకు లోనగుచున్నాడు. మానవుడెపుడు తన యల్పత్వము, నీచత, యజ్ఞతనదలుచున్నాడో యపుడీ ప్రపంచము విచారశ్రేణిము తెలుగని స్వర్గమగును. — మానవుడు సకల ప్రకృతిని జయించుగాక, యంతకాలము తానెవ్వరో తెలిసికొనక యుండునో యంతకాలములను ఈ జ్ఞేయపాశముల నుండి తప్పించుకొననేరక తన్నుకొని చావవలసినదే!

ఇట్టిభావము లుదయించుసరికి నాకుదేహము తెలియలేదు. శరీరము తేలికయైపోయింది. వికలత్వముపోయినది. —ఉన్నటులుండి యంతయు శాంతము. క్రమముగ భావములకుమాడ తావులేకుండపోయెను. కాని యొక విధమగు నత్యంతానంద మనుభవించితిని. —నేను యెట్లు తలంపుచుంటినో తెలియలేదు. ఏదియెట్లు విమర్శించుచుంటినో యవగాహముకాలేదు. ఇట్టిభావములు గల్గుటకు గల కారణముగూడ తెలియలేదు. ఎందులకు లాలోచించుచుంటి ననుకొంటిని. —మానసికతత్త్వమరయుట కష్టముగదా?

కొలదినేపటికి భావస్ఫురణగూడ తగ్గిపోయినది. తరువాత యెప్పటి మనఃస్థితియో! మానసిక సుఖము తుణికిమని యనుభవమైనది.

“ఈ జీవితమున సుఖమందుటెట్లు? ఈజీవితమునకు ఫలితార్థమేమి?” అని యాలోచించుటవలన కాబోలు యిట్టిభావస్ఫురణము. కాని యాయదౌకిక భావప్రాధి మానవున కిట్టి ప్రకృతిసాంగత్యమున జనించునేమో? అని తలంచుచు నాకసమున నాదృష్టినివీరిని. అపు డౌకచిత్రము కాననయ్యెను.

ఒక మేఘశకలము స్వచ్ఛమగు నీలాకాశమున నెటుండు యో వచ్చినది. ఉన్నటులుండి యామేఘము రెండుముక్కలయ్యెను. నే నారెంటియందును రాసులక్షణులను చూచితిని. భావప్రపంచమున వీలు లేనిదేమున్నది? వారిద్దఱును సల్లాపము చేసికొనుచుండిరి. వారి ముఖస్మిత్యం దెవలను చింతారేఖలేదు. సాభాత్రమున తనమయులై సర్వమును మఱచియుండిరి.

కొలదినేపటికి వారి మధ్య నొకమానిసి, మేఘశకలమున సృష్టింపబడెను. అదియే నీత. ఉన్నటులుండి రాసులక్షణులు వనాటులైరి. నీతమాత్రము మాత్రేదు. ఆమె రామునిభుజముపై తలనిడికొని క్రింది ప్రపంచ లక్షణముల పరీక్షించుచుండెను. శ్రీరామ దన్నియు నామెకు చూపుచున్నాడు. ఆమెదుఃఖించుచుండెను. లక్షణుడు కూడ విచారించుచుండినటుల కన్పట్టెను. క్రమముగ నీత మాయమయ్యెను. లక్షణుడేదన నారం

భించినాడు. రామునిపాదముల వ్రాలి దేచియో బ్రతి
మాలినాడు. రాముడు లక్ష్మణుని లేవదీసి యాతనితో
“వత్సా! మన మెట్టింటిమో, యారీతిని ప్రపంచమును
విమర్శింతుము. మనలోని ప్రకృతియే మనము బయటను
జూచుచున్నాము. కనుక, నెపుడును క్షేమములను గుఱించి
యూ, దుర్మార్గములను గుఱించియు, పాపములనుగూర్చి
యు మాటాడకుము. ఇందఱు తత్త్వజ్ఞేత్త లాదయించి
యాత్మతత్త్వమును బోధించిన నిట్టి పాపములును, దుర్మార్గ
ములు నిప్రపంచమున జూచుచున్నందులకై విచారింపు
ము. ఎపుడును కష్టములకై విచారింపకుము. ఎపుడు నీవీప్ర
పంచవిషయమై, నిజముగ విచారించి, మానవునకుపకార
ముచేయదలచునో యపుడు నీవు చూచుచున్న పాపముల
విమర్శింపకుము. ఈ పాపములును, దుర్మార్గములును
సకలభాషలును ప్రపంచమున మానవుని శక్తిహీనతకు
ఫలములే! — ప్రతిమానవుడును, చిన్నతనమునుండియు,
తా నీశ్వరుని నణునూక్షించుచు, శక్తిహీనుడనియు,
పాపభూయిష్ఠుడనియును బోధింపబడుచున్నాడు! నీ
వుపకారముచేయదలచువేని, ప్రతిశిశువునకును “బ్రహ్మ
స్మి” అను సత్యము నుపదేశింపుము! ప్రతివానికి తా న
నంతశక్తుడనియు, పరిశుద్ధుడనియు, నెఱింగింపుము! ఈ
సత్యమునెఱింగించి దాని ననుసరించి ప్రవర్తింపజేయుము.
ఇదియే సత్యజ్ఞానము. ఇదియే సౌఖ్యరహస్యము. ఇది
తెలిసికొనక మానవు డటులున్నాడు!” అని నుడివినట్లు
నాకు వినబడినది. ఈ కొన్నిమాటలే నాకు వినబడుటకు
కారణమేమి? ఇది యెల్ల ను నావనకల్పనమేమో? కాని
జాగ్రదవస్థయందుండిన నాకు మోహముగల్గుటకువీలులేదే!

ఇట్లనుకొనుచుండగా రామలక్ష్మణు లాండోరుల
గాగిలించుకొనిరి. రెండు చిత్రము లేకమైపోయెను.

దానినుండి మరల యిద్దరుద్భవించినారు. లక్ష్మణుని
స్థానమున నర్జునుడు గాండిచము ధరించి నిలబడినాడు.
రాముని స్థానమున మురళీధరుడు, కృష్ణుడు! — అర్జునుడు
కృష్ణుని నుతించి ప్రార్థింపమొలిడినాడు! ఆదివ్యసంగీ
త మాపంచభూతముల యొంకారమున లీనమైపోయినది.
శ్రీకృష్ణుడు చిరునవ్వుతో నొకపాత్రము నర్జునునిచేత
నిడినాడు. అర్జునుడు మోకరించి యందికొనినాడు! —
కృష్ణు డాతనిజూచి, యాతని విన్నదనమునుజూచి “మిత్ర
మా! నీ వెందులకు విచారించెదవు? నీవెవరవో నీనెఱుగ
లేక యిట్లు చింతించుచుంటివి. నీ నన్యుడుడవు! నీవు
జన్మాంతరహితుడవు! నీ కెట్టిచింతగాని, క్షేమముగాని
లేదు. దేనిచేతను నీవుభాధింపబడవు. నీ వాయనంత నీలా
కాశమువంటి వాడవు. ఆయాకాశముమీద నెట్లనేకవిధ
ములగు చిత్రవర్ణములుగల మేఘము లనేకము వచ్చుచుం
డునో, మాయమగుచుండునో, కాని యెట్లు ఆకాశమె
పుడు స్వభావముచే ననంతనీలమో, అట్లే నీవును! నీవే
యీ యనంతవిశ్వప్రభుడవు; అనంతశక్తుడవు; పరిపూర్ణు
డవు; పరిశుద్ధుడవు; మంగళస్వరూపుడవు. ఈ విశ్వముం
డున్న శక్తియంతయు నీయం దణియున్నది. నీవు చిదా
నందస్వరూపుడవు. విచారించుటేల? అని మందహాసము
నర్చి అర్జునుని కాగలించుకొనినాడు. ఒక్క మెరపు
మెరసినది. మేఘము మాయమయ్యెను. నే నత్యంతవిస్మ
యాక్రాంతుడనైతిని ఇదినాకు సందేహమా? నేను నాచు
ట్టునున్న భూతములలో లీనమై పోయినటుల దోచెను.
ఇదియే స్వర్గసౌఖ్యమా? ఇదియే దివ్యవిభూతియో?
ఓం తత్సత్.

“అబ్బ! తెరిపయిందీ? పోసిండి! అంతే చాలును! తెల్లవారీదాకా రావడం మానేశారుకా! అదే పదివేలు. మీ కెప్పటి కయినా యీనిర్భాగ్యురాలు జ్ఞానకంఠస్తే అదే మహామేరువు. స్త్రీముఖం కంటే శ్రీనివాస రావుముఖం మీ కందంగా కనబడుతుంది కాబోలు! నేనెహమైతే పగలల్లా కలుసు కుంటారు. చాలిందికాదూ? రాత్రి పగడండు గంటలదాకా మీరక్కడ బాతాకానీ చేస్తూ వుంటే నేనొక్కర్తినీ యిలా కూర్చోనా? బాగానేవుంది!”

ఆమాటలు విని సుందరాపు జేబులో వాచితీసి చూచేడు. పావుతిక్కువ తొమ్మి దయింది. కమలం మొగం చూచేడు. ఆమె కళ్లలో నీటిజాడలు కనబడ్డాయి. సుందరాపు తగ్గివున్న దీపంతో సరిగా చిన్నబోయాడు. కమ లం అనురాగానికి మెచ్చుకొని కలకలలాడేడు. తన ముఖకళతో సరిగా దీపం హెచ్చించేడు. “కమలం!” ఇంకా తొమ్మిది కాలేదు. ఏమంత తొందర?

కమలం—“ఒక్కరైతూ ఉండలేకా. మరే ముంది? నాకేలాతొందర? నే నందరిలాగూ తొందరపడిదాని నయితే బాగానే ఉండును. నేనెంత చేసుకున్నానో అంతేగాని యెక్కువ రమ్మంటే యెలావస్తుంది? నా తొందరచూచి

మీ రాశ్చర్యపడితే తప్పలేదు. “మనుసుకురాని మనువుకు నిలుచువోట నిర్ద”రట

సుందరాపు:—“ఇప్పుడేమయిందిచెప్పు?”

కమలం:—“ఏమిటవుతుంది? ఏమీకాదు!” ఎందుకలా బొమ్ముడేసి చూస్తారు? నాదే తప్ప? వసంతుడితో విరహవేదనచెప్పుకుంటే కోకిలకంఠంతో కోప్పడ్డాడట. మనస్థుడుగదా అని పూలదండ కానుక వెడితే పుచ్చబాణ లతో హృదయం పగులగొట్టాడా? మీదా తప్ప? నావీ! హృదయం దాచుకోలేకపోతే యిలా గేపూటుంది. దామరపువ్వులాగు తెంపేమీ మీపాదాలదగ్గర పడేశాను నా హృదయం! పరాకుచేతనైనా మట్టేస్తారు. మీ కేమిటి? మీరు మగరాజులు! ఆడుదాని అనురాగానికి కూడా తెరచాటుండాల్సి కదా?”

సుందరాపు:—“ఊరికే నువ్విలా రొస రొసలాడితే యెలాగూ? రేపటినుండి మరి పైకి రాత్రిళ్లు వెళ్లనులే. ఇవాళకు ఊమిచేవా?”

కమలం—“అన్నిటికీ వెలకారమే! నే నా ఊమించిదాన్ని? మీరేమంటే చెల్లుదు? మీ యిష్టంవచ్చినట్టా ఆడండి.”

ఆయింట్లో సుందరాపు కమలంయిద్దరే వున్నారు. సుందరాపు స్కూల్ ఇన్స్పెక్టరు గుమాస్తా. నల్లభైరూపాయీలు కాబోలు జీతం యిస్తారు. మరి భూములూ పుట్టలూ యేమీ

లేవు. సుందర్రావు మంచిజాగ్రతగా కాలక్షేపం చేసేవాడు. కమలంమాత్రం కొంచెం దర్జాఅయిన కుటుంబంలో పుట్టిందేమో వేషం లోనూ, భాషలోనూకూడా తన విశాలహృదయం చూపిస్తుంది. చీరల యెన్నికలో, నగల చేతల నాడెంలో, ముస్తాబులలో, మురిపింపులలో అనుదినం యేదో ఒకవింత కనిపెడుతూనే వుంటుంది. కమలం గదిలో రెండు నిలువు టద్దాలున్నాయి. వండుతూన్న రెండు గడియలూ ఏందూరంగా వుంటుందో కాని తక్కిన కాలమంతా కమలం ఆనిలువుటద్దాల మధ్యనే నిగనిగలాడుతుంది. చెక్కలూ తుడుచుకుంటూ, చెంపలు దిద్దుకుంటూ, ముంగురులు ముడుచుకుంటూ, పెదవులు సవరించుకుంటూ, కనురెప్పలల్లారుస్తూ, ఎగాదిగా తన నీడ అద్దాల్లో చూచుకుంటూ ఒక్కొక్కనాడు వేళకూడా మరిచిపోతుంది. కమలం సారె వచ్చి యేడేళ్లయిందో, యెనిమిదేళ్లయిందో ఇవాళ సారె వచ్చినట్టుంది.

ఆరోజున మెల్లగా యిద్దరూ రాజీపడి వీధితులుపు గడియేసుకుని పడకగదిలో ప్రవేశించేరు. గదిలో ప్రవేశించగానే కమలం మొగాన్న చిరునవ్వు మొలకెత్తించింది. కన్నులరవాల్చింది. నీరులాటి చీర జలుగువైట భుజం మీదినుండి సగం జార్చింది. వత్సాన్ని దోబూచులాడించే వెలితిరవికెలోనుండి మిలమిలలాడే సన్న వాచీగొలుసు చేత్తోసవరిస్తూ కనురెప్పలు బరువుగా వాల్చి, అడుగుసంగోరు పెడుతూ అలా క్రీగంటను అద్దంలో చూచుకుంది.

అలాగే సుందర్రావుముఖం చూచింది. ఇదంతా సుందర్రావు చూడనే లేను. మంచంమీద దుప్పటి దులిపి పరుస్తున్నాడు. పగలల్లా కచేరీలో కూర్చుని తలవంచికొని వ్రాసివ్రాసి వున్నాడేమో నడుం లాక్కొచ్చింది కాబోలు పాపం అతడలా ఆమంచంమీద సాగిలిపడ్డాడు. కమలం శృంగారచేష్టలు కనిపెట్టలేకపోయేడు. కమలం అలా నిలబడిపోయింది. చేతులు క్రేలు వైచి తలవంచకొని వేడినిట్టూర్చు విడిచింది. అలాగే సుందర్రావును చూచిరా? అలాగే తననీడ అద్దంలో చూచుకుంది. ఇంతలో సుందర్రా వామెచు చూచేడు “కమలం! యిలారా” అన్నాడు. కిటికీలోనుండి వస్తూన్న సన్నగాలిలో పెనగులాడుతూన్న ముంగురులను చేయి అంటి అంటుకుండా సవరించబోతూ, దీపపు వెలుగున మిలమిలలాడే వజ్రపుపొడి ఊంగరంనీడ వైపు అద్దంలో చూచి బరువుగా ఊపిరితీసి యెగసిన హృదయాన్నత్యంమీద రెండోచేయి వేసికొని అద్దంలో నీడ చూచుకుని అలాగే సుందర్రావువైపు చూచి చురచుర లొలికించేసింది. ఆచూపుతో సుందర్రావు వచ్చి, అల కలదిక్కు సవరిస్తాడేమో అనుకుంది. పొడిఊంగరపువ్రేలు ముద్దుపెట్టుకుంటాడేమో అనుకుంది. బరువు ఊపిరిలో పలవరిస్తాడేమో అనుకుంది. అల్లలలాడే హృదయాన్నత్యానికి అభయహస్త మిస్తాడేమో అనుకుంది. అద్దపు నీడతో అల్లుకొనిపోతాడేమో అనుకుంది. అతడలాచూస్తూ కూర్చున్నాడు. పైటమరింత జారేసింది. చీరకుచ్చెళ్లు

జలజలలాడించేసింది. నడుంగడగడలాడించేసింది గోడలనున్న పటాలన్నీ ఛాయాగ్రహణ యంత్రాలయి తన విలాసాలను ముద్రించుకోకూడదా అన్నట్టు గదల్లా కలయచూచింది. ఇదంతా చూచిచూచి సుదద్రాపు దిగ్గునలేచి మంచం నడుమను కూర్చున్నాడు. “ఏమిటి? కమలం? నీ వెప్పుడూ విశాలంగా మాట్లాడవూ! సినిమా బామ్మలాగు తుణానికొకలాగు కనబడతావు! సినిమాలో యిది ఫలానా అని ముందుగా కొంతవ్రాస్తారు. ప్రక్కనొకడు చెపుతూవుంటాడు. నిన్ను తెలుసుకోడానికి నాకలాటి సహాయాలేవీ లేవు? నా కెలా తెలుస్తుంది? చెప్పమరీ!” అన్నాడు.

“మాకన్నిటికీ పెటకారమే? నే నంత దాన్నా? సత్యభామనా? వరూధినినా? అలాగే అనండి. ఆడదానిహృదయం మీ కెలా తెలుస్తుంది? కానీయండి. నన్నిలా యెన్నాళ్లాడిస్తాలో ఆడించండి మీ అక్కర తీరినతరువాత నేను వక్కపాటయినా చేస్తారా? మీ జీవనవిధానం నాకూ తెలియకుండా ఉంది. అనుదినమూ అదే నడక! మరి మార్చేలేదు. లెక్కలమేష్టరులాగు రెండుమెట్లలో తేల్చేస్తున్నారు. ముక్త సరిగా మూడుకార్యాలతో దినాలు గడిపేస్తున్నారు! భోజనం-కచేరీ-నిద్ర - ఈ భాగ్యానికేనా నన్ను రంభలాగు నిత్యం కలకలలాడమంటున్నారు? యశావనం ఒక్కటి గాజుకాయలాగ మీకంటికి కనబడితే చాలు కాబోలు! మీ అక్కర తీరినతరువాత సగంత్రాగిన సోడా బుడ్డిలాగ ఆడుదాని శృంగారం అంతా అవతల

పారపూయ్యవలసిందే? ఆడుదాని నవ్వు వెన్నెలలో మగవాడు శృంగార గీతాలు పాడాలి. ముంగురుతీగలమీద మురుగీతాలు మ్రోగించాలి. చూపుతీగలతో పూపుటీరాలు గట్టాలి. చెక్కుటద్దాలలో చిత్రలేఖనలు చూడాలి. పైటచెరగులో ప్రబంధాలు చదవాలి.”

“అదేమిటో! అవన్నీ నా కర్గం కావు. కమలం.”

ఆమాట విని కమలం ఉలికింది. తన ఉన్నతవత్సం క్రిందికి యెడమచేతి ముంజేయి వంచి దానిమొన కుడిమోచేతి నాని ఆ చేతి ప్రేలికొనను ముఖింపిలిపిసుంద్రావును పుక్కుపుల్కున చూచి జలజలా కన్నీటిబొట్లు జాలువారించేసింది. క్రిందిపెదవిని మునుపటిక్రిందికి బిగించి తేలుడుగన్నులతో తీక్షణంగాచూచి తల పంకించింది. చీరకుచ్చెల్లు నలగకుండా, చెంపకురులు చెదరకుండా పైటచెరగు తొట్రుపడకుండా మెల్లగా ఆ నిలచినచోటనే నేల కొరిగింది. చూచినచేతిదండమీద తల నానకొని పడుక్కుంది. పైటచెరగుతో సంగోరుముసుగు వేసికొంది. వెక్కి వెక్కి యేడనడం మొదలు పెట్టింది. ఆట్టూర్పులలోనే ఆ వెక్కులలోనే “కలకంఠవహూకల కాకలీధ్వను”లు గలగలలాడించేస్తూంది.

“ఏమిటి కమలం! ఉరికేకూర్చో యేడుస్తావే? నేను నీకే తక్కువ చేసేను? నేనెంత నిర్భాగ్యుడనైనా, నా జీతం యెంత తక్కువయినా, అందులోనే సర్దుకొని నీకోసం చీర, నీవు చెప్పిన రవిక, నీవు చేయింపుమన్న

నగ చేయించేను. నీముద్దు కేం లోపంచేశాను? నీవలంకరించుకుంటే నాకుమాత్రం సంతోషం కాదూ? నీశృంగారం నా ఆనందానికే అని నాకు తెలియదూ? అయితే నాకొక్కొక్కప్పుడు నీ లీలలు అర్థంకావు. అయినప్పడల్లా ఆనందాన్ని నేను పుట్టాను. నీశృంగారచేష్టలు గబగబా వర్ణించడానికి కవిని కాను. విశాలంగా పాడడానికి గాయకుడనుకాను. పదేపదే పొగడడానికి పండితుడనుకాను. అది కాక నీవే చూస్తున్నావు. ఎగలల్లా పనిచేస్తేనే కాని మాకచేరిలో పని తెమలదు. పని యెక్కువ గుమాస్తాలు తక్కువ. ఎలాగో సాయంతనం అయి యిటికి వచ్చేసరికి అలసిపోతూనే మో నిద్రకోసం తహ తహలాడుతుంది శరీరం. నీ చెప్పిన వలపుపందెర లెప్పుడు వేయడం? నాకు కలలోకూడా ఇన్నెక్టరు కోపపడుతూన్నట్టే వినబడుతుంది. అది కాక కమలం ఆ రేళ్లయిందో, ఏడేళ్లయిందో నీకింకా యీ సరదా లేమిటి? షోకులు లేకపోతే నేమీ మన సుఖానికి లోటులేదు కదా! నీవు రోజురోజుకీ ఒరదీసిన కత్తిలా గిలా మిలమిలా మెరిసిపడుతూవుంటే, నేనెంత పాపాణాన్నయినా భయపడనూ?" అన్నాడు సుందరాపు.

కమలం లేచి కూర్చుని కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ "అయితే మునుపలా యెందుకన్నారు? మనమధ్య పిల్లలుంటే శృంగారభాగ్యం జుర్రుకోడాని కవకాశం ఉండదన్నారు. దానిని గురించి కావ్యాలు చదివేరు. నేనెప్పుడూ అనుకోని ప్రేమ నాకు నాయావనం మీదకల్పించేరు. నా యావనంతోనే మీ జీవనసుఖ ముంద

న్నారు. ఆయావనం పిల్లలవల్ల తగ్గిపోకుండా ముందులిస్తున్నారు. పిల్లలు పుట్టకుండా యంత్రం తెప్పించేరు. నేనదంతా నిజమనుకొన్నాను. మీ చెప్పిన కలుకులు విని మీకోసమే దినదిన ప్రవర్ధమానంగా యావన శృంగారం పెంచుకుంటూఉంటే నాయీ ప్రయాసాన్ని షోకులనీ సరదాలనీ వెక్కిరిస్తారా? మీకు నిజంగా నా శృంగారం కావాలనుకున్నాను. ఇవన్నీ వట్టి పాటలేనా? ఆగ్రంథకారులేదో వ్రాస్తే మీరు కూడా అదే అని నన్నీ పర్యతశిఖరం యెక్కించి యిప్పుడు క్రిందికి త్రోసివేస్తారా? నేను ప్రేమించిన వ్యక్తికి పనిరాకపోయిన తరువాత నా కీ శృంగారం యెందుకూ? ఆహా! అడవిమల్లె పువ్వునయినా నే! స్వానుభవాన క్రితే తుమ్మెద వాలేవాల్తుంది. ఈ పరిమళ మేలాదానికి? దానికడుపునిండిన తరువాత నన్ను ముంగాళ్లను తంటే తింటుంది. దానిదా తప్ప? ఓ అడవిమల్లె పువ్వు, నాకంటే నీవే మిక్కిలి అదృష్టవంతురాలవు. నీజీవిత కాలపరిమితి తక్కువవడంచేత నీదుఃఖంకూడా తక్కువే! నేనీ నిలుపుపాటున వాడిపోయి నేలరాలిపోతే యెంత బాగుండును! నేనపురూపంగా వన్నె లిడికొంటూ చిత్రించి కుంటూన్న యీ నా శృంగార పటంమీద నా నాయకుడే నిరసించి ఉమ్మివేసిరాడు." అని లేచి నిలబడి కమలం తననీడ అద్దంలో చూచుకుంటూ "కన్నులకు దిద్దికొన్న యివి కాటుక కొలుకులుగావు పూలములుకు లనుకున్నాను. నాకన్నీటిలో విన్న బాటున పాప మా కొలుకులెల చెడరిపోయినాయో! పాలమీగడ లాటి

చెర్కులతళుకు చాటుచాటుకుపోయి యెలా
సన్నగిలి పోతుందో! ముడిచికొన్న లలాటా
న్ని నటించడాని కిష్టంలేక వెనుకకు పో
నడానికి కాబోలు ముంగురులు తొట్రుపడి
ఒకదానితో ఒకటి యెలా పెనగులాడుతున్నా
యో! పైకి బాహుటంగా రావడానికి సంకో
చించి నాడుర్పులు సైతం గద్గదికతో కాలక్షేపం
చేస్తున్నాయి. చేయవూ? వైరస్యమెవరితె
భరిస్తుంది? నేనిక నిలబడలేను! ఏంపతనం!
ఎంతగర్వభంగం! నేనిలాకావడాని కేంతప్ప
చేశాను. నేనీవంత యెలాభరించేది? భరించ
లేను! భరించలేను!!" అంది.

౨

“ఏమయ్యా! రాత్రిల్లా యేంచేస్తున్నావు?
కళ్లలా యెట్టుగా ఉన్నాయో? అందుకేనా
యేమిటి? నీకివాళ ప్రాద్దేశ్కి తెల్లవారింది?
ఎనిమిదయిందిగదా, యిప్పుడా కచేరీకి రావ
డం? టపా యెప్పుడు పంపుతావు? మాట్లాడ
వే? నీకాండక్ట్రీమా బాగులేదు! ఎదుకాల
స్యంగా వచ్చేవో సంజాయిషీ యిచ్చుకో”
అన్నాడు ఇన్స్పెక్టరుగారు. పాపం సుందరరావు
రాత్రిల్లా ఆనాటకం ఆడి ఆకన్నీళ్లు తుడిచి
అలసిపోయేడేమో తెల్లవారి లేవలేకపోయేడు.
ఎలాగో మొండి కెళ్లి లేచి వెళ్లేసరికి రోజూకంటే
ఆలస్యం. అయింది. ఇన్స్పెక్టరులకోపం పడు
తూనే ఉన్నాడు సుందరరావు జబాబు చెప్ప
కుండా కచేరీ గదిలోకివెళ్లి పోస్టుకు పంపించ
వలసిన టపాలుసిద్ధంచేసి తనసొంతఉత్తరా
లొకటోరెండో కలిపి బుట్రోతు చేతికిచ్చివేసి
కుర్చీలో అలా చేరబడి కూర్చున్నాడు. రాత్రి
కథంతా ఆలోచించుకున్నాడు. ఏమిటిచేయ
డం? ఎవరితో చెప్పుకోవడం? మాట్లాడితే

కమలం శృంగారం అంటుంది. విలాసం అం
టుంది. బయ్యారమంటుంది. బద్ధికలంటుంది.
సరే యివన్నీ ఆడుదానిలో తగుమాత్రం
ఉంటే ఆనందమేగాని, ఇలా వివరీతమయితే
యెలాగ? పుంజెను మెతుకులకోసం ప్రాద్దేశ్
పాటుపడే నాలాటివాడి కీ శృంగారాదులు
చూచి మెచ్చుకోవడానికి సమయ మెక్కడ
చిక్కుతుంది? కమలం అస్తమానం రంభా
నలకూబరులలాగు రాత్రింబవళ్లు విహరిద్దా
మంటుంది. నేనిలా విహరిస్తూ కూర్చుంటే
నాయీవిహారం యెవరు చూస్తారు? కానీ
నేనిలా కమలాన్ని యేడిపించలేను. సరేమా
అమ్మ వస్తుందిగదా! ఆమెపెద్దది. ఏదైనా
ఉపాయం చెపుతుంది.” అనుకొని లేచి భోజ
నానికని యింటికివెళ్లేడు.

౩

“నాయనా సుందరం! ఏమిటీ కమలం
వేషం? ఆయెగదువ్వుడేమిటి? మెడచేతులూ
లేని రవికేమిటి? కచ్చలేకుండా కుచ్చెళ్ల చీరే
ముటి? ఆసున్నితం ఆ సుకుమారం యివన్నీ
యేమిటి? సంసారి కింత వేష మెందుకురా నా
యనా? మానాడు మే మిలాగే ఉన్నామా?
సగుకూ స్వపాడింటే వెట్టుకునే వాళ్లం లేక
పోతేలేదు. గంధంపూసినట్టు రవికాకచ్చదోపు
కొని చీరావద్దటరా నాయనా? అదేమో మా
కిలాటి వేషాలమీదికి మనసే పోయేదికాదు.
ఇంటిపనులునాలుగూ చేసుకుంటూ యజమా
నికీ పిల్లలకీ సంరక్ష చేసుకునేసరికి ప్రాద్దేశ్చాలీది
కాదు.....అన్నట్టు! సుందరం — కమల
యేమిటిరా నీ మీదలాచెపుతుంది? ఆడుదాని
యావనం అలా నిత్యం కలకలలాడుతూఉండా
లన్నావట! అలాగ ఉండడాని కేవో ముదు

లిస్తున్నావట! ఆడుది పిల్లలను కంటే సోగసు చెడిపోతుందన్నావట. యశావనం జారిపోతుందన్నావట. పిల్లలు పుట్టకుండా యేదో యంత్రం తెప్పించి దాని కిచ్చేవట! ఏమిటా బాబూ! ఇదంతా నిజమేనా? అని తల్లి గట్టిగా అడిగే సరికి సుందరాపు తలవంచుకొని నిలబడ్డాడు. “అవునా నాయనా! ఇవా మీ చదువులూ సంపన్నాలానూ? బాగుంది. మీయిద్దరూ కలిసి భూమిహార్యలు చేస్తున్నారట్రా? ఆడుదాని యావనమంటే యేమిటనుకున్నావు? పిల్లలూ కాలక్షేపం సంసారం కట్టుబాట్లూ యివన్నీ వుంటేనే ఆడుదాని విలాసాలు భరించలేరు! అందులోనూ యేకాలక్షేపం లేకుండా స్వశరీరాన్ని నిత్యం అలా సింగరించుకుంటూ మొగాన్న అద్దం వ్రేలగట్టుకున్న ఆడుదాని యెవరు భరిస్తారురా బాబూ! పిల్లలవ్యావృత్తి ఉంటే ఆడుదింత పెచ్చురేగిపోగలదా? అది కాక బాబూ! పిల్ల లక్కరలేకపోతే సంసారం యెందుకూ! మీయిద్దరూ ముసలాళ్ల యితే మిమ్ముల నెవరు కనిపెడతారు! నేనిలా ఉండిపోతానా? ముసలికాలంలో కూడా యశావనం ఉంటుందని యెవడేనా వ్రాసేడా యేమిటి? “కాలం నాటి పిల్లలూ కాలంనాటి డబ్బూ” అన్నారు. ఇవి లేకపోతే మిమ్ముల నెవరు చూస్తారు? ఎంత మాటన్నావు! బాబూ! పిల్లలు నీయశావనాని కడ్డుతగుల్తారా? పిల్లలలాటి ప్రేమింపదగిన వస్తువున్నదా? అది అలా ఉండగా-పోనీ యశావనం అలా నిలబడుతుందనుకో, అనుభవించి మగవాడేడి? నీవేం మనస్థుడవా? నలకూ బరుడవా? వసంతుడవా? చంద్రుడవా? ఏపూట కచేరికి వెళ్లకపోతే ఆపూటే తిండిలేదు గదా? నీలాటివాడా కమలం విలాసాలు కన్నె

త్తి చూడగలడూ? అయినా, యిరవైనాలుగు గంటలూ తనముస్తాబూ, తన యశావనం, తన విలాసం, ఇవ్వన్నీ తలచుకుంటూ కాలక్షేపం చేస్తూన్న ఆడుది గవ్వకేనా పనికివస్తుందా?”

సుందరాపు:—“అది కాదమ్మా, నా తక్కువ జీతంలో నాయుటినిండా పిల్లలుంటే నేనెలా భరించగలనో చెప్ప! పిల్లలు లేకపోతే మాజీతంతో మేము సుఖంగా కాలక్షేపం చెయ్యవచ్చును. అదఃకోసం పిల్లలను కనక్కర లేదన్నాను.”

తల్లి:—“అలాగట్రా? నీజీతం యిప్పుడు నీకు సరిపోతుందా? సరిపోతుంది కాబోలు! లేకపోతే యీబుటాలచీరలూ ఆముజలీను రవి కెలూ, ఆ అత్తరవులూ, ఆవాసన నూనెలూ ఆసబ్బుబిళ్లలూ, గడియారపు గొలుసులూ గజ్జెలవడ్డణాలూ అవిగాక ఆమడలూ యంత్రాలూ ఇవన్నీ యెలావస్తున్నాయి?”

సుందరాపు—“ఏం చెయమన్నావమ్మా! వీటన్నిటికీ మాభోజనానికి నాజీతం సరిపోతుందా? చాలదు! అలాగే అప్పుచేసి నెల వాయిదాలచొప్పున తీసుస్తున్నాను. కొత్తవస్తువులకు మల్లా కొత్త అప్పులు చేస్తున్నాను. ఇంత తంటాలు పడ్డా దానికి సంతుష్టిలేకుండా ఉంది. ఎప్పుడూ చిడిముడిపడుతూనే ఉంటుంది. ఎలాగు దీనితో దేవులాడడం?”

తల్లి—“అదేమో నాయనా! నాకేం తెలుస్తుంది. మీ చదువులూ మీ శాస్త్రాలూను? మీ వింతవింతపూహలూ విశేషతాలూ నాలాటి ముసలిముండాకూతురు కేం తెలుస్తాయి? నేనే మేనా అన్నట్టయినా యీముసలిముండా మా యశావనసౌభాగ్యం చల్లార్యేసిందని నామీద నేడుస్తారు మీయిద్దరూనూ?”

సుందర—“అమ్మా! చువ్విప్పుడిలా మమ్ములను వదిలేస్తే యెలాగు? దాని నేదో లాలించి సుసార మార్గంలో పెవతావనే నీ కుత్తరం వ్రాసి రమ్మన్నాను. నువ్వువచ్చి అలాగే అంటే నాకింకెవరు దిక్కు?”

తల్లి—“అలా గయితే కమలాన్ని నా పూచీకి ఒప్ప చెపతావా? ఆరు నెలలలో చూడు దాని నెలా మారేస్తానో! ఊహ ఉపాయం ఉండాలి. తెలివితేటలూ ధీశక్తి ఉండాలి. రోగం పోవడానికి మందుగాని ఆరోగ్యం కదలకుండా నిలపెట్టడానికి మందుదా? శిశుకోశాన్ని యంత్రసాధనం వల్ల లొంగతీశావు గాని స్త్రీ హృదయం లొంగతీయడాని కేయంత్రం కని పెట్టేవు నాయనా! మానసికావస్థలయిన సుఖ దుఃఖాలను యంత్రసాధనం వల్ల తారుమారు చెయ్యగలవా? పువ్వువాడి పోకుండా ద్రావకాలలో కప్పెట్టేవనుకో. ఆ ద్రావకంలో నుండి పువ్వుపైకి తీస్తే యేమవుతుంది? అలా దాచిన పువ్వు అలంకారానికేనా, అనుభవానికి వస్తుందా? గమగమవాసనలు చిమ్ముతుందా? కలకల విరబారుతుందా?”

సుందర:—ఏమిటో అమ్మా అవన్నీ నేనాలోచించలేదు. అయిందేదో అయింది. నీ వేదో సర్దుబాటు చేద్దా.

తల్లి “అలాగే”

౪

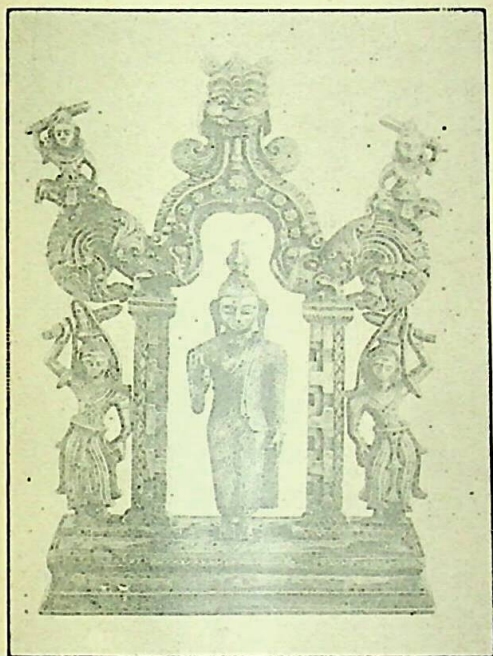
ఏడు నెలలయింది. చేతులనిండా గాజులూ, చెక్కులనిండా తెలితళ్ళులూ, పలుచపడ్డ శరీరం, బలపడ్డనడుం, ఉల్లిమిల్లవల్లె మల్లికేరుల కవికా, ప్రేమపూరితములయిన చూపులూ

పెద్దరికం తెలిపేనడకా, ఏటన్నిటితో కమలం కొత్త దయింది. ఆమె కిప్పుడు సుంద్రరావు మీద ప్రేమపెచ్చయింది. ఇప్పుడద్దంలో వాని ముంగురులే దిద్దుతుంది. కమిజుకు బొత్తాయిలు పెడుతుంది. కాఫీ తానే చల్లార బోసి వాని కందిస్తుంది. అద్దంలోనూ పయిసి కూడా సుంద్రరావునే చూస్తుంది. ఇప్పుడు సుంద్రరావానందతరంగాల నందకొంటున్నాడు. నెలలునిండి కమలానికి కొడుకుపుట్టెడు.

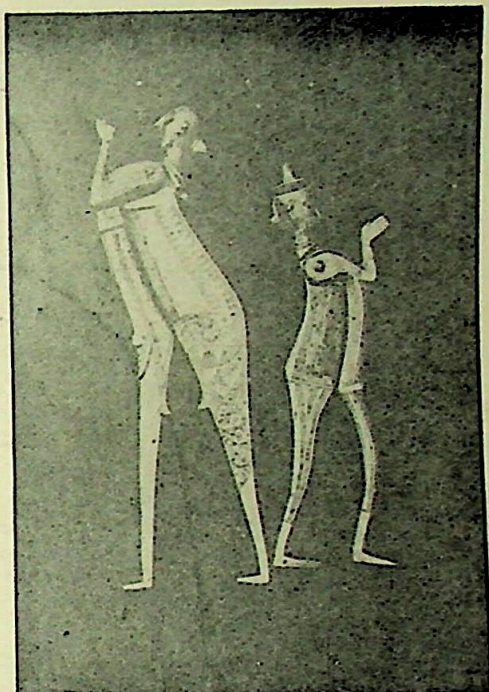
* * *

ఆవేళ సాయంత్రం కచేరినుండి సుంద్రరావు ఇంటికి వచ్చేడు. పాగా అందకోడానికి కమలం యెదురుగా వచ్చింది. కమలం బాలె తవేపం కన్నులపండువు చేస్తూంది. గదిలో మంచంమీద కూర్చుని సుంద్రరావు ముద్దాప లేక ‘యిలారా కమలం!’ అన్నాడు. కమలం వచ్చింది మంచంమీద కూర్చోపెట్టుకుని చెదరిన కాటుక రేకలూ, చెక్కులపసుపూ, అసమాన ప్రేమపూరితములయిన కనులూ, పెదవుల తాంబూలపుటెలుపూ బిగించిన నడుము చుట్టూ, విడిచిన రవికకట్టూ, ఇవన్నీ చూచి కమలం భుజగమీద చేయివేసి బుగ్గిమద్దు పెట్టుకో పోయేడు. “ఇప్పుడు నన్ను ముద్దేమిటండీ! ఉండండి; బాబును తీసుకొస్తా” అని కొడుకు నెత్తుకొచ్చింది. ఆమంచంమీద ఆపిల్లవాడిని పడుక్కొప్పెట్టి “చూడండి! బాబెలా నవ్వుతున్నాడో” అని వంగి కమల మొకబుగ్గ సుంద్రరావొకబుగ్గ ముద్దుబెట్టుకున్నారు. కమల మొగమెత్తి సుంద్రరావు మొగం సంతుష్టితో చూచి “ఇదే ప్రేమసూత్రం” అంది.

కొలంబో మ్యూజియము

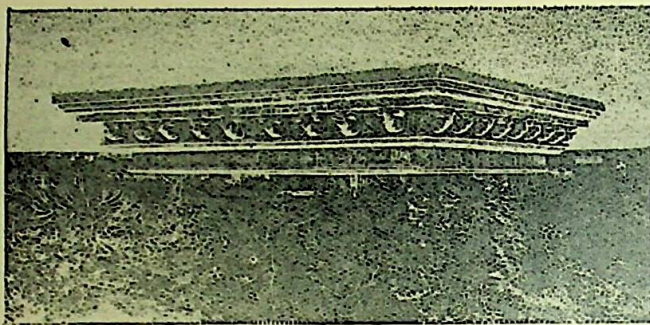
ఇత్తడి బుద్ధవిగ్రహము-మకరశోరణము
తొమ్మిదిన్నర అంగుళములయెత్తు. (కొలంబో మ్యూజియము)

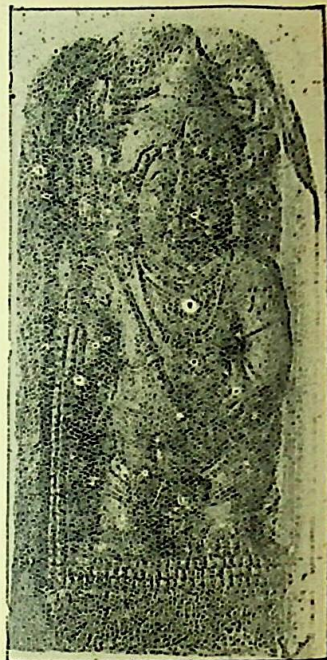
అశక్తైర
(కొలంబో మ్యూజియము)

ద్వారపాలక విగ్రహము
2 అడుగులు 4½ అంగుళముల యెత్తుగలది. (కొలంబో మ్యూజియము)

చుట్టూ వీనుగులు చెక్కినదిన్నె. కొలంబో మ్యూజియము.

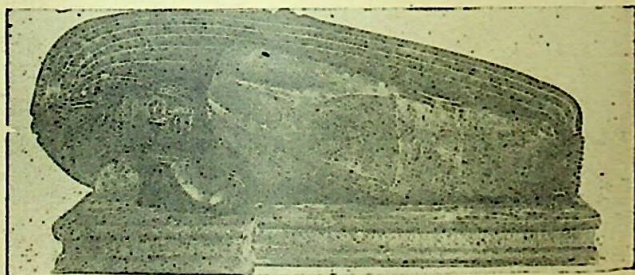

ద్వారపాలక విగ్రహము.

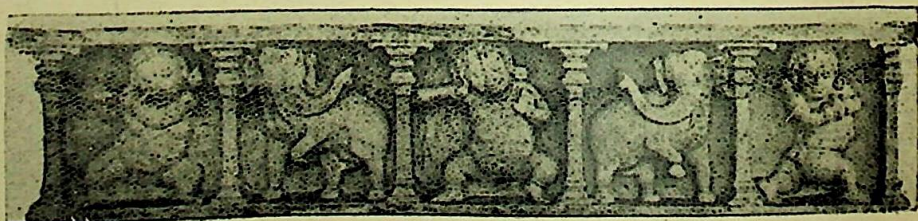
ఎత్తు 2 అ. 9½ అం. (కొలంబో మ్యూజియము.)

ద్వారపాలకుడు, ఎత్తు 3 అ. 8 అం.
(కొలంబో మ్యూజియము.)

శయనబుద్ధుడు, 27 అంగుళములపొడవు

యవనసేలీ దాగోబాపైనున్న సచిత్ర శిలాఫలకము.
దీనిపొడవు 6 అ. 3 అం. (కొలంబో మ్యూజియము.)

వెయ్యిరేమల కలవపువ్వు

అనగా అనగా ఒకపూజ్లో ఒక బ్రాహ్మ
డున్నాడు. ఆ బ్రాహ్మడి కొకగయ్యళిపెల్లాం
వుంది. ఆ బ్రాహ్మడింట్లోనే అతని చిన్న చెల్లెలు
కూడా వుండేది.

శ్రావణమాసంవచ్చింది. ఎక్కడచూసినా
మంగళవారాల శుక్రవారాల నోములు నోచు
కునేవాళ్లే, వాయనాలు పుచ్చుకునేవాళ్లే,
పేరంటకానికని తిరిగేవాళ్లే.

ఇరుగుపొరుగు అమ్మలక్కలు ఆ బ్రా
హ్మడి భార్యని చెల్లెల్ని పేరంటకానికి పిల్చేరు.
గయ్యళిపెల్లాం వెళ్లనంది. ఆడపడుచు “వొదినా
వొదినా, నేను పేరంటకానికి వెళతాను,
మరేమో నీపట్టుచీ రొకమాటు కట్టుకోడాని
కిస్తూ” అంది. “నాకులేనిపేరంటం నీ కెందుకూ
నే నియ్యనుపో” అని వొదిన కసిరేసింది. ఆడ
పడుచు మల్లమల్లా అడిగింది. “పట్టుచీర పాడు
చెయ్యనులే, తల్లీ” అంది. “పాడుచెయ్యవు
కదూ, పాడుచెయ్యనని ఒప్పుకుంటావ్, వొట్టె
యి చూస్తాను. ఇదిగో మరి నాపట్టుచీరమీద

“ఇదిగో మరి నాపట్టుచీరమీద... గంధపుపిసరుపడ్డాసరే
ఒప్పుకునేదాన్ని కాదు సుమా, బాగ్రత్త, భద్రం”

కనక ఆవగింజంత గంధపుపిసరు పడ్డానరే ఒప్పు
కునేదాన్ని కాదు సుమా, బాగ్రత్త, భద్రం”
అని వొట్టు ప్రమాణాలు చేయించుకుని పట్టు
చీరె మరి యిచ్చింది. ఆడపడుచు పట్టుచీరకట్టు
కుంది. పేరంటానికి వెళ్లింది.

సొద్దుపోయింది. చీకటి పడుతుంది. పేరంటకాన్నుంచి ఆపిల్ల తిరిగివచ్చింది. “ఇదిగో వదినా నీ పట్టుచీర యేమీ పడకుండా పట్టు కొచ్చేను. పారాణి, గంధంకూడా పడలే”దంది ‘అలాగా సరేచూస్తానుగా’ అంది. చీరపుచ్చు

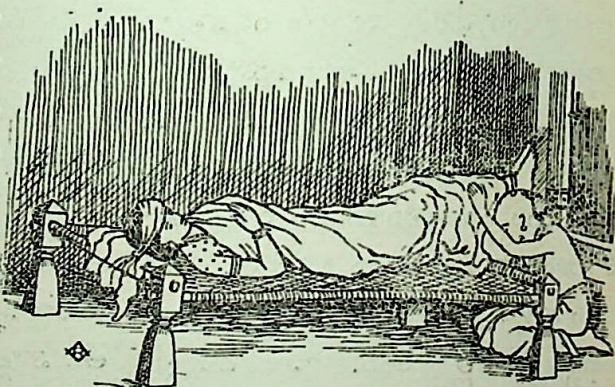

“చీరలా తగలపెట్టేశావే; మండపెట్టేశావు.”

కుని చీరంతా విప్పి యిటూ అటూ వెతికి, ఒకఘడియనేపు వెతగ్గా వెతగ్గా ఆవగింజలో సగమంత గంధపుపిసరు పడివుండడం చూసి చీరెలా తగల పెట్టె శావే; మండపెట్టేశావు. “అయ్యో అయ్యో, నామొహం మండిపోనూ” నేను నీకియ్యనంటూనే వున్నానమ్మా! అమ్మ, శిక్షి, తల్లి నన్ను వీకి పాకంపట్టేశావు; కాని నన్ను బతకనిచ్చేవా. అయ్యో, నాబుద్ధికాలా, నన్నిలా రవ్వపెడతావని అనుకుంటూనేవున్నా

నమ్మా” అనియేడ్చి, కేకలేసి కొట్టి, తన్ని, టిట్టి, చీరలుమ్మచుట్టి ఆడపడుచుమీద పారేసి తలకి వాసెనకట్టుకుని, నులకమంచంమీద పడు క్కుని రాగాలు పెట్టడం మొదలెట్టింది.

బాగా రాత్రిపడింది. మామ్మూలు వేశకు బ్రాహ్మడింటికి వచ్చేడు. ‘ఒసేవ్ ఎక్కడున్నా వేవ్’ అన్నాడు. ‘ఏమేవ్ పలకవే’ అన్నాడు. ‘అయ్యో నావల్ల యేమపరాధంవచ్చిందో’ అను కున్నాడు. గజగజలాడేడు. ఇంట్లో మూల లన్నీ వెతికేడు. మంచంమీద పడుక్కుని వున్న పెల్లాన్ని చూసేడు. నెమ్మదిగా దగ్గరికి వెళ్లేడు. ‘ఎందు కిలా పడుక్కున్నా వేవ్’ అన్నాడు. ‘చెప్పేబాబూ... చెప్పవ్రలే’ అన్నాడు. ‘నావల్ల యేమిటపరాధంవచ్చిందో చెప్పమా అయినా’ అన్నాడు. ‘నిన్ను బతిమాలుకుంటానుగా’ అన్నాడు. ‘నీకాళ్లు పట్టుకుంటానే’ అన్నాడు. అని రెండుకాళ్లుపట్టుకుని తలమీద పెట్టుకున్నాడు. అప్పుడదిలేచింది. మహాకోపంతోను

“అని రెండుకాళ్లుపట్టుకుని తలమీద పెట్టుకున్నాను.”

యేడుపుతోను, రాగాలతోను, నీచెల్లెలు నా

పట్టుచీర తగలపెట్టేసింది. ధ్వంసం చేసింది' అని రాగాలుతీస్తూ మల్లా మంచమీద పడుక్కుంది మల్లీ బ్రాహ్మడు బతిమాలేడు. మల్లీ కాళ్ళ నెత్తిమీద పట్టుకున్నాడు. గయ్యాలి మల్లా లేచింది 'నీచెల్లెల్ని నువ్వే గోతికో నూతికో అప్పగిస్తేనేనరి లేకపోతే నేనిదిగో నూతులోదిగుతున్నా' నంది. బ్రాహ్మడు వద్దేలని బతిమాలుకున్నాడు. 'ఇదిగో చస్తా'నని లేచింది.

'నువ్వుచెప్పినట్లు చేస్తావే' అని కేకవేసేడు. గయ్యాలి మల్లీ పడుక్కుంది.

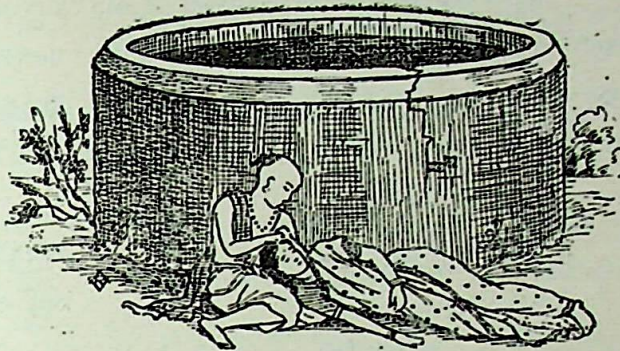
బ్రాహ్మడు చెల్లెలిదగ్గరికి వెళ్లెడు. 'చెల్లీ నిన్ను మీలత్తారింటికి దిగపెడతారా' అన్నాడు. 'ఇప్పుడేనా అన్నయ్యా' అంది. 'ఇప్పుడే పోదారా' అన్నాడు. 'అయితే సరే' అంది. బ్రాహ్మడు నువ్వులుకొన్ని కొంగున మూట కట్టుకున్నాడు. ఇద్దరూ బయలుదేరారు.

చాలాదూరం నడిచిపోయేరు. అర్ధరా

త్రయిపోయింది. ఒక పెద్ద నూతి సమీపానికి వచ్చేరు. 'చెల్లీ, నీకు సిద్ధపస్తూన్నట్టుంది, నీ తల నా వొళ్లో పెట్టుకు పడుక్కో; పేలుంటే కుక్కుతా' అన్నాడు. 'సరే' అని పడుక్కుంది.

బ్రాహ్మడు పేలువెతికినట్టుగా నటించి నువ్వుగింజ వొక్కొక్కటే చిటుకూచిటుకూమని నొక్కుతున్నాడు. చెల్లెలు

సిద్ధపోయింది. బ్రాహ్మడు నెమ్మదిగా లేచేడు. వేళ్లువేసుకుని ఫిలబడ్డారు.

"బ్రాహ్మడు పేలువెతికినట్టుగా నటించి నువ్వుగింజ వొక్కొక్కటే చిటుకూచిటుకూమని నొక్కుతున్నాడు."

'నిద్రపోతుందిరా' అనుకున్నాడు. కదలనీయకుండా చేతులతో యెత్తుకొని నూతిదగ్గరికి వెళ్లి గభీమని నూతిలో యెత్తేసేడు. ఇంటికి చక్కాబయలుదేరేడు.

తెల్లవారింది. ఆడవాళ్లునూతికినీళ్లుతోడుకోడానికి వచ్చేరు. చేదలు వెయ్యబోయేరు. నూతి నీళ్లవైపు చూసేరు. కళ్లు జిగేలు మన్నాయి, నిర్ఘాంతిపోయేరు. తళతళ బంగారంలా మెరిసిపోతూన్న వెయ్యిరేకుల కలవపువ్వు కనబడింది. 'ఇదేమిచోద్యం' అని బుగ్గలమీద

"ఇదేమి చోద్యం."

దూరదేశాలనుంచి చాలామంది స్త్రీలు, పురుషులు వచ్చేరు. ఆవిచిత్రపు కలవపువ్వును చూసేరు. 'దీన్ని పైకి తియ్యా' అనుకున్నారు. నూతిలోకి దిగేరు. ఎవరు తియ్యబోయినా,

ముట్ట ముట్టకు నన్ను
ముట్టితే నీచెయ్యి కందు
పాపిష్టివొదినా పట్టుచీరెస్తే
పాపిష్టి అన్న పడతోసె.

అని పాటపాడుతూ మునిగిపోయేది. ఏ వొక్కటికీకూడా దొరకలేదు.

మనబ్రాహ్మణి బావమరిది అత్తారింటికి వెళ్లి పెళ్లాన్ని తెచ్చుకొద్దామని బయలుదేరేడు; వస్తున్నాడు. దారిలో యీవంత కలవపువ్వు సంగతి విన్నాడు. 'ఇదేమివంతో' అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు. 'మనంకూడా చూడాలి' అనుకున్నాడు; నూతిదగ్గరికి వచ్చేడు. కలవపువ్వు పాడే పాట విన్నాడు. 'దాని అర్థంయేమిటి తెలియటం లేదే' అనుకున్నాడు. 'నూతిలోకిదిగితీద్దాం అనుకున్నాడు. దిగేడు. కలవపువ్వు మునిగి పోలేదు. దొరికిందిరా అని పట్టుకున్నాడు. గట్టుమీదికి తెచ్చేడు. కలవపూవు మళ్లా పాట పాడింది. బ్రాహ్మణికి కొంచెం అర్థంతోచినట్ట నిశించింది. అన్న వొదిన అన్నమాటలు బోధ

పడ్డాయి. పట్టుచీర అన్నది లిసింది. అన్ని సంగతులు బోధపడ్డాయి. గభాలున యేడవడం మొదలుపెట్టేడు. 'తన పెళ్లామే నూతిలోకి తోసివేయబడింది' దనుకొన్నాడు. 'తన పెళ్లామే యీ కలవపు' వ్వనుకున్నాడు. కన్నీళ్లు కాల నలుకట్టేటట్లా యేడ్చాడు. యే డ్డేంప్రయోజనం? ఆపువ్వును నూతిలోంచి తీసి నెత్తిమీద

“నూతిలోంచితీసి నెత్తిమీదపెట్టుకుని యింటికి పట్టుకుపోయేడు.”

పెట్టుకుని యింటికి పట్టుకుపోయేడు. అందరూ ఆపాపపు బ్రాహ్మణిని తెగతిట్టేరు.

(2-వ సంపుటము, 2-వ సంచిక తరువాయి)

హస్తాలు : జాతులు

“నైసర్గికం కాలజం చ
చిహ్నం నైమిత్తికం తథా,
కాలదేశానుమానేన
జ్ఞాత్వా ఫల ముదీరయేత్.”

—ప్రహ్లాద.

ఈప్రహ్లాద సూత్రాన్ని సర్వత్రా మన
స్సులో వుంచుకొనుట చాలా ఉపయుక్తం.

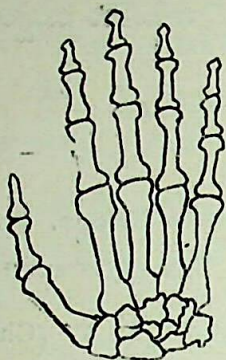
చేయి చదవడానికి ముందు చేతిని బోర్లించి
పరీక్షించవలెను. ఈపరీక్షలో హస్తం జాతినిర్ణయ
మాతుంది. ఒక్కొక్కజాతిహస్తానికి కొన్ని
కొన్ని ప్రత్యేకలక్షణాలు, గుణాలు శాస్త్ర
జ్ఞులు నిర్ణయించేరు. జాతిని నిర్ణయించిన తద
నంతరం చేతిని వెల్లకితలా త్రిప్పి అరచేతిలో
తారాస్థానాలనూ, రేకలనూ పరీక్షించి ఫలం
నిర్ణయించవలెను.

తారాస్థానం గాని, రేక గాని ఒకజాతి
హస్తంలో ఒకఫలాన్ని, ఇంకొక జాతిహ
స్తంలో ఇంకొకఫలాన్ని ఇస్తూ వుంటవి;
అనగా తారాస్థానం గాని, రేకగాని హస్తనిర్ణ
యించిన స్వభావానికి. అనుకూలంగా వుంటే
అవి గుణాన్ని వృద్ధిపరచి ఉపయోగపడతవి;
రేక వ్యతిరేకఫలాన్ని సూచిస్తే సుడిపెట్టి ప్రతి
కూలంగావుంటవి. అందుచేత ముందుగా హస్తం

జాతిని నిర్ణయించడం ముఖ్యం. ఇందునిమిత్తం
సాముద్రికాన్ని రెండు భాగాలుగా విడదీశేరు.

గ్రీకు భాషలో ‘షీర్’ (Cheir) అంటే
చేయి. ఈశాస్త్రాన్ని ‘షీరోనమీ’ (Cheirogno-
my) అని, ‘షీరోమేన్సీ’ (Cheiromancy) అని
రెండుభాగాలుగావిభజించేరు. ‘షీరోనమీ’లో
హస్తాలు, వాటి జాతులు, వాటి లక్షణాలు,
గుణాలు నిర్ణయించేరు. ‘షీరోమేన్సీ’లో తారా
స్థానాలు, వాటి ఉచ్చ నీచ, సాధారణపు
వృత్తులు; రేకలు, వాటి వివిధరూపాలు, వాటి
ఫలాలు నిర్ణయించేరు. ఈమొత్తం అంతాకలిపి
హస్తశాస్త్రం. దీనిలో ఒకదాన్నివిడిచి ఇంకో
భాగాన్నే చదివినట్లయితే చాలా తప్పులు
చెప్పడానికి అవకాశం వున్నది. అందుచేత
శాస్త్ర గౌరవంగలవారు ప్రారంభం నుంచీ
జాగ్రత్తగా అవగాహన చేసికోడం చాలా
అవసరం.

చేతినిర్మాణం ఎలాఅంటే, ఇరువదియేడు
ఎముకలవల్ల. మణికట్టువద్ద ఎనిమిది ఎము
కలూ—[వీటిని ‘కార్పల్’ ఎముకలు (Carpal
bones)—అంటారు.] అరచేయి నొక్కిచూస్తే
కనిపించే అయిదు ఎముకలు—[వీటిని ‘మెటాకా
ర్పల్’ ఎముకలు (Metacarpal bones) అం
టారు.] బాటప్రేలిలో రెండూ లక్కినప్రేళ్ళ

౧. క్రిందను గుంపుగావున్న ఎముకలు 'కార్పల్', Carpal Bones ఇవి మణికట్టులోనివి. ఈ 'కార్పల్' ఎముకలమీదనుంచి నిడివిగా ఉన్న అయిదు పెద్ద ఎముకలు 'మెటా కార్పల్' ఎముకలు Metacarpal Bones ఇవి అరచేయిమొత్తం. 'మెటాకార్పల్' ఎముకలపైన, బొటనేలమీద రెండు, యితర వ్రేళ్లమీద మాడేసి వున్నవి. 'ఫేలేంజస్' Phalanges అంశశ్యస్థులు.

లో మూడేసి చొప్పున పదునాలుగు— 'ఫేలేంజస్' (Phalanges) అనే అంగుశ్యస్థులూ. మొత్తం ౨౭. (ఈ ఎముకల ఒడ్డుపొడుగుల హెచ్చుతగ్గులవల్ల చేతివైశాల్యం) తద్రూపేణాహస్తం జాతి వర్పడుతుంది. పూర్వీకులు హస్తాలను డబ్బయి, ఎనభయిజాతులుగా విడదీసినారు. కాని ఇటీవల శాస్త్రజ్ఞులు సెయింటుజెర్మైను, పీరో రాబిన్సను మొదలైనవారు సదుపాయం నిమిత్తం ప్రధానజాతులు ఏడుగా అంగీకరించినారు. ఆవిభాగం అనుసరిస్తాను.

౧. సైకిక్—ఆధ్యాత్మికహస్తం

అన్ని చేతులలోను ఇది సుందరతమమైనది. అందుచేతనే అరుదు. శరీర పరిణామంతో పోల్చిచూస్తే ఈహస్తం ఎక్కువచిన్నదిగాను,

నాజూకుగాను కనిపిస్తుంది. తగుమాత్రం ఆరచేయి. మిక్కిలి మృదువైనవ్రేళ్లు అనగా కణుపులు విశదంగా కనిపించకుండాను. గోటి భాగం చాలాపొడవుగా సూది మొనగాను గోళ్లు బాదం ఆకారంగాను, బొటనేలు చిన్నదిగా అందంగాను ఉండడము ఈహస్తానికి ప్రత్యేకలక్షణం. ఏను జీవితానికి ముఖ్యంగా సంబంధించిన విషయాలను విస్తారంగా పాటించలేరు. సాధారణప్రపంచాన్ని ఒకఉన్నత శిఖరంమీద నుంచి చూచినట్లు చూస్తారు. అందుచేత ప్రపంచములో ఉడయక్తంగా జీవించడానికి కావలసిన స్థూలదృష్టి వీరికిలేదు. వీరికి అగోచరాలను అన్వేషించవలెనని, మానవస్వభావానికి మూలసూత్రాలను తెలిసికోవలెనని అభిలాష హెచ్చు. తమవంటి సోదరస్వభావం గలవారితోగాని ఏరు విస్తారం సంప్రతించలేదు.

సైకిక్ హస్తం పెద్దదిగాను కణుపులు ఏర్పాటుగాను ఉండడం తటస్థిస్తే శక్తిసామర్థ్యాలు ద్విగుణీకృతం అయినా సహజంఅయిన సమయస్ఫూర్తి తగ్గుతుంది. ఈహస్తాలు మన దేశంలో విస్తారం.

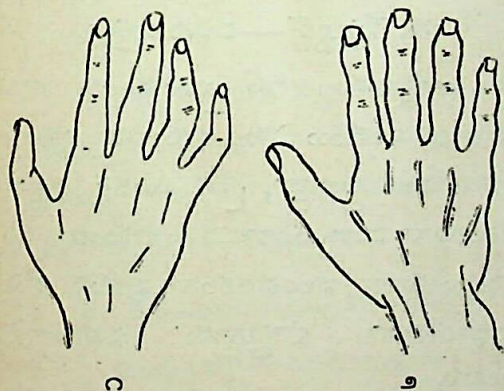
౨. ఫిలసాఫికల్—వేదాంతిహస్తం

వేదాంతిహస్తంలో అరచేయి పెద్దదిగా విస్తారం కండలేకుండా ఎముకలుగాను, బొటనేలు కొంచెం పొడుగుగా రెండుకణుపులూ పెద్దవిగాను వుంటవి. ఈచేతిలో అన్నికణుపులూ విశదంగా తేలివుంటవి. ఎక్కువమిత ఏమిటుంటే; వ్రేళ్లకొనలు కొంత 'స్పృశ్య'మేటు.

గాను, కొంత 'కానిక్' గాను కొంత చతురంగాను వుండి ఈమూటిలోనూ ఏజాతిలయినదీ నిర్ణయించడానికి వీలుకాకుండా వుంటవి. అందుచేత ఇట్టి చేతులు గలవానికి మూడుహస్తాలలోను వున్న సుగుణాలు అలవడతవి.

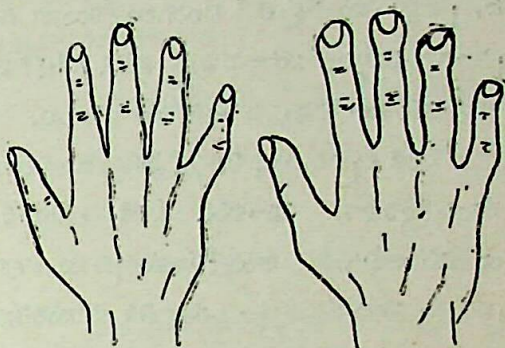
వీరికి బాహ్యప్రపంచం ఎంత అవగాహనో అంతఃప్రవృత్తికూడా అంత సుగోచరము. వీరి జీవితం సర్వత్రా సత్యాన్ని అన్వేషిస్తుంది. అందుచేత వీరు సాధారణ నియమములను పాటించరు. వీరు సాంఘికనియమాలకుగాని, ఆచారాలకుగాని, ఏప్రమాణాలకుగాని పట్టుబడరు. వీరుసంపూర్ణమానసిక స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుతారు. ఎంతసేపూ న్యాయదృష్టితో సమస్తాన్ని పరిశీలించి నిజం తెలిసికోవలెనని బోధిస్తారు. వీరికి భూతభవిష్యద్వర్తమానాలు అవగాహనలో వుండడంవల్ల కేవల భౌతిక దృష్టిని ఆదరించరు.

చేతుల జాతులు

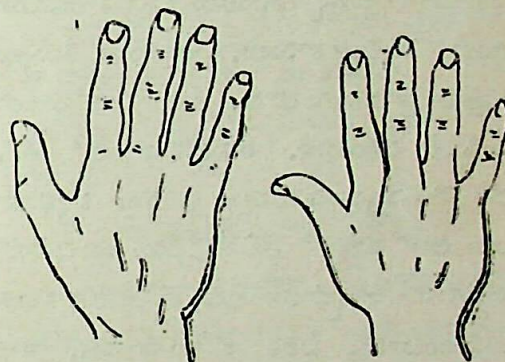
౧. సైకిక్ - Psychic - ఆధ్యాత్మికహస్తం.

౨. ఫిలసాఫికల్ - Philosophical - నేదాంతిహస్తం.

౩. కానిక్ - Conic - కళాహస్తం.

౪. స్పేచులేట్ - Spatulate - వెడల్పుహస్తం.

౫. స్క్వేర్ - Square - చతురహస్తం.

౬. ప్రైమరీ - Primary - అనాగరకహస్తం.

౭. మిక్స్డ్ - Mixed - కలగలుపుహస్తం.

ఈ బొమ్మలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి వివిధజాతులకు గల భేదాలు సులభంగా గ్రహించగలరు.

'మిక్స్డ్' Mixed కలగలుపు హస్తం బొమ్మలలో ఉదహరించిన ౬ హస్తాలకలయిక కనుక వేరే బొమ్మ అవసరం లేదు.

౩. కానిక్ - కళాహస్తం

ఈచేయి పొడుగుగా బాగాకండపుష్టి

గలిగి సాధారణంగా గులాబీరంగుగా వుంటుంది

ది. వ్రేళ్లు మొదళ్లలో నందులులేకుండా గుండ్రంగా విస్తారం మాంసపుష్టి కలిగి గోటిచివర భాగంవరకూ చక్కని ఆదోకలావుంటవి.

వీరికి చిత్రరచన, శిల్పం, ఎక్కువ అభిలాష సాందర్యపిచాస హెచ్చు. వీరికి లలితకళల యందు అభిరుచి. ఆదోశనమాత్రమే కాని ప్రవేశం కలగడం కష్టం. ఈజాతికి సోమరితనం హెచ్చు. అందుచేత పట్టుదలతో సాధించడానికి తగినంత ఓపిక ఉండదు. కాని ఈహస్తాలలో వ్రేళ్లు చతురంగా ఉంటే కళలలో సహజంగా ఉన్న రుచులను కష్టపడి ఉపయోగించి గొప్పచిత్రకారులు, గాయకులు, శిల్పులు, కవులు కాగలుగుతారు. వీరు సంభాషణలో మిక్కిలి చతురులు. ఈస్వభావాలలో తొందర హెచ్చువుండడంవల్ల ఇతరుల స్వభావాలను ఆలోచనతో తెలిసికోలేరు. మంచిగానో చెడ్డగానో అభిప్రాయాలను తొందరగాకలుగజేసుకుంటారు. వీరికి కోపం హెచ్చు, కాని వీరికోపం తాటాకుమంటపంటిది. వీరుసాధారణంగా ధార్మికబుద్ధి, దయ, కలిగివుంటారు కాని ఒక్కొక్కప్పుడు మిక్కిలి స్వలాభాపేక్షకులుగా కూడా మారుతారు.

౪. స్పేచులేట్ — వెడల్పుహస్తం

ఈచేయి కొంచెం మోటుగా యెక్కువ వంపులతో వుంటుంది. వ్రేళ్లకొనలు పురివిప్పుకుని వెడల్పుగావుంటవి. అరచేయి కొన్నిచేతులలో మణికట్టువద్ద యెక్కువ వెడల్పుగాను, కొన్నిటిలో వ్రేళ్ల మొదళ్లవద్ద ఎక్కువ వెడల్పుగాను వుంటుంది. మొదటిపద్ధతిని వుంటే

ఆలోచనలువిస్తారం. రెండవతరహాను వుంటే కార్యసాఫల్యం ఎక్కువ.

వీరు ఎంతైనా శరీరకష్టానికి ఓరుస్తారు. శృంగారం, కవిత్వం ఆట్టేభరించవు. జీవితం సాఖ్యంగా గడిచిపోడానికి కావలసిన అవసరాలు ఉంటే చాలును; తృప్తిగా జీవిస్తారు. వీరికీక్రిస్టి సామర్థ్యాలు మిక్కుటం. వీరికి ప్రేమ, భక్తి మొదలైన గుణాలు ఘడియఘడియకు మారకుండా స్థిరంగా వుంటవి. వీరిబుద్ధి ఎంతసేపూ నూతనత్వాన్ని స్థాపించడానికి యత్నిస్తుంది. వీరుసాధారణంగా యంత్రనిర్మాతలు, ఇంజనీర్లు అయి క్రొత్తవాల్లను కనిపెడతారు. వీరికి తమశక్తి సామర్థ్యాలమీద నమ్మకం అతీతం.

ఈహస్తం పెద్దదిగాను దళంగాను, కంఠపుష్టిగా మెత్తగా ఉంటే శక్తిసామర్థ్యాలు తగ్గిపోతవి. సరియైన స్పేచులేట్ హస్తానికి ఉన్న గుణాలన్నీ మానసికం అయిపోయి జీవితానికి నిరుపయోగం కావడం తలపిస్తుంది.

గి. స్క్వేర్ — చతురహస్తం

అన్నిచేతులలోను ప్రపంచంలో బాగుపడడానికి ఈచేయి ఎక్కువమంచిది. చతురం అనగా మణికట్టువద్దా, వ్రేళ్ల మొదళ్ల దగ్గరా చతురంగా ఏర్పాటు కావడమేకాకుండా వ్రేళ్ల కొనలు కూడా నలుచదరంగా వుంటవి. గోళ్లు సాధారణంగా పొట్టిగాను చదరంగాను వుంటవి.

వీరిస్వభావం, ఎక్కువ జాగ్రత్త, నియమానుసరణం, అధికార విధేయత, ఇంటి

లోనూ బుద్ధిలోనూ భద్రం. వీరికి పట్టుదల, ఓరిమి, బాగావుండడంవల్ల పూనినకార్యాన్ని నిర్వహించి తీరుతారు. కళ, కవిత్వం విస్తారం రుదించవు. లాభకరమైన కార్యం అయితేనే కాని మనస్కరించదు. వీరికి న్యవసాయం, వర్తకం అంటే చాలాయిష్టం. ఈ రెంటి లోనూ ఎంతైనా ఉపయోగ పడతారు. వీరు మిక్కిలి స్నేహపాత్రులు. హృదయం అర్పించి నచోట ప్రాణాన్ని అర్పిస్తారు. మాటదాటరు, పూర్తిగా విశ్వసనీయులు.

అరచేయిచతురం, వ్రేళ్లుచదరంగా

పొట్టిగా ఉంటే:

సాధారణంగా చాలాచేతులలో వుండే కలయిక ఇది. విశాలదృష్టి శూన్యం. ధనార్జన కుట్రవల్ల. లోభాలు కాక పోయినా డబ్బు విషయంలో పదిసారులు లెక్కపెడతారు. అమితంగా ధనంకూర్చడం వీరి ఆశయం. ఇతరులయందు నమ్మకం తక్కువ.

అరచేయిచతురం, వ్రేళ్లు చతురం దీర్ఘం.

పొట్టివ్రేళ్లచేతికన్నా ఈచేయి ఎక్కువ మేధస్సును సూచిస్తుంది. వీరు చక్కని తార్కికులు. జీవితంలో చాలా మెలకువతోనూ, ఆలోచనతోనూ నడుస్తారు.

అరచేయిచతురం, కణాపువ్రేళ్లు:

కణాపువ్రేళ్లు సాధారణంగా పొడవు. వీరు చిన్నచిన్న సంగతులనుకూడా ఎక్కువ పాటిస్తారు. నూతన నిర్మాణాలు వీరికి సరదా.

భవననిర్మాతలు, గణితశాస్త్రజ్ఞులు, వైద్యశాస్త్రవిశారదులు.

అరచేయిచతురం, స్పృశులేటువ్రేళ్లు:

ఉపయుక్తమైనస్పృష్టి వీరిది. గొప్ప ఇంజనీర్లు, ఇల్లకు, ఫేక్టరీలకు పనికివచ్చే సామగ్రిలు, మరలు స్పృష్టిచేత క్రి వీరికి హెచ్చు.

అరచేయిచతురం, కానిక్ వ్రేళ్లు:

వీరు కళాభిమానులు, వీరికి సంగీతం, లలితకళలు, సారస్వతం, కవిత్వం, అంటే ఆదరం. తమకళాకాశలాన్ని వినియోగపరచి కీర్తి సంపాదిస్తారు. పూర్తిగా కళాహస్తంకాకుండా అరచేయి చతురంగా ఉండడంవల్ల భావంలో గల ఉద్రేకాన్ని నిర్వహణలో చూపగలుగుతారు.

అరచేయిచతురం, పైకిక్ వ్రేళ్లు:

ఇది చాలా అరుదు. ఎన్నిసదుద్దేశాలు ఉన్నా ఎంతపూనికతో యత్నించినా వీరు ఖయాల్బుద్ధివల్ల ఏమీ నిర్వహించలేరు.

అరచేయి చతురం, మిశ్రమంవ్రేళ్లు

ఇది తరుచు కనిపించేచేయి. పురుషులలో విస్తారం. ఈచేతిలో బాట్రవేలు బాగావెనుకకువొంగి మధ్యకణపు వెనకకువంచితే వలయంగా వంగిపోతుంది. చూపుడు వ్రేలు చాలా సూదిగా వుంటుంది. వీరికి ఊహలు మెండు; చక్కనిక్షేద్రకం ఉంటుంది. ఏకార్యానికైనా సమర్థులు; కాని ప్రారంభంలో వుండే ఉత్సాహం తొందరలో తగ్గిపోతుంది.

వాగ్వాదంలో నిపుణులు. వీరికి మనశ్శాస్త్రచల్యం విస్తారం కావడంవల్ల సాధారణంగా జయం పొందరు.

౬. ప్రైమరీ-అనాగరకహస్తం

మూర్ఖులచేయి చూడడానికి మోటు అనవ్యాంగాను, అరచేయిబరువుగా దళంగా పెద్దదిగా వుంటుంది. వ్రేళ్లకన్నా అరచేయి పెద్దదిగా కనిపిస్తుంది. అందుచేతనే మానవత్వంకన్నా, జంతుత్వంగా ఉంటుంది స్వభావం. ఈచేతిలో భాట్రవేలు బరువుగా, మొద్దుగా, గోటిభాగం ఉండగాను ఉంటుంది.

మానసికశక్తులు చాలాతక్కువ. ఈజాతిని, జంతుజాలాన్నివలె కామక్రోధాలు పూరించి వుంటవి. వీరివద్ద జిత్తులమూఠితనం హెచ్చు; అదైనా స్వభావంవల్ల వచ్చేదికాని బుద్ధిపూర్వకంకాదు. వీరు కాయకష్టంవల్ల జీవించేవారు. సాధారణంగా కూలీలు, బళ్లవాళ్లు యింకా మోటుపనులవల్ల దైనికజీవనం గడపవలసినవాళ్ల చేతులివి. ఇంకా కొన్నిలక్షణాలువుంటే వీరు నేనలో సాధారణస్థైనికులుగా ఉపయోగపడతారు. వీరికి పిచ్చి నమ్మకాలు ఎక్కువ.

౭. మిక్సెడ్ కలగలుపుహస్తం

ఈ చేతిలో అరచేయి సాధారణంగా చాలావరకూ చదరంగాను, వ్రేళ్లు కలగలుపుగాను ఉంటవి. ఇటువంటిచేతులు సర్వత్రా వున్నవి. సాధారణంగా చూపుడువ్రేలు 'కానిక్'గాను, మధ్యవ్రేలు 'చతురం'గాను,

అనామిక 'స్పేచులేట్'గాను, చిటికెన 'ఫిలసాఫిక్'గాను ఉంటుంది.

వీరికి అనేక శాస్త్రాలలో జ్ఞానం ఉంటుంది. వీరు ఏషరిసిథుల్లోనైనా ఏసంఘంలోనైనా నిపుణంగా ఖులాసాగా ప్రవర్తించగలరు. శాస్త్రం అయినా, కళఅయినా, మరి ఏయితరమైనా వీరికి సులభంగా అవగాహన అవుతుంది. వీరి వాక్పాతుర్యం అద్భుతం. కబుర్లలో ఎవ్వరితోనైనా అనందంగా కాలయాపనచేయగలరు. వీరు అనేకవిషయాలలో ప్రవేశిస్తారు కాని ఏదీ పూర్తిగా నిర్వహించే ఓషిక ఉండదు. చాంచల్యం హెచ్చు. అయినప్పటికీ ఈ చేతిలో బలమైన మేధస్సురేక ఉన్నట్టయితే వీరికిపున్న విశేషం యితరచేతులలో ఉండదు. ఇట్టివారు క్లిష్టపరిస్థితులలో సమయస్ఫూర్తితో ప్రవర్తించి హాయిగా చిక్కులు విప్పతారు. వీరు రాచకార్యాలలో మంచి శక్తిమంతులు. మామూలు కలగలుపుచేయి గలవాళ్లు ఒకప్రదేశంలో అట్టేకాలం ఉంపలేరు. వారు ఏషరిసిథులలోనైనా ఖుషిగా ఉంటారు; వీరిని దారిద్ర్యం బాధించదు. ఐశ్వర్యం అధికానందాన్ని ఇయ్యదు. వీరికి ధనం సాధనం అంతంకాదు. ఎప్పుడు క్రొత్తక్రొత్త ఆలోచనలతో నిండి ఉంటారు. జీవితం బరువుగా తోచదు.

కళాహస్తాలు భావన, శిల్పము, సౌందర్యము అన్వేషించినట్టు; చతుర హస్తాలు నియమం ఏర్పాటు అంతటా పాటిస్తవి,

కలుపులచేతులు మానవప్రకృతిలోగల న్యాయాన్ని వెతుకుతూ వుంటవి. వేదాంతిహస్తాలు సర్వత్రా ఆధ్యాత్మికానందాన్ని అన్వేషిస్తూ వుంటవి.

ఇక వ్రేళ్లు

వ్రేళ్లు బాగా పొడవుగావుంటే ఆవ్యక్తి కార్యనిర్వహణలో ప్రతిచిన్నహంశాన్ని జాగ్రత్తగా చూస్తాడు. వ్రేళ్లు పొట్టిగావున్నా వ్యక్తి విశాల దృష్టితో ఆలోచనలుచేసి పెద్దపెద్ద ప్లానులు వేయగలడుకాని నిర్వహించడంలో చిన్నహంశాలను జాగ్రత్తపెట్టలేడు.

చూపుడువ్రేలు

రెండవవ్రేలికన్నా పొడుగుగావుంటే—ప్రపంచాన్నంతా సంగ్రహించవలెనన్న పెరిపుడుతుంది.

రెండవవ్రేలితో సమంగా వుంటే-అధికారం అంటే ఆశ. రెండవదానికన్నా చాలా పొట్టిగాఉంటే-భీరువు.

మూడవవ్రేలికన్నా దీర్ఘంగాఉంటే-పట్టరాని ఆశలు. మూడవవ్రేలితో సమంగాఉంటే విస్తారంధనం. పెద్దపేరు సంపాదించవలెననేఆశ.

మూడవవ్రేలికన్నా చాలా పొట్టిగా ఉంటే-జీవితంలో ఏవిధమైన ఆశయాలు లేవు. సాధారణ జీవనంతో తృప్తిపడతాడు.

రెండవవ్రేలు

మొదటివ్రేలికన్నా పొడుగుగావుంటే - మందబుద్ధి, ఎప్పుడూ పొరబాటులే చేస్తాడు.

మొదటివ్రేలితో సమంగాఉంటే - తగు మాత్రం ఆశలు. జీవితం చక్కగా నడుపుకుంటాడు.

మొదటి వ్రేలికన్నా చాలా పొట్టిగా ఉంటే-గొప్పవాణ్ణి కావాలననే ఉపద్రవమైన పెరి.

మూడవవ్రేలికన్నా విస్తారం పొడవుగా ఉంటే-బుద్ధిమాంద్యం. అన్నియత్నాలను విఫలంకావిస్తుంది.

మూడవవ్రేలితో సమంగాఉంటే-జూదగాడు.

మూడవవ్రేలికన్నా చాలా పొట్టిగా ఉంటే తెంపరి. ప్రతివిషయంలోను అనవసరంగా తెగించి చొరబడతాడు.

మూడవవ్రేలు

మొదటిదానికన్నా ఎక్కువ దీర్ఘంగా ఉంటే-కళాభిమానం హెచ్చు; కాని నిరుపయోగం. నిర్వహించే ఓపికలేదు.

మొదటివ్రేలితో సమంగాఉంటే-ధనం, కీర్తిసంపాదించే ఆశ.

మొదటివ్రేలికన్నా చాలా పొట్టిగా ఉంటే-స్వశక్తిని తెలిసికోలేని అనవసరపు ఆశలు మెండు.

రెండవవ్రేలికన్నా అతిదీర్ఘంగాఉంటే - తెంపరి.

రెండవవ్రేలితో సమంగాఉంటే-జూదరి, పక్కా.

రెండవ వేలికన్నా చాలాపొట్టిగా ఉంటే-దుర్బుధ్ధి సర్వాన్ని నాశనం చేస్తుంది.

నాల్గవ వేలికన్నా బాగా యెక్కువగా పొడవుగా ఉంటే-కళాసంపత్తిలో ఎక్కువ ఉత్సాహం. జయప్రదంగా నిర్వహిస్తాడు.

నాల్గవ వేలితో సరిసమానంగా ఉంటే- అనేక విషయాలు చక్కగా గ్రహించ గలుగుతాడు. ఏ విషయమైనా బాగా నచ్చ జెప్పగలడు.

నాల్గవ వేలు

మొదటి వేలితో సరిసమానంగా ఉంటే రాచ కా ర్యాలలో నిపుణుడు; అద్భుతమైన యెత్తులు చేస్తాడు.

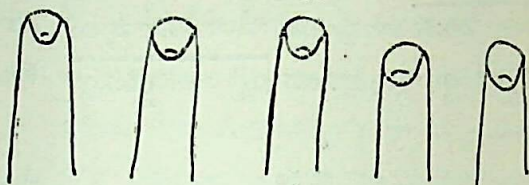
రెండవ వేలితో సమానంగా ఉంటే అసమానమయిన శాస్త్రజ్ఞానం. మూడవ వేలితో సమానంగా ఉంటే అనేక విషయాలు బాగా తెలిసికోగల జ్ఞాని. మంచి పలుకుబడి సంపాదించగలడు.

‘దీర్ఘ కనిష్ఠికా యస్య
సఖిరారుణసన్నిభః;

ధనవాన్ రాజమాన్యశ్చ
భూపాలో భవతి ధ్రువమ్.’

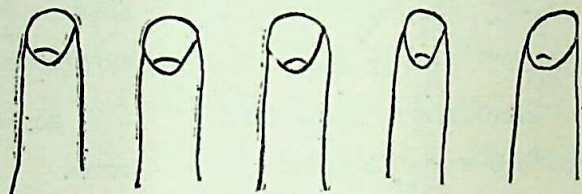
(చిటి కెనదీర్ఘంగా గులాబీ రంగు గలిగి ఉంటే ధనవంతుడు; రాజపూజితుడు; లేక రాజకాని కాగలడు.)

గోక్షు

౧

౧. రక్తం, హృదయం జబ్బు.

౧

౧

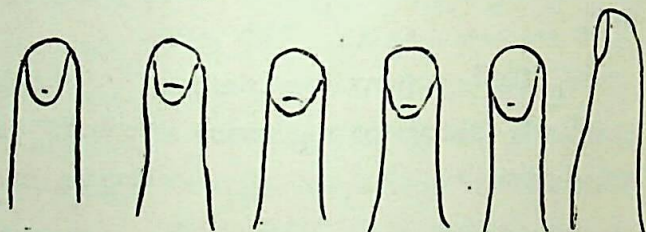
౨

౨

౩

౧. గొంతుకు జబ్బులు.

౨. ఊపిరి జబ్బులు.

౩

౩

౪

౪

౪

౪

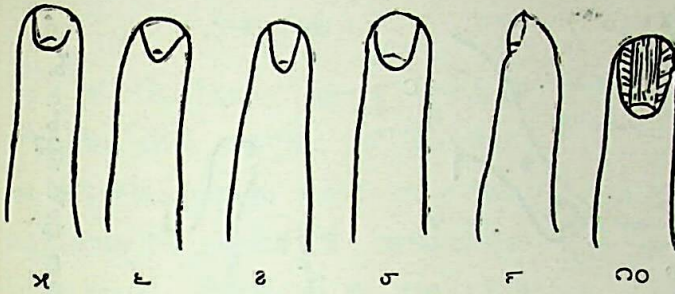
౩. ఊపిరితిత్తులు బహుశా న్నితం. వాటి సంబంధించిన రోగాలు

౪. ఉబ్బసం.

౧

౧. పక్షవాతలక్షణాలు.

తులు తప్పక మనస్సులో ఉంచవలెను.

ఈ బొమ్మలవల్ల గోళ్ల ఆకారనిర్ణయం, అవినూచించే వ్యాధులు విశదం కాగలవు.

గోళ్ల రంగులు

“హరిద్రనఖరో భూయా
ద్దురాచర రతోనరః;
రోగీతు నీలనఖరో

రిక్తశ్చ శిథిలో నఖైః.

గోళ్లు పసుపు రంగుగా ఉంటే- దురాచారి, నీలిగా ఉంటే - రోగి. పెళుసుగా ముక్కలుగా విరిగిఉంటే-దరి ద్రుడు శ్రాంతి శాస్త్రజ్ఞుల ప్రకారం.

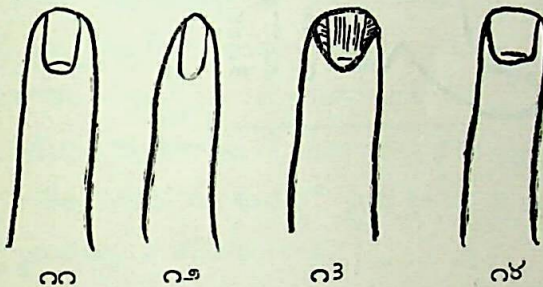
వెలవెల పోతూఉంటే- శుష్కించే దేహి. స్వల్పభావేతుడు.

పసుపుగాఉంటే-పైత్యం మందబుద్ధి.

విస్తారం ఎర్రగాఉంటే-వాతం, తొందర స్వభావం-అన్ని మతాలప్రకారం.

మంచిఆరోగ్యాన్ని చక్కని మేధస్సును నూచించే గోళ్లు బాదంఆకారంగా తగుమాత్రం గులాబీరంగుతో ఉండవలెను.

- ఖ. పొట్టిగా, చదరంగా, నీలిగావుంటుంది. హృదయం, రక్తం జబ్బు.
ట. పొట్టిగా, ముక్కొంగంగా వుంటుంది. పక్షవాత చిహ్నం.
డ. పొట్టిగా, పన్నగా, వంపుగా వుంటుంది. వెన్నెముక పోటు.
ధ. వెడల్పుగా, పెద్దదిగా వుంటుంది. మంచిఆలోచన పరుడు.
ఫ. నిరంతరజాడ్య పీడితుడు.
గం. పొడవుగా, సన్నగా, పెళుసుగా-నిరుసుతావుంటే నీరసం, బుద్ధిమాంద్యం.

- గం. సన్నగా పొడవుగా ఉంటే పిరికిరసం.
గౌ. బాదంయావుగా పల్కుగాఉంటే సౌమ్యుడు.
గృ. పాలిపోతూ వంకరటింకరగా ఉంటే కోపిష్టి.
గర. ఎక్కువ వెడల్పు పొట్టి పెడసరితనంకోపం.

గోళ్లు

గోళ్లపరీక్ష న్యాయంగా ఆరోగ్యరేఖతో కలిపి చూడవలసినది, కాని చేతిని తిప్పకుండా యివ్వడే పరీక్షించడానికి ఏలు కనుక ఇక్కడ నే తెలియజేస్తున్నా. ఆరోగ్యరేఖ పరిశీలించి నప్పుడు ఈ గోళ్లవల్ల తెలుసుకున్న సంగ

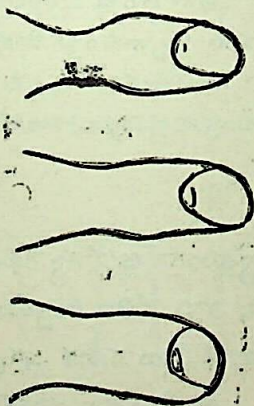
బొటవేలు

౧

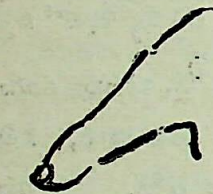
౧. పంగన వేలు కలివిడిగల చునిషి, ఏవరిసిక్కు లలోనైనా, ఎవరిలోనైనా సఖ్యంగా మంచిగా ఉండ గలదు.

౨. నిడివిగా కొంచెంమాడా పంగసుండా ఉంటే పెడసరి, బిరుసుదనం వచ్చు.

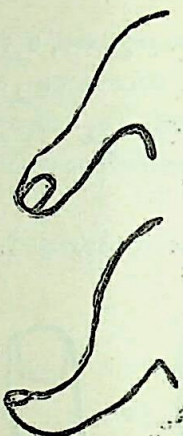
౩

౧. నడుము సన్నగా ఉంటే-మంచి ఆలోచన పడుదు, కళలలో, కవిత్వంలో రుచిగలవాడు.
౨. వ్యవహార చేత.
౩. బుడేటలత కొంతతక్కువ.

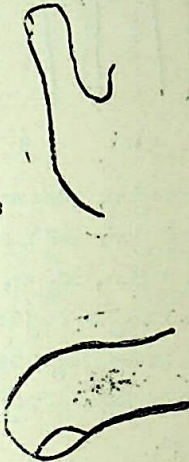
౩

౧. మాడుకలుపులు చక్కగా ఉన్నవి. మంచిది.
౨. గోటిభాగం పెద్దది. తెంపరి చొగవ వచ్చు.
౩. గోటిభాగం చిన్నది. మధ్యకలుపు పెద్దది-వాగాడంబరం వచ్చు.
కార్యసూక్ష్మలు.

౩

౧. పెంక కోష్టి.
౨. బాత. కళానైపుణ్యం గలవాడు.
౩. చక్కనిశిల్పి. కళలోగాని సారస్వతంలోగాని.

గోటిభాగం ఎక్కువ కండపుష్టి గరిగి ఉండగా వుంటే సట్టరాని కోపం. తరుచు ఖాసీలు చేసేవాళ్ళ చేతిలో ఉంటుంది.

బాట్రవేలు

ఇక 'షీరోనమి' పూర్తి కావడానికి బాట్రవేలు పరీక్ష అవసరం. తొలిపలుకులో ఈవేలిప్రాముఖ్యమును గురించి చర్చించేము ఒక్కబాట్రవేలి పరీక్షవల్లనే చాలావరకూ సాముద్రికాన్ని సాధింపవచ్చును. కాని ప్రస్తుత రచన హస్తం మొత్తంగా చదవడానికి కనుక, ఎక్కువ అవసరమైన సంగతులు మాత్రం తెలియజేస్తాను.

బాట్రవేలు విడదీసినప్పుడు చేతికి విస్తారం దూరంగాను, బొత్తిగా దగ్గరగాను కాకుండా ఉండవలెను. ఈ పరిమాణం కొన్నిచేతులు చూస్తే ఎవరైనా ఉజ్జాయింపుగా నిర్ణయించ గలుగుతారు. బొత్తిగా దూరంగాఉంటే - మనిషి పెడసరి, పెంకెగా ఉండి, మానవస్వభావాన్ని తెలుసుకుని మెలకువతో ప్రవర్తించే సామర్థ్యం తక్కువ కలిగిఉంటాడు.

బొత్తిగా దగ్గరగాఉంటే-ఎక్కువ మెత్త దనంవల్ల వృధాగా యితరులకు లోకువ బొతాడు.

మధ్యస్థంగా ఉంటే - సమర్థతతో జాగ్రత్తగా పరిస్థితులను చూసుకుని మెలకువతో ప్రవర్తించగలుగుతాడు. రాచకార్యాలలో ఎక్కువ ఉపయోగిస్తాడు.

బాట్రవేలి ఆకారం, దానిగుణం; కణుపుల అన్యోన్యస్థిత్వం బామ్మలలో విశదంగా తెలుస్తుంది. బాట్రవేలు మణికట్టువద్దనుంచి గోటిచివరవరకూ తొమ్మిది భాగాలుచేస్తే గోటిభాగం రెండువంతులు, తరువాతభాగం మూడువంతులు, చేతిభాగం నాలుగువంతులు ఉండవలెను. ఇక షీరోనమి పూర్తి. ఇందులో తెలిసికొన్న సమస్తం జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటే షీరోమేస్సీలో, చాలా ఉపయోగిస్తుంది.

మా వ్యాస కర్తలకు

వ్యాసములు చిన్నసైజు కాగితములపై ఒకవైపున మాత్రమే విడిఅక్షరములలో బంతులు దూరదూరముగా దిద్దుబాట్లు లేకుండా, తిన్నగా వ్రాసి వర్ణక్రమమునను తప్పలులేకుండా చూచుకొని పంప వేడికోలు. లేకున్న ముద్రణకార్యములయందు మిగుల కష్టము కలుగుటయే కాక తప్పులుకూడ నిలిచిపోవునని మనవి.

సంపాదకుడు, 'భారతి'

ఓయి జగత్త్రయీభరణ టయదునందన నిన్నుఁ గట్టఁగా
దాయలు బూనినారె? నిజదర్పభరంబునఁ బిచ్చలించి నీ
కే యెడ రాచరింపఁ బరికించిన దుష్టు లిఁకెంత చౌష్ట్యమున్
జేయఁగలేరు పాపులకుఁ జెట్టయు మంచితనంబు తోఁచునే.

కటకట యిద్ది కూడదని కానని కన్నుల వృద్ధుడైనఁ జె
ష్టట కెద సాహసింపడఁకొ? పోటుదనంబున నుత్సహించి వ
చ్చుట గని యాసుయోధనుని జూచియు సాత్వకి యెల్లుపైచె నీ
వెటుల నహించినాడవు హరీ, పగవారల బుజ్జగింతురే.

మనసామ్రాజ్యము ద్యూతరంగమున సంపాదించి సుతేని సి
గ్గు నెదం బొందరు ధార్తరాష్ట్రు లిది నీకుం చెల్లమైయుండ నే
మని సంధింపఁగ నేగుదెంచితివి కృష్ణా? రాజవయ్యున్ సుద
ర్శనముం గేల ధరించియున్ సయిచితే శత్రుక్షమాధీశులన్.

బిచ్చపుఁగూటి కియ్యకొని బీరము కోల్పడి ధర్మజుండు నిన్
బుచ్చిన నెట్లువచ్చితివి పోటరివయ్యును; సంధిగూర్చఁగా
వచ్చునె ధార్తరాష్ట్రులకుఁ బాండుతనూజుల కాహవంబులోఁ
జచ్చుట కియ్యకొన్న కలుషప్రతిపక్షులు రాజ్యమిత్తురే.

బీరం బేమయిపోయెనో సహజగంభీరంబు * గోల్పోయె ధ
ర్మారంభుండగు ధర్మరాజు కుంభర్మాదుల్ వినర్జించి దు
ర్వైరివ్రాత మొనంగు బిచ్చమునకై వాపోవుచున్నాడు నీ
వేరీతిన్ సహియించి వచ్చితివి శౌరీ సంధిగావింపఁగన్.

ఆరిపోయిన దేమొ యనితరవిక్రమక్రముడైన భీముని క్రౌర్యపటిమ
కూలారెనో యేమొ కురుకులవిద్రోహకరమైన పార్థుని కౌశలంబు
మజపయ్యెనో యేమొ యరిరక్తమునఁ దల నవరింపఁదలంచు పాంచాలి కినుక
కడబట్టెనో యేమొ కవల మానసమందు నతిశయించెడి యాగ్రహతిశయము.
అకట! నాల్గొట్లు బిచ్చ మిమ్మునుచు నీవు-పగతురను వేడు విధ మెంచఁ బాండవులకు
రాచసిరి స్రుగ్గనని తోఁచె; రాజతనయు-లిచ్చగింతురే పరపిండహేయగతికి.

* గాంధీర్యంబు?

ముల్లోకంబుల నేలఁగా భువి భవంబుం గొన్న కృష్ణుండు నా
యల్లుం డైదుగు రాతృజాతులును వీరాగ్రేసరుల్, జీవితం
బెల్ల మార్తరపంచలో గడపఁగా నే నిట్లు పాలైతి, నే
తల్లుల్ సైతురు పుత్రదుర్విరహచింతావ్యాప్తి నన్నుంబలె.

పగతురనొంచి త్పత్రియుఁడు భాగ్యము లొందుట మేలు, కానిచోఁ
దెగుట హితంబు, మార్తరను దిక్కరి యాచన చేయు టొప్పునే?
తగవరియయ్యు ధర్మజుఁడు దైన్యభరంబు నహించి భీతుగో
రఁగ నిను బంపెనన్న నుడి అంపపుగోతలు కోసె నామది.

పదమూఁడేడులు కాననాంతరములఁ బ్రహ్మజ్ఞులం గొల్చి తా
నెది యార్జించెనొ యట్టిజ్ఞానమున కౌనే యాచనావృత్తి, బె
ట్టిదుఁడై ధర్మజుఁ డున్నఁ జాలుసుమి, గాండీవోగ్రటుకారముల్
ప్రిదులఁ బార్థుఁడె తీర్చఁగాఁగలఁడు వైరివ్యూహసంఘాతము.

తానొక కొంతనేపు తనతమ్ముల నాపకయున్న యాజ్ఞ నే
నీనిరుపాధికాగ్రహ వినిష్ఠురసూక్తి విబోధితాత్ములై
పూనరె భీమ పార్థు లరిపుంజములఁ దెగటార్చ; ధర్మజా
ధీనుల కెట్లు లబ్ధును స్వదేశము నీదయ కల్గియుండిన.

పేడికె యాగ్రహంబు నొదవించును ద్రాపది నిష్ఠురోక్తు లె
గ్గాడిన నోర్చుకొంట నృపులందునఁ గంటిమె? రాచపాడి తా
వీడుటెగాక తమ్ములను వీడ్వడఁజేయుచు నుండె; నీభరం
బాడుది సైప; దెట్లు లకటా! మన ధర్మసుతుండు సైచెనో.

పదునాల్గేడుల దుర్వియోగమునకుఁ వాపోవ నోకృష్ణ, నే
తుదిదాఁకఁ భరియింతుఁ గష్టములఁ బుత్రుజేరి నామాటగా
మదికెక్కఁ వచియింపు మిట్లు సురధామంబైన, సామ్రాజ్య సం
పదయైనఁ గదనంబె గూర్చు బరులఁ బ్రార్థింప లాభించునే.

ఇత్తురుగాక కౌరవు, లదెక్కడి ధర్మము, రాజ్యభాగముల్
తోత్తు విధానఁ గైకొనుట? దోర్బలసాధ్యములైన సంపదల్
కత్తులతోఁ గడించిన యఖండజయంబులె రాచపుట్టువుల్
తెత్తురు; బిచ్చపుం బ్రదుకు ధీరులు మెత్తురె? యెన్నఁడేనియు.

మును ముచికుందుడన్న నృపపుత్రుడు యక్షుని సేవజేసి పూ
జనమొనరింప నాతనికి సర్వవసుంధర యక్షుడిచ్చె, న
జ్జనవతి యేలనాకు నిజశక్తిసమార్జిత రాజ్యలక్ష్మితో
మనియెద నంచు బల్కెనట; మాతనయుల్ విన రిట్టి ధర్మముల్.

తానొకరుండె రూపఱక ధర్మము వంశము రూపుమాపఁగాఁ
బూనిన కౌరవగ్రజుడు పోటుదనంబున గాక రిత్త న
స్మానము నిచ్చగించి కొనుమా యని రాజ్యము పంచియిచ్చునే?
కానఁడు ధర్మజుండు రణకాతరులక దనియించు పద్ధతుల్.

పాండవుల కైదుగురకు ద్రౌపదికి నీవ-నేను దెలిపితి నని వచియింపుమయ్య
కాఁగల విధంబు కాలమే గడపు; నవల-గలవు మాపాలి చక్రరక్షకుడ వీవు.

లయ్యయో కౌరవు లధములు సంధికిఁ గొసరి వేడిన నియ్యకొందురయ్య
పరపిండములు దిని బ్రదుకఁగా నినుబోలు రాచబిడ్డకు నెట్లు తోచెనయ్య
స్వారాజ్యమో స్వరాజ్యమొ పొందనగఁగాని కొదువ బిచ్చము లియ్యకొందురయ్య
పగ దిగద్రావి యిప్పగిది దాయలతోడ దిట్టతనాన వర్తింతురయ్య
అనికిఁ బరికొల్పు మరుల నీ కది యసాధ్య-మైనఁ గానలలో దేహయాత్ర గడిపి
పరము గడియింపు మొండొక తెరవు నమ్మి-దాస్యమున కియ్యకొనకుమో ధర్మరాజు.

బిచ్చపుఁగూటిపైఁ దనకుఁ బెద్దయుఁ గోరిక గల్గెనేని పో
వచ్చును గ్రొత్తచోటులకు, వైరుల యాచనజేయు టొప్పునే
చచ్చుట కియ్యకొన్నయెడ సంగర మొప్పు; ఫలించు జన్మ; సం
పచ్చయ మబ్బు; కాలమదివచ్చినఁ జేకురు రాజ్యభోగముల్.

మనికికిఁ జేటుగూర్చి మన మార్తుర పంచలఁ బాయసాన్నముల్
దిని సుఖయించుకంటె నతిదీనత వే తొక రుండఁ బోదు; పా
వనమగు రాజవంశమును బంకమునక బడఁద్రోయుకంటె నీ
ల్లిన యశమంచు నెంచి యనికిక జనుదె మ్మిక ధర్మనందనా!

నాఁడు సభాప్రదేశమున సాతుక వల్లల వీడదీయుచోఁ
బాడికి నీవు పాలుపడి భండన మాపితి వట్లు గానిచో
వాడి మెఱుంగుటంపరను బాధుఁడు గాండివమందుఁ జేర్చి గో
రాడఁడె యేన్గుపోల్కి ధృతరాష్ట్రతనూజుల నూచముట్టుగఁ.

వదలవు శాంతవృత్తి, మది వైరము తోచిన నిద్రునేనియు
బ్రదుకఁగనీవు, కోపమును భావములోపల దాచు పేర్మితో

వదరపు ధర్మశాస్త్రములు, వైరులునీవనఁ దల్లడిల్లుచుం
డెద రెటులోర్పుకొంటివి పటిష్ఠరుమాభర మో వ్యకోదరా!

గద చేబట్టి మహాగ్రవిక్రమ మెసంగఁ గౌరవవ్రాతముఁ
దుదిముట్టింపఁగఁజాలు శూరమణివై, దుర్నితి సైరించి ద్రో
వదికష్టంబుల కెట్టులోర్చితివో నీప్రఖ్యాత బాహుబలా
స్వదరోపాగ్ని విరోధికాననము గొల్పఁ లేదె వాతాత్మజా!

ఆపఁగరాని కోపభర మాశయమందు ధరించి దీనయై
ద్రావది కుందుచున్నయది తత్ప్రతికారము నేయకున్నచో
నీ పటు విక్రమ స్ఫురణ నీ రణకౌశల మేల కాల్పనా?
ఓపినవార లూరకొనుచున్న నిఁకఁ గతియెద్ది పుత్రకా!

అవభృత † పూతమైన ద్రుపదాత్మజ పెన్నెరి బట్టినాఁడు కౌ
రవకులపాంసునుం డడరి అచ్చకు నీడ్వఁగ నోర్చికొన్న నీ
యవమతి నెంచినంత హృదయంబు జలించుఁ దదీయరోష మె
ట్లవునని విస్మరించితివో యాద్యలు నవ్వుచునుండఁ బుత్రకా!

బంధించి నిన్నుఁ బ్రవాహంబునం ద్రోచి చంపఁగా యత్నంబు సలిపినారు
నినుఁ గడతేర్చ దుర్నితికిఁ బాల్పడి వివిధదుష్కృతులు గావించినారు
లక్కతో నిలుగట్టి చిక్కె భీముండని-కూరాత్ములై దరికొల్పినారు
తూదలేని విద్యేష మెద నించి నీ యంత్యమునకయి ధర్మంబు చెనకినారు
ధార్తరాష్ట్రులు చేయని దాష్ట్యమున్నె-బిరుదు మగఁడవు నీ వెద వెఱపుగొన్న
‡ గుంతితో సాటి గాకున్నె గొడ్డురాలు-పుథులవిక్రాంతిజీవన భీమనేన!

ఋకష్టంబు సహింపనేరని జగత్ప్రఖ్యాతవీరుండ వీ
వరిదాష్ట్యంబు నెటుల్ సహించితివో నీ యధాంగలక్ష్మీఁ సఖాం
తరమందఁ బలుబాములక బఱచుచో దైన్యంబుగా నెట్టులక
బరికింపం దొరకొంటివో తెలియ దో పార్థా, సముద్యద్వతా!

కోపము నన్న యాపె ననుకొందము కొంచెమునేపు, తేపకుం
డేపకు యాజ్ఞ నేని యతిధీరవచోహతి నొవ్వజేయఁగా
నోపితి వెట్లు? శాంతమును నోర్మియుఁ బాటులయందకాని, ది
గ్వాప్యితశౌర్యులైన నరపాలురయందు రుచించునే సుతా!

† అవభృతః. ‡ కుంతి గోద్రాంతి సాటియగునా? గొడ్డురాలు కుంతితో సాటియగునా?

ఎక్కటి కయ్యమందు శివునే యెదిరించిన దిట్టపీపు; నీ
యుక్కును సాహసప్రతిభ యుత్తరగోగ్రహణంబునాడు నల్
దిక్కులవెల్లె; నిత్తటిని దీనునికైవడి సంధిపేరిట
గ్రక్కినకూటి కానపడఁ గల్గునె మోక్షము రాచబిడ్డకున్.

కవ లెదిరిం జయింపఁగల గండరగండలు, భీమనేనుఁ డా
హవమున నిస్సమానుఁడు, రణాంగణమందు భవత్ప్రసక్తి నా
కవగత, మన్నిరీతుల దయానిధి కృష్ణుఁడు జూచుచుండెఁ గౌ
రవులకు నీకు సంధికుదురన్ సహియింతునె నేను పుత్రకా!

గాండీవంబును నీవు సంగరమునన్ గౌరవ్యదౌష్ట్యంబుచే
బెండై చచ్చినఁ జింతనొందను, రణోర్విఁ దాయలన్ గూల్చి కె
న్నండో నచ్చినయట్లు సంధియని కృష్ణస్వామి సంపించు నీ
బండారంబు తలంచి వందురెద భావంబందు వీరవ్రతా!

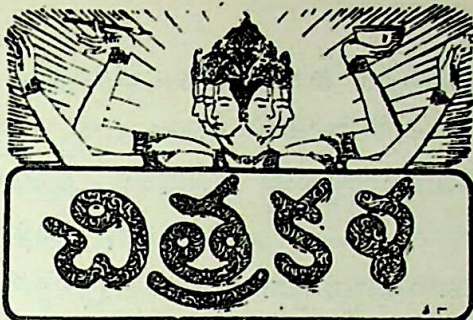
ఓకవలార! నాదునుడి యొండు వినుండు, దురాత్మకుల్ రుహ
వ్యాకులురైన కౌరవులు ప్రాణముబోయిన రాజ్యభారమున్
గైకొనుమంచు నీయ; రికఁ గాఁగల కార్యము సంగరంబు; మీ
ధాకకు నెవ్వరోర్తురు; కడంగుఁడు యుద్ధమొనర్ప నిత్తటిన్.

కుంతికంటె రాచకూతురౌ మాద్రియే-వీరమాత యనుచు విశ్వమెల్ల
స్తోత్రమాచరించు సుదినంబు దిలకింపఁ-జిక్కబట్టియుంటి జీవములను.

ముడువకుమమ్మ పెన్నెటిని, ముమ్మరమై తగు రోషభారమున్
విడువకుమమ్మ సుంతయును, వీరవధూమణివైన నీవె యె
ప్పుడయిన శాంతవృత్తి నెడఁబూనినఁ బాండవులెల్ల దీనులై
యడవులకేగు దుర్గతుల కాయితమాదురు సుమ్ము ద్రోవదీ!

నాఁ డల దుస్సనేనుఁడు జనంబులు చూడఁగ-నేను నోటితో
నాడగరాని చెట్ట కటు లాయితమాటయుఁ గృష్ణుఁ డంతలో
నాఁడు మొఱన్ దలంచుటలు నా కురువంశము గూలుదాఁక లో
వీడఁగనీకు; సాధ్యులను వేచిన పాపము రూపుమాపజే.

పాండవులకును ద్రుపదసంభవకు నిట్లు-కడఁకమై చెప్పమయ్య, నా కామితంబు
మరల రాచటికంబు నీమఱఁదులకు నొ-కింత దయయుంచి కూర్పుమా కృష్ణ! నీవు?

చిత్రకళ

మనచిత్రరచన

తరిశెట్టి రామారావు గారు, బి. ఎ., బి. యల్.,

ఆంధ్రదేశములో చిత్రరచనయందు నూతన మైనరుచులు ప్రబలుచున్నవనియు, జాతీయ రచనను ప్రజల మోదించుచున్నారనియు, మనచిత్రకారులు క్రొత్తమార్గములనుద్రొక్కి యితరరాష్ట్రములవారి పొగడ్తను బడయుచున్నారనియు, చిత్రకారులసంఖ్య పెరుగుచున్నదనియు, స్త్రీలుకూడ చిత్రములను వ్రాయుచు మార్గదర్శకు లగుచున్నారనియు సంతోషించుచున్నాము. కాని సంతోష మధిక మగునప్పుడు ఆత్మవిమర్శనము తగ్గును. ఆత్మ విమర్శనము లేనప్పుడు తప్పుత్రోవల ద్రొక్కుట సహజము. ఆంధ్రదేశమున చిత్రరచనను గూర్చి యిట్టిపరిస్థితులు ప్రబలియున్నవి. మన పౌరపాటలను మనమిట్టియదనున విమర్శించు కొనక పోయినయెడల శుభప్రదముగ వ్యాపించిన యుత్సాహము అనర్థమును చేకూర్చును.

బౌద్ధయుగమున వన్నె కెక్కిన చిత్రరచన ప్రపంచమునం దంతటను వేనోళ్ల బాగడ్డ బడయుచున్నది. అజంత, 'బాఘ్', సింహగిరి (సీగిరియా) యందలి చిత్రములయొక్క భావ

ప్రదర్శనమే యీకీర్తికి ముఖ్యమగు కారణము. వర్ణలేపనము పూర్వ మెటుల నుండెనో కాని యిప్పుడు మలినమై యుండుటవలన వర్ణ లేపనమునం దగ్రగణ్యులైన పాశ్చాత్యుల దృష్టి నిలిచి యాకర్షించియుండజాలవు. ఆకాలపు చిత్రకారులు రేఖల నతిలావణ్యముగ వ్రాసినను ఛాయాప్రదర్శనమున కలవడినదృష్టి నాకర్షించుటకు రేఖారచన ప్రధానకారణము కాజాలదు. వ్యక్తుల లావణ్యము వారి యంగముల పొందిక, వేళ్ల యందును వ్యక్తపరుపబడిన భావము, స్త్రీపురుషుల యేర్పాటు, అలంకారములు, భావపూరితము లైయున్న చిత్రములవిలువ ననేకవిధముల నధికపరచుచున్నవి. వీనియన్నిటికంటె మనము మన స్వసం దించుకొనవలసిన విషయము మరి యొకటి కలదు. ఈ చిత్రములందును, బౌద్ధ మతము క్షీణించి హిందూమతము పునరుజ్జీవనమునుబడసినకాలమున దేశమునందంతటను నిర్మింపబడిన శిల్పసంపత్తియందును అద్భుతముగ హిందువుల నాగరికత, వారి చిత్రవృత్తి, వారి

సాంఘికజీవనము ప్రతిఫలించుచున్నది. ఈ విశేషమువలననే యీచిత్రములు చిత్రరచనయందు హిందూదేశముయొక్క వ్యక్తిత్వమును నిలువబెట్టియున్నవి.

గ్రీకులు భారతదేశమునకు వచ్చినప్పుడు తమ శిల్పవిధానములను గాంధారదేశమున బ్రవేశపెట్టిరి. వాటి ననుసరించుటలో హైందవ శిల్పములు గ్రీకురూపములను నిలువబెట్టినను, హైందవచిత్రవృత్తిని బ్రదర్శించువిధమున నారూపములను మార్చి, హైందవకళాభాగములుగ వినియోగించి కొత్తరుచులను జూపజాలిరి. ఈవిగ్రహముల నిప్పుడు గ్రీకోజాధశిల్పములుగ పండితులు పేర్కొనుచున్నారు. గ్రీకు, రోము దేశములందు పూర్వకాలమున నిర్మింపబడిన అద్భుతమైన విగ్రహములతో నేపాటిపరిచయమున్న వారైన నీగాంధారవిగ్రహములు గ్రీకుప్రతిమలను బోలియున్నవని యంగీకరింపక తప్పదు. ఇట్టివి హైందవకళాభాగము లెటులయ్యెను?—హైందవనాగరికత నివి వ్యక్తపరచుచున్నవి కనుకనే.

అక్కరు మొగలుచిత్రరచనను డిల్లీయందు ప్రవేశపెట్టెను. ఆవెంటనే యీ నూతన విధానము ననుసరించి హిందూచిత్రకారులు రచనను ప్రారంభించి మొగలాయీలను కూడ మించిరి. డిల్లీయందు పాలించినను ప్రభువునాదరణను బడయుచుండిన యీ రచన రాజపుత్రస్థానము, పంజాబు, అయోధ్య, పంగదేశము, దక్షిణ హిందూదేశములందు వ్యాపించెను. హైందవ చిత్రకారుల హస్తములందు బడి,

ఆయాప్రాంతముల రుచులనుబట్టి వేరురూపములను దాల్చి కంగ్రాచిత్రరచన, రాజపుత్ర చిత్రరచన, అయోధ్యచిత్రరచన, డక్కను చిత్రరచన, తంజావూరు చిత్రరచన మొదలయినవిగ ప్రబలెను. రచనయందు మొగలు చిత్రములకును యీ వేరువేరు ప్రదేశముల చిత్రములకును విశేషము భేదములేదు. అన్నిచిత్రములయొక్క వర్ణలేపనము, విగ్రహములతీరు, చెట్లు మొదలగునవన్నియు సుమారొకేవిధమున నుండును. 'రాజపుత్ర' (కంగ్రా, రాజపుత్ర, అయోధ్య) చిత్రరచనయు, తంజావూరు చిత్రరచనయు హైందవము లెటులయ్యెను? ఈరచన హైందవ మైనయెడల డిల్లీ, లక్నోచిత్రరచన హైందవ మేల కాకూడదు? హైందవుల నాగరికత, చిత్రవృత్తి రాజపుత్ర తంజావూరుచిత్రములందు కానవచ్చుటయు, డిల్లీ, లక్నోచిత్రములందు కానరాక పోవుటయు దీనికి ప్రత్యుత్తరము.

ఆంగ్లప్రభుత్వము ప్రారంభ మైనప్పుడు ఆంగ్లవిధానముల ననుసరించి కొందరు చిత్రకారులు చిత్రరచనను చేయ ప్రారంభించిరి. వీటిని జానుకంపెనీచిత్రములని సాధారణముగ బిలుతురు. రవివర్మ పాశ్చాత్యచిత్రరచనకు హిందూత్వమును చేకూర్చి నూతనశకమును ప్రారంభించెను కాని వీరిచిత్రములు చరిత్రకు దూరమగుటచేతను, పూర్వపు విధానములను పునరుజ్జీవితములుగ జేసి జాతీయతకు అగ్రస్థానము నొసగుటకు ప్రయత్నములు ప్రభు

లుటచేతను రవివర్మశకము శైశవావస్థయందే నన్నగిల్లుట కలుగుచున్నది.

రవివర్మచిత్రరచన జాతీయము కాదని కొందరు చిత్రకారులు తలచుటవలన సనాతన (అనగా బౌద్ధ, రాజపుత్ర) చిత్రరచనను లేవ దీసి, వాటి ననుసరించి చిత్రములను వ్రాయ బూనిరి. వీరిచిత్రములందు హిందూత్వము బాగుగ కానవచ్చుచున్నది. కొందరు పాశ్చాత్య కళావిమర్శకులు ఇట్టిరచనను హేళనచేసినను మరికొందరు పొగడప్రారంభించిరి. తుదకు ఆంగ్లచిత్రకళాసమితివారు (Royal Academy of Artists) హైందవవిధానములు హిందూ దేశమునకు తగినవనియు వీటిని హైందవులు విడనాడుట ఆత్మవినాశకరమనియు గ్రహించి తమయభిప్రాయమును లోకమునకు వెల్లడి చేసిరి.

చిత్రములందు ఈ హిందూత్వ మెచ్చట గలదు? ఈప్రశ్నకు ప్రత్యుత్తరము సులభ సాధ్యము కాదు. ఇతర లలితకళలందు కల హిందూత్వము చిత్రరచనయందును కలదు. పైకి వెల్లడిచేయుటకు సాధ్యము కాకపోయినను ప్రతిహిందువుడును ఈ హిందూత్వమును గ్రహించియే యున్నాడు. ఇదివరలో భారతి సంపుటములందు ప్రచురమైన 'భారతీయచిత్ర రచన—కొన్ని విశేషములు' అను మూడు వ్యాసములందు దీనినిగూర్చి నాకుతోచిన విషయమును వ్రాసియున్నాను. ఇప్పుడు చిత్రములను వ్రాయుచున్న ఆంధ్రులీ 'విశేషముల

ను' ఇకముందైనను దృక్పథమున నుంచుకొందు రని మనవి.

ఆంధ్రదేశమునందీరచన ఆమోదమును బడయుటకు రెండు కారణములు: వంగదేశీయు లీవిషయమున మార్గదర్శకు లగుటవలన యిరువురు వంగదేశీయులను రప్పించి బందరు జాతీయకళాశాలయందు ఆంధ్రయువకులకు నేర్పించుట; దామెర్ల రామారావు నూతనరచనను రాజమహేంద్రవరమున నొకసంస్థగ నిలుపజాలుట. ఇతర చిత్రకారు లచ్చటచ్చట విడిగ చిత్రించుచున్నను శుద్ధముగ పాశ్చాత్య రచననే యనుకరింపనివారు బందరు ననుసరించువారుగనో, రాజమహేంద్రవరము ననుసరించువారుగనో యున్నారు.

అజంత, వంగ చిత్రరచనలందు రేఖ ప్రధానము కనుక వీరందరును రేఖలతోనే చిత్రములను నిర్మించుచున్నారు. రాజపుత్ర, కంగ్రా, తంజావూరు చిత్రములందు రేఖలు కానవచ్చుచున్నను మొగలు సాంప్రదాయముల ననుసరించుటచే లేతచాయకు ప్రాముఖ్యము కలిగెను. చాయకు ప్రాముఖ్యము కలుగుకొలది రేఖయొక్క ప్రాముఖ్యము తగ్గుట తప్పదు కనుక 'రాజపుత్ర' రచనయందు రేఖ రెడవస్థానము నాక్రమించవలసి వచ్చెను. ఇంతమాత్రమున యీ చిత్రములందు హిందూత్వము తగ్గలేదు. రేఖపైనే వ్యక్తినిర్మాణ మాధారపడియుండిన యెడల శిల్పమునందు హిందూత్వమునకు తావులేకయుండవలసినది.

రాజపుత్రచిత్రము లన్నియు చిన్నవగుటవలన రేఖలతో వ్రాయుట అచ్చటచ్చట తప్పనిసరియయ్యెను. కాన చిత్రములందు హిందూత్వము చొప్పించుటకు రేఖారచన తప్పకయుండవలెనన్నవాదము సరియైనది కాదు. రేఖలుండరాదని నేను చెప్పటలేదు. రేఖలనుపయోగించుటకు కొంతయనుభవము, ధైర్యము కావలెను. అజంత, బాఘ్, నీగిరియాచిత్రములందు రాజపుత్రచిత్రము లందుపలె ఛాయయుండె ననుటకు నిదర్శనములు కలవు. కాలక్రమమున తక్కినరంగులన్నియు తీవ్రతను విడిచి నాడునప్పుడు చాయనుజూపు లేతరంగులు మాయమైనవి. చాయను వాడినప్పటికిని ఆ బాధనన్నా న్ననులు రేఖ నెంతమనోహరముగ నుపయోగించిరో కొంచెము పరిశీలించిన బోధపడగలదు. ఈ విషయములను పాటింపక పెద్దలు రేఖల నుపయోగించిరి కనుక తాము కూడ రేఖల నుపయోగింపవలెనను నిర్ణయము కలుగజేసుకొనుటచే ఎవరో కొందరు చిత్రకారులు తప్ప తక్కినవారందరు రేఖలనుపయోగపరచి తమచిత్రములను పాడుచేయుచున్నారు. చాయ వెలుతురులను ప్రదర్శింపజాలనివారికి రేఖ యొక శరణ్యమైనటులు కనబడుచున్నది. ప్రకృతియందు కనబడునటుల దృశ్యములను వ్రాయుకూడుటకు కొంతధైర్యము కావలెను. ఇట్టిధైర్యము కలుగుటకు అనుభవము, భావగభీరత ముఖ్యము. భావపూరితమైన చిత్రములలో కొన్నిటియందు ప్రకృతినియమములను విడనాడుటయే శ్రేయస్కరము.

ము. కాని యిప్పుడు ఆంధ్రదేశమున ప్రచురింపబడుచున్న జాతీయచిత్రములలో నధికములం దేదీ యీ భావము? ఈ హిందూత్వము?

బందరుచిత్రములను చూడండి. ఆ శుష్కాంగములేల? అజంతచిత్రములలో యీ దుమ్ములప్రోగులు కానవచ్చుచున్నవా? రాజపుత్రచిత్రములలో కానవచ్చుచున్నవా? శుష్కమైన అంగములను వ్రాయుటవలన చిత్రములకు హిందూత్వము వచ్చుననియా? భారతజాతి, భారతచిత్రరచన యిట్టి శుష్కస్థితియందున్నదని లోకమునకు చాటుటకా? ఎవరో కొందరు వంగచిత్రకారులు టిటులవ్రాసినంతమాత్రమున వారేల యిటుల వ్రాసిరోయని యొక్కనిముషమైనను, విచారింపక, వారి ననుకరింపుట యేలనో గ్రహింప శక్యము కాకున్నది. ఆధ్యాత్మికదృష్టియే సనాతన హైందవచిత్రకారుని తలం పగుటచే స్నాయువుష్టిని జూపుటకు వారి కగత్యము లేకపోయెను. కాని యిట్టి శుష్కశరీరములను వారెప్పుడును చిత్రింపలేదు. గాంధారశిల్పము లందు స్నాయువులను జూపకయే అంగపుష్టిని జూపిరి. తపఃకృత్యశుభ్రయున్న బుద్ధని-విగ్రహమొక్కటి మాత్రము కలదు. ఇట్టిరచనవలన చిత్రకారుడు చూడజూచిన బుద్ధభగవానుని ధైర్యము, ఓర్పు, పట్టుదల, జ్ఞానోదయమునకు గావలసినయనుభవము ప్రస్ఫుటితము లయ్యెను. రోగపీడితులైయున్న స్త్రీలను వ్రాయునప్పుడుకూడ ఆచిత్రకారులకు శుష్కాంగము

లను వ్రాయుటకు చేతు లాడినవి కావు. ఇది వారిదృక్పథమునకు అగత్యము లేకపోయెను. నిజమిటులుండ సర్వాంగసుందరు లని మన పురాతనకవులచే వర్ణింపబడిన పురాణవ్యక్తులను కాని, శిల్పశాస్త్రములందు వర్ణింపబడిన దేవతామూలములను కాని, భావజనితములైన ఆధ్యాత్మికమూలములను కాని, పురుషులను కాని, స్త్రీలను కాని, వీరు వారసనేల యే మానవవ్యక్తిచిత్రమును వ్రాసినను శుష్కంగాములే యిప్పటిచిత్రములందు ప్రధానము లైనవి! దీనికితోడు భావము శూన్యము-ఇట్టి కొన్ని చిత్రములను చూచుటతో నిక నిట్టి జాతీయచిత్రకళ చాలుననుపించుచున్నది. ఈ శుష్కంగాముల కర్థ మేచిత్రకారుడైనను ఈ భారతిద్వారా చూపించినయెడల ఆంధ్రులు కృతజ్ఞులయ్యెదరు.

ఇక మూలనిర్మాణమును చూడండి. స్త్రీలనుకాని పురుషులనుకాని వికారముగ వ్రాయుట వీరి కానందముగ దోచుచున్నది. సనాతనహైందవచిత్రములను జూచినయెడల సాందర్యము తప్ప వేరు కానరాదు. అజంత, బాఘగుహలందలి స్త్రీలతిసుందరులని మహాకళాకోవిదుల యొక్కయు, కళామూర్తికుల యొక్కయు అభిప్రాయము. స్త్రీలు మానవలోకమున కలంకారములని పూర్వపుచిత్రకారులు భావించిరి. ఎన్ని చిత్రవృత్తులు కలవో అన్ని విధముల స్త్రీల నభిప్రేమతో సృజించిరి. వస్త్రవిన్యాసమునందు వింతరుచులు చూపుటకు ఆ కాల

మున దుస్తులతో అంగములను గప్పట విశేషముగ లేకపోయినను అలంకారములతో ఆవృక్తుల నెటు లలంకరించిరో చూడండి. వీరి శిరోజబంధములను పలువిధముల రచించి, నాగరికులైన యిప్పటిస్త్రీలకు కూడ క్రొత్త మార్గములను నేర్పనమధులైరి. స్త్రీలను ముత్యములతో పోల్చిరో యనునటులు నెచ్చటచూచినను వీరియంగములు ముక్తాలంకృతములే. 'రాజపుత్ర' చిత్రములందును స్త్రీలతిసుందరులు. మొగలుసాంప్రదాయముల నీరాజపుత్ర చిత్రకారు లనుకరించుటచే గృహమునందే మెలగెడి స్త్రీలను వీరు చిత్రించజాలకపోయిరి. మొగలాయీలకాలమున స్త్రీలు మరుగునండుడుట ఆచారసామాన్య మగుటవలన, కాని వీలగునప్పుడెల్ల-ప్రత్యేకవ్యక్తులను, వారిరూప చిత్రములను, కృష్ణలీలాదిపురాణచిత్రములను, రాగిణిచిత్రములను—ఎంత యాహ్లాదకరముగ వ్రాసిరో యీచిత్రములను చూచినవా రందరికిని బోధపడగలదు. సుందరవిగ్రహములను వ్రాయుటయందు బౌద్ధయుగమునందలి చిత్రకారులతో వీరు పందెము వేసిరా యనిపించును. ముసనాతన శ్రరచనాసాంప్రదాయములనుద్ధరించుటకు సమకట్టియు, ఆధునిక జాతీయ చిత్రకారు లిట్టి వికారరూపములను చిత్రించి పూర్వపుచిత్రకారు లేర్పరచిన మార్గములనేల కంటకమయములుగ జేయుచున్నారో గోచరమగుటలేదు. ఏవో వికారములైన ఛాయాచిత్రములను హిందువులుగ ప్రచురించి

మనలను హాస్యాస్పదులుగ జేయుచున్న పాశ్చాత్య ప్రతికానిపతులకు వీరు తోడ్పడి హిందూదేశమున కపారమైన నష్టమును కలుగ జేయుచున్నారు.

ఇట్టిచిత్రములను వ్రాయువారిలో చాలా మందికి ప్రకృతిననుసరించి చిత్రములను వ్రాయుట చేతగాదేమో! ఎట్టి చిత్రములను తరువాత వ్రాయ నుద్దేశించినను ప్రారంభమున ప్రకృతి ననుసరించి చిత్రములను వ్రాయుట నేర్చుకొనుట మంచిది.

రాజమహేంద్రవరము చిత్రములు దీలో పములు కానరావు కాని వీటియందు చాలా భాగములు భావరహితములై యుండుటచే నిష్ప్రయోజనము లగుచున్నవి. ఏరవివర్మచిత్రమునో, పాశ్చాత్యచిత్రమునో తీసుకొని, అటులనే రేఖలతో వేరుకాగితముపై వ్రాసి చాయ నచ్చటచ్చట కొంచెమునూచించి, తక్కినభాగమును రంగులతో నింపినయెడల రాజమహేంద్రవరపుచిత్రములవంటివికావా యనిపించును. హిందూసాంఘికజీవనము, హిందూఆధ్యాత్మికదృష్టి, హిందూ కళాసంప్రదాయములు హిందూచిత్తవృత్తి యీచిత్రములందు మరికొంచెము స్ఫుటముగ కానవచ్చినయెడల నివి మంచి జాతీయచిత్రము లగును. రామారావుగారి భావపటుత్వము, వ్యక్తులకూటమియందు పొందిక వారిశిష్యు లింకను నేర్చుకొనవలసియున్నది. ఛందస్సును నేర్చుకొని పద్యముల నల్లినంతమాత్రమున కవిమెటులుగాడో, చిత్రము

లనువ్రాసి రంగులను పూసినంతమాత్రమున చిత్రకారుడు కాజాలడు. భావమే కవిత్వమునకుగాని, సంగీతమునకుగాని, చిత్రములకుగాని పునాది.జీవము. ఈభావము ననుసరించి వృత్తిమును, రాగమును, రంగును ఉండును. కళాకోవిదులందు కలుగు పవిత్రభావములు చదువువారియందును, వినువారియందును, చూచువారియందును కలుగజేసి వారి హృదయములను పవిత్రములుగ జేయుటమే హిందూదేశపు లలితకళలయొక్క యుద్దేశము.

ఈజిప్టును ఆదర్శముగ దీసికొంటిమని రాజమహేంద్రవరమువారు చెప్పుకొనుట కలదు. ఈజిప్టునందు ఆంధ్రత్వ మెచ్చట గలదు? పూర్వులు మనకేర్పరిచిన రాజమార్గములు తగవనియో? కళలు జాతిభేదము లేరుగవనియు, అన్ని దేశములందును కళలయొద్దేశ మొక్కటిమే యనియు, పరదేశములందు నూతనవిధానములు కానవచ్చినయెడల మనము నేర్చుకొనుట శ్రేయస్కరమనియు, వీరు వాదించవచ్చును. దేశములందుకల నాగరికత, జ్ఞానము కళలవలన పైకి కానవచ్చును. ఆపిమ్మట కళలు నాగరికతను, జ్ఞానమును తగు మార్గముల నడిపింపగలవు. నానాదేశముల చిత్రరచనను జూడ నాయాదేశముల నాగరికతను కళలను అనుసరించియున్నవి. అందువలననే ఐరోపా, అమెరికా చిత్రరచన, ఈజిప్టు చిత్రరచన, మహమ్మదీయచిత్రరచన, భారతీయచిత్రరచన, చైనా జపాను చిత్రరచన భేదించియున్నవి. హిందూదేశపు చిత్రరచన

విధానములు చైనా జపాను దేశములందు మా
ర్పు చెందెను. మహమ్మదీయచిత్రరచన, గ్రీకు
శిల్పరచన హిందూ దేశమునందు మాన్వజైది
నవి. ఈజిప్టు దేశపు రుచులకును, భారత దేశపు
రుచులకును చాలావ్యత్యాసము కలదు. వారి
దృక్పథము వేరు; మనదృక్పథము వేరు. వారి
రచన మనకు సరిపోవుననుటకు కారణములు
చాలవు. ఆలోచన, భావము ఒక్కటైనచోటు
లందును భాషాభేదమువలన వేరువేరు కావ్య
ములు పుట్టుచున్నవి. భాష చిత్రరచనావిధా
నములో బోల్చుదగును. ఇంతకును భారతీయ
చిత్రరచనకు సంపూర్ణవ్యక్తిత్వము కలదనియు,
భారతీయరచనకు మించిన భారత దేశమునకు

సరిపోవురచన వేరులేదనియు, మనసంస్థల
యెడల సానుభూతిలేని పాశ్చాత్యకళావిమర్శ
కులుకూడ అంగీకరించియున్నారు. ఈ విషయ
మును నేరచించిన 'భారతీయచిత్రరచన—
కొన్నివిశేషములు' అను వ్యాసములందు వివ
రించియున్నాను.

ఇటుల వ్రాసిననని కోపగించక యిట్టి
లోపములలో చిత్రించుచున్న చిత్రకారులు
ఆత్మవిమర్శనమును గావించుకొందురుగాక! ఇక
ముందైనను భావపూరితములైన చిత్రరాజ
ములు వెలువడుగాక! ఆంధ్రదేశమున జాతీయ
చిత్రరచన పెరిగి, క్రొత్త రుచులను జూపి
భారతభూమికి వన్నె దెచ్చుగాక!

చాటుపద్యములు

పడ్డాది నుబ్బారాయణుగారు

గణములు ప్రాసముల్ యతులు కావ్యమునక గుణముల్ ఘటింపగా
రణములు; పద్యమల్లను దొరంకొనుచో, ననుకోనిభావజ్యం
భణ పదబంధశోభలటఁ బాటిలుఁ దన్నియమానుసారితక;
స్మృతి కరిణింబలెం, గవితనీమమె సూ నశిపించు నింపుగక.

మంచట్టుల్ చలిగాలిచేఁ గరఁగ యుష్మద్రూప ముర్విక ఘనా!
ముంచు నీరము నింగి డిగ్గి; యదియొప్పుం గాని, యా నీ రెటుల్
గాంచుక సన్నపుఁజిల్లులంబలె దొరంగక ధారలై? చాతకో
దంచ చ్చంచుపుటీప్రణాళికలచే నం చాత్మ నూహించెడక.

నకలం బీశుఁ డొసంగ సౌఖ్యమునకై సంసారి; కై నక దదా
ప్తికి సంతృప్తి ప్రధానసాధనము; వేవే లెవ్వి యె న్నుంకినక

సుక మీయంగను జాల వద్ది వెలిగాఁ; జోద్యంబు, సంపన్నుడఁ
శివినం బెత్తెడువాఁడువోలె, నది లేమి లేవడి గుండెడు.

చెలిమిని గొన్నినాల్లె మను స్త్రీ పురుషుల్ జతవాసి వేటువా
రల మరగఁ, మటుంగును బరస్పర మిర్వరయుల్లముల్; గటా!
యెలమి ననేకవత్సరము లేకశరీరతనుండి యమ్ముల
య్యలు విజియాకులం బెటల కాల్మగలై యెటుమండ్రొ నెమ్మడి.

నాటకమందుఁ బాత్రలయి నాయకులఁ వరియించి యాటలం
బాటల హావభావపుఁ జమత్కృతులఁ యువతుల్ నటింప, న
చ్చోటను వారిభర్త లదిచూచి ప్రహర్షితులైన, నార్హతుల్
నాటెడు నట్టిమోక్షముఁ దలంతుఁ గరిషమటంచు వారికి.

కల రిలఁ జిత్రకారు లధికంబగు కౌశలి వర్ణతూలికా
దులను, నచేతనప్రతికృతుల్ పటముఖ్యములఁ లిఖించువా
రలు; లవమైన, వారు సరిరారుసుమీ మకరాంశిల్పికి;
దలఁపుల, బైలఁ, బాంథుల యథాస్థితివాయునతం డనంగుడై.

కల్పవల్లియుండ, గడ్డిపోచనుజేరి - కాళ్ల నేళ్లఁ బడెను కాముకుండ!
చులుక నగుటెగాక కలదె దానఁఫలంబు? - మరుఁడుపశువుఁ జేయు దొరకు మొఱకు.

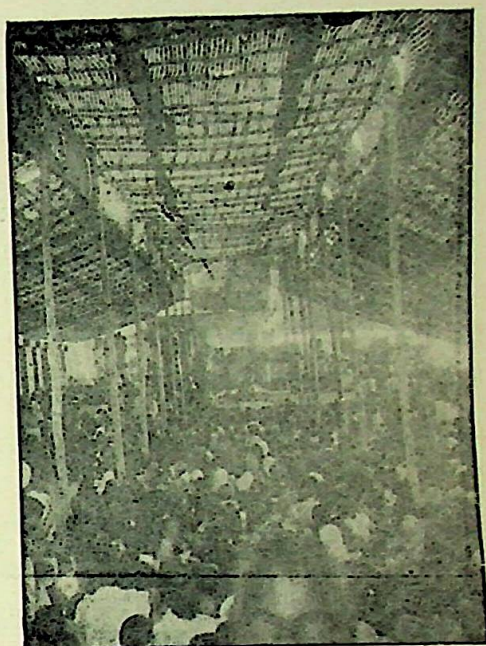
ఆదిమదృక్సంగ మక్షరాభ్యాసంబు మఱిమఱిచూ పోనమాలవ్రాత
యరుగువోఁ దిరిగిచూ పతుకులు గుణితంబు పిలుచుట, పలుకులు పేళ్ల చదువు,
పరిచయాధిక్యంబుపట్టుట పొత్తంబు, సరసభాషలు కావ్యచయశతనము
లలితవిభ్రమభంగి లక్షణజ్ఞానంబు, కలయికపైఁ గాంక్ష కవనచింత
ప్రణయలేఖలిఖించుట పద్యరచన-గా, ననంగగురుండు శృంగారవిద్య
! దిద్దుటను, నైకబరధాద్యధికచమత్కృతుల రమణి రసికుమది రంజిల నొనర్చె.

పెనుపల్లెమ్మును నీళ్లనించి, నడుమం బెంచుంచి, యచ్చో గుడం
బునుపం, బాత్రను మూఁగు చీమగుమియం దొక్కండు నీరీది చ
చ్చిన, నల్లెన్నియొ దోరి నేతు నగుడుఁ, నేమంబుగాఁబ్రాణి చే
రెను దక్కన్నియు బెల్ల; మిట్టులె జయశ్రీఁగండ్రు శూరాగ్రణుల్.

ఒంటిమిట్ట శ్రీరామమహాత్మ్య చిత్రములు

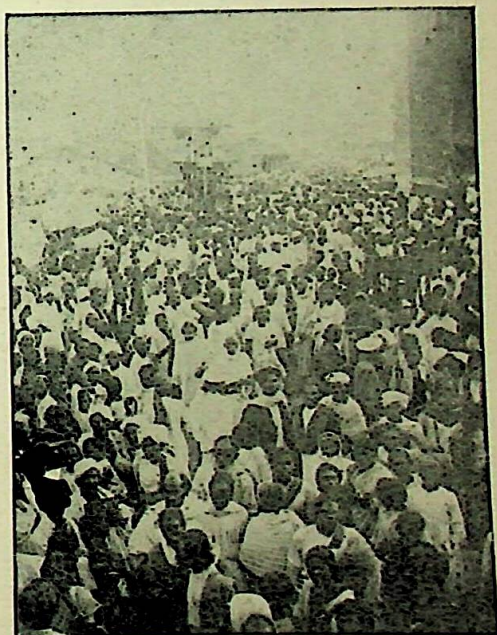
ఒంటిమిట్ట శ్రీరామాలయ సింహద్వారము

శ్రీరామ సామ్రాజ్యోట్టాభిషేకము

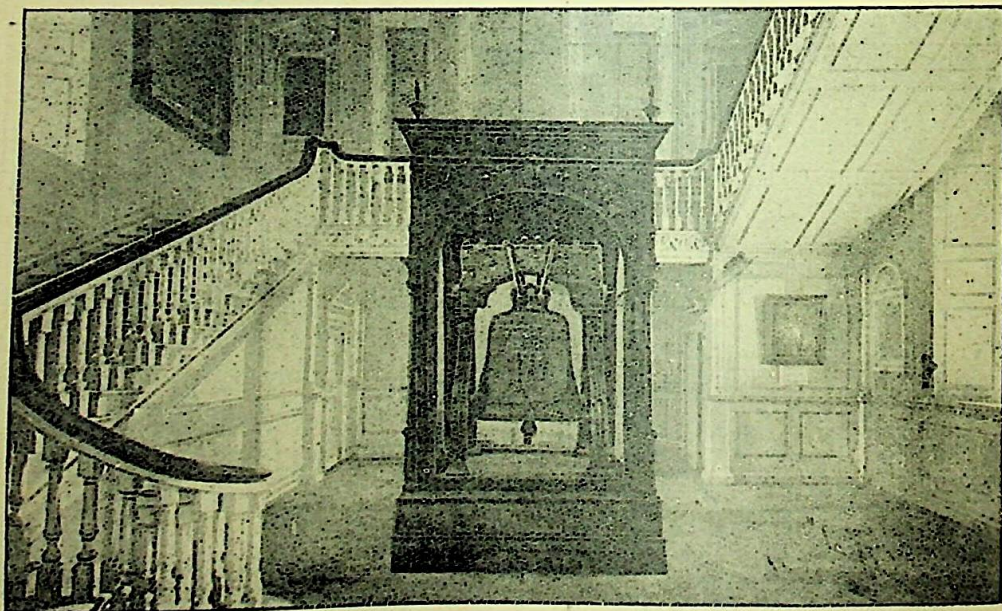
శ్రీరామ రథోత్సవము

శ్రీరామ గజోత్సవము

ఫిలడెల్ఫియాలోని స్వాతంత్ర్యమందిరము.

స్వాతంత్ర్యమందిరమునందలి స్వేచ్ఛాఘంటా సాధసాపానములు, ఫిలడెల్ఫియా.

పా ల భా వ

30

కూనలమ్మపదాలు

‘కూనరాగాలు తీస్తున్నా’డని మధ్యాం
 ద్రదేశమందున్నా, ‘కూనలమ్మ సంగీతాలు
 తీస్తున్నా’డని దత్తమండలమందున్నా వాడు
 కలో నానుడి పలుకు ఉన్నది. అది ఈ క్రింది
 పదాలనుబట్టి పుట్టినది. ఇట్టిపదము లెన్ని
 ఉన్నవో తెలియదు. అరవములో అవ్వ
 యా పదా లెంత విలువగలవో తెలుగులో
 కూనలమ్మపదాలుకూడా అంతవిలువగలవేలన
 వచ్చును.

జప తపంబులకన్న
 చదువుసాములకన్న
 ఉపకారమేమిన్న

ఓ కూనలమ్మా!

అన్నమిచ్చినవాని
 నాలినిచ్చినవాని
 నపహసించుట హాని

ఓ కూనలమ్మా!

మగనిమాటకుమాటి
 కెదురుపల్కెడు బోటి
 మృత్యుదేవతసాటి

ఓ కూనలమ్మా!

కాపువాడే రెడ్డి
 గరికపోచే గడ్డి
 కానకర్థులే గుడ్డి

ఓ కూనలమ్మా!

కవితారసపుజల్లు
 ఖడ్గాలగుగల్లు
 కరణాలకే చెల్లు

ఓ కూనలమ్మా!

దుర్యోధనుడుభోగి
 ధర్మరా జొకజోగి
 అర్జునుండేయోగి

ఓ కూనలమ్మా!

భీష్ముడనుభవశాలి
 భీముడేబలశాలి
 కర్ణుడే గుణశాలి

ఓ కూనలమ్మా!

ఆడితప్పినవాని
 నాలినేలనివాని
 నాదరించుట హాని

ఓ కూనలమ్మా!

31

జడుపు

పసిబిడ్డను ముందు కూర్చుండబెట్టుకుని
 యీక్రిందిపదము చెప్పతూ చివరకు కళ్లలో
 ఉఫలని ఊదితే బిడ్డ కళ్లుమూస్తుంది. “అదుగో
 జడిసినావులే” అని గేలిచేస్తారు. అందాకా జడ
 వను జడవను అని బదులు చెప్పతుంది.

“నూకలుపెడతాను మేకలుగాస్తావు? కాస్తా
 పెద్దపులివస్తే జడవవుగద జడవను
 చిఱతపులివస్తే జడవవుగద జడవను
 ఎలుగుబంటివస్తే జడవవుగద జడవను

సివంగివస్తే జడవవుగద జడవను

తోడేలువస్తే జడవవుగద జడవను

అన్నింటికీ 'జడవను' అని చెప్పను.

నేవస్తే జడవవుకద.

(ఇది చెప్పి కళ్ళలో ఊదవలెను; కన్నులు మూసుకొనును)

జడిసినావులే అమ్మా జడిసినావు!!

33

వరుసపరాచకము.

వదినగారూ మీరు వాసిగలవారు
వండబోయినచోట కుండ నాకేరు
బావగారూ మీరు ప్రతిభగలవారు
నిండిన్న సభలోను పిండిబాక్సేరు
చక్కలాలాబుట్ట చంక బెట్టుకొని
సభలోను మా బావ సంఠిపరుడు,

* * *

అందలముకోరింది కుండనపుకుచ్చు
అతిభోగికోరాడు అత్తవారిల్లు
పల్లకీకోరింది పచ్చన్ని కుచ్చు
పరదేశికోరాడు పంచటరుగుల్లు

3౪

పరాచకాలు.

అత్తింటికోడలూ అలిగిపడుకుంది
అలుకల్లుతీర్చవే ములుకుల్ల కట్ట
అట్లుతిని అన్నయ్య అలిగి పడుకంటే
తిట్లుతిని వదినమ్మ తీపు లందింది.
పోద్దోయిపొద్దోయి అన్నయ్యవస్తే
జల్తారుచీరల్లు కట్టువదినమ్మ
చింతాకు చక్కన్న చీర చక్కన్న
సిరిదేవి మావదినచీర చక్కన్న

3౫

చక్కిలి గింతలు

పసిబిడ్డలను పెద్దవారు దగ్గరకూర్చుండ
బెట్టుకొని అర చెయ్యిపట్టుకొని ఈక్రిందిపదము
చెప్పతూ ఆయాపనులు చేస్తున్నట్టు అభినయి
స్తూ చివరకు బిడ్డచంకలో చక్కిలిగింత పెట్టు
తారు. బిడ్డనవ్వుతుంది.

“పప్పుపెట్టి పాయసంపెట్టి
అన్నంపెట్టి అప్పచ్చిపెట్టి
కూరపెట్టి ఊరుగాయపెట్టి
నెయ్యివేసి ముద్దచేసి
తినిపించి తినిపించి

చెయిగడిగి మూతిగడిగి
తాతగారింటికి దారేదంటే
(అత్తవారింటికి దారేదంటే)
ఇట్లాపోయి ఇట్లాపోయి
మోచేతిపాలెం ముందర్నుంచి
ఇట్లాపోయి ఇట్లాపోయి
ఇదిగోఇదిగో వచ్చాంవచ్చాం
చక్కావచ్చాం చక్కావచ్చాం
చక్కలిగిలిగిలి చక్కలిగిలిగిలి.

౩౬

దో న ప ం డు

త్రోవలో ఒకరాజుతోటేసినాడు
తోటలోపల పండ్లుదొర్లుతున్నావి

దొర్లుతున్నవి తియ్యదోసపండ్లన్ని
ఆపండ్లు పంపాడు ఆరగించంగ
తింటేను తియ్యదోసపండ్లే తినాలి
కంటేను కొడుకుల్ల కాన్వేకనాలి
కంటేను కొడుకుల్ల కాన్వేకనాలి
అందితే అన్నతో వియ్యమందాలి
అందితే అన్నతో వియ్యమందాలి
ఆడితే వదినతో జగడమాడాలి.

చమత్కరచంద్రిక

తాడూరి లక్ష్మీనరసింహారావు గారు

మూ ల ము

ఆదిశూన్యేతు కేదారం
మధ్యశూన్యే శివాలయమ్,
అంత్యశూన్యే పయోధారా
త్రయః కాచన వల్లరీ.

తెనుగు పద్యము

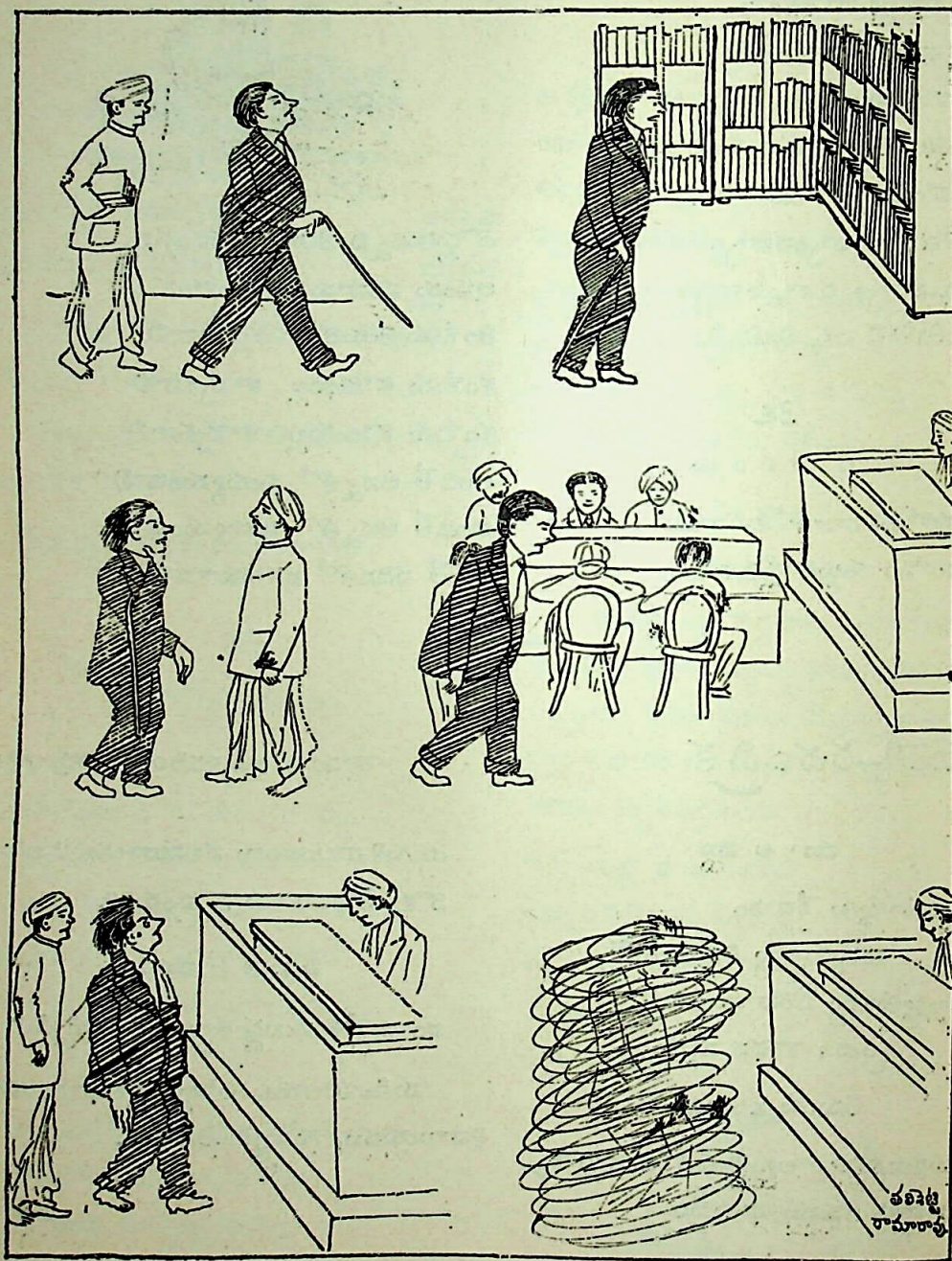
ఆ. మొదలువోవఁబాలముతుదివోవఁగానొక్క
పాలధార నడుము పాసెనేని

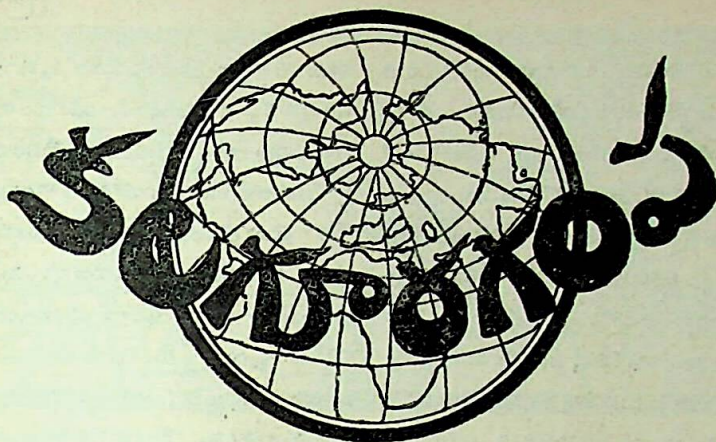
యగుశివాలయంబు నలమూడుఁ గలసిన
నొక్కతీవెయ్యఁచు నొప్పునుర్వి.

వి ప రణ ము :

ఇం దుద్దేశింపఁబడ్డ శబ్దము “గుమ్మడి”

మడి=పాలము, గుమ్మ=పాలధార, గుడి=
శివాలయము, గుమ్మడి=తీగపేరు.

నలందా విశ్వవిద్యాలయము-క్షీణదశ

బాధులు స్థాపించిన యీ విశ్వవిద్యాలయము, ఇసింగు వచ్చి యిచట పదివత్సరములు విద్యనభ్యసించుచుండినపుడు ఉన్నతదశయందుండెను. దాని పేరు ప్రతిష్ఠలు నల్లడల వ్యాపింప, శ్రీ. శ. ౭౫౦ సం॥ న, అచట ప్రధానాచార్యులగు కమలశీలగారిని టబ్బేట్ ప్రభువు తన రాష్ట్రముందు నాస్తికత్వము నడుగంటించి బౌద్ధమతమును పునరుద్ధరించుటకై, రాయబారుల బంపి పిలిపించుకొనినట్లు తెలియుచున్నది. తరువాతి కాలము ననే అది క్షీణముకా బ్రారంభించెను. రాజపోషణ వలన విక్రమశిలయందు విశ్వవిద్యాలయ మేర్పడుటయే దీనిని కృశింపజేసియుండును. విక్రమశిలయే ఉత్తర హిందూస్థానమున కంతటికిని విద్యకు ముఖ్యస్థానమైనను, రెండు విద్యాలయములకును రాకపోకలుండియుండవలెను. విక్రమశిలయందలి 'అసిత' గారిని తీసికొనిరమ్మని టిబ్బేటు ప్రభువు పంపగావచ్చిన యా దేశపునన్యాసి, మార్గమధ్యమున నలందాయందు బసచేసియున్నట్లు తారాగణ కలదు. నలందావిశ్వవిద్యాలయము వేయివత్సరములు పెంపొందగలదని హియాంసాంగ్ ఐతిహ్యము నొకదానిని నుడివియున్నాడు; కాని ఆంత కాలము దానికి ప్రసిద్ధియున్నట్లు కన్పట్టదు.

పదియవ, పదునొకండవశతాబ్దములందు గూడ నలందావిశ్వవిద్యాలయము విక్రమశిలతో పోటీలు మెలయ వాసికెక్కి యుండెనని కొందఱు అభిప్రాయపడు

చున్నారు. దీనికి తారాగణగా, మహీపాలుడు రాజ్యమునకు వచ్చిన వెనుక ఆరుసంవత్సరములకు నలందాయందు వ్రాత ప్రతి కొకదానికి ప్రతివ్రాయఁ బడియున్నది. అది యిప్పుడు ఏషియాటిక్ సొసైటీవారి గ్రంథాలయమున గలదు.

డా. కీల్వార్తగారు తమ ప్రాచీనశాసనాది పరిశోధనలం బట్టి తొమ్మిదవశతాబ్ది చివరకాలమునుండి నలందా పేరు మాసిపోజొచ్చెనని చెప్పుచున్నారు. వీరి కాధారము, కాప్టన్ కిట్స్ గారు బయటికి తీసిన గోస్ర వణశాసనము. గోస్రవణము బీహారునకు నైరృతి మూలను, ఆరుమైళ్లుమారమున కలదు. ఈశాసనమందు దేవపాలుడను రాజు వీరదేవుని నలందా విశ్వవిద్యాలయమున బ్రధానాచార్యునిగా నియమించినట్లు లిఖింపబడియున్నది.

ప్రసిద్ధికెక్కిన యీ విశ్వవిద్యాలయము క్షీణించుటకు రెండుకారణములు చెప్పుచున్నారు. మొదటిది: దాని కట్టడములు పురాతనములై, కాలపరిణాతి వలన నశించియుండ నోపును. రెండవది: విక్రమశిలయందు విద్యాలయము స్థాపింపఁకుట, దానికి రాజపోషణ కలిగి, యిందుల కది కొఠవకుటయు, నందుచే విక్రమశిలకిరీ ముందు నలందాకు మాపు ప్రాప్తించుట. ఇంతటికిని ఫలితముగా యిట్టి 'సంఘారామము' విశేషమందరణ లేక కృశించి, మహమ్మదీయులు దాడివెడలి వచ్చి, ఇతర విశ్వవిద్యాలయములతో బాటు దీనిని ధ్వంసమొనర్చి

నపుడు, పూర్తిగా నంతరించెను. 'పాగ్నముజంగ్' వ్రాత ప్రకారము, మహమ్మదీయులదాడితీసినవెనుక గూడ ముదితభద్రుఁ డనుబుసి దేవాలయదులను పునరుద్ధరించె ననియు, ముగధరాజున కమాత్యుడొకడు నలందాయం దొక దేవాలయమును నిర్మించెననియు దెలియుచున్నది మఱియునుం గాథ యిట్లుకలదు. ఇనటికి తీరికభిక్షువు లిరువురు రాగా, వారిపై నెవరో క్రొత్తేశ్వరులు మైల నీళ్లను చల్లిరి. అందులకు వారు కిసిసి, పండ్రెండునత్తరము లు నూర్వారాధన గావించుటవలన మహత్వముపడసి యజ్ఞగుండమునుండి భస్మమును చేతికెత్తుకొని బౌద్ధదేవాలయము పయిజల్లిరి. ఇంతటితో నచటి గ్రంథాలయమే కాక, కట్టకములన్నియును భస్మీపటలంబులై పోయెను. బాలాదిత్య కాననమందును ఇట్టి గాథయే కానిపించుచున్నది.

మే (ఇండియన్ స్టేట్ రైల్వేస్ మేగజిన్ నుండి)

హిందువులు—రాబోవు జనాభా

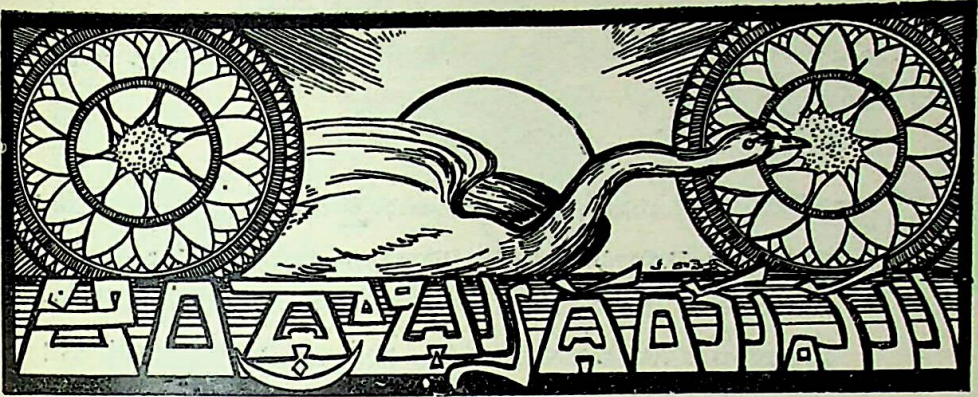
రాబోవు జనాభా లెక్కలలో హిందువులు తమ సంఖ్యకు గూర్చి జాగ్రత్తపడవలెనని హిందూమహాసభ కార్యద్రష్ట, పండిత దేవప్రకాశ శర్మ వారూ పత్రికలందిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

“మహమ్మదీయులందును, క్రైస్తవులందును కల భేదములుకలవనియు. ఆ కులములు తరతరములుగా పరస్పర చైరుద్ధ్యము కలిగినవనియు నందఱికిఁ దెలిసియేయు న్నది. కాని, వారినిమాత్రము మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులని మొత్తములుగా నూచించి, హిందువుల ననేక భాగములుగా బ్రాహ్మణ, ఆర్య, బ్రహ్మ, సిక్కు, జైన, బౌద్ధ, ఆటవిక, ఇత్యాదులుగా విభజించి వ్రాయుచున్నారు. ఈవిధముగా దేశములోని హిందువులను కొంచెపఱచి, అనేకులకు దురభిప్రాయమును కల్పించుచున్నారు. ౧౯౨౧ సం. జనాభా ప్రకారము హిందువులు ౨౧౬, ౭౭౪, ౫౮౬, మంది, మహమ్మదీయులు ౬౬, ౭౭౫, ౨౩౩, మంది, క్రైస్తవులు ౪, ౭౫౪, ౦౬౪, మంది అనితోచుచున్నది. కాని, హిందువుల మొత్త

మును సరిగా వ్రాసినయెడల ౨౪౨, ౫౧౫, ౫౮౪, అగును. ఇంతేగాక, అనేకులు హిందూసంస్కారమును కలిగి, హిందువుల యాత్రాస్థలములను నేవించుచు, హిందూ పురోహితులచేతనే వివాహాది కార్యముల నిర్వహించుచు నేదో యొకటిరెండు మహమ్మదీయులతో, లేక క్రైస్తవులతో ఆచారములనుకలిగియున్నారు. వారిని హిందువులనుగామాపక, మహమ్మదీయులుగనో, క్రైస్తవులుగనో చూపుచున్నారు. మఱి ఆటవికులును, కొండజాతి వారును అనుభిల్లులు, గాండ్లు, హిందూదేవతల నారాధించువారుగానూండ, హిందూమతభిన్నులగువారుగా జనాభా లెక్కలందుఁగలదు. ఈసారికి, “అస్పృశ్యులును”ని ముజాతివారిని హిందువులనుండి విడదీసి వ్రాయుదురని సందియము వొడచుచున్నది. క్రైస్తవులందును, మహమ్మదీయులందునుగూడ యిట్టి నిమ్మజాతులు కలవని మాత్రము వీరు గుర్తింపబోరు.

కావున ప్రతిహిందూసంస్థయును, ప్రతిహిందూ ప్రచారకుడును, రాబోవు జనాభాలో యెట్టి అన్యాయమును హిందువులకు గలుగకుండునట్లు చూడవలెను. ఈసంవత్సరము లోగా అస్పృశ్యుడనబడు హిందువు లేకుండునట్లు మనము కృషి నల్పవలెను. అదిగాక, అస్పృశ్యుడుగాచూడబడు వాడే, అస్పృశ్యుల లెక్కలో చేరునట్లు చూడవలెను. రెండవది: ఎన్ని విభాగములున్నను, వాని ప్రత్యేకసంఖ్య లొసగ బడినను హిందువులను మొత్తముగా చూపించునట్లు చేయవలెను. మూడవది: భిల్లులు, గాండ్లు, కాకియాలు మొదలైన ఆటవికులందఱును, హిందూఆచారములను పాటించువారు, హిందూదేవతలను కొల్చువారు, హిందువులుగనే లెక్కలందు పరిగణింపబడవలెను. నాలుగవది: మల్కానాలు, ఇతరరాజపుత్రులు గుజారాలు జాటులు, మొదలైనవారు, కష్టనష్టములకొర్చి ఇప్పటికిని హిందూఆచారములను, హిందూ సంస్కారములను వీడనివారు, శుద్ధి విధినిపొందకపోయినను సరియే, హిందూమతమును వారు నమ్ముచుందురేని హిందువులుగనే లెక్కలందు చూపింపబడవలెను.”

(మాడరక్ రివ్యూ)

శ్రీయుత డా. చిలుకూరు నారాయణరావు
పంతులుగారు, యం. ఏ.

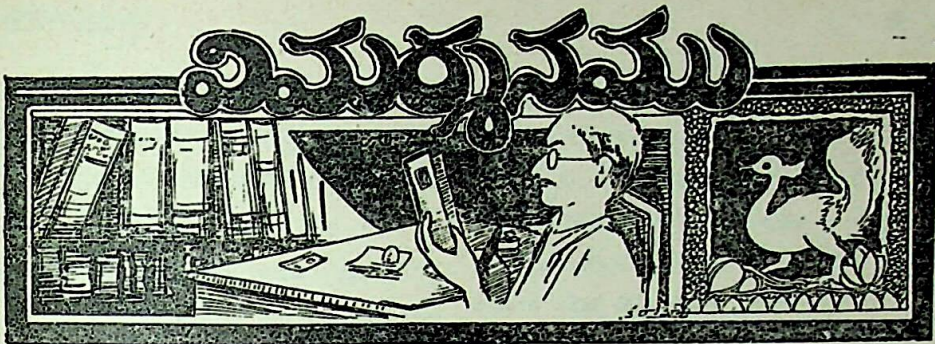
ఇటీవల వీరికి చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయమువారు
పి హెచ్. డి. డిగ్రీని నొసంగిరి. వీరు ప్రస్తుత మనం
తమరము దత్తమండల కలాశాలలో సుపాధ్యాయపదవి
సాధించియున్నారు.

శ్రీయుత అంచూరు సుబ్బనాయుడుగారు,

వీరిది నెల్లూరుకు తూర్పుననున్న ఇందుకూరుపేట
గ్రామము.

మాప్పదియైదు ఏండ్లకుపూర్వము నెల్లూరుమండల
ము రాఘవరాజుగారిలో పాదలకునికి మూడుమైళ్లదూ
రమున అభ్రకపు గనిని త్రవ్వించి అందులభించిన అభ్రక
మువలన కోట్లకొలది గడించిన లక్ష్మీపుత్రుడు, మహాదాత.
ఇతనినిగూర్చి భారతి కుక్క సంవత్సర క్షేమమాస
సంచికలో 880 అ. పుటయందు విశేషముగ గలదు.

మాతల్లి కడుపులో మసలు ప్రేముడిచింది జలధులై యిలమీద నిలిచేనేమో !
 మాయమ్మ నామీద మలపుచల్లనిచూపు మంచువెన్నెలఁ బుక్కిలింతునేమో!
 మామాత నోటి కమ్మనిమాటతేనెయే కలశవారాశిలో మొలిచేనేమో!
 మాయంబ కౌగిటి మరుగునగలహాయి స్వర్గీయధృతి కనుపాసమేమో!
 చేరి తనమేని నెత్తురుతురులందు-నేను నిలువీతలీదని నెలపు లేదు
 జననదినమునఁ బురిటిమంచాలమీద-నేను తనగుండెకాయనై నిలిచినాను.
 నాతలనొచ్చినం దన మనంబున మిన్నులుగూలిపోవ శో
 కాతురయై యెదుర్కొను మదంబమొగంబునఁ బంచప్రాణమున్
 బాతరలాడుచుండు బహుభంగుల నాకొఱకై శరీరమున్
 గోతకు నప్పగించఁగలుగున్ భగవంతుండు పృచ్ఛచేసినన్.
 అరువదియేండ్లు నాదగు శిరోగ్రమునెక్కినఁ దల్లికంటికిన్
 జరుతనుగాకపో నిది విచిత్రము నేనిలుదాటిపోయినన్
 మరలినదాక నావెనుక మాతృక (?) జీవము మూడుగాళ్లతో
 దిరుగుచునుండ నీటుణముదీరదు రక్తము ధారవోసినన్.
 తల్లిగర్భానఁబాడము వాత్సల్యజలధి-పుట్టుమొదలుగ నామీద భారలుచుండు
 మానవాకారమునఁ జెప్పలేనుగాని-దానిఁగిమితి గొలుచుకొన్నాను నేను.
 పొదుగుగిన్నియఁ బాలువోసిదూడకుద్రాపి(?)యట్టునాకెడుపాడి యాపుచెంత
 బొండంపుఁదిత్తులు నిండఁ దెచ్చినబువ్వ బిడ్డకుఁ దినిపించు పిట్టచెంత
 పాలిండ్ల పట్టుద పునిపిల్లతోఁగూడఁ గొమ్మకొమ్మకుదాటుకోతిచెంత
 తాంబూలరాగదం తములనువ్వులసంతతులమోయుదానిమ్మ పొలఁతిచెంత
 చలువకన్నీట నాదుమస్తకమునంటి-వృద్ధమాతృకయభిషేక మిచ్చుచుండు
 వడకుఁదనమేలు తనక గాబ్జములనీడ-బ్రదికెదనుగాక నూరేండ్లవఱకు నేను!

ఆంధ్రభారత కవితా విమర్శనము

ఆంధ్రగ్రంథమాల ౧౨వ కుసుమము. వెల రు. ౨.
గ్రంథకర్త: శ్రీయుత కోరాడ రామకృష్ణయ్యగారు,
యమ్. ఏ.: మద్రాసు విశ్వవిశాలాపరిషత్తులో 'రీడరు'

మదరాసు విశ్వవిశాలాపరిషత్తు రీడరు శ్రీయుత
కోరాడ రామకృష్ణయ్య, యమ్. ఏ. గారు ఈ గ్రంథము
రచించిన వారనినప్పుడే యిందు విశేషగుణముండవల
యునని యెల్లరకుం దోచును. మఱి గ్రంథము నాద్యం
తముఁ జదువఁగా, నందలి గుణము తొలుత అవకొన్నం
తపును మిన్నయనియు, గ్రంథకర్తగారు 'రీడరు'
మాత్రులేకాక ఆంధ్రదేశవిద్యుద్విచారకాగ్రగణ్యులలో
నొకరనియు రూఢివడినది. వీరియందు, బూర్వకపుల
యెడ ముఖ్యముగా తిక్కనపై భక్తి విశేషమును, అను
నిక విమర్శన దృష్టియును 'తమలోఁ గడల్కొని' వీరి
కబ్బమున కెక్కుడువిలువం గూర్చినవి. ఆంధ్రచరిత్రాంగ
ములగు మతసాంఘిక రాజకీయ సారస్వతోద్యమములందు
వీరికిఁగల విశేషపాండితి యేతద్గ్రంథరచనా సందర్భమున
మిక్కిలి యుపకరించినది. "తనకావించిన సృష్టితక్కి
రులచేతంగాదునా"నని ప్రబంధపర మేత్యరునిచేఁజూగడ
గన్న తిక్కనార్యుని కళావైశారద్యము, మనోస్థితి
వివరణ, జాతీయత, 'యల్లిక జిగిరి' మున్నగు విషయ
ముల నతి విపులముగఁ జర్చించుటవలన వీరు తిమిరసికతను,
విమర్శనకాశలమును ఆంధ్రలోకమునకుంబ్రకటించినారు.
ఇందలి వీరి యాశయము లించుమించుగ నన్నియు సాధు
వులే సహృదయమోదానహమలే యని నేఁదలంతును;
ముఖ్యముగా కవి బ్రహ్మనుగుఁజించిన వీరి ప్రశంసావాక్య
ములు, భక్తిపారవశ్యముచేఁ గాబోలు వారి యావే

శము వీరియందు నావహించినట్లు తోఁచింది యమం
దానందముం గూర్చినవి. మచ్చునకివిగో యొకటి రెండు
ఉద్ధృతములు:

"ఈ భారతరచనా విషయమున తిక్కనయెట్టి
పూజ్యభావముల, నెట్టి భక్త్యావేశమును, ఎట్టికవితాకేశ
మును, ఎట్టిజ్ఞానసంపత్తిని, ఎట్టి ధర్మపరత్వమును, ఎట్టి
అద్వైతభావనిరూఢత్వమును, ఎట్టి ముముక్షుత్వమును,
ఎట్టి వైదికమార్గ సిద్ధాంత సర్వమును, ఎట్టిమాతృభాషాభి
మానమును ఈ యవతారిక మూలమున వ్యక్తముచేసి
నాఁడో పరికింపుడు. ఇట్టి మహాపురుషుఁ డాంధ్రదేశ
మున మఱియొకఁడు బహులుదేర లేదనుట యతిశయోక్తి
గానేరదు. ఆంధ్రవాఙ్మయమున నిట్టి మహనీయుని
సంపన్నుడగు కవి మఱియొక్కఁడు లేఁడనుట సాహసము
కాదు. ఆంధ్రభాషాసరిని స్వస్వరూపమున నిలిపి యుద్ధ
రించిన వారిలో నీతఁ డగ్రగణ్యుడని చెప్పవలసి యు
న్నది. ఈతనిమూలమున నాంధ్రవాఙ్మయము, ఆంధ్ర
భాష, ఆంధ్రదేశము ఆంధ్రజనము, వేయేల, ఆంధ్రత్వ
మనునదే ధన్యత్వమును బొందుచున్నది."

"ఇట్టి యద్భుతంబగు మానసికవృత్తి వివరణముఁ
జిత్రకల్పనము నాంధ్ర వాఙ్మయమున మఱి యెచ్చటను
గానము. ఈ విషయమున నీతఁ డొక్కొక్కప్పుడు 'పేళ్ళు
పియర్, కాళిదాసాది మహాకవులగుఁగాడఁ దలదన్ను
చున్నాఁడా యని తోపించును."

ఇట్టి 'రివ్యూ'లయందు గ్రంథవిషయ సంగ్రహము
(Summary) నొసంగుట ఆచారముని మామిత్తు
లొకరు నూచించినారు. కాని సంగ్రహములఁ జదివిన
మాత్రనే, అసలు గ్రంథము పొంతఁబోవకయే, గ్రంథము

మామూలాగ్రము 'దిగ్ద్రావి గట్టునఁద్రేచినట్లు', నటించుచు విట్టివీగు మహనీయు లనేకలు కలరని యెఱిగినవాడ నగుటచే ఆ పని నిట మానినాడను. గ్రంథవిషయము సర్వము చదివి సంతసింపవలయునదయైనను, మదీయదృష్టి నత్యంత మాకర్షించిన యంశములలోఁ గొన్నింటినేని తడవుటయు, అవసరముగ నెడ నాయభిప్రాయమునుగూడ సూచించుటయు విధ్యుక్తముగఁ దోచెడిని.

౧. "తిక్కన మొదట నిర్వచనోత్తర రామాయణమును రచించిమాచి, యది తన కవిత్వావిలాసోన్నతి కోర్వదని కాబోలు నీ భారతకథను చేపట్టినాడు." తిక్కన కవిత్వోల్బము లొలికబ్బమున కన్న మలి కబ్బమున మఱిత పరిణతిం గాంచుట సహజము, వాస్తవము. కాని దీనినిబట్టి పూర్వగ్రంథమునందు కళాప్రాధి లోపమని మాత్రము పాఠకులు భ్రమింపకుండురు గాక, నిర్వచనోత్తర రామాయణమును ఉత్తకావ్యరాజమే. తిక్కన 'కవిత్వావిలాసోన్నతి' నెంతయు 'నోర్చినదే.'

౨. ఆంధ్రజాత్యుత్పత్తిని గూర్చి గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. "ఉత్తరదేశమందలి యాదిను నివాసులతోఁ గలిగిన కలయికచేఁ గాబోలు వైదికాచారములందు శ్రద్ధలేనివారై యనార్యాచారముల నవలంబించుటంచేసి యార్యజనసంఘముచే వేదబాహ్యులుగఁ దలంపబడిన వారును, విశ్వామిత్రసంతతి వారును, తచ్ఛాపహతులుగను నైతరేయ బ్రాహ్మణముననే పేర్కొనఁబడిన వారనగు మిత్రతేగలవారు కొందఱు ఆ యార్యదేశమును వీడివచ్చి యార్యదేశపరిసర భూములందు, అనఁగా వింధ్యకు దక్షిణభాగమునను దక్షిణాపథముని చెప్పఁబడు మధ్యదేశమున దండకారణ్యభాగములనుజేరుట తలపించినది. అంధకారబంధురంబగు నరణ్యప్రదేశమునఁ జేరి నివసించుటచే వీరిలోఁ గొందఱు జాండ్రులని పిలువఁబడిరి. కాలక్రమమున వీరు తూర్పు దక్షిణభాగముల నాక్రమించిశానివచ్చు సందర్భమున మధ్యపరగణాలలోని 'తేర' నామకనది ప్రాంతవాసులగుటచే తెలుగువారని చెప్పఁబడిన దేశీయజనసంఘములలోఁ గలసిపోయి

యుండురు.....తరువాతివారు దీనికి 'తెలిం' 'త్రిన గాములనుండి వ్యుత్పత్తిని గల్పించిరి." ఇయ్యది చరిత్ర పరిశోధకులు గమనింపఁ దగియున్నది.

౩. నన్నయభట్టు కన్నడభాషలో పంపకవి భారతమును జదివి, యాతని ననుసరించియుండునని యీ గ్రంథకర్తగారి యభిప్రాయము. సంస్కృత ప్రాకృత కర్ణాటభాషలయందు కవిరాజశేఖరుఁడైన నారాయణభట్టు ఇతనికి సహాయుఁడగుటయు, స్వయమిఁడు 'సకలభాషావాగమశాసన'ుడని బిరుదుఁ గాంచుటయు పై యాశయమున కాధారములు. ఆంధ్రకర్ణాట భాషాకోవిదులగు విమర్యకు లీ రెండుగ్రంథములఁ బోల్చిచూచి, యెంతవఱకు నన్నయ పంపకవి ననుకరించెనో నిర్ణయింపవలసి యున్నది.

4. ఐరోపాయం దొకప్పుడు లాటిగుభాషకుఁ గల గౌరవము దేశభాషలకు లేదని తలఁపఁబడినట్లే, యిప్పటికిఁగూడ, మనదేశమున సంస్కృతమునకు గౌరవాధిక్యమేగాక, సంస్కృతపండితులు పలువురు దేశభాషలఁ జూర్చినగాఁ జూచుటయు నెల్లరకు విదితమే. ఇట్లే సంస్కృతమునకును దెలుగునకును పూర్వమునుండి స్పర్ధకలదనియు, సంస్కృతభూయిష్ఠ రచనకుం బ్రతిమల్లముగ 'జాను తెనుఁగు' పేర నొకయుద్యమము ప్రబలియుండెననియు ఈగ్రంథమువలనఁ దెలియనగుచున్నది.

"ఉరుతర గద్య పద్యోష్ఠలకంటె
సరసమై పరఁగిన జానుఁడెనుంగు."

"ఆయాధ గద్యపద్యాది ప్రబంధ
పూరిత సంస్కృత భూయిష్ఠ రచన
మానుగా సర్వసామాన్యంబుగావి
జానుఁడెనుంగు విశేషము ప్రసన్నతకు."

ఇత్యాదులవలన 'జానుఁడెనుంగు' స్వరూపము గోచరమగుచున్నది. సంస్కృతపదముల శబ్దాడంబరము తెనుఁగున లేదనువాదమునకు

"అల్పాక్షరముల ననల్పార్థరచన
కల్పించుటయెగాదె కవి వివేకంబు"

అని సమంజసముగు సమాధాన మొసంగబడినది. విన్న కోట పెద్దనకాలమునఁగూడ గ్రంథకర్తగా రన్నట్లు తెలుఁగనిన నెట్టి యీసఁజింపు ప్రబలియుండెనో యీ పద్యమువలనఁ దెలియుచున్నది :

మ. “విలసద్భావరసాద్యలంకృతులచే
విప్పారి, గీర్వాణ భా
మల కబ్బంబుల కెన్నియంచి తనముతో
సంధిల్లు నాచందమై
నలియుం బ్రాసయు నంత కగ్గలములై
వర్తిల్లు సత్కావ్యముక
దెఱఁగించుం జెప్పఁజెట్టలేమి యుడు పం
దేఁగలుచే మందిలక.”

ఈనాఁడును మన భోజనమునకు వలయునవి ‘లవణము’ ‘నూపము’ లేగాని “యుష్మను”ను “ఋష్మను” గావు గదా! మఱి సంధ్యావందనము తెలుఁగున నేల చెప్పఁగూడదని యెవరే నన్న మనమెంత మండిపడుదుమో!

౫. ఉ. “పాయకపాకకాసనికి
భారతఘోరరణంబునందు నా
రాయణసట్లు, దానును
ధరామరఁజింపిభూషణంబు నా
రాయణభట్టు వాఙ్మయ ధు
రంధరుఁడుకొ డన కిష్టఁడుకొ సహ
ధ్యాయుఁడునైన వాఁ డభిమతం
బుగఁ దోడయి నిర్వహింపఁగలకొ”

అను పద్యమున ‘భారత ఘోరరణము’ను ఉపమానము గాఁ జెప్పట గ్రంథాదియందే రాఁజొవుకొను నూచించుటకును, భారత రచనయు భారతయద్ధులంత మహత్తార్యమేయని తెలుపుటకును, నారాయణ శబ్దముం జను త్కొంచుటకును అని తలంచి యుంటిని. కాని యీగ్రంథమున నొక నూత్నార్థమిట్లు గాన్పించుచున్నది. “భారత ఘోరరణముయొక్క యోషమృదువలన.....అనూయాపరత్వాది దుర్మూఢులంజయులతోఁగూడి, సత్పురుషుల కగమ్యములగు కొన్ని సభాంతరములందు భారతసంహితను దెనుఁగునేయు విషయముగు వాదములు కలిగిన

నియు, నట్టి సందర్భముల నారాయణభట్టు నన్నయకుఁ దోడయినిల్చి....కన్నడభాష వాఙ్మయసాదృశంబును దెలిపి, ప్రతిపక్షులవాదంబున నోడించియుండునని..... యూహింపఁదగియున్నది.” ఇయ్యది మిక్కిలి గమనింపఁదగి యున్నది.

౬. భారతమును నన్నయ వైదికదృష్టితోడను, దిక్కన కావ్యకళాదృష్టితోడను రచించినారని యీ గ్రంథకర్తగారి దృఢాశయము. నన్నయ వైదికాభిమానమునకు నిదర్శనములం దెక్కింటిని వీరు తొలి మూడు పర్వములనుండిమాపినారు. నన్నపాఠ్యుఁడు వైదికకర్మలను వైదికాచారములను, కొన్నిచోట్ల స్వతంత్రించి యా సతిమాక్రముగాఁ బొగడిన మాట వాస్తవమే. కాని దానినిఁబట్టి, నన్నయకుఁ గావ్యకళాదృష్టిలోపమని చెప్పఁదగునా? తన్నుఁగూర్చి నన్నపాఠ్యుఁడే “లోకజ్ఞానుభయ భాషాకావ్యరచనాభిశోభితు, సత్ప్రతిభాభియోగ్య...మత్స్యచరాధిపాచార్య” ఇట్లు చెప్పికొన్నాఁడు గదా. కవి బ్రహ్మగూడ నన్నయను “అంధ్రకవిత్వవిశారదుఁడు” “విద్యాఁయుతుఁడు” అని పొగడియున్నాఁడు గదా. రాజనూయము, ద్రౌపదీపస్తా)పహరణము, నలచరిత్రము మున్నగు రమ్యత్రయఘట్టముల నన్నయకన్న మెఱుఁగుగాఁదిక్కన యేనియు రచించియుండునా యని తోచుచున్నది. మొత్తముమీద కవిత్వయమువారి కవితామార్గము ఇంచుమించుగ నొకటియేయనియు, కావ్యకళాదృష్టి యందును నన్నయభట్టు కరువాతి యిరువురకు మార్గదర్శియే యనియు, తిక్కన నన్నయలకుఁ గుడి యెడమ భేదము దక్క నెక్కుడు వ్యత్యయము లేదనియు నాయల్పబుద్ధికిఁ దోచినది.

౭. తిక్కనాఠ్యుఁడు నన్నయ రచనమును జూచియుం డఁ ద ని యు, మూడు కృతు లాతఁడు రచించెనని విన్నమాత్రముననే వానిని పెదలి తిక్కిన పర్వముల దానాంధ్రీకరింపఁ బూనియుండుననియు, అదియే తిక్కన యరణ్య పర్వశేషముం బూరింపకుండుటకుఁ గారణము గానొవుననియు ఈ గ్రంథకర్తగా యూహించినారు. ఇందులకు వీరొసఁగిన యుపపత్తి యిట్టిది.

i “నిర్వచనోత్తర రామాయణమున నన్నయ ప్రశంస గాన్పింపదు” — కాని యిట్లఁ దిక్కన యేకవిని గాని పేరెత్తి ప్రశంసింపలేదు గదా. ‘ఆది కవీంద్రుల నూత్న సత్కవీశ్వరులను’ అన్నాడుగదా. వారిలో నన్న యయేల చేరరాదు?

ii తిక్కన తన యవతారికలో

“...ఆదిదొడంగి మూడుకృతు

లాంధ్రకవిత్వ విశారదుండు వి

ద్యానయతుం డొనర్చె మహి

తాత్పర్యం నన్నయభట్టుదక్ష తఁ.”

అనుటయందు ‘విద్యాదయతుండు’ ‘మహితాత్పర్యం’ అనునవి నన్నయనుగూర్చిన విశేషణములుగాని యాతని కృతిని గూర్చినవి గావనియు, ఆంధ్రమున మొదలు నుద్బంధమున రచించిన వానిని ‘ఆంధ్రకవిత్వవిశారదు’ డనుటలో విశేషము లేదనియు ఈ గ్రంథకర్తగారి సమర్థము — కాని యిట్లు కావ్యమునుండి కవిని వేటుపట్టుట సమంజసమా! తిక్కన దేనినాధారము చేసికొని నన్నయను బొగడియుండును? ‘ఆంధ్రకవిత్వ విశారదుండు’, ‘విద్యాదయతుండు’ అనుటవలనఁ దిక్కనకు నన్నయ కవితయందును గల యాదరము వ్యక్తముగాదా? మీఁదు మిక్కిలి, మూడుపర్వములు నన్నయ ‘దక్షత’ మై రచించెనన్నాడు గదా తిక్కన. తాను నన్నయ కృతులను జదివి మెచ్చియుండనున్న, అతఁడు దక్షతమై రచించెనని తిక్కన యెట్లు కనుకొని యుండును?

మఱి తిక్కన అరణ్య పర్వశేషమునెల పూరింప లేదు! తనకును నన్నయగతియే పట్టునని కవిబ్రహ్మభీతిల్లి దానిని పదలెనను ‘పుక్కిటిపురాణమే’ శరణ్యమా? తిక్కన యరణ్యపర్వశేషమును వదలుటకు శ్రీశ్రీ పానగల్లు రాజాగారు, పార్థసారథి రాయణింగారు పృథ్వీమకు సమాధానమునిట్లు సంగినారు. దీర్ఘమగు నవతారికతో, ఐష్ట్య దైవప్రార్థన, స్వప్నగాథ, అంకితము, వ్యవ్యంతములు మున్నగువానితో సక్రమమునఁ గావ్యము రచింప దొరకొనిన తిక్కన పర్వమధ్యమున నారంభించుట సాధ్యం గదు. ఏలయు: నిదియెల్ల అం దిముడదు. కావున తిక్కన

నాలసపర్వముతో మొదలుపెట్టి పై శేషమును గడప గ్రంథమును బూర్తిచేసిన వెనుక గ్రాయువమని లెంచి యుండును. మఱి యీపదునేను పర్వములు రచించిన వెనుకనైన దానిని బూకించుట కేమియాటంకమయ్యె ననుటకు జర, రుగ్మత, మృతి మున్నగు సమాధానములు ములభముగ నూహ్యములు.

౮. అరణ్యపర్వపరమభాగము క్రిమివృష్టమై శిథిలముకాఁగా ఎఱ్ఱవ నన్నయ పేరే పెట్టి యందచ్చుట పోయిన పర్వములకు, పదములకు, పాదములకు అదుపులువెట్టియుండునను క్రొత్త సిద్ధాంతమునెడ ఈ గ్రంథకర్తారరు తమయసమ్మతిని తెలిపినారు. అరణ్య పర్వశేషపూర్ణము ఎఱ్ఱవ స్వతంత్రరచయే యనుటకు వలయు నుపపత్తినిగూడ వీరు సమగ్రముగా నొసంగి యున్నారు. ‘కారవరాక్రమలతో నన్నయకవితా’ ‘సుధాంశు’ వస్త్రమొచ్చెననియు ‘స్ఫుగద్రుణాంశువుతో’ ఎఱ్ఱవకవిత్య ‘నాసరముఖము’ వెలిగెననియు నైతి హ్యము రూఢికెక్కియున్నది. ఇయ్యది యసత్యమనుటకు ప్రబలాధార మేదేని యుండవలయును. ఇటు నయ్యది యరయనై యున్నది.

౯. విరాటపర్వరచనయందుఁ దిక్కన యెంత వఱకు మూలము ననుసరించెను? ఎటువెటు నెట్లెట్లు స్వతంత్రించి మార్పుకొనెను? అనువిషయమును ఈగ్రంథకర్తగా రతివిపులముగఁ జక్కఁగఁ జర్చించి, మూలానువాదములకుఁగల ప్రతివ్యత్యయమును తిక్కనార్యుని యాచిత్యపరిజ్ఞానమును కావ్యకళానైపుణిని జూచుచున్నవని నిశ్చయించినారు. మఱి, తిక్కన గ్రహించిన మూలప్రతి యెట్టిదనుటకు ఇప్పుడు దొరకని వానిలో నతిప్రాచీనమని తలంపఁబడుచుండి బందారూరు పరిశోధనాలయమువారి రచనలించిన పాతమునకు మూలమైనట్టి ప్రతికే యది యెంతగా నుండియుండునని వీరి యాశయము. మఱియు, తిక్కనమార్పుల ననుసరించి క్రొత్తపాతములు కొన్ని దక్షిణదేశపు మూలప్రతులలోని కెక్కుట సంధివించి యుండుననియు వీరి మతము. ఇందులకుఁ గావలసినంత యుపపత్తిని వీరు

నేకరించి యిటు బొందుపఱచి యున్నారు. ఇయ్యది విక్రీలి శ్రద్ధతో జనుల వలయు భాగము. కిరి సిద్ధాంతము నంగీకరింతుమేని, యది తిక్కనార్యుని కళాప్రతిభలకు మఱిత ప్రబలనిదర్శనముగాఁ గైకొనఁదగి యుండును.

౧౦. ద్రౌపది సుదేష్ట యొద్దకేగు ఘట్టమున “కనుగొని గారవంబును మొగంబును” ఇత్యాది పద్యమును పీఠ ప్రాంతపాఠముతోడనే యుద్ధరించినారు. ఈ పద్యమునందలి కవితారసము ‘గోదావరి ఆనఁగాయవంటి’ నని శ్లాఘించిన కీర్తికేషులు కళాప్రపూర్ణులు వేదము నేకటరాయాశ్వుల వారు బజారుపాఠము అన్వయ గోమఘృతికము అసాధునని సిద్ధాంతీకరించి యిట్లు సవరించినారు.

చ. “కనుగొని గారవంబును మొగంబును

గేలుఁ బురఃప్రసారముఁ

దనువును నమ్రభావమును

దంతమరీచులు సామినిర్గమం

బును దనహోఁ గడల్కొనఁగ

భూరితరాడిరేఖ నిందుర

మృనవును నంత నంత ద్రుప

దాతృజనేరి వినితి నిల్పినఁ.”

ఈ సవరణ వీరికిని ఉపాదేయమగునని నమ్మెదము.

౧౧. భీముడు కీచకుని వధించుటకు నర్తనాగారమున కేగుచు ద్రౌపదినిగూడఁ దోడ్కొని పోయినట్లు తిక్కన మూలకథ నేల మాచైనను ప్రశ్నకు, “తన భర్త కీచకవధలో రహస్యవిభేదమార్గము నవలంబింపకుండఁ జూచుటకే ద్రౌపది యాతని వెంటఁ దగిలి లోనఁ బ్రవేశించి యనతిమూరముననోసరిలి కనిపెట్టి యుండె”నను సమాధానము నీ గ్రంథకర్తగా రూపించినారు. కాని, పోరాటమున రహస్యవిభేదము గాకుండ ఆమె యేమి చేయఁదలంచినదో, యేమిచేయఁ గలదో దురూహ్యము. ప్రకరణముం బట్టి, భీముఁ డామెను నర్తనాగారమునకుఁ దోడ్కొని పోవుట స్వప్రతిజ్ఞా నిర్వహణార్థమని స్పష్టము. తొలుతనే యతఁ డాసాబగునిం దెగఁజూచి, నీకుం

జూపి నీచిత్రంబు వడసెదనని ప్రతిన పూనెను గదా. కీచక శనము నామెకుఁ జూపునపుడును భీముఁడు “చూచి తే, సంతోషించితే” యని గదా పలుకును. మఱి భీముఁ డట్టి ప్రతినయేల పూనెను? అను ప్రశ్న నిలిచియున్నది. తన ప్రియకు ఉత్సాహము, సంతోషము ఎక్కువగుటకు అబలను అట్టిచోటికిఁ గొంపోవుట అపాయము గదా యనిన, భీమునకుఁ గీచకవధ దుష్కరమగు నొక మహత్కార్యముగాఁ దోఁపనే లేదు. అది లీలాయాత్రమగు నొక వినోదముగా నాతఁడు భావించెను. ఆ వినోదమునకు అంగములే స్త్రీ వేషము వేయుటయు, తన ప్రియవిషించుటకుఁగా కీచకుని వలపుఁజుటకు లకుఁ వలపుఁగత్తెవలెనే ‘మృదువీరిని’మాటునల్కుటయు. మనము ‘సినీమాలా’కు, నాటకములకు మనయాడువారిని దోడ్కొనిపోవుట యెట్టిదో అట్టిదే భీముఁడు తనకాంత నీయంతర్నాటకముంజూడ వెంటఁబెట్టుకొనిపోవుటయు. ఈసంవిధానమెల్ల మూలమునందలి లోపముఁబూరించుటకుఁ దిక్కన కల్పింపవలసినవచ్చినది. ఎట్లున, కటికిచీకటి గదిలో నిజస్వరూపముననే యెదిరి కగోచరుడై హతాత్తుగా నాతనిపైదుమికి వానింబోలియించుట సులువై యుండఁగా, భీముఁడేల ఆడువేషముఁదాల్చి, యాడుదానివలెనే పల్కి, కీసుకునిమోసగింపవలసినచ్చెను? అను ప్రశ్నకు సమాధానము మాతృకయందు మృగ్యము. ఏతన్నిమిత్రమే తిక్కన పైసంవిధానముం గల్పించెనని నాయూహ.

పాశకులకు శ్రీయుత రామకృష్ణయ్యగారి గ్రంథము సాంతముగ సావధానముగఁ జదివి యానందపుష్పత్తుల నొందవలెనని కుతూహలము జనించుటకు ఈపాటి చాలునని తలంతును. ఆంధ్రసారస్వత ప్రపంచమున కిట్టి మహోపకారముఁ, గవిశ్రయవాణికి-అందును కవి బ్రహ్మాకీర్తికి ఇట్టి పరివర్ణం గావించిన శ్రీయుత రామకృష్ణయ్యగారిని, ఈ యుద్ధింధముచేఁ దతయాంధ్ర గ్రంథమాల నలంకరింపించికొన్న దేశోద్ధారక శ్రీయుత కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులవారిని ఎంతనుతింపినను తనివితీరదు. శ్రీయుత రామకృష్ణయ్యగారు ఈ గ్రంథమును మొదటి భాగముగా భావించి, యిందు

విరాటపర్వమును విమర్శించినట్లే భారతమునందలి కడప పర్వములఁగూడఁదలచి 'భారతామృతము కర్ణ పుటంబుల నారఁగ్రోలు'టయేగాక, చిత్రసహోవరంబుల నింపికొని యాంధ్రావలి యితోధికమోదముం జూరయ్యట కెంతేని సాయపడుదురుగాకయనియు, ఆంధ్రవాఙ్మయముయొక్క విపులచరిత్రము నొకదాని రచించి, తెలుఁగున నట్టి గ్రంథములేని కొఱంతం దీర్తురుగాకయనియు, ఇట్టి సదుద్యమములందు దైవమును ఆంధ్రభాషాభిమానులను, విద్యాధికారులను వారికి దోడ్పడుదురుగాకయనియు నభిలషించువాడఁను.

గుఱ్ఱు వేంకట సుబ్బరామయ్య.

విఘ్నేశ్వర చరిత్రము

ఇది యెనిమిది ప్రకరణములగు యొక యాంధ్ర వచనకావ్యము, ఇందు క్రానుపైజాన ౮౮ పుటలు గలవు. ఏతద్గ్రంథకర్తలు. శ్రీయుత గొబ్బూరు వెంకటానంద రాఘవరావుగారు. ఈవిఘ్నేశ్వర చరిత్రము నున దేశమనం దాబాలవృద్ధ మెల్లరకు దలిసినదే. అయినను గ్రంథనకాశలముంబట్టి కావ్యములకుఁ బాతకుల నానందపరఁ జేయు శక్తి పాడమచుండును గదా? గ్రంథప్రణేత లీగ్రంథ రచనమునకు భాగవత విష్ణు పురాణముల యందలి కథను మూలముగాఁ గైకొని యున్నారు. ఇంతేకాక ఆయా తావులందుఁ దత్త్వచిత్త రీతిని భాగవత విష్ణుపుం కాంతర్గతములను శ్లోకములను పద్యములను నుహితవుల చాటువులను గూడ నుదాహరించియున్నారు. శ్రీ శ్రీ శ్రీ మారేపల్లి రామచంద్రకావ్రీగా రీ గ్రంథ పీఠికలో 'దీవితైరి నులభము. మృదుదుఃఖము, గంపం తము' అని యుగ్మశించి యున్నారు. అదికేవలము సత్యే తరము కాఁజాలదు. కాని కొన్ని పట్టుల దీర్ఘతములైన సమాసములు సంఘటితము లగుటంబట్టియు, కొన్ని స్థలములందు వ్యాకరణ విరుద్ధములు కాకున్నను, గులభితిమమును సాధారణముగా వాడుకలో నుపయోగించునట్టివియును నగుపదములును క్రయక్రము లగుటంబట్టియు, నీగ్రంథకైరి చదిరముగా లేదని

జెప్పవచ్చును. మరియు గజానురుని హృత్క-మలమున హృదుఁడు ప్రవేశించుటచే నిజభర్తృ వియోగమున సహింపఁ జాలక భవానీదేవి యారాక్షసుని సహరించి తనకు భర్తృసంయోగమును గావింపవలయునని బ్రహ్మాదులను వేడ్కొనును. అత్రుతీ కమలాసవాదులు నందీశ్వరుని గంగిరెద్దుగాజేసి తారును గంట, దోల, వీరణము మన్నగువానిని కేలబూని యూదులు వాయించును గంగిరెద్దు నాడించుచు, గజానురుని కొలువునకుఁ బోవుదురు. ఆసందర్భమున నారాజు కొలువునందు వారు గ్రామ్యభావతో మాట్లాడుదురు. ఆసంభాషణ మెంతయు సరసముగను, హృదయంగమముగను నన్నదని వక్కాణింప వచ్చును. దీనివల ౧౩ ఆణాఁ. వలయువాడు: ఆంధ్రావలీ గ్రంథమాలిక, ఎలమంచిలి. వికాఖపట్నంజిల్లా, అని వ్రాసినఁ బడయగలరు.

ఉభయభాషాప్రవీణ, బు. న. శా.

Co-operative Reader: సహకారవాచకము

గంజాంజిల్లా బరంపురంలోని, సహకార సంఘముల రిటైర్డు ఎక్స్ ప్రైజీ అసిస్టాంటు రిజిస్ట్రారు, రావు సాహెబ్ ఎమ్. వి. అప్పారావు పంతులుగారిచే వ్రాయబడి క్రానుపైజాన నుమారు ౨౦ పుటలుగలది. వెల ౮ ఆణాఁ, గ్రంథకర్త ఛా. నూచిత్రముకటియు, పాకముఁకు సంబంధించిన గౌ. యితరచిత్రములు నిందుకలవు.

ఈ గ్రంథకర్త సహకారవాచకములను ఆంగ్ల, ఉత్కళ, ఆంధ్రభాషల మూడింటను వ్రాసి ప్రచురించెను, ఈ పుస్తకము ౧౯౨౭లో వేసిన రెండవకూర్పు. గంజాంజిల్లాలోను యితరరాంధ్రోత్కళ ప్రాంతములలోను రచితరగతికి పైబడి ౩వ ఛారమువరకు నుండు బాలబాలికలకు పాఠ్యపుస్తకముగ పెట్టబడుట కిది జిల్లా విద్యాసంఘము వారిచేతను, ఆధికారులచేతను ఆంగీకరింపబడి, పెద్ద ఉద్యోగస్తుల ప్రశంసగన్నది. ఇందు ౨౫ పాఠ విభాగములున్నవి చిన్నగీతపద్యములు, నొక పెద్ద గేయముతోనుమాడి బాలబాలికలు చదివి సహకారము, ఐక్యమత్యము, పరపరిసంఘములపై శక్తికము - లభములు

మొ.వానినిగూర్చి తెలిసికొనుట కంతోయింపుగనున్నది, గ్రామపునర్నిర్మాణకార్యమున భాగముగ నీ సహకారోద్యమతత్త్వము అందరితోనును కొంతకొంచును ఒక్కో తోనునునందరును, పాటుపడవలెనని. ఈ త్రస్తకమును సుబోధముగ రచించి గ్రంథకర్త కృత కృత్యుడయ్యెను. ఇంకను ఇట్టివాచకముల కనసగ మెంతే కలదు.

జ. బ్ర.

శృతానవాటిక

గ్రంథకర్త:—శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు. సాదాకాగితములు, ౨౩౦ పుటలు, దశసరికాగితపు పైందు, ౧౯౧౩ సం॥ కలాభివర్ధనీ గ్రంథనిలయము రవ ప్రచురణము.

ఇది యొక చారిత్రక పారిశోధకనవల. కథజగిన చోటు ఆంధ్రదేశము. కథ ఆమూల్యము కల్పితమే.

ఈనవలయందు విరోధిపాత్ర భుజంగరాయడు. ఇతడు సహజముగా సుస్వభావుడు. అన్యాయమును ద్రోహబుద్ధి యేమాత్రము లేదు. కాని తనకు గగ్గిన స్వల్పపకారమునకు ప్రభుత్వముగాక తానే ప్రతీకారము చేయవలెనను దుర్మార్గపునంకల్పముచే పభుత్వద్రోహియై పోయినాడు. ఇతని అంత్యకాలమున దేశమునకు ప్రజలకు, తన ప్రాస్వదృష్టిచే గగ్గిన ఆపదలకు, నష్టములకు మిగుల పశ్చాత్తాపపడినాడు. ప్రసాదరాయని మరణము నకు మిగుల విచారించినాడు. ఇదంతయుగూడ నీతని అంత్యవాక్యములలో (౨౧౭ పుట) విశేషముగనున్నది.

ఈనవల పాత్రలలో కుమారస్వామి మిగుల గట్టివాడు. ఇతనియొక్క యెత్తులచేతను, జిత్తులచేతను విద్రోహిసంఘముంతయు ధ్వంసమైనది. భుజంగరాయడు పట్టుబడినాడు. ప్రసాదరాయనిమరణ మతిమిషదకరముగ నున్నది. ఒక ప్రసాదరాయని మరణమే యననేల, కథ విషాదముతోనే ప్రారంభించి విషాదముతోనే అంతముందినది. ఇందలి ముఖ్యరసము విషాదము.

రాజదంపతుల సౌజన్య మపారము, అద్వితీయము.

కథాకల్పన దట్టముగానున్నది. కథాపూరణకై తేబడిన అసందర్భములు లేవు. నిష్కారణముగా కథపాడుగింపబడలేదు.

నవలాంశులయందు మనకు గొలు ఉత్కంఠయు, ఆకర్షణయు, ఆధికము. గ్రంథకర్త సంఘమును, జీవనమును, దేశమును లోతుగను, సూక్ష్మముగను పరిశీలించెను. వీరి భావన సాధారణముగ లోకాతీతముగ నుండక జ్ఞానయుతమై ప్రపంచజ్ఞానముతో నిండి వెలయుచుండును. కాని, నవలలో నొకటి రెండు స్థలములలో వీరి ప్రపంచ జ్ఞానము కొంచెము సడలినది. ప్రసాదరాయడు తన భార్యయొక్క సహగమనమును కోరినాడు. ఆమె యొప్పుకొనినది, గ్రంథకర్త పతిని జంపించినారు. విద్రోహిని ఉప్పుపాతర వేయించినారు. ఈపట్టున గ్రంథకర్తయొక్క ధర్మశాస్త్రి జ్ఞానమును ప్రకటించినారు. సతిదురాచారము కాదనికాబోలు వీరి తాత్పర్యము! విగ్రహారాధనను గుఱించి వ్రాసిన “తాతలనాటి యాచారములను మాన్పించుట భారతదేశములో కష్టసాధ్యము. భారతభూమి దౌర్భాగ్యములన భారతీయుల సూక్ష్మబుద్ధి యిప్పుడు “ఇంతయు మంచిది గాకున్న బూర్వు లేల యాచరింతు” రనుమహోన్నత సిద్ధాంతము జేయునంతటి పరిపక్వ స్థితిబొందినది” అను వాక్యములు వీరికే చెల్లుచున్నవి, భారతదేశము నిజముగా అభివృద్ధికావలెనన్నచో తుద్రధర్మములు, తుద్రాచారములు నశించి జ్ఞానమును, ప్రపంచజ్ఞానమును అభివృద్ధిచెందవలెను. ఇట్లు తెలిపికోన్నగని దేశము ప్రజలు అభివృద్ధిని గాంచు.

శిక్ష లతిక్రూరముగను దారుణముగను ఉండవలెననికాబోలు గ్రంథకర్త భుజంగరాయనిని ఉప్పుపాతర వేయించినారు. కథాకాలమునం దట్టి దారుణశిక్ష లున్న మాట నిజమే. వాని కట్టిశిక్ష విధించుటయు సహజమే. కాని గ్రంథకర్త అట్టి దండనను ఖండించుచు విమర్శింప వుండుట చూడ తానుగూడ దాని నంగీకరించినట్లుగనే భావింపవలసియున్నది.

రచయితయొక్క మానవస్వభావచిత్రణయు, ప్రకృతి పరిశీలనయు, అతినూత్నమని చెప్పియుంటిని. ఏకవింశ (ఇరువదొకటని) ప్రకరణమునది 'కొమ్మదాస రాట్' చదివినచో నీవిషయము స్పష్టమగును.

ఈకథ తెలుగువాడులో జరిగినదన్నమాటయే గాని ఇందలి ఉత్తమ స్త్రీపురుషవాదులు లన్నియు పెంగనామములే! పెంగనవల పతన ఫలితము కావచ్చును.

కథలో నొకటి రెండు చోట్ల పాటల అవసరము గలదు. అందు పాటలభావము పద్యములలో జెట్టబడినది. గ్రంథకర్త పాటలగణనను తలపెట్టినపుడు వాటి భావమును స్పష్టముగా సకళమగు పద్యములలో జెప్పటయైతేము. కఠినసహసభూయిష్టము లగు పద్యముల ప్రయోజనమేమి?

గ్రంథశైలి: గ్రాంథికము, సులభముగా తెలుగు మాటలలో తేలిపోవుచోట సంస్కృతపదములు ప్రయోగింపబడినవి. అన్నిజాతులవారి, తరగతులవారి సంభాషణలు గ్రాంథికములోనే జరుపబడినవి. వాక్యము లక్కడక్కడ తరుచు కద్దాలంకారయుతములై అసహజముగ నున్నవి. శైలియంతయు పూర్వపుటక్కి.

సాధారణముగా గ్రంథకర్త లొక్కనాటకముకే పాత్రలపట్టిక చేర్చుచున్నారు. నవలకగూడ నట్టి పట్టిక అవసరమే. అట్లు చేయకున్న పాత్రలసంబంధముల పట్టిక చదువరులు తయారుచేసికొనవలసి వచ్చును. గ్రంథ రూపము దొకలోపముగు. రహస్యమును, గూఢమును నవల కళావిషయములే కాని వాటికి భంగమురాకుండ సాధ్యమైనంత వరకే పాత్రలపట్టిక చేర్చవచ్చును. ద్వితీయ ముద్రణయందీ గ్రంథమునకు పాత్రల పట్టిక చేర్చబడునుగాక!

గ్రంథము వలయువారు పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యకాశ్రిగారు, కలాభివర్ధనీ పరిమత్తు, రాజమండ్రి అని వ్రాయవలెను.

ఓ. కా.

ఆంగ్ల దేశచరిత్రసంగ్రహము.

గ్రంథకర్త. పుంగనూరు బసవరాజు హైస్కూలు నందలి సహాయచారిత్రకోపాధ్యాయులగు భాస్కర సుబ్బయ్యగారు బి. యె; యల్. టి. మద్రాసు వేరీ యందలి బి. రమణాఅండుకో వారిచే ప్రచురితము. ఈ గ్రంథము రెండుభాగములుగ రచియింపబడి యున్నది. మొదటిభాగమున క్రీ. పూ. 55 మొదలు క్రీ. శ. 1485 వఱకు గల చరిత్రయు; రెండవభాగమున ట్యూడరు పీరి యాడు మొదలు చివరవఱకు (1603) గల చరిత్రయు విని రింపబడినది. ఈభాగములు విద్యాకాఖాధికారులు నూతనముగ ప్రచురించిన ప్రణాళిక ననుసరించి నాలుగవ విదవపాఠము విద్యార్థుల ఉపయోగార్థము వ్రాయబడినవి. దేశభాషల మూలమున విద్యగలుపుటకు లేన పాఠ్యగ్రంథములు లేవని చెప్పట పరిపాటియైయున్నది. ఇట్టిగ్రంథముల ప్రచురణము అట్టి పరిపాటికి వీడ్కోలు యిచ్చి దేశభాషల మూలమున విద్య గలుపవలయునను ఉద్ద్యమమునకు పోషణమిచ్చును. కావున ఇట్టి గ్రంథ రచనమునకు కడంగిన గ్రంథకర్తగారిని శ్లాఘింపవలసి యున్నది. చరిత్ర తేదీలవారిగా వ్రాసి జరిగిన సంగతుల నన్నియు గుదిగూర్చి చరిత్రను విన సాంపుకానిదానివలె చేయక పీరీ గ్రంథమున విషయవిభాగమున చరిత్రకథా నిర్వహణమునంతకు ఒక్కచోటనే చేర్చుచు ఒప్పిదమైన పద్ధతి నవఃంబించిరి. ఈ విషయమున పీరు (The Ground work of British History) ని ఆదర్శము నుంచికొనియుండుట మెచ్చదగినది. గ్రంథమునందు యోగింపబడిన భాష నిర్దుష్టము కాదనవలయును. సహజముగ ఉత్తేజకరముగ నుండవలసిన కొన్నిపట్టులు బొత్తిగ నిస్సారములుగ నున్నవి. నిద్రపముగ రెండవ భాగములోని 'ఆంగ్ల సాన్నియా రాజ్యములపోరు' అను ప్రకరణము చూడవలయును. దేశభాషల మూలమున విద్యగలుపు ఉద్ద్యమము పోషించుటకై బయలుదేరిన ఈ గ్రంథమున దేశపటమున ప్రదేశముల నామములు ఇంగ్లీషుననే ముద్రింపబడియుండటం శోచనీయము. రెండవ కూర్పునైన ఈలోపము ప్రచురణకర్తలు తప్పక సవరించవలెను. ప్రథమభాగము క్రానుసైజు 116 పుటలు. వెల 10 అణాలు. రెండవభాగము క్రానుసైజు, 90 పుటలు, వెల 8 అణాలు. మరియువారు ప్రచురణకర్తల పేర వ్రాయవలెను. ఆండ్రేవేమగిరిరావు, బి. ఏ.

గోల్లీస్తూప బౌద్ధ శిలా చిత్రములు

గ్రంథకర్త:—టి. యె. రామచంద్రకౌగారు, యమ్ యే. ఈ గ్రంథము మద్రాసు గౌనర్మెంటు చిత్ర వస్తు ప్రదర్శనశాల ప్రచురణము. చెన్నైపురి గౌనర్మెంటు మద్రాసుమున ముద్రింపబడినది.

వెల రు. ౨-౧౨-౦ లు.

రమారమి అర్థశతాబ్దము క్రితము చెన్నైరాజధానిలోని వ్రాచినవస్తు శిథిలావశేషములను పరిశీలించుకొని పుతో స్మ్యాయెల్ దొర పర్యటనము సుబుతును గుంటూరు జిల్లా పల్నాడు తాలూకానుంచి, ఆ తాలూకాలోని మల్లవరము గ్రామము దగ్గర నొకటిబ్బయ్యండుటను గాంచెను. పరిశీలంపగా తత్పరివరమున అమరావతి బౌద్ధస్తూపము నందలి వానింబోలిన పాలరాతి శిలాఫలకములు రెండు కానవచ్చెను. అందొకటి ఏడుతలలనాగము. మిటి యొకటి కడు దీర్ఘమైన శిలాచిత్రఫలకము. ఇది ఏడరి లుగ విభాగింపబడియున్నది. ఒక్కొక్క అరయంగు బౌద్ధమతమునకు సంబంధించినగాఢము చిత్రములైయున్నవి. వీటిలోని చాలచిత్రములు బుద్ధుని శివతమునకు సంబంధించినవే. వీటిని గమనించి స్మ్యాయెల్ దొర ఆదిబ్బను త్రవ్వినయెడల ఇంకను అందుండి యగూల్యములైన శిల్ప చిత్రములు బయలుపడెదవనియు, అందువలన ఆదిబ్బ జాగరూకతతో కాపాడదగినవనియు వ్రాసియున్నాడు. అటుతరువాత మితికొంతకాలమున కా ప్రాంతముననే బుద్ధాదములు, స్తూపాకృతి చెక్కిన రెండు శిలాఫలకములు బయలుపడెను. కాని గ్రామస్థుల కిల్పచిత్రములు విలువకాని, యర్థముకాని బోధపడక వారు పరిమాణమున కడుపెద్దదిగనున్న నాగశిలను దెచ్చి, దాని కొకగదికట్టి దాని నందుంచి నాగుమయ్య అనుచేర బూజింప మొదలిడిరి. బుద్ధపాదములు చెక్కిన శిలాఫలకమును ద్వారము కుడిప్రక్కను, స్తూపాకృతిగల శిలాఫలకమును తిలకిండుగ ద్రప్పి ద్వారము ఎడమ ప్రక్కను స్థాపితము చేసిరి. దీర్ఘ శిలాఫలకమును గోడలోవేసి కట్టివేసిరి. ఇప్పుడచ్చట ఆబుద్ధపాదములను అమ్మవారిపాదములందురు.

నక్షిణహింమాశిత చారిత్రమున నెక్కుడు కృషి

చేసి యగూల్యచారిత్రకవియములను గనిపెట్టిన పరాసుదొర డుబ్రెయిల్ ౧౮౨౬వ సంవత్సరమున ఆదిబ్బను త్రవ్వించి అందలి కళానిధిని వెలువడిచినంత నెఱుగ గౌనర్మెంటు పురాతత్వశాఖవాడుకాని మరెవ్వరు కాని ఆదిబ్బ 'పరిమానా'కు పోలేను డుబ్రెయిల్ దొర త్రవ్వించి యందలి శిలాఫలకములను బయలుపెట్టగానే గౌనర్మెంటువాడు వాటినిగుట్టించి శ్రద్ధనీకొనిరి. వాటి నన్నిటిని నేడు మదరాసు చిత్ర వస్తు ప్రదర్శనశాలలో చూడవచ్చును. అవి బహుకాలము భూగర్భమున అడ్డాతి నాసముచేసి నేటికి మదరాసుచేరినవి. ఈ శిలాఫలకముల మీది చిత్రములనుగుట్టించి వ్రాయబడినదే యీ గ్రంథము. ఈ శిలాఫలకములు దొరకిన స్థలమునకు మల్లవరము మాడు మైళ్లదూరమున నున్నది. గోల్లీ ఒకటి వరమైళ్ల దూరమున నున్నది. అందులన సామాన్యమునుబట్టి వీటిని గోల్లీస్తూప బౌద్ధశిలాచిత్రము లనియే పేర్కొనియున్నారు.

స్తూపముయొక్క ప్రాకృప్తిమాత్ర దిశలనుండు దీర్ఘములైన శిలాఫలకములు మూడును, ఆ తీరెరఫలకములును గోల్లీనుండి కొనిరాబడినవి, గోల్లీలోని నాగుమయ్య గుడిగోడలో అమర్చబడిన దీర్ఘ శిలాఫలకము స్తూపపు దక్షిణదిశ కనుచున్నది యూహింపదగును. అమరావతి సాంచీలలోవలెనే గోల్లీలోని శిలాచిత్రములు కూడ బుద్ధుని ప్రాక్షన జన్మకథలను—వీటినే జాతక కథలందురు—, బుద్ధుని జీవితకథలను దెలుపునవే. మారుడు సిద్ధార్థుని తిపస్సుధింకముచేయు బ్రయత్నించుట, సుజాతి బోధిసత్తుని కావరప్రదానముచేయుట, మృగదానమున బుద్ధుడు ధర్మవక్త్రమును ప్రవర్తింపజేయుట, బుద్ధుడు యశోధరను జూడబోవుట, నలగిరియాను ఏనుగును బుద్ధుడు స్వాధీనపఱచుకొనుట—ఈ బుద్ధజీవిత గాథలు గోల్లీశిలాఫలకముమీద చిత్రములైయున్నవి. ప్రాక్షన జన్మకథలలో చిత్రములైనవి 'ఛందంతి' (మద్దంతి), 'నెస్సంతి' (నైశ్యంతి), 'మాత్తపానక' (మాత్తపావక), కళజాతికములు. ఆయాచిత్రములు ఏయే గాథలకు సంబంధించినవో విమర్శించి గుర్తించుటలో

గ్రంథకర్తగారయిన శ్రీరామచంద్రకాగారు గొప్ప సామర్థ్యమును, గొప్ప పరిశీలనాశక్తిని జూపియున్నారు. బహు బాధగ్రంథాలలోడనమునగాని యీ చిత్రముల నాయాగాఢలకు సంబంధించినవిగ చక్కగ నిరూపించి గుర్తింప సాధ్యముకాదు. ఏతచ్చిత్రవివరణమున వారు చూపిన కుశలత వారివిమర్శనశక్తికి నిదర్శనముగ నున్నది.

జాతకకథలన్నిటిలో ఛద్దంత, వెస్సంతరజాతకములు శ్రేష్ఠమైనవి: తలమానికములవంటివిని చాలమంది బాధవాద్యులవేత్రల యభిప్రాయము. సంగ్రహముగ ఛద్దంతజాతకకథయిది. పూర్వజన్మము లొకదానిలో బోధిసత్వుడు యూధనాయకుడైన మహాగజముగ అటు దంతములతో పుట్టి ఛద్దంతుడును పేరబంగెను. అతని కిరువురు భార్యలు. అందొకతెకు, రెండవయ్యవెను తన మీదకన్న నెక్కువ ప్రేమతో ఆవరించుచుండె నన్న కారణమున భర్తపై అనూయా క్రోధములు కలుగును. ఆమె కొంతకాలమునకు విధివశేయ నాలు జన్మమెత్తి కాశి రాజుకు ప్రేమపాత్రమైన రాణియై వలలును. ఆపట్టికిని పూర్వజన్మవాసన గలిగి ఛద్దంతునిపై పగ దీర్చుకొనవలె నను తలంపుతో వ్యాధిగ్రస్తురాలైన ట్లభినయించి అటు దంతములు కలిగిన మహాగజముయొక్క దంతములను దెచ్చి ననేకాని తన వ్యాధి కురుదని భర్తతో చెప్పును. పిదప కాశిరాజుననుమతిప్రకారము శోణుత్తరు డను నొక వ్యాధుడు రాణిపలన వచ్చి ఏను గుండుతావు తెలిసికొని శుదకు ఛద్దంతునికడకు వచ్చి, వానినిపట్టుటకై యొక గోయిత్రీని ప్రాంతమున వేచియుండును. ఏనుగుల తండముతో బయలుదేరి అరణ్యమున పర్యటనముచేయుచున్న ఛద్దంతుడు యూధమునువిడిచి ముందుపోవును శోణుత్తరుడు త్రవ్వని గోతిలో కూలును. అంతట ఆవ్యాధుడువచ్చి ఛద్దంతుని నిధింపబోవ అత డావ్యాధుడువచ్చిన కారణమును గ్రహించి తన దంతములను గోసి యొసంగటాని దానే యతనికి దోడు పడును. దంతభగ్నమైన పిదప ఛద్దంతుడు మరణించును. శోణుత్తరుడు దంతములను గొనిపోయి రాణికి చూపి ఛద్దంత మరణవార్త వినిపించును. ఆవృత్తాంతమును విన్న పిదప రాణి అత్యంత దుఃఖాకులత స్వాంతయై చేడ్పడి శుదకు కాలవశత నొందును. ఇక వెస్సంతర జాతకమును

బోధిసత్వుని దానవీరతను వర్ణించును. వెస్సంతరుడు చేతి కెముక లేని మహాదాత. ఎచ్చటికివెళ్లిన నచ్చట వృక్షమును సురిపింప శక్తిగల శ్రేష్ఠగజమును వారిదొకప్పుడు కలింగ బ్రాహ్మణులకు దానముచేసి తనతండ్రి రాజ్యము నందలి ప్రజల యాగ్రహమునకు పాత్రుడగును. ప్రజలందఱును పోయి రాజకుమారుని యనుచిత కార్యమును గుఱించి రాజుతో మొఱవెట్టుకొని శుదకు రాజకుమారుని రాజ్యమునుండి అడవులకు వెడల నడిపింతురు. రాజకుమారుడు తనకుటుంబముతో నడవులకు బోవును. రాజ్య బహిష్కృతుడను, అరణ్యగమియు నగు ఆ రాజకుమారుని కడకు నిరుపేదలైన బ్రాహ్మణు లరింప రాగా మొదట తా మెక్కివెస్సంతరభమును, పిదప గుత్తములను, అటువెనక ఇరువురు పిల్లలను తుట్ట శుదకు అతని వితరణదార్యములను బరిశీలపవచ్చిన సురాధిపతిశక్రునిచే నర్థితుడై తన భార్యనుగూడ దానముగ నిచ్చివేయును. శక్రుడు నిజరూపమును దాల్చి వెస్సంతరుని దానవీరత ప్రశంసించి, యాతనిభార్య వారిని కిచ్చివేసి, పెళ్ళి వరములనుగూడ నిచ్చును. పిల్లలతోగూడ వారిని దానముబడసిన బ్రాహ్మణుడు వెస్సంతాని తండ్రి రాజ్యమునుండి పోవుచుండ ఆ రాజువారిని బ్రాహ్మణులుండి విడిపించి శుద కాపిల్లల మూలమున వెస్సంతరుని గనుగొని, ఆతనిని భాగ్యాసహితముగ రాజ్యమునకు గొనివచ్చును. చిత్రములైన జాతక కథలన్నిటిలో నీవెస్సంతర జాతకమునే చిత్రము లెక్కువ గలవు. గోలిశిలాఫలకములలో ఈ జాతక కథ ఎనిమిదలలో చిత్రితవైనది. ఛద్దంతజాతకమున రెండు దృశ్యములు మాత్రమే చిత్రింపబడినవి. మాతృపోషక, శతజాతకము లొక్కొక్క దృశ్యముతోనే ముగిసినవి.

శిలాఫలకముమీద ఒక కథకు, మఱియొక కథకు సంబంధించిన చిత్రములను వేటుపట్టి చూపుటకై నడుమ నడుమ కాముక, యక్షచిత్రములు చిత్రితములైనవి. బొమ్మలన్నియు చూచుట కతిమానోహరముగ నున్నవి. వీటిలో చాలవఱకు చెడిపోకుండ సుస్థితిలోనే భద్రముగ నున్నవి. అమరావతీస్తూపచిత్రములను, వీటిని పోల్చి చూచినచో ఈ రెండు చోట్లను బని చేసిన

శిల్పిలు ఒకే పంథకు చెందినవారే యవి నులభముగ సుర్తింపవచ్చును. ఈ ప్రతినిల తీర్పుతీరువలు నిరుపమానములై నగానానందికరముగ నున్నవి. ఇందు చెక్కబడిన శ్రీపురుష ప్రతినిల గుస్తులను, ఆభరణములను, తలకట్టులను చూచినచో ఈ ప్రతినిలు చెక్కబడిన నాటి సంఘ పరిస్థితులు-వేషభూషణాదుల విషయమున-చక్కగ విశేషము కాగవు. ఏ ప్రతినిలు చూచినను జీవకళ యుట్టి పడుచుండును. ఈ చిత్రములలోని కడునూత్న విషయములను గూడ రామచంద్రాచార్య గమనించి చక్కగ వివరించుచున్నాడు. శిల్పిలుగూడ కేవలము గ్రంథస్థమును పరంపరాగతమునైన నట్టి కథానకమునకు తమ బుద్ధిగూడ గొంత యుపయోగించి కథలకు జీవము పోసి యున్నారు. కుటీరప్రాంగణమున నిలిచి చెప్పితిరుదు తనపిల్లలను ఛత్రిధారియైన బ్రాహ్మణునికి దానమిచ్చుచుండును. వెస్సంతరుడు నివసించునది ఆరణ్యమధ్యమున. ఆరణ్యమున తెలియజెప్పబడు చెట్లు చేమలు, జింకలు చిత్రములయినవి. అడవుల కోతు లుండుట కూడ అరుదు కాదు. శిల్ప కథలో లేని కోతులను దీసికొనివచ్చి చిత్రకథా సమత్ప్రీతికి రసపోషణ మొనరించుచున్నాడు. రాజ్యమును, రథమును, గుఱ్ఱములను బోగొట్టుకొనిన వనవాసి యైన నిరుపేద వెస్సంతరినినుండి యతని పిల్లలను గూడ దానముగ గైకొనుట అనుచితమని నూచింపగా బోలు ఒకకోతి బ్రాహ్మణ యాచకుని వెనుకజేరి యతని బట్టచెరగుపట్టుకొని వెనుకకులాగుచున్నది మరియొకకోతి బ్రాహ్మణుని గొడుగును పట్టుకొని లాగుచున్నది. వేటొకకోతి వెస్సంతరిని కుటీరముపైనిలిచి, 'ఓ బ్రాహ్మణుడా! ఇంకను నీయాచనను విడువక, మా వెస్సంతరిని పిల్లలను గొనిపోవుచో చూడు ఏమిచేసెదనో,' యను నట్లు బ్రాహ్మణుని వైపుతిరిగి హుంకరించి యతనిపై దుముకబోవుచున్నది. నోరులేని జీవజంతువులును ప్రకృతి యుగూడ బాధితులైన సాధువులకు సానుభూతి చూపుచుండును కాబోలు! ఈ విధమున చిత్రవిశేషములనున్నచో ఎన్ని పుటలైన బట్టును. చూచి, యానందింప దగినవే కాని వ్రాయవలసినవి కావు. శాద్ధయగమున పరమోచ్చనిందిన యాంధ్రుల శిల్పకళ కిది నిదానములు.

ఈ చిత్రములు చిత్రింపబడినకాలము మనకు స్పష్టముగ దెలియదు. కాని రామచంద్రాచార్య అమరావతీస్తూప చిత్రములను, వీటిని కడునూత్నముగ పరిశీలించి పరిశోధించి పోల్చిచూచి యీ గోళీస్తూప చిత్రములు క్రీ. శ. మూడవశతాబ్ది నాటివికా దగునని తేల్చియున్నాడు. శాసనముల యాధారము లేనప్పుడు చిత్ర కాలనిర్ణయమునకు ఇంతిక్కు మార్గములేదు. ఒకానొక శిలాఫలకము మీది "ఏకమలతి క్రియ" అనియున్న శాసనమును కూడ కాలనిర్ణయమున కాధారముగ గొని తుదకు దాని నెనుసరించి కూడ గోళీచిత్రములు క్రీ. శ. మూడవశతాబ్ది నాటివే యని నిర్ణయించియున్నాడు. కాలనిర్ణయము విషయమున రామచంద్రాచార్యచేసినకృషి ప్రవీణము.

శాద్ధాంధ్రుల శిల్పకళ కిదివఱకు అనురావలియే తార్కాణముగ నున్నది. కాని అమరావతీస్తూపచిత్రములలో ఉత్తమములైనవి ఖండంతిరుమల కేసులచేతి అనురావతీశిల్పకళయొక్క ఉత్కృష్టతయును, శ్రేష్ఠత్వమును తెలిసిగొనుటకు నునికిచ్చుట తగిన చిత్రనిరర్హములు లేవు. ఉన్ననాటిలో మిన్నగ నెన్నదగినవి కలకతావల్లినవి ఇప్పుడు బయలుపడుచున్నట్టియు, ముందు బయలుపడబోవునట్టియు ఇట్టి శిల్పకళానిధులను ఇంతటినుండి యైన ఆంధ్రులు భద్రపఠిచి కానుకొనినవే కాని ముందు పేదప పోగలరు. ప్రాచీనాంధ్రుల యశస్సంపదకాధారభూతిములైన వేమియున్న ప్రశ్నమునకు సమాధానమిచ్చునవి యాయనర్లు చిత్రిత్యములే. ఈ సంపద నగించినచో ఆంధ్రులకు కళాదాన్త్రముకాక వేటేమికలదు? శాద్ధయగమునాటి ఆంధ్రదేశచారిత్ర మసృశేమైనది. ఆంధ్రులప్పుడు ద్వీపాంతిరుమల నలసలుస్థాపించిరి. దేశాంతిరుమలు విజ్ఞానబోధిని వెలిగించిరి. సముద్రాంతిరుమల దాటిఖండంతిరుమలతో వర్తకవ్యాపారమును సాగించిరి. ఆహింసామూలకమైన ధర్మగుతసం దేశమును నలాదసలకు బ్రాకించిరి: సిద్ధవాస్తులై కళావల్లరిని బ్రోదిసేసి పుష్పవృద్ధిని గురిపించిరి. శాద్ధాంధ్రము సవ్యసాచీరీరమును సం తోషపులకాంకితము కావంపదు?

అమూల్యములైన యీ గోళీచిత్రములను వెలువఱచిన దుబ్రెయిర్, రామచంద్రాచార్య ఆంధ్రుల ప్రశంస

సకు పాత్రులు. బయలుపడిన యీ గోలీచిత్రములు ఆంధ్రులహృదయములలో ప్రాచీన బౌద్ధాంధ్ర శిల్పచిత్రకళాభిరుచిని రేకెత్తించి ఏతిద్విషయమై వారిని కృషి చేయ ప్రేరేపింపగలవని మా విశ్వాసము.

మ. సోమశేఖరశర్మ.

వావిళ్ల వాచకములు

(ఒకటవ తరగతిమొదలు నాలుగవ తరగతివఱకు)

ఎలిమెంటరీ పాఠశాలల బాలురకొరకు ఆంధ్ర నాభ్యయమున ఎన్నియో వాచకములు పుట్టియున్నవి. బాలుర మనస్తత్వమునకు సరిపోయి వారిబుద్ధిని వికసింపజేయుచు నీతిబోధను, భాషాభివృద్ధిని గలిగించునవి వానిలో నాలవనంతు నైతము కానరాదు. కేరొన దగిన కొన్ని వాచకములలో వావిళ్ల వాచకము లగ్రగణ్యములు. ఈ వాచకములను రచించిన శ్రీ జయంతి గంగన్న పంతులుగారు రాంధ్రలోకమునకు గ్రాత్రవారు కారు. వీరు చిరకాల ముపాధ్యాయులుగనుండి బాలుర మనస్తత్వమును చక్కగ బరిశీలించి గుర్తింపగలిగినటుకు వీరి యీ యుత్తమ వాచకములే నిదర్శనము. ఈ వాచకములలో మొదటిదానిని సంపూర్ణముగ నభ్యసించిన బాలబాలికలు వర్ణక్రమ గుణితదోషములులేకుండ పదములను వ్రాయగలుగుదురు. మఱియు సచిత్రములయి పెద్దయచ్చుననున్న యిందలి పాఠములయొక్క యనుక్రమమును చిన్నపిల్లలు వర్ణసమామ్యయమును, గుణితాదులను సులువుగ నభ్యసించు ననువుగ నున్నది.

సచిత్రములగు రెండు మాడు నాలుగు వాచకములయందు జాతీయములు, చారిత్రకములు, పౌరాణికములు, శాస్త్రసంబంధములు నగు చిన్నకథలు, వేమన సుమతికథకాదులలోని సరసములగు నీతిపద్యములు, ప్రాచీనములు కొన్ని, స్త్రీయకృతములు కొన్ని అగుగీతములు గలవు. ఇవి అన్నియు పిల్లలబుద్ధిని పెంపొందించుచు వివిధసారస్వత శాఖలయందును ప్రవేశమునుగలిగించి వారి మనసులయందు దుష్సహజములను నాటగలిగినవి. వీని

కై లి క్లిప్తముకాక విషయ మా యా రిరగతిపిల్లల మనసుల కెక్కునట్లు సుగమముగ నున్నది. సంఘలు, అర్ధానుస్వారములు, శకటరేఫములు ఆయాతరగతులకు తగునట్లు నిర్దుష్టముగ ప్రయోగింపబడినవి. ఇట్లు పెక్కుతెలుగుల సుగుణభూయిష్టములయిన యీ వాచకములు తెలుగుపిల్లలందఱు చదువదగినవి. ఆంధ్రదేశమున అన్ని ఎలిమెంటరీ పాఠశాలల అధికారులును ఈ వాచకములను తమపాఠశాలలయందలి అందఱు పిల్లలచేత చదివించి వారికి మేలును సమహర్షు టావశ్యకము. ఇట్టి మంచి పుస్తకములు లభించునపుడు వానిని చదివించుట ఉపాధ్యాయుల ధర్మము. ఈ చక్కనివాచకములను వ్రాసి తెలుగుపిల్లలకు మహోపకారమును కావించిన శ్రీ గంగన్న పంతులుగారు ఎంతయు ప్రశంసార్హులు.

X

గ్రంథ స్వీకారము

పల్లెటూరిపాఠశాల (Village School)

తెలుగుపూర్వ

గ్రంథకర్త: శ్రీ. హరివేంకటేశ్వర్లుగారు, వెల రు. 0-10-0. నెలయువారు మదనపల్లెకు గ్రంథకర్తగారి పేరిట వ్రాయవలయును.

శంకరమహామనన (కన్నడ)

గ్రంథకర్త: వై. సుబ్బరావుగారు వెల, రు 0-2-6. అధ్యాత్మప్రకాశ కార్యాలయము, రెండవవిధి, చామరాజపేట, బెంగళూరునీటి.

రాజరాజేశ్వరీ శతకము.

గ్రంథకర్త: గూడ కృష్ణకవిగారు, పెరవలి (తెనాలితాలూకా) వెల తెలియదు.

నీమంతిని

చికిము. వెలతెలియదు. పయ్యవారు దత్తమండల కలాశాల, అనంతపురమునకు గ్రంథకర్తగారికిరిట వ్రాయ పయ్యము.

శిష్టా వెంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రికృతము. వెల రు. 0-5-0. ప్రకాశకులు: సత్యనారాయణ అండుకో, గుంటూరు.

పంచదేమాతరస్తోత్రమ్

మహావిద్యాశ్రీమత్కొమండూర్ రామా నుభాచార్యువారిచే విరచితము. వెల రు. 0-1-0. కొమండూర్ గోవిందరాజాచార్యులు, రాజమహేంద్ర వరమునకు వ్రాసిన బహుగలరు.

గంగావతరణము (నాటకము)

గ్రంథకర్త: సోమరాజు రామానుజరావుగారు వెల రు. 1-0 0. ప్రకాశకులు: కడపూరి సుబ్బారావు గారు, సరస్వతీ బుక్కుడిపో, బెజవాడ, (కృష్ణాజిల్లా)

ఆంధ్రమహిళామణుల కొకమనవి

కూచి నరసింహకృతము వెల రు. 0-1-6. ప్రకాశకులు: ముద్దా సోమప్పశాస్త్రి ఆంధ్రసర్వ 'వ్యాసకుబేరము' మేలుపాక (విశాఖపట్నముజిల్లా)

Some Problems of Vijayanagara History.

శ్రీ డా. చిలుకూరి నారాయణరావు, యమ్. ఎ., యల్., టి. పి. హెచ్. డి. గారిచే నాంగ్లమున విర

కలగీవాలేకే ఆదర్శ (హిందీ)

వెలరేదు, ప్రకాశకులు: ప్రచారసహాయక్ కమిటీ, శహీద్ సిఖ్ మిషనరీకారేజి, అమృతసరము.

భక్తిరస శతక సంపుటము. (3)

వెల రు. 2-0-0. ప్రకాశకులు: వావిళ్ల రామ స్వామికాస్త్రిలు అంధ్రసర్వ, ఎన్ ప్ల నేడు, మదరాసు.

నీశితక సంపుటము (1)

వెల తెలియదు. ప్రకాశకులు. వావిళ్ల రామ స్వామికాస్త్రిలు అంధ్రసర్వ, ఎన్ ప్ల నేడు, మదరాసు.

The Children of the Kaveri.

(కథలు - ఇంగ్లీషు)

కాసు ౨ పుటలపైజున ౧౦3 పుటలు

వెల రు. ౦-౧-౦.

గ్రంథకర్త. శంకరరామగారు ప్రకాశకులు: వి. యల్ శాస్త్రి అండు కో, తిరువల్లిక్కేరీ, చెన్నపురి.

భారతదేశము-నేడు

భారతదేశమందలి స్థితిగతులు క్రమముగ వివరీతస్థితిని జెందుచున్నవి. అవతారమూర్తియగు మహాత్ముని నాయకత్వమున స్వాతంత్ర్యమునుగడింప అహింసాబద్ధులయి భారతీయులు నడుముగట్టినారు; విదేశ ప్రభుత్వమునుండి విడివడి స్వతంత్రులుగ నుండగోరుచున్నారు. బ్రిటీషువారు ఎటులయినను భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యము నొసంగ నిచ్చుగింపకున్నారు. స్వాతంత్ర్యమునకయి భారతీయులుచేయుచున్న అహింసాత్మక ప్రశాంత ప్రయత్నముల నానాముఖముల నరికట్టుచున్నారు. స్వాతంత్ర్య సంపాదనకై కావించు ప్రసంగములు కూడదన్నారు. పత్రికలు పడిపోవు శాసనములను ప్రకటించినారు. అహింసాపరాయణులగు భారతీయులకు పెక్కు తెరగుల నొత్తిడి కలిగించుచున్నారు. ఎంతయొత్తిడి కలిగినను భారతీయులు అహింసాబద్ధులై తమప్రయత్నమును సాగించుచునే యున్నారు. స్త్రీలను పురుషులతోపాటు నడుముగట్టుచున్నారు. వేలకొలది భారతీయనాయకులును శిక్షితులయి కారాగారములకు పోయినారు. ఇంకను పోవనున్నారు. తత్ఫలముగ ఆ సేతుశీతాచలము భారతదేశమునందంతటను మహాసంచలనము కలిగినది. భారతీయుల హృదయభూమియందు చిరకాలము ననే మొలకెత్తిన స్వాతంత్ర్యాపేక్ష క్రమముగ నభివృద్ధినిగాంచి నేటికి పుష్పించినది. ఇట్లే ఫలవంతమును కాగలదు. ఇకను భారతీయులు పరాధీనతను సహింపజాలరనుటను ఈమహాసంచలనమువలన బ్రిటీషువారు తెలుసుకొనవచ్చును.

ఇప్పటికైన పాలకులు పాలితులు, స్వార్థపరులు, సంకుచితమునైన తమభావమును ధర్మపరమును, విశాలమును గావించుకొని ఉభయతారకమును, ఉభయక్షేమంకరమును నగు మార్గము నవలంబించదగుదురు. ముప్పది మూడుకోట్లు ప్రజలు ఏకగ్రీవముగ నాకాంక్షించుచున్న స్వాతంత్ర్యము నచిరకాలమున బ్రిటీషువారు భారతీయుల కొనగదగదురు.

శ్రీమతి గుమ్మడిదల

దుర్గాబాయిగారు

ఈ వీరనారీమణి ఆంధ్రదేశమున అవతరించిన అహింసాధిదేవత; ధైర్యవతి. దేశమాతకు స్వాతంత్ర్యమును గడింప నడుముకట్టిన నాయకురాలు. ఈమె పుట్టువుచే నాంధ్రదేశము ధన్యమయినది. ఈ యువతిమణి నామాక్షరములు సువర్ణముతో లిఖించి పూజింపదగినవి.

స్వరాజ్య సత్యాగ్రహము-అరెస్టులు-శిక్షలు

1. శ్రీ మారేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రిగారు
2. శ్రీ భమిడిపాటి చినయజ్ఞ నారాయణశర్మగారు
3. శ్రీ తెన్నేటి విశ్వనాథంగారు
4. శ్రీ దిగుమర్తి రామస్వామిగారు
5. శ్రీ కొల్లూరు సూర్యనారాయణగుప్తగారు

వీరు 5 గరుకు 18 వ తేదీ సాయంకాలమున విశాఖపట్టణమున అరెస్టు చేయబడిరి 24 వ తేదీని వీరికి 5 నుండి 5 ఆరేసి నెలలు కఠింశిక్ష వేయబడెను.

6. మహర్షి బులుసు సాంబమూర్తిగారు,
7. శ్రీ వెన్నేటి సత్యనారాయణగారు
8. డాక్టరు బ్రహ్మజోష్యుల సుబ్రహ్మణ్యముగారు
9. శ్రీ కళా వేంకటరావుగారు

వీరిని నలుగురిని 19 వ తేదీ ఉదయము కాకినాడ లో అరెస్టు చేసిరి. ఆనాడే విచారణగూడ జరిగినది. ఒక్కొక్కరికి ఒక సంవత్సరము విడికైదు వేయబడెను.

10. శ్రీ స్వామి నారాయణానందజీగారు
- వీరు పూర్వాశ్రమమున పింగళి లక్ష్మీనారాయణగారు. వీరిని చెజనాడలో 19 వ తేదీ రాత్రి 3 గంటలకు అరెస్టుచేసిరి.

11. శ్రీ చెరుకువాడ వెంకట నరసింహంగారు
- 20 వ తేదీ ఉదయమున 9 గంటలకు బందరులో అరెస్టు చేయబడిరి, 22 వ తేదీని ఒక సంవత్సరము విడికైదు వేయబడెను.

12. శ్రీ డా॥భోగరాజుపట్టాభినీతారామయ్యగారు
13. శ్రీ అయ్యదేవర కాశేశ్వరరావుగారు

21 వ తేదీ ఉదయము 9 గంటలకు వీరినిద్దరిని బందరులో అరెస్టుచేసిరి. పట్టాభి, కాశేశ్వరరావు, స్వామిజీగార్లకు 21 వ తేదీని ఒక్కొక్కరికి ఒక సంవత్సరము విడికైదు వేయబడెను.

14. దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారు
 15. శ్రీ గద్దె రంగయ్యనాయుడుగారు
 16. శ్రీ డాక్టరు పి. యస్. భాష్యం శెట్టిగారు
- వీరిని ముగ్గురిని 21 వ తేదీ మధ్యాహ్నము ఒంటిగంటకు చెన్నపురిలో అరెస్టుచేసి వెంటనే విచారణచేసి ఒక్కొక్కరికి ఆరేసి నెలలు కఠింశిక్ష వేసిరి.

17. శ్రీ నేతి వేంకటాచలపతిగారు
- వీరు గంటూరు జిల్లా వాడరేవులో దళాధిపతి. వీరికి 22 వ తేదీని చీరాలలో జిల్లా మేజిస్ట్రేటు 6 నెలలు విడికైదు వేసెను.

18. ఆంధ్రకేసరి టంగటూరి ప్రకాశంగారు
- 23 తేదీని గ.ప.వత్సరము విడికైదువేయబడెను. అరెస్టును శిక్షయును 23 తేదీనే జరిగినవి.

19. సర్దారు శ్రీ దండు నారాయణరాజుగారు
 20. శ్రీ ఆత్మకూరి. గోవిందాచారిగారు
- వీరిని ఇద్దరిని 23 వ తేదీని ఉదయమున మట్లపాలెంలో అరెస్టుచేసిరి. ఆనాడే నరసాపురములో వీరికి ఒక్కొక్కరికి ఒక సంవత్సరము విడికైదు వేయబడెను.

21. శ్రీ నడింపల్లి లక్ష్మీనరసింహారావుగారు,
- (గంటూరు-శిక్ష 24-4-80. ఒక సంవత్సరము విడికైదు.)

22. శ్రీ మండపాక రంగయ్యనాయుడుగారు
 23. శ్రీ పారుపూడి సత్యనారాయణగారు
 24. శ్రీ మొసలిగంటి తిరుమలరావుగారు
- కాకినాడలో అరెస్టు. శిక్ష 25-4-1980. చెరియొక యేడాది కఠింశిక్ష వేయబడెను.

- శ్రీయుత అన్నాప్రగడ కామేశ్వరరావుగారు
- గుంటూరు; శిక్ష 28-4-80, 6 నెలలు విడికైదు.

26. శ్రీ దేశభక్త కొండ వెంకటప్పయ్యపంతులుగారు
- గుంటూరు-అరెస్టు 29-4-1980. శిక్ష 1-5-1980. ఒక సంవత్సరం కఠింశిక్ష.)

27. శ్రీ వడ్లమూడి ముక్తేశ్వర ప్రసాదరావుగారు
 28. శ్రీ కవుతా చలపతిరావుగారు
 29. శ్రీ జనాబు గౌనుబేగు సాహెబుగారు
 30. శ్రీ మంత్రవాది వేంకటరత్నంగారు
 ఒంగోలు-ఆరెఘ్టు శిక్ష 27-4-1930. చెరియొక వత్సరము కఠినశిక్ష.
 31. శ్రీ రాజా కోటగిరి వేంకటకృష్ణారావు బహదరుగారు-గంపలగూడెము
 32. శ్రీ కాకుమాను లక్ష్మయ్య చౌదరిగారు
 (బెజవాడ ఆరెఘ్టు) శిక్ష 30-4-1930. రాజాగారికి ఒక శిక్ష. చౌదరిగారికి ఒక సంవత్సరం విడికైదు.
 33. శ్రీ గొల్లపూడి సీతారామశాస్త్రిగారు
 (చీరాల-ఆరెఘ్టు - 29-4-1930. శిక్ష 1-5-30 ఒక సంవత్సరం కఠినశిక్ష.
 34. శ్రీ మఠం బాలసుబ్రహ్మణ్య గుప్తగారు
 (బెజవాడ-ఆరెఘ్టుశిక్ష. 1-5-1930. ఒక సంవత్సరం విడికైదు.
 35. శ్రీ ధారా గోపాల శాస్త్రిగారు
 36. శ్రీ సూరపరాజుగారు చీరాల. ఆరెఘ్టు-20
 37. శ్రీ భట్టిప్రోలు సూర్యప్రకాశరావుగారు
 చీరాల-ఆరెఘ్టు. 30-4-1930. రెండు ఏండ్లు కఠినశిక్ష 2-5-1930.
 38. శ్రీ శ్రీ కాకుళపు పట్టాభిరాములు గుప్తగారు
 39. శ్రీ చీరాల రంగయ్యగారు
 చీరాల-ఆరెఘ్టు శిక్ష 2-5-30. శ్రీ పట్టాభిరాములు గుప్త గారికి రెండేండ్లు కఠినశిక్ష—శ్రీ రంగయ్యగారికి ఒక సంవత్సరము కఠినశిక్ష.)
 40. శ్రీ వల్లభ నేని రామబ్రహ్మం చౌదరిగారు
 41. శ్రీ మోటూరి వెంకటాచలపతి చౌదరిగారు
 42. శ్రీ వల్లభ నేని వెంకటకృష్ణయ్య చౌదరిగారు
 43. శ్రీ అరెకపూడి కోటయ్యగారు
 44. శ్రీ రాళ్లబండి దుర్గా నాగేశ్వరరావుగారు
 45. శ్రీ కొమ్ము సత్యనారాయణగారు
 (నుడివాడవద్ద కొమరవోలు 1-5-30. ఆరెఘ్టు 2-5-30 చెరి ఆరు నెలల కఠినశిక్ష నేయబడెను.

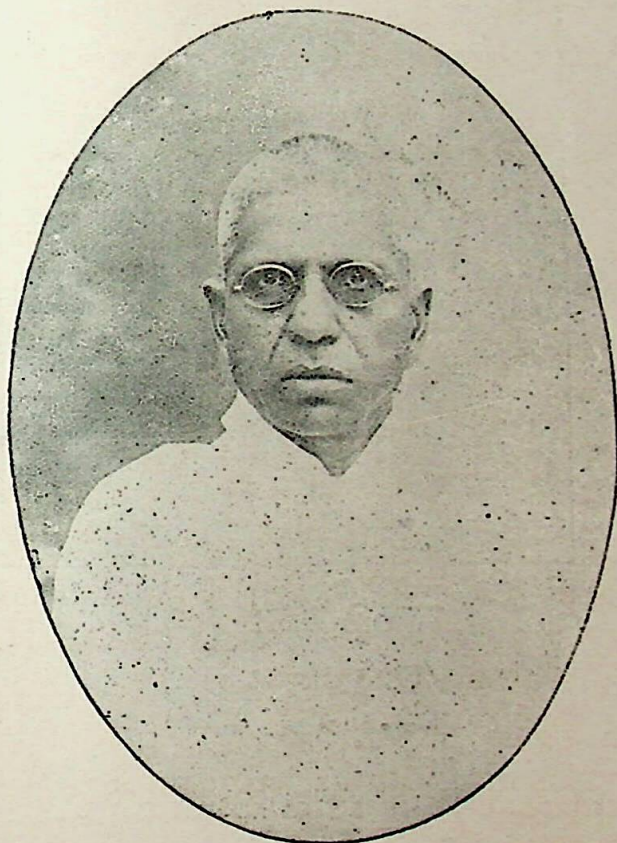
ఏప్రిల్ 27-వ తేదీన

పైన్ ఆర్డినెన్సు అనుసరించి వచ్చిన పిచ్చుట ఈ క్రింది దినపత్రికలు ప్రకటన మానివేయవలసి వచ్చెను.

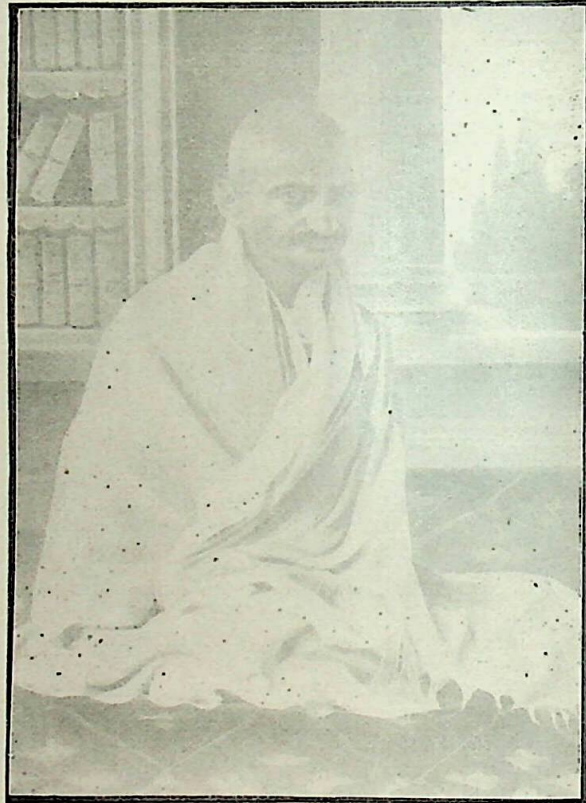
ధీ స్త్రీ		11 స్వతంత్ర	"
1 హిందుస్థాన్ టైముస్	ఇంగ్లీషు పత్రిక	12 ఆనందబజారు పత్రిక	"
2 అర్జున్	దేశభాషా పత్రిక	13 భారతమిత్ర	"
3 తేజ్	"	14 విశ్వామిత్ర	"
4 మిలాప్	"	15 హితవాది	"
5 రిసాయత్	"	16 నాయక్	"
క ల క త్తా		లా హో రు	
6 అడ్వాన్సు	ఇంగ్లీషుపత్రిక	17 వీర్	"
7 లిబర్టీ	"	18 భారత్	"
8 అమృతబజారు పత్రిక	దేశభాషా పత్రిక	19 కర్మవీర్	"
9 హిందీ పంచ్	"	20 మజ్దూర్	"
10 బంగబాసి	"		

‘విశ్వదాత,’ ‘దేశోద్ధారకుడు,’ ‘దేశసేవా అనుమానము నా తండ్రి నా కొనగు నూత్నా పరాయణుడు నగు నస్మజ్జనకుడు దేశమాతకు లంకారములను తచ్చుభాగమనపర్యంతము బడ స్వాతంత్ర్యముచుసంపాదించ బ్రయత్నించి తత్ప యజాలను. తదారోగ్యమును, అచిరకాలమున తచ్చుభాగమనమును, తద్వాంఛిత మగు దేశ

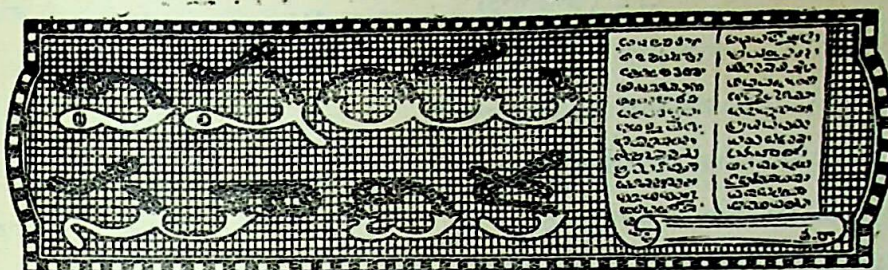
సమును బడసెను. ఏప్రిల్ నెల ఇరువదియొక మాతృ స్వాతంత్ర్యమును అనుగ్రహింప విశ్వ టవ తేదినాడు తత్ స్థానమును అలంకరించెను. మంగళప్రదాత యగు సర్వేశ్వరుని ప్రార్థించు నా తండ్రికి నాయెడగల వాత్సల్య మపారము. చున్నాను. —భా ర తి

గాంధీ మహాత్ముడు

వీరు 'అరెస్టు' అయిరి

వార్త గి-గి-గా-30.

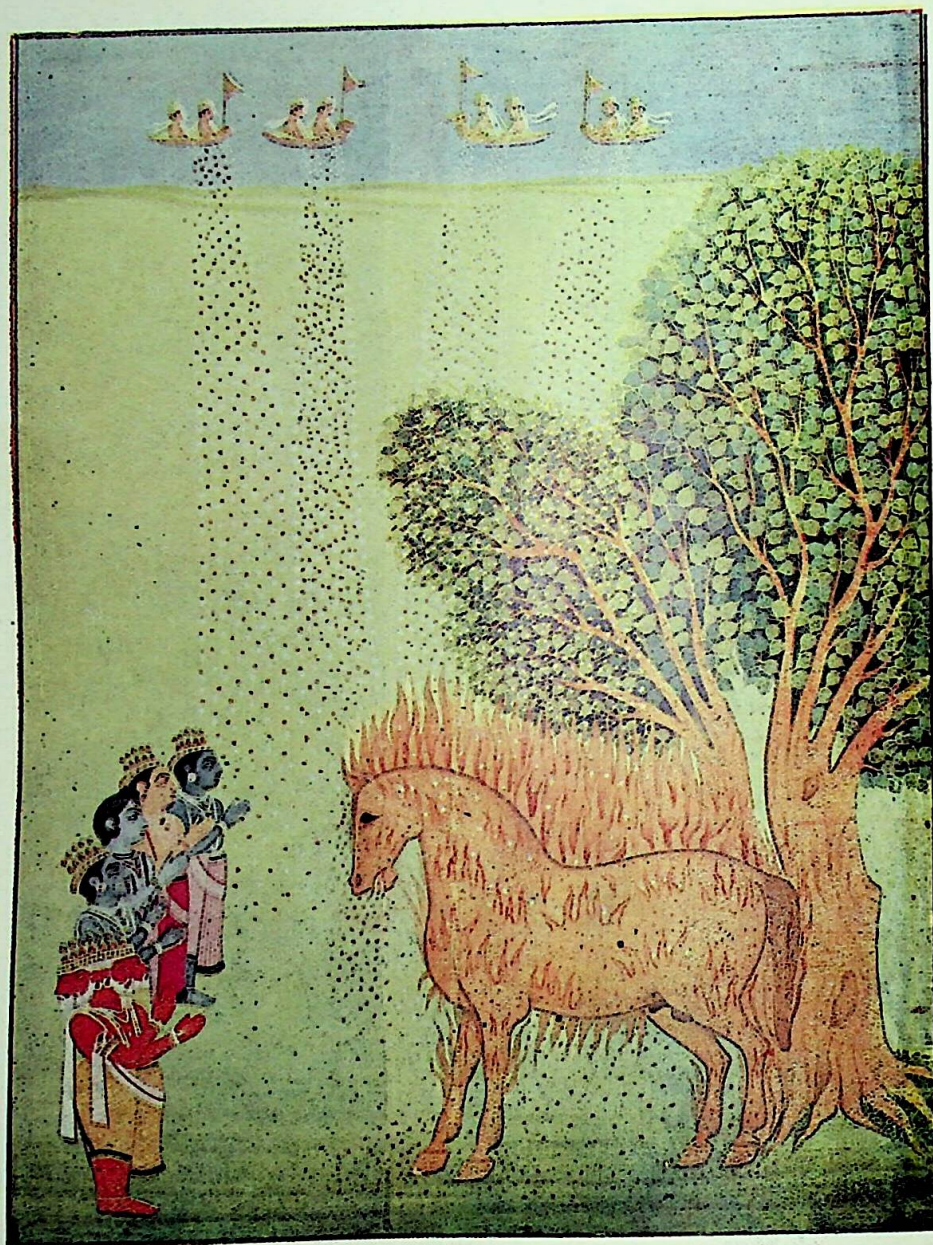

హంపీఠేత్రము—కొడలి వెంకటసుబ్బారావు, కామరాజుగడ్డ			
శివయోగానంద రావుగార్లు	౪౩-౪౪౬
వసంతగానము—రామచంద్ర అప్పారావుగారు	౪౪౬
తిక్కన కవితాసరణి—డాక్టరు చిలుకూరి నారాయణరావుగారు	౪౪౭-౪౬౦
చందనము—మిన్ని కంటి గురునాథశర్మగారు	౪౬౦-౪౬౧
ఆంధ్రగ్రంథవిమర్శన ప్రకారలేఖము—మహాపాధ్యాయ, కళాప్రపూర్ణ, వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు	౪౬౨-౪౭౩
మానసికోద్బోధము—పిశుపాటి నారాయణశాస్త్రిగారు	౪౭౬-౪౮౮
శ్రీకృష్ణశాస్త్రిగారి 'వెట్టిపాట'—శ్రీకర్ణపాలెం కుటుంబశాస్త్రిగారు	౪౮౮-౪౯౦
ఏకవీర—విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు	౪౯౧-౪౯౮
విశాలాక్షి—రాయనము వెంకటశివుడుగారు	౪౯౯-౫౦౫
అతిథులకు బెట్టునది భాగ్య మవనిలోన—కవిభూషణ, కవిరాజు, శ్రీ రాజా వత్సవాయ వేంకటసీలాద్రిరాజుగారు	౫౦౫
విశ్వచిత్రము—చిట్టా పెగడ సీతారామాంజనేయులుగారు	౫౦౬
ముల్ల చెట్టు, కమ్మిపువ్వునూ—పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు	౫౦౭-౫౧౪
రాజరాజు—జి. జాషువకవిగారు	౫౧౪-౫౧౫
పిట్టకథలు—అన్నంరాజుపిట్ట—'వై శాఖ'	౫౧౭-౫౧౮
పట్టదా!—పురాణం కుమార రాఘవశాస్త్రిగారు	౫౧౮
రాటపుపాటలు—కుర్రా వెంకటసుబ్బారావు చౌదరిగారు	౫౧౯-౫౨౦
గురుశిష్యసంవాదము—కూచి నరసింహముగారు	౫౨౧-౫౨౫
సుపార్శ్వని హితబోధ—శ్రీ వేంకట వీరరాజకవులు	౫౨౫-౫౨౬

ఆగమములు—వేలాల సుబ్బారావుగారు	౯౨౭-౯౩౪
నీ వెంకటేశ్వర ?—తుమ్మపూడి వెంకటరత్నంగారు	౯౩౪
బౌరంగజేబు—మొసలికంటి సంజీవరావుగారు	౯౩౫-౯౪౦
వేదన—తురగా వేంకటరామయ్యగారు	౯౪౦
సూర్యుడు—నిడుమోలు కనకసుందరంగారు	౯౪౧-౯౪౯
దేవరహస్యము—విద్వాన్ కే. బి. కోటిలింగం దేవరగారు	౯౫౦
మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రిగారు—చి. వెంకటరావుగారు	౯౫౧-౯౫౫
బాలభావ	౯౫౫-౯౫౬
వైటమీను—జల్లేపల్లి జగన్నాథరావుగారు	౯౫౭-౯౬౦
హిందూదేశ 'బట్టల' పరిశ్రమకు రక్షణ—చావలి వేంకటహనుమంతరావుగారు	౯౬౧-౯౬౪
కాషయనాయకుడు—మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు	౯౬౫-౯౬౭
దుర్విమర్శనవిషద్రుమవిచ్ఛేదకజ్ఞానవీరకుతారము—ద.వూరి జగన్నాథశర్మగారు	౯౬౮-౯౭౪
కలగూరగంప—హైందవవ్యాకూమము—నందో రాజాభవిష్యతి—నూతన గ్రహము—
ఎడ్లబండి చిత్రము	౯౮౫-౯౯౪
విమర్శనలు	౯౯౫-౧౦౧౨
భారతీయ మహిళామండలి	౧౦౧౩

త్రివర్ణచిత్రములు:—కల్కవతారము, ధనాసరీ.

సాధారణచిత్రములు, ఇతర చిత్రములు.

కల్కవతారము

శ్రీ యస్. వి. రామస్వామి మొదలియారుగాక ప్రకటనార్థము దయతో నొసంగి.

చెన్న పట్టణము, జూన్ ౧౯౩౦

సంపుటము 2

ప్రమోదూత సంవత్సరము జ్యేష్ఠమాసము

సంఖ్య ౬

హంపీక్షేత్రము

కొడాలి వెంకటసుబ్బారావు, కామరాజుగడ్డ శివయోగానందరావు గార్లు

నేటి స్థితి

మంటలో నీదుమూర్తిని మాడ్చునాడు-కామదహనార్చిలో అగ్నికణ మొకండు
గాని కన్పింపజోదు ముష్కరవిరోధి-ఖడ్గములు పూతములొ? రోషకలుషితములొ?

సంకీర్ణములు

ఆంతరంగిక భావనాలయంబున దిమ్మ పగులు చూపింప దిప్పటికిగూడ
పంపానరస్సులోపల లేతతరగలో విరుపు కన్పింప దీవేళగూడ
“చిగురుకొమ్మైనను చేవన్న” పెద్దన్ననుడి పొల్లుగాని దిప్పడునుగూడ
* భీమసేనేతూటాభీలరక్తిమలోన నలుపు కన్పింప దీనాడుగూడ

* కమలాపురము వెళ్లె త్రోవలో నగరరక్షకుడుగా పనిచేసిన భీమనాయకుని ప్రతిమ నల్లరాతిమీద ఎర్ర
రాతి కళ్లతో చెక్కినారు. బతికి ఉన్న మనిషికి కోపంపెస్తే ఇంత కంటియెరుపు ఉండదు.

జడము లివి చేతనత్వంపుజాడతడ నేటికిని వీనిలో నిట్లు నిలిచిపోయె?
దివ్యసామ్రాజ్యసీతాధి దేవతయగు-మా తెలుగువీర్య మేల యచేతనంబు?

ఈ జీర్ణక్రుగ్రామ మేమి చూపించును-తెనుగురారాజు పండినయశస్సు
* ఈ “లంజదిబ్బ”యం దేసీతి నిలుచును-రాకాసిరే డంటరానిమంట
ఈపాడుగుల్లలో నేమి శేషించెను-తెలుగుభక్తుడు కత్తితెగిన యెరుపు
ఈ కొండకొనలం దేమి శబ్దించును వాల్మీకి యమృతంపు వానచినుకు
భారతీయ పురాణరూపములలోన-తెలుగు సామ్రాజ్యమును వన్నె దిద్దుకొనెను
జీర్ణవిద్యామహారణ్యసీమయందె-కనుక ఫలితము రెంటినొక్కటిగ నిలుచు.

రామయ్య మర్కటరాజుతో భాషించుగుట్ట రాయలవారి కోటకొమ్ము
సీతమ్మ స్నానాలు చేసి జపించిన రేపు శత్రులు తేలలేనిలోతు
మాతంగముని తపోమహిమ నేర్చినకొండగుహ కమలవ్యూహ గుణముకలది
శబరి యెంగిలిపండు చవుల నూరినగుహ రారాజు దైన ఫిరంగిశాల
మా పురాణవీరులనాటి మహిమలెల్ల-ఆంధ్రసామ్రాట్ప్రజా రక్షణాలయములు
గా స్థిరపడినవి నిజముగా కనబడి-తుదకు పౌరాణికము లట్లు తూలిపోయె.

మహర్షి పమిశాల

(దసరాదిబ్బ)

కురిసిన దెచట వాక్కులజ్యంభణములోన కవిరాజుపైన బంగారువాన
నలిపిన దెచట ఘోరజ్వల దివ్యలేఖని నవ్యవారాంగనా నర్తనంబు
తొడిగిన దెచట నిస్తులరాజహస్తము కవిపితామహు కాళి కంకణంబు
విరిసిన దెచట ప్రవీణవాచస్పతి రామలింగని హాస్యరసనమృద్ధి
అది శిలలదిబ్బ దసరాలకైనదిబ్బ-తెలుగు లలితకళాదేవి తీర్చినట్టి
కొలుపుకూటపుదిబ్బ వన్నెలకుదిబ్బ-మా మహర్షి పమిశాల మంటపంబు.

ఆడుచున్నది రెక్కలార్చి గరుత్మతి తెలుగుజెండాకర తీసిరేల
పిలుచుచున్నది పాలపిట్ట రాయలపేళ్లు పరుసగా గద్దెనెక్క రదియేల

* అప్పటి బోగమువాళ్లు వీధిని ఇప్పుడు లంజదిబ్బ అంటున్నారు. ఇక్కడే సీతమ్మను రాణుకు ఆపహరించి మట్టుకోబోయి పతివ్రతాగ్నికి భయపడి గడ్డతో అమ్మవారిని రక్షింపమీద పెట్టుకొన్నాడట.

పాడుచున్నది రిచ్చపడి కోకిలాంగన అష్టదిగ్గజము లేమైరి రాగు
విలుచుచున్నది నెమ్మి విసిగి వన్నెలరాళ్ల తళు కమ్మడేల వర్తకులగుపు
ఆంధ్రసామ్రాజ్యనాటకాభ్యంతరమున-చివరతెర జారిపోయినచిన్నె లరసి
మంగళంబును బాడినమాడ్కి నేమొ-తీరి గొంతెత్తుచున్న దీ ద్విజకులంబు.

స్నానాలచెరువు

అతిథులు స్నానాలకై త్రవ్వినారటో పనిబూని యీ రాతిపలకచెరువు
పొడిపించినారటో ముఖిబట్ట తిగిలింప రకరకంబులగున్న రాతిమేకు
జపతపంబులకయి సమకూర్చినారటో పుణ్యాంగనలు రాతిపూలపీట
కరగించినారటో గంధాక్షతద్రవ స్ఫటిక శోణిత రాతి పాలనురుగు
వానతడిసిన భూమియై సానవడిన-ఇరుపకమ్మియునై కోతగనిన కొయ్య
ముక్కయై నీటిబొట్టుల మొనలుకరుగు-చందనంబయ్యె తెల్లు వజ్రాలగుండె
నాడు, తురకలు భేదించునాడుగూడ.

నర్తనశాల

కాళ్లపారాణి చిక్కన నృత్యవేళల చెమటలో కరగిపోసినది “చార”
చక్రభ్రమణవేళ జలతారు తలకట్టు తెగినముత్యాలు దిద్దినది “ముగ్గు”
విశ్రామకేళికావేళ వాదించి పచ్చీసులో నెంచి కచ్చినది “పావు”
నృత్యగానపరీక్ష నెరిగి దినాభ్యాసమునకు ధరించి విప్పినది “గజ్జె”
రేగిపోలేదు, చెరగనులేదు, కదలి-పంటగడి తప్పలేదు సప్తస్వరాల
కనుగుణంబుగ మ్రోయ మానినది లేదు-నేటికిని గిన్న రాంగనానిచయ మాంధ్ర
రాజకన్యానుసరణ పరత్వమందు-తెలుగునర్తనశాలలో తిరుగుకతన.

వెన్నెలచేల మాతెలుగు వీరులు కిన్నరకామినీవయో
భ్యన్నతి కొల్లగొందురట పూర్వము తమ్ములరాచకన్నయల్
నున్ననచేసి ప్రేమమున మంచినగాధల జ్ఞప్తి నాకమం
దున్నను వాడుకల్ విమవనోపరు నై జము లిట్టివేగదా.

నర్తనశాలలో ప్రణయనాట్య మొనర్చిన భీమబాహువై
వర్తనమట్లు కీచకుని వం తితిహాసములోన తెల్లు భూ
భర్తపసిండిసాలపయి బారిన వ్రేల్చుల కంటి చూపుల
వర్తిలు కీచకత్వముల వంతున కొక్కడులేడె భీముడై.

నా శ పే తు వు లు

గురుపూజలో తృప్తికుడురని సన్నాసి చిరునవ్వుమొలక వంచింపె నేమొ
 సిరిగర్వమున దృష్టిచెదరిన సిద్ధాంతి గుణకారలబ్ధి సంకుచితమేమొ
 కవిరాజు పద్యసంకల్పహర్షంబున విషమాక్షరంబు కన్పింప దేమొ
 దాసియయ్యు పత్రివతాత్వభంగము కోడి నిట్టూర్పులో నగ్గి నిలిపె నేమొ
 తెలుగురాజుకుపుట్టిన తెగులుపురువు-తొలిచెనోయేమొ ఆంధ్రుల తొలకరిసిరి
 కానిచో ఎన్న డనుకోని దీనచరిత-కాన్పదంబయిపోవునే ఆంధ్రమాత!

[సశేషము]

వసంతగానము

రామచంద్ర అప్పారావు గారు

౧

పూవు లెల్లడ పికసించి తావి యలలఁ
 బంపుచున్నవి నాపైకి మాట నేదొ,
 యొలికి జాలు తరలిపోవ నొప్పుచుండు
 నట్టి పూదేనె నీరాడ మనుచుఁ బిలుచు,
 నొంటిగా రసాలపుశాఖ నొదిగి యొదిగి
 పొంగు నానందమునఁ బాట మొదలుపెట్టి
 యెవరికిని గాకపోవున లైల్లరికిని
 రాగవల్లి మెఱుంగుదీఁగె రహి వెలుంగఁ
 గోయిల కలస్వనంబునఁ గూయుచున్న
 దహళా! వసంతము! నావసం బంత వింతఁ
 గూర్చు శృంగారరసమును గురియుచుండె.
 నిర్మలానందవశమున నేలనెల్ల
 మఱచినాను, నాపాటల మాటఁగూడ

మఱచినాను నర్థపుజోలి కరుగనేల?
 యో గులాబి! నీమనసెటు లొప్పు నల్లె
 నాదు నాదంపు టర్థంబు నందుకొనుము,
 మారుమూల నెదో యూరుఁబెరు లేక
 యున్న యీవసంబందు నాకొప్పినట్లు
 పాడుకొందుఁ—గేళాకూళిఁ బయలుపెట్టు
 తేటనీట నెవ్వఁడో యొక్క బాటసారి
 తృప్తి దీరంగ దాహము దీర్చుకొనును
 నిద్దురించును మఱచి, శాంతిని సుఖాన.
 నీదురేకయు నీడాలు నీదుతావి
 వేటువేటుగఁ గని క్రొత్తవేదములను
 వ్రాసి సుఖముగా జారిపో వాంఛదక్క
 పూని నాసంగతినిగూర్చి యేనె తలఁప
 నింక నన్యులగోల నాకేల బాల?—

తిక్కన కవితాసరణి

డాక్టరు చిలుకూరి నారాయణరావుగారు, యమ్.ఏ., యల్., టి. పి ఎచ్. డి.

(నెల్లూరు "ప్రోగ్రెసివ్ యూనియను" వారు మార్చి ౨౨ వ తేదీన జరిపిన తిక్కన జయంత్యుత్సవసందర్భమున జదివినది)

తిక్కన కవిబ్రహ్మ అని కవీంద్రులచేత పేరుపొందిన ప్రతిభాశాలి. ఆతడాంధ్ర భాషాప్రపంచమున అపూర్వమైన, అత్యుత్కృష్టరకమైన, అత్యున్నతమైన హాసకరమైన, అనిర్వాచ్యమైన సృష్టిని కల్పించినాడు. అతనికి పూర్వవంతు కవితాసృష్టి ఆంధ్రభాషయందే కాదు. ఏభాషయందును కలుగలేదు. ఆతరువాతకూడా కలిగినట్లు తోచదు. ఇంగ్లీషు వాఙ్మయములో షేక్స్పియరును భావనాప్రకటనమునకున్ను, ప్రకృత్యుక్తరణ శక్తికిన్ని ఉదాహరిస్తారు. కాని, అతనిభావన ఐహిక విషయ సంబంధమైనది. అతని నాటకకథలు చాలకట్టుకు మనుష్యులకమునకు సంబంధించినవి. అతనిభావన కొన్నిచోట్ల మాత్రము మెరుపువలె మెరుస్తుంది. ఆతకు అంతటితో అంతరిస్తుంది. తిక్కన ప్రకటించిన భావన నిలుకడ గలిగిన చిద్యుద్దీపము. ఇల్లని మనోహరమైన శుభ్రకోశ్యస్థి. విల్లుకువిభావనయందు మిన్నయే. దానినాటకు అమానుషవిషయవర్ణనమున కుపయోగించినాడు. కాని, ఆతడు తీసుకొన్న కథాభాగము మిక్కిలి సంకచితమైనది. ఆతడు దీక్షితలను మనుష్యులుగా చేసినాడు. భారతకవులు మనుష్యులను తమకవితా బలము చేతదైవసములుగా చేసినారు. హోమరుకవిత త ఇల్లియడ్లు ఓడిస్సీలులో భారతకథాసంవిధానమునకు కొంచెము దగ్గరగా వచ్చినాడు. కాని, వర్ణనభాగమునగాని, కథావిస్తృతియందుగాని, కవిత్వ ప్రతిభయందుగాని, అతని వితిహ్యము మహాభారతకథతో దీటురాదు.

సంస్కృతవాఙ్మయ కర్తలలో కాలిదాసు అద్వితీయప్రతిభాశాలియై ఉన్నాడు. వర్ణనభాగములోగాని, అద్భుతకల్పనాప్రాధియందు ని ఆతడసమానడు. లలితకవిత్వమునం దాతనికి పెట్టినది కేర. కాని,

ఆతడే మహాభారతమును రచించిఉంటే, ఎట్లుండునో ఊహింప వీలులేదు. ఒకశకుంతలను, ఒకఊర్వశిని, విరహార్తుడైన ఒకయక్షుని, మోహనమూర్తులైన పార్వతీపరమేశ్వరులను సృష్టింపగలిగిన కాలిదాసు మహాభారతమునురచించిఉంటే అది ఒక శృంగార కావ్యముగా పరిణమించిఉంటుందిగాని, వీరరస ప్రధానమైన ఇది హాసముగా ఏర్పడిఉండి ఉండదేమో అని నాఅనుమానము. కవికుల పితామహుడైన వాల్మీకి మనస్సున శోకమునిండి, సాంగిపారలి, శ్లోకముగా సరిమించినది. సంస్కృతములోగాని, ఇతర భాషావాఙ్మయములోగాని దానికి సరికచ్చు కావ్యము కానరాదు కాని, రామాయణ కథ కేవలమును మానవతీతమయిపోయినది. మనుష్య వృత్తమున కందు తావులేకపోయినది. ధర్మాచరణమునందు శ్రీరాముడుగాని, దుర్మార్గనర్తవసుండు రావణుడుగాని మానవులను కలించుటకు మిక్కిలియు మారులై పోయినారు.

కవిత్వమునకును, భావనాప్రకటనమునకును ఆనువైనది భారతకథ. ఆకథ బహుభాషల బహువిధముల వ్యాప్తిజెందినది. బహుజనములు దానియందు బద్ధులై పూలైనారు. దానిని—

“ధర్మతత్త్వజ్ఞులు ధర్మశాస్త్రంబని, యధ్యాత్మనిదులు వేదాంతమనియు నీతివివక్షణుల్ నీతిశాస్త్రంబని, కవివృత్తులు మహాకావ్యమనియు, లాక్షణికులు సర్వలక్షణ సంగ్రహమని, యైతిహాసికు లితిహాసమని” యు బరమపారాణికుల్ బహుపురాణ సముచ్చయంబనియు కొనియాడినారు. దానిని పరాశరాత్యజాడు విశ్వజనీనమై పరగునట్లు చేసినాడని నన్నయ అన్నాడు. పరాశరాత్యజాడుకాక జైమిని, వైల, వైశంపాయనులును మహాభారతమును రచించినట్లు ప్రతీతి. జైమిని రచించినదానిలో

అశ్వమేధపర్వముక్కుటి మిలిరది. తక్కినవారి చెండు భారతములును కానరావు. జైనభారతము వ్యాస భారతకథకు కొంత విలక్షణముగా ఉన్నది-కథా విస్తృతి యందు వ్యాసరచిత భారతమున కీడువచ్చినది మరిఒకటి లేదు. “మహాత్మాత్ భారతవత్సావ మహాభారత ము చ్యతే” అని వ్యాసభారతమునకు వ్యాఖ్యానకర్తలు నిర్వచనము కల్పించినారు ఇదివ్యాఖ్యమే. సంస్కృత భారతము మహాత్మ్యమునందును భారవత్మ్యమునందును అద్వితీయమైనది. కాని, దానియందు ధర్మశాస్త్రము, వేదాంతము, నీతిశాస్త్రము, లక్ష్యసంగ్రహము, ఇతిహాసము, పురాణము, మొదలగు విషయములు పెట్టుగా ఆక్రమించి మహాకావ్యత్వమును మరులపడజేసినవి. సంస్కృత మహాభారతము మనకు పూజ్యమైనదియు, ఆరాధ్యమైనదియు, నమస్కరింపదగినదియు అయిన పారాయణ గ్రంథముయినది గాని కాంతాసమృద్ధిమైనదిగా పరిణమించలేదు. అందుచేతనే దానిని ద్విశేషములు పరిపూర్ణములు అభిప్రాయము ప్రబలినది.

భారతవర్షీయభావలయందెల్ల మొట్టమొదట వ్యాసభారతము వెలుగడిసినది మన ఆంధ్రభాషలో. పంపకవి నన్నయకు పూర్వము కన్నడమున రచించినది జైన కథ. కన్నడములో కుమారి వ్యాసుడు ప్రాథమికవారాయని కాలమున వ్యాసభారతమును రచించినాడు. కృష్ణ నేరాయని కాలమున తిమ్మన్న దానిని పూర్తిచేసినాడు. తిమ్మభారతము చాలా అధునికము. మళయాళ భారతమును అట్టిదే. ఇతరభాషలలోనూడ భారతములు తిక్కనకు తరువాతనే రచింపబడినట్లు తెలియుచున్నది.

తెనుగులో భారతము పూర్వచాతుర్వక్రవర్తి అయినరాజరాజు నరేంద్రుని ఆస్థానములో వ్రారంభింపబడినదని మనకు తెలుసును. కానిని నన్నయ భట్టరచించినాడని అదిపర్వాదియందు, ప్రభుపుష్పముగా రచింపబడిన సీతికవల్లనూ, ఆశ్వాసాంతగద్యలల్లనూ, తిక్కనకాలము మొదలుగా స్థాపించి ప్రతీతివల్లనూ మనకు తెలియవచ్చును. రాజరాజుకున్న తిక్కన్నకున్న మధ్యనుండిన కవులు నన్నయ భారతమును స్మరించినట్లు మనకు నిదర్శనములు లేవు. రాజరాజుసంతతివాడైన

విజయాదిత్యుడు శ్రీహర్షమున వేయించిన కావ్యములో “సరాజరాజస్యపతిః శునికాలక్రీడి, యః సూరిభిస్సహాః ల స్యృతిజాలసార, మంద్రీచకార వరభారత సంకృతమ్” అని భారతకర్తృత్వమును రాజరాజుకే అంటగట్టినాడు. పండితులు కొందరు గ్రంథమును సాగించుటలో తోడ్పడినా రనడమునకు నారాయణభట్టు, సంస్కృత, ప్రాకృత, కర్ణాటకభాషలలో కవిభివ్రాంకుతుడని ఖ్యాతినొందిన వాడూ, సహాయపడినట్లు ఆ ప్రథమ పురుషసీతికలోనే ఉన్నది. కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట నే నీ విషయాలు ప్రకటిస్తే కొందరికి కోపము వచ్చినది. కొందరికి కారణము లేని నవ్వువచ్చినది. ఒకరికి కలలో రాజరాజు ప్రత్యక్షమయి, నన్నయయే ఆ భారతమును రచించినాడని నాకు సందేహము పంపినట్లు వ్రాసినారు. ఇప్పుడా వాదమును తిరిగి బయలుదేర జేయడమునకు నేనూహించలేదు. ఆంధ్రులందఱును నన్నయయే కృతికర్త అని చాలాకాలమునుంచిని విశ్వసిస్తున్నారు. ఆ విశ్వాసము శాశ్వతముగా నిలుచును గాక అనియే నాకోరిక.

కాని, నన్నయ రచించిన భారతభాగమునందు ప్రయత్న పూర్వమైన, నియమసహితమైన రచన కనబడుతుంది. దానిలో పలుపురు రచించినదానిని ఒక అధ్యక్షుడు సూక్ష్మరించి ప్రచారములో పెట్టిట్లు ఆశీకనూచనాన్నవి. సీపద్యములు, ఆటలెటలు, తేటగీతములలోని నియమములట్టివి. ఈ నియమము లంతకు పూర్వముగాని, అతనువాతగానిలేవు. నియమబద్ధములు చేత ఆ భాగములో చాలామట్టుకు పద్యములు ధారగా ప్రవహింపవు. నన్నయ భారతరచనకై ఏర్పడిన పరిమత్తుకు అధ్యక్షుడై దానిని లక్ష్యసంగ్రహముగా లాక్షణికులను సరింపచేసిన గ్రంథముగా దానిని నిర్మించినాడని నా ఊహ. అందుచేతనే ఆతనికి శబ్దశాసనవిరుదము కలిగి ఉంటును. ప్రథమాంధ్రగ్రంథముయిన భారతమును తగినన్ని కట్టుదిట్టములతో బంధించకపోతే, భావకు ప్రామాణ్యముగాని, గౌరవముగాని కలుగవని ఆవైదికుడు తలంచి ఉంటాడు. ప్రథమాంధ్రకావ్యముగా, లక్ష్యసంగ్రహముగా నన్నయరచిత భారతభాగము మన

మన్ననకు పాత్రమైనది. అవివరమున నాకు దానియే
 డల అధిక గౌరవము కలదు. అందుచేతనే ఆతని గ్రంథ
 మునకు లక్షణమును నిరూపింప ప్రయత్నించి ఈవిద్యద్వి
 రుదమును సంపాదించు కొన్నాను. అందుచేత ఆతని
 యెడల నేను కృతఘ్నుడను కాబాలను. ఆతడునా
 కాచార్యుడు; పురోహితుడు. తన పురోహితత్వముహి
 మనే ఆతడున్ను వర్ణించుకొన్నాడు. ఆతడు కులబ్రా
 హ్మణుడు, అవిరళ జపహోమ తత్పరుడు; సంహితా
 బ్రాహ్మణుడు; నానాపురాణ విజ్ఞాననిరతుడు; సద్విమతావ
 దాతపరితుడు; సత్ప్రతిభాభియోగ్యుడు; నిత్యసత్య వచ
 నుడు; మత్యురరాధిపాచార్యుడు; సుజనుడు. అందుచే
 పూజ్యుడు. భయగౌరవములచేత దూరముగా నిలుచండి
 ఇతరు లతనికి జోహారులు చేయవలసినదేకాని దగ్గరకు
 పోయి సరససల్లాప విరోధముల ప్రాద్దుపున్న పీలులేదు.
 రాజరాజుకు ఆతడు అమర కుమారుడై, మనుమనిది
 తిక్కినను “మామా” అనిపిలిచిన చనపు రాజరాజుకు
 నన్నయయెడల లేకపోయినది. అందుచేతనే నన్నయ
 రచితమని ప్రసిద్ధిచుయిన భాగములో వైదిక “చాద
 సము” ఎక్కువగా కనబడుతున్నది. రాజరాజు “విమ
 లమతిం బురాణములు వింటి ననేకములు; అర్థశాస్త్ర
 ముల తెలింగెఱింగితిని; ఉదాత్తరసాన్విత్ కావ్యనాటక
 క్రియములు పెక్కు నూచితి; జగత్పరి పూజ్యములైన
 యీశ్వరాగమముల యందు నిల్పితి బ్రహ్మశ్రుతిగా
 హృదయంబు భక్తితోన్” అని అప్పట్లచ్రాసి, ఆతని
 భారతశ్రవణాసక్తితోబాటు, మొట్టమొదట భూదేవి
 కులాభిషేకము మహిమ; ప్రీతి తరువాత పార్వతీపతి
 పదాబ్జధ్యాన పూజా మహోత్సవము, సంకీర్తనాసేవ, తే
 శ్వత్సాస్థానాంగశ్చయ, అనేది రాజరాజుకు కరంబిష్టం
 బులై యుండునట్లుగా ఆతనిచేత పఠింపించినాడు. ఇంకా
 వినండి: భారత కథాశ్రవణాభిరతిచేత “అమలసువర్ణ
 శృంగభురమై కపిల బస గోకేతంబును ఉత్తమ బహు
 వేద విపులకు దానమచేసిన తత్ఫలంబు తథ్యమ
 సమకూగు”ననిపించినాడు. ఇట్లే ఇతరస్థలములలోకూడా
 మూలములో ఎట్టి ప్రశంసయున్న లేకపోయినా, వైది
 కమార్గము, వైదికధర్మము, వర్ణాశ్రమవిధానము, బ్రా

హ్మప్రశంస, ఇటువంటివి వస్తేసరి, నన్నయ్యకు ఆవే
 శము పుట్టుతుంది; వర్ణనమును పెంచుతాడు. జైనాదిమత
 వ్యాప్తిమూలమున అడుగంటిన వైదికధర్మమును మరల
 ప్రతిష్ఠాపించడమే ఆతని భారత రచనోద్ద్యోగమునకు
 ముఖ్యహేతువని స్పష్టముకాకపోదు.

ధర్మబోధ అశ్వాచరణీయమేకాని, మానవ్య
 జీవితమునకు కావలసినవి జీవితము అనుభవయోగ్యముగా
 జేయదగినవి ఇంకను చాలా విషయములున్నవి. ఎల్లప్పు
 డున్న “ధర్మంజగ, సత్యంజగ” అని ఘోషించడమువల్ల,
 ధర్మనిరతియు, సత్యనిష్ఠయు సహజములై ఉన్నవారికి
 కూడా కొంత విమలపుష్పకవోదు. అందుచేత జగలు
 దేవాలయములోని దేవునికిలై, ఇట్టి గ్రంథమునకు ఒక
 టెంకాయకొట్టి, కర్పూరముతో హారించిచ్చి ఒక
 మ్రొక్కుమ్రొక్కి, ఇంటికివచ్చి యథాశ్రకారముగా
 జీవితానుభవాలూరాలారు. ఇది నింద్యముకాదు; మను
 ష్యుల కది సహజము. అందుచేత వైదికధర్మబోధయే
 పరమలక్ష్యముగా గల నన్నయవిరచిత భారతభాగము
 మీద జనులకు ఎక్కువ ప్రీతికలుగకపోవుల విఃతకాదు.

భారతకవిత్వములో చేరినవాడు ఎఱ్ఱాచగడ.
 ఈతని కీగారము “భారతశేషోన్నయనము” అల్ల కల్గి
 నది. శిథిలమైన ఆరణ్యపర్వభాగమును పూర్తిచేయడము
 చేత ఈతడున్న భారతకవి అయినాడు. నన్నయ ఆర
 ణ్యపర్వము నాలుగోఅశ్వాసము 112 వ పద్యముతో
 ఆతని మతిభ్రమణముచేతనో, మృతిచేతనో ఆగిపోయి
 ఉంటుందని నేను విశ్వసించును. నన్నయ ఆరణ్యపర్వ
 మును కూడా పూర్తిచేసినాడనియే నానిశ్చయము. నన్న
 యమార్గమును బాగుగా గ్రహించి, “తదవసయకా”
 అరణ్యపర్వశేషమును ఎఱ్ఱాచగడ పూర్తిచేసినా,
 తిక్కినకవిత్వముతో పోలికలుండడమువల్ల, ఎఱ్ఱాచగ
 డయే ఆరణ్యపర్వము నాలుగోఅశ్వాసము మధ్యనుండి
 తుదివరకున్న తానే రచించినాడని మ-రా-రాశ్రీ
 కోరాడ రామకృష్ణయ్యగారు తమ “ఆంధ్రభారతకవితా
 విమర్శనము” అనుగ్రంథములో కొన్ని దృష్టాంతములను
 చూపినారు. అక్కరలగుటచే, నీసపద్యముల తూగు,

మనస్తత్వ నిరూపణము, భాషాప్రయోగ సామ్యములు అనే కీర్తికల క్రింద వారు తమ ఉదాహరణముల నిచ్చినాడు. శ్రీరామకృష్ణయ్యగారి గ్రంథము బహు విమర్శ పూరితమై చుచు నింపుగానున్నది. అది భాషాభిమానులండున్న విమర్శతో జాగ్రత్తగా చదువదగిన గ్రంథము. దానిలో వారు విమర్శార్హములైన అనేకవిషయములను చేర్చి, భాషాభిమానులకు చాలాపనిని కల్పించినారు. ఇందుకు వారు ప్రశంసనీయులు. ఆరణ్యపర్వశేష ప్రశంసనుగూర్చి మాత్రము ఇక్కడ కొంత ప్రస్తావిస్తాను.

అక్కరల లక్షణము

౧౨౧. పుట. “మొదటి రెండున్నర పర్వములలోని యక్కరపద్యముల లక్షణమును గ్రహించి చెప్పక, తుది పర్వములలోని పద్యలక్షణమునే, యీ పద్యలక్షణముగా లక్షణికులు గ్రహించుటచే, నప్పటికే యిప్పటివలెనే మొదటి భాగములోని నన్నయమధ్యాక్కరలకు లక్షణము సరిగాకుదురక, చికమకగానుండుట తటస్థంబినదని చెప్పవలసియున్నది.”

నన్నయమధ్యాక్కరలకు లక్షణము సరిగా ఎక్కడ కుదురలేదో నాకు గోచరింపలేదు. నన్నయరచిత భారతమునుకొన్న భాగములో మొత్తము 3౦ మధ్యాక్కరలున్నవి. ఈ అక్కరలు యుద్ధములు శాసనములోని అక్కరల లక్షణమునే కలిగియున్నవి. వీటిలో యతిస్థానము నాలుగోగణము మొదటి అక్షరము మీద ఉన్నది. ఆరణ్యపర్వశేషములో ఒక్క మధ్యాక్కర మాత్రమున్నది. దీనికిన్ని నన్నయఅక్కరకన్న గణములాక్కరే గాని, యతిస్థానములో భేదమున్న మాటనిజమే. ఈ ఒక్కపద్యమును బట్టి నన్నయభారత భాగమునకున్న, ఎట్టన్న ఉన్నయనముచేసిన భాగమునకున్న ఛందస్సు విషయములో భేదమున్నట్లు నిరూపింప వీలులేదు. సీస పద్యములు, ఆటవెలదులు, తేటగీతముల విషయములోని నియమములు మూడుపర్వములలోను చెడకనిలవని. మొదటి రెండున్నర పర్వములలోని వృత్తములేతప్ప, ఆరణ్యపర్వశేషములో ఎక్కువగా ఇతరవృత్తములులేవు.

ఆరణ్యపర్వశేషములోని మధ్యాక్కర ఉన్నతభాగములోని దేలకామాడవో చెలియదు.

సీసపద్యములతూగు

నన్నయ సీసపద్యములలో తిక్కనలోపలే తూగు అంత తరచుగా కనిపించదన్నమాట నిజమే. కాని, ఆరణ్యపర్వశేషములో మాత్ర మతూగు అంతప్రస్ఫుటముగా ఉన్నదని కూడా చెప్పవీలులేదు. ఆరణ్యపర్వశేషములో 91 సీసపద్యములున్నవి. వాటిలో అయి దారింటిలో తప్ప తక్కినచోట్ల ఈ తూగు కనిపించదు. తక్కినవన్నీ నన్నయసీసములను పోలినవే. ఈ తూగుల పద్యములు కూడా ఒక్కచోటనే కూడిఉండుట విశేషము.

భాషాప్రయోగమందలి సామ్యములు

భాషాప్రయోగముల విషయములో నాదృష్టికి సర్వత్ర ఆరణ్యపర్వశేషము, అంతకు పూర్వభాగమువలె ప్రయోగములతోనే అనుకూలిస్తున్నది గాని, తిక్కన ప్రయోగములతో అంతగా పాసగిఉండలేదు. కొన్ని స్వల్పభేదములను కనిపెట్టి, వానినిబట్టి ఎట్టాప్రెగడయే ఆరణ్యపర్వశేషముంతయు వ్రాసినాడనుట సాహసము. ఈ చిన్న పోలికలన్ను ఉన్నతభాగములలోనినే అని నా అభిప్రాయము. నన్నయభాషాప్రయోగములే ఆరణ్యపర్వశేషములోనున్న కనబడుతున్న సని నిరూపించడము నకు నన్నయ, ఎట్టనభాగములకు ప్రత్యేకముగా వ్యాకరణములను వ్రాసి, ఈ రెంటిలోని ప్రయోగములున్న ఒక్కరీతికే అని నిరూపించవలెను. నన్నయభాషలక్షణమును కొంత సూక్ష్మముగా గమనించినవాడ నగుటచేతను ఆరణ్యపర్వశేష ప్రశంస అప్రస్తుతముగుటచేతను, నన్నయ, ఎట్టన భాగములకు భాషాప్రయోగములలో ఎక్కువభేదముకానింపదని మాత్రము నిశ్చయించి ఇంతటితో ఈ విషయము విడుదలన్నాను.

భారతకవులు నన్నయతిక్కన లిద్దరేఅనిన్ని, ఆరణ్యపర్వశేషోన్నయనము చేయవలసినట్లే ఎట్టాప్రెగడకూడా వారితో చేరినాడనిన్ని చెప్పడమునకు ఇంతవెంటిని

వచ్చినది. నన్నయతిక్కనలు రచించిన భాగములలో నన్నయరచించిన భాగము ప్రఖ్యాతిలోనికిరాలేదు. దానిగురించి ప్రస్తావించిన వారిలో తిక్కనయే మొదటివాడు. భారతమును పూర్తిచేయనుద్యమించిన వాడగుటచేత, ఆతడు మొదటి మూడు పర్వముల ప్రశంసను ఎత్తుకొనక తప్పినది కాదు. కాని, ఆతనికి కూడా ఆభాగములైన అంత ఆదర మున్నట్లు కానరాదు. నన్నయను గురించి ఆతడు "ఆంధ్రకవిత్యవికారదుండు, విద్యావదుండు, మహితాత్ముడు, నన్నయభట్టు ఆదిదోడంగి మూడుకృతులొసర్చె" అని చెప్పి ఊరకున్నాడు. తా నారంభించిన భాగము నెక్కువగా 'మృదయాహ్లాది, ఊర్జితకథోపేతంబు నానారసాభ్యుదయోల్లాసి' అని వర్ణించుకొన్నాడు. విరాటపర్వ కథ అట్టిదే. అది తిక్కనచేతిలోపడి సంస్కృతములో కన్న ఎన్నియొరెట్లు వన్నె కెక్కినది. అది నన్నయ చేతిలోపడిన ఏమయి ఉండునో! విరాటపర్వ ముట్టిది గనుకనే భారతమును పఠించేవారు సాధారణముగా విరాటోద్యోగపర్వములను పూర్తిచేసి, తరువాత ఆదిపర్వము నెత్తుకొంటారు. ఏమహూర్తమున ఆరంభించినాడో గాని, తిక్కనమనస్సు ఒక చక్కని మనోహరమైన మార్గములో పడిపోయినది. ఏకజిగిగా పదిహేను పర్వములన్ను, ఒకటే సాఫుగా, రసమచిప్పిల్లినట్లు సాగినది. "ఏమి చెప్పుచున్నదు నాథా!" అను పద్యమును గురించి చెప్పు కథ సత్యదురము కానేరదు. ఈసాఫు, ఈఅందము, ఆవిగి, ఆసాంకము, ఆతీక, ఆసోరు అతని నిర్వచనోత్తర రామాయణములో అంత రించలేదు. నిర్వచనోత్తర రామాయణము నియమముతో కూడినది. నియమము ధారకు అడ్డుపడినది. ఆందుచేతనే తిక్కనపే రెత్తగానే, ఆతనిభారతము తలంపునకు వస్తుందిగాని, నిర్వచనోత్తర రామాయణము రాదు. అట్లే ఆంధ్రభారతము పేరెత్తగానే తిక్కన మనయెదుట నిలబడతాడుగాని, నన్నయ్య, ఎట్లన్నలు జ్ఞప్తికి రాదు.

కవిత అనుభవించి, ఆసందించలసినదే కాని, ఇట్టిదని నిరూపించవలసినది కాదు. అది చిత్రలేఖనము, సంగీతము, శిల్పము వంటి ఒకకళగాని, శస్త్రములచే చేపింపదగినకాస్త్రముకాదు. మల్లెపూవునకు ధావళ్యము, సౌర

భ్యము సహజగుణములు. దూరమునుండియే అది ఘుమ్మని పరిమళిస్తుంది. దానికాధావశ్యము ఎందుకు కలిగినది? దానిలో ఎన్ని రేఖలున్నవి? దాని ఆకారమెట్లున్నది? ఈ మొదలైన విషయాలు పృథ్వికాస్త్రజ్ఞుడాలో చిస్తాడు. నిజముగారసికుడయినవాడు తీగమీదనుండగానే దానినిచూచి, అంటిన కండునేమో అని దానిని ముట్టక దూరమునుండియే దాని సౌరభ్యము ననుభవిస్తాడు. అంతకంటే తక్కువ రసికత కలవాడు దానిని చిదిమి చెవిసండుననో, సిగలోనో పెట్టుకొంటాడు. అట్లే మోహనగానమును విన్న రసికుడు తలయూచి పరవకు డాతాడు. కాని కాస్త్రజ్ఞుడు దానిని చేపించి "సరిగమ" లలోనికి పస్తరించుకొంటాడు. చక్కని చిత్రరచనను చూచి ఆనందింపగల కళాభిజ్ఞుడు ఓహో అని మెచ్చుకొంటాడు. కాని చిత్రకళాశాలోపాధ్యాయుడు దానిలో నుపయోగపడిన రంగులు, తూలికలు, సింగాణీచిప్పలమీద దృష్టిని ప్రసరింప జేస్తాడు. టాక్ మహాలను చూచి ఆనందింపలేని మోటుతాపీపనివాడు. దానిలో ఎన్ని ఇటుకలుపడినవో ఎంచుకొంటాడు. అట్లే కవిత్యమువిషయములో లాక్షణికుడు కూడాను. లాక్షణికుడున్న విమర్శకుడున్ను, ఇతర కాస్త్రజ్ఞులవలె కళాప్రతిభానంభూయిన కవుల పాటిటి రాక్షసులు. అట్టివారు కవికంఠపాశములు, కవిసర్పగరుడములు వ్రాసి కవిరాక్షసుల మని తమ్ము పిలిస్తే సిగపడక గర్వముతో సంచరిస్తారు.

ఆయినా, విమర్శతోకూడిన అనుభవము కొంత వరకు లభకారి అని ఒప్పుకోక తీరదు. చక్కని శిల్పమునుగాని, చిత్రమునుగాని, గానమునుగాని అనుభవింపగలవారు వాటినిర్మాణమును గురించి కొంత ఆలోచిస్తే అంతకంటే ఎక్కువ అందముకలిగే మార్గమును నూదించగలకేమా. ఇది సందేహాస్పదమే, కాని అట్టి ఆశగలవారి ఉత్సాహమునకు భంగము కలిగించడము అన్యాయము. వారినిమాత్రము ఆయావిస్తువులను స్పృశించనీయకూడదు. ఆలలితవస్తువులు తాళదు కోర్వకాలవు. అసలును చెరపకుండా విమర్శకులు తమయిష్టమువచ్చిన మేరకు చేసినము చేరుకోనీయవచ్చును.

తిక్కన కవిబ్రహ్మ అనిన్నీ, ఆతడు అద్భుతా
నహమైన ఆంధ్రకవితా సృష్టిని కల్పించినాడనిన్నీ మనకు
తెలియును. విరాటపర్వము ఆరంభమునంచి కాంతి
వరకున్న ఒక్కసారిగా, ఒకవీక్షతో ఎత్తినపుస్తకము
దించకుండా నిద్రాహారములుమాని మైచురచి ఆతని కవి
త్వసృష్టిలో మనము సంచరింపగలము. ఆపిదప మడిగట్టు
కొని కాంత్యశుభాసనికములను పారాయణము ముగించు
కొని, తరువాత ఉలుసువోకగా పాండవులకు స్వర్గా
రోహణమునందు తోడ్పడగలము. ఈరీతిగా తిక్కన
వ్రాసిన పదిహేను పర్వములున్న మూడు ఊపులలో
చదువవలసిన గ్రంథము. చదువవలసినది కాదు; చదువజేసే
గ్రంథము.

ఇందుకుకారణము నన్నయవలె, తిక్కన భారత
మును ధర్మగ్రంథముగా కాక, కావ్యసృష్టిగా, కవితావే
ళముతో రచించడమే అని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అట్టి
దృష్టికలవాడు గనుకనే దానినతడు ధర్మశాస్త్రముగా
గా?, వేదాంతముగాగాని, నీతిశాస్త్రముగాగాని, లక్ష్య
సంగ్రహముగా గాని, ఇతిహాసముగా గాని, పురాణ
సముచ్చయముగా గాని, ద్విధలేదు. ఆయా విషయముల
నాతే డక్కడక్కడ చేర్చుకొంటే, కవిత్వసృష్టితో
చేర్చుకొన్నాడు కాని, మరియొక దృష్టితోకాదు. భగ
వద్గీతాది భాగముల నాతడు సంగ్రహపరచడమున్ను,
కొన్ని భాగములను వదలివేయడమున్ను కూడా ఇందుకో
సమేగాని, ద్విజేంద్రులనుండి ఆధ్యాత్మిక విషయము
లను దాచిపెట్టుటకుకాదు. ఆతడొకకవితాకన్యను
సృష్టింప సంకల్పించినాడు. ఆకన్యక కుండవలసిన ఆ
కార సాందర్యాది విషయముల నన్నిటిని మనస్సునందు
రూపించుకొన్నాడు. ఆతని మనస్సులో ఏర్పడిన ఆ
అనన్య సాందర్యాకారమునకు తగిన భావసంపదను ప్రక
టింపగల అన్యక్తశబ్దబ్రహ్మమునండి, బాహ్యన్యక్త
రూపమును గ్రంథరూపముగా వెలువరచినాడు. ఈ
రూపమునందు గల అంగసౌష్ఠ్యవలూహణ్యనిభయములను
అనుభవింపగల రసికులు ధన్యులు.

ఇట్టి కవితాసృష్టినిగురించి ఆలోచించునపుడు,
దానిని మరిఒకసృష్టితో పోల్చిచూడడము వ్యర్థము.

ఈ పోయనకు మూలములో ఏ మన్నది? ఇదిదక్షిణ
దేశపు ప్రతుల ననుసరించిన అనువాదమా, ఉత్తరదేశ
ప్రతుల ననుసరించినదా? తిక్కన ఏ కాలపువాడు?
ఎక్కడ జన్మించినాడు? ఎంతభనము సంపాదించినాడు?
అతని కంతమంది పిల్లలు? ఇటువంటి చర్చలన్నీ నిరర్థ
కములు. చారిత్రకదృష్టితో చూచువారి కవి ఆశ్చర్యక
ములుకావచ్చునుగాని, కవితావిమర్శకునికి వాటితో పని
లేదు. విమర్శకుడు కళలోని అందమునకు కారణములు
ఊహించుకొంటే చాలును.

తిక్కనకవితాసృష్టి

శబ్దసామగ్రి

తిక్కనరూపము నిచ్చిన ఈ కవితాకన్యా ఊ
ప్రతిమను నిర్మించిన సామగ్రిని (౧) శబ్దసామగ్రి (౨)
భందసామగ్రి—అని రెండువిధములుగా ఏర్పరుచుకో
వచ్చును. నన్నయవాడిన ఆచ్చికపదముల సంఖ్య గుమారు
౧౨౦౦ ఉంటుంది. సంస్కృతపదములు ఇంతకు అయి
దింతలు ఉంటవి. మూడు పర్వముల కథమాత్రము గనుక
ఇంత కొంచెము శబ్దసామగ్రిని నన్నయఉపయోగించుకొ
న్నాడని మనమునుకోవచ్చును. ఇదిగాక ఆచ్చికపదములు
తిరిగితిరిగి అనే అనేకపర్యాయములు ప్రయోగింపబడి
ఉండడముచేతన, ఆతడువాడిన సంస్కృతపదము లాకొ
క్కటి సాధారణముగా ఒక్కటేసారియు, కొన్నిమా
త్రము రెండుమూడుసార్లుకంటే ఎక్కువ సార్లుపోషడము
చేతను, ఆచ్చికశబ్దములకంటే సంస్కృతశబ్దములే ఎక్కు
వగా ఏర్పడినవి. కాని, తిక్కన భారతములో ఆచ్చికపద
ములసంఖ్య నన్నయగ్రంథములోకంటే 15 పర్వముల
గుటచే అయిదింత లెక్కవగా ఉండవలసి ఉండగా పది
హేనింతలైనా ఎక్కువగా ఉండడమున్ను, సంస్కృత
పదముల సంఖ్య నన్నయ గ్రంథములోకంటే మూడిం
తలు మాత్రము ఎక్కువగా కనబడుతుంది. తిరిగితిరిగివచ్చి
నప్పుడెల్ల పదములను ప్రత్యేకముగా లెక్కిస్తే, నన్న
య గ్రంథములో తెనుగు సంస్కృతపదము లిందువిం
చుగా సమానముగాను, తిక్కన గ్రంథములో తెనుగుపద
ములు సంస్కృతపదములకంటే గుమా రెనిమిదిరెట్లు

ఎక్కువగను ఉన్నట్లు తెలుగుకొవచ్చును. ఇందువల్ల నన్నయకు సంస్కృతమాగ్గముగూడ ఎక్కువ అభిమానము నిన్ని, తిక్కనకు దేశిమాగ్గ మెక్కువ ఇష్టమనిన్ని మనకు తెలియగలదు. నన్నయతిక్కనలకు పదముల భూర్వులో కూడా ముఖ్యభేదమున్నది. నన్నయ సాధారణముగా సంస్కృతపదములను ఎక్కువగా వాడుతాడు. తిక్కన సంస్కృత కేబ్బములను వాడినా సాధారణముగా వాటిని స్వప్రయోగముగానే వాడుతాడు. సమాసములను వాడవలసి వచ్చినప్పుడు చెందుకూడుపదములనుమాత్రమే సమసింపజేస్తాడు. నన్నయ సంస్కృతపదములను వాడినరీతి కొక్క ఉదాహరణము.

ఘనదురితానుబంధ కలి

కాలజనోషతుమారసంహతిన్

దన యువయప్రభావమున

దవ్యుఁడొపి జగజ్జనాసురం

జనచగు రాజ్యపంతితవ

సంతనితాంత విధూతి నెంతయుం

దనరుఁ జశుకృ మన్మథుఁడు

ధర్మదయాద్ధృనిబద్ధ బుద్ధియై.

అతని దేశిమాగ్గమునకు ఆరుగుగా కనబడు ఉదాహరణములు:

నిండు వనంబు నవ్యవస

నీకసమానము, పల్కు దారుణా

ఖండల శీత్రుతుల్యము జ

గన్నుత, విప్రులయందు నిక్కమి

రెండును, రాజులందు విప

రీతము గావున విప్రుఁడోపు నో

పం డతిశాంతుఁడయ్య నర

పాఁఁడు శాపముఁ గ్రమ్మరింపఁగన్.

సుతజల పూరితంబులగు

నూతులు నూటిటికంపై నూనృత

వ్రత యొకబావి మేలు మఱి

బావులు నూటిటికంపై నొక్క స

త్రైతువదిమేలు తత్రైతుక

తంబున కంటె నుతుండుమేలు త

త్పుత కలికంబుకంటె నొక

నూనృతవాక్యము మేలు నూడఁగన్.

తిక్కన సంస్కృత మాగ్గమును చూడండి:

మ. బకవిధ్వంసి జటానురాంతకు

హిడింబ ప్రాణ పారీణు గీ

చక నిర్మూలన కేళిలోలు సమరో

తానైక శీలప్రవ

ర్తకు నాగాయత సామ్యక్రితబహి

ద్రగుం బ్రతివ్యూహదా

హకు భీముం గొనివచ్చు ధర్మజాడు బా

హోహోపముం జూపగన్.

ఈపద్యము చెవకి వీర్చినది. ఈమాగ్గమే తిక్కన కిష్టములేదు. ఆతడు సంస్కృతము నుపయోగించినా, తెనుగుపదముల నుపయోగించినా “అలలి యలలిత్తుని యల గాహళి సంధించిన విధంబు నమరగవలయు నే” కాని మఱియొకటి రాతని నోటికి రాదు. అట్టి వాద్యమునుండి మనోహరగానము బయలుదేరియే తీరవలెను.

ఉ. వచ్చినవాఁడు ఘల్లునుఁ; డ

పశ్యేము గెల్తుమనంగరాదు; రా

లచ్చికినై పెనంగిన బ

లంబులు రెండును గెల్వనేర్చునే

పాఁపుగుఁ గుండగుం దొడరు

తెల్ల విధంబుల కోర్చునట్లుగా

కిచ్చఁదలంచి యొక్కమెయి

ని త్తెలిఁ బొందగుచేతయుం దగున్.

చ. ఇది యొక పెద్దగట్టిమొన

యీమొనముండట గోగణంబుతో

నదె యొక యల్పసైన్య; మట

యాతల వేటొక కొంతసేన య

ల్లదె యిటువంచి పెట్టఁ జనె

నన్నిటిలోన వృథాభిమానదు

ర్మదబహుభాషియైన కరు

రాజెవటం జనుచున్నవాడొకాఁడు.

ఈమార్గము నన్నయకు సర్వసాధారణము గనుక చాలును. తిక్కనకు దీర్ఘసమాసములంటే ఇష్టము లేకపోలేదు. కాని, అవి పడవలసినచోట్లనే పడి తిగవలె సాగుతవి. చూడండి:

కా. సింగంబాఁడటితో గుహంతరమునం

జేడ్పాటుమై నుండి మా

తంగన్నూర్జిత యూధదర్శన సము

ద్య త్రోగ్ధమై వచ్చునో

జంగంతారనివాసభిన్నమతి న

స్మతేనవై వీఁడె వ

చైం గుంతీసుతహద్యముండు సమర

నేమాభిరామా కృతిన్.

కా. దుర్వారోద్యమబాహువిక్రమ రసా

స్తాక ప్రతాపస్ఫుగ

ద్గర్వాంధ ప్రతివీర నిర్భగన

విద్యాపారగతు మత్పతుల్

గీర్వాణాకృతులేవు రిచ్చ నినుదో

రీలవ్వెసం గిట్టి గం

ధర్వ ల్మానముఁ బ్రాణముం గొనట త

ధ్యం చెప్పెయిం గీచకా!

సంస్కృత సమాసఘటనమునందు నన్నయమార్గము వింతగా ఉంటుంది. “ప్రకటిత భూతసంతతి; చంద్రికారాజిత సర్వలోకుడు; అనతకాత్రవుడు;” అని యీరీతిగా బహుప్రసీదమాసముల కూర్చు, శతృకానన్ ప్రత్యయములతో సారంభించిన సమాసములనునాడుట నన్నయకిష్టము. ఇది తిక్కనకవిత్వలో కానరాదు.

తిక్కన సంస్కృతశబ్దములను, తెనుగుపదములను పట్టములలో కూర్చుటయందు చూపిననేరే ఆతనికి కవితకు శోభ చెచ్చినది. ఒక్కొక్కచోట అతడు కేవల సంస్కృత శబ్దములనే విడివిడిగా ప్రయోగిస్తాడు: మధ్యమధ్య తెనుగుపదములతో టంకముచేస్తాడు:

ఉ. కూర్చుట నూత్న రత్నమున

మం గనకంబునకుండగున్ జనా

భ్యర్చితమైన భారతము

పారకృపాపర తంత్రవత్తి మై

జేచ్చిన దేవదేవునకుఁ

బ్రీతిగ నిచ్చుట సర్వసిద్ధి నా

నేర్చినభంగిఁ జెప్పివర

ఁగియుండ నయ్యెద భక్తకోటికిన్.

కొన్నియెడల తెనుగుపదములతో పద్యములు సాగింది

మధ్యమధ్య సంస్కృతశబ్దములతో చిగువు తెస్తాడు.

ఇది ఆతని సర్వసాధారణ మార్గము:

ఉ. ఒప్పెడుమేను; పెంపుగల

యల్లము నాగరికంపుఁజందముం

జెప్పకమాప కీతని వి

శేషముఁదెల్పెడుఁ గొల్పు పెంతయన్

డెప్పర మేమినేయుడుఁ గ

డిందివిచారము వుట్టె; నెట్టితం

డప్పురి సంచరించు నొకొ

యవ్య లెటుంగకయుండునట్లుగన్

చ. ఇది గడుముద్గరాల; పను

లేమియుఁ జేయఁగ నేర దెతయున్

వృగు వొక కీడు పాటునకు

మేకొనఁజాల; దుదాత్తచిత్త; యుం

టిదిరుగుదాని కోర్వవొక

టిం దనుదా సవరించు చొప్పెటుం

గదు; తగ నొండులంగొలువఁ గా

వెర వేమ్మెయిఁ గల్గునక్కటా!

కొన్నిచోట్ల సంస్కృతపదములను కరుసగాపేర్చి, కూర్చి చప్పున దేశ్యపదరచనకు దిగుతాడు. ఈ విధము పరమ మనోహరము:

చ. అకుటిలఁ; డార్యసమ్మతు; డ

హంకృతిమూఁడు; నీతినిర్మలా

త్మకు; డనవద్యశీలుడు; న

ధర్మధు; దాంతుడు; గొంతి ముచ్చనే

యొకొగును; మేనులేత; తన

యెల్ల ముమేత్తన; యిట్టి యీత డె

ట్లాకొ యొరునాశ్రయించు; విధి

యోపద యెవ్వరి నెట్లు నేయగన్.

ఇట్లు మార్చటవలన సంస్కృతపదముల అందమున్ను, తెనుగుపదముల ఇంపుసొంపులన్ను ప్రత్యేకముగా గోచరించి, రెండింటి మార్గభేద ప్రస్థాన ప్రదర్శనమువల్ల ఆనందావిర్భావ మెన్నియొగుడుండు లెక్కువగా పొంగిపారలుతూ కలుగుతుంది.

ఈ రీతిగా తిక్కన పదములమార్పు, తూను హాయిలు, సార, అనేకవిధములుగా గమకము పొంది ఆ కవితాసౌందర్యమునకు తోడ్పడినవి. రెండేసి, మూడేసి, నాలుగేసి, అక్షరములు గల పదములు ఒకదానితో నొకటి అనేకవిధములుగా చేరి పదగమకము భరతశాస్త్రరీతి ననేకరీతులుగా పొందినవి ఈపద్యముల నడకవిషయమై మంగముందు తెలుపబోతున్నాను.

ఛందస్సామగ్రి

శబ్దసామగ్రినిగూర్చి ముచ్చటించినప్పుడు తిక్కన రచనలో ఆధిక్యపడము లెక్కువగాఉన్నది చెప్పవచ్చును. ఆధిక్యసంజ్ఞ తదన్వదేశ్యశబ్దములకు మనలాక్షణికు లుంచినది. కాని, దేశ్యశబ్దములు మాడ తదన్వదములేఅనిన్ని, అవి ప్రాకృతభవములనిన్ని నామతము. ఈ విషయమై ఎట్టి సందేహమున్ను నాకులేదు. శబ్దరత్నాకరములలో దేశ్యములని ఉదాహరింపబడిన పదములలో చాలావరకు ప్రాకృతభవములే అని నేను దృఢముగా చెప్పగలను. మిగిలిన కొద్దిశబ్దములుమాడా ప్రాకృతభవములని కొలదికాలములో నిరూపింపగలనని నా ధైర్యము. నేను గవించిన "ద్రావిడ భాషాతత్త్వ" మను గ్రంథములో ఈ వాదమును నిరూపించినాను. మనలాక్షణికుల అభిప్రాయముమాడా అంతే కాని, ఆంధ్రముగాని, తేగ్గన ద్రావిడభాషలుగాని, ప్రాకృతభాషావికారము లెట్లు గునో వారెవరున్ను నిరూపించలేదు. కొన్ని శబ్దములకు మాత్రము వారు ప్రాకృతములముల నిచ్చి తృప్తిపడి

నారు. నే నావిషయమును నా గ్రంథములో కొంచెము లోతుగా విమర్శించినాను. కాల్యేత తన ద్రావిడభాషల పరస్పరసంబంధమునుగురించి వ్రాసిన గ్రంథములో ద్రావిడభాషలకు సంస్కృతముతో సంబంధములేదని వ్రాసినాడు. అవిమర్శకముగా మనవారున్ను, విరోపియనులున్ను ఆవాదము నంగీకరించి, అదియే సిద్ధాంతమని నమ్ముతున్నారు. మనదేశములో కాకపోయినా యూరోపులో నాపుస్తకము ఈవిషయమై కొంతసంచలనముకలుగజేసినట్లు కనబడుతుంది. సర్ జార్జి గ్రియర్ సన్, డైన్ కాన్, బ్లాక్ మెదలయిన యూరోపియనువిద్వాంసులు కొంతతలపోసినారు. ఇంకను పరిశోధనకావలెనని నాకు వ్రాసినారు. నాగ్రంథమును జర్మను, ఫ్రెంచిభాషలలోనికి పరివర్తనముచేసకొన్నారు. లండనులోని ప్రొఫెసర్ కంపెనీవారు నూరుప్రతులనుకొని, పాశ్చాత్యవిద్వాంసుల కందజేస్తున్నారు. ఈప్రశంసలంతా ఎందుకంటే, ఆంధ్రభాష ఒక ప్రాకృతభాష అనిన్నీ, దానిని తిరిగి సంస్కృతముతో అంటగట్టి ప్రాకృతమునకే ప్రాకృత్యమును కల్పించి దానిని సంస్కృతముకంటె ఎన్నుగాతీర్చి దిద్దుటకై తిక్కననంటి మహాకవులు ప్రయత్నించినారనిన్ని చెప్పటకే. ప్రాకృతముమీద అభిమానము ఈదేశములో చిరకాలమునుంచిన్ని ఉన్నది. సంస్కృతము పురుషభాష అనిన్ని, ప్రాకృతము స్త్రీభాష అనిన్ని కాంతాసమ్మిత మై కావ్యమునకు ప్రాకృతమేగాని సంస్కృతము అందము నివ్వదనిన్ని కొందరు ప్రాకృతకవులన్నారు. ప్రాకృతకావ్య మమృతత్యులునిన్ని దానిని చదివి దాని అందమును గ్రహింపలేనివాడు రసమడుకాడనిన్ని కొందరన్నారు. "ఉత్తిబినోకబో భాసా జాహ్నవి సాహ్నదు" (ఉత్తి విశేషం కావ్యం భాషాయాభితి సాభవతు) అని ఒకరన్నారు. ఎట్లయితేనేమి సంస్కృతభాష. సామాన్య జనల కందరానిపండుకాగా ప్రాచీనప్రాకృతకావ్యములు బయలుదేరినవి. ఆప్రాకృత భాషలున్ను దురవగాములు కాగా వాని వికారములయిన దేశభాషలలో కావ్యములు బయలుదేరినవి. కొందరు సంస్కృత భాషను మన్నింపనేలేదు. ఇట్టివారు తమిళులు. అయినా

వారిభావ ప్రాకృతభావ కాకతీరదు. కొందరు సంస్కృతమును మన్నిస్తూ దేశభావలలోకూడా ప్రాకృత్యమున్నదనిగ్రహించి వాటిలో కావ్యరచనకు పూనినారు:

దేవతల భావకావున తెనుగుకన్న

సంస్కృతమే మిన్నయని యంద్రు సరియె తెలిసె

రసికుడగువాడు తనదు జారుసిగలోన

తులసినే యిడుకొనునో జాజులనె యిడునో.

అని ఒకకవి అన్నాడు. వారిపూర్వము తనతో భారతమును “తెనుగుభాష వినిర్మింపఁ దివురు టరయ, భవ్యపురుషార్థ తరుపక్య ఫలముగాదె, దీని కడ నియ్యకొని వేడ్క నూని కృతిప, తిత్వ మర్థించి వచ్చితి దిక్కశర్మ” అని పలికినట్లు తిక్కన్న వ్రాసుకొన్నాడు.

తెనుగుభావ ఎట్లు ప్రాకృతజన్యమో తెనుగు ఛందస్సుకూడ ప్రాకృత జన్యమే. దేశీయఛందస్సులన్నీ మాత్రాగణబద్ధము లని మనకు తెలుసును. అట్లే వైదిక ఛందస్సులన్ను. తైత్తిరీయ వితరేయ ఆరణ్యకములలో ఛందః పురుష వర్ణన మున్నది. ప్రాకృత ఛందస్సులు వైదికఛందస్సంద్రదాయములోనివి. సంస్కృతఛందస్సులు, పుత్రాదులు క్రాంతగా ఏర్పడినవి. పూర్వ సంస్కృతకావ్యములలోకూడా మాత్రాగణబద్ధ శ్లోకములు కానవస్తవి. వీటినే ప్రాకృతకవులు ఎక్కువగా వాడుకొన్నారు. ఛందఃపురుషుని శీర్షకమే, ప్రాకృతములోని “సీసఅం”; మన సీసమున్ను అదే. అతని స్కంధకమే ప్రాకృతములోని “ఖంధఅం”; మన కందమున్ను అదే. సంస్కృతములో “హస్తవృత్తి” అనే పద్యములేదు కాని, ప్రాకృతములోని “అథ్థశ్చది” అనేది మన ఆటవెలిది ఆవుతుంది. ఇది ఛందఃపురుషుని హస్తవృత్తికావచ్చును. ప్రాకృతములోని “శేక్ గీదిఅ” మన తేటగీత. మన ద్విపద సంస్కృతనామముతోనే ఉన్నది. ఇది ప్రాకృతములో “మవఇ, దువది” అనే పేళ్లతో ఉన్నది. మన ఆక్కరలు “అక్షర” వృత్తముల వికారములు. మన తరువోజ “త్రిపద్యా” శబ్దరకారమై నట్లు తోస్తుంది. ఈ రీతిగా ఆంధ్రకర్ణాటక ఛందస్సులన్నీ ప్రాకృతఛందోవికారములైనట్లు స్ఫురించకపోదు. ఆ

ప్రాకృతఛందస్సులో ఛందఃపురుషుని ఆకారమునకు ముఖ్యమలయిన శీర్ష మునున్ను, స్కంధమునున్ను, హస్తవృత్తినిన్ను, ద్విపదమునున్ను మనవారు ఎంచుకొని ఉపయోగించుకొన్నారు. కాని, ప్రాకృత మాత్రాగణ ఛందస్సులకున్ను, ఆంధ్రదేశీయఛందస్సులకున్ను చిన్న చిన్న వ్యత్యాసములు లేకపోలేదు. అట్లే, ఆంధ్రఛందస్సులకున్ను కర్ణాటకఛందస్సులకున్ను స్వల్పభేదములున్నవి. ఇట్టి భేదములనెల్ల నే ఈ రెండుభావలకున్న ప్రత్యేకత్వమేర్పడినది. ఈవిగ్రహనిర్మాణములో శీర్షముకంటె, స్కంధము చాలా ఎక్కువ పరిమాణము కలిగి ఉండవలెను గదా. అందుచేత కందపద్యముల నెక్కువగాను, దానికి తగిన పరిమాణములతో తక్కిన అంగములనున్న నిర్మిస్తే చక్కని విగ్రహమేర్పడుతుంది. అట్లు చేయడమే శిల్పిచాతుర్యమును ప్రకటిస్తుంది. తక్కిన వృత్తములుకొలదిగాఉంటే అందము. అన్నీవృత్తములే అయి శరీరములేమండ గాని, చిన్నదిగా గాని చేయడము కవిత్వశిల్పము కానేదు. శిల్ప మనోహర విగ్రహమునుమాత్రము నిర్మించి తృప్తిపొందడు. ఆవిగ్రహమునకు తగిన పీఠముపై, గద్దెపై దానిని నిలుపుతాడు. గద్దెలేమంటే విగ్రహమునకు గౌరవములేక, నేలపై పార్లాడవలసి ఉంటుంది. అందుచేత క్రింద గద్దెపించి, దానిపై సుందరవిగ్రహమును ప్రతిష్ఠించి, దానిచేత మనోహర భావగానమును చేయించువాడే కవి. ఈఉద్దేశముతోనే చంపూకావ్యములు బయలుదేరినట్లు తోస్తుంది. గద్యమే కావ్యవిగ్రహమునకు గద్దె; గద్య శబ్దరకమే ‘గద్దెయ, గద్దె’ అయితే మన నిర్వచనము సరిపోతుంది. గద్దె అనగా ఉన్నతపీఠమని తెనుగులో ఆర్యమున్నదిగాని, సంస్కృతములో ఆ ఆర్యమున్నట్లు సంస్కృత నిఘంటువులు చెప్పవు. కాని, శబ్దరత్నాకరకారుడు గద్దేశబ్దము వైకృతమని చెప్పినాడు. ఎట్లుచెప్పినాడో తెలియదుగాని, ఆయన ఊహమాత్రము మన కిచ్చట అనుమలించినది. తిక్కన ఈశ్వరహాస్యమును తనభారతరచనయందు బాగుగా గుర్తించినట్లు తోస్తుంది-ఆతమ రచించిన పదిహేనుపద్యములలోను గద్యపద్యములమొత్తము ౧౫౬౬౮. వీటిలో పదనములు ౪౫౬౦, అనగా

మొత్తములో ౨౯% కందములు ౫౨౭౯, మొత్తములో 33 ౧/౩%. తేటగీతములు ౧౫౭౭, సుమారు ౧౧%. ఆటవెలదులు ౧౦౧౧, ఇంచుమించు ౬%. సీసపద్యములు ౧౧౦౦, ఇంచుమించు ౭% తరువోజులు ౬, ఉత్సాహములు ౮. మొత్తము దేశీయచ్చందస్సులు ౧౩౫౪౦, అనగా మొత్తములో ౮౬.౪౨%. ఈ దేశ్యకావ్యకీరమునకు అలంకారములుగా ఉత్పలమాలలు ౬౮౦, సుమారు 3%, చంపకమాలలు ౯౫3, సుమారు ౫%. శార్దూల విక్రీడితములు ౧౨౦, మత్తేభవిక్రీడితములు ౨౪౦. ఇవి విగ్రహమనకు వానికలుగకుండా కాపాడడానికి. పైనాలుగున్ను కలిసి ౧౯౯౯. ఇక తక్కిన చిల్లర అలంకారములు. సగ్గరలు ౯, మహాసగ్గరలు ౧౫, తరలములు ౫; వసంతతిలకములు ౨, మత్తకోకిలములు ౭, ఇంద్రవజ్రం, తోటకములు ౪, కపిరాజ విరాజితములు ౨, దోడకము ౧, మంజుభాషిణి ౧, ఉపజాతి ౧, తోడకము ౧, భుజంగ ప్రయాతములు ౨, మానినలు 3, మణిమాల ౧, స్వాగతము ౧, వనమయూరము ౧, నర్మకటములు ౨, బంధురము ౧; ద్రుతవిలంబితము ౧, శుద్ధవిరాటి ౧, లయవిభాతులు ౨, ఉపేంద్రవజ్ర, స్రగ్వణి ౧, స్రావము ౧, జలధరములు ౨, రుగ్వంతి ౧, మేదిని ౧, క్రాంచపదము ౧, అంబుగుహము ౧, ప్రహరణకలితము ౧, శిఖరిణి ౧, మణిగణనికరము ౧, లయగ్రాహులు ౪, మంగళమహాశ్రీ ౧, సరసీజము ౧, భాస్కరవిలసితము ౧, మందాకాంతము ౧, మొత్తము ౧౨౯. వీటిలో చాలామట్టుకు ఇంచుమించుగా అన్నీ స్త్రీపర్వములో ఉండడము విశేషము. ఇన్నిటిని స్త్రీపర్వములో ఎంచుకు చేర్చినాడంటే స్త్రీపర్వము సరికి విగ్రహస్వరూపము స్పష్టముగా ఏర్పడినది గనుక అలంకరణమును కవిసాగించి నాడని నాసమాధానము.

నిర్వసనోత్తర రామాయణమును తిక్కన ఈ దృష్టితో నిర్మించలేదు. దానిలో కావ్యవిగ్రహస్వరూప పే ఏర్పడలేదు. ఇందులో విగ్రహమునకు గద్దలేదు. మొత్తము ౧౭౩౩ పద్యములలో ౭౬౦ దేశీయచ్చందస్సులు; ౪౭౩ సంస్కృతచ్చందస్సులు. కందములు ౫౨౫, సీసములు ౬౫, ఆటవెలదులు ౮౭, తేటగీతములు ౮౩.

ఇట్లుకామొద్దుస్వరూప మేర్పడినది. ఈవిగ్రహము వికారమును కప్పిపుచ్చడమున, అలంకారములను ఎక్కువగా చేర్చి నట్లు కనబడుతుంది. నన్నయ కవితాకన్య విగ్రహము ధవోవిషయమున సౌమ్యవస్త్రేన దేగాని విగ్రహముచిన్నది. దానిపీతము చాలా పెద్దది. అనగా నన్నయవచనముతో చాలాభాగము కథను నడపినదన్నమాట, అవచనములు కూడా చాలా పెద్దవి. తిక్కనవచనము లట్లుగాక మద్దుగా, ముక్తసరిగా ఉంటవి. నన్నయ కందములు ౧,౬౫౫; వచనములు ౨౦౨౧: తే. గీ. ౨౮౬; ఆ. వె. ౨౯౦; సీసములు 3౧౬; తరువోజులు ౧3; మధ్యా క్కరలు 3౮; మధురాక్కరలు 3; ఉత్సాహాలు ౫; మొత్తము దేశీయచ్చందస్సులు ౪౪౪౪; సంస్కృతచ్చందస్సులు ఉత్పలమాలలు 3౧౭; చంపకమాలలు 3౬౭; శార్దూల విక్రీడితములు ౪౧; మత్తేభవిక్రీడితములు ౧౨౬; మాలినులు ౮; స్రగ్గరలు 3; వహాస్రగ్గరులు ౪; కపిరాజ విరాజితములు ౨, మానినలు ౨; లయగ్రాహులు ౪; పద్మకము ౧; తరలములు 3౩; తోటకము ౧; మత్తకోకిలలు 3౪; పృథ్వీ ౫; వనమయూరములు ౨; వసంత తిలకములు 3; స్వాగతము ౧; ద్రుతవిలంబితము ౧; రథోద్ధతము ౧; అంబుగుహము ౧; మణిభూషణము ౧; దండకము ౧; స్రగ్వణి ౧; మొత్తము ౯౫౭. మొత్తము నన్నయవాడిన గద్యపద్యములు.

నన్నయసీసములు నియమబద్ధము లని చెప్పినాను. అనియమమునుగరించి నామిత్రులు గడుగు సీతాపతిగాయ చక్కగా పరిశోధించినారు. నేను నన్నయ ఆటవెలదులన్ను తేటగీతములన్ను కూడా నియమబద్ధములని నిరూపించి ఉంటిని. అట్టినియమము లేని తిక్కన గ్రంథములో లేవు. నన్నయ విగ్రహము తలగాని చేతులుగాని కాట్లుగాని, అశించడమునకు పీలులేకుండా కట్టుబడి పోయినది తిక్కనకావ్య కన్య అట్టి బంధములకులోను గాలేదు. అందుచేతనే తిక్కన కవిత్వము జీవకళతో జిప్సయన్నది.

“కందము చెప్పినవాడు కవి. పండిని పాడిచిన వాడు బంటు” అనుసామెతను మీరెరుగుదురు. ఈసా

మెత తిక్కనవాడుక ననుసరించి వచ్చినది. కవిచోడప్ప ఈవిషయమున తాను తిక్కనతో సమానుడనని అనుకొన్నాడు. కాని, తిక్కనకందముల కవిచోడప్ప కందములు కావు. కవిచోడప్పకందములు వెట్టివాలకములు; తిక్కనకందములు తెనుగుభాష కామహాకవి యార్చిన అందములు. తిక్కనకందములగుర్చి ఆలోచించక పూర్వము ఈకంద పద్య చరిత్రమును కొంత తడవలసి యున్నది. సంస్కృతములో కందమునుజేరు లేదు. దానిలోని ఆర్యాగీతి మనకందమునకు సరిపోతుంది. కాని సాధారణముగా సంస్కృతకవులు ఆర్యావృత్తమునే వాడినారు గాని, ఆర్యాగీతులను వాడలేదు. ప్రాకృతములో ఈ ఆర్యాగీతికి “ఖండతం” స్పృంధకమ్ అని పేరు. ప్రవరసేనడు తననేతు బంధుమహాకావ్యమును ఈ స్పృంధకములలో వ్రాసినాడు. ఈకావ్యములో కొలదిగా ఇతర వృత్తములు కూడా ఉన్నవి. కాని అతనికి ఈకందమే ఇష్టమయినది:

కందపద్య లక్షణము:

చతుశ్చ అట్టగణా

పుష్పద్దే ఉత్తరద్ధ హోఽ సరూ ఆ

సో ఖంధత విజానామ

పింగల పభజేఽ ముద్ధి బహుసంభే ఆ.”

దీని? ఛాయ:

చతుర్మాత్రా అష్టగణాః

పూర్వార్థే ఉత్తరార్థే భవంతి సరూపాః

తం స్పృంధకం విజానీత

పింగలః ప్రభజతి ముగ్ధే బహుసంభేదమ్

స్పృంధకమునకు చురిబకలక్షణము కూడా ఉన్నది.

స్పృంధకమపి తత్సాధితం

యత్ర చతుష్కల గణాష్టకే నార్థం స్యాత్

తత్తుల్య మగ్రిమదలం

భవతి చతుష్పైమాత్రికశరీరమిదమ్.”

పై లక్షణము ప్రకారము కందములో రెండర్థభాగము లుండుననిన్ని, ఒకకక భాగములో నాలుగేసి మాత్ర

లుగల ఎనిమిదిగణము లుండుననిన్ని తేలినది. ఆంగ్ర కర్ణాటక కందములో ఈ లక్షణము కొంత మాత్రముగా చెప్పబడినది. మొదటి పాదములోను, మాధో పాదములోను నాలుగేసి మాత్రల మాడుగణముల చొప్పున పద్యరేఖలున్ను, రెండు నాలుగు పాదములలో నాలుగేసి మాత్రల అయిదుగణముల చొప్పున ఇరవై మాత్రలున్ను, మొత్తము ఓర మాత్రలున్ను కందములో ఉండువని కన్నడకందపద్యలక్షణము. బేసిని జగణముండుమాడడను నియమము ఆంగ్ర కర్ణాటక లక్షణములోనున్నది. అట్లుబేసిని జగణముండుటయిల్ల “గండలిల్లద శశివదనెగె గర్భమాద తెజవోకెడుగుం”, “మగడులేని శశివదనకు గర్భమయిన తెజగునచెడు” నని నాగవర్మచెప్పినాడు. ప్రాకృతస్పృంధకములలో కూడా ఈ నియమమును పాటించినారుగాని, లాక్షణికులు ఆనియమమును వివరించలేదు. సంస్కృత ప్రాకృతములలో ఈవృత్తనందు ప్రాసనియమములేదు. కన్నడములోను, తెనుగులోనున్నది. తెనుగులో యతి స్థానములో అక్షరమైత్రి ఉండవలెనని కర్ణాటకములో కంటె ఎక్కువ విశేషమున్నది.

తిక్కన్న నియమములు మన్నించేవాడు కాదని మనవిచేసి ఉంటేని. నియమము లతని ననుసరింపజలినవే కాని, అతడు నియమముల ననుసరించే వాడుకాదు. అంటే, అతని పద్యములలో స్వాతంత్ర్య మెక్కువ అనిన్ని, పద్యగమనమున, భావరమ్యతను మాత్రమే ఆతడనుసరించినాడనిన్ని నాఅభిప్రాయముగాని, అతని పద్యములలో గణనియమము కనబడనని నాఅభిప్రాయముకాదు. కాని, లాక్షణికులు ఏర్పరచినలక్షణము ప్రకారము అతని పద్యములను ఛేదించుమాడదని నాఉద్దేశము. అట్లు ఛేదిస్తే తిక్కన పద్యలక్షణముచెడను. ఆఛేదించిన భాగములు అర్థచంతములుగా ఉండవు. ఒక కందపద్యమును లాక్షణికుల ప్రకారము ఛేదించియితామ:

క. భూరిభి నత్రా దుగ్ధా

క్షీరాం బుధి నా దుకుచ్చః చిత్రం బునవిన్

తారమః హితముగ నునిచిలి

వారయః నచ్చెరః పుగాఢ యభిలాం డవతీ.

ఈరీతిగా ఖండించడమునకు మనములవాటు పడిపోయి నాము గనుక, మనకది వికారముగా కనబడదు. తిక్కన తన పద్యములను లాక్షణికులు ఖండించడమునకు వ్రాయ లేదు. వాటిని చదివి ఆనందించవలెనని వ్రాసినాడు. అందుచేత, వాటిని చదువవలసిన తీరెట్లు అని ఆలోచించుకోవలెను. ఈ విషయమై చాలాకాలమునుంచిన్ని ఆలోచిస్తున్నాను గాని ఒకత్రోవ చిక్కలేదు. తిక్కన పద్యముల గతిని అతిశీఘ్రముగా మార్చివేస్తాడు. అందు చేత లక్షణమున్న టికిని ఒకటే అయినా, అర్థవంతముగా వానిని ఛేదించడానికి కూడా ఒకమార్గము దొరుక గల దని నావిశ్వాసము. పద్యము విరువుల ననుసరించి ఈవిధా గము చేసుకోవచ్చును. విరువు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ విరామముని అవచ్చును గాని, రెండోపాదములో మూడో గణము తరువాత విరామము అని చెప్పకూడదు.

క.....లాసిక, తనమన నిపుణుండనైయ తని మెప్పించున్.

క.....అని కడగ నిన సుతునకు, స్మృతుద్రో ణుడు ద్రోణనంద-నుడుఁ గృపుడును శాంతనపుడు.

పీటిలో యతిస్థానమువద్ద విరామముంచుటే అర్థము చెడిపోతుంది గదా. అది విరామస్థానము కాదు. ఎక్కడ ఆరవఃతమగుటకు మన విరామము కావలసి ఉంటుందో, అదియే విరామస్థానమును కొనడము భాగ్యము గనుక, ఆరవద్విరామము ననుసరించి తిక్కన విరాటపర్వము మొదటి ఆశ్వాసములోని కంపపద్యములు ఆలోచించుదాము:

క. పరమశ్రమనిరత సంయమి

వరమానకమలహంసపర్రవచం చ

చృరణనఖ చంద్రికా వి

స్ఫురణా చిత్రప్రకార శోభాధ్యునకున్

ఈ పద్యము సంతటిని ఒక్కగ్రక్కలో విరామముక్కర లేకుండా చదువవలెను:

క. జలనిధి హిమవమ్భాధర

కలిత జననకేళి కాతుకవ్యక్తా వ్య

క్త లలిత సౌందర్యస్సగ

దలఘుతమ శ్రీసనాథ! హరిహరనాథా!

దీనిని రెండుద్రక్కలలో చదువవలెను. అనగా ఒక్కటే విరామము.

క. మనవంశంబును వృత్తం

బును బెంపును గావఁజాలు పుణ్యసతివి దు

ర్జవలగు కులువల తలఁపులు

గనుగొని యేమఱక మెలఁగగావలయుఁ జామి.

దీనిని రెండు విరామములు పుచ్చుకొని చదువవచ్చును:

క. నమఁ గుచ్చితంపుఁ బనులకుఁ

బనుపక యెంగిలికి లోనుపఱుపక తగును

న్ననతోడ నరయువారల

కనురాగమునెఱసినడకు రస్మత్పగులున్.

దీనిని మూడు విరామములతో చదువవచ్చును:

క. అనుటయు! దరహానితము మో

మునకుఁ దొడవుగాఁగఁ బలుకు ముద్దయ | యేగృ

ష్ఠునిదేవి! సత్యభామకుఁ

బనిసేయుదుఁ దొల్లి! పిదపఁ బాంచాలికడన్.

దీనిని నాలుగు విరామములతో చదువవలెను.

క. తలుగుల పొదియొక దెసఁ| చె

య్యల దామెన యొక్కవలన | ననునైయుండెన్

మొలమోపి! పెక్కుచుట్లం

బలు ద్రాఁం! జాటి గోపభావం బలరన్.

దీనిని ఆయిదు విరామములతో చదువవలెను:

క. అని చెప్పిన విని యగుఁ బా

మ్మని! కైకొని! ధర్మతనయుఁ| డండఱును! ని

ట్లనపొయత వర్తిల్లుద

మని! తమ్ములతోడ నిశ్చయంబుగఁ బలికన్.

దీనిని ఆరువిరామములతో చదువవలెను.

క. పెనుబొడవు! బలపు బొంప

మ్మును గలయది! దీన నెల్ల పురుషులకుఁ బ్రయో

జనమొకఁడు లేడు! నేరం

జన! జూడఁగ! నరయ! నెక్క సమకట్టంగన్.

దీనిని ఏడు విరామములతో చదువలెను.

ఈరీతిగా విరాటపర్వము మొదటి ఆశ్వాసము లోని ౧౨౨ కందపద్యములలోను ఒకశ్రుక్కలో చదువలసినది ౧; రెండుశ్రుక్కలలో చదువలసినది ౧; మూడు శ్రుక్కలలో చదువలసినవి ౧౨; నాలుగు శ్రుక్కలలో చదువలసినవి ౨౩; అయిదు శ్రుక్కలలో చదువలసినవి ౩౪; ఆరుశ్రుక్కలలో చదువలసినవి ౪౫; ఏడు శ్రుక్కలలో చదువలసినవి ౫౬; ఎనిమిది శ్రుక్కలలో చదువలసినవి ౬౭; ఉన్నది. అయిదు శ్రుక్కలలో చదువలసిన కందములే తిక్కన గ్రంథములో తరుచుగా కానవస్తవి. ఇట్లే ఇతరపద్యముల విషయములోకూడా, అర్థవంతముగా విరామముల నేర్పరచుకొని తిక్కన పద్యములనుగాని, మరియెవరి పద్యములనుగాని చదువ నేర్చుకొనవలెనుగాని లాక్షణికలమార్గము త్రొక్కుట సమంజసముకాదు. ఈశ్రుక్కలలో కూడా, ఒక్కొక్క శ్రుక్కలో ఎన్నెన్ని యక్షరములు సాధా

రణముగా చేర్చినాడో అనే విషయమును బట్టికూడా పద్యములు ఏర్పాటు చేసుకొనవచ్చును. లేదా, కంద పాదముల ఎత్తుబడిని పట్టి అయినా విభాగము చేసువచ్చును. ఏయే గణములను పద్యముల మొదట చేర్చినాడని కూడా విశ్లేషించుకొనవచ్చును. ఈరీతిగా, తిక్కన తనకందపద్యములకు స్వేచ్ఛయైన గతి కల్పించి కందమునకు గౌరవము కల్పించినాడు. ఎన్నిరీతులుగా దానిని కదము త్రొక్కింపవచ్చునో అన్నివిధములు త్రొక్కించి నాడు.

ఇంతవరకును తిక్కన కవిత్వ సరణిలోని బాహ్య రూపమును మాత్రము కొంతవరకు పరిశ్లేషించి చూపినాను. భావస్వరూపమును శ్రేయించుటకు వీలలేదు. ఆలంకారికులు ఆసనకి ప్రయత్నపడినా విఫలమనోరథులౌతారని నానమ్మకము. భావములన పుట్టి ఆనందము అనిర్వచనీయమైనది. అందులో తిక్కన భావప్రకటన మును నిరూపించుటకు ఇప్పటి ఆలంకారశాస్త్రము చాలదు. దానిని అనుభవించియే తీరవలెను. అవిషయమై మరిఒక వ్యాసములో ప్రసంగిస్తాను.

చందనము

ఉభయభాషాప్రవీణ మిన్నికంటి గురునాథశర్మ గారు

ద్రౌదము శూన్యమంగము పటిష్ఠమునై తగు దుష్టవంశముల్

బృందములై పరస్పరనివిప్తనిఘర్షనముద్భవాగ్నిచే

నెందు స్వవంశముం దెలుపనేల? వనంబునె కాల్పు మానవా నందన చందనా! మలయనందన! వీరల పొందు మానుమా!

కొల్లగ నెల్లదిక్కులను గొల్లలుగొట్టెడు సీఠరీమళా

భ్యుల్లస మారఁ బిల్వ మలయోద్భవమా! చనుదెంచినాడ సీ

యెల్లసిరుల్ గనుంగొనఁగ నేమిట నుండెను? దొడ్డులోపల

న్నల్లనిపాముగాక; యిక నన్నిడు నీకు శుభమ్ము పోయెడన్.

కాంతాస్వైరవిహారకేళి కుపయుక్తంబౌ తరుల్ తేండ్లకు

స్సంతోషంబును గూర్చు మ్రోకులు, ఫలాన్నత్యంబుచే దృష్టివి

భాంతుల్ గొల్పెడి చెట్లు నీనమమె? భద్రశ్రీద్రుమంబా! భవా
త్యంతోష్ణంబును బాపనేర్తు స్వతనూత్యాగోపకారమ్ముచే.

కొమ్మలపై విహంగములు కోటరమందు భుజంగముల్ ప్లవం
గమ్మ లొగిగి సిగ్గ వికచకమ్ర ఘుమంఘుమ గంధనవ్యపు
ష్పమ్ముల భృంగముల్ చెలఁగు చందనపాదపమా! గణింపశ
క్యమ్మటె మాకు నీతనువునం దెటలేవు వనీపకావళుల్?

మోటు తండ్రి; కొండపాలముకాపురము; ద్వి-జిహ్వకులముతోడిచెలిమి; మొండి
కట్టెజాతి; యైన గానిమ్ము చందన-మా! స్వసుగుణములనె యనముఁగంటి.

కంటికిఁగడ వెఁడుగానేచ్చు కులకాంత గడప దాటియుఁగూడఁ గదియరాదు
కడుపు చుమ్ములుచుట్టఁగా వందిరెడితల్లి కాటివఱకుఁగూడఁ గదియరాదు
గడియించునర్వమ్ముఁ గైకొన్న సుతుఁడెల్ల కాలుదాఁకఁగూడఁ గాంచబోడు
కడుమేల్లుశనవల్ల గన్నవారు తిలోదకములొనంగుటకేచి కానఁబడరు
బౌనె! బ్రదికినన్నాళ్లు నిఁసానఁబట్టి-నట్టిగృహమేధి తొటఁగి కాయంబు చితిని
గాలుచుండఁ దోడుటికి యంగంబువాయు-చుందు నీవంటివారేరి చందనంబ?

పాపిష్ఠమనుజులుదురా-శాపరులయి స్వీయలాభసంపాదము క
య్యోపాపము! నీరూపము-మాప మురియుచుండ్రు సిగ్గుమాలి మలాకా!

“భళిరే! యెంతటిదైవభక్తిపరుఁ డీపాటీరుఁడం చన్న ని
స్తులకీర్తి గననో? బలిష్ఠు నొక మొద్దఁ శ్రీజగన్నాథుకై
జలమార్గంబునఁ బంపుదంట; మఱి వేసంగి నృహర్యర్చనా
దల సింహచలమందు నుండువంట; యెందు నేలె ప్రత్యాశము?”

నీమూలంబున నాకృతి బడసి నీనీడం బ్రవర్ధిల్లి నీ
యామోదంబును బొంది నీనముఖుం దావాసముం జేయు నీ
వేమూలలోనగు నన్యజాతిశరువుల్ వే లోకముం జొచ్చి య
య్యో మేమేమిడి చందనాఖ్యుమటం చున్నారయా! చందనా!

నీపేరుసెప్పికొని యె-న్నో పాటలంబడుచు బ్రదుకుచున్న వగవఁగా
నీపేరునకె కళఁకం- బాపాదింప నోరు, లెట్టులాఁగుదు నఖండ!
ఘోరాతర్కణంబు గావింప లేనీ నామధారకులను నరులు నమ్మి
“పేరుగొప్ప” గాని యూరుదబ్బయటంచు-బలుకఁజొచ్చి రెంత భంగపాటు?
(అడవిపువ్వులు)

ఆంధ్రగ్రంథవిమర్శన ప్రకారలేశము

మనలోపాధ్యాయ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారు, “కళాప్రపూర్ణ”

కామాక్షిదుగ్ధే ఆవిర్భూత

సాహిత్య మిమాంసయే కావ్యవాఙ్మయ విమర్శ విద్యకు మూలాధారము.

మనదేశము దచ్చులేనందునను, పృథ్వి (ఇండియా) అతివిపుల యగుటయు, వట్టించాశద్దేశముల నుండియు కావ్యవాఙ్మయ ముప్పతిల్లుచునే యుండుట చేతను, సంస్కృతవాఙ్మయవిషయములో మన పూర్వులు ప్రత్యేక కావ్యవిమర్శలు వ్రాయలేదు. మఱి యెల్ల కావ్యముల గుణదోషములను ఎఱుంగుటకు సాధనమయిన కాస్త్రమును రచించినారు. అదియే సాహిత్య మిమాంస. అదియే మనకు కావ్య ప్రకాశము, భావప్రకాశము, సరస్వతీ కంఠాభరణము, సాహిత్య చింతామణి, కావ్యావశాసనము, కావ్యా లంకారము, కావ్యాదర్శము, రసార్ణవము, సాహిత్య రత్నాకరము, రసార్ణవసమధాకరము, ప్రతాపరు ద్రీయము, సాహిత్య దర్శణము ఇత్యాదిగ్రంథ రూప మన లభించియున్నది.

ఆ మిమాంసలో గుణదోషస్వరూపచర్చయుం గలదు.

పూర్వోక్త గ్రంథములయందెల్ల గుణపరిచ్ఛేద మొకటియు దోషపరిచ్ఛేద మొకటియు గలవు.

దోషములు రసదోషములు, పదదోషములు, వాక్యదోషములు, పదవాక్యదోషములు, అర్థదోష ములు అని అయిదు తెఱంగులు.

ఔచిత్యము గుణములకు మూలము. అనౌచిత్యము దోషములకు మూలము. క్రమముగాః—
వైషమ్యాదులందలి మానుష నాయకా నాయక శృంగార వర్ణన; కుమార సంభవమునందలి పార్వతీ పరమేశ్వరశృంగార వర్ణన.

అశ్లీలతా గ్రామ్యతా ప్రభృతి దోషములు పెక్కులు అలంకార గ్రంథములందు నిరూపితములు.

కవిసహాయములు స్వభావ విరుద్ధములయ్యును అనిలంఘనీయములు.

ఆకాశము నలుపు, పాపము నలుపు; యశోక్తి హాసములు తెలుపు; క్రోధానురాగములు యెఱుపు; నదీ సముద్రములందు తామరలు, కలువలు వర్ణింపబడును; జలాధారములందెల్ల హంసాది జలపక్షులు విహరించు చుండును; చకోరములు వెన్నెలం ద్రాగును; మేఘా గమమున హంసలు మానససరోవరమునకు తరలి పోవును; పూజ్యుల పాదతాడనముచే నశోకమును, నోటి నుర నుమయింపజే బొగడయు పూచును; విరహ తాపముచేత యావనసంతుల యొడల హారములును, హృదయమును న్రస్సిపోవును; మదనునికి ధనుర్బాణములు పువ్వులు, అల్లెతాడు తుమ్మెలబారు, ఇళిని బాణమునకును స్త్రీకటాక్షమునకును యువకుల హృదయము ప్రీతిపోవును; పగలు తామర, రాత్రి కలువయు వికసిల్లును; ఆకుక్ల పక్షులుండును వెన్నెల కాచును; ఉటుమునకు నెయ్యిల్లాడును; అశోకమున కాయలు లేవు; వసంతమున జాతిపువ్వు ముండదు; గంధపుఁ జెట్లయందు పూవులుం గాయలులేవు; ఇంకను ఇట్టివి సత్కవిప్ర బంధములనలన నెఱుంగఁ దగును.

కాలిదాసును ఖానీచేయించిన వేళ్ళ కవిసహాయ మెఱుంగని దైనందుననే భోజునికి పట్టువడినదిః—

“రాజా తన ముఖాంభోజీ దృష్ట మిందీవరద్వయమ్, నునుమే కునుమోత్పత్తిః శ్రూయ తేనచదృశ్యతే.”

వర్ణ్యము నేపథములతో నుద్దేశింపఁ దగునో, వేనితో నుద్దేశింపఁ దగదో కవిసహాయము బోధించుచున్నది.

నీ. మదిరాక్షి చెవులతోమ్మిదిలెక్కలనరాదు

ముద్రియకనలు తమ్ము లనరాదు

కుకవాణి బుగ్గలు ముకురంబు లనరాదు

చెలిపండ్లు మల్లెమొగ్గలనరాదు

గజయానచండ్లు బంగరుగిండు లనరాదు

సతిబొడ్డు నుడి ని మెచ్చదనరాదు

సరసిజాననముడ్డి నైకతం బనరాదు

హరిమధ్యకా ల్లి గుళ్లనంగరాదు

గీ క్రమతవీనికి పీనులు కన్నుదోయి

చెక్కులును బలువరుసయు నిక్కుర జమ్ము

గవయుఁ బొక్కిలి పిటుఁడు చొక్కంపుటడుగు

లనుచు మును వాడి రవియ చెకొనంగనాయు.

ఈ కాలమందు కువిమర్శకులు తండ్రిప
తండము. వీరి కారణమున నుకవులు గ్రంథరచన
మానుకొనుటయుం గలదు. కొంఁతలు కువిమర్శకులు
సమకాలికకవియొక్క ధీరత్వను సహింపరు. ప్రాచీ
నకవుల యాత్మశ్లాఘము మెచ్చుకొందురు. నక్క
వినయమునకు హర్షింతురు. కవి యెట్టివాఁడయిన
నేమి విమర్శనీయవాఙ్మయము ఆతనిగ్రంథమేగాని
యాతఁడే కాదు.

ఉ. అంకకుఁ దార్చినే రసికు

నంగలభారతి ప్రాధనీతి, నా,

కింకిరి నాంధ్రి ద్రావిడియుఁ

గేదను దైవియుఁ గూడి రెవ్వనికా,

జను కళఁకు లేని కవి

చంద్రుఁడు తోపిత కోవిదేంద్రుఁ డా

వేంకటరాయకాస్త్రి కృతి

వెంగలిముక కలుంగ శక్యమే ?

ఆ. కవితఁ జెప్పి యుభయకవిమిత్రు మెప్పింప

నదిది బ్రహ్మకైన నతఁడు మెచ్చఁ

బరంగ దశమమారచరితంబుఁ జెప్పిన

ప్రాడ నమ్ము వేతె పొగడ నేల.

మన్దః కవియశః ప్రార్థి గమిష్యా మ్యవహాస్యతామ;

ప్రాంకులభ్యే ఫలే లోభా దుద్బాహు రివవామసః.

ఇందు తొలి యుదాహరణమున నూత్ర
ధారుఁడు ప్రరోచనార్థము కవి నగ్గించుచున్నాడు.

ఇది సంప్రదాయమాత్ర నిర్వహణమనియు, దీనిచే
కవియొక్క సాజన్య దౌర్జన్యతదన్యతరములు రూఢి
కెక్కవనియు కువిమర్శకు లెఱుంగవలయును. రసార్ణవ
సుధాకరము(III—94, 95, 96) శృతియ విలాసముం
బరిశీలించిన ఈ విషయము స్పష్టపడును.

“కవయస్తు ప్రబంధారస్తే భవేయు శ్చకుర్విధాః,
ఉదాత్త ఉద్ధతః ప్రాథో వినీత ఇతిభేదత.

అంతర్దూఢాభిమానోక్తిరుదాత్త ఇతిగీయతేః”

యథామాలవికాగ్నిమిత్రేః—

పురాణమిత్యేవ ససాధుసర్వం

తథాపికావ్యం నవమిత్యనద్యమ్

సంతః పరీక్ష్యాన్యతరదృష్టజంతే

మాధః పరప్రత్యయనేయబుద్ధిః

“పరాపవాదా తోన్వితృర్న వాదీ తూఢతకన్యతే.”

యథామాలీ మాధవేః—

యేనామ కేదిహ

సః ప్రధయంత్యవజ్ఞాం

జానంతి తే కిమపితాన్వతిన్వయత్నః;

ఉత్పత్స్యతేఽస్తి మమకోఽపి సమానధర్మః

కాలోహ్యయం నిరపధి ర్విపులాచపృశ్య.

“యక్ష్యానిజోత్కర్ష వాదీ ప్రాథఇత్యపరేజనుః”

యథామమ ఇనః

నేదానీ ననదీపికా కిమ తమ స్సంఘాతమున్మూలయేత్,

జ్యోతస్సంకింపచకోరపారణకృతేతత్కాలసంజోహిణీ,

బాలః కిం కమలాకరాఽదినమణి ర్నోల్లాసయే దజ్ఞాసా

తత్సంప్రత్యపి మాదృశానుపి వహః స్యాదేవ సత్ప్రీతయే”

“వినీతో వినయోత్కర్షాత్ స్థాపకత్వ ప్రకా
శకః.”

యథా రామానందేః—

గుణో న కల్పి న్యమ వాఙ్మే బంధే

అభ్యేత యత్నేన గవేషితోఽపి;

తిథా శృంగం రామకథా శ్రావణం
సన్తో ౭నురాగేణ సమాద్రుమన్తే.

వార్తాప్రతికలఁదలి విమర్శన

కొందఱు వార్తాప్రతికాపకులు విద్వాంసుల గ్రంథములపై ఎంత కువిమర్శనాని పంపినను నిజ పత్రికలో ముద్రింతురు. తాము స్వయము గుణ దోషము లెఱుంగని యప డితులై యిట్లుచేయుటచేత భాషాదోషము తామనర్చుచున్న చేయి నా రెఱుంగదు. వారి లోని ట్టే నెఱుంగ ఆచ్రుక్కడి విమర్శ నందుకొని గాసింబడి యీసత్తి ఆ విద్వాంసులు అత్మ గౌరవముం గాచికొనట్లకై న్రాసెడి వైదుష్య భూయిష్ట వాదప్రతివాద ఖండినమండన భండన మండన వ్యాసములతో తమ పత్రికలుండి జనరంజకములై 'చందాలం బెంచుంగాక యని.

అట్లే ఒకానొక పత్రికాపతి, 'తననానికా ఇకోయణచీవభాతి' అని వాదమునకు పిలుచుటగా మదీయ ప్రతాపరుద్రీయనాటకమందలి కవి వాక్యమును "అంతట నిద్రకుఁడు రాజు ప్రవేశించుచున్నాడు." అనుదాని నిట్లాక్షేపించు వ్యాసమును ప్రకటించు కొన్నాడు:—“నిద్రకుఁడెట్లు ప్రవేశించును? ప్రవేశించుటకు మెలకువ వలయును. నిద్రలో గమన మెక్కడిది? ఈ ప్రకారము మేము చిరకాలము ప్రశ్నలు వేయుచుండెదము, దీనికిని భావివానికిని శాస్త్రులవారు త్తర మీఁ గలిగినయెడల నీయవలసినది.” అని. దీనికి నేను భయపడి యుత్తర మీయలేదు. పత్రికాధిపతికి నుదీయ వ్యాసములు లేక పోయినవి. ఇట్టి యవి ద్వత్సంపాదితిము లగు పత్రిక లంతరించుటయు, సాధు విమర్శలం బ్రకటించు విద్వత్సంపాద్యమాన పత్రికలు చిరాయువు లగుటయు సహజమేగదా.

కొందఱు కవులు నిజగ్రంథములు బహుళములై వానియందు దోషములు మెండయి దూషకులు దండి యెనప్పుడు తామే పత్రికలు నడపుచుండు వారగుదురేని వానియందు, లేనిచో క్రొత్తగా వైదినిబర్హు తార్థము పత్రికలం బెట్టికొని వానియందేని పూర్వోక్త

దూషకులను గనీతీట తిట్టుదురు. ఎట్లన—ఇంచుక యుదాహరణము:—“అశో నికం బెకలిం న గూంజ కేయా, నా గ్రంథమును విమర్శించి యల్ల గూర్కాత్రి గాని సకలం గా పెకలించి నైపుము.” ఇది విమర్శకు ఉత్తరము.

కవి కావించిని భాషాచిత్రవధ కాయాసపడి విమర్శకుఁడు విమర్శలోఁ జూపు కట్టువును తొలఁగ బెట్టి పత్రికలు విమర్శయొక్క పలుత్యాపట్టువుములనే పంకించికొనుట మేలు.

దొంగలకును, నరహంతలకును అధికరణకుండు వోదె కాకవికి సాధువిమర్శకుండు దోషోద్ఘాటకుండును కానితయు నగును. దొంగను “శ్రీయుతులైన యో దొంగయ్యగారూ, తమరు ఇట్టి చౌర్యమును కావించ వలసినవారు కాక, మహానుభావులరు. మఱి తమరు 8 సంవత్సరములు కారామందెరబున నఱకంబు గావించి రాజకీయమైన విందారగించుచు మమ్ము గృతార్థులం గావింపుఁడు.” అని యధికరణకుండు వేడుకొనుటలేదు. అట్లే సాధువిమర్శకుండును కాకవిని వేడుకొనవలసిన పనిలేదు.

గ్రంథకర్తలు అచ్చునుండి తమగ్రంథము వెలు వడిన వెంటనే మెచ్చువాక్యములకై పలుపురకుం బ్రతులం బంపుదురు. గ్రంథమును పంపిన గౌరవము నకు లోబడి యా పలుపురలో పెక్కురు ఈ కర్తను ఏతిదీయగ్రంథమును స్తుతించుచు బదులు వ్రాయుదురు. వీరిలో నెవ్వఁడేని గ్రంథమందలి దోషములను బయటఁ బెట్టెనా, అంత నాయరువురకును గజ కచ్చపయదమ. వీరికై శ్రీచున్నారాయణుండు చేయి చేసికొనఁడు గావున నీ యుద్ధము తీతదు. మఱి ఉదయించు నపుడు పూర్ణసంద్రుడు “రాత్రి నైలాషికి, మరస న్నాక్తిక పట్టమై నిటలమై వక్త్రంబునై” దోచి లోక మెల్ల వెన్నెల వెదచల్లనట్లు వాదప్రతివాద వాఙ్మయోదయము, జాబులై, పుస్తకములై, పత్రికలై దేశ మండెల్ల తొమ్మిదవ యట్టంపుఁ బారాయణముగా పర్య చుండును.

ఇప్పటి మన బుద్ధిగుంతులు తాము చూచిన సారస్వతమున నలవించుకొన్న పాట వైదుర్యమును ఆగ్రహ సారస్వతమున నలవించుకొని యుండినచో దేశమునం దసానువిమర్శలు, అసాను ప్రతిపదములును నగును. సానువిమర్శలే హెచ్చును.

సానువాద్యయసంరక్షణకై యొక విద్యత్సంఘము ఆపేక్షతోయమై యున్నది. అంగులకై నేను రెండు మూడు మాటలు యత్నించి నెఱవేఱక మానితిని.

అదిలేమిచే

“దేవునాన మున్ను దేశాన కొక్కఁడు
కవియుఁగలఁడో లేఁడో కలియుగమున
ఇపుడు వీగివీగి నింటింట నూరూరఁ
గవులు గలరు జగతిఁ గలుపుతోడ.”

అని పెద్దలుచెప్పినను కవిగానివాఁ డేనియు నుండుంగాని విమర్శకుడుగానివాఁ డుండఁడు. ప్రతివిద్యార్థియు విమర్శకుఁడే త్రవ్వకు పుస్తకములు గ్రాసే పండితులచేత దిద్దించుకొనియో, దిద్దంపకయో ముద్రించుకొని దారి యెఱిగి పాఠశాలలలో పఠనీయములు గాఁ జెట్టించుకొని జీవించు వాఁడునువిమర్శకుఁడే.] పండితప్రణీతగ్రంథముఁకును, నాని కిని అరూపటబరీసర్వనాథయము. వీనికి అర్థముగానిదెల్ల కఠినము; మృదుమధురముగాదు; సంస్కృతపదము కంటి పోటు; క్రొత్తపదము ప్రాణకొడ్డము.

“శ్రీనాథుండు ధరాభరం

బుడుప నాజించెట్టుడుం

దాన వీరానీకంబులరక్షిత్తు తాద్య

మున డాయుం డూయ నెవ్వఁడు క

న్గోనాతేనియ పట్టాకో తిత

ఉవాక్కోనాఁగ శర్మార్థి యా

భానం డేనవజ్జారి లోకపతి

సర్వశ్రీయుతుఁ జేయుతఁ.”

విద్యాధికారి—అయ్యో, యీ వేంకటరాయ శాస్త్రిని కవనమెవరు పింగడించున్నారయ్య—తితఉవే మిటండీ తితఉవు! ఇటువంటి శబ్ద ముంటుందండీ భావ

లో! దీని కర్థంమాడా వుంటుందండీ! నేనెప్పుడు యెఱగ నండీ యీలాంటి శబ్దాన్ని!

శాస్త్రి—అయ్యో, తిరక్కువఁగా జల్లెడ. ‘చాలనీ తిరక్కువుమా’ అని యరుఁడు.

విద్యా—నాందీపద్యంలో జల్లెడవల్ల నేమిటండీ శివకేశవస్తుతి యుండవలయు గాని. అయినా గానీ మన తెలుగు కీ సంస్కృతంతోటి సంబంధం వడలాలండీ, అప్పటికే గాని మనభావ బాగుపడదు.

శాస్త్రి—వడలాలంటారు, మళ్లీ మీరే సంస్కృతశబ్దాలు ప్రయోగిస్తారు. సంస్కృతమేమిటి? సంబంధమేమిటి?

విద్యా—అదిభావనేరు, ప్రాపరునేము. ఇది వాడుకమాట.

శాస్త్రి—ప్రాపరునేము ఇంగ్లీషుభాషయేమిటి? కానీ సంస్కృత మనుదానికి వేల్పుబాస యనవచ్చునే! సంబంధానికి తగులాటమనవచ్చునే! భావకు బాస ఆనవచ్చునే! అప్పటికి మీ తెలుగు బాగా కీసటబాసట అవుతుంది. పోనీ మీరన్నట్లు సంస్కృతమాటలు వాడడం వాడుకే గనుక మీలాగే ఇతరులనుమాడా వాడనివ్వరూ.

విద్యా—శాస్త్రిగారూ, మీతో వాదించేయ్యలేమండీ. మీకు నమస్కారము. ఈ బల్లారి సరసవిసోది నీసభవారిచాత ఈ శాస్త్రిగారి పద్యాల నాటకాలని గుఱించి ప్రహసనమాడిస్తాయండీ. నాటకవంటే పాటల మయంగా వుండాలి.

ఇట్టి విద్యాధికారి విమర్శకులం గూర్చియే పూర్వము:

“విపులహృదయాభియోగే

భిద్యతి కావ్యే జనో నమాభ్యే న్యే;

నిద్రతి కల్పక మేవ

ప్రాయ శుక్లస్తనీ నారీ.”

“పనివడినారీకేశ ఫల

పాకమునం జవియైన భట్టహా,

న్నని కవితానుగుంభములు

సోమరిపోతులు కొందఱు అయ్యె లా,
నని కొనియాడనేర

రది యట్టిద లేజవరాలు చెక్కఁగఁ
టిన వసవల్పు బాలకుఁడు
డెందమునం గలగంగ నేర్చునే.

ఇందుల మూలము—

“మదుక్తి శ్చేదస్తర్మదయతి సుధీధూయసుధియః
కి మస్యానామ స్యాఽర సపురుషానాదరభరైః;
యథా యూనస్తద్వత్ త్వరమరమణీయాపిరమణీ,
కుమారాణా మస్తః కరణహరణం నై వకురుతే.”

ఇందు తోడిదే ఇంకొకటి:

“గ్రన్థ గ్రన్థి రిహ క్వచి
త్క్వచిదపి న్యాసి ప్రయత్నాన్మహా;
ప్రాజ్ఞమృన్య మనా హతేఽపతితీ
మాస్మిక్ ఖిలం భేలకు;
శ్రద్ధారాధ గురుశ్లేఢీకృత దృఢ
గ్రన్థి స్సమాసాదయ
త్వే తత్కావ్య సుధోర్మి మజ్జన సుఖ]
వ్యాస జ్ఞనం సజ్జనం.

“ఇతర పాపఫలని యథేచ్ఛయా
వితర తాని సఖే చతురానస;
అరసికేషు కవిత్వనివేదనం
శిరిసి మాలిఖ మాలిఖ మాలిఖ.”

ఇందులకు తెలుఁగు మదీయము —

“ఇతరపాపఫలము లిచ్చవచ్చిన యట్లు
వ్రాయవయ్యెనోసట వనజభవుడ!
అరసికాలిమోలసరసకావ్యము చెప్ప
వ్రాయవలదు వలదు వలదు వలదు.”

అని హెచ్చరించినారు.

ఇప్పటిగ్రంథనము లిరుదెఱంగులు—ఎ. తర్జుమాలు,
బి. స్వతంత్రములు.

తర్జుమాలయందు (1) మూలార్థము తెలియక రస
మును పాడుచేయుటయు, (2) లక్షణము తెలియమిచే

భాషను పాడుగావించుటయు నుత్కృటకోటికములు.
ఇవి పవ్యకావ్యములుగాని, నాటకములుగాని, ఇతరములు
గాని పూర్వోక్తదోషములతో నిండియుండినచో వీనిని
విమర్శించువారి కిందుంబొగడుట కేమి మిగిలియుండును?
ఇట్టిగ్రంథములను విమర్శించువారిని ‘దోషములనేచూపిరి;
సూములను చూపరైరి’ అని నిందించుట న్యాయ్యము
గాదు.

మూలమునకు మెఱుంగువెట్టి న శృంగారనైషధ
కవిని పొగడవ రసికులెవ్వరు?—

మ. రణకంఠాభరదుస్సహంబయిన

యారాజేంద్రదేవేంద్రుడ

క్షీణబాహుగ్రమునం జనించిన మహా

కీర్తిప్రవాహంబు కా

రణసంక్రాంతగుణానుమంగమున

నో ప్రస్థితదిబ్బత్తవా

రణగండస్థలకుంభమాలములపై

రాయం దివారాత్రమూత.

ఇందులకు మూలము:

“యశోయద స్యాఽజని సంయుగేషు
కంఠూలభావం భజతా భుజేన;
హేతోర్ధ్వణాదేవ దిగాపగాఢీ
కూలంకవత్సవ్యసనం తదీయమ్.”

దిక్కులు ఆపగలయిన ఏమి వానికిం జెప్పిన కూలములయి
నచో తెల్పి మి యిట సొంపుగాదని శ్రీనాథుఁడు కీర్తినే
ప్రవాహముం గావించి దానికి దిగ్గజగండస్థలకుంభములను
కూలములంజేసినాఁడు.

ఉ. ఇప్పటి నీతలంపు తెఱఁ

గిట్టిద యింకెటమీఁద నెప్పుడే

చొప్పున నుండునో నిజము

సుద్దియెఱుంగముగాని యుగ్మరీ

చెప్పెడిదేమి బాలికల

చిత్తము లంబుతరంగలోలముతో

తప్పనో తాఁకునో కుసుమ

ధన్వుని యేటులు దైవికంబునకొ.”

ఇందుల మూలము—

“త్యచ్ఛేతసః స్థైర్యవిపర్యయంతు

సంభావ్య భావ్యస్థిత మజ్ఞ ఏవ

లక్ష్మీహి బాలా హృది లోలశీరే

దరాపరాధేషురపి స్మర స్సాన్యత్.”

“బాలికలచిత్తము లంబుతరంగలోలముల్” అను సుపమ దీనిపై అక్షరలక్షలు చేయును.

మ. ఇదె వీక్షింపు చకోరశాబకనిభా

క్షీ, ఓర్ని కాహంసి యి

పుడకాంతః ప్రతిబింబితుః

గగన మధ్యోపస్థితుః జంద్రునిః

మది దర్శించి నిబాధినాథుః

డనుచుఁ వాత్సల్య మేపారఁగాఁ

జదురొప్పుం బరిచుంబనం బొ

నరచేఁ జంచూపుటాగ్రంబునఁ.

ఇందుల మూలము:

“ప శ్లోచ్చ సాధస్థితి సాశ్చలత్వే

త్యక్తే లిఖల్యాంబుని బింబ మిందోః,

చిరం నిమజ్జేహ సతః ప్రియస్య

భ్రమేణ యచ్చుంబతి రాజహంసీ.”

“గగనమధ్యోపస్థితుః” అను విశేషణము దీనికి తీవాతువు.

అధునికులలో ఇట్టి పరశువేధి యెవనికిఁ గలదు!

చెత్తను బంగారమును టెట్టు!

మఱి స్వతంత్రగ్రంథములన్న నో

1. ఔచిత్యబాహ్యత, 2. భాషాసంహారము

అను నీరెండు దోషములతో నిండియున్నచో నవి పూర్వోక్తములైన ముక్కడి తర్జిమాలతోఁ గూడ పరీక్షలకుం దెట్టుటకు యూనివర్సిటీ వారికిని, తిట్టుచుం బాతము చెప్పుటకు మనిషీలకును, ఏడ్చుచుం జరుపుటకు విద్యార్థులకును, ‘చోరాయ గడ్డిలాభాయ’ అని డబ్బుగడించు కొనుటకు కవికిని టెప్తు బుక్కులుగా పనికివచ్చునని భాషానాకకములుగాక యెట్లు తప్పును? విమర్శకు

లకును రసజ్ఞులకును ఎట్లు హృద్యములగును? నాచన సోముని హరివంశము పనికిరాదట! అది బూకట! అందు స్త్రీప్రస్తావమున్నదట! కాకవికృతి పనికివచ్చునట! ఏలయన వాడు మనవాడట! కటకట!

యూనివర్సిటీవారు పరీక్షలకు పాఠముంచుట గ్రంథప్రాశస్త్యములకమని తలంపఁగూడదు. తద్విక్రయకారణమని మాత్రము తలంపనగు.

ఒకానొక పాడుగ్రంథమును యూనివర్సిటీ వారు పరీక్షకుం దెట్టిరి. దానిం దెట్లుదురని పండితు లెవ్వరును తలంపలేదు. పెట్టినందుల కాశ్చర్యపడిరి. గ్రంథకర్త అందలి యనంతదోషములను లోకు లుద్ఘోషింపఁగా విన్న వాడై పరీక్షకై విద్యార్థులు చదువందోడంగు నాలోన ఆ లోలుతటి ముద్రణమును యూనివర్సిటీవారు నియమించిన దానిని నాశముచేసి పండితులచే కొన్నిచందల తప్పులు సవరింపించి కొని కేషించిన కొన్నిచందలతప్పులతో ద్వితీయముద్రణమును ప్రకటించి విద్యార్థులకు విక్రయించును. అందులకు యూనివర్సిటీవారా క్షేపింపకుండుటను ఎఱిగియున్నారము.

స్వతంత్రగ్రంథములం దెక్కింట లక్షణమును, ఔచిత్యమును సర్వమంగళంబులు. ఒకానొక స్వతంత్ర నాటకమున రంగముట! ఆ రంగమంతయు దర్శించినను అందు చేతులు, పృష్ఠములుం ద్రిష్టమన్న పాత్రము రెవరో తెలియదు.

ఇట్టి కవనములుం గలవు: ‘పడతీ విన నది పలకిన పలకులు, విడచుము దానిని బిలచిన బలకడు.’

ఇంతకన్న వీధినాటకము ఈ విషయమునమేలు. అందు ‘వందార్ వందానరే వేదవియాళరే వందార్ వందానరే’ అని, ‘చందామార్కు లరుగుదెంచెను, అను రేంద్రసభకు చందామార్కులరుగు దెంచెను.’ అని ఆయా పాత్రమే తన కేరు చెప్పుకొనుచుం బ్రవేశించుట యేని కలదు.

ఇది సంస్కృతము రాక భరతనాట్ర మెఱుంగక, నాట్యకాస్త్రము తెలియక,

“నానూచితస్య సాత్రస్య ప్రవేశో నిర్గమోఽసివా.”

అన్న నియమమును వినియండక, ఆంధ్రగీర్వాణ విద్యులయందు సున్నయు విసర్జయ్యునై, కతిపయహూతాక్షరదుష్పరిచయముచే ఆకాశబాణములవలె సాహసించి యెగినవారు గావించినది, నేలవిడిచినసాము.

ఒకానొక స్వతంత్రనాటకమున మంత్రిరాజును

“ఓ నరనాథ, యీవనటనోర్వర” అని యోదార్పుచున్నాడు.

ఇంకొకదాన (అది గుం బరీక్షకుంపఁబడినదాని తమ్ముడే) కథానాయకయయిన యమ్మాయి తండ్రిగారి మంత్రి ‘మాడర’ అనియు ‘ఏలరా సుమతీ’ అనియు పల్లరించుచున్నది. ఇంకొక నాయన హర్షించి దానికి మంచి వరుని నెదకుమన్నాడు. రాజును దాని “విక్రమ వర్మచూప్రభూ” అని పేరు పెట్టి సంబోధించుచున్నది. అందుకై ఆరాజు ఆదానికి మండకశామూతాది సత్కారములం గావించక కేవలము హర్షించినాడు. నాయక (చుహారాజపుత్రి) నాయకుని (ఒకానొక మహారాజ కుమారుని) గూర్చి ‘వాడు’, ‘వానిని’ అనియే పలుకును. ఇంతకన్న విజయనేనుడో ఎవడో వాని పేరే పెట్టి ‘ఆ విజయనేనిగాడు, ఆవిజయనేనిగానిని’ అన్న మెఱుంగని నాభావము. ఒకానొక మహారాజపట్టసుహిషి దానిని ‘భర్తగారు వచ్చి నారా’ అని యడిగెను. ఇంతకన్న ‘మా-లేక మదరాసు మర్యాదప్రకారము వన-చుగఁడు గారు వచ్చినారా’ అన్న మేలని నాతాత్పర్యము. “మగఁడు గాడు” అన్నను మేలే. గాఁడుచేత ననురాగాతిశయము రూఢికెక్కును గాఁడుపట్టియేకదా నాటకములకెక్కుట.

నాయక చెలులు స్వయంవరసమాగత మహారాజ కుమారుల నుద్దేశించి “ఏడో, వాడో, ఎవడో నీకు భర్తయగునులే” అని నాయకతోఁ బలుకుట. ఇది యీ క్రిందిపాటకుఁ దివిసిపోకయన్నది.—

అవక వందా వందాండీ

పోనా పోనాండీ. అవక.

అవక పోనా ననుకేండీ

వందా వందాండీ.

కట్టుమిల్లే మెత్తయిల్లే

కాలిపుడిక్కతాళియిల్లే

అవక వందా.....

ఇంతకన్న శృంగారము వలయునేని “నితం బమత్ పెద్దవి యాట” అను ప్రయోగముం దున్నది. ఇందలి ‘పెద్ద’ శబ్దమును ఆగ్రంథమునం గల శృంగారసమును పడఁబెట్టి యాసారమునం జేసిన గడ్డలుగాఁ జెప్పవచ్చును. దీనిని ఆధునిక రసీకులు ‘సులభశైలి’ యందురు. ఈ శృంగారమును వైతము మించవలయునన్న ఇందలి ‘నితంబములు’ త్రోసివైచి ఆలసాని పెద్దవాడులకు సయితము కైవసముగాని ‘పిట్టిలం’ బెట్టుటయే సాధనము. అప్పటికి శృంగారము పరమావధిం బొందును. దానిని గూడమించవలయునేని ‘ముడ్డి’ యనఁదగు. అప్పటికి శృంగారము పరమావధిందాటి చక్రవాళిపర్యవసన డున్నకొని వెలికి వెల్లువగట్టును. అప్పకవి ‘సరసిజానన ముడ్డి నైకతం బనరాదు’ అన్నాడే గాని ‘పెద్దది. తన రాదు’ అనలేదు గదా! ఈ పెద్దరితంబములు పరీక్షల కిడంబడినవే.

మెట్టవేదాంతులని కొందఱు గలరు. వారు విమర్శకులం గొందఱును లక్షణవిరోధమాత్ర విమర్శకులని నిందింతురు. లక్షణ మనఁగా ఛందోవ్యాకరణములు మాత్రమని యావేదాంతుల యభిప్రాయము. వాస్తవ మట్లు గాదు విమర్శనీయ విషయమెల్ల లక్షణగ్రస్తమే. అనుఁగాక! ఈ ఛందోవ్యాకరణ విరోధమాత్ర విమర్శంబును అత్యంతశ్లోకమే. న్యవహారోపదేశమేని, మూలానుసరణమేని, కవనసౌమ్యమేని లేక అనఁగా నుపాదేయమేని యు లేక కర్ణకళోరములయిన ముక్కగ్రాడిగ్రంథములలో శబ్దమాత్రమేని సాధువుగా నుండవలదా? కావ్యోదీరకు శబ్దార్థములు దేహముగదా?

“తనువగు శబ్దార్థంబులు

ధ్వనిజీవ మలంక్రియా వితానము సామూఖ్య

తనరు సుంబులు గుణములు

ఘనస్పృతులు స్మృతు లొర కావ్యోదీరకు.”

నరసభూపాలీయము.

దేహము నాశమయిన దేహి యెట్లుండును?

జౌతిశ్య పరీక్షలో నీక్రింది విషయముల నవధరింపవలయును.

౧. ఒకానొక రుక్మిణీ పరిణయనాటకమున రుక్మిణీకిని చేటికలకును విధవానివాహవాదము—అతితీవ్రము.

౨. ఇంకొకరుక్మిణీపరిణయ నాటకములో బ్రాహ్మణుడు రుక్మిణీ సందేశమును శ్రీకృష్ణులవారి కందిచ్చును. శ్రీకృష్ణుడు, ఇప్పటి యింగ్లీషు పూజెంటువలె కన్నెను చూడక విద్యార్థి శేషములు సంభాషించి కనుంగొనక వివాహమాడనని చెప్పి ఆమెకు కలసికొనుటకై కుండినపురమునకు బ్రాహ్మణునితో వచ్చి యాశనియింట నేవీయుండుట. బ్రాహ్మణుడు కృష్ణాగమనమును నివేదించుటకును; ప్రచురవనమున సమాగమము కల్పించుటకును ఉద్యుక్తుడై రుక్మిణీకడకుం బోవుట; బ్రాహ్మణుడటు తరలఁగానే బ్రాహ్మణి (అనఁగా నాతనియిల్లాలు) కామక్రీడకై శ్రీకృష్ణులవారిని పైకొనుట.

ఇవి భాగవతకథపై యింతప్రాపుమెంటులు.

౩. రంగమందు చావుంజూపుట. పైగా మృతుని సోపాపైని పడఁడఁజెట్టి, తద్భార్యను సోపాకోశ్లకుం గూర్చుండఁజెట్టి శోకనరాళిం బాడించుట. దీనికేరు 'ప్యాథా'నలు.

(4) హిందూప్రభువు, చక్రవర్తి, తుత్తియపుంగవుడు, సదాశేత, కృష్ణదేవరాయనియల్లుడు, తురకదాని నుండుకొని దానిగర్భమున జనించిన కన తురకకొమరుని ద్రోహముచేత రణనిహతుఁడగుట. అంతఃకలతో దక్షిణహిందూస్థానమున హిందూరాజ్య మంతరించుట. అతని యాతురకసంబంధమునకు పెద్దలెల్ల తలవంచుకొనుట. అందులభుమైన తుత్తియరాజ్యనాశమునకు చాతుర్వ్యమెల్లదుఃఖించుట. దీనికేరు 'ట్రాజెడీ'యలు.

(5) మఱియొక నేటికాలపు స్వతంత్రనాటకమున సుభద్రాదేవిని దుగ్యోపసనికి ఉంపుడుగత్తెగా నిత్రమా, మాటు మనువు పెండ్లాముగా నిత్రమా, అని యామె యన్నలకు పెనురగడ జరిగినది, కాని కుద

కామె రాక్షసవివాహమునం దన్నం గొనిపోయిన యర్జునునికే చిన్నన్నమాటప్రకారము వదలంబడినది. జౌచిత్య లోపము లేకుండుటకై యామె 'వాడచదివెగాద'నియుఁ జెప్పఁబడినది.

అధునికులలోఁ బలువురు (1) ఛందశ్శ్రుతులు గాను (వీరి చుత్రమును నేను మరియొక యుపన్యాసమున వివరించెద) (2) సమాసశ్రుతులుగాను, 'మాహిమం' శరచ్చంద్రంద్రికాధవశం దది' అను కాలిదాసప్రాక్తార్థశ్లోకమునకు సమాసమున్నను అక్షరలక్షలు వచ్చినవి. ...సమాసమును విడఁదివిచిన ఆగేదెపెరుగు గడ్డ విట్టి చిదుపలై విట్టిపోయిన పాలపెరుగై పనికిరాకపోయి యాలక్షలంగోలుపోయి శిక్షలం దెచ్చికొనును. (3) అలంకారశ్రుతులుగాను, 'తైతకశిఖాలీలాయితృమ్మన్న యుపయకే భవధూతికవనముకన్న కాలిదాసకవనము భారతీకర్ణావతంస కన్దకశికా మధూశీమాధుర్యముచేత నుత్ప్రుప్తమై త్రాసులో మ్రొంగుచూసినది. అట్లే 'జంబూధూని పక్వాని పతన్తి విమలే జలే, తానిమత్సన్తి నఖాదన్తి జాలగోళకశంఁయా' అను శ్లోకమున కడపటి సాలంకారపాదమునకు మాత్రమే యక్షరలక్షలువచ్చినవి. (4) లక్షా శ్రుతులుగాను నడికట్టుదురు. ఇందులో మహాజన ప్రార్థన నంగీకరించి యూనిర్నితీ వారును దొరతనమువారును వ్యాకరణశ్రుతులను నివారించినారు. కాని వారి కపజమును జనుతుల్యమే యయినది. ఎట్లన వారి ప్రభావముచేత పాఠశాలలయందు వ్యాకరణ ప్రవచనము మాన్పఁబడినది.

ఈశ్రుత్యమెల్ల నశక్తత్యము గాని మఱియొకటి గాదు.

శ్రీనాథుడు శృంగారవైషమములో తనపాటించిన యాంధ్రీకరణకవనప్రకారము నిట్లు వక్కాణించినాడు. "అశేషమనీషి హృదయంగమంబుగా, శబ్దంబునరించియు, నభిప్రాయంబుగట్టించియు, భావంబుపలక్షించియు, రసంబు పోషించియు, నలంకారంబు భూషించియు, జౌచిత్యంబు బాదరించియు, ననౌచిత్యంబు పరిహరించియు మాతృకానుసారంబుగఁ జెప్పఁబడిన యీ శృంగారవైషమధకావ్యంబు...విలసిల్లునాచంద్రార్కంబు"

మఱియు “మృదుమధురచిత్ర విస్తర కవితా
విలాస వాగీశ్వరులగు కవీశ్వరులును.....పరివేష్టిం
పం గొలుపుండి” అని నైషధకృతినాయకుని పట్టించి
నైషధకావ్యము మృదుమధురకవనమని నిజాభిప్రాయ
ముం దెలిపినాడు. దానినే యిప్పటి కొండీకలు కొం
దలు ఇనుపగిల్లనియు, శిలావర్ణమనియు వాక్రుచ్చు
చున్నారు. నాటికిని నేటికిని కవిత యింతటి తీసిగ
ట్టయినది.

మఱియు నీకాలమున దోషములు గుణములుగాను,
గుణములు దోషములుగాను ఎన్నుబడుచున్నవి.

- గ్రంథచార్యము=బహుగ్రంథపాండిత్యము
- అజ్ఞానము=చింతయము
- పేలపము=చింతము
- దుర్వాదము=జయభేరి
- అనాచిత్యము=ప్రతిభ
- తప్పుడు ప్రయోగములు=భాషాభివృద్ధి
- శృంగారము=బురుగు

అత్యంత మనోహరములయిన గ్రంథములు కొన్ని
ముద్రణవిసరణాంధ్రకరణములచే పాడిగుట కొకకొన్ని
యుదాహరణము లొసంగి యీయుపన్యాసము సుపసం
హరించెద.

పాండురంగ మాహాత్యము 1-167.

- క. స్మరశశితటిదజపవమా
- నరవిసుధాసలిలమువ్యసం తారిస్తా
- సురమృత్యుజ్వలనఁ జెలగు
- సురవేశ్యలు గొలిచిరంత సుబ్రహ్మణ్యుఁ.

ఇందులకు టీక:

‘స్మర.....జ్వలనఁ’=చున్నప్పుడు చంద్రుడు
మెలుపుయొక్క ప్రకృతినాయువు నూర్చుడు అమృ
తము జలము సప్తమహర్షులు భూమిశివుడు. వీరియొక్క
ప్రకాశముచేత, చెలగు=అతిశయించుచున్నట్టి.

ఈక్రింది కాదంబరీ వాక్యముం గన్నం బద్ధార్థ
సాధుపాతములు తెల్లమగును.

యథావిబుధసద్మ న్యసరసోనాచకన్యకాస్సన్తి.
తాసాం చతుర్దశకులాని. ఏకం భగవతః కమలమోసే
ర్మనసః. అన్యద్దేశభ్య స్సంభూతమ్; అన్యదన్నేరున్భూతమ్
అన్యత్సనాత్మిమూతమ్. అన్యనమృతా న్యృమానా
దుత్థితమ్. అన్యజ్జలాజ్జాతమ్. అన్యదర్శకరశేభ్యోన్యగతమ్
అన్యతోన్మరశ్శిభ్యోనిపతితమ్ అన్యహృమేరున్భూతమ్.
అన్యతౌన్దామసీభ్యః ప్రవృత్తమ్. అన్యస్మృత్యునా నిర్మి
తమ్. అపరం చుకరకేతునా సముత్పదితమ్. అన్యస్తుదక్ష
స్య ప్రజాపతే రతిప్రభూతానాం కన్యకానామృద్యే ద్యే
సుతే మునిరరిష్టాచ బధూవతః, స్తాభ్యాం గంధర్వస్సహ
కుల్యశుం జాతమ్. ఏమేతా న్యేకత్రనతుర్దశకులాని.
కాంబరి. పూ. భా. ౨౭-౪ పు. బంబాయి మ.

గీ. తప్పుగల్గిన చాటనే యొప్పుగల్గు
నరసికావతి కవితల యనుగుములు
సరసఁ గలతావశోక్తులసరణియందు
నమృతిధారా ప్రవాహము లడరుఁగాడె. -౧. ౧౪

క. శ్రీదుగ్ధి సురర్ణరేఖా
విద్యోతిత సదనశీవ విద్వదనీక
ప్రద్యోతన మతఃకాశత
వేద్యారామానజేంద్ర వేదాద్రీక! -౨. ౧

ఇందుల టీక:

ప్రద్యోతన=నూర్చుఁడా-విద్వాంసుల యొరయిక
చేత త్వష్టచేత సానపెట్టబడిన నూర్చునివలె బ్రకా
శించువాఁడా!

గీ. ఆచమారవు యూధంబుఁ ద్రోచిపఱచె
వింట నమ్మేర్చి బోయ వెన్వెంటఁ దఱచు
లోల జిహ్వకరాళ వికాలములత
నోలి భీతేందు మృగశాబమో యనంగ.

బోయ రామవు; వానిచేరి యలుగుతోడి మండలి
కృత చాపము రామపుయ్యుక్క లోల జిహ్వకరాళ
వికాలముఖము; చమారవు ఇందు మృగము యొకము
ఇందుడు. మోవిగాని నోలిగాదు.

అము క్తమాల్యదః-౨౪

క. నీయిచ్చయే మిన్నకపా
వోయి మని ప్రవర నిన్ను మెప్పించును భూ
నాయక సభ నిండులకై
నీయత్నము ఎలని దెవల నేనున్నాడే.

మెప్పించుననిన యతిభంగము. ఒప్పించునలయు.
సిద్ధపమాన పేని భూనాయక సభమున అవలయు.

చ. సగరు నలం బురూరపుం
ద్రితేండుకుత్తిక బురుకుత్తుక గార్తవీ
ర్య గయుక బృగుక్ భగీరథు
సుహోత్రు శిబిక్ భరతుక్ దిలీపునిక్
భృగుకు యావనాశ్వు శశి
బిందు ననంగుని నంబరీషుఁ బూ
రుగురుని రంతి రాఘవు మరు
త్తుని గాలము కోలుపుచుదే.

ఇందుల టీక:

“మోడశమహారాజులగు ౧. గయుని, ౨. పృథుని
౩. భగీరథుని, ౪. సుహోత్రుని, ౫. శిబిని, ౬. భర
తుని, ౭. దిలీపుని, ౮. పరశురాముని, ౯. ౧౦. శశిబిందుని
యావనాశ్వుని (అనగా మాంధాతను) ౧౧. అనంగునిక్,
౧౨. అంబరీషుని, ౧౩. పూరుని, ౧౪. మరుమహారాజును,
౧౫. రంతిదేవుని, ౧౬. రామునిక్, ౧౭. మరుత్తుని.
పీరలను” అని పంచపాండవుల లెక్కకు విపరీతముగా
నున్నది. పూరుగురుని అనునది సమాసము. యయాతినని
యర్థము.

“గయాంబరీషే శశిబింధ్వనంగా
పృథుర్మరుత్తో భరతస్సుహోత్రః
రామాదిలీపో నృగురన్తిదేవో
యయాతిమాంధాత్య భగీరథాశ్వు.”

పీరు మోడశమహారాజులు.

“హరిశ్చంద్రో నలో రాజా
పురు మత్సః పురూరవాః
సగరఃకార్తవీర్య
శ్చ వడేతే చక్రవర్తినః.”
పీరు వచ్చుచక్రవర్తులు.

మ. పవిధారాపతనంబు గైకొనని
యపౌలస్త్యమై సప్తధా
తువులం దూఱ బ్రశ్రయంబునకు
సువ్యోమచే నాసప్తసా
లవిభేదం బొనరించి నిల్యక వెసం
జన్నట్టి యుష్మన్మగ
జ్జననాస్త్రం బొసగు నిరుత్
రఘునలన్యామిరమావల్లభా. ౪-౨౬.

ఇందు మూడవపాదమున లజయతి. ‘నలీంజన్న’ అని
పతిపలయును.

చ. రయమున నృప్తికై యుదిగి
రచ్చలపై విధియింతు రుగ్రశక్
హయపతిమీద దంతిపతి
నాతనిపై నృపతిక్ గజాదిని
గ్గయముల మొత్తులాడుదురు
మబ్బాకయించుక విప్రు పచ్చు వెం
గయిమటి పాటిపోదురు స
మస్త దిశాగతులైన యధ్వనుల్.-౪. ౧౩౧

ఇందు మూడవ పాదమున ర్థ మయతి. మ్రచ్చని పతిపల
దగు.

శా. వీణికాబవిలోలనేత్ర కనుఁగొం
టే పీరు విద్యాగదల్
మాణిక్యజ్వలరత్న కుండలులు స
న్మార్గైకచారుల్ లస
ద్విణాపాణులు చంద్రికామలశిరో
వేష్టుల్ త్రిపుండ్రాంకితుల్
నాణీయస్తనతారహారులు శివ
ధ్యానైకనిష్ఠాపరుల్.

—పారిజాతాపహరణము.

ఈ ముద్రణమున ‘శిరోవేష్టుల్’ అను పుల్లింగము
చేరిన శిరోవేష్టుముచేతను (అనగా తలపాగాచేతను)
నూచితులైన పురుషులకు చతుర్థపాదమున స్తనములు
చెప్పంబడుట యాశ్చర్యము. ‘నాణీయ స్తుర’ అని పతిప

వలయు. 'కరముదొడ్డి'యని యర్థమును. ఇది నాకా వించిన సవరణ. ఇందులయైతిహ్యము. ఇప్పుటికి రమారమి 32 సంవత్సరములకుమున్ను ఈ పద్యముల పారిజాతాపహరణ భాగము యుష్. ఏ. పరీక్షకు పఠనీయముగా నుండినది. ప్రంచనక్రమమున నీపద్యము రాగా, ఋదరాసు క్రిష్టియకారేజిలోని యాంధ్రప్రధానపండితులు శ్రీమాన్ గిచ్చింత లేవప్పెరుమాళ్లయ్యగారు, పూర్వము నాకు నార్మూల్ స్కూలులో నాంధ్రోపాధ్యాయులుగానుండి యేతన్వృత్తాంతకాలమున ప్రెసిడెన్సీ కారేజిలో నాంధ్రప్రధానోపాధ్యాయులుగా నుండిన శ్రీవిదలవాడ సీతారామశాస్త్రిలవారును, దీనికర్థము పిమ్మటయొజించి చెప్పెదమని విడిచివైరి. ఆకాలములో నేను కార్యవశమున మదరాసులోనుండిని. అప్పుడు నాయొద్ద క్రిష్టియకారేజి యుష్. ఏ. విద్యార్థి నాబాల్యమిత్రము శ్రీయుత ద్రోణరాజు వేంకటకృష్ణారావుగారు నిత్యము మాయింట నీపుస్తకమును చదువుచుండిరి. ఆపాఠసమయమున నొకనాడు మధ్యరహస్యము సీతారామశాస్త్రిలవారు నాయున్న వీధికి కార్యాంతరమున వచ్చి నాకును తమ దివ్యసాన్నిధ్యము ననుగ్రహించి, "గ్రంథమేమి? ప్రకృతమేమి?" అని ప్రశ్నించిరి. ఇప్పుడే 'ఏణీకాబు' అర్థము చెప్పితినిని విన్నవించితిని. ఎట్లు చెప్పితివనిరి. సైతమును తరప్రవృత్తయముగా మార్చితివంటిని. సవిస్తరముగా జెప్పుమని యానతిచ్చిరి. ఇట్లువాక్రుచ్చితిని. "ఇటుల బద్యమున విద్యాగరుల తారహారములు చెప్పబడినవి. మేఘోద్భవమౌక్తికములు కుక్కుటాండప్రమాణములనియు, అవి నేలంబడకముందే అంత రాశముననే విద్యాగరులు హరింతురనియు రత్నపరీక్షాగ్రంథమున చెప్పబడియున్నది. అణీయస్ అనకడుం జిన్న. నాణీయస్ అనిన కడుందొడ్డ నాణీయస్తర అన్న కడుండుం దొడ్డ. కుక్కుటాండ ప్రమాణములగుటచే నట్టి వర్షన విశేషధాయకము; విద్యాగరు లగుటచే సముచితము. న అణీయస్ అనిచేదమున్నందున ధ్యానశబ్దములోని 'యతో' యతిసరి పడును" అని. అశంభు వారు ఇయన్ తరప్రవృత్తయములు సమర్థకములు. ఇవి యొకదానిపై నొకటి రాదుగా నా

యని యాక్షేపించిరి. "శ్రేష్ఠత మాయకర్మణే ఆప్యాయధ్వమ్" అని శ్రుతి నుదాహరించితిని. అది వైదికప్రయోగము, లోకమున నెట్లు పనికించ్చుననిరి. లోకమున గూడవని నిషేధములేదని చెప్పుకొంటిని. ఇట్టి ప్రయోగాంతరము భాషలో చూపగలవా అనిరి. ఈపద్యము నుదాహరించితిని:— ఆముక్తమాల్యద ర్క-౨.

స్వరూపి:—

"అస్తితాహీంద్ర శయ్యా ఓమీయస్తర
ప్రస్థితాంఘ్రీ శ్రీత్రాత చోమదా
కస్థల ప్రస్థుతతా. లియత్వేత మూ
రసలీ నృత్ర మక్షలీ వాల్లీ సకా."

అంతట వారు "అంగీకరించితిని, సంతోషించితిని. ఈ పద్యమునకు నేను అర్థము చెప్పక విడిచితిని. నేను చెప్పెదను" అని నెఱవెచ్చిరి. అంతట నేను ప్రాంజలివై కృతార్థతం దెబ్బతొంటిని. నాటినుండియు అప్పుడప్పుడు ప్రసంగవశంబున ఎటుగఁగలవారితో నేను నాకడనుసవరణలతో దీనినిం బ్రస్తావించుట గలదు. పిమ్మట నేను పారిజాతాపహరణమును ఈసవరణతో ముద్రించితిని. ఇందు ఉదనంకరముద్రణలకు ఈసవరణ యొక్కినదని తలంచెన.

జక్కనవిక్రమార్కచరిత్ర—శరదృతువు-3౬.

ఉ. హాసయ్యార విభ్రమము

అంచల జెందగఁ దద్విలాసము

తారల జేరె బుప్పితక

ఁబ విజృంభణ సప్తపల్ల నా

వారుచిర సమానభజ

నం బొనరించి శిరత్సమాగమం

బారయ నంబుదాగమ మ

హామహిమోన్నతి నాక్రమించినక.

ఉ. బాలలు తీలతో బుజు

బండులచాయఁ దనర్చి పంకి కై

వ్రాలిన రాజనంబులకు

వచ్చు కుకంబులఁ జేరనీక పో

దోలి రవంబుతోఁ జెఱుగు

దోలుల నీడలనుండి పాడి రు

నీలితహావభావ రమ

ఁగిమకరాంకుని సాహసాంకునిక. ౪-3౯.

రవము విని పీరున్నారని యెఱింగి చిలుకలు
తొలగిపోవునని భావము.

దండయాత్ర

మ. దివిజస్త్రీగుర కుంభసంకుమముతో

దివ్యాంగనా షేటికా

నవగర్భాగ రజంబుతో నమరకాం

తాదేవాహరిత్ర పం

కవిశాలోన్నతితో సుధీనిటల భా

గన్యస్త కస్తూరితో

నవనీలేణువు సాటియై పరఁగె

నాశాశ నీమంబులక. ౪-౪౦.

వీటికార్థమేగదా షేటికలో నుంచుట; గుఱియు
షేటికలో నుంచుటకన్న బరిఁలో నుంచుకొనుట స్వా
భావికము. వస్త్రములను షేటికలో నుంచుకొందురు.
కావున వీటికా అనవలయు. ప్రక్రమము దివిజస్త్రీ
సంబంధి వస్తువులైయుండ నడుమ సుధీసంబంధి వస్తు
వులఁ జెప్పట ప్రక్రమభంగము గాదా. మైగా సుధీమా
త్రులకు కస్తూరీ తిలకమేమి? ప్రభువులకైనం దగుఁగాక.
కావున సుధీ అనవలయు.

సురతాపసావర్ణన

నీ. తొంగలి తెప్పల తుదలఁ గైవ్రాలిన

కొసరుఁ జూపులయందు మిసిమిదోపఁ

దరహారముల నర్తనఁ గళాసించిన

కుచకుంభములు మీఁదఁ గొంతనిక్కఁ

గుంతలంబులఁ బ్రుల్లగింతలు సడలిన

కొమ్మోవిచుంబనక్రిడఁ కెలయ

మణికాంచినలయంబు మానంబు గైకొన్న

యురునితంబము కేళి కుత్సహింపఁ

గీ. జెలుట చిత్తకి మైపూత దెనులి చనిన

నెమ్మనంబునఁ దమకంబు నివ్వఁజిల్ల

నన్న జలజాతీ యొప్పు నృపాధ్యక్షమునకు

మదన పురంద్రుడవ నికారమంత్రమయ్యె. ౪-౪౧.

తుదలక, నర్తనక అను పదములు ప్రశమంత

ముగా నుండవలయు. కైవ్రాలిన, కళాసించిన, సడ

లిన, కైకొన్న అను ధూతార్థక క్రియావిశేషణములు

చేదాద్యర్థకములుగా నుండవలయును. పురంద్రుని నికా

రమంత్రము పురంద్రునిచాకరిమంత్రము గావలయును.

తదనుగుణముగానే దీనికవతారికా ప్రాయమున నవ్యం

హితపూర్వపద్యము.

క. సురతాపసాన లీలా

పరిరంభముమీఁదిరితికిఁ బారంభముగా

దరుణియు నరుఁడు రమించిరి

కరమరుదుగఁ జతురశ్రితికరఁప్రాధిక.

౪-౪౨.

ప్రమదవనవిహారము

చ. అలరులతోటఁలోన విరు

లన్నియుఁగోసితిరంచబోటుక,

సాలయఁగ నేల బాల యిటు

చూడఁగదే లలికానీరుహం,

బులదెనఁ ద్రవ్వె తండములు

పువ్వుము లున్న వియంచుఁబ్రోడయై,

పలుకుఁయస్యనేర్పుకల

భామినువెల్లను మెచ్చి రిచ్చలక.

౪-౪౩

ఇటువయస్యపల్కున నేర్పేమున్నది? ప్రోడియే

మున్నది? ఇక్కన ప్రతిపద్యము చోద్యముగాఁ జెప్పం

బ్రతినపట్టినవాఁడు.

క. ప్రతిపద్యము చోద్యముగాఁ

గృతి చెప్పిన నోప్పగాక కృతినొకపద్యం

బతి మూఁడుడైనఁ ద్రెత

బ్రతిపాదించఁడె ఘటాక్షరన్యాయమునక.

౪-౪౪.

ఇందు చోద్య మేమున్నది? పువ్వులు తనకులేవా

యెనని యలయుచున్న మగ్గను విక్రమార!-చక్రార్

నవవధువును తదీయవీక్షణమాత్రముచే “తిలకావీక్షణేన” అని దోహదకళయందుఁ జెప్పినరీతిగా తిలకములు పూచును గావున ప్రాడవయస్య వానిని చూచునన్నది. ఇందలి చమత్కారమును వివరింపఁబనిలేదు. ఉన్న భామినులు కోపనలఁబటు: కోపనానైవభామినీ” నవ్విరసుటమందము. మాటనేర్పనకు మాటనేర్పరులు హర్షించి రసుట సుందరము; కావున “తిలకావనీరుహంబు”నియు “కలభాషిణు”నియుం బఠింపవలయు.

రాఘవపాండవీయము.

సీ. పదునాల్గు జాతులఁ ద్రేదివకాంతలమీఱు
పద్మినీజాతిసౌభాగ్యుజాతులు

౧ కథారంభము, ౧౨.

“అభిదిద్దేశేధూప. సమప్త్యేయ
లగుచు నరణ్యుగతిఁ దోస మరుగుదేరఁ
దను వేంచు జయశ్రీలఁ గొనుచునతఁడు
పురికిఁ జనుదెంచు సాంపు వాగగోవరతఁబఁగె.

అని వాక్యశేషము. దశరథమహారాజునకును పాండు రాజునకును వారిచే దిగ్విజయమున జితులైన రాజులు పదునాల్గుజాతుల పద్మిణులను అర్పించిరిని టికాసారము ఆ పదునాల్గుజాతులను టికాకారుఁడు ఇట్లు పరిగణించినాఁడు:—“బ్రహ్మ, క్షత్రి, వైశ్య, శూద్ర, వ్యావహారిక, గోరక్షక, శిల్పక, పంచామాన, కంభకార, తంతువాయ, ఔరక, రజక, వస్త్రప్రేక్షక, చర్మకర, తిలఘాతక, లుబ్ధక, చండాలు, మాతంగు లనెడి పదునెనిమిది జాతులలో బ్రాహ్మణజాతియు నరబ్రాహ్మణులయిన లుబ్ధక చండాలు మాతంగజాతులును వినా కడమ పదునాలుగు జాతులయందును”. అరిగావు లిచ్చిన యీ పద్మిణులయందలి రజక, చర్మకరపద్మిణులును దశరథపాండులకు భాగ్యలా? కాకేని వారి పద్మినీత్వ ప్రస్తావనయేల, తదర్పణయేల? ‘పదునాల్గు జాతులఁ ద్రేదివ కాంతల’ అని సమాసముం జేయవలయును. పై పాండురంగమాహాత్మ్యగత “స్మరకశీ” త్యాది పద్య ముద్రావిమర్శయందుఁ జెప్పఁబడిన పదునాల్గు

తెగల యప్పరసలర్థము. వారిని మీఱు పద్మిణులను ఆరి గాఁపురాజు లిచ్చిరను సమంజసము.

గీ. జగతిఁ గోసఁ కేకయ మగధుల తన

యలవరించిన యాజ్ఞలో మెలఁగఁ జేసె,—

ఇట్లు టికాకారుఁడు రామాయణార్థమున “కోసఁ ... తన యలక” అని సమాసము గాఁగొని, భారతార్థమున “మగధులక” అని విడఁచిసి “ఈదేశములరాజులను” అని యర్థమునాసి స్రుతకార్యము రామిగతివ్రాయక దాటి నాఁడు. మగధుల, ఇందలి తుదియకారము అధారణార్థకము. లక్షణచే కోసలకేకయ మగధరాజులు సయితము, అనఁగా అంతటి గొప్పరాజులుమాడ’ అని యన్వయము నేయవలయును.

భారతము-ధర్మజువాక్యము: కర్ణునిగుఱిించి

చ. అఁనికి నాకునుం గలిగె

నాహవ మింతకుమున్న యందుఁ బా,

ర్షదుఁడును సత్వైకాత్మజుఁడు

కాంతనవాంతకరుండు ద్రౌపదీ,

సుతుఁడును జూడగా నతఁడు

నూతనహయస్వజ పానంబు నే

సి, తనువుఁదీనకాండములఁ

జెండఁగ నే వెగడండ్లిలిం గదుక.

కర్ణ. ౩౨. ౩౧౨.

ఇట్టిపద్యము ప్రాచీనభారత ముద్రణయందును శబ్దరత్నాకరముందును గలను. ఇందలి తదప్రాసముగని కొంప రిదానీంతములు తదప్రాసముం బ్రయోగించిరి; ప్రమాణముడినవారికి దీనినే చూపించిరి. ఇందలిది పార్వత శబ్దముగాని పార్వదశబ్దముగాను. పృథకుఁ డనురాజుని యొక్క గోత్రపత్యమగుటం బట్టి ధృష్టద్యుమ్నుఁడు, పార్వతుఁడు, ద్రౌపది పార్వతి. ఇంచుకపారఁబాటు ఇంక చెట్టం దెచ్చినది.

శృంగార నైవధము ౨౯౭.

గీ. తరుణి నతనాభిమండ లోదంచనాభి

రామగోమావళిజ్యావిరాజమాన

నీదు తనువుండఁజేసి తా నెఱుఁగు చేయు
రతిఁబడఁడు హారసృళికల రాజవదన.

దమయంతిని ఉండచేసిన పిమ్మట పెండ్లియెవరికి? ఎవరి
నెఱుఁగులకు వేయును. ఆమెనే గోతియలోకట్టి ఎముకలు
విఱుఁగఁగొట్టునా? ఇట్లు పతింపఁలయు. “ఉండఁజే
సితా” అనుదానిని “ఉండనిలునేసి” అనియు, “రాజవ
దనను” “రాజహంసు” గాను పఠించునది. ఇందుల
మాఁము:—

“ త్వగుచ్చారళిమా క్తికానిసృళికా
స్తం రాజహంసం విభో
రేవ్యం విధి మనోభవః స్వసుమితాం
మఙ్గలం ధనుర్వజ్జరీమ్
యన్నిత్యాజ్ఞునివాసలాలిత తమ
జ్యాభుజ్యహంసంలస
న్నాభిమధ్యలిలావిలాసమఖిలం
రోమాళి రాలమ్మతే”

3-౧౨౭.

మ. ప్రగర:—

“ రతిక్రీడాహంసమోహగ్రహణ
శశభృశప్రార్థనోన్నిద్రతారా
పతియై దుఃఖించు సత్యప్రసృమర
నిజసృగ్భాష్యధారాగతుండుక
ప్రతిబింబప్రాప్తసృభప్రమాదిత
సుతయైరంజిలకరాశ్రులేతత్
ప్రతిపక్షక్షోణపాలసమద
గిరిదరీప్రాంత కాంతారభూమిక.”

ఇది యన్యముద్రణపాఠము. ఇందు పూర్వార్థము
నం బది యక్షరదోషములున్నవి. ‘రతిక్రీడా’ ‘గ్రహణ’
‘శశ’ ‘ప్రార్థనో’ ‘సత్య’ ‘తుండుక’ అను నాఱుతుండ్రను
మార్చి యియ్యార్థము నిట్లు పఠింపవలయును:—

“ రతిక్రీడాహంసమోహ
గ్రహణశశభృశప్రార్థనోన్నిద్రతారా
పతియై దుఃఖించు సత్యప్రసృమర
నిజసృగ్భాష్యధారాగతేందు.”

ఇందులమాఁము:—

“ ఏకద్వితారి నారీగిరిబిలవిగళ
ద్వాసూనిస్సరస్తీ
స్వక్రీడాహంసమోహగ్రహణశశ
భృశప్రార్థనోన్నిద్రవంద్రా;
ఆక్రంద్యార్థియత్తన్నయన
జలమిశ్రన్మంద్రహంసానుబింబ
ప్రత్యేకప్రసృమరత్తనయ
విహసితైరాశ్వసీన్నశ్వసీన్చ.”

౧౨౭.

ఆంధ్రప్రసన్నరాఘవ నాటకము—V

ఇందు ఈ క్రింది శ్లోకమున క్వశబ్దమును ఆంధ్రీ
కర్త యేనాకృత్యముగాని కాకర్షించిరో కనుటకై దాని
తెలుఁగుం గనఁగా అది యిట్లుండినది. రసాభాసము
నేను చెప్పనక్కఱలేదు.

“మాతస్తాతః క్వయాతః సురపతిభంసం హకుతః
పుత్రశోకాత్, కోఽపౌత్రశక్త్యేకుర్గాం త్వ మచరతయా
యన్యజాతః కిమస్య, ప్రాప్తోఽపౌకాననాస్తం కిమితి
నృపగిరా కింకరాఽపౌ బభావే, మద్వాగ్మధ్యః ఘంటే
కిమిహ తవ ధరాధీతా హా హతోఽస్మి”.

ఇదిమాతుల గృహగత భరతకై కేయీ సంవాదము:

కా. అమ్మా యెక్కడికేగఁ దండ్రీ సుత
యింద్రాస్థాని కేలా వియో,
గమ్మం గంగ గ నాత్మపుత్రునిదిసాఁ
గా నేల యాతం డా,
న్యాయంసూర్చి నృప్రాక్తి నాతఁ డెటు ల
న్యాయంబుగం బలె నా,
కృష్ణే బంధము గాగఁ నాదిఫలమే
మా నీకు రాజ్యం బయో”—V

జామదగ్మ్యండు—(విలోకించి) వీఁ డర్థముగ్గుఁ
గదా? ఎందువన ననక వీనిఁ గామించుచున్నాఁడు.
చెప్పుటకుండు రాముండని పల్కుచున్నాఁడు — IV.

ఇందులకు మూలమైన దుష్టముద్రము

వలయు. ఇందులకు సాధుముద్రము—అర్థ..... ..

“అర్థముగ్ధులవ్వయఁజనఁ, యదేనం కామయత. కామ ఇతివక్తవ్యే రామ ఇతి జల్పతి.” అంధ్రీకర్త ‘కామయః’ రామ అంటున్నామా సరి, రా తప్ప. కావున సగమే అను పదమును ‘కామయతే’ అనునర్థమునం గొనెగా

వలయు. ఇందులకు సాధుముద్రము—అర్థ..... ..

మానసికోద్బృధము

పీశుపాటి నారాయణశాస్త్రి గారు

క్రలఁగకు మెంతలేసి కడగండ్లకుఁ బాలయినన్, దురాశమై
మెలఁగకు మోపరానివని మిడ్కెదనంచు నహంకరించుచున్
దొలఁగకు సత్యమార్గము నతుల్యము లోల్యమునన్, జగంబుపై
నలుగకు మెన్నడున్, ముదమునందకు కుందకు పిచ్చిడెందమా!

“హితముగఁ దోచుదానిని గ్రహించెదఁబ్రీతిఁ, దదస్యమున్ జగ
ద్ధితమయినంద్యజింతు నెవరేచునిన్ గణుతింప”నంచుఁ ద్వ
త్ప్రీతిగదను జాటఁజూచెదవు బాపురె? యెంతటివెట్టి! యున్న నే
గతు? లిటువంటిమార్గములఁ గాలిడువారికి, మూఢచిత్తమా!

మతకర్తృప్రతిపాదితోచ్చసదవిం బ్రాపించి పాండిత్యస
మ్మితధీగోచర చిత్సుఖానుభవ మేమేఁగాంచఁగా లేక మూ
ర్ఖతమైఁ గ్రొమ్మిడిమేలపున్ మతములం గాలుంచనుంకించె దౌ
హతబుద్ధి! సతిఁబసి పుంశ్చలి వివాహం బాడుచందంబునన్.

పెద్దలమాటన్ విసఁగఁ బ్రీతివహించవు, వేదశాస్త్రపు
బద్ధతులం దలంపు, ప్రజన్నులపై దయనింప, వెస్వమం
గ్రుద్ధత హద్దమీటి ప్రజకున్ న్యతిరేకముగాఁజరింతు నే
మిద్ది? కుమార్గగామి కగునే పరసౌఖ్యము? మూఢచేతమా!

అనుమానింపవు మంచియంచుఁ జెడుగం చావేళ యీవేళ యం
చనయమ్ము శ్రుతిదూష్యకార్యములు నేయఁ జేసి హస్తాదులఁ
ఘనతంబొందఁగఁ జూతు విక్రతన శ్లాఘాపాత్రమాదో? జగ
జ్జననిందంబడి దుర్గతిం గనెదవో; స్వాంతంబ! చింతింపుమా.

* * * * *

నాలుగునాళ్ల భోగములనమ్మి యిహమ్ము పరమ్ము రోయ గ
ర్వాసనపై యథేచ్ఛ దిరుగాడఁగఁ జూచెడుకాని; యిందిరా
లోలుని పాదపంకజములోని మరందమునాని శాశ్వత
శ్రీలకు మూలహాపదవిఁ జేరఁగఁగోరవదేమి? చిత్తమా!

కరణపరంపరఁ నడువఁగల్గినమేటివి నీవు, నీనుడిఁ
గరచరణాదులేగు, నటుగావునఁ దత్కృతహాఫలంబు ని
వృద్ధిరయకమాన దెన్నడును, బూజ్యపదంబున నున్నవారికిం
బరాపతివోవుకార్యములు భావ్యములొనటె? మూఢచిత్తమా!

“నిరవధికోగ్రసంసరణ సీరధిభంగపరంపరాహతిఁ
గెరలిచి క్రోధబాడబళిం బడఁద్రోయఁగ, మోక్షరాజ్యసు
స్థిరు నొనరింపఁగా, వలఁతి చిత్తమె” యంచువచించె దొల్లిశ్రీ
హరి, చెడుచేతరోతయని యాత్మరతిం బడముంచు చిత్తమా!

చిక్కినదానితో నెటులొచ్చేయుము మెల్లగ జీవయాత్ర, లోఁ
భాక్కకు మేమి లేదనుచుఁ బొమ్ముపకారమునేయ నాపదఁ
స్రక్కినవారి, కాఁకటను శోషిలుప్రాణికి నింతగంజియే
నక్కటికమ్ముతోనిడఁ బ్రయత్న మొనర్పుము చాలు, జిత్తమా!

కానికిఁగానియట్టి యధికారము మేరువుగాఁదలంచి యె
వ్వానిని జీరికింగొనవు, పాపము పుణ్య మనంగఁ బోవు, నే
నే నిఖిలాశ్రయంబనని యెంతయు గర్వముసెందె, దద్దివో
దేనికి జేతఁగాక జగతిం జెడుదానవు, మానసంబరో!

సమతయు జీవకోటియెడ, శాంతశమాదిగుణైకరక్తియున్
శమితభవప్రసక్తియును, సాధుజనావన పాదభక్తియుం
గ్రమముగఁగల్గి దుర్లభ మఖండసుఖావహమైన యాత్మత
త్వమును నెఱుంగకుండిన వృథాగద జన్మము? మూఢచిత్తమా!

సుతునకుఁ దల్లిదండ్రులును, సుందరికిం బ్రియభర్త, శిష్యునం
తతికి గురుండు కోడలి కనారత మత్తయు, ఘోరదుర్గుణా
న్వితనుకు సద్గుణాభ్యుదయ, బిన్నకుఁ బెద్దయు, లొంగియుండునీ
చతప్రబలె హితాహితవిచార మిఁకెక్కడ నీకు? డెందమా!

ఎవఁడెటుపెట్టిపుట్టె నటులేజరగున్ సకలంబువాని, కీ
వివరమెఱుంగలేక యవివేకముకల్మి నసాధ్యకార్యముల్
దవలియొనర్చి యెక్కుడుగ ద్రవ్యము మున్నగువానిఁగూర్చి పే
రువడయనెంత వాముమెయి, గ్రుంగెదవాపయి, మూఢచేతమా!

ఆరయ నాటుచక్రముల కావలఁ గేవలదీప్తితో సహ
స్రారజలేజమందు విలసద్గతి వెల్లువెలుంగుఁ గానఁగా
నేరక యూరకే తిరుగనేర్తువు లోపలిచూపుఁజూడ వే
తీరున నీవు ముందు కడలేరుదు? వక్కట, మూఢచేతమా,

“హితముగఁ బల్కుకంటెను హితేతరమార్గముఁ ద్రొక్కకుండుటే
హిత” మనిచెప్పి రాక్షు, లిఁకనేమి? శ్రుతిస్మృతిబద్ధ సత్త్రియా
తతిని గ్రమమ్ముగాఁ జలుపు దార్థ్యము నీకడలేదయేని; య
న్యతమమతంబులం దిగక హాయిగ నీశు భజించు చిత్తమా!

“కృష్ణపక్షము”లోని “వెట్టిపాట” నా కేమీ బాగాలేదు. William Blake (విలియం బ్లేక్) అను ఆంగ్ల కవి వ్రాసిన “Song of Innocence” అను పాటలలో మొదటిదాని కను కరణ మనుకుంటాను యీ “వెట్టిపాట”. స్వేచ్ఛాప్రియులుకనుక మనకవిగారు స్వేచ్ఛగా అనుకరించారు. వేరువేరుకవులకు ఒకే భావం కలుగవచ్చునని సేను వొప్పుకుంటాను కాని, యీ “వెట్టిపాట”లోని భావ మసాధారణమైన దగుటవల్లనూ, కృష్ణశాస్త్రిగారు రాంగ్లసారస్వతమును బాగుగా చదివినట్లుగుడటవల్లనూ, వీరి కీభావము స్వయముగా కలిగినదనుకొనుట కవకాశము లేదు. బ్లేక్ కవి వ్రాసిన పాటలలో వొకశిశువు మబ్బుపైనుండి గొట్టెపిల్లనుగూర్చి యొకపాటపాడుమని కవి నడుగున; కవిపాడును. ఆపాటవిని ఆశిశువు “ఇంత యేడ్చుచు నింత నవ్వును.” “వెట్టిపాట”లో మబ్బులోనుండివొక చిన్ని బాలుడు “చిన్న మేకనుగూర్చిపాడుమ”ని తమ నడిగినట్లునూ, తాము పాడినట్లునూ, ఆ పాటను విని ఆబాలుడు “ఇంతయేడ్చుచు నింత నవ్వి”నట్లును మనకవిగారు చెప్పుచున్నారు.

ఇరువురుకవులూ పట్టుమని వదిపాటల కంటే ఎక్కువ వ్రాయలేదు. ఇరువురిలోనూ ప్రధానభావ మించుమించు వొక్కటే. అదైనా, వేరువేరుకవులకు పరస్పర జ్ఞానము లేకుండా

కలుగగల సామాన్యభావముకాదు. కనుక నే నిది అనుకరణమన్నప్పుడు పాఠకులు నాతో యేకీభవిస్తార నుకుంటాను. ఇట్లాంటి స్వేచ్ఛాను కరణములు నాకు ఇష్టమే. కాని “వెట్టిపాట” లో రసాభాసమైనది. కనుక దీనిని విమర్శింప వలసివచ్చినది. బ్లేక్ కవికి శిశువులందూ, గొట్టె పిల్లలందూ చాలా యిష్టం. చిన్న బిడ్డలను గురించి, గొట్టెపిల్లలను గురించి ఆనందంతో పాడుకునేవాడు. ఇంతేకాకుండా, ముగ్ధత్వము నకూ, (Innocence) సాధుత్వమునకూ శిశువు లునూ, గొట్టెపిల్లలునూ, పెట్టినదివేరు (ముఖ్యముగా ఆంగ్లసారస్వతములో). “Lamb” అను ఆంగ్లపదమును గొట్టెపిల్లలకేకాక మహనీయు డగు “క్రైస్తు”కుకూడా వాడుతా రాంగ్లసారస్వతంలో, శిశువులనూ, గొట్టెపిల్లలనూ తలుచుకొన్నప్పుడల్లా క్రైస్తు జ్ఞాపకంవచ్చి తనమయ త్వంతో తాండవం చేసేవాడు బ్లేక్. అతడు రవీంద్రునివలె Mystic. ఇన్ని కారణాలవల్ల గొట్టెపిల్లను, శిశువును తనపాటలలో చేర్చాడతడు. మన కృష్ణశాస్త్రిగారు శిశువును చిన్ని బాలునిగానూ, గొట్టెపిల్లను మేకపిల్లగానూ మార్చుటయేకాక ముగ్ధగేయమును (Song of Innocence) “వెట్టిపాట”గానూ తయారు చేసి నారు! బ్లేక్ కవి పాటలలో సారస్వమున్నది. “వెట్టిపాటలో” సారస్వం లేకపోగా కడటభావ ప్రకటనం కనిపిస్తుందనుకుంటాను. ఒక చిన్ని

బాలుడు పాడమనడ మేమిటో తామొక మేక పైన పాడడమేమిటో యెంత సహృదయత్వం తో చూతామన్నా అంతుపట్టడంలేదు. పైగా, పాటపాడింది తామేనని చెప్పచూ, “ఆ వెట్టి పాటకు డెవ్వడో” అన్న అనందర్భుప్రశ్నతో ముగించారు. “మరచి విశ్వము నన్ను నేనే మరచి కన్నులుమూసి పాడుకొన్నానని చెప్పు కొను కవిగారి నిత విమర్శించడం బాగుండ దేమో! నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తి గారు కృష్ణశాస్త్రిగారి భావప్రకటనము విశ్వాసార్హము కాదన్నారు. ఇది చాలా తీవ్ర మైనవిమర్శన. నే నీలభిప్రాయముతో సంపూర్ణముగా యేకీభవింపలేకపోయినా “వెట్టిపాట” లోని భావానుభవము మాత్రము విశ్వసించుట కేవలమనర్హమనియే నాపుద్దేశము. “వెట్టి పాట”లోని “వెట్టిమాత్రం భావోన్మత్తులవలె రమించువెట్టిగాని అన్యము కాదు” అని శ్రీ శివశంకరశాస్త్రిగారు అన్నారు. ఇందలి వెట్టి అంతప్రశంసనీయమైనదికాదను చిన్న విషయమును “సింహావలోకనం” చేస్తున్నారు కనుక వారప్పుడు గ్రహించలేదేమో!

బ్లెక్ కవి గొట్టెపిల్లమీద వేరే కొన్ని పాటలు వ్రాసినట్లుగా కృష్ణశాస్త్రిగారుకూడా “ఏదో పాడితిన్” అని పూరుకోకుండా, తాము మేకపిల్లనుగూర్చి యేమనిపాడినారో అది వేరే పాటలుగా వ్రాసినట్లయితే కొంతవరకుబాగుండేది. వీరు నిజంగా “భావోన్మత్తులవలె, రమించింది” “రండురండు ప్రాణేశుడు రాకరాక వచ్చెనేడు” అని పిలిచినప్పుడేమో. “కలుష దుర్దాంతపంకసంకలిత కుహరముల జనించు” సక్రూధార “స్వామి” “పాదదేశమున బారి” పరమపావనజాహ్నువీప్రతిభ గాంచి” నప్పుడేమో. అంతేకాని “వెట్టిపాట”లో కాదు.

ఆంగ్లకవులను అనుకరిస్తూ, అనుసరిస్తూ, అనువదిస్తూ వ్రాయుతెనుగువారు జాగ్రత్తగా వుండకపోతే కలుగు లోపాలను చూపుట కీ వ్యాసమును వ్రాసితినే కాని కృష్ణశాస్త్రిగారి నాక్షేపణచేయుటకు కాదు. “కృష్ణపక్ష”మొక ప్రశంసనీయమైన గ్రంథము. అందులో కళంకమీ “వెట్టిపాట.”

మా వ్యాస కర్తలకు

వ్యాసములు చిన్నసైజు కాగితములపై ఒకవైపున మాత్రమే విడిఅక్షరములతో బంతులు దూరదూరముగా, దిద్దుబాట్లు లేకుండా, తిన్నగా వ్రాసి వర్ణక్రమమునను తప్పలు లేకుండా చూచుకొని పంప వేడికోలు. లేకున్న ముద్రణకార్యములయందు మిగుల కష్టము కలుగుటయే కాక తప్పులుకూడా నిలిచిపోవునని మనవి.

సంపాదకుడు, ‘భా ర తి’

భాద్రపదశుక్ల పంచమినాటికి మధురనుండి రామనాథమున కుదయక నేతుపతి బదులు రాజలేఖ యొకడు పోయినది. ఇంకొక నెల వైగా నేతుపతి రాజనగరమున నిలువక తప్పదు. కుట్టా శౌర్యమునకు, రాజనీతి వేత్తత్వమునకు రాజు మెచ్చెను. కానుకలు పంచెను. తిరుమలనాయకుడు చెలికానికి పొగడిక యుత్తర మొండు వ్రాసెను. క్రొత్తసైన్య మారువందలు పెంటనే మధురకుఁ జేర్చవలయును. కుట్టా తండ్రినచ్చువరకు రామనాథమున నేయుండవలెను. దశమినాడు బయలుదేరి క్రొత్తసైన్యములు గోవిందనాథుడు నొకగా మధురకు ప్రయాణ మయ్యెను. కుట్టా పేరు విన్న చుట్టుపట్ల బాలెగాండ్రకు, దోపిడి కాండ్రకుఁ బోర్చుగీసువాండ్రకు సింహస్వం మైనది. భాద్రపదము గోరంటపూవులతో వెనుకపట్టెను.

మధురపై నాకాశమున తెల్లని మేఘములు గాలికి కదలు దోమతెరలవలె కదలు జొచ్చెను. పవళ్లకు సూర్యకాంతి మొగము వాపు తగ్గెను. మినాక్షి దేవాలయమున కాండ్రద్రావిడస్త్రీలు సాయంకాలముల చేమంతిపూవులు కుట్టిన పెద్దజడలతోఁ బోవుచుండిరి. నందీశ్వరుని యొడలరాచిన నూనియ యాయన కొమ్ములపై వ్రేల్లుంచి తద్విషాద మధ్యమునుండి శివలింగదర్శనము చేయు భక్తు

లుంచిన వీభూతి పులుముకుని తెల్లబడఁ జొచ్చెను. యామృదిశ నేకచుట్ట కాహంకార నిశ్శేషశోషితపాథోధిపయస్కుడైన ముని తోచె.

వైఁగైనది పతిప్రేమ జారిపోవుట తోచిన కాలతమొగమువలె తనచివరల తెల్లబడఁ జొచ్చెను. ఆమెలోని రాగచ్ఛాయ విరిగిపోఁ జొచ్చెను. కంఠేకాలుని శిరఃకోటిరమునకుఁ జంద్రకాలతమాలలు సమృద్ధిగా దొరకెను. శరల్లక్ష్మి యొకనాటిప్రాద్ధున నున్నట్లుండి దిగంతవిశాలరమ్యదీర్ఘ హాసము చేసెను. గుఱ్ఱపువాళ్లపిల్ల అమృతముకూడ నాటిప్రాద్ధున సెలవివాఱి దిగంతవిశాలరమ్యహాసము చేసినది. అమృతము తెలివిగల పిల్లయని గ్రహించి యొకబ్రాహ్మణుడామెకు బదినాళ్లు గా జదువుచెప్పుచుండెను. ఆమె పదినాళ్లలో నక్షరములు నేర్చి మాటలు చెప్పుడని యాయనను బలవంతపెట్టగా నాయన 'ఆతిహ్వాడి'లో మొదటివాక్యము. 'ఆరంజేవిరుంబు' అని యామెకు నేర్పెను. ఆమెయు నామాటతెచ్చి బాగుతోఏకవిరసాధకుడ్యముమీద వ్రాసెను. ఏకవీర యది మరునాడుచూచి యేలాకో భయముపడి పారిపోయెను. ఈసంగతి యమ్మ తముచూచి యెందుకో దానికి తెలియకుండనే యొకపెద్ద నవ్వు నవ్వినది. ఆనవ్వు శరత్కాలము లేతయొండలోకలసి జాజిపందిరిమీద వ్రాకి

పోయెను. సాధకుడ్యముల నున్నముకాంతిలోఁ గలసిపోయెను.

ఎండలుపెట్లనఁ గాసెను. వర్ష వేళ గొడ్ల త్రొక్కిడిబురదలైన ప్రదేశములు వాని కాలి గిట్టల గుర్తులుగుర్తులుగానే బిగియఁ జూచెను. తెల్లుపూవులు దూరపుటెండ పొరలలోఁ దళ తళలాడెను. పంటబోదెలవెంటతెల్లని యొండు విరిగిపోయిన కొబ్బరి పాలవంటి నీరము నన్న గాఁ బ్రవహించఁజూచెను. బోదెములుపులలో జాలరులు మాపులు నిలిపిపోయిరి. పచ్చని వరిపైరు నలుపుతిరిగి గుమ్ములుకట్టి పైని యాక నపునీలిమకుఁ బ్రతిగానుండెను. కొతిమెరచేలు నాగటిచాళ్లలో చిన్నిచిన్ని మొక్కలుగా గాలి పొరలలోఁ జిన్నితలలాడించెను. సెనగ చేల మొక్కలులేతబ్రాహ్మపు బుల్లతనమున రాతురులపుడు కొంచెము కొంచెము మంచు లకు గొంచెముగొంచెముగా దినదిన మెదుగు చుండెను. ప్రొద్దుటిపూట చల్లని లేయెండ మధ్యాహ్నమున వేసగియెండ సాయంతనసమ యముల నెండ యనిపించని యెండ రాత్రి రెండుజాములవరకు నలుచనిమేఘముల చాటున విరియఁబోసికొన్న చిక్కని పాలవంటి వెన్నెల రాత్రి రెండవజాము మొదలు మంచు కురియుట యిది శరత్కాలపు దివారాత్రము లకు సహజమైనది.

అమృతమును శిక్షించవలెనని ఏకవీర. ఏకవీరకుఁ గనపడకుండ నమృతము. మేఘపు మఱుగున నున్న పలుచని చీకటులు వెన్నెల

యొకదానినొకటి పారద్రోలగా దప్పించుకుని తారాడగా నొప్పినట్లు వారిర్వరు శరద్రాత్రుల కొక సాటువ తెచ్చుకొనిరి. శరద్రాత్రుల గగన భాగ మొకవింతకళ తాండవించినది. కొంత నేపు తెల్లని చిక్కని మేఘములు గాలిచేత పరుపులై మనుజుల నశువుల పాదఘాతములు లేని యిసుకతిన్నెలు గాలిదుమారములచేత నొక్కులు నొక్కులుగా నైనట్లు నముద్రపు కెరటములు వెనుకకుపోవుచు నొడ్డున నున్న యిసుకనేలఁ జిన్నిచిన్ని మెట్లుగా నమరిచి నట్లు తెల్లనిచేప యుడలిపారలట్లు ఒకటిరెండు కాన్పులైన ముగ్ధపురంధీరహావేళాస్పృష్టము దీపపువెలుగున మెరయు పొత్తికడుపట్లు రమ్యముగా నుండెను. మరికొంత నేపు వలయాకార ముండందుచెడిన చిన్నచిన్న తెల్లనిమేఘములు వాని నడుమ నల్లని మేఘములు, తెల్లని చంద్రకాంతిచే మెరసి, నల్లని చంద్రకాంతి నాపి, హూణదేశపుటాపు నొడలివలె దామర గొడుగాకులు పూవులు నీటిపైకిలేచిన చెరువు పైభాగమువలె పూలుపూచిన సారపామవలె మనోహరమయ్యెను. మరికొంత నేపు పడమటి గాలి విసరి, యాదిక్కున చలువచేసి యార వైచిన ఖద్దరువస్త్రముల వలె జిక్కని తెల్ల మొగిల్లు, తూర్పునకుగాలి విసరునెగిరిపోవుచు నక్షత్రములను, చంద్రుని, పడమటిదిక్కునకుఁ బరుగెత్తించుచున్నట్లు కనిపించుచుండెను.

ఆయొక శరద్రాత్రి. కుష్టా భార్య కొక లేఖివాయ సంకల్పించి నాల్గుసార్లువాసి బింపి

వేసి కొంతనేపు మేఘములవంకఁ జూచి శర
జ్యోత్స్నలో నేకవీరకన్నుల తళతళ యున్న
దనుకుని యామెకుఁ దనప్రేమ హఠాత్తుగాఁ
దెలియఁజేసి యామె గాఢతర పరివర్ణంగము
లోతులు త్రవ్వకొందమనునాన లేఖవాయుట
మాని తెల్లవార లామెనే ధ్యానించుచుండెను.
ఏకవీర తన్ను కుట్టాన్ ప్రేమించుట స్వప్నగత
వృత్తాంతమనుకుని యాపరాని తన పూర్వ
ప్రేయోమూర్తిని ప్రయత్నముచేత మనసు
చొరకుండ నాపరాని వానిని శరత్కాలపు
వెన్నెలల తెలికాంతులవలనఁ దాను ధరించు
దెలిపట్టుచీరలలోని యొక విశేషానుభవము
వలన మరియుమరియుఁ దనయాహలోనిలుచు
వానిని చూచి యూహించి సాత్వికభావములకు
లోనయి యొకతెల్ల పులకించి యాసుఖము
తనరక్తమాంసములలోనికిఁగూడఁ జొచ్చిపోవు
నట్లు భావించుకుని యితలో నమృతము తన
వంకఁ దొంగిచూచుచున్నట్లులికిపడి 'ఆరంజే
విరుంబు' తనచెవులలో ధ్వనించి మరలకుట్టాన్
ప్రేమమూర్తి పరిణతభావుని భావించి నేలకుఁ
గాక మింటికిఁగాక పరితపించు చుండెను.

తెల్లవారి లేయెండలు కాచి దొడ్డిలోని
కాకరపూలు బీరపూవులు బంగరునాణెముల
వలె పొట్లపూవులు వెండినాణెములవలె వంగ
పూలు నీలాలవలె గన్నేరులు పచ్చల వలె
మాణిక్యములవలె నకాలదోహదపుష్పిత
మల్లికలు సూచీముఖపుష్పరాగముల వలె
నిత్యమల్లిక లెఱ్ఱవి, తెల్లవి యెర్రని రాళ్లవలె,

వైకాంతముల వలె దొడ్డియంతయు ధన
లక్ష్మీ తాండవించినట్లయ్యెను. ఏకవీర మన
స్సుతోమాత్రము దాడిద్యము తాండవించెను.

౬౩

కృష్ణానది కుత్తరమునఁ దెలుగునాడులో
విజయవాడకు దిగువ కూచిపూడియని బ్రాహ్మ
ణాగ్రహారము గలదు. ఆందు సిద్ధప్ప యను
బ్రాహ్మణయువకుడు, మందబుద్ధి, సోమరి,
అమాయకుడు, నిరక్షరాస్యుడు, ఆయూరంద
ఱకుఁ బరిహాసపాత్రము. ఆయూరిలో మరి
యొక బ్రాహ్మణుని కూతురు సిద్ధప్పకు తగిన
పెండ్లనుని ఆమెతండ్రి తనకూతునకుఁ దగిన
వరుని తేలేకయు సిద్ధప్పయందు జాలిచేతను
ఆతని కిచ్చి పెండ్లిచేసెను. పెండ్లితో జీవిత
భారము తెలిసిన సిద్ధప్ప చదువుకోరిక బలిసి
కృష్ణదాటిపోయి నానాపండితుల శ్రుతాపచేసి
వేదశాస్త్రములు, సంగీతము, నాట్యము, భర
తము సర్వంకషముగా నేర్చెను. అతనిచదువు
పూర్తికొరకు వ్యక్తురాలయిన యతనిభార్య
స్వగ్రామమున మనస్సులో, నామె తల్లితండ్రి
బహిరంగముగాఁ బ్రతీక్షచేయుచుండిరి. విద్యా
పూర్తియయి యింటికి తిరిగివచ్చు సిద్ధశాస్త్రి
మనస్సునానావిద్యలచేత పరిపక్వమయినను
భూతగృహస్థాశ్రమమను భూతదశనందినట్లయి
తురీయాశ్రమముదెనఁ బరువెత్తెను. కాని మా
యాలేశములో వదలక మనస్సును నిశ్చయ
మునకుఁ దేలేదు. కృష్ణవద్ద కిట్టియాహలతో
వచ్చిన శాస్త్రి యిట్లు నదిచూచును కదా

కృష్ణ యీయొడ్డాయొడ్డు మోచియున్నది. తెప్పకొయ్యకూడ లేదు. ప్రొద్దు గ్రుంకుచున్నది. గ్రామము కొరకు వెనుదిరిగిన నామడ పోవలయును. ఇంటిమీద యాస రేచుచున్నది. సాహసించి కృష్ణకడ్డుపడినాడు. సగమీదు వరకు మానిసిపని 'తాహితాహి' యయినది. తన కంత్యకాలము సమీపించిన దని యతడు మనసా మోక్షార్థి సన్న్యసించెను. ప్రయత్నరహితుడై చేతులు కాళ్లు కదపక యాగిన యతనిని తాలోత్తాల మొక కెరటము జంఘదఘ్నునుగు నీట నిలిపెను. ప్రాణాయామము చాలించిన యతనికి కృష్ణ అందినది. రేయి కూచిపూడి చేరినాడు. అల్లుడు తేజస్వి, సకల విద్యారాశి, వచ్చిన యానందము మరు నాటికి గర్భాధానలగ్నము కుదిర్చినది. గృహారామక్షేత్రదర్శికి సిద్ధపండితునకుఁ గృష్ణ నడుమ పూనిన యాతురసన్నాప్తి సముజ్జ్వలికి రాలేదు. ఆరాత్రి ఏకాంతమున భార్యచేలించలాకర్ని యత డామెచే వారితుడయ్యెను. నిజమునకు సిద్ధపగాని, యతని భార్యగాని మందబుద్ధులుగారు. అంత ర్ద్రోష్టలు. ఆమె యోగిని. తనభర్తయందు సన్నాప్తిని చూచెను. శృంగారచిహ్నాలు లేని, నిదుర బడలికలులేని, ఆనకదలికలు లేని వారి కన్నులు నలుగురమ్మలనోళ్ల నాట్యమాడి రహస్యము వెలికితెచ్చెను. సిద్ధపండితుని మనస్సులో తనయందు యతిని గాంచిన భార్య మాటకు కృష్ణయీతకు ముడివడి యత డమరుకుని మేనపర్యటించిన యాదిశంకరుడు సురే

శ్వరుని వాక్కులచేతవలె ప్రబోధితుడయ్యెను. తక్షణము క్రమసన్న్యస్తుడై శిష్యులకు విద్యాదాత యయ్యెను. మందబుద్ధియగు సిద్ధప సిద్ధేంద్రయోగికా నాయూరెల్ల నాతనికి శిష్యుకోటి యయ్యెను. ఆయనలో నిగూఢమై యున్న కవితాబీజము ఆకస్మికముగఁ బ్రత్యవభాసించి నియచ్చింపఁబడి మూకీభూతమైన శృంగారభావ సర్వస్వము భగవంతునియందుఁ బర్యవసించి యతడు కదలిపోయెను. ఆయనలోఁ బరివర్తములైన భరతము, నాట్యము, సంగీతము, దేశభాషాజ్ఞానము కవితాబీజము నకు రూపమేర్పచినవి. నేర్చిన పట్టాశ్రమములు మనస్సుగా మారినవి. అలంకారశాస్త్రమంతయు బుద్ధియయినది. సత్యభామాకృష్ణులప్రణయ మాతృ యయినది. ఈదివ్యకవితారూప పరిణామముచేత దెలుగునేల నాలుగుదిక్కులు సంగీతసాహిత్యములను వేరికుచద్యయ మల్లలాడ భాషాదేవి కాలిగజ్జెలు గల్లుగల్లు రని మ్రోగినవి. సిద్ధేంద్రయోగిగ్రంథము రెండు భాగములు. మొదటిది గొల్లకలాపము. రెండవది భామకలాపము. గొల్లకలాపము పట్టాశ్రమమునకు నిలుకడ. భామకలాపము వడకట్టిన యలంకారభరతశాస్త్రములు. నాటకమున కృష్ణదేవునకు స్థానములేదు. సత్యభామ ప్రధానురాలు. సత్యభామయే శృంగారస సర్వసమున కాలంబనవిభావమని తెలిసిన వారు సృష్టిలో ముగ్గురన్న ముగ్గురే. మొదటివాడు (శ్రీ) కృష్ణదేవుడు. అతడు శృంగారసర్వస్వమును చూర గొన్నాడు. అతనికి

రుక్మిణి వై కుంఠమునుండి తెచ్చుకున్న నిధానము కావచ్చును. ఆమె పాతివ్రత్యమునకు మచ్చముక్క కావచ్చును. సత్యభామ శృంగారాధిదేవత. సర్వవిధనాయికలను సర్వభావములను సృష్టించినదామె. ఆసృష్టి యాతల్లిభర్తయగు భగవంతుని కంకితము చేసినది. ఆమె యాలంబనవిభావత్వ మెరిగిన రెండవవాడు నందితిమ్మన. పాదతాడనము కూడ శృంగారరసమునందు పర్యవసించజేసిన యాదేవి రసమూర్తి యాయనకుఁ గొంచెముగాఁ దెలిసినది. కృత్రిమకవితాలక్షణము పెంచుకున్న యాకాల మతనిని సత్యాశృంగారదేవతాత్వము సంపూర్ణముగాఁ దెలిసికొనసీయ లేదు. అతని రచనలో శాఖోపశాఖలై మొదలుతుడ తెలియరాని యలంకారశాస్త్ర మొక్క యాశ్వాసముతో ముగిసెను. మూడవవాడు సిద్ధేంద్రయోగి. ఆయనసృష్టి యాయనకే తెలియును. శృంగారరసము భగవంతుని చెప్పినపుడు ఆలంబనవిభావము (కృష్ణనితోపాటు) సత్యభామయగుచున్నదని తెలిసికొనుట తేలిక కాదు. వంగదేశకవులు జయదేవ విద్యాపతులు రాధ కాపదవి కట్టిపెట్టిరి. ఆశృంగారము చైతన్యని తన్మయత్వము ధ్వనించునుగాని శంకరుని విజ్ఞానమును ధ్వనించదు. సిద్ధేంద్రయోగి జయదేవవిద్యాపతులవలె భక్తుడు కాదు. యోగి. జ్ఞాని అందుచే నితడు కృష్ణనితోపాటు సత్యభామ నాలంబనవిభావము చేసెను. సత్యభామ నిజుభావములకు నొరిపిడిరాయి. శృంగార రస

లేశములను కూడ సంతరించి సిద్ధేంద్రయోగి 'భామకలాపము' అలంకారసర్వస్వముగా సృష్టించెను. నాట్యము, అభినయము, భావము సంగీతము నీనాల్గింటి మహాసమైక్యము తెలిసిన యాకవి తనగ్రంథమును కూచిపూడియగ్రహారీకులకుఁ దారకోపదేశము ట్లుపదేశము చేసి కవికాలము పరిణతమైనకొలది మీకిది వంశపరంపరగా భుక్తికి ముక్తికి నాధారమని చెప్పి యావిద్య పరిత్యజించినవారు ముక్తిమారు లగుదురని శాపమిచ్చి కొందఱు శిష్యులను తయారుచేసెను. వారు తెలుగుదేశము నాల్గుమోసల నీవిద్య వ్యాపింపజేయుచుండిరి. ఈవిద్యమూలమున సర్వశాస్త్రములలోని రహస్యములు సర్వజనులకుఁ దెలియుచుండెను. ఆనాటకము చూచిన కొలదిజనులకు హృదయములు కోమలములు మనస్సులు భావపూరితములు ఆత్మలు రసనిమగ్నము లగుచుండెను. అది తెలుగువారందఱికి నేర్వనివిద్య యైనది. అజ్ఞానులుకూడ జ్ఞానులగుచుండిరి. కూచిపూడివారి భామకలాప మన్నచో నారోజులలోఁ బసిపిల్లల దగ్గరనుండి పారవశ్య మైనది. భామకలాపమునకు శరత్కాలపు వెన్నెలరాత్రులు కామధేనువులు. శరత్తు వెన్నెలలు మధురపీఠులలో తలతల లైనవి. నాడు ఆశ్వయుజ పూర్ణిమ. మినాక్షీసుందరేశ్వరుల కల్యాణమహోత్సవము. కల్యాణమంటపము వీరభూషణి యింటి కెదురుగా నున్నది. కూచిపూడివారి భాగవత

ము కల్యాణమంటపమున కెదురుగా నాటి రాత్రి యూడబడును.*

మీనాక్షీ శ్రావణశుద్ధ దశమినాడు నేతు పతుల సాధమున కేగినది. మరల నే జేగినది. ఏకవీరను భాగవతము చూచుటకు పిలుచుకొని రాత్రి జాముప్రాద్ధ పోయినతరువాత వచ్చినది. ఇద్దరును పలుచని తెరచాటున వారి యరుగులమీదఁ గూర్చుండిరి. ఒకవైపునఁ గల్యాణము జరుగుచుండెను. మరియొకవైపున హంగుమేళము చేయుచుండిరి. జామున్నర ప్రాద్ధ పోయినది. గొల్లకలాపము ప్రారంభమయినది. గొల్లభామయు హాస్యగాడును తెరవెనుక నుండియుండి చాకలివాండ్రు దగ్గరగాఁ జెట్టిన రెండుకాగడాలమీదఁ జల్లిన గుగ్గిలము మెరుపులో ద్రుతతాళముద్ధతనాట్యముగ తెరవెలికివచ్చిరి. హాస్యగాని హాస్యమునకు, గోపికాభినయమునకు దాని యుచ్చారణకు దేశీయభాషాప్రయోగమునకు జనము కదలిపోవుచుండిరి. గోపిక 'చల్లాయమ్మచల్లాయనుచు' తనజాతిలక్షణములు పశువులమేకల గొఱ్ఱల స్వభావములతో పశుశాస్త్రము చదివి పట్టాశ్రమముల యర్థ ముపన్యసించి రాగములు, తాళములు, భరతము అలంకారము చర్చించి గర్భధారణము, గర్భోత్పత్తి, నవమాసములలో శిశువు పరిమాణము ఆత్మతత్వము సృష్టికారణము సర్వమును చెప్పి సభికులముగ్ధులచేసి

తెరవెనుకకుపోయెను. ఏకవీర తదేకధ్యానముతో వినుచున్నది. మీనాక్షీ కొంతసేపు నాటకమును చూచుచుఁ గొంతసేపు కల్యాణమునంకఁ జూచుచుఁ గొంతసేపు జనమున కవతల చరించు వీరభూషతిని కన్నులతో వెంబడించుచుండెను. రాత్రి రెండుజాములు దాటి మూడవజాముకూడ సగము గడచినది. అప్పుడు భామవేషమువచ్చి జడతెరమీదవైచి తెరవెనుకనుండి తన కథ చెప్పుచున్నది. సభ్యుల కందఱి కనిమిషత్వము వచ్చినది.

మీనా— ఆజడ తెరమీద వేయుట యెందుకో తెలియునా?

ఏకవీర— తెలియదు.

మీనా— భరతశాస్త్రమందు తమకు సాటివారులేరని పంచెము చరచుటయట. ఏక— అట్లయినఁ బండితులకుఁ గోపమురాదా? మీనా— రావలయుననియే, వచ్చినచోఁ దమ శక్తి చూపించవలయు ననియే.

ఏక— కొందఱి స్వాభువు లుండవచ్చును. వారు ప్రయోగముచేసి పగదీర్చుకొందురు.

మీనా— మంత్రశాస్త్రమున కూచి పూడి వారు మహాఘనులట. వారి శక్తియపరిమితమట.

ఇంకలో విరహిణి యయిన సత్యభామ తెరవీడి వచ్చి భగవంతుని దశావతారములు

* ముత్తువీరప్పనాయకుని కాలమునాటికి కూచిపూడివారి భాగవతము క్రొత్తగా దేశములోనికి వచ్చినది. సిద్ధేంద్రయోగి పదునేడవ శతాబ్దమువాడు. ముత్తువీరప్ప 1610 లో రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఆప్పటికే కూచిపూడివారి భాగవతము చేరు మోగిపోయెను. చుట్టుపట్ల వేయిగ్రామములనుండి జనములు గుంపులు గుంపులైవచ్చిరి.

నభినయించెను. ఆ హస్తవిన్యాసము ఆయన
వయవచాలనము, ఆద్రుతతాళము, ఆ సు
ష్టాచ్చారణ, ఆభ్రువిక్షేపము ఆభావా
నుగుణ్యనేత్రవిస్తారతానిమిలనములు
సాక్షాత్ భరతముని వచ్చి నేర్పెనాయన్నట్లు
న్నవి. తరువాత 'భామ' వేషగాడు ముగ్ధమ
ధ్యాప్రగల్భ లాభారముగ విప్రలంభ శృంగార
మభినయించుచు మానావస్థయందలి మధ్యా
ప్రగల్భల ధీరా, అధీరా, ధీరాధీరాభేదములు,
నందులో మరల శ్రేష్ఠ కనిష్ఠల భేదమును
సూచించి విప్రలంభావస్థలు పదియును నారం
భించి ముఖలాప దింతాస్మృతిగుణకీర్తనో ద్వేగ
ప్రలాపోన్మాద వ్యాఘ్రులను నెనిమిది యవ
స్థలు నభినయించెను. రసజ్ఞుల హృదయములు
తల్లడిల్లిపోయెను. పామరులందరు హాస్యగాని
మాటలకు వశంపదులగుచుండిరి. హాస్యగాడు
కూడ 'భామ' భిన్న భిన్న నాయికల నభినయించు
నపుడు వాగ్రూపమున తత్తదుచిత సఖినిరూప
ణముచేయుచు పండితుల హృదయము చూర
గొనుచుండెను. భావయోగ్యములయిన పతా
కాది హస్తములతోడి, స్వాధీనమైన నేత్ర
తారకాభ్రమణముతోడి, నిత్యాభ్యాస వశమై
న నృత్యకౌశలముతోడి, యతని యభినయ
మునకు, సర్వవిద్యలకు జన్మస్థానమై బీజాక్షర
రూపమున రాగివిగ్రహమున నావేశించియున్న
శివుడు నాదతనుడు సుందరేశ్వరస్వామి పుల
కితుడై కనులు తెరచి చూచుచుండెను. మీ
నాక్షి. దేవికూడ ముగ్ధయై యతనివంకఁ జూచు
చుండెను. తద్విధీనాయువులలో మృదంగస్వాన

ములు కాళ్లగజ్జెలరవములు విరజిమ్మిన లయ
రమ్యాతిరవ్యమైన భాగవతుల సంగీతపు ధ్వని
ప్రతిపారలో నాడుచుండెను. ద్రష్టలైన లక్ష
జనములో పసిబిడ్డకూడ రెప్పవేయలేదు. తొలి
కోడి కూసినది. 'భామ' జడతావస్థ నభినయిం
చుచున్నది. రాగముమారినది. తాళము మా
రినది. అది యొక క్రొత్తకీర్తన ప్రారంభించిరి.
మీనాక్షికనులు నాట్యప్రదేశమునందు నిశ్చల
ముగా నతుకుకున్నవి. ఏకవీర ప్రాణములు
పూర్వములైన యెనిమిది వస్థలు మానసికము
గా ననుభవించినవి. జడతావస్థాభినయవేళ నా
గీతమునకు తాళమునకు దించుకునిపోయినవి.
ఆమె యొడలు విదల్చుకుని చెవులు, మూసి
కొని, చప్పుడు లేకుండ వీరభూషణి యిటిలో
నికి పోయినది. ఆయిల్లామెకుఁ గొంతభాగము
పరిచితము. మంచము వేసియున్న గది యామె
యెఱుగును. కాని మీనాక్షీవీర భూషణులయు,
వీరభూషణి పూర్వప్రణయినియు చిత్రములున్న
గదిలోని కామె వారింటికి వచ్చిన మూడు
సార్లలో నెప్పుడును పోలేదు. మీనాక్షి యామె
కాగది చూపించలేదు. ఏకవీర పోయి మంచ
మున్న గదిలో నొకచోఁ గూర్చున్నది.
కూర్చుండ లేకపోయి పండుకున్నది. సుకుమార
మైన యామె దేహమునకు నేలగుచ్చుకుని
యామె యవిచారితముగాపోయి మంచము
మీద బండుకున్నది. బయటనుండి యాజడ
త్వము గలిగించు రాగము తాళము సన్నగా
వినిపించుచుండెను. ఈమెను జడత్వము సన్న
గా నాక్రమించెను. బయట 'భామ' వేష

గాడు నిధనావస్థ యమంగళ మని పరిత్యజించి వానకసజ్జికాభినయము మొదలుపెట్టెను. రాగ తాళములు మరల మారినవి. క్రొత్తగీతిక యారంభించిరి. వాయుపథమెల్ల నింతకుపూర్వము విషాదభావపూరిత మైనది. మరల సంతోషభావములు చెలరేగినది. తాళము చిత్ర గతుల నడచుచున్నది. ఏకవీర కెడలోని దిగులు సన్నగిల్లినది. ఆమె నేదో కోరిక కలచి వేసినది. పండుకున్నది. లేచి యేమియు దోచక నటునిటు తిరిగినది. ఇట్లు తిరుగుచు బ్రక్కనున్న గదిలోనికి పోయినది. దీపము జేగంటవలె వెలుగు చున్నది. మీనాక్షీచిత్రము, వీరభూపతి పూర్వప్రణయినీచిత్రము, వైన వస్త్రాచ్ఛాదితములై యున్నవి కావున నామె కవి గోచరించలేదు. వీరభూపతిచిత్రము గోడ కాన్పబడి యున్నది. ఏకవీర కనులు మిఱుమిట్లు గొనెను. ఆమె నిలువున జలించి పోయెను. ఆమె కెదురుగా తనపూర్వప్రణయ మూర్తి సాక్షాత్కరించిన ట్లుండెను. ఏక వీరలో జైతన్యము లేదు. ఆమె మనస్సు జడ త్వము తాల్చెను. ఆమె కన్నులు తెరచుకొనియే యున్నవి. ఆ నేత్రము లలో జీవదిహ్నములేదు. ఆమె గోడకాను కుని నిల్చుండుటచేత క్రింద బడిపోలేదు. మనోరథము నిశ్చలమయ్యెను. చల్లనిగాలికి గవాక్షము తెరుచుకొనెను. బయట సఖిపరి హాసము వినవచ్చెను. ఏకవీర ప్రబోధితయ య్యెను. తాను నాయిక. ఆచిత్రస్థితివలన నది తననాయకుడు వత్తునన్న స్థలము. తాను వా

నకసజ్జిక. ఇదేమూహ యామెకు. అప్పుడామె స్థితిలోని యణువునకును రసజగత్తును దాటిన యునికిలేదు. ఆమె మనస్సులో మీనాక్షీ లేదు. అది మీనాక్షీ యిల్లనిలేదు. తాను సేతుపతి భార్యననిలేదు. తా నెవరోకూడ లేదు. తానున్నది రసజగత్తు. ఆమె నాయిక. అందులో వానకసజ్జిక. నాయకునికొర కెదురు చూచుచున్నది.

తూర్పురేకలు తోచినవి. బయటసామగ్రి సంపాదనపు గడవిడ తోచినది. ఏకవీర గది యొకతెలివివచ్చి చీరనద్దుకున్నది. తలవెండ్రు కలు గోళ్లతో చిక్కుతీసికొన్నది. తన నాయ కుడు తన్ను వచ్చి కౌగిటఁ బూను ననుకున్నది.

మరల బయట మార్గవిలోకమను చేష్టా భినయము నంది గీతము మొదట్లు 'ఇటువచ్చు చున్నాడే, అటువచ్చుచున్నాడే' యనునవి వినఁ బడెను. ఏకవీర కనులు అప్రయత్నముగా ద్వారమువంకకుఁ దిరిగినవి. ద్వారము తళతళ లాడినది.

బయట నాట్యసౌందర్యము కన్నులు విచ్చి చూచుచున్న సుందరేశ్వరుని కంటివేడికి పూజారిచేతి చామరము మండిపోయినది. పూ జారి చాకలివానిచేతి కాగడాయంటుకొన్నదని వానిని కోపపడినాడు. నాటకమాడుటకు వేయ బడిన పందిరియాకుల చివర లెట్టుబడినవి. 'భామ' వేషము వేసినవాని కోకచివరలు తగులఁబడి నవి. ఆదోషముకూడ చాకలివానిపై మోప బడెను. ఎవరో ప్రయోగము చేసినన్నభాం

తివలన మేళమునకు నాథుడైన వృద్ధబ్రాహ్మ
ణుడు దిగ్బంధము చేసెను. అప్పుడే కృష్ణవే
షము వచ్చెను. సుందరేశ్వరునిచూపు చల్లపడి
గందరగోళమంతయుతగ్గిపోయెను. తెల్లవారెను
వచ్చిన కృష్ణునియెడల సత్యభామ సమాదరము
చూపుచున్న ధ్వనులు మరల లోనికి వచ్చినవి.
ఏకవీరకనులు ద్వారమందున్నవి. అందు వీర
భూపతి నిలుచున్నాడు. వారిద్ద రొకరివంక
నొకరు చూచుకొనుచున్నారు. నాటి కారేడ్ల
క్రింద సంబాసముద్రమునకు వీరభూపతి. వెల్లి
నప్పుడు యామెతండ్రి యంతఃపురమున గవా
క్షమునుండి యేకవీరచూపులు వీరభూపతి
చూపులతో కలిసిన నిమేషమునకు నారేడ్ల
తరువాత చెప్పరానన్నిమార్పులు జరిగి యిప్పు
డొకరికొకరు తెలియకుండ నాకస్మికముగా
మరల చూపులు కలిసిన యీ నిమేషమునకు
వారి యిద్దరి మనస్సులలో వ్యవధి లేనట్లు
తోచెను. ఇరువురును తామొకరి నొకరు తస్య
యింకొక డేమియు నానమయమున చూడలేదు;
ఊహించలేదు. శరీరములతోబాటు మనస్సు
లతో నాత్మలతో వారిరువురాస్థలమునకే యీ
భావమునకే లగ్నింపబడిరి. ఆమె యిప్పుడు
కోటలో బంధింపబడిలేదు. ఇతడు వీధిమందు
నిలబడి చేయునది లేకకాదు. వారి యిద్దరి ఈ
సంయోగమెట్లు గలిగినదన్న ప్రశ్న రాలేదు.
ఆమె యచ్చట నతడచ్చట నేల యున్నారన్న
యాహా పోలేదు. వీరభూపతి పరివృంధాత్మము
దగ్గరదగ్గరకు వచ్చుచుండెను. ఏకవీర చేతులు
చాచుకుని నిలంబడినది.

ఆమె యొడలెల్ల చెమ్మట పోసెను.

సవ్వడి లేక వీరభూపతి వేయు నడుగు
లాక్కటాకటి యేకవీర కామె ప్రాణముల
మీద వేయుచున్నట్లుండెను. ఆమె యొడ
లంతయు స్తంభించెను.

వీరభూపతి కాగిలించుకోదగినంత దగ్గరకు
వచ్చెను. ఆమెపాదములక్రింద భూమి యల్లల
నాడెను. ఆమె నిలువున పులకించినది.

అత డామెచేతులు తనచేతులతోఁ దాకె
ను. ఆమె దేహముమీది కొక విద్యుత్ప్రవా
హము ప్రవహించెను. ఆమె యొడలంతయు
కదలిపోయెను.

అతనిచేతు లామెదేహముచుట్టు చుట్టు
కొనెను. అంతవరకు వినవచ్చిన యతనినిశ్వాస
వాయువు యొక్క మనోహరమృదుస్వాసము
వినబడలేదు. ఆ నిశ్వాసవాయువు లోకము
పూవులన్నియు పూచిన వనముమీది మంద
మారుతమువలె నామెప్రూణేంద్రియము జూ
టగొనెను. ఆమెచక్షుస్సు అతని చక్షుస్సులే
చూచుచుండెను. ఆమెకన్నులలో వైవర్ణ్య
ముదయించెను. ఆమె త్వగింద్రియము చర్మ
దఘ్నుముగా శిశిరాతిశిశిర మయ్యెను.

అత డామె నెడుతొమ్మన శాన్చుకొని
నాడు. ఆమె నేత్రములు తెరుచుకొని యుండి
యు నతనివంక జూచుటలేదు. వానికి చూచు
నట్టి గుణము పోయినది. కన్నులనిండ సశ్రువులు
నిండియుండెను. అతని యాకాగిలంతలోని చల్ల
దనము ఆమెరక్తములో బ్రవేశించెను. ఆమె

కు భూమధ్యరేఖాప్రాంతస్థుని నుత్తరధ్రువ సమీపమున కొక్కసారి కొనిపోయినట్లయ్యెను

అత డామెను గాఢాతిగాఢముగా గొగిలించుకొనెను. ఆమె ప్రూజ్వేంద్రియమున కతని నిశ్వాసఃపరిమళ మనుభవించు శక్తిపోయినది. గట్టిగా గొగిలించుకొనుటచేత నామె హృదయమునుంచి ధ్వనిరీతి వచ్చినగాలి యామెకంఠమందు స్తంభించిపోయెను. అతని యా కౌగిలింతలోని చల్లదనము ఆమెలో నరమునరమున వ్యాపించినది. ఆమె హృదయములోని సర్వనాళములు నామహాస్పర్శనుఖి మనుభవించినవి.

అత డామె పెదవిపై నొక్క ముద్దిడెను. ఆమె జిహ్వేంద్రియ మాముద్దురుచి తెలిసికొనలేదు. అతనిస్పర్శ యీసారియామెలోని యస్థిసంచయమునకుఁ గూడ తాకినది. ఆమెకు హృదయసంచలనమునందు మాత్రమే స్థితి. తక్కిన సర్వాణువులయందుఁ బ్రళయము. చక్షుశ్రోత్ర ప్రాణజిహ్వేంద్రియ జ్ఞానమంతయు త్వగింద్రియమంద లీనమయి యాస్పర్శగుణ మతిక్రాంతమర్యాదమై యామెయన్న పదార్థవాచ్యమైన సర్వమునందు నిండినది. మంచుగడ్డను కౌగిలించుకొన్నట్లుగాఁ జైతన్యపువేడి కానరాని యామె కౌగిలి వీరభూపతి కప్పుడు తెలిసినది. వెంటనే యతనికి ప్రబోధము కలిగినది. ప్రబోధము వెంట ప్రపంచ మంతయు గోచరించినది. తాను స్థానాపతి. ఆమె తా నాజేండ్లకుపూర్వము

ప్రేమించిన యువతి. ఆమెపేరు తనకు తెలియదు. ఆమె యిచ్చట యెందు కున్నదో తనకు తెలియదు. తాను చేసినతప్పు సర్వము తక్షణ మాతని మనస్సులో స్ఫురించెను. ఆతడు దిగ్భ్రాంతి పొందెను. ఆ వెనుకటి నిమిషమున మహానందము. మఱునిముసమున మహాసంశయావస్థ. ఆమెలో ప్రాణమున్నట్లు లేదు. ఆమె మూర్ఛపోయినదా? గతించినదా? వీరభూపతి తొందరపడెను.

బయట నాటకము చివరకు వచ్చినది. మీనాక్షి వెనుతిరిగి చూచెను. వెనుక నేక వీర లేడు. పరుగెత్తుకుని మేడమీదికి వచ్చెను. ఆమె గదిలోనను లేదు. క్రిందకు మరల దిగి బోయి యయినఁ జూతమని రెండవగదిలోనికి బోయెను. నేలఁపడియున్న యేకవీర, ఆమెవద్ద విషణ్ణుడైయున్న తనపతి. ఏకవీరలో మీనాక్షి తనపతి పూర్వప్రణయినీహాపము గుర్తించినది. కాని తనపతికిఁ జెప్పలేదు. ఈదృశ్యముచూచి యామె మనస్సు పరిపరివిధములఁ బోయినది.

వీరభూపతి యామెను చూచిన వెంటనే వచ్చి అతిదీనుడై జరిగిన సర్వము నామెకు నివేదించెను. అసంభవమైనది యతనిమాటల లోనను, అయభార్థమైనది యతనిమొగము లోనను, యేమియు కనంబడలేదు. మీనాక్షి పోయి యేకవీరను ప్రబోధించు ప్రయత్నములు చేసినది. ఆమె స్పర్శవలన నామెకు మరల హృదయమునుండి వేడినెత్తురు నరములలో నెత్తురులో బ్రవహించెను. చర్మమున

కు వేడిమివచ్చెను. నిశ్వాసమాడెను. కన్నులు తెరువుడు పడెను. చెవులకు శబ్దము వినవచ్చెను. సర్వేంద్రియజ్ఞానము కలిగెను. ఆమె మనస్సు సహస్రధా పరుగెత్తెను. ఆమె తొందరలోలేది లజ్జావనతవదనయై మీనాక్షి వెనుక నిలబడెను. వెన్నెలలో దీపముదగ్గర నొక వస్తువునకు రెండునీడలుండును. దీపపు చిక్కనినీడ; వెన్నెల పలుచని నీడ. వీరభూషణికి వారిద్దరారని కారెండునీడలు. మీనాక్షిదీపపు నీడ. ఏకవీర వెన్నెలనీడ. బయట నాటకమయి పోయినది.

౨౪

దిగ్భ్రాంతులయి యట్లే మువ్వరును అరగడియనేపు నిలుచుండిరి. ప్రతివిలిప్తయు నేక వీరావీరభూషణులకు నొక మహాయుగమంత భారముగా నుండెను. వీరభూషణి యెవ్వరో యేకవీరకుఁ గొంచెమర్థమయినది. కాని నిశ్చయము కాలేదు. వీరభూషణి కేగోడును తెలియలేదు. కొంతసేపటికి అతడు మాట పెగుల్చుకుని మీనాక్షిని ప్రశ్నింపఁబోయెను. మాట రాలేదు. మీనాక్షి యతని యభిప్రాయము తెలుసుకుని యామె కుట్టాన్ సేతుపతి భార్యయని చెప్పినది. వీరభూషణిమీదఁ బిడుగుపడినట్లయ్యెను. నిలుచున్నవాడు పెద్దపెట్టున కేకవేసి నేలఁ జదికిలఁబడి 'అయ్యయ్యో!' అని తలవంచుకుని కుడియరచేతితో మాడపట్టున మోడుకొనెను. ఆ మఱుసముసమున నాతనికి స్మృతిలేదు. ఈసంఘటనము వలన నేకవీరకు

సర్వమవగతమయ్యెను. మీనాక్షి మైగా విప్పి చెప్పెను. "ఈయనయేనాషణి. స్థానాషణి. కుట్టాన్ మహారాజు ప్రాణస్నేహితుడు. ఏకవీరా! ఇది విచిత్రసంయోగము. నీవివాహమునకు పూర్వము నీవీతనిని నావివాహమునకుఁ బూర్వము నేను కుట్టానును ప్రేమించితిమి. వారు మనలను ప్రేమించిరి. దైవసంఘటనము వ్యత్యస్త ఫలితమైనది. వారిద్దరు షరమమిత్రులైరి. నేను షరమమిత్రుని భార్యనగుట తెలిసి నీభర్త తన ప్రేమబంధము కోసివేసి నాయందు సోదరీప్రేమ నిలిపినాడు. నేను మీ యింటికి రాకపోకలకు కారణమిదియే. పాపమాకుట్టాన్ నాడుగా నీయందలి ప్రేమచేఁ బరిభ్రమించుచున్నాడు. కాని రాచకార్యము లతనిని నీనుండి దూరము చేసినవి. ప్రేమాద్వేషయగు నతడు నేడు వచ్చునో రేపు వచ్చునో. ఉదయన్ సేతుపతిగారు రామనాథమునకు బయలుదేరి నాల్గునాళ్లయినది. నీయంతఃపురవర్తనము వీరభూషణికి నీదగు కుట్టాన్ భార్యాత్వము తెలియనీయలే దిన్ని సంవత్సరములు. నేటిరాత్రి యీవిచిత్ర సంయోగము. నీవితయుద్వేగ ప్రణయినివి."

ఈ చివరమాట లేకవీరకు వినబడలేదు. తనయెడల కుట్టాన్ ప్రేమచలితుడని విన్నప్పుడు, అతడు నేడో రేపో వచ్చునన్నప్పుడు నామేనేత్రములలో నొకవిచిత్రసంచలనము కలిగినది. మీనాక్షి మాటలాడుచునే యున్నది. ఏకవీర త్రాచుపామువలె చర చర మేడదిగిపోయి కల్యాణమంటపమున కెదురుగా నిలుచున్నది. భాగవతు లందఱు వెడలిపోయి

రి. జనము నవ్వడి పదింటికి తొమ్మిదివంతులు తగ్గెను. స్వామిని కదల్చుటకు పూజారీలు ప్రయత్నము చేయుచున్నారు. ఏకవీర తూర్పు దిక్కునఁ జూచెను. సూర్యభగవానుఁడు ఎర్రని నిప్పులు క్రక్కుచున్నాడు. ఏకవీరకు భయమై కనులు మూసికొన్నది. తన దేహమందు బ్రత్యక్షమవునందు వీరభూషణిస్వర్ణసుఖ చిహ్నములు ముద్రితము లైనట్లు తోచిన దామెకు. కనులు తెరచినది. ఎదురుగా గుర్రపువాళ్లపిల్ల యమృతము నిలుచున్నది. చింపిరిజట్టు. మాసిన పరికిణి. చొక్కాలేదు. దానికన్ను లెర్రగా నున్నవి. ఇంతకుముందాతూరుపుదూరాలఁ దోచిన సూర్యవింబమి పిల్లగాఁ దనదగ్గరకు వచ్చినట్లున్న దామెకు. ఆమె నిలువెల్లఁ జలించిపోయినది. కనులు మూసికొన్నది. సూర్యవింబ మొకకంటికి నా పిల్ల యొకకంటికిఁ గనబడిరి. వారిద్దరు తన దేహమునందుఁ బ్రవేశించినట్లయిరి. ఆమె కన్నులు గిరున తిరిగినవి. ఓర్పుకోలేక కన్నులు తెరచి తూర్పువంకఁజూడక, యమృతమున్న యెడఁ జూడక సుందరేశ్వరునివంక జూచెను. చాలనాల్గుగా దేవుని కొక సంకల్ప మున్నది. ఆనాటి నాటకప్రదర్శనమువలన స్వామి యాసంకల్ప ముత్తేజిత మైనది. స్వామి కనులు తెరచు సంకల్ప వికల్పములు నహస్రముఖముల విజృంభించు మనస్సునకై ప్రతీక్షించు చుండెను. ఆసమయమున నేకవీర మనస్సున సంకల్ప వికల్పములు శతనహస్రముఖముల విజృంభించుచుండెను. ఏకవీర కనులు భగవంతుని

కన్నులతో గలసెను. స్వామి యా చూపు వెంట నామెలో బ్రవేశించెను. ఏకవీర భగవంతుని ప్రవేశభారమున కాగలేక మూర్ఛవోయినది. స్వామివిగ్రహము పూజారులచట నుండి కదల్చలేకపోయిరి.

రాబద్ధుడి నోబిలియను నొకపోర్చుగీసుకైస్తవ మతవ్యాపకుడు సన్నాసివేషము వేసికొని తత్త్వబోధకస్వామి అని పేరుపెట్టుకుని పరిబోధితులుగాని సామాన్యులను మతాంతరాలఁ జేయుచున్నాడు. విగ్రహారాధన దూషించుచున్నాడు. నాలుగేండ్లుగా నతని యీషణి భగవంతుడు హర్షించినాడు. నేటి కతని ప్రాబల్యము మితిమీరుచున్నది. వాని పని కాపు చేయవలెనని చొక్కనాథశివుని యాజ్ఞ. ఏకవీరలో స్వామియాజ్ఞ వినబడినది. ఆమెలేచి నిలబడినది. స్వామికదలినాడు. జనమపుడే చుట్టును మూగిరి. వార్త పురమెల్ల వ్యాపించెను. అంతఃపురస్త్రీ; అస్సరన; మేలిముసుగు లేకదేవుని వెంటఁబోవుచుండెను. జను లామె సౌందర్యమునకు, నామెకన్నులలోని యగాధ త్వమునకు మెచ్చుకొనుచుండిరి. భయపడుచు నుండిరి. అందఱును చొక్కనాథశివుని యాలయముమందున కేగిరి. స్వామికళ్యాణమున కచ్చటపెద్ద పందిరి వేయబడెను. ఏకవీర యచట నిలుచున్నది. స్వామివాహకులు నిలువబడిరి. జనము దూరముగా క్రిక్కిరిసి పోవుచుండిరి. బాముప్రొద్దెక్కిెను. వీరభద్రభట్టరు నతని వెంట నలుగురు దాసీలును వచ్చి యేకవీరకు

(కాశీవాసి శ్రీ సీతారాం సా గారి చిత్రసంచయమునుండి)

శ్రీ త్రివేణీపత్రికా సంపాదకుల దయతో వ్రాసినది.

ఎ ర్న ట్ట

[ఇహో జరిషియను విధానము]

చిత్రకారుడు: ఎబుల్ హుసన్.

నమస్కారము చేసిరి. ఆమె మాటాడలేదు. దానీలు 'అమ్మా! ఇదియేమి? పోదమురమ్మ' నిరి. ఇంకొక దిక్కునకుఁ జూచెను. మీనాక్షి వచ్చెను. ఏకవీర "నిటికి పోదమురా. అంతః పురస్త్రి లిట్లు వత్తురా? ఇదియేమి యాగడ మమ్మా" యనెను. ఏకవీర భూభంగముచేసె ను. ఆమె నెవ్వరును బలవంతముగా లాగు కొనిపో బ్రయత్నించలేదు. ఆమె యెవ్వరి కోసమో యెదురుచూచుచున్నట్లుండెను.

ఎవరో రాజస్త్రి యంతఃపురము వదలి వచ్చి పిచ్చియెక్కిన దానివలె బజారులపెట బోవుచున్నదన్న వార్త నోబిలికి తెలిసినది. తన మతములో గలసిన యిద్దరు ముగ్గురు శిష్యు లను వెంటఁబెట్టుకుని వలలో పిట్ట బడినదని తెలి సిన వేటకానివలె బరుగెత్తుకొని వచ్చెను. పగలు రెండుజాములైనది. చొక్కనాథసుం దర శివుఁకంటిమంట భగ్గురని మండిపోవుచుం డెను. నోబిలి జనమును తోసుకుని లోనికివచ్చి నాడు. ఏకవీర కన్నులు విచ్చిచూచెను. నో బిలి ఆచూ పాగలేకపోయెను.

ఏకవీర మందహాసము చేసినది. నోబిలి నిలువ ద్రొక్కుకొనెను.

జనము నిశ్శబ్దమైనది. సూది పడిన ధ్వని వినంబడుచున్నది.

* * *

తరువాత నేకవీరకు నోబిలికి వాగ్వాద ము జరిగెను.

అందులో నోబిలిసిద్ధాంతము లేకవీర ఖండించి తనమతమును నిలబెట్టుకొనెను.

* * *

చివర 'నేకవీర యిట్లు తన వాదమును ముగించెను.

ప్రతిదేశములోనను జనసామాన్య ముం దురు. సంఘమున నుచ్చస్థాన మాక్రమించు వారు నుందురు. అందఱకు వివేకము సమాన ముగా నుండదు. ఏదేశమందైనను జనసామాన్యమునకు మతసారస్వతాది విషయములలో విశేషము తెలియదు. వారి కెవ డేమాటచెప్పిన నదియే వేదము. విద్యగలయొకసంఘభాగమున గూడ మూఢు లుందురు. వారిని నీమతము లోనికి ద్రిప్పి నీబుజములు చట్టలు పొంగ నక్కఱలేదు. ఇంకొకసంగతి జెప్పెదను విను ము. బుద్ధి యెవనిసొమ్ము? వేళనుబట్టి యొకని బుద్ధి పనిచేయదు. ఒకమందబుద్ధియే సంతోష వేళ లోకములు జయించిన వానివలె మాట్లా డును. అర్జునుడంత మహావీరు డొకసమయమున కర్జునిజూచి బెదరినాడు. అది వేళావిశేషము. వాదమునకు బైవాద మెప్పుడు నున్నది. తీవ్ర తరవాదివచ్చినపుడు లొంగిపోవుసిద్ధాంతములు ప్రతిపాదించియేమి ప్రతిపాదించకయేమి? లోక మందరు మూఢులై యొక నీచమత మవలం బింతురనుము. ఆమతముండియేమి? లేకయేమి? నేడొకవందమంది నీమతస్థులైరి. రేపు నీతల దన్నినవానిమాటచే వారు వానిమత మవలం బింతురు. ఇది వృథాప్రయాస. మహావిజ్ఞాన

ఖని తనమోక్షము తాను సాధించుకొనును. ననాతనధర్మము యుగములతరబడి నిలచినది. నీమతప్రాబల్యము బాధ్యమత ప్రాబల్యముతో బోల్చుకొమ్ము. దానిని గోట జదిమినాడు శంకరుడు. తురుష్కులు కత్తిచూపి, తమమతము చూపి అదాయదా అన్నారు. ఉత్తరమున జైతన్యమీరాబాయి ప్రభృతులు, పడమర రామదాసు శివాజీప్రభృతులు, తూర్పునవిద్యా రణ్యులు నుదయించి శివునకు బ్రీతిచేసిరి. మీరింక నీమతమిట్లే ఘోషింతురా మీకుఁ దగినవారు మీకు నుదయింతురు. అవివేకుల యందలి యేకదేశభరితము వలన లోకవంచనముగాక బ్రహ్మప్రీతిలేదు. భగవద్గీత చదువు కొనుము. “యదాయదాహిధర్మస్య గ్లాని ర్భవతి భారత! అభ్యుత్థాన మధర్మస్య తదాత్మానం నృజామ్యహమ్.” ఆమెగొంతు చివరకు రాను రాను పెద్దదైనది. కనులు నిప్పులు గ్రక్కెను. నిలువెల్ల కదలిపోయెను. ‘నృజామ్యహం’ అని విరుచుకుని పడిపోయెను. ప్రొద్దు గ్రుంకుచుండెను. దానీలు వీరభద్ర భట్టరు మీనాక్షి. య నామె నింటికి దీసికొనిపోయిరి. ఊరిలోని నగముజన మచ్చట నుండెను. ప్రొద్దుటినుండి యెవరికిని భోజనములేదు. డి నోబిలి యచ్చట నిలువలేకపోయెను. జనుల నిందావాక్యములు వినలేక తలవంచుకుని యదేపోత పోయెను. అతడు గతించిన నాలుగేండ్లుగా నిర్మించిన సాధ మానాటితో నేలకు గూలెను. అతని శిష్యులు తలా ఒకత్రోవ పట్టిరి. జనులు సంజ చీకటులలో నొకరినొకరు త్రోసికొనుచు నిండ్ల

కుపోయిరి. భర్తజీవితమును సుఖపరచవలెనని తల్లి నేర్పించిన యేకవీర చదువు సుదర చొక్కనాథ శివున కుపయోగపడినది.

౨౫

ఏకవీర మరునాడు ప్రొద్దు తిరిగి నిమగ్న లేచినది. ఆమెకు వెంటనే సృష్టికి వచ్చిన సంగతి వీరభూపతి కౌగిలించె. ఆపరివ్యంగపార వశ్యముపోయి దానిలోనున్న యొక మహానుభూతి యామెనర్వానయనములయందు రక్తనాళములయందు వ్యాపించినట్లే యున్న దామెకు. రెండవది విశీతమైనయాకలి. ఆ వెనుకటిదిన మేమిజరిగెనో యామెకు సృష్టిలేదు. పరిచారికలు వేన్నీళ్లు పెట్టి తలంటి సుగంధద్రవ్యము లలంది స్నానము చేయించిరి. దీర్ఘములైన యామె కేశపాశము దులిపి యగురుభూపములు వేసిరి. ఒడలినిండ సువాసనా ద్రవ్యములు పూసిరి. జరీయంచులు పూవులుగల తెలిపట్టు చీర కట్టిరి. సుకుమారములు తేలికలైనవిమధురములైన పదార్థము లారగింపించిరి. ఒడల నగలు కొద్దిగా నలంకరించిరి. ఇంతలో నొక నేవకుడు పరుగెత్తుకునివచ్చి కుట్టాన్ నేతుపతి మహారాజు వచ్చుచున్నాడని యీపాటికి నగర ద్వారము చేరియుండునని తనప్రేమచిహ్నము దీర్ఘరమణీయూష్టాపదదామము భార్యకు పంపెనని తానామెను చూచునపు డది యామె ధరించియుండవలయునని చెప్పి గోధుమనన్నె త్రాచువలె తళతళలాడు నానగ నిచ్చెను. ఒక పరిచారిక తానది యందికొని యేకవీరమెడలో

వైచెను. ఏకవీర వలదనలేదు. ఆమె మొగమున నంగీకారము లేదు. ఆహార మామె కాంచీప్రదేశమువరకు వ్రేలాడెను. ఆసూత్రము రైకలేని చోట మెడమీదఁదగిలి యామెకువిషలిప్తమైన నన్ననికత్తివాదర యంటుకున్నట్లయినది. ఆమె తాళలేక దొడ్డిలోనికిఁబోయి, తక్కినయాకులు కోయబడి నన్నని తెల్లని విరిసిన మువ్వాకుగల యరటిబోదె మొదల నిలుచుండెను. ప్రొద్దు మూడుజాములు దాటినది. ఆమె యటనుండి కదలలేదు. పరిచారిక లొకరిద్దర్రామెను పలు కరించుటకు భయపడిపోయిరి.

నురుగులు క్రక్కుచున్న గుర్రములుగల రథమునుండి కుట్టాన్ దిగెను. స్నానముచేసెను. స్నానము చేసినంత నేపు ఏకవీరను గూర్చియే శ్రద్ధించెను. దాసీ లేకవీర నిన్నటికథచెప్పిరి. అత డాశ్చర్యపోయెను. అల్పాహారము తీసికొ నెను. తీసికొనినంత నేపు ఏకవీరను గూర్చియే శ్రద్ధించుచుండెను. ఏకవీర యంతఃపురమును వదలి యుల్లేగుట యెట్లున్నదన్న దొకదాసీ. కుట్టాన్ సమాధానము చెప్పలేదు. అతని యెడలో నేకవీర దేవతామూర్తి యనిపించినది. పసపు పచ్చని నన్ననిపట్టు దోవతి బూదిరంగు జరీపూవుల పసపు పచ్చని పట్టుత్తరీయమును ధరించెను. తలకు ఘుమఘుమలాడు మందార నూనె రాచెను. కర్పూరపు తావులు చిమ్ము తాంబూలము సేవించెను. ఇంత నేపు ఏకవీరను గూర్చియే శ్రద్ధించుచుండెను. ఒకదాసీ ఏకవీర చదువుకు నంద డాశ్చర్యపడి ర నెను. కుట్టాన్ మనస్సులో ప్రేమప్రవాహము కట్టలు తెగి

పోయెను. ప్రొద్దు మూడుజాములు దాటినది. కుట్టాన్ ఏకవీరను చూచుట కామె గదిలోనికి బోయెను. ఆమె యచ్చటలేదు. ఒకపరి చారిక దొడ్డిలో నున్నదని చెప్పెను. అచ్చటికి పరుగెత్తుకుని పోయెను.

ఒంటి మువ్వాకువిరిసిన యరటిచెట్టుక్రింద నిలుచున్నది యేకవీర. ఆమె మెడలోఁ దాను పంపించిన హారము తళతళ యెండపొరలో మెరయుచున్నది. సాదామిసీగర్భమైన సితమే ఘమలంకరించుకున్న శరల్లక్ష్మీవలె నామె కుట్టాన్ కన్నులు మిరుమిట్లుగొలిపెను. కుట్టాన్ పరుగునపోయి కాగిలిచుకోవలె ననుకొనెను. ఏకవీర మొగము విష్ణుమై యున్నది. కుట్టానామెను సముత్సాహపరుపనెంచి నవ్వెను. ఏకవీర మొగము వికృతమయ్యెను. కుట్టానామెను సమీపించెను. ఆమె వెనుక వెనుకకుఁ బోయెను.

కుట్టాన్ కన్నులలో ప్రేమ కురిసినది. ఆమెకన్నులలో భయము విరిసినది. కుట్టాన్ మాటాడుద మనుకున్నాడు. ఆమె పరాంగనకాదు. ఇదివరకే తన్ను ప్రేమించినది; తాను ప్రేమించలేకపోయినాడు. ఇప్పుడప్రేమమున రుకుని వచ్చినది. 'బాగుగా నున్నావా? ఏమి చేయుచుంటివి?' మొదలగు ప్రశ్నలకు తావు లేదు. తన ప్రేమకు దగిన దొక్కటియే. అది యొకగాఢ పరిస్వంగము. తాను మాటాడలేక పోయినాడు. అతని కన్నులమెట నీరు గిరున తిరిగెను. గొంతుకలో గాఢద్య మేర్పడెను. ఏక వీర యతని నాగుమన్నది. అత డొకయడుగు

ముందునకు వేసెను. ఏకవీర యూసపెట్టినది. కుట్టాన్ నిలచిపోయెను. ఏకవీర యేడ్చినది. కుట్టాన్ మరల నొకయడుగు వేసెను. ఆమె తన్ను తాకవలదన్నది. తాకినచో చచ్చిపోయెద నన్నది. ఈమాటలు కుట్టానునకు విని పించలేదు.

అతనిగొంతుక విడివడెను. ప్రశ్నమీదఁ బ్రశ్నగా నొక లక్షప్రశ్న అతనినోట వెలువడెను. 'ఇంతచదువెప్పుడు నేర్చితివి? క్రైస్తవ సన్న్యాసి నీముందు నోరు మెదపలేక పోయెనట కదా? అంతఃపురము వదలిపోవుట కెట్లునాహ సింఁగితివి? నిన్ను సుందరేశ్వరు డేమైనఁ బూనె నా? నేను నిన్ననైన వచ్చితిని కాదు. వచ్చినచో నీవిజయమున కెంత సంతోషించి యుండును!' మరల నింకొకరీతి ప్రసంగము చేసెను. 'ఇన్నాళ్లుగా నిన్ను ప్రేమించజాలనందుకు ఊమించుము. దానికిఁ గారణము నీకు జెప్పితిని. ఆకారణము నాల్గునెలలక్రిందనే కారణము కాకుండ బోయెను. దుర్విధి నన్ను మధురనుండి తరిమినది. హఠాత్తుగా నిన్ను కలుసుకుని పొందుమహానందమునుదలి యాశ నీకు నా చేత నుత్తరము వ్రాయించలేదు. నామిత్రుడు వీరభూపతి భార్య మీనాక్షీ—'అని కుట్టాన్ మొదలుపెట్టగనే యేకవీర పారిపోజొచ్చెను. ఆమె వీధివాకిలిదాటి హజారముదాటిపోయెను. కుట్టా నామెవెంట బరుగెత్తెను. అరజాము ప్రొద్దుండెను. వీధిలోనికివచ్చి యేకవీర తల యెత్తి చూచెను. మీనాక్షీదేవి దేవాలయ శిఖరపుబంగారపు తొడుగు యెండలో ధగధగ

మండిపోవుచుండెను. ఇంతలో గుట్టాన్ ఏక వీరను గలసికొనెను.

కుట్టాన్—ఏక్కడకు పోవుచుంటివి.

ఏకవీర—వైఁగై నదికి.

కుట్టాన్—ఎందుకు?

ఏక—నా యెండల మహాఘమున్నది.

అది కడిగి వేయుటకు.

గుర్రపువాళ్లపిల్ల యమృతము దువ్విస తలతో పరికిణీ తొడుగుకొని చొక్కా తాలిచి - బడి వదలిపెట్టిరి - యింటికి వచ్చుచు 'ఆరంజీవిరుంబు', 'ఆరవదు శివం' అని పిచ్చిపిచ్చిగా పాడుకొనుచు వచ్చుచుండెను. ఆమె యేకవీరనుచూచి భయపడి పారి పోయెను. ఏకవీర మరల బరుగెత్తెను. కుట్టాన్ వెంబడించెను. వైఁగై చూపుమేరలో నిలచెను. కుట్టానున కేకవీరకు మధ్యపందగజముల దూరముండెను. ఏకవీర గాలి పొరవలె నెగిరిపోవుచున్నది. కుట్టాన్ పర్వతమువలె గడలలేకుండెను. ఏకవీర కెదురుగా నొకసన్న్యాసి వచ్చుచుండెను. ఏకవీర యతనినిజూచి నిలువున గంపించిపోయి కన్నులు రెండుచేతులతో మూసికొనెను. సన్న్యాసి యామె వంకనైన జూడలేదు. ఆమె యున్నయెడ దాటి సన్న్యాసి నెమ్మదిగా గుట్టాన్ దగ్గరకు వచ్చుచుండెను. కుట్టాన్ చూచెను. ఏకవీర నిలుచున్నది. సన్న్యాసివంకజూచెను. కుట్టాన్ ఒక మహా శ్చర్యము పొందినట్లు దేహమువెనుకకు గదలెను. సన్న్యాసి తలయెత్తలేదు. కుట్టానతనిని పలుకరించెను.

కుట్టాన్—వీరా! ఇదియేమి?

(సన్న్యాసి తలయెత్తెను. ఎదుట గుట్టానును చూచెను. వీరభూషణి కన్నులలో బాష్పము లేర్పడబోయి వెనుకకు మరల్చబడెను—కుట్టానున కనేకములగు నూహలు తోచెను. తన మీనాక్షిప్తేమి యితని సన్న్యాసమునకు గారణమనుకుని

‘స్థానాపతీ! క్షమించ లేకపోతివి!’

అన్నాడు. వీరభూషణి కన్నులలో జాలి పొడ నూపెను.

దూరమున నేకవీర మరల నడచుచుండెను. కుట్టాన్ వీరభూషణిని వదలి యామెను మరల ననుసరించెను. ఈసారి యేకవీర నడువలేక పోయెను. కుట్టాన్ యేకవీర నందుకొనెను. ఇరువురును గజమెడముగా వైచిత్ర్య నీటి పొరవద్ద నామెయు నివతల సతడు నుండిరి. కుట్టానునకుఁ గోపమువచ్చెను.

కుట్టాన్—‘అడుగు వైచితివా! నిన్ను బలవంతముగ నింటికిఁ దీసికొని పోదును.’ ఏకవీర కదలలేదు. వీరభూషణి, తనప్రేమ, దాని విచిత్ర పరిణామము పూసగ్రుచ్చినట్లు చెప్పెను. తన దేహములోనున్న ప్రతి యణువు వీరభూషణి స్పర్శ మనుభవించుచున్నదని చెప్పెను. అది యింకొక విజాతీయస్పర్శ తాళుకోలేదనెను. కుట్టాన్ చివరిమాటలు వినలేదు. అత డాలోచనలోఁ బడెను.

పడమట లోకబంధు డస్తమించఁ బోవుచున్నాడు. విచిత్రముగఁ జీకట్లును ఎర్రని

కాంతులు నొక్కసారి లోకముమీదికివచ్చెను. ఏకవీర మొగము తూర్పునకుఁ దిరిగి యున్నది. కుట్టాన్ పడమటికిఁ దిరిగియున్నాడు. ఏకవీర మొగమునఁ జీకట్లు, కుట్టాన్ మొగమున వెలుతురు వ్యాపించినవి.

కుట్టాన్ చివరకు మాట్లాడెను. ‘ఇదియొక విచిత్రకథామంటపము. దీనికి మనమిద్దరము, మీనాక్షీ వీరభూషణులు నాలుగు స్తంభములము.’ ఏకవీర యొకవిచిత్రమైనప్రశ్న వేసెను. ‘మీరు నన్నింకను ప్రేమింతురా?’ ఆమె పెదవులనందునుండి యొకసన్ననినవ్వు వినంబడెను. తపస్వియైనకుట్టాన్ తా నామెను ప్రేమించుచున్నానన్న సంగతి చెప్పలేదు. అతడు ప్రేమచేకదలిపోయెను. ప్రేమప్రవాహ మతనిమీద విటుచుకుని పడినది.

హఠాత్తుగా కుట్టాన్ రెండుచేతు లామె దేహముచుట్టు చుట్టుకొనెను. అంతవరకు వినవచ్చుచున్న వైచిత్ర్యగల లెవకలనవ్వఁగి గాలి రివ్వుమన్న సడి యామె చెవులకు వినంబడలేదు. ఆమె కన్నులు చీకట్లను చూచుచుండెను. ఆమె స్రూణేంద్రియమునకు గాలిలో నొక వగరువాసన తోచెను. ఆమె త్వగింద్రియము చైతన్యరహిత మయ్యెను.

అత డామెనెడఁ జూచుకొన్నాడు. ఆమె సేత్రములలో చూపు తప్పిపోయెను. ఆమె దేహములోని రక్తము ప్రాణవాయువును భరించలేకపోయినది. ఆరక్తమంతయు మృత్యు స్పర్శవలనఁగలుగు శైత్య మలఘించుకున్నది.

అతడామెను గాఢాతిగాఢముగా నొక్కు
కొనెను. ఆమె నాసారంధ్రములలోని శ్వాస
మాడలేదు. ఆమెనోరు కొంచెముగాఁ దెరచు
కొనెను. ఆమెలో నాడి నిలిచిపోయెను.

అతడామెపెదవి తనపెదవితోఁ దాకెను.
ఆమె హృదయములో బ్రాణవాయువు నిలచి
పోయెను.

ఇదియంతయు కన్నుమూసి కన్ను తెరచు
నంతలో జరిగెను. కట్టానునకు బ్రబోధము
గలిగెను. తనకాగిలిలోని నిర్జీవపదార్థ మతడు
పెనుకకు ద్రోసెను. అది మోకాటిబంటి
నీటిలోబడి చప్పడయ్యెను.

చీకటులుక్రమ్మి నల్లనిగుడ్డ కప్పబడిన
గతప్రాణివలె వైఁగై తరలిపోయెను.

అంకితము

ప్రభల రామబ్రహ్మసందమనకు

స్రీలోన నవవవల్ నించుకొన్నమనీష పూతావివలె దెసల్ ముంచకుండ
నీయందు వీరత నెగడినదాత్మత యెల్లదిక్కుల మునురెత్తకుండ
నీమై సహజమై జనించినట్టిరసాత్మ తరమైనలోతులు తడవకు
నీయెడందశనందు నిల్పుశిల్పజ్ఞత కృతి మేడ నిటుకలు నతుకకుండ
నైకగుణచిహ్నముల సమాహారమైన-నీయెడదవాని నిండు నిండించకుండ
నీయొడలితోడిపాటుగ మాయెడందఁ-గూడఁజిచ్చిడితివి నన్ని గూఢకోపి!

గురువయి మిత్రమై తలచుకొంటిని నీరచితంబు తాకృతి
స్ఫురణల నాకు నంకితము సొంపులునింపులు నింపుడంచు నా
సరసము తారుమారయి విషాదపుటుద్భృతి పుక్కిలింతయై
వీరచిత మస్మదంకితము విన్నెద నీయెటనున్న కోసమై.

అలప్రతిపద్యము చదువునంతకుఁజంపెదు, విందు, దానియం
దలి ప్రతియక్క-రంబుకలనంబును దానఁబొసంగు నర్థమం
దలి వలనంబు వాని యవినాస్థితి యూరక మెచ్చిమెచ్చి మీ
రలు కవిసార్వభౌము లపురా! యనుచుండువు నేటి కెచ్చటో!

నిను మెచ్చఁబోవుచుంటిని-నను మెచ్చుచునుంటి నీవు నను మెచ్చటతో
డన జీవితంబు పుచ్చితి-నినుమెచ్చగ వేడుత్రోస నే నెఱుగమిక్కి.

నాకయి నిల్వయుండిన దినంబులు నీగతి వెళ్లఁబుచ్చి యెం
దో కలియంగ వీలుకలదో నిను నంచని యూహనేతు, నీ
లోకమునందు పూర్వజనిలో స్మృతియుండదు, నీవనించువై
లోకపుజీవులందు స్మృతిలో జనిపూర్వత గూడియున్నదో?

౧

నాగయ్యశాస్త్రి నవరసగగ ప్రఖ్యాత పారు
లలో నొకడుకాడు. పిత్రాజ్ఞితమగు స్వ
భూవసతి నాధారముచేసికొని, సంస్కృతి సకలైశ్వర్య
ములుగనెంచి, కాలము గడుపుచుండువాడు. ఆకుచాటు
పిందెలె నింటనగలియుండెడి వాని కింత ప్రశస్తి
యిపుడెట్లు వచ్చెను? పురమునం చేవంగ జూచినను
నాగయ్యశాస్త్రిని గుఱించి చెప్పుకొనవారే కానబడు
చున్నారు. బజారలలోను, బహిరంగ ప్రదేశములందును,
ప్రజు ప్రసంగములకు ప్రధానవిషయము శాస్త్రియై!
సీరాటరేవులందలి నెలకెలు మొదలుకొని, పాతకాల
లోని బాలర వఱకును పట్టణాస్త్రపులు శాస్త్రి
ముచ్చటలే ప్రస్తావించుచుండును. చిన్నలు పెద్దలు,
స్త్రీలు పురుషులు,—ఎల్లరును నాగయ్యశాస్త్రి చరిత్ర
మునే రామస్మరణముగ జేసికొన్నారు. దీనికి గరణ
మేమి?

ఏదేని గొప్పవిశేషమున్న గాని యెవఁగుఱించి
యెవ జను లింతగ జెప్పుకొనుచుండక. ఏలాటరీలో
బహుమానమా, ఏ పెద్దపరీక్షలోని గలుపా, ఏగొప్ప
వారీలోడి విద్యుమో, అసామాన్యలాభ మెవరికైన
జేతునప్పుడె యిట్టి మాన్మల్ల ముచ్చటలు ప్రబలు
చుండును. అశుభము సంభవించెనుకొన్నను, దగ్గర
వారి కెవరికో యాకస్మిక మరణము, ధనాపహరణము,
ఉద్యోగనష్టము,— మొదలగు కష్టము లేవియో సంప్రా
ప్తింపవలెను గదా! నాగయ్యశాస్త్రికిగాని, ఆతనిబంధు
వులకు గాని యిట్టి యాకస్మిక శుభాశుభము లెవ్వయు
నిటేమి సంభవింపలేదే! ఆటలైన ప్రజల కాతని
గురించి యింత యాశ్చర్యము, ఆందోళనము నేలగలుగ
జలయును?

౨

పాతకుల కుతూహలము తీర్చుటకు జెప్పవలసిన
దేమనగా—నాగయ్యశాస్త్రిమీద నగర వారాంగ

నలలోమిన్న యొకతె భరణమున కభియోగము గొని
వచ్చెను! ఆసత్యకాలపు బ్రాహ్మణుని మీద నెఱజూణ
వనజాక్షి వ్యాజ్యము వేయుట, ఎఱి కాశ్చర్యము
గొలుపదు? మొదలు, నాగయ్యశాస్త్రి యునికియే జను
లెఱుంగనప్పుడు, ఆవంశ గౌరవము, ఆతని నిష్ఠానియము
ములు నెవరు వెదకెదరు? ఆపురుషుని చిరపరిచితులు
సయితము మనుజుల గుణశీలముల రహస్యము వారి ముగ
మన విశేషము గాకపోవచ్చునని యనుమానింపజొచ్చి!
బాగుగ నెఱిగినవాడు మాత్రము, అజనునికి విలాసిని
జనులతోటి సంస్కర్మము కేవల వ సంభవమనియే విశ్వసిం
చిరి. ఇట్లు వారివారిమనోభావాను గుణముగ నాగయ్య
శాస్త్రిని గుఱించి పురవాసులు భిన్నాభిప్రాయులై
యుండిరి.

ఒరుల జోలికి పోకుండెడి నైష్ఠికునిమీది కిట్టి
యపవాదములు దొరలఁగారఁమేమి? లోకమనఁగా,
వివిధ చిత్రపుక్తులతో నొప్పెడిజనావళిగదా! సత్రములు,
చాడులు నెలకొల్పు సజ్జనులును, దారులలో మండ్లు
కొట్టు తుంటరులును, జగతిని గలసి మెలసియే మను
చుండురు! నాగయ్యశాస్త్రి నిరాడంబర జీవితము
సాధుపువత్తువుకుఁ జాటుపడియుండినను, కుజనుల
కన్నులకు గంతలుగట్టనేరకుండెను. ఒక ప్రాతఃకాలమున
నదిలోస్నానముచేసి, మంత్రోచ్చారణచేయుచు నిండికి
వచ్చుచుండు శాస్త్రికడరుగ, సీమసారాయి వేవించి
యొడలెఱుంగక బాటప్రక్కపడిపోయిన యొక యువ
కుడు గనబడెను. పరిచితునివలెనుండిన వాని మోము
శాస్త్రి పరికింపఁగా, న్యాయవాది నారాయణశర్మ
కనులుతెరిచి, బిడియమున మనసునందలి మైకము
మాయమైపోఁగా, దిగ్గనలేచి కూర్చుండి యాయనకు
నమస్కరించెను. ఈచిన్నసంగతి శాస్త్రి మనస్సీనునుండి
తోడని తొలగి పోయెనుకాని, తన తప్పు పరుల కంటఁ
బడెనని శర్మ మిగులఁ గనలెను. సంకయాశ్మృత కన్నీ
యు నాపసలవలెనే తోచును. ఒకనాడు నరసింహ

నారాయణు లొకరి నొకరు చెట్టబట్టికొని, గుమ్మము ముందుండి సాగిపోవునపుడు, వీధియరుగుమీదఁ గూర్చుండు నాగయ్యశాస్త్రి వారిని తేజిపాటిచూచెను. చిన్ననాడు కళాశాలలో సహాధ్యాయులుగ నుండెడి వీరిప్పటికి నన్యోన్యపరాగమున నొప్పుచున్నారు. సామాన్యుగ సమకీలురకే స్నేహసఖ్యములు సమకూరుచుండును. న్యాయవాది నారాయణశర్మవలెనే, వైద్యుడగు నరసింహారావు నాయుడును, స్వస్థుని మంచిలాభ మందఁజాలక, యసంతృప్తిని గాలము గడుపుచున్నారు. తాము జీవనమునకంతయే గానిపడుచుండునపుడు, ఇతరులనాయాససాఖ్య మేల యనుభవింపవలెనని వీరు పేరలుకఁ బూని యుందురు. పదిమంది రోగులు తన యొద్ద కవుడు పరుగెత్తికొనినవత్తురా యని నాయుడును, చిక్కులలోఁ జిక్కిన నలుగురు కక్షిదారులు తనకెట్లు కండ్లఁబడెదరాయని శర్మయును, సతతము నాత్రపడుచుండురు! తమ కుపకరింపనివారు నిరర్థకుల నియు, మీఁదు మిక్కిలి విరోధివర్గపువారనియు వీరు తలపోయుచుండురు!—తమ కేకిడును దలంపని నాగయ్య శాస్త్రిని గుఱించి యాస్నేహితులంత నిట్లు ముప్పటినుండి కొనసాగిరి.

నారాయణ: “ఒరే ముంగివలె నుండు ఈ శాస్త్రి కంత గర్వముకొన్నావు! ఆమధ్య నొక నాడు ప్రాద్దున విస్కీ-డోజు ఎక్కువై పెద్దవీధిని నేను క్రింద పడిపోయినపుడు, తన సామంతయు పడిపోయినట్లు వీడు నాదగ్గఱకువచ్చి ముఖము గుర్తుపట్టెనురా! మాటా మంచీలేకుండ, కనులుపెద్దవిచేసి, తలయూపి, యంతట వెడలిపోయినాడు! వీడు వట్టి తంత్రగొట్టునుమీ! నాటి నాసంగతి యందజీకిని వీడు ప్రచురించుచున్నట్లు నే ననుమానపడుచున్నాను!”

దీనికి నాయుఁ డిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను:—
“దానికి సందేహమేమి? వీనికి మన సంఘముమీద ప్రబల విరోధము — మన జాడలు చెలికిందీసి ప్రకటింపవలెనని వీనియందేశము! రంగయ్య పంతులు, నేనును ఆమధ్య రిఫ్రెషుమెంటు రూములో బీచ్ఛుచుకొనుచుండఁగా, తనపుట్టె మునిగిపోయినట్లు

వీడు తలుపులోసిమాచి, మంచుగడ్డవోరుకునా యని యడిగి, లేచి బట్టరు చెప్పుచున్న ను లోనికి పోరుకు కొనివచ్చి, ముఖములు పరిశీలించి మరలిపోయెను! ఎవడి కైనా రోగమువచ్చునుగాని, వీడికి పడినమైనా పట్టదుగదా! తమ యింట్లో వాండ్రకిటివలనచ్చిన జ్వరమునకు నాచే వైద్యముచేయింపుమని పున్నారావుచే నే కబురపంపగా “మాస్తోమాస్తో శూద్రవాడి చేతినిట్లు మందుకేరుచెప్పి మేమెట్లు త్రాగఁగలము!” అని శాస్త్రులు చెప్పివేసి, బ్రాహ్మణ వైద్యుని బెట్టినాడు. బీభ్ర సంగతి నాటికి నేడు జ్ఞాపకము వచ్చినది కాబోలు, శాస్త్రులు నన్నీ పుడు తేజిపాటి చూచి, మనము దాటిరాగానే, కనుకనే కాండ్రించి ఊసినాడు!” మనసుజూచి బొత్తిగా లెగిచాడే కాదు!”

నారాయణ: “ఇంక తెలిసినది వీడిసంగతి వీడి భరతము పట్టితేనే గాని, మనకు మిండవపు తాడు! ఈసాయంత్రము వనజాక్షిని చూడబోవుచున్నాను. అది జాణ. వీణ్ణి మించిచే యపాయము చెప్పఁగలదు! శాస్త్రిమీఁద ఏ జట్టిచ్చినా, మనకన్న విధాలా లాభమేకదా! ఈవిధ్య కేసు లేమిరాక, చేతులు కట్టివేసినట్లున్నవిరా! చూదాము మన అదృష్టము!”

3

తనకంటె వయస్సున చిన్నయైనను వలపున నారాయణ పెద్దయని భావించి వనజాక్షి మొదటినుండియు నావన్నెకానియందు తీరిని మోహమునఁ దవరి యుండెను. చెన్నపురి నుండునపు డారసినగు వ్యయములకు వారవనిత చేతిడబ్బు పెట్టుచుండెనని చెప్పుకొనిరి. నారాయణ చెప్పిన నాగయ్యశాస్త్రి వృత్తాంతము ఆవెలయాలు శ్రద్ధతో విన్నెను. అనుదినమును శాస్త్రిస్నానముచేసి తమయింటిముందుగనై పోవుచుండువాడైనను, ఆతనికి వనజాక్షికిని పరిచయ మేమియు లేదు. నిష్కగర్వమున నున్నాగు శాస్త్రి నొక “ఊఁపు ఊఁపి” పాదాక్రాంతుండైన పిదప వానిని వదలిపెట్టెదమని ప్రియుడు మందహాసమునఁ బలికినపుడు, తన కాఛాందసునిహిత వైరబుద్ధిలేకున్నను, వాని నాడించి కామనికి వినోదము

గలిపింపవచ్చునని వారకాంత వల్లెయనెను. ఆప్రేయసీ
ప్రియలపు డేర్పటచుకొనిన విధాన మేవనగా ఆబా
ల్యము తాను నాగయ్యశాస్త్రి యుంపుడుకత్తెననియు,
ఇట్టివల సేకారణముననో యాయనకు తనమీద మొగ్గ
లము తగ్గి కనను బోషింప విరమించెననియు, తనకును,
తను కిరువురకును గలిగిన కొమార్తెకును, మనుగడకు పల
సిన భరణ మిప్పింపుడాయు. వనబాక్షి న్యాయస్థానమున
నిపు డభియోగము కొనినవచ్చుటకుఁ బూనుకొనెను! నాగ
య్యశాస్త్రి దెస నేకోశమునను నైరబుద్ధి వహింపని వన
బాక్షి తనవలపుకాఁడును కేవలము వినోదార్థమే యీనాట
కమునఁ బాల్గొనుచున్నాడని భ్రమపడెను. కాని, శాస్త్రి
మీఁద పగఁబూనిన నారాయణ, “ఊరక యాకొమ్మ
నూపుటక” కాక, అదలి పండ్లతో తానొడిసింపుకొను
దరుడేకమున, ఎలసినచో నద్దాని విఱిచివేయుటకును
సంకల్పించుకొనెను!

౪

న్యాయసభలో నిపుడు వనబాక్షి నాగయ్య
శాస్త్రియు నాది ప్రతివాదులుగ నిలువఁబడిరి! పనిగల
వారికి లేనివారికిని, ఈ నాటకము చూచి వినోదించు
పెద్దవని గలిగెను. వ్యాజ్యము విమర్శంపఁబడు దినము
లందు సభాభవనము న్యాయవాదులతోను ప్రేక్షకుల
తోను నిండిపోవుచుండెను. అంతటి చూడుకొనును,
ఈ కపలనాటక నూత్రధారుండగు నారాయణ శర్మ
ముఖ్య లక్ష్మ్యుడయ్యెను. ఇట్టి చమత్కారకథను వెల
యించి, ఇందటికి విశోదము గల్పించిన నారాయణుని
మీఁద తోడి న్యాయవాదు లభినందనములు కురిపించిరి.
అదినటకు నోరెత్తి పలుకనేరని యాతఁ డొకసారిగ
చమత్కార సంభాషణ చతురుడయ్యెను. సభాస్థలము,
వనబాక్షి వదనసాందర్యవగన వాగ్విలాసములు నలుగడల
వ్యాప్తమగుట కేర్పడిన రంగస్థలమయ్యెను. నారాయ
ణుని మాయావృత్తానుగర్మ మెటుంగని పెక్కండ్రు
ప్రేక్షకులు, ఇంతకాలము తనను ప్రేమించిన నిరపరా
ధినియును నాయను వ్రతను, నిర్హేతుకముగ విడనాడిన
పాతికము బ్రాహ్మణుని ముఖసీమను పంక్తులు తీటిచివ్రాసి

యున్నట్లుగ భావించిరి! నాగయ్యశాస్త్రి రూపసి
కాడు. పాడుపడినయింట బూజుపట్టునట్లు, ఆయంగ
వైకల్యమునకు తోడు భాందసమును, సురుచిర వస్త్రా
ద్యలంకారముల పట్ల విముఖిరయును, వెట్టివికారమును
దెచ్చిపెట్టెను! ఇంక వాళ్ళును మార్దవము మచ్చునకైన
గానరాదు! సమయాసమయము లెఱుంగని కోపోద్రేక
ములకు వెశవర్తుడగు నతని వాక్పారుష్య ప్రభావమున,
ఆతని పక్షమందలి సత్యము అసత్యముగఁ బరిణమించు
చుండెను! అభియోగకారణముల యధారత అధికారి
విమర్శనమునకె విడిచివైచి, కాంతమార్గమున నతఁడు తన
పనులు చక్కపఱచుకొనుచుండిన యెడల పరిస్థితులు
బాగుగనుండెడివి. అట్లు చేయుక, ఆసద్ధాందముఁడు,
వాది, న్యాయమూర్తి, న్యాయవాది సమాహము, ఒకరేల-
లోకమంతయు, తన సత్యపక్షమును ప్రతి ఘటించుట
కవతరించిన పెద్దకలిమాయ యని తలపోసి, నిరతము
దుమదుమలాడు మొగముతో జగతిమీఁదికి దాడివెడలెడి
వెట్టి పాదాతికునివలె వర్తించెను! తన మితభాషిత్వము
నకుఁ గొఱతె తెచ్చెడి కటువులగు పదములు ప్రయో
గించి యొక్కొకమాటును, మానాభాసమగు నిశ్శబ్దత
నూని యొక్కొకమాటును, తనపక్షమునకు వాంఛింపరాని
నష్టము గలిగించుకొనెను. పెంకపెడసరి కట్టెలతో
మనసిచ్చి మాటాడు వారెవరు? వింశు, తనవైపున వాదిం
పనమరుడగు న్యాయవాది నేర్పాటు చేకొమ్మని యొక
రిద్దఱు మిఱులు బోధింపఁబోగా, శాస్త్రి వారిమీఁద
మండిపడి, సకలమగు నన్యాయముల కాకరమును న్యాయ
వాదుల సాయము ముహూటికి తన కక్కఱలేదని చెప్పి
వేసి, వాది పక్షమున బలమగు సాక్ష్యము రుజు వగుచుం
డఁగ, ఉపేక్షతోఁ దానురక చూచుచుండెను!

౫

ఇప్పటికి వాదిపక్షమున సాక్ష్యము పూర్తి
యయ్యెను. చిన్ననాటినుండియు వనబాక్షిని నాగయ్య
శాస్త్రి చేరదీసి పోషించి, తనప్రేమమున కాస్పద యగు
నాకామియం దొక కొమఱితను బడసెననియును,
ఇపుడుకారణముగ నా చపలుఁ డాయబలను విడనాడె

ననియును, మాతాపుత్రకల పరిపోషణమునకు ప్రతివాది యాదాయమునుండి సగమిచ్చినఁగాని చాలదనియును, రుజువయ్యెను. రుజువులకేమి భాగ్యము? ఈకాలమున న్యాయసభలలో ఫలకుబడికలపా చెట్టిసాక్ష్యమునైన సమకూర్చి, ఎట్టి యన్యాయమునైన సమర్థించుకొను చున్నారగదా! ఇంక, తన సాక్షులను బిలిపించి, తన వాదము జరిపించుటకు సిద్ధపడవలయునని న్యాయాధిపతి ప్రతివాదిని హెచ్చరించెను. దీనికై యాతనికిఁ గొన్ని దినములు గడువీయఁబడెను.

ఒకానొకరు అదృష్టదేవతను తన మాటపట్టెచట నని యడుగఁగా, జనుల సాధువాక్కుల నని యా సరసు రాలు ప్రశస్తి తరమిచ్చెను! నాగయ్యకాస్త్రి యాగ్రహస్యభావుడని కనిపెట్టి, శత్రువులు వానినాదినములలో ననేకవిధములఁ గావచేసిరి. ఈవాదిప్రతివాదులకు వరూధిని ప్రవర్యాఖులని ప్రతినామములిడి, వారిని ప్రజలు పోషించుచుందురు! నగుమోముననుండు వరూధిని కే మాటయనినఁ గినుకలేదుకాని, ప్రవర్యాఖుని యందుమాత్ర మాతని పేరిటివానికిఁ గల శాంతరసము మృగ్యము! పట్టుకొనువానికి పరుగిడువాఁడు లోకున. న్యాయసభ కూడుటకు ముందును వెనుకను, అచటి యేపంచనైనఁ గూర్చుండు నాగయ్యకాస్త్రి యొద్దకు వనబాక్షి మెల్లగఁజేసి, “ఏమి బ్రాహ్మణా! నీనీమాలు, జహాలు ఎందుకు? ఏళ్లకొలదీ నమ్మిన నన్ను గొంతుక కోసి, కడుపునబుట్టిన కూతురు నీదికావని చెప్పివేసి, నీవేమి ముందుకువస్తావు? ఇంత అన్యాయము నీకేల?” అని నిందించుచుండును! కాస్త్రిదానిమీఁదఁ గోపించి, అనరానిమాటలని, యాచోటు విడిచి యట్టే పోవును. ఇదిచూచి పెచ్చుపెరిగి వేశ్య మఱింత గోల చేయుచుండును. వినోదమున జనులు కోలాహలము చేయుచుందురు. తన న్యాయవాది నారాయణయ్యుఁడై కైకొని, అంతకంత కావారకాంత, ప్రతివాదిని వాని యింటికడనే ముట్టడింపసాగెను! మాటిమాటికిని స్త్రీ ఘోషించుచుండుట, పురుషుఁడుకొపించుచుండుటయుఁ గనిపెట్టి లోకులు, అఁడుదాని మాటలు నిజమననమ్మి, కాస్త్రి సద్యస్తనమును గూర్చి సందేహింపఁ జొచ్చిరి.

ఇంతేల, ఇట్టి పరిస్థితులవలన, కాస్త్రిదారాపుత్రుడు లకె, అగ్నిహోత్రునివంటి వాడని పేరుపడిన గృహ యజమానునం దపోహములు పొడవసాగెను! లోక యాత్ర యింత దుర్భగమైనపుడు, తాను గృహస్థాశ్రమ మింక విస్తరింపవలదాయని కాస్త్రి యంత లోలోనదల పోయుచు, దిన మొకయేడుగఁ గడుపుచుండెను.

E

ప్రతివాది సాక్ష్యము పరీక్షించు దినము వచ్చెను. పండ్లొడుగులకు న్యాయాధికారి యున్నతాసనా సీనుడయ్యెను. న్యాయవాదులతోను, ప్రేక్షకులతోను సభాభవనము క్రిక్కిరిసి యుండెను

“మీసాక్షు లేరయ్యో? మీవాదనయేమి?” అని యధికారి ప్రతివాదిని సంప్రశ్నించెను. అంతకు కోప సంతోషములు తనముఖాధిపత్యమునకై కొట్లాడు చుండెనా యనునట్లుగ, మొగము చిట్టించి వెట్టివ్రు నవ్వి, కాస్త్రి చి యిట్లనెను. “నేను మనఃచేసికొనున దేమియు.....” అదై ర్యవేశమున జరించిన యకాంక్ష నై రాగ్య మహిమమున కాస్త్రి, తన కేమియు వాదన లేదని చెప్పివేసి, తనసర్వస్వమును వారవిసత్తుకఁ గట్టి పెట్టవచ్చునని న్యాయాధిపతికి విన్నవింప నుద్వ్యక్తుడయ్యెను. కాని యాతని వాక్యము పూర్తికాకమునపె బజ్జుబజ్జుచును శబ్దముతో నొక మోటారుబండి సభ గుమ్మము నొద్దకు వచ్చి నిలిచెను. అందుండి యొకపెద్ద మనఃపూర్వకు డిగి, లోనికివచ్చి, తాను ప్రతివాది పక్షపు బాప్తులనని పలికెను. ఇట్లు వచ్చినవారు చెన్నవగర న్యాయవాదులలో నగ్రగణ్యులగు సర్వేశ్వర కాస్త్రి గారు. ఈ న్యాయశ్రేయము మూఁమున వీరి జూచు భాగ్యులు తమకు లభించెనని సభాసదులు మురిసిపోయిరి. ఈతని సాయమున పాపము ప్రతివాది యీచిక్కునుండి బయలు పడునని పలువురు సంతసించిరి. నిశ్శబ్దముగ నుండుడని యధికారి ప్రేక్షకులను హెచ్చరించెను. ఏమి జరుగవో యను కుతూహలమున ప్రేక్షకులు తేటిపారి చూచుచుండిరి.

చెన్న నగరపు బాగ్జురు, ఈలోపుగ ప్రతివాదిని న్యాయవాది ప్రముఖులను సంప్రదించి, తనచిన్న పుస్తకమునఁ గొన్ని సంగతులు వ్రాసికొనెను. సర్వేశ్వర శాస్త్రి యంతటలేచి, “గౌరవనీయులగు న్యాయమూర్తులకు ప్రతివాది చేసికొను మనవి యేమనఁగా వాని పక్షమున రుజువైన సాక్ష్యము ప్రతివాదికిని చాలును. అతనికి వేరే సాక్ష్య ముక్కరలేదు. నాకక్షిదాఁడు చేసికొను సంక్షిప్త సుగు మనవిలో రెండే యంశములున్నవి. మొదటిది: వారకాంతయున వాడికి భరణమున కర్హత లేనేలేదు. ఉన్నదనుకొనిన యెడల, వాది యింక ముందు పవిత్రశీవితము గడపుదునని వాదనము చేసే నేని, న్యాయమని తోచిన మొత్తమును భరణముగ విధింప వచ్చును వాది ఆట్లుండ సమ్మతించ దేని, భరణమునకే యర్హురాలు కాదు. రెండవయంశము: లేద్రాయముననున్న కూతును వాది మాటవృత్తిని దింపకుండ; ఆమె సంరక్షణమునుండి బాలను తీక్షణము తొలగించి తగిన శరణాలయమునఁ జేర్చింపుడని ప్రతివాది ప్రార్థించుచున్నాఁడు. అట్టి పరిహారము, ఇక్కడ లభింపనినో, నేటు న్యాయసభలో పొందుటకు ప్రతివాది ప్రయత్నింప నున్నాఁడు.

“వాది సాక్ష్యమును, ప్రతివాది ఎవనిని న్యాయమూర్తు లాలోచించి, తీర్పుచెప్పవచ్చును ” అని పలికెను.

అంతట సభాభవన మంతటను, మాఖ్యముగ న్యాయవాదుల సీతములయొద్దకు, కలకలము చెలరేగెను. “బండ్ వాదమునకు మొండివాదము జవాబు!”, “వాది నోట పచ్చిచెలకాయ పడినదే!” అని మందహాసములు చేయుచు, ఐకీళ్లు మాటాడుకొనసాగిరి. వాది వకీలు, ఇపు డేదురుమాడని యుదంతమున కమితముగ నిరుత్సాహమందెను. ఇటీవల న్యాయవాదులమధ్య మధ్యంధిన మార్తాండుడై వెలిగిన నారాయణశర్మ, ఇపుడు పగటి చందురునివలె వన్నెవాసియుండెను. ఆతఁ డిపుడు తక్కిన న్యాయవాదులతో గుసగుసలు సుఖపఁజొచ్చెను. ఆపుడే ఫలాహారమునకు లేచిన న్యాయమూర్తి, తాను తిరిగి వచ్చులోపల సంగతి యేవో తేల్పుడని వాదిప్రతి

వాదుల వకీళ్లను హెచ్చరించి వెడలిపోయెను. అంతట వాదిప్రతివాదులును, వారి వకీళ్లును, తక్కిన న్యాయవాదులతో నాలోచనలు సల్పి, యొక కాకితమును తయారుచేసిరి. తిరిగి సభలోనికిరావేగ మె, తనకు దాఖలుచేయఁబడిన యా కాకితమును జూచుకొని, న్యాయాధిపతి “ఈ కేసును మధ్యస్థురిగనుండి పరిష్కరించుటకు, న్యాయవాది వాసుదేవరావుగారు ఉభయవాదుల వలనను, వారి వకీళ్లవలనను కోరఁబడినారు. కాఁబట్టి వాసుదేవరావు గారిని ఆకార్యమునకు నియమింపడ మైనది.” అని చెప్పి, నేటుపనిని చూచుకొనఁదొడంగిరి.

2

ఈ వ్యాజ్యమున నందఱు నమితముగ కృతాహులై యుండుటవలనను, త్వరితముగ తమ్మిప్పీడ వీడవలెనని ఉభయవాదులు నభిలషించుట చేతను, ఆరాత్రియే ప్రతివాదివకీలు చెన్నపురికిఁ బోవుననుచుటచేతను, ఆ సాయంకాలమె దీని విమర్శనమునకు వాసుదేవ రావుగారు పూనుకొనిరి. అందఱికిని సదుపాయముగ నుండుటకై వకీళ్లగదియే సభాస్థలమయ్యెను. ఉభయవాదుల వకీళ్లగాక, వారి యనుమతిమీఁద నితర న్యాయవాదులలోఁ బెక్కుఁడు నటివారి వేంచేసిరి. వినోదమునకని కావించిన యాయధూత కల్పనము తమకె యెదురు తిరిగి తనకక్షిదారులగు వనజాక్షి గొంతుక కురియుటకు నారాయణశర్మ మిగుల వగచి, ఎటులైనఁ దా మించికున్నాండి తప్పించుకొనుటకు తహతహపడుచుండెను. నిరపరాధిమీఁద నిర్వేతుకముగ నభియోగము తెచ్చి, నాగయ్యశాస్త్రికిఁ దానుంపుడుకలెనని వట్టికల్ల రుజువు పఱచి, తుదకు తన స్వతంత్రతను కూతు సంరక్షకత్వము నొక్కసారిగఁ గోలుపోవ సిద్ధమైన తనదుస్థితికి వనజాక్షి యంతయు వగచుచుండెను. ఏపాపమెఱుంగని తనమీఁద నీతప్పు వ్యాజ్యము తెప్పించి, తనను గాసిపెట్టి యవమానపఱచిన కలికాలపురుషులగు నారాయణ నరసింహులతోడను, వారు చెప్పిన చొప్పున నాలుకొడి, తనకీర్తి ధనాదు లపహరింపఁబూనిన మాయలాడి వనజాక్షితోడను, తాను సమాధానపడనొల్లనని నాగయ్య శాస్త్రి మూతిముడిచి కూర్చుండెను!

ఈతగవు పరిష్కరింపుడని న్యాయాధిపతి యు
భయపక్షములవారి కోరికను నీయమింజుబుచేత,
తానీకార్యమునకుఁ బూనుకొనుచున్నానని వాసుదేవ
రావు పలికి, కాలహరణమునకుఁ గారణములగు డీర్ఘ
సాక్ష్యవాదములతోను, నిరర్థకములగు కర్మకలాపము
లతోను తమకు నిమిత్తములేదనియును, సత్యాక్షేపమున
కును, సంభయోడఁగూడుటకును సహకారములగు నూత్ను
నూత్రిములె తామిపు డలంబింపవలెననియుఁ జెప్పెను.
త్వరితముగనె తాను తీర్పుచెప్పవలెనుగాన, ఇదివఱ కేమి
జరిగెను, ఇపుడు మాత్రము తనయెదుట సాక్షులు
పూర్తిగనిజముచెప్పి, ఎటులైన వాది ప్రతివాదులకు
సఖ్యసమాధానములు గుదిచ్చి, తనను గృతకృత్యునిచేయు
మని యాయనవేడెను. ఇదివఱ కెన్నిరోజులు పట్టెనో
యిపుడన్ని గంటలలోనే యావిచారణ జరిగినను, వెను
కటివలెఁగాక సాక్షులందఱు కపటము విడిచి నిజము
ఁబలికిరి. అందుచేత, వినువారికెల్ల రకును మిక్కిలి యా
శ్చర్యము గొలుపునట్టి పరిస్థితులు బయలుపడెను !
వ్యాజ్యము యొక్క నిజమైన కారణము లిపుడు బహి
రంగమయ్యెను !

అంతట వధ్యుర్ర వాసుదేవరావు, తమయెదుట
నిపుడు రుజువైన సాక్ష్యమును, ఉభయపక్షములవాదమును,
విమర్శించి, ఈ వ్యాజ్యమున వాదిపక్షిలగు నారాయణ
శర్మయొక్క యసభ్య ప్రవర్తనము వలన న్యాయవాది
లోకమునకు ప్రతిష్ఠాభంగము కలిగిననియు, ఆకండిష్టాడి
వేశ్య నడుసులో దిగ విడిచి తాను తప్పించుకొనఁ జూచి
నను, నాగయ్యశాస్త్రి మరి యాదకు నష్టము గలిగించి
నందుకైనఁ దాను త్వర వాదియై భావికాలమున చిక్కు
లలోనికి వచ్చుట స్పష్టమనియు, కావున తానీసమయ
యముననె యొక్కసారిగ తనచిక్కులు విడఁగొట్టుకొ
నుట యుక్తమనియుఁ జెప్పి, ఈ మాయావ్యూహము
గల్పించినందు కారణంబు వాది ప్రతివాదులకేమేమి పరి
హారములుచేయునో ముందుగఁ జెలియఁగోరెను ! శాస్త్రి
కేలోపములున్నను, గడుసుఁడనమున లోపములేదు—
పలలోపడిన నక్క గింజుకొనిన కొలఁది యులిలో
మఱితెబిగియునట్లుగ, తప్పించుకొనఁ దానెన్ని యుపా

యములుచేసినను, అన్నియున్నరమై తనస్థితి మఱింత
విషమించుట నామాయావి యిపుడు గ్రహించి, తాను
పశ్చాత్తప్తఁడనై తిననియు, ప్రతివాదియొక్కయు, సభా
నాయకులియొక్కయు దయాదాక్షిణ్యములె తన శరణు
మనియుఁ జెప్పివేసెను ! వనజాక్షి యన్ననో, తన
స్వాతంత్ర్యమును, స్వపుత్రికాపోషణాధికారమును
కోలుపోని యేపద్ధతికేని యొప్పుకొందు ననెను—
నాగయ్యశాస్త్రి తన యాత్మగౌరవమునకు భంగమును,
భర్తచిరుద్ధమును గాని పక్షమునకు సమ్మతించుననెను.
రాత్రి పదిగంట లగునప్పటికి, న్యాయమును, సర్వజ
నాంగీకారమును నగుమార్గము వాసుదేవరావు నూచి
చెను. దాని కందఱును సమ్మతించిరి. తనవివాద నీయభి
యోగము తెచ్చి, తననుగానినొందించినందుకు, వాదియు,
వాది సలహాదారులును పరితపించి చేసిన కృత్యమును
ప్రతివాది యంగీకరించెను. వాది తనమాత్రమునకు వ్యభి
చారవృత్తి మప్సపండు దానిని యోగ్యుఁడగు వరునికిచ్చి
పెండ్లిచేయ సమ్మతించెను. తానికముందు ఋజుమార్గ
వర్తనుఁడనయ్యెనని నారాయణశర్మ నాద్దానముచేసెను.
కాకితమెక్కెనేని యీ కడపటి యొడఁబాటు యువకు
డగు నాన్యాయవాది పరువు ప్రతిష్ఠలకు భంగకరముగ
ననియు, మఱియు నది వ్యాజ్యమునకు సంబంధింపని
యన్యవిషయ మగుటచేతను అది తీర్పున జేర్పబడ
లేదు. అంతటితో వాది ప్రతివాదుల వివాదములు తీటి
పోయెను. రాత్రి యందఱు నిండ్లకు వచ్చునపుడు పురు
షోత్తమరావు తోటివక్తల్లోఁ బలువురానందించినను,
ఈయభియోగముపట్ల తనకు మొదటినుండియు నసమ్మతమై
యనియును, ఒంటరియైనందువలనఁ తానేమియు
చేయలేకుండియు న్యాయ సభలో వ్యాజ్యపువైఖరి
గనిపెట్టుచు తుదకు చిక్కు దీర్చుకొనుట ప్రతివాది కల
విగానప్పుడు, తనకుఁ బరిచితుఁడును, నాగయ్య
శాస్త్రికి దూరపుబంధువునగు సర్వేశ్వర శాస్త్రిగారి
కీసంగతి తాను తెలియఁబరిచిననియు, తనకోరిక ప్ర
కార మానత్పురుషుఁడు సమయమునకు వచ్చి శాస్త్రిని
విపత్తునుండి తప్పించెననియు మాటల ధోరణినిజెప్పెను.

౮

గొప్పగాలివాన గృహవృక్షాదులను గూర్చివైచినను
 తడమియించలి వివ రోగాంకురములను రూపుమాపును.
 ఈయభియోగము చూలమున సజ్జనుడగు నాగయ్య
 శాస్త్రి మితిలేని యలజపిపాలైనను, నవరసనగరమందలి
 సాంఘిక జీవనము చాలవఱకు సుష్ఠునడెను. నీతి నియ
 మాదు లుల్లంఘించి స్వేచ్ఛగఁ దిరిగెడి యువకులంతటి
 నుండియు సాధున ర్తనముపట్ల సుముఖులై ప్రవర్తించిరి.

ఆపురమందలి యక్షజన పారిశుద్ధ్యసహజమున కిప్పుడు
 నారాయణశర్మయై కార్యదర్శి. నరసింహారావునాయుడు
 సంఘ సంస్కరణము నందగి శుభిమానములన, విద్యా
 వతియు, సన్న్యాసావలంబినియైన వనజాక్షి పుత్రికయు
 నైన విశాలాక్షిని బరిణయమయ్యెను. వెనుకటివలె ముక్కు
 మూసికొని కూర్చుండక, నాగయ్యశాస్త్రి, స్నేహపా
 త్రుడై సంఘోజ్జీవనమునకు సాయపడు సత్కార్యము
 లం దుత్సాహము గలిగియున్నాడు.

అతిథులకుఁ బెట్టునది భాగ్య మవనిలోన

కవిభూషణ, కవిరాజ శ్రీరాజా వత్సవాయ వేంకటనీలాద్రిరాజుగారు

ప్రణతఫలపుష్పభార భాసురమైన వర్ణనీయోద్యాన వనములోన
 బహువిధోన్మీకర బంధు బంధురమైన మహనీయరమ్యహార్యంబులోన
 విరతవాతాయనాప్లుతమారుతంబైన శశికాంతమయచతుశ్శాలలోన
 నతి మనోజ్ఞవ్యంజనాభిరామంబైన లాలిత కదళీదళంబులోన
 రజితపాత్రంబులో మహారాజభోగ-సురుచిరాన్నంబు చక్రకే శరటిపండ్లు
 మిసిమిగల యాపుపెరుగుతో మేళవించి-యతిథులకు పెట్టునది భాగ్య మవనిలోన.

౧. లోకవస్తులీలా కై నట్యం బ్రహ్మసూత్రాణి—౧-౨-౩౩.
౨. సేహనా స్తికించన పురుషా న్న పరం కించిత్—కళోపనిషత్.
౩. సర్వం చిన్మాత్రమేవసి బ్రహ్మైవసర్వం చిన్మాత్రం బ్రహ్మమాత్రం జగత్త్రియం—తేజవిందు.
౪. ఏకమే వాద్వితీయంబ్రహ్మ - సర్వంఖలీనంబ్రహ్మ ఇదంసర్వం యదయమాత్మా ఆత్మైవేంసర్వం.
—ఛాందోగ్యం.

త్రివిధంబానటకర్మ! దానివశమై దృశ్యప్రపంచంబు మి
 థ్య, వివర్తభ్రమగూడనొనట! కటా! న్యాయంబె! త్వద్విశ్వరూ
 ప విధానానుభవైకవేద్య రసచిత్రామాణ్యసాభీష్టతాం
 డనవిన్యాస సదాశివాత్మమయియుండె! భక్తమూర్తీ! శివా!
 భరమాన్ దుర్భరమన్న భేదభయము భావించి తత్తద్విధాం
 తరతర్కంబున ముగ్ధి లోబడుచునుండె సర్వలోకైకసు
 దరసూక్ష్మచును, స్వస్వరూపము, ననన్యము, నిజము, నిరం
 తరబ్రహ్మాత్మ విలేఖ్యము గనగనొనా! భక్తమూర్తీ! శివా!
 ఒకచోనుంచి, మఱొక్కచోఁజెలుపు; దుర్యోగంబాకం డొక్కచో
 నొకచో భాగ్యపుంగల్మి దేశసమయాత్సుక్య ప్రమాణాదిజీ
 విక సంకోచబహుత్వదుర్భిణులచే వీక్షించున ప్లానుగా
 కకటా! సృష్టిత్వదన్యమన్నతలఁపేలా! భక్తమూర్తీ! శివా!
 నిను, విశ్వంబును, వేఱుగాఁ దలఁచెనేని; సత్యమిథ్యాదిభా
 వన, లామీద సవిద్యమాయ, లటపై, వాదోపవాదార్థక
 ల్పన శాస్త్రాల్లవి డ్రమ్మరింతలగు! సర్వజ్ఞా! సమస్తంబు, నీ
 వను నద్వైతయథార్థతానుభవ మిమ్మా! భక్తమూర్తీ! శివా!
 శ్రుతు లేకమ్మగు నద్వయమ్మునె పఠించుగాని, లోకంబునా
 కనుభూతివ్యతిరిక్తమా ననెడి జ్ఞానాభాన సిద్ధాంతని
 ద్రను మేల్కొల్పుచు—‘శాస్త్రయోని’ వగుట తత్త్వం, త్వమేవాహమా
 నని, శాస్త్రమ్మునమన్వయింపనలె, నయ్యా! భక్తమూర్తీ! శివా!

ముల్లచెట్టూ, కమ్మని పువ్వునూ

పండిత శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు

“అబ్బాయీ! పెద్దముడ నాట్టే పేలించక
యీపాటికి కాస్త కూకలేసుకో. ఎంత
టివాళ్లయినా లోకానికి కసింత వెరవాలి”

“ఏం వచ్చిందమ్మా యిప్పుడూ?”

“నన్నడుగుతున్నావా కోడై కూస్తూ
వుండగాను?”

“నువ్వు చెప్పరాదూ?”

“ఎన్నని చెప్పను నాయనా?”

“వుండడమే వస్తే వున్నవన్నీ చెప్పాలి”

“వుండడమేవస్తే అంటే? వున్నాయనా లే
వనా?”

“నేను చూశానా విన్నానా?”

“చూడనూ చూడక, విననూ వినక యేం
చేస్తున్నావూ?”

“నా కిదే నా?”

“కుటుంబగౌరవం గంగలో కలసిపోతూ
వుంటే దాన్ని కాపాడుకోవడం నీ పనికాదూ?”

“ఏం లోటు జరిగిందీ యిప్పుడూ?”

“నువ్విలా వెనకేసుకు వస్తూవుంటే ని
న్నిక లక్ష్యపెడుతుందా అదీ?”

“ఏం జరిగిందో చెప్పమంటే సోది మొదలు
పెడతా వేమిటమ్మా?”

“నామాటలు సోదికిందే కట్టేశావా?”

“సోది కాదు. నిజమే. సందేహం లేదు.
ఇంతకీ జరిగిపోయిన అకార్యకరణం యేమిటి?”

“వొక్కటనా రెండనా చెప్పడానికి?”

“పోనీ ఒది చెప్పు”

“నీకు మానాభిమానాలే వుంటే వొక్క
తప్పు చాలదా?”

“.....”

నిన్ననడం యెందుకూ? ఈరోజు లలాం
టివి. పూర్వకాల ప్రియగుని నే నెంత మొత్తు
కుంటే యేం లాభమూ?”

“ఏం జరిగిందో చెప్పమంటే చెప్పవు.
పోనీ అని పూరుకో నేనా పూరుకోవు”

“నిజమే. నా కెందుకూ యివాళవుండి
రేపు చచ్చిపోయాడానికీ? కాని అలా అనుకుని
కళ్లారా చూస్తూ పూరుకో లేను. ఏ చెయ్య
మన్నావూ? మాటిమాటికీ నువ్వు చెప్ప
దెబ్బలు కొడుతూనే వున్నావు. అయినా కన్న
కడుపూ. నువ్వు నన్నెంత తీసిపారేస్తూవున్నా
నీకు అశక్తి వస్తూవుంటే నేను చూడలేకుండా
వున్నందుకు నువ్వు నన్నిలా అనవలసిందే.
ఎందుకులే. షడ్జవాల్లేప్పుడూ షడ్జవాల్లు కారులే

“అందరూ అంతేనా?”

“ఏకర్థమూ యెరగని వాళ్లంతే”

“ఎరిగి చెవరో చెప్పరాదూ?”

“మేలుకున్నవాళ్లని లేపడం యెలాగ నాయనా?”

“.....”

“పీసపాటివారి యింటోపుట్టాను. కల్లూరి వారియింటో పడ్డాను. రెండూ కూడా “హో హో” అనిపించుకున్న వంశాలే. అంచేతే యిలా గుంజుకుంటున్నాను; గాని కులం తక్కువదా న్నయితే నా కీ యేడుపే లేకపోయి వుండును”

“ఇప్పుడు కులం తక్కువవచ్చేదా?”

“ఎవళ్లయితేమాత్రం నా కెందుకూ?”

“ఇంకేం మరి? అలా అని మనస్సుకి సమాధానం చెప్పకో. ఎప్పుడేమని పోతాలో అని కుక్కరాళ్లు భయపడిలాగ—”

“నేనదే చెబుతూ వున్నాను”

“నువ్వీలా తొందరమాట లంటూ వుంటే ఆమర్యాదా నిలుస్తుదా?”

“నిలిచే చోట నిలుస్తుంది. నిలిపివాళ్లు నిలుపుతారు. తమకి మర్యాద కావలసినవాళ్లు యెదటివాళ్ల మర్యాదా నిలిపి తీరుతారు. మర్యాదా లేనివాళ్లు యెరగనివాళ్లు యేం నిలుపుతారూ?”

“మర్యాదా వున్నవాళ్లు లేనివాళ్లతో సరిగ్గా వెళ్ల వచ్చునా?”

“పైవాళ్లయితే నువ్వన్నట్లే; కాని సంస్కృతం యేడిసింది కదూ? బతికివున్నంత కాలమూ వొకయింటోనే తగులడాని కాదూ? లేకపోతే యెవరిగొడవ యెవరి క్కావాలి?”

“.....”

“నాకొంపకి ముప్పవచ్చి నే నేడుస్తున్నాను గాని; లేకపోతే—”

“నిం డింటో కూచుని ను వ్వలా అన వచ్చునా?”

“ఏం చెయ్యను? మాలకూడు, తినమంటావా..... బోగం కొంపా సంసారికొంపా?”

“ఇంతకీ మొగాడు అనాథ అయితే ఆడది నడివీధిలో భాగోతం కట్టడంలో ఆశ్చర్యం లేదు”

“అమ్మా! అరికాళ్లకింద మంట లెత్తిస్తున్నావు”

“నా మాట నీ కంత కష్టంగా వుందా నాయనా? ఇదిగో లెంఠలు వాయిచుకుంటున్నాను. అపరాధం వచ్చింది. తుమించు. గడ్డి తిన్నాను. ఇక కిక్కురు మంటే అమగు. బుద్ధి వచ్చింది.”

“.....”

“ఇంకోమాటు ఈగొడవ తెస్తే చెప్పచ్చుకు కొట్టు”

“.....”

“మంచికి రోజులా యివి? పెళ్లాంగారు వచ్చాక యిక తల్లిముండ యెందుకూ?”

“.....”

“మంచి చెడ్డా తెలుసుకోడానికీ, కీర్తి అపకీర్తి గ్రహించడానికీ, ఎవళ్లని దిద్దుకోవలసినట్లు వాళ్లని దిద్దుకోడానికీ యెంతటివాళ్లు కావాలి

నాయనా! మొగ్గాడై పుట్టగానే సరా? చదువు కోగానే తీరిందా?”

“.....”

“ఎన్నేళ్లు వెజీతే యేమిటి సిగ్గు బిడి యమూ లేకపోయాక?”

“.....”

“ఇంతకీ దేవుడు నాగొంతు కోశాడు. ఆమహారాజుని బతకనిచ్చి నన్ను తీసుకుపోరా దూ? నాకీపాట్లు లేకపోవునే?”

“అమ్మా! ఇందాకణ్ణించి సాధించేస్తున్నావు. పేగులు తోడేశావు; కాని వొక్క తప్పు చెప్పలేకపోయావు”

“అవునోయి నాయనా! అంతే. అయితే అసలు నిన్ను కదపడమే నాకు బుద్ధితక్కువ. నువ్వొంతవాడవైనాక యింకా నోరు తెరిచి— అయ్యో! నాబతుక్కాలిపోనూ”

“.....”

“నా గ్రహచారం. వెంకు సోదెమ్మతో కాశీ వెళ్లిపోయివుంటే నాకీముప్పు వచ్చునా?”

“.....”

“నిర్భాగ్యపుజస్మ. నాకు కాశీవాసం కూడా లభిస్తుందా? ఈ కళ్లతో ఎంత పాపం చూడాలో? ఎన్ని కుళ్లుమాటలు వినాలో? ఎన్నితిట్లు తినాలో? ఎన్ని చెప్పదెబ్బలు పడాలో? అప్పుడే అయిందా?”

“.....”

“ఇంతకీ యెవళ్లు చేసుకున్న దెవళ్లనుభవిస్తావా?”

“చివరికి చెప్పవలిసిందీ, చెప్పేదీయేమేనా వుందా యింతేనా అమ్మా?”

“వుంటేమాత్రం నాకెందుకు నాయనా? నీకిప్పటికేనా అభిమానం వచ్చిందేమో అనుకున్నాను”

“.....”

“కందకి లేని దురద బచ్చలి కెందుకూ? “ఎన్నాల్లై చచ్చావంటే ఆర్నెల్ల కిందలే” అన్నట్లు యేదియేమైనా నోరుమూసుకు పూరుకోవాలి గాని లేకపోతే మాట తక్కుదు”

“.....”

“చివరికి రొప్పు నాకెందుకూ? నేను నలుగురినోళ్లలోనూ పడిపోవడం యెందుకూ? అడ్డమైనకుంకలూ నాకు చక్కట్లు దిద్దరావడం యెందుకూ? ఇంతకంటే యీకొంప బాగుపడి యేడిస్తేనా?”

“నేను కచేరికి వెళ్లిపోవచ్చునా అమ్మా?”

“వెళ్లవచ్చు నాయనా! నిశ్చింతగా వెళ్లవచ్చు. కళ్లు మూసుకుంటే సరీ. మొండివాడు రాజుకంటే బలవంతుడట”

“హు—”

“హోస్. దీనిపేరు పౌరుషం కామోసు. ఇలాంటి వాజమ్మలకే అలాంటిదీ?..... పూరికే పోవడమే? గడ్డితిన్నట్టు తిని, కుడితి తాగినట్టు తాగే పోవచ్చు. వుందనా లేదనా? పూర్వపాళ్లు యింత మట్టి సంతాదించి పోయారుకదా?”

౨

“ఏం వచ్చిందేమిటి?”

“.....”

“ఎందు కలా యేడుస్తావూ?”

“.....”

“ఏం జరిగిందో చెప్పకపోతే యెలాగా?”

“నోటితో చెప్పాలా సగం చచ్చివుండి కూడానూ?”

“చెప్పకుండానే తెలుసుకోవచ్చు వీని చూసీ వుంటే, కాని యింట్లో లేనుకదూ?”

“.....”

“ఎన్ని దుఃఖికారణాలు వచ్చినా కొంచెం సమాళించుకోవాలి. ఆవురు మని యేడిస్తే యేం లాభమూ?”

“నామీద చెయ్యి వెయ్యకండి. నేను మాలవీనుగుని. బోగంముండని”

“ఇష్టాలు లేకపోతే యెన్ని మూటలేనా వస్తాయి. అయినా—”

“నే నేమీనా అన్నానా?”

“నువ్వే అన్నా వనలేదు”

ఇద్దరినీ సరిచేస్తున్నారా?”

“.....”

“ముందు కజ్జా పెట్టిన వీనుగుని చెప్ప దెబ్బలు కొడతారా?”

“.....”

“పోనీ ముందు నేను తగువు పెట్టడం యెప్పుడైనా యెరుగుదురా మీరూ?”

“.....”

“నే నిక పడలేను. నాకు బతికీ యోగం లేదు. నా కేవోదారి చూపించండి”

“వొక్కటే దారి—”

“నోదారి కదూ? అవును. మీ రలా అనకపోతే మ రేమంటారు?”

“ఇంతకీ జరిగిన ప నేమిటి?”

“మీరు వినకుండా వున్నారా? మీకు తెలవకుండానే వుందా నిజంగా?”

“నీ కష్టాలు వినలేదు కాదూ?”

“నా కష్టాలు వినాలని వుందా?”

“.....”

“ఈపాడు జన్మకి కష్టాలు కాకపోతే సుఖా లెలా వస్తాయి?”

“.....”

“రామరామా! ఇంత దిక్కుమాలిన బతుకైపోయిందా నాదీ?”

“ఇప్పుడేం వచ్చిందో చెప్పరా?”

“బందరు వుష్పిన. రావడానికి మరేం వుందీ? నా చెయ్యి వదలండి”

“ఎందుకు వచ్చిందీ?”

“నేను బతికి పుండడమే కారణం. ఎందుకు వచ్చిందంటే యింకేం జెప్పనూ?”

“.....”

“నాకర్థం కాలిపోయింది. నాలవస యింకేం తట్టో తీరదీ కాదు, మానదీ కాదు. తెల్ల పోయి అలా నుంచుంటా రేం? కాఫీ చల్లారి

పోతుంది పుచ్చుకోండి. తొరగా వెళ్లకపోతే
అవతల మాట పడాలి లేవండి”

“ఇంట్లో యిలా తగులడుతూ వుంటే
నోటికి పోతుందా యేమేనా?”

“నన్నేనా అందరినీ అడుగుతూగా అలా
నిలవదీసి?”

“అడగవలసిన మనిషి నడుగుతాను. తా
బట్టిన కుండేటికి కాళ్ళనీవాళ్ళని అడిగితే
మాత్రం యేం లాభమూ?”

“అయితే నాగతి యింతే యింక?”

“ఆపదలు కాపరాలు చేస్తాయా?”

“చాలెండి నేర్చుకుపోయారు వేదాంతాలు.
ఇప్పుడేనా యింట్లోయిలా తగులడుతూవుంటే
నోటికిపోతుందా అని అడిగారు మీరు? ఎవళ్ళో
తగులడుతూంటే పైవాళ్ళకి మీకే అలావుంటే
స్వయంగా తగులడీవాళ్ళకి — నల్లేరుమీదకి
బండిలాగ కంటుకువస్తూంటే దిక్కులేనివాళ్ళ
కెలా వుంటుందీ?”

“.....”

“మాట్లాడరేం?”

“.....”

“అయ్యో! నీకింత గండగత్తెర వచ్చిందా
అని వోదార్చడాని కేనా తగనూ నేనూ? నా
వాల్లెవరూ దగ్గిరలేరనా యీ లోకువో?”

“.....”

“నేనేం తప్పు చేశానూ? నావాళ్ళు మా
త్రం యేంలాంటి చేశారూ? అడిగినంత కట్టు

మూ, కోరినన్ని లాంఛనాలూ — మొగాన
యెన్ని కాసులు కొడితేయేమీ? యెదాన యెన్ని
చీరలుపెడితే యేమీ?”

“.....”

“పెల్లిలోనే మొదలు యేడిపించడానికి.
పూరంతా ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు ఆ
మంకుతనం చూసీ, వొక్కపూటేనా నవ్వుతూ
భోజనానికి వచ్చినపాపాన పోతేనా? ‘ఆ’అంటే
అపరాధం, ‘నారాయణ’అంటే బూతూ.తిన్న
వణ్ణం వొంటపట్టనివ్వలేదు యిల్లాలు”

“.....”

“కార్యం నాటికి మూలపడ్డా పులుసు
చావలేదు. వొక్కటే ధోరణి ఆజన్మకి”

“.....”

“నన్ను చూస్తే కళ్ళు చిమచిమ లాడి
పోవాలా? నేను విషం తాగించానా? తనకి
నానంటివాళ్ళు లేరూ?”

“.....”

“అంతకంటే నే నేమేనా విధం చెడ్డానా?
అడిగివాళ్ళు లేక గాని తన ఆశ వంటి ఆశ
కాదూ అందరిదీనీ?”

“నాకేసి చూడూ”

“నే నేడుస్తూ వుంటే చూడాలనివుందా?”
“అంత రాసి రంపాన పెడితే అదేలా బతుకు
తుం”దని కాస్త అడగ్గాడదూ?”

“ఇదివరకు అడగలేదూ?”

“అడిగేం లాభమూ? నింపాదిగా అడిగితే మర్యాదా తక్కించుకునీ పుట్టుకే అదీ?”

“ఎంత బాధ పెడుతూ వున్నా కన్న తల్లిని కఠినంగా మందలించడం—”

“చేసుకున్న పెళ్లాన్నయితే కోసికారత నెయ్యవచ్చు కదూ?”

“అది నీ నాభిదగ్గరనుంచి వచ్చిన మాటే?”

“నసాళం అంటుకుంటూంటే నాభిలెక్కేమిటి? అటు యేడూ, యిటు యేడూ పథ్నాలుగు తరాల నుంచి నా వాళ్లు దిక్కుమాలిన వాళ్లయిపోతున్నారు. తన వాళ్ల నెవళ్లే మన్నారూ?”

“ఏవో చూడూ. పూర్వకాలపు మనిషి. ఎరగవూ? ఎలాగో వారగేసుకు పోకపోతే అశక్తి కాదూ?”

“అయ్యో నాబతుకు బగ్గెపోతే యింకా వారగేసుకు పోవడం యేమిటండీ?”

“ఇదివర కిలాగే త. నీమీద లేకుండా—”

“ఇంకనేం? నావల్ల తప్ప లేనప్పుడు మీదమీదకి రావడం యెందుకూ?”

“మళ్ళీ మొదలూ—”

“మళ్ళీ యేమిటి మళ్ళీ యేమిటి? ఎప్పటికప్పుడే మొదలూ. ఎప్పటికేనా అంతం అంటూ వుంటేనా?”

“అలా అనకు”

వాళ్లు మండుకు పోతూ వుంటే ఆనకయేం చెయ్యనూ? “కొడుకు బాగుండాలి కోడలు ముండామొయ్యూ” అనే రకంగా వస్తూవుంటే యెందాకానూ వోపిక పట్టడం?”

“.....”

“త నెంత తన తాహ తెంత? నా వాళ్ల మాట యెత్తడానికి తనకేం అవసరం వచ్చిందీ?”

“పూరుకోపూ?”

నాతమ్ముడు రేపు కలకటే రుపొతాడు. సీమ వెళ్లినవాళ్లంతా పుచ్చిపోయారా? తనవాళ్లే అంత వాళ్లయితే యిక కిందా మీదా వుండునా?”

“.....”

నావాళ్లెవరూ రైలువాళ్లకి నాకీ చెయ్యడం లేదు”

“న నేనా చూడవూ?”

“మిమ్మల్ని చూస్తున్నాను కనకనే నా గతి యిలా వుంది. తనతో సరిగ్గా నేను కూడా తూర్పారబట్టిదా న్నయితే నా కి యేడు పేమీ?”

“ఇంకేం మరి? వోపిక పట్టడం యెలాగా తప్పనప్పుడు యీ కాస్తా మాత్రం యెందుకూ?”

“.....”

“లే, నా మాట విను, నాకు తైము దాటిపోనివ్వకు”

“పుంశండి, నన్ను వొదలండి, నేను లేవ
గలను, మీరు వెళ్లి చేతులూ కాళ్లూ కడు
క్కురండి”

“అన్నీ అయినాయి. ముందు నువ్వు లే”

“అబ్బా పులిక్కిపడ్డానూ.....న న్నిట్టే
బుట్టలో పెట్టగలరు. అక్కడ కిమన్నాస్తీ
ఏదీ దాన్ని నవ్వించినా, నవ్వీదాన్ని ఏదీ
చినా నన్నే కదూ? వొక్కమాటేనా “నీ కిది
బుద్ధి కా”దని గట్టిగా చివాట్లు పెడితే నా కీ
కించ లేకపోవునే”

“చూడూ—”

“చూస్తూనే వున్నాను మీ అభిమా
నాలు”

“అదిగదీమాట, సెబాస్”

“పున్నమాట అంటే వులు కెక్కువ”

“పుండడమే వస్తే అంతే. కాని వుంటే
యాయెడమొగాలూ పెడమొగాలూ యే?”

“వేపాలు”

“నాకేసి చూస్తూ అనూ ఆమాట”

“ఏం? నాకేం భయమా?”

“లేదని నేనెరగనూ”

“ఏమిటి?”

“ఏమయితే యేం లెద్దూ. చూడూ.
గంతులేసీవాళ్లతో సరిగ్గా గంతు లెయ్యడం
కాదు ప్రయోజకత్వం, వొకళ్లు గంతులేసే
టప్పుడు యెదటివాళ్లు పూరుకుంటే తప్పెవరి
దాతుందీ? వేరేనోటితో చీవాట్లు పెట్టాలా?”

“మరే, ఓక యెన్నేనా చెబుతారు
కబుర్లు. అయితే లెండి. ఎప్పుడూ చీకటే
వుంటుందా?..... ఇవాళ పొయ్యి అంటించా
టప్పటికీ కాలు దువ్వింది. మనస్సు మనస్సులో
లేదు. పకోడీలు పాకానపడ్డాయో లేదో చూ
సుకు మరీ తినండి”

“నీ మొగమ్మీద చిరునవ్వు మెరిసి
పోతూవుంటే నాకన్నీ బాగానే వుంటాయి.”

“ఏం కమ్మగా వుందా?”

“బతుకుతీర్చేవూ? మగు పన్నది యెర
గవు పాపం అయితే లే. వర్షాకాలపు మేఘం
శరన్నేఘంగా మారిపోయింది నా కదే పది
వేలు. మనస్సిప్పటికీ కుదుట పడింది”

“కొందరికి యెదటివాళ్లేడుస్తూ వుంటే
ఆనందం. ఆతల్లి బిడ్డలు కాదూ?”

“మళ్లీ యిలా తిప్పేవూ చక్రం?.....ఇం
కెందుకూ నాకూ? కబుర్లైనా నువ్వేమీనా—?”

“నా మొగమ్మీద చిరునవ్వు మెరిసి
పోతూ వుంటే మీ కన్నీ బాగానే వుంటా
యన్నారు. మీరు కులాసాగా వుంటే నాకు
కడుపు నిండిపోదూ?”

“రత్నాల మూట! వెల వుందా ఆ
మాటికీ? గాఢారణ్యంలోనుంచి నందనోద్యా
నంలో పడ్డ ట్టుంది. ఏదీ?”

“కీ.....”

“.....”

“అ—బ్బా! చంపేశారు”

“తొరగా కాఫీ పుచ్చుకో”

“ఏం? బాగుందా?”

“చురు మనడానికా? పన్ను దిగిందో
యేమిటో? వాకట్లోకి యెలాగా వెళ్లడం?”

“దివ్యచకోరంగా వుంది. ఇవ్వడో?”

“మరో నాలుగు చిలక లెక్కువ తగి వొట్లు. చూశారా? నాకేం?
లిప్తే సరీ రంగులో రంగు—”

“అ—మ్మో! హూనం అయిపోయింది

రాజరాజు

జి. జామువకవిగారు

నిన్ను బోలు మహీనేత నిక్కువముగఁ-బుట్టెనో! పరాశర దివ్య మునిసుతుండు
మున్ను మాతాత, పరిహాసమునకుగాను-కల్పనముఁజేసి వ్రాసెనో కౌరవేశ!
మాతాత సత్యవంతుఁడు-పూతములగు నాల్గువేదములు వ్రాసినవి
ఖ్యాతకవీంద్రుం డాతని-చేతి కల మబద్ధములు వచింపదుసుమ్మీ.

వ్యాసకిల్పిత మహాభారతామ్నాయంబు గుట్టుగా నిరుఁ దిట్టుకొనుచునుండ
ముగురునత్కవుల పెంపుడుకావ్య రాజంబు పదిమందిలో బట్టబయలు నేయ
యితలగతలు నేయు దృశ్యప్రబంధాళి మొత్తమై నిన్నాడిపోసికొనఁగ
చెప్పుడుమాటకుఁ జెవియొగ్గు భవనంబు “క్రూరాత్ముఁ” డని పండ్లునూరుచుండఁ
దొడలు తెగిన బాధతో నింత దుష్కిరి-తోఁ బరాజయంబు తోడ రాఁగ
నరకమునకుఁబోయినావో, స్వర్గమునకుఁ-జేరినావో! నీవు కౌరవేశ!

నీ సావాసముచేసి ముజ్జగము పిండిజేయగాఁజాలు, రా
ధా సూనుం డొకవ్యర్థజీవి యయి నిందాబద్ధుడైపోయె నీ
యాసల్ భీముగదాభిఘాతమున నుగై యూరు యుగ్మంబుతో
నీ సింహాసననీమ దుఃఖిపడుచుండెన్ నేడు కన్నీళ్లతో!

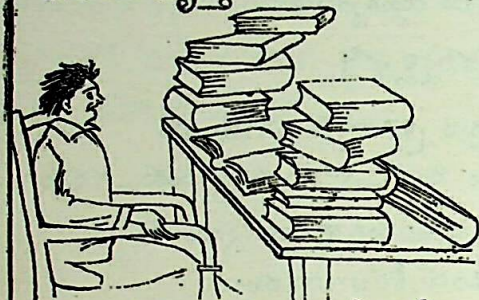
సవ్యసాచికరాన సాముచేరుచుకొన్న బలమైన క్రొవ్వాడి బాణములకు
వాయుసూనుని బాహుబలముతోఁ బోరాడు మొక్కవోవని పుట్టె డుక్కుగదకు
పాంచాలి నులివెచ్చబాష్పాంబువులఁ దేలు వజ్రనిష్ఠురశాపవాక్యములకు
యమతనూభవుని దీనాలోకములఁదోఁగి దీపించు శీతలాలాపములకు
సకల భువనంబు లాలించి సమ్మతించు-వనజసాభుని శుభ 'రాయబారము'నకు
సమ్మతింపక రక్తనిర్ఘ్నరములందు-తానమాడితివేల? గాంధారి తనయ!

అంటఁగరాని యగ్ని కెనయైనది ద్రోవది, యట్టిసాధ్వీ, ప
య్యంట మొగానఁబూని, యకటా! యని యశ్రులు రాల నేడ్చినన్
దుంటరివై సహోదరులతో సభలోనఁ బరాభవించినా
వంట, మఱిందీవై వదినకా మొనగానితనంబుఁ జూపుటల్.

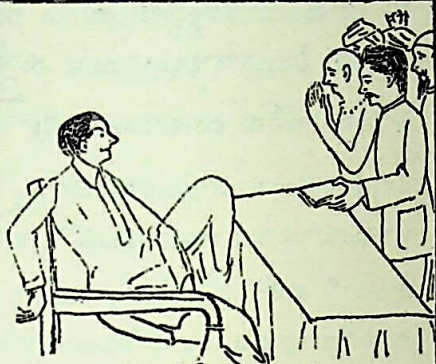
కురుభూపాలుఁడు బుద్ధిమంతుడని వాకోఁ బూనితిం గాని యా
దరణీయంబులు హేతువు ల్లుగవద్దా? నీ చరిత్రంబునన్
గరళాన్నంబును, మాయజూదమును లాఠిగేహముం ద్రాపదీ
పరిభావంబు భయంకరంబులయి చూడట్లు గురుత్వావతి.

నీయతనంబు లన్నియును నెత్తురుకూడు భుజించి మాయమై
పోయెఁగదా? వృథాపయశముం దలఁదాల్చిన నీకు నేడు నిం
డాయువుఁబోసినారు కవు లక్కట! పెందొడలూడి కుంటివై
యీ యవమానజీవితము నెట్లు సహింతువయా! సుయోధనా!

వకీలు వృత్తి బాగుండేది —

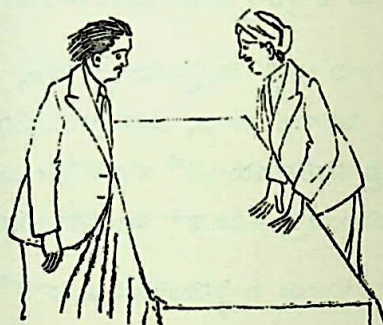
ఇన్ని పుస్తకాలు చదవ వక్కరేక పోసే —

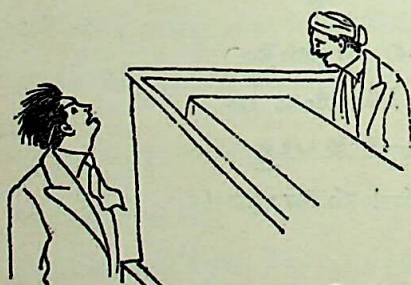
ఎక్కువ కేసులు వస్తే —

వచ్చినవారు బాగా పైకమిస్తే —

ఎదుట మరొక నకీలు పేక పోస్తే —

జడ్జి బుద్ధి చెప్పక పోతే —

కేసు పోయినవారు కోపము తెచ్చుకోకపోతే

అదేమిటా మామూలు.

అన్నం రాజుపిట్ట

ఒకవడ్రంగి కుటుంబములో ఒక అన్న ఒక చెల్లెలు ఉండేవారు. వాళ్ళిద్దరూ న్యాయం ప్రేమతో పెరిగారు. ఇలా ఉండగా చెల్లెలికి వివాహమై కొన్నాళ్ళకి అత్తవారింటికి వెళ్లి పోయింది. కొంతకాలానికి చెల్లెలిని చూడాలని అన్న బయల్దేరి వెళ్లాడు. అన్నని చూచి ఎక్కడ లేని సంతోషంతో పొంగిపోయింది. పుట్టింట పున్నప్పుడు అతనికి పరమాన్నం చాలా యిష్టంగా ఉండడముచేత అనాడు పరమాన్నం వండిపెడదామని చెల్లెలు అభిలషించింది. అయితే ఆపిల్లకి పరమాన్నం వండడం రాదు. తన తోడికోడలు దగ్గరికి వెళ్లి ఆవేళ తన అన్న రావడం, అతనికి పరమాన్నం అంటే ఇష్టంగా ఉండడం, మొదలైన విషయాలన్నీ చెప్పి పరమాన్నం యెలావండాలో చెప్పమని కోరింది. తోడికోడలు ఆపిల్లని లోపల అసహ్యించు కుంటూ ఉండేది. ఆపిల్లంటే ఆమెకేమీ పడేది కాదు. అంచేత ఎలాగైనా ఆ పిల్లని మోస

గిద్దామన్న ఉద్దేశంతో “ఈ మాత్రం కాదటమ్మా! ఏముంది? బియ్యం తెచ్చి పొల్లో కడిగి నేతిలో ఉడకబెట్టు. పరమాన్నం అవుతుందిలే” అంది. పాపం బాగు ఓగు ఎరగని ఆ పిల్ల అన్నని సంతోషపెడదామనే ఉత్సాహంతో తోడికోడలు చెప్పిన పకారం బియ్యం పొల్లో కడిగి నేతిలో ఉడకపెట్టడ మారంభించింది. గంటలకొలది పొయ్యి మంటబెడుతూ ఉంది. ఎంతకీ బియ్యం ఉడికేమార్గం కనపడడం లేదు. భోజనాలవేళ దాటింది. మూడు ఝూముల ప్రాద్దు తిరిగింది. బియ్యం ఉడకడంలేదు. పరమాన్నం తియ్యారుకావడం లేదు. ‘ఏం చెప్పా’ అని తనసవతి దగ్గరికి వెళ్లి ఈసంగతి చెప్పింది. ఆవిడ ఈమాటలు విని “అయ్యో! వెరి బాగులదానా! నేతిలో బియ్యం ఎక్కడైనా ఉడుకుతవా? బియ్యం నీళ్ళల్లో కడిగి పొల్లో ఉడకబెట్టు. వెంటనే పరమాన్నం అవుతుంది” అన్నది. వెంటనే ఆపిల్ల ఆప్రకారం చేసింది.

బియ్యం ఉడికినవి. పరమాన్నం సిద్ధమైంది. అన్నకి పెడదాముకదా అని అతన్ని పిలిచింది. ఈ ఆలస్యం చూచి కారణం తెలిక 'తనని భోజనానికై నా పిలిచింది కాదుకదా చెల్లెలు' అన్న చిన్నతనంతో 'బావగారింట తనకి అవమానం జరిగింది కదా' అన్న విచారంతో అతడు ఎక్కడికో వెళ్లి పోయాడు.

ఎంతపిలిచినా అన్నరాకపోవడం చూచి ఇరుగుపొరుగులంతా వెదకి ఆలస్యానికి అలిగి అన్న వెళ్లి పోయాడుకదా తిరిగి ఆకలితో, అన్న విచారంతో, ఆపరమాన్నం ఒకగిన్నెలో పెట్టి ఓరుమాల్లో మూటకట్టి అన్నకోసం బయల్దేరి దా అమాయకపుట్టి. "అన్నో! అన్నో!"

అనిపిలుస్తూ మార్గం తెలిక అడివిమార్గంపట్టింది. ప్రొద్దు గుంకింది. నెత్తిమీద పరమాన్నం మూట పెట్టుకొని ఏడుస్తూ అడవిలో తిరిగితిరిగి ఆచీకట్లో దక్కు లేని ఆపిల్ల ఒకపిట్టయిపోయింది. "అన్నో, అన్నో" అని అరుస్తూ ఇప్పటిదాకా అడవిలోనే ఉండిపోయింది. "అన్నో" అని అరవడంవల్ల "అన్నంరాజు పిట్ట"ని, వడంగి కుటుంబములోనిది కావడంచేత "వడంగిపిట్ట"ని దాన్నందరూ పిలుస్తారని వున్నాడు. నెత్తిమీద పరమాన్నంమూట పెట్టుకోవడంవల్ల టోపీపంటి జుత్తు వర్పడ్డ దీపిట్టకు. వడంగిపిట్ట స్వస్థంగా అన్నో అని అరుస్తూ ఉంటుంది.

—వైశాఖ (కవితాసమితి)

ప ట్ట దా!

పురాణం కుమారరాఘవశాస్త్రి గారు

మందమలయానిలోర్కల మంచుముసుగు

జారంగా, పత్రభంగముల్ నడలంగా, స
రోవర తరంగఢోలికలో మనోజ్ఞ
లీల నొకప్రక్క కొరిగి యుయాల లూగు
చున్నయది, అదె పద్మిని చూచినావ?
దానిసౌకుమార్యంబు మార్దవము నిరుప
మాన; మిక నిరర్థకపరిభ్రమణ ముడిగి
తత్సుమైకనిర్గతమరందలహారీ ని
రంతరాస్వాదమోదివై అంతరంగ
శాంతింగనవోయి, పట్టదా! సంశయింశ
బోకు, నీమీదగలరాగమున వసంత
మును, మునుజులుకుచుండి తేతనగవార
దెలుపుచున్నది వలపుతావులను నీకు.

౨౦

నారాయణనుకొండి నరులార మీరు
చేసినాపాపములు చెల్లె ననుకొండి.

౨౧

గోవిందాగోవిందా అన్నవారికి
గ్రక్కునా వైకుంఠ మెదురుగావచ్చు.

౨౨

పోకంత పనుపూసి బొట్టమర బెట్టి
పొంకంపురాముని బొందితివా నీత.

౨౩

అన్నల్ని పాడేవు తమ్ముల్ని పాడేవు
నన్నేలపాడవే సింగారిదేవి
యేమనిపాడేది వెట్టిమాధవుడా.

౨౪

కాకిబాణము దొడిగి కంచురథ మెక్కి
కాముకు నావాడలికి వచ్చెననిపాడు
పూలబాణము దొడిగి పుష్పరథ మెక్కి
పుణ్యుడు నావాడలికి వచ్చెననిపాడు
నాగబాణము దొడిగి నవనజ్జి నెక్కి
నాశివుడు నావాఁ వచ్చెననిపాడు.

౨౫

కొలిచేకొలిచేతూము తలకింద బెట్టి
అలిసిపడుకున్నాడు అన్నగోవిందు.

౨౬

సంద్రమువడ్డున సానిబోగముది
జలకమాడి గిలకల్ల చెంబు మరిసింది.

౨౭

సానివారిపాపి చక్కన్నిదాని
నిద్రకి అన్నల్లు నిలుపుకున్నారు
సందకావొచ్చిన్న సానికూతురికి
సందెడుదండలిచ్చు నా చక్కనన్న
వేకుజా మొచ్చిన్న వేశ్యకూతురికి
వేలియుంగరమిచ్చు నాయర్రటన్న.

౨౮

నేరేడుపండంటి అన్న మాయన్న
నేడువస్తానని నెలకన్నా రాడు
తాను వస్తానని తమ్ముణ్ణిపంపు
యేమోయిపెద్దన్న యెన్నటికిరావు
యేటేట పెళ్లిళ్లు కుప్పనూర్చిళ్లు
యెడలేదు చెల్లెలా నినుజూడరాను.

౩౦

నిన్నగాక మొన్న నీవొచ్చిరావు
యేమిమాయమ్మో యెదురాడుతావె.

౩౧

అన్నలారా మీరు విన్నారలేదా
నీతచెర పల్లించి చూచారలేదా
చిత్రకూటాలన్ని చిన్నబోయినవి.

32

ఆకాశబాణాలు చంద్రదవీటీలు
అచ్చమా పువ్వుత్తులు అన్న పెళ్లిళ్లు.

33

వారానవారాన వారల్లు చొన్నే
వార త్తవరికూడు వండుపాసెములు
వరికూడుచుట్టాలు వల్లమరివస్తే
జొన్న కూడువండి సోదైముతో బెట్టు
జొన్న కూటిరాజు సుఖమెరుగడమ్మ
జోరుత్రాగి భాజ్జ పెంచుకున్నాడు.

34

జాలాదివాడలో తప్పక తిరిగి
తెచ్చకుంటివి శివుడ జడలగంగాను
పార్వతిదేవమ్మ నివులుట్ల మించి
చాలవంటికులము నీటిపాలాయె.

35

శివశివాగంటల్లు మోగుమావాడ
శివుడు జంగముబిడ్డ వచ్చుమావాడ
హరహరాగంటల్లు మోగుమావాడ
అక్కిజంగముబిడ్డ వచ్చుమావాడ
జంగమైనాడమ్మ లింగమైనాడు
ప్రత్యక్షమైనాడు బాలాజిలోను.

36

సోదేన నేనొక్క సోమారముంటె
జోలెగట్టుకశివుడు జోగంటవచ్చు.

37

తమలపాకులమీద వడ్లెండబోసి
నేబోతుక్రిష్టమ్మ నీళ్ల చెలమకి

ఊరగదెవుదకంబు తేరగదెవుట
చేదగదె నాచేతి ముత్యాలబిందె
అటుజూచియుటుజూచి కట్టాంకజూచి
కట్టమీదాబోయె పొట్టికోమటి
మాలత్తకొట్టుంది బిందెత్తిపోవు
మీలత్తకొట్టినేల బిందెత్తినేల
ఆవులగలవారి ఆడమనిషిని
కోడెలుగలవారి కోడల్ని నేను
మేకలుగలవారి మేనకోడలిని
బిందెత్తిపోవయ్య బిందెత్తిపోమ్ము.

38

అత్తిటికోడలు పుత్తమురాలు
చేటలోజొన్నలుబోసి చేనిద్రబోను
రచ్చలోగూర్చున్న రాజేంద్రభోగి
మీలమ్మయేగుండు లేచిరావయ్య
అమ్మరోటయమ్మ నను గన్నతల్లి
నీవుతెచ్చిన కోడల్ని యేమంటివమ్మ
సందకాడచాకిల్లు త్రొక్కవద్దంటి
మూడిళ్ల ముంజూరు దుయ్యవద్దంటి
వాల్చినరోకల్ని దాటవద్దంటి
పొద్దున్నే పొరుగిల్లు పోవద్దటంటి

39

యెన్నిమాయలువాడు చిన్నిజంగమ్ము
యెక్కడెక్కడ దిరిగి వెంటబడివచ్చు

40

మాయలుగలవమ్మ మంత్రాలుగలవు
మందుసంచులుగలవు మా జగతిలోను.

సశేషము.

గురుశిష్య సంవాదము

(వందనాశీర్వాదముల వివృతం)

శి:—20 వ. శతాబ్దియానందు మన దేశస్థితి గూర్చి ముందు మాటాడుకొందుని వెనుక నెలవచ్చి నారు. అందుకై యే యిప్పుడువచ్చినాను.

గు:—మంచిది నాయనా! వెన్నెల రాత్రుల పిమ్మటఁ జీకటిరాత్రులు వచ్చునట్లు సుఖదశ తరువాతఁ గవ్వదశ వచ్చుచుండును. ఏకరీతిగా కాలమెప్పుడును గడవదు.

శి:—తత్వోపదేశములు చేయుచున్నారేమి?

గు:—దాద్ర్యమునకును దత్వోపదేశములకును దగ్గఱ బాంసన్యమన్నదిలే. దానినటు యటుంచి కుమారపుగారు మరలఁ బాశ్చాత్యులనే బోనులొకఁ బెట్టి సాత్వమిప్పించినారు వినుము.

శి:—అలాగుననా! ఎవరెవరేమని చెప్పినారో సవిస్తరముగా నెలవిందు.

గు:—సవిస్తరముగాఁ జెప్పినఁ బెద్ద భారత మగును. సంగ్రహముగాఁ బ్రస్తుత విషయమునకుఁ గావలయు మాటలే చెప్పెదను.

శి:—చిత్తము.

గు:—“దినముల కొలఁదిఁ బ్రయాణము చేసిచూచి నప్పటికిని పశువులవలెఁ బాటుపడుచుఁ, గాల్గీడుచుకొని నడవిపోవుచుండు, కటికిదరిద్రులే, ఎముకలగుండ్రవలె నుండు శుష్కశరీరులే, కంటికగపడుచు గాని యితరులు గానిసింపరు. హిందూదేశము దారిద్ర్యదేవతాసదనమని చెప్పవచ్చును. చక్కనిమానవలక్షణములుగల మూర్ఖులలో ఆదైన్యవికాచము ప్రవేశించియుండుట నాకు మఱియు శోచనీయముగాఁ జూపట్టినది.....హిందూదేశము పరమవిద్రావదేశమన్నమాట యభిప్రాయమాత్రము గాదు, పరమసత్యము”

శి:—ఈ మాటలుచెప్పిన వారెవరు?

గు:—ఇంగ్లండుదేశపుఁ బ్రస్తుతమంత్రి యగు “రామ్సే మెన్డోస్” గారే, అసత్యములాడు నస్యలుగారు.

“డాక్టరుబోసియా ఓల్డ్ఫీల్డు” గారు మనహిందూదేశము స్వయముగాఁజూచి వచ్చి దానిఁ గూర్చి యొక వార్తాపత్రికకు వ్రాసినమాటలువినుము.

“గ్రామగ్రామమునకు నేబోయి యటనుండు పురుషుల యొక్కయు, స్త్రీల యొక్కయు, శిశువుల యొక్కయు దురవస్థాచిక్షుకుఁబడినాను. పొట్ట మాటికై ప్రతిదినము వారు పడరానిపొట్టు పడుచు ఆర్థభుక్తితోఁ గాలము కడపుకొనుచున్నారు.

రోతగానుండు లండను నందు గొంతులు దూటి యవటి ప్రజలవలె చూచినాను. వారైన నొకప్పుడు నాకు మఱిపువత్తురు గాని, ఋజుమార్గవర్తులై మితవ్యయులై ధీరులై సదా కాయ కష్టపడి చెనుట లూర్పి పని చేసికొనుచు ముతుకపిండితోఁ జేసిన చిన్నరొట్టెయొక్కతోను నంజుకొనుటకేవో కొన్ని యూరుఁగాయముక్కలతోను, రోజునకు రెండుసార్లు మాత్రమే త్రాగుటకుఁ జాలిన మజ్జితోను కాలక్షేపము చేసికొను వీరుమాత్రము నామనోనేత్రములకెప్పుడు గాన్పించుచునేయుండురు.

ఈ 1902 వ. సంవత్సరము కఱవు సంవత్సరము గాదట. అయినప్పటికి నేనుజూచిన యనేక గ్రామములలోని పెక్కు-కుటుంబములలో, నిలువధాన్యపు బుట్టలప్పుడే దాదాపుగా వట్టివైనవి అనఁగాఁ గొలఁదిగాఁ బండిన తమపంట పన్నులుచెల్లించుటకై వారప్పుడే యమ్మివేసికొన్నారన్నమాట; ఇంక రెండుమాసములలో వారికిఁ దినుటకేమియు నుండదన్నమాట.”

శి:—పరులకంటికింతఘోరముగాఁ గన్పట్టు లేమి బాధ మనదేశమెట్లు భరించుచున్నదో భగవంతునికే యెఱుక.

గు:—“నేను మతప్రచారకుడను నా క్రింద నున్న క్రైస్తవబృందము మూడువందలమంది వారి యాదాయముల బరీక్షించి సిసలుగాఁ గనుఁగొంటిని. రోజున కం దొక్కొక్కరికివచ్చు సగటురాబడి యొక ఫార్లింగు నకుఁ దక్కువ—అనఁగా నొకకానియైన గాదన్నమాట”

శి:—వీ రెవరయ్య!

గు:—లండన్మిజన్ సంఘములోని “నోట్సు” దొర గారు. మొన్న మొన్న 1927 వ|| సంవత్సరములో “డాక్టర్ రూథర్ఫర్డు”గారు గ్రామస్థుల ఘోరకష్టములు మిక్కిలి విచారముతో వాక్రచ్చుచు నాడినపల్కులు వినుము.

“జీవనముకై ప్రజలు పడుక్రమ భయంకరముగా నున్నది. వారి కరీరసిలిజూడఁగా నొక్కమాటు అనాయాసముగాఁ జంపివేయకుండ నది వారినిబాధపెట్టి పెట్టి మందమందముగా మృత్యుముఖములోఁ జొరఁబెట్టఁ జూచుచున్నట్లున్నది. ప్రభుత్వమువారు పంటకై సరియైన నీటివనతు లేర్పఱిచికాని, భూమిస్థులు తగ్గించికాని కఱవు లాఁపుటకుఁ బ్రయత్నించుట లేదు. నేడును బ్రిటిషుపౌరులలో నొకడనే కనుక నందు నాకును బాధ్యతగలవని యెంచుకొనుచున్నందువలన నాకెంతో మనోవేదన గలుగుచున్నది.”

శి:—బ్రిటిషువారిలోఁ గొందరైన దీనవత్సరములును దయాంశకరణులును నున్నాడ!

గు:—ఉండకేమి? యోగ్యత యొకజాతి సొత్తు గాదు. ఈ మాటలు కూడ వినుము:—

“మనము చూచుచుండఁగనే హిందూదేశ మంత కంఠకు దుర్బలమై పోవుచున్నది. మన పరిపాలనలో, నసంఖ్యాకులుగానుండు హైందవుల ప్రాణరక్తము, పాటువాటుచున్న వార్ధివరె రోజురోజునకు న్నీడించి పోవుచున్నది.”

శి:—ఇది యెవరి యభిప్రాయము?

గు:—అర్ధకాస్త్రవేత్తయగు “హిండ్మన్” దొర గారి యభిప్రాయము.

శి:—ఈసాక్ష్యములు. చాలును ఇతిరనిదర్శనము చూపి దేశస్థితిని దెల్పుఁడు.

గు:—పూర్వము చేతిపనులయం రెంతో శీర్ష రులుగానుండిన శిల్పులు, వృత్తినాశనమగుటచే, జీవి కలు దొరకక, పొట్టకూటికై భూమిమీదఁ బడవలసిన దురవస్థ సంప్రాప్తమైనది. సంవత్సరములోఁ గొంతభాగమే వారికిఁ బనియుండును, వానలు వెనుకపట్టిన తరువాత, నీటిపొడుగునను జేయుట కేపనియును లేక, వారు సోపరులై పడియుండవలసినవచ్చుచున్నది.

శి:—పాపము! ప్రభాభివృద్ధియైన కొలఁదిని కూడు గుడ్డలకు మఱియు నిబ్బందిగా నుండకమానను.

గు:—ఁబో నామాట నిజమే, కాని ప్రభాభివృద్ధి యైనను, జనాభాలెక్కలను బట్టి “క్రేట్ బ్రెట్” లోఁ బోల్చిచూచుకొనునెడల, మన హిందూదేశములోగలిచిన ౧౮౯౧—౧౯౨౧ నడిమిముప్పుది యేండ్లలోను తక్కువగానున్నట్లే కన్పట్టుచున్నది.

శి:—ఆలాగుననా?

గు:—ఇదిగో ప్రభావృద్ధిపట్టిక:—

1891-1901 1901-1911 1911-1921

హిందూదేశములో

నూటికి	2.5	7.1	1.2
--------	-----	-----	-----

క్రేట్ బ్రెట్ లో

నూటికి	12.2	11.6	5.4
--------	------	------	-----

కనుక హిందూదేశమునకుఁ బ్రభాభివృద్ధి బాధ అంశగాలేదు.

శి:—పోనిండు, ఉన్నబాధ లేవో యవియే చెప్పుఁడు.

గు:—స్వదేశసమస్య ద్రవ్యములతోఁ జక్కని వస్తువులు చేసి విదేశములకుఁ బూర్వము పంపుచుండిన మనదేశ మిప్పుడు, పండిన ప్రత్తి మున్నగు పంటలు, పండినట్టుగానే పరదేశములకంపి చదికిలఁ బడి చేతులు ముడుచుకొని చూచుచున్నది.

వెనుక విపులముగానుండు నూలిపడుకుడు బట్ట నేత మున్నగు కుటీరవ్యాపారము లంతరించి పోయినవి; పోయినవానికి మాటుగాఁ జేయుటకుఁ గ్రోత్తపసు లేనియులేవు.

ఇంక హిందువులు పడవలు గట్టఁగలరను మాట, యెప్పటిదో పూర్వకాలపు సందిగవారయై పోయినది.

కడచిన యర్థశతాబ్దిలోను కఱపుబాధలు తత్సూర్యముకంటె తఱచుగాను, ఘోరముగాను నున్నవి.

శి:—ఆబాధలు ప్రజలు నివారించుకొన కేల యున్నారు?

గు:—అట్టికే క్తి మనకున్న, నందఱవలెనే మనము నందుము.

భారతమాత బిడ్డలే వెనుక గొప్పగొప్ప యుద్ధోగములందుండెడువారు. వారందరిప్పుడు కూటికి గుడ్డకుఁ జాలని కొలువులలో గురుస్తాలు మున్నగువారుగాఁ బ్రవేశించినారు. ఉన్నతోద్ధోగములు విశేషముగా యూరపువారిచేతిలోనే యున్నవి. వారివారిబాగు వారుచూచుకొందురుగాని ప్రజలక్షేమము చూడరు. ఏలమాతరు? మనదేశముతో వారి కర్థసంబంధమే కాని యనురాగ సంబంధము లేదయ్యెను. పరిపాలకుల బాధలు పరిపాలకుల నంటునప్పుడుకాదా వారికి పూచి భారము లుండుట. ఉద్ధోగ ముండినన్ని నాళ్లు సాగ్యమైనంత డబ్బుకూడఁ జెట్టుకొనుచు, బొందు లిక్కడను, డెందము లింగండులోను నిల్చి, యెప్పుడింటికిఁ బోదుమాయని వారు చెప్పులలో కాళ్లు పెట్టుకొని యుందురు.

విద్యమాడఁబోయిన నదియు నట్లే యున్నది.

శి:—విద్యకేమి? బి. ఏలు-ఎం. ఏలు; ఇంకేమే మోలు-ఎందఱో లేగలపాఠశాలల బయలు దేరుచున్నారే!

గు:—ఉన్నారు. నాయనా. ఉన్నారు! కూటికి గుడ్డకుఁ గఱవై పడియున్నారు. స్థలభాండవిస్తర్జనముతోఁ జదువు సాగించుకొన్నారు. పాపము! బిరుదులు సంపాదించుకొన్నారు! ఉద్ధోగములు మాత్రము

ముత్తమాటలైనవి. చేసికొనుటకుఁ బనులులేవు, శక్తులు లేవు. ఘనపాతియైనను గడ్డపాతి పుచ్చుకొని పనిచేయఁగలఁడు గాని, షేక్స్పియరు మిచ్చనులు జిహ్వగ్రహందుండునట్లు పఠించిన మన పాశ్చాత్య విద్యాపారంగతులు చేతిపనులు చేయఁజాలరు. సమర్థత తక్కువ, స్వాభిమాన మెక్కువ! గ్రామస్థులతోఁ గలసిమెలసి మాటలాడుటయే కష్టముగా నుండును. వ్యామోహపెట్టి వృత్తులనుండిలాగి అపసరమునుబట్టి యుద్ధోగములిచ్చుట సుకరముగాని, యిసుగ్ల తేరలవలె నేఁటేటబయలుదేలు ఒక్కపాశ్చాత్య విద్యాశీత్రలకు సరిపడిన క్రొత్త యుద్ధోగస్థానములు కల్పించుట కష్టముగాదా?

శి:—ఉచితముగా గ్రామములలో పిల్లలకుఁబడవు చెప్పుటకు వృత్తిహస్త్యములిచ్చి బడులుపెట్టెడు వారని మీరు వెఱకఁ జెప్పినారే!

గు:—ఇతరములైన దేశీయపు టేర్నాటు లన్నిటివలెనే యవియు గంగలోఁ గలిసినవి. ఆమాన్యములకుఁ బన్నుగట్టినారు.

శి:—వలవలె దేశమంతటను రెయిలుబాటలు వైచినారే!

గు:—ఔను, వైచి మనదేశపు సిరిసంపత్తులనెడి చేఁపలను బట్టుకొని పైకిఁ బంపుచున్నారు వానిపై వెచ్చించుసొమ్ములో నల్పాశ్రమ కాలువలు, చెలువులు నూతులు, త్రేవ్వించుటకు వినియోగించిన, నది సస్యాభివృద్ధికరముగ నుండును.

శి:—పరదేశపుసరకులు చక్కనివి చౌకగా మనకు దొరకుటకు, పెద్దదిగుమతిపన్నులువేయక, విదేశవాణి జ్యము నిరవరోధముగా నడపుచున్నారే!

గు:—నిజమే! అనావశ్యకమైన భోగపదార్థములపై పన్నులు తగ్గించి అలాంటి కూడఁదీసికొనుటకై, జీవనమున కత్యావశ్యకము లగు పదార్థములపై, బహులభికముగా వేయుచున్నారు. ఉప్పుపన్ను, భూమి పన్ను నట్టివే.

శి:—పందొమ్మిదవ శతాబ్ది ప్రారంభమున, కలకలలాడుచు నంత చక్కఁగా నున్న దేశము, ఇరువదవ శతా

బ్రిలో నిట్టి విశంతులక్షణములతో నందుటకుఁ గతమే మోతెలియదు. ఇంత స్వల్పకాలములో నంతక్షీణతయేల ప్రాప్తించినదో యెఱుకపడకున్నది.

గు:—కారణము కుమారప్పగారు అరటిపండ్లొలిచి చేతులెట్టికట్టు చెప్పినారు. వివరము.

దేశముయొక్క భౌగోళభౌగోళములు రెండింటిని బట్టి యుండును:—౧. ప్రజలయొక్క ప్రకృతి ౨. పరిస్థితుల ప్రకృతి. పరిస్థితులను మరల (౧) స్వభావసిద్ధములనియు (౨) మనుష్యకృతములనియు, రెండుగా విభజించుకొనవచ్చును.

౧. హిందూదేశపు రైతునకు స్వతస్సిద్ధముగా నుండు బుద్ధి, అభినివేశము, కష్టాతికష్టమైన స్థితిలో నైనను అతఁ డగపటించు తుమాబుము—ఇవి జగద్విదితములైయున్నవి. అవి లేవని చెప్పనాఁ డింకినతి కొకఁడును గాన్పించుడు కనుక మంత్రి “మెడ్డానెట్లు” గారి యీక్రింది యభిప్రాయముతో ఏతద్విషయకమైన చర్చకట్టి పెట్టుకొనవచ్చును.

“హిందవ ప్రజలు ప్రపంచమందలి యితర జనులందఱకంటెను ఎక్కువపాటుపడి పనిచేయువారు, వారి భూములలో నత్యధిక భాగము సారవంతమై పుష్కలముగా ఫలించును.”

౨. (౧) ఇక దేశ స్వభావము పరికించి చూచిన, మంచి ధనాపాదకములగునిన్ని ఆయుములములుగల యితరదేశము ప్రపంచములో నెక్కడనో కాని కానరాదు. ఇనుము, రాగి, మేంగనీస్, బంగారము, రాత్నసిబ్బాగ్ల పెట్రోలియమ్, సీసము, ఉప్పు, పెట్టుప్పు ఇట్టి వన్ని యోధూమిలో నున్నవి. భూమిపై, వివిధములైన ధాన్యములే కాక, కాఫీ, లేయాకు, నీలిమందు, మున్నగు పెక్కుపంటలు పండును. గోఁగునార యిండియాలో నున్నంత యితరత్ర యెక్కడనులేదు. ప్రత్తిపంటలో భారతదేశము ప్రపంచమునఁ ద్వితీయస్థాన మాక్రమించి యున్నది. గోధుమలు, చమరుగింజలు కూడఁ బరదేశములకుఁ బంపఁబడు సరకులలో ముఖ్యమైనవి; కావలసినంత విద్యుచ్ఛక్తి నుత్పాదించి పనిచేయించుకొనుట

కున్నతములైన యనేకపర్యత శ్రేణులున్నవి. నిజేపము వంటి యిన్ని సదుపాయములుగల దేశము యొక్కకటికి దరిద్రతకు దేశమే కారణమనిచెప్పుట కెవరికి నోరురాదు కనుక, విమర్శనముపై, మనుష్యప్రకృతియు దేశప్రకృతియుఁ గూడ నిరపరాధములని తేలినది.

౨ (౨) తరువాత. మనుష్యకృతములైన “కృతక” పరిస్థితులఁగూర్చి విచారించుకొందము.

హిందూజాతిజనులు మితవ్యయులు, శృష్టాత్ములు. ఎంతచాలని జీవనాధార పదార్థములతోనైనను కాలము గడపుకొనఁ గలరు. అందుచేతనే వారికి పదార్థాల్పదన శక్తి తక్కువగానున్నది—అని కొందఱొక విచిత్రసిద్ధాంతము లేవఁదీసినారు. దానికి “డాక్టరు డేవెన్పోర్ట్” గారిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచున్నారు.

“ఇక నక్కఱలేదని పర్యాప్తకాముఁడైన మనుష్యుఁ డెప్పుడు నావారాది సౌఖ్యము లవభింపుట మానఁడు. అవి సంపాదన శ్రమార్హములు గావని తేలిసి కొనినప్పుడు మాత్రము మానివేయును”

శ్రమార్హములు గావని యట్టివానికై ప్రయత్నింపక ప్రజలారకుండుటకుఁ గారణమేమో విమర్శించి చూచుకొందము.

కృత్రిమపరిస్థితులు వివిధములుగా నుండును. అవి యన్నియుఁ బరిశీలించుట కిది తావుగాదు. దేశాయ వ్యయములఁగూర్చి మాత్రము చెల్లెదను. వానితోపాటు పరిపాలకుల వశముననున్న రెయిల్వేలను గూర్చియును, స్వదేశ విదేశ నాణక వినిమయముఁగూర్చియును గొంత విమర్శనము చేయఁబడును.

శి:—చచ్చబడినిబట్టి వ్యయముచేసికొనుచు సంసారులు తమ కుటుంబవ్యాపారములు సాగించుకొనునట్లే దేశ ప్రభువులు తమ దేశవ్యవహారముల నడపుకొందురు, దానికి బూర్వపక్షసిద్ధాంతముల యావశ్యకత యేమున్నది?

గు:—ఉన్నది. గృహస్థులకును, దేశపాలకులకును గొంచెము భేదమున్నది. గృహస్థుల రాబడి యంతయుని స్థిరపడియుండును; దానిఁబట్టి వారు చేసికొనవలయు

శిర్షులు నిర్ధారణముచేసి కొందురు. ప్రభువులు దేశ్య యములు దొలుత స్థిరపఱచుకొని, తరువాత వానికి గానలయు నాదాయము పన్నుల రూపమున సంగ్రహించు కొందురు.

శి:--దానికి మాత్రము మితిలేదా? ప్రభునిష్ఠమై యున్న యాదాధికారము దుర్వినియోగముచేసిన బ్రజలు బాధపడరా?

గు:--సత్యము పలికినావు. అదియే చెప్పబోవు చున్నమాట. చెల్లించుటకు బ్రజలకుఁగల శక్తి ననుసరించి రాజుపన్నులు వేయుచుండవలెను. అన్నోడకములకుఁ జాలినయర్థము ప్రజలకుంచి, హెచ్చుగానున్న సాత్తనుండియే ప్రభువు పాలన వ్యయములకుఁ గానలయు సామ్యపన్ను రూపమునబుచ్చుకొన వలయును. విశిష్ట భోగపదార్థములపై వేయుపన్నులు ప్రజాసీడకములు గావు; సామాన్య భోగ పదార్థములపై వేయు నవి యైనను అంతిబాధకములుగా నుండవు. కాని జీవనమున కత్యంతావశ్యకములగు నన్నవస్త్రాదులపై వేయు పన్నులవలన బ్రజలు మిక్కిలి తోటించి తిరుగఁబడు

దురు. సత్యహీనులకు వస్త్రాత్పాదనశక్తి తగ్గిపోవును. అదిదేశానర్థకరము.

శి:-- పోనీ! అంతవఱకే ప్రభువులు పన్నులు వేసి, పాలనవ్యయముతగ్గించు కొనరాదా?

గు:--అదియే సత్యప్రభువులు చేయుపని. ప్రజలు నుండి పన్ను రూపముగాఁ గొను ప్రతిపైసయును వారి తేమముకై యే వినియోగపడవలెను. ప్రజాపదార్థాత్పాదనశక్తి హెచ్చుచేయుటకుఁ బరిపాలకు లెంతవ్యయించినను, అదియతిమాత్రముగాదు; దుర్వ్యయము గాదు.

శి:--యనదేశములోఁ బన్నులనుండి వచ్చినధన మెట్లు వ్యయింపఁ బడుచున్నదో యిక్కడ జెప్పఁడు.

గు:--ఇప్పటి కింతటితోఁ జాలించి, అదియిం కొకసారి విమర్శించు కొందము.

శి:--అట్లైన సెలవుమఱి! నమస్కారము!

గు:--కుభ్యుస్తు!

సుపార్శ్వని హితబోధ

శ్రీ వేంకట వీరరాజకవులు (కవితాసమితి)

క్రో ధమేయున్న బలవద్విరోధమున్నఁ-బగతుఁ డగు రామువైఁ జూపనగును కాని అతులసుకుమారి నీతవై నలిగి చంపఁ-గడగు టది భావ్యమా దశకంత! నీకు.

కనుల వియోగబాష్పములు కాలువలై ప్రవహింప నిచ్చులున్
వనటలవెచ్చనూర్పుచు నపారవిషాద కృశాంగియైన యీ
వనజదళాక్షి నీత దురవస్థఁ గనుంగొన నెంతవానికిన్
మనసు కలంగదే తునుమ మానసమొప్పునె దానవాగ్రణి!

జనకుడు నీకు విశ్రవసు సద్గుణుడైన పులస్తీ తాత, నీ
ననుజమధర్మశాస్త్రములు సాంగముగాఁ దగ నభ్యసించి యే
పున శతకోటిలింగములు ప్రొద్దునుగొల్పు మనీషివయ్య కాం
తను వధింప నెంచుటలు ధర్మమె? ఇయ్యది యుక్తకర్మమే?

“గురిగొని కుంభకర్ణుని రఘుప్రవరుండు వధింపగా భయా
తురుడయి వానికిఁ బ్రతి యొనర్చగలేక దశాననుండు భీ
కరకరవాలధారలను ఖండనచేసెను వానినాతి” నం
చరయఁగ నెల్లకాలములయందు జనుల్ నినుఁ బ్రువ్వఁ దిట్టరే?

అనుపమ పతివ్రతామణి నవనిసుతను-బల్మిమై పట్టి తెచ్చిన పాపఫల మ
నంగ నీసుతుఁ డీలై; ఈ నాతిఁజంప-నెట్టివివరీత మొదవునో యెఱుంగవలదె?

ధృతిని త్రింశతోటి దేవతాగణము నిర్జించి నేవకులఁగావించినాపు
నిరతము పార్వతీపరమేశులు వసించు కైలాసగిరి నెత్తఁగలిగినాపు
దండంబు దండధరుండు నీపయివైవఁ బట్టి దానిని వానిఁ గొట్టినాపు
మృత్యుదేవత హుంకరించి శూలమ్మెత్తి నినుఁదాఁక గదఁగొని నిలిపినాపు
బళిర! అసమాన భవదీయబాహువిక్రమమ్ము చవిఁజూపి శత్రుసైన్యమ్ముఁ దునుమ
నగునుగాని పిచ్చుకను వజ్రాయుధమునఁ జంపినట్టుల నీత వధింపనగునె?

మగటిమి కలెనేని యసమానపరాక్రమ బాహు విక్రమ
మ్మగువడ రాఘవుఁ గదసి యంత మొనర్చఁగఁ జెల్లు కానిచోఁ
బగతునిఁజేరి భూసుతను భక్తి సమర్పణఁజేసి తప్పలం
దగ శ్రమియింపుమంచు శరణమ్ము వహింపఁగఁ జెల్లు నీకిట.

హిందూ, బౌద్ధ, జైన సంప్రదాయముల
లో వారివారి యిష్ట దేవతలయొక్క ప్రతి
ష్ఠా, పూజన, పురశ్చరణాదులకు జెందిన నియ
మములు, విధానములు గల కొన్ని ధార్మిక
గ్రంథము లీయాగమము లనుపేర బరగు
చున్నవి కాని

“కామికం యోగజం చింత్యం
కారణం త్వజితం తథా,
దీప్తం సూక్ష్మం సహస్రం చ
అంశుమాక సుప్రభేదకమ్;
విజయం చైవ విశ్వాసం
స్వాశంభవ మథానిలమ్,
వీరంచ భైరవం (చారణం) చైవ
మకుటం విమలం తథా;
చంద్రజ్ఞానంచ బింబంచ
ప్రోద్ధితం లలితం తథా,
సిద్ధం సంతాన శరోస్తం
పార మేశ్వర మేవచ;
కిరణం వా తూలం చైవ
అష్టావింశతి రాగమాః.”

అని కారణాగమమందలి ప్రమాణమునుబట్టి
యీ ఇరువది యెనిమిది శైవాగమములే ఆగ
మము లనుపేర ప్రసిద్ధి కెక్కి యున్నవి సా
మాన్య, మిశ్ర, శుద్ధ, వీరములని శైవములో
నాలుగు ప్రధానభేదము లున్నవి. వీ రందరికి
వేదములంబోలి ఆగమములు కూడ అపౌరు
షేయములు. ఆగమము లనగా వచ్చినవని
యర్థము. ఈశ్వరునుండి వచ్చిన వగుటవలన

వీని కీపేరు సార్థక మగుచున్నది. మరియు
ఆజ్ఞ పూర్వకగమ ధాతువువలన నేర్పడిన
ఆగమశబ్దమునకు నిరుక్తములోని ప్రత్యక్ష
వృత్తి ననుసరించి సమగ్రమగు జ్ఞానమును
బ్రాహ్మింపజేయునవి కావునను ఈగ్రంథముల కీ
యాగమనామధేయము చరితార్థ మగు
చున్నది.

జ్ఞానదాయకములగు గ్రంథము లగుటం
జేసియే న్నాసికులైన బౌద్ధ, జైనులును దమ
ధార్మిక శాస్త్రముల కీపేరును పెట్టుకొనిరి.
మరియు వీర లీశబ్దమును దమ ధార్మికప్రమాణ
గ్రంథములకు స్వీకరించుటం జేసి ఆకాలమున
ఆగమపదమున కెంతటి ప్రచారము ఎట్టి యాద
రము ఉండినదియు విశదమగుచున్నది. ఈశ్వర
విశ్వాసముగల హిందువులందరు దమ శాస్త్ర
ములను భగవద్దత్తములు, జ్ఞానదాయకములు
నని గ్రహించియుండ న్నాసికులైనబౌద్ధ, జైనులు
కేవలము జ్ఞానదాయకములనియే భావించుకొని
యుండవచ్చును. ఆగమనామధేయము గాంచిన
యన్నింటిలో నత్యంత ప్రాచీనమైనవి వేద
ములు. మనుష్యుల కీలోకమందు మిగుల ఆవ
శ్యకమైన పదార్థములెన్నికలవో వానియన్నిం
టిలో మరింత యెక్కువగ అవసరమైనది
జ్ఞానము; ఎందుచేత ననగా, ఒక్క జ్ఞానము
లభించినచో దానిప్రభావము వలన మనుజుడు
ప్రపంచమందలి తక్కిన సమస్తపదార్థములం

దెలికికొని వాని సహాయమున లాభముండ గల్గును. కావున నిరమరయాస్వహువు డగు భగవంతు డాజ్ఞానమును అగ్ని, వాయు, రవి నామక ఋషులద్వారా లోకమున కంటికి బ్రసాదించెను. ఈలాగున లభించిన వగుటచేత నే వీనికి ఆగమములను పేరుగలిగినది. మానవ జాతియొక్క విజ్ఞానమునకు మూలాధారము లీ వేదాగమములే. వైదిక యుగమందలి వారలు వేదప్రతిపాదితములైన అగ్ని, ఇంద్ర, వరుణ, ఆదిత్య, ద్యౌ, ఉపస్ మొదలగు దేవతల నారాధించుచు, తన్నిర్దిష్టములైన యజ్ఞాద్యనుష్ఠానముల నలుపుచు, తదనుకూలములైన యాచారవ్యవహారముల బాలింపుచు వచ్చిరి. తరువాత గ్రమముగ దేశకాలముల ననుసరించి మనుజుల నీతి రీతి వ్యవహారము లందు బరివర్తనము లవసరమగుచురా ఆయా కాలములకు ఆయాదేశములకు అనుగుణముగ నుండులాగున బ్రాహ్మణ, స్మృతి, సూత్ర, ధర్మశాస్త్రములు లిఖింపబడినవి. కొన్నికొన్ని సందర్భములందు వీనిలో వేర్వేరువిధములైన వ్రాతలు కనబడుచుండినప్పటికి మొత్తము మీద నివి యన్నియు వేదానుకూలములే. ఉపనిషత్తు లుదయించునాటికే కొన్ని శైవాగమము లుద్భవించు టారంభమయ్యెనని కొందరువిద్వాంసుల అభిప్రాయమై యున్నది. వేదోక్తములైన దేవతలలో నష్టటికి రుద్రదేవతకే ప్రాధాన్యము లభించెను. తత్కాలమున బ్రచలితములై యుండిన సిద్ధాంతములనే గైకొని శాస్త్రజ్ఞులు ఆగమనిర్మాణమును గావించిరి.

ఈ కారణమువలననే అనగా వేదోక్తసిద్ధాంతములకు అనుకూలముగ నిర్మింపబడి యుండుట చేతనే ఇవియు అపౌరుషేయములుగ బరిగణింపబడినవి. ఈవిషయమునే బలపఱచుచు వైవ సిద్ధాంతనామక గ్రంథపీఠికయం దనేకనిదర్శనములు సూచింపబడినవి. తదనుసారము “వేదమం దెట్టి ప్రాముఖ్యము అగ్నిపూజనమునకు గలదో అదేవిధమగు గౌరవము ఆగమములు దలి శివారాధనమున కొనంగబడినది. వేదము లోని యజ్ఞానుష్ఠాన క్రమము నవలంబించియే ఆగమములందు దేవాలయార్చనములు కల్పింపబడినవి.” అని శైవాగమసిద్ధాంతమువలన వెల్లడియగుచున్నది. కాని శౌద్ధజైనులకు పూర్వము భారతీయులలో విగ్రహారాధనము ఉండినట్లు గానరాదు. సూత్రకాలానంతరము వేర్వేరు ఇష్ట దేవతోపాసనములు వెలువడినప్పటికి అవి నిరాకార నిర్గుణరూపములుగనే ధ్యానింపబడుచువచ్చినవికాని సాకారరూపమున గాదు. అనేక శాఖోపశాఖలుగ వ్యాపించిన వైదిక మతము శతాబ్దములు గడచిన కొలది ననేక దురాచారములకు లోనై శైథిల్యమును బ్రాపింప తుండకు వేదబ్రాహ్మ్యమును, నీరీశ్వరమును నైన జైనసంప్రదాయ మావర్జ్యించినది. నాస్తికు లగు వీరలు తమతమ గురువు లగు తీర్థంకరుల మూర్తులను జేయించి వానిని బూజింప సాగిరి. శౌద్ధులును కొంతవరకు ఈవిధానమునే యవలంబించిరి. ఈ రెండుమతములు భారతవర్షమం దెల్లకడల ప్రబలియుండిన కాలమందు జనుల కందరకు నొక విధమగు విగ్ర

హర్షనమం దభిరుచి జనించెను. ఈ హేతువు వలన బౌద్ధ జైనుల జనుంచి తిరుగ హిందూ మతమును నిలువబెట్టిన విద్వాంసులకు లోకుల మనస్సులకు దృష్టి గలిగించుటకుగాను వేరు ప్రకారము లగు విగ్రహముల సృష్టింపవలసి వచ్చెను. ఇట్టి విధానము లవలంబించిన వారి లో ప్రథములు శైవులు. అనంతరము వైష్ణవులు వీరినే యనుకరించిరి. కాని వీరు తమ మూర్తులను వేరొండువిధముగ నిర్మించుకొనిరి. ఇట్లు శైవుల ఇష్టదేవత యగు శివమూర్తి నిర్మాణమును గూర్చియు, వాని ప్రతిష్ఠా, దేవాలయరచన, అర్చనోత్సవముల క్రమము మొదలగువానిని గూర్చియు, సందర్భానుసారముగ దత్తదనుయాయులు నడచుకొనవలసిన విధులం గూర్చియు నీ యాగమములందు వివరింపబడి యున్నది. ఇది ముందు ముందు బాగుగ స్పష్ట మగును.

వేదములు ఈశ్వరదత్తము లైనటుల తదనుకూలములైన శైవాగమములును ఈశ్వర ప్రోక్తము లనుటలో అసమంజసము కాదని యిదివరకే సూచింపబడినది. శైవసంప్రదాయము ఈ విషయమునే వేరొండువిధముగ బలపరచియున్నారు. సూత్రభాష్యములో శ్రీ నీలకంఠ శివాచార్యులవారు వేదాగమములకు శివుడే కర్త యని ప్రతిపాదనము గావించి యున్నారు. ఎట్లనగా :

“ఏయంతు వేదాగమయో శ్చేదం నపశ్యాత్” వేదోఽపి శివాగమః,

ఇతి వ్యవహార యుక్తేః తస్యైవ కర్తృకత్వాత్,

అతః శివాగమో ద్వివిధః, త్రైవిధి కవిషయః సర్వార్థి కశ్చేతి,
వేదస్త్రైవిధికవిషయః, సర్వవిషయశ్చాస్యః, ఉభయోరేకవీచ శివః కర్తా.”

“ఈశానః సర్వవిద్యావాం”

“అస్య సుహృద్భూతస్య, నిశ్చేతిత మిత్యాశీశ్రుత్యా”

“అష్టాశాసాం విద్యానామేతాసాం శిన్న నర్తనామ్, ఆదికర్తా శివస్సాత్మత్ శూలపాణి రితిశ్రుతిః.”

మాకు వేదశివాగమములకు భేద మగలదదు. వేదముకూడ శివాగమమనియే లోక ప్రసిద్ధి. ఎందుకనగా దానికి శివుడే కర్త. కావున త్రైవిధికవిషయమనియు, సర్వవిధిక విషయమనియు శివాగమము రెండు ప్రకారములు. వేదము త్రైవిధికవిషయము, తక్కినది సర్వవిధికవిషయము; ఈ రెండిటికి శివుడే కర్త. ఎట్లనగా సర్వవిధ్యలకు ఈశానుడే కర్తయనియు, విద్య యామహాత్మయొక్క నిశ్శాన్వన మనియు, వేరువేరుమార్గములబోవు నీయష్టాదశవిధ్యలకు ఆదికర్త శూలపాణియగు సాత్మాత్ శివుడనియు శ్రుతిప్రమాణములున్నవని వ్రాసి యున్నారు. ప్రశ్నించునది దేవయు, ప్రత్యుత్తర మొసంగునది మహాదేవుడునైన ఆగమమనియు, ప్రశ్నించునది శివుడును బ్రత్యుత్తరమిచ్చునది దేవియునైన నిగమమనియు మరియొక నిర్వచనముగలదు.

“అగతం శంభువక్త్రేభ్యో గతంచ గిరిజామఘే,
మతంచ వాసుదేవేన తస్మాదాగమ ఉచ్యతే.”

“నిర్గతోగిరిజావక్త్రాత్ గతశ్చ గిరిః శ్రుతిమ్,
మతశ్చవాసుదేవస్య నిగమః పరికిర్త్యతే.”

శివునిచే బార్యునికి వినిపింపబడి వాసుదేవుని సమ్మతిగాంచినది ఆగమము: దేవివలన శివు

డానికింప వామదేవునిచే సమ్మతింప బడినది నిగమము.

శివునియొక్క నాల్గుముఖములనుండి నాలుగువేదములు జనించెననియు, నయిదవముఖమునుండి ఆగమములు పుట్టినవనియుమరికొందరి వాదము. కాని శివునియొక్క వేర్వేరు ముఖములనుండి కామికాదులు జనించినట్లు ముందు విశదమగును.

ఆగమముల జన్మస్థానముకాశ్మీరము వీనికి స్పందప్రత్యభిజ్ఞ దర్శనములని ప్రసిద్ధికలదు. ఈ స్పందప్రత్యభిజ్ఞ ప్రవాహము క్రమక్రమముగా వింధ్యోత్తరమువరకును, పూర్వమున బిహారు ప్రాంతములవరకును వ్యాపించెను. అనంతరము బూర్వభాగమున నికను బంగాలమునందు బ్రవేశించి మత్స్యభుక్కులగు వంగదేశ వాసులలో నిది శాక్తేయమతముగ మారి నిగమతంత్రచనికు గారణభూతమైనది. ఇటు వింధ్యపర్వతము సతిక్రమించి దక్షిణముగ బ్రవహించి వీరశైవరూపముం గొని దక్షిణావళమునందంతట వ్యాపించెను. ఇంతకంటె ముందుగ దక్షిణముగ బ్రవేశించిన స్పందప్రత్యభిజ్ఞశాఖ మరియొకటి శుద్ధశైవాదర్శనమునకు మూలాధారమయ్యెను. ఈసంప్రదాయము లన్నింటికి శైవాగమములే యాధారములు; కాని ప్రస్తుతముబాంబయికి ఉత్తరభాగమున వ్యాపించియున్న లకుటీపాశుపతవిధానములును శివసంబంధములే కాని అవి శైవాగమములమీద నాధారపడునవి కావు. ఈ నిగమాగమము

లకు తంత్రశబ్దము సామాన్యముగ వర్తించును. పూర్వదేశములలోని శాక్తేయనిగమ తంత్రములకును దక్షిణముదలి శైవాగమ తంత్రములకును వానియందలిసేతులకు, ఉపదేశములకును సంబంధమొత్తమాత్రము లేదు. వీనికి ప్రకాశాంధకారముల తారతమ్యమున్నదనుట అతిశయోక్తి కాదు. నిగమతంత్రములందలి విషయములు గూఢములు. సర్వజనోపయోగములుకావు. అవినీతికరమైన విషయములతో నిండియుండుటవలన నివి నిరసీపబడియుండ తన్మతపక్షపాతులగు వారలు కొందరు జీవన్ముక్తులగు సంపూర్ణజ్ఞులకే తక్కుతక్కినవారికి అవి జనికవచ్చునవి కావని సమాధానము నిచ్చియున్నారు కాని యిది యెంతవరకు సంగతిమో తెలియదు. ఆగమ తంత్రములు సర్వజనోపయోగములు. వామాచారులు వీనిని విశ్వసించరు. అటులే దక్షిణాచారు లగువారలు నిగమముల దిరస్కరించి ఆగమములను మాత్రమే ప్రమాణములుగ దీసికొందురు. వాములు శక్తిపూజాపరులు. వీరి నిగమతంత్రము లన్నియు శక్తిప్రోక్తములే. దక్షిణాచారుల అభీష్టదేవత శివుడు. వీరల ఆగమతంత్రము లన్నియు శివప్రోక్తములు. శాక్తేయు లగు వామాచారులలో పంచమకారములు ముక్తిదాయకములు చూడుడు :

“మధ్యం మాంసంచ మింసంచ మద్రామైశునమేవచ,
ఏతే పంచమకారాన్యోక్తాదాహి యగేయగే.”

“సమాంసభక్షణే దోషో నచద్యేనన మైథునే,
ప్రవృత్తిరేషాభూతానాం, నివృత్తిస్తు మహాఫలా.”

“సృజాంస్వభావజుదేనిప్రియం
భోజనమైథునం,
సంతేపాయ హితార్థాయ,
శైవధర్మే నిరూపితమ్.”

మద్య, మాంస, మీన, ముద్రా, మైథున సేవనములు ముక్తిదాయకములు. మద్య, మాంస, మైథునముల సేవించుట దోషము కాదు. ఇవి ప్రాణులకు స్వభావములు. కాని వీనియొడల నివృత్తి కలిగియుండుట మంచిదే. భోజనమైథునములు జనులకు సహజముగా ప్రియములు. వారి కశ్యాణార్థమే వీని బరిమితముగ సేవింపవలయునని శాస్త్రములందువిధింపబడి యున్నది.

ఈప్రకారము శాక్తేయుల ధర్మములు వివరింపబడియుండ నివన్నియు శైవాగమములందు మహాసీచముగ నిందింపబడి యున్నవి. చూడుడు: వీరాగమములలో

“క్యుద్యుః క్యుశివే భక్తిః, క్యుహంసం,
క్య శివార్చనమ్
మద్యహంస ప్రసక్తి నాం దూరే
తిష్ఠతి శంకరః.”

ఎక్కడిమద్యము? ఎక్కడిభక్తి? మాంస మెక్కడ? శివార్చన మెక్కడ? శంకరుడు మద్యమాంస సేవులకు దూరముగ నేయుండును.

“గురుస్త్రీషు పరస్త్రీషు విప్ర
స్త్రీషుచ మైథునమ్,
కరోతి శివభక్తోపి శివ
ద్రోహీ భవిష్యతి.”

నియత శైవాగమాచారపరుడయ్యు డేవ య్యుక్తదోషము లాచరించినశివద్రోహియగును.

“ఉచ్ఛిష్టం సహభోజ్యంచ చోరత్వం
చీవహింసనమ్,”

భక్షానాంచ కర్తవ్యం కృత్వాచేత్ పాతకీ భవేత్.

ఉచ్ఛిష్ట సేవన, సహభోజన, చోరత్వ, చీవహింసనముల, నెప్పుడును జేయగూడదు. చేసినచో బాతకు లగుదురు. మరియు నిట్టి దురాచారము లొనరించువా రందరు బ్రహ్మ రాక్షసు లగుదురని శివుడు వక్కాణించి యుండెను.

“కల ప్రాయేణ దేశే రాజసా స్తాపసాస్తథా,
నిషిద్ధాచరణాసంతో మోహయం త్యుపంఠ
[బహుళా,

ఆవాభ్యాం పితం రక్తం సురాంచైవ సురేశ్వరి,
విష్ణోశ్చమోచితంధగ్మం ఆచివా ర్యార్చయంతి యే,
భూతప్రేతపిశాచాస్తే భవంతి బ్రహ్మరాక్షసాః.”

వామాచారులకు వేదాది సత్యశాస్త్రములు నింద్యములు, వేశ్యాసమానములు. కాని తమశాస్త్రములు మాత్రము పూజార్హము లైన కులవధువులు. చూడుడు :

“వేదశాస్త్రపురాణాని సామాన్యగణికా ఇవ,
యా పునః శాంభవీ విద్యా సుప్తా కులవధూ రివ.”

రజస్వలా, గణికా, రజకీత్యాదులతోడ సంభోగము కాశీ, గయా, ప్రయాగాది తీర్థ సంసేవనములతో సమానమని వాముల నిగమ తంత్రములందు వక్కాణింపబడియుండ శైవాగమములందు

“రజస్వలా తు చుండాలీ కన్ఠకోగవతీ హితా,
విధవాచేటికాహ్యసాం రతి శ్చాండాలలక్షణమ్ ”

అని వ్రాయబడియుండుటవలన మీదవచించిన వారితో సంపర్కము చేయుటవలన నరులు చండాలులగుదురని నిశ్చయింప బడియున్నది. మరియు:

“ఊర్ధ్వస్రోతోద్భవా ఏతే, వాఙ్మూఃస్రోతసాపకే.”

అని లలితాగమమండు శివుడు ఊర్ధ్వరేత స్కందైయుండ శైవాగమము లుద్భవించెననియు, అధోరేతస్కందై యుండిన కాలమున శాక్తతంత్రము లావిర్భవించెననియు వ్రాయబడి యుండుటవలన నీరెండుప్రకారములగు శాస్త్రములు పరస్పర విరుద్ధమార్గములుగనే పోవుచుండును. నిగమాగమములందలి యిట్టి వే యనేకప్రమాణముల మూలమున నీరెండు ప్రకారములగు శాస్త్రములు పరస్పరవిరుద్ధము లని సిద్ధమగుచుండ ఆవలా మొదలగు నిగమ తంత్రపక్షపాతులగు కొందరు వీనినన్నింటి నొకే కోటికింద జేర్చబ్రయత్నించియుండుట అంత ఉచితముగ గనుబడుటలేదు. ఏదియెట్లులైనను కాశ్మీరదేశమున జనించి వింధ్యపర్వతముల బరిశుద్ధముగ వ్యాపకమందుచువచ్చిన శైవమతము బంగాళమునందు ప్రవేశించి అక్కడ ఆకాలమున ప్రచారములో నుండిన ఆచారాహారముల కనుకూలముగ శాక్తేయమతముగ మారియుండవచ్చు ననియు, దక్షిణమునందు బ్రసరించి నిరామిషులగు అచటి ద్విజాతుల ప్రభావమున వీరశైవముగ మారియుండవచ్చు ననియు నిశ్చయమగుచున్నది. మీద వచించిన ఇరువదియెనిమిది ఆగమములలో కామిక, యోగజ, చిత్త్య, కారణ, అజితాగమములు

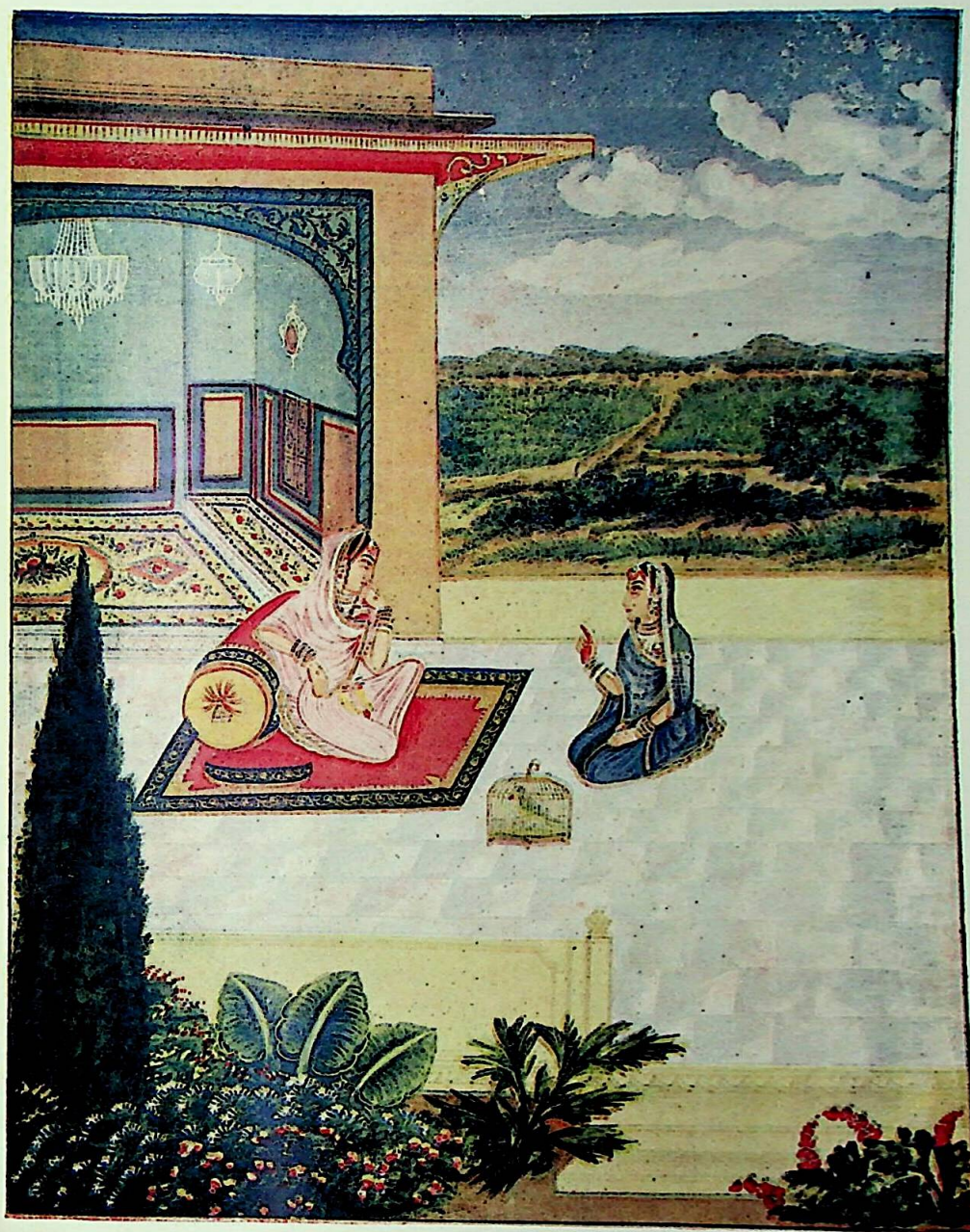
ఈశ్వరునియొక్క సద్యోజాతముఖమునుడియు, దీప్త, సూక్ష్మ, సహస్ర, అంశుమా, సుప్రభేదకాగమములు వామదేవనామక ముఖమునుండియు, విజయ, విశ్వాన, స్వాయంభువ, అనిల, వీరాగమములు అఘోరనామకముఖమునుండియు, భైరవ లేక రౌరవ మకుట, విమల, చంద్రజ్ఞాన, బింబాగమములు తప్త పురుషనామకవదనమునుండియు, ప్రోద్గత, లలిత, సిద్ధ, సంతాన, శర్వోక్త, పారమేశ్వర, కిరణ, వాతూలాగమములు ఈశానాహ్వయముఖమునుండియు జనించినవని కారణాగమమందలి తంత్రావతార పటలమునుండి విదితమగుచున్నది. ఈయాగమము లన్నియు ముఖ్యముగ కలియుగముకొరకుమాత్రమే నృజియింపబడియుండినట్లు ఈక్రిందిశ్లోకమునలన తెలియుచున్నది.

“కృతేతు శ్రుశ్శక్తాచారః

త్రేతాయాం స్మృతిసంభవః,

ద్వాపరేతు పురాణోక్తః కల్యాణేవలగమః.”

కృతయుగమునందు వేదోక్తాచారము, త్రేతాయుగమునస్మృతిప్రోక్తము, ద్వాపరమందుపురాణోక్తము, కలియుగమున కేవలము ఆగమోక్తాచారమున ర్తిల్లును. ఇంతవరకు వ్రాసినదానిని ఈయాగమము లందలి విషయమే మైనదియు గొంతవరకు జదువరులకు బోధపడి యుండవచ్చును కాని యిపుడు మరికొంచెము వివరముగ వ్రాసెదను. వారాహితంత్రములో

ధ నా స రీ

లిఖితహతీ జిహి సుగతీ జ్యోతి ధికామ జగ్జ్యోతి హీ చీత్రసహీ,
 బ్రహ్మసేన తన కియో సిగారన సంగసఖి జిహి బాహ గహీ;
 సురతిలగీ జిహీ ధ్యాన విమూరతి ఆసున అగియా భీజరహీ,
 దీపగతి సు ధనాసరీరాగనీ నామ పరయ అభిరామ కహీ.

[జయశ్రుత చిత్రము : దివాన్ బహదూరు చతుర్వజ్జవాసు గోవిందవాసుగారి యనుమతిని.

“సృష్టి ప్రళయశ్చైవ, దేవతానాం యథార్చనమ్;
సాధనంచైవ సర్వేషాం పురశ్చరణ మేవచ.

మట్కర్మ సాధనంచైవ ధ్యానయోగ శ్చకుర్విధః,
సప్తభిర్లక్షజై గ్యుక్తం ఆగమం తద్విదుర్భూతః.”

అని యాగమలక్షణము బేర్కొనుట వలన
సృష్టి, ప్రళయ, దేవతార్చన, సాధన, పుర
శ్చరణ, మట్కర్మ, ధ్యానయోగములకు సం
బంధించిన విషయము లిందు వర్ణింపబడి యుం
డుట స్పష్టమగుచున్నది.

వెండియు,

“సేవదేస్య కర్మాణి శుశుహంశ్యశ్శుశానిచ,
అవతారాశ్చ సోమస్య తథాశ్చ ధర్మసాధనాః,
మహాతిచైవ దానాని వ్రతాన్యపిచ కృత్స్నికః,
శివదీక్షాస్వరూపంచ శిష్యధర్మాచకీర్తనమ్,
ఆష్టావశిష్టాగమేషు కీర్త్యం తే భూరికః ప్రియే.”

అను ప్రమాణమువలన పరమేశ్వరుని మహా
ద్భుతకార్యములు, అవతారములు, తక్కిన
ధర్మసాధనములు, మహాదానప్రతాదివిధాన
ములు, శివదీక్షాస్వరూపములు, తత్సంబం
ధములైన సంకీర్తనములు మొదలగునవి ఈ
౨౮ ఆగమములలో సవిస్తరముగ లిఖింపబడి
యున్నవి.

అదిగాక వేరువేరుమతముల ఇష్టదేవ
తలు సమస్త జగత్తునకు కర్తలు, హర్తలుగ
గైకొనబడి వారినుండియే సకలచరాచర
సృష్టి యుత్పన్నమైనట్లు వ్రాయబడి యుండుట
ఆయా సంప్రదాయములవారి ధార్మిక గ్రంథ
ముల నవలోకించుటవలన విశేషము కాగలదు.
అదేవిధమున ఆగమము లన్నింటిలో బ్రధాన
దేవత శివుడు. అతని నుండియే సంపూర్ణ

బ్రహ్మాండ మావిర్భవించినది. శివుడే సృష్టి,
స్థితి, లయకర్త. కావున ఈశ్వరునుండి జగ
దుత్పత్తియైన విధానము, తద్వికాసవిహారాదు
లు, ఈశ్వరపూజాక్రమనియమములు, తదీయ
ప్రతిష్ఠాసేవనములు, తదీయారాధనోత్సవాది
కార్యలాపములు, విస్తృతరూపముతో నా
గమములందు జ్ఞింపబడియున్నవి. మరియు నీ
యాగమప్రమాణము ననుసరించి శివుని నాభి
నుండియే సమస్తదేవతలు జనించిరి. కుమా
రుడు హృదయసంజాతుడు. మరియు చాశతకోటి
దేవతలు, ఋషులు శివుని స్వేదమునుండి పుట్టిరి.
బిందురూపదశాంశమునుండి శక్తు లావిర్భవించి
నవి. సృష్టి, స్థూత్ర, ధర్మశాస్త్రములలోని
విషయములన్నియు మరికొన్ని సూతనవిషయ
ములతో నీయాగమములందు లిఖింపబడినవి.
ఇందు కు కారణాగమమందలి ఆహ్నికవిధిపట
లమును చిలకింపుడు. శైవోపాసకుడు మహా
శ్వరుని ధ్యానించుకొనుచు బ్రాహ్మముహూర్త
కాలమున శయనమునుండి లేచి గ్రామమువెలు
పలికిబోయి నద్యాదినిషిద్ధప్రదేశములకు దూర
ముగ కాలకృత్యములం దీర్చుకొని పిదప దంత
ధావనము జేసికొని స్నానముచేయవలయునను
విషయములు యాజ్ఞవల్క్యుని ధర్మశాస్త్ర
ములలోని ఆహ్నికవిధులనుబోలియేయున్నవి.
ఇదేవిధమున మరియు నేకనియమములు సృష్టి
ఆగమములకు సామాన్యముగ గలవు. వెండి
యు నిందు అకారాది త్కారాంతము గల
వర్ణముల లింగభేదములు, బీజములు, దేవతలు
వానివానిరంగులు వానివాని ఫలములు, ఏ

యక్కర మెక్కడ నేవిధమున లిఖింపవలసి దశ వర్ణోపేతము లగు మంత్రముల స్వరూప
నదియు లోనగు వృత్తాంతములు విశేషకరింప ములు, వానిశక్తులు, వానివలన గలుగు ఫల
బడి యున్నవి. చక్రనిర్మాణప్రకారము, దాని ములు, వానిబ్రయోగించువిధులు, వానిభా
వేరువేరుదశములందు బీజాక్షరముల వ్రాయు వమువలన శివసాన్నిధ్యప్రాప్తి, సాకల, శాంభవ
విధానములు, బునాదులలో వర్ణవిన్యాసముగల సౌఖ్య, సావశ్య, సయుజములను అయిదుప్రకా
రములగు ప్రణవభేదములు, వానిజపించుటచేత
దేవాలయముల గట్టింపవలసిన రీతులు, అక్షర గలుగుసిద్ధులు మున్నగువిషయము లనేకములీ
సంఖ్యాక్రమమున పంచ, షట్, అష్ట, సవ, యాగముములందు వివరింపబడి యున్నవి.

నీ వెవండవో?

తుమ్మపూడి వెంకటరత్నం గారు

నేనొకనాడు సాదుజననీ కరడోలికయందుఁ దూఁగుచు

న్నా; నటువంటి నాదు నయనాల కొకొక్కముహూర్తమందు న

మ్మానిని నేత్రగోళములమధ్య వెలింగెడు జ్యోతులందు నీ

లేనగు మోము కన్నడె బలే! వివరింపుము నీవెవండవో?

మెఱుంగుల తోటలోన పసమించెడు మేఘురథంబు పైన నం

బరమున వాయువేగమునఁ బైనమొనర్చుచు నీ చరాచర

స్ఫురితజగత్ప్రభోధక విశుద్ధగళధ్వనితోడ నన్ను హె

చ్చరిక యొనర్చుచుఁ మొగము చాటొనరించిన నీవెవండవో?

‘తళతళ’లాడిపోయితివి తల్కుమెఱుంగు మఱుంగు లోపలఁ

‘మిలమిల’ లాడిపోయితివి మింట ‘మినుక్కు’నుచుక్క లోపలఁ

‘పలపల’లాడిపోయితివి పర్వపువెన్నెల సోగలోపలఁ

‘కిలకిల’ లాడిపోయితి శుకధ్వనిలోపల నీవెవండవో.

తుమ్మెదపాటలో నెమలి తొయ్యలియాడెడు ‘బోగమాట’లో

కమ్మనిపాలపాపల మొగంబులఁ బర్యెడు తేనెతేటలో

సొమ్ములమూటలో నెదుటఁ జూడఁగనయ్యెడు బామ్మలాటలో

‘గమ్మని’పించునట్టి లయకాండపురా బళి నీవెవండవో?

ఎక్కడ నీదుశక్తియె మఱెక్కడఁ జూచిన నీదు వ్యక్తియే

ఎక్కడ నీదురాగమె యిఁకెక్కడఁ జూచిన నీదుభావమే

పెక్కు లిఁకేల సృష్టికిఁ బిపీలిక యాదిగ బ్రహ్మాదాఁక నీ

వాక్కడవే కనంబడుచు నుంటివి చెప్పుము నీవెవండవో?

భ్రాతృసమరము: సముగరయ్యధము

ధర్మసముగరయ్యధమునందు జయించిన యౌరంగజేబు బలమధికకైరమాయెను. ఆతని నక్కడనే వారింపకుండుట యపాయకరము. తత్కార్యభారము దానే వహింపవలయునని దారా గుర్తించెను. అట్లుగాక, వృద్ధుడగు షాజహాను తానే సైన్యాధిపత్యము వహించి, నయభయ దండనోపాయములచేత మురాదౌరంగజేబులను వారి రాష్ట్రముల కంపివేయవలయునని యొచించెను. ఆతఁడట్లు యాచరించెనేని, దారాకును, దనకును త్రేచుకరముగ నుండెడిది. పౌరంగజేబు తంతటి బలాధ్యుడైనను, ఎంతటి ధీమతుడైనను, ఎంతటి యుద్ధానుకూలమైనను, షాజహాను ప్రాజ్యభారధురంధరుడగు తండ్రియే నేనామఖంబునఁ దోచునపుడు, నిలిచి పోరాడనేరడు. అతని సేన లాతనిఁ దప్పక విడనాడియుండును. కాని, షాజహాను మంత్రిలు కేటానిధ మాలోచించిరి. పాదుషా మాసాన సభ్యులు భోగలాలసులై, యౌరంగజేబు పక్షపాతులై రణవిముఖులై యుండిరి. ఏకగర్భసంభాతులు యుద్ధమాచరించుటయే యసంబద్ధమనియు, నందు, జనఁడు తన కుమారులపైఁ దాడివెడలఁ బూనుట మఱియు ననుచితమనియు వారునుడిచిరి. మురా, దౌరంగజేబు లాగ్రానగరమున కరుదెంచిన యనంతరమే మహాసామ్రాజ్యకాసకులగు పాదుషావారు తమ ధూర్తపుత్రులను మంజరించి వారి వారి రాష్ట్రములకు మఱియొచ్చునని యాసభ్యులు హితమొసంగిరి. తన యభిమతము గూడ నట్లులే యుండుటచేత, షాజహాను వెంగలియై వారి మాట విశ్వసించెను. దారా కుమితుండై వారినిఁ దీనిముగ నిరసింప నాయాసభ్యులు సేనానులు నాశనియొడ మఱియు విముఖులైరి. వారి నైరుద్యమువలనను, సులేమాను జయసింహాదులు ఘోరపై దాడివెలిచి దప్త్రున నుండుటలనను, దారాకుఁ జాల యనర్థము వాటిల్లెను.

దారా తీవ్రముగ సముగిత సన్నాహము లొనరించెను. తన కధీనులగు సామంతులను, సైనికోద్యోగులను

వారివారి సేవలతోడఁ దనరాష్ట్రములనుండి రావించెను. తత్సేనలకు వలయు తుపాకులు ఫిరంగులు మొదలగు యుద్ధోపకరణములేగాక ధనముగూడ నవిరళముగ షాజహానొసంగెను దారా సైన్యమున, ౩ జధానియందలివియు గలసి యరుఁదివేలాయెను. సమరసన్నాహములు పూర్తియైన యనంతరము తన జనకునకు నమస్కరించి యాశీర్వాదము వడయటకు దారా షాజహాను చెంతకుఁ బోయెను. ఆతండ్రికుమారుల వియోగము వర్ణనాతీతము. తన యాత్మసంభాతుఁడు తనలో లీనమునట్లు లాతని దృఢాభిమాన పూర్వకముగా గాఢాలోగన మొనరించి, పవిత్రధామమున మక్రావంక మోముఁద్రిప్పి, యశుధారార్థినయనుండై పాదుషా దీవించెను. తనప్రియపుత్రుఁడు తన కిఁకఁ గానరాఁడని యాతని కెట్లులో స్ఫురించెను గాఢోలు. ఆముసలిఁకేఁడు వివర్ణవృద్ధయ్యండై చూచుచుండ, నౌరంగజేబును బట్టి తెచ్చువాని ఎలె వైభవముతో సగర్వముగఁ దన యనంతసేనామఖంబున దారా యుద్ధమునకు బయలుదేరినను.

దారా సైన్యవిభాగ మొకటి మేనెల ౯వ తారీఖున వెడలెను. ౨౨ తారీఖున దారాకుఁ దాంబలునదీ తీరస్థులగు భోల్పరముజేరి, యౌరంగజేబు సేనావాహిను లావాహిని దాటిరాకుండ ఘనతరమున ప్రయత్నము లొనరించెను. లోతునీరులేని పాటిరేవు లన్నింటినరికట్టి, మార్గము లన్నింటిని బంధించుటయే గాక, నదీతీరమున సమాన్వితవేదికలు గట్టించి, వైరులను భస్మీభూత మొనరింపఁజాల కేతకముల నాపై నెలకొల్పి, యువరాజుప్రమత్తుడైయుండెను. ఆగోవునఁ దనకుమారుఁడు జయసింహాది యోధజన మండితుండై యరుదెంచునంతనే సోదరుని భంజింపవలయునని యాతఁడు తలంచెను. పాపమాంధభాగ్యుడింకను నౌరంగజేబుధీశక్తియుఁ గార్యనక్షత్రయును గుర్తింపఁజాలకపోయెను. ఆతఁడప్రమత్తుడై నిశ్చలముగ నిర్భరముగఁ గాచికొని యుండగ నే, నలుబదిమైళ్ల దూరమున నౌరంగజేబుకపాటిరేవు గనిపట్టి, ససైన్య

ముగ, సురక్షితముగ నదిదాటెను (28 తారీఖు). రేవుల
న్నియు దారా కాచెనుగాని, మాటుమాలనున్న
యొక్కటి మాత్రము పేక్షించెను. ఔరంగజేబున కదియే
యక్కరకువచ్చెను. ఆవార్త తెలిసినంతనే, దారా భయ
భ్రాంతుడాయెను. ఔదీరమున నాతడొనిరించిన
మహాసన్నాహములన్నియు వ్యర్థమగుటయేగాక, యాతని
సేనాపృష్ఠపరక్షిమయెను. దారా యట నిలువనేరక,
రయమ్యురక బాటి, యాగ్రానగరమున కనిమిదిమైళ్ల
దూరమున సముగరుక్షేత్రమున విడిసెను.

సముగరుక్షేత్రము యమునానదీతీరమున
తమై, విశాలమై, ప్రపంచప్రాకృత్యసమమున కనుకూల
ముగ నుండెను. దారా యీ ప్రదేశము జేరినదాది రణము
నకు సిద్ధముగ నేయుండెను. ఔరంగజేబు సైన్యము 28
తారీఖున బ్రోత్తుమాయెను. యుద్ధస్పర్ధః ప్రాయుండైన
దారా తలత్తుగా మనసనుగదిననచో బాగుండెడిది. ఔ
రంగజేబు సైన్యము సేయుండెను. అయ్యది దారా సేనకం
టెండక్కువకూడెను. ఈ రెండుకారణములేగాక, యుద్ధా
తురం బంప సైన్యమును నిర్లక్ష్యముగ నాపియుండుట
యవివేకము. దాని, వారి యుత్సాహము చల్లారుటయే
గాక, తమ నాయకునిపై గల విశ్వాసము తొలంగును.
ఐనను, దారా ప్రమత్తుడగు గాక, తన సేనలను జక్కగ
వ్యూహము దీర్చికొని యుండెను. ఇసుకమయమును నా
మరుభూమియందు భాస్కరుఁ డుగ్రుండె యనలము
గ్రక్కుచున్నను, ఆతని సైనికు లాయుధబాణులై తమ
నిర్దిష్ట ప్రదేశములందు యథావిధమున లిచియుండిరి.
అగ్నికుండమునంటి యాంధ్రభూమియందు గవవము
ధరించిన యోధులబాధ వారికి తెలియవలయును ఆయ
పరస్థామే గాక, రేయియెల్లను గూడ దారా సైన్య
మట్టులే యుద్ధమున కాయితమై యుండెను.

అనభిజ్ఞుఁ డగు నౌరంగజేబు సముగరుక్షేత్రము
జేరినంతనే తన సేనలకు విశ్రాంతి యొసఁగెను. తన
యద్యోధులు రాత్రయెల్ల సేనాత్ముల మొనరింపు
చుండ, నౌరంగజేబు వానిని హెచ్చరించి వారి రజో
తాహము బెంపుజేసెను.

అరుణోదయము కాకపూర్వమే యౌరంగజేబు
సేనావిభాగములు విశ్రమస్థానములు క్రమముగవీటి, తమ
నాయకుఁ డేర్పఱచిన తావులందు నిలిచిరి. అసేన
యేబడివేలుండెను. దశసహస్ర సంఖ్యాయుతమును పురో
భాగ మౌరంగజేబుకుమారుడగు గుల్తాను మహమ్మదు
నధీరమున నుండెను. ఆరాజకుమారునకు సమర్థుడగు
నజబతుఖాను బాసటయై యుండెను. జాల్షికారు,
సాఫీఖానులు శత్రుస్థులతోడ నాసేనకు రక్షణముగల
నుండిరి. ఇస్లాముఖాను దక్షిణభాగమును కాసింపుచుం
డెను. ఇందు మహమ్మదీయులేగాక, ఇంద్రవ్యమ్నఁడు
చంపకరావు, బుండేలుఁడు, హాదా భగవంతునిహుఁడు
మొదలగు రసపుత్ర సేనానులగుడ నుండిరి. మరొకరు తన
పదివేల సేనతోడ నెడమనుండెను. ఆయా విభాగము
లను సమయానకూలముగఁ బోషించుటకు పేషమీరు
అనువాఁ డైదువేల యుత్తమ సైన్యముతోడ సిద్ధముగ
నుండెను తనవ్రతసేనామధ్యమునఁ గొండవంటి మదగ
జుబాలోహించి యౌరంగజే బా విశాలరణక్షేత్రమును
బరిశీలింపుచుండెను. ఒహదూఱుఖాను, ఖానీదురానీ
యను ప్రసిద్ధ సేనాను లాతని పక్షముల కధినాథులై
యుండిరి. దృఢుఁడు నినుప కవచమును ఇనుపమండ్రును
తోండమునఁ బ్రచండాయుధములను దాల్చిన సము
న్నత ముత్తేభము లుచితప్రదేశములందు భయంకరముగ
నిలిచి యుండెను.

ఔరంగజేబు సైన్యముతోఁబాటు దారా సైన్యము
గూడఁ గ్రమముగ బాటుకగట్టి యుద్ధమున కాయిత
మయ్యెను. సేనాముఖులున దీక్షముగ శత్రుస్థిదళ
మును, ఆమెకు తుపాకిదళము నుండెను. చిన్న
మరిపిరంగులై దునందల యుద్ధముల మీఁద నాఁజేలుం
డుండెను అమెనుక గజయూధమును, ఆర్కికదళమున,
కాల్లమును గ్రమముగా నమరియుండెను. దారా రస
పుత్రుల సే విశ్వసించెను. హదా, శిఖోదయా, రహ
తూరు, గౌరుకాఖుల రసపుత్రులు, సేనాముఖున
నుండిరి. నిరుపమాన ధైర్యధైర్యసమన్వితుడై, మహమ్మ
దీయులకుఁ గూడ నాదర్శప్రాయుడైన ఛత్రసాలఁడు-

జ్యోతిషము]

బాందీరాజు—ఆ విభాగమును బాలింపుచుండెను. విశ్వ సనీయఁడగు దిలేరుఖాను ౪౦౦౦ అష్టపలతోడను, ౩౦౦౦ ఉత్తమాశ్వికనశముతోడ నాస్పరుఖానును గూడ ముందేయుండిరి. ఈ విభాగములు సునిశితభిద్ధ ధారవలె రిపుచమానివహమును చేదించుననియు, తక్కుం గల నైవ్యముతోడ తానావిచ్చిన్న సేనానివహమును జెండి విజయముగాంతుననియు దారా విశ్వసిం చెను. ఆ సైనికు లను ఆమాయకులును భయకాపట్యము లెటుంగని సేవ కులగుటచేత, దారా యంతనిర్భయముగ నుండెను. ఆతని ద్వితీయకుమారుఁడును, యశస్సాంద్రుఁడైన మహావీరుఁడు రుస్తుముఖానును వామభాగమును కాసింపుచుండిరి దక్షిణ భాగము కాలీలుల్లాఖాను పాలనముననుండెను. ఈఖా నుఁడు పాదుషానున్న ము దినితని కడుమాననీయుఁడై వృద్ధుఁడాయెను. అట్టి సేనకుఁడు యుద్ధమున సామిహితము మఱచి యన్యథా చరిగిచుట శోచనీయము. సేనా ముఖముననున్న విభాగము వెనుకఁ బడివేల నైవ్యముం డెను. అయ్యది యావిభాగమునకే గాక, పార్శ్వము లకుఁ గూడ సమయానుకూలముగఁ దోడ్పడుట కేర్పడి యుండెను. తద్విశాలసేనామగ్ధమున దారా యొక సమున్నత గజరాజ మారోహించి త్రేక్రముఁ బరిశీలింపు చుండెను. ఆతని క్రిందఁ బ్రత్యేకముగ ౧౨౦౦౦ సేన యుండెను.

దారా మహాసంగంభముతోడ ఫిగంగులు మ్రో యింప, నాయనంతరణత్రేత్రము సాంద్రధూమాక్రాంత మై కంపించెను. బౌరంగజే బట్టి వృథాన్యాయమొనరింప నొల్లక, సుగ్ర్యపకు మాత్రము దానును బ్రత్యుత్తర పూర్వకముగ గొన్ని శత్రుస్థులు పేల్చెను. తదనంత రము, దారా తనచతురంగబలముతోడ వడివడిఁబోయి రిపునైవ్యమును దాఁకెను.

యుద్ధ మొక, పెట్టునఁ దీవ్రమై తీక్షణమై దుర్ని రీక్షునాయెను భానుఁ డిశ్వలముగ వెలుగుచున్నను, కాలుపేగుములఁ బోలు ధూమపటలములు గ్రమ్మివేయ రజాని యంధకార బంధురమాయెను. దారా వామ పార్శ్వాధి నాథుఁడగు మహాయోధుఁడు రుస్తుముఖాను

తనసేనతోడఁ బాతీ రిపుశత్రుస్థుల నాక్రమింపఁ గడఁ గెను. కాని, యారంగజేబుఫిరంగిదళము ప్రశంసనీయము గఁ దరునేర్పు చూపుటచేత నటుపోఁబాలక, రుస్తుము ప్రక్కకుమఱచి, పురోభాగమును మెఱపువలెఁ దాఁకెను. బౌరంగజేబు మగ్ధసేనబాలించుబహదూరుఖాను తదపా యము గుర్తించి, రయమున నటుపోయెను. ఐనను, ఆతని సేన యల్పమగుటచేత, నావీరుఁడు తురగాక్రుంఁడై నేలఁ బడెను. ఆతనిసేనావలీశ్వరు తెగఁబారిరి. ఇక నావత శేషులు పాటవలసినదే. అట్టి సంగటనమయమును నిస్లాము ఖాను పేగుమీరులు చయ్యన నరుదెంచి శత్రుసంహారము నకుఁ దలపడిరి. అధికతర మగు శత్రునైవ్యమునఁ గాంచియు, రుస్తుము చలించకపోయెను. తుద కొక తుపాకిగుం దాతని హస్తము చేదించెను. మరణ మింక ద్రువమనియెంచి యా మహావీరఁ డశ్వముపై నుపెట్టి, తనుఁబోలు పండ్రిండుగురు ధీరులతోడ రిపుసేనాకడఁబమును జెందిచెఁడి వీరస్వర్గము గాంచెను. హతశేషమును నల్పసేనతోడ దారాకుమారుడు వెనుకకుఁబాటెను.

రుస్తుముఖానువలె ఛత్రసాలఁడుగూడఁ బిడుగు వలె శత్రునైవ్యమును దాఁకెను. ఛత్రసాలుఁ డుద్దండ సాహసంబున శాత్రుశత్రుస్థుల నడుముఁ దననైవ్యము తోడఁ జొరఁబడి, యారంగజేబు నుండి మురారును వేటుఁటిచి యాతనిఁ గడిసెను. రసపుత్రుల శర్యమద్వి తీయము. యుద్ధ మొకక్రిడవలె విహరించు నాశూరులు వివాహార్థ మరుదెంచు పెండ్లి కుమారులవడి హరితాంబర ధారులై, వివిధాలంకారవిరాజమానులై యశ్వారూ ఢులై, యాత్మరక్షణ చింతావిహారులై, హ్రుంకా ర్థుల విసరణ వ్రాయముగ రిపువధ మాచరించిరి. రామ సింహ నామధేయఁడగు రహతురురాజు తనశిరో వేష్టనమునందలి యాజీముశ్యములు తెల్లనికాంతులు పెల్లుగఁబఱప నొక్కతృటిలోన మురారుగజంబును దాసి “దారాసింహాసన మాక్రమించువాఁడవు నీనా” యని నిందింపుచు దనశూల మాతనిపై విసరెను. కాని వీరుఁ డగు మురారు వాడినారానము గుఱిచూచి యాప్రతాప పంతునిఁ బరిమార్చెను. ఐనను ఆతని యనుచరులు నిరు

తానాపడక ఆ యేనంగును జాటి మురాదు నడంప బ్రయత్నించిరి. మురాదు దైర్ఘ్యస్థయ్యర్థము లమా ఘములగుటచేతనే యాతఁడు మనఁజాలెను. రసపుత్ర బాణము లవిరళముగ నాటుటచేత నాతని యంబారి యేదుపందివలె గావించెనని వర్ణించురు. రసపుత్రులకు దామ్రాదుఖానుగూడఁ దోఁదాయెను. మురాదు నేనాను లనేకులు మరణించిరి. మాఁటి మగణించెను. ఆమహాయోధుఁడును తృతవననుఁ దాయెను.

మురాదు నట్టి మహావీరుఁడై బాల్చేసిన రసపుత్రులు తన భ్రాతృసాహాయ్యమునకై యరుదెంచుచుండిన యారంగజేబునుగూడ గదిసిరి. యుద్ధ మతిచారుణ మాయెను. రసపుత్రుల శౌర్యము గోత్రప్రసిద్ధము. ఔరంగజేబు సైనికల దైర్ఘ్యస్థయ్యర్థమును గూడఁ బ్రశంస నీయములు. కాని, యుద్ధపరిశ్రాంతులగు రసపుత్రులొంటు నడుట స్పష్టము. ఐనను తామలసియున్నను, వైరులు చిమ్ములె గ్రమ్మి దహించివైచుచున్నను, రసపుత్రులు తమప్రాణములుఁ బోడికరించి యారంగజేబును జెండవలయు ననియే ప్రయత్నించిరి. ఛత్రసాలాది నాయకులు తెగటారి. రహతూరు రాజుఁడౌపసింహుఁడు మహాసాహసియై తనయశ్వము డిగ్గి, యారంగజేబు మహాభయ సమీపించి, యాతని భూపతన నొనరింపవలయునని సంకల్పించి ఆచుంబారి త్రాటిని నఱకఁబోయెను. ఆవేటు ననేను గుకారులెగెను. ఔరంగజేబు సహిత మాశూరుని యతి సాహసమున కలరి, యాతని రక్షింపవలయు ననుచుండ గనే, యంగరక్షకు లారసపుత్రసింహమును ఖండించిరి.

రుస్తుము ఛత్రసాలవలె దారాయును దనతావు వీడి యుద్ధమున కుఱికెను. ఔరంగజేబును దాఁకి, విజయము చూఱఁగొనవలయునని యాతఁ డాసించెను. కాని, యుద్ధరంగమంతటినిఁ గలయఁ జూచుచు సమయానుకూలముగఁ దననే నావిభా, ములను నడిపించి పోషింప విలసిన సర్వసేనాధిపాథుఁడు తరుచితత్సానము వీడి యొక సాహస్యనివలె యుద్ధమునఁ జొరఁబడుట యవిశేషము. మఱియు, తన ఫిరంగులముందు తానేయుండుటచేత, శత్రుశత్రుఘ్ను లాతని నేనను దహించుచున్నను, దారా ఫిరంగులు యూరకుండవలసినవాయెను. ఆయరిష్టము

తెల్లమయివంతనే, తన ఫిరంగులను ముందునఁ దేవయు నని యాతఁ డాజ్ఞాపించెను. కాని, తమ్ము కాసించు బల మచట లేమింటేసి, ఫిరంగిభటులు యుద్ధము దలంపక తమ శిబిరములనే దోపిడిచేయుటకుఁ బోయిరి. కొందఱు న్నును, ఎండవేడిమికోర్వబాలక వృక్షభములు మరణించుటచేత నాకార్యమసాధ్యమయ్యెను. శాత్రుశత్రుఘ్ను లీలోపున నొక్కసారి యనలవృష్టి కరియించి దారా నేనను విక్లిప్తి చీకాకు పఱచెను. యువరాజు నిలువఁ జాలక కుడివై పుదిరిగి పేకుమారు నేనందాఁకెను. దయ్యములవలెఁబడి నురుమాడు రుస్తుముఖానాది మహాశూరులను వారించుటకుఁ దనచెంతనండు నేనావిభాగముల సంపియుండుటచేత, నాసమయమున నారంగజే బల్బు నేనాపరివృతుఁడై యపాయకరమును సిలియందొడెను. అట్టి యపగమున దారా విద్యుద్ధతిఁ బాటి యాతని గదిసెనేని, యా దౌర్భాగ్యుఁడు విజయాదిత్యుఁడై వెలింగెడు వాఁడు. ఏకారణమునో గాని యట్టి మహానకాశ మాతఁడు పోనిచ్చెను. అలసి యుండుటచేతను, శిఘ్రగుఱమున కాన్రదేశ మనసుకూల మగ నుండుటచేతను దారా వెడలఁజాలక పోయెనని మనోక్తివాయెను. ఏమైనను, పోయిన మహాశూరులు మగుడ వచ్చుట దుర్లభము. ఔరంగజే బాలోనదన లోటు బూటుచేసు కొనెను. దారా యాతావునంకి ఛత్రసాలనుకు సాయపడుట కటుఁబోయెను. తనవామ పక్షమునుండి యాతఁడు దక్షిణపక్షమునఁ బరుగిడెను. అట్టి స్వర్థప్రయత్నమువలన నాతనినేన శత్రుశత్రుఘ్నుల కాహుతియై కొంతయు, గొంత దుస్సహ సూర్యతపం బునను నాశనమాయెను. తమ పురోభాగమునకేరుసప్పటికి మిగిలిన సైనికులు మృతప్రాయులైరి.

మురాదు వైరిశరవిరాజమానుఁడై, యుద్ధంపి పరాక్రమము నూపి, యాత్మరక్షణ మొనరించుకొనెను. మహాసేనాని యుర నారంగజేబు కష్టవసరమునఁ గలవర పడక, నిరచిత్తుఁడై, నేనారక్షణ మొనరించుకొనెను. దారా పక్షమున, పురోవిభాగమును విచ్ఛిన్నములాయెను. మిగిలిన సేనలు పూర్వము చెడియుండెను. ఔరంగజేబు కుసురుఁ డగు మహమ్మదుకుల్తాను

అదియే సమయమని కొదవనిహమువలె దారాపైబా
తెను. బౌరంగజేబు దక్షిణవిభాగ మటువైరిని జుట్టెను.
శిశుస్థిరమును నిర్భయముగా నటుదిరిగెను దారా
యెటులుండెను! తన ప్రసిద్ధనే నానులు పెక్కండ్రు
మరణింప, నేన తఱుంగ, ఫిరంగులు నిరర్థకములుకాగ
నాతఁడు కడుబలలి బుహీషఁడైయుండెను. అట్టి సమ
యమనైనను కాలీలుల్లాఖానుఁడు స్వామిభక్తిజూపఁ
దాయెను. మురారు మీఁది కాతఁడే మందుదూఁకెను.
అయ్యది కేవల మాంధ్యభూత్యము, కృత్రిమము: అనం
తర మానాయకుఁడు యుద్ధమున బాల్సానలేదు. ఆహా,
అట్టి స్వామిద్రోహులు రణమునకు రాకుండుటయే స్వా
మికి జ్ఞేయకరముగదా. విజయలక్ష్మీసమాక్రాంతుఁడై
రాజధానికిఁ దిరిగిపోదునని విశ్వసించి యుద్ధమున కుఱికిని
యువరాజున కిపుడు పరాజయము దయ్యమువలె గోచ
రించెను. ఏన నాతఁడు పందయైపాఱక, ధీరుఁడై తనపై
నయ్యును హెచ్చరించి యంశ్యప్రయత్నమున కాయితఁ
దాయెను. కాని, ఆ యప్పునేనానాక యవిరళ రిపునేనా
తరంగ ఘూర్ణిత సముద్ర మధ్యస్థమై యంతకాలము నిలు
వగలదు? రిపునేనాతరంగము లనుక్షణముఁ బెఱుగుచుం
డెను. గుఱితప్తక వర్షించు ఫిరంగిగుండలచేత నానేన
క్రీస్తుముగ తీఱించుచుండెను. దారాలో మాటాడునేనా
నులు సహితము మాటాడుచుండగనే నేలఁగూలుచుండిరి.
ఏదారు ఏకలభారముగల శతస్థి గోళములు దారాచు
ట్టును దాండవమాడుచు నానాభీభత్సమొనరింపఁ దొడం
గెను. గజారూఢుఁడైన యువరాజే పగతురతుపాకిగుండ్రకు
గుఱియాయెను. భక్త్యభిమానపూరితులై భయవిహ్వలై
యాతని మిత్రు లాక్రొళింప, యువరాజు చేయనది
లేక యున్నతగజరాజముడ్గి యశ్వారూఢుఁడాయెను.
తమ నాయకుఁ డగోచరుఁడైనంతనే, శత్రుమరణ
సూర్యోత్పదవాదాబాధాలింకను సహించి పోరాడు హత
శేషమును నేనయును ఆత్మరక్షణోపాయాతురంబునఁ
దిక్కు బుమికొలది రణావని నుండి పలాయన మొన
రించెను.

తాను నిలిచియుండగనే తననేన విచ్చి పాటుట
గాంచి దారా చూన్పడెను. ఆతనికుమారుఁడు సిఫీరఁ

లో తదాకస్మికభయంకర పరిణామము వలన మఱి నెడి
యేద్యెను. దారా దట్టికి దూఱీరము బంధింపఁజోయిన
నేనుఁడు గుండు దెబ్బలిని యొక్క ఊణుక్రిందబునే
మరణించెను. దారా యింకను నటఁ దడయునేని, కాత్ర
వాధీనుఁడుగుట తశ్యమని యొంది, స్వామిభక్తిపరాయణు
లాతనియశ్వశిలఃముఁబట్టి యా మృత్యురంగ హనుడి
సశ్రుతికముగ నానిని దొలగించిరి.

యువరాజు నాలుగైదుమైళ్లు విడిచిది బాటి,
పూక్రాంతుఁడై, యూపిరాడక యొక కరుచ్చాయ
నాశ్రయించెను. పాదుషాప్రియపుత్రునకాయితీ దుర
వస్థ! అట్టి హేయంపు విక్రాంతియైనను లేఁపోయెను.
శాత్రవమృత్యు ఘంటానినాదములు వంటనే వీసలు
దాక, దారాయనుచులు దిగ్గువలేడిరి కాని, దేహమధిక
శ్రమమ్మున దుర్బలమాయెను; విపరీతంః శాధరమ్మునఁ
జిత్రము వికలమాయెను. అట్టి యవస్థకుఁ బాల్పడిన యువ
రాజు జీవితాశీవీడి యట నిలుచుటయే పాడియని తలం
చెను. శాశ్వతమర్యతోమర్చుఁడై తాను నుఁ జూచుట
కన్న శాశ్రవాధీఁడై మరణించుటయే వాంఛనీయమని
యాతఁడు భావించెను. కాని, యింకను ఒక సంవత్స
రము భయంకరబాధ లనుభవించి భయంకరమరణమునకుఁ
పాల్పడవలసిన దారా నిజమిత్రహితోపదేశమున సత్వ
రము హయాహుఢుండై రాజధానికిఁ బాతెను.

దారా రాక్షేత్రమున గజావరోహణ మొనరించి
నంతనే యాతనికి మహాపజయముక, బౌరంగజేబునకు
మహావిజయమును బ్రాపించెను. ఆతనినేనయం దాక్షిణ్య
జయజయధ్వానములు నెలంగెను. రణధూమి శీఘ్రముగ
నిశ్చాత్రవమాయెను. విజయ మలవిడిసంతనే యారంగజేబు
ధూమికిడ్గి, మోఁగించి, కడువివముఁడై పరమాత్ము
నకుఁ బ్రణామము లొనరించెను. అనంతర మాతఁడు తన
నేనానుల యభినందనములకు గుఱియాయెను. ఆత్రఁ
డును వారివారి పారువమును సముచితముగ నుగ్గడిం
చెను. తన సోదరుఁడును మురారును భ్రాతృప్రేమ వి
యునట్లు సంభావించి, ఆతని యమేయధైర్య పరా
క్రమంబులను గొనియాడి, తన్మహావిజయసంప్రాప్తి
కాతఁడే కారకుఁడని స్తుతియించి, నాటి నుండియు

నాతని రాజత్వము ప్రారంభమయిననియుఁ బ్రీతికగము గఁబరికి, ప్రకృతియు యుద్ధమునఁ దగిలిన గాయములను మాన్పుటకొఱకు నిపుణులఁ బురుషుల నొరంగజేయ నియమించెను.

సముగరు యుద్ధవిజయ భావికృత్యని విన్న వ్వుచున్నాను. ఔరంగజేబు రాజధాని కరుదేఱకుండ

వారింపఁగల సైన్యములేదు. భ్రాతృసమరమునఁ దలి ద్విత్తీయాంకము సమాప్త మయ్యెను. ఇంక, ఆగ్రానగ రాక్రమణము, పిప్పినిష్పాంధనము, మురాను రాజత్వపరిణామము, ఔరంగజేబు కిరీటధారణము గురించియును అరయవలయును.

వే ద న

తురగా వేంకటరామయ్యగారు

ఊరు పేరులులేనివాడా!

ఊండియును గతిలేనివాడా!

ఏడ డాగితివోయి లోకా

లేలజాలని ధీరుడా!

దారితెన్నులులేని నీకథ

దాసరయ్యలుపాడుచుంటే

మోహవాహిని నాపజాలక

మోసపోతిని కూరుడా!

ఏమిలంచముఁ బోసితివిరా

ఈ యసత్యపుగాథలన్నీ

పాడుకొంటూ లోకమంతా

పాడుచేసేవారికీ?

మాయ నెఱుంగను మర్మ మెఱుంగను

మనసు మెత్తనిదాసనై నీ

సాదయుగమే శరణమని నే

పాడుచున్నది నిజమురా!

పొంగి లోకము నిండజాలి త

రంగలించే యూహలన్నీ

మాపు తేపులనే తుపానుల

మాసి రూపే వీడరా!

పెద్దపులియై పాడుకాలము

గద్దరించుచు మ్రింగనుంటే

గుండె పగిలేవేళనైనా

కోమలిని దయ జూడరా!

ప్రకృతి సుందరి నిత్యమైతే

పాటలన్నీ సత్యమైతే

పాటలాధరివలపుబూలే

పరిమళింపకవాడునా!

వద్దురా ఈపాడులోకము

వద్దురా కన్నీటిపాటలు

పాడి విఫలమైన జీవము

వీడితేనే మేలురా!

ఊండజాలఁ దమోగ్నికీలల

మండిపోయే లోకమందున

సుందరోద్వాసముల నీతో

నుందురా! కరుణింపరా!

ఏమండలమునకు మనము నివసించియున్న భూమి ఆకర్షణ శక్తివలన గట్టుచుండి సంవత్సరమున కొకతూరి ప్రదక్షిణముచేయుచు వలయు ఉష్ణమును వెలుగును గ్రహించుచున్నదో సకల చరాచరజీవకోటికి ప్రాణాధారభూతమగు నట్టి సూర్యమండలము భగవదంశ సంభూతమని హైందవులును - తదితర స్థితులును - గ్రహించి యున్నారు. "ఆదిశ్యాదు" అను నామాంతరము ననుసరించియుండిన మత సాంప్రదాయములను వేరొకచో వ్రాసియుంటిని. ఇందులకు సంబంధించిన ఆధ్యాత్మిక చర్యలు నాకు అపరిచితములు కావున నేనావిషయమున వ్రాయ ననర్హుడను. సూర్యమండలముయొక్క భౌతిక లక్షణముల గొన్నిటి నిట నుదహరింపదలచితిని.

ప్రథమమున మనము నివసించియున్న భూమియు నింక యెనిమిది గోళములును సూర్యుని చుట్టును నియమితమార్గముల ప్రదక్షిణమొనర్చుచుండెడి గ్రహములని తెలిసికొనవలెను. ఈలోమిది గ్రహములును సూర్యుని చుట్టును వలయాకారమున వేగిత్రోవనవి తిరుగుచున్నవి. సూర్యుడివలయములను కేంద్రమున నున్నాడు. గ్రహములు నియమితమార్గముల తప్పకుండ నాకర్షింపుచున్నాడు. అనగా, ఆతీతమగు నీజగన్నాటకమునకు సూర్యుడు సూత్రధారుడు!

సూర్యమండలము చదునైన పల్లెరమువలె మన కంటి కగుపడుచున్నను అదియొక గోళమని యెల్లరు నెఱిగిన విషయమే. దూరదర్శకయంత్రమువలన చూచిన నిది విదితమగు. గెలీలియోయను సప్రసిద్ధగ్రీకుకాస్త్రజ్ఞుడు కనిపెట్టిన యీయంత్రమువలననే పరిశోధకులును కాస్త్రజ్ఞులును సత్యగోళముల భౌతికలక్షణములను సాధించి యున్నారు. ఆగోళములయొక్క పరిమాణము మొదలగు నంశములను ప్రత్యక్షముగ గజముబద్ధతో కొలిచిచూపుట మానవునకు దుస్సాధ్యమైనను పరిశోధనలవలన వానిని

నిర్దుష్టముగ నిరూపించుట కీయంత్రము సాధకమగుచున్నది. ఈరీతిని నిర్ణయించిన అంశములను తెలిసికొన్నపుడు అనంతకోటి గోళములతో కూడిన యాబ్రహ్మాండము నందు మనకు నివాసస్థానమగు భూగోళ మొకపర్వమాణువని విస్పష్టముకాగలదు. ఈజ్ఞానము ప్రకృతిసామాన్యమును వశీకరమొనర్చుకొన యత్నించెడి మానవునికి తలవంపు.

మనకు వాడుకలోనున్న మానములందీ శ్లోత్నిగోళముల భౌతికలక్షణములను తెలిసికొందము. సూర్యగోళముయొక్క వ్యాసము (Diameter) 863,000 మైళ్లు. నాడిచుండలరేఖ. (Equator), లేక, చుట్టుకొలత 9,300,000 మైళ్లు. అనగా గంటకు 60 మైళ్లు ప్రయాణముచేయుగల రైలుబంతివెక్కి పోవుటకు నిలువకుండపోయినచో సూర్యుండలము వొక్కసారి చుట్టి వచ్చుటకు సుమారు 2 సంవత్సరములు పట్టును. ఇకను సూర్యగోళమును పదిలక్షల సుభాగములుగ విభజించినచో నందొక్కొక్క భాగము భూగోళముకంటె పెద్దదిగానే యుండును. సూర్యుని త్రాసునం దొకవైపుననుంచి రెండవప్రక్కను చూడు లక్షల భూగోళములనుంచినను త్రాసు తిరుగను భూమియందలి వస్తువులకు సూర్యునకున్నంత వేడిమి కలుగజేయుట అసాధ్యము. భూమియందలి ఉష్ణమునూడ సూర్యుడు ప్రసాదించినదే. అటు రైనచో కొండ శిఖరములు మొదలగు ఉన్నతప్రదేశములు దిగువభాగములకంటె సూర్యునకు చేరువలోనున్నను శీతలముగ నేల యుండవలయునను శంకకలుగ వచ్చును. అగ్నిగుండము వలెనున్న సూర్యుని దావునకు పోయిన కొలదియు వేడిమి హెచ్చుచలయునే కాని తగ్గి పోవుట విపరీతముగ తోపవచ్చును. కాని సాంఘిక విషయములందువలెనే ప్రకృతి విషయములందును కంటికి దోచు ప్రత్యక్షప్రమాణములను పూర్వపరసందర్శములను

గమనించి సమన్వయముచేయుట అవశ్యకము. కొండలపై చల్లగనుండుటకు కారణభూతము గాలియే. వాతావరణము—అనగా గాలి భూమిచుట్టును మూడునాలుగుమైళ్లవరకును వ్యాపించియున్నది. ఈగాలి సముద్ర సమప్రదేశములందు దట్టముగ నుండును. అట్టి సముద్ర సమప్రదేశము నుండి భూమిలోనికి అనగా, గనులు, గుహలు మొదలగు వానిలోనికి పోయినకొలదిని గాలి మిగుల దట్టముగనుండును. పర్వతాగ్రములకు పోయినకొలదిని గాలి పలుచనై తగ్గిపోవును. కావున అట్టి శిఖరములకువైన గాలియొక్క ఒత్తిడియు సాంద్రతయు తగ్గియుండును. సూర్యనివలన భూమి పగటియందు గ్రహించిన వేడిమి సూర్యుడు లేనపుడు—అనగా రాత్రులందు—క్షీణించుటకు సముద్ర సమప్రదేశములయందు దట్టముగనున్న గాలి అభ్యంతరము కలుగజేయుచున్నది. భూమియందు జొచ్చిన వేడిమి సూర్యుని పరోక్షముందు అనంతకాలములోనికి తప్పించుకొని పారిపోకుండ గాలి నిర్బంధించుచున్నది. అట్టి అభ్యంతరము—లేక నిర్బంధము—గాలి దట్టముగ నున్న పట్టుల ప్రబలముగను, పలుచనగ నున్నచోటుల హీనము గను యుండుట సహజము. గాలి దట్టముగనున్న సముద్ర సమప్రదేశములయందు వేడిమి హెచ్చుగనుండుట కిదియే కారణము. గాలి పలుచనగనున్న పర్వతాగ్రములయందు శీతలముగ నుండుటకు నిదియే కారణము. ఈ రీతిగ ఉష్ణ ప్రచారమునకు (Radiation of heat) గాలి సాధకము (medium) ను, బాధకమునుకూడ నగుచున్నది. ఈ గాలి యసలులేకున్నచో ప్రపంచమంతయు కొండ కొనలవలె మంచుతో కప్పబడియుండెడిది. ప్రజలెల్లరు శ్వేతముఖులై యుండెడివారు. తెలుపు నలుపు జాతులకు సమత్వ మేర్పడెడిది!

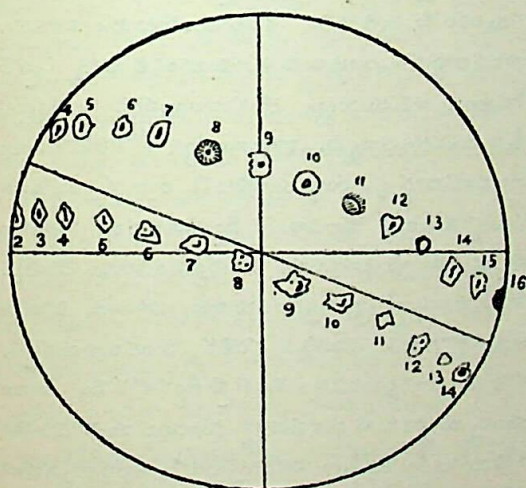
సూర్యబింబము పూర్వ పశ్చిమ దిక్కులయందున్నపుడు—ఉదయాస్తమయ సమయములందు—పెద్దదిగను ఉర్ధ్వబిందు (Zenith) ప్రాంతముల నున్నపుడు—అనగా మధ్యాహ్నములందు—చిన్నదిగను అగుపడుటకు కూడ నీగాలియొక్క ఉనికియే కారణము. ఉదయించిన బింబము ఆకాశముపైకి పోయిన కొలదిని కృశించి మరల సప్త

మించుసమయమున యథారూపమును చాల్చుటకు బింబమే యిట్టి మార్పులను చెందుచుండెనని యూహించుట చెట్టియగు. ఉదయ సాయంత్రముల యందలి పెద్ద బింబముకంటె మధ్యాహ్నముందలి చిన్న బింబమే తీక్షణతరముగ నుండుటయు నొకవింతయే. ఉదయ సాయంత్రముల యందు వాలుగవచ్చి, భూమి నావరించిన గాలి యందు చొచ్చెడి సూర్యకిరణములు సరళములు (straight)గ రాజాలకవి వక్రత నొంది సూర్యబింబముయొక్క నిజరూపమును మార్చివేయుచున్నవి. మధ్యాహ్నములయందు కిరణములు మాటిగ భూమిపై ప్రసరించును కావున వక్రీకరణము(Refraction)నకు తావులేదు.

సూర్యచుండలము భూమికి ౮౮,౩౩౮ యోజనముల దూరమున నున్నదని సూర్యసిద్ధాంతమున నున్నది. “యోజనము”యొక్క ప్రమాణము మనకు నాడుకలో నున్న మానమునందెంతయో నిర్ణయింపలేముగాని ౧౩౫ మైళ్ళకు సమముగ నెడల సూర్యసిద్ధాంతము నిర్ణయించిన సంఖ్య ఆధునికపరిశోధన ఫలితములకు సమముగను సూర్యుడు భూమికి సుమారు ౯౨,౯౦౦,౦౦౦మైళ్ళ దూరములో నున్నాడని నేడు విశ్వసింపబడుచున్నది. రాత్రింబవళ్లు విధివిరామములేక చకచక ఒకకోటిసంఖ్యను లేక్క-జెట్టుటకు నెలరోజులుపట్టును. అట్టికోట్లు తొమ్మిదియు, వైన సుమారు తొమ్మిది దినములలో లేక్క-పెట్ట తగినన్ని మైళ్ళదూరమున సూర్యుడున్నాడు.

అశ్వినీ మొదలగు స్థిరనక్షత్రముల వలెనే సూర్యుడును స్వయంప్రకాశమగు నొక స్థిరనక్షత్రమే. కాని భూమి కత్యంత సమీపముడై యుండుటవలన మనకు చాల ముఖ్యుడై భూమియందలి జీవకోటికి ప్రాణాధార భూతుడైయున్నాడు. మనకంటి కగుపడునట్టియు, అగుపడనట్టియు లేక్కలేని యితర నక్షత్రములన్నియు మన నివాసస్థానముగ భూమి నాకర్షించుచు, భూమిచేత నాకర్షింప బడుచున్నను అవి దూరస్థములై యుండుటవలన వాని ప్రభావము మన కంతగ గోచరించుటలేదు. సమీపముడగు సూర్యునిశక్తియే భూమియొక్క స్థితిగతులను, భూమియందలి శీతోష్ణప్రచారములను నిర్ణయించుటకు

తగిన ప్రాబల్యము కలదై యున్నది. భూమి సంచరించు మార్గమునకు సూర్యుడే కేంద్రమున నున్నాడు. భూమి యందలి శీతోష్ణస్థితిగతులు సూర్యుని వెలుగుపై ననే ఆధారపడియున్నవి. కావున నీసూర్యగోళము యొక్క స్వభావమును కొంత తెలిసికొందము. సూర్యగోళోపరి భాగము రసాయనిక పదార్థములతో కూడిన మబ్బులతో కప్పబడి అచ్చటచట ముడులుపడినటు లగపడుచుండును. ఆ మబ్బులు భూమి నాక్రమించియుండు మబ్బులవలె నీటితో కూడియున్నవి గాక ప్రజ్వలితములగు నగ్నిశిఖ లవలె ప్రకాశవంతములైయున్నవి. ఇంతియేగాక చంద్ర గోళమునందలి స్థిరముగనుండు కళంకమువలెనే సూర్య గోళమునందు అస్థిరములగు మచ్చలు కొన్ని కనబడుచుం డును. ఈ మచ్చలు గోళోపరిభాగమున వివిధ ప్రదేశ ములయందు వివిధ రూపములదాల్చును. అందుకొన్ని చిన్నవి. కొన్ని పెద్దవి. ఒక్కొక్కపుడు పెవిపెక్కులు కాన్పించును. ఒక్కొక్కపుడు కొలదిగనే కన్పడును. ఈ మచ్చలు ౧౭వ శతాబ్దమున దూరదర్శక యంత్రమును కనిపెట్టిన కొలది దినములలోనే మొదటిసారి గమనింపబడినవి. ఈ మబ్బులన్నియు స్థిరములై యుండక క్రమముగ కదలు చుండును. ౧౬౨౭ వ సంవత్సరమున స్పీనరు అను శాస్త్రజ్ఞుడు తీసిన ఛాయాపటముల వలన నీ మచ్చల కదలిక తెలిసికొన నగును.

(సూర్యునిపై నలుపుమచ్చలు-స్పీనరుమాచిన దృశ్యము.)

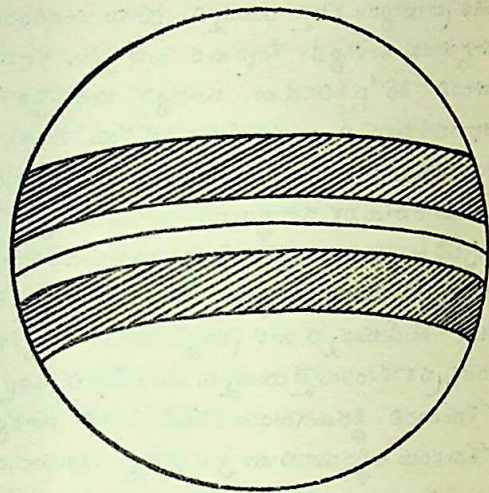
ఆ మచ్చలు ౨వ లేదీ మొదలు ౧౬ వ లేదీ వరకు ఆక్రమించియుండినస్థానము నీప్రక్కపటముమాపు చున్నది. ౧౧, ౧౩, లేదీ యందు సూర్యమండలము మేఘములతో కప్పబడి యుండుటవలన ఛాయాపటము లను తీయుటకు వీలుకలుగలేదు. కావున నాదినము లందు సుమారుగ మచ్చలుండు ప్రదేశమును మాత్ర మీ పటము నూచింపుచున్నది. ఈ మచ్చలెల్లపుడు నొకే దిక్కునకు, అనగా, సూర్యబింబము యొక్క తూర్పు పార్శ్వమునుండి పశ్చిమ పార్శ్వమునకు క్రమముగ కదలుచున్నవి. సుమారు ౧౨, ౧౩, దినములలో నవి పశ్చిమోత్తమస్థానమును చేరి యటుపిమ్మట నదృశ్యములై సుమారు ౧౨, ౧౩, దినములలో తిరిగి తూర్పు పార్శ్వ మున దృగ్గోచరములగును. దీనివలన సూర్యబింబము స్వీ యాక్షముపై సుమారు ౨౬ దినములలో నొకసారి ప్రదక్షిణము చేయుచుండునని గ్రహింపనగును. ఈ మచ్చలు దినదినమును-క్షణక్షణమును మారుచుండును. అటులనే యీ మచ్చలకు సమీపమున నగుపడు ప్రకాశవంతములగు విస్ఫులింగములు (ఫాక్యులీ=faculae) కూడ మారుచుం డును. సూర్యబింబముపై మన మొకప్పుడు చూచుగురు తొక్కటియైనను స్థిరమైయుండదు. ప్రకాశహీనములై; కనబడు మచ్చలును ప్రకాశవంతములై కనబడు బిందువు లను క్షణక్షణమును వృద్ధిక్షయముల నందుచు, కొన్ని వారములు లేక నెలలుమాత్రము కంటికగపడుచు తుదకు నదృశ్యములగు చుండును. మరల వేరొకచో తిరిగి ప్రత్యక్షము లగు చుండును. ఈ పరిస్థితులవలన గ్రహింపదగు విషయమేమన దృగ్గోచరమగు సూర్యగోళోపరిభాగము ఘనపదార్థ భూయిష్టముగాక వాయుపదార్థ సంఘనమై యున్నదనియే. ఈ వాయుపదార్థములే, మన భూమి యందలి నీటి మేఘములవలె, క్షణక్షణమును రూపమును మార్చుకొనగలుగును గాని ఘనపదార్థము లట్లు మార్పు కొనుట దుర్లభముకదా!

ఒక్కొక్కపు డీనల్లనిమచ్చలు విడివిడి కేకలములై వేరువేరు మార్గముల నిమిషమునకు సుమారు ౧౦౦౦ మైళ్ల వేగముతో కదలిపోవుచుండును. ఒక్కొక్కపు డీ చీకటి మచ్చలలోనుండి విద్యుచ్ఛక్తిలములు బయలుదేరి

మైక్రనునకు ౧౦౦ మైక్రను మించిన వేగముతో బోవుచుండును. ఇందుల కొకనిదర్శనమును కారింగ్లను, హాగ్లను అను నిర్వూరు పరిశోధకులు గమనించియుండిరి. ౧౮౫౯ న సంవత్సరమున నెప్టెంబరు ౧ వ తేదీ నాటి ఆప రాన్తా మందు మూర్ఖబింబము నొక తెరపై ప్రతి ఫలింప జేసి అందలి నల్ల చుచ్చులయొక్క స్థానము, స్వరూపము, పరిమాణములను గూర్చి కారింగ్లను పరీక్షింపుచుండెను. ఆ సమయమునందే పెక్కు మైక్రదూరమున హాగ్లను ఒకదూరనిదర్శక యంత్రమువలన ఆ నల్ల చుచ్చులయొక్క నిర్మాణమును పరిశోధింపుచుండెను. అప్పుడు ౮,౦౦౦ మైక్రసాడవు, ౨,౧౧౦ మైక్ర వెడల్పుగలిగి సుమారు ౧౨ వేల మైక్ర దూరమున ప్రకాశవంతములైన రెండు వస్తువులొక పెద్దమచ్చ యొక్క అంచునుండి బయలుదేరి వారిగ్గురి దృష్టిపథము నొకేక్షణమునం దాకర్షించెను అవి మూర్ఖబింబము కంటె సుమారు సుమారు ౫, ౬, రెట్టిధిక ప్రకాశవంతములై యుండెను. అంతట నవి సమదూరమున తూర్పుదిక్కునకై పోయిపోయి క్రమముగ చిన్నవై, ప్రకాశహీనములై సుమా రైదునిమున ములలో ౩౬ వేల మైక్రదూర ముపక్రమించి తుద కదృశ్యములయ్యెను.

ఈనల్ల చుక్కలు మూర్ఖ బింబమునం దన్ని భాగముల నగుపడవు. నాడీమండలరేఖ కు త్తరమునను దక్షిణమునను ౧౦, ౩౦, డిగ్రీల నడుమ ప్రదేశమునందు మాత్రమే యవి యగుపడును. నాడీమండల రేఖపై నవి చాల యరుదుగ కన్పించును.

ఇంకొక చిత్రమేమన యితర ప్రదేశములం దీ చుక్కలు స్వల్పముగ నున్నపుడే నాడీమండలరేఖపై నివి యగుపడును. మూర్ఖమండలము యొక్క ఉత్తర దక్షిణోత్తమ ప్రాంతములం దివి యుండనే యుండవు. ఈ చుక్కల గమనమువలన మూర్ఖమండలము యొక్క ఆత్మప్రదక్షిణ కాలపరిమితి వివిధములుగ దోచుచున్నది. నాడీ మండల రేఖకడనున్న యొకచుక్క మూర్ఖనిచుట్టి వచ్చుటకు ౨౫ దినముల ౨ గంటలు పట్టుచున్నది. ౨౦ డిగ్రీల రేఖాంశము (Longitude)న నున్న చుక్క ౨౫

ఈపటమున గీతలతో చూపబడిన ప్రదేశమునందే సాధారణముగ నీ నల్ల చుచ్చు లగుపడుచుండును.

దినముల ౧౮ గంటలలో నొకసారి తిరుగుచున్నది. ౩౦ డిగ్రీల రేఖాంశముననున్నది ౨౬ దినముల ౧౨ గంటలలో తిరుగుచున్నది. ౪౫ డిగ్రీల రేఖాంశముననున్నది ౨౭ దినముల ౧౨ గంటలలో తిరుగుచున్నది. దీనిని బట్టి చూడగా మూర్ఖమండలము యొక్క వేరేగ భాగములు వివిధములగు గమనవేగములతో తిరుగుచున్నట్లు విదితమగుచున్నది. నాడీ మండల ప్రాంతములు గ్రుచ్చప్రాంతములకంటె త్వరితగతినీ కదలుచుండుటయు విదితము. ఘనపదార్థభూ యివ్తమగు భూమియందలి అన్ని ప్రదేశములును అక్షముచుట్టు యొకకాలమునందే ఆత్మప్రదక్షిణ మొనర్చుచున్నవి. కాని మూర్ఖగోళోపరిభాగములు వాయుపదార్థ భూయివ్తములగుటచే యీ నల్ల చుక్కలు సముద్రమునందలి యొడలవలె స్వీయగమనము కలిగియున్నవని యూహింపవచ్చును. మూర్ఖమండలము యొక్క నాడీ రేఖనుండి ధ్రువప్రాంతములకు పోయిన కొలెనిని ఆయా భాగముల యొక్క కదలిక మందమగుచున్నది. కావున మూర్ఖమండల మొక ప్రత్యేకగోళమే యయి యున్నను స్థిరమగు ఘనపదార్థ భూయివ్తము కాదనియు గోళము ఆత్మప్రదక్షిణ మొనర్చుటలో అంతర్భాగములకంటె బహిర్భాగములు నెమ్మదిగ కదలుచుండుననియు

నెంచవలసి వచ్చుచున్నది. నేటివరకును సూర్యునియందలి చుక్కలను గూర్చియు సూర్యసంఘటము యొక్క భ్రమణమును గూర్చియు నిదమిత్యమని పరిశోధకులు నిర్ణయింప లేకున్నారు.

౧౮౨౬ వ సంవత్సరములో సూర్యగోళమునందున్న చుక్కలను స్వాభియను శాస్త్రజ్ఞుడు లెక్కించెను. వానిసంఖ్య సుమారు పది సంవత్సరములవరకు ప్రతి సంవత్సరమునా రుచు మరల నొకేవిధమున వచ్చుచుండునని ౧౭ సంవత్సరము లైనపిమ్మట నతడు ప్రచురించెను. ఒక సంవత్సరమున దేయేభాగముల నెన్నిచుక్కలను పించునో సుమారు పదిసంవత్సరముల యనంతరము ఆయా భాగములయందు చన్నిచుక్కలే మరల కనుపించు చుండునని యతడు గమనించెను. అట్టి యీ పదిసంవత్సరములలోను మొదటి ౨, ౩, సంవత్సరములలో నివి యమితముగ నగుపడి తరువాత వారేడు సంవత్సరములలో క్రమముగ తగ్గి మరల వృద్ధియగును. తరువాత పరిశోధనలననుసరించి నీవార్షికులు తిరిగివచ్చు చక్రముయొక్క పరిమాణము ౧౧ సంవత్సరముల ౫ వారములని నిర్ణయింపబడినది.

సూర్యుని యందలి నల్లచుక్కలకును భూమి యందు ఆకర్షణశక్తిపాతమునకును (magnetic influence) సన్నిహిత సంబంధమున్నది. దిగ్దర్శకయంత్రము (compass) నందలి అయస్కాంతము సరిగా నుత్తర దక్షిణములను సూచింపక యామ్యాత్తరరేఖ (medium-circle) కు పడమరగా నొడిగియుండు ననియు, నీ యొరగుడు యొక్క పరిమాణము వేర్వేరు ప్రదేశముల వివిధములుగ నుండుననియు నెఱుగదము. ఇంగ్లండులోని గ్రీన్విచ్ పట్టణమునందలి పరిశోధనాలయముననున్న దిక్కుచిహ్న త్తిరమునకు ౧౭ డిగ్రీలు పడమరగా నొడిగియుండి క్రమముగ నేటునిటు మారుచు ననుదినము నూత్నముగ వెనుక నుండులకు తిరుగుటయు సంభవించుచుండును. ఈ వృద్ధిక్షయములు సరిగా ౧౧-౧/౧౦ సంవత్సరములలో నొకసారి ఒకేరీతిని కలుగుచుండును. ఈకాలపరిమితి సూర్యసంఘటము నందలి నల్లచుక్కలయొక్క వృద్ధిక్షయముల

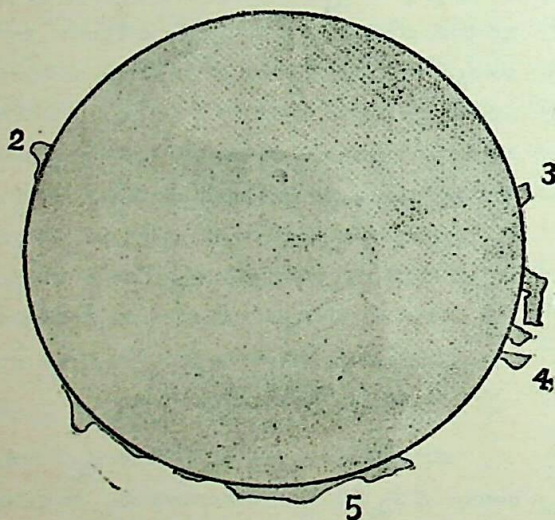
నిర్ణయించు కాలచక్రముతో సరియగుచున్నదని గమనింపవలెను.

సూర్యునియందు నల్లచుక్కలు మిక్కిలముగ నున్నపుడు భూమియందలి ఆకర్షణశక్తి యొక్క ప్రభావము విశేషముగ నగుపడుచుండును. సూర్యసంఘటము వైనతావుగ నల్లచుక్కలగపడి నపుడే భూమియందు దాకర్షణశక్తి యొక్క ప్రభావము ప్రత్యక్షముగ తోచిన సమయము లనేకములు కలవు. ౧౮౭౨ వ సంవత్సరమున ఆగష్టు ౩ వ తేదీనాడు సుప్రసిద్ధుడగు యంగు (young) శాస్త్రజ్ఞుడు అమెరికాయందలి మెక్సికో పట్టణమున తన జ్యోతిషశాస్త్రమున యంత్రసాహాయ్యమున సూర్యసంఘటమును పరీక్షించుచుండగా నందు విపరీతముగ సంచలనము కలిగినటుల దోచెను. ఆసమయమునందే దిక్కుచి (compass) కడ పనిచేయుచున్న యాహు శాస్త్రజ్ఞుడొక డాయంత్రము తీవ్రముగ సంచలనమునకు లోనైనటులు గమనించెను. ఆకర్షణశక్తి (magnetism) యొక్క యావిజ్యభణము గ్రీన్విచ్ పరిశోధనశాలయందు కూడ గమనింపబడియెను. ఇట్టి నిదర్శనము లనేకముల వలన సూర్యగోళమునందు తీవ్రముగ నాందోళనము సంభవించినపుడెల్ల భూమియందు దాకర్షణశక్తిపాతము ద్యోతకముగ చుండునని నిర్ణయింపబడినది. కాని, సూర్యునియందుండి కల్లోలమును జరుగుటండగనే భూమిపై నాకర్షణశక్తి విజృంభించిన సమయములు విశేషము లున్నవి. కావున భూమియందు దళదళపుడు ద్యోతకముగ నాకర్షణశక్తి పాతమునకు సూర్యుడొకడే కారకుడు కాడనియు, నితర గ్రహములును- నక్షత్రములును- కొంతవరకు కారణభూతము లనియు నూహింపవలసి యున్నది.

దూరదర్శకయంత్రమువలన తెలిసికొన్న విశేషములను గొన్నిటిని పైన యాదాహరించి యుంటిమి. స్పెక్ట్రోస్కోపు (spectroscope) అనునొక యంత్ర సాహాయ్యమున భూమిపైనున్న లోహములలో కొన్ని సూర్యుని యందున్నవిని నిరూపింపబడినవి. వెండి, యినుము, రాగి, సత్తు, తగరము, నీసము, బొగ్గు, స్వర్ణకహ, మహగ్నీవము, మణిశిల, సున్నము, జలనాయువు,

ప్రాణవాయువు మొదలగు వస్తువులు సూర్యునియందు కలవనియు, గంధకము, భాస్వరము, పాదగ్రహము, బంగారము, సారజలకము యక్షణమే లేవనియు తెలిసికొన గలుగుచున్నాము. ఈ యంత్రము పలననే సూర్యుని యందలి నల్ల చుక్కలను కూడ పరిశీలించగా నందు సున్నము, స్వర్ణకములయొక్క ఆవిరి విశేషముగనుండు ననియు, ఇనుము మొదలగు లోహపదార్థములు లోపించి యుండుననియు తెలియుచున్నది.

సంపూర్ణ సూర్యగ్రహణము కలిగినపుడు ప్రకాశవంతమగు సూర్యమండలము చంద్రునిచే నాచ్ఛాదింపబడును గదా. అట్టి సంపూర్ణగ్రహణము అరుదుగ సంభవించుటయేగాక కొన్ని నిమిషములకంటె యెక్కువకాలము నిలిచియుండదు. కాని ఆ కొన్ని నిమిషములలో నైనను భూమియంతయు సందృశ్యముచే నిబిడీకృతమగును. ఆసమయమునందే విచిత్రములగు విశేషములు కొన్ని గమనింపవలెను.

సంపూర్ణ సూర్యగ్రహణ సమయమున చంద్రుని బహు వెనుకనుండి యగుపడు విచిత్రవస్తువుల నీటలము చూపుచున్నది. ఈవస్తువులు (1, 2, 3, 4, 5) సూర్యునిబహు నందలి “ఉన్నతము”లని పిలువము అని చంద్రునిబహునకు సంబంధించినవికాక సూర్యునను

సరించి యున్నవేయని చులకనగ నిరూపింపనగును. గ్రహణము సంపూర్ణముకాగానే యవి బింబముయొక్క తూర్పుభాగమున నగుపడును. మొట్టమొదట మనము చూచినవిక్రమముగ కదలివచ్చు చంద్రునిచే నాచ్ఛాదితము లగుచుండ పడమర భాగమున క్రొత్తది కొన్ని యగుపడును. గ్రహణముయొక్క సంపూర్ణత్వము తొలిగిపోవగానే సూర్యరశ్మి ప్రబలిమై నీని నదృశ్యములుగా చేయును.

గొల్కల వ సంవత్సరమున ఆగష్టు ౧౮వ తేదీని సంపూర్ణ సూర్యగ్రహణము హిందూదేశమున కలిగెను. గ్రహణ సమయమున చంద్రబింబముచే కప్పబడిన సూర్య బింబమును, దానియందలి ఉన్నతములను పరిశీలించవలె నని ప్రముఖులగు శాస్త్రజ్ఞులైన సిద్ధప్రయత్నులై యీ భాగములు ప్రకాశవంతమగు వాయురూపపదార్థములతో నిండియున్నవని నిర్ధారణ చేయగలిగిరి. అప్పుడా ఉన్నతము లేస్థానమున నున్నవో తెలిసికొని మరునాడు సంపూర్ణ సూర్యరశ్మియందే బాన్సెన్ యను శాస్త్రజ్ఞుడు వానిని గురుతింప గలిగెను. ఈపరిశోధన ఫలితములు హిందూదేశము నుండి యింగ్లండునకు చేరక పూర్వమే సర్ నార్మన్ లాకియర్ అను శాస్త్రజ్ఞుడు తానునూతనముగనిర్మించిన స్పెక్ట్రోస్కోపు (spectroscopic) యంత్రవహాయమున సూర్యమండలము నంటి యుండు నీఉన్నతములను పరిశీలించ గలిగెను. అంతేగాక మనకు ప్రత్యక్షముగ నగుపడు సూర్య బింబము చుట్టును నుమా రై దారుపేలమైళ్లవరకు యీఉన్నతము లందుండు వాయుపదార్థములే అనన్చియున్నవనియు నీయవరణమునందు జలవాయువు (Hydrogen) విశేష భాగమును సున్నము (calcium)ను, వేరొక నూతన పదార్థమును, తరుచుగ ఇతరులుమాంగనీసు (manganese) మహాగ్నీవము (magnesium) యను కలవనియు నిర్ధారణ యయ్యెను. ఈనూతనపదార్థము గొల్కల వ సంవత్సరమువరకు భూమి యందెరుక లేకుండుటవలన (helium) హీలియం, అనగా, సారపదార్థము అనిపేరిడిరి. కాని యీనూతన పదార్థము నాశ్వేదేళమున దొరకిన క్లీవైట్ (cleveite) అను లోహపదార్థమును కాల్యుట పలన వెలువడిన వాయువునంటి దేసని గొల్కల వ సంవత్సరములో ప్రాప్తమగు రాం శేషముగారు కనుగొనిరి. ఈప

దార్ధము పెక్కు నక్షత్రములయందు కూడ నిమిడియుండ వలెనని యిటీవల నిర్ణయింప బడినది.

సూర్యుని విద్యుద్గోళమునుండి పైకి ప్రజ్వలించెడి యీ ఉన్నతములు చాల గొప్పవైనవి. కాని చాల న సిరములు. దీపము లేటలు రెపరెపలాడునో అటులనే యీ ఉన్నతములును యిటునటు కదలుచున్నటుల సావ కాళముగ జూచినచో విదితమగును. కొన్ని గంటలలోనే వీని స్వరూప మెంతో మార్పుచెందు చుండును. అందలి భాగములు సెకనునకు సుమారు మూడుమైళ్ల కంటె పెక్కుడు త్వరగా కదలుచు కొలదికాలములోనే వేలకు వేలమైళ్లు దూరము పోవుచున్నవి. వీనిలో కొన్ని సూర్య గోళ ము యొక్క అంచునుండి సుమారు ౮౦,౦౦౦ మైళ్లువరకు వ్యాపించియున్నవి. అట్టివాని చిత్రపటములు పెక్కులుకలవు. విచిత్రమగు నొక ఉన్నతముయొక్క చిత్రమిందువ్రాసెద. ౧౮౮౦ వ సంవత్సరమున అక్టోబరు ౭ వ తేదీనాడు ౧౧-౩౦ గంటలకు సూర్యబింబముయొక్క ఆగ్నేయభాగమున దొక యున్నతము కనబడెను. అపుడది ౪౦,౦౦౦ మైళ్లుపొడవున నుండుటచే నంత విపరీతముగ నుండలేదు. అటుపిమ్మట నరగంటలో అది విచిత్రమగు పరిణామము గాంచెను. ఆయనకాళములో అది చాల ప్రకాశవంతమయ్యెను. దాని పొడవు ద్విగుణమయ్యెను. అటుపిమ్మట నొకగంటవరకు ఆఘన జ్వాల పైకెగయుచు పోయి అప్రతిమానముగ సుమారు ౨౫౦,౦౦౦ మైళ్ల పొడవునకు వ్యాపించెను. అంత నాప్రచండజ్వాల యొక్క జనముడిగి నట్లయ్యెను. ౧౨-౩౦ గంటలకు సరికి—అనగా నది జన్మించిన రెండు గంటలలో—ఆజ్వాల లన్నియు కృశించి యదృశ్యములై పోయెను.

ఈ ఉన్నతములు సాధారణముగ రెండుజాతులుగ విభజింప వచ్చును. మొదటిజాతిని పెక్కుది కలవై మన భూమియొక్క వాతావరణమున తేలుచుండు మబ్బులను పోలియున్నవి. రెండవజాతిలో హఠాత్తుగ నుద్భవించి మాయమైపోవు ఉన్నతములు చేరుచున్నవి. బ్రహ్మాండములైన జ్యోతిర్మయపదార్థములవలె నవి సూర్యగోళో పరిభాగము నుండి విసరివేయబడినటుల పుట్టుచున్నవి. ఈ

రెండువిధములైన వస్తువులును స్వరూపమునందే కాక వానియం దిమిడియుండు వాయుపదార్థముల యంగు కూడ భేదించుచున్నవి. మబ్బులవంటి ఉన్నతములందు ముఖ్యముగ హీలియం (ఫారపదార్థము) సున్నము, జల వాయువును కలవు. హఠాత్తుగ పుట్టువానియం దనేక ములగు లోహములున్నవి. ఈ రెండవజాతి ఉన్నతములు సాధారణముగ సూర్యగుండలము యొక్క ద్రవముల చెంతనుండవు. కాని నలుపురుచ్చలకు చేరువలో నుండును. ఇందువలన సూర్యగోళము నందలి నలుపురుచ్చలే అందు కలిగెడి విపరీతములగు మార్పులకు కారణ భూతములను నమ్మకము బుపడుచున్నది. ఒకనలుపురుచ్చ గోళము యొక్క అంచునకు చేరినప్పుడు కొన్ని యున్నతములచే నది యావరింపబడి యుండినటుల విదితమగును. కొన్ని సమయముల నొక నలుపురుచ్చకు సమాపమున వాయుప దార్థములు హఠాత్తుగ పైకెబ్బునుచుండుటయు కలదు.

సంపూర్ణ సూర్యగ్రహణమును పరిశోధించువారలు కనుగొనిన విచిత్రము నింకొకటి తెలుపవలసి యున్నది. దీనిని గ్రహణేతర సమయముల చూచుట కింతవరకును పీటకలుగ లేదు. ఇదియేదన సూర్యుని జ్యోతిర్మండలమే (corona). చంద్రబింబము సంపూర్ణముగ సూర్యునాచ్ఛాదింపగానే యిది సూర్యునిచుట్టును ప్రకాశవంతముగ నగు పడును. గోళమునకు చేరువనున్న భాగము చాల ప్రకాశ వంతముగ నుండునుకాని యది ఉన్నతములంత ప్రకాశ వంతముగ నుండదు. ఈ ఉన్నతము లాజ్యోతిర్మండలమున రాచపుండవలె రాజీలు చుండునని యంగు పండితుడు వర్ణించెను. దీనిలో పరిభాగము సూర్యుని చుట్టును గోళ వ్యాసము (Diameter) న పదియవవంతు వెడల్పున నావరించియుండును. కాని దీని వెలుపలిభాగము నిమ్నాన్నతములకు కలిగి మిగులవికాలమై యుండును. సాధారణ ముగ నందు నల్లనిపట్టికి ఆడ్డమువచ్చు సూర్యుని పార్శ్వ మునుండి వెలుపలివరకును వ్యాపించును. అంతే గాక కొన్ని సమయముల సన్నని వెలుగు రేఖలు తరచుగ వల యాకారములదాల్చి యందు కనబడుచుండును. ౧౮౬౭ ౧౮౭౮, ౧౮౮౯ సంవత్సరములలో సూర్యునియందు నల్ల చుక్కలు అరుదుగ నున్న సమయముల కలిగిన

గ్రహణములపుడు ఈజ్యోతిర్మండలమున సన్నని జ్యోతి ర్వాహినలు నూర్చునినాడీ మండలరేఖ ప్రాంతముల నగుపడెను. ౧౮౭౦, ౧౮౮౨, ౧౮౯౩ సంవత్సరము లలో నూర్చునియందు నల్లచుక్కలు విశేషముగనున్న సమయముల కలిగిన గ్రహణములపుడు ఈజ్యోతిర్మండలము క్రమముగ వలయాకారముననుండి చుక్కలుండు ప్రదేశములందే విరివిగ పెరిగి యుండెను. నూర్చునందలి నల్ల మచ్చలయొక్క రాకపోకలకును నూర్చుగోళమునం దితర పరిస్థితులయందు కలిగెడి మార్పులకు సన్నిహిత సంబంధము కలదని యావిషయమునకు నూడ స్పష్టపడుచున్నది.

ఈజ్యోతిర్మండలమున ప్రకాశవంతమగు వాయు పదార్థమేకాక, దుమ్ము మొదలగు సూక్ష్మవస్తువు లుండి నూర్చుకాంతిని ప్రతిఫలింప జేయుచున్నవి. కాని యిందీ పదార్థములు చాల పలుకుగ నున్నవనుట స్పష్టము. తోకచుక్కలు మొదలగునవి నూర్చు నావరించియున్న జ్యోతిర్మండలముగుండు పోవునపుడెట్టి యవరోధమును సాందక యధాగతి కడలుచుండును.

పరిశోధనముల వలన నూర్చుని గొప్ప పెక్కులు విశేషములు మనకు లభించినవి. కానివానినుండి యుద్భవించుని పర్యవసానమును నిర్ణయించుటకు చాల నవరోధకములు కలవు. నూర్చుగోళ స్వభావమునుగూర్చి శాస్త్రజేతలు వివిధాభిప్రాయములను కలిగియున్నారు. వివాదాంశములు కాని కొన్నిటిని మాత్ర మిందు వివరించెదను.

నూర్చునియందలి పదార్థమయొక్క సాంద్రత (density) భూమిలో నాల్గవంతుండను. నూర్చునియొక్క బరువును అంతే పరిమాణము గల నీటిగోళముతో పోల్చిచూచిన యెడల నీజ్యోతిగ్మయుడు నీటికంటె ఒకటిన్నర రెట్లు మాత్రము బరువుండును. నూర్చునియందలి పదార్థ మసంతిము: భూమికంటె 330,000 రెట్లున్నది. కాని నూర్చుని యందలి పదార్థము చాల తేలిక భూమియందున్నట్టి పదార్థ మగోళమునందుండి యిపుడున్నయంత బరువుననే యుండవలసిన యెడల నది

యిప్పటికంటె నాల్గవంతు పరిమాణము కలిగియుండవలెను. నూర్చుగోళమింత తేలిక గా నుండుట వలనను, అధికమగు వేడిమికి నిలయుమై యుండుటవలనను, అది వాయుపదార్థములతోనే కూడియున్నదని యెంచవలసి వచ్చుచున్నది. కాని అవాయుపదార్థ మేసితి యందున్నదో మన మూహింప జాలము. భూమియందలి ఆకర్షణ శక్తి (gravity) కి ౨౭ రెట్లు అధికముగ నూర్చుగోళ పరిభాగమున ఆకర్షణశక్తి కలదు. భూమియందు ౨౭ మణుగు; బరువును యెత్తగల మనుష్యుని నూర్చుగోళము నకు తీసికొనిపోయియెడల అచట నత డొక మణుగు బరువును మాత్రమే యెత్తిగలుగును. కాబట్టి నూర్చుగోళమందలి వాయువులు చాల ఓత్తి కలిగియుండవలెను. కాని అందలి వేడిమివలన నది ద్రవరూపమును చెందుటకైనను వీలులేకున్నది. నూర్చుగోళముల అంతర్భాగముల విషయము మనకేమియు తెలియదు. మనకు పడునది గోళముయొక్క బహిర్భాగములే, దానినే దీప్తిగోళము (photosphere) అందురు. శీతలవాయువులు గోళోపరిభాగము నావరించుటవలన నల్ల చుక్కలు (sun-spots) కలుగుచున్నవని నెది, లాకియర్ అను శాస్త్రజ్ఞులు ఊహించి యుండిరి. ఈయూహయే సమంజసమైనదిగ కనబడుచున్నది. హతాత్తుగ జనించు “ఉన్నతముల” చెంతనే యామన్న లగుపడుచున్నదని పైన వివరించి యుంటిమి. కాని యాయున్నతములే శీతల వాయు ప్రచారమువలన కలిగి తుదకు మచ్చల రూపమును దాల్చుచున్నవో లేక నీయన్నతములవలన కలిగిన “బోయల” లోనికి శీతలవాయువులు ప్రవహించి మచ్చలను కలుగజేయుచున్నవో యిదిమిథ్యుని యింతటి వరకును నిర్ణయము కాలేదు.

నూర్చుని పరివేషముకంటె చాలపెక్కుదూరమునకు న్యాపించెడు రాశిజ్యోత్స్న (Zodiacal light) ను నూర్చుస్వయంభూనంతరమును నూర్చుదయమునకు పూర్వమును పెక్కుదూరమనించుచుండుదురు. ఈ జ్యోత్స్న నూర్చునియట్లును ఒకకోడిగ్రుమ్మ యొక్క ఆకారమున నుండును. నూర్చు డస్తమించిన చోటునను,

ఉదయింప బోవుచోటనును ఆకాశము ప్రభావంతమై కనుపట్టుచుండుట కీజ్యోత్స్నయే కారణము. ఇది యొక విధముగ దుమ్ముతోకూడి సూర్యకాంతిని ప్రతి ఫలింప జేయుచుండునని విశ్వసింప బడుచున్నది.

సూర్యుడు తనప్రభను వేడిమిని తనచుట్టును సర్వ తోముఖముగ వెదజల్లు చున్నాడు. అందు భూమికి చేరవది ౨,౦౦౦,౦౦౦,౦౦౦వ భాగమే. మనతోటి గ్రహములును చంద్రుడును కొంతభాగమును గ్రహించు చున్నవి. కాని యివి యన్నియు నేకమై ఆ అనంత వాహినియం దెంతస్వల్పభాగమును గ్రహింపగలుగు చున్నవి! ఆకాశమున నెగిరిపోయెడి కొంగ గ్రుక్కెడు నీరు త్రాగుటవలన క్రిందనున్న నదిజల మెంత షీణించునో యంతేభాగము సూర్యునియొక్క ప్రపండప్రభ గ్రహ ములు గ్రహించుటవలన షీణించుచున్నది.

సూర్యునియొక్క అకుంతితకీరణప్రసారమే పైరు లనుపెంచి ఫలవంతముగజేయు నింద్రజాలము. సముద్ర మునందలి నీటిని ఆవిరిరూపమున నాకాశమునకు గొం

పోయి వర్ష ధారారూపమున భూమి నుజ్జీవింపజేసి నదీనద మల నింపున దీ సూర్యుని వేడిమియే. ఉత్తేజజనకములగు వేడిమిని వెలుగును యిచ్చెడి సూర్యభగవానుని చలి కాలమున మరుగలవారెవరు? మనము ఇంద్రునిములచే రాజిలజేయు నగ్నియు సూర్యుడేవుని ప్రసాదమే. సూర్యు లేజము యింద్రునిములయందును, బౌద్ధులయందును చిరకాలము జీతించియుండుటవలననే అవి ప్రచండాగ్నిని మనకు వలయునపుడు ప్రసాదించి, మనయోడలను నడపుచు, యంత్రములను త్రిప్పుచు, నగరములను గృహములను వెలి గించుచు మనజీవితములను అనుభవనీయములుగా చేయు చున్నది.

పశుకలిసామ్రాజ్యము నావరించిన కమనీయా లంకారమునకును, మనకు పుష్కలముగ లభించు పైరు పంటలకును, మనము జీవించుటకును ఇటునటు తిరుగాడుటకును ఎలయుకేక్తికిని, బ్రహ్మాండము నావరించియున్న యనంతమండలములలో నొక్కదానికే మన మధికముగ ఋణగ్రస్తులమై యున్నాము. అదియేసూర్యమండలము.

మా చందాదారులకు

మా కార్యాలయమునకు వ్రాయు ఉత్తరములు మొదలయినవానియందు తమ 'చందా దారు' సంఖ్య వ్రాయవలెను. లేకున్న ప్రత్యుత్తరములు మొదలయిన పనులను జరుపజాలము. చందాదారుల సంఖ్య భారతి కవరుకాగితముపై తమ విలాసమునకు ముం దున్నది. చందా దారులకు భారతి ౧౦-వ తేద లోపల అందకపోయిన యెడల వెంటనే తపాలువారికిని, మా కార్యాలయమునకును తెలుప గోరెదము.

మేనేజరు, 'భారతి'

పటములందొ పత్రములందొ ప్రతిమలందొ

భవ్యతరచిత్రలేఖనాఞ్ఠిమ సుఱయ

లిఖితమాత్రైకరూపకుల్ లేఖలగుట

చిత్రపటములె సుమ్ము జేజేలనంగ.

సుళువుగా వర్ణమంటంగ సురమొదలగు

ద్రావకంబులమెదిపి బర్హంపు తూలి

కాగ్రమునఁ జిత్రము రచింతు, రక్కతమున

బాన్ములే సురల్ బర్హిర్ముఖమ్ము లయ్యె!

భాసురానంద రూప విన్యాస కలనఁ

బ్రతులఁ జాయల నళియింపఁబడక దివ్య

దేహముల సర్వకాలముఁ దేజరిల్లు

నమరులెవ్వారు చిత్రరూపములెగాక!

పలక బాఱని శారీర షఠిమ కల్మి

నెల్లకాలము ముప్పదియేండ్ల కొమరుఁ

బ్రాయమున వెల్లుచుండు నిర్బరుఁ డనంగ

సరయఁగా నట్టివేల్పు చిత్తరువ కాదె?

నేల కాలుానరాక, నేవేళ నెత్తు

పీటలను, గోడలను, పెద్దవేదికలను

తీవఁగొలుపుండి, పర్వసంభావనముల

స్వస్థులగు సుపర్వాణులు ప్రతిమలెకద?

తమ్ముఁగూర్చి మానపులెట్లు తలఁచుచున్నఁ

గాదనక నమ్మదమ్మునఁ గాంచుచుండు

సాధితాచల నిర్గుణస్వాంతు లగుట

సుమనసులు వేతెగలరె చిత్రములుగాక?

స్వేదరోమాంచ నత్త్వరసోదయంబు

రెప్పపాటును, నిద్రయు లేనివగుట

చిత్తరువులకె జెల్లు నస్వేదులనఁగ

ననిమిషులనంగ, నన్వపులనఁగ జగతి.

వరలుసారస్వతము వినా, స్వముఖమునను

వాక్పఠిమ లేని బామ్మ గీర్వాణ మయ్యె

నదితి యనుకాంత చిత్రంప నాది యందుఁ

జిత్తెఱువు లాదితేయాఖ్యఁ జెలఁగుచుండు.

యజ్ఞయాగాది కామ్య కర్మాళియందు

బలినమర్పణఁ గ్రతుభుగాఖ్యలఁ జెలంగు

చహరహము గంధమాల్యాంబరాభరణము

లమరు దివ్యులు చిత్రప్రతిమలు గావె?

కన్నులుండి కానఁగలేక, కాళ్లుండి

మెదలఁగాలేక, నోరుండి మెక్కలేక

జిహ్వగర్లియు మాట్లాడఁ జేతఁగాక

మిడుకు జడదేవతలు చిత్రములె నిజంబు!

భూత శక్తులఁ దొలుత దివ్యులుగ నెంచి

వాని కటుపయి చిత్రరూపము లమర్చి!

చిత్రకథలెన్నో వానిపై సృష్టిజేసి

రరసి చూడఁగ; దేవరహస్యమిదియె?

మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రిగారు

(1833—1897)

ని. వెంకటరావు గారు, బి. ఏ.

మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రిగారు.

అభినవాంధ్రకవితా పితామహుడనియు సనగ్గళ కవనధారాపారీణుడనియు నాంధ్రలోకమన వాసిగన్న యీ విద్వత్కవి విశాఖపట్టణమండలమన బొబ్బిలి దరిమన్న పాలేశేరసు గ్రామమన క్రీ. శ. 1883 సంవత్సరము జూను 30 తేదీని జన్మించెను. ఈతడు వెలనాటి వైదిక బ్రాహ్మణుడు. ఆపస్తంబ నూత్రుడు పారాశరగోత్రుడు. కామకవికి జోగమాంబకు బుత్తుడు. వీరివంశములయందు బండితవంశము. ఈ సత్కవిపితామహుడు పేరయినూరి. ఇందుమతీపరిణయము, లక్ష్మీ నృసింహమూర్తిస్తుతి, నిర్దుష్టనిరోధ్య దాశరథీకేతకాదు లను రచించెను. తండ్రి కామకవి బ్రహ్మోత్తరఖం

డము, కార్తికమాసవ్రత మాహాత్మ్యము, బుర్రామ షేత్ర మహాత్మ్యము, బాసకేరామకేతకము, నూర్యనారాయణ కేతకము, రామప్రభుకేతకము, శ్రీరామ స్తవరాజాది సంస్కృతగ్రంథబృందము, శ్రీరామ దండకము, శ్రీ కృష్ణదండకము, శ్రీమత్తైపదేంద్రదండకము మొదలగు బహుగ్రంథముల రచించెను. ఈతని యన్నయైన రామస్వామిశాస్త్రి వేదాంతకృతికదంబము (ఇందు అవసూతానుభూతిగీతలు గలవు) గంగాలహరి, గంగాక్షయము, గంగాస్తామము మొదలగు భాషాంతరీకరణములు, ద్వాదశశమంజరికాస్తవము, రామార్యస్తవము మున్నగు చిన్న కావ్యములును రచించెను.

ఈ సత్కవి తొలుత తనతండ్రియగు కామనూరి యొద్దను, నటుపైని తాతానూర్యనారాయణ యొద్దను విద్యాభ్యాసము గావించి, సంస్కృతాంధ్రములయందు దశ మాసపాండిత్యము సంపాదించెను. మఱియు సాక్షిశ్రో పనివనన్మంత్రములను శ్రీమత్తైపదేంద్రస్వామి వారివల నబడసియు ద్వైతవేదాంతశాస్త్రమున బ్రవీణుడయ్యెను.

సూజకవితాసంపన్నుడగు నీసత్కవి తన పండ్రెండవయేట ననగ క్రీ. శ. 1897 నుండి కవిత్వము పెప్ప మొదలిడి తనశీలితమంతయుఁ గవితావృత్తి యందే గడపెను. ఈతడు బొబ్బిలి సంస్థానమునందా స్థానవిద్వత్కవియైనను, వేంకటగిరి మొదలగు రాజాస్థానముల సమ్మానితుడై, బొబ్బిలి పురాధీశ్వరుల దయచే సకలతీర్థయాత్రలు గావించి, వివరసాశీల్యాది గుణముల చేత నొప్పి, యధునాతనాంధ్రకవిమండలికి భూషణ ప్రాయుడై యలరారెను.

౧. ఈతని కుమారుడు కామకవి, సోమేశ్వరశేత్ర మాహాత్మ్యము, సర్వేశ్వరకేతకము, తరుణీకేతకము, విష్ణుమాయావిలాసము, విక్రమార్కచరిత్రము మొదలగు కావ్యముల రచించిన ట్లితని శిష్యమాహాత్మ్యఖండ పీఠిక నుండి తెలియుచున్నది.

ఈ కవి తన పండితవైభవమును “కవితాలతాంకురము” నొక గంటకాలములోఁ బంతుగించి రచించెను. మఱియు నాకాలమునందే “శ్రీ గణపతిసరస్వతీపరకందకదంబము”ను రచించిరి. వీరి యంత్యకవిత్యము ౧౮౭౨ సంవత్సరము జూను ౨౫, ౨౬, ౨౭, ౨౮ తేదీలలో రచించిన “మృత్యుంజయస్తవ” మను పేర నొప్పుచున్నది. ఇంక నీయేబదిరెండేళ్లలోను వీరు చెప్పిన కృతులకు లెక్కలేదు. వానిలో నెనుబదినాలుగు మాత్రము మిగిలియున్నవి. వాని నీక్రింద బొందుపఱచుచున్నాఁడను.

ఏకప్రాస శతకములు

౧. బ్రహ్మేశ్వరశతకము (లకారప్రాసము) “బలు గొట్టపురినివాస బ్రహ్మేశ్వరశతకము” అను ముకుటము.

౨. చిత్తీశతీ (సకారప్రాసము) “మానసమా నిరంతరము మంగళదేవత నాశ్రయింపుమా” అను ముకుటము.

౩. వేంకటశైలనాయకద్వితీయశతకము (లకారప్రాసము) “ఉజ్జ్వలహృదయా దయాదయ విశేంకట వేంకటశైలనాయకా” అను ముకుటము.

౪. వేంకటశైలనాయకశతకము. (దకారప్రాసము) “ఇందిరా, స్పదహృదయాదయాదయవిశేంకట వేంకటశైలనాయకా” అను ముకుటము.

౫. విశ్వనాయకశతకము. (రకారప్రాసము) “తారకమంత్రదాయక గదాధరసాయక విశ్వనాయకా” అను ముకుటము.

౬. విశ్వనాథస్వామి శతకము (సకారప్రాసము) “నానాంతర్యామి విశ్వనాథస్వామి” అను ముకుటము.

౭. కాశీవిశ్వనాథ శతకము (కకారప్రాసము) “శ్రీ కాశీవిశ్వనాథ సిద్ధసనాథా” అను ముకుటము.

౮. పారివలింగ శతకము” పాపాఘతమఃపతంగ పారివలింగా” అను ముకుటము.

౯. పరమశివ శతకము (సకారప్రాసము) “శి, వా సాంబశివా సదాశివా పరమశివా!” అను ముకుటము.

౧౦. సూర్యనారాయణశతకము. యకారప్రాసము. “సూర్యనా, రాయణ భక్తరక్షణ పరాయణ జన్మరుజారసాయనా” అను ముకుటము.

౧౧. బాలశకాంకమాళి శతకము, ౧౨ చంద్ర ఖండకలాపశతకము, ౧౩. కలి పురుషశతకము, ౧౪. ఈశ్వరశతకము, ౧౫. ఈశ్వరధ్యానశతకము.

శతకములు (౨౩) ౧. సీతారామద్వ్యక్తిశతకము, ౨. శ్రీ జనార్దనశతకము, ౩. కాశికావిశ్వనాథ సీసపద్మ శతకము (చిత్రబంధ కవిత్యసమేతము) “కాశికావిశ్వనాథ దుర్గాసనాథ” అను ముకుటము, ౪. పరమాత్మేశ్వరశతకము-“పరమాత్మానిష్ఠబోధాత్మకా” అను ముకుటము-౫. పార్వతీశ్వరశతకము, ౬. కాశీశ్వరప్రభుశతకము, ౭. సర్వేశ్వరశతకము “ఇంక నిన్నే నందు సర్వేశ్వరా” అను ముకుటము, ౮. సూర్యనారాయణ శతకము-“లోకహితచ ర్యా సూర్యనారాయణా” అను ముకుటము, ౯. వేంకట రమణశతకము, ౧౦. పర హనరసింహశతకము శతత్రారా వళి “పరాహనరసింహః సింహశైలాధిపా” అను ముకుటము, ౧౧. జగద్రక్షకశతకము “పన్నగనగాధ్యక్ష జగద్రక్షకా” అను ముకుటము, ౧౨. రమానాయకశతకము-“రామరమా నాయకా” అను ముకుటము, ౧౩. ఆంజనేయశతకము, ౧౪. రామరక్షశతకము, ౧౫. గోపాలకృష్ణశతకము, ౧౬. బాలకృష్ణశతకము, ౧౭. రఘుపతి శతకము, ౧౮. జగన్నాయక శతకము, ౧౯. రామలింగేశ్వర శతకము, ౨౦. సర్వకామదాశతకము, ౨౧. గణపతి శతకము, ౨౨. హరి శతకము, ౨౩. హరిహరేశ్వర శతకము.

కావ్యములు

౧. శ్రీరాధాకృష్ణసంవాదము, ౨. శ్రీబొమ్మిలి మహాగాజవంశావళి, ౩. ఉమాసంహిత (యాంద్రము), ౪. కాంచీమహాత్మ్యము, ౫. అమరుకము, ౬. అక్షరమాలి కాఖ్యనిఘంటువు.

మాలికా పద్యములు

౧. ఉపన్యాస విలాసభూషణము, ౨. ఈశ్వర ప్రార్థనార్థచంపకమాలిక, ౩. కొల్లాపుర ప్రభుచరిత్రము,

౪. శ్రీగురుచరిత్ర, ౫. శ్రీవేణుగోపాల నక్షత్రమాలిక, ౬. జగత్పతి నక్షత్రమాలిక, ౭. జగదీశనక్షత్రమాలిక, ౮. మారీరోగభీతిహరేశ్వరనక్షత్రమాలిక, ౯. శ్రీవేంకటకృష్ణ యాచేంద్రప్రభు సమాగమనోత్సవచ్ఛన సీసనక్షత్రమాలిక, ౧౦. జగదీశతారావళి, ౧౧. పంచరత్న నవరత్న యతివృష్టికష్ట హరణాష్టకాదిస్తుతికదంబము, ౧౨. మత్తకోకిలాష్టకాదిార్చన పద్యాలి, ౧౩. తెత్త దుస్సాది షర్ణనాథమాలికాది పద్యాలి, ౧౪. సమ స్వాపూరణాది చిత్రకవనము, ౧౫. గేయమంజరి.

దండకములు

౧. శ్రీరామ, ౨. శ్రీ సూర్యనారాయణ, ౩. శ్రీజగదంబాదండకము, ౪. జూబిలీదండకము.

గద్యకవనము

౧. యాత్రాచరిత్ర, ౨. గురుచిత్రకథ, ౩. లఘు చిత్రకథ, ౪. శ్రీ బాహ్మిని మహారాజ పంకావళి.

ఉపన్యాసములు-ప్రకీర్ణకములు

౧. సకలమతసామరస్య సంగ్రహోపన్యాసము, ౨. దైవమానుషోపన్యాసము, ౩. కర్మవిపాకోపన్యాసము, ౪. శ్రీపునర్వివాహ ధిక్కియోపన్యాసము, ౫. భావనామతోపన్యాసము, ౬. ప్రబంధసంబంధబంధ నిబంధనగ్రంథము.

సంస్కృతగ్రంథములు

౧, గుణకల్లోకాదిచిత్రచన, ౨. కవితావిసోదకోశము, ౩. శ్రీ గురుపాదకోపచారస్తుతి, ౪. సీతా శేఖస్తుతి, ౫. శ్రీకృష్ణనవరత్నావళిస్తుతి, ౬. శ్రీ దేవీనవరత్నావళిస్తుతి, తత్పూజాపద్ధతి, ౭. బీజాక్షరస్తుతి ౮. కాశీశ్వరాష్టకము, ౯. మంగళాష్టక చతుష్టయము, ౧౦. శ్రీవేంకటగిరి ప్రభుద్వర్ణికోక కదంబము.

పైగ్రంథపట్టిక దిలకించినచో నీమహావికవితా వైద్యము తేటపడగలదు. పై గ్రంథములలో రాధా కృష్ణసంవాదము, అమరుకము, కృష్ణాభ్యుదయము మొదలగు కావ్యములు దేశమందు వ్యాప్తమైనవి. అం దొకటి

పండితమండలిచే గొనియాడఁబడి యాధునికాంధ్రవాఙ్మయమున ముఖ్యప్రబంధములలో నొకటిగఁ బరిగణింపఁబడినది.

చతుర్విధ కవితావిశారదుఁ డగు నీకవికి బంగారు మనకుఁ బరిమళ ముచ్చిన భాతిని నుభయభాషాపాండిత్యముగూడ గలుగుటచే నిర్దుష్టకవనధోరణియం దాకాలము నీయనను మించిన వారు పెక్కురు లేకుండిరి. చిత్రబంధ కవితయం దీకవికి కలసామర్థ్యము పూర్వోదాహృత కవితావిసోదకోశమునను, ప్రబంధసంబంధబంధనిబంధన గ్రంథమునను, రెండుమూడు శతకముల వలననుఁ దెలియ నగును. ఒక శివరాత్రియంతయు నుపవసించి, లింగోద్భవ కాలమునం దుపక్రమించి తెల్లవారుసరికి పార్వతీశ్వరశతకము రచించుచుటయు “పాపాపశుశ్రమఃపశింక పారివర్ధింగా” యనియు “శ్రీకాశీవశ్యనాథ సిద్ధసనాథా” యనియు మకుటములుగా నుండి రెండే ప్రాసశతకములు పంతు ముపైని మూడుదినములకు రచించుచుటయు, రెండుమూడువందల చరణములుగల మాతీకావ్యత్తముల నెట్టి దుష్కరప్రాసతోనైన ననర్గళధారతో రచించుచుటయు నీకవి యాశుకవిత్తాశక్తికి నిదర్శనములు. ఇట్టి యీతని ప్రతిభ బిందుపూర్వకదకార ప్రాసముతో నైదువందల చరణములకుఁ జైగా రచించిన శ్రీమత్త్రైపదేంద్ర గురుచరితమునఁ గనఁదగును. వీరి యాంధ్రీకరణశక్తికి, అమరుక కావ్యము నదాహరణముగఁ గొనవచ్చును. ఇంక యమకములు, ద్విప్రాసలు, త్రిప్రాసలు, చతుష్ప్రాసలు, పంచప్రాసలు మొదలగు వానితో కవనము నెప్పుట యీ సత్కవికి మంచినిశ్చప్రాయము. అయిన వీరిశతకములు కొన్ని బహుమనోహరతైలితో గ్రాలుచున్నవి.

ఈవిద్యత్కవికిరి లోకమున వెల్లివిరియుటకు తొల్లి నెల్లూరుపురముల బ్రకటింపఁబడిన యముద్రిత గ్రంథచింతామణిపత్రికయే కారణము. ఈపత్రికవలననే యాకపిండుని నామ మాంధ్రదేశమున సుప్రసిద్ధమైనదని చెప్పుట సత్యోక్తియేగాని యతిశయోక్తిగానేరదు. ఈ పత్రికయందే కాస్త్రీగారి గ్రంథములు, మా లికలు, రేఖలు, పెక్కులు ప్రకటింపఁబడినవి. పైగ్రంథములలో ప్రబంధ సంబంధబంధ నిబంధనగ్రంథము శరత్తారావళి యను వరా

హనరసింహశతకము, శ్రీమత్తైపదేంద్రగురుచరిత్రము, శ్రీకృష్ణభగ్యదయము, ప్రాస్తావికపద్యావళి, అ. గ్ర. చింతామణి ప్రకటితము. మఱియు సువన్యాసనిలాసభూషణము ఈశ్వరప్రార్థనమాలిక, జిజ్ఞాసా విజ్ఞానము, శార్దూలనక్షత్రమాలిక, బిల్వేశ్వరీయప్రశంస, స్వీయ దినచర్య మొదలగు మాలికలు అమృదితగ్రంథ చింతామణి ప్రకటితములు అమృదితగ్రంథ చింతామణినిపతులు శ్రీశ్రాండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు శాస్త్రీగారి కవితయం దధికాదరము గలవారు. కావుననే సందర్భము గలిగినపుడెల్ల దమ పత్రికలో శాస్త్రీగారి కవనమును మించిన రసపుష్పిగల కవనములేదనియు, చెప్పిడి కవన మననేమియో శాస్త్రీగారి రెణుగరనియుఁ బలుమారులు ప్రశంసించిరి.

మఱియు రామకృష్ణయ్యగారు పాగవతీశ్వర శాస్త్రీగారి చిత్రమును వ్రాయించి, తమ పత్రికయందు బ్రకటించి యాంగ్రులకృతజ్ఞతకుఁ బాత్రులైరి. ఇయ్యది 'నాత్మపర్యాయచర్యాసపర్య' అను నామాంతరము గలిగి హరిహరేశ్వర శతకమును పేర వెలయుచున్నది. ఇంతియేగాక శాస్త్రీగారి ప్రతిబింబము నాంద్రలోకమున కొనంగినది వీరే. అయినను రామకృష్ణయ్యగారు భాషావిషయమై మిక్కిలి పట్టుదలగలవారు. ఒకప్పుడు బిందుపూర్వకటతవర్ణయతుఁ గూర్చి వీరికి వాదప్రతివాదములు జరిగినవి. అప్పుడు శాస్త్రీగారి వయస్సురువది మూడేండ్లు దాటినది. ఆయన నీసందర్భమున నూటయేని మిది చరణములు గల మత్తేభమాలిక రచించిరి. అందు వాదప్రతివాదయుక్తులెట్లున్నను మాలికయందలి ధారాశుద్ధి యేమియు, శాస్త్రీగారి రంజితావస్థలను యావనంబునందుపాఠే మేధాశక్తియు, కవిభాస్పరణయు గల్గియున్నారని పైమాలిక చెప్పకయే చెప్పుచున్నది. శాస్త్రీగారు ప్రాణోత్క్రమణ సమయమున మృత్యుంజయునకు ననుస్మరింతుఁ దరింతుఁ అను ముఖటముతో మృత్యుంజయ స్తవ పద్యములఁ జెప్పుచు, నసువులు విడిచిరట. ఇందు ముప్పదియైదుపద్యములు మాత్రమే గలవు. ఈ విధముగ నేబదిరెండేండ్లు కవితావృత్తియందే జీవనముగడపి శాస్త్రీగారు హేవిశంభినవత్సర జేష్ఠ బలిరింకి

సరియైన క్రీ. శ. ౧౮౯౭ సంవత్సరము జూను తే ౩౦ దిని శివసాయుజ్యముం బొందిరి.

ఉభయభాషాకోవిదుఁడగు నీవిద్యుత్కవి, యాంధ్రశతకవాఙ్మయమున నత్యున్నతస్థాన మలంకరింపఁ దగినవాఁడు. సత్యవోలు భగవత్కవి శత శతకములు రచియించి యున్నట్లు చెప్పియున్నాఁడు కాని యవి నేడు కానరావు. పార్వతీశ్వరశాస్త్రీగారు రచియించిన శతకములు దేశమునందు వ్యాప్తిలోనుండి, బహుమనోహరమైన కైలితో నలరారు చున్నవి. ఈ శతకములన్నియుఁ బ్రత్యేకించి ప్రకటించిన శాస్త్రీగారి ప్రతిభ యింకను నాంధ్రలోకమునకు విశదము కాగలదు.

శాస్త్రీగారి కవన ధోరణిఁ దెలియుట కీక్రింద పద్యము లుదాహరించి యింతటితో నీ "జీవితము" ను ముగించుచున్నాను.

నీ. చిత్తజాతునిగన్న చుత్తకాశిని బత్తి

జొత్తిలి యొకయడు గొత్తుచుండ

విత్తవతీయకో విత్తయో బిత్తిరి

పాత్తుమై నొకపదం బొత్తుచుండ

నుత్తుంగరుచు లిగురోత్త హస్తములు

కట్టుత్తమాంగస్థలం హత్తివెలయ

దత్తత్తుమర్థసంపత్తికై ప్రజలు

ప్రపత్తిమై కేలన లెత్తి మొక్క

మేత్తనకు పాపరామెత్త నొత్తిగలగ

నత్తమిలి బత్తులకు నెల్ల బుత్తిముత్తు

లిత్తువట క్రొత్తయే యిట్టి వృత్తి నీకు

భక్తజనపాలత్వమ్! గోపాలకృష్ణ.

శా. విశ్వంబంతయు నీవుగాగనుచు

తీవిన్నిన్ను నేవించునా

రైశ్వర్యం బిహమందు నొంది

పరమందైక్యంబు బ్రాపింతుర

నివృత్తాసంబునఁ దత్ఫలారినగుచు

న్నిన్దొల్చుచుంటింజామి

శశ్వన్మంగళసంఘసంఘటన

తృప్తా బాలకృష్ణ హరీ!

శ్రీకృష్ణమాసము]

కా. అక్షుల్ని న్నచునట్లు హస్తములు
నిన్నర్చించునట్లాత్మని
న్నక్షిణంబుగనమ్మనట్లు చెవి
నిన్నా లించునట్లాస్యముకొ
దీక్షున్నిన్నోనియాడునట్లుకరుణ
స్వీక్షించి రక్షింపుమి
సాక్షాన్మంగళసంఘసంఘటన
తృప్తా బాలకృష్ణ హరీ.

క॥ యమునాతరంగిణీతో
యమునాదమ మమరె నచట నగుహంసనికా
యమునా దగ నుడు సముదా
యమునాటి దినాంధిదీపికావళితేజన్

క॥ ఎంతటి మతిమంతులకును
మంతులు గనవచ్చుఁ గృతుల మహి గవనశ్రీ
మంతులు సామంతులు ధీ
మంతులు మంతులు దొరంగి మంతురు గుణముల్

ఉ. స్మేరముఖుండనై యభయచిహ్నము
జూపుచు తత్తరంబుతోఁ
జేరువకేగుఁచి కుడిచేయి శిరం
బునఁజేర్చి, మంత్రవా
క్సారత దెల్పి నిష్ఠలయు
చక్కటి వెన్నటి కబ్బ జేతువో
తారకమంత్రదాయక గదా
ధరసాయక విశ్వనాయకా!

ఉ. యాచకకల్పశ్రుము క్రియా
చతురుండు నిపుక్షిపార్వా మా
యాచణశేముషీనిధి నయా
చరణాదరణుండు, సద్విధే
యాచలమానసుం డురుదయాచ
తురాస్యగురుండు యాపథే
యాచమితస్మ రోజ్జ్వలంబు యాచ
మహేంద్రుడు మర్త్యమాత్రుడే!

బాలభాష

32

మంచిమాటలు

బియ్యమ్ముతెల్లన్న పిండితెల్లన్న
వరుసతప్పినవాని వలికి తెల్లన్న
వరుసగానీడాన్ని వరుసలాడేవు
పాపాత్మ! నీశిరసు పక్కన్నపగులు.

* * *

కాలినిండా గుడ్డ వెయ్యిందిరోత
కానివాళ్ల కన్నెత్తి చూచిందిరోత
మంచిగంధపుచెక్క సాననే చీకు
మంచాలిదేహమ్ము మనసులో చీకు.

33

ఈశ్వరుడు

లోకమ్మువారికీ రొండుకన్నులు
లోకరక్షక, నీకు వేయికన్నులు

గగిగి

ఇద్దరుపెండ్లాలు ఈశ్వరుడ నీకు
 పలువరుస చక్కనిది పార్వతీదేవి
 కన్నులు చక్కన్న కనకదుర్గకును
 ఇద్దరుపెండ్లాము లేలయ్య నీకు
 ఎదెక్కిరిగేవు ఈశ్వరుడ నీవు
 బిచ్చమెత్తినదాక బిడ్డలకులేదు
 అడిగితెచ్చినదాక అలికేలేదు

* * *

౩౯

తాత, పెండ్లి

ఊచకట్టోచేత ఉగ్రమోచేత
 ఊగుతూవచ్చిన్న తాతెవ్వరమ్మ
 మానికానిండాను మాడలోసుకుని
 మనుమరాలానిన్ను మనుమడగవస్తే
 వాడిన్నపూవులు వాసనలుగలవా
 ఓతాత! ఈమనము వొద్దయ్యనాకు.

౪౦

శ్రీరామలవారు

అయ్యోధ్యరామయ్య అన్నయ్య మాకు
 వాలుగన్నులసీత వదినమ్మమాకు
 రాములంతటివాడు రట్టుపడ్డాడు
 మానవులకెట్లమ్మ మాటపడకుండ!
 సీతమ్మ రామయ్య దారి గదిలీతె
 పారిజాతపువ్వులు పలవరించినవి
 సీతపుట్టగ నేల లంకచెడనేల
 లంకకు విభీషణుడు రాజుగానేల
 ఏడువడూయేండ్లు పడునాలుగేండ్లు
 ఎట్టు లుంటివి సీత నట్టడవిలోను
 లక్ష్మీయ్య నామరిది రక్షిస్తూ ఉండ
 నా కేమిభయ మమ్మ, నట్టడవిలోన.

* * *

సీతపుట్టగనేల లంకచెడనేల
 లంకకు రావణుడు రాజుగానేల

* * *

దేవునంతటివాడు జననింద పడెను
 మానవుం డెంతయ్య మాటపడకుండ
 అన్నదమ్ములులేక ఆదరువులేక
 తోడులేకాసీత దూరమైపోయె.

మనము వైటమిన్లునుగూర్చి సయస్సు పత్రికల లోను, కొన్ని మందుల కార్మికములలోను తరచుగా చూచుచున్నాము. మనము భోజనముచేయు పదార్థము లందు వైటమిన్లు లేనిచో మనకేర్పొద్దియు, కొన్ని వ్యాధులనుండి బాధపడకపోవుటయు జరుగనేర దని నూతనముగా (1911 లో) కనిపెట్టబడినది. ఇప్పటికిని వైటమిన్లుయొక్క రసాయనశాస్త్రము స్పష్టముగా తెలియలేదు. వానితో కలసియున్న యితరపదార్థములను తీసి వైటమిన్లు ఒక్కటినే ఎవరు ఒడసియుండలేరు. మరియు రికెట్సు (Rickets) అను వ్యాధి వైటమిన్ డి ఆహారములో లేనప్పుడు వచ్చునని ఒకయభిప్రాయము కాని ఆహారములో కేల్షియమ్ (Calcium) (ఎముక లలో నుండును) తగ్గి ఫోస్ఫరస్ (Phosphorus) హెచ్చినను, కేల్షియమ్ హెచ్చి ఫోస్ఫరస్ తగ్గినను రికెట్సు అను వ్యాధి వచ్చునని పరిశోధనవలన తెలియు చున్నది. అందువలన వైటమిన్లు డి, కిని రికెట్సుకు సంబంధములేనని కొందరి యభిప్రాయము. ఇట్లే వైట మిన్లుగూర్చి విమాంస లున్నవి.

ఏది యెట్లున్నను, కొన్ని పరిశోధనల బట్టి మనము తినెడి యాహారములో కొన్ని పదార్థము లున్న నేగాని (వైటమిన్లు అన్నసుసరే మరేమన్నసుసరే) మన ము జీవింపనేరమని స్పష్టముగా నేర్పడినది. ఆపదార్థము లెక్కువగా నాహారములో నుండనవసరము లేదు. దీనికి సంబంధించిన పూర్వచరిత్ర కొంచెము చూచిన అంతయు స్పష్టమగును.

చాలదూరము ఓడ ప్రయాణము చేయువారు స్కర్వి (Scurvy) అనువ్యాధినుండి బాధపడుచుండెడి వారు. ఎక్కువకాలము ఓడలో నుండుటచే వారికి క్రొత్తగాకొసిన కూరకాయలును, మంచిపండ్లను దొర కెడివికావు. వాడినపండ్లను, ఎండిపోయిన కాయలను తినుటవలన వారు స్కర్విబాధనుండి పీడింపబడిరి. కాని

వారు నిమ్మపండ్లయు, కమలాపండ్లయు రసమును, ఎండి పోనని కూరకాయలను తినినప్పుడు ఆరోగము లేకయుం డెడివారు. ఈసంగతి 1600-1700 సం. లందు కెప్టను కుక్కు, డాక్టరు లింకు (Captain Cook, Dr. Lind) అనువారు తెలిసికొనిరి. కాని తగినకారణము వారికి తెలియలేదు. మనము వైటమిన్ శాస్త్రజ్ఞులతో పాటు కాగణ మొపగగలము. వైటమిన్ సి అనునది స్కర్వికి మందు. అది మన ఆహారములో లేనప్పు డా వ్యాధి వచ్చును.

వైటమిన్ సి పండ్లరసములోను (నిమ్మ, కమలా మొదలగు) కూరకాయలలోను ఉన్నది. కాని అది ఎండి నిలవయున్నచో వైటమిన్ సి నశించును. కాబట్టి పై చెప్పిన ఓడప్రయాణికులు ఎండినవి తినుటవలన ఆరోగ ముచే పీడితులైరి.

మరియును బెరిబెరి (Beriberi) అనువ్యాధి జపాను (Japan) నందు, కొంచెము తక్కువగా మలయ పెనిన్సులా, డచ్ ఇండిస్, ఫిలిప్పైను ద్వీపముల లోను ఉండెను. దీనికి కారణము డాక్టరు ఈక్మను (Dr. Eijkman) అను హోలండుదేశస్థుడు ౧౮౯౭ సం॥ కనుగొనెను. జపాను మొదలైన దేశస్థులు ఎక్కు వగా యంత్రములలో బాగుచేసి తెల్లగానుండు బియ్య మును వండి తినుచుండిరి. అట్లెక్కువగా యంత్రములో బాగుచేయుటచే బియ్యములోనుండు ఒకవస్తువు నశించు టవలన బెరిబెరి వచ్చునని ఈక్మను చెప్పెను. ఆవస్తువునే ఇప్పుడు వైటమిన్ బి. తో పోల్చిరి. దీనినిబట్టి మన మెక్కువగా బాగుచేసినబియ్యము తినరాదని తెలియు చున్నది. వైటమిన్ బి బియ్యపురింజుపై తెల్లగా యొక పొరవలె కప్పియున్న పొట్టునందుండును. మన మెక్కు వగా కడిగినచో ఆకడుగులోనికి అది పోవును.

మన ఆహారములో ముఖ్యముగా కార్బోహైడ్రేట్లు, ప్రోటీన్లు, ఫ్యాట్లు, మినరల్ సాల్టుస్ (Carbo-hy

drates, Proteins, fats, mineral salts, water) ఉండును. ఇవికాక మరికొన్ని వస్తువులుకూడ ఆహారములో నుండగలవని చాలాకాలముక్రిందటనే తెలిసికొనబడెను. కాని నైటమిన్సు అనుపేరు ఫంకు (Funk) అనునాత డొంగెను. 1911 గౌలెండు హాప్కిన్సు (Gowland Hopkins) అను ఇంగ్లాండుదేశస్థుడు ఫంకునకుపూర్వమే పెక్కుఆహారపరిశోధనలు ఎలుకలపై చేసెను. (1907-1909) హాప్కిన్సుకు అప్పుడు నైటమిన్సు సంగతి తెలియకపోయినను వానిపరిశోధనలబట్టి మనము ఇప్పుడు నైటమిన్సుయొక్క విలువ తెలిసికొనగలము. ఎనిమిదియెలకల కాహారపదార్థములను వేరువేరుగా తెచ్చి కలిపి ఇచ్చెను.

క్యాసిన్ జెన్, స్టార్చ్, కేక్ షుగర్, మినరల్ సాల్టు, ఉదకము (Caseinogen, Starch, Cane Sugar, mineral salt and water) నైటమిన్సు అవసరములేనిచో, ఈవస్తువులు కఠినమును కాపాడుటకు చాలును. మరియెనిమిది ఎలుకలకు పైచెప్పిన ఆహారమును దానితోపాటు ఒక టీస్పూను పాలును ఇచ్చెను. ఈ రెండెలకలగుంపులను ప్రతి మూడవరోజున తూచుచుండెను.

ఎలుకలు	౦ రోజు	18 వ రోజు
1 వ ఎలుకలు	45 గ్రాములు	50 గ్రాములు
2 వ ఎలుకలు	45 గ్రాములు	75 గ్రాములు

౧౯ వ రోజునుండి ౧ వ ఎలుకలకు పాలిచ్చి, ౨ వ వానికిచ్చుట మానివేసెను. వెంటనే మొదటి ఎలుకలు పెరిగి, పాలుత్రాగుట మానిన ౨ వ ఎలుకలు క్రమముగా క్షీణించి బరువు తగ్గెను. దీనివలన దీనిని పాలలోనున్న నైటమిన్సులే కారణము. కాబట్టి పాలలో పెరుగుట కనుపూలించెడి నైటమిన్సు ఉన్నది. దానికి నైటమిన్సు ౧ అనిపేరు పెట్టిరి.

మొట్టమొదట 3 నైటమిన్సులు కనిపెట్టబడి రానురాను వానిసంఖ్య పెచ్చి ఇప్పుడు ముఖ్యముగా ౬ ఉన్నది. నైటమిన్సులను ఆహారముతోపాటు ఉడికించి

నచో నవి నశించి మనము తినెడి ఆహారము ప్రయోజనములేక యుండును. అందువలన ఉడికించని కూరకాయలను, బేడలను తినుట మంచిది. కాబట్టియే అడవులలో బెరుగు మనుష్యుడు పచ్చిమాంసమును, పచ్చి దుంపలను తినుచుండి ఎక్కువ బలవంతుడుగా యుండెను. నైటమిన్సులు ఆరింటిని కొంచెము తెలిసికొనుట మంచిది.

నైటమిన్సు ౧. ఇది మనుష్యుడు పెరుగుట కారణము. ఇది లేనిచో మనిషి క్రమేణ క్షీణించి బరువుతగ్గును. ఇంక నొకవిధమైన కంటిజబ్బు 'జెరోఫ్థాల్మినా' (Xerophthalmia) వచ్చి ప్రాణహానికూడ కలుగును. ఈ నైటమిన్సు ఎక్కువగా పాలలోను కోడిగ్రడ్డు (పచ్చనిభాగము)లోను, కాడ్లినరూతలులోనుయున్నది.

నైటమిన్సు 2. ఇది పైదానివలె నారోగ్యమును కాపాడి బెరిబెరి అనువ్యాధిని తొలగించును. ఈ వ్యాధి అనేకవిధములుగా వచ్చును. దీనివలన అవయవములలో సత్తువ పోయి మనిషి నీరసించును. ఎక్కువగా యంత్రములో బాగుచేసిన బియ్యము తినుటవలన జపాను మొదలైన దేశములవారు ఈవ్యాధినుండి బాధపడుచుండిరి. నైటమిన్సు 3. కోడిగ్రడ్డు (పచ్చనిభాగము)లోను, కూరకాయలలోను, గోధుమ మొదలైన ధాన్యములలోను ఉన్నది.

నైటమిన్సు 4. ఇది నైటమిన్సు 3. ఉన్నచోట్ల దానితో కలసియుండును. ఇది పెల్లాఫ్రా (Pellagra) అను వ్యాధి రాకుండజేయును. దీనివలన అజీర్ణము, నోటి నొప్పి, నాలుకనొప్పి, చేతులు, ముఖము, మొదలైనవి వాచుట సంభవించును. ఈవ్యాధినుండి మొక్కజొన్న లాహారముగాజేసికొన్న ఇటలీ, ఉత్తరఅమెరికా, రుమేనియావాస్తవ్యులు పీడింపబడుచుండిరి.

నైటమిన్సు 5. ఇది సూర్యి అను రోగమునకు మందు. ఈ నైటమిన్సు ఎక్కువగా పండ్లరసములోను కాయలలోను ఉండును. సూర్యివలన కీళ్లయందు సత్తువ తగ్గి, నోటిమాంసముచెడి పండ్లుకూడ సంభవించును. బలముతగ్గి కఠినముపై నీలవర్ణముగల మచ్చలు లేచును.

వైటమిను డి. ఇది ఆహారములో లేనిచో రికెట్సు అనువ్యాధి వచ్చును. దీనివలన ఎముకలలో స్థితువపోయి ఎముకలు వంగిపోవును. ఈ వ్యాధి అనేకరకములుగా రావచ్చును.

వైటమిను ఇ. ఇది తక్కినవానివలె వ్యాధులను తొలగింపక సంతానము పొందించుటకు కారణమగు యున్నది. ఎలుకలపైజేసిన పరిశోధనలబట్టి ఈవైటమిను మగవారికిని, ఆడవారికికూడ ముఖ్యము. ఇది ఆహారము లో లేనిచో గొడ్డువా రగుదురు. గోధుమలు నానవైచి కొంచము మొక్కలు వచ్చినతరువాత వానినుండి నూనె తీసినచో దానిలో నెక్కువగా వైటమిను ఇ. ఉండును.

పై సువహరించినదానిబట్టి వైటమినులు మన కంత ముఖ్యమో తెలియుచున్నది. గోధుమలు, సెనగలు, పెసలు మొదలైనవి నానవైచిన (కొంచము మొలకలు లేచిన తరువాత) వానిలో వైటమినులు ఎక్కువగా నుండును. గాంధీమహాత్ము డిట్టియాహారమును కొన్ని మాసములక్రిందట తినుచుండెను.

ఇట్టిసమయమున సూర్యరశ్మినిగూర్చి కొంత తెలిసికొనవలెను. సూర్యనికిరణములలో అల్ట్రావయలెట్ రేస్ (Ultra Violet rays) ఉన్నవని అందరకు తెలిసిన విషయమే. ఇవి వైటమిను డి. వలె రికెట్సును బాగుచేయుటయేగాక ఆరోగ్యమునిచ్చుటలో సూర్య కాంతినిమించిన దేదియు లేదు. చంటిబిడ్డల చాలా జబ్బులనుండి బాగుపడుచుండురు. దానికి వైటమినులు వారియాహారములో చాలకపోవుటయే కారణము. వారికి వైటమినులు ఉండు ఆహారము నిచ్చి (పాలు, కాడ్డివరు ఆయిల్ etc.,) వారిని ఎండలో ప్రతిరోజును $\frac{1}{2}$ గంట ఉంచిన వారెక్కువ ఆరోగ్యవంతులుగా నుండురు. పిల్లలు ఎక్కువవేగముగా పెరుగుదురు గాన వారికి వైటమినులు ఎక్కువగా నిచ్చుచుండవలెను. మంచిపాలు

(అధికముగా కాచకుండు) పోయుచు, తల్లికికూడ వైటమినులుఉండు ఆహార మిచ్చుచుండవలెను. పాలు, కాడ్డి వరుఆయిల్, పండ్లు, వాడని కూరకాయలు మొదలైన వానిలో వైటమినులు ఎక్కువగా ఉండును గాన అవి ఇచ్చట మంచిది. అదియునుగాక సూర్యకిరణములలో తరుచుగా స్నానమాడుచుండవలెను.

మనకేరీరము మనముతినెడిఆహారమునుండి వైటమినులను జేయలేదు. వృక్షజాతియొక్కటికే వైటమినులను చేయుకే యున్నది. అందువలన మనము మన ఆహార మునకు వృక్షజాతిపై నాధారపడవలెను. కాడ్ (Cod) అనుచేపయం దెక్కువగా వైటమినులు ఉండుటకు కారణ మేమన అది సముద్రములోనుండు నాచు, మొక్కలు మొదలైనవానిని తినుటవల్లనే యనిచెప్పవచ్చును. డయటములు (Diatoms) అను ఒకవిధమైన మొక్కయందు (సముద్రములోనుండును) ఎక్కువగా వైటమినులు ఉన్నవి. వానిని చిన్నచిన్నచేపలు తినును; ఆ చిన్న చేపలను డయటములను కాడ్ అనుచేప తినుటవలన దాని కాలఖండము (లివర్ నందు) వైటమినులు చేరియున్నవి. కాడ్డివరుఆయిల్ మనుష్యునకు చాలా నుపయోగముగా నున్నది.

ఈదిగువ వైటమినులుకలుగు కొన్నివస్తువు లుదాహరింపబడినవి. అంకెలబట్టి వైటమినులు ఎంతెంత యున్నవి యూహింపవచ్చును.

ఈ వ్యాసమును నేను “భారతి” కార్యాలయ మునకు పంపినతరువాత శ్రీ గోపేటి జోగిరాజుగారి “మన యాహారము” అను అవ్యాసములు వెలువడినవి. మన యాహారమందు వైటమినుస్సుకు గల విలువ అతి నూత్నముగా నావ్యాసకుండు చూపబడినది. శ్రీ జోగిరాజుగారి అవ్యాసములు దీనితోబాటు చదివిన మన యాహారసమస్య పూర్తి యగును.

వస్తువు	నైటమిను 5	నైటమిను బి 1	నైటమిను బి 2	నైటమిను సి	నైటమిను డి	నైటమిను యి
పూరగాయలు (Vegetables)						
కాబేజీ	2	2	0	3	—	?
ఉల్లి	1	2	0	2	0	—
ఉరలగడ్డ(తీయనిది)	2	2	0	2	—	0
గుమ్మడి	1	0	0	0	0	0
టామాటా	2	3	0	3	—	0
కాయధాన్యము (Cereals)						
బియ్యము (యంత్రమునుండి)	—	—	0	—	—	—
బియ్యము (గింజలు)	1	2	0	—	0	0
గోధుమ (గింజలు)	2	3	0	1	?	2
గోధుమ (తెల్లనిపిండి)	—	1	0	—	—	0
గోధుమ-నూనె	0	0	0	0	0	3
(Wheat germ oil)						
పండ్లు (Fruits)						
ఆపిల్	1	2	0	2		
ద్రాక్ష		2	0	2	—	0
నిమ్మ	—	2	0	3		0
కమలా		2	0	3	0	—
అనాస	2	2	0	3	0	0
చమురు, క్రొవ్వ (Oils and fats)						
పెరుగు	3	—	1	—	1	
కాడ్డినరు ఆయిల్	3	—	?	—	3	?
పత్తిగింజలనూనె (ది)	?	—	0	—	?	1
కోడిగుడ్డు (తెల్లని)	—	0	0	—	0	0
,, (పచ్చనిది)	3	2	0	—	1	0
కొబ్బరినూనె	—	—	0	—		1
(Dairy pro- ducts etc.,)						
పాలు	3	2		2	2	
జన్ను	2	2	0	—		
కేసె			0	—	0	0

— అనగా 1 కంటే తక్కువ.

హిందూదేశ 'బట్టల' పరిశ్రమకు రక్షణ

(సర్ జార్జి స్కూప్టరుగారి వాదనలోనిలోపములు) చావలి వేంకటహనుచుంతరావుగారు, యం. ఏ.

భారత ఆర్థికసభ్యుడగు సర్ జార్జి స్కూప్టరుగారు భారత కానన్ సభలో ప్రవేశపెట్టిన ఆర్థిక పత్రమునందు వివాదాస్పదమైనవిషయములనేకములు కలవు కాని నాటి యన్నిటియందును ఎక్కువ వివాదమునకు తావిచ్చు విషయము ఒక్కటికలదు. అది ఏదన మన దేశపు బట్టల పరిశ్రమవారికి ఇచ్చుటకేర్పాటు చేయబడిన రక్షణపద్ధతికి సంబంధించినది. సర్ జార్జిగారు హిందూదేశపు బట్టలపరిశ్రమ (ముఖ్యముగా బొంబాయి నాగ్ పూర్, ఆహమ్మదాబాదు మిల్లులు) ప్రస్తుతములో నగుచున్న నష్టములను గనునించి, దానిని పూర్తిగ పడిపోకుండునట్లు రక్షించుటకును, తగినబలము చేకూర్చుటకును వీలుగా నుండునట్లు పైదేశమునండి దిగుమతియగుచున్న బట్టలపై పన్నును 11% నుండి 15% కు హెచ్చించుట కుపపాదించిరి. అక్కడతో సర్ జార్జిగారు ఆగలేదు; ఇంగ్లండునుండి కాక ఇతర దేశముల నుండి దిగుమతియగుచున్న బట్టలపరకుపై అదనముగ 5% చొప్పున రక్షణపన్నును విధించుటకు మూడ తీర్మానించిరి. ఈపన్నును విధించుటకు కారణములుగ ఆర్థికసభ్యుడు కొన్ని వివరముల సిద్ధాంతములను ప్రతిపాదించెను. దానివలన మనబట్టల పరిశ్రమ అభివృద్ధిపొందుటకు అవకాశము లుండుననియు, దానివలన ఇంగ్లండు దేశమునకు లాభము చేపూరినను దానికంటె ఎక్కువలాభము మనదేశమునకే కలుగుననియు, హిందూదేశము అభివృద్ధి మనస్సుకందుచుకొనియే తామీ రక్షణపన్నును విధింప బూనుకొంటి మనియు ఆర్థికసభ్యుడు తన ఉపన్యాసమునందు చాల విపులముగ చెప్పెను.

సర్ జార్జిగారు ఈపన్ను విధించుట కుపయోగించిన వాదనలలో ఒక చాలవంతమైన విషయమును వెలిబుచ్చిరి. ఇంగ్లీషు మంత్రివర్గమువారు ఇండియా

ప్రభుత్వమువారికి ఒక ఆసాధారణ విజ్ఞాపన నొక దానిని పంపిరనియు, దానిలో ఇంగ్లండునందు ప్రస్తుతము తీసుకొనున్న నిరుద్యోగ సమస్యను పరిష్కరించుటకును, వారిలో ఒకభాగము వారికైనను పని కల్పించుటకును ఇండియా ప్రభుత్వమువారు తోడ్పడవలెననియు ఈరక్షణ పన్నును లంకాపైరుతో పోటీచేయుచున్న ఇతర దేశముల దిగుమతులపై విధించిన అట్టి తోడ్పాటు చేయుట వీలగుననియు ఇంగ్లీషు మంత్రివర్గమువారు వ్రాసియుండిరి. ఆవిజ్ఞాపనవిషయమై ఆ సెంట్రల్ లెల్లుచు ఆర్థికసభ్యుడు "అసెంబ్లీగారు దానియందలి విషయములను గమనించి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారి కోరికను చెల్లించినచో వారిమనస్సులందు మనదేశపు భావిరాజకీయ దర్శములపై ఎవకూలాభిప్రాయము కల్గి లాభము కల్గునని" వక్కాణించెను. ఇట్టివిషయములలో ప్రధానముగ నాలోచించిన వలసివది ఇట్టిపన్నులను విధించుట హిందూదేశపు ప్రజలకును హిందూదేశ పరిశ్రమలకు లాభము నష్టము యనుసంగతి కాని బ్రిటిష్ గౌరవ మెంటు. మనకష్టపడో లాభము చేయుచురనునది కాదు. మనదేశపుబట్టల పరిశ్రమ పర దేశముల ఒత్తిడికి రూపుమాసి పోకుండ కాపాడుకొనుటకు వీలగునా యనునది కాని లాంకపైరు పరిశ్రమకు దానివలన లాభము వచ్చునా నష్టమువచ్చునా యనునదికాదు. కాని స్కూప్టరుగారు మాత్రము మనదేశపు భాగ్యోదయముకంటె లాంకపైరు వారిభాగ్యోదయములను పెంపొందించుటయందే మన స్పృహకొని ఈపన్నును విధింప బూని యున్నారని చెప్పుటలో అశ్చర్య మేమేని కలదా?

సర్ జార్జిగారు ఆదాయవ్యయపట్టికలో వచ్చిన ౫.౫౨ కోట్ల రూపాయల నష్టమును పూర్తిచేయుటయే ముఖ్యోద్దేశముగా పెట్టుకొనిన దానికై ఇంకొకవిధమైన

విధానము నాలోచింపవలసినది (దీనివలన మేము ఆతని క్రొత్తపన్నులను విధించు విధానమును ఆమోదించు చున్నామని కాదు. ఆక్రొత్త పన్నులన్నియు అనవసరములు; వాటిని ప్రజలు భరించుకొనుటలేదు అను విషయములు ఎల్లరకును తెలిసినవే మరియు ఆదాయ వ్యయపట్టికయందలి లోటు తాత్కాలికమైనది కాని ప్రతిసంవత్సరమును వచ్చునదికాదు. దానిని పూర్తిచేయుటకు ఆర్థికసభ్యుడు వేరుమార్గముల నవలంబించి యుండవలసినదని మా ఆభిప్రాయము) కాని అట్లు చేయక ఈరక్షణపన్నును విధించుటయును అందునను లాంకమైనకు ప్రత్యేకసౌకర్యములు కల్పించుటకు ప్రయత్నించుటయు అన్యాయము. కాని ఒక విషయమును గురించి మాత్రము మనము సంతోషించవలయున్నది. చాల కాలమునుండి మనదేశపు బట్టలయంత్రకాలల యజమానులు తమ పరిశ్రమచాల కష్టదశలోనున్నదనియు, తీవ్రనష్టములకు లోనగుచున్నదనియు, విదేశీయ దిగుమతులవలన పోటీవలన తమకు చాలనష్టము కల్గుచున్నదనియు, తమ పరిశ్రమను నిలువబెట్టుటకు రక్షణపద్ధతిని ప్రభుత్వమువారు ప్రవేశపెట్టినగాని లాభములేదనియు అనేకసార్లు విన్నపములు చేసికొని యున్నారు. ఈ విన్నపముల ఫలితముగ ౧౯౨౭ సంవత్సరములో ప్రభుత్వమువారు ప్రత్యేక సుంకముల విచారణసంఘము నొకదానిని బట్టలపరిశ్రమ విషయమై ఆలోచించుటకు ఏర్పాటు చేసియుండిరి. వారు మిల్లుయజమానులు తగినశక్తి సామర్థ్యములతో పరిశ్రమను నడుపుటలేదనియు, ఎక్కువ మూలధనమును దానియందు పెట్టి లాభములకొరకైయే ప్రయత్నింపుచున్నారనియు, రాబడిఖర్చులకు సమస్వయించుటకు వారు ప్రయత్నించుట లేదనియు, వారు తమ భాగ్యశలను సరిగవిర్యహించి ఈ లోపములను తీసివేయుటకు ప్రయత్నించిన ప్రభుత్వమువారు రక్షణనిచ్చి తోడ్పడవలెననియు నూచించియుండిరి. అప్పటికి మనబట్టల పరిశ్రమకు తీవ్రమైన పోటీ జపాన్ దేశమునుండి అందునను ముఖ్యముగ ముక్క తెల్లబట్టలను తయారచేయుటగా నుండెడిది. దానిపై ప్రభుత్వమువారు జపాన్ నుండి దిగుమతియగు బట్టలపై కొంతసుంకమును విధించుట కేర్పాటుచేసి

మూడు సంవత్సరములవరకు ఆసుంకము ఆచరణయందుం చబడుటకు నిశ్చయించిరి. ఇప్పుడుతిరిగి చైనాదేశపు పోటీ ఎక్కువగనున్నది. దీనినిగూర్చి మిల్లుయజమానులు చేసిన విజ్ఞాపనలనువరించి ఇప్పుడీరక్షణపన్నును ప్రభుత్వమువారు విధించుటకు నిర్ణయించిరి. ఇప్పటికైనను వారికి ఈతలంపు తోచినందులకై మిల్లుయజమానులును దేశస్థులును సంతోషించవలసినదే. బట్టల పరిశ్రమ మనదేశము పరిశ్రమలలో పురాతనమైనది. సుమారు ౭౦ సంవత్సరముల క్రిందటినుండి అది నెమ్మదిగ కొనసాగుచున్నది; దానిలోని మూలధనము సుమారు నూరుకోట్ల రూపాయలు మనదేశస్థులదే. కాని ఎప్పటికప్పుడే ఇండియాప్రభుత్వమువారు దానిపై శీతకన్నువైచి దానికి ౬౫ నశహాయము చేయుటకు వెనుదీయుచునే యున్నారు. టారిఫ్ బోర్డువారు వ్రాసినట్లు మిల్లు యజమానులవద్ద అనేకలోపము లుండవచ్చును; కాని వాటిని పురస్కరించుకొని దేశీయ పరిశ్రమలలో అగ్రస్థానములో నున్న బట్టల పరిశ్రమను ఆదానజూచుట ప్రభుత్వమువారికి తగదు. ౧౯౨౪ సంవత్సరము వరకును హిందూదేశపు మిల్లులలో తయారైన బట్టలపై ప్రభుత్వమువారు పన్నును విధించుచుండిరి. దానివలన పరిశ్రమ పడిపోవు పరిస్థితులేర్పడినప్పుడు రీడింగ్ ప్రభువు దానిని ఆర్డినెన్స్ మూలముగ తీసివేయుట తటస్థించినది. తరువాత జపాన్ పారిపోటీ; తరువాత చైనా దేశస్థులపోటీ; ఇట్లువరుసగా విదేశీమూలనుండి ఆ పరిశ్రమకు నష్టమే నచ్చుచుండెను. అదికాక ప్రపంచస్థిగులవల్లన, మిల్లులలో పనిచేయు కూలీలసమ్మెకట్ల వలననూకూడ మిల్లు పరిశ్రమ కష్టకాలములో నున్నదని స్పష్టమగును. వీటినిన్నింటిని బట్టి చూచిన మిల్లు పరిశ్రమ దేశీయుల ఆవరణకును ప్రభుత్వమువారి సంరక్షణకును ప్రాతమైనదని చెప్పవచ్చును.

కాని ఆర్థిక సభ్యుడును తరువాత వర్తకసభ్యుడు (సర్ జార్జి రైసీగారు)ను చేసిన ప్రసంగములలో లంకామైరు వారికి లాభము వచ్చునట్లు చేయుట కామోదించు భాగమును మాత్రము మనమామోదింప జాలము. అసెంబ్లీ సభ్యులలో కూడ ఈవిషయమై తీవ్రాభిప్రాయము ప్రబలియున్నదని వినుటకు సంతోషముగా నున్నది. మనము

లంకాపైరు పరిశ్రమకు ఎందులకు సహాయము చేయవలెను అను విషయము నాలోచించిన ఏ వివిధమైన బలమును కారణముకాని స్ఫురించుటలేదు. రాజకీయముగ చూచిన ఇంగ్లండునందలి వర్తకులు మొదలగువారు మనదేశ స్వాతంత్ర్యమునకు ఎల్లప్పుడును విముఖులుగ నేయున్నారు. ఇకముందుమాడ వారావిషయములో శ్రోత్రహర్షమవలంబించుటరని యనుకొనుటకు తగిన నిదర్శనము లేమియులేవు. ఆర్థిక దృక్పథమునండి చూచినమాడ ఈ 'ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్స్' (Imperial Preference) పద్ధతివలన లాభములేదనియే తేలును. మనదేశము ప్రపంచమందలి ఎగుమతిచేయు దేశములలో ప్రధానస్థాన మాక్రమించుచున్నది; మనదేశపు ఎగుమతులలో సుమారు ౧౦౦కి ౭౦ వంతు జపాను ఇంకను ఇతరదేశములకే (అనగా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యమునకు చెందని దేశములు) పోవుచున్నవి. అట్టి సందర్భములలో ఆదేశములనుండి దిగుమతియగు సరకులపై బ్రిటిష్ దేశమునుండి దిగుమతులపై కంటే ఎక్కువపన్నును విధించుటవలన వారికిని మనదేశమునకును మధ్యనున్న స్నేహమును సయోధ్యధ్యను చెడగొట్టుటయే యగును కాని వేరుకాదు. ఈ ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్స్ విధానమును ఇదివరలో ౧౯౦౩ సంవత్సరముందు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమునా రొకసారి ప్రతిపాదించుటయు దానివలన నష్టమేకాని మనదేశమునకేమియు లాభము లేదని ప్రభుత్వమువారు త్రోసి వుచ్చుటయు జరిగినది. అప్పటికిని ఇప్పటికిని పరిస్థితులలో ఏమియు మార్పు కలుగలేదు. అదేకాక మనదేశపువర్తక వ్యాపారము పూర్వముకన్న ఎక్కువగ సామ్రాజ్యాంతర్గత భాగములు కాని దేశములతో జరుగుచున్నది. అందును జపాను దేశముతోను, అమెరికాతోను మనకెక్కువ వ్యాపారము సాగుచున్నది. మరియు జపాను మన ఆసియాఖండమునకు చెందినదేశము. ఎప్పటికైనను మనకు వారితో ఎక్కువ సంబంధముండుట కవకాశములున్నవి. లంకాపైరు లాభముకొరకై జపానుతో మనము కలహించుట ముందుముందు చాలనష్టము. తరువాత జపాను బట్టల మిల్లు యజమానులు ఈరక్షణపన్ను తమకుచాల నష్టదాయకమనియు దానిని తీసివేయుట అవసరమనియు విన్నపము

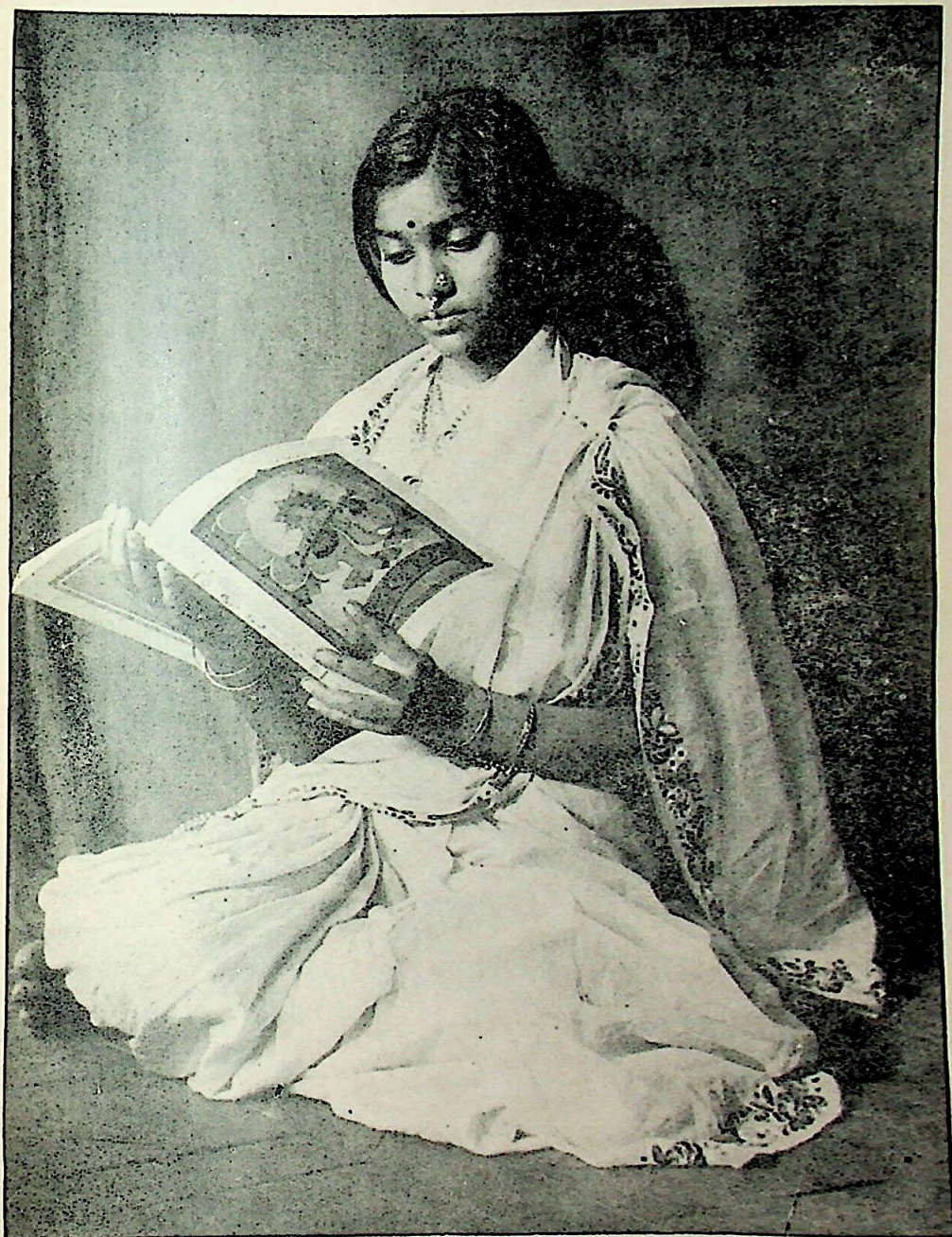
పంపియున్నారు. ఈవిషయమై ఆసెంబ్లీలో సుంకపు బిల్లు సందర్భములో మాట్లాడుచు బి. దాస్ గారు స్పష్టీకరించియుండుట సమంజసముగా నున్నది.

రక్షణవిధానమును గూర్చి ఆలోచించవలసిన ప్రతి సందర్భములోను గమనించవలసిన ముఖ్యాంశ మొకటి కలదు. అవివేదన అవిధానమువలన రక్షణ ఈయబడుచున్న వస్తువునుగాని వస్తువులనుగాని ఉపయోగించు ప్రజలకు దానివలన నష్టమున్నదా లేదా యునునది. దేశీయ పరిశ్రమలను పరదేశీయపరిశ్రమల పోటీనుండి కాపాడుటకు కొంత నిర్ణీతకాలమువరకు రక్షణ నిచ్చుటయు దానివలన కలుగు ఖరీదుపెచ్చుదలను ప్రజలభరించుటకు ఒప్పుకొనుటయు సాధారణమైన విషయము. కాని ప్రస్తుతము చర్చనీయాంశముగు రి%అదనపు రక్షణపన్నును ఇంగ్లండు నుండి కాక ఇతరదేశములనుండి దిగుమతియగు బట్టలపై విధించుట వైనచెప్పబడిన సందర్భములం దన్వయించు నాయను విషయము చర్చనీయము. దానివలన మనదేశపు బీదప్రజలకు జపాన్చెనాదేశములనుండి దిగుమతియగు ముతకగుడ్డల సుపయోగించు ప్రజలకు గొప్పబరువు నై తినట్లుగను. ఎందువల్ల నన నూటికి ౫ రూపాయలవంతున విధింపబడు ఈపన్నును ఆదేశవర్తకులు మనదేశప్రజలపై త్రోసివేయుటకు ప్రయత్నింతురు. అట్లుగాక వారారకపు బట్టలను దిగుమతిచేయుటయే మానుకొనిన, ఎక్కువఖరీదే కల్గినట్టియు, అనవసరమైనట్టియు లంకాపైరు గుడ్డలనే మనదేశములు ఉపయోగించుట తప్పనిసరియగును. మనదేశములోని మిల్లులు మదేశమునకంతకును సరిపోవుగుడ్డను తయారుచేయుట కష్టము. సరిబాడ్డి రైసీగారు సుంకముల బిల్లును ఆసెంబ్లీలో ప్రవేశపెట్టుచు హిందూదేశ ప్రజలకు నష్టమురాకుండ చూచుటయు, బట్టల మిల్లుపరిశ్రమకు వీలగుంత సంగక్షణ నిచ్చుటయే తమయొక్కయు ప్రభుత్వము వారియొక్కయు ప్రధానోద్దేశమని చెప్పియుండిరి. ఆ సంగతి ఎంతవరకు నిజమో ముందుగాని తెలియుట కష్టము. కాని యీ పద్ధతివలన గొప్పలాభము చేపూరుట కవకాశ మున్నది. ఈపన్ను అవకాశమును వుచ్చుకొని చుననాయకులు దేశములో

తీవ్రప్రచారముచేసిన, దానివలన ఖడ్గరు ఎక్కువ అభివృద్ధియై దాని అమ్మకము పెంచుటకు చాల సావకాశమున్నది.

ప్రభుత్వమువారు ప్రవేశపెట్టదలంచిన (ఇంపీరియల్ (పిఫరెన్సు) విధానమువలన ఏవిధముగ దూచినను నష్టమేకాని లాభము లేదని తేలుచున్నది. ప్రజలకా పెచ్చుపన్నువలన బట్టలపరి డెక్కునయై నష్టము కలుగు; జపాన్ దేశముతోనా మనకు పోటీ పెచ్చుయి ముందు ముందు స్నేహమునకు కీడువాటిల్లును. లంకామైదుకా చాలలాభముకల్గి వారిసరకులు మనదేశములోనికి దిగునుతి పెచ్చుగను నాశనావృత్తిచేతుడు అసెంబ్లీలో చెప్పినట్లు ఈ సన్నువలన లంకామైదు బట్టలపై రకమునకు ఏవిధమైన లాభము మనకు లేకుండనే మనమునాటికి ౫ రూపాయల వంటున లాభమును కూర్చిపెట్టినవార మగుదుము. మన దేశపుబట్టల పరిశ్రమకు డబ్బుసహాయము ఏమియు ప్రభుత్వమువారు చేయనవసరములేదు. దానికి కావలసినది నిర్మోగమాటమైన పోటీనుండి సరిపోవునట్లుగా కాపాడు సంరక్షణ విధానముమాత్రమే. ఆపరిశ్రమ యొక్క తాత్కాలిక అసహాయతను అనుగా వుచ్చుకొని ప్రభుత్వమువారు లంకామైదు పరిశ్రమకు సహాయము చేయ జూచుట హిందూదేశపు ఔన్నత్యముపై వారి కంత హక్కువ కలదో తెల్పుచున్నది. ఇదివరలో ఉక్కుపరి

శ్రమ సంరక్షణ సందర్భములో కూడ ప్రభుత్వమువారిట్లే ఇంగ్లీషు ఉక్కుపరిశ్రమకు లాభము చేకూర్చి పెట్టిరి. కాని అప్పుడు ఇంతతేట తెల్లముగ వారిఅభిప్రాయములను వారు వెలిబుచ్చి యుండలేదు: ఈబద్ధతిని అసెంబ్లీవారి నామోదించనలెనని కోరుటలో ఇండియా ప్రభుత్వమువారు క్రొత్తగా వీర్పడిన (యూనైటెడ్ ఎంపైరు పార్టీ కోధరుమియగు, నీరు బ్రూక్ ప్రభువులచే స్థాపించబడినది) వారి ఆదర్శములను నిర్మోగ మోటముగ ఆమోదించి రనుబతు సం దేహము లేదు. అసెంబ్లీలో ప్రస్తుతము కాంగ్రెసుపార్టీవారు లేకపోవుటచే ఆరికసభ్యుడును, న్యాయపరిశ్రమను తనుప్రతిపాదనలకు శీలకగ ఆమోదనను బహుమచ్చునుగాని, దేశములో మాత్రము నాటికి తీవ్రప్రతిహతమున్నదని ప్రభుత్వమువారు తెలిసికొనుట ముఖ్యము. బొంబాయిమిల్లయజమానులు ఆవిధానమును ఆమోదించుట సిద్ధపడియుండ వచ్చును కాని వారికి వేరువిధముగ చేయుటకు అవకాశము లేకుండ ప్రభుత్వమువారు పరిస్థితులను కల్పించిరి. ప్రభుత్వమువారి నూచనలను వారంగీకరించక పోయినచో తమపరిశ్రమకువచ్చు రక్షణ పోవునని వారు ప్రభుత్వమువారితో ఏకీభవించిన ఏకీభవించవచ్చును. కాని ఇతిరులుమాత్రము ఇంపీరియల్ (పిఫరెన్సు)కు తమవ్యతిరేకాభిప్రాయమును వెలిబుచ్చుట ముఖ్యము.

“భారతి”

ఛాయాచిత్రకారుడు: యస్. కె. రంగస్వామయ్యంగారు, మద్రాసు.

ఏకామనాథాలయ తటాకము-కంచి

ఛాయాచిత్రకారుడు : యమ్. కె. రంగస్వామయ్యంగారు, మద్రాసు.

ఈ కావయనాయకునిగురించి కొంతకాలమునకు పూర్వము 'రెడ్డిరాణి' పత్రిక కొకవ్యాసము వ్రాసియుంటిని.

ఈ విషయమును గురించియే యింకను పరిశోధనచేయగా లేనిన విషయములనుజేర్చి

దేశకటివ్యాసమును సరించి యీ వ్యాసమును వ్రాయుచున్నాను.

౧

ఓరుగంటి కాకతీయాంధ్రసామ్రాజ్య విధ్వంసానంతర దేశస్థితి అనితల్లికలువచేరు శాసనమున¹ ఇట్లు అభివర్ణితమైనది:

తస్మిన్ ప్రతాపరుద్రే స్వస్థానం
స్వేచ్ఛయైవ యాతవతి
అథ సా భూ యావనమయా
జాతైవాహో మహామహో మహిమా.

వరాహావ ద్వారిధివారిమగ్నాం
ధరా మశేషాం యవనోదరస్థాం
సముద్రరక్ష ప్రోలయనాయకేంద్ర
ప్రతిః ప్రతిష్ఠాపయతిస్మ తద్వత్.
స్వర్ణాతిథౌ ప్రోలయభూమిపాలే
విశ్వేశ్వరాజ్ఞా మధిగమ్య గత్వా
అపాలయ త్కావయనాయకేంద్ర
స్తదియ్యరాజ్యం తిరణిప్రతాపః.

అథ పంచోత్తరసప్తతి నాయక
సంసేవ్యమాన పదపద్మః
కాపావనీశ్వరః శ్రీవిశ్వేశ్వర
కరుణయా క్షీతి మరక్షత్.

రురుష్కై ర్యే సమాక్రాంతా
స్తే చాన్యే కావభూభుజా
అగ్రహారాః పునర్దత్తా
భూయో భువ నభూషయత్.

విశ్వేశ్వరాయ వివిధాం ప్రవిధాయ సేవాం
యాతే విశౌ దివిచ తత్త్వదసేవనాయ
తై నాయకై స్వనగరాణ్యధిగమ్య సర్వై
స్సంరక్షితా గతవిరోధకత్తై స్వదేశాః.

పై శ్లోకములభావమిది: ప్రతాపరుద్రుడు గతించినపిదప యవనోదరస్థమైన అశేష దేశమును ప్రోలయనాయకు డుద్ధరించెను. ఆతడు దివంగతుడైన యనంతరము కావయనాయకుడు రాజ్యముచేసెను. అతనిక్రింద: డెబ్బదియైదు గురు నాయకులుండిరి. కావయనాయకుడు తురుష్కులౌక్రమించుకొనిన యగ్రహారములను భూసురులకు మఱల నిచ్చుటయేకాక వారి కనేక నూతనాగ్రహారములనుగూడ దాన మొసంగెను. ఆతడు విధివశుడైన యనంతరము అతనికి సామంతులుగ నుండిన డెబ్బదియైదుగురు నాయకులును స్వనగరముల కరిగి స్వదేశమును పాలించి పరిరక్షించుకొనజొచ్చిరి. వారిలో వేమనరేశ్వరు డొక్కడు.

కాకతీయసామ్రాజ్య పతనానంతర దేశస్థితియను, ప్రోలయ, కావయనాయకాదుల విషయమును ఈకలు వచేరు శాసనమువలన మాత్రమే తెలియుచున్నది; కాని యీయగు

1. ఆం. సా. ప. ప. సం. ౧. సం. ౨.

పురు నాయకులకుగల పరస్పరసంబంధమెట్టిదో విశదమగుటలేదు. మహమ్మదీయాధికారదా న్యమునుండి విడిపించి దేశమునకు స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిన యీనాయకు లెవ్వరో, వారిరువురుకుగల పరస్పరసంబంధమెట్టిదో తెలిసికొన బ్రయత్నింతుము.

౨

ఏతత్ప్రయత్న సాఫల్యమునకు ఆకాలము నాటి నాయకరాజుల శాసనములు తక్కువే తొండాధార మేదియు లేదు. ఒకటి రెండు తక్కు ఇవి యన్నియు ప్రాకృముద్రతీర్థ ఆంధ్రదేశమునమాత్రమే కానవచ్చుచున్నవి.

పరిశోధించిచూడ ఇట్టివి యీక్రిందిశాసనములు కలవు :

(౧) కొప్పల నామయ నాయకుని దోనె పూండి శాసనము²—శ. ౧౨౫౯.

(౨) కాపయ నాయకుని గణపేశ్వరము శాసనము³—శ. ౧౨౬౮.

(౩) కాపయ నాయకుని పిల్లలమట్టి శాసనము⁴—శ. ౧౨౭౫.

(౪) కొప్పల కాపయనాయుని సింహచలము శాసనము⁵—శ. ౧౨౯౨.

(౫) కొప్పల నామయనాయకుని సింహచల శాసనము⁶—శ. ౧౨౯౧.

(౬) ముప్పమదేవి సింహచల శాసనము⁷—శ. ౧౩౧౦.

పై పట్టికలోని మొదటిశాసనము నందలి నామయనాయకుడు పితాపురము రాజధానిగ గౌతమనదీతలము మొదలుకొని కళింగము వఱకుగల “ఆంధ్రఖండమండలము”ను పరిపాలించెను. అతడు ప్రోలయనాయక, చోడ మాంబల కొమారుడు: కొప్పల కాపయనాయకుని మనుమడు. “పగమెచ్చుగండ” బిరుదాంచితుడు : ప్రత్యర్థిగర్వనిర్వాహముడు.

కాపయనామమునం బరగు నాయకుని మొదటిశాసనము కృష్ణామండలము దీవితాలూకా గణపేశ్వరమున గానవచ్చుచున్నది. అది కాపయనాయకుని భృత్యుడైన “తుంబిడి ఉప్పలపుంబ్రోలులెంక” తనస్వామికి ధర్మపుగా దీవి గణపతీశ్వర దేవరకు చేసినదానమును దెలుపుచున్నది. ఈశాసనమున కాపయనాయకునికి “అఱుమనంగంటి పురవరాధీశ్వర” బిరుదము కలదు.

“ఆంధ్రదేశాధీశ్వర”, “అఱుమనంగంటి పురవరాధీశ్వర” బిరుదముల నొప్ప కాపయనాయకుని బేర్కొను శాసన మింకొకటి కలదు. పై పట్టికలోని మూడవశాసన మిదియే.⁸ ఇం దాతనినిగుఱించిన విశేషము లేవియులేవు.

2. Ep. Ind. IV, p. 356.

3. S. I. I. Vol IV, No. 950.

4. ‘సుబాత’ సం. ౧. సం. ౨.

5. S. I. I. Vol VI, No. 821.

6. S. I. I. Vol VI, No. 924.

7. S. I. I. Vol VI, No. 822.

8. హైదరాబాదు ఆంధ్రపరిశోధకసంఘమువారు “పిల్లలమట్టిశాసనము”లను శీర్షిక క్రింద “సుబాత” ప్రతిక రెండవసంచికలో దీనిని ప్రకటించియున్నారు. కాని యీశాసనమున వారిచ్చిన పాఠము ప్రకారము నాయకుని పేరు “కాచయ”యని కలదుకాని “కాపయ”యనిలేదు.

శకవర్షము ౧౨౨౨నాటి సింహాచలము శాసనము కొప్పల కావయ నాయకునిది. అది యాతడు చేసిన దానమున మాత్రము తెలుపును. ఇతర విశేషములు మృగ్యములు.

శకవర్షము ౧౨౪౧నాటి సింహాచలము లోని మఱియొక శాసనము నామభూపాలుడను కొప్పలనామయనాయకునిది. ఇతడు చతుర్థ వంశజుడని శాసనమువలన దెలియును.

పై పట్టికలోని కట్టకడపటి శాసనము కొప్పలయంగారి దేవులు ముప్పమ దేవులు 'కొప్పలయం గారికి.....యాభివృద్ధిగా నున్ను, తమకు ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధిగాను, శ్రీ సింహాద్రి నరసింహనాథునికి [అం]దులాపల్లి అను గ్రామమును దానము చేసినట్లు కలదు. ఈ శాసనముయొక్క దాన కాలము శకవర్షము ౧౩౧౦ నాటికార్తిక కృష్ణనవమి గురువారము.

సింహాచలముననే పైపట్టికలోనికి రాని నాయకశాసన మింకొకటి కలదు.⁹ అందలి విషయమిది:

కృష్ణాగౌతమ వాహినులచే పరివృతమైన 'గుద్రవాటీ' విషయమునకు కావయాఖ్యసృపతి

"కావయ"యనుపాతము ప్రమాదమని నాయభిప్రాయము. గణపేశ్వరము శాసనమందలి నాయకునియొక్కయు, ఈపిల్లలమట్టి శాసనమందలి నాయకుని యొక్కయు కాల మించుమించుగ నొక్కటే. "అఱుమనంగంటిపురవ రాధేశ్వర" బిరుదము నొక్కటే. గణపేశ్వరము శాసనము లోని "అఱుమనంగల్లు"ను, పిల్లలమట్టి శాసనములలోని "అనుమనగల్లు"ను ఒక్కటే. ఈ గ్రామము నిజాంరాజ్య

అధిపతి. కొప్పల వంశవార్ధినగరుడైన ఆకావ భూపతికి ప్రోలక్షమావల్లభు డుదయించెను. ఆతనికి కొప్పలనాయకుడు కలిగెను. ఇతనికి కొప్పభూపతి యనియుపేరు. కొప్పలనాయని కొడుకు ప్రోలయ నాయకుడు.

వంశావతారక్రమము నితవఱకు తెలిపిన పిదప శాసనము 'అందలాపల్లి' గ్రామము దాన మొనంగబడినట్లు తెలుపును. ఈ పట్టున శాసన శిల చెడినది. కావున దాన మిచ్చిన వారి పేరు తెలియరాదు. దాన కాలమును దెలుపు శకవర్ష సంఖ్యలోని కడపటి అంకెలు '౧౦' మాత్రము మిగిలినవి. మొదటి రెండంకెలు పోయినవి.

ఈ రెండు శాసనములను దగ్గర పెట్టుకొని చదివినచో రెండు నొకటిగనే కనిపించును. ముప్పమదేవి శాసన మన్నది అసలు శాసనములోని కడపటిభాగము: ఇది తెలుగున నున్నది: కొప్పల వంశజులను గుఱించి కొంత సమాచారమును దెలుపు రెండవ శాసనము అసలు శాసనములోని మొదటి భాగము: ఇది సంస్కృతమున నున్నది. దానమీయబడిన గ్రామము రెంటు నొక్కటే—

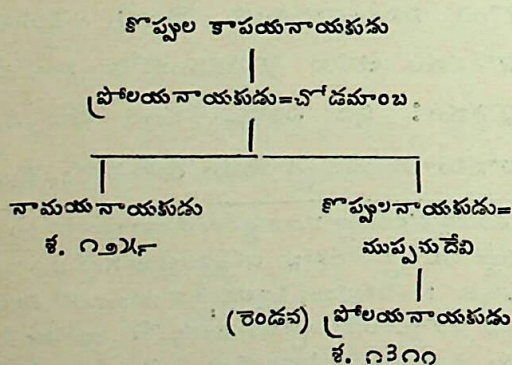
మున నల్లగొండజిల్లా సూర్యాపేటతాలూకాలోని పిల్లలమట్టికి పదిమైళ్లదూరమున ఇప్పుడు ఆమనగల్లు అనుపేరు నున్నది. గణపేశ్వరము, పిల్లలమట్టి శాసనములలో బిరుదమున కేర్పొనబడిన గ్రామ మొక్కటే యగుటంతేనియు పిల్లలమట్టి శాసనపు "కావయ" ప్రాయీకముగ "కావయ" నాయకుడే కానోవునని ఆకావయమునగూడ పై పట్టికలో చేర్చితిని.

9. S. I. I. Vo, No. 823.

అందలాఁల్లి¹⁰. ముప్పమ దేవి కొప్పభూతియన
బరగు కొప్పలనాయని భార్య: (రెండవ)
ప్రోలయనాయకుని తల్లి. ఈ రెండు శాసన
ములు నొక్కటియే యని తేలుచున్నది. గనుక
నాయకవంశావతారక్రమమును దెలుపు శాసన
ము కాలముకూడ శకవర్షము ౧౩౧౦ యే
కాదగును. అందలి ఉత్తరార్థసంఖ్య ౧౩౧౦
యని యిదివఱకు దెలిసియే యున్నది. కావున
పూర్వార్థసంఖ్య ౧౩ కావచ్చును.

ఈ శాసనమును, ముప్పమ దేవి శాసనము
నొక్కటేయైనను, ఈ శాసనమును సాకర్వము
నిమిత్తము రెండవ ప్రోలయనాయకుని శాసన
మని వ్యవహరింతుము.

నామయనాయకుని దోనెపూండి శాసన
మును, రెండవ ప్రోలయనాయకుని సింహాచలము
శాసనమును సమన్వయించి చూచినచో కొ
ప్పల నాయకులవంశావతారక్రమము ఈ దిగు
వరీతిని గుదురును:

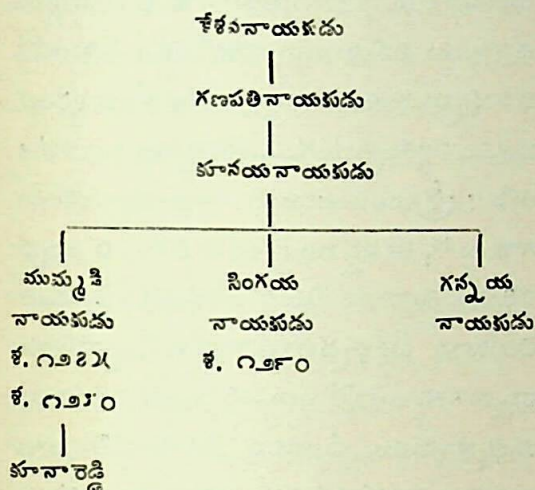
శకవర్షము ౧౨౨౨నాటి కాపయనాయకు
డును, శకవర్షము ౧౨౯౧నాటి నామయ
నాయకుడునుగూడ కొప్పలవంశ సంభవులే.
వారి శాసనములందు వారిని గుఱించిన విశే
షము లేవియు లేకపోవుటచేత పై వంశవృక్ష
మున వారిస్థాన మెచ్చటో నిర్ణయింప వీలు
కాదు. కాని యాంధ్రదేశమున తాతలపేరు
మనుమలకు పెట్టు ఆచారము కలదు గాన
ఒకవేళ శ. ౧౨౯౧నాటి నామయనాయకుడు
శకము ౧౨౫౯నాటి నామయనాయకుని మను
మడు కావచ్చును లేదా శకవర్షము ౧౨౨౨
నాటి కాపయనాయకుడును, శ. ౧౨౯౧నాటి
నామయనాయకుడును కూడ కొప్పలనాయ
కుని కొమారులేయైనను గావచ్చు. ఎట్లయి
నను ఇవియెల్ల వట్టిమూఠాలే. వీరి పరస్పర
బాంధవ్య నిర్ణయమునకు తగినయాధారము
లేవియు లేవు.

3

కోరుకొండ రాజధానిగ ఆంధ్రదేశమును
పాలించిన నాయకరాజులు కొండఱు కలరు.
ప్రాచీనకాలమున నొకప్పడు ముక్కంటి సార్వ
భౌముడు గంగాతీరమునుండి మంచికొండ నామ
ములంబరగు ఇరువురు నాయకవంశ ముఖ్య
లను త్రిలింగ దేశమునకు దీసికొని వచ్చెనట.
వారిరువురును దమ యిరువురి పేళ్లతో ఒక
పట్టణమును గట్టిరి. దానికే 'మంచికొండ'యని

10. శాసనసంపుటమున ఇది [అ] దులాపల్లియని కలదు. ఈపాతము పాఠపాటనియు, [అం]దలాపల్లియే
సరియైనపాతముగ నుండుననియు నాయభిప్రాయము.

పేరు. వారివంశములోనివారికి 'మంచికొండ' యే గోత్రమయ్యెను.¹¹ ఈ మంచికొండ గోత్ర జుల వంశావతారక్రమ మిది.

ముమ్మడినాయకుని శాసనములు రెండు మాత్రమే కానవచ్చుచున్నవి. మొదటిది శక వర్షము ౧౨౭౫ నాటి కోరుకొండ స్తంభశాసనము.¹² రెండవది శకము ౧౨౮౦ నాటి శ్రీరంగము తామ్రశాసనము.¹³ ముమ్మడి నాయకుడు కావయనాయకేంద్రుని తోబుట్టువు కూతురిని వివాహమైనట్లు ఆతని శ్రీరంగము శాసనమున నిట్లుకలదు.

కన్యాం స్వసుః కావయనాయకేంద్రః
 ప్రీతిర్హృదయా మపదాయ తస్మై
 ప్రతీతిరూపాన్వయ పాదుషాయ
 పరార్థ మాత్మానమమన్యత స్వం.

ఈ విషయమే ముమ్మడినాయకుని సోదరుడైన సింగయనాయకుని శకవర్షము ౧౨౯౦

నాటి అక్కలపూండి శాసనమున¹⁴ గూడ ఇట్లు తెలుపబడినది.

ప్రఖ్యాతాంధ్రసురత్రాణః
 స్వయం కావయనాయకః
 తస్మై స్వసు స్సతాం ప్రాదా
 స్మృచ్ఛదీంద్రాయ భూభుజే.

పై శాసనముల మూలమున (శకవర్షము) పదుమూడవ శతాబ్ది (అనగా క్రీస్తుశకము పదునాలుగవ శతాబ్ది) కడపటిభాగమున "ఆంధ్రసురత్రాణ" బిరుదాంబితుడును, ముమ్మడి నాయక, సింగయనాయకులకు సమకాలికుడును అగు మఱియొక కావయనాయకుడు కలడని తెలియవచ్చుచున్నది. ఈత డెవరు?

ఇతడు "ఆంధ్రదేశాధీశ్వర", "ఆంధ్రసురత్రాణ" బిరుదములు రెండు నొకేయర్థమును సూచించున వగుటచేత "అఱుమనంగంటి పురవరాధీశ్వర", "ఆంధ్రదేశాధీశ్వర" బిరుదములతో నొప్పు శకము ౧౨౬౮, ౧౨౭౫ సంవత్సరములనాటి గణపవరము, పిల్లలమఱ్ఱి శాసనముల కావయనాయకుడు కావచ్చును. ఇందుకు శాసనములనుబట్టి కాలము సరిపోవుచున్నది.

౪

ఇప్పుడు మువ్వరు కావయనాయకులు గలరు. కొవ్వల వంశసంభవులు ఇరువురు— మొదటి ప్రోలయనాయకుని తండ్రి యొకడు: శకము ౧౨౮౩ నాటి కావయనాయకు డొక

11. Ep. Ind. Vol. XIV, p. 90, vv 7&8.

12 Govt. Ep. Coll. No. 44 of 1912.

13. Ep. Ind. Vol XIV, p. 83.

14. Ep. Ind. Vol XIII, p. 259.

దు—; గణపవరము, పిల్లలమఱ్ఱి శాసనోదాహృతుడు, ఆంధ్రదేశశాధీశ్వర, ఆంధ్రసురత్రాణ, అఱుమనంగంటి పురవరాధీశ్వర బిరుదాంచితుడు, ముమ్మడినాయకుని సమకాలికుడును బంధువు అయిన కాపయనాయకు డొకడు. ఈ మువ్వరిలో కాకతీయ సామ్రాజ్యము పడిపోయిన పిదప యవనవారిధిమగ్నమయిన దేశము నుద్ధరించినవా రెవ్వరో గుర్తింపవలసి యున్నది. ఇంతియగాక దేశమున ఇచట ఆంధ్రదేశమున కంతకు వర్తించునో లేదో కనుగొనవలయును.

మహమ్మదీయాధికారదాస్యమునుండి దేశమును విడిపించి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించినది “ఆంధ్రసురత్రాణ” బిరుదాంచితుడును, ముమ్మడినాయకుని బంధువు అయిన కాపయనాయకుడే యని కీర్తిశేషులైన రావుసాహేబు శ్రీ హెచ్. కృష్ణశాస్త్రిగారు తెలిపియున్నారు;¹⁵ కాని యిది పొరపాటు.

కలువచేరు శాసనము ప్రకారము కాపయనాయకుని డెబ్బదియైదుగురు సామంతులలో వేమనరేశ్వరు డొక్కడు. ఈతనినే ప్రోలయ వేమభూపతి యందురు. ఇతడే (కొండవీటి) రెడ్డిరాజ్యసంస్థాత. అద్దంకి యీతని రాజధాని. కాపయనాయకుని మరణానంతర

మీతడు స్వతంత్రుడై తనపాలబడిన దేశము నేలినవాడగుటచేత కాపయనాయకు డీతని రాజ్యారంభకాలమునకు పూర్వమే గతించి యుండవలెను. కాని వేమభూపాలుని రాజ్యారంభకాలము విషయమున పరిశోధకపండితులలో భేదాభిప్రాయములు కలవు. ఈతని రాజ్యారంభము— స్వతంత్రముగ— శకవర్షము ౧౨౪౨ లోనని శ్రీయుత జయంతి రామయ్యసంతులు గారును¹⁶, శకవర్షము ౧౨౪౬ లో నని ఆంధ్రచరిత్ర చతురాసన బిరుదాంచితులు శ్రీయుత చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారును¹⁷ వ్రాసియున్నారుకాని యీతేమలు సరియైనవి కావని నాయభిప్రాయము. ఏలయన వేమభూపతి రాజధానియైన యద్దంకి కింకను దిగువనున్న కందుకూరిలో శకవర్షము ౧౨౪౪ నాటి కింకను కాకతీయప్రతాపరుద్ర దేవమహారాజుల శాసనములు¹⁸ కలవు. కాకతీయసామ్రాజ్య మప్పటికింకను అస్తమింపనేలేదు. ఓరుగంటిపై మహమ్మదీయుల కడపటి దండయాత్ర క్రీ. శ. ౧౩౨౩ (శకము ౧౨౪౫)లో జరిగెను¹⁹. ప్రతాపరుద్రుడు మహమ్మదీయులచే పరాజితుడై చెఱబెట్టబడి డిల్లీకి గొనిపోబడినను ఆతడనతికాలముననే కారాగారవిముక్తుడైనట్లు తె

15. Ep. Report for 1912-13, p. 129. శ్రీకృష్ణశాస్త్రిగారు వ్రాసినదానిని సింగయనాయకుని అక్కలపూండి శాసనమును పరిష్కరించి ప్రకటించిన శ్రీయుత కే. రామశాస్త్రిగారుమాడ అంగీకరించినట్లు కనబడును. వారీవిషయమున నేదియు చర్చించియుండలేదు. చూడుడు. Ep. Ind. Vol XIII, p. 261.

16. Ep. Ind. Vol. VIII. p. 13.

17. ఆంధ్రుఃచరిత్ర. సం 3. పుట ౧౩౭.

18. N. I. Vol II, Kr. 40 p. 561. బాపట్ల, నర్సారావుపేట తాలూకాలలోమాడ శకము ౧౨౪౪ నాటి శాసనములు కాకతీయప్రతాపరుద్రునివి నాల కలవు.

19. Sarikhi-Mubarak—shahi; Tr. Jour. B.O R. S. Vol XV, p. 180.

లుపు గాధలు కలవు ²⁰. ప్రతాపరుద్రుని నేనానాయకులలో నొకడైన రేచర్ల సింగమ నాయనికి 'రాయబందీ విమోచక' బిరుద ముండుటచేత ²¹ ఒకవేళ నిది ప్రతాపరుద్రుని చెఱవిడిపించుటచేత వచ్చినదేమో యని యను మానింప నవకాశము కలదు. అదియునుగాక ప్రతాపరుద్రుని శాసనములు శకము ౧౨౮౮ (క్రీ. శ. ౧౩౨౬) వఱకు గానవచ్చును. శక వర్షము ౧౨౮౮ కి సరియైన ఊయలో ప్రతా పరుద్రుని ప్రధానియైన కొలని రుద్రదేవుడు దానముచేసినట్లు తెలుపు శాసనము కలదు. ²² ప్రతాపరుద్రుడు కారాగారమున గాక విము క్తుడయియే కాలముచేసినట్లు కలువచేరు శాసనములోని "ప్రతాపరుద్రదే స్వస్థానం స్వే చ్చయైవయాతవతి" అను శ్లోకార్థము వలనను దెలియనగును. ²³ మహమ్మదీయ చరిత్రకారు లుకూడ ప్రతాపరుద్రుడు నిర్బంధమున నుండ గలిగినట్లు చెప్పరు ²⁴. ఈ కారణముల వలన ప్రతాపరుద్రుడు కారాగారవిముక్తుడై శకము ౧౨౮౮ వఱకు పరిపాలనము సాగించినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. కావున ప్రోలయనాయక' కావయనాయకులు దేశమును యవనవారిధి నుండి యుద్ధరించినది శకము ౧౨౮౮ కి తరు వాతనే యగును. ఈ కావయనాయకుడు కూడ గలిగించిన యనంతరము కాని వేమభూపాలుడు

స్వతంత్రముగ రాజ్యమును సంస్థాపించి యేలి యుండలేదు. కావున, ఆతని రాజ్యారంభకాల ముగ పైని తెలుపబడిన తేదీలు సరియైనవికావు.

శకవర్షము ౧౨౮౯ కు పూర్వము వేమ నరేశ్వరుని శాసనములు కానరావు. స్థానిక చరిత్రములనుబట్టి శకవర్షము ౧౨౮౯ నాటి తామ్రశాసన మొకటి ప్రోలయ వేమారెడ్డి కలదని తెలియుచున్నది. ప్రోలయ వేమారెడ్డి 'రూపాకుల బ్రహ్మభట్ల సోమయాజులుగారికి రివోరు(?) గ్రామము నప్తభోగతేజస్విన్య్య పితముగా' దానముచేసినట్లు ఆ శాసనమున గలదట ²⁵. ఆదానకాల మిట్లు తెలుపబడినది.

కాకాబే యుగ బాణ భాస్కర యుతే
అంగీరస శ్రీసమే
వైకాఫే ఉడుపేద్విపే కుబడినే
శ్రీవేమభూపాలకః
బ్రహ్మభట్ల నహీశురాయ నగరిం
వర్వేటిగ్రాహభిధాం
ప్రాదా దుజ్జ్వల దప్తభోగసహితా
మాచంద్రతారాకృష్ణమ్.

దానమియబడిన గ్రామము వరివేరు అని తెలుపబడినది. ఇది యిప్పటి వలివేరు (గుంటూరుజిల్లా) అగునేమో.

ఈ శాసన మింకను గౌనర్మెంటు శాసన శాఖవారి నివేదికలోనికి రాలేదు. ఈ శాసన

20. ఏకామ్రనాభవరచిత్ర ప్రతాపరుద్రచరిత్రము, (వైవప్రచారిణీగ్రంథమాలప్రతి: 3 వ ఆనుబంధము: పరం గల్లు) పుట ౭౬.

21. ఆంధ్రులచరిత్ర. సం ౨, పుట ౩౭౫.

22. Govt. Ep. Coll. No. 308 of 1915.

23. ఎగువ, పుట ౯౬౫.

24. Elliot and Dowson, History of India, Vol. III. p.367.

25. Loc. Records, Vol. 57, P, 131.

మును వదలివేసినయెడల గౌనర్యేంటు శాసన శాఖవారి ౧౯౧౯-౧౯౨౦ వ సంవత్సరపు అయిదవసంఖ్యగల తామ్రశాసనమే ప్రోలయ వేముని మొదటిశాసనము. ఇది శకవర్షము ౧౨౫౭ నాటిది. ప్రోలయవేమారెడ్డి చిట్ట మూరి తిమ్మనభట్టుకు చీమకుర్తి, భీమేశ్వరము, పురికొండ, మైలవరము, కుమారుపురి గ్రామ ములలోని భూమిని దానముచేసినట్లు ఈశాస నము తెలుపుచున్నది.

స్థానికచరిత్రలను విశ్వసించినచో ఆతని శాసనములు శ. ౧౨౫౨ నుండియే కాన్పించు చుండుటవలన ఆతడు శ. ౧౨౫౩ కి ఇంచుక పూర్వముకాని లేక తుదకు ఆ సంవత్సరము ననే కాని స్వతంత్రుడుగ రాజ్యమేలుచుండి నట్లు తలంపనగును. ఒకవేళ శకవర్షము ౧౨౫౨ నాటి శాసనమును విశ్వసింపక పోయి నను శ. ౧౨౫౭ నుండి యైన ఆతడు స్వతంత్ర ముగ పాలించుచుండిన ట్లంగీకరింపక తీరదు. ఈ రెంటిలో దేనిని విశ్వసించిననేమి? కడకు శకవర్షము ౧౨౫౭ నాటికైనను ప్రోలయ నాయక కాపయనాయకులు గతించిరని చెప్ప వలసియుండును. ఈ కారణములవలన దేశ స్వాతంత్ర్య సంస్థాతయైన కాపయనాయకుడు గణపేశ్వరము (శకము ౧౨౬౮), పిల్లలమఱ్ఱి (శకము ౧౨౭౫) శాసనములనాటి కాపయ నాయకుడుకాని, శకవర్షము ౧౨౮౨ నాటి కాపయనాయకుడు కాని కాడని స్పష్టమగు చున్నది.

ఇక పీఠిరుపురను దీసివేసినచో మిగి లిన కొప్పల కాపయనాయకుడే—శకవర్షము ౧౨౫౯ నాటి కొప్పలనామయనాయకునితాత: ప్రోలయనాయకుని తండ్రి—యవనులను వెడల గొట్టి దేశమున మఱల హిందూరాజ్యమునకు పునాదులు వైచెనని నిస్సంశయముగ దేలు చున్నది.

౫

ఇక ప్రోలయ, కాపయనాయకు లుద్ధరించిన దేశమేదో, కాపయనాయకుడు పాలించిన దేశమేదో తెల్పువలెను. కొప్పల వంశజుల శాసనములు ప్రాకృముద్రతీర్థ ఆంధ్రదేశ మున మాత్రమే కానవచ్చుచుండుటచేత ఈ కాపయనాయకుడు ఇప్పుడు ఆంధ్రదేశ మన బరగుదాని సంతను పాలించెనా లేదా యని సంశయము కలుగుచున్నది. అయినను మన కీతని శాసనము లేవియు దొరకక పోవుట వలన ఈవిషయము నించుక తరచుటయుక్తము.

ముందు రాయలసీమను దీసికొందము. ఇది క్రీ. శ. ౧౩౨౦ వఱకు కాకతీయాధికార ముననే యుండెను. అనంతరము దీని నెవరు పాలించినది తెలిసికొన నాకాలమునాటి శాస నము లేవియు లేవు. కాని కన్నడభాస నున్న కొమారరాముని చరితము ఈప్రాంతమంతయు కంపిలిరాజుల వశమున నుండిన స్థానిక యను మానమును గలిగించును.

ముమ్మడి సింగభూపతి కొమారుడైన కం పిలిదేవనృపతి హొనసద్గర్గము రాజధానిగ

కుంతలమును పాలింపుచుండెను. ఓరుగంటి రాజయిన వీరరుద్రదేవు (రెండవప్రతాపరుద్రదేవుడు)నికి ఈ కింపిలిదేవునికి తరచు యుద్ధములు జరగుచుండెను. ఒకతడవ ఈ కుంతలాంధ్ర దేశాధిపతులకు ఘోరసంగ్రామము జరిగెను. పద్మనాయక వంశజుడైన సింగమనాయడు (రేచర్లసింగమనాయడు) రాజపుత్రులదళములతోను, రెడ్డిపద్మనాయక బలములతోను కంపిలి రాయనిపై దాడివెడలెను. ఈసమరమున ప్రతాపరుద్రదేవుని సైన్యము లోడిపోయెననియు, రణరంగమున శత్రుసైన్యమును కొల్లగొట్టినపిదప కంపిలిరాయలు సింగమనాయనికి ఏబది తురంగముల నొసంగి సంధియొనర్చెననియు ఆగ్రంథము తెలుపుచున్నది²⁶.

పరాజితుడైన శత్రువుతో కంపిలిరాయలు సంధికావించుకొనుట యేలాకో తెలియకయున్నది. ఎట్లయిన నేమి? గ్రంథస్థవిషయము లవి. ఏతద్విజయము కారణముగ నిష్పటి గాయలసీమ కంపిలిరాయని రాజ్యముననే చేరినచో అది క్రీ. శ. ౧౩౨౦ తరువాతనే జరిగియుండవలెను: ఏలయన అంతవఱకు ప్రతాపరుద్రదేవునిశాసనము లీప్రాంతముల గాన్పించుచునే

యున్నవి. ఈదేశమంతయు తద్వ్యధికారణముగ కంపిలిరాయని రాజ్యమున జేరినట్లు ఆగ్రంథమున జెప్పబడి యుండలేదు. కాని అట్లూహింప నవకాశమిచ్చు విషయమిది. కంపిలిదేవునికొమారుడైన కొమార రామనాథుడు (ఈతనినే కొమారరాముడందురు) డిల్లీపాదు షాచేత పంపబడిన మహమ్మదీయ సైన్యాధిపతి నేమి యను వానిని జయించినపిదప రాజధానీ నగరమున విజయోత్సవములు జరిగెనని తెలుపుచు, ఏతస్మహోత్సవములకు రాయదుర్గము అధ్యక్షుడు, పెనుగుండి (?పెనుగొండ) పంపరాజు, గండికోట గంగరాజు, గుత్తిప్రభువు కాచయ్య మొదలగువార లేతెంచినట్లు పైగ్రంథము నుడుపుచున్నది²⁷. కంపిలిరాయనికి సామంతులు కానియెడల రాయలసీమలోని యీదుర్గముల యధిపతు లందరు ఆతని విజయోత్సవములకేల వెళ్లియుందురు?

ఇదియే పై నుడివిన యనుమానమునకు గారణము. రాయలసీమ కంపిలిరాజ్యముననే చేరినచో అది క్రీ. శ. ౧౩౨౦, ౧౩౨౭ సంవత్సరముల నడుమ చేరియుండవలెను. ఏలయన క్రీ. శ. ౧౩౩౭ వ సంవత్సరముననే కంపిలి

26. J. M. S. Vol XX, Second Series No. 2, October 1929. — See "Studies in Vijayanagar History by Mr. M. H. Rama Sharma, p p. 95—96.

ఈవిషయమునుగుఱించియే మన్నిత్రులు శ్రీయతయక. వేంకటరమణయ్యగారుపూడ తమ 'కంపిలి—విజయనగరము'ను గ్రంథమున వ్రాసియున్నారు. కాని వారు సంధినిగూర్చి యట్లు చెప్పరు. వారిప్రకారము సింగమ

నాయకుడు యుద్ధమున ఓడిపోవుచు యేకాక కుమారరామునికి ఖైదీగపూడ చిక్కెను. పిదప అతడు కంపిలిరాయని కడకు గొనిపోవడెను. అతడు సింగమనాయకుని చాల గౌరవముతో ఆదరించి పెదలిపెట్టెను. చూడుడు: "Kampili and Vijayanagar", p. 9.

27. J. M.S. Vol- XX, Second Series, No. 2, Oct. 1929. "Studies in Vijayanagar History" p. 103.

రాజ్యము విధ్వంసమయ్యెను²⁸. ఇందలి సత్యా సత్యనిర్ణయమునకు పైన పేర్కొనబడిన దుర్గముల కాకాలమున నధిపతులెవ్వరో తెల్పవలసి యున్నది.

మొదట పెనుగొండ నెత్తికొండము. క్రీ. శ. ౧౩౨౦, ౧౩౨౭ సంవత్సరముల మధ్య ఆదుర్గమును పాలించుచుండిన దెవ్వరో తెలిసికొనుటకు శాసనాధారములేదు. అందువలన నద్దుర్గాధిపతి పంపరాజగునో కాదో తెలియదు. ఇక ఉదయగిరి నాలోచితము. ఈదుర్గమును నంగముడు పాలించుచుండినట్లు తెలుపబడినది. కాని యది సరియైనట్లు తోపదు. ఏలయన ఈకాలమున కందుకూరు, కావలి ప్రాంతముల ఇతరరాజుల శాసనములు కానవచ్చుచున్నవి. దశవర్మదేవ మహారాజునతడు నెల్లూరు మండలములోని కావలిప్రాంతమును క్రీ. శ. ౧౩౨౨లో పాలించుచుండెను²⁹. ఉదయగిరి ప్రాంతముగ నతని యధికారముననే యుండదగును. ఇక గండికోటప్రాంతమున కాకతి ప్రతాపరుద్రదేవుని శాసనములు క్రీ. శ. ౧౩౨౦ వఱకు గలవు. గండికోటకైఫీయతునే నమ్మినచో కాకతీయప్రతాపరుద్రుని శాసనము క్రీ. శ. ౧౩౨౩ నాటిది³⁰ కూడ గానవచ్చుటవలన కాకతీయాధికార మాప్రాంతమున నప్పటికిని సాగుచుండినట్లే తలంపవలెను. అయినను ఈకాల

ముననే యొకగంగరాజుకడనుండినట్లుకైఫీయతువలననే తెలియుచున్నది. ఈతడు చోడ వంశజుడు. ఇతనికొమారుడు దేవచోడ మహారాజు. బసవశంకరరాజునతడు గుత్తికి ప్రతినామమైన జగతాపిదుర్గముననుండ ఆదుర్గమునకు ముట్టడివైచి యుద్ధముచేసి దేవచోడుడు దానిని సాధించినట్లు కైఫీయతువలన దెలియును³¹. ఈవిషయము ననుసరించియే అప్పటి గుత్తిప్రభువు కాచయ్య కాడని స్పష్టమగుచున్నది గండికోట గంగరాజు విషయము కేవలము కాకతీయముగ సరిపోయినట్లు భావింపదగును. ఈకారణములవలన ఇప్పటి రాయలసీమ కంపిలిదేవనికి స్వాధీనమయ్యెనా లేదా యన్నవిషయము సందేహస్పదము.

కంపిలిదేవని కీప్రాంతము స్వాధీనపడలేదన్నను ఈప్రాంతముల బరిపాలించుచుండిన రాజులు కాపయనాయకునికి సామంతులుగ నుండిరో లేదో నిర్ణయించుట కష్టము. అందులకుదగిన యాధారము లేవియు లేవు. కావున ఈప్రాంతము కాపయనాయకునికింద లేదనియే యిప్పటి కూహంతము.

ఇక తెలుంగాణము విషయము నెత్తికొండము. ఓరుగల్లు పడిపోయినపిదప తెలుంగాణము మొదటిమాటు మహమ్మదీయ పరిపాలనముక్రిందికి వచ్చెను. రెండవ ప్రతాప

28. "Kampili and Vijayanagar" by Mr. N. Venkataramanayya, p. 22.

29. N. 1, Vol II, Kv. II, p. 707.

30. Loc. Rec. Vol 15, p. 55.

ఇది గొంగూరుకట్టి శాసనము. ఇతడు శకము

౧౨౪౫లో గండికోట పాలించుచుండినట్లు కలను. ఇతడు ప్రతాపరుద్రుని సామంతుడని యితని యితర శాసనములవలన తెలియనగును.

31. Loc. Rec. Vol 15. pp. 51-52.

రుద్రుని శాసనములు క్రీ. శ. ౧౩౨౬ వఱకు గనబడుచుండుటచేత³² క్రీ. శ. ౧౩౨౩ నుండి ౧౩౨౬ వఱకు కాకతీయాధికారము నామ మాత్రముగనైన అచట చెల్లుచుండినట్లే భావింపవలసి యున్నది. అంతటినుండి అది మహమ్మదు బిత్తుల్లుకుఁరిపాలితమైన రాష్ట్రములలో చేరిపోయెను. డిల్లీపాదుషాయైన మహమ్మదు బిత్తుల్లుకు తన రాజ్యమునందలి యితరరాష్ట్రములకువలెనే తెలుంగాణమునకును భూమిసిస్తుకు సంబంధించిన కడితము (Register)ను తయారుచేయించెను³³. ఆతడు క్రీ. శ. ౧౩౩౫-౩౬లో రాజకీయ సౌకర్యము ననుసరించి ఉత్తర తెలుంగాణము, దక్షిణ తెలుంగాణము అని తెలుంగాణమును రెండు (రాజకీయ)విభాగములు గావించెను. సుల్తాన్ పూరిని పునర్నామకరణము కావించబడిన ఓరుగల్లు ఉత్తర తెలుంగాణమునకును, బెడదకోట యనబరగుబీదరు దక్షిణ తెలుంగాణమునకును రాజధానులయ్యెను. మల్లిక్ కబూల్ ఉత్తర తెలుంగాణమునకును, నజ్రత్ ఖాన్ దక్షిణ తెలుంగాణమునకును అధికారులుగనియమితులైరి³⁴. ఇట్టి సందర్భములలో కాపయనాయకుడు తెలుంగాణమునుండి యవనులనుబోద్రోతననికాని, దాని నాతడు పరిపాలించెనని కాని చెప్ప వీలుకాదు.

ఇక ప్రాకృముద్ర తీరస్థ ఆంధ్రదేశము కలదు. ఈ దేశమున కాపయనాయకుని శాస

నములు లేకపోయినను అతని సంతతివారి శాసనములు కనబడుచున్నవి. వేమనరేశ్వరుడుకూడ కాపయనాయకుని సామంతులలో నొక్కడు గనుకను, సామంతులు కాపయనాయక మరణానంతర మెవరెవరు పాలించుచుండిన దేశమునకు వారు వారధిపతులైరిని కలువచేరు శాసనమున కలదుగనుకను, వేమభూపాలునికి అద్దంకి రాజధాని కావునను మొదట కాపయనాయకుని రాజ్యము అద్దంకి దాటి కాకపోయినను అంతవఱకైన వ్యాపించియుండెనని విదితమగుచున్నది.

ఈ కారణములవలన ప్రోలయ, కాపయనాయకులు ఉద్ధరించినట్లు, పాలించినట్లు చెప్పబడిన దేశము ప్రాకృముద్రతీరస్థ ఆంధ్రదేశమే కాని వేటాకటి కాదని విస్పష్టమగుచున్నది.

ఇక ప్రోలయ కాపయ నాయకులకు గల సంబంధమునుగుఱించి విచారింపవలసియున్నది. వారిరువురికి ఒకరికొకరికి ఏవిధమయిన సంబంధము ఉండకయే పోవచ్చును. కాని అన్యథాయూహించుటకు కూడ అవకాశము లేకపోలేదు. కాపయనాయకుని కొడుకు (మొదటి) ప్రోలయనాయకుడు. ఆంధ్రదేశమున తాత పేరు మనుమనికిబెట్టు ఆచారముండుటవలన ఒకవేళ ప్రోలయనాయకుడు కాపయనాయకుని తండ్రియగునేమోయని యనుమానము. అట్లు

32. Govt. Ep. Coll. No. 308 of 1915.

33. J. R. A. S. 1922, p. 339.

ఈపని క్రీ.శ. ౧౩౨౬లోపున పూర్తియైయుండ

దని హేను దొరగారు తెలుపుచున్నారు.

34. J. R. A. S. for 1922.

యిన కాపయనాయకుని తండ్రి ప్రోలయనాయకుడు రెండవ ప్రతాపరుద్రుని పరిపాలనారంభదశయం దుండియుండును. అతడు కడుపెద్ద కాలము నివసించి, కాకతీయసామ్రాజ్య పతనానంతరము తురుష్కులతో యుద్ధముచేసి వారిని తఱిమివైచియుండును.³⁵ అనతికాలము ననే అతడు గతినప కాపయనాయకుడు రాజ్యమునకు వచ్చెను.

కాని కాపయనాయకుడు విశ్వేశ్వరాజుచే రాజ్యభారమును వహించుట కంగీకరించి, భూమిని పాలించినట్లు కలువచేరు శాసనము చెప్పటవలన ఒకవేళ ఈ ప్రోలయ, కాపయనాయకు లిరువురు పరస్పరసంబంధము కలవారగుదురా కాదా యనియే సంశయము కలుగుచున్నది. తండ్రికొడుకులేయైన తండ్రి పాలించిన రాజ్యమును తాను పాలించుటకు కాపయనాయకునికి ఒకరియాజ్ఞ యేల? అభ్యంతరమేల? కాని యీవిషయమున నింతకన్న నిర్ధారణగ జెప్పటకు తగిన యాధారము లేవియు లేవు.

౬

మహమ్మదీయులను జయించి, వారిని తరిమివైచి హిందువులుస్వాతంత్ర్యమును సంపా

దిరి. అరంగలు (వొరంగల్లు) మహమ్మదీయులకు స్వాధీనమైన పిదప మొగలాయి సైన్యము లనేకములు సరిహద్దులనన్నవారి నెదుర్కొని పోరాడినట్లును, కాని యా సైన్యములు పరాభూతిములై తిరుగుబట్టబడినట్లును బార్మి తెలుపుచున్నాడు—Elliott and Dowson, Vol III, p. 234. ప్రోలయనాయక, కాపయనాయ

దించిననందర్భ మింకొకటికలదు. ఇదిడిల్లీపాడు పాయైన మహమ్మదు బిన్ తుమ్మకు పరిపాలనము అంత్యకాలమున జరిగిన సంగతి. దీనిని గుఱించి 'తారీఖి ఫిరోజ్ షాహి' అను గ్రంథమున తత్కర్తయైన 'జియా ఉద్దీన్ బార్మి' యిట్లు వ్రాయుచున్నాడు³⁶:

"ఈ విషయ మిట్లు జరుగుచుండ అరంగల్ (వొరంగల్లు-వొరంగల్లు) లోని హిందువులలో పితూరీ కేసను, కన్యనాయక్ అను నతడు దేశమున బలములను సమకూర్చెను. నాయబునకీరుగా నుండిన మల్లిక్ మహ్మల్ డిల్లీకి పారిపోయెను; (అంతట) హిందువులు అరంగల్ (వొరంగల్లు)ను స్వాధీనపఱచుకొనిరి. ఈ ప్రకారము (మహమ్మదు బిన్ తుమ్మకు) దానిని సంపూర్ణముగ గోలు పోయెను. ఈ సమయముననే సుల్తాన్ (మహమ్మదు బిన్ తుమ్మకు) కంబలము (కంపిలిదేశము)వకు పంపిన కన్యనాయకుని బంధువులలో నొకడు మహమ్మదీయమతమును వదిలిపెట్టి, పితూరీ కేసను, ఈ ప్రకారము కంబలభూమి (కంపిలిభూమి) కూడ నష్టమయి హిందువుల చేతులలో పడెను."

ఈవిషయమునే 'ఫెరిష్టా'యను మరియొక మహమ్మదీయచరిత్రకారుడు ఇట్లు తెలుపుచున్నాడు³⁷:

"ఈ సంవత్సరమున (హిజరీ ౭౪౪ = క్రీ. శ. ౧౩౪౪) వరంగోలు (వరంగల్లు)నొద్ద నివసించుచుండిన "లక్ష్మణ దేవు" (కాకతిప్రతాపరుద్రదేవుని) కొడుకైన 'క్రిష్ణ' (కృష్ణ) నాయకుడు కర్ణాటకరాజైన బిలాల్ దేవు

కాదులు ఓడించి తిరుమనొట్టిన తురుష్కు సైన్యము లివియే కావచ్చును.

36. Elliot and Dowson; History of India, Vol III, pp. 245-6.

37. Brigg's Ferishta—Rise of the Mohamedan Power in India, Vol I, p. 427.

నొద్దు రహస్యముగజోయి, దక్కనులో నసంఖ్యాకులుగ నున్న మహమ్మదీయులు హిందువుల నందఱిని కడతేర్చుటకై పన్నుగడలు పన్నురని వింటిననియు, కావున వారి నెదుర్కొనుటకై సంఘీభవించుట యుచితమనియు నాతనితో చెప్పెను. బిలాల్ దేవు (బల్లాళదేవుడు) తనబంధువులనందఱిని సమావేశపఱచి యాలోచించి, మొట్టమొదట తనదేశములోని కోటలను భద్రపఱచుకొని, పిదప తనరాజధానిని పర్యతప్రాంతమునకు మార్చవలెనని నిశ్చయించెను. తమయొత్తులన్నియు సాగి కార్యకారులైనవచ్చు తానుకూడ వరంగోలు (వరంగల్లు), తెలింగానాలసరిలోని హిందువుల నందఱిని లేవదీసి తాను నాయకత్వమును వహించి నడిపించుక వచ్చెదనని వాగ్దాన మొనరించెను.

“బిలాల్ దేవు (బల్లాళదేవుడు) కొంత సైన్యమును సమకూర్చి, దానిలో కొంతభాగమును కృష్ణనాయకుని యాధిపత్యమున నుంచెను. కృష్ణనాయకుడు వరంగోలు (వరంగల్లు) సాధించి, దాని కధిపతిగనుండిన ఇమాదుల్ ముల్క్ ను దౌలతాబాదునకు తరచు గొట్టెను. బిలాల్ దేవు (బల్లాళదేవు), కృష్ణ (కృష్ణ) నాయకులు కర్ణాటక ప్రభువులకు సామంతులుగ నుండిన మాబార్, ద్వారసముద్రరాజుల సైన్యములను గూడ దమ సైన్యముల జేర్చుకొనిరి. పీఠంబఱును గలసి దక్కనులో మహమ్మదీయు లాక్రమించిన దేశమును స్వాధీనపఱచుకొని, వారి నవటినుండి తరిమివైచిరి. ఈ ప్రకారము కొద్దిసేలలో మహమ్మదు ఊళ్లుకునకు ఆప్రాంతమున దౌలతాబాదు తప్ప రాజ్యమే లేకపోయెను.”

మహమ్మదీయ చరిత్రముల ననుసరించి తెలియవచ్చు విషయము లివి. ఇతర రాజులతో గలసి రాజ్యమును సంపాదించిన ఓరుగంటినివా

సిని కృష్ణనాయకుడనియు, అతడు ప్రతాపరుద్రుని కొడుకనియు ఛెరిష్టా చెప్పచుండ, కొడుకని బంధువని తెలుపకయే ఆతనిని కన్యనాయక నామమున బార్ని పేర్కొనుచున్నాడు. ఇరువురునుగూడ సాతంత్ర్యమును సంపాదించిన నాయకునిపేరును వ్యత్యాసముగ దెలుపుచున్నను ఈవిషయము మహమ్మదుబిన్ తుఘ్లకు పరిపాలనాంత్య కాలమున జరిగినట్లే తెలుపుచున్నారు. ఛెరిష్టా ప్రకార మిది క్రీ.శ. ౧౩౨౪ లో జరిగెను. బార్ని మాత్ర మిది యెప్పుడు జరిగెనో నిర్ధారణగ తెలుపుటలేదు. మహమ్మదీయ చరిత్రాధికములను జూచి మహమ్మదు బిన్ తుఘ్లకు రాజ్యమున జరిగిన సంగతులకు కాలనిర్ణయముచేసిన హేగుదొర గారు ఓరుగల్లు తెలింగానాలు స్వాతంత్ర్యమును హిజరి ౪౯౬లో అనగా క్రీ.శ. ౧౩౨౪-౧౩౨౬లో సంపాదించినట్లు తేల్చియున్నారు³⁹. ఈ కారణములవలన తెలింగానా మహమ్మదీయాధికారమును ద్రోసిపుచ్చినది క్రీ. శ. ౧౩౨౪-౧౩౨౬ల నడుమ నని నిర్ణయింపవచ్చును.

ఇక ఈ స్వాతంత్ర్య సంస్థాపనమునకు కారణభూతుడైన నాయకుడు ప్రతాపరుద్రుని కొడుకగునేమో విచారితము. ఏకామ్ర నాథ విరచితమైన ప్రతాపరుద్ర చరిత్ర భాగమునకు ‘తెలింగానా’ అనియేపేరు.

39. ఈశ్వరప్రసాదుగారు ఇది క్రీ. శ. ౧౩౪౪ లో జరిగినట్లే విశ్వసించియున్నారు చూడుడు:— Medieval India, p.256.

38. మహమ్మదీయచరిత్రకారులు తెలుగుదేశమునే ‘తెలింగానా’నామమున వ్యవహరించియున్నారు. ఓరుగల్లు రాజధానిగనుండిన తెలుగుదేశమునకిది ముఖ్యముగ పేర్పించును. ఇప్పటికిని నిజారాజ్యములోని ఆంధ్రదేశ

ముమాత్రము ప్రతాపరుద్రునికి వీరభద్ర దేవుడను కొడుకు కలడనియు, ఆతడు ఏకశిలా నగరము మహమ్మదీయ సమాక్రాంతమైన వెనుక కొండవీటి కేగి యచ్చట పరిపాలనము నెఱవెననియు తెలుపుచున్నది⁴⁰. ఈతడైన అక్కడ ఎంతకాలము పాలించెనో తెలియదు. ఆతని శాసనములు కూడ గానరావు. కలువ చేరు శాసనమును బట్టి చూచినను వీరభద్ర దేవుడను ప్రతాపరుద్ర కుమారుడొక డుండె నన్న విషయ మనత్యముగ గాన్పించును. ఒక వేళ ఈ వీరభద్రదేవుడు రాజ్యముచేసినను అది ఓరుగంటి సామ్రాజ్యము పతనమైన వెంట నే కాని ఎప్పుడో పదునెనిమిది వత్సరములకు తరువాత జరుగ నేరదు. కావున ప్రతాపరుద్ర చరిత్రము విషయము విశ్వసనీయమైనదిగ గన బడదు.

ఫెరిష్టా వ్రాతయు అంతే. కాకతీయప్రభువులలో మహాదేవుడని, రుద్రదేవుడని, గణపతి దేవుడని ఇట్టి పేరులే కలవు కాని, ఎవరికిని నాయకనామము లేదు. మాచయనాయక, జాయపనాయక, ముప్పిడినాయకాది నాయక

నామాచితులు పెక్కురు కాకతీయ సామంతులు కలరు. ఒక్క ఫెరిష్టా మాత్రమే కాని బార్ని కూడ స్వాతంత్ర సంస్థాత (కన్యనాయకుడు) ప్రతాపరుద్రుని కొడుకని చెప్పటలేదు. ఈ పై కారణముల వలనను, ఆతని శాసనములుకూడ గానరానందువలనను కృష్ణనాయకుడు⁴¹ ప్రతాపరుద్ర కుమారునిగ నంగీకరింపరాదు. ఒకవేళ ఆతడు ప్రతాపరుద్రుని సామంతుడుగనో లేక సేనానిగనో యుండిన నుండవచ్చును. సామంతులు తాము తమ ప్రభువుల కొడుకులమని చెప్పుకొనినట్లు తెలుపు శాసనములు కొన్ని కలవు. ఆవిధమున నే ఒకవేళ ఈ ఫెరిష్టా చెప్పు కృష్ణనాయకుడు కూడ ఉండిన నొకవేళ ప్రతాపరుద్రుని సేనానియో, సామంతుడోయై ఆతనికి పుత్రిప్రాయుడుగ నుండవచ్చును. అంతియగాని యీ తడు ప్రతాపరుద్రుని కొడుకే యనుటకు తగిన యాధారము లేదు.

హిందువుల యీవిజయము చిరకాలము నిలవలేదు. ఆనతికాలముననే వారు తాము నూతనముగ సంపాదించుకొన్న స్వాతంత్ర్య

40. ఏకాగ్రనాథవిరచిత ప్రతాపరుద్రచరిత్రము, పూర్వోక్తప్రతి, పుటలు 2౯-౩౦.

41. కృష్ణప్పనాయకుడు—ఫెరిష్టా చెప్పు కృష్ణనాయకుడు—ప్రతాపరుద్రదేవుని కొడుకులలో నొకడని యే కాక, పెద్దకొడుకనికూడ శ్రీమత్ యస్. కృష్ణస్వామి అయ్యంగారు వ్రాయుచున్నారు (చూడుడు: South India and her Muhammadan inva-

ders, page 180, foot note 1). వీరిట్లు వ్రాయుటకు గల యాధార మేదో? ప్రతాపరుద్రదేవునికి—వీరి యభిప్రాయమున—ఎంతమంది కొడుకులు కలరో? ఈ కృష్ణప్పనాయకుడే ప్రతాపరుద్రుని యనంతరము రాజ్యమునకు వచ్చినట్లు వీరు వ్రాసినన్న ఫెరిష్టా నాధారము చేసికొని యట్లు వ్రాసియుండురని సమాధానపడవచ్చును కాని పెద్దకొడుకని వ్రాయుట కాధారము?

మును గోలుపోయిరి. మహమ్మదు బిన్ తుగ్లక్ కు పరిపాలనాంత్యకాలమున దక్కనులో రేగిన తిరుగుబాటులలో జాఫర్ ఖాన్ తిరుగుబాటాకటి. ఈతడు పాదుషా యధికారమును ధిక్కరించి ఇరువదివేల గుఱ్ఱపుదళమును కూర్చి కొని ఇమాదుల్ముల్క్ తుబీజీ ఆక్రమించి యుండిన బీదరు (బెడదకోట)పై సత్తివెల్లెను. కాని యచ్చట పాదుషా సైన్యములు అపరిమితముగ నుండుటచేత వానితో కలియబడుటకు సాహసించడయ్యెను. ఇట్టసితిలో తెలింగానా రాజు పదనైదువేల కాల్బలమును, దాలతా బాదునుంః నాజరుద్దీన్ ఇస్మాయిల్ అయిదువేల గుఱ్ఱపుదళమును జాఫరుఖాన్ కు సహాయార్థ మంపిరి. తుద కీదళముల తోడ్పాటుతో ఘోరసంగ్రామ మొనరించి ఆతడు విజయుడయ్యెను.⁴² ఈతడు సంస్థాపించిన రాజ్యమునకే బహమనీ రాజ్యమనియు, జాఫర్ ఖాన్ కు—సింహాసనారూఢుడైన పిదప—అలాయుద్దీన్ హసన్ బహమన్ పాదుషా యనియు పేరు.

తెలింగానా అధిపతిస్వాతంత్ర్యమును వహించుట బహమన్ పాకు ఇష్టము లేకపోయెను. ఆతడు తన కాపత్యాలమున గావించిన మహోపకారమును తుడిచివైచి బహమన్ పా స్వాతంత్ర్యహరణమునకై అతనిపై దాడివెడలి కాలాస్ మొదలగు కొన్ని గ్రామములను స్వాధీనపఱచుకొని తుద కతనితో సంధి

కావించుకొనెను. తెలింగానా అధిపతి ప్రతివత్సరము డిల్లీపాదుషాకు కట్టకప్పమును బహమన్ పాకు చెల్లించుట కంగీకరించెను.⁴³ బహమన్ పా ఆతడు తనకు గావించిన యుపకారమును దలంచి ఉదారమైన తూమాహృదయముతో అతని నాదరించెనట!

ఈవైవిధ్యములు ఫెరిష్టా వ్రాసిన చరిత్రమువలన దెలియవచ్చుచున్నవి. ఈసందర్భముల నెచ్చటను ఫెరిష్టా “తెలింగానా” అధిపతిపేరు తెలుపుటలేదు. కాని యతడు ‘కృష్ణ’ నాయకుడే యని మన మూహించవచ్చును. ఏలయన మహమ్మదీయాధికారమునుండి తెలింగానాను విడిపించినది ‘కృష్ణ’ నాయకుడని యిదివఱలో చెప్పబడియే యున్నది. కావున అప్పటికి స్వతంత్రుడుగ పాలించుచుండిన వాడితడే. హిందువులు స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుటకు గోలుపోవుటకుకూడ ఎంతకాలమో పట్టలేదు. తెలింగానా అధిపతి బహమన్ పాకు సామంతుడై కప్పముకట్టుట కేర్పాటగుటచే తెలింగానా మహమ్మదీయరాజ్యాంతర్గతమైనను పరిపాలనమునుమాత్రము హిందువైన తెలుగునాయకుడే సాగించుచుండెను.

తెలింగానా స్వాతంత్ర్యమును వహించిన పిదప తదధిపతి మరల బహమనీ సుల్తానుకు సామంతుడైనదియు లేనిదియు మనకు బార్నిచరిత్రమువలన దెలియరాదు. ఏలయన ఆచరి

42. Brigg's Ferishta, Rise of the Mohamedan Power in India, Vol II, p.289; Khafi-khan—Elliot & Dowson — Vol. III, p. 14. కావయనాయకుచే స్థిరపడైన పిదప అంతఃకలకత్తె కధిపతిగ నుండిన ఇమాదుల్

ముల్క్ దాలతాబాదు, బీదరులకు పోయియుండును. అందువలననే జాఫర్ ఖాన్ దండయాత్రనాటికి ఆతడు బీదరులో నుండుట సంభవించెను.

43. Brigg's Ferishta, Rise of the Mohamedan power in India, Vol II, p. 294.

త్రకారుడు డిల్లీ పాదుషాల చరిత్రమును మాత్రమే వ్రాసెనుకాని దక్కను దేశచరిత్రమును వ్రాయలేదు. అందువలననే డిల్లీ పాదుషాల చరిత్రమున దక్కను దేశచరిత్రమున కెంతవఱకు ప్రసక్తికలదో అంతవఱకే అందుతెలుపబడినది. మహమ్మదు బితుల్లుకుపాదుషా పరిపాలనముతో చాలకాలమునుండి వచ్చుచుండిన దక్కను — హిందూస్థానముల సంబంధము మఱల కొంతకాలమువఱకు తెగిపోవుట సంభవించెను.

దక్కను దేశమును పరిపాలించిన మహమ్మదీయులచరిత్రమును వ్రాసిన మహమ్మదీయ చరిత్రకారు డింకొకడు కలను. అతనిపేరు అలీ బిఅజీజుల్లా తబాతబా. ఈతడు వ్రాసిన గ్రంథమునకు “బుర్హాని మాసీర్” అని పేరు. దక్కను దేశమున మహమ్మదీయుల పరిపాలనమును గుఱించి తెలుపుగ్రంథము లన్నిటిలో ఇదియే కడువిశ్వాసపాత్రమైనదని పరిశోధక పండితుల యభిప్రాయము. ఒకేవిషయమును గుఱించి ఫెరిష్టాయును, ఇతడును పరస్పరవిరుద్ధముగను, వ్యత్యాసముగను చెప్పినచో నట్టియెడల చాలవఱకు “బుర్హాని మాసీర్” గ్రంథమునే ప్రమాణముగ గైకొందురు.

బహమణ్ పాకాలమున ఆతనికి తెలింగానాకు గల సంబంధము “బుర్హాని మాసీర్” గ్రంథమున ఇట్లు వర్ణితమైనది⁴⁴.

“సికందరుఖాను (బహమణ్ పా నేనాధిపతులలో ఒకడు) తన సైన్యోపయోగము నిమిత్తము బహుమానముగ గొన్ని యేనుగులను పంపవలసినదని యడుగుచు తెలింగానాకు ‘వాలీ’ (అధికారి) యైన ‘కనాబాయంద్’ క ఉత్తరము పంపెను. సికందరుఖాన్ ఉత్తరమును జూచి, అందలి విషయములనుగ్రహించిన పిదప ఆతడు బహమణ్ పాకు సామంతుడైన విధేయుడుగ నుండునని తెలుపుచు ప్రత్యుత్తరమును, తదనుగుణముగ ఒక యొడంబ కిక్కుమాడ వ్రాసిపంపి, ఆతనిని (సికందరుఖాను) ఒకమారు కలిసికొన గోరిక యున్నట్లు మాడ దలిపెను. ఆప్రకారమే సికందరుఖాన్ బహుశ సైన్యసమేతుడై తెలింగానా కరిగెను: వారిరువురును గలసికొనిరి. కనాబాయంద్ ఆతనికి అమూల్యములైన చాలవస్తువులను బహుమానముసంగెను. బహమణ్ పా గొప్ప యనుగ్రహము చూపునని సికందరుఖాన్ కనాబాయందుకు ఆశగొలిపెను. కనాబాయందు సికందరుఖాన్ ద్వారా బహమణ్ పా సుల్తానుకుమాడ తగిన బహుమానములను రెండేనుగులను పంపెను. సికందరుఖాను — యొద్దకు వచ్చినతరువాత ఆయేనుగులను సుల్తానుకు పంపి కనాబాయందు యొక్క సత్సంకల్పమునుగూర్చి తెలియజేసెను. ఆతనిని మెచ్చుకొనుచు సుల్తాను సికందరుఖాను కొక యుత్తరమును వ్రాసి ఆతనికి ఛత్రగౌరవము నొసంగెను. కనాబాయందుకు సుల్తాను రాజసన్మానములను గూడ జేసెను.”

ఈ వైవిషయమును జదివినచో ఫెరిష్టా బేర్కొనిన కృష్ణనాయకుడే “బుర్హాని మాసీర్”లో “కనాబాయంద్” అని పేర్కొనబడినట్లు తెలియగలదు. మహమ్మదు బితుల్లుకు పరిపాలనాంత్యకాలమున పితూరీ లేపి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించి, అనంతకాలముననే బహమణ్ పాకు మఱల సామంతుడైన తెలిం

44. Major J. S. King—The History of the Bahmani Dynasty, pp. 9-10.

గానా అధిపతిని బార్ని, ఫెరిష్టా, అజీజుల్లాలు మువ్వరు—ఒకడు కన్యనాయకుడని, మఱియొకడు కృష్ణనాయకుడని, వేటొకడు కనాబాయం దని—మూడువిధముల పేర్కొనుచున్నారు. ఈ మువ్వరు మహమ్మదీయ చరిత్రకారుల గ్రంథములలో అజీజుల్లా గ్రంథము ఎక్కువ విశ్వసనీయమైన దగుటవలన ఆ తెలింగానానాయకుని పేరు కనాబాయండు కాదగునని నిశ్చయింపవచ్చును.

కాని యిచ్చటకూడ నొక చిన్న చిక్కు కలదు. ఈ గ్రంథమును ఇంగ్లీషుభాషలోనికి తర్జుమా చేసిన కింగు దొరగారు ఈ గ్రంథము యొక్క బ్రిటీషుమ్యూజియము వ్రాతప్రతులలో ఈనాయకునిపేరు ఒకచోట “కబానంద్” అనియు, మఱియొకచోట “కనసీదా” అనియు, వేటొకచోట “కనానాయండు” లేక “కబానాయండు” అనియు వ్రాయబడియున్నట్లు తెలుపుచున్నాడు.⁴⁵ కావున వ్రాతప్రతులలో ఈపేరు యొక్కరూపాంతరము లివి కావచ్చుచున్నవి: (1) కనసీదా (2) కబానంద (3) కనానాయంద్ లేక (4) కబానాయండు. వీటిలో కడపటి మూటికి ఒండ్రింటికి కొంచెము పోలిక ఎక్కువ యుండుటవలనను, మొగటిదానికట్టిపోలిక ఏమాత్రము లేకపోవుటవలనను అది సరియైనదిగా నుండరాదు. ఈకడపటి మూటిలో నేదోయొకరూపమును గ్రహింపక కింగుదొరగారు “కనా

బాయండు” రూపము నేల ఎట్లు గ్రహించిరో తెలియరాదు.

తెలింగానా అధిపతి నాయకపదాంతనా ముడని తెలిసియేయుండుటచేత “బుర్హానిమా సీర్” లోని “నంద్”, “నాయంద్” పదములు “నాయక” పదముయొక్క దుష్టరూపములు కావచ్చును. అట్లయిన కబానాయక గాని కనానాయకగాని అతనిపేరు కావచ్చును.

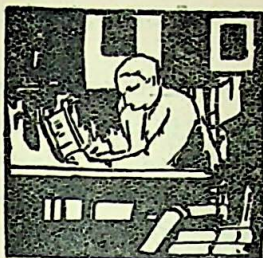
ఈనాయకుడు స్వాతంత్ర్యమును క్రీస్తు శకము ౧౩౪౪-౧౩౪౬ల నడుమ సంపాదించినట్లు ఈవరలో నిశ్చయము చేసియున్నాము: అనగా అది శకవర్షము ౧౨౬౩-౧౨౬౪ సంవత్సరముల నడుమ జరిగెను. అప్పుడు మనకు దొరికిన శాసనముల ప్రకారము తెలియవచ్చువాడు కావయనాయకుడు ఒకడు కలడు: ఇతడు గణపేశ్వరము, పిల్లలమఱ్ఱి శాసనముల నాటివాడు. ఇతనికి ఆంధ్రదేశాధీశ్వర, ఆంధ్రసురత్రాణ బిరుదములు కలవు. కావున ఈకావయనాయకుడే అజీజుల్లాపేర్కొను “కబానాయక” (కబానాయండు) కావచ్చునని నానమ్మకము. మహమ్మదీయులను జయించి ఆంధ్రరాజ్యరమావల్లభుడైనకతననే అతడు “ఆంధ్రదేశాధీశ్వర”, “ఆంధ్రసురత్రాణ” బిరుదములను వహించియుండును. ఒకవేళ ఈతడటుపిదప బహమణుల సామంతుడైనను ఈబిరుదముల నాతడు గోల్పోవలసినయావశ్యకత కాన్పించదు. డిల్లీపాదుషాచే నిర్బంధబడి

45. Ibid, p. 9—See foot notes, nos. 15 and 17.

యు కాకతీయ రెండవ ప్రతాపరుద్రుడు పరం పరాగత బిరుదములను ధరించుచునే వచ్చెను. అరీతినే కాపయనాయకుడుకూడ బహుమకామకు సామంతుడేయైనను నిజముగ నాంధ్రదేశమునకు ఆతడే యేలికయగుటచేత “ఆంధ్రదేశాధీశ్వర”, “ఆంధ్రసురతాణ” బిరుదము లాతనిపట్ల సార్థకములే యని చెప్పనగును. ఈ కారణములవలన అజీజుల్లా గ్రంథమునందలి “కబానాయందు” (కబానాయక - కాపయనాయక) నామమే సరియైనదనియు, ఈ కబానాయకుడు ఆంధ్రసురతాణ, ఆంధ్రదేశాధీశ్వర బిరుదాంచితుడగు గణపవరము పిల్లలమట్టి శాసనములనాటి కాపయనాయకుడే యనియు, ఆతడే ముమ్మడినాయకుని

బంధువును సమకాలికుడుననియు నిర్ధారణ నేయవచ్చును.

ఇంతటి అధికారదక్షుడైన కాపయనాయకుని బాంధవ్యమును సహాయమును గలిగి యుండుటచేతనే కావచ్చును ముమ్మడినాయకాడలు గోదావరీతీరమున పితాపురము రాజధానిగ అంతవఱకు పరిపాలించుచుండిన కొప్పల వంశజులను ఉత్తరమున కళింగమునకు దఱిమివైచి కోరుకొండ రాజధానిగ గోదావరీతీరమున నూతన రాజ్యమును స్థాపింపగలిగిరి. పితాపురము రాజధానిగ పరిపాలనము నెఱపిన కొప్పలనాయకవంశజులలో కడపటివారి శాసనములు సింహాచలమున గానవచ్చుట కిదియే కారణమని తలంపవలసి యున్నది.

పునఃవిమర్శనము

దుర్విమర్శన విషద్రుమ విచ్ఛేదక జ్ఞానవీర కుఠారము

అను నిష్కంటక నిరాఘాట ఘంటాపథ వినాశన విమర్శనము

దువ్వూరి జగన్నాథ శర్మగారు

చతుర్వర్గ ఫలప్రాప్తిః సుఖా దల్పధియామసి-కావ్యాదేవ

—విశ్వనాథ కవిరాజు.

అల్పబుద్ధులకుఁగూడ కావ్యసుఖమువలననే చతుర్వర్గ ఫలప్రాప్తి యగు నని పూర్వము ప్రబోధించియుండిరి కావ్యసుఖము లభించుట నగునా గుణ విమర్శనముగల పతనపద్ధతివలన, దోషాంశములను విభజించి గుణవిశేషములను బైటికిఁ దెచ్చి చూపుటను అనుసంధింపఁదగిన ఉత్తమ విమర్శనములు కావ్యసుఖ ప్రాప్తికేకాక సారస్వతమునందు యధార్థమయిన యభిరుచిని గల్గించి జ్ఞానము నుత్తేజపఱచునని సత్యరతిగల వారెల్లరు సంగీకరింతురే కదా! భవభూతి మహాకవి యొక్క ఉత్తరరామచరితనాటకరసనిచారమునెడి ఉత్తమవిమర్శనము పేరు చెప్పి యీనడుమ భారతీ పాఠకులకు బ్రహ్మశ్రీ కొంపెల్ల సుబ్బారాయ శాస్త్రిలవారి పరిశోధనలం దొకింత పరిచయము లభించినది. అందుపై కొన్ని విమర్శనములు కూడ బైలుదేటి ఒక విధముగాఁ బెద్ద కోలాహలము కల్గించినవి. ఉత్తరరామ చరితనాటక రసనిచారమునఁ దీర్పు—కరుణ విప్రలంభముగట నిష్కంటక నిరాఘాట ఘంటాపథ మగుచుండఁగా దానివూడఁ బఱుపఁబడిన దుర్విమర్శన విషద్రుమములను విచ్ఛేదించుటకుఁ గుఠారప్రయోగమే శరణ్యము గదా!—

“కకోరః కుఠారః, కైలకోపి తిగ్గో
వినిశ్చేత్తు మీద్యే, విషద్రూ నశేకాకా”

కరుణవాదులు “తాఁబట్టిన కుండేటికి మూడే కాళ్లు” అననట్లు వారిపట్టుదల విడువక యేది యెట్లయినను సరియే కాని యియ్యది శోకస్థాయికమే యని “సనేమిరా” అన్నట్లుంచురేని వారిచిత్తము. వీరాదిరసములకన్నిటికిని వారికిఁ దోచినట్లు మారుతేరులు వట్టి తారుమారుగా శృంగారాదిరసము లని విశృంఖలముగా సుప్రసింహించు నానందింతురుగారే!

ఇది చూచి శ్రీ వేంకట లక్ష్మీనారాయణులు ఇప్పట్లునఁ దిరిగి కరుణవాదమునకుఁ దిగుట—అందులో (1) “ప్రవృత్తతాడనము—దంతపతనము” (2) “సమాధానమునందు నీళ్లు నమలిరి” (3) “శ్రీ కాష్ఠి గారి యవిమర్శకతి” (4) “చల్లగా జారవిడిచిరి”—ఇట్టి మాటలకు బ్రయోగించుట నాయభిప్రాయముచేత నభి నందింప దగలేదు. కావున కుఠారప్రవరణము లిక్కడ ననవసరము కాదు.

—:“చల్లగా జారవిడిచిరి”:—

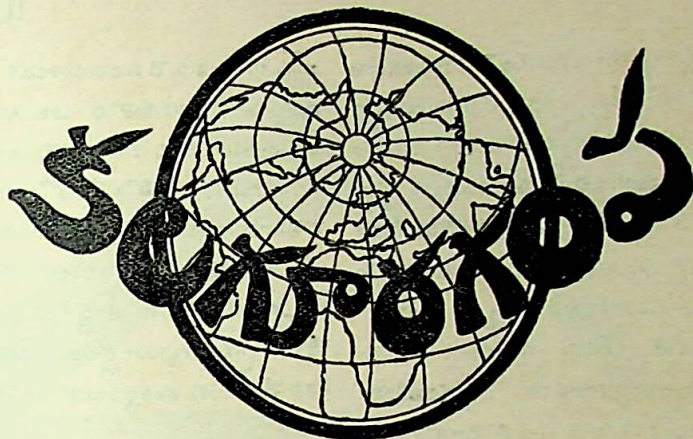
—:ప్రధాన సిద్ధాంతమునే:—

శ్రీ వేంకట లక్ష్మీనారాయణులు తమ వాదములో ముఖ్యముగా జవాబు చెప్పఁదగియుండిన ప్రధాన సిద్ధాంతమునే “చల్లగా జారవిడిచిరి”—అప్రధానసిద్ధాంతమేది?—శ్రీ కాష్ఠిలవారిట్లు వ్రాసిరి:—చూడుడు!—

“ఈ నాటకము కరుణారసప్రధానమని చెప్పటం కొక గొప్ప ప్రతిబంధకము కూడఁ గలదు. సర్వత్ర భరతాదు లండఱును నాటక లక్షణముం జెప్పనప్పుడు శృంగార వీరరసములు రెండిటిలో నెదియేని యొక్కదానికే ప్రాధాన్యము నిరవకాశముగా నియమించి యుండెడిది. అయ్యది ప్రాయశాఢ్యస్థాయ మహులముం బ్రమాణ సిద్ధము కాదు. లాక్షణికోక్తముకాకున్నను ఆమహానికముగా గ్రహించుటకైనను శృంగార వీరరసములకంటె నన్యమగు మఱియొకరసమునకుం బ్రాధాన్యము నిశ్చయముగాఁ గల ప్రాచీన నాటకము లెవ్వియునుఁ గనఁబడకుండుటవలన సపక్షమెద్దియును లేదు. ప్రకృతనాటకము పక్షత సత్క్రమించుటలేదు కావున దీనిచే నిగ్గయింప శక్యముకాదు”

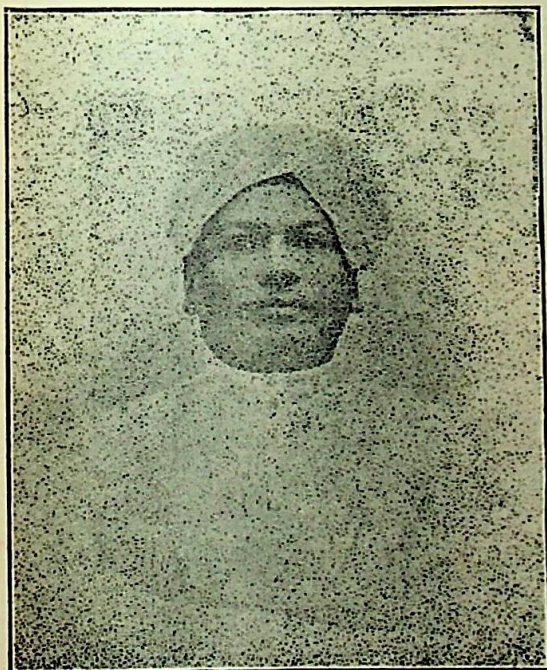
ఇక్కడ నడుగఁదగిన పక్ష — వేంకట లక్ష్మీ నారాయణులను—నాటకంబునకు వీరశృంగారములలో నేదైన నొక్కటి ప్రధానరసముగా నుండవలయు నన్న భరతనాట్యశాస్త్రమునకు మీరు విరుద్ధము భావించురా? యిది. విలే బాసీరాఘవ సహగమును మాపట్టుచున్న ఉత్తరరామచంద్రములో వియోగకథన మున్నను సీతారాముల పరస్పరాపరకృతి నశింపనపుడు శృంగారము జరిగియున్నందుఁ గరుణావాసులు చెప్పు నెల్ల కడఁగన్పట్టు కరుణ మంగమనియు నేని చెప్పరాదు? స్వాతంత్ర్య నిశ్చయము లేనప్పుడు—నీతముందు తన మనస్సుచేత దోషపత్తిలేకుండఁగా ధర్మశీరుండయి కదా శ్రీరాముడు ప్రవాసపడెను—తనంతటఁ దాన. ఇట్టియెడ తాత్కాలిక నిర్వేదమునకుంబిమ్మలఁబండ్రిండ్రిలోగా నిష్వసమాగమాభిలాష జనితమగు మనోవికారముచే నాయి కానాయకు లుంబ యసంభవమా?—సంప్రయోగము కారాదుగాని శ్రీరాముడు నీతను జూడనైన నభిలషింపరాదా? అట్టియెడ నెడనెడఁ గల్గువైక్లవ్యముచేఁ గరుణ మంగరసమనియుఁ గరుణావిప్రలంభ(శృంగార)ము అంగియు నియు నేనిచెప్పరాదో! ఉత్తరరామచరితమునఁ గరుణము లేదని యెవ్వరనిరి? వేంకటలక్ష్మీ నారాయణు లింత విమర్శమువ్రాయుటకు—కలదు—పలుతావు—అదియున్నంత వఱకు వివాదరూపమయిన సంచారితప్రస్థాయికాదు. ఇట్లు ఒప్పుకొన్నచో శృంగారవీరప్రాధాన్యత యనెవేధర

తనూత్రమునకు విరుద్ధము రాదు—సరికదా!—వియోగ జనితవివాదము — వైక్లవ్యము గల్గి మఱి ఏకోనపంచా శద్ధాభివర్తిహితం బగు రతిస్థాయి గల శృంగారము అంగిగా నిలిచి అందులకు శోకస్థాయిగల కరుణము అంగముగా విలసిల్లినదని యేల చెప్పరావో. ‘శృంగార ఏకఏవ రస’ యను శృంగార ప్రకాశకారాదులనుతే మట్టిపట్టున నాడరణీయమై యుండునుగదా! సనేమిరా యను జేల? విమర్శ భేషజమునకు లోపము వాటిల్లుననియా? కావున వేంకటలక్ష్మీ నారాయణులు ప్రధానసిద్ధాంతమునే చల్లఁగా జారవిడిచిరి. ప్రధానసిద్ధాంతమును జారవిడిచి చల్లఁగా నితిర విషయముల సధికతరముగా విమర్శింపఁబూతుట వేంకట లక్ష్మీ నారాయణులు తగియుండెనని తలంతురా? వీరు “-విమర్శకతి”, “కీర్ణ సమలుట”, “పుష్టతాడనము—దంతపతనము” మాటలను ప్రయోగించుట మేలా?—వీరవిమర్శనములో శ్రీ శాస్త్రులవాది ౧-౨-౩-౪-౫-౬-౭-౮-౯-౧౦-౧౧ యాక్షులు తమకు సమ్మతిములని యొప్పుకొనిరి. తక్కినచోట్ల శ్రీరాముడు విధుఁగఁడు కాఁడని యంగీకరించెరి. “మృతత్వనిశ్చయము రామునకు లేదన్నమాట మే మంగీకరించినదే” యని చెప్పి—మఱి అంగిముగాఁ జెప్పఁదగిన కరుణమును అంగి యనుచు ఎచ్చుటే సర్వత్రప్రధానాంశము—అది యెందుచేత? నాటకలక్షణమునంబ్రధాన భరతనూత్రము వినుచుటచేత! అందులన వీరికి శ్రీ శాస్త్రుగారి వాదము ధార్మ్యము నలంబించి వ్రాసినదిగాఁ గూడ కన్నట్టి నది. ఉత్తరరామచరితములోఁ గరుణామే లేదని చెప్పువారికి జవాబిచ్చినటుల విశ్రుతీకరించి వేంకటలక్ష్మీ నారాయణులు ఇరుగో కరుణామనుచు వచ్చిరే కాని అది అంగమని భావింపక—అంగియని నిరూపింపక వ్యాసమును పొడుగించిరి. మఱియు “కవి మంగళాంతరూపకముల రచించుట శాస్త్రోక్తమగుటచే నిట్లు మంగళాంతముగ సీతారాములం గూర్చి వాడు కాని కరుణావిప్రలంభఁకందలి రసమని నూఁచుటకుఁ గాదు” అని నిరర్థకముగా వాదింపఁ జొచ్చిరి. ఎందుచేత? అవునన్నదానిని కాదనుటకే ఘంటాపథ వినాశనము పేరున విమర్శనము వ్రాసెరేకాని అంగముగా రాఁదగిన కరుణ మంగియుటకు సాహిత్యవర్పణా ద్యునేకగ్రంథము లడ్లు వచ్చునని భయపడక—ఇంత చాలుననితలంచి ఆ ప్రస్తుత విమర్శనమును విరమించితిని.

హైందవవ్యాయామము

అమెరికాయొక్క-ముఖ్యముగ సంయుక్తరాష్ట్రముల (United States) యొక్క-నివాసులకు హిందూవ్యాయామముల శ్రేష్ఠత్వమును విశదపరచునిమిత్తము అనటి "ఫిజికల్ కల్చర్" అను జర్నలులో

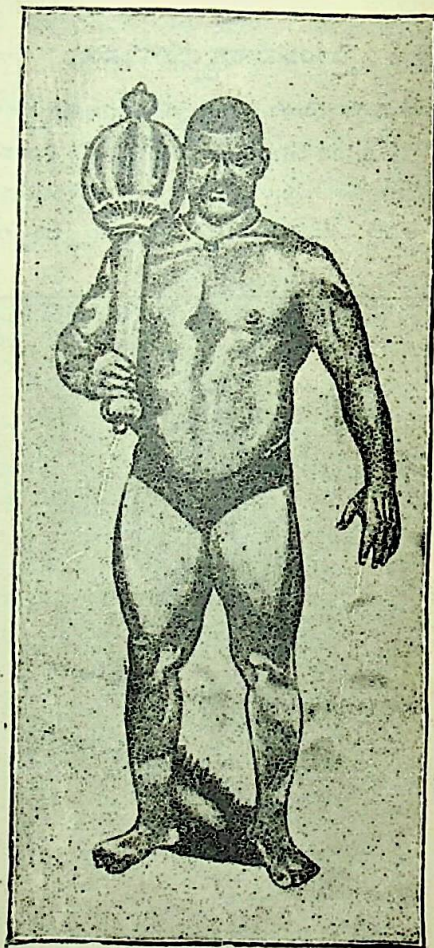
శ్రీ డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీపతిగారు

చార్లెస్. బి. రాట్ ఆనునతడు ప్రచురించిన వ్యాసమును శ్రీ డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీపతిగారు పదునాల్గు పేజీల నొక చిన్న పుస్తకముగ ముద్రింపించి వెలువరించిరి. అనేక వేల సంవత్సరములక్రింద మనపూర్వీకులచే నేర్పరుపబడిన విద్యలకు విధానములకు మనము పేదకొలుపు లిచ్చుచుండ

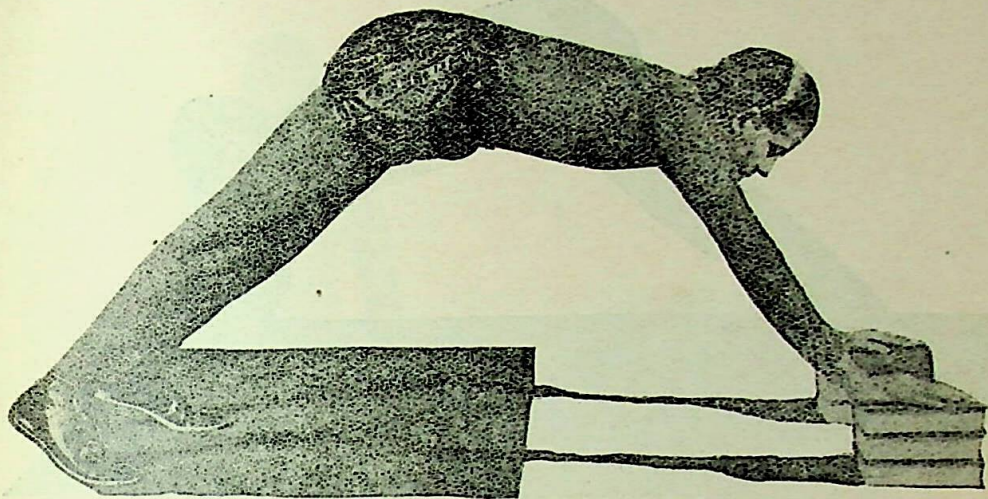
ఇతర దేశములవారలు వాని నెట్లు మక్కువతో నాదరించుచున్నదియు నీ వ్యాసమును చదువుట వలన విదితము కాగలదు. మనదేశముండంతట దండెములు, బస్కీలు ఆనుపేరున బ్రసిద్ధి కెక్కియున్నవే కాని, ఇవి మనకు గ్రాత్రవ్యాయామములు కావు. వీనిని బ్రతిదినము చేయుచుండుట వలన దేహమందలి కండరములన్నియు నుచిత రీతిని వికాసావస్థను బొంది కఠిరసౌందర్యము నభివృద్ధిపరచుటయేగాక కాయమందలి యే భాగమున కేవలకారము బలముకలుగవలయునో ఆప్రకార మభాగమునకు బలము గలుగుటంజేసి ఈ వ్యాయామములు విజ్ఞానానుకూలములని వీరి యభిప్రాయము. ఆందు సందేహము లేకమాత్రము లేదు. హిందువులు కెల్లవారి లేచినది మొదలు కొని రాత్రి కయనింపబోవువరకు గావించు శాస్త్రానుకూలములైన కార్యములన్నియు విజ్ఞానానుకూలములే. పాశ్చాత్య వ్యాయామములకు సాధనములనిమిత్తము ధనముకావలయును కాని వీనికి దమ్మిడీయైన ఖర్చులేదు. అట్టి వీనిని విదేశీయులు శ్రద్ధతో జేయుచు లాభమందుచుండ మనము వానియెడల నుపేక్షాభావమానుట మిగులశోచ

నీయము. పాశ్చాత్యవ్యాయమునకంటె వీనివలనగలుగు శరీరఘటనము మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనదని లేఖకుని యభిప్రాయము. భారతవర్ష మంగలవివిధప్రాంతములలో నివి కొంచెము వేర్వేరుప్రకారముల నభ్యసించబడుచున్నను ప్రధానాంశ మంతటను నొక్కటే. ఇందు దండెములదీయు విధానములు నాలుగైదు, బస్కీలను దీయురీతులు రెండు మాడుప్రకారములు వివరింపబడియున్నవి. అందులో సాధారణదండెముకట్టి, దీనిని ప్రధానముగ గొనియే తక్కిన మాడునాలుగు విధానము లేర్పరచబడినవి. రెండుచేతులు రెండుకాళ్ల మీద వ్రాలి మోకాళ్ల వరకు కొంచెము క్రిందుగను పైభాగము నేలకు సమానాంతరముగనుంచి అదేవిధముగ క్రిందికి శరీరమును దేవలయును. సుమారు 30 అంగుళముల ఎడము రెండుచేతులకును రెండు కాళ్లకు నుండవలయును. శరీరము సమానాంతరముగ నుండునట్లు లే నేలకు తగినంత సామీప్యములోనికి దెచ్చి మెడను మీదికెత్తి వీలగునంతవరకు నిటునట్లు లాడించవలయును. తరువాత పిరుదులభాగము తగినంత ఎత్తుగ నుండులాగునలేచి గడ్డముతో రొమ్మును దాకవలయును. ఈ సాధారణదండెము ననుసరించియే మునకదండెము, కప్పదండెము, వలముదండెము, పాముదండెము మున్నగు ననేకవిధములు గల్పింపబడినవి. మునకదండెములో సాధారణదండె ముందువలెనే నిలచి మడిచులమీద వెనుకకు జరిగి రొమ్ము నేలకు తగిలీతగలకుండ రాచుకొని వచ్చులాగు ముందునకుదెచ్చి వెంటనే పైకి లేవవలయును. కప్పదండెములో శరీరమును ముందుకు దోయక ఆరుఅంగుళముల ఎత్తున దేహమంతయులేచి ముందు ఎగిరి పడునట్లు చేయవలయును. ఇట్లు గదిలో నొకమూల నుండి మరియొకమూలకేగి మరల వెనుకకు రావలయును. వలముదండెము సాధారణదండెములోవలె పిరుదులను సాగ్యమైనంత పైకెత్తి తుంట్లను వలయాకారముగ వచ్చులాగున ద్రిప్పవలయును. పాముదండెము సాధారణదండె ముందువలెనే నిలచి ఒకమారు రొమ్ము క్రిందికి వీపుపైకి నుండులాగునను మరల వీపు క్రిందికి రొమ్ముపైకినుండు లాగునను వంచివంచి త్రిప్పవలయును. కాళ్లు చేతులు దక్క మరయేభాగము నేలకు దగులరాదు

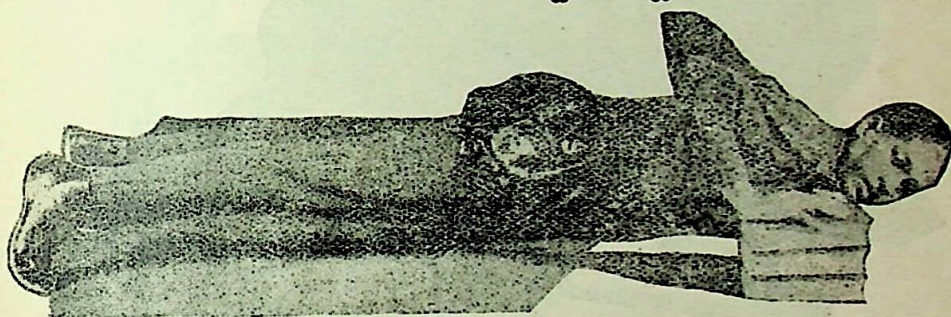
బస్కీలనగా కొంచె మించుమించుగ గుంజిళ్లుదీయుటయే. తుంట్లపై చేతులనిడుకొని ౨౬ అంగుళముల ఎడముగ బాదములమీదనిలచి మెల్ల గ నడుముండి కూర్చుండి మరల లేవవలయును. కుర్చీనొక చేతితో నాధారముగ గొని ఒంటి కాలిమీద గూరుచుండి మరల లేవవలసిన వేరొకవిధముగ బస్కీలుగలవు. దండెములవలన మధ్యకాయము నకును, బస్కీలవలన కాళ్లకును అర్థ స్థాయముగ వికాసము గలిగి శరీరము గ్రీకుదేశపుయూర్థులం బోలినదానినిగ జేయును. వీనిని చేయుటకు ముఖ్యసమయము ప్రాతఃకాలము. వ్యా

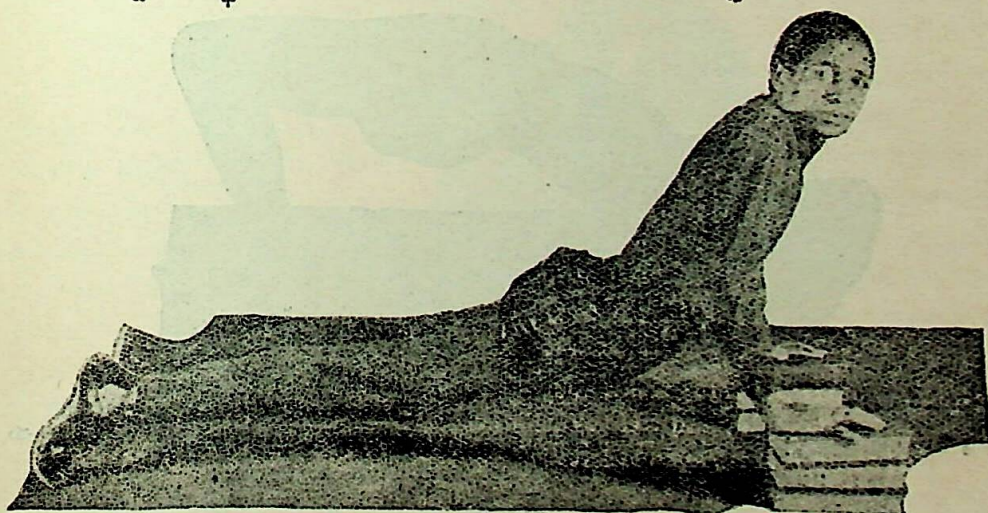
శ్రీయుత గామా 'సింహము'

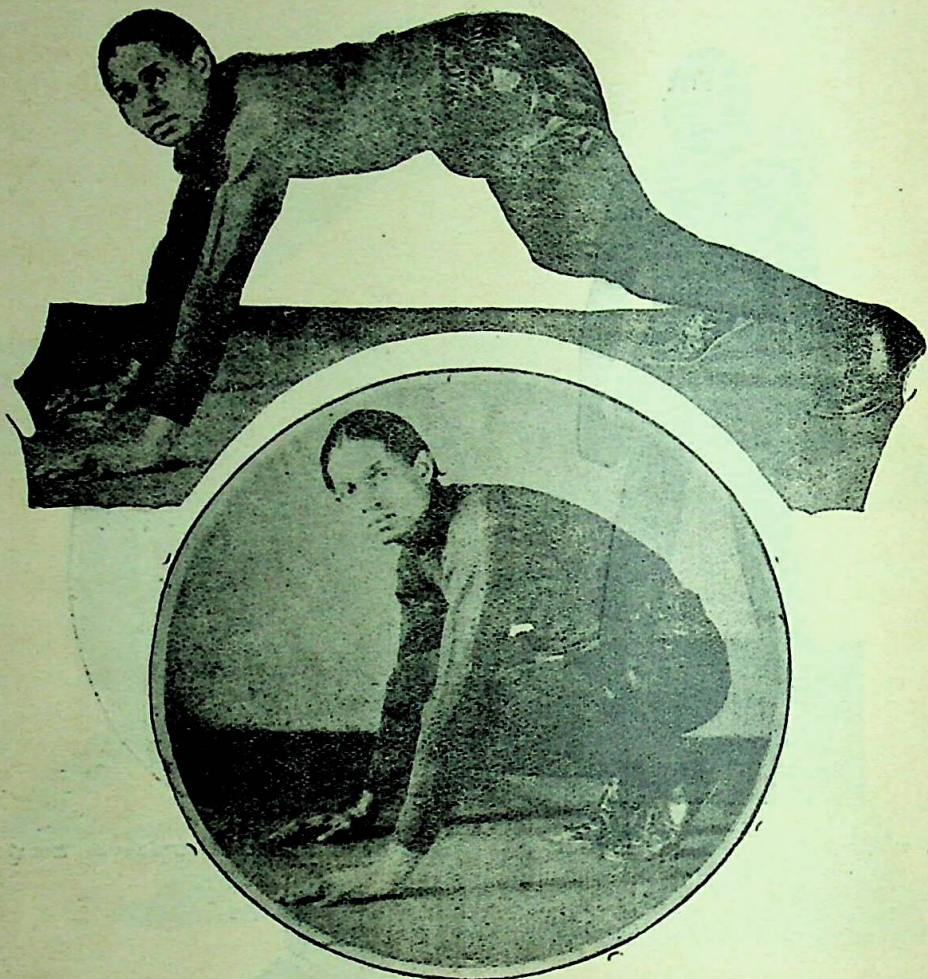
౧. దండెములను దీయుటకు ఆరంభమందు మనశరీరమును ఏప్రకారముగా సంవలయునో దీనివలన చలియును. ఇటుకలమీద రెండుచేతులు పెట్టబడియున్నవి.

౨. ద్వితీయావస్థ. శరీరమును నేలకు సమానాంశరమున నుండులాగున క్రిందికి లేపబడిన రీతి.

౩. తృతీయావస్థ. వంచిన శరీరమును, కలను ఏప్రకారముగ మరల పైకి ఎత్తవలయునో దీనివలన చలియనగును.

౧౦. ౧౧. కప్పగంతుడందెముల దీయవిధమును దెలుపును. చిత్రములలోనున్నవిధముననుండి శరీరమును కుప్పించుచు ముందుకు వోవలయును.

యామానంతరము స్నానముచేయవలయును. కాకాహార మునకు ప్రాముఖ్య మియ్యబడినది. ఈ వ్యాయామముల తేయు కులేనులగు హిందువులందఱు మంచిశరీరసౌష్ఠవము, సౌందర్యముగలిగి ప్రపంచమందలి మానవశ్రేణులలో గణింపదగినవారని లేఖకుని యభిప్రాయము. మరియు నీచిన్ని పుస్తకమున హిందూవ్యాయామములవిషయమై, వాని నాచరించు ఇండియనులవిషయమై జిబస్కో యొన గిన యభిప్రాయములునుగలవు. ఇతనియుద్దేశానుసారము

గామా మానవసింహము మరియు నితడు నిష్పక్షపాత బుద్ధితో హిందువులను మానవశ్రేణులని వచించుటచే విదేశీయులకు వీరి యెడల గల నికృష్టాభిప్రాయము లన్నియు దూరమయ్యెననుటకు సందేహములేదు. ఇంత పర్యంత మెట్లులైనను మందైన మన వ్యాయామము లందలి విలువను గణించి యువకులు దానిని మహోన్నత దశలోనికి దీసికొనివచ్చి మరియు గీర్తిప్రతిష్ఠల గాంచ వలయును.

“నందో రాజాభవిష్యతి”

ఈవాక్యముకన్గోకముయొక్కనాల్గవపాదము—
నందుడు రాజుకాగలడు—అనునది దీనిసరియైన యర్థము. అట్టియీవాక్యము ‘తరువాత నేమగునో చూతుము. ఇప్పటి కీలాగున కానీ, అనునర్థమున లోకోక్తిగాఁ బరిణమించి చిరకాలముగా వాడుకలోస్థిరపడియున్నది. కాని యిది స్వార్థమును విడిచి లోకోక్తిగా మాటుటకు దీనికి సంబంధించిన కథయే కారణము. ఆకథ తెలియకున్నవ, పండితపామరసాధారణముగా లోకసంతయు నీ లోకోక్తిని పైని తెలిపిన యర్థమునందు వాడుచునేయున్నది. ఇదియే లోకోక్తుల రహస్యము. కావున నీలోకోక్తికి మూలమైన యా కథను తెలిసికొందముగాక.

పాండవవంశ వివర్ధనఁడగు జనపేజయ మహారాజువంశమునఁ గాలక్రమమున, ఉత్తరంగభుజుఁడను పేరుగలరాజపుత్రుఁ డుదయించి పరిపాలకుఁడయ్యెను. ఆతనికిఁ బట్టచుహిషియం వొకపుత్రుఁడు పుట్టెను. ఆ కుమారుని పేరునందుఁడు(నందనుఁడు). ఆపిల్ల వాఁడుజన్మించినపిదప రాజు తన దేవేరిని బ్రేవీతోఁ జూడక యామె యంకః పురమునకుఁ బోక క్రమముగా వేశ్యాలంపటుఁడయ్యెను.

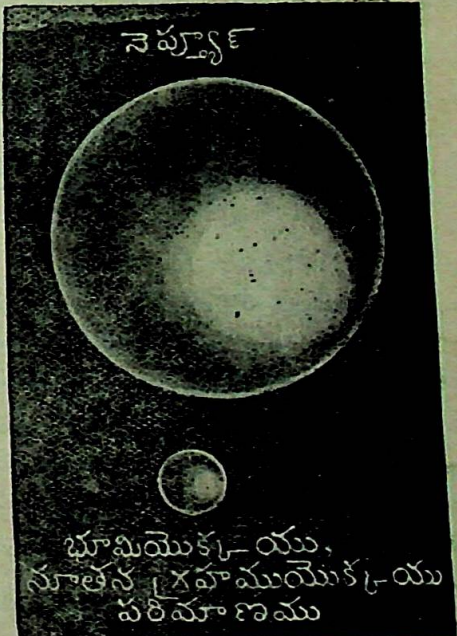
అట్లు కొంతకాలము గడచినంత నొకనాఁ డొకరత్నాలవర్తకుఁడయ్యుమైన చుణిహార మొకటి యొక్క దెచ్చి రాజపత్నియంతిపురమునకు దానిని బంపెను. పట్టచుహిషి యాహారమును జూచి మిక్కిలి ముక్కువపడియు రాజు తనయొడ ననాదగము చూపియుండుట కను, తన యొద్ద రొక్కములేమి?ని మనస్సుగోనే పరితపించి, అక్కఱలేదని త్రిప్పివేయు యన్నంత నామె ప్రియదాసి యొక్కతె నారించి యిట్లనెను.

“అమ్మా! అమ్మవచ్చినప్పుడు వేచయినను, ఎంతవెల యిచ్చియైనను కొనుట రాజకులములయందలియాచారము. అట్టియొడ మనస్సునకు వచ్చి యీ హారము నూరక పోగొట్టుకొనవచ్చునా? ఇపుడు రొక్కములేమి? నొక యేడు గడుపు పెట్టి యీవర్తకుని మరలరమ్మని చెప్పవచ్చును. అంతేకాని యీరత్నాలదండమాత్రము త్రిప్పివేయవద్దు. ఏమో! ఈలోపల నేమగునో!

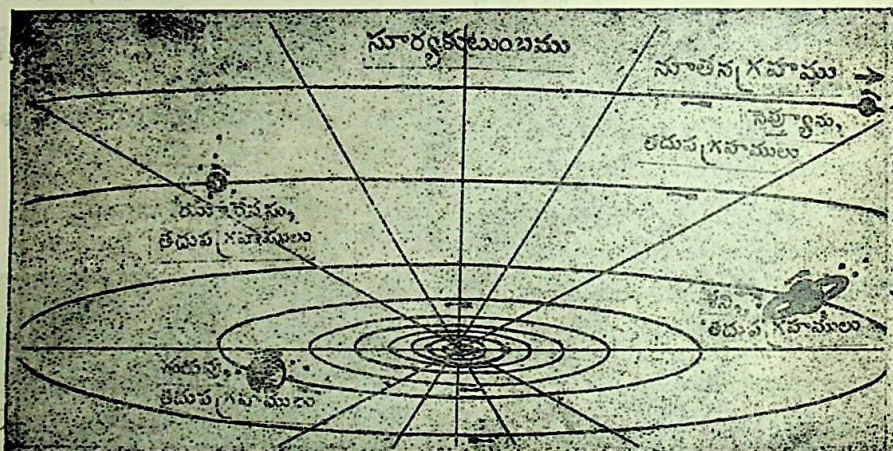
ఏదియెట్లుంటి యెట్లువచ్చునో! మఁడఁగతి యేఁకిఁదెలియును? ఈయేడాదిలో దేశకాలగతుఁడై యుత్తరంగభుజమహారాజేమంతరింపవచ్చును. లేదా, అతనివేశ్యమృతిచెందవచ్చును. కాదేని యీవణిజాఁడే నశింపవచ్చును—మననందకుమారుఁడు రాజుకావచ్చును.” అనిచెప్పి సమృతిపఱచి యామెచేరత్నహారముకొనిపించెను. పై యర్థము గర్భితముగానున్న స్తోమిది —
ఉత్తరంగభుజనాశోవా, దేశకాలగోభవా,
వేశ్యావణిగ్వి నాశోవా, నందో రాజాభవిష్యతి.
ఇట్టికథకు సంబంధించియున్న ‘నందో రాజాభవిష్యతి’ యనువచనము కాలక్రమమున, ముందేమగునోచూతము. ఇప్పటి కీలాగునఁ గానిమ్మా, అనునర్థమునందు లోకోక్తిగా మాటినది.

మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

నూతన గ్రహము

౧. క్రొత్తగ్రహమును నెత్తూవుతో పోల్చిచూడగా నేగ్గుడు పరిమాణము ఇందు చూపబడినది. క్రొత్తగ్రహముయొక్కయు, భూమియొక్కయు విష్కంభము (diameter) ౮౧౧౦ మైళ్లు. నెత్తూవు విష్కంభము ౩౨౦౦౦ మైళ్లు. క్రొత్తగ్రహము సూర్యుడుకు భూమికంటె ఏబదితొలు అధికముగనుమాఱున నున్నది. కావున దానికి సూర్యుడు కాంతిని పంపించుచున్నది. దీనిద్రమణ్వేగము (Speed of revolution) భూమియొక్క ద్రమణ్వేగముకంటె ఇరువదవవంతు మాత్రమే. భూమి ఏడాది కొకమారు సూర్యుని చుట్టిచుప్పించునీ గ్రహము ఇంచుమించు మున్నూ రెండ్రకాలమున చుట్టివచ్చును. వానకారుగాని, వేసవికాని యీగ్రహమున డెబ్బదియైదు సంవత్సరములకాలముడును.

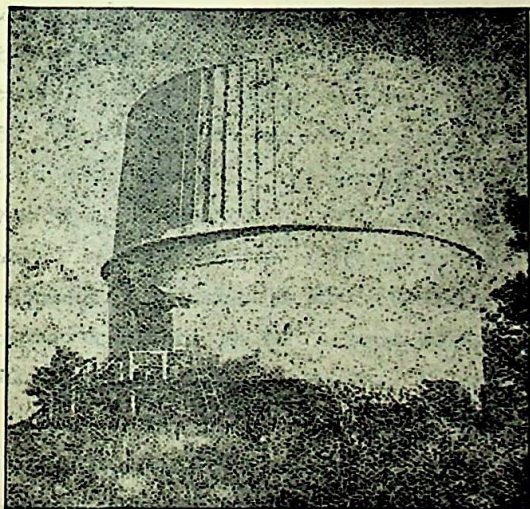
9

౩. ఆమెరికాయంఁది హోర్యర్థుఁ డిశ్వవిద్యాలయమునకు అధ్యక్షులయిర లాచెన్ను లోవెలుగారి శ్రేష్ఠసోదరుడు పెన్సిలోవలగారు నూర్యకుటుంబమున ఇదివఱకు మనుజులకు ఎఱుక లేని శ్రోత్తగ్రహ మొకటి కానిరానన్నదని యిరువదియైదేండ్లకుపూర్వమే చెప్పినారు. అది కనుపించగలస్థానమును సైకము ఖగోళశాస్త్రజ్ఞులకు తెలిపినారు. దానిని గనిపెట్టుటకు నక్షత్రశాలను నెలకొలుపుటకయి తగినప్రదేశమును ప్రపంచమంతట వెదకి మెక్సికోవద్ద నున్న అరిజోనా అడవిలో స్థాపించినారు. నాటిమొదలు ఆమదివఱకు రాక్షసులుండెడి ఆ గ్రహముయొక్క రాకను యిరికిలించుచుండుటకయి కొందరు పరిశోధకులను నియమించినారు. ఆయన పనువారుగేండ్లకుపూర్వమా మృతి నొందినారు. ఆనాటి ఆయన జ్యోస్థునునేటికి సత్యముగ పరిణమించినదని పరిశోధకులు ప్రకటించుచున్నారు. వారి కాగ్రహ మాయనచెప్పినచోటనే కనుపించెను. జ్యోతిర్మండలమున నాగ్రహము కనుపడిఁ స్థానమును ఈ చిత్రము చూపును.

3

3 లో వలన తక్షణ కాలముందలి దుర్గిణి యంత్రముతో తీసిన ఛాయాచిత్రము. ఇందు క్రొత్తగా నగుపడిన గ్రహమును (బాణాకార కేళిలవద్ద) గాననగును.

౪

౪. లో వలన నక్షత్రకాలయొక్క కేళిరము. ఇచ్చట పరిశోధనలు సలిపి యీ క్రొత్తగ్రహము కనుగొనబడినది.

ఎడ్లబండి చిత్రము

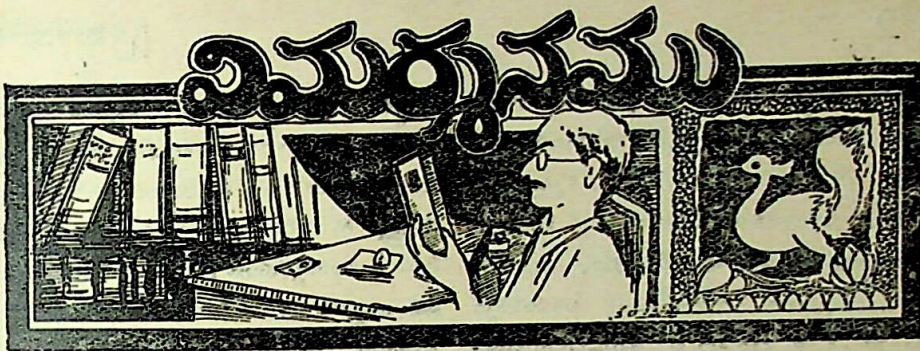
రాజపుత్రుని జోకడు ఎడ్లబండిలో స్వారి చేయుచున్నట్లు చూపబడిన యీ చిత్రము హిందూ దేశములోని ఒక పాఠశాల చిత్రకారుని కృతి. ఆరడు లన భావనాదృష్టినిజూచిన యీ దృశ్యమును ఆలంకరణప్రధానమైన తనకళలో శోభాయమానముగ తీర్చి దిద్దియున్నాడు. రోజుమునకు గట్టివ రెండెద్దులును మెడకు మువ్వలపట్టకాలోను, కార్లకు కడియములతోను, కొమ్మలకు మువ్వలకు చేయబడిన బంగారు తొడుగులతోను ఆలంకృతములైనవి. ఈయలంకరణములు రథమునందలి రాజపుత్రుని విలువైన దుస్తులతో తులనానుచున్నవి. రంగము పెట్టిపెప్పిడిగనుండు ధూళిఘాసరితమైన దీర్ఘ రాజమార్గముకాక పసిమి బూడిర గుతో మనోహరమయిన స్థలము. అదియైనను కేలము వెంబగ వదలిచేయుటకక, మరీ క్రీకరియుగాక, మరీ విజబటిచి ఎడమెడముగనుగాక విచక్షణతతో ఎడమెడ మృదులములైన ఆకుకొంపములతోను, పూలమొక్కలతోను ఆలంకృతమై రచనమునకు ఆపూర్వవైచిత్ర్యపు కమ్మడమును గలిగించుచు భావనాబలమునందలి గొప్పదనమును విశేషిం చేయుచున్నది. ఎడ్దులు రెండును సహజమైన వాస్తవికతను సూచించునట్లు పుష్టిగ అనతిక్రమణీయ లాభివ్యముతో చిత్రములైనవి. ప్రయాస సాధ్యమును, సాహసకార్యోపేతమును అటు ఎట్టి ప్రయాణమునకైనను ఎదురుచూచు వేకుక, ధైర్య సాహసములతో కూడిన పర్యవేక్ష చిహ్నితమైనట్లున్న చెడదకన్నులతోడి వానితెలు ముఖముగ గమనింపదగినవి. ఎడ్దులను వ్రాసినవిధముతో పోల్చి చూడగా మానవచిత్రముల వదనములు జీవకళారహితములై చచ్చగ నున్నవి. దీని ననుసరించి చూడగా చిత్రకారుడు స్వాచార్యులు మానవుల మీదకంటె ఈయెడ్దులను గుఱించియే యెక్కువ శ్రద్ధాభిమానములను చూపినట్లుకాన్పించును. చిత్రకారుని పేరుకూడ చిత్రముననే కలదు. ఆతని పేరు అబుల్ హస్సన్.

సుప్రసిద్ధపాఠశీక చిత్రకారుడైన హీరట్‌నివాసి అకారిజ్ఞా కొమారు డత్తుడు. సఫాబీద్‌వంశమువారి ఆదరణమున నెల్లొన పారిశీకచిత్రకళలోని విఖ్యాతమైన హీరట్‌సంప్రదాయమునకు చెందినవాడు. ఈ అబుల్ హస్సన్, ఆతని తండ్రియైన అకారిజ్ఞాయును గూడ మొగలాయిప్రభువు అక్కరు ఆస్థానమున నుండువారు. జహంగీరు ఇంకను యువరాజుగ నుండ అకారిజ్ఞా మొగలాయి ప్రభువు కొలువులో గుడిచెను. అబుల్ హస్సన్ కైశముననే ఆతని తండ్రి హిందేశమునకు వచ్చి మొగలాయిప్రభువు కొలువున గురుదుటచేత జహంగీరు పాదుషాయే ఆతనిని సంరక్షించి పోషించెను. అబుల్ హస్సన్ 'జహంగీరు నామా'కు ముఖచిత్రముగ జహంగీరు పట్టాభిషేక చిత్రమును చిత్రించెను. అబుల్ హస్సన్ పెరిగి పెద్దవాడయి, ఆతనిచిత్రకళ ఉత్తమ తరగతికి వచ్చునట జహంగీరు ఆతనియొడ చాల శ్రద్ధతోనుకొనుచుండెను. అతని చిత్రకళాప్రాశస్త్యమునకు అబుల్ హస్సన్ పై జహంగీరుకు అభిమానగౌరవములు మెండు. జహంగీరు ఆతనిని 'నాదరు జ్ఞాన్' (అనగా ఆకాశపు అద్భుతవిషయములలో ఆతడొకడు) అని క్లాసింపుచుండువాడు.

అక్కరు పాదుషా తన యాస్థానములోని చిత్రకారులకు పారిశీకచిత్రములను ఒకపడిగా పెట్టెను ఈ పారిశీక సంప్రదాయమునకు, మొగలుసంప్రదాయమునకు చిత్రస్వభావమునను, పశ్యవేక్షలోను, చిత్రరచనా పద్ధతిలోను చాల వ్యత్యాసము కలదు. మొదటి ౬శలో అక్కరుపాదుషా యాస్థానమున నున్న గొప్పవిశిష్టత కల పారిశీక చిత్రకారుల చిత్రములను జూచి ఆ పారిశీక సంప్రదాయమునకు వృత్తి, ప్రవృత్తులకు దాసులై మొగలాయి కొలువులోని భారతీయచిత్రకారులు వాటిని అనుకరించువారు. ముఖ్యముగ దేశీయులైన భారతీయ చిత్రకారులచే నిరూపితమైన దేశీయ మొగలాయిసంప్రదాయము ఎచ్చటెచ్చట మంచియున్న దానిని గ్రహించు

సమాచారకపర్యవేక్ష కల దగుటచేత అనతికాలము ననే దేశీయులైన భారతీయచిత్రకారులు తమ పారిశీక పు ఉపాధ్యాయుల పంథునుండి తప్పించుకొని రచనా పద్ధతిలోను, వీక్షణశక్తిలోనుగూడ అగ్రవాదీగనుండు వాస్తవికీరిని నెలకొల్పిరి. ఆలంకారపరిస్థితునము, అద్భుతవర్ణరీతి గల పారిశీకసంప్రదాయమునుండి దానిని విస్పష్టముగ వేరుపఱుపరచుచును. మొగలాయిచిత్రములలో గానవచ్చురీతిని వాస్తవికత పోషింపదాయమున పాడగానరాదు. చెట్లు, అంకురములు, మానవ చిత్రములు—ఇట్టి ఉజ్జ్వలాలంకారసంయుతములు, సమయ నిబద్ధములునగు రచనలు మొగలాయిసంప్రదాయమున లేవు. అందువలన 'ఇండి-పెరిషియన్' (భారతీయ-పారిశీక) పదమువలన నిజముగ హిందూదేశములోని పారిశీక చిత్రకారుల యొక్కయు, కొంతకాలము వారి సమయములను, ప్రవృత్తులను అనుసరించుచు వచ్చిన హిందూచరిత్రకారులయొక్కయు చిత్రముల గుణసంపద విశేష మగును. మొగలాయి సంప్రదాయ మనుటవలన మొగలాయి పాదుషా ఆస్థానముననుండిన భారతీయచిత్రకారుల చిత్రములయొక్క సహజ, స్వదేశీయ గుణము తెలియనగును. ఈచిత్రసంప్రదాయము హిందూ, పారిశీక, యూరోపీయ వృత్తుల విచిత్రసమ్మేళనమువలన నేర్పడినది. మొగలాయి ఆస్థానమునందలి 'ఇండి-పెరిషియన్' పద్ధతినాటి చిత్రకళ రచనావిధానమున బహుళముగ ఆలంకారికము: వీక్షణశక్తిలో ప్రచురముగ అపూర్వముటనాత్మకము. ఇక్కడ ముద్రితమైన చిత్రము అబుల్ హస్సన్ వ్రాసిన చిత్రములలోనికెల్ల మేలుబంతి. ఈ చిత్రములమున అక్కరు, జహంగీరు పాదుషాలు మనకు ఎట్టి వారసత్వమును విశిచిపెట్టిపోయిరో విశదము కాగలదు.

[ఈ పై విషయములు ఓ. సి. గంగులీగారు ఈ చిత్రమును గుఱించి 'త్రివేణిపత్రిక'కు వ్రాసిన వ్యాసము ననుసరించి వ్రాయబడినవి.]

శ్రీ కామకోటిపీఠాధిపతులు శ్రీ శంకరాచార్యులవారి మతమునకు సంబంధించిన తామ్రశాసనములు.

(Copper-plate inscriptions belonging to the Sri sankaracharya of the Kamakoti-pitha.)

క్రి. శ్రీశేషులైన టి. యే. గోపినాథరావు, యమ్. యే, గారిచే పరిష్కృతములు.

ఈ గ్రంథమున ప్రకటింపబడినవన్నియు తామ్ర శాసనములు. ఇవి కామకోటి పీఠము శ్రీశంకరాచార్య భగవత్పాదుల వారివి. అన్నియుకలిసి పదికలవు. వీటిలో

- (౧) గండగోపాలచోళుని శాసనము. ఇందు కడపటికేట మాత్రమే మిగిలినది. మిగిలినవన్నియు పోయినవి.
- (౨, ౩) విజయనగరాధిపతియు, కృష్ణదేవరాయల యగ్రజన్ముడును, నరసానాయకుని పుత్రుడునైన పీఠనరసింహరాయల నాటివి.
- (౪, ౫) కృష్ణదేవరాయల నాటి రెండు శాసనములు.
- (౬) ఎవరిదో ఒక శాసనమునందలి మొదటికేట. మిగిలిన కేటలు పోయినవి.
- (౭) పునుక్కోట లొండమాన్ భూపతి విజయరఘునాథరాయల శాసనము.
- (౮) రుఘుర విజయరంగ చొక్కనాథనాయకుని శాసనము.
- (౯) సంస్కృతము, ఫారసీ, తెలుగుతో నున్న ఘర్మానా ఎవరో మహమ్మదీయ ప్రభు విచ్చినది.
- (౧౦) అక్కన్నమాదన్నగార్ల నాటి శాసనము.

వీటిలో మొదటిది గండగోపాలచోళుని శాసనము. ఈరాజు నిత్యము అష్టోత్తర శక్తిబ్రాహ్మణులకు రసోపేతముగ నృప్తున్న భోజనము నొసంగుటకై హస్తీశైలనాథాలయమునకు పశ్చిమముననున్న మతమునందలి శ్రీ శంకరార్చ్యులపాదులకు ఖర సంవత్సరమున నూర్వడు కర్కటక రాజ్యమునందు మిత్రదైవ నక్షత్రయుక్తమైన శుక్లపక్ష దశమితిని సోమవారమున అంబికాపురము గ్రామమును దానముచేసెను. ఈరాజు ఎవ్వరైనదియు నిర్ణయించుట కష్టముగ నున్నది. ఈశాసనములను పరిష్కరించి ప్రకటించిన శ్రీ గోపినాథరావు గారు ఈదానము క్రీ. శ. ౧౨౯౧వ జూలై ౯వ తేది సోమవారమున జేయబడినట్లు శ్రీ స్వామికణ్ణుపిళ్లగారి గుఱకము ననుసరించిచెప్పుచున్నారు. ఈశాసనమునే శ్రీయస్. వి. వెంకటేశ్వర అయ్యరుగారు ఎపిగ్రాఫియా ఇండికా పదుమూడవ సంపుటమున ప్రకటించియున్నారు. వారుకూడ క్రీ. శ. ౧౨౯౧-౧౨౯౨వ సంవత్సరమే ఈదాన సంవత్సరముగ అంగీకరించియున్నారు. ఈవిధముగ క్రీ. శ. ౧౨౯౧వ సంవత్సరమును దానవత్సరముగ అంగీకరించినచో తిథి సరిపోవుటలేదు. స్వామికణ్ణుపిళ్లగారు చెప్పిన ౧౨౯౧వ సంవత్సరము జూలై నాలుగవ తేది సోమవారము శుక్లద్వాదశి యైనది. నక్షత్రము జ్యేష్ఠ. అయినప్పటికి ఖరసంవత్సరముకర్కటకరాశి సోమవారము అన్నియు సరిపోవుచుండుట చేత ప్రాయోగముగ దానమీయబడిన తేది క్రీ. శ. ౧౨౯౧వ జూలై ౪వ తేది కావచ్చునని పిళ్లగారు తేల్చియున్నారు. ఈవిధమున వివరములను పరిశీలించినచో దానవత్సరము క్రీ. శ. 1291 అగునాకాదాయనియే సందేహము కలుగుచున్నది. ఈశాసనములను యస్. వి.

వెంకటేశ్వర అయ్యరుగారు 'ఎస్కా ఫియా ఇండికా'లో ప్రకటించిన సందర్భమున తత్ప్రతికాధిపతులలో నొకరుగ నుండిన శ్రీ రావుసాహెబు హెచ్. కృష్ణశాస్త్రిగారు ఈదానశాసనమునకుల తేదీనివరములు క్రీ.శ. ౧౨౯౧ కిగాని ౧౨౯౨ కు గాని సరిపోవుటలేదనియు, ౧౨౯౧కి అటునది సంవత్సరముల తరువాత వచ్చు ఖరసంవత్సరమున అనగా క్రీ. శ. ౧౩౫౧ లో కర్కటకమాసము, శుక్లపక్షదశమి సోమవారము జూలై నాలుగవతేదియగు చున్నదనియు వ్రాసియున్నారు: వారి యభిప్రాయమున ఇదియే దానమియబడిన సరియైన లేది. ఈతేదీని నక్షత్రము విశాఖ: మిత్రదైవత నక్షత్రము అనూరాధకాని విశాఖ కాదేమో. ఎట్లయిననేమి దానవత్సరము గోపినాథరావు, యస్. వి. వెంకటేశ్వరఅయ్యరుగార్ల యభిప్రాయము ననుసరించి క్రీ.శ. ౧౨౯౧-౯౨ వ సంవత్సరమును, కృష్ణశాస్త్రిగారి యభిప్రాయము ననుసరించి క్రీ. శ. ౧౩౫౧ యు అగుచున్నది. ఈరెంటిలో ఏదిసరియైనది? క్రీ. శ. ౧౨౦౦ లు మొదలు క్రీ. శ. ౧౩౦౦, ౧౩౨౦ వఱకు నెల్లూరుమండలము దక్షిణభాగమునుండి కాంచీపురమువఱకు గల దేశమును గండగోపాలనామాంకితులైన భూపతులు పరిపాలించుచుండినట్లు మనకు శాసనాధారమున దెలియవచ్చుచున్నది. గండగోపాల తిరుకళదేవచోడ, మధురాంతక పౌత్రపిచోడ గండగోపాల, విజయగండగోపాల, మళమగండగోపాల, రాజగండగోపాల, వీరగండగోపాల, గండగోపాలాది నామములం ధరించిన రాజేంద్రు లీకాలపు వారే. వీరిలో కొందఱు పల్లవ వంశజులును గలరు. కొందఱు చోడవంశజులును గలరు. కొందఱు విక్రమసింహపురము నుండియు, మఱికొందఱు కాంచీపురమునుండియు, వేటిగో కొందఱు తీతరస్థలముల నుండియు పాలించియున్నారు ఎట్లుచూచినను గండగోపాలనామమును వహించినవారి శాసనములు క్రీ. శ. ౧౩౨౦ కిరువాత కానవచ్చుటలేదు. ఒకవేళ ఇంకను ఉండవచ్చుననుకొన్న కాంచీపురమునుండి పరిపాలనము నెఱపిన గండగోపాలురు క్రీ. శ. ౧౩౨౫ వఱకే కాని యటుతరువాత నుండ నవకాళము లేదు. ఏలయన అప్పటికి కాంచీపురప్రాంతము శంబువరాయల యధీనము

య్యెను. సకలలోకచక్రవర్తి శాస్త్రుచక్రగండ శంబువరాయ, రాజనారాయణ శంబువరాయాదుల ప్రభుత్వము సాగుచుండెను. అందువలన ఒకవేళ క్రీ.శ. ౧౨౯౧ కృష్ణశాస్త్రిగారు చెప్పినట్లు శాసనమునం దొసంగబడిన తిథివార సంవత్సరములు క్రీ. శ. ౧౩౫౧ కు సరిపోయినను అప్పటికి గండగోపాల నామాంకితులైన రాజులెవ్వరును గానరానందున ఈశాసనము క్రీ. శ. ౧౩౫౧ కి పూర్వపుదేయే యుండునని యూహింపవలసియున్నది. గోపినాథరావుగారును, యస్. వి. వెంకటేశ్వర అయ్యరుగారును కూడ క్రీ. శ. ౧౨౯౧ దాన సంవత్సరముగ నిర్ణయించి ఈగండగోపాలచోళుడు విజయగండగోపాలుడని నిర్ధారణ చేయుచున్నారు. ఇదేకాలమున పల్లవవంశజుడైన విజయగండగోపాల భూవరుడుకూడ మఱియొకడున్న మనశాసనదాత గండగోపాల చోళుడను పేరుకలిగియుండుటచే చోళవంశజుడనుట స్పష్టమే కాని యతడు విజయగండగోపాలుడను నాయనియే సందేహింపకలసి యున్నది. ఏలయన విజయగండగోపాలుని శాసనము లనేకములు దొరకినవి. చాల వాటిలో నీతినికి త్రిభువన చక్రవర్తి బిరుదము కూడ గలదు. మనశాసనమున ఆబిరుదము మాత్రమే కాక వాడుకగ ఆతనిశాసనములందు గానవచ్చు 'విజయ' పదముకూడ లోపించి, పట్టిగండగోపాలనామముమాత్రమే కన్పట్టుచున్నది. ఆదియునుగాక ఇంతవఱకు అనేకముగ బయలుపడిన యాతనిశాసనములను పరిశీలించినచో అవి యీతని ౩౧ వ పరిపాలన సంవత్సరమువఱకే కాని అటుపైని కానవచ్చుటలేదు. ఒకవేళ చెప్పవలసిన యెడల ఆతని దగునాకాదా యని సందిగ్ధముగ నున్న యీశాసనమునుబట్టియే, అందునను శాసనమునం దీయబడిన తేదీ వివరములు సరిపోకపోయినను ప్రాయశముగ శాసనదానవత్సరము కాదగునని శాసనపరిష్కర్తలచే నిర్ణీతమైన ౧౨౯౧ వ సంవత్సరమును బట్టియే విజయగండగోపాలుడు నలువదియొక్క సంవత్సరములు పరిపాలించినట్లు చెప్పవలసివచ్చుచున్నది. ఏకైకఫలకమాత్రాశిల్పమైన యీశాసనము ననుసరించి శాసనదాత విజయగండగోపాలుడని, అతడు నలువదియొక్క సంవ

తస్యములు పరిపాలించెనని ఖండితముగ నిర్ణయించుటకు తగిన యనకాశము కనిపింపదు. ఈ కారణములవలన ఈ శాసనము విజయగండ గోపాలునిది కాదేమోయని సందేహము. ఒకవేళ విజయగండ గోపాలునిదే యైనయెడల దానవత్సరము ౧౨౯౧ గోపినాథ రావుగారు వ్రాసినట్లు ఆతని ౩౧ వ పరిపాలనవర్షము కాక వెంకటేశ్వరఅయ్యగారు వ్రాసినట్లు ౪౧ వ పరిపాలనసంవత్సర మునచున్నది. వీలయిన విజయగండ గోపాలుడు క్రీ. శ. 1250 లో రాజ్యమునకు వచ్చినట్లు ఆతని శాసనములవలన దెలియు వచ్చుచున్నది. శాసనకాలమునాటికి శారదామతము హస్తీశైలనాథాలయమునకు పశ్చిమమున నుండెను. అప్పుడు పీఠాధిపతి శ్రీశంకరార్యగురుపాదులు.

ఈ గ్రంథమునందు విజయనగరాధిపతులైన తుళువ వంశస్థుపాలుర శాసనములు నాలుగును, ఆరవీటి వెంకటేశ్వరపుత్రుల శాసనము ఒకటియు (ఒకరేకు మాత్రమే)ను కలవు. తుళువ వంశజుల శాసనములలో రెండు వీరనరసింహరాయలవి; రెండు కృష్ణరాయలవి; వీరనరసింహరాయల రెండు శాసనములును శా.శ. ౧౪౨౯ నాటివే. వీరనరసింహరాయ, కృష్ణదేవరాయ లిరువురును నరసానాయకుని కుమారులు. నరసింహరాయలు తిప్పాజీదేవలన కలిగినవాడు. కృష్ణరాయలు నాగలాదేవలన జన్మించినవాడు. వీరనరసింహరాయల శాసనములవలన అతడు శా. శ. ౧౪౨౯ లో శ్రీ సదాశివ సరస్వతులవారి శిష్యులైన శ్రీమహాదేవ సరస్వతులవారికి ఎలిచ్చూరు, వెణ్నాకం, కుడియాణ తండలం గ్రామములు దానముగ నొసంగెనని తెలియుచున్నది. ఈ శాసనములనుబట్టిచూడ వీరనరసింహరాయలు శా. శ. ౧౪౨౯ అనగా క్రీ. శ. ౧౫౦౬ నాటికే విజయనగర సామ్రాజ్యాధికారమును హస్తగతము చేసికొనినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. కృష్ణదేవరాయల శాసనములలో ఒకటి శా. శ. ౧౪౪౪ నాటిది. మరొకటి శా. శ. ౧౪౫౦ నాటిది. కృష్ణదేవరాయలు శా. శ. ౧౪౪౪ వ సంవత్సర మార్గశిర శుద్ధ గోద్వాదశి తిథిని శ్రీమహాదేవ సరస్వతులవారి శిష్యులైన చంద్రమాడ సరస్వతులవారికి పాదపూజ, కాట్టుపత్తు గ్రామములను, శా. శ.

౧౪౫౦ వ సంవత్సరమున విశోధివై కాళు శు ౧౫ ఆదివారమున చంద్రశేఖరసరస్వతులవారి శిష్యులైన శ్రీ సదాశివ సరస్వతులవారికి ఉదయంబాకం గ్రామమును దానముచేసెను. ప్రాయశఃముగ శా. శ. ౧౪౫౦ వ సంవత్సరపు శాసనమున షేర్కొనబడిన శ్రీచంద్రశేఖర సరస్వతులవారు గోపినాథరావుగారనునట్లు శా.శ. ౧౪౪౪ వ సంవత్సరపు శాసనమున షేర్కొనబడిన శ్రీచంద్రమాడ సరస్వతులవారే కాదగుదు. అట్లుయినచో వీరనరసింహరాయ, కృష్ణరాయల శాసనముల ననుసరించి యీ కారదాపీఠమునకు సంబంధించిన ఆచార్యగురుపాదులు మనకు నలుపురు తెలియవచ్చుచున్నారు. వా రెవ్వరనిన (౧): శ్రీసదాశివ సరస్వతులవారు (౨) శ్రీమహాదేవసరస్వతులవారు (౩) శ్రీచంద్రమాడ సరస్వతులవారు (౪) శ్రీసదాశివసరస్వతులవారు. శా. శ. ౧౪౪౪, ౧౪౫౦ సంవత్సరముల నడుమ శ్రీచంద్రమాడ సరస్వతులవారు సిద్ధిపాఠి యుండవలెను. ఆరవీటి వారికి సంబంధించిన శాసనమున ఒక్కరేకు మాత్రమే కలదు. అందు ఆరవీటి రాజులయితో వతారక్రమము వర్ణితమైనది. తాతపిన్నమరాజు మని మనుచుడును, రాఘవదేవుని కుమారుడనైన ఆరవీటిసగరాధిపతి రెండవ పిన్నమరాజు. ఇతని కుమారుడు బుక్కరాజుతో శాసన మిగి పోవుచున్నది.

ఈ గ్రంథమునందలి తరువాతి శాసనము పురుకోట లొండమాణ భూపతి విజయరఘునాథ రాయలనాటిది. శా. శ. ౧౬౧౩ దుందుభి సంవత్సరము తైమాసము పదునైదవ తేదీని శ్రీమతు తిరుమలయ్యప్ప లొండమాణ కొమారుడు శ్రీమతు విజయరఘునాథరాయ లొండమాణ ధరణీపతికి ఊడిగము చేయువారలును, అ.బిత్ గ్రామము దక్షిణభాగమున నివసించువాడను అయిన 'ఓరయ' తెగకు చెందినవారు ('అరైయమ కక్కరు') కాంచీపురములోని 'శ్రీశక్తదైవ్యుని' నివాసుడైన పవని వేంకటయ్య కొమారుడు వేంకటకృష్ణయ్యకు కొంతధనమును, ధాన్యమును దానపూర్వకముగ నిచ్చి యాధార్యము ఆ చంద్రార్కముగ సాగునట్లు కట్టజేసెనీ. తిరుచనాపల్లి మండలమునను, జంబుకేశ్వర ప్రాంతమునను ఈ కారదామతమునకు గల భూముల వ్యవహార

మును ప్రతిగ్రహీతయైన యీ వేంకటకృష్ణయ్య కార్య కర్తగ నుండి చక్క-బెట్టుచుండియుండవచ్చునని శ్రీ గోపినాథరావు గారు తెలుపుచున్నారు. ఏతద్ధర్మము నకు సంబంధించిన కట్టుబాటులు—అనగా ఎవరెవరు మాసమున కెంతచొప్పున ధనమును, ధాన్యము నొసంగు చుండవలసినది—వివరముగ శాసనమున సాంధుపటుప బడినవి.

తరువాతి శాసనము మధురనాయక ప్రభువులది. ఇందలిదాత విజయరంగ చొక్కనాథనాయకుడు. ఇతడు చొక్కనాథ నాయని పాత్రుడు. రంగకృష్ణముద్దువీర పనాయని పుత్రుడు. తల్లియు, తండ్రియుకూడ గలించినందున విజయరంగ చొక్కనాథ నాయని చిన్నతనమున ఆతని తండ్రిగిల్లియు, తాతయైన చొక్కనాథనాయని భార్యయునగు మంగమాబ (క్రీ. శ. ౧౬౮౯-౧౭౦౬) సంగతులకర్తరిగానుండి రాజ్యమును జాలసమర్థతతో పాలించి, పెక్కు ధర్మకార్యములొనరించి యశస్సనాల్గించెను. ఈ విజయరంగ చొక్కనాథ నాయకుడు క్రీ. శ. ౧౭౦౬ మొదలు ౧౭౩౨ వఱకు రాజ్యముచేసెను. ఈ “విజయరంగ చొక్కనాథ నాయనయ్యవారు లోకగురుస్వామిలైన శ్రీమచ్చంకరాచార్య స్వాములవారికి గజారణ్యత్రేత మందు పాక్షవాళికొండ్రాం వీధిలో పూర్వం మొదలుకొని స్వాములవారికి స్వంత్రులగు వుండేటందున ఆమఠాన నిరంతరముగా ఆంన్నదానం ధర్మాదులు నడిపించవలసని స్వాములవారు ఆజ్ఞాపించినందున ప్రీతిగాను పూజనైవేద్యం అన్నదానం బ్రాహ్మణసంతర్పణ మొదలైనవి నడిచినచ్చే” టందుకుగాను కొంతభూమి దానముచేసి యున్నారు. దానమిచ్చిన తేది శా. శ. ౧౬౩౦వ వికృతి సంవత్సర కార్తిక శు ౧౫ సోమవారం; ఆనగా విజయరంగచొక్కనాథ నాయకుడు రాజ్యమునకువచ్చిన రెండుసంవత్సరములకు జరిగినదాన మిది. జంబుకేశ్వరమునకే గజారణ్య త్రేతమనియు, లిఖనాజై కావల్ అనియు నామాంతరము బున్నట్లు శ్రీ గోపినాథరావు గారు తెలుపుచున్నారు.

తరువాతిది యొక ఫర్మానా. ఇది హిజరా ౧౦౮౮ ఆనగా క్రీ. శ. ౧౭౧౦ నాటిది. ఇది సంస్కృతము, ఫారసి, తెలుగుభాషలలో కలదు కాంచీ దివ్య త్రేత కారదామత సంస్థిత శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీ శంకరాచార్య పూజిత శ్రీ చంద్రమాహేశ్వర స్వామికి దీపారాధన నిత్యనైవేద్య బ్రాహ్మణసమారాధన మొదలైన సకలవిధ పూజార్థంగా ఎవరో యొకసుల్తాను ఈనాము కట్టడ చేసినట్లు ఈశాసనము తెలుపుచున్నది. క్రీ. శ. ౧౭౧౦ లో దక్షిణదేశము కూడ మొగలాలకు స్వాధీనమయ్యెను. అప్పుడు డిల్లీలో పరిపాలించుచుండిన పాదుషా బహదూర్ షా. కావున ప్రాయశఃముగ ఈదానము ఆపాదుషాచే చేయబడియుండునని గోపినాథరావు గారు యాహించుచున్నారు. పాదుషాకు ఈ ధర్మమునుగూర్చి విన్నపము చేసినది లింగోజి సంగరసు. ఇతడు చెంగల పట్టుకు సంబంధించిన మేలుపాక తరఫుదారు (గౌనర్మెంటుపన్ను వసూలుచేయువాడు.)

ఈగ్రంథము నందలి కడపటిశాసనము శా. శ. ౧౬౦౮ నాటిది. శ్రీమత్కంచీదివ్యత్రేత శ్రీకారదామత సంస్థితమైనట్టియు, శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీమచ్చంకర భగవత్పూజాచార్య స్వాములచే నధిష్ఠింపబడినట్టియు సింహాసనమున కభిషిక్తులైన శ్రీమచ్చంద్ర శేఖరేంద్ర సరస్వతీ సంయమింద్రులవారి యంకేవాసి వర్యులు శ్రీమహాదేవేంద్ర సరస్వతులవారు రామశాస్త్రులవారికి “గోలకొండ అక్కన్నమాదంన్నవారు యిచ్చిన తమముసాగ్రామంలో చంగలపట్టణుగారు సీమల అజూరు దగ్గర మేలుపాకలోను అగ్రహారంచేసి” యిచ్చిన దానమును ఈశాసనము తెలుపుచున్నది. వర్షాశనము మొదలైనవిగూడ ఇయ్యబడినవి.

ఈ శాసనములనుబట్టి కారదామతము కామకోటి పీఠము మొదటినుండి క్రీ. శ. ౧౬౮౬ వఱకు కంచీలోనే యుండినట్లు తెలియుచున్నది. పిదప తంజావూరు మహారాజైన ప్రతాపసింహుడు క్రీ. శ. ౧౬౮౬ వ ప్రాంతమున తన రాజధానియైన తంజావూరికి కామకోటిపీఠమును మార్చవలసినదని యప్పటి శంకరాచార్యస్వాముల

వారిని కోరెననియు, ఆప్రకారముగనే పీఠము తంజావూరికి మార్చబడెననియు, కాని కుంభకోణము తంజావూరికంటె అనుకూలస్థలముగ గన్పట్టుటచేత తిరిగి పీఠము తంజావూరినుండి కుంభకోణమునకు మార్చబడినదనియు చెప్పుదురు. స్రస్తుతము ఈకామకోటిపీఠము కుంభకోణముననే కలగు. కుంభకోణమున కావేరీతీరమున నిష్పాదాన్ని శారదామతమును తంజావూరి కేంద్రీకీ మహారాజు శ్రీ. శ. ౧౭౮౩లో కట్టించినట్లు ఆమతములోని యొకశాసనము తెలుపుచున్నది.

శ్రీ టి. యే. గోపనాథరావు గారిది శాసనపరిశోధనలో అందెవేసిన దీయి. అమూల్యములైన తమ చరిత్ర పరిశోధనలవలన విఖ్యాతి గడించి కీర్తికాయులైరి. చేయదలచిన పనిని ఎంతచక్కగ వారు నిర్వహించువారో తెలుపుట కీ గ్రంథమే ప్రమాణము. శారదామతము కామకోటిపీఠము శ్రీ శంకరాచార్యస్వామివారు తమ భండా రముననున్న యీ యమూల్య శాసనములను ప్రకటింపించి దేశచరిత్రమునకు మతచరిత్రమునకు అత్యంతోపకారము కావించుట సమ్మాదావహము. ఇందు మూలమున శ్రీ స్వామివారికి చరిత్రపైగల యభిమానము వెల్లడియగుచున్నది.

మ. సోమశేఖరశర్మ.

"THE CHILDREN OF KAVERI"

(కావేరీ కిశోరములు)

క్రాసు ర ఫుటలపైజు-ఫుటలు ౧౦౩; వెల ౦-౧౨-౧

గ్రంథకర్త:—శంకరరామ్ గారు; ప్రకాశకులు: వి. యల్. శాస్త్రి అండుకో, తిరుచిక్కేణి, మద్రాసు. ఇది ఆంగ్లమున రచియింపబడిన ఐదు కథలు గల చిన్న సంపుటము. కావేరీతీరమందలి జానపదుల యితీపుత్రములు ఈకథలకు మూలాధారము. 'ఒకరి నమ్మకమును మరియొకరు పేక్షించుటనేరమా?'; 'ఈమహాప్రసాదమగుట'; 'మూడుగజముల గుమ్మడి తీగ'; 'తోడివాసనల పిఱపు'; 'అవకాశముయొక్క దుర్వినియోగము' అని కథలకు నామకరణము. అన్నిటియందును రచయిత వాస్తవ విస్తృతత్వ

మునే పరిగ్రహించినాడని తోచును. ముఖ్యముగా బాలరస వర్ణించునప్పుడు వారి చిత్తముల నతడు మాటగొనినాడని స్ఫురింపకమానదు. సంగీతతన్మయుడగు నారాయణుని ప్రజ్ఞావిశేషములు, పశనికిగల జీవకారణ్య మాతృభక్త్యాదులు హృద్యములైనవి.

రచయిత నిపుణముగా తన రచనానైపుణిని దాచుకొని, కథలకు సహజసౌందర్యమును ఘటించినాడు. కథలను చదువునపుడు రచయితపై మనదృష్టిపారదు. అందువచ్చు స్త్రీపురుషులు సామాన్యముగా మనకు పల్లెటూళ్లలో కనిపించువారే. వారిచర్యలకూడ పరిసరములకు సరిపోవునవే. కథలు పదములతో కూర్చిన ఛాయాచిత్రములవలె నున్నవి. అందువలన భావనాశక్తికి ఆవకాశముకొఱవడినదనికూడ చెప్పవచ్చును.

సులభశైలిలో ఈకథలు వ్రాయబడినవి. చిన్ని చిన్ని వాక్యములతోడనే వర్ణనలు సయితము పెంకునగా నిర్వహింపబడినవి. ఆంగ్ల భాష న్యోసింపు బాలరకు హ్రస్వాలు తరగతులలో ఇట్టి కథాసంపుటములను పఠనీయగ్రంథములుగా బెట్టుటవలన మేలు చేపరు నని విశ్వసింపదగును.

(గు. వెం. సు.)

వారకాంత

గ్రంథకర్త:—శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు, కలాభివర్ధనీపరిషత్తు, రాజమండ్రి. ౯౬ పేజీలు, పేచు కాగితములు, అట్టబైండు. వెల. ౧-౦-౦. ౧౯౩౩ సం.

ఇదియొక సాంఘికనాటకము. ఈ గ్రంథము ౧౯౦౯ సం॥లో మొదటిసారి ముద్రింపబడినది. రెండవ సారి ౧౯౩౩ సం॥లో ముద్రింపబడినది. ఈరెండవ ముద్రణయొక్క సీతీకలో గ్రంథకర్త యిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. "ఈగ్రంథముయొక్క పేరునుబట్టి యిది రెండవకూర్పు; గాని మొదటికూర్పునకును దీనినిని యేమియు సంబంధములేదు. కథ అంతయు మారినది. పాత్రలు కొన్నికొత్తవి జేర్చబడినవి. ప్రాతవి కొన్ని తొలగింపబడినవి. ఈతీరున అన్నివిధముల ఇది కొత్తనాటకము. ఇది మొదటికూర్పు". దీనిలో నొకవింత విషయము

కలదు. పైవాక్యములలో గ్రంథకర్త యిది మొదటి కూర్చని వ్రాసియున్నాడు. ఇందలి భావమేమి? గ్రంథకర్త యీ గ్రంథమును రెండవకూర్పుగా నిశ్చయించక మొదటికూర్పుగా నిశ్చయించినాడు. అనగా యీకూర్పు తొలికూర్పును రద్దుచేయుచున్నదనియు, తొలికూర్పు యొక్క కర్తృత్వమును గ్రంథకర్త విడిచివేసెననియు తేలుచున్నది. ఇట్లు తొలుత వ్రాసిన గ్రంథమును తానుపసంహరించుకొనుటకు కారణము లుండవలెనుగదా. ఆకారణములేవో కనుగొందము.

మొదటి కూర్పు

గ్రంథకర్త యీ నాటకమును తన పదునెనిమిదవ యేట-అనగా బొత్తుగా చిన్నతనమందు, తన వాఙ్మయ సాంఘికాభిప్రాయములు పక్షస్థితి బొందని కాలమందు-వ్రాసెను.

ఈనాటకమందలి కథ భుజంగరాజుకవిగారు రచించిన వారకాంత యను చాటుప్రబంధమునుండి గ్రహింపబడినది. మూలగ్రంథమందలి పద్యములే యిందు కొన్ని జేర్చబడినవి. కథయందు పాత్రలయందు విశేషముగా మార్పులేదు.

ఈ నాటకము సంఘముయొక్క ప్రతిబింబ మన తగినది. అట్టి సందర్భమున దీని నిర్వహణమునకును ప్రకృతికిని విశేష భేదములేకుండ నుండి యుండవలెను కదా. అట్లుగాక దీనియందు నాటకకళయు, శైలియు సాంఘిక నాటకమునకు తగినట్లుగా లేవు. ఇందు పద్యములును సంగీతమును యెక్కువగా నున్నవి. చిత్రవిచిత్రములైన వృత్తములు-నాటకకృతులు లేనికొరత తీర్చుటకుగా బోలు-చేర్చబడినవి. పద్యములు వృత్తములు అధికముగా గలవు: అక్కడక్కడ తప్ప అవి రసవంతముగా లేవు. అవి అనవసర మగుచోట్లరూడా వాడబడినవి.

పవనశైలి అధిక గ్రాంథికము. సంస్కృత పదములు, శబ్దాలంకారములు హెచ్చు; కృతకముగా నున్నది.

సంభాషణలయందు గాని, ఘటనాసృష్టియందు గాని విశేష ప్రజ్ఞ మాలిత్యము గానరాదు. అధిక

గ్రాంథికముతో నిండియున్న ఈనాటకమందు ఇంగ్లీషు మాటలప్రయోగము స్వారస్యమును హెచ్చించుటకు బదులు తగ్గించి వికారమును గలిగించుచున్నది. ఇట్లే గ్రంథమందు అభాసము హెచ్చుగాగలదు. ప్రదర్శన యోగ్యముగను, ప్రదర్శనానుకూలముగను లేదు.

పాత్రపోషణమందు పెద్దలోపములు లేవు. కనకాంగిలత కేశవవృక్షము అనునట్టి దీర్ఘమైన రూపకాలంకారము పార్శ్వ మొసగుచున్నది.

ఇట్లు మిగుల నభాసముగనున్న ఈ గ్రంథము గ్రంథకర్త కసంతృప్తి గలిగించెననుటలో నాశ్చర్యము లేదు. కావున గ్రంథకర్త దీని నుపసంహరించుకొనవలచి 1923 సం॥లో క్రొత్తకూర్పును ప్రచురించెను. మన కిందొక లాభము గాన్పించుచున్నది. అదేమన గ్రంథకర్తయొక్క చిన్నతనమందలి వాఙ్మయసాంఘికోద్దేశములును, పెద్దతనమునాటికి వాటియందు గలిగిన మార్పులును, పరిణామమును మనకు స్పష్టమగుచున్నవి.

క్రొత్త కూర్పు

ఈ కూర్పునకును పైకూర్పునకును చాలభేదములు గలవు. పోలికలు తక్కువ. కథయందు హెచ్చుభేదము కలదు. కొన్ని క్రొత్తపాత్రలు సృష్టింపబడినవి. ప్రాతవి కొన్ని విడిచివేయబడినవి. శైలియందును, పాత్రపోషణ మందును భేదము చాలకలదు.

ఈ నాటకముయొక్క నాంది మొదటి కూర్పు నందువలె గాక రసవంతముగాను చిన్నదిగా నున్నది. ఈ నాటకకథలో హెచ్చు భావనయు, ఘటనలయందు దెక్కువ యోచనయు, సంభాషణలలో తగు ఆలోచనయు గలవు.

పాత్రపోషణవిషయ మేమన మొదటి కూర్పు లోని కనకాంగికిని, క్రొత్తకూర్పులోని కనకాంగికిని భేదము గలదు. మొదటికూర్పులో కనకాంగి కేశవుని మోహించి నారాయణశాస్త్రిద్వారా వానిని ఐతేరచు కొన్నది. ఇది వేశ్యాశీలమునకు భిన్నముగా నున్నది. క్రొత్తకూర్పులో మాత్ర మట్లుగాదు. కనకాంగి కేవలము వారకాంతయే.

శైలి:—సహజగ్రాంధికము. అవసరమగు పట్టు లందు వ్యావహారికము ప్రయోగింపబడలేదు. కలిపి పుట యందలి గ్రామ్యభాషాప్రయోగము శైలిలో సాఫల్యము లేకుండజేయుచు, గ్రంథకర్తకు గ్రామ్యభాషను వాడుట యందుగల జంకును తెలియపరచుచున్నది. వీలైన అట్టి పుట్టుముటు పెక్కున్నను గ్రంథకర్త ఆయాస్థలములలో గ్రామ్య ముప్రయోగించలేదు.

దీనిలో పద్యము లనవసరముగ జోప్పించబడినవి. అవిషయము నాటకము జదివిన ప్రతిపాఠకునకును భోగపడును. 7వ పుటయందలి పద్యములు నాటకములలో పద్యము లుండమాడ దనిపించుచున్నవి. సాంఘికనాటకములు గ్రాంధికముందు వ్రాయబడినంతకాలము పద్యముల వాడుక లేప్పుడు. గ్రాంధికమునకును పద్యములకును అట్టి లంకె కలదు! ఈ నాటకమునకును వ్యావహారికములలో నుండినచో ప్రదర్శనానుకూలముగ నుండేడిది.

నాటకమందలి యుద్దేశములు

వెంకటరావును పాత్ర మొకడు తొలుత హిందూ మతాచారము లన్నను, దేవాలయములన్నను రోతజెంది యుండి క్రమక్రమముగా సంధ్యావందనమును, విగ్రహారాధనను ఆమోదించెను. కవి యిట్లు హిందూమతాచారములను సమర్థించుచున్నాడు.

గ్రంథములో ప్రాచ్యప్రతీత్య ఆచారములను గూర్చి చర్చలుగలవు. నాట్యకళనుగూర్చియు, సంగీతమునుగూర్చియు చర్చలు గలవు. ౯౬వ పుటలో “భారత జాతీయోక్త సాంప్రదాయము మారనంతకాలము వేశ్యా బహిష్కారము సాధ్యము గాదు. ప్రయత్నించిన కాలది చెడును. దానికొఱకు చేసినప్రయత్నమూ, వెచ్చించిన ధనమూ, గడపిన కాలమూ వ్యర్థములు. మీదేశమున వేశ్యజాతి యనునది ఉండనేగూడదని దలంతురేని పాశ్చాత్యుల సంఘనియమము లన్నిటిని ఆవలంబింపుడు.

వేంకట:—అట్లయిన భారతీయతయే జచ్చిపోవును. అది వలనుపడదు.

సుబ్బా:—కానిచో ఇది సాధ్యపడదు.

వేంకట:—నిశ్చయమే.

అని నాటకకర్త తెల్పియున్నాడు. అనగా జాతీయత నాశనముగావండ వేశ్యజాతిని నాశనము చేయలేమని తేలుచున్నది. కవి యిట్లు సాంఘికదుర్మార్గములనుండి జాతీయతను వేరుచేయలేకపోయెను. గ్రంథమిట్లు సంస్కరణశూన్యమైనది. కవియొక్కపాటు కేవలము వ్యర్థమగుటయేగాక వేశ్యజాతిని సమర్థించునట్టిది గూడ యైనది. ఇట్లు కవి జాతీయతయందును, సాంఘిక దుర్మార్గములందును తబ్బిబ్బులు పడెను. సాధ్యమగు విషయము నసాధ్యము చేసెను.

వీ ర పూ జ

గ్రంథకర్త:— శ్రీ పాద సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు, కలాభివర్ధనీపరిషత్తు, రాజమండ్రి. క్రాసు 8 పుటలపైజా, 190 పేజీలు, మంచికాగితములు, కాగితపుచైందు; వెల. 1. రూపాయి, 1918 సం॥

ఇది హిందూ క్షత్రియవీరులతో వెలసిన సంపుటి. చంద్రగుప్తుడు, పృథ్వీరాజు మొదలగువారిందుపేర్కొనబడిరి. ఇట్టిచారిత్రకరచనలు విద్యార్థులకు దేశచరిత్రపఠనమందు కాతూహలము గలుగజేయును. కేవలము ఆస్థికలనదగు దేశచరిత్ర లిట్టిరచనలచే జీవకళ కల్గి ఆకర్షకములుగను ఆనందదాయకములుగ నుండును; చదువరుల కున్న తాదర్శము లొసంగును; వీరపూజయందభిమానము గల్గించును.

శ్రీ. కా.

మనవాఙ్మయములో సాహిత్యమునుగూర్చియే విమర్శ తక్కువ. దేశచరిత్రనుగూర్చి వేరే చెప్పనలెనా? అట్టిస్థితిలో గ్రంథకర్త వీరుల జీవితములను విమర్శక దృష్టితో రచించి మూఢభక్తికి తావొంపగ లేదు. ఇందలి విమర్శరూపమును గుఱించి యొక విషయము చెప్పవలసియున్నది. వీరుని జీవితము తొలుత సంపూర్ణగా వక్కాణింపబడి పిమ్మట విమర్శింపబడినది. ఈ పద్ధతి యెక్కువ మేలైనది కాదు. మేలు పద్ధతియేదన, విమర్శ వీరుని జీవితాంశములనే అంటిరావలెను. ఈపద్ధతి జయము

గాంచవలెనన్న వీరుల జీవితమును గ్రంథకర్త ఉత్తమ పురుషులలో వక్కాణింపవలెనని ప్రస్తుతము గ్రంథములో నున్నట్లు ప్రథమపురుషులలో వక్కాణింపరాదు. ఇట్టి పద్ధతి అనలంబించినప్పుడే గ్రంథకర్త కథావిషయముతో నైక్యమై కథయొక్కయు ద్వేషముతోను యుద్రేకముతోను సమముగాబోవుచు అంశములను విమర్శింపవలసినచోట్ల విమర్శించుచుండును. ఇట్టి పద్ధతి ప్రథమ పురుషులచేత కుదురదు. మరొకసంగతి: పై పద్ధతి సంపూర్ణముగా జయము గాంచవలెనన్న కావ్య విషయము విస్తారముగా నుండవలెను. ప్రాస్వరచలకు పనికిరాదు. గ్రంథమందలి ప్రాస్వరచలకు గ్రంథకర్త అవలంబించినపద్ధతియే సరిపోయినది. పైన జెప్పబడిన యుత్తమపద్ధతి కార్తెలు మొదలగు మహాచరిత్రకారులవలంబించినది.

‘వీరపూజ’లో నున మనేక రాజ్యాంగనూత్రిములను తెలిసికొనుచున్నాము. హిందూరాజులలో నైక మత్యము లేకపోవుటయే హిందూప్రభుత్వవివాదమునకు ముఖ్యకారణము. ఐకమత్యములేని యుపాయము, ఉపాయములేని పారువమును హిందూరాజులను దుర్గతికి దెచ్చినవి. త్రివిధస్త్రియొక్క ధైర్యస్థైర్యములు కూడ పైకారణములచేతనే వ్యర్థమైనవి.

‘వీరపూజ’లో వీరుల జీవితములలో మనకు మచ్చునకైన ఒక్కతేదీ కనబడుచున్నది. కాలముతో నిమిత్తములేని గంధర్వకథ (Fairy tales)లవలె రచింపబడినవి. చరిత్రకథలన్నమాట మఱచి పురాణకథలవలె చదువలె ననిపించుచున్నవి.

పైలి గ్రాంథికము. భాషమునకు తగినట్లుగా భావ యున్నది. సరళశైలి.

‘వీరపూజ’లో ప్రాచీనాంధ్ర త్రివిధవీరుల చరిత్ర చేర్చబడలేదు. ప్రచురింపబడబోవు భాగములలో చేర్చబడునని తలచుచున్నాను.

ఓ. కా.

త్యాగరాజస్వామి కీర్తనలు

౧౯౨౮ ఫుటలు-మేలు బైండు వెల రు 3-0-0

ఇందు ఆంధ్రవాగ్గేయకారచక్రవర్తియు, శ్రీరామ భక్తాగ్రేసరుడును నగు త్యాగరాజుగారు రచించిన కీర్తనములును, వారు రచించిరని పేరుగన్న కీర్తనములును కలిసి ౧౮౫ కీర్తనములు, తద్రచితములగు ‘ప్రహ్లాదభక్తివిజయము’, ‘నాకాచరిత్రము’ నను రెండు యక్షగానరూపప్రబంధములను గలవు. కీర్తనములలో విష్ణుపరమలు ౪౪౩, శివపరమలు ౪౨, దివ్యనామసంకీర్తనములు ౭౭, ఉత్సవసంప్రదాయకీర్తనలు ౨౩ ఇట్లు నాలుగుభాగములుగ ముద్రికములయినవి. ప్రతికీర్తనమునకును రాగతాళసర్వములు కావింపబడినవి. కీర్తనల ప్రారంభపదముల అకారాదిపట్టికయు, మేళకర్తల క్రమమున జనకజన్యరాగములలోని కీర్తనలపట్టికయు గ్రంథాదిని గలవు. ఏతద్గ్రంథపరిశోధకులగు శ్రీ కె. వి. శ్రీనివాసయ్యంగారు వాడుకలో నన్న గాథల ననుసరించి శ్రీత్యాగరాజస్వామిగారి చరిత్రమును సమకూర్చి యీ సంపుటమున జేర్చియున్నారు. దక్షిణహిందూస్థానము నందంతటను మిగుల వ్యాప్తిలో నున్న యీత్యాగరాజ కీర్తనములను సాధ్యమగునంతవరకు సంస్కరింపించి యిట్లు సుందరముగ ముద్రించి ప్రకటించి ఆంధ్రగాయక లోకమునకు సులభముగ నందజేసిన ‘ఆది అండుకంపెసి’ వారు (ఎస్టేనేడు, మదరాసు) అభినందనార్హులు.

‘ X ’

జానకీపతిశతకము

కొను ౮ ఫుటల పైజున ౧౯ ఫుటలు. ౧౦౮

వృత్తపద్యములుగలవు. వెల తెలియదు.

గ్రంథకర్త:—కొవ్వలి వెంకట రాజేశ్వరగారు. వలయువారు. గ్రంథకర్తకు, బరంపురము, గంజాంజిల్లా అని వ్రాయునది.

“జానకీపతి” అను మకుటము ప్రతిపద్యాంతము నను గలదు. కవనము ప్రాథమికావస్థను సూచింపుచున్నది.

మంచిధార యున్నది. రాసురాసు కవనము బాగుగాఁ దేలఁగలదు. కవిగానికి వేదాంతపరిచయము కొంచె మున్నట్లు తెలియుచున్నది. పద్యములు భక్తిభరితములు- వ్యాకరణాదిదోషముల కెడ మంతగాఁ గాన్పించదు. రామభక్తులు ముఖ్యముగాఁ జదువఁదగిన గ్రంథమనియే చెప్పవచ్చును.

ఉభయభాషాప్రవీణ బులుసు నరసింహశాస్త్రి.

ధనమహిమ

క్రాసు ౮ పుటల సైజున ౫౦పుటలు.

వేపరుబైండు

గ్రంథకర్త:—ఆలూరు వాసుదేవయ్యగారు. ఇది యొక చిన్న విచిత్రకావ్యము. సరసమగు వాక్యసముదాయ మతోను, ముద్దులొలుకుచు సర్వజనసౌభాగ్యములకు పద జాలములతోను, సుప్రసిద్ధములను శ్రావ్యతరములును నగు సంస్కృతాంగ్రలోకోక్తులతోను, నామాలాగ్రహణ తృప్తికరమైన సర్వజనతాస్వాదనీయముగా నున్నదనుట యర్థవాదముకాదు. ధార, యమృతప్రవాహమే. కైలి కడుంగడు సులభము.

“ధనము ముఖ్యముగా నాన్జింపవలయును. అట్లా ర్జించుకొని నిలువఁజేసి తన యంతరము పరాధీనము చేయక, దానధర్మములు చేయుచుండవలెను. తాను పూర్తిగా ననుభవింపవలయును. ధనమున్నవాఁ డెట్టి వాఁడైనను వానికి సమస్తకారవాదులు జరుగుచున్నవి. ధనహీనునకు నెట్టి సుగుణము లున్నను నెట్టి విద్య యున్నను నవియన్నియు వ్యర్థములు”—అను నీమొలగు విషయము లిందు విస్తరింపఁబడినవి.

ఇందులో సందర్భానుసారముగా నొక కథనం దముగాఁ బొందుపరపఁబడియున్నది. అందలి నాయకుఁడు మందచిత్తుఁడు. వానిభాగ్య యంత్రపతివ్రతా శిరోమణి. మందచిత్తుఁడు, లోభాగ్రేసరుఁడు. ధనము నాన్జించుట తప్ప దానిని విరియొగముచేయుటగాని యనుభవించుటగాని వానికి దెలియదు. ధర్మహర్షము నుపదేశించునట్టి భార్యను ననేక విధములుగాఁ గొట్టును.

తిట్టును. అట్టి భర్తను యమదూతల స్వాధీనమైన వానిని, దయార్థిహృదయముతో గాపాడిన యాయుత్తమపతి వ్రతాచరితము లోకములోని జనులకు మంచినీరిని బోధించుచున్నది. ఈ చిన్నిసాత్తము మాధ్యమిక పాతకాలా విద్యార్థుల కెంతయు నుపయుక్త మని మా యభిప్రాయము.

ఉభయభాషాప్రవీణ

బులుసు నరసింహశాస్త్రి.

విమానయానము

గ్రంథకర్త: మోదుకూరి విశ్వనాథంగారు

ఆంగ్లభాషలో జాల్సు వెర్నూగారు “విమానములో ఆయుధవారములు” అను గ్రంథమును రచించెను. అందు, విమానయానమున కాదిపురుషుడైన డాక్టరు ఫెర్గ్యుసన్ గారి సాహసకార్యములు సామాన్యలకు తెలియునట్లు మనోహరముగా వర్ణింపబడినవి. ఆగ్రంథము ననుసరించియే విశ్వనాథంగారు తమ యీసాత్తమును రచించిరి. వర్ణనలందు వీరు ఆంగ్రజాతీయములను ప్రయోగించి, తెలుగు చదువరులకష్టమును తగ్గింపఁ బ్రయత్నించి నారు. కాని, అటనట, వీరివచనము ‘కవిత్వము’లోనికి దిగినది.

ఇది విమానయానమంగూర్చిన శాస్త్రగ్రంథము కాదు. ఒకటి రెండు ప్రకరణములలో విమానముయొక్క యంత్రనిర్మాణము వివరింపబడినది. ఆభాగములను గ్రంథకర్తగారు మెలకువతో సులభగ్రాహ్యములుగనే రచించిరి. కాని, యీగ్రంథముయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము సాహసకార్యములకు చదువరులందర నుత్సాహము గొల్పుటయే. భౌతికరసాయనాది శాస్త్రములకు పచ్చిమఖండ మేపుట్టి నిల్లయినది. కైలు, స్త్రీమర్ల వలెనే విమానములను పాశ్చాత్యుడేజీములందు సర్వసాధారణములయినవి. దీనికి కారణభూతులు ఫెర్గ్యుసన్ వంటి పరిశోధకులే. వారి దైర్యస్థైర్యము, త్యాగము, ధీశక్తి, ఉత్సాహము ఇవి యేగదా ప్రపంచమందు పాశ్చాత్యులను బలాధికులను లేజోపతులనుగా నొనర్చినవి. మొన్నమొన్న భారతీయయువకులు కొందరు ఇంగ్లాండు ఇండియాలకు విమాన

యానమును నిర్వహించి ప్రశంసాపాత్రులైరి. ఆంగ్లం లలో నొకరిద్దరైనను విమానయానమునకు గడంగుచో, ఆంధ్రాననికి కీర్తితెచ్చినవారగుదురు. ఆప్పుడే విమాన ములనుగూర్చి శాస్త్రగ్రంథములు కూడ తెలుగున వెలువడుట కవకాశముండును.

విశ్వనాథంగారి గ్రంథము ఖైర్దునగాదు ఆఫ్రికాయందు గావించిన పరిశోధనలను నర్థించునది. ఆదేశము 19 వ శతాబ్దాంతమువరకును దుర్లభమై, అనాగరికుల కాలవాలమైయుండెను పాశ్చాత్య పరిశోధకుల పరిశ్రమలవలన, ఇప్పు డాఖండము ప్రపంచము దిత్తరదేశములకు రాకపోకలు విస్తారముగాగలిగి అభివృద్ధిపొందుచున్నది. కావున వంద సంవత్సరములకు పూర్వము ఆదేశమెటులుండెనో చదువుట ఆకర్షణముగానే గాక విశేషముగా కూడ నుండును.

ఆఫ్రికాదేశపు పటమును గ్రంథములో చేర్చుట అత్యవసరము. అది లేకపోవుటవలన చదువరులకు కష్టము మిక్కిలము.

(గు. వెం. సు.)

పారిజాతాపహరణము

పరిమళోల్లాసవ్యాఖ్యానహితము

ఆంధ్రభాషయందు ప్రబంధములకు కొంతలేదు. అవి చాలవఱకు సంస్కృతభాషాసాధుయిష్టమున కావున సంస్కృతసాహిత్యసంపన్నులుగాని వారలకు తద్రసానుభవము సంపూర్ణముగ సమకూరజాలదు. ఆప్రబంధములలో కొన్నిటికి మాత్రమే వ్యాఖ్యానములు కలవు. వానియందు శృంగారవైషణ్యమానకు, ఆముక్తమాల్యదకు, వసుచరిత్రకు గల వ్యాఖ్యానములు కూలంకషములు. నేటికి శ్రీనాగపూడి కుప్పుస్వామయ్యగారును రసనత్వబంధమును 'తమ కెక్కువమక్కువ'గలదియును నగు పారిజాతాపహరణమునకు 'పరిమళోల్లాస' మనుపేర నీవ్యాఖ్యానమును రచించి సహృదయాంధ్రలోకముయొక్క కృతజ్ఞతకు పాత్రులయిరి. ఇంకను కళాపూర్ణోదయము, ఉత్తరహరివంశముమొదలగు ప్రాథమికబంధములు వ్యాఖ్యానములు లేమిని పండితులకుగూడ కొరకరానికొయ్యలుగ

నున్నవి. సమర్థులగు విద్వాంసులు వీటికిని వ్యాఖ్యానములు రచించి తద్రసామృతమును ఆంధ్రలోకము చవిగొను నవకాశమును గలిగింపవగుదురు.

ప్రకృతము పారిజాతాపహరణ వ్యాఖ్యాన స్వరూపశ్చభావాదులను కేర్పొనుటకు పూర్వము మూలమునందలి సాధ్యసాధుపాఠనిర్ణయమును గూర్చి యొకింత చెప్పవలసియున్నది.

వ్యాఖ్యాత వీతిలో సాధ్యసాధుమూలపాఠ నిర్ణయమునుగూర్చి 'ఈగ్రంథమునకు మాదితాదర్శములు నాలుగేను కలవు కాని వానిలో నుత్తమంబుని నామదికిఁ దోఁచినది చెందు' అనియు, వానిలోను 'నప పాఠము లనేకములు గానంబడుటచే నింకను బ్రాచీన తాళపత్ర లిఖిత గ్రంథములు సంపాదించఁ బ్రయత్నించితిం గాని యొక్కడను నొక్కటియుఁ జిక్కదయ్యె' ననియు, 'ఈచెంటియందును దశ్వలనితోఁచినవానిని నాబుద్ధికి సమంజస మనియు, గవిహృదయంబనియు, స్ఫురించిన తెఱంగున సాహసించి సవరించితి' ననియు వ్రాసియున్నారు. అందఱకు అందుబడిలో నున్న చెన్నపుర ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారమున గల అయిదు సంపూర్ణ తాళపత్రమాతృకలు వీరేపాటియైన ప్రయత్నించి యున్నచో వీరికి లభింపకపోయెడివి కావు. మఱియు 'స్ఫురించిన తెఱంగున సాహసించి' పాఠనిర్ణయము కావించవలసిన యావశ్యకము తప్పిపోయియుండెడిది. వ్యాఖ్యానింప బూనిన గ్రంథముయొక్క మూలమును నిర్దష్టముగ జూచుకొనకున్నచో వ్యాఖ్యానము దోషజన్మవయి యల్పప్రయోజనకరము కాగలదు. అల్పమాత్రపరిశ్రమముననే యిన్ని పాఠములు లభించినవి. ఎక్కుడుగ పరిశ్రమించినచో మూలమున నింకను గల దోషములు తీరిగ్రంథము నిర్దష్టముగ నుండగలిగెడిది.

పాఠాంతరములు

దనర్చి యాత్మనక్షోమణి-దనర్చునాత్మనక్షోమణి.

—ఆ. ౧-౧.

మించినరహి-నించినరహి; చున్నదో, యన నఖిరాంకురంబు నయంబున-లీలనో, య్యన నఖిరాంచలంబుల రయంబున.

—ఆ. ౧-౫.

నలిమలయల్లువాడు శలవాడధరించిన - వలిమల
యల్లువాని తలవాడఁ దన(ల)ర్చిన. —ఆ. ౧-౬.

లక్కాంబికకు-బుక్కాంబికకు —ఆ. ౧-౧౧.

ఈశ్వరస్వపతి భార్య బుక్కాంబిక కాని లక్కాం
బిక కాదు. చూ: ఆముక్తమాల్యదా మనుచరిత్రలు;
“పుణ్యాయతమతియైన బుక్క-మాంబకు”. మఱియు కొల్లి
పటకాసనము: “తత్తో ధూద్బుక్కు-నూజాని రీశ్వరక్షీపాల
కః” — భారతి, అక్షయసంవత్సర శ్రావణపంచిక.

ఆరూఢతర-ఆరూఢబహు; చిరక్తి ర్తి యింద్రహా
కాంగనాభోగినీగీతి — చిరక్తి ర్తి లింద్రహాకాంగనాభోగ
గీతికల. —ఆ. ౧-౧౨.

వాసనయుం-వాసనలం. —ఆ. ౧-౨౦.

మునుకొని-మునుపాక; వీటికడనాహవఘామి-
వీటశరణాగతుడైన; కరుణామతి-కదనంబున.

—ఆ. ౧-౨౧.

నిపుణకరణశయనక-నిపుణకరణదయనకు.

—ఆ. ౧-౨౬.

‘సదయునకు’ అను పాశమును వ్యాఖ్యాత
పాఠాంతర మనెను. కాని ఈపద్యమునందలి యమక
మును పరికించినచో, ‘సదయునకు’ అనుపాశమే సరి
యని తెలియగలదు. చూ:

‘రాధా తనయాధారిత

గాధాధః కరణనిపుణకరణ సదయునకు’

మేధావ ససాధారణ

బోధాకరహృదయునకును బుధసదయునకు.’

౧, ౩ పాదముల నొకతీరునను, ౨, ౪ పాదముల
నొకతీరునను యమకము గలదు.

కులమద్రుజ-కులమూర్ధజ. —ఆ. ౧-౨౮.

వేదార్థ-వేదాధ్య. ఆ. ౧-౨౯.

ఘనతాయనకారక - ఘనతాయనతారక. —ఆ. ౩-౩౦.
పద్యమునందలి యమకమును గుర్తింపమిచే కలిగిన దోష
మిది. దీనికి వ్యాఖ్యానమును సరిగారేదు.

నలుపు-నలుపు. —ఆ. ౧-౫౬.

యక్కాంత-యేకాంత. —ఆ. ౧-౧౧౦.

వీరు యతితప్పినదన్న ‘నల్లడలునారసీ’ అనుపాశము
ఇప్పుడు సరిపోవును.

కణిక-కలిక. —ఆ. ౧-౧౦.

కన్నీటిబాట్టు క్రిందికిబారునది మొగ్గవలె సాగ
దనము గలిగియుండును. కావున ‘కలిక’ అనుపాశమే
సమంజసమయినది.

సున్న-సన్న. —ఆ. ౧-౧౧౧.

మనముల-మనమున. —ఆ. ౧-౧౧౨.

యట్టికాంతలు-కాంతలెందును —ఆ. ౧-౧౧౩.

యీవలని-నీవలని. —ఆ. ౧-౧౧౬.

మాచని-నాచని. —ఆ. ౧-౧౧౭.

చనునో-చననో. —ఆ. ౨-౨౧.

‘అనికైనం బతి నిన్నుఁ బాసిచనెనో’ అనిన వ్యా
ఖ్యాత వ్రాసినట్లు పారిజాతవృక్షమును దెచ్చునప్పుడు
కానున్న ఇంద్రునితోడి యుద్ధమును సూచించుననుట
కన్న వెనుక జరిగిన నరకాసురయుద్ధవృత్తాంతమును
సూచించునన్న ఎక్కుడు సరసముగా నుండును.

చని-అని. —ఆ. ౨-౨౯.

ఇటు ‘చని’ అన్న యతిభంగము.

పైజడిగా-పైజడిగా. —ఆ. ౨-౪౫.

జాజిపువ్వులు-కాజపూవులు. —ఆ. ౨-౫౦.

కాజపూవులు తప్పసుకొని, వ్యాఖ్యాత యా
పాశము సరసము కాదన్నారు. ఈపూవులు చెరువుల
యందు వానకారన పూచును. ఇవి కలువపూవులవలెనే
యుండును. అన్ని వ్రాతప్రతులయందును ‘కాజ’ అనియే
యున్నది.

తరుణగోతర్లకంబులు-తరళ (సరళ) గోతర్ల
కంబులు. —ఆ. ౨-౬౮.

బాయులొలంగు-బాయలొలంగు. —ఆ. ౩-౧౦.

పూరంబులచే-పూరాంబులచే. —ఆ. ౩-౩౧.

పల్క-పల్క. —ఆ. ౩-౩౯.

యన-యని. —ఆ. ౩-౪౨.

నందనోద్యానసీమ-నందనోద్యాన మిపుడు. —ఆ.
౩-౪౪.

బాలచాపల-బాల్యచాపల. —ఆ. ౫-౩౦.
 దిగంతరాశి-దిగంతనాంక. —ఆ. ౩-౫౯
 గ్రోల-గ్రాత్ర. —ఆ. ౪-౫.
 గ్రోలగనెదుర్పడి—గ్రోలగని తూలుచు. —ఆ. ౩-౬౬.
 మన్ని-మిన్ని. —ఆ. ౪-౧౦.
 మైన-లీల. —ఆ. ౪-౧౧.
 నేత్రయు-నేత్రలు. —ఆ. ౪-౧౩.
 కర్మకాహృతి-కందుకాహతి. —ఆ. ౪-౧౭.
 గుండి-గుంది. —ఆ. ౪-౨౧.
 దనివార-దనుపార; నందియిచ్చుచు—నంజనిచ్చుచు. —ఆ. ౪-౨౨.

మోపుచు—మార్పుచు;
 బరస్పరాంగ-బరస్పరాంస. —ఆ. ౪-౨౫.
 దక్షిణ నొండొయల-దక్షిణి రొండొయల;
 విహంగవర-విహంగమ. —ఆ. ౪-౫౦.
 నిల్పి-నిల్పె. —ఆ. ౪-౫౩.
 యాద్యు-యాద్యై. —ఆ. ౪-౫౪.
 నిందులతావి-పూవులతావి —ఆ. ౪-౫౬.

అట్టిసురతరపు నెఱుంగక చుట్టపుమేలమునఁ గొంచు నురిఁగడుమదిన్, కెట్లు జనియించె మరలక బెట్టుము బలభేదివిన్న మేలిమి(?)మిఠుక.

ఇది ఆ. ౪-౫౬ పద్యమునకు తరువాత నున్నది.
 గరసంజ్ఞ-గనసంజ్ఞ. —ఆ. ౪-౫౦.
 జాప-జేయ. —ఆ. ౪-౬౦.
 భృతి-భృతి. —ఆ. ౪-౬౩.
 నెక్క-నెంత —ఆ. ౪-౭౧.
 పడకర. —ఆ. ౪-౭౨.
 రేవం-రేవం; జోప-జూప. —ఆ. ౪-౭౯.
 ?? శక్త్రీకృపాణంబులు —వల్లత్ కృపాణంబులు —ఆ. ౪-౮౦.
 లల్లసిల్ల-లపుల్ల; బెడిదంబుగ బుట్టిన-బెడిదంబుగదొట్టిన. —ఆ. ౪-౮౯.
 లిగిచి-లిగిచె. —ఆ. ౫-౪.

భిన్నా సురాస్రముల-మున్న సురేంద్రాస్రము. —ఆ. ౫-౬.

ద్రుంపఁగా-నొంపగా;
 గూడగఁబాటు-దూరగఁబాటు. —ఆ. ౫-౬.
 త్రెక్కునం-త్రొక్కునం. —ఆ. ౫-౧౦.
 ?? భీకరముగ బాహులెత్తి-భీకర మగు బాహు. —ఆ. ౫-౧౪.
 నెత్తి.
 కోకోక్షి-ప్రాకోక్షి. —ఆ. ౫-౧౯.
 నొండి తరలు-గాకితరలు. —ఆ. ౫-౨౯.
 తఱిగొని-తఱిగని. —ఆ. ౫-౩౧.
 కొనియెనునా మోద-కొనియె ననామ్రూత. —ఆ. ౫-౪౪.

నరిగె-నరిగి. —ఆ. ౫-౪౮.
 కర్చన-నర్చన. —ఆ. ౫-౫౮.
 జేసె. జేసి. —ఆ. ౫-౬౯.
 ప్రభుత్వము-ప్రమోదము —ఆ. ౫-౭౩.
 ఆ. ౫-౯౧ పద్యమునకు తర్వాత ఈక్రింది 'అర్థభ్రమకము' కలదు.

నాయకగసార విరయ, తాయన జయసార సుభగధర ధీయమా

మాయనిధీరధ గభసుర, సాయజనయతాయ రవిరసాగర శయనా!

పైన నూచించిన పాఠభేదములను గ్రంథమున జేర్చుకొని పఠించి సమన్వయించుకొన్నచో సరళముగ నాయాచోట్ల స్ఫురింపగల భావములను పాఠకులు తెలిసికొనగలరు. కాన ఇట్ల తదర్థవివరణములనూట తలపెట్టలేదు.

ఇక వ్యాఖ్యానమునుగూర్చి: వ్యాఖ్యానమును ప్రారంభించుచు 'ఇహాన్వయముపై నైవ సర్వంవ్యాఖ్యానయతే' అనుములం లిఖ్యతే కించి న్నానశ్చేతి మనునట్టి నాధనూరి తననియచుమును శ్రేష్ఠా న్నా మందఱు వ్యాఖ్యాతలకును వర్తించునదియే. అందును 'మల్లి నాధనూరి' నిగంతుకముగ వ్యాఖ్యానము వ్రాయఁ దదియపాదరజంబును బోలిన నాబోటివానికిఁ దరమా' అని మల్లి నాధనూరియొడ తమకు గల వినయభావమును తెలుపుటగా తమఅసమర్థతను

నూచించి, 'అయినను నప్పుండితో త్తముఁడవలంబించినపద్ధతిని నే ననుసరింపఁబూనితి ననిమాత్రము వాక్రవ్యంగలను' అని మరలతమకు సామర్థ్యముగలదని ప్రకటించినపారిజాతాపహరణగ్రంథవ్యాఖ్యాతయొడల మఱింత యొక్కచగావర్తింపవలసియుండును. కాని వ్యాఖ్యానము తన్నియ మునునకులోనయినదని చెప్పుటకు నలనుగానన్నది. వ్యాఖ్యానములు ప్రతిపదార్థము, భావార్థము, విశేషార్థము, ధ్వన్యార్థములు, ఆలంకారములు, వానిలక్షణములు, విశేషార్థాదులు, వానిని ప్రతిపాదించుట కావశ్యకములయిన ఇతర గ్రంథప్రమాణములు మొదలయిన వివరములు గలిగి, చేతనొలిచిపెట్టిన అరటింపడువలె పాఠ్యము సుగ్రహముగ నుండవలసినది. ఏండుగురికివలె విశిష్టములగు వ్యాఖ్యానములను స్వరంకవపాండిత్యముండితులు, ప్రతిభాశాలులు నగు వారు రచియింపగల్గుదురు. వ్యాఖ్యాతలట్టివారు కాని నాడు తత్కృతవ్యాఖ్యానములైన గ్రంథ స్వరూపస్వభావాదులు పాఠకులకు సరిగాగోచరము కాజాలవు. పారిజాతాపహరణవ్యాఖ్య యీవిషయమున నెంతవఱు నదియు నీక్రిందియుదాహృతభాగములను- మూలదృష్టికి గోచరించినవానిని- పఠించినచో పాఠకులు తెలిసికొన గలుగుదురు.

౧. సత్యభామాభోగసక్తి-నాఁడును నేడు. ఆ. ౧-౧౯.

'సత్యభామతో భోగముల దగిలియుండుటచేత అని కృష్ణావతారపరమయిన అర్థము కృష్ణ శేషరాముల పరమయిన అర్థమున 'సత్యము నెడు భామతో భోగముల దగిలియుండుటచేత' అని చెప్పదగును. దీనికి 'సత్య-యథార్థభావణము నందును; భామాభోగ-స్త్రి లోడి భోగమునందును (నిజభార్యలతోననుట) సక్తి-స్త్రీని' అని వ్యాఖ్యానముగలదు. ఇది సమంజసముగా దోషదు.

౨. ఘనతాపనితారకాభి కద్యుచరగవీ. ఆ. ౧-౩౨.

దీనికి 'ఘనతాప-అధికమైన వ్యసనమును; నితారక-పోగొట్టుటయును; అభి-ఆసక్తిగల, ద్యుచరగవీ-కామధేనువుయొక్క.....' అని వ్యాఖ్య. ఇచట కృష్ణరాయల దానపరతంత్రత ల్లితము. ఇకదీని యర్థము: 'ఘన-మేఘముయొక్కయు, తాపని (తపనునికొడుకు)కర్ణుని యొక్కయు, తారకాభి-చంద్రుని యొక్కయు,

ద్యుచరగవీ-కామధేనువు యొక్కయు' అని యాంక్షవలెను.

౩. 'పూనుకొని మేలుగీళ్లుకు, లోనయి విహరించువారి లోకమెఱుంగదో; యావరకాసుర దమనుఁడు దానెఱుంగఁడో భోజకస్య తా నెఱుంగదోకో!

ఆ. ౧-౯౧

దీనికి వ్యాఖ్యాత 'సుగమము' అని దాటి పోయినారు. ఇందు 'సరకాసురదమనుఁడు', 'భోజకస్య' అను పదములు సాధిప్రాయములు. సరకాసుర సంహారసమయమున తాను కృష్ణునకు సహాయముచేసితి ననియు, భోజకస్య లోడ రాక యింటనుండెననియు, మేలుగీళ్లుకు లోనయిన తన్నునేను కృష్ణుడు మరచినాడనియు, సత్యభామ కృష్ణు నెత్తిపాడుచున్నది. ఈ సారస్యము అందరకు 'సుగమ'మగునా?

౪. మసుంగుద్రోచి య, కాంతగృహంబు నల్లడలు గన్గొని-ఆ. ౧-౧౧౧ దీనిలో 'యకాంత'యను పదమునకు వ్రాతప్రతులలో 'యేకాంత' అను పాఠాంతరమున్నది. వ్యాఖ్యాత 'నల్లడలునారసి' అన్నపాఠము అన్నిపుస్తకములలోను గానంబడుచున్నది. దశమ అది 'యతిభంగము' అనితలచి 'నల్లడలుగన్గొని' యని కవివ్రాసి యుండునని యూహించి యట్లు సవరించితిని' అని వ్రాసి నారు 'కన్గొని' అనుటకంటె 'అరసి' అనుపద ముచి తమయినది. నల్లడలు ఊరక 'చూచి' అనుటకంటె 'చెడకి' అనుటయే సరసముగనుండును. 'ఈయేకాంతగృహములో దివ్యవాసనలెక్కిడివిఃఆశ్చర్యముగానున్నదని సత్యభామ నలువైపుల చెడకి చూచినదనిభావము. వ్యాఖ్యాతలు ప్రకరణముంబట్టి శబ్దములయు, తత్వములయు, నాచిత్యముల నెఱిగి వివరింపవలయును!

మఱియు నీపద్యముననే 'బాష్పకళికా' అను దానిని 'బాష్పకణికా' అని దిద్ది 'బాష్పకళికా' అనగా మొగ్గలపంటి బాష్పములని క్లిష్టార్థకల్పనము జేయవలసి యుండును. కావున 'బాష్పకణికా' అనియే కవి వ్రాసి యుండనోపు' అన్నారు. 'కళికా' అన్నపాఠము వ్రాతప్రతులలోను గలను. కన్నీటిబాట్టు కంటినుండి జారుచున్నపుడు మొగ్గవలె సోగగానుండుట సహజము. కాన

వ్యాఖ్యానముచేసిన 'కణికా' అను దిద్దుపాటుకంటే 'కళికా' అను పాతమే సముచితమయినది.

౫. 'ననుభవదీయదాసుని.....'

ఆం-౧౨౩.

అనుపద్యమునకు - సరియైన సంస్కృతశ్లోకము గలదు: అది యిది.

"దానే కృతాగసి భవేదుచితః ప్రభూతాం పాదప్రవార ఇతి సుందరి నాత్ర దూయే; ఉద్యత్కణికో రపులకాంకురకంటకాగ్నే) ర్యశ్చిన్యతే చుదుపదం నను సా వ్యధా మే." —సాహిత్యవర్ణము.

ఇట్టి విశేషములను వ్యాఖ్యాతలు తమ వ్యాఖ్యానములయందు జూపదగదురు.

౬. ఆయతలేమయి (ఆ-౨-౩౦.) అధికమయిన కాంతులు-అని వ్యాఖ్యాత. నిడుదలైన కాంతులు (కిరణములు) అనటొప్పును. సాయంసమయమున సూర్యకిరణములు దీర్ఘములుగ నుండును.

౭. 'తాకియుం దలచెడువారులేరు' ఆ-౨-౫

'మనలను, స్పృశించువారు, స్మరించువారు, నుండ' రని వ్యాఖ్యాత. జారకాంతలు వెన్నెలరాత్రులయందు తెల్లని అలంకారములకధరించి సంకేతస్థలములకు పోవుదురేని వారి ధవళాలంకారయుక్తమగు దేహములు వెన్నెలతెలుపులోగలసి త్రోవకుపోవువారికి కానరాక పోవును. కాన వారికి జాణిలు శరీరములు పారపాటున తగిలినను స్మరింపక వారు తమత్రోవవోవుడు, జాణిలు నిర్భయముగ సంకేతస్థలములకు జరదననియు భావము.

౮. 'గజకన్ఠపాశఃపూతుకుండు' ఆ. ౨-౭౨.

దీనికి వివరణమువ్రాయుచు శాపగ్రస్తులై గజకన్ఠపూపంబులఁ దాల్చియుండిన త్రియ్యల నిరువురి నాహారంబుగాఁగొనియెను' అని వ్యాఖ్యాతవ్రాసిరి. ఇది పారపాటు. త్రియ్యలుగారు శాపమును పొందినవారు, బ్రాహ్మణులు. చూడుడు:

౯. "అనలనిభుండు ఓభావను, డను విప్రుడు... ..నాతని, యనజన్ముడు సుప్రతీకుఁ డను వాఁ డతనికా:—"

ఆదిపర్వ. ఆ-౨.

౯. ఉ. సంతసమంది 'బాదులు ప్రసాదము'నయ్యె నటంచుబొంగి. ఆ. ౨-౭౫.

వ్యాఖ్యాత. 'బాదులు ప్రసాదము నయ్యె':— ఇక్కడ 'బాదులు'ను పదమున కర్థమేమియో తెలియలేదు. బాదులనగా జాజిపూవులని యొకయర్థము గలదు గాని యాయర్థ మిచ్చటఁ బొసగదు. విచార్యము. ప్రసాదము:—అనుగ్రహము' అనివ్రాసిరి. మఱియు 'ఈ' అను బంధములూ 'బాదుల'గా మనోరథసిద్ధియని యర్థము చెప్పవచ్చునని ప్రకరణముంబట్టి యూహింపదగియున్నది' అనియు వ్రాసిరి.

ఈపద్యము తరువాతిభాగమున గరుత్మంతుడు తనకు ఇంద్రునిపై పగ గలదనియు, దానిని తా నెపుడు తీర్చుకొందుననియు చెప్పినట్లు గలదు. కావుననే కృష్ణుని స్వర్గలోకయాత్ర 'బాదులు, ప్రసాదము' అయినదని పొంగినాడు. ఒక మహామభావునికి మ్రొక్కినచో నాతడు కొన్ని బాదులు ప్రసాదముగ సిచ్చును. అవి శిరోజముల కలంకారముగ ముడుచుకొనుటకును ఉపయోగించునవి. కావున నవి ఉభయధా ప్రయోజనకరములగును. ఇక్కడ కృష్ణుడు ఇంద్రలోకమునకుంబోయి పారిజాతమునుగొని తేలవయున్న తననిచ్చేయముం దెలుపగా గరత్మంతుడు కృష్ణునికావ్యమేకాక తన (పగదీర్చుకొను) కార్యమును సఫలమగునని పొంగినాడు. ఈ రెండు కార్యములను సమహారును. కావున 'బాదులు ప్రసాదము'మాడ అయినదన్న సామెత. ఇట్టి విశేష విషయములకు తావులేని వ్యాఖ్యానము సమగ్రము కాజాలదు.

౧౦. నొగలక—ఆ. ౨-౮౨.

'మెడమీదనుంచి కట్టెడుకొయ్యలను' అని వ్యాఖ్యానము. 'నొగ' అనగా 'హబ'ము' కాని, వ్యాఖ్యాత చెప్పిన 'మెడమీదనుంచి కట్టెడుకొయ్య'కాదు; దానికి 'కాశి' అని తెలుగున చేరు.

౧౧. 'ఆయతభిరూర్జపత్రముల' ఆ. ౨-౯౦.

'భుజపత్రములనెడు పెడ'వయినపర్ణములయందు; ఇది యొక విశాలమగు పర్ణము. ఆనంగ లేఖక్రియలకు విద్యాధరాంగన లుపయోగింతురనికావీదాసుఁడువర్ణించి

యన్నాడు 'నృపాక్షరా ధాతురసేన యత్ర భూర్జ త్వచః కంజరచిందుశోణాః.....ఇత్యాది.—కుమర సంభవము'

'భుజపత్రములనెడి పర్ణములనగా ఆర్థమెట్లు? 'ఇది యొకవిశాలమగు పర్ణము.' దీనికి వైవాక్యముతో నెట్లు సన్వయము? అనంగలేఖక్రియలకు విద్యాధరాంగనలు భూర్జనృక్షముయొక్కపట్టును ఉపయోగించిరిని కాళిదాసు చెప్పెను. వీరివాక్యము పర్ణముల సుపయోగింతురను నర్థము నిచ్చుచున్నది. ఏవిధమునను సంబంధములేని అనంగలేఖక్రియలతో నిక్కడపనియేమి? 'నా నక్షత్రముద్యతే' అన్నాడుగదా వ్యాఖ్యాత కాదర్శప్రాయుడయిన మల్లి నాధుడు!

౧౨. 'బాసదప్పనగండాంకా! ఆ. ౨-౧౧

'బాసదప్పయను వానిని జయించినవాడనెడు బిరుదుగలవాడేఅని వ్యాఖ్యాత. ఇది పారపాటు. 'బాసదప్పనగండా' అనునది కన్నడబిరుదు. దీనికి 'ఆశిస మాటను తప్పినవారికి మగడు' అని అర్థము.

౧౩. "ఉన్నతసాధమెక్కి యన్మోదో.....

గంజిరె నాకనిబొంక నేర్పునక" ఆ. ౩-౧౧

ఇంనలిసారస్యమును వ్యాఖ్యాత ఎత్తిచూపలేదు. 'అన్మతోదరి' కావుననే 'బొంకినది.' దీనికి పూర్వమున్న 'కాళియభేది' యను పద్యమునగల 'నీలాలకా' అనుపదము 'సాఖిప్రాయ'మని వ్రాసిన వ్యాఖ్యాత ఈపద్యమున గల 'అన్మతోదరి' శబ్దమువలన సారస్యమును గుర్తింపమి వింతగా దోచును.

౧౪. 'చిల్వచిలన—(చీ'నవా-నోరుగలిగినది-సామని యర్థము.) ఇట్టిపదము 'నలుచి' నాలుగు వాతులు గలవాడు బ్రహ్మముని యర్థము., ఇట్లు వ్యాఖ్యానమున 'చిలువ' శబ్దనిష్పత్తిగలదు. పాము (ద్విజిహ్వము) చీలిన నాలుక కలదిగదా! అంత నయ్యుగనున నమృతం బుపయోగింపం గానక దానియున్న స్థానంబని దగ్ధుల నాకిన నాలుకలు రెండుగా వ్రయుటంజేసి నాటంగోరె ద్విజిహ్వలు నాఁ బరగిరి'అని భారతము, ఆదిపర్వము. క. ర. కావల

'చిలుము (విషము) గల, వా-నోరు-చిలువ' అన్న-రూప నిష్పత్తి సమచితముగా గన్పించుచున్నది.

౧౫. 'కార్తవీర్యభుజపంక్తింజక్కు-గావించితి'

ఆ. ౩-౩౪.

'చక్కు-గావించితివి - నశింపజేసితివి' అని వ్యాఖ్యానము. 'చక్కు-గావించితివి=నశికిరితివి' అనుట ఉచితము.

౧౬. 'సరసిజనేత్ర చూచితివె.....కుహశీవిగళ స్తనకోరకావళుతో.—ఆ. ౩-౧౩. 'కుహశీ-పూగుత్తుల నుండి అని. వ్యాఖ్యానము: ఇదిసరికాదు. 'కుహశీ' అనగా పోకపాత్తు. క్రిందరాలిన నేనబ్రాలవలెనే పోకపాత్తుల నుండి రాలినమొగ్గులుకుండును. 'పరితఃప్రాంత.....పరి మాగ్రప్రథమానపూగకహశీ ప్రాదుర్భవా మోదముతో.' కవికర్తరసాయనము.

౧౭. 'తేనియయంతుఁ గ్రోలఁ జనుదెంచిన యా యెలదేటి దాఁటు లోనూనినడప్పియూగఁబడి.' ఆ. ౪-౫.

'ఏలదేటి - లేఁ బ్రాయవుచున్నెద; దాఁటు లోక-పరుగెత్తుటలో; ఉనినడప్పి-ఒదవినత్పన్నచేత; మూగఁబడి-చుట్టుకొనబడి.' ఇత్యాదిగావ్యాఖ్యానము. ఏలదేటిదాఁటు - లోనూనినడప్పి - మూగఁబడి- అని యిట్లు విభజించి అర్థముచెప్పకొనవలెను. 'దాఁటు' సమాహమని అర్థము చెప్పవలెను. 'మూగఁబడి' అనగా చుట్టుమూగి అని అర్థము.

౧౮. పెరిగిన హారరత్నములపెల్లున నొక్కడఁ దామ్రపరిణ్ణయై. ఆ. ౪-౩౩.

'పెరిగిన-తెగిజాతిన; హారరత్నములపెల్లున-ముత్యాలహారములయందలి, మణులగుంపులవలన-అనగా ననేకముత్యములవలన ననిభావము; నభిశ్చరనది-ఆకాశ గంగానది; తామ్రపరిణ్ణయై యొప్పెక్; అనగా నాకాశ గంగానదీ జలములు ధవళములైనవ నాముత్యములు గుంపులుగా రాలినవోట నాముత్యములకొంతిచే నాస్థలంబున జలము లతిమిలుంబులై తామ్రపరిణ్ణవలె నొప్పె ననిభావము'అని వ్యాఖ్యానము: ఇదిసరికాదు హారముల ముత్యములు ఆకాశగంగానదియందు రాలినవి. తామ్ర పర్ణి నదియందు ముత్యములుండుట ప్రసిద్ధము గాన అట్లు

రాలినముత్యములుండుటచేత నాకాశగంగానది తాను పడ్డయినది. చూడుడు: 'తానుపడ్డి సమేకస్య ముక్తా సారం మహాద్ధాః' తే నిపత్య దదుస్తస్య యశః స్వమివ సంచితమ్. రఘువంశము స. ౪.

౧౯. 'ఇంద్రద్రుమోత్పాటనంబు' ఆ. ౪-౬౦.

'వేదదారుశ్శమును బెల్లగొనుటయని కృష్ణుని గోష్ఠవిరోధక్రీడాపరమైనయర్థము' అని వ్యాఖ్యాత. 'ఇంద్రద్రుమము' అనగా మద్దిచెట్టు. 'ఇంద్రుఁడకుభోజ్యుఁడనఁ' అని అనురము. శ్రీకృష్ణుడు చిన్ననాట తోటకట్టబడి జంటమద్దులను పెకలించినగాథ యిటుననుసంధింపవలసినది.

౨౦. 'కదనాభిశంసియై' ఆ. ౪-౬౩.

'యుద్ధమును తెలుపునదియై' అని వ్యాఖ్యానము. యుద్ధమును నిందించునదియై అనగా 'కృష్ణునితో యుద్ధము చేయువాడదు' అనియుద్ధోపేక్షించునదియై అని అర్థము చెప్పవలయును. లేకున్న పద్యమునర్థము పాసగదు.

౨౧. 'మానసవేగరథ్యము' ఆ. ౪-౭౫.

'మానోవేగమువంటి వేగముగల గుఱ్ఱమును;' అని వ్యాఖ్యానము. ఇది 'రథము'నకు విశేషణము. కావున 'గుఱ్ఱములుగల' దనవలెను....

ఇట్టి వెన్నియైన చూపవచ్చును. గ్రంథవిస్తర భీతిని విడువబడినవి.

ఈ వ్యాఖ్యయందుగల విశేషములనుగూర్చి: ఆలంకారములు, కావ్యగుణములు, మొదలగువానిని బేర్కొని వానిలక్షణములను వ్యాఖ్యాత వ్రాయక విడిచిరి. ఆలంకారములనుగూర్చి 'వానిలక్షణములను విద్యాద్ధులంకారశాస్త్రమువలన నెఱుంగగలరను తలంపున లిఖింపక విడిచిరి' నన్నారు. ఇట్లు విడుచుట గొప్ప లోపము. ఛందోలక్షణములనుమాత్రము వివరించినారు. ఆలంకారములనే శాస్త్రములన నెఱుగగల పాఠకులు ఛందోలక్షణముల నెఱుగఁ లకపోవునురా? కొన్నిసంస్కృతపదముల కొక ప్రత్యేకానుబంధమున రూపనిష్పత్తులను వివరించినారు. ఈ వివరణ మున్నరూపమున పండితులకు పామరులకుమీద ననావశ్యకము. ఇట్లే అనావశ్యకములగువానిని పెంచినేయుట, అవశ్యకములగువానిని

త్రుంచివేయుట నీవ్యాఖ్యానమున నచ్చటచ్చట గాన నగును.

శ్రీకృష్ణదేవరాయలకు, తత్పత్నీకి జనించిన ప్రణయకలహము వృత్తాంత మీ పారిజాతాపహరణ గ్రంథము పుట్టుకకు కారణమనియు, కావుననే తద్వృత్తాంతమునకు సంబంధించిన గాథలు పెక్కులు సరసముగ నీకావ్యమున ధ్వనించుచున్నవనియు ప్రతీతి. అట్టిసారస్యములు వ్యాఖ్యానమున నంతగా గానరావు. మరియు గ్రంథావతరణికాభాగమునగల చరిత్రవిషయములకు ఇంకను విపులముగవివరణ మావశ్యకము.

ఇంకొకవిషయము: వీరు మనుచరిత్రము పారిజాతాపహరణముతో సరిరాదని యందులకేనేవో కారణములను పీఠికయందు వేర్కొన్నారు. ఆ కారణములన్నియు నిదివఱకే పలువురు తృణ్యముగ విమర్శించి పూర్వపక్షములు కావించినవి వీరిట్లుచెప్పుటకు వీరికి పారిజాతాపహరణముపైగల 'ఎక్కువమక్కువ' యేకారణము కావలెను. కాకున్న పారిజాతాపహరణము వంటి 'పెక్కుప్రబంధములకు మార్గదర్శకమయి, సహృదయసృష్టయంగమంబయి, రసవత్ప్రబంధరాజంబయి ప్రఖ్యాతిగాంచిన మనుచరిత్రము నువీరుకెక్కువపరిచియుండరు. మనుచరిత్రలో 'వరూధినీగంధర్వుల సమాగమము నీతిబాహిరమునట'యు నొకకారణముగ వీరుచెప్పిరి. కావున 'రసాభాసపూరిత'మనిరి. 'ఆడుదాని కాలిచేత తన్నుడినుట'మాత్రము రసాభాసముకాదు కాబోలు! కడు నీతికరము కాబోలు! మఱియు, పారిజాతాపహరణముననే చప్పిడిపద్యములు ఎక్కువగాగలవని చెప్పవచ్చును. ఇట్లు కుతర్కమున కెన్నియైన లోపములు కనుపడుచుండును. కాని నిష్పక్షపాత దృష్టిని జూచిన నభయగ్రంథములును దానిదాని యునికినిబట్టి యదియది రసవంతముగనే యున్నదని సహృదయులు భావింపక పోరు. ఆనాడు కృష్ణరాయలు ఆత్మప్రణయగాఢము గూర్చినదయ్యును పారిజాతాపహరణమునకును మనుచరిత్రమున గల తారతమ్యములను గుర్తించి తద్గ్రంథకవులను వారివారికి దగినట్లు లాడరించెను. కృష్ణరాయలు తాను పండితుడు; కవి; బహుకవిపండితపోషకుడగు చక్రవర్తి; సరసాగ్రేయడు; యుక్తా

యుక్తముల నెరిగినవాడు. వ్యాఖ్యాతకలచినట్లు లాకడు తిమ్మనను పెద్దనకంటె దక్కువగా బహుకరించియుండినను అది యాతడు తత్త్వమునెఱుగక కావించియుండదు. అది యాతనికి వ్యాఖ్యాత ఊహించునట్లు 'న్యూనత'యు కాజాలదు. మీదుమిక్కిలి ఆతని ఉచితానుచితజ్ఞతను జూటును.

గ్రంథముద్రణారులు చాల సుందరముగనున్నవి.
వెల రు 3-0-0 చూత్రము.
'భారతి'

గ్రంథ స్వీకారము

తూము లక్ష్మీనృసింహదాసుచరిత్రము(ద్విపద)

డిమ్మి ౮ పుటల నైజు ౬౩ పు. వెల అణాలు ౪.

ప్రకాశకులు: శ్రీ అమరవాది పెద్ద రామానుజా చార్యులు-ఆర్చకులు, భద్రాచలము.

శ్రీ భక్తకుచేల (అయిదంకముల నాటకము)

డిమ్మి నైజు. ౯౩ పుటలు. వెల రు. ౧-౧-౦.

గ్రంథకర్త: శ్రీ అప్పల వీరవేంకటాచార్యులు కావ్యముగా. ప్రకాశకులు: అద్దేపల్లి లక్ష్మణస్వామి నాయుడుగారు, సరస్వతీ పబ్లికేషన్, రాజమండ్రి.

పతితనళిని (అపరాధ పరిశోధకనవల)

(రెండవభాగము)

డిమ్మి నైజు. 167 పుటలు. వెల. ౦-౧-౦

గ్రంథకర్త: పోదూరి రామచంద్రరావు బి. ఏ., బి. యల్ గారు, ప్రకాశకులు: సరస్వతీ గ్రంథమాల, కాకరపర్రు, తణుకు తాలూకు.

చక్రపాణి (నిరూపకనవల)

క్రాసు 8 పుటలనైజు, 56 పేజీలు, వెల రు ౧-౯-౦
గ్రంథకర్త: చెలికాని సత్యనారాయణగారు, ప్రకాశకులు: పద్మనాయక గ్రంథమాల, పెంటనాగులవలస రాజాం పోస్టు.

రమణమహాముఖి జీవితము (నచిత్రము)

తత్వానందస్వామిగారిచే రచితము. క్రాసు, పుటలు ౫౮. వెల తెలియదు. ప్రకాశకులు: సనాతన గ్రంథమాలా మేనేజరు, క్రాపపోస్టు (వయ్య) కొల్లూరు.

గండ్డి కోట

క్రాసు ౧౬ పుటలు, వెల అ. ర. గ్రంథకర్త: జె. సుబ్బయ్యగారు, పొద్దుటూరు, కడపజిల్లా.

తులనీదాసు జీవితచరిత్రము

క్రాసు ౪౫ పుటలు, మంచికాగితములు. వెల అ. ర. గ్రంథకర్త: బత్తుల లక్ష్మీకాంతంగారి, పెద్దాపురము.

ప్రేమ లేఖలు

క్రాసు ౧౫౯ పేజీలు, మంచికాగితములు, అందమైన అచ్చు, వెల రు ౧. రచయిత: బి. టి. నరసింహా చార్యులుగారు, మూర్తి బుక్స్-డిపో, ౧౭౩, మింటు ప్రీట్స్, మదరాసుకు వ్రాసిన పాండగలరు.

ఆంధ్రనాయకుల జైలుపాటలు

భాగము ౧

(విశ్వదాత కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులు గారు, అయ్యదేవర కాశీశ్వరరావు పంతులుగారు) రచయిత: "సత్యగ్రహి" క్రాసు నైజు, వెల ౦-౧-౬

భాగము ౨

(భోగరాజు పట్టాభినీతారామయ్యగారు, చెరుకు వాడ వెంకటనరసింహం పంతులుగారు) క్రానుసైజు నెల ౦-౧-౬.

భాగము ౩

(మహర్షి సాంబమూర్తి, దండు నారాయణరాజు గార్లు) నెల ౦-౧-౬.

భాగము ౪

(అంధ్రకేశరి ప్రకాశం పంతులు, గద్దే రంగయ్య నాయడుగార్లు) నెల ౦-౧-౬.

భాగము ౫

(నడింపల్లి నరసింహారావు, డాక్టరు బ్రహ్మ జోష్యుల సుబ్రహ్మణ్యంగార్లు) నెల ౧-౬-౧. ప్రకాశ కులు: దేశోద్ధారక బుక్కు-డిపో, బెజవాడ.

పునర్ముద్రణ (హిందీ-నవల)

క్రాను ర ఫుటలసైజున ౨౩౫ పుటలు.

నెల ౫, ౧-౧-౦.

గ్రంథకర్త: శ్రీ రామానందశర్మ - 'ప్రేమ యోగి' ప్రకాశకులు: మేనేజర్, 'చిత్తరంజన పుస్తక మాలా' లభీసరాయ్, ఇ. వి. రైల్వే.

రాజశేఖర కవికావ్యమీమాంస

(అశ్వభారతి గ్రంథమాలిక-౩వ కుసుము.)

క్రాను ర ఫుటలసైజు పు. ౪౫౭.

అనువాదకులు: కావ్యవ్యాకరణ తీర్థులు శ్రీ పం చాగ్నుల ఆదినారాయణశాస్త్రిగారు.

ప్రకాశకులు: మేనేజర్, ఆర్య భారతీగ్రంథ మాలిక, పురకువాకం, మద్రాసు—

ఈ గ్రంథమునెల గ్రంథమాలికచందాదారులకు రు ౧-౪-౦. ఇతరులకు రు ౩-౦-౦.

పత్రికా స్వీకారము

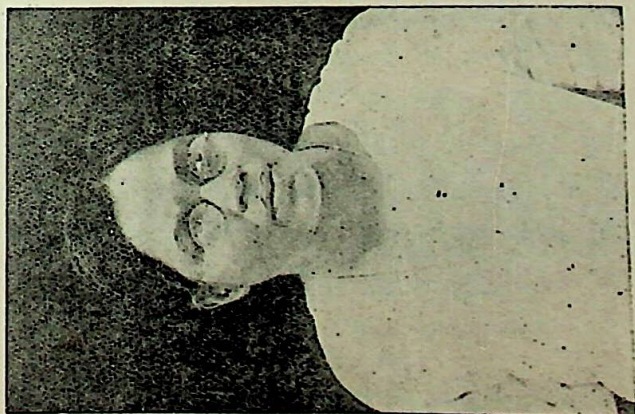
సమదర్శిని ప్రమోదూత ఉగాదినంచిక

(చిత్రపట శోభితము)

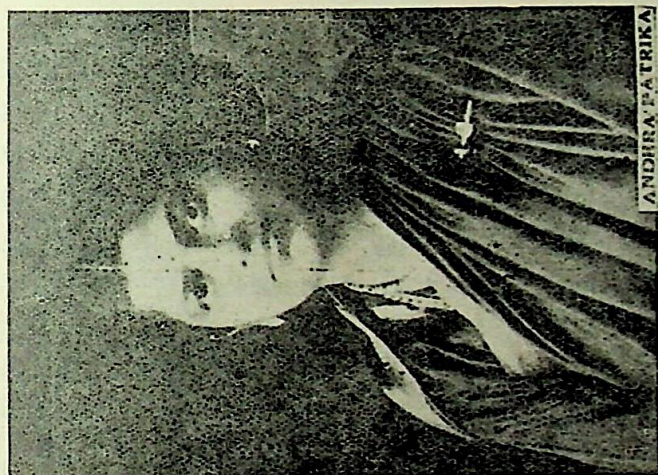
చందాదారులకు నెల 1-0-0, ఇతరులకు 1-4-0

వలయువారు: మేనేజర్, సమదర్శిని ఆఫీసు, మాంటూరోడ్డు, మదరాసు అని వ్రాయవలెను.

భారతీయ మహిళా మండలి

(శ్రీ) డి. మహాస్వరంకన్యగారు
ఈమె క్రొత్తగా చెన్న పురి ఘోష వైద్యశాలకు
నూపరిం టెం డెంటుగా నియమింపబడెను.

(శ్రీ)మతి విశాలాక్షి నారాయణయ్యగారు
చెన్న పురమున గౌరవన్యాయాధికారిణి
(Hon. Magistrate) గా
నీమె నియమింపబడెను.

డా. డత్తరజ లక్ష్మీ దేవికన్యగారు
యం. ఆర్. సి. పి., యర్. ఆర్. సి. యన్.
ఈమె డాక్టరు అచంట లక్ష్మీపతిగారి కొమరిక.
ఈమె ఇంగ్లాండున ఉన్న రైల్వేవిద్య నభ్యసించి
చెన్న పురమున కిటీవల వచ్చెను.

భారతి చందాదారుల కొక ముఖ్యమైన విజ్ఞప్తి

(11)

౧౯౩౦ — జూలై

ఈ దిగువ నమోదుపఱచిన సంఖ్యలుగల చందాదారులచందాలు ఈ ప్రమోదూత సం. జ్యేష్ఠమంస సంచికతో ముగియుచున్నవి. ఆయా సంఖ్యల చందాదారులు దయచేసి తిరుగతమ తమ చందా సొమ్మును మణిఆర్థరుద్వారా పంపుట గాని, వి. పి. పంప ననుజ్ఞ ఇచ్చుట గాని కామిష ప్రార్థించుచున్నాము. అట్లు జూలై నెల ౧-వ తేదీ లోగా మాకు మణిఆర్థరు గాని వి. పి. అనుమతి గాని రాకున్నచో రాబోవు సంచిక వి. పి. ద్వారా పంపగలము. చందా దారుల వి. పి. ని త్రిప్పవేయక దయతో స్వీకరింప ప్రార్థితులు.

చిరునామా మార్పులు 1-వ తేదీలోపల తెలుప ప్రార్థితులు.

1033	1056	2200	2203	2212	2228	1218	1398	1408	1567	2232	2237	1846
1925	2290	2396	2435	2513	2529	2951	2993	3014	3025	3059	3107	3117
3230	3334	3365	3378	3383	3396	3399	3402	3413	3431	3435	3433	3446
3447	3672	3706	3712	3716	3737	3823	3872	3884	4047	4089	4101	4103
4106	4110	4115	4118	4120	4121	4127	4131	4140	4141	4144	4166	4178
4181	4189	4192	4203	4216	4282	4299	4302	4318	4319	4477	4478	4484
4496	4501	4502	4503	4504	4522	4531	4541	4542	4571	4583	4630	4670
4671	4723	4745	4837	4843	4856	4866	4868	4871	4874	4875	4876	4880
4882	4892	4893	4904	4903	4905	4906	4922	4948	4934	4943	4944	4951
4952	4977	4986	5180	5229	5243	5254	5257	5269	5274	5275	5298	5314
5354	5362	5384	5391	5393	5401	5406	5454	5511	5632	5636	5647	5652
5664	5668	5672	5673	5674	5676	5677	5681	5685	5686	5690	5691	5692
5693	5698	5699	5703	5704	5710	5711	5713	5714	5716	5718	5719	5721
5724	5725	5734	5737	5738	5740	5742	5745	5750	5754	5756	5758	5779
5780	5784	5787	5797	5873	5968	5972	5973	5975	5978	4670	4671	4807
5983	5689	3877	5998	5999	6000	2308	6002	2994	6007	6008	4881	6010
6011	5663	6014	6015	6017	6018	6023	6024	5281	4873	3886	6031	6036
4948	6039	5762	6040	6041	6043	6044	6052	6054	6055	5798	6072	6073,
6074	5323	6092	6109	6113	6117	6133	6139	4440	6165	6205		

SHRI JAGADGURU VISHWAKARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY

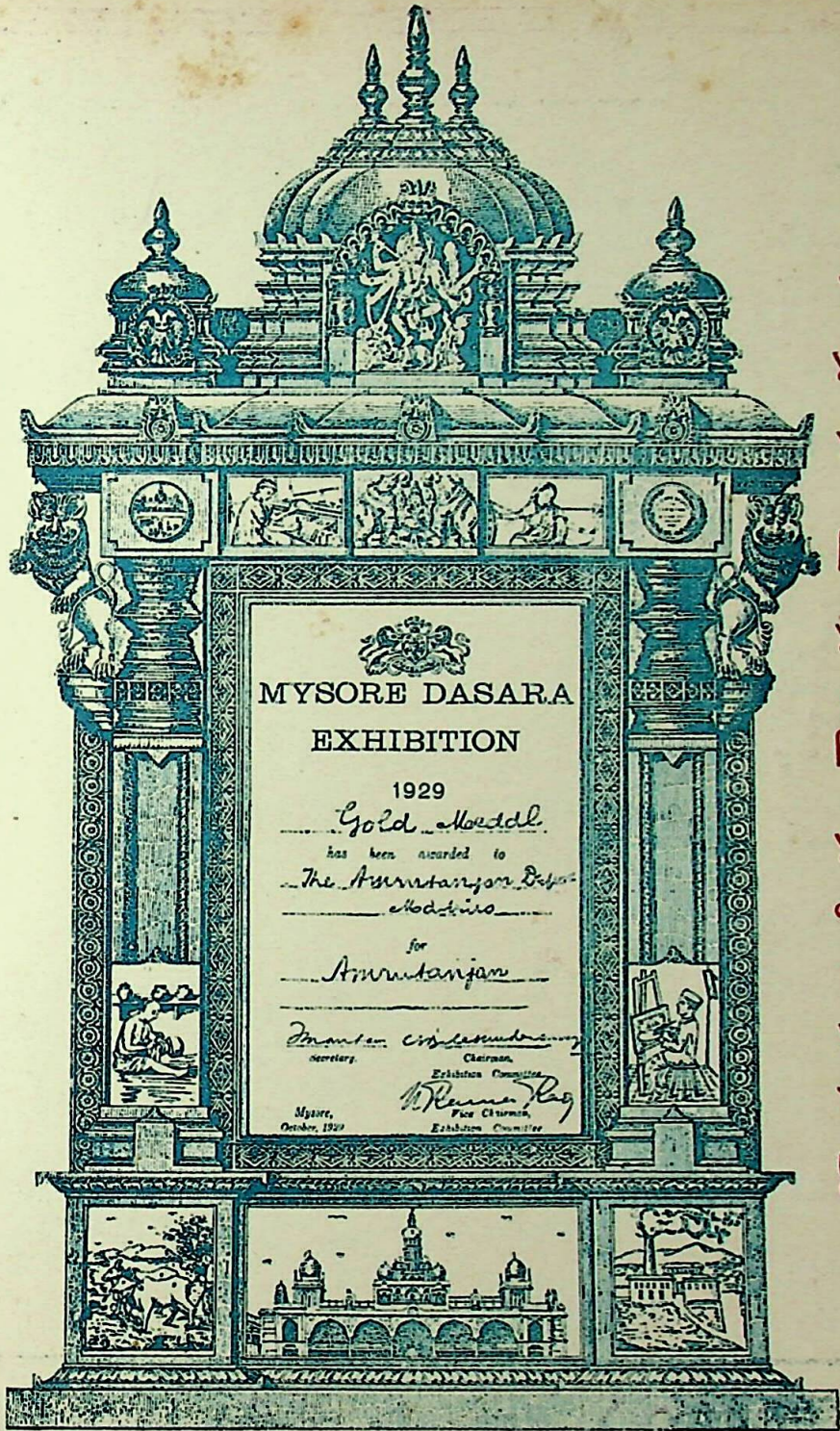
— శ్రీ నేజరు : భారతి.

Printed and Published by G. Subbaramayya, at the Andhra Patrika Press, No. 7, Thamban Chetty St., Madras

Acc. No. 7620

೦
 ೨
 ೩
 ೪
 ೫
 ೬
 ೭
 ೮
 ೯
 ೧೦
 ೧೧
 ೧೨
 ೧೩
 ೧೪
 ೧೫
 ೧೬
 ೧೭
 ೧೮
 ೧೯
 ೨೦
 ೨೧
 ೨೨
 ೨೩
 ೨೪
 ೨೫
 ೨೬
 ೨೭
 ೨೮
 ೨೯
 ೩೦
 ೩೧
 ೩೨
 ೩೩
 ೩೪
 ೩೫
 ೩೬
 ೩೭
 ೩೮
 ೩೯
 ೪೦
 ೪೧
 ೪೨
 ೪೩
 ೪೪
 ೪೫
 ೪೬
 ೪೭
 ೪೮
 ೪೯
 ೫೦
 ೫೧
 ೫೨
 ೫೩
 ೫೪
 ೫೫
 ೫೬
 ೫೭
 ೫೮
 ೫೯
 ೬೦
 ೬೧
 ೬೨
 ೬೩
 ೬೪
 ೬೫
 ೬೬
 ೬೭
 ೬೮
 ೬೯
 ೭೦
 ೭೧
 ೭೨
 ೭೩
 ೭೪
 ೭೫
 ೭೬
 ೭೭
 ೭೮
 ೭೯
 ೮೦
 ೮೧
 ೮೨
 ೮೩
 ೮೪
 ೮೫
 ೮೬
 ೮೭
 ೮೮
 ೮೯
 ೯೦
 ೯೧
 ೯೨
 ೯೩
 ೯೪
 ೯೫
 ೯೬
 ೯೭
 ೯೮
 ೯೯
 ೧೦೦

೧
 ೨
 ೩
 ೪
 ೫
 ೬
 ೭
 ೮
 ೯
 ೧೦
 ೧೧
 ೧೨
 ೧೩
 ೧೪
 ೧೫
 ೧೬
 ೧೭
 ೧೮
 ೧೯
 ೨೦
 ೨೧
 ೨೨
 ೨೩
 ೨೪
 ೨೫
 ೨೬
 ೨೭
 ೨೮
 ೨೯
 ೩೦
 ೩೧
 ೩೨
 ೩೩
 ೩೪
 ೩೫
 ೩೬
 ೩೭
 ೩೮
 ೩೯
 ೪೦
 ೪೧
 ೪೨
 ೪೩
 ೪೪
 ೪೫
 ೪೬
 ೪೭
 ೪೮
 ೪೯
 ೫೦
 ೫೧
 ೫೨
 ೫೩
 ೫೪
 ೫೫
 ೫೬
 ೫೭
 ೫೮
 ೫೯
 ೬೦
 ೬೧
 ೬೨
 ೬೩
 ೬೪
 ೬೫
 ೬೬
 ೬೭
 ೬೮
 ೬೯
 ೭೦
 ೭೧
 ೭೨
 ೭೩
 ೭೪
 ೭೫
 ೭೬
 ೭೭
 ೭೮
 ೭೯
 ೮೦
 ೮೧
 ೮೨
 ೮೩
 ೮೪
 ೮೫
 ೮೬
 ೮೭
 ೮೮
 ೮೯
 ೯೦
 ೯೧
 ೯೨
 ೯೩
 ೯೪
 ೯೫
 ೯೬
 ೯೭
 ೯೮
 ೯೯
 ೧೦೦

అ మృ తాం జ న ము

బొంబాయి

అమృతాంజనం డిపో

మద్రాసు

ANDHRA PATRIKA PRESS, MADRAS.

२६०६

१५०१ पं० ३५
०१-६२६०

१५-६

